𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

பகவத்விஷயம்.

𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍋𑌬𑌿𑌲𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌤𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧 [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕
𑌕𑍃𑌤𑌾 [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥௧॥
[illegible] 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜 [illegible]
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 [illegible] ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 [illegible]
[illegible] 𑌦𑍇𑌶𑌿
𑌕𑌂 ॥௨॥ [illegible] 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 [illegible]
[illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿
𑌕𑌂 ॥௩॥ [illegible] ।
[illegible] 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 [illegible] ॥௪॥
[illegible] 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 [illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ௬ ॥

ஸ்ரீயஃபதியான எம்பெருமான் பரமகாருணிகனாய்த் தன்னரு லே ஆழ்வார்களையும் ஸ்ரீநாதமுனிகள் முதலாய் ஸ்ரீவேதாந்த தேஸிகரளவாகவுள்ள ஆசார்யர்களையுமவதரிப்பித்து அவர்முகத்தாலே த்ராவிடஸம்ஸ்க்ருதரூபங்களான ப்ரபந்தங்களைச் செய்துவைத்து, ஸகலவேதார்த்தஸாரமான ரஹஸ்யத்ரயஸம்ப்ரதாயத்தை இருள்தருமாஞாலத்தில் வாழுங்கால்பட்டிருக்கிற சேதநர்கள் ஸாதனமாகப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்கும்படிக்கும், அந்தஸம்ப்ரதாயந்தானும் காலதத்துவமுள்ளதனையும் அவிச்சிந்நமாயிருக்கும்படிக்கும் பண்ணிவைத்து, சேதநர்களுக்கு உபகாரகனானான். அப்படிச் செய்த ஸமயத்தில் [illegible] தாலே பின்பேர்களும் அந்த ஆழ்வார் ஆசார்யர்களுடைய திவ்யசரித்ரங்களையும் அவர்கள் செய்தருளின ப்ரபந்தங்களினுடைய பெருமையையும் ப்ரபந்தவ்யாக்யானங்களில் பரக்க அருளிச்செய்தார்கள். அதன்றியும், இவ்விடத்தில் [illegible] தனியன்கள் [illegible] ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் [illegible] வத்தையும், உத்தரத்தில் [illegible] ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதல், [illegible] ஸௌக்ருதி வாழித்திருநாமங்களும், [illegible] ஒருப்பாட்டுக்களுக்கும் ஸவ்யாக்யாநமாக அருளிச்செய்

தார். அதில் ஆசார்யாசார்ய க்ரமத்தை முன்னோர்கள் ஸம்ரக்ஷித்தார்கள். இப்போது பெரியோர்கள் நியமனப்படிக்கு உக்த க்ரமம் ஸம்ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. * * * *

இப்ப்ரபந்த தனியன்களான ஶ்லோகங்களும், ஸ்தோத்ர ரத்ந ஸம்பந்தங்களான ஶ்லோகங்களும், அவரவர்கள் ஒவ்வொரு ப்ரபந்தாநுஸந்தாந வேளையிலும், ஒவ்வொரு நிர்வாஹத்திலும், அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். அதில் நாலாயிரத்தனியன்கள் கோயிலில் ஒரு திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் ப்ரபந்தாநுஸந்தானம்பண்ணும்போது ஏற்பட்டு, திவ்யதேசங்கள்தோறும் தனியன்களோடேகூட நாலாயிரப்ரபந்தங்களை அநுஸந்திக்கும்படி உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகராயும் ஸர்வவிஷய ப்ரவர்த்தகருமான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். பின்பு, லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பம் முதல் ஶ்லோகத்வயமும், திருநகரியில் ஆழ்வார் திருவோலக்கத்தில் ஒருகால் ப்ரபந்தாநுஸந்தானம் பண்ணும்போது ஏற்பட்டு திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி எம்பெருமானார் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். ராமாநுஜார்ய வாத்ரம், த்ராவிடோபநிஷத்ஸாரம் ஶ்ருதஸாரஜ்ஞர்களாலே திருவத்யயநோத்ஸவம் ப்ரவர்த்திக்கப்பட்டபோது அழகியமணவா [illegible] அந்த காலத்திலே நியமித்து ஆழ்வார் ப்ரபந்தங்களை வைபவத்தையும், திருவத்யயநோத்ஸவத்தை திவ்யதேசங்கள்தோறும் ஸர்வதமாய்ச்செல்லும்படிக்கும் பண்ணியருளின ஸமயத்தில் திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி அழகியமணவாளன் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். பின்புள்ள "ஸர்வதேஶ தஶாகாலே, அநுஸந்தேயம்" என்றவைகள் உள்ள வ்யாக்யானங்கள், வாசாமகோசரமாவ நிர்ந்தவாறே எம்பெருமானார் கோயிலில் ஆழ்வாரை திருவத்யயனம் செய்துவைத்து நூற்றந்தாதியை இயற்பாவில்சேர்த்து திருவத்யயநோத்ஸவத்தை நிறைவேற்றின வேளையிலே அழகியமணவாளன் நியமனப்படி திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி எம்பெருமானார் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். "ஶ்ரீஶைலஶ்ரீம

ம்ரியதே ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாம்" என்கிறவாக்யத்திற்கு ஸ்வவ்ருத்த்யநுஸந்தாநமும், "நமோ ராமாநுஜார்யாயேத்யாதி, வேதாந்ததேசிகனே யின்னுமொருநூற்றாண்டிரும்" என்றளவாக உள்ள ஸ்வரூபாநுஸந்தாநமும், ஆழ்வார்களாசார்யர்கள் உபதேசபரம்பரையாக திருவத்யயநோத்ஸவ ஸேவையில் அழகியமணவாளன் நியமனப்படி ராமாநுஜதயாபாத்ரத்தை அநுஸந்தித்தசேவையிலே ப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் பண்ணினபின்பு முடிவில் திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்தி க்கும்படி அழகியமணவாளன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் நியமித்தருளின தாயிருக்கும். வாழியணிதூப்புல், வாதாசனவர், செங்கமலத்தய ன், என்கிறபாட்டுக்கள், கோயிலில் ஒருபுரட்டாசித்திருவோண த்திருநாளில் அர்ச்சையாக எழுந்தருளியிருக்கிற நம்தேசிகன் தி ருவோலக்கத்தில், நயினாராசாரியரும், ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்வா மியும், திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்த ருளினதாயிருக்கும். ப்ரபந்தாநுஸந்தாநமில்லாதகாலத்தில் நாலாயிரத்தனியன்களையும், கச்சிக்காஞ்சிமுதலாய் ப்ரபந்த ஸாரமளவாகவுள்ள இருபத்திரண்டு தேசிகதிவ்யப்ரபந்தங்க ளையும், நயினாராசாரியர் அருளிச்செய்த பிள்ளையந்தாதியையும், விஜயராகவர்மாகத்தஞ்சைமாநகரில் எழுந்தருளும்போது ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவப்ராஹ்மணரால் வ்யாஜத்தாலே அந்த எம்பெருமான்ஸ ன்னிதியில் முன்னம்அநுஸந்தித்து அப்படியே திவ்யதேசங்கள் தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி நயினாராசாரியரும் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமியும் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். சொன்னதூப்பு ல், என்கிறதனியன் தேசிகப்ரபந்தங்களுக்கு தனியனாயிருக் கும்படி அவர்கள்நியமித்தருளினதாயிருக்கும். இதன்விவரங்களை பன்னீராயிரம், ப்ரபந்தரக்ஷை முதலான க்ரந்தங்களில் க ண்டுகொள்வது. * * * *

பேரருளாளன் திருவவதாரமானநயினாராசார்யருடைய, ஸ்ரீதேசிகதேசிகன் திருவுள்ளமுகந்தருளின ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வ தந்த்ரஜீயருடையவும்,நியமனம் எம்பெருமான்திருவுள்ளமுகந்தரு ளினநியமனமானதையாலே, கோயில், திருமலை, பெருமாள்கோவில்,

முதலான எல்லா திவ்யதேசங்களிலேயும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனைவ
ரும் அந்தநியமனப்படி நடத்திப்போருவர்கள். சில ஆசார்யாளு
க்கள் அத்தை அதிக்ரமித்து தங்களுக்குவேண்டினபடி செய்வா
ர்களேயாயினும் "தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே
யுகே" என்றவெம்பெருமான், "ஆஜ்ஞாச்சேதீ மமத்ரோஹீ, என்
றுகொண்டு "தாநஸம்ஸித்தஷட்க்ரியாஸ்ஸம்ஸாரஶேஷநாரா
யணாத்| ஆசாரஜ்ஞஸமூஹா நாஸ்திக்யவைஷ்ணவயோநிஷ்ட:"எ
ன்கிறபடியே அவர்களை ஆசாரஸங்கோசத்துக்கிலக்காக்கி ஶா
ஸ்த்ரநாஶப்ரவர்த்தகமாக ஸாமாந்யாவஸ்தாநம்பண்ணக்கடவ
னொருவனாகையாலே தன்னியமனத்தையே தலைக்கட்டிவிடுவன்
ஆஜ்ஞாகார்யஹாநிக்ஷ்ராம ஸ்வதந்த்ரவேதஃ'என்கிறபடியே இ
வர்கள் தன்மீமாம்ஸாப்ரவர்த்தநத்திற்கு உறுப்பானவ
ர்களாகையாலே உபவிஷ்டநாயனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
ஆதரணீயர்களேயாகிலும்" ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம் "என்கி
றபடியே தனக்காத்மபூதர்களான ப்ரபத்திஸம்ப்ரதாயநிஷ்டர்
களானபெரியோர்களுக்கு ப்ரதிகூலாசார்யர்களான இவர்கள்
திறத்தில் எம்பெருமானுக்கு சீற்றமேயாயிற்றுப்பிறப்பது, லோ
கத்தில் ஶரீரந்தானும் ஆத்மாவுக்கு ப்ரியமாயிருக்கக்கடவதிறே,
ஆத்மாவுக்கநிஷ்டமானவற்றை வெறுக்கக்கடவதிறே ஶரீரமும்
லோகத்தில் ஸார்வபௌமனான ராஜா தனக்கபிமதனேயாகிலும், த
ன்னாஜ்ஞையிலும், தன்மஹிஷியிலும், தன்குமாரனிலும், அபராத
ப்பட்டவனை ராஜதண்டனைக்கு விலக்கக்கடவனல்லனிறே, ஆகையால்,
ஸர்வேஶ்வரன் இவர்களை திருத்தியாதல், ஆசாரிக்கிலக்காக்கியா
தல், ப்ராயஶ்சித்தாதிகளில் மூட்டியாதல்' வியவஸ்தைவைஶிவக்ஷ
மாக்கி தன்னியமனத்தையே தலைக்கட்டிவிடுவன். பின்னும்சிலர்
ஒருவர்செய்த ஶ்லோகமாலைகளையும் நிர்வாஹத்தையும் மற்
றொருவர்செய்ததாக க்ரந்தங்களில் எழுதி ஶிஷ்யஜநஸாமாந்யர்களை,
மயக்குவார்கள், ஆகையாலிறே பூர்வாசார்யர்கள் செய்தரு
ளின க்ரந்தங்களில் விஶேஷார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து இப்
ப்ரபந்தத்தாலே தெளிவிக்கிறோம். அவதாரக்ரமநியதமா
னப்ரபந்நாவதரணத்திற்கு ஒருசேர்த்தியுண்டாயிருக்குமாப்போ

௩ ௵— ஸ்ரீப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமியருளிச்செய்தது.

தனியன்.

ராமாநுஜதயாபாத்ரம்.

வ்யா— ஆம், பின்பு முதலாயிரம்- திருமொழி- திருவாய்மொழி இயற்பா, என்கிற சதுஷ்டத்திற்கும், அதில ஸ்வாஜ்ஞாஸவ்யாக்யாநங்களி லுடைய சதுஷ்டத்திற்கும் ஒருசேர்த்தியுண்டாயிருக்குமாப்போலும், இவற்றின் வ்யாக்யாதாக்களுக்கும் ஒருசேர்த்தியுண்டு அதில ஸ்ரீ யாநாசார்யரோடேயில குருஜ்ஞாதேவராஜிஷ்யர்களான ஸ்ரீயஃபதிஸ்ரீஸம்பேகாவ ராமாநுஜவேதாந்தோதயரானவ ருடைய வைபவத்தையும் ஸ்வஸம்பந்தியாலே வாதிவாதிகளும ரான ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்கிறதனியனாலே நம தேசிக ரைச்சரணமடைந்து அந்தால நம் தேசிகர் அருளபெற்று அம முகத்தாலே மற்ற நாலவர்களுடைய கடாக்ஷமும்பெற்றபின்பு அநுஸந்தாதாக்கள் அனைவரும ஸ்வஸாவாயஸ்யஸ்தேம் முரா ஸாரஹ்ராநுஸந்தாநம்பண்ணவேண்டும், என்கிற ஸம்ஸக்தியாலே ஜ்ஞாநயஸ்ரோதாதி க்ஷேத்ரதனியனைச் சேர்க்கும் ராமா நுஜதயாபாத்ரமென்கிற தனியனை அநுஸந்திக்கும்படி அருளி பண்ணினார் நியமப்படிக்கு பெரியோர்கள் [illegible] னதாயிருக்கும். * * * * *

(ராமாநுஜதயாபாத்ரவ்யாக்யா.)

இத்தனியன் திருநாராயணபுரத்தில் நயினாராசார்யர் லெணி பியில் ஸம்ப்ரதாயமான ஆறியிப்படியை எழுந்தருளியிருப்ப ஸவ்யாக்யாநத்தோடே ஸமர்ப்பித்தருளிப்போது நமதேசிகனுடைய ஆஜ்ஞாநவஸ்துத்ஸாமர்த்யங்களை விராநுஷம்பணாயின ஸ்ரீப்ரஹ்ம தந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயர் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும் *

ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்றது, எம்பெருமானார் பட்டபின் ளிவந்த மணவாளமாமுனிகளுக்கு ஐந்தாகிருபா பே, கிடாம்பி அப்புள்ளார்க்கு வாத்ஸல்யத்தோடே [illegible] வைபவத்தை "பாவலனே" என்கிறபடியில [illegible] து. இதுஸாமான்யமான யோஜனை. இதின் [illegible] ரான யோஜநாநுஸாரமருளிச்செய்வார்கள். அதெங்ஙனேயென்னில்,

ஸாதநாந்தரயாவ்ருத்த:" மென்று, நாட்டிக்காப்பாற்றவேண்டு
ன மோஹிநியாகவும்போலே மறைப்பொருளாக, நம்பிராமாநு
சன் பொன்னடியென்ற அழகியமணவாளன அருளிப்பாட்டையு
ம், ஸம்ஸ்க்ருத ஸூக்தியையும ஸ்ரீஸூக்தத்தையும், "உக்த்யாய நக்ஷ
யவிஹீஷணமுக்ஷ்யாமத வ்ருத்த்யா முக்ஷணஸம்ரக்ஷணதாவி
தீணம் । ஸ்ரூ ஸூக்தம்" என்னும்படியே எம்பெருமானுக்கு
அழகியமணவாளன கருணைசெய்தருளினபோலே நம்பெருமா
னுக்கு ஸந்நிதியில உடையவர கருணைசெய்தருளின வ்ருத்த
த்ததையுமகணிசித்து, பெரியபெருமான திருமணப ஸ்ரீரா
மப்ணனின அ... ... ...
ளன விபேசதாமலர ... ... எம்பெருமானார ஸாரஸ்வ
மெனறு ஸாத்த்வியாத்திரநருளிச்செய்தவர்கள், ஆசார்ய
அருந்தினேசாயிற்று ஸகலார்த்தஙகளில் விபோமிசருமபட எம்பெ
ருமானார ஸகிசதமெமோலபிள்ளானுக்கும ஆசாரியர்க்கும கிருபி
த்தருளினார். அனந்தரம் (ஸாதநாந்தரயாவ்ருத்த)ஸாரஸம்ஸ்
ஸாரஸ்ய ஸாரஸ்வ-ஸநாதஜஸ்வ-ஸாரநாதன் - தயாஜ்யாவ்ருத்தம் -
ஸாரஸம்வாயபாவத்து, "ஸர்வேஷாம் ஸ்திதமிஜா யஸ்யஸாஜநகா
த்ஜா"என்றும யஸ்யஹயாஸம்வேதா யஞ்ஞஸூத்ராவிஷ்வ
ஜேஷ । ஸக்ஜீவேத்த" என்றும் "தத்வஸஸம்வேதிஜஹாவ
... ... ஸம்
யம்பெறுவ ... ... பெரு
மைபெற்ற ஸ்ரீபெரியபெருமாளைப்போலே ஸாராமாதிகாரரும் தி
ருவிலக்கும் ... ... டைய
... ... ஸ்ரீரங்கனாராயண। ... ... "ஜ்ஞாயாவா
உவாரணளாத்ஸாரஸ்யந்" ... ... ஸ்ருஷ்டிக்ருஷ்ணைடைய
விஹாரகோசாயகாதிவ்யாமாவப சொல்லிறப்பத்து இப்படிக்கொ
ந்த ஸ்ரீபெரியான ஸாரஸ்வையும் அவருக்கு நாஜராஜ எம்
பெருமானாருடையயும் வாஸக்ருபைக்கு ஸாவ்யவாத்திரனெ
தாயிற்று இந்நால் "க்ஷேத்ரம் வியஜாஷா, நயாதிவாரம்கம்"
என்றும் "யாவத் । ஸமயம்ஸல்ஹோ குமெதஹ்யாதநாதீ" என்று
ம் "ஸாரணஹ ஜ । ஸஹமஹாஸலவோமேஹ்யாதோஷியஷ்ய"

தி" என்றும் ஸ்லோகங்களில், "த்வத்பாதபத்மப்ரவண ... ஸ்வாமிநம் ... ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் ... நமோ ... " என்றும்படி உபதேசித்தருளின நம் பெருமாள் திருவுள்ளத்தையும், அத்திருவுள்ளமான அர்த்தங்களை ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளாலே ஸங்க்ரஹமாகவும் விஸ்தரமாகவும் வ்யாக்யாநம் பண்ணி ஸ்ரீகரித்தருளின எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்தையும் ரஹஸ்யத்ரயஸாராதிகளாலே ஸுஸ்பஷ்டமாயிருக்கும்படி தெளிவிப்பித்தருளினவராகையாலே அந்த ராமாநுஜர்களுடைய அபிப்ராயத்தை யுணர்ந்தாரென்றதாயிற்று. அன்றிக்கே, ப்ரியங்கொண்டு ராமாநுஜன் சொன்ன அர்த்தத்தை விவரித்தருளினபடி ராமானுஜனுடைய அபிப்ராயத்தை யதிராஜனாய் வெளியிட்டருள, அவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரயஸாராதிகளாலே வெளியிட்டருளினபடியாலே அவர்களுக்கு ஸாத்ருச்யத்தையென்றதாகவுமாம், ஆகையாலன்றோ "மஹாசார்யாதிஸம்பந்தாத் ... ஜநநஸ்ய ... " என்று அண்ணனும் அருளிச்செய்தார். அன்றிக்கே, கருணையாலே ஆழ்வாரையும், எம்பெருமானாரையும், ஸம்பந்தத்தாலே திருமாலாழவார் எம்பெருமானார் ... என்னவுமாம் ... என்று ... என்றபடி. "விஷ்ணுசித்த ... ஸ்ரீ ராமாநுஜாய ... " என்றதுவும் பிறகு கூறப்படுகிறது. ஆகஇப்படிகளாலே "... " என்று பன்னீராயிரத்தில் அருளிச்செய்தபடியிலே திருமால்திருமகள் தென்குருகைநகர்முனிவர் எதிவரனார் பெருமை சொல்லுகிறது மேலடியிலே சிகர் பெருமைசொல்லுகிறது. அன்றிக்கே திருமாலாழவார்கள் எம்பெருமானாரேயாய அவர் பெருமை

ஞரே அப்புள்ளாராய் அவர் உயைக்குப்பேறு ஆரென்கையாலே திருமலையாழ்வாரெம்பெருமானாரப்புள்ளாருடைய உயைக்குப்பேறு ஆரென்றபடியாம். அப்போது 'ஜ்ஞாந' என்று ஆழ்வாரெம்பெருமானாரப்புள்ளாரை ஜ்ஞாநஸம்பத்து, இன்னும் யோஜநாக்ரமங்களும், வ்யாக்யாநாதிவிசேஷார்த்தங்களும், பன்னீராயிரத்தில் பரக்கக்கண்டுகொள்வது. * *

(ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம்' என்றது, வைராக்யராயிருக்கச்செய்தேயும் அம்மானாதிருவோலக்கத்தில் ஸ்ரீஸாக்ஷாத்தில் விட்டவிடம் தெரியாதே திகைத்துநின்ற முதலிகளுக்கு உபந்யாஸ வாக்யார்த்தவிசேஷங்கள் [illegible] ஜ்ஞாநத்தையும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ [illegible] பூர்ணசொல [illegible] அப்போ [illegible], ஸம்ஸ்கருத [illegible] அருளிச்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ [illegible] ஸம்ஸ்க்ருத [illegible] ஜ்ஞாநத்தையும், பின்னும்ஸம்ஸ்கருத த்ராவிட [illegible] விஷய [illegible] சார்ந்த [illegible] வைராக்யத்தையும் பூஷண மாகஉடையவரென்றபடி. இத்தால் 'ஜ்ஞாநவைராக்ய [illegible] ராசே:" என்கிறபடியே [illegible] திரும [illegible] ஷண [illegible] வைராக்யத்தை [illegible] பரம [illegible] வைராக்யத்தை [illegible] யாலே [illegible] ஜ்ஞாநவைராக்ய [illegible], ஜ்ஞாநவைராக்ய [illegible] ஸம்ஸ்கருதத்ராவிட [illegible] ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம் [illegible] ஷணமென்று [illegible] 'ஜ்ஞாநவைராக்ய [illegible] தெளிவைக் [illegible] விசேஷ [illegible] ஸம்ஸ்கருத [illegible] ஸ்ரீவைஷ்ணவ [illegible] ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம் [illegible]

[illegible] கலிவைரிதாஸ: [illegible]

என்றதுகாட்டுகிறது * க * க

(ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம்) என்றது, நம்பெருமாள் [illegible] [illegible] [illegible] திலே [illegible], திருவேங்கடமுடையான் திருமணி யாழ்வார் திருவவதாரம் பண்ணியும் 'வேங்கடேசாவதாரோயம்' என்னும்படி [illegible] எனறபடி.

([illegible]) [illegible], [illegible]" என்கிறபடியே [illegible] தனக்கு [illegible]மான திருநாமத்தை [illegible] யமாக்கி பெரியபெருமாளை ஆச்ரயித்தருளின [illegible] கினென்கிற திருநாமத்தையுடைய நம்பிரானை சரணமடைந்தே னென்றபடி. இவ்விடத்தில், பெரியபெருமாளை [illegible] கத்தில '[illegible]' என்று திருப்பாணாழ் வார் அருளிச்செய்தாப்போலே "[illegible]" என்று இருவரையும் [illegible] ஸ்ரீசைலே [illegible] [illegible] *

[illegible] நம்பெருமாள் பெருமையும், அதுதான் [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்ரீசை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "ஸ்ரீசைலேச த யாபாத்ரம்" என்றுமுதலிய [illegible] ஸ்ரீவசனபூஷ ணத்திற்கு [illegible] நம்பெருமாள் [illegible] [illegible] [illegible] * * * *

இத்தனியனை [illegible] [illegible]

ர்க்கிற [illegible] ஶேஷ [illegible] ஸௌபர்ணீ யதிப்ரஸ்ருதைஷ்மவிஷ்ணு । ஸ்தோத்ரவ [illegible] ஸ்வயம் ஜௌஹ்ருத்யம்பஶாதிஷு கியோ: ப்ரணவ:' என்கிற ஶ்ருதிப்ரக்ருதியின்படியேமத்தனா. * * * * * *

ஆகையிறே அனாதிவாஸனையாகிய ப்ரம்பொருளால்விரித்து, நின்றுதன்னீர்புகழ்மேவகூடமாகலே யெவிபயினும், வென்றிபுகழ் திருவேங்கடநாதனென்றுகருவாய், நின்றுநீசழ்ந்தும மேனிறை நோய்கடிந்ததனனே'' என்கிறபாட்டின்கருத்தும் சொல்லிற்றாயிற்று. * * * * *

இத்தனியன்றான் [illegible] ஸம்ப்ரதாயிகமான [illegible] யாலே நிக்ருஷ்ட ஸம்பந்தமாயிருப்பதொன்றாய் எனக்கேயென்னில்;

ராமஶப்தத்தாலே- அகாரார்த்தமும், அநுஜஶப்தத்தாலே- உகாரார்த்தமும், ஆர்யஶப்தத்தாலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வாஸிபான உகாரார்த்தமும், த்விதீயபாதத்தாலே- 'தத்துவம் றுநானெகொடுதனியிறையினதின்றிதிநா'' வென்றும், 'எனதி வையினேதும யானேயிறைவனென்றிரா'' வென்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியும், மற்றதாக்திருவுடன்மாயில தரித்தவனவாக்கந்த மற்றாமயசகமும் மறந்து [illegible] றையக்கண்டகுல [illegible] என்கிறபடியே அநாத்மாத்மாபிமான நிவ்ருத்தியும் [illegible] யாகவந்த ஸம்ஸாரத்தில நிர்வேதத்தாலே "உலகத்தயாதவரென்னும் பயனிறுறுயரும்'' என்கிறபடியே பிறந்தஸம்ஸார விரக்தியும் சொல்லுகையாலே — நம:ஶப்தார்த்தமும், த்ருதீயபாதத்தாலே நாராயணஶப்தார்த்தமும், ஸம்ஶ்லேஷ என்று உசஸவ்ருத்தி யைச்சொல்கிறப் 'மிபந்தபோதையை நேறறும வேறறுமை' என்கிறவதாய்த்த விஷ்யார்த்தமும் சொல்லிற்றாய திருமந்த்ரத்தினர்த்தமர்த்திவாசிகமாய்த்து. *

மேலும் ராமஶப்தத்தாலே அபக்திலக்ஷ்யதினர்த்தமும், ஆர்யஶப்தத்தாலே ஸ்வரூபயோக்யதையினர்த்தமும், உத்தரார்த்தத்தாலே உத்தரவாக்யார்த்தமும், அர்த்திவாசிகமாய் இம்முக

த்தாலே அபாரங்களான ஸூக்திகளை அமைத்து. * *

இன்னமும், வைராக்யஸம்பத்தாலே, உபாயாந்தரங்களை நிராஸ்ய வாசகமான வாக்யங்களாக ஸ்தோத்ராதிகளையும், ஜ்ஞாநஸம்பத்தாலே, ஸ்வதந்த்ரஸாஸ்த்ராதி ஸூக்திவாசகமான ஸித்தாந்தஸாரங்களையும், உபாஸநஸம்பத்தாலே ஸம்ஸாரமோக்ஷ வ்யஞ்ஜனங்களையும், க்ருதியவாதத்தாலே ரஹஸ்யத்ரயாதிகளையும், ராமாநுஜஸம்பத்தாலே ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களையும் “ராமாநுஜ” என்பதையும், ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரராக ஸூக்திகளை அமைத்தது. * * * * *

இப்படி, ஸர்வஜ்ஞராக மாணிக்கச்செப்புபோலே யிருக்கிற இத்தனியனாலே நம்தேசிகரைச்சரணமடைந்து அம்மூலத்தாலே நம்தேசிகனருள்பெறவேணுமென்றும் சொல்லிற்றாயத்து. * * * * * * * *

அண்ணனும் நம்தேசிகரருள் பெற்றார்க்கு ஸர்வேஸ்வரன் க்ருபைசெய்யானென்றுமத்தை “ஸர்வஜ்ஞஸார்வபௌமாய” என்கிற ஸ்லோகத்தில் அருளிச்செய்தார். மேலும் அவர்கள் ராவணஸிம்ஹாதிகள் போலே யென்றும் அத்தையும்” ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய வந்த்யமாநஸ்ய கீர்த்திர் வேங்கடநாதஸ்ய என்று அருளிச்செய்தார். * *

,,ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ ஸ்ரீவேங்கடநாத ஸார்வபௌம தேசிகாய’ என்றும் “வேதாந்தார்யமஹாதேசிகம்” என்றும் ‘ஸம்ப்ரதாய வித்யாஸ்தானாதிஷு ஸ்ரீஸம்ப்ரதாய ஸர்வஜ்ஞஸார்வபௌமஸ்ய’ என்றும் இப்படிகளிலே நம்தேசிகர் பெருமை பரக்கப் பேசப்பட்டது. * * * * * * * *

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ராமாநுஜதயாபாத்ரத் தனியன் வ்யாக்யாநம்
ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கர் வேங்கடதேசிகன் அருளிச்செய்தது.

(அவதாரிகா.)

ஸ்ரிய:பதியாய் ஸகலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதா
நனாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனான ஸர்வேஶ்வரன், நித்யஸூரிகள்-
ஸேவ்யனாய் ஸ்வாதந்த்ர்யமாய ஸாம்ராஜ்யமான வைகுண்டவி
ஶேஷத்தைப்பெற்று "ஸஹஸ்ரைஸ்ஸேவ்யமாந:, ப்ரஹ்மணோ
வாயம்பு ஸ்வாதந்த்ர்யம், கிங்கராஸ்தேநித்யம் ஸஸ்திரப்ரவ்ருத்
தா:" இத்யாதிகளிற்படியே வாழ்வாமபடியாயிருக்கச்செய்தே "ஸ
நாதிராயயாஸக்த:" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதியிலே இரும்புண
டநீர்துபோல விருகிசரவரி அசித்வ்யாவ்ருத்திவிஶேஷத்தை
யிழந்துகிடக்கிறபடியை கண்டு "ஸமாநாதிகாரே" என்கிற
படியே தானிட்டவாராய ஆபத்ஸகனாய் சென்று "ஸம்ஸார
யதிரேகிதம், மாயவனந்தனகையையாநககைவதாரணமிவை" இ
த்யாதிகளிற்படியே ஸ்வாபகஸ்ரேஷ்டோபாயங்களை உட்கொள்க ஸ
ரணாகதிவைபவத்தையும் கொண்டு "ப்ராஞ்ஜாணவிஷ
யாஸ்வேஷ்டாம் யேபவேதாஶ்ரயா யேவாந்ததேஹ" எ
ன்கிறபடியே வேதநபேதஷிவிஸாந்தங்களை ஸ்வாராத்யை வ்யாஹித்
து, தத்வஹித ப்ராரக்ஷாஸ்வேதகாயசனான ஸ்ரீஸூக்தி
முதலான ஸத்ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திமார்க்கங்களையெல்லாமொடுத்தும் 'அ
ந்தாநந்தவிஷ்ணு, ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவிதாயுகே ஸமாகராவிஷ்ணுராஜா
விதிக, ... விந்திர ...பலை... கருமயக
ள்" இத்யாதிகளிற்படியே அவதாரஸ்தாநஸ்வதிவியந்தின்றும், அ
நந்தமாக 'ப்ரஜாபதேஸ்ஸர்வஸ்ய, ப்ரஹ்மணஸ்ஸர்வஸம்ஹ
ஸம்ஹிதை, நாவமுகனுத்தான்முன்பாய சரகாரனேந்தான்படைத்தா
ன்" இத்யாதிகளிற்படியே தத்ஸ்ஸ்ருஷ்டேர்ப்ரதமமாக ப்ரஹ்மன்
முதலான வேதங்களைவ்யாஹித்து அவர்களுக்கு வேதாதிகளை உ
பதேஶிக்க, அவர்களும் த்ரிகுணாத்மகமான ப்ரக்ரு
தெரிவதேத, ஸுபலஸம்பஞ்சதா ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவ
ஷிதா: ப்ராணிந:ஸ்ர்ஜஜிதஸம்ஸாரவஶவர்த்திந:" இத்யா
திகளிற்படியே ஸத்வரஜஸ்தமோரூப ப்ரக்ருதிபரவஶர்களாய்
அவர்களுக்கு உபதேஶித்த வேதாதிகளும் "த்ரைகுண்யவி
ஷயாவேதா:" என்கிறபடியே த்ரிகுணவாஸநாவிஷயமா

ஸெகியாலே அதைக்கொண்டு “அவரவர் விதிவழி” என்கிறபாசுரத்
தின்படியே தத்தத் ஜ்ஞாநாநுகுணமாக விபஜித்துக் கொண்டும்
“ஸ்வஸ்வயாதார்த்யதா, ஸ்வபாவஸ்ய ஜ்ஞாநா:” இத்யாதிகளிற்
படியே ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாதவராய்க்கொண்டும் ஶ்ருத்யாதிக
ளை “தர்க்காஹதாஸ்ச” இத்யாதிகளிற்படியே தங்கள் தங்க
ள் தர்க்காநுகுணவ்யாக்யாநம் பண்ணி ஸாரவ்யவஸாய
மில்லாமல் தாம் கண்டபடி அறியாதே கலங்குகிறக, தானு
ம் நாராயணனான வடிவாலே, ஶாஸ்த்ரங்களை ஸம்ஸ
ஶ்ரவிஷயமாக்கினவர்களான தத்த்வஜ்ஞாநவிஶேஷமாகவா
ய விஶேஷவிஷயங்களாக “சிங்காமைவிரித்தவன” என்கிறப
டியே உபதேஶித்தும் அநுஷ்டித்தும்காட்ட அதுதானும் அஜ்ஞ
ராய் அஶக்தரான ஸர்வசேதநர்க்கும் ஸாதாரணமல்லாமை
யைக்கணிசித்து தானே வந்து திருமகளுடன் அவதரித்து
ஸவ்யாக்யாநமாய் ஸர்வஸாரமான ஶ்ரீவசநபூஷணத்தை “ஸர்வ
தேஶஶ்ரவணாய, ந த்விஜேப்யஶ்சந, ஸர்வகாலம்” என்
னும்படியே ஸர்வர்க்கும் உபதேஶித்து அதுதானும் ஸம்ஸாரஜ்ஞா
நத:, என்கிறபடியே ராஜஸதாமஸப்ரக்ருதிகளுமான ஸர்வ
ஸாரஜ்ஞரை அறியாதபடியாலே ஸர்வேஶ்வரனும் கார்ய
கரமாகாதபடியைக்கண்டு ஸம்ஸார ஸம்பந்த ஸமாப்தய, ஸம்
பந்த ஸமாப்தம், ஸர்வஶாஸ்த்ரம், ஶ்ரீஸாத்வதநாம
யன, ஸர்வஜ்ஞஸர்வேஶ்வர்யாதிகார: ஶுத்தாநந்தாநம் ஸர்வ
லோகஸாக்ஷிகம்வஶ்யா, ஆதியஞ்சோதியுருவையங்கு வைத்திங்
குப்பிறந்த, அன்றுதேர்கடவியபெருமான்” இத்யாதிகளிற்படியே
ஸகலப்ரமாண ஸாரஸங்க்ரஹங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்
டு கண்ணனுப அவதரித்து, ஸர்வஶாஸ்த்ரஸாரம் ஜ | மோக்ஷயிஷ்யா
மி மாஶுச:” என்று ஸர்வஸாரமாய், ஶ்ரீவசநஸாரத்
தை அர்ஜுநனையிட்டு லோகமெல்லாம் பெறுமிடம்” எ
ன்றபடியே நம்முடையவரைப்போலே ஸர்வரும் அறியும்படி உ
பதேஶிக்க அதுவும் இவனுடைய யாதவஸம்பந்த பாண்டவஸ
ம்பந்தவஶத்தாலே ஸர்வஸாதாரண ஸம்ப்ரதாயவிஷய
மாய் ஶாஸ்த்ரவ்யாபாரங்களாலே ஸம்ஸ்க்ருதஶாஸ்த்ரமாய்க்கா

யஃகஞயாதபடியாலே ஸர்வேஶ்வரனும் முக்தஸம்ஸாரத்
தூம் என்றிப்படியே உத்தேஶ்யஸ்தானத்தை அடைந்து நாகிலு
ஷூநா: என்றிப்படியே போரநெருக்குப்பட்டு இனிக்கலிகால
மாகையாலே நம்முடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஸ்வீப்பார் ஒ
ருவருமில்லாதபடியையும் கலிகாலஶத்ரு மேன்மையையும் வெ
க்காலன் இதில் அல்மருகிறபடியையும் கண்டு கருணைகூடவர்
தம் திருவுள்ளத்தை பாராவைத்து ஜம்மாம்பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜா
தீயரைக்கொண்டே இவர்களைத் திருத்தவேண்டுமென்
று 'கலௌ கல மஹாவிஷ்ணு [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீபாதமாய் [illegible]
[illegible]
[illegible]
வரைகள் கண்ணுமே ஓரிஸிஷ்டிப்பித்தும் நிருஸம்ரக்ஷணம் * இ
வையப்பரசவ் வெழுநாமலாமாதந்தாநாளுமென்று எம்பெருமானை
தல்துதிஞப்படி சஷ்டிகமாகத்தாழுது வளரும்படியை
க்கண்டு" பொலிக பொலிக பொலிக, கண்டோம் கண்டோம் க
ண்டோம், கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின், திரியுங்கலியுகத்தே,
கலிதன்னைக்கடக்கப்பாய்ந்து" என்றும் மங்களாசாஸநஞ்செய்து

ஸ்ரீய:பதியினுடைய நெஞ்சாறல் தீரும்படி * ஜ்ஞாநாய த்ருமாய ஸித்தாந்திஷ்டாநாய, [illegible] என்றும் அவனும் தானும் இதில் ப்ரவர்த்திப்பிக்க ஸம்ப்ரதாயமான ப்ரவ்ருத்தி இவர்களாலே அவதரிக்கப்பட்டு வருகிறபடியைக்காட்டி * [illegible] என்றிவர் [illegible] ஸ்ரீபாதமுடையவனும் இவர்க்கு [illegible] என்றும் ப்ரபந்நஸந்தாநகூடஸ்த [illegible] இவர்களும் ப்ரபந்நாயம் [illegible] ஸ்வாஷ்டத்தாலே போஷம் பெற்றவர்களான [illegible] வால்லப்யத்தாலே ஸங்காவிதமாக நாதமுனியாளவந்தாரிடையிட்டு "தமிழ்மறையின்னிசை தந்தவள்ளல்" என்கிறபடியே விசேஷாகாரேண ப்ரவர்த்திப்பித்தருளச்செய்கை "ஸ்ரீபராங்குசபாதபக்தம்" என்கிறபடியே ஆழ்வார் ஸ்ரீபாதங்களில் ப்ரவணராய் [illegible] ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு [illegible] ப்ரவர்த்தகராய் [illegible] விஷ்ணு [illegible] ஸேஷ ஸேஷவ்ருத்தி [illegible] ஸேஷஜீவிதஜ்ஞர், [illegible], ஜ்ஞாநவைராக்ய [illegible] பக்தியும் ஸம்பந்நராய் [illegible] இத்யாதியிற்படியே [illegible] ப்ரவர்த்தியுடையவராய் * [illegible] விஷ்ணு [illegible] இத்யாதிகளிற்படியே [illegible] உடையவரை அவதரிப்பித்து [illegible] ஸாஷ்டாங்கமாக [illegible] விஷயமாக ப்ரவர்த்திப்பித்தும் [illegible] தன்னுடைய உபாயாநுஷ்டாநத்துக்கு [illegible] ஸாக்ஷாத் உபாயம் [illegible] இத்யாதிகளின்படி [illegible] என்னும் [illegible] ஸ்ரீபாதங்களில் [illegible] ஆசார்ய [illegible] ஸாலோக்ய [illegible] ப்ரபந்நஸந்தாந [illegible]

ய்த்ருதிகளும் ஸம்ஹிதையான ப்ரபாவவிசேஷங்களை பரம
ன்னுமாறனடிபணிந்துய்ந்தவன், குறையிற்பிரானடிக்கீழ்விள்ளாத
வன்பன் இத்யாதிகளிற்படியே யாழ்வாருடைய கடாக்ஷவிசே
ஷத்தாலே திருமாலையாண்டானை முன்னிலையாக ஸ்வீகரித்தும்,
அவ்வர்த்தங்கள் காலக்ஷேபத்தாலே பிறராலங்குலைந்துபோகாத
படி தன்திருவடிகளில் ஆஸ்ரயித்தமுதலிகளை ஸர்வஜ்ஞ உத்தேஶ்ய
மாம்படி புரளாளையிட்டு ஆழ்வாருடையதிருவுள்ளப்படி இவ்வ
ர்த்தவிசேஷங்களை ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ஸவ்யாக்யானமாக ஆறாயி
ரப்படியென்கிற திருநாமமுடையதான ப்ரபந்தவ்யாக்யானஞ்செ
ய்தருளப்பண்ணியும், இப்படி "ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த்
தாமபிவர்த்ததாம்" என்கிறபடியே ஸ்ரீபட்டாசார்யாலே உபயவி
பூதிநாயகத்வம்பெற்ற உடையவருடைய ஆஜ்ஞாரூப
மான இந்த ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தனமே ஸர்வோத்தரமாய் ஸ
ர்வோத்தாரமாய் "கடல்வண்ணன் பூதங்கள்மண்மேல் மலிய
புகுந்திசைபாடி யாடியுழிதரக்கண்டோம்" என்கிறபடியே ஸ
ர்வதேசவ்யாபியாவந்து கொடிநடச்செய்தே, கலிபுருஷ
னும் தன்னுடைய விருத்தி ஸங்கோசத்தாலும் அழிக்கவொண்
ணாதபடியாயிருக்கச்செய்தே * கலௌகலு பவிஷ்யந்தி நாராயண
பராயணா: க்வசித்க்வசின்மஹாபாகா:, கலியுகங்கெடுங் கண்டு
கொண்மின். திரியுகங்கலியுகமே என்கிறபடியே அழியுமளவாக,
அவ்வளவிலே உடையவரும் திருமேனிதன்னைத் தவிர்த்து ஸ்ரீ
வைகுண்டமெழுந்தருளியிருக்க அவர்முன்னேபோதான ப்ராரப்தவிசே
ஷங்கொண்டுநின்று ப்ரபந்நவர்க்கநிந்தை பிறந்ததிலேபோ
லே அதிவாதிபண்ணா, உடையவரும் அவர் உகந்தருளின மங்கள்யமென்
ன, அவருடைய ஸந்நிதியிலே * யஸ்யாஸ்தாவத்விஷம் த்ருதிம
ஹதீ: கேசவிஷ்ணுபதிந்நிதம் என்றுமேலிட்டுச்சொல்ல, உ
டையவரும் நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயத்தைக்குலைக்க உன்னால் அ
ஶக்யம் — அப்படியேயிருந்திட்டு செய்கைக்கினைத்தபோதிலும் நாம்
ப்ரவர்த்திப்பித்த ராமாநுஜ பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களிலே அவ
ஸரோத்ஸுக்யமான ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை நிரவதிந்து ஸ்ரீபட்டாசார்யை
நோக்கினதேபாதிநாம ஒரு அவதாரஞ்செய்து நிலைநிறுத்த

க்கடவோம் என்ன, பின்பு யதிஸார்வபௌமரான ஸ்வதார
வைபவத்தை உடையவரான ஸ்ரீபகவத்ஸேநேஶ்வரன் இவ்வி
லக்ஷணஸம்ப்ரதாயத்தை ஸவிஸ்தரமாய் ப்ரவர்த்திப்பிக்கச்செய்
தே சிலகாலத்திருப்பிப்பு * "ராமாநுஜார்ய ஸ்ரீதிவ்ய ஜயதே
ஸுப்ரபோதிஷ்ட, அரங்கராசர் பிறந்திருவளிமேல்" என்கிறபடி
யே, ஸாக்ஷாத்ப்ரவ்ருத்திகளாலென்றிக்கே - ஸ்ரீமந்நாத முதலிகள்
ஸேனையிலே அபிஷிக்தரான ஸேநாபதியாழ்வானிகளிறங்கபோ
லே * "வைஷ்ணவாநாம் ஹிதார்த்தாய ப்ரகாஶிவிஷயாதோபரே:
வேதஸாஸ்த்ரவஶ்யகஜவேத்" என்கிற உடையவராக்கிறகு
விஷயஸ்தர்களாய் வைஷ்ணவவைஷ்ணவஸ்துதாராய் ஸ்ருஷ்ட
ஸர்வ்வஷ்டிகளாலே, அங்கு ஸகலஜிதரான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வாரு
லே ஸம்ஸ்க்ருதிக்கப்பட்டதோபாதி இங்கு ராமாநுஜஸித்தாந்த
ப்ரவர்த்தகராலே ஸம்ஸ்க்ருதிக்கலுணாதுபடி கதிமாயாஸா
வத்தாலே இந்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு சிதைவுவாரசெய்தே, இந்த
ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர்களுப் ப்ரதமாசார்யரான ஸ்ரீபகவதியட
ஶேஷமாசார்யரான உடையவர் நம திருவாட்டிமேலே இருந்தகொரும்போ
ககடி ஆராய ஸ்ரீயஃபதியும் அநந்தவேஸ்டாம - ஸவிஷ்வக்ஸேந
ணாமே இதறுப்புகலாய் * "ஶ்ரீயாவீஶாஶோநாம் ஶ்ரேஷ்டாமவை
ணதேந்த்ரம் | ஸர்வஸாக்ஷிணீதீர்த்த ரவோபாஸஸமேதாஷே" எ
ன்கிறபடியே இந்தஸம்ப்ரதாயத்திறது ஸம்ரக்ஷணத்தில நீயு
வரும்போது பிராட்டியும்நாமும் ஓராவதாரம்செய்திந்த ஸம்ப்ர
தாயத்தைநோக்கியும் தம்முடைய ஸம்ப்ரதாயங்களைக்கொண்டும் த
ழைப்பிக்கக்கடவோமென்கிற ஸங்கல்பத்தாலே தலமந்தமிலலதே
ர நாட்டைவிட்டு ப்ரத்யக்ஷ ஸந்நிதாநமாயிருக்கிற * "தைவவ
டமலை, மண்ணவரும் விண்ணவரும் விரும்புமவெற்பு வேதவெற்பு"
என்று ப்ரஸித்தமான திருவேங்கடமலையிலே ஸர்வஸாக்ஷிணீ
தீர்த்தத்தில் பிராட்டியும் நாமும் தாவளமாயச்சென்று வர்த்தித்து
இருக்கிறதுமன்றி அபப்ருகரூசசகாழ்பளித்தருளும் பெருமா
ளென்கிறபடியே ஓராளவிலே யும்மாலுண்டான ஶ்ரேஷ்டாவதார்;
தையும் * "கடிஹீநவகாரண க்ருதேதம் நேக தாஷ்யதி,
ஸர்வ்யாவஹரகம் ஸமேதஃ ப்ரஞ்ஜாஸமேதவர்ஷேஸ்"

என்று விலக்ஷணமான ஸாமவத்திட்ட கிஞ்சித்காரத்தைப் போரப் போலியதசமைபாக நினைத்திருக்கிற நாமிந்த உபகாரகா ரத்திற்கு கைம்மாறாக உம்முடைய விஷயத்தை ஒரு உபகார ஞ்செய்தாகிலும் நிலைநிறுத்தக்கடவோமென்றும், நமக்கு வஸ்து ஸ்வரூபங்களிலே * சென்றால் குடையாம், ஸ்ரீரங்கேசே: இத்யாதிப்படியே ஸர்வதேசஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்ய பராயணரான நீரும் ஒரு ஸம்ஸாரியாக அவ பண்ணுமென்றும் நியமித்து சிலகாலங்கழிந்தவாறே கலிகால ஸம்ருத்தியான ஸம்ருத்திக்கு காஞ்சிஸம்ருத்தையான காஞ்சீநகரத் திலே விஶ்வாமித்ர கோத்ரிகரான அநந்தஸூரியென்கிற ஸாம வேதாத்யரை பிதாமஹோபாஸக என்கிறபடியே இவ்வவதா ரத்திற்கு விசேஷநகமாகத் தேவகீவஸுதேவஸம்யோகா" திதாதிகளிற்போலே அவருடைய தேவியாரான தோதாரம்பையி னிடத்திலே ஸ்ரீயஃபதியான திருவேங்கடமுடையான ஸஹ்வா ஸம்பன்னத் திருவுள்ளம்பற்றி * என்னையொப்பு நேராருள்ளகோ லோ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள் என்னும் புகழ்ச்சியை அவ ள் தனக்குத் தந்து * கோசலைதன்வயிறுவாய்த்தவனே" என்கிற படியே சிலகாலம் சென்றவாறே * கலவ்யாபோகஹஸ்த்ராம ஸாக்ஷாத்வேபாஷநஸீ" என்றபடியே ஸர்வலோகோபகாரி காரான தன்னை அவர் பெறுமென்று லோகக்ஷேமமாயபடி திருவேங்கடத் திருவிழவில், பிறந்த திருவோணம், ஶ்ரவண நக்ஷத்ரம் விஷ்ணுதேவதா, என்றுமிப்படிகளிலே ஜகத்ப்ரஸி த்தமாய் ஸர்வஸாதாரணமான திருவோணநக்ஷத்ரத்திலே முன் னுடையான தன்னுடைய ஸ்ரீநாமமும் உபவிசேஷமும் குலை யாதபடி கலி (சஙஎக) வதான ஸம்வத்ஸரப் புரட்டாசி மாதத்திரு வோணத்தில் ஸ்ரீவேங்கடேசதேசிகரூப அவதரித்தருளினான். *

இவருடைய ப்ரபாவத்தை ஆராய்ந்தால், க்ருஷ்ணாவ்யவிப்ர வேதாந்த தேசிகவர்யாயிதம், வேதாந்ததேசிகபதே வி நிவேஶ்யபாலம்" இத்யாதிகளிற்படியே வேதாந்ததேசிகாபி ஷேகம் திருவேங்கடமுடையான் தானே செய்தருளினதா கவும், ஸ்ரீரங்கநாயகனால் கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ! வேதா

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்நிபத்ரம் ஸதா ஹ்ருதி” என்று இவர்விஷயமான திருமந்த்ரத்தையே ஸ்ரீதேசிகன் ஜீவநாமமாக உபதேசித்ததாகவும், இவர் மாதாபிதாக்கள் ஸந்தாநவிசேஷத்தில ஸர்வாபிமதமான வெங்கடாசலேசனை ப்ரார்த்திக்கவும் விசிஷ்டரான திருமணிபாழ்வாரை ஸாத்ராத்வேங்கடேசனாகவும் திருமால் ஸந்நிதியோடே வரமாயும், வெங்கடநாதராயும் உள்ள உடையவரை அவதரிக்கும்படி ஸங்கல்பித்ததாகவும், தானும் தன்னுடைய ஸநிக்ஷத்ரங்களும் ஸூர்யாதி ஸந்நிவேசமான வுயர்த்திருக்கச்செய்தே ஸூர்யஷக்தி ஸாரமுதயாதியும் பிராட்டியும்தாமும் வுயர்த்திருக்கச்செய்தே ஸர்வாதிக்யராயிருக்கும்ேதாபாதியும் உத்ஸவஸந்நிக்ரமங்களோடே தானும் ஸூர்யஷக்தியாய் அவதரித்தானென்றிறே ப்ரஸித்தம். * * * * *

இத்தைக்கணிசித்திறே வேங்கடேசாவதாரோயம் தத்கண்டாம்சோயவாபவேத் என்றும், அலாமகளேளவன்கையாழி, ஸர்வே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாத்யா விஷ்வக்ஸேநாதயஸ்ததா” இத்யாதிகளிற் சொல்லப்படுகிற உடையவருடைய அவதாரமே னும்படி யதீந்த்ராம்சோயமவதரித்” என்றும் ப்ராமாணிகவிசேஷங்களை சிஷ்யப்ரஸாதர்கள் சொல்லிப்போருவது. * *

ஸர்வஜ்ஞராஜரான தேசிகன் அவதரித்தபின்பு ஸ்ரீஅய வாதிஹம்ஸராம்பாநுஜாசார்ய அப்புள்ளாரிடத்தில நின்றுமெழுந்து வரங்கு மடப்பள்ளி வந்தமணமெங்கள வார்த்தையுமன்றியே உத்ஸவப்ராண ஸதங்களில சொல்லப்படுகிறபடியே ப்ராவலம்பராய உடையவருடைய ஸத்ஸம்ப்ரதாயமாய் ஸித்தாந்தப்ரமாணமாய் ஸர்வஜ்ஞராய் வரம்வராமதமாய் விலக்ஷணமாய மஹாந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகங்களான உபயவேதாந்தங்களையும் ரஹஸ்யார்த்தங்களையும் வேதாந்த ஸாரவிதிகளோ உபதேசிக்க அப்புள்ளார்தந்தேமலாசே வடி சேர்ந்து பணிந்து என்று ஸ்வாசார்யகடாக்ஷ விசேஷத்தாலே ஸமஸ்தார்த்தாநுபவரஸிகம், உள்ளதெல்லாந்தெழுந்தியதோ ஒழிவிட்டனன் என்கிறபடியே உபதேசார்த்தவிசேஷமாக

ழ்வார் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றாப்போலே தாமும்மயர்வற
மதிநலமருளப்பெற்று, அயர்வறுமமரர்களதிபதி ஆதியாய் ஸ்ரீரங்க
ஸாரமேநாஜஸ்ருஷ்டிகள் உத்தமாய் அவர்களாலே தழைக்கப்ப
ட்ட திவ்யஸித்தாந்தத்திற்கு எக்காலத்திலும் ஒருகுறையும் வாராத
படி வேதாந்தஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிட க்ரந்தங்களாலேயும் வா
ஹ்யாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை ஜிதம்ஜிதம்ஸ்ரேஷ்டம், கூறாய்
நீறாய் நிலனாகிக்கொடுவல்லசுராக்குலமெல்லாம், என்கிறபடியேத
ன்னுடைய யதிராஜாஜ்ஞைகளினாலேயும் துகள்துகளாய்ப் போ
ம்படி, உடையவர் நெஞ்சாறலதீர ஸர்வதோமுகமாய் ஸித்தா
ந்தஸ்தாபகராய்நின்று பிறகாலும் அழிய ஒண்ணாதபடி ஶிஷ்யப்ர
ஶிஷ்யர்களாலேயும் ப்ரவர்த்தநம் பெருகிச்செல்லும்படி உ
டையவருடைய ஸர்வக்ஞாக்ஞவிஷயபாத்ரராய் இந்தஸம்ப்ர
தாயத்திற்கு ஶிரோபூஷணராய எழுந்தருளியிருந்தார். *

இப்படிஇவர் உபயவேதாந்தப்ரவர்த்தகராயிட்டு உடை
யவர்செய்தருளிய ஸ்ரீபாஷ்யஸம்ப்ரதாயத்தாலும் ஶ்ருதப்ர
காஶிகாதி க்ரந்தவிஸ்தாரநடத்துவநாதிகளாலும் குத்ருஷ்டி
தர்ஜநதர்ஜநங்களாய் தத்த்வநிர்ணயங்களான ஶததூஷ
ண்யாதி க்ரந்தங்களாலும் ஸம்ப்ரதாயவேதாந்தத்திற்கு ஸ்ரீமா
ந் வேங்கடநாதார்ய: என்கிற இவர்தனியன் ஸர்வாநுஸந்தேய
மானாப்போலே, புள்ளணியிலிருந்து த்ராவிடவேதமாய் உ
டையவராலே செப்பனிடப்பட்ட ஆறாயிரப்படிமுதலான க்ர
ந்தங்களின் வ்யாக்யாநாதிகள்தன்னுளும், அதுதன்னிலும் வா
ஹ்யகுத்ருஷ்டிகள்போலன்றிக்கே குஜ்ஞாநகுத்ருஷ்டிகளாலே
ந்ருஶம்ஸநாஸிகேஶ்வரர்களான ஸமஸ்தவாதிகளுடையவும் - ஸ
ம்ப்ரதாயத்திலும் உபயவேதாந்தத்திற்கும் உடையவர் நியம
நமே இந்தஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ப்ரமாணமாயிருக்க தத்ஸம்ப்ர
தாயமாய்வந்த ஆறாயிரப்படியான த்ராவிடஸம்ஹிதாவ்யாக்யாநம் ப
ண்ணியும் - ஸவிஸ்தாரப்ரபந்தஸ்வரூபம் ஜநிப்பித்தவாறே ஸர்வேச்வர
வஸ்துவங்களும் ஸஞ்சரிக்கும்படிக்கு இதனுடைய ஸர்வாதிஶாயித்வ
ஸாமர்த்யத்தை வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய் - உள்ளத்தெழுதியது,
ஐதிஹ்யநிர்வாஹகஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகஸித்தம்" என்றிய

புடைகளிலே யதிசேகரருடைய திவ்யாபதேசதைஸம்ப்ரதி
வாஸம்வரைகளை பீதகவாடைப்பிரானை ஸ்ரீஜயஸீதனே ஸஹா
ஸாயஜ்ஞப் சஜ்ஞாநஸம்சயவிபர்யயாதிகளற இவர்கண்ணுக்
கு விஷயமாக்கினபின்பு உள்ளத்தே கழுநியபடியே இந்த ப்ர
பந்தத்திலுடைய மாஹாத்ம்யத்தை ஸாக்ஷிகீ: ப்ரபஸ்ஸாஹஸ
திவ்யநாதா ராஜஸ்வோபவாரக: ஸாராஸ்வாத ப்ரஸந்நாதி
வரிஜஹ்ருத ஹேஹஸ்திக்ரஹேடியாஹ்ர | யத்தத்க்ருபாஹ்ரூபதீநாம்
தோநிமண விஷ்ணுதேஸ கிஹாஹேஸ: பாராமணேஸ்த்ரா
ஸளஸகவஸீ ஸம்ஸயநோபேந ஸம்ஹிதாஸாவஹேளதீ" என்று
வெளியிடும், வேதத்திற்கு ஸூத்ரக்ருத்துக்கள்போலே இவ்வாழ்வா
ர் ப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரவநாப்ரவரென்று கம்பநாதோற
றும்படி * ஸம்ஹிதாம்பூர்வம் என்றுஇதனுடைய க்ருதக்க
த்தை ப்ரகாசிப்பித்தும், இதனுடைய ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்தை
உபநிஷத்ஸாரவேதஸாரஷ்டஷஸக, வேஸம்வாயந ஸள
நகப்ரஸ்தய ப்ரஷ்ணாஸ்ரஃகம்ப்ரந: என்றும் இதனுடைய
மாஹாத்ம்யத்தை * த்ராவிடோபநிஷத்திவஸாத
ஸாவ்யாக்யாதா என்றும் இதனுடைய சகநிஸாயகத்
தை * மாறன்மாறதெளிமுனிவா வந்ததெல்லா மாறுகநவா
சிரியர் வார்த்தைக்கொவவா, செய்யதமிழ்மாலைகளை தெளிய
வோதித்தெளியாத மறைநிலங்கடெளிகின்றோமே என்றும் — உத
ராஹ்யஸாவஸந பரிமளகமாக ஸாராஹவைபவமான ஸ்ரீ
ஸூக்தங்களாலே ப்ரகாசிப்பித்துப்ஸிஸாஹ்யிகத்தைக்கா
ட்டியும், இது வேதவார்த்தைகளான உபநிஷத்துகளுக்கு
உபஜீவ்யமானபடியைதருபததும் பறுகவுணாநதுரைத்தோம் —
நிலையிதுவேயென்று நிலநாடினின்றும், தலைவத்தோருகுடகோ
பனருளினாலே, உக்த்யாதிகளிலே ப்ரகாசிப்பித்தும், இதைககற்ற
வர்களுடைய உத்கர்ஷவிசேஷத்தை * தமிழ்வேதமறிந்தபகவர்களே —
மண்ணுலகத்தின்மகிழ்ந்தடைகின்றனர், என்றும், இவ்வாழ்வார் வி
ஷயத்திலும் இந்தப்ரபந்தவிஷயத்திலும் ஆழங்காற்பட்டிருக்கு
மவர்களைக்கொண்டாடுமிடத்தில் * முன்பற்றமதுரகவி தோன்றக
காட்டுமதொல்வழியே நல்வழிகடுணிவார்கட்கே, நாதமுனிகழலே

நாளுந்தொழுதெழுவோம் நமக்கார் நிகர்நானிலத்தே, என்றுபேசியும்
இது தமக்கு ரஸித்தபடியை *விண்ணவர் தங்குழாங்களுடன் வே
தம்பாடி பண்ணுலகிறபடியாக இசையார்பாடும் பல்லாண்டே பல
லாண்டும் பாடுவோமேயென்றும், * பாவளருந்தமிழ்ப் பல்லாண்டி
சையுடன் பாடுவோமே, என்றும் இதனுடைய உபயவிபூதி
ஸஞ்சாரஹேதுகமாகப்பேசியும், இதில்லாத ஸாம்ஸாரிகளைக்
குறித்து *ஸ்ருதிஶோவநிஷண்ணிவேஶ ஸமுந்ந்யாந் உத்ஸ்ருஷ்டிகளாலே
ஆழ்வாருடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ப்ரகாஶந பூர்வகமாகத்தா
ம் நிர்வஹிக்கப்பட்டு அருளிச்செய்ததும், இதில் ப்ரதிபாத்யமான
ஸம்பந்தவிஶேஷத்தை * திருநாரணனென்னும் தெய்வமுரு
சித்து மகிழ்த்துமென்று, என்றும், திருமாலையுபிரானைச் சேர்வார்,
என்றும் - திருமகளாரப்பிரியாத தேவனுமொண்ணை, என்றும் - சே
மந்தாழத் திருமாமகள் ஞானியாலே, என்றும், இச்சேதநனுக்கு உ
பாயத்வவேஷத்தோடு போக்யத்வவேஷத்தோடு ஸர்வஶேஷித்வவேஷத்தோ
டு ஸௌலப்யவேஷத்தோடு வாசிபற விஶேஷணபூதையான
பிராட்டியோடு ஸம்ஶ்லிஷ்டனான எம்பெருமான் ப்ரதிஸம்பந்
தியென்று ப்ரகாஶிப்பித்ததும், அதுவுமன்றிக்கே, ஆழ்வார் - த
த்ஸம்பந்திகளான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் - ப்ரப்ருதி
கள் - தச்சரீபாதத்தவரான உடையவர் இவர்களுடைய ஸ்ரீஸூ
க்திகளான திருவாய்மொழி - ஆறாயிரப்படிமுதலான ப்ரபந்த
ப்ரகாஶநத்வாரத்தாலேயும் தத்ஸம்பந்திகளாக ஸ்ருதிஶோப
நிஷத் தத்வப்ரகாஶகமான ஸ்ருதிஶோபநிஷத் ஸாரநிர்வசநேது
நிர்வாஹகமான உபப்ரும்ஹண ப்ரபந்தங்களால் ஸம்ப்ரதாய ப்ர
யகாரணங்களாலும் இவ்வர்த்தங்களை ஸுஸ்திரமாகச்செல்லும்
படி ப்ரவர்த்திப்பித்தபடியாலும், இந்த ப்ரபந்தார்த்தங்
களை ஸ்ரீரங்காதிதிவ்யதேசங்களிலேதோறும் ஸ்வாபதாயார்த்தமான
ஷ்டகாரர்கள் காலக்ஷேபாதி அவர்கள் ஸஜ்ஜாதநாமமாக
அநுஸந்திக்கும்படி இவராலே ப்ரவர்த்திஸாஸ்த்ரப்ரகாஶகமான
ஆர்த்தவைபவம் ப்ரவர்த்தமானபடியையுங்கண்டு ஒரு காலவி
ஶேஷத்திலே அழகியமணவாளன பெரியபிராட்டியாரான ஸ்ரீரங்க
நாயகியாருடனே எழுந்தருளி * ரங்கவிருஷாங்கமங்கள

வேதாந்தாசார்யஸூக்தி:" என்கிறபடியே ஸர்வமுமக்கிட்ட உபயவேதாந்தவிதர்களும் ஸாக்ஷாத்கரமாகக்கண்டோமென்று ஸர்வஜ்ஞோவேத அருளிச்செய்து திருவாய்மொழியனுக்கு ஓலக்கம்கொடுத்து எழுந்தருளியிருக்க அப்போது கோஷ்டியிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் — இவருடைய த்ராவிடவேதாந்தப்ரவர்த்தகத்வத்தையும் ஸர்வவிஷயப்ரதாநத்வத்தையும் ஸந்தர்சயித்து இவ்வேதாந்தங்களினுடைய ஸூத்ரங்களிலே தமர்க்கும் பிறர்க்கும் ஸந்தர்சயமாகக்கடவதென்று — ஸ்ரீதேசிகன் திருவடிகளான ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயர் ஸர்வலோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாகச் செய்தருளின ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்கிற ஸ்ரீஸூக்திவிசேஷத்தை இவனுடைய ஸூத்ரங்களிலே ஸந்தர்சயிக்கும்படி நியமித்தருளவேண்டுமென்று ஸ்ரீபகவதியை கோஷ்டியில் ப்ரார்த்திக்க அவனும் — ஸர்வதந்த்ரநிஷ்டாத ச்லோகத்தைக்கேட்டவனாகி இந்நாட்டில் ராமாநுஜஸந்நிதியாய் அப்படியே ஸர்வஜ்ஞனோவேர நியமித்தருள அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் இனிமன்னோர்கள் இவனுடைய ஸூத்ரங்களிலே இதை ஸந்தர்சயிக்கும்படி நியமித்தருளவேண்டுமென்று நம் தேசிகனை ப்ரார்த்திக்க தேசிகனும் ப்ரபந்நவாக்ஷனை ஸ்ரீபகவதியினுடையவும் ஆழ்வார் உடையவர் திருவடிகளான ஸாத்விகர்களுடையவும் நியமனம் ஸந்தர்சநீயமென்று ஓமென்றிசைந்து "லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்" என்கிற தனியனுக்குமுற்பட ஆகக்கடவதென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளியாகமற்றுமுள்ள திவ்யதேசங்களிலும் வ்யாக்யாநகோஷ்டிகளிலும் ப்ராமாணிகர்களாய் ஸாங்கோபாங்கஸ்வாமிகளாயுமதி ஸாத்த்வாதிஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர்களாய் ஸகலப்ரதாயபயோகயார்களாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸேவர்களான ஆசார்யர்கள் ஸந்தர்சயித்துப் போருமென்றாயிருக்கிறதென்று ப்ராமாணஸம்ப்ரதாய ஸம்பவங்களிலே ப்ரகாசிதமாயிருக்கிறது.

ஸ்ரீ:

ராமாநுஜதயாபாத்ரத்ருஷ்டி

இச்லோகத்தும் மிதம் இதிஹாஸவிசேஷம் ஸம்ப்ரதாயத்தை

-ராக்ஷவிஷய பக்ஷபாதத்தையும் விலக்ஷணமான திவ்ய கல்யாண கு-
ணாகரத்வத்தையும் இவ்வளவுக்கும் ஹேதுவான திவ்யாவதார
வைபவத்தையும் இவ்வளவுக்கும் ப்ரயோஜநங்களான காருண்ய
ஷிதி ரக்ஷண ப்ரவர்த்தகத்வ உபயவேதாந்தார்த்த ப்ரவர்த்த-
கத்வாதி குணங்களையும் அநுஸந்தித்து நின்றனதாவியையீர்கின்ற
நிலமே, நினைதோறுஞ் சொல்லுந்தோறு நெஞ்சிடிந்துகும் என்கி
றபடியே, ஈடுபட்டு ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத:, ஸத்யாஸம்
ப்ரதித:, ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவிவாஹ ஸாமவேதோக்தி:
என்றுஞ்சொல்லுகிறகணக்கிலே - இவர் தம் திருவுள்ளத்தில் தே-
சிகந்திறந்திருண்டான ஸக்திவசீவாக்யமானது பலவாய்த்தலைக
ளாலும் பரந்து இவர் வாய்க்கரைபுரள மதுர மொழியாலே
சொன்னாலைந்தேன், இராமாநுசனென்னும் பத்திவெள்ளமன்
என்கிறபடியே, மாதுர்யச்லோகம்போலே இச்லோகரூபமாய் ப்ரவ
ஹிக்க ஸகலஸ்வாத்மஸஞ்ஜீவநமாக, தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்
சொன்மாலைகள் சொன்னேன் என்கிறபடியே மற்றுமுள்
ளதொண்டர்களுக்கும் உபதேஸ்யமாம்படி - கைவல்யாதிவிஷம
மாகிய வரிசைகளையும் * ஸாரண்யநுவதே என்று - வேத
வ்யாஸர் ஸுத்வ்யாஸருக்கு, ஸங்க்ரஹமாகச் சொன்ன
தோபாதியும் * ஸாரண்யவே ... என்று ஸ்ரீவ்யாஸர் க-
ஜேந்த்ரனோக்கிக்குச் சொன்னதோபாதியும், ஸர்வஸமந்தாவான
நான் - [illegible] தம்மோபாதி
யிவ்விஷயத்தில் இழிந்தார்களுக்கும் இச்லோகத்தைக்கொண்டு
[illegible] ஸர்வஸ்வாமியாகும்படியும், இச்லோ
கத்தை [illegible] (ராமாநுஜார்ய
வாக்யம்) [illegible] ஸந்தோஷ ஸவி
ஷயகம் முன்னிலையாக்கிச் செய்கையும் [illegible]
யீதநம், ஸந்தா விஸ்வகாரார்க, [illegible],
தாமரையானேன் [illegible], பின்னுமிவ்வகமுருக்கி, என்றுஞ்
சொல்லுகிறபடியே ப்ரயோஜநாந்தரங்களை ஸம்போகங்க
திகள் - ஸத்பாத்ரங்களான உடையவர் ஸம்பந்திகள், தாம்
தாம் - இவர் [illegible] அநுஸந்திக்கும், விஷயஜ்ஞாநஸம்ப்ரதா.

ஷிகளையிடுவித்தும் - இத்தால் தங்கள்தங்கள் ஸ்வரூபரூப
குணவிபூத்யாதி விஷயகஜ்ஞாநரூப கல்பவ்ருக்ஷங்களை
வஸ்துரூபமெண்ணிரவித்தும், ஸ்வரூபாதிகளுடைய ஸ்வ
நஷ்டகாரத்தைக்கண்டு, ப்ரஹ்லாதவிஜயகாலத்தில் தனக்குஸ்வ
ம்மாய் தானிட்டுவைத்தபூவாதிகளை தன்வாக்ருன் தனக்குஉப
காரமாகவிட அதைக்கண்டுகளிக்கும் பிதாவோபாதியும் - ஸ்வ
பக்ஷராஜஸூத்ரர்கள் - ஸ்வஉக்திகளான அஸ்த்ரஶஸ்த்ரங்களைக்கொ
ண்டு எதிரியைவென்று தமக்கொருவெற்றியைக்காட்டினால் அவர்
களைத்தனக்கு அதிஶயத்தையிட்டதாக ஸந்தோஷிக்கும் ஶரணவ
ஜன ராஜாவைப்போலவும் இவர்களுமுகந்து, "நத்யஸ்யந்த்ரு ஸர்வ
ஸ்ரேஷ்டே" என்பதுபோல இவ்விஷயத்தில் மற்றொருநகைமாறில்
லாததாய்த்தோற்றி தங்கள் பஹுவிதஸ்வாபரிமாணத்திற்
கும் தங்கள் ஒன்றுமைதோற்ற அமோகமேகபா இவரையொருஸ்
வ்யாதியாக்கினபடிதோற்றுகிறது. அதெங்ஙனேயென்னில்; கா
ரணபூதமான பரப்ரஹ்மம் தனக்குசேஷமான ப்ரக்ருதி
ஸம்பந்தவிசேஷத்தாலே தன்னுடைய ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞாஸம்ஹாதி
களைப்பண்ணி பேர்க்கவேதன்னை யில்லைசெய்துமறுகிற ஜீவாத்ம
க்களைக்கண்டு * ஸநகாதீநரஹேத, ஜாதநிர்வேதா என்று
தாம் நிர்வேதாதிபாரண்யூரணத்தை யுடையவனுப்கொண்டு
*வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம்பவதி துக்கித: என்று
சொல்லுகிறபடியே இவர்களுடைய துர்வெநிராவிகீர்வேதம் ப
ண்ணவேண்டி ஸர்வேஶ்வரனான தானுமிவர்களிடத்திலே ஒருஅப
ஸாரவிசேஷத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க ஸார்வபௌமனான
ராஜா ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கச்செய்தேயும் தன்னுடைய படைக
ளாலேபோல * ஸாங்க்யாவதகக்ஷபாஶஸ்த்ரஶஸ்த்ர விஶாரத:
ஸ்ததாரணா ஸ்வாஸ்ஷேஷ வாஸேஷநத: | கொவாயக்ஷாராதிஜ
யெங்க, ஸுரேஷா கணாத்ஸநஷகவிகாகிக்கவிஷநாத:, எ
ன்றும் - சாக்கியர் சைனர்கள் சார்வாகர் சாங்கியர் சைவர்மற்
றும் - வாக்கியமுப்பதினுவ்வகைசெய்து வியாகரித்தோம், கா
க்கைக்காரென்னலத்தல்காட்டினோமே, களக்கருத்தை கண்ணிர
ண்டயழித்தோம், பத்தர்மட்டுடன் பூட்டுவமே, புணராதுயரம

பதப்போர்பூரித்தோமே, என்றும் ஶதகோடிஷிணீ ந்யாயஸிஞ்ச ஜந ந்யாயவிரோதி தத்வோத்தாரகராவாயி கரணஸாராவஸ்த்ர ஷி ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடங்களாலேயும் - வாசகஸம்ஸ்க்ருத ஸஹஸ்ர. ஸ்ரீ ரஹஸ்ய த்ரயஸாராதி த்ராவிடமணிப்ரவாளாதி க்ரந்தமுகங்கள் தன்னாலும் வ்யாக்யானகர்த்தாக்கள் பஹுவிஷயமாக அருளி ந்தபடியைக்கண்டு தாமேயுகந்தருளிச்செய்தபடியே இவர்தம்மா லே எதிரிகள்ஜிதராயும் ஸம்மதிகளாயும் தன்னுடைய ஆஜ்ஞா நாஜ்ஞாவராய் வொகந்திருந்தினபடியைக்கண்டு முன்புள்ள காரணந்தீர்ந்து * தேவநாமஸஹஸ்ரவான், ஸ்ரீராமராம, நாமமாயிரமேற்றநின்ற, ஆயிரநாமஞ்சொல்லி, என்னுமிந்த ஸஹ ஸ்ரநாமங்கள் தன்னிலும் தன்னுடைய ஆசாராமோதோற்றும்ப டியும் நித்யஸூரிகள் ஓலக்கத்திற்கும் தான் ஸ்திராமனாயிருக்கு ம்படியும் இந்தாமஸ்வவாஞ்ஞாய் தானானபடியை* ஸ்வயம்ஸித்த காரண என்கிறபடியே அவர்தமக்கிட்டதாக* ஆதேஸ் என்று என் னு முளனாயிருக்கிற வாசஸ்வாமிபனைப் ப்ரயோஜனாயநானா மனுடைய உபாவிஷயகம் ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. ராமதே க ஸித்தஸம்ப்ரதாய உதாரிகளாலே யதாக்ரமம் ப்ரவ்ருத்திகண்டுகொ ள்வது. * ஸதாவஸ்ருஷிஸம்ப்ரதாயம், பதேவஸ்ருஷிஸம்ப்ரதாயம் ஸம்பேஹ்யவாயம் ஸ்ரீநாம்ஸ்வதி, ஸமஷேஹ்யாநதயாதி, என் றிறேநித்யஸூரிகள்படி. ஸ்வயவாரார்த்த-ராமஸ்ய - ராமே - என் று ஸகமேஷணங்கி எம்பெருமான்றனக்கும்* ப்ரஜாபதேர்தேவதே வத்ஸுஹ்ருதேஸூத்ரவாதமஹாயஷ்டேக - நதீவேயம்க்ஷண மலி விநாகாஸ்ஜிதக்ஷணம் - ஸ்வீதகேஸரம் ஶதவத்ரமி வேக்ஷணாம் - ஸம்ஷடதாத்வாஸ்யாதி - ஷக்ஷ்யாஸஹ ஸஹ்யஷீகே ஶோ தேவ்யாகாரண்யரமேயா ! ரக்ஷகஸவலவிஜாதேவே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] திருமகளுநின்றாயால் -

ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப - திருமாலன்றியின்
மைகண்டு - பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே திருமகளாலருள்
பெற்று - இத்யாதி ச்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணஸம்ஹிதங்க
ளான நம்மாழ்வார் மற்றும் ஸகலாழ்வார்களுடைய ஸூக்திபரம்
பரைகளாலும் ப்ரகாசிதமாய் ஸ்வரூபஸ்வபாவகுணவிபூ
திவிஹாரபோகோபகரணபோகஸ்தாநாதிகணங்கள் தன்னாலே*யா
வகாதள தாஸ்யே இத்யாதிஸ்லோகத்தின்படியே - ஸாம்ஸர்க்கிக
ஸௌபாக்யங்களாய் தம்மிவிஹாரஸ்தாநியங்களான குணங்களைத்
தவிர ஸஹகாரத்தாலும் ஸத்ருசியாயும் விலக்ஷணையா
யும் அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகளாகி - பத்தர்பித்தர் பனிமலர்
மேல்பாவைக்கு - இத்யாதிகள்படியே அவன்தன்னையும் பிச்சேற்ற
வல்லவளாய் அவன்தனக்கும் ஸஹிரோபஹிரண்யையும் *
காதஸ்ய என்கிறபடியே அவள்தனக்கு மஹிராஜனை ஸேகா
ணநாயனையும் * ஹாஸ்யேண ப்ரஹாயயா - ஸ்யாத்வ்யாநம்,
ஸநவாபிநீ” என்னுமித்யாதிகள்படியே -குணகுணிகளாயும் பிரி
க்கமாட்டாதபடியாய் பிரிக்கில் ராவணன்பட்டபாடு படுவதாயும்
வருமென்றும் பிரித்துச்சொல்லில் ஸம்பந்தம் ராஜாவதாரத்தி
ல் ராவணனுல்வந்த விஶாலம் நம்மையேவருமோவென்று செ
ருப்பென்ன வாய்கூசுமதுபோல் தானும்பிரித்துச்சொல்லுவைக்கஞ்
சி ஸேநக்யம் என்பதுபோலே ஜீவம் என்கிற ஶப்தத்திலே அடக்கி
ச்சொன்ன மீதாவாயஸ்ஞனை கண்ணனுடைய திருவுள்ளத்தை ய
டியொத்தின நந்தேசிகனுடைய - * ஸாஸ்யிமிராஜஸே - புல்
ணியனூர்புகழினைத்தும், தூதனுமா நாதனுமாமென்னைப்பற்றி எ
ன்னும் ஸூக்திகளையாராய்ந்தும் ஒருஶப்தத்திலே இருவரையும்
காட்டுகிறார் * ராஜோஹிராஜஸிதவிதக்ஷாஷ:, இத்யாதிஸாய
ரண ஸ்ரீவம்ஸவிஷய ராஜஶப்தப்ரயோகம் ப்ரயாதஸ்ரீவ
ரஷர்களைக்காட்டவுமாம். ஸ்யவா - ராஜஶப்தம்விஶேஷவாதி
யாய் வரஶரராஜாழ்வாரைக்காட்டுகிறது, இத்தால்நாம் ஶ்ரீவை
யிகவிதவிரோயிகளை நிரஸித்தும், ஔவாயிகஜோதாவை
ஜயித்தும் நிரவாயிகஜாதாவிதாதிகள் மணம்புணர்க்கவாச்
செய்தே விரோயித்து எதிரிட்டோமென்று அதந்தவித்தங்கொ

டுகிற்க இவரிப்படி நிர்வாஹகரோதாவி தாக்களுடைய சேர்த்தி
க்குமொரு கால்ஷ்டிகளாலும் சிதைவுவாராதபடி ஸ்தாபிக்க அ
வதரித்தபடிகண்டு தம்முடையக்ருபைக்கு விஷயமாக்கினபடி
யைக்காட்டுகிறது, ஆழ்வாரும் * படியாலரசுகளைகட்டபாழியானை
ஒருகூர்மழுவால் போக்கியதேவனை என்றாரிறே. தயோ - ஸக்ர
வர்த்தித்திருமகனைக்காட்டுகிறது, இத்தால் தங்களுடைய சேர்த்தி
க்கு அக்காலத்தில் ராவணாதிகளிலால் பிரிவுவந்ததுபோல் இ
க்காலத்தில் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாலே ஒருபடியும் நலிவு
வாராதபடி பண்ணினபடியாலும், * ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய, ஸ
வெயம்ஸரணம்ஸிவ: உதாரி தங்களிருவருடைய பாசுரங்க
ளின்படியே தங்களிருவர்களுடைய விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வக
கொவாயெவெயஸஹாவாதிகளை அந்தரங்கியாரியென்னும்ப
டி இட்டபடைத்துடையாக்கினபடியாலே தம்முடைய க்ருபா
விஷயமாக்கினபடியைக்காட்டுகிறது, தயோ - நம்பெருமாள்பிரா
னைக்காட்டுகிறது, இத்தால் ஸகலசேதநபக்திகளில் ராக்ஷஸி
ப்பிராட்டியைப்பிரிக்கநினைத்த ஹிரண்யாதிகள்திறத்தில் தா
ம்பிராட்டி உகப்பாகச்செய்தார் ஸத்யஸங்கல்பம் ஸர்வஜ்ஞராயிருக்க
இவர் அர்ச்சாத்திருப்பிலே திருவுள்ளத்தில் * வாபேவ நா
ரே என்கிறபடியே பிரிவுபட்ட போலே
நிரவதிகமுற்பட்டவிழிக்கப்பண்ணின தம்முடைய தயாவதி
வாஹத்தால் இவரை காட்டுகிறது. நான்கு
பக்ஷங்களிலும் சந்த்ரபுஷ்கரிணி * வஸ்து
தோஷாவிரோதநா என்கிற ஸ்வரூபமேயாலே சந்த
ஸம் பிற்காலத்தில் அவதரித்தபி
ன்பு என்றும் - இவர்களுடைய அவதாரத்திற்குப் பின்பு
இவர்திறத்தில் பரிவரான ஸக்ருத நிர்வாஹகர்களை
ன்ன - வைபவ ஸ்வாமிகளென்ன - ஆழ்வாருடைய
அவதாரங்களில் நிர்வாஹக நிர்வாஹகர்களான ஸ்ரீய:
பதியென்ன - பட்டர்போல்வாருடைய அவதாரத்திற்குப் பின்
பு அழகியமணவாளன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரென்ன இவர்கள்
வைகாவியமான ரக்ஷணைசெய்து தங்களுடைய ஸம்பந்த

விஷயமாக ச்செய்தருளினதோபாதி இவரையும் தங்கள் ஸ்துத்யவிஷயமாக்கினபடி சொல்லுகிறது. அதவா, அநாதிஸம்ஸாரநெறியிலேயாய் தாங்கள் ஶத்ருவிஜயாதிகளைப்பண்ணிநின்றகாலத்தில் ப்ரஹ்மாதிகளும் இங்குள்ளவர்களும் ஸர்வஜ்ஞநாராயணதேவ: இத்யாதிகளிலேகொண்டாடி ஸ்ரீநாரதவெண்தங்களை ஸ்துத்யவிஷயமாக்கினதோபாதி கலிகாலத்தில் கலிநாஶத்தைப்பண்ணி வேதாந்தமார்க்கத்தில் ஶங்கரத்வேஷ்யாதிகளாலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளையும் ஸகலஶ்லோகஸ்தோத்ரமஹாஸாஸ்த்ரபூர்வமான ரஹஸ்யரக்ஷையென்ன ஸ்ரீபாஷ்யத்ரயஸாராதிகளில் ஸித்தோபாயஸாத்யோபாயசோதநாதிகாரங்களென்ன அபாயாதிகாரஸாத்யோபாயாதிகாரங்களென்ன பின்புண்டான விரோதபரிஹாராதி ஶ்ரீயங்களென்ன இத்யாதிகளாலே ஸங்கரகுத்ருஷ்டிகளையும் நிரஸித்து அவர்களால் ஒருகுறைவும் வாராதபடி திருநாரணனென்னுந்தெய்வமுஞ்சித்து மகிழ்ந்துமென்று இத்யாதிஸூக்திகளிலே லக்ஷ்மணார்யஸூக்திஸம்பத: என்கிறபடியே ஜகத்காரணவஸ்துவைஸூக்திஸம்பதமாக்கி த்தாம் வேங்கடேஶஸூக்திஸம்பதரென்னும்படி வெற்றிகொண்டுநிற்கிற தசையிலே தங்களுடைய ஸம்ஸாரவதையினாலே யுண்டாயிருக்கிறதயாவிஷயத்தை க்காட்டுகிறது. இத்தால் வ்யாஸ்யநாராயணஸ்வீகர்த்தென்றும்; பலஸ்ருதிவேத்யதாநிஜநாதி என்றும், பரித்ராணாயஸாதூநாம் ஸம்பவாமி யுகேயுகே என்றும், எதிர்சூழல் புக்கு என்றும், உயிரளிப்பானென்னென்னயோனியுமாய்ப்பிறந்தாயென்றும், ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயன் என்றும் ரக்ஷ்யஸாபேக்ஷனை ஆழ்வாராழ்வானையேபாசுரமிடும்படி ஹிரண்யகஶிபுபோல்வாராலே நலிவுவாராதபடி தனக்கு ஸூக்ஷ்மத்தை அவனைநோக்கினானென்கிற வ்ருத்தாந்தத்தோபாதி நிரஸநார்ஹங்களல்லாத ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸித்தரான நம்தேசிகனையும் ஆசார்யர்களான ஸ்ரீய: பதிபதயுகளிலும் இவருடைய ரக்ஷணாவைசிஷ்ட்யாவதாரஸத்தைப்பண்ணிநோக்கினபடிகாட்டுகிறது. இவ்விடத்தில் இன்னும் பஹுவிதமானயோஜனைகள் யதோசிதம் கண்டுகொள்வது. அதவா, ராமாநுஜதயாபாத்ரம் என்கிறபடியே ராமா

நுஜனென்றது திருவனந்தாழ்வானுக்கு யோகரூடமான ஸம்
ஜ்ஞாவிசேஷமாய் தன்னுடைய ராமாவதாரதசை
யிலும் அநந்தரம் க்ருஷ்ணாக்ருதியிலே அவதரித்தபோது இளையபெ
ருமாள் நம்பிமூத்தபிரான் இவர்களான தசையிலும் அநந்தரம்
யதிசேகரனாய் அவதரித்த தசையிலும் செய்யவொண்ணாத
படியாய் விசேஷ கைங்கர்ய ஹேதுகமான பிற்பாடரான ஸ
ர்வஜ்ஞ ஸூக்தி மணிப்ரவாளத்தைப் பண்ணினபடியைக்கண்டு இதற்
குப் பரிசாகத் தம்முடைய க்ருபையை இவர்திறத்தில் வைத்தப
டி காட்டுகிறது. அங்ஙனன்றிக்கே ராமாநுஜஶப்தத்தை யமி
கமாக்கி ராமஶப்தத்தாலே நம்பிமூத்தபிரானைச்சொல்லி அ
நுஜஶப்தத்தாலே இவருக்குப்பிறகு அவதரித்தவரான கண்ணனை
க்காட்டி அவருடைய தயாவிஷயத்வத்தைச்சொல்லுகிறது
அதெங்ஙனேயென்னில், கண்ணனுடைய ஸர்வஸ்வமான சரம
ஶ்லோகத்தை கீதாபாஷ்யாதிகளாலே ப்ரகாசிப்பித்து
ம் ரஹஸ்யத்ரயவிவரணமுகத்திலே சரமஶ்லோகாதிகா
ரத்தில் ப்ரபத்திநிஷ்டர்களை, ஸத்வாரேயம் க்ஷேமவிதயோ ஸா
ரயிஷ்யதே நிதா. ஒண்டொடியாள் திருமகளுந்தானுமாகி நே
ர்ப்பாகுகின்ற தண்டுளவமலர்மார்பன்றானே சொன்ன தனித்
தருமம், ஸ்தோத்ராதிகளிலே வெளியிட்டபடியைக்கண்டு தம்முடை
ய க்ருபாதிசயத்தினுடைய விஷயமாக்கினபடி சொல்லுகிறது. அத
வா - ராமஶப்தத்தாலே * ஸுதாராம், வசுதேவஜ, என்கிறபடி
யே ப்ரத்யாஸத்தரான ஸ்ரீபலதேவனைக் காட்டி அநுஜஶப்தத்
தாலே * அநுஜ்ஞாதஸ்ச ஸ்தோத்ரநாமணம் ப்ராக ஸஹோதர
ரமையாயில் பிறந்திட்ட - வளையுகளியார் - உழுவார் - ஸ்ரீயன்று
சுழனிகள் - எய்பக்கொண்டார் என வுங்காட்டி வஸுதேவா
யர்க்குடைய அநுக்ரஹத்தைப்பெற்று. ஆழ்வார்கோடியிலு
ம் ஆசார்யகோடியிலும் ப்ரதாநஹேதுவான நம்மாழ்வாரு
டைய தொண்டர்க்கமுதாய் * அவாவறச்சூழ்ந்தரியையயன்
று ஸம்ஸாரஸம்பூஜ்யாய் * பாலோடமுதன்ன வாயிரம் என்று
செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாய் த்ராவிடவேதமான ப்ரபந்தஸா
ரஸங்க்ரஹமான திவ்யப்ரபந்தத்தை வ்யாக்யானம்

மாக நிலைநிறுத்தினபடியாலும் தச்சிஷ்யரான நாதயாமுநாதிஸ
ஹாஸ்ருகாஶநத்திலும் அவர்களுடைய கடாக்ஷபாத்ரரான்
மை தோற்றுகிறது. இப்பக்ஷத்தில் ப்ரதமபர்வத்தாலே ஸ்ரீராமாநு
ஜரைச்சொல்லி அவரை ஆசார்யகோடியிலே பின்புண்டானவராக
உடைத்தாயிருக்கிற வைலக்ஷண்யங்களென்று விக்ரஹம், அதவா -
ஸ்ரீராமாநுஜருடைய ஸம்பாவனையாலே புண்டாயிருக்கிற ஆ
சார்யஜநகத்வத்தைச் சொல்லவுமாம், அதவா - ப்ரதமபர்வ
த்தாலே ஆசார்யகோடியிலே அவர்களுக்குப்பின்புண்டான
பெரியமுதலியார்துடங்கி பெரியநம்பியளவாக ஆசார்யபரம்பரைத்
தைக்காட்டி அவர்களுடைய கடாக்ஷவிஷயத்வத்தைச் சொல்லுகி
றது. அன்றியே ப்ரதமபர்வத்தாலே உடையவர் தம்மை
யேநேராகக்காட்டி அவர்தம்முடைய கடாக்ஷவிஷயத்வத்தைச்
சொல்லுகிறது. அதெங்ஙனேயென்னில், * யதீந்த்ரம்ஶரண
ம் - என்று அவரேபிவரென்று ஶிஷ்யஶிஷ்யர்கள் கொண்டா
டலாம்படி அவர் தம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை ஸ்ரீபாஷ்யாதிப்ர
வசநத்தாலே விலக்ஷணமாகப்ரவர்த்திப்பித்தும் அவர்தம்மு
டைய பக்ஷத்தாய் ஶரணாகதிஶாஸ்த்ரமான ஆருயிரப்படி
யே இவ்விலக்ஷணமான ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு * யதீந்த்ரஸம்யக்
ப்ரவர்த்தநம் என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தஸம்ரக்ஷணமெ
ன்றுகாட்டியும் இதற்கு உபப்ரும்ஹணமான பகவத்விஷயப்ர
வாஹவ்யாக்யாநங்களையும் பகவத்விஷயமாயெகளையு மருளிச்
செய்தும் இவர்தம்முடைய ஸித்தாந்தநிர்வாஹஸ்வபாவத்தை *
ஶரவ்யூஹணம் கருணாவிசக்ஷணோஜயதிலக்ஷணோயமு
நி:, காஶ்மீராங்கராமேஷுஜிதயதிபதனஹ்ரதேஶீந்த்ர
வெதீந்த்”என்று காட்டியும் * யதீஶ்வரஸ்வதீஸாத்விகாஶயாநா
தித்யாதியாலே தத்வம்யவிஷயத்திலும் தம்முடையப்ராவண்ய
விஷயத்தைக்காட்டியும் * சிந்தயேமனித்தீனையே யென்று த
ம்முடைய நிர்வாஹஸ்வபாவத்தைச்சொல்லியுமின்னும பகவத்வி
ஷயமானஸூக்திகளாலே உடையவருடைய திருவுள்ளம் குளிரு
ம்படியாக்கி தங்கடாக்ஷவிஶேஷத்தை தாம்சிந்தாமல்கொண்டப
டிகவனமாகிறது - அதவா - ப்ரதமபர்வத்தாலே, ப்ரதமா

ஜ அப்புள்ளார்முகமாய் "யதிபதிராஜஹம்ஸ எதிராஜர் மடப்பள்ளிவந்தமணம்" என்று மிக்க ப்ரஸித்தியாலும் உடையவருடைய கடாக்ஷவிஷயமாகவந்து ஸர்வார்த்தங்களும் நிறம்பின ஸ்ரீவாதிஹம்ஸாம்புவாஹராமாநுஜ அப்புள்ளாரான ஸாக்ஷாதாசார்யர் விஷயமான கடாக்ஷவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது. இதைக்கணிசித்திறே "ராமாநுஜார்யாதாத்ரேயாத் தாதாஞ்ஜ ஸகலாந்தகா: | ஸர்வ, ஆத்ரேயராமாநுஜதேசிகேந்த்ராத் ஸர்வம் வேதாந்தயுக்மம், வேதாந்தஸ்ரீநிதிர்ஹி தேசிகேந்த்ரைர் ஹி, வேதாந்தாசார்யவர்யைஸ்ஸகலகவிமுகைஸ் ஸர்வஸாஸ்த்ராந்தம், வேதாந்தார்த்த ப்ரதீபே, வேதாந்தோதயந ஸம்ப்ரதாய ஸாரம், வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய், ப்ராஹ்மணஸதொஹமாநுபதிவேத:, கிடாம்பியப்புள்ளார் கிளிப்பிள்ளையைபழக்கிவைத்தாற்போல் பழக்கிவைத்த, சரக்குங்கருத்துடைத்தேசிகர்" என்று ப்ரஸித்தவைபவங்களான த்ராவிடஸூக்திகளாலே தாமும்பிறர்களும்கொண்டாடி ஸ்வாசார்யரான அப்புள்ளாருடைய திருவுள்ளத்தை ஸம்ப்ரதாயமொருவராலுங்குலையாதபடி ஸ்திரமாய் ப்ரவர்த்திப்பித்தபடியாலே உகப்பித்து அவருடைய கடாக்ஷவைலக்ஷண்யத்தையும் பெற்றபடி சொல்லிற்றாகிறது. ஆக ப்ரதமாசார்யரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்தொடங்கி ஸாக்ஷாதாசார்யரான அப்புள்ளாரளவுமுண்டான ஸர்வாசார்யர்களுடையவும் க்ருபாவ ரிவாஹங்களுக்கு [illegible] ஹாதயியாய் நின்றபடி சொல்லிற்றாயிற்று. * * * * * *

(ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம்)

என்றுகீழ்ச்சொன்ன ஆசார்யகடாக்ஷவிசேஷத்தாலே "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்றும் ஆழ்வாரைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான விலக்ஷண ஜ்ஞாநவைராக்யாதி ப்ராணாலங்காரங்களைக்காட்டுகிறது, இந்த ஜ்ஞாநவைராக்யங்களையே பூஷணமாக உடையவரென்றாய் "விவேகநிர்வேதவிரக்தி, ஜதி: ஸூக்தியிலே அருளிச்செய்தவதாகையால் "ஆசார்யோபாஸ்ரா ஷோதவே,, என்கிறபடியேயும் "வேதநம்வல்லார்களைக்கொண்டு" சொல்லுகிறபடியேயும் தனக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாந

ஹாணமெவஹம்பிருக்கச்செய்தேயும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸித்தமாய் ஸ
தாசார்யகடாக்ஷத்தால் வருகிற அவைஷ்ணவஜ்ஞாநரூபமா
கிற ஸமவிஷயஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகிறது; இத்தைக்கணிசித்
திறே; "ஸர்வஸ்ய ஜ்ஞாநஸேவயா" உபதேக்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம்
ஜ்ஞாநிந:" - என்று ஸர்வஜ்ஞனான கீதாசார்யன் பிறர்க்கு உப
தேசித்து தானும் ஸாந்தீபநியாஷ்ரமத்தில் ஜ்ஞாநார்த்திகளைத்தேடி
னது. "ஜ்ஞாநமேவாத்ராஸ்ய" என்றிதுகளையிறே ஸர்வ
ஆசார்யர்களும் லக்ஷணமாயிட்டுவைப்பது. நம்தேசிகரும்
ஸாரஸங்க்ரஹஸாஸ்த்ரஸாரத்திலே சொல்லியும் அநுஷ்டித்தும்
காட்டி விசேஷப்ரஸம்ஸாநம்பண்ணிற்று. இதைக்கணிசித்தி
றே "அறிவுடனைந்தறிவாரருள் செய்பவமைந்தனரெ"ன்றது, இப்
பக்ஷத்தில் ஸௌரப்யமாவது :- ஸதநுஷ்டிதிமயமாய் வருகிற
ஜ்ஞாநாதிகளிலுண்டான ஸாரவியைச்சொல்லி ஆக இரண்டுமா
ணங்களாலேயும் மற்ற அநுஷ்டாநாதிகுணங்களையுமுபலக்ஷி
த்து உத்ராதிகுணங்களைப் பெற்றவொண்ணுத ஸத்ஸம்ப்ரதா
யமாக வுடையவரென்கிறது, அதவா - "தத்ஜ்ஞாநஜ்ஞாந
தோந்றுங்கம், விஜ்ஞாநம் ஸித்தலக்ஷணம், ஒண்டாமரை
யாள்கேள்வனொருவனையேநோக்குமுணர்வு" என்றிருக்கிறப்படியே
ஸமவிஷயஜ்ஞாநமே ஜ்ஞாநமென்றும் உதாரம் அஜ்ஞாநத்தோ
டொக்குமென்றும் இத்தால் ஸூசகமாய் "ப்ரதிஷ்டாநமேவ
வினே, ஸ்ரீயசேநஸக:" என்றுஇவ்விஷயத்திற்குப் புறம்
பான ப்ரஸம்ஸிகளாதிவஷஸௌரப்யத்தைச் சொல்லவுமாம்.
அதவா - "புத்திரமாட்டுடன் பூட்டுவமே, அலத்தல்காட்டுமோ
மே, பரமதப்போர் பூரித்தோமே" என்றுந்தாமருளிச்செய்தப
டியே தமக்கு ப்ரதிஸ்பர்த்திகளான "யதாஸக்திநிக்ரஹீபரதே
ஹாவாரநிஷ்காம, தலையையறுப்பதே கருமங்கண்டாய்" என்றும்
ஆழ்வார்கள் பாசுரத்தின்படியே இதற்குப்புறம்பானவர்களை
நிரஸநம் பண்ணுவதே ஸ்வாபாவிகமென்கிற
ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லி- ஸௌரப்யத்தாலே அவர்கள்திறத்தி
ல் அநுகூலமான ஸ்திரவைசத்யமான நசையற்றபடி சொல்லுகிறது. அங்
ஙனன்றிக்கே "ஜ்ஞாநாநந்தமயஸாத்த் பெஸோரஹிரவத

ண:, ஸ்வாசார்யவைஶிஷ்ட்யம் ஸர்வஶக்தி:, உபாயவிஷயம் வைசிஷ்ட்யம், ஜகந்நிதாநம் ஸம்ஸாரஸந்தாரகமிதி, இத்யாதிப்படியே ஸர்வஶேஷத்வம் ஸர்வகாரண ஸர்வாபவர்க்கங்களிலும் பிரிவற்றநித்யாநந்தமே ஸர்வோத்க்ருஷ்டமென்கிற ஜ்ஞானத்தையும் இதடியாகவிந்த நித்யாநந்தத்தை ஏகதேஶத்தில் பிறக்கிற ஸம்ஶயவிபர்யாஸமாகிற ஸ்வரூபான சிலரூபதிகளுடைய விஷயத்திலுண்டான வைத்ருஷ்ண்யத்தையுங்காட்டுகிறது. அன்றியே "ஶேஷித்வம் வசிதயாதீக்ஷாரோபீக்ஷாமிதி, உம்பர்போகமுகந்துதருந்திருமாலே யுகந்தோனாமே, அழிபாவானில்வைக்கும் மனமேமேகிழாதே யிருப்பதென்றுகொல், என்கிறஜ்ஞானத்தைச்சொல்லி அத்தால் "ஸிம்ஹஸ்த்ரநம்ஸமேவ" இத்யாதியின்படியே அவன்தன்னிலும் ஸாக்ஷாத்ஸாத்தை ஸவைக்ஷிபாத நைராஶ்யத்தைச்சொல்லுகிறது. ஸமவா "பெறுவதெல்லாமிங்கேகாம் பெற்றுவாழ"வென்கிறபடியே விஷ்ணுஸாந்நித்யமான இந்தலோகத்திலே நிரந்தரமாக ஸர்வதேஶஸர்வதாவாய கைங்கர்யத்தைப் பெறக்கடவோமென்கிற ஜ்ஞானத்தைச்சொல்லி இதடியாக "வைகுண்டவாஸேபி நமேபிலாஷ:" என்று லோகாந்தரகாலாந்தர தேஶாந்தரங்களிலே நிஷ்ப்ரயோஜனமாகவருகிற ஸந்தேஹத்திலுமுண்டான வைராக்யத்தைச்சொல்லுகிறது. அன்றியே "ஸ்வாயம்பாதிஷ்டதேவதாம் ஸர்வயிகாரந்ருணாம் நராந்தரேஷு, ஸமேரரேவ வரம்ஸஹ, தஸ்யாதுராதரோமராம:" என்கிறபடியே ஸ்வாயம்பே தேவ்யதேவதையென்கிற ஜ்ஞானம், இதடியாக "ஸாராஸம்பந்தஸம்பந்தம், குருக்கள் குழாங்கள்குரைகழற்கீழ்" இத்யாதிகளுக்கு வேறுபாடாய்வருகிற ஸமவஸ்திவிஷயத்திலுண்டான வைராக்யமுஞ் சொல்லிற்றாகிறது. இத்யாதிகுணங்களை "அடியேனுள்ளானுடனுள்ளான்" என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வ தாவாய கைங்கர்யமே நிரூபகமாயிருக்கிறநமக்கு லக்ஷணமாக உடைத்தானமை ப்ரகாஶிக்கிறது.*

(ஶ்ரீவேங்கடநாயகமென்று)

கீழ்ச்சொன்ன குணவிஶேஷங்களுக்கு "குணாகாரக ரோஹணாத்"என்கிறபடியே விளையும்பூமியென்னும்படியான ஸ்வாகார வைபவம் சொல்லுகிறது. முகப்பிலேதோற்றியிருக்கிற

ஸ்ரீவத்ஸம், நித்யயோகமித்யாயத" என்கிறபடியே நித்யஸம்பந்தத்திலேயாய் "லோகவிடம்பநார்த்தம்" என்கிறபடி அர்ச்சாவதாரத்தில் அலர்மேல்மங்கையாய்நின்று இவ்வவதாரத்தில் "ப்ரஸாதயேதநூஷா" என்கிறபடியே கடாக்ஷமிரஸ்ரீநிவாஸநாகையான ஆசார்யரையும் ஸம்பந்தராமாநுஜரையும் பிராட்டிநிற்கிறபடி சொல்லிற்றாகிறது "வேதாந்ததேசிகவைபவார்த்தம்" ஸம்பந்தராமாநுஜரையும் என்று இவர்தமக்கு திருவேங்கடமுடையான் வேதாந்ததேசிகபட்டாபிஷேகம் பண்ணினதென்னையிலும் இவர் கடாக்ஷிகளை நிரஸித்தபின்பு கவிதார்க்கிகஸிம்ஹமென்று அருளேயுள்ளார் ஜயவோஷணையிட்டதென்னையிலும் அவர்களிருகவருங்களித்து ஸம்பந்த நாம்பண்ணின ஸிம்ஹாஸநபட்டாபிஷேகம் ஸர்வஜநமாய்த்தென்று 'வேதாந்ததேசிகனென்றும்" ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும்" அவர்கள் தமக்கிட்ட ப்ரஸித்திருநாமம் பெற்றபோதுமுண்டான ஜயஸ்ரீயைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். *

"ஸதாநாமவாஸ்ஸ்ரீமாந், கஸ்தீகஷமதஸ்ஸ்ரீமாந், பயிலுந்திருவுடையார்" என்கிறபடியே ஸ்ரீமேவவஸந்த்தான வரிஸம்பந்த லோகேஸ்ரீயைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். *

(வேங்கடநாயகனென்றது.)

இவர்தமக்குவித்ராதிகளிட்ட திருநாமமாம். கயவா:- திருவேங்கடமுடையானே இவ்வம்சொண்டபடியாலே அவனுடைய திருநாமமே பின்தொடர்ந்தது என்றும் அவனுடைய கவப்ராகடரக்தாவதாரமென்றும் யோஜிக்கவுமாம். ஸம்பந்தஸ்வத்தில் திருநாமவைபவமே ஆசார்யருடைய ஸர்வதோஷநிவ்ருத்தியையும் பண்ணி ரக்ஷகத்வாதிகளையும்செலுத்தி "சதுவர்தவாவி"என்கிறபடியே ஸர்வதேஶத்திலும்'உகாயேச்ஷீ'என்றபடியே ஸர்வஸ்வாமியமாய் கொண்டாடத்தக்கதாய் இருக்கிறபடியைக்காட்டுகிறது. உத்தரகூத்தில் 'ஒன்றுமேதொழுநம்வினையோயுமே, கடுவினையிநவிநையும் கடியும்வெற்பு" என்று சொல்லுகிறபடியே ப்ரஸித்தமாய்உளதமான மணப்பாட்டைப்பெற்று அத்தாலே தாம்'தெய்வவடமலை'யென்கிறபடியே கயிலஷ்

த்ருஷ்டனைப் நாயகனைப்பின்று அத்திருமலைமேன்மையாலும்தன்
பெருமையாலும் இந்தசாஸ்த்ரங்களையும் திருத்தி உஜ்ஜீவிப்பிக்கவே
ண்டுமென்று ஸங்கல்பியாநின்றவிடத்தில் க்ருபணத்திற்குறு
ப்பான ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகுணங்களையே தாங்கள்சேராமை
க்கு ஹேதுவாகவும் எளிவரவுசொல்லுகைக்கு ஹேதுவாகவு
ம்பண்ணி உதாஸீனராயும் ப்ரத்யக்ஷராயும் நின்றவேதநர்
களைத்திருத்துகைக்கு பர்யாப்தமான குணவிசேஷங்களை
யுங்கொண்டு ஸ்ரீவேங்கடநாயதேசிகரூபேண ஸர்வஜ்ஞ
த்வாதி குணங்களையும் ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு ஆவி
ர்ப்பூதராய் அவதரித்து நின்றபடி சொல்லுகிறது. இப்ப
டி தன்திறத்திலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸமமாய் நின்ற
படியை அநுஸந்தித்துவாயாறத்திருநாமத்தை ச்சொல்லுகிறாரா
கவுமாம். * * * * * *

இவ்வளவு உபகாரத்தை அநுஸந்தித்தவிவர் 'நங்கட்பா
சம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே" என்கிறபடியே தன்திறத்திலும்
ஸாத்விகனுடைய க்ருபாபரீவாஹம்பெரிய கிண்ணகமெடுக்கஇ
வர்தமக்கு இவ்விஷயத்தில் பக்ஷமுண்டான இழவேமேலி
ட்டுத்தோற்றிதம்முடைய ஜ்ஞாநாதிகளினாலும் இவர்வி
ஷயத்தில்தமக்கு ப்ராவண்யத்தாலும் தம்மை "ஸர்வஜ்ஞ" எ
ன்கிறபடியே ஸ்வஸ்தோககரதி 'நநசேபம்"என்பாரைப்போலே
எண்ணியும் தமக்கு வாசகமான ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஸங்க்ரஹி
ப்பியாதபடி அநுஸந்தித்துநிற்க கிலேசத்தையிட்டு இந்தக்ரு
பாபரீவாஹம் கமர்பிளந்தபூமியிலே ஒருபாட்டம்மழைபோ
லேகிட்டிக்கொண்டுநிற்க அத்தாலே 'உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்து" என்
கிறபடியே ஒருபடிதாபத்ரயாதிகள்ஸமித்து க்குளிர்ந்து ஸமம்
என்கிறஸம்யக் வசே என்கிற உத்தமவாக்ஷனில் ஸங்க்ர
ஹித்ததுஎன்னும்படியாய் தோற்ற அந்தஸஹஸ்ரநாமானா
தாம் அந்தபரீவாஹத்திற்கு எதிரிடமாட்டாதே வேரற்றமர
ம்போலே தம்தலையைவணக்கி வசேஎன்றுபலகாலும்சொல்ல
வேண்டியும்- 'வேதாந்ததேசிகம்"என்றநுஸந்தித்த பின்புகிறியா
வசத்தையிடவேண்டியுமிருக்க அதுவுமாகாதபடி "இட்டகாவிட்ட

கைகளாயிருக்கு"மென்கிறபடியே போரவிஸராய் ஈடுபட்டு எத்தி
ற"மென்னவாழ்வாரைப்போலே மிகவும்மோகித்தும் "உக்ஷரயென்
திலக்ஷ்மீநேவாநதேநவாவகிம்வந" என்கிறபடியேயும் இதற்
குக்கைம்மாறு இனியொன்றுமில்லை யென்று ஸவம்ராய்த்திருவ
டியின்கீழேவிழுகிறார். * * * *

இதில் வசநத்தாலே இதற்குமேற்பட்ட வேறொரு ஜெ
ஸயாஜெதுயில்லையென்னுமிடந்தோற்றுகிறது. ஊநகரம் நம்தே
சிகருடைய ஸாமர்த்யவிஶேஷத்தாலுமிவருடைய ஊநாஸம்பாநமா
னவித்தனியனை ஸம்பாநஸம்பாநகாலத்திலே ஊநஸம்பி
க்குமவர்களுடைய ஊஷ்டிவிஶேஷத்தாலும், வாமநவம்ஶ
வதித்திருமகனுடைய ஸாமர்த்யவிஶேஷத்தாலே ஸ்ரீஸாதாழ்வா
ன் மோகந்தீர்ந்தெழுந்திருந்து வாஷகாவஸரமாக ராஜ்ய
நிவஹஸஸஸமயமானதோபாதியும்-ஆழ்வாருடைய செஞ்சிக்கினி
யசெஞ்சொல்லாய்த்தொண்டர்க்கமுதமுமான பாசுரபரம்பரைகளை
க்கேழ்க்கவிரும்பியிருக்கிற ஸ்ரீயவதிகரியர்களுடைய ஸாமர்த்ய வி
ஶேஷத்தாலே ஆழ்வார்மோகந்தீர்ந்து ஸம்பாநத்தைத்தலைக்கட்
டவல்லராம்படியானதோபாதியு- மிவருந்தம்முடைய ஸக்ஷவரவ
ஸ்யத்தாலுண்டான மோகம் அரையாறுபட்டு கீழ்ச்சொன்ன உப
காரவிஶேஷங்கள் தமக்கெந்தமுகத்தாலே யிவரிடும்படியாய்த்
தென்றாராய், வெஷாஸகாஸமஶேஷஸநத்தாலே யென்றறுதியிட்
டு வெஷாஸஜெஶிகமென்று ஶ்லோகவாநிசெய்தருளுகிறார். *

இங்கு வெஷாஸவஷம்- உஸயவெஷாஸ ஸாயாரணவாவகமா
யிருக்கச்செய்தேயும் தமக்கு வெஷாஸயாமமவ்வழியாய் வந்திருக்
கச்செய்தேயும் ஸகரகத்தில் ஶ்லோகஸவதகாான ஸஹ
தம்துஸ தம்துஜீயர் தமக்கு நிமஸஜெஶிகரு ஸவ்யாஜகரவா
விஶிஷ்டராய்க்கொண்டு ஸ்ரீயவதிதுடங்கி ஆழ்வார்முசமாக வ
ரம்வாரமகமாய் உடையவராலே ஷட்ஸஹஸ்ரம்ய வ்யாக்யாந
ரூபமெண புள்ளாணியிட்டு ஸ்வதிப்பிக்கப்பட்ட விஶக்ஷ
ணொவாயஸமதி வ்யவதிஶாஸ்யதிவாஷகமான இராவிட
வெஷாஸாஸங்களை "வேதத்தினுட்பொருள்நிற்கப்பாடி" என்
கிறபடியே தம்முடைய திருவுள்ளத்தில்தங்கி ஸ்வதிக்கும்படி

தமக்கநாஶ்ரயித்த ஸ்வாசார்யாபிமாநத்திலீடுபட்டு அந்த ஸ்வா
ஜ்ஞையாலே இவ்வர்த்தவிஶேஷ மநுஸந்திக்கும்போதெல்
லாம் ஸூத்ரங்களிலே இப்படி ஸர்வோபகாரகனான ஸூத்ரக்
ருணாநுஸந்தாநம் தமக்கும் இனிபின்புள்ளாருக்கும் ஸர்வதா
பேக்ஷிதமென்று தத்விஷயமாக இப்பாசுரத்தை வெளியிட்டதாக
வ்ருத்திகாரர் ஸம்ப்ரதாய விஶேஷங்களிலும் ப்ரபந்
தநிர்வாஹாதி ஸம்ப்ரதாயங்களிலும் ப்ரஸித்தமாகையாலும் அப்படி
யே ஶிஷ்டாநுஷ்டாநமுங்கண்டு வருகிறோமாகையாலும் - வேதா
ந்ததேஶிகனென்று த்ராவிடவேதாந்தார்த்த ப்ரவர்த்தகத்தை
விஶேஷணமாகவிட்டு ஸகல ஶாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகரான விஶிஷ்டரான
“ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே” யென்றநுஸந்திக்கவுமாம் - அன்றி
யே - ஸ்ரீஸூக்தியேயாகவுமாம். * * * *

இங்கு இந்தவேதாந்தார்த்தத்தை ஸம்ப்ரதாயமாகப்ர
காஶிப்பித்தபடி யெங்ஙனேயென்றில் ‘ஸ்ரீவத்ஸாங்காத்மஜ: ஸ்ரீ
ராமாநுஜமுநிதாயா தேவராஜதேஶிகரீஶாஶிரஶேத
நாத்ம: ஷட்த்ரிம்ஶத்வதாரோ ப்ரதிதமதிதரோபதேஶாதீம்
ஸ்ரீ:, ஸ்ரீகாஞ்சீஶ்ரீநிவாஸ, ஷட்ஸுதந்த்ரஶாரணோயாதி
ஶரணம், தாத்பர்யசந்த்ரிகாஸஹித த்ரிஶதாதிஜாதிவர்
ஸதாத்ருதம் வாராம்ஸ்ரீவிபநிஷத்வ்யாக்யாப்ரக, உபநிஷத்பாஷ்ய:
வாணப்ரஶ்நோத்தரநிவாஸஶ்ச: வாரிணதி:, ஸ்ரீமத்ராமாநுஜ
த்ராவிடோபநிஷத்ஸாரத்வயஸ்யோக்த யோதாஸ்யாதம
த்ராவிடநிகமார்த்தஸாரதேஶிகார்ஸ்ய தாத்பர்யதாத:, சடகோப
னருளினாலே, செய்யதமிழ்மாலைகள், த்ராவிடோபநிஷத் ஒருபத்
தும்பற்றுகவுணர்ந்துரைத்தோம், தீயினிற்றூசாகும், ஸம்ஸார
க்களுக்கு ஸம்ஸ்தாராஜநத்திலாழ்வாரருளிசசெயலே ப்ரயோஜ
நம்”மென்றும் உதாஹரிஸ்ரீமத்ஸ்தவஸூக்திகளினாலே தமக்கு
ப்ரகாஶித்தபடியைக்காட்டுகிறது. * * * *

இதில் சில உதாஹரணவிஶேஷங்களை ஸ்வதாரிகைமுதலா
னவிடங்களில் கண்டுகொள்வது, ஆகஇப்படி கீழ்ப்ரபந்த ஸ்வதாரி
கைதுடங்கி யிவ்வளவாலே ஸூக்திஸூக்திஹாஸ வாக்யாணா
த்ராவிடப்ரபந்தாவான வாராங்காஶ்வாரகாவதீவர ஸ்ரீவாதி

ஸம்ஸாரோத்தாரக ராமாநுஜமுநிவரோக்த தேசிகாதிகளுடைய ப்ரவர்த்தநமான இதிஹாஸபுராணங்களிந்த ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு வந்தபடியையும் ஸ்வாமியினாலே ஸுஸ்திரமாக ப்ரவர்த்திக்கப்பட்டுவருகிறபடியையும் கோயிலில் திருவரங்கன் திருமுற்றத்தில் பெரியபிராட்டியாரோடுகூடின பெரியபெருமாள்சேர்த்தியிலேயிட்டுப்பட்டு தேசிகனும் அங்குள்ள ஸாத்விகர்களுமெழுந்தருளியிருக்க – இப்ரபந்தவிஷயத்தில் உடையவருடைய ஸம்ப்ரதாயாகதமான ஆறாயிரப்படியின் காலக்ஷேபமாக வ்யாக்யாநநிர்வாணத்தாலு மிர்த ஸமஸ்தவிஷயாதிரேகம் வாக்ஷீஷ்யஸ்வாதநாதிகளினாலும் திவ்யதேசங்கள் தொடங்கி ஸ்ரீஸ்தாநாயநவர்க்கம் இயல்கேட்டருளும்படி முன்போலே தழைப்பித்தபடியாலும் இவர்விஷயமான இத்தனியனை ப்ரபந்தயாநுஸந்தானத்தில் க்ருதஜ்ஞதா ஸமேவான ஸம்பந்தமாக அநுஸந்திக்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றவேணுமென்றச்சேர்த்தியிலே ஸாத்விகர்கள் ப்ரார்த்திக்க பெரியபெருமாளும் பிராட்டியாருமப்படியேயாகக்கடவதென்று நியமித்தபடியையுமாராய்ந்தால் விலக்ஷணமான ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டர்களான ஸாத்விகர்களுக்கு இயலினுடைய ஆத்யந்தங்களிலே இத்தனியன் அநுஸந்தாநம் நியமமாகக்கடவது, இதற்குப்புறம்பாய் வருந்தடைகள் அப்ரமாணமாகையாலும் அஸம்ப்ரதாயமாகையாலும் இச்ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு கூடஸ்தரான ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர்தேசிகாதிகளுடைய ஸத்ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கும் அநுஷ்டானத்திற்கும் விருத்தமாகையாலும் இதில் விஸேஷப்ரவர்த்தகரான உடையவருடைய நிர்ஹேதுகாதிகாரமான ஸம்யாக்யாவஸர ஸம்பந்தத்தாலும் ஸ்ரீவசநபூஷணங்களன்றென்னுமிடம் சிஷ்டர்களான ப்ராமாணிகர்கள் கண்டுகொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ருமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் ।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥௧॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீவாத்ஸ்ய ஸ்ரீநிவேங்கடதேசிகன் தனியன்.

ஸ்ரீமத்வரதகுரோ: ப்ராப்தவேதாந்தஸம்பதம் ।
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹார்யபுத்ரம் ஸ்ரீவேங்கடகுரும் பஜே ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடார்யமஹாதேசிகாய நம:.

இப்படி இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ஸர்வேஶ்வரனாலே வரையாலே ஸ்ரீய:பதி ஸ்ரீரங்கேஶ ஸாக்ஷாத்காரபாத்ரராய், அந்நாளிலே "ராமாநுஜதயாபாத்ர"மென்று புகழப்பட்டவருமான நம்தேசிகரை முன்னம் சரணமடைந்து, அந்த ஸ்ரீய:பதி தொடங்கி ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக வந்த குருபரம்பரையை சரணமடையும் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாமித்யாதி.)

இத்தனியன் கோயிலிலே எம்பெருமானார் திருவோலக்கத்திலே ஒருக்கால் குருபரம்பராப்ரஸங்கமுண்டான போது, 'வஞ்ச முக்குறும்பாங் குழியைக்கடக்கு நங் கூரத்தாழ்வான்சரண் கூடியபின்" என்றும், "ஆசார்யதீம் ஶிஷ்யாணாம்" என்றும், "ஶிஷ்யஸ்யைவோபகாராய தர்ஶிதோ குருணா ஸ்ம ஶரணாகதியோக்யதா:" என்றும் புகழப்பட்ட கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். * * * * ॥

இங்கு "ஸ்வாசார்யஸம்ப்ரதாய:" ஆசார்யாணாம் ஸவாஸிதஜ்ஞாநவத்த்வாத், ஆசார்யபரம்பரைஸ்ய ப்ராப்யத்வம் ஸம்ஸ்ம்ருதிகம், வாக்மரண ஸ்வாமிநயநே, ஆசார்ய குருபரம்பராயாஶ்ச ப்ரத்யேகம், தஸ்ய ஶேஷணவ லக்ஷ்மீஸமாசார்ய குருவரதுஹ: । ஸாவ்யவஸாயமஸ்மாந்தம் ப்ரபாணாக்ருத்வ ஷ்யதே" இத்யாதிகளில்படியே ஆசார்யன் தொடங்கி எம்பெருமானளவும் குருபரம்பராநுஸந்தாநம் பண்ணப்ராப்தமாயிருக்க, லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் – என்று எம்பெருமான் தொடங்கி ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக அநுஸந்திக்கும்படி யெங்ஙனேயென்

னில்; இது ப்ரவிஷ்டாக்ஷர் ப்ரவேஶ்யங்களும் ஒத்தவைபோல
ன்றிக்கே "தமேவ தத்வஸ்வரூபவ்ரஜாவதய உபாயவ்ரஜாவதிஜ
நமோ ஜநார்த்தந ப்ரஜாஜ்ஞ:" என்று வ்யாக்யாநமாகச் சொல்லுகிற ஶ்லோ
கம்போலே அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் ஸம்ப்ரதாயப்ரதிஜ்ஞ ஶ்லோ
கமாகையாலே லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பா மென்கிற தனியனை இங்கு
அநுஸந்திக்கத் தட்டில்லை. * ||

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் என்றது "ஶ்ரிய:பதி லக்ஷ்மீஶ்வரநாள்"
என்றும், "யயா ஸஹாஸீதா விஷ்ணு ஸௌஶீல்யம் ஸ்ரீ ஜாக்ர:
ஸ்ரீயை தஸ்மிந் நாவாஸ்வை ஜகந்மாதுரபாய:" என்றும்
"விஜ்ஞாநமயீ" என்றும், "ஸம்பத்ஷ்வாபித்ராதரா ஶரண்யா
க்ஷமாஸ்யாதேர்ஹிதாஹதாக" என்றும், "ஹ்ரீஶ்ச லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ"
என்றும், "ஸுஶ்ரீஶ்ரீரந்தரோபஸ்ய ஸமஸ்தாநவாப்தகாம |
நக்ஷத்ராணாம் இவ ஸூர்ய ஸஹஸ்ராம்ஶுப்ரஜஸ:" என்றும் "மி
யுந்திருமகளுநின்றபால்" என்றும், "ஒண்டொடியாள் திருமக
ளுநீயுமேநிலாநிற்பக்கண்டசதிர்" என்றும் "அகலகில்லேனிறையு
மென்றலர்மேன்மங்கையுறைமார்பா, உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்
தேனே" என்றும், 'மெய்யாகுந்தமேவிருப்பாள் வினைதீர்க்கு
மே' என்றும், "ஸுஶோணி ஸ்ரீநிவாஸ" என்றும், 'தஸ்யாஸ்
கம்பதிர் யஜ்ஞாவாத்ஸல்யாநவாக:" என்றும், "என்றுமோ
ரேதமின்றி மின்னுபோல வொன்றிநின்றுலகளிக்கு
முகம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, உபயதோவ்யாப்திவிஶே
ஷணிற் பிரிவற்றுச்சேர்த்தியுடையவராகையாலும், "பத்யுர்
க்ஷ்மாதேவா தத்தந்தியைவாஸ்யே நாவிபரிதேவி" என்றும், ஜக
ந்மாதாவி நாராயணஸ்ய ந்யாஸமந்த்ரக்ஷணாநுபய ஶீலா ஸ்வ
ஸ்தேஸ்வரூப:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவளுக்கு ரக்ஷ
ணோபயோகியாகையாலும், மறைப்பொருளான நாரா
யணஸம்ஜ்ஞைபோலன்றிக்கே, லக்ஷ்மீநாயகனுக்காகவே அந்த
குருவர் சேர்த்திசைச்சொல்லி, அவர்கள் முகமாகத் தம்முடைய வைக்கிற
ன்படி. இதனால், இச்சாட்டியார்க்கு உபயவிபூதியைக்குப
ப்ராப்தர்களான திவ்யதம்பதிகளுடைய ஸ்வாமித்வம் ப்ரதிபாதிக்கி
ன்றதாய்த்து. இந்த ஸம்ப்ரதாயந்தானும் திவ்யதம்பதிகளிருவரு

மாய் ஸேநாபதியாழ்வானுக்கு உபதேசித்து அம்முகமாக ஜ ஜ்ஞாநத்ருஷ்டிதாஷிடேகாரணேஷரான நம்மாழ்வாருக்கு திருக்கு ருகையில் உபதிஷ்டமாயிருக்கும்,

நாதபாதாஹ்வயமென்றது, ஆழ்வாரளவும் தேவஸ்வமாயிருந்ததைத் பின்பு நாதமுநிகளுக்கு யோகதசையில் ஸாக்ஷாத்தாக உபதேசிக்கையாலே அது முதல் ஶிஷ்ய ப்ரஶிஷ்யபரம்பரயா ஸம்ப்ரதாயமாயும் கவிஜ்ஞமாயும் ஆளவந்தாரிடத்திலேந்து அம்முகத்தாலே ந்யாயமாய் ஸம்ப்ரதாய ஸித்தமாகையாலே அந்நாதபாதாஹ்வர்களை ஹ்ருத்யமாக உடையவென்றபடி, ஆகையாலிறே, "நாதேயாவஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தஸ்ஸு ஸிராவஹிதம் பாதாரவிந்தயுகளம் ஸததம் ப்ரபத்யே:" என்றும், ஜ்யேஷ்ட நந்த்யாநாஹம் ஸ்தீதம் வீரநாராயணஸ்வாமிந: | ஸஜ்வல்க்த்ராம் ஸ்வாத்மாஸ்ரயஸ்ய நாதமுநிம் ஸமாஶ்ரயே" என்றும், நம்தேசிகனும் ஸ்துதம் த்வேகம் த்ருஸ்வாமியும் அருளிச்செய்தார்கள். இந்நாத யாமுநர்களை நடுநாயகமாக்கினது - நிவர்த்தாசார்யர்களிலே மற்றவர்களிவர்களில் ஸ்ரேஷ்டர்களாகையாலுமென்றுகருத்து.

ஸ்வாசார்யபத்யஸ்ரயமென்றது, ஸ்வாசார்யர் எம்பெருமானாராய் அவரளவாகவுள்ள வென்றபடி. இப்படி ஆழ்வான் அநுஸந்தாநத்துக்கருத்து. இத்தால் இக்குருபரம்பரை யாகிற ஜ்ஞாநதிவ்யஸம்பத்துகளாகிற ஜ்ஞானமிசியிலுண்டாய் நாதயாமுநர்களாகிற நடுநாட்டுநல்வழியாய் ப்ரவஹித்து எம்பெருமானாராகிற ஜ்ஞாநதடாகத்திலே தேங்கிமடுத்து ஆசார்யர்களாகிற மதகுகளாலே சேதநர்களாகிற பயிர்களை வாழ்விக்குமென்று பன்னீராயிரத்தில் சொன்னதையும் சொல்லிற்றாயிற்று. * * * * * ॥

ப்ரபத்யே என்றது, இப்படிப்பட்ட குருபரம்பரையைச் சரணமடைகிறேனென்றபடி. இது ஆழ்வான் அநுஸந்தாநத்திலிருந்து. பின்னோர்கள் அநுஸந்தாநத்தில் நாதயாமுநர்கள் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே நிவர்த்தஞ்செய்தருளின ராமாநுஜனை எம்பெருமானாரையும், ராமாநுஜ பாதாத்ரரான நம்தேசிகரையும் நடுநாயகமாக உடையகுரு

பரம்பரையென்று கருத்தாகக் காட்டுவது. "யதிராஜேந திவ்ய ஜநாயகஸ்ரீ: த்ரமிடோபநிஷத்பாஷ்யஸ்ரீ:" என்றக்கடவதிறே.

அன்றிக்கே, லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பமாயும், நாதயாமுந மத்யமாயும், அஸ்மதாசார்யபர்யந்தமாயு மிருந்துள்ள குருபரம்பரையை "ஸ்வாசார்யபர்யந்தம் ஸம்ப்ரதாயாஜ்ஞயா:" "ஆசார்யாணாமஸாவஸா விதியாபகவத்த:, ஆசார்யபரம்பரா நமஸ்க்ருத்யமஸ்மாத்கீர்த்தயேத்" இத்யாதிகளில்படியே ஸர்வஜ்ஞரான "ஆ முந்நிர்ஹேதுகவத்:" இத்யாதிவாக்யமுந்ந பரம்பரையிற்சொல்லுகிற க்ரமத்திலே சரணமடைகிறேனென்று அநுஸந்தித்தாராகவுமாம், "ராமாநுஜார்ய ஸரணௌவித்தி காருண்யேந ஆஸ்ரிதபாதாம்புஜந் தேநஸ்ம நாதமுநயஸ்ய: । ஸம்ஸ்ருதம் பரம்பராஸ்தநஸ்ம ஹோமதீஷ்யா ஸாதத்யவேதியாஸ்ரயவிதவேக்ஷணீய:" என்றக்கடவதிறே; ஆகஇப்படிகளாலேசொல்லிற்றாய்த்தென்னென்னில்? "தவேதஸ்ய ஸ்ரீஜாவதயஉபாய, கயபாதியயாவதீவம் தக்ஷாமேத்யமாநிமஸ்தமேத: । வ்யூஷ:ஸ்ரீவாஸ்யமவாநயோநி:விதாமஸ: । மேதஸ்ர ஸம்பராகாஸ்தாபமஹாதேஜஸநமோதவே । ஸாரஸ்தாப கேநாஸம் மஸாரஸ்தேநவ" இத்யாதிப்படியே உபதேஶ க்ரமேயில் எம்பெருமான்தொடங்கி ஸ்வாசார்யபர்யந்தம் குரு பரம்பரையை வெளியிடவும், "ஸ்வாசார்யபர்யந்தம் ஸம்ப்ரதாயாஜ்ஞயா:" இத்யாதிப்படியே நித்யஜபாதிகாலங்களில் ஸ்வாசார்யமாரப்ய எம்பெருமானளவாக குருபரம்பராநுஸந்தாநம் பண்ணவும் ப்ராப்தமென்றதாய்த்து.* * * * ॥

அஸ்மத்குருப்யோ நம இத்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே விஶேஷ வ்யக்திகளளவும் அநுஸந்தித்து, "ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:" என்று ஸித்தாந்தத்திற்கு ப்ரவர்த்தகரான நம்பெருமாளை அநுஸந்தித்து, பின்பு ஸித்தாந்தஸ்தாபகரான எம்பெருமானாரை ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம: என்று அநுஸந்தித்து, பின்பு ஓரான்வழியாயிருக்கையாலே, ஸ்ரீபராங்குஶதாஸாய நம:, என்றுதொடங்கி எம்பெருமானளவும் வாக்யகுருபரம்பராநு ஸந்தாநம்பண்ண ப்ராப்தமென்றும், அதுதன்னிலும் ஸௌநக

வதியாழ்வான் நித்யஸூரியாகையாலும், நம்மாழ்வார் ஸித்தாந்தப்ரவர்த்தகராகையாலும், எம்பெருமானார் ஸித்தாந்தஸ்தாபகராகையாலும், நம்தேசிகர் அந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு ஸம்ரக்ஷகராவாகையாலும், இந்நால்வர்களையும் ஸ்ரீமதேயென்று விசேஷிக்க ப்ராப்தமென்றும், இந்தஸம்ப்ரதாயத்தை ஆசார்யமுகமாகவும் ஶிஷ்யமுகமாகவும் ப்ரதமம் ப்ரவர்த்திப்பித்தவர்களான நாதயாமுநமுநிகளை ஸ்ரீமச்சப்தத்தாலே விசேஷிக்க ப்ராப்தமென்றும், ஸ்வாசார்யநியதர்களாய் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர்களான புண்டரீகாக்ஷ-ராமமிஶ்ர-பெரியநம்பிகளை ஸ்ரீஶப்தத்தாலே விசேஷிக்கப்ராப்தமென்றும், பிராட்டி ஸ்வத: ஸ்ரீயாகையாலே ஸ்ரீயை நம: என்றும், எம்பெருமான் "அகலகில்லேன், சார்புநமக்கு, திருக்கண்டேன்" என்கிறபாட்டுக்களின்படியே அவளைத்திருமார்பில் தரித்திருப்பதால் ஸ்ரீயபதியாய் அத்தாலே ஸர்வஶரண்யனாகையாலே ஸ்ரீதராய நம: என்றும் அநுஸந்திக்கப்ராப்தமென்றும், நயினாராசார்யர் அருளிச்செய்ததாக பன்னீராயிரத்தில் அருளிச்செய்தார். * * *

ஸ்வாசார்யன்தொடங்கி எம்பெருமானளவாகவும், எம்பெருமான்தொடங்கி ஸ்வாசார்யனளவாகவும், இப்படியிருவழியான குருபரம்பராநுஸந்தானமும் பஹுஶிஷ்டபரிக்ருஹீதமாய் நடந்துபோருகையாலும், இரண்டும் ப்ரமாணப்ராமாணிகபரிக்ருஹீதமாயிருக்கையாலும், யதாஸம்ப்ரதாயம் அநுஸந்திக்கக்கடவது. ஆக இத்தால் "குருபரம்பரையை முன்னிட்டால் ரக்ஷ்யன் ஸாபராதனாகத்தட்டில்லை, பிராட்டியை முன்னிட்டால் ரக்ஷகன் ஸ்வதந்த்ரனாகத்தட்டில்லை" என்கிற பிள்ளான் சுருக்கம் சொல்லிற்றாய்த்து. * *

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான்திருவடிகளேசரணம்.

இப்படி வேதாந்தஸித்தாந்தத்திற்கு ஸம்ரக்ஷகராய் திருமாலாழ்வாரெம்பெருமானார் விசேஷகடாக்ஷத்திற்கு பாத்ரராய் அத்தாலே ராமாநுஜதயாபாத்ரராயிருந்துள்ள நம்தேசிகரைச்சரணமடைந்து இந்தஸித்தாந்தந்தானும் லக்ஷ்மீநாத

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.

யோ நித்யமச்யுத பதாம்புஜ யுக்ம ருக்ம வ்யாமோஹதஸ்
ததிதராணி த்ருணாய மேநே । அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ॥ ௧ ॥

ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே அர்த்த பஞ்சகஜ்ஞானத்தையுடைய ஸ்வாசார்யோபதேசமாக சரணமடைந்துபின்பு விசிஷ்டாவதாரான எம்பெருமானாரை சரணமடைகிறபடி சொல்லப்படுகிறது.

(யோ நித்யமித்யாதி)

இத்தனியனும் "ராமாநுஜாங்க்ரி சரணோஸ்மி" என்கிற திருவுள்ளமுடைய கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும் "நின்றவொண்கீர்த்தியும்" என்கிறபாட்டின்படியேயுள்ள அர்த்தம் ஆழ்வானுபதேசத்தாலேயாயிற்று அமுதனாருக்கு முண்டாயித்து. * * * * * * ॥

இங்கு (யஃ) என்று, "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்று வேதத்தில்சொல்லுமாப்போலே — ஸர்வஜ்ஞனான ஸிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்க அர்த்தமான சரமஸ்லோகார்த்தத்தை திருக்கோட்டியூரில் பரமக்ருபையாலே ஸகல ஸம்ஸாரிகளுக்கும் செவிப்படும்படி ப்ரஸாதிப்பித்த எம்பெருமானாரை வைதிகோத்தமரான ஆழ்வான் அருளிச்செய்தார். (நித்யமச்யுத பதாம்புஜ யுக்ம ருக்ம வ்யாமோஹத:) என்றது "அவன் துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே" என்று ஆழ்வார் பேரருளாளன் திருவடிகளைப்போற்றுகையாலும் "அவர்தஞ்சீரைப் பயின்றுய்யுஞ்சீலங்கொள்நாதமுனியை", "யத்பதாம்போருஹ த்யாந வித்வஸ்தாசேஷ கல்மஷ:" என்றும் "ஸ்வதீத ஸாத்வ த்ருஷ்டா..." என்றும் ஆளவந்தார் போற்றுகையாலும், அவர் திருவடிகளான திருக்கச்சிநம்பி "ஹஸ்திகிரி நாத" என்று அந்த பகவத்பாதர்கள் ஹஸ்திகிரிநாதரான பேரருளாளனென்று போற்றுகையாலும், எம்பெருமானுக்கு ஸாக்ஷாத் தன் திருவாராதனமான பேரருளாளனேயாய் அவர் திருவடித்தாமரையிரண்டாகிற உபாயத்தை எப்பொழுதும்

விட்டுப்பிரியவொட்டாத ஸ்நேஹத்தாலென்றபடி. "கல்லிலேன்
றேதி' இத்யாதிகளில் சொல்லும்படியாமாப்போலே இங்கு ரா
மாநுஜதிவ்யாய்த்து. "தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ்ப் பூண்
டவன்பாளனிராமனுச" னென்னக்கடவதிறே. இப்படி ஸ்நேஹி
கைபுந்திருக்கையாலே (தத்தராணி த்ருணாயமேநே) என்றது
இத்தால் "என்னமுதனைக்கண்டகண்கண் மற்றொன்றினைக்காணா
வே, உன்னலல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" என்
கிறபடியே ததீயாயந ததீயாராயணாவயாக்த வஷாஸ்த்ரங்
கள்தவிர மற்ற ஸவஸ்த்ரோத்ரங்களையும் த்ருணீகரித்தபடி
சொல்லுகிறது. (ஸ்ம்ருதிரோசீ) என்றது ஸவஸம்ப்ரதாயவஸ்து
களையும் ஆர்கொண்டு விஷயத்தை தெளிவித்தவரானவென்
றபடி. (ப்ரேயஸ்வினீர்) என்றது, ஸகலவேதவேதாந்த
யோஷாவீநவிலாஸமய ஸ்ரீவசநவ்ருத்தியஸ்யாரணை ஸ
வரஹாஸ்தாஸ்த்ராதிவ்ருதாயசரான என்றபடி (ஸஸ்) என்
றது ஸம்வாதஸ்ஸூஸ்த்ராதிகள்போலே ஸூஸூக்ஷ்ம ஸாவி
யாகாதேமுன்னிலையாய்நின்று ஸம்ஶயவிபர்யயாதிகள் தீருப்ப
டி விஷயஸாஸ்த்ரத்தைத் தெளிவிக்கருளினவரானவென்றபடி.
(ஹரவதாராராமாநுஜஸ்) எம்பெருமானென்றும் எம்பெரு
மானுரென்றும் ஸ்வாயாரணமான திருநாமமானாற்போலே ஸ
மவானென்றும் - ஸ்ரீஸாஸ்த்ராமாநுஜனென்றும் - ஸ்வாயாரணயா
ன திருநாமமானவர். இத்தால் - ராமாநுஜஸ்ராமஹாஜ
ஸஹஸ்ரயணமாவிகள் பதிவஸ்ஸம்ப்ரதாய நிரவாயாயமென
விதர்ஜனைப் த்ருணீக்ருதவிவேகி விஷக்தியாவர்களென்று
ம் - திருவேங்கடமுடையானுக்குந் திருவாழிதிருச்சங்குகளை ஸ
மர்ப்பித்த லக்ஷ்யங்களெல்லாநல் நிறுத்தருளி விரோதிகளை வி
லக்கினவிடத்தில் இராமாநுஜஸ்வாமி வேதஸந்த
ம்பண்ணினவராயாவே இந்த ஸ்ரீராமாநுஜஸம்ப்ரதாயம் நி
த்யமாய்ச்செல்லவேண்டுமென்று பெரியதிருமலைநம்பி முதலா
னவர்கள் ஆசார்யர்ஸாஞ்செய்தருளின வ்யாக்யாநமும் செவி
விற்றுப்பத்து. * * * * * ||

இப்படி ஸமஸ்தஸ்ஸிதை ஸஸம்மதாத்தரிக ஸாமயதலக்ஷணய

உபேக்ஷிக்கவேண்டுமாப்போலே ராமாநுஜஸக்தியை ஸாதநமா
க்குகிற ராமாநுஜபதாச்ரயஸக்தியை ஸர்வதா உபேக்ஷிக்கவே
ண்டியிருக்க அங்ஙனன்றிக்கே, ‘‘ஸகலாசார்யோபதேசஸம்ப்ரதா
யமயேன்யே’’ என்கிறபடியே - எம்பெருமான் கைகொடாமை
க்கு உபாயமாவான ஸாதநவ்யாபாரத்தையே தங்களுக்கு நி
ரபேக்ஷமான நித்யக்ருத்யமாகச் செய்யுமாப்போலே இந்த ராமா
நுஜபதாச்ரயணத்தைத்தங்களுக்கு ஸ்வரூபாநுரூ
பமாக அநுஷ்டிக்குமவர்களுக்கு ராமாநுஜநாமபாராயணம் வள
ஞ்சகனுக்கு வாஸுதேவநாமபாராயணம் போலும் - ராமாநுஜ
நாமோச்சாரணம் க்ஷத்ரபந்துக்குத்தாரகம் போலும் நிர்ஹே
துகவாயும் நிஷ்ப்ரயோஜநமாயு மாய்விடுமத்தனைபோக்கி ஒரு
க்காலும் உபாயமாகாதென்று ஸ்ரீவாதிஹம்ஸாம்புவாஹமண்ணா
ண் அருளிச்செய்ததாய் பன்னீராயிரத்திலருளிச்செய்தார் ‘‘ஸக்ரு
தோச்சாரிதா தேந விஹிதாஸ்ரயநா:’’ என்னக்கடவதிறே- (ப
ரணை) என்றது ஸ்தநந்யப்ரஜைமுலைதேடி வாய்வைக்குமா
ப்போலே ஶிஷ்யஸ்தனிழியுந்துறையைச்சொன்னபடி. அன்
றிக்கே எம்பெருமானார் பரமபதசேர்தலில்- ஆச்சான் புள்ளானி
ருவர்களையுமழைத்து நாம்சொன்ன விசேஷார்த்தங்களெல்லாம்
உங்கள்முகமாகவொரு ஸ்தாநத்தில் விநியோகங்களாயம்முக
த்தாலே இதராநுஸந்தாநம் ஸர்வோபகமாய் ஸாத்விகருள்ளதனையு
ம்நித்யமாகச்செல்லுமென்று பெரியபெருமாள் திருவுள்ளமிரு
ப்பதாலப்படியே ஸ்தாநந்தேடி விநியோகிக்கக்கடவீர்களெ
ன்றருளிச்செய்ய - அப்படியே ஆச்சான்வழியாய் திருவாய்மொழியர்த்த
ஸங்கங்களும் புள்ளான்வழியாய் ஸ்ரீபாஷ்யஸம்பந்தவிஷயங்களும்
அப்புள்ளாரிடத்தில் சேர்ந்து ராமாநுஜபதாச்ரய ஸ்ரீதேசிக
ராஸதேசிகராகிற ஸ்தாநத்தில் விநியோகங்களாய் அம்முக
த்தாலே தர்சநமும் ஸர்வோபகமாய் தழைத்துச்செல்லுகையா
லே அந்த ஆச்சான் புள்ளானிருவரும் வரணஸௌபாக்யர்களாவ
ரென்றும் அன்றிக்கே ஜ்ஞாநவைராக்யத்தாலே ஆழ்வார் ஸ்ரீ
ஸூக்திகளும் யதிராஜபாதுகையென்று மகிழ்ந்தருளின்றதாக
‘‘ராமாநுஜபதச்சாயா ஜ்ஞாநாதஜஸ்ரஸ்வபாதுகே

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது.

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதி: ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் । ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥ ௪ ॥

தி । வ்யாஸஸூத்ரே ஸூத்ரபாஷ்யம் வ்யாக்யாதவாம்ஸ்தம் [illegible] கோவிதம்' என்று வடுகநம்பி யதிராஜவைபவத்தில் அருளிச்செய்கையாலும் உபயவேதாந்த ப்ரதிஷ்டாபகராய் எம்பெருமானுக்கு ச்சரமகைங்கரியம் பண்ணும்படி நியமிக்கப்பட்டவராகையாலும், பிள்ளானே ஸ்ரீபாஷ்யவ்யாக்யாதாக்கடவரென்றும், அன்றிக்கே ஸங்க்ஷேபராமாயணத்தில் [illegible] ஸந்தேஹத்தாலும் ஸ்வப்நத்திலெம்பெருமானார் நியமித்தருளின ஸந்தேசத்தாலும், நம்பிராமாநுஜர் பொன்னடியென்று அழகியமணவாளனருளிப்பாடிட்டருளினபடியாலும் ராமாநுஜதயாபாத்ரரான நம்தேசிகரே ஸ்ரீபாஷ்யவ்யாக்யாதாக்கடவரென்றும் நயினாராசாரியரும் ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயரும் ஸமயித்ததாக ‘ஸூத்ரவ்யாக்யாநநிதிர் [illegible] [illegible]

[illegible]

ட: । வ்யாக்யாதவாந் [illegible] ஸூத்ரபாஷ்யம் [illegible] தேசிகஸிம்ஹராமாநுஜேசாந்' ஸ்ரீரங்கநாயகாதிநியோகதோயம் ஸ்ரீபாஷ்யகாராப்த ஸ்வராஜஸூக்த: । ஸதஸ்த்யக்த்வா ஸமக்ரம் [illegible] எங்கிற ஸ்லோகங்களைப்பன்னீராயிரத்திலருளிச்செய்தார் (ஸாரணம்) என்றது இருபெற்றால் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நும் ஸமுத்ரஸ்ருதம் ந்தகுந்தலைத்தட்டுமென்றபடி. இந்நால் முன்பு ராமாநுஜனைத் தன்னை ஸாராணவ்யூஜ — என்று உபதேசித்தருளினபடியாலே இப்போது நம்பிராமாநுசன் திருவடிகளை ஸாராணமென்றதாய்த்து. (வுவபேஷ) என்றது ஸமவகஸ்ருத்தியிலுள்ள ஸாவஷாயம் ராமாநுஜஸ்ருவத்தியிலு

ம் ஸாம்யமாகவிருக்கவேண்டுமென்றபடி. இத்தால் எம்பெருமானார் திருவடியைப்பற்றியன்றிக்கே 'ஸ்வயம்ஸமுத்திகீர்ஷு ஜநஸ்ஸம்ஸாராத்திஜந்துகாநாம் ஸத்யாஸ்த்விதி யாவநாராயணஷ்'' என்று ஸூக்தாருளிச்செய்தபடியே - ஸ்ரீஸ்ரீமத்வசநத்தைக்கட்டி ஸம்ஸாரஸமாமென்றதாயிற்று. ஆகையாலிறே 'ராமாநுஜஜாம்க்ரிஸரோஜாநி, ஸ்வயமாக்ஷத்யதித்தி ஸாநாஸ்ததேவக்ஷணீயம்'' என்றாழ்வானும் ''நந்தலைமிசைபொங்கியகீர்த்தி இராமாநுசனடிப்பூமன்னவே, அங்கயல்பாய்வயற்றென்னரங்கனணியாகமன்னும்பங்கயமாமலர்ப்பாவையைப்போற்றுதும்'' என்றமுதனாருமருளிச்செய்தார். * * * * *

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான் திருவடிகளேசரணம்.

இப்படி ஸ்வயங்களையும் ஸ்வயகத்திக்களையும் அடைந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸிகத்ஸாவகராய் ஸ்வயகந்தாக்களில் நாற்றந்தா திக்வெநசேர்ந்தவருமான எம்பெருமானாரை சரணமடைந்து ஸ்ரீரங்கத்தர்களான ஸ்வஜநகத்தாக்கள் அனைவருக்கும் ஸ்ரீரங்கதராய் ஸ்வஜநகத்தாவாய்ஸ்வாஸ்யவத்ஸகரான நம்மாழ்வாரைசரணமடையும் ஸ்வகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. * * * * *

(ஶ்ரீதாவிதத்யாதி)

இத்தனியன், ஸ்ரீஸ்வசநமான வசநஶ்லோகியைச்செய்தருளி ஸஹவஸ்வசநரேவஸ்லோகாத்தைச்சிசெய்தருளுவதாய் இப்படிக்சேர்ந்த ஸத்வஸ்வாயஸம்வத்து நமக்குஸ்ரீமன்நாதமுனிகள் திருவடிஸம்பந்தத்தாலன்றேயென்று ஞானமத்தில அவரைச்சரணமடைந்து பிராட்டியின் விஷயஸௌலப்யகாதிமங்களுக்கு ஸ்ரீஜணமாக ஸ்வாரணத்தையும் ஸ்வயங்களையும் அருளிச்செய்த ஸ்ரீவராஸ்ரவஷ்ஷதியையும் நம்மாழ்வாரையும் சரணமடைகிற ஸ்வகாரணத்தில் ஆளவந்தாரருளிச்செய்ததாயிருக்கும், இங்கு ''தேவதிவாவயஜ்ஞாவாஸீத்'' என்கிறபடியே எம்பெருமானேபாதி ஞாவயஹ்னும் ஸ்வதத்வஞானையாலே நாமொவஸ்துஸம்ஸ்வஜாயத்திற்கு ஸாக்ஷாத்வஷ்டாவான நம்மாழ்வாரை ''ஸகேவஜாதாவதி தா'' என்றுமாப்போலேஜாதெ

த்ராதிபால் சரணமடைகிறார் (ஶ்ரேத்வநபாநம்) என்றது, நம்மி டத்தில்நின்றும் வித்யாஜ்ஞநமுடைய அனைவருக்குமென்றபடி, (நியமேந) என்றுமொருபடிப்பட்டதாக, (யதைவ) ‛உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையு மெல்லாங்கண்ணன்” சேலே ய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய்தந் தையுமவரே யினியாவாரே’என்றவாழ்வாருடைய திருவடிகளிரண் டே என்றபடி (ஶ்ரீதா) என்றது, வாத்ஸல்யமாக வ்ரதத்தை அநுஷ்டித்து மஹோபாஸண வேதநாநாஸஹஜாஹாஸிதாவஸாவ ஸநங்களைப்பண்ணி வளர்த்து ஸமஸ்தவ்யவஹாரங்கள் செய்வி னும்பொறுத்து ஹிதத்தையேசெய்யும்ஶ்ரீதாவைப்போலே உப காரகமென்றபடி, (ஹிதா) ஸ்வஸ்தந்யபீயூஷம் போலன்றிக்கே ஹிதைஷிணியாய்ச்சுவடறிந்து ரக்ஷிக்கும் ஹிதாவைப்போலேஉ பகாரகமென்றபடி, (யாவதப:) என்றது, அவ்விருவர்களைக்கா ட்டிலும் அவனுக்குதீங்குவரில் அஞ்சிவயிறுபிடிக்குமவளாய் “தா ய்சொல்லுங்கொள்வது தர்மங்கண்டா”யென்கிற ஸமஶ்ரேஷ்டதழி ந்ததாகையாலே “என்சொற்கொள்ளந்தோ” என்றுபரிந்துசொல்லு ம்படியுள்ளம் பெற்றவர்களான யாவதிகள்போலே ரக்ஷித்தா ஊரணீயமென்றபடி, (தநயா:) என்றது ஒவ்வொருதேஶத்தில் ஸ்நேஹாஸ்பதர்களாயும் உத்தாரகர்களுமான புத்ரர்களைப்போலே உபகாரகமென்றபடி, (விபூதி:) ‛என்றது ‛‛பஶ்யாஸம்ஸாரஸ்ருதிஸத்ராணி” என்கிறபடியே அனைபவந்தவாக்குமில்லாவிடில் என்னை யபிமானுமில்லையாகையாலே ஸஸ்யஸம்பத்ஸம்பத்தைப்போலே ஸர்வோபஜீவ்யமென்றபடி, (ஸர்வமென்றது) ஶாஸ்த்ரவ்யாஸபராஶராதிகள்போலே ஸர்வமஹோபகா மென்றபடி, (ந:- குலபதே:- ஸாமபதே:) என்றது. தமக்கு ந்தம்மிடத்தில் வித்யாஜ்ஞநஸம்பந்தமுடையவர்களுக்கும் முன்பு ள்ளஸ்ரவணஸந்தாநத்திற்கும் ப்ரதமாசார்யனாய் நாயோஸ ஜஸம்ப்ரதாயத்திற்கு யோகதேஶத்திலே ஸாக்ஷாதாசார்ய ஷடாவாகையாலும் கோத்ரப்ரவர்த்தகர்களான ருஷிகளைப்போ லே நமக்கு ப்ரஹ்மவித்யாகூடஸ்தியான முனிவரான நம்மாழ்வா ருடையவென்றபடி, ‛‛அணிகுருகைநகர்முனிவர்நாவுக்கமைந்தன”

குருகையில்வந்து கொழுப்படக்கி பகுலபதி தந்த குறிப்பில்வைத்தனர்" என்னக்கடவதிறே (வகுளாபிராமம்) என்றது 'நல்லடிமேலணிநாறுதுழா யென்னுமாப்போலே வகுளவ்ருக்ஷத்தை ஆபரணமாக உடையதென்றபடி, "நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினன்மாறன் சடகோபன்" என்னக்கடவதிறே, (ஸ்ரீமத்) என்றது நித்யஸூரியாகையாலே நித்யஸ்ரீயையுடையனென்றபடி, அன்றிக்கே ஸ்ரீமதாதாரனான ஸம்பந்தம் வாத்யாவாத்யவிஹாம மற ஸம்பந்தமுமாப்போலே வேதாந்தாசார்யர்களுக்கும் வேதாந்தஸம்பந்தமாகையாலே ஸ்ரீமத் என்றதாகவுமாம். (தஸ்ய) என்றது யஸ்ய ஸ்ம்ருதியோகியாயும் அநிவார்யமுமான வென்றபடி (அங்க்ரியுக்மம்) என்றது சேர்த்தியழகுபெற்ற திருவடிகளிரண்டையுமென்றபடி. (மூர்த்நா ப்ரணமாமி) என்றது, "தாளிணையென்றலைமேலவே, கோலமாமென்சென்னிக்குன் கமலமன்னகுரைசழலே, அடிச்சியோந்தலைமிசை நீயணியாயாழியங்கண்ணாவுன்கோலப்பாதம்" என்று அருளிச்செய்தவாழ்வாருடைய திருவடிகளை 'ஶிரஸா வஹியாமேஹம்' என்கிறபடியேஎன்தலைபால்வணங்கிசரணமடைகிறேனென்றபடி. இத்தால் "அந்தமிலாப்பேரின்பமடைந்தபேர்க்கு மடியோமையறிவுடனே யென்றுங்காத்து, முந்தைவினைநிரைவழியிலொழுகாதெம்மை முன்னிலையாந்தேசிகர் தம்முன்னேசேர்த்து, மந்திரமும் மந்திரத்தின் வழியுங்காட்டி வழிப்படுத்திவானேற்றி யடிமைகொள்ள, தந்தையெனநின்றதனித்திருமாலிற் றலைவைத்தோஞ்சடகோபனருளினாலே" என்கிறபாட்டின் அர்த்தம்சொல்லிற்றாய்த்து. *

இஶ்லோகத்தில் பதஜாதங்களிலுள்ள விஶேஷார்த்தங்களை ரஹஸ்யரக்ஷை பன்னீராயிரம் முதலான க்ரந்தங்களிற் கண்டுகொள்வது. * * * *

ரஹஸ்யரக்ஷை ஸதர்த்தாதிகாரமான ஸ்தோத்ர பாஷ்யத்தில் இஶ்லோகத்தின் பாஷ்யம்.

ஸ்ரீ:

அத பராஶரப்ரபௌத்ரகவி வேதாந்தரஹஸ்ய வேத ஶ்ராவ்ய ஸத்பதார்த்தைகதேஶ்யை: ஸ்மர்தக்ருதிவிஸ்தரம் ஜக்ஞ

[illegible]

[illegible]

* *

ஸ்ரீமதே [illegible]

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் அருளிச்செய்தது.

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத ஸ்ரீபக்திஸார குலஶேகர யோகிவாஹாந் । பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ரமிஶ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ॥ ௫ ॥

இப்படி ஸர்வபூதரான ஆழ்வாரை சரணமடைந்தபின்பு ஸர்வபூதர்களாயும் ப்ரபந்தகர்த்தாக்களுமான பொய்கையாழ்வார்முதலானவர்களோடே கூட்டிப்பின்னையுமந்த நம்மாழ்வாரை சரணமடைகிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது (பூதம் ஸரஶ்சேத்யாதி) இத்தனியன் திருநகரியில் எம்பெருமானொருக்கால் ப்ரபந்நஸந்தாநக்ரமத்தில் ஆழ்வார்களில் முக்கியரான நம்மாழ்வாரைமாத்திரம் ஜாதேத்யாதியால் ஶரணமடைந்தாலும், மற்ற ப்ரபந்தகர்த்தாக்களையும் சரணமடைந்தவருக்குத்தட்டில்லையென்றருளிச்செய்ய - அக்குறைதீரவப்போதே மற்றவாழ்வாரராண்டா னெம்பெருமானார்களோடே கூடின நம்மாழ்வாரைச்சரணமடையும்படி (பூதம் ஸரஶ்ச) என்றுதுடங்கி - பிள்ளானருளிச்செய்ததாயிருக்கும் (பூதம்) என்றது - கடன்மல்லைத்தாவலனை பூதத்தாழ்வாரையென்றபடி (ஸரஃ) என்றது - கச்சிதன்னில் பொய்கைதனில்வந்துதித்த புனிதரான பொய்கையாழ்வாரையென்றபடி. (மஹதாஹ்வய) என்றது - மாமயிலைப்பதியதனிலவதரித்த பேயாழ்வாரையென்றபடி. (பட்டநாத) என்றது - பேரணிந்தவில்லிபுத்தூரிலவதரித்த பெரியாழ்வாரையென்றபடி. (பட்டநாதஸ்ரீ) என்கிறவிடத்தில் பெரியாழ்வாரென்ன அவருடைய ஸம்பந்தியான ஆண்டாளென்ன இவர்களையென்றபடி. "விட்டுசித்தன்றூய திருமகளாய்வந்தரங்கனுக்குத்துழாய்மாலைமுடி சூடிக்கொடுத்தமாதே" என்னக்கடவதிறே (பக்திஸார) என்றது - திருமழிசைப்பிரானென்றபடி. (குலஶேகர) என்றது - திருவஞ்சிக்களத்திலவதரித்த பொன்புரையும் வேற்குலசேகரனென்றபடி. (யோகிவாஹ) என்றது - உறந்தைவளம்பதியில்தோன்றின திருப்பாணாழ்வாரையென்றபடி. (பக்தாங்க்ரிரேணு) என்றது - மன்னுமதிள் திருமண்டங்குடிதான் வாழத்தோன்றின தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரையென்றபடி

டி. (பரகால) என்றது - எழிற்றுறைபல்வருங்கலியனான திருமங்கையாழ்வாரையென்றபடி. (யதீந்த்ர) என்றது - தேசமெல்லாமுகந்திடும் ஸ்ரீ பெரும்புதூரிலவதரித்த வெம்பெருமானாரையென்றபடி. (மிச்ர) என்றது - ச்ரேஷ்டரான ஆசார்ய கவிகளென்றபடி; "அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயனிற்க அருமறைகள் தமிழ்செய்தான்றாளேகொண்டு தன்பற்றமதுரகவிதோன்றக்காட்டுந்தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே" என்னக்கடவதிறே, (ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம்) என்றது ஸ்வஸம்பந்திகளான பொய்கையாழ்வார்முதலானவர்களையுடைய நம்மாழ்வாரையென்றபடி, (நித்யம்ப்ரணதோஸ்மி) என்றது ஸர்வஜ்ஞன் தொழுமது வேணுமிக்கேது மாய்விடுமாப்போலன்றிக்கே "ஸதா ஸர்வதா" என்கிறபடியே - நிரவதிகஸௌஹார்த்தத்தோபாதி சரணமடைகிறேனென்றபடி, இங்கு பட்டநாத-வென்கிறத்தால் "நல்லவென்றோழி" என்கிறபாட்டின்படியே - ஸத்ருஶவரதம்பத்யயான ஆண்டாளோடுகூடின பெரியாழ்வாரென்றும், ஸ்ரீபக்திஸார-வென்றத்தால் திருமழிசைப்பிரானென்றும், யதீந்த்ரமிச்ர - என்றத்தால் - எம்பெருமானாரென்றும், ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநி-மென்றத்தால், "மாறனைப்பல்லாலொன்று மறந்துந்தேவுமற்றறியேனென்றும்" ஆசார்ய கவிகளோடேகூடின நம்மாழ்வாரென்றும், யோஜநாபேதமாக நம்மாசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள். இந்த ச்லோகம் ப்ரபந்தகர்த்தாக்களுடைய அவதாரக்ரமப்ரகாசகமல்லாவிடிலும் அனைவரையு முபபாதிக்கிறதாயிருக்கும், ஆகையாலிறே அமுதனார் ப்ரபந்தகர்த்தாவாயிருக்க நூற்றந்தாதி ப்ரபந்தாநுஸந்தாநதசையிலே "நம்பிராமானுச" னென்றழகியமணவாளன் அருளிப்பாடிட்டபடியாலே "யதீந்த்ரமிச்ரான்" என்று ப்ரபந்தகர்த்தாக்களில் சேர்த்து அநுஸந்தித்துப்போவதிருந்ததுகாணும். ஸத்ருஶவரதம்பதிகளான ஆண்டாள் மதுரகவிகளுடைய திருவுள்ளத்தை அறிந்து அவர்களை ப்ருதக்கரியாதே பட்டநாதபராங்குசஶப்தங்களிலே உள்ளடக்கி அருளிச்செய்தபடி, இதென்னபுள்ளான் வாதமென்று நயினாராசார்யரருளிச்செய்ய அப்போது - இவ்வளவேயோ நம்போலிகளும் ஸ்வாசார்யவைபவ

ஷயமாக ப்ரபந்நாநுஸந்தாநம் பண்ணும்படி யருளிச்செய்த ஆழ்வான் "ராமாநுஜபதச்சாயா" மென்று ராமாநுஜனர்களையும் அவர்கள்போல்வரான ஸாமாநுஜ ஸமாநாஜ்ஞயா வாதூலர்களையும் நடுநாயகமாக்கிக்கொள்ளும்படி உபகரித்தருளினாப்போலே புள்ளானும் 'பதீம்ஸ்ருஷ்டிஜாய' என்று முன்பிருவர் ஸ்லோகம்போலே பின்பு நம்தேசிகர் வயந்தம் மூவர் ஸ்லோகர்களாக அநுஸந்திக்கும்படிக்கும், அம்முகத்தாலே ராமாநுஜன்முதல் நம்தேசிகராக உள்ள ப்ரபந்நநிஷ்டாநகர்களையும் ப்ரபந்நகதிக்களையும்பின்னோர்கள் அநுஸந்திக்கும்படி உபகரித்தருளினாரென்றுவெண்ணெய்க்கூத்தஜீயர் அருளிச்செய்யஇப்படிக்குள்ளதிருவுள்ளம்ஸ்ருஷ்டம் ஸாத்வதுஜீயர் செய்தருளின ஸ்யாக்யாநிலேலோகத்திலேகாணலாம். என்றுநயினாராசாரியர் அருளிச்செய்ததாக உபவாதித்து இதற்கு ப்ரமாணமாக "ஸுத்ர நாதீம்ஸ்ருஷ்டிகவிராநாயம் ஸமாஸிஹஸ்தளகாலமேஸ்வரம் । ஸடாரிபோ ஜஸமேஷஸ்வரணாம் ஸ்ரீவாணநாயம்கவிமேவஸிஸ்நு ॥ ஸ்ரீஜ்ஞாநம்யாத்மநம் ஸாஷ்ட்ஸாரம் வாஜஸ்ரீ ஸ்வாஜீதம்ஸ்வாமாயந்து । ஸ்யாஸ்வஸ்ருஷ்டிஸ்வஸந்தம் ஸஸந்த: ஸ்ரோமேத்ரஸ்வஸ்த்ரத்நஸாஸ்யமேத்:" எனகிற ஸ்லோகங்களையும் பன்னீராயிரத்திலருளிச்செய்தார். * ॥

இங்குஸமாசிஹஸ்தள — ஸடாரிபோமெ, இந்த இரண்டு திரண்டும் பின்புற்றயோஜனையை ப்ரகாஸிப்பிக்கிறது. ஆகையாலிரண்டுயோஜனையும் ஸாஸம்மதமென்று நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள். * * ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகஇவ்வளவால், நாலாயிரங்களாவன, நாலாயிரத்தனியன்களாவன, தேசிகப்ரபந்தங்களாவன, அநுஸந்திக்கும்போது க்ரமத்தில் ஸவ்யாக்யாநஸாம்யமான ஸ்லோகவநுக்ரமும் வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்றுப்த்து. * * ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸவ்யாக்யானங்களான திருவாய்மொழித்தனியன்கள்.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

பக்தாம்ருதம் விஶ்வஜநாநுமோதநம் ஸர்வார்த்ததம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவாத்ஸ்ய மஹாவிஶ்வதேஶிகன் அருளிச்செய்த வ்யாக்யானம்.

இப்ரபந்த ஸஹஸ்ரார்த்தங்களான முதலாயிரம் திருவாய்மொழி, இவற்றின் தனியன்கள் வ்யாக்யாதங்களாய்த்தன. இனி நாராயணஸஹஸ்ரார்த்தமும் திருவிருத்தார்த்தமுமான திருவாய்மொழித்தனியன்கள் வ்யாக்யாதங்களாகிறன. * ॥

பக்தாம்ருதம் - மனத்தாலும், இவ்விரண்டுதனியன்களும், கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பால் நம்மாழ்வாரை யொருமிசையில் ப்ரத்யக்ஷீகரித்து நாலாயிரங்களையும் ஸ்வீகரித்து - பின்பு திருவாய்மொழி அநுஸந்தானத்திற்காக திருவத்யயனோத்ஸவத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் பண்ணிவைத்தாரென்று கேட்டு அத்திருவாய்மொழியினர்த்தத்திலீடுபட்டு அத்திருவாய்மொழி விஷயமாகவும் ஆழ்வார் அடியார் விஷயமாகவும் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். * * * ॥

(பக்தாம்ருதம்) "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்" ஆகையாலே, பக்தர்களுக்கு அம்ருதமென்றபடி. (விஶ்வஜநாநுமோதநம்) "பார்பரவின்கவி" யாகையாலே அநுகூலப்ரதிகூல ஸாதாரணமாக அனைவருக்கும் அநுமோதகமென்றபடி. அன்றிக்கே "பாலேதமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவுமாயிர" மென்றதைநோக்கி அருளிச்செய்ததாகவுமாம். (ஸர்வார்த்ததம்) ஸர்வபுருஷார்த்த ப்ரதமென்றபடி. "நாடுநகரமுநன்குடன் காணநலனிடையூர்திபண்ணி வீடும்பெறுத்தித் தன் மூவுலகுக்குந்தருமொருநாயக" மென்பதைநோக்கி அருளிச்செய்தபடி. "மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள்நிற்கப்பாடி" என்கிறபடியே வேதாந்தங்களுக்கு ஸவ்யாக்யாநமான ஸகலார்த்தத்தையும்

ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம் । ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம் ॥ ௬ ॥

தெளிவிக்கையாலே ஸர்வஸ்ரேஷ்டமென்றதென்னவுமாம் (ஸ்ரீ ஶடகோபவாங்மயம்) பொய்யில்பாடலான குருகூர்ச்சடகோபனருளிச்செயலென்றபடி, (ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) "எய்தற்கரியமறைகளை யாயிரமின்றமிழாற் செய்தற்குலகில்வருஞ்சடகோப" னென்கிறபடியே ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத் ஸமாகமத்தை உடையதென்கை. ஸஹஸ்ரஶாகம் ஸாமவேதமாய் அதனுபநிஷத்ஸாரோத்தமமாய் அதன் ஸாரார்த்தப்ரகாஶமென்கை. (த்ராவிடவேதஸாகரம்) ஸமுத்ரம்போலே உள்ளாழமறியக்கூடாத த்ராவிடவேதத்தை யென்றபடி. "ஸஹஸ்ரஶாகாம்யோத்ராக்ஷீத், த்ராவிடோபநிஷத்க்ருத:" என்னக்கடவதிறே, (அஹம் நமாமி) அப்படிக்கொத்த திருவாய்மொழியைச் சரணமடைகிறேனென்றபடி. * * * ॥

இங்கு ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தவேதஸாரத்வத்தை யுடையதாயும் ஸர்வஜநஸேவ்யமாயும் ஸமஸ்தவாங்மயமாயும் ஸர்வஶாகைகளான ஸஹஸ்ரஶாகைகளுடைய ஸமாகமத்தையுடையதாயும் ஸமஸ்தவேதஸ்வரூபமாயுமிருந்துள்ள ஸமுத்ரத்தைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமான த்ராவிடவேதாரண்யத்தை ஶரணமடைகிறேனென்றபடி. * * ॥

இத்தால் "பண்டுநாள்மறையோர்காக்கு மாநிதியிவையனைத்தும், கண்டவர்விள்ளார் விள்ளக்கருதுவார் காண்கிலரே" என்கிறபடியே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாய் உதாஹரணங்களான ஸமாநார்த்தங்களையுடைய திருவாய்மொழியை சரணமடைகிறபடி சொல்லிற்றாய்த்து. * ॥

ஸ்ரீஶடகோபஸூரிகள் திருவடிகளேசரணம்.

(திருவழுதிநாடு) இத்தனியன் - நம்மாழ்வார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபின்பு கலியுகத்தில் திருநகரியில் திருப்ரதிஷ்டை செய்வித்து தாமே ஆராதித்துக்கொண்டுவருபோது ஒருநாள் திருவாய்மொழி கண்டாபாராயணத்தில், ஆழ்வார்உகந்தருளின அந் நாட்டிலும் ஊரிலும் ஆறிலும் குடிகொண்டநெஞ்சினராய் ஈடு

ஸ்ரீமதுரகவிகள் அருளிச்செய்தது.

திருவழுதிநாடென்றுந் தென்குருகூரென்று* மருவினியவண்பொருநலென்று * மறைகளந்தாதிசெய்தானடியிணையெப்பொழுதுஞ்* சிந்தியாய் நெஞ்சேதெளிந்து. ॥௧॥

பட்டு அவ்விஷயமாக மதுரகவிகள் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும்.

இதெல்லாம் திருவாய்மொழித்தனியனாக இருக்க இத்தனியனுக்குப்பின்பு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்த பக்தாம்ருதம் - மனத்தாலும், என்கிறதனியன்களை அநுஸந்தேயதயா தேஸஸ்தஸித்தமான பக்தாம்ருதத்தை ஸம்ப்ரதாயக்ரமத்தாலே முன்னமநுஸந்தித்து பின்பு திருவழுதி - மனத்தாலும், என்கிறதனியன்களை யதாக்ரமம் அநுஸந்திக்கும்படி பிள்ளான் நியமித்தருளினார். அப்படியே ப்ரபந்தசாற்றுக்ரமத்திலும் ஸம்ப்ரதாயத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்ரயஸாராதிஸம்ஸ்க்ருதவாக்யஸ்லோகங்களை முன்னம் அநுஸந்தித்துப்பின்பு ப்ரபந்தாதிகளை முன்னோர்கள் அநுஸந்திக்கக்காணாநின்றோம்.

(திருவழுதியித்யாதி) (அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியிணையே) என்றது 'வழுதிவளநாடன், தென்குருகூர்ச்சடகோபன், பொருநற்சங்கணித்துறையன்" என்று ஆழ்வாரே அந்த தேஸநகரநதிகளை அருளிச்செய்கையாலே அவைகளை திருவழுதிவளநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் மருவுகைக்கினிதான வண்பொருநலென்றும் சொல்லி ஸமாம்நாயமான வேதங்களை அந்தாதியாகத் திருவாய்மொழியாகச் செய்தருளிய ஆழ்வாருடைய கூட்டழகுடைய திருவடிகளையேயென்றபடி. பொருநலென்கிற தாம்ரவர்ணிக்கு வண்மையாவது, மேன்மைதாழ்மைபாராதே தன்னுடைய தீர்த்தத்தால் ஸர்வஜநங்களுக்கும் ஆழ்வாரிடத்தில்பக்தியையுண்டாக்குகை. "நெஞ்சேதெளிந்து எப்பொழுதுஞ்சிந்தியாய், துஞ்சும்போதும்விடாது தொடர்கண்டாய்" என்னுமாப்போலே எப்பொழுதும் ஐகாக்ர்யமுடையதாய் த்யாநம்பண்ணென்றபடி.

இத்தால் தேஸநகராதிகளுடைய திருநாமத்தைச்சொன்னால் ஆழ்வார் திருவடிகளைச்சரணமடைந்தானுமென்றதாய்த்து. ॥

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்ப்பேணு* மினத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன்* தனத்தாலு மேதுங்குறைவிலேனெந்தைசடகோபன்* பாதங்கள்யாமுடையபற்று. ॥ ௨ ॥

(மனத்தாலுமித்யாதி) இதில் ஆழ்வார் திருவடிகளான மதுரகவிப்ரப்ருதிகளைசரணமடைகிறார். * * ॥

(மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்ப்பேணுமினத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன்) மநஸ்ஸாலும்வாக்காலும் அத்தால் விஶிஷ்டமான ஶரீரத்தாலும் ஆகத்ரிவிதகரணங்களாலும் ஶ்லாக்யமானகுருகூர்நகரைச்சரணமடையுங்கூட்டத்தாரான மதுரகவிமுதலானோர்களைத்தவிர மற்றவர்களை ஒருகரணத்தாலும் பூஜியேன் என்றபடி. இத்தால் ஆழ்வார்அடியார்களை எப்போதும் கரணத்ரயத்தாலும் ஶரணமடைவேனென்றபடி. (தனத்தாலுமேதுங் குறைவிலேன்) அவர்கள் ‘‘ஶரண்யநிதி’’ என்கிற ஶ்லாக்யநிதியை அடைவிப்பிக்கும் ஆழ்வாரை அடைந்தவர்களாகையாலே அந்த த்தால் ஒருகுறைவுமுடையனல்லனென்றபடி, (எந்தைசடகோபன்பாதங்கள்யாமுடையபற்று) ‘‘யதேவஜாதா’’ விஷ்ணுதீஸ்வதநம்’’ என்கிறபடியே எனக்குஸ்வாதீநமான ஆழ்வாருடையதிருவடிகளை ஸப்ரஹ்மசாரிகளோடேகூடி அடியேனுக்கு ஆஶ்ரயமென்றபடி. * * * * ॥

இத்தால் ஆழ்வாரையும் அவர்திருவாய்மொழி அநுஸந்திக்குமடியார்களையும் ஆஶ்ரயிப்பதும் மற்றவர்களை அநாதரிப்பதும் ஸாரஸர்வஸ்வமென்றும், இப்படி ஸம்கோசவைஷ்ணவாசார்யர்களுக்கு ஒன்றுங்குறையில்லையென்றுஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. உ

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

—***—

(ஏய்ங்கவித்யாதி) இம்மூன்றுதனியன்களும் எம்பெருமானார் ஓநந்தால் ‘‘திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்’’ என்கிற திருவாய்மொழியை மனனம்பண்ணிக்கொண்டிருக்க ‘‘பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்’’ என்கிறபாட்டில் அபிநயத்தாலே திருப்பேர் திருவாய்மொழியோ? என்றுகேட்க நம்பிள்ளானோ? என்றுகட்டி.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் அருளிச்செய்தது.

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன் * வாய்ந்தமலர்ப்பாதம்வணங்குகின்றேன்* ஆய்ந்தபெருஞ் சீரார்சடகோபன்செந்தமிழ்வேதந் தரிக்கும்*பேராதவுள்ளம்பெற* ௩

யணைத்து ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வம்சத்தில் பிறவித்துவக்காய் ஆரிந்தீர்? என்றருளிச்செய்து அவரை ஜ்ஞாநபுத்ரராக ஸ்வீகரித்து "திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளா" னென்று திருநாமம்ப்ரஸாதித்து அவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநத்தைப்பண்ணிவைத்து அத்தையே ஸ்ரீபாஷ்யத்தோடொக்க ஸமவிஷயமாக்கி ஆளவந்தார் த்ருதீயாபிப்ராயத்தை நிறைவேற்றினபோது அத்திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்திலும் தத்வ்யாக்யாநவசநங்களிலும் ஈடுபட்டு திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். * * * ௩

(ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன் வாய்ந்தமலர்ப் பாதம் வணங்குகின்றேன்) ஸகலலோகவ்யாப்த ஸாதாரணகீர்த்திசாலியான வெம்பெருமானுடைய ஸ்ரீபாதங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகமான மலர்போன்ற திருவடிகளைசரணமடைகிறேனென்றபடி. (ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார்சடகோபன் செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும் பேராதஉள்ளம்பெற) ஆஸ்வாதநப்ராசுர்யமான குணகரானஆழ்வாருடையசெந்தமிழ்வேதமான திருவாய்மொழியைதரிக்கும்படி ஸாவதாநமான மனதையடைகைக்காக என்றபடி. ஆய்ந்த உத்க்ருஷ்டஉள்ளம்பெற, ஏய்ந்தஉத்க்ருஷ்ட வணங்குகின்றேன் என்றந்வயம். * * * * * ௩

இத்தால் தாம் எம்பெருமானார் கடாக்ஷம்பெற்று திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை அறிந்தவராகையாலே மற்றவர்களும் அவ்வர்த்தங்களை ஸ்வீகரிக்க எம்பெருமானார் திருவடிகளை முன்னம் சரணமடைய வேணுமென்றதாய்த்து. * * ௩

இப்படி திருவாய்மொழியினர்த்தம் நெஞ்சில்பட எம்பெருமானாரை சரணமடைந்து திருவாய்மொழிக்கு ஆழ்வாரோபாதி யெம்பெருமானாரும் உபகாரகரென்கிறார் வான்றிகழுஞ்

இதுவுமது.

வான்திகழுஞ் சோலைமதிளரங்கர் வண்புகழ்மே* லான்றதமிழ்மறைகளாயிரமு* மீன்ற, முதற்றாய்ச்சடகோபன்மொ,ய்ம்பால் வளர்த்த* வி தத்தாயிராமானுசன்.* ௪

வ்யாக்யை — (வான்திகழுஞ்சோலை மதிளரங்கர்வண்புகழ்மேல்) ஆகாஶவ்யாப்தங்களான தோப்புக்களையும் மதிள்களையுமுடைய திருவரங்கத்தைப்பதியாகவுடைய பெரியபெருமாளுடைய கல்யாணகுணவிஷயமாக என்றபடி. (ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும்) என்று சொல்லப்பட்ட திருவாய்மொழியாயிரத்தையுமென்றபடி. (ஈன்றமுதற்றாய்ச்சடகோபன்) உண்டாக்கினமுதல் மாதா நம்மாழ்வாரென்றபடி. (மொய்ம்பால்வளர்த்த இதத்தாயிராமானுசன்) தேவகி மகனான கண்ணனை யசோதைவளர்த்தாப்போலே ப்ரீதியாலே லாலித்து அபிவ்ருத்திபண்ணிவைத்த மாதா எம்பெருமானாரென்றபடி. * * * * *

இத்தால் "ஸர்வயோஜ்யா கிஹொஷு:" என்கிற ச்லோகத்தின்படியே திருவாய்மொழியில் உபாஸகநிஷ்டாஸம்ப்ரதாயங்களான ஸர்வாயோஜ்யாதிப்ரமாணங்களை திருவரங்கர் விஷயமான "கங்குலும்பகலும்" பத்துப்பாட்டுக்களிலும், செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாயென்று ஸர்வாயோஜ்யத்தையும், தாமரைக்கண்ணா முகில்வண்ணாவென்று ஸகிமொஹ்யத்தையும், காகுத்தா கண்ணனேயென்று ஸௌலப்யாநந்தத்வத்தையும், வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்று ஸர்வஶத்ருநிரஸநாயிகத்தையும், "அவுணனுடலிடந்தானே அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே" என்று ஶ்ரேயஸ்ஸம்ஸ்தாபகத்வத்தையும், வெய்யவாள்தண்டு சங்குசக்கரம்வில்லேந்தும் விண்ணோர்முதலென்று அபீஷ்டவிஷயத்வத்தையும், குன்றெடுத்துக்கோமழைகாத்தவன் என்று ஸஜாதீயாநுவ்ருத்திகத்தையும், என்திருமகள்சேர்மார்பனே என்னுடையாவியே என்று நிரவதிகவாத்ஸல்யத்தையும், மூவுலகாளியே வடிவுடைவானோர்தலைவனே யென்று ஸர்வஸ்வாமித்வத்தையும், ஆக இப்படி ஸர்வாயோஜ்யாதி ப்ரமாணவிஶிஷ்டனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை முகில்வண்ணனென்று நிரூபணத்திலும்

தி தஸ்மை ஸர்வம் ப்ரதீயதே உபாய: ॥ * * ॥௬॥

தேவ: ஸ்ரீமாநுபாயோ ஹி ஸேவ்ய: ஸர்வஜநை: ஸதா ஸர்வேஷாம் ஸர்வதா தத்ர ஸ்வாபாவிகீம் த்வம் ஸமாஸ்ரயணீயதாம் । ஸேவ்யத்வம் ப்ராப்யத்வம் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸர்வேஷாம் பக்தாநாம் ப்ராப்யத்வம் உபாயத்வம் ஸ்வபாவம் ॥ * * * ॥எ॥

அஞ்சாம் ப்ரகரணம் முதலாக தம்முடைய ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார். * * ॥௯॥

இப்படி எம்பெருமானை உபாயமென்றும் உபேயமென்றும் உக்தமான அர்த்தத்தை இன்னபடியென்று விஸ்தரித்து ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார் (தேவஸ்ரீமாநி) ப்ராப்யப்ராபகத்வத்தை உடைத்தான திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸர்வஸ்வாமி யிலே ஸ்வயமேவ உபாயமாவனென்று ப்ரதானமாயிருப்பதொரு அர்த்தத்தை ஆழ்வார் ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு தத்ஸாதகங்களான ஸேவ்யத்வம் முதலான பத்தர்த்தங்களை பத்துப்ரகரணங்களாலே தனித்தனியே அருளிச்செய்தார். அந்த ஸேவ்யத்வாதிகள் பத்தும் ஒரொன்றாக நூறு ப்ரகரணங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸாதகவாதிகளான நூறு ப்ரமாணங்களுடைய அர்த்தங்களாகின்றன. பத்துப் பத்தாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸாதகவாதிகள் நூறும் தத்ஸாதக ப்ரதிபாதகங்களான ஆயிரம்ப்ரமாணங்களை பின்செல்லாநிற்கின்றன. இத்தாலே என்சொல்லிற்றாய்த்தென்னில், ஆயிரமாயிருக்கிற கனாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸ்ரீஸூக்திப்ரமாணாதிகளாகிற ஆயிரம்ப்ரமாணங்கள் நூறுப்ரகரணங்களிலே ஸாதகவாதிகளான நூறுப்ரமாணங்களை வ்யாபியாநிற்கின்றன. பத்துப்ரகரணங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸேவ்யத்வாதிகளான பத்துப்ரமாணங்கள் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸர்வஸ்வாமியாகையாலே ஸ்வயமேவோபாயபூதனென்று இப்ப்ரபந்தத்தில் ப்ரதானமான அர்த்தத்தை வ்யாபியாநிற்கின்றன வென்றாழ்வாருக்குத் திருவுள்ளமென்று சொல்லிற்றாய்த்து. ॥எ॥

இப்படி ஸ்ரீய: பதியினுடைய உபாயோபேயத்வத்தை வ்யாபியாநிற்கிற ஸேவ்யத்வாதிகளான பதார்த்தங்களை வையென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸேவ்யத்வாதி த்வாதி) ஆழ்வார்

ஸௌலப்யாச்லேஷஸௌஹார்த்தாதிஸம்பந்நவிபவாத்ஸர்வஸௌஹார்த்தாயிக
ஸ்வாத்ம்யப்ரதாநாதி ஸம்ருத்தவிபவஸ்ய ஸதா ஸ்வாஶ்ரிதாநிஷ்ட
ஸம்ரக்ஷணாத் ஸஹ்ருதயஸந்நிவேசநிரவதிகஸௌஹார்த்தஸ்வ
ஸ்வஜீவாம் ஸஹாயஸ்வஸ்வீயத்வ ஸ்வபக்ஷகரணம் ஶ்ரீபதே: ப்ரதி
பாதி॥ * * * ॥அ॥

ப்ரதமாதிஸப்தமாந்தம் ஶதகாநாம் ஸ்தோமம் ஶதகாநாம்
ஶ்ரீ: ப்ரதிஷ்டாத்மாந: ப்ரதிபாத்யாந் ஸத்வாதிஷ்டா
க்ஷயாதி: । தத்ராவஸங்கீர்ணதச்சதககுணஸ்யாவலம்பித்வ

இப்ப்ரபந்தத்தில் ப்ரதமஶதகத்தில் ஸௌலப்யத்தையும், த்விதீய ஶதகத்தில் ஸௌஹார்த்தத்தையும், த்ருதீயஶதகத்தின் ஸர்வாஶ்ரய ஸ்வஸம்ருத்தத்வத்தையும், சதுர்த்தஶதகத்தில் ஸர்வஸௌஹார்த்தாயிகத்வத்தையும், பஞ்சமஶதகத்தில் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதத்வத்தையும், ஷஷ்டஶதகத்தில் ப்ரபந்நவாத்ஸல்யத்தையும், ஸப்தமஶதகத்தில் ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகத்வத்தையும் அஷ்டமஶதகத்தில் ஆஶ்ரிதரக்ஷணவ்ரதித்வத்தையும், நவமஶதகத்தில் நிரவதிகஸௌஹார்த்தத்தையும், தஶமஶதகத்தில்ஸ்வஜீவஸஹாயத்வத்தையும், அருளிச்செய்துகொண்டு ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களையுடையவனாகையாலே எம்பெருமான் ஸர்வாத்மாவிலே ஸ்வயம்வேத்யனென்று ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். * * * * ॥அ॥

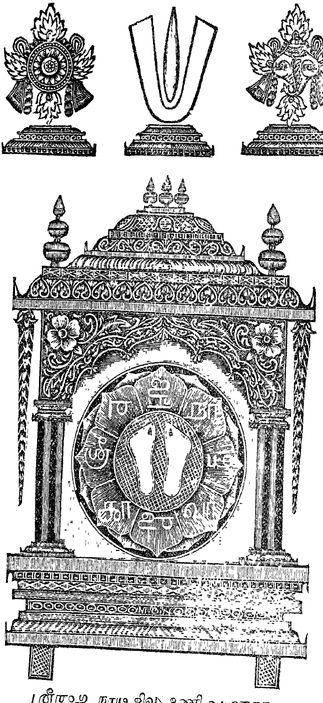
இப்படி ஸௌலப்யம்முதலான பத்துகுணங்களையும் ப்ரதிபாதித்தருளி ஸஹஸ்ரம் ஸமஸ்தஸ்வாபகமான ஸாரபாகிகுண ஸ்தபகத்தையும் தத்தாயகமான நாயாப்ரதிபாத்யகுணஸஹஸ்ரத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறோமென்றருளிச்செய்கிறார் - (ப்ரதமதத்பர்யம்) யோகிகளுக்கெல்லாம் தலைவரான ஆழ்வார் திருவாய்மொழியில் நாயாஸஹஸ்ரத்தையும் எம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணஸமூஹமாக அருளிச்செய்கிறார். அப்படியேநாமும் அந்தநாமங்களை ப்ரதிபாத்யங்களான ஸம்பூர்ணங்களையுடைத்தானதாக ஸங்க்ரஹமாகக்காணுகின்றோம், அதிலே ஸம்பூர்ணங்களாக தச்சதகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸாரபாகிகுணஸ்தபகத்தினுடைய ஸ்தானத்திலே யோக்யங்

யாஸ்தா தேஶேஷ்வயர்வாஸாநமணிதமாணிக்யம் ஸந்த்ருணா
நாஷ்ட்ரீணீதா:॥ * * * * * ॥௯॥
உத்தாஸார்ஸ்யப்ரஸ்தாவிதமாணக்யோகாதுர்கதாஸவிஸ்த்ர உஷ
ஸாஷாதாரஸாஸ்வேஷிய தேவமாணம் ப்ரயிபந்யாநாவஸா।
தத்தாத்ருஷா த்ரவணீந்தமதஸம்ஜ்ஞுத்ருஷ்டேஷவீந்யஸாவா மா
யாதாத்பர்யரத்நாவளிரவிஹயோத்தாரணீயாரணீயா॥ ॥௰॥

களாய் தத்தகவாக்யநிபந்தநங்களாய் ஸந்நாஸங்களாலும் உபயோகாதிஶயமுண்டாகையாலே ஷோஷாஸ்வாதங்களாய் தத்தத்காதைகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸஹஸ்ர குணங்களையும் ஸங்க்ரஹித்துச்சொல்லுகிறோம். ॥௯॥

இப்படி ஸப்ரகாரத்தாலே திருவாய்மொழியினுடைய ஸம்ப்ரகாஶிகையாகத் தாம் அருளிச்செய்கிற இந்த தாத்பர்யரத்நாவளியை ஸர்வஜ்ஞரெல்லாரும் பரிக்ஷிக்கக்கடவர்களென்கிறார் (உத்தாஸார்ஷி) தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஸாரஸ்யத்ருஷ்டாந்தாதிகளைப்பண்ணி அத்தாலே ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்ய ரக்ஷணத்தை எல்லாரும் விஶ்வஸிக்கும்படி ப்ரகாஶிப்பித்த க்ருஷ்ணன் அருளிச்செய்த சரமஶ்லோகத்தில் ஸிக்ஷித்ததாய், ஸக்ருத்வக்ஷஸ்திருமகளிடத்திலே ந்யஸ்தமேயான பிராட்டி "தத்வம்ஸ்யஸர்வஸம்ஶயச்சேதக" என்றும் "ஸர்வஸ்ய ஸ்ஹ்ருதயாநந்தநம்ரா தேவாநாவஶ்யகீ" என்றும்சொல்லுகிறபடியே ரக்ஷணத்திற்கு அவன்னையைப்பார்த்துக்கொண்டு நடத்திக்காட்டின ஸந்நிதா வாயகவாநந்ப்ரயோஜநங்களாலே பரிஶாஸரான ஸாரதேஶிகர்களாலே ஶ்ரவ்யமாணஸம்பந்தாநுவ்ருத்தியையுடைத்தாய் ஸத்வஸ்தாஸஹாரிணியாய் "தாத்ருணீந்தீயது" என்கிறபடியே ஹ்ருதயக்ஷரண ப்ராஷாஹந்ஸஹரித்ரிகேஶந ப்ரவிஸமேவஹவ தாத்ருணீந்தீரநிகேதந ஶம்கோவதாநிஷ்ட ஷஸவந்நாயிகாரியோம் த்ரமிடவேதமாயாதாத்பர்யரத்நாவளியான இது ஹ்ருதயத்திலே பரிக்கப்படுவது. ॥௰॥

ஸ்ரீதேதநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗 𑌨𑌾𑌥 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾.

இதுவுமது.

மிக்கவிறைநிலையும்

ஆழ்வார் அருளிச்செய்கையாலே இத்திருவாய்மொழி யாயிரமும் திருவரங்கர்விஷயமாய் இப்படிக்கொத்த திருவாய்மொழியை அருளிச்செய்து வாழவாராகையாலே அவர்முதல் தாயென்றும், அப்படிக்கொத்த ஆழ்வாரை கோயில்முதலான திவ்யதேசங்களில் திருவ்ருத்திசெய்துவைத்து திருவத்யயநோத்ஸவத்தையும் நடப்பிவித்து அத்திருவாய்மொழியை ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநத்தால் ஸவ்யாஹதமாய் வளர்ப்பித்தவராகையாலே எம்பெருமானார் ஹிதமாகவளர்த்த தாயென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥

இப்படி பெற்றதாயும் வளர்த்த தாயுமான ஆழ்வாரையும் எம்பெருமானாரையும் ப்ரவர்த்தகராயும் ஸ்தாபகராயும் உபபாதித்து திருவாய்மொழியில ப்ரதிபாதிதமான உபாயப்ரகரணத்தை விவரித்தருளிச்செய்கிறார். * * * * ॥

மிக்கவிறைத்யாதி – (மிக்கவிறைநிலையும்) மிக்கவிறை ஸர்வேஸ்வரர்களாய், அவர்கள்தாமும் "ஒண்டொடியாள்திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்பக்கண்டசதிர், அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல் மங்கை யுறைமார்பா? உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே, பண்டைநாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளும்கொண்டு, வேறிமாறுதபூவேவிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே, திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத் திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்" இத்யாதிகளிற்படியே அந்நதிவ்யதம்பதிகளாய், அவர்களுடைய ஸாஹசர்யத்தையும் என்றபடி. "ஸ்ரீதேவா தஸ்வலயயா தேஹகம்; க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருண்வந் ப்ரவக்ஷ ஸௌசாஸயாம், திருக்கண்டேன்பொன்மேனிகண்டேன், என்றுமோரேதமின்றி யிரவியுமொளியும் போலவொன்றிநின்றுலகளிக்கும்" இத்யாதிகளிற்படியே என்றும் பிரிவற்ற சேர்த்தியையுடைய பெரியபிராட்டியையும் ஸம்ஸ்வாதவாசகமான இறைஸப்தத்திலடக்கி "இறைநிலையுணர்வரிதுயிர்காள்" என்று மறைத்துசேமித்தருளிச்செய்து ஸ்ரீவராஹஸூக்திகளான ஸ்லோகஸம்பந்தாய விரோதிகளை – முன்பு விரோதங்களை ஸ்லோகஸம்சித்தாப்போலே

மெய்யாமுயிர்நிலையுந்* தக்கநெறியுந்தடையாகித்தொக்கியலு* மூழ்வினையும் வாழ்வினையுமோதுங்குருகையர்கோன்* யாழினிசை வேதத்தியல்* * * ॥௫॥

ஆழ்வாரும் புள்ளானும் அநுஸந்தித்தபடி. (மெய்யாமுயிர்நிலையும்) ஸத்யமாய் நித்யமான ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தையுமென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை 'முன்னீஞாலம்படைத்தாரெய்த்தாரெய்த்தார்'' இத்யாதிபாட்டுகளில் கண்டுகொள்வது. (தக்கநெறியும்) ஸ்வரூபாநுரூபமாய் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யரூபமான உபாயஸ்வரூபத்தையும் என்றபடி. தக்கநெறி தகுந்தமார்க்கமாய், ஸ்வாநுரூபோபாயத்தைச் சொல்லிற்று. (தடையாகித்தொக்கியலு மூழ்வினையும்) ''ஈவிலாததீவினைகளெத்தனைசெய்தனன்கொல்'' இத்யாதிகளிற்படியே உபாயஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுக்கு விரோதிகளாய் பெருங்கூட்டமாய் கூடின அநாதிபாபத்தையுமென்றபடி. இத்தால் ஸம்ஸாரஸ்வரூபத்தில் பிராட்டியை முன்னிட்டுச்சொன்னபடியால் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாதவர்களாய் பிராட்டி வைமுக்யத்தால் உபாயஜ்ஞாநாநுஷ்டாந விரோதிபாபாக்ராந்தர்களாய் அப்பாபத்தாலே ஸம்ஸாரதோஷத்தையு மிழப்பவர்களாயிருந்துள்ள நித்யஸம்ஸாரிகளுடைய பாபம் தடையாகித்தொக்கியலு மூழ்வினையென்றதாய்த்து. (வாழ்வினையும்) உயிர்கொண்டுடலொழிய இத்யாதிசெயல்தீரச்சிந்தித்து வாழ்வார் வாழ்வையுமென்றபடி. இத்தால் ''அவாவற்று வீடுபெற்றவாழ்வென்றதாய்த்து (குருகையர்கோன்யாழினிசைவேதத்தியல்) ஆழ்வாருடைய மாநஸாநுஸந்தாந திருவாய்மொழியாகிற வேதஸாமமென்றபடி (ஓதும்) முன்புசொன்ன அர்த்தவிஶேஷங்களையும் சொல்லுமென்றபடி. இத்தால் எம்பெருமான் திருவுள்ளக்கருத்து உள்ளபடியறிந்தவாழ்வார் திருவுள்ளத்தை ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வழியாய்க்கேட்டருளின எம்பெருமானாருடைய உபதேஶத்தாலே அவ்வர்த்தங்களை இத்தனியன்களால் அருளிச்செய்த திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானுடைய திருவுள்ளக்கருத்தைத் தெரிவிக்கும்படியால் வெளியிட்டருளினபடியால் இவ்வர்த்தங்களாலே தனியன்களாக்கித் தெளிவிசும்பருளும்பெருவாழ்வு ஒருக்காலுமுண்டாகாதென்று

தாய்த்து. இவ்வர்த்தங்களால் எளியார்க்குத்தெளிவிசும்பருளும்பெருவாழ்வும் ஒருக்காலுமுண்டாகாதென்றதாய்த்து, இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் நம்தேசிகஸார்வபௌமாதிகளால் பரக்கக்கண்டுகொண்டு வழிபல்லாவழியாற்காடுபாயுமவர்களை "வழியொன்றறிந்துரைப்பார்" என்கிறபாட்டின்படியே நல்வழியால் வீடுசேரும்படி திருத்தவுசிதம். * * * * * ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இவ்வளவால் நாராயணஸ்வார்த்தமும் திருமந்த்ரார்த்தமுமான திருவாய்மொழித்தனியன்கள் வ்யாக்யாதங்களாய்த்தன. ॥

ஸ்ரீமதே வாதிஹம்ஸாம்புவாஹ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே த்ரமிடவேத பாஷ்யகாராய மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே வகுளபூஷண மஹாதேசிகாய நம:.

கவிதேசிகஸார்வபௌமாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவலி வ்யாக்யாப்ராரம்ப:.

ஸ்ரீவேங்கடாசார்யர் அருளிச்செய்தது

விஶ்வாமோதநிமித்தாய தயாதிவ்யதரங்கிணீம் ।
ஸம்ஸாரதாபஸந்தப்த ஸஞ்ஜீவநவிசக்ஷணாம் ॥
ஶடாரிஸூக்தி தாத்பர்ய ரத்நாவலிமிமாம் ததம் ।
வேதாந்தாசார்ய விஹிதாம் வ்யாக்யாமி ஸதாம் முதே ॥

"ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா ॥" என்றும், "நாம்நா ஸஹஸ்ரநாமா வா ஸ்வேச்சயா ஸ ஏவ நாராயண: ।" என்றும், "கண்டாம்ஶோ ஜநிஷ்ட பதாதநுதி ।" என்றும், "வேங்கடேஶாவதாரோऽயம் தத்கண்டாம்ஶோऽதவா பவேத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் தத்கண்டாவதாரமாகவும் ஸர்வஜ்ஞராய், "விம்ஶத்யப்தே விஶ்ருதநாநாவித்யஸ் ஸம்ஶ்ராவிதஶாரீரகபாஷ்ய:" என்கிறபடியே இருபதுதிருநக்ஷத்ரத்திலே ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர் என்றும் முப்பதுதரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஶிஷ்யர்களுக்கு உபதே

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

ஸாரஸாரஸ்வதார்த்தம் ஸம்ஸ்ருதிபயஹரணீம் ஶ்ரேயஸாம் ஸம்ஸ்ருதிஜ்ஞா

ஶ்ராவ்யாம் ஸர்வஸ்ய வேதாந்த பரிபத்யாநு பஶ்யத பஶ்யத ।

ஶித்தருளினார் என்றும் ஸர்வஜ்ஞர்களாலே ஶ்லாகநீயராய் ஸ்ரீ ரங்கராஜதிவ்யாஜ்ஞாலப்தமான "வேதாந்தாசார்ய"ரென்கிற திருநாமத்தையுடையவராய் கவிதார்க்கிகஸிம்ஹரென்று ப்ரஸித்திபெற்ற ப்ரபாவத்தையுடையவராய்ஸர்வதந்த்ரங்களிலேயும் ஸ்வதந்த்ரரான சீர்நின்றதூப்பல் திருவேங்கடமுடையான், கலியுகத்தில் கலிதோஷ நாசகமாய் கலியுகஜநாநுகூலமாய் ஸர்வோபநிஷத்ஸாரமான ஸகலாதாநப் ப்ரமாணஸர்வஸ்வமாய் ஸர்வஜ்ஞநாலே ஸர்வோப ஜீவ்யமான ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஶ்ரீஸூக்தியாலே ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ரஸித்தி பெற்ற நம்மாழ்வார் ஸர்வஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக அருளிச்செய்த திருவாய்மொழியினுடைய தாத்பர்யத்தை ஸர்வஜநங்களும் ஸுலபமாக அநுஸந்தித்துவாழும்படி ஸங்க்ஷேபஸங்க்ரஹங்களான பத்யங்களாலே ஸங்க்ரஹமாக அருளிச்செய்யக்கடவராய், அடியிலே ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்திதானே ஸகலவேதார்த்தஸாரமாயிருக்கும் எம்பெருமானை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவதென்றுகொண்டு தத்ஸ்தோத்ரரூபமான ஶ்லோகத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார். (ஸாரஸாரஸ்வதேதி)

ஆழ்வாருடைய ஶ்ரீஸூக்தியானது ஸர்வஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெல்லாம் ஸாரம் "யதாஸ்ஸூக்தம் தத்வாதீத" என்றும் "ஸஜ்ஜநாபுத்ரஸம்ஶயா:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவேதாந்தஸாரஸாரமென்றபடி. ஶாஸ்த்ரத்திற்காவாஸஹ்ருதி. உதாரங்கள் தத்வயாதாத்ம்யங்களாய் ப்ரதிபாதிக்கப்படும். (ஶாஸ்த்ரவிதா) என்கையாலே ஶாஸ்த்ரமானது ஆழ்வாருடைய ஶ்ரீஸூக்தியைவிட்டு அந்யத்ரவியாதென்று ஸூசிக்கப்படுகிறது. அயிகங்களான ரஜஸ்தமோகுணவிஸ்தாரங்களாலே எல்லாரையும் வொயியாநிற்கிற ப்ரக்ருதியை வாதம்பண்ணிப் போடாநிற்கிறது. நிவாரணம்பண்ணுகிறதென்றபடி, இத்தை

ஸாரம் ஸாரஸ்வதீம் ஜலதிஜநிமுஜ்ஜந்தாநாம் ஜநாநாம் ப்ர
த்யக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷயந்தீ ப்ரதிபதஸுலபாம் நிதிம் ப்ரஜ்ஞாநேத்ரம் ॥௧॥
ப்ராஜ்ஞோக்த்யா விதுதஸ்ஸுபதிததபுஸா வாத்ஸல்யநைஜாந்நஸம்
ப்ரத்யாயம் தத்ஸமுத்ரிப்ரவிததநவவிபுதைர்யைர் ப்ரார்த்தி
தோஹம் | ஸ்வம்ஸந்த்ரம் ப்ரஸூர்ஜிதவாதிநிஷ்டாத்ர

வ்யாக்யாநம்பண்ணவர்கள் ப்ரக்ருதிவஶஸம்ஸாரிகளாகாரெ
ன்றபடி. ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் ப்ரமக்நரான ஜநங்க
ளுக்குக்கரையாகிறது. இவற்றை அப்யஸியாதபேர்கள் ஸம்ஸா
ரஸாகரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டு நிற்பரென்றபடி. ஸர்வோத்க்
ருஷ்டமான ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி ஸந்தர்ப்பரூபமான ந
மக்கு நிரதிசயபோக்யனைப் பெரியபிராட்டியாரோடு
பிரிவில்லாத எம்பெருமானாகிற நிதியை ப்ரகாசிப்பிக்கக்கடவ
து. (நீ) ப்ரத்யக்ஷயந்தீ யென்கையாலே ஸந்தர்ப்பரூபாஞ்ஜந
த்ராய் உபயோகாநபிஜ்ஞராகிற இதரஜநங்கள் ஸூ
க்ஷ்மாணவிஷக்திவிசிஷ்டமான இந்நிதியைக் காணமாட்
டார்களென்று சொல்லிற்றாயிற்று. * * * ॥௧॥

திருவேங்கடமுடையான் விபுதர்களாலே ப்ரார்த்திக்க
ப்பட்டுக்கொண்டு திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அதில் ஸாரமான
அம்ருதத்தை அவர்களுக்கு ப்ரஸாதித்தருளினாற்போலே நாமு
மிந்தலோகத்தில் விபுதர்களாலே ப்ரார்த்திதராய்க்கொண்டு
திருவாய்மொழியாகிற திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அதிலேயுண்டா
ன தாத்பர்யார்த்தங்களாகிற ரத்நங்களை எல்லாரும் அநுபவிக்
கும்படி பண்ணுகிற்கிறோமென்றருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஜ்ஞாத்ரா
தீ) அந்தந்த தாத்பர்யங்களாகிற ரத்நங்களை அநுபவிக்கிறதி
லே அநுராகிகளான பெரியோர்களாலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட
ஸ்ரீவேங்கடநாததேசிகர் தம்முடைய ஜ்ஞாநமாகிற மந்தரசை
லத்திலே ப்ரவிபாகமநோஜ்ஞயை யுடைத்தான ஸம்ப்ரதாயத்
தை யோக்த்ரமாக்கி நிர்ப்ருத்தியாலே ப்ரஸாதாதிசயத்திலும்
பாவாவாயிருக்கிற எம்பெருமானுக்கு வாஸஸ்தாநமாகையாலே
திருப்படுக்கையாயிருக்கிற த்ரமிடோபநிஷத்தாகிற திருப்பா
ற்கடலை மதியாநின்றுகொண்டு அதிஸுபகங்களான மாணிக்க

ஸம்பிந்நாவித்யோத்ருத ஶ்ரத்தாதிஸாதுர்மாயாமஹிமஶதநிமக்நாத்ம ப்ரஸாதஜாதம் ॥ ॥ ௨ ॥

வாணீஸீமா ஶோபா ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயபதவி ஸம்பாவநீயா ஸத்யா ப்ரத்யக்ஷா ஸமா யேவ்ருணயிதமஜக: ப்ரேயஸீவார தஜ்ஞ்யம் । ஸக்திஶ்ருங்காரஸ்தஸ்தத்ராபிணதித்ரு ஜநஸ்ராவ்ய ப்ரதிபா யோமாஸ்ரமாத்ரா ஸஜ்ஜிகிஸவிரஹோஜ்ஜ்வலிகா

ளாகிற ஆயிரமலைகளினின்றும் உத்பவங்களாய் ஸஹஸ்ரங்களான எம்பெருமான் திருக்கல்யாணகுணங்களாகிற ரத்நங்களையெல்லாரும் ஹ்ருதயத்தில் தரித்து அநுபவிக்கும்படி ஸௌலப்யமாகச்செய்தருளுகிறார். * * ॥ ௨ ॥

ஆழ்வார் பரமபக்தராய் வைராக்யநிஷ்டராய் தத்த்வதர்ஶியாய் எம்பெருமானை ஸர்வதா அநுபவியாநிற்க இவருக்கு ஸ்நேஹமும் வைராக்யவிரோதியான வ்யாபாரமும் கூடாதிருக்கும் ஸம்பத்தத்தைக் கேட்டெம்பெருமான் பக்கலிலே சொல்லுகைக்கு ஸம்பாவிதங்களான பக்ஷிகளை தூதத்திலே நியோகிக்கிறதும் கூடாதவொன்றே? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (வாணீத்யாதி) “வாணீநாம் ஶ்ருங்காரஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தாமாநம் । யாஸ்ரீயோதேவதாஸ்தா: ஸம்ஸநயந:” என்கிறபடியே வாணியினுடைய மாதுர்யத்தைக்கண்டு ஸஹ்ருதயைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு பரமபுருஷனாவத்திலே ஸம்ஶ்லேஷமுண்டானாற்போலே நிரதிஶய ஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டனாய் ப்ரியதமனாய் ஶ்ரீபதியான லக்ஷ்மீநாதனிடத்திலே பரமகாருண்யபான எம்பெருமானிடத்திலே ஸ்த்ரீகளைப்போலே பாரதந்த்ர்யத்தை பஜியாநிற்கிற ஆழ்வாருடைய ஸம்பந்தாதிஶய த்தாலே ஸக்திதானே ஶ்ருங்காரவ்யாபாரமாக பரிணமியாநிற்கிறது. இவர்தானே யோகதஶையிலுண்டான ஸாக்ஷாத்காரத் தாலே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷஸாபேக்ஷராய் அதுகிடையாமையாலே விஷண்ணராக அந்த ஸாக்ஷாத்காரஸம்கல்பிதமாம், அதுதானிவருக்கு விரஹமென்று சொல்லப்படும். அந்தஸமயத்திலே ஸஹகாரான ஸுஹ்ருத்துக்களைத்தானே தத்த்வயோகத்தாலே ஸம்ஸாரஸாக்ஷிகளாக நிரூபித்து தூதராக ப்ரேஷியாநிற்பர்

ஸ்தோத்ரகா: ॥ ॥௬௰

ஸாக்ஷாதிதி: ப்ரஸத்யாஸத்திவசநாத் ப்ராஜபஸ்வாபவாராதஸ்வாதஸ்வப்ரஸந்தாத் தீர்வாரிஜந்மஹேஸந்திகாலேதேஷாம் ப்ர। யத்ஸங்க்ருத்ப்ரஸூதீநாம் நிமஹவிஷிதே தஸ்மிந்காலே ஸ: பாராமணே ஸத்ராஸளஸகஸூம் பரமாத்மநோ ஸம்ஹிதா ஸாவசூஸளம்॥ * * * ।௬௧

இப்படியாகையாலே எல்லாம் உபபன்னமென்று கருத்து. ।௬௰

ஸ்ரீமஹர்ஷிகளுக்கொழிய ப்ராஹ்மணருக்கு ஸாக்ஷாத்தம் நிஷித்தமாயிருக்க இத்தைஸர்வாதிகாரமென்று சொல்லக்கூடுமோ?வென்றும் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிஸாஸ்த்ரங்களிருக்க இதற்கு ப்ரயோஜநமென்னவென்றும் வரும்ஸங்கைகளை பரிஹரித்தருளுகிறார் (ஸாக்ஷாதிதி) எம்பெருமானிடத்தில் ஸாக்ஷாத்தம் ப்ரஸக்தம், அந்யத்ர நிஷித்தமென்றபடி. "ஸர்வேஷாமேவ வர்ணாநாம் ப்ராஹ்மணா ந ப்ரதாதா: ஸாக்ஷாத்வம் ததா ஸாக்ஷாத்பாத்யம்" என்கிறதிவ்யவசநத்தாலேயும், ராஜாவைப்போலே எம்பெருமானை உபசரிக்கச்சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரத்தாலேயும் ராஜஸந்தோஷார்த்த ராஜஸேவகர் எல்லாஸாக்ஷியாலும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவர்களிறே. அந்தஸாக்ஷிகளிலே ஸ்ருதிஸாக்ஷியானது ஸர்வஸ்வநிஷித்தையாகையாலே ப்ராஹ்மணாதிஸந்நிதிகாலேஷ்வபி ஸூத்ரான ஸவர்ணர்களுக்கும் போமென்று வாக்யங்களாலே பரிஹரிக்கப்பட்டது. ஸகலஸாக்ஷிகளாலும் பண்ணப்பட்ட ஜந்ஸாஸ்த்ரங்களாலே வேதங்களுக்குப்பண்ணப்படுவதான காரியம்போதொன்றுண்டு, அந்தகாரியத்திலே ஸகலநியியான ஸம்ப்ரதாயகருடைய ஸ்ரீஸூக்திதானே ஸ்ருதிஸ்மிருதி ஸித்தையாயிருக்கிறது. அவைகளைப்போலே உபப்ருஹ்மணமாகிறதென்றபடி. * * * * * ௬௨॥

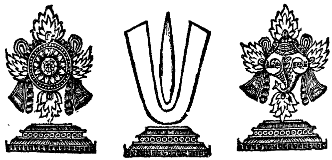
இப்ப்ரபந்தம் வேதோபப்ருஹ்மணமாத்ரமன்று; வேதங்களுக்கெல்லாம் ஸாரமாயிருக்குமென்னு மர்த்தத்தை இப்ப்ரபந்தந்தானே ஸூசிப்பிக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரோதவித்யாதி) அடியிலே இருபத்தொருஸாகைய வேதாஸாரை

ஸூக்ஷ்மஸ்ரீராமாநுஜ ஸூக்திஷு விசதம் விம்சதிஷட்ஸாஹஸ்ர்யா ஸம்
க்ஷேபோ வாஸ்ய விஸ்தரம் ப்ரதிபதிவசனம் வாராஹபாவோபவ
னம் । ஸத்யுக்தாநுபாவஸம்ஸகரு நாகதம் ஸாரஸாரவாஸஹஸ்ரம்
ஸம்ரக்ஷ்யம் ஸ்ரீமயெபெயஜாரவிலதகெ ஹர்த்யவர்
ணயெஸ்து॥ * * * * ॥ரு॥

ப்ராப்யத்வாநுகுண்யாக்ஷ ப்ரஹாரித்ஸதகெ தம்ஸ்துகெது
ராவாயம் ஸாஹதப்ராப்யம்ச தீபெஸாக்ஷராநுபாவாவயஹோ
ஹ்ருதாவிஷ்கரண । ப்ராப்யத்வோபாயஹாவளஸாஸாஹஹ
தநோஸ்த்யாஷ்டக்ருத்யபுஜ நந்யப்ராப்யத்வம்ஜீவிதஸதஸவ

ஸங்க்ரஹத்தை விசதமாகச்சொல்லுகிறது. இந்தஸம்க்ரஹந்தா
ன் ஷட்விம்சதிஸாஹஸ்ரங்களாகப் படிக்கப்படுகிற ஸூக்திகளுடை
ய ஸாரத்தை ப்ரகாசிப்பியாநிற்கிறது. இதில்ஸாரஸாரஸஹஸ்ர
த்தாலே நீதத்தோடேகூடி ஸத்ரு மாணஸாரஸாரஸஹஸ்ரமு
ம் பின்சொல்லப்படுகிறது. ப்ரதிவாக்யமான ஒரஸத்தோ
டேகூடி யிருக்கிறதசகங்களாலே ஸகல தஸாவமான யஜுஸ்ஸா
ம்காணப்படுகிறது. ஸாக்ஷிப்யாநமான இப்ப்ரபந்தத்திலே
அதற்குஉபபாதகமாக ஐதரேயஸங்களெட்டும் ப்ரதிவாக்ய
ப்படுகையாலே ஸர்வஸாவமான ஸயவஸவேதமும் தொன்று
கிறது. இப்படியாயிருக்கவைவேதஸத்ருசமென்றபடி. ॥ரு॥

இப்படி த்ராவிடவேதமான இப்ப்ரபந்தத்திலே எம்
பெருமானுடைய உபாயத்வப்ராப்யத்வங்களையும் தம்முடைய அந
ந்யப்ராப்யத்வாநந்யோபாயத்வங்களையும் ஆழ்வார் வெளியிட்ட
ருளினாரென்றருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யத்வாதி) ஆழ்வார் ப்ர
தமசதகத்திலே ஸேவ்யத்வாநுகுணமாக எம்பெருமானை
ப்ராப்யமென்று வ்யவஸ்தாபித்தருளினார். த்விதீயசதகத்தி
லே அவனுடையஹோஹ்யதையை விஷமித்துக்கொண்டு ப்ரா
ப்யப்ராப்யனுமவனேயென்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இவ்வுபாயத்வ
ப்ராப்யத்வங்களிரண்டும் ப்ராப்யமஹிவிசுஷஹவிஷயிகரித்ததெ
ன்று த்ருதீயசதகத்தில் அருளிச்செய்தார். நாலாம்சதகத்தில்
எம்பெருமானை யொழியவேறு ப்ராப்யாந்தரமில்லையென்று தம்மு
டைய அநந்யப்ராப்யத்வத்தை வெளியிட்டருளினார்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்ருணதாதிவாஸ வரத வரப்ரஹ்மணே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன்திருவடிகளே சரணம்.

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஸேவதி ஸ்ரீவேதாந்த

ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீவாக்ஷாஸ்வாமியென்கிற ஸ்ரீவேதாந்த

ராமாநுஜஸ்வாமி அருளிச்செய்த

இருபத்துநாலாயிரப்படி.

தனியன்.

ஸ்ரீரங்கநாயகாராமவாதஸம்ராஜஹம்ஸம் வேதாந்ததேசிகபதாம்புஜஸ்ருங்கராஜம்। ஸ்ரீமத்ப்ருதிவீசக்ரகோவதயாவதம்ஸம் வேதாந்தராமாநுஜமுநிம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥*॥

ஸ்ரீரங்கராஜம் ஶரணம் ஸ்ரீவத்ஸவம்ஶப்ரதீபகம் । ஶ்ரிதஶ்ரீநவநீதாநந்தம் ப்ராப்திப்ரேரணி ஶிக்ஷாதக்ஷிணீம் ॥௧॥ ஸம்ப்ரதாயதாமேஷ்வக்ஷீ: கூடாம் வேதாந்தகாரணாவஸரே: । ஸ்ரீரங்கராஜமஹிஷீமோதாஷீம் ப்ராப்தியோஷீம் ॥௨॥ ஸாவதாநேஷ்டாம் ரங்கநாதவராயஜீவநித்ருஷம் । ஶ்ரீபஸ்லவஸ்வாமிநாதநாதா மஹ்யாதமயதாஸ்த்ரிகா ॥௩॥ ஸாயீநகமோகாக்ஷ ஶ்ரீமாநோஹாபவிஶ்ருதிகம் । ஸதீக்ஷம்ஸவத்க்ஷாயாம் வேவேஸ்ருதப்ரதீக்ஷம் ॥௪॥ வக்ஷஹாரணம் தேவம் வம்ஶிஷீயயஷீயயா । ஸாரவத்ஸ்யாஸாரஸத்ய த்ருதீயப்ரபோவவ்யூஹிதா ॥௫॥ நாயயாமாநயோர்த்த ஸம்ப்ரதாயயாநுஸாரம் । த்ரிவேதீஸத்ருவேதீநாம் வரேதமாமேஷிதேவதாம் ॥௬॥

இதம் தத்கார்யகாரஸம் யதிராஜநிபந்தந: । ய: ஶ்ரீஶைல
ஸாராய ச மநோரத சமுதயஸ் ॥எ॥ வந்தே ஸௌந்தர்ய நாயகஸ்ய
ஸ்ரீமச்சரணாரவிந்தம் । காருண்யபூர்ணமகிலாவநவிசாலஶோ
ஷ்டிமஸத்த்வம் ॥அ॥

லக்ஷ்மீநாயகஸம்ஜ்ஞாந ஸம்விதாதாரமீஶ்வரம் । ஶ்ரீரங்க நா
யகம் வந்தே பாஷ்யார்த்த ப்ரதீபகம் ॥௯॥

ஶ்ருதிஸ்மார்த்தவிஷ்ணு பூர்வ ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகிந: । ஸிம்
ஹாஸநாதிரோஹாய ஸம்ப்ராப்தம் ஸகலாதிகாம் ॥௰॥
ஸ்ரீமத்ராமாநுஜமுநிமதேநாவிஷ்க்ருதாநாம் ஶ்ரீகாந்தப்ரவர்த்த
நாய ஸ்ரீகாந்தோபதேஶவிஹிதஸ்யாதீநம் ஸ்வஸ்தமண்யர்க்கதீ
ந: । ஸ்ரீமத்ஸ்ரீராமாநுஜராஜஸ்வாமிநே ஸ்தோத்ரம் ஸுக்தி
ஸுஜந்நாதரார்த்தஸம்பத்த்யர்த்தம் ஸம்ப்ராப்ய பாதக்ஷமவ
ஸ்ரீவாதூலநாராயணயோகிவரம் ஸ்ரீத்ராவிடாம்நாய
த்ராமிடார்த்தமஹாகுணம் । ஸ்ரீஶைலவம்ஶ்யமகாதேசிகராஜம்
ஸ்ரீமத்ராமாநுஜஸம்ப்ரதாயம் ஸுபதம் ॥௧௧॥

ஸ்ரீரங்கநாயகமுநீந்த்ரகுணார்ணவம் ஶுபம் ஸௌம்யஜாமாத்ருமுநிவ்ரத
ஹாமயம் । காருண்யபூர்ணவிஷயம் விதாயதாந்தம் ஸ்ரீரங்க
நாயகயதிராஜபதாவிஷ்டம் ॥ ॥௧௨॥

ஸ்ரிய:பதியாய் ஜ்ஞாநஶக்த்யாத்யநந்த கல்யாணகுண பூர்ணனா
யான ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வஹேதுகாநுக்ரஹத்தாலே ஸகலஜந்நா
ஜீவநார்த்தமாக நம்மாழ்வாருடைய திருவுள்ளத்திலே நின்று ஆவிர்
பவிக்கப்பிக்க ஸர்வோபகாரமான ஸ்ருதிஸாரார்த்தத்தாலே
ஆபஜாவார்த்தமான இவ்வாழ்வார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்
திகளாலே ஸாரதமமாயிருந்த திருவாய்மொழிக்கு ஆழ்வா
நாருடைய அபிப்ராயாநுகுணமாக ஸகலஜநோபயோகமான வ்யாக்யா
நஞ்செய்விக்க வேண்டுமென்றெண்ணி நம்மாழ்வார் திருவுள்ளம்பற்றி அ
ருளி, ஸ்ரீநாதமுநிகளுடைய திருவம்சத்திலே அவதரித்தருளி
ப் பெரியதிருமலைநம்பியுடைய ஸோதரராய் தம்முடைய ஸ்ரீபாத
த்தை ஆஸ்ரயித்தவராய் ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும் வல்லவரா
லே தமக்கு அத்யந்தம் அநுக்ரஹவிஷயராய் தம்மையே அந்வயி
த்த ஆசார்யரான திருக்குருகைப்பிரானுடைய திருவம்சத்தில்
நான்பிள்ளானை * திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யானம் பண்ணு என்று

ஸ்ரீ:

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்த

ஆறாயிரப்படி.

தனியன்.

கிடாம்பிராமானுஜப்புள்ளான் அருளிச்செய்தது.

வ்யாசோயதி ஸார்வபௌமஹ்ருதயம் ஸூக்தௌ பராங்குசகவே: ஸ்ரீ
ராமாநுஜார்யநய தத்வவிதா: ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாஹ்வய: | வ்யாக்யா
ஷட்ஸஹஸ்ர ஸம்மிதாம் வ்யதநுதாம் வாக்
வாம் ஸம்ஸாரஸாகரஸமுத்தாரைகநௌகாம் ஸதாம்

(உயர்வறவுயர்நலம்) ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வாமியாய்

இ—ன் றுதியமித்தருள,புள்ளானும் திருவாய்மொழிக்குஎம்பெருமானார் ஸாதித்தருளினவர்த்தின்படியே வ்யாக்யானம் செய்தருளக்கடவராய் ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸர்வேஸ்வரனாய் ஸர்வாதிகமாக ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸர்வமான உபேதாவாய் ஸர்வஸஹநமாக ஸாதிக்கமாகச்செய்தருளி, விசேஷமான ஸர்வங்யத்திற்கு விஷயபூதஜநங்களையும் வ்யாக்யேயமான ப்ரபந்தத்திற்கு வக்தாவான ஆழ்வாருடைய ஸுஜத்வந்தையும் மற்றுமுள்ள வைலக்ஷண்யந்தையும் ஸங்க்ரஹேண காட்டாநின்று கொண்டு வ்யாக்யேயமான ப்ரபந்தமும் அதில் முதல் திருவாய்மொழியும் அவதரித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரேத்யாதியால்)

ஸர்வேஸ்வரேத்யாதி ஸ்ரீமதுபநிஷதம் - நிரவதிகஸ்வஜந நோபயுக்தங்களான ஹேயப்ரத்யநீக ஸகலங்களை ஸூசிப்பிக்கிறது. இந்த ஸர்வேஸ்வரேத்யாதிவாக்யத்திலே ப்ராப்ய வைலக்ஷண்யாதிகம் ஸாதிஸ்யாதிக ப்ரபந்நாதிகம் ஸங்க்ஷேபமும்பண்ணித்தாகிறது. இப்ரபந்நாதிகம் ஸங்க்ஷேபத்தாலே ஸர்வாதிகாரிகமான ஸர்வைஶ்வர்யமும் ஆழ்வாருடைய வைலக்ஷண்யவர்ணநத்தாலே ஸூத்ரத்தின்ஸமான ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யமும் ஸர்வாத்மார்த்தமாகிறது.

ஆ– ஸாங்க்ஷிணாபாயத்வஹிதவிஜ்ஞாநவிசிஷ்டம், நிவிஷ

இ– இந்த வ்யாவ்யாஸிதப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரதிபாத்யமேது அதிங்ஙனே ஸம்க்ஷேபமாகிறபடிதானெங்ஙனேயென்னில்? "ஸ ஏஷ: ஸ்ரீமாந்ஸர்வேச: காரணத்வாதிகுணகர்மா ஸஹஸ்ரஸேவ்யபாதோ உபாயோபேயாநந்யஸேவ்யத்வோபேதகர்ஸ்தாநராதந்யாநீ, ஆத்மஸ்வரூபோபாயம் ப்ரஹ்லாதவிவாதப்ரீவ்ய ஸம்ரக்ஷணம் த்வதீயசக்த்யாணோதாரப்ரகேகதிகமீதநம் ப்ரக்ஷேணஸ்ய தீயே | ஹேதுஸாராபேயக்ஷேம விஷயோக யாநந்யஹோமாத்யக்ஷிதுர ஷட்ஸுஸாம்ஸுபேதரப்ரேதரப்ராப்திகரமதி தாராவலக்ஷேணநீது:" என்று தாத்பர்யதாவளியிலும் ஸ்ரீ வொவமிஷ்தாரத்திலும் ஆசார்யர் நிஷ்கர்ஷித்தருளினபடியே இப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரதிபாத்யன் உபாயோபேயத்வ விசிஷ்டனான ஸ்ரீபதி அதில் முதற்பத்தில் உபாயத்வமும் - இரண்டாம்பத்தில் உபேயத்வமும் மூன்றும்பத்தில் இவ்வுபாயோபேயோபயாக்ஷிவ்யஹஜ விருத்தமும்சொல்லப்படுகிறது - நாலாம்பத்து உபேயத்வத்தைஸ்வீகரிக்கிறது - மேலாறுபத்துக்களும் உபாயத்வத்தை ஸ்வீகரிக்கிறன - ஆக இப்ரபந்தத்திற்கெல்லாம் உபாயோபேயத்வவிசிஷ்டனான ஸ்ரீயபதியே ப்ரதிபாத்யனாகிறான், இவ்வவதாரிகையில் நித்யவிபூதியோகத்தைச்சொல்லுகிற ப்ரதமபதத்திலே போக்யம் விவக்ஷிக்கையால் உபேயத்வமும் - "காரணம் த்யேய:" என்கையாலே காரணத்வாதிகளைச்சொல்லுகிற த்விதீயபதத்தில் உபாயத்வமும் ஸித்திக்கிறது - ஆக இவ்விரண்டுபதங்களால் ப்ரபந்தார்த்தஸம்க்ஷேபம் பண்ணித்தாய்த்து.

காருண்ய – ஸௌலப்ய - தீவ்ர - என்கிற விசேஷணத்ரயமும் ரஸிகாதிகளிலே ப்ரத்யக்ஷமாயிக்கிறது. காருண்யதக்ஷம்ஸாமானந்யத்வதாக்ஷம் - ஸௌலப்யாராரணரூபம் ஸம்ஸாரிஜீவஸமாநாதி ஸம்ஸாரம் - தீவ்யக்ஷந்திவி த்வஸந்திவேஷம், ரஸிகங்கள்பாரம்ஹாதிவி ஷயங்கள் - இந்தரஸிகங்கள் "முடிச்சோதி, ஏழையராவி" முதலான திருவாய்மொழிகளிலும் - ஸம்ஸ்லேஷாபாயங்கள் " அந்நாமத்தன்பு"

ஆ- ஜகதுதயவிபவாதிலீலனாயிருந்த ஸர்வேச்வரனை உள்ளபடியே ஆழ்வார்தாம் தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்து

இ- முதலானவைகளிலும் சேஷ ஷீவபிஜநஸாநங்கள் "தேவிமாராவார்" இத்யாதிகளிலும் - இந்த்ரியவாதிவிசிஷ்டத்வமும் ஸ்ரீமாவி ஸந்தியோகமுமாக "புகழ்நல்லொருவன்" இத்யாதிகளிலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறன, இவைகள்மற்றும்அநேகஸூக்தங்களிலும் விலக்ஷணங்களாகப்ரதிபாத்யங்களாகிறன.

இப்படி அதுலஸாம்யமாய் "உயர்வற" என்கிறமுதற்பாட்டில் ப்ரதிபாத்யமுமாயிருந்த நிதிலஸந்தியோமத்தை முற்படச்சொல்லி அநந்தரம்மூன்றும்பாட்டுதுடங்கி சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீமாவிஸந்தியோமத்தைச்சொல்லுகிறார் (நிலிமெ த்யாதியால்) உபாதாதிகளையும் அநந்த பஹூணாதிகளையும் ஸம்பாதிக்கிற நிலிமஸ்வபத்தாலே அதிவயஜகத்காரணவிசிஷ்டாதி வ்யாவ்ருத்திவிசிக்கிறது, விஸவொரக்ஷா, அதாவது ஐஷ்வர்யவ்ருத்தியும் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும். இங்கு காலாநுவ்ருத்திரப்ரவேஸ்தியும் ஆக்ஞையே, ஆதிஸ்வத்தாலேஉபாநுப்ரவெஸநியமநங்கள்ஸம்க்ரஹங்கள், ஆகவிங்கே நிலிஜஜகதுதயவிபவ லயநியமநங்களாலே ஸர்வமும் நிலிரக்ஷணத்தாலே ஸ்ஸஷ்டிமும் வ்யஜ்ஞிதமாய்த்து. ஜகந்நிஷங்களான உதயவிபவலயங்களை ஸர்வேச்வரனுடையதாகச் சொல்லுகை ஸகலஸ்ரீரதயாதத்வாத்ய விசிஷ்டரூபேண தஹுதயவிபவாதி விசிஷ்டனாகிறானென்று உபாதாந காரண ஸமநிஷ்பிக்கைக்காக, ஸர்வரூபேணகதயா ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷனவனுக்கு ஜகத்வ்யாபாரத்தில் ப்ரவ்ருத்திஎங்ஙனேயென்கிறஸங்கையை பரிஹரிக்கைக்காகஸ்ரீஸப்தம், "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானை" இத்யாதிகளாலே ஜகத்வ்யாபார த்திற்கு லீலாகவஸிதி. "பொய்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு"மென்கிறபடி யேயாழ்வார் அதீவஸ்ராகையாலே யிவர்பண்ணின ப்ரபந்நம் ப்ரமாணமாகத்தக்கதோ - அதீவஸ்ர்க்கு ப்ரத்யக்ஷங்கள் ஸம்பாவிதங்களன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேயென்று) உள்ளபடியேயென்றது ஸமஸ்த ப்ரமாணப்ரமேய விஸந்தியோஷிதங்களில் ஸம்சயத்தும்த

இ - ப்பாமேயென்றபடி - ஆசலாவிஷ்டம் ப்ரகரணார்த்தமென்று கருத்து. இவர் உள்ளபடியே ஸாக்ஷாத்கரித்தாரென்றுமிடம் "மயர் வற மதிநல மருளினன்" இத்யாதி வ்யாக்யானத்தாலே ஸ்பஷ்டமென்று அபிப்ராயம்.

இவருள்ளபடியே அறிந்தாரென்னக்கூடுமோ? ஜ்ஞானிகளல்லாத ஸாத்விகருடைய வம்சத்திலேபிறந்தவராகையாலே ஒருவர் உபதேசித்தவர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷித்தனை பண்ணோ - அந்த உபதேஷ்டாக்களுக்கு ஸ்வரூபபூதங்கள் ஸம்ஸ்காரங்களன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (தாமென்று) ஸாத்விகருடைய வம்சத்திலே பிறந்தாரேயாகிலும் ஜநநக்ஷணந்துடங்கி ஸாத்விகங்களான ஆஹாரநித்ராதிக ளொன்றுமின்றிக்கே "உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ண"னென்கிறபடியே ஸர்வேச்வராநுக்ரஹைகவிஷயராக வொருவிஷயீகாரஹ்ருதராய்க்கொண்டு ஸாத்விகர்களிற்காட்டிலும் அதிசயிதவைலக்ஷண்யராயிருக்கையாலே பூர்வோபதேசநிரபேக்ஷமாக ஸர்வஜ்ஞருடைய ஸங்கல்பத்தாலே தாமறிந்தாரென்றறியலாய்த்தென்றுகருத்து. இப்படியிவருக்கு ஸ்வஸ்வரூபாத்ஸ்வதஸ்ஸித்தமாக ஜ்ஞாநவைராக்யம் பண்ணினானென்னுமிடமும் "மதிநலமருளின"னென்கிற வ்யாக்யானத்தாலே ஸ்பஷ்டமென்றபிப்ராயம்.

இப்படியிவருக்கு ஸாக்ஷாதுபதேசமில்லையாகில் ஸாக்ஷாத்யோகிஸ்வாயிகாரணத்தின்படியே ப்ரத்யக்ஷாநுபாந ஸௌலப்ய மல்லாத ஸ்வஸ்வரூபத்தை யறிகைக்கு ஸாக்ஷான்மொழியவேறுபாயாணங் கிடையாமையாலிவரவனை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதெத்தாலே யென்ன?வருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்) இவருக்குஸாக்ஷாதுபதேசமில்லையாகிலும் காரணவிசேஷமின்னதென்றறுதியிட வரிதாயிருப்பதொரு ஸர்வஜ்ஞகடாக்ஷ விசேஷத்தாலே ஸ்வயந்த்ருஸ்யமஹாநுபாவஸ்ஸ்திமான திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தாரென்று கருத்து. இப்படியிவர் திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தாரென்னுமிடம் "கண்டாயேநெஞ்சே" என்கிறபாட்டுமுதலான வ்யாக்யானங்களாலேஸ்பஷ்டமென்றபிப்ராயம்.

இப்படி ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி காரணவ்யாபாரராய் ஸாக்ஷாத் ஸர்வேச்வரதாந ஜ்ஞாநவரா யிருக்கிற விவருக்கு "ஜெகத்ரூப: ஸ

ஆ - அவ்வநுஸந்தேயமான நிரவயிகஸ்ரீக்திதாலே அவனை யநுஸ

இ - விவக்ஷு - காவ்யாலங்காரம் வாணாதிகளிற்
போலே ஸ்ருஷ்டிபதார்த்தங்களுமின்றிக்கேயிருக்க ஸ்ருஷ்டவ்யநத்தில்
ஸ்ருஷ்டித்திகூடுமோ? கூடித்தாகில் ஸந்தஸ்தாபூர்த்தம் அநதாதி, யிவை
முதலான கவிதாதோஷங்கள் தப்பாமே கவிபாடுகிறாரையா
லே 'காவ்யம் யஶஸே அர்த்தக்ருதே" என்கிறதுக்கலேயிவருக்கு
ப்ராகிர்தாஹாத்ய ஸித்ஸுஷ் ஸம்பாவிதமாகையாலே யதாத்ருஷ்டார்
தவாதிகவங் கூடுமோவென்னி? வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வநு
ஸந்தேயத்வாதி) ஸ்வப்ருத்திவிஷய காரணவ்யாபாரரேயாகிலும்
அநுஸந்தேய ஸ்ரீகிநிரவயிகமாய் உள்ளடங்காமையாலே ததவ
ரிவாஹமாகப்பேசக்கூடுமென்றபிப்ராயம். இப்படி ஸ்ரீகிவரிவா
ஹமாகப்பேசுகிறாரல்லது ப்ராக்ருத்ஸாஹித்யஸித்தியாலே பேசு
கிறாரல்லாமையாலே யிவருக்கு யதாத்ருஷ்டார்த்தவாதிகவங்கூடு
மென்றுகருத்து. இவர் நிரவயிகஸ்ரீகியாலே பேசுகிறாரென்னு
மிடம் 'சொன்னால்விரோதம், ஒருநாயகம்"என்கிற திருவாய்
மொழிகளிலே ஸித்தமென்றுமபிப்ராயம். இவருடையஸ்ரீக்தே
ரவரிவாஹமாகஇவ்வபந்தம் ப்ரவ்ருத்தமாய்த்தாகில் கவிதாதோஷ
ங்கப்பாதிருக்கக்கூடுமோவென்னில்" ஸ்ரீவால்மீகிபகவானுடை
ய ஸோகவேகபரிவாஹமான 'மாநிஷாத ப்ரதிஷ்டாந்" என்
கிற ஶ்லோகம் லக்ஷணபூர்ணமாக ப்ரவ்ருத்தமானாற்போலே இவரு
டைய ஸ்ரீக்வேகபரிவாஹமான இப்ரபந்தமும் பகவதநுக்ரஹ
த்தாலே லக்ஷணதப்பாமல் ப்ரவ்ருத்திக்கக்குறையில்லையென்று
கருத்து.

இப்படி ஸ்ரீக்திப்ரயத்நாலே பேசுகிறாராகில் ப்ரபந்த
த்ருக்ஸம்ஹாசையாலே ஸ்ரீதமன்றிக்கே யொழியாதோ
வென்னி? வருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தித்தபடியேயென்று) அநு
ஸந்தித்தபடியே பேசுகிறாரென்னுமிடம் 'பொய்யில் பாடலாயிர
ந்துள்" என்னும், 'தப்புதலின்றித்தனைக்கருதிதான் சொல்லி"யென்
னும் ஸ்வவாக்யத்தாலே ஸித்தமென்றுகருத்து. அநுஸந்தித்தபடியே
அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸஹஜமேநாக்கியாலே யிப்ரபந்தக்
கதையருளிச்செயலாகச்சொல்லுகை யுக்தமாயிருக்கப் பேசுகிறு

ஆ – ஸித்தபடியே பேசுகிறார். கம்ஸோஷ்டாஷ்டத்ருதீகமாய்-

இ– ரென்றித்தைப் பேச்சாகச்சொன்னது- இப்ரபந்தத்திற்கு ஸா
க்ஷாத்பகவத்ஸ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதத்வ ஸர்வேச்வரா
கலாசஜ்ஞிப்பிக்கைக்காக, "உள்ளபடியேயிதத்ருஷ்டி- யதாநுபவித்தபடி
யே" என்னுமளவாலே வக்தாவினுடைய வக்த்ருலக்ஷணமும் மற்றுமுள்
ளவையெல்லாலக்ஷணமும், "அவனை" யென்கிறவித்தாலே விஷயலக்ஷ
ணமும் "பேசுகிறார்" ரென்கிறவித்தாலே ப்ரபந்தலக்ஷ
ணமும் சொல்லிற்றாய்த்து. அவனைப்பேசுகிறாரென்கிற வித்தா
லே விசிஷ்டப்ரபந்தத்திற்கு ஸர்வேச்வரன் ஸர்வவிஷய
மென்றும் திருவாய்மொழி யவாந்தரவிஷயமென்றும் ஸர்
விதம் ஸர்வேச்வரனே ஸர்வப்ரயோஜநமென்றும் திருவா
ய்மொழியினுடைய ஸத்ஸங்க்ஷேபஞாநம் அவாந்தர ப்ரயோஜநமென்று
ம் இங்கே ஸூசிதம் - நிரவயிகஸ்ரீயாலே என்கிறவித்
தாலே ப்ரபந்தமவதரித்தபடி சொல்லிற்றாய்த்து. பேசுகிறாரெ
ன்றது * "ஜகதீம்ஹிவிஜேஷாம்யோகே ஸர்வஸாதாரணம்"
என்கிறந்யாயத்தாலே ஸங்க்ரஹமாயும் விஸ்தரமாயும் பேசுகிறா
ரென்றபடி. ஸங்க்ரஹமாகப்பேசுகிறது முதற்றிருவாய்மொழி, வி
ஸ்தரமாகப்பேசுகிறதுவீடுமின்முற்றந்தொடங்கி மேலெல்லாம், பே
சுகிறாரென்றதற்கிப்படியபிப்ராயமாகையால் முதற்றிருவாய்மொழி
யவதரித்தபடியிவ்வாக்யத்தாலே தானே சொல்லிற்றாய்த்து.

இப்படியிப்ரபந்தத்திற்கு மிதில்முதற்றிருவாய் மொழிக்கு
மிதுவேயவதாரிகையென்றுமிடம் ஸூத்ராக்ஷரதேத்யாதியாலே
யிங்கு உபக்ரமமான உபயவிபூதியோகத்தை இப்ரபந்
தத்திற்கு நிதர்சனமான * அவாவறச்சூழ்என்கிற பாட்டின் வ்யா
வ்யாநத்திலும் முதற்றிருவாய்மொழியின் நிதர்சநவ்யாவ்யாநத்தி
லும் உபஸம்ஹரிக்கிறஇவ்வாக்யங்களாலேயறியலாய்த்து.

ஸநந்தரம்பாட்டுகளுக்கு ப்ராயேண ஸமப்ரக்ருத்திலேயா
பாஸங்களையுங்காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்
வதாகக்கோலி முதற்பாட்டுக்கு வ்யாவ்யாநஞ்செய்தருளுகிறார் (ஸ
ர்வேஷ்டாத்யாதியால்) அதில் நிரதிசயாநந்தஸ்வாமிகளுஞ் சொல்லுகி
றப்ரபவவாதத்திலே யவதாரிக்கிறயவதாரத்தை யருளிச்செய்

ஸ்ரீ:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழிமூலம்.

உயர்வற

ஆ- "தேஜஸ் சக்த்யாத்யநேக ஜ்ஞானாதிநிலே நிரதிசயபோகாஸ்ரக்ஷ

இ- கிறார் (அசேஷதோஷப்ரத்யநீகமாயென்று) ஆநந்தத்திற்கு நிரதிசயத்வம் அசேஷதோஷப்ரத்யநீகத்வம் விநாவபத்யமாமை யாலிதற்கு நிரதிசயத்வஞ் சொன்னவாறே அசேஷதோஷப்ரத்யநீகத்வமு மர்த்தஸித்திக்கு மென்றுகருத்து. ஆநந்தத்திற்கு அசேஷதோஷ ப்ரத்யநீகத்வமாவது- ஸ்வல்பத்வாஸ்திரத்வ துக்கமிச்ரத்வாதிதோஷாத்யந்தாபாவத்வம். நிரதிசயாநந்த விசிஷ்டனாயவனென்று ப்ரஹ்மவிஷயமான ஆநந்தவல்லீப்ரகரணத்திற்கு ப்ரஹ்ம விஷயமாக வேதாந்த ஸமான உபநிஷத்தை ப்ரத்யபிஜ்ஞை ஸம்வாதங்காட்டாநின்றுகொண்டு அதினுடைய நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தத்தையும் காட்டுகிறார் (தேஜஸ் சக்த்யாதியால்) "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்கிற வாக்யத்தினர்த்தத்தை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோகாஸ்ரயமாகவென்று) நவித்யதே - ஸதிசயோபயஸாதிக: என்கிறவிதற்கு ஸமாநார்த்தமான நிரதிசய பதத்தாலே உயர்வறவுயரென்கிறது வ்யாக்யாதம். யதா- அசேஷதோஷப்ரத்யநீகமாயென்றது தோஷாபாவத்தை ஸ்வதந்த்ரமாகச்சொன்னபடியன்றிக்கே உயர்வறவென்கிற ஸூத்ரத்திற்கே யர்த்தமாகச்சொன்னபடி யென்னவுமாம். இப்போது நிரதிசய

இருபத்துநாலாயிரப்படி—ஸ்வாபதேசம்.

உயர்வு - உத்கர்ஷம், அற - அறும்படி, மற்றொருவஸ்துவுக்கும் ஸாபேக்ஷமான உத்கர்ஷமில்லாதபடியென்கை. நிரதிசயமாகவென்றதாய்த்து, உயர் - உச்ச்ரிதமான, நலமுடையவன்- ஆநந்தத்தையுடையவன், யவன்- யாவனொருவன், யஸ்ய, உயர்வு -

இ- ஸூத்தாலே உயர்நலமென்கிறவிடத்திலே உயர்ஸூத்ராத்ரும் வ்யாவ்ருத்தம் - இப்பக்ஷத்தில் உயர்வறவென்கிறவாக்யம் உயர்வுஸூத்தாலேவ்யாவர்த்யமான வருத்தத்தைச்சொல்லி- அறவென்று தத்பாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பற்றுமுள்ள ஸர்வஜ்ஞாநிகளுக்கும் உபலக்ஷணமாகிறதென்றும் - உயர்நலமென்கிறவிடத்தில் உயர்ஸூ த்ருவ்யவாசியாய்க்கொண்டு ஸம்கொள்வதிபாதகமானவாக்யம் - ஸமபிவ்யாஹ்ருதவாமாகையாலே நிரதிசயத்வம் விவக்ஷிக்குமென்று கருத்து. இந்தயோஜநாத்வயமும் மேல் பாட்டுக்கு ஸூத்ராத்தை சொல்லுகிறவிடத்திலே வ்யக்தமாகிறபடி கண்டுகொள்வது. நிரதிசயகுண-நிரதிசயஸ்ரேயஸ்ஸா - நிரதிசயத்வத்தியாவத். ஸகலஹேயப்ரத்யநீகத்திற்கு நிரதிசயத்வம் நித்யமாகையாலே ஆநந்தாதியமல்லாமையாலிதை விசேஷமென்று சொல்லுவதென்னென்னில் இது ஆநந்தாதிகளன்றேயாகிலும்* "தேஜஸாம் தேஜஸ:"மென்றுண்டாக்கிற ஸமஸ்தகல்யாணகுணவாக்ய நிராவ்ருத்தீயமாந ஸர்வேதராணாமநந்தர்கதமாக நினைத்து ஸம்கொவ்வாரம். ஸ்ருஷ்டாநயாயிருந்த- மாணிக்கப்படாநின்ற, மாணநம் - வசநம், தேஜஸாம்தேஜஸ தமென்றுரோராநும் ஸமமாணம் சங்கல்ப்பிக்கப்படுகிறதிறே! - ஆனால்* தேஜஸாம்தேஜஸதமென்று வ்யாவர்த்யதயா ஸ்நான கேஷத்ரஜ்ஞருடையவாநும் மாணிக்கப்படுகிறதத்தனையொழிய ஸகலஹேயநும்மாணிக்கப்படாதிருக்க வித்தை யஷ்டவ்யமென்று சொல்லக்கூடுமோ? வென்னில், ஸ்ரீ ஹிவதாஷ்யமாஜா, என்னும்போலே ஸமஸ்தமாணிதவ்யாஜாவதாநத்தையே "ஸகலகோவஹேயகுந நத:" என்று ஸகலஹேயநமாகச்சொல்லுகிற விவஹேயதாவவாரத்தாலே ஸகலஹேயநத்திற்கு ஸ்ருஷ்டாநகோஜ்ஞமென்று ஆநந்தபாயிசாரணாகத வ்யகாசிகையிற்சொன்ன நிவர்ஹநத்தையிருந்துகண்டுகொள்வது. ஆனாலும் ஸகலஹேயநத்திற்கு மாணிதக்வம் "தேஜஸாம் வ்யாஜாவதோராநா: - ஸகலகோஜ்ஞஹேயகுநா:" என்கிறவிவ்வெருவாக்யார்த்தத்திலே விவக்ஷிக்கிறதாகையால் தேஜஸத்வாதேந்த்ரிநோலே ஸ்ருஷ்டாந

மூ- வுயர்நல முடையவன் யவனவன் ।

ஆ- மாதவஸ்வஸ்வரூபமாயிருந்த ஆநந்தாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகு ணைகதேஹாஶ்ரயமாய் இந்த ஆநந்தாதிகல்யாணகுணங்களையுடையனு

இ- மென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்னில். "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா" இ த்யாதியாலே ப்ரஹ்மப்ராப்தனாய்ப் போரும் முக்தாத்மாவுக்கு ஸர்வகாம ஸம்பத்தி போக்யமாய் வருகையா லே * தேவநகம் த்யஜாவ்ருத்தாநந்த: ஸர்வகோஜ்ஞாண நந்த:" என்கிறவாக்யத்தில் ஜீவாத்மாக்களுக்கும் ஈஶ்வராநந்தத்தோடே ஸமானமான ஆநந்தமிருக் கையாலே தேவயதிவ்யாக்ஷத்திலே ஆநந்தம் ஸ்வஸ்வரூபமென்று சொல்லக்குறையில்லை. ஆக ஸ்வஸ்வரூப மென்றது ஜ்ஞானைகாகாரத்வஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வாதி ஸ்வரூபமென்றபடியாய்த்து. ஆநந்தத்தாலே நலம் ஸ்வரூப வ்யாவ்ருத்தம். ஆநந்தாத்யங்களாக ஓதப்படுகிற பாவகுணங்கள் நிரதிஶயங்களாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்குமென்கிற கருத் தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வரூபாதி) தவ்யைவயாயமான அவன்ஸ்வரூபத்தைவிட்டு குணவிஶிஷ்டமாகவுரைக்கிறார் (இந்தவாநந்தாதியால்) இந்த குணங்களி ற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு குணாந்தரஞ்சொல்லுகைக்காக விவக்ஷிதமென்று கருத்து. இத்தால் பாட்டில் ப்ரயோஜனத்தி ற்கு பயாவாவந்த தீபவாக்யத்தோடே ஸமபமென்றுவைவிதம்.

இ-ஶ-வருகதம், ப்ரயாஸமென்றபடி, அற- இல்லாமல், யோமதவ: ப்ரஸ்துதப்ரயாஸமின்றிக்கேயென்றபடி. இத்தால் ஸ்வாபாவிகமான வஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. இது ஸ்வாபாவிகாதிஶயாஸ்பத த்திற்கும் உபலக்ஷணம், உயர்- உச்ச்ரிதமான, ஸர்வோத்க்ருஷ்டமா னவென்றபடி, நலமுடையவன்யவன், ஸர்வோத்க்ருஷ்ட, அவன்- அந் த ஆநந்தகுணமுடையவன், இப்பதத்திற்கு அருளினனென்கிறத்தேச

மூ— மயர்வற மதிநல மருளினன்யவனவன் |

ஆ— னமேலேதான்பொன்னுமாய்நாறினுப்போலே நிர்ஹேதுகமாக வெனக்குத்தன்திறத்தில் அஜ்ஞாநமந்மில்லாதபடி தன்னைஉள்ள படியறிவித்துத் தன்திருவடிகளிலே நிரவதிகபக்தியையுண்டாக்கினவிம்மஹாகுணத்தையுடையவனுப்-இந்தகல்யாணகுணங்களையு

இ— தானென்கிறதற்கு இம்மஹாகுணத்தை யுடையனுய் என்கிறதோடேயந்வயம். மேல் சொல்லப்புகுகிற குணம் கீழ்ச்சொன்ன குணங்களுக்குங்கூட உபலக்ஷணமென்று அவன்"மயர்வறமதிநலமருளின"னென்கிற வாக்யத்திலேதோற்றுகிற அர்த்தத்தை விசதமாக்குகைக்காக லௌகிகமான த்ருஷ்டாந்தத்தை காட்டுகிறார் (பொன்னுமாயித்யாதி) ஸௌவர்ணமானது தான்ஸுவர்ணமுமாய் அதின்மேலே பரிமளிப்பதுஞ் செய்தாற்போலே யென்றபடி. நாறுகை, பரிமளிக்கை, நாறினுப்போலே யென்கிறதற்கு மஹாகுணத்தையுடையனு யென்கிறத்தோடே யந்வயம், மதிநலமருளினனென்கிறவிடத்தில் ஹேதுநிர்தேசம் பண்ணுமையாலே யுபமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார். (நிர்ஹேதுகமாகவென்று) தன்காருண்யமொழிய வேறொரு வ்யாஜ ஹேதுவன்றியேயென்னபடி, ஆக தம்பக்கலுள்ள ஹேதுவ்யாஜமன்றென்கிறகருத்தாலே ஹேதுநிர்தேசம் பண்ணித்திலரென்றதாய்த்து. நிர்ஹேதுகமாகவென்றதற்கு உள்ளபடியறிவித்து, உண்டாக்கின, என்கிறவிரண்டிடத்திலும் அந்வயம். மயர்வறவென்கிறவிடத்தில் அபிப்ரேதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தன்திறத்திலென்று) மயர்வறவென்கிறத்தை யுரைக்கிறார். (அஜ்ஞாநேத்யாதியால்) மதியையும்நலத்தையும்அருளினனென்றர்த்தமாக்கி அதில்மதியருளினனென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) நலமருளினனென்கிறதற்கு தாத்ப

இ-ஸ- டேயந்வயம், மயர்வு-அஜ்ஞாநம். அற-அறும்படி நிஶ்ஶேஷமாக நசிக்கும்படியென்கை, மதி - ஜ்ஞாநத்தையும், நலம்- ஸ்நேஹத்தையும், பக்தியையுமென்றபடி. நலம், ஸ்நேஹம், அருளினன்- தந்தருளினுன், எனக்கிதிசேஷ:. மயர்வறமதிநலம், ஷஷ்டீஸமாஸ"

மூ- அயர்வறு மமரர்க ளதிபதி யவனவன்|

ஆ- டையனுன தன்னை ஸ்வஹாவ தஸ்வநிரஸ்தஸமஸ்தஹேயோஷராய் ஸ்வவி தஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள ஶேஷஶேஷாஶநஶேஷஶேதயஸ்ரூஹ்ரு

இ- யக்ஷமருளிச்செய்கிறார் (தன்றிருவடிகளிலேயி சூரிஷியால்)ஸக்தி யையுண்டாக்கின விம்ஶஹாமரணத்தையென்றது ஸக்தியையுண்டாக்கின இந்த காரணரோவாக்ஷஞ்ஞாதி ஶஹாமரணங்களை யென்றபடி, காரணரோதிகள் ஸக்திஜநகஶேஷந வைஸிஷ்யங்களாகையாலிம் ஶஹாமரணத்தை யென்றிவற்றை வராஶஸிக்ஷச்கை யுடைவனும்.

யஙா - ஸக்தியையுண்டாக்கின விம்ஶஹாமரணத்தையென்றது ஸக்தியையுண்டாக்கித்தந்தமையாகிறவிந்த ஶஹாமரணத்தையென்றபடி, ஸக்திஜநகஸ்வாமிவஶஹாமரணத்தையென்கை. ஸஜ்ஞா நமநுமில்லாதபடி தன்னை யறிவித்து ஸக்தியையுண்டாக்கின விந்த ஶஹாமரணத்தை யென்றால் நிஶ்ஶேஷாஜ்ஞாநநிவதக்ஷகஸ ஜ்ஞா நஹ்ரூகஸ ஸக்திஹ்ரூகஸ்வாமிவமரணத்ருபமுஞ் சொன்னதாக வ யக்ஷவஸிக்கையாலே ஶஹாமரணத்தையென்றது ஜாதாவேகவ வநம், ஸந்யா- இதை யநவஷிக்கிற மேல்வாக்யத்தில் இந்தஸஞ்ஞா ணமரணங்களையென்கிற வஹாவவநத்தோடே விரோயம் வரும், இந்த த்விதீயவாஷத்தில் அவனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இந்த ஸஞ்ஞாணைத்ராஷியால்) இந்த மரணங்களிற்காட்டில் மேற் பட்டதொரு மரணாஸரஞ்சொல்லுகைக்காக விங்கு மநவாஷ மென்றுகருதநு. இத்தால் இந்த அவன் ஶப்தத்திற்கு த்ருதீயவா ஷத்தோடே ஸமபமென்றுஸமிவிதம், இப்படி இந்த அவன்ஶப்தம் மேலோடேயமயிக்குமிடத்தில் இங்குற்ற அவன் ஶப்தத்திற்கு ஸ

இ-ஶ- அருளினன்- அருளினவன், பவன்-யாவனொருவன், அவன்- அந்தஜ்ஞாநஸக்திப்ரதன், இப்பதத்திற்கு அதிபதி யென்கிறதோடே யமபம - அயர்வு, விஸ்மரணம், அறும், அற்றிருக்கும்ஸ்வஹாவரான ஸதாஸவக்ஷஜ்ஞராணவென்றபடி, அமரர்கள், நித்யஸூரிகளுக் கு, அதிபதி, ஸ்வாமி, வராஷாஸயக்ஷநிவக்ஷாஹகனென்றபடி அயர்வறுமமரர்களதிபதியவன், வஸ்வவஸ- அவன்- அந்தநித்யஸூ யக்ஷயிவதியினுடைய, இதற்குசுடரடியென்கிறதோடேயமயம்- துய

௭- துயரறு சுடரடி

ஆ- த்ருஸம்வேத்யப்ரவ்ருத்த ப்ராப்தர்களுக்குக்கொடுத்துக்கொண்டி
ருக்கிறபாரானந்தாயத்தையுடையனுமிருந்த வெம்பெருமானுடைய
ஸ்ரீதேஜஸ்ஸத்வ ஸர்வாபநோதந ஸ்வபாவமான திருவடிமலர்

இ- நயஞ்சொல்லவேண்டுகையாலும் அருளினனித்யம்ஶமும் முன்
பே ப்ரயோகவாக்யத்தோடே யந்விதமாய்ப் போகையாலும் அவன் ஸ
ஸ்வத்திற்கு ஸ்வபாவஸித்த்யர்த்தமாக அருளினனித்யம்ஶத்தை ஆகர்ஷி
த்து யதாஸ்தாநம் த்ருதீயவாக்யத்தோடே யந்வயிப்பதென்று நிரு
த்து. ஆவ்ருத்த்யந்வயப்ரகாரத்தை யிப்பாட்டுக்கு ஸ்வார்த்த
ஞ்சொல்லுகிறவிடத்தில் கண்டுகொள்வது. இந்த அவன் ஸ்வம் ப்ர
யோஜமாயிருந்தாலுமிவர் தாத்பர்யவர்ணநபரராகையாலே
தன்னையென்று அதீதமாகத் தாம் நிர்தேசிக்கக் குறையில்லை.

அயர்வறுமென்கிறவிடத்தில் காலாவச்சேதம் பண்ணாமையால்
ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய என்று ஶ்ருதிக்கையாலே ஸித்திக்கிறவர்த்
த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸ்தவ நித்யஸம்ஶ்லேஷரா
யென்று) அமரர்களென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஸாரவசநத்திற்கு ஸம்
கோசவ்ருத்தியாகை யில்லையென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்
(ஸம்ஸ்ரயமென்று) நிர்வாஹகஸ்வரமான அதிபதிஸ்வத்
தையுரைக்கிறார் (கொடுத்தித்யாதியால்) இவ்வாக்யத்தில் அவன் ஸ
ஸ்வத்தையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானுடையவென்று) இங்குற்ற அ
வன் ஸ்வத்திற்கும் ஸ்வபாவஸாத்யமாக முன்சொன்ன கணக்கி
லே அதிபதிமித்யம்ஶத்தையாவர்த்தித்து யதாஸ்தாநம் ஸ்வயிப்பதெ
ன்றிங்கேயபிப்ரேதம். துயரறு என்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதித்யாதியால்) அடிதொழுதென்கிறதற்கு தாத்பர்ய மருளிச்
செய்கிறார் (திருவடியித்யாதியால்) எழு என்கிறதையுரைக்கிறார்

இ-ஸ- ரறு- ஸர்வஹேதிகளான, ஸ்ரீதாநாதிவிஶேஷ, துயர்-ஸர்வம், சுடரடி, ஸ்வாகார தேஜோரூபமான திருவடிகளை, சுடர் - தேஜஸ்ஸ, தொழுது-ஸேவித்து-திருவடிகளிலே ஶேஷத்வாநுரூபமான வ்ருத்தியைப்பண்ணியென்றபடி. என்மனனே-என்

மூ- தொழுதெழென்மனனே ॥ க ॥

ஆ- கீழில் ஸர்வேச்வரஸர்வாதிக்ய ஸர்வாவயவஶோபித ஸர்வசேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி உஜ்ஜீவியென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ௧

இ- (உஜ்ஜீவியென்று) ஸர்வசேஷவ்ருத்தியையும் பண்ணுகை யுஜ்ஜீவனமென்றுகருத்து - முதற்பத்து* "ஸர்வஸ்வ ஸுஹ்ருதுபாயம்" என்கிறபடியே உபாயபரமாயிருக்க ப்ராப்திமெசையில்வரும் ஸர்வவிதகைங்கர்யத்தை யிதன் உபக்ரமத்திலே சொல்லக்கூடுமோ? வென்னில் - இப்பாட்டு உபாயபூர்வகவ்யாவ்ருத்த விசிஷ்டனுக்கு ப்ரியவேதியை ப்ரகாசிக்கிற இப்ப்ரபந்தத்திற்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாகையாலே இதில் துயரறுசுடரடி தொழுதெழு என்று சுடரடியினுடைய உபாயத்தை முற்படச்சொல்லி அநந்தரம் தொழுதெழென்று ஸர்வவிதகைங்கர்ய ப்ராப்யத்தையுஞ்சொல்லுகை ஸாமஸ்த்யமென்றுகருத்து (தம்முடைய திருவுள்ளத்தை) உபதேசிக்கப்படுவதாகையாலே இதைக்குறித் தருளிச்செய்யக்கூடுமோ? வென்னில், உபதேசிக்கைக்கு ஸ்வாமியாவென அருளிச்செய்யக் கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி

இ-ஶ- துயரறுசுடரடி, மனனேயென்றது மனமேயென்றபடி. வேதநஸ்வாமியாலே மனமேயென்கிறாரென்னவுமாம். எழு- உஜ்ஜீவிக்கப்பாரென்றபடி. எழுகை- உஜ்ஜீவிக்கை, இப்படியிப் பாட்டுக்குவாக்யத்வயயோஜனையிருக்கும்படி, இந்தயோஜனையின்படியேயன்றியேபாட்டிற்கு வ்யாவ்ருத்தஞ்செய்தருளியஸங்க்ரஹவாக்யயோஜனையையும் அருளிச்செய்தார். அந்தயோஜனையென்னவென்னில், உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவன் - அவன்றுயரறுசுடரடிதொழுதென்மனனேயெழு என்றிப்படி மேல்வாக்யத்தில் அவன்ஸ்வபத்தோடும் ஸாமீப்யாதர்த்தை யாவர்த்தித்து வ்ருத்யுபாயிப்பது, இந்தயோஜனைகளிரண்டையும் நம்பிள்ளை வெளியிட்டருளினார்.

ஆ- (மனனகம், இத்யாதி) இந்த மனங்களுக்காச்ரயமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம்

இ- பாட்டுக்கு த்வயமருளிச்செய்தாராய்த்து. த்வயார்த்த ஜ்ஞானமாக சுபமும் ஸ்வாபமும் கண்டுகொள்வது எங்ஙனே யென்னில், உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் யவன் - அவன் மயர்வற மதிநலமருளினன் - மயர்வற மதிநலமருளினன் யவன் - அவன் அயர்வறுமமரர்களதிபதி - அயர்வறுமமரர்களதிபதி யவன் - அவன் துயரறுசுடரடி தொழுதெழு என் மனனே என்று த்விதீய த்ருதீய வாக்யோபாத்த வாக்யைகவாக்யமாக வகையிப்பது.

இரண்டாம்பாட்டு-

இப்பாட்டில் ஸர்வாவஸ்தையிலே ஸாஹசர்ய காரணஜ்ஞானத்தை ப்ரஸ்தாவஹாரஞ் சொல்லுகையாலும் மேல் ஜ்ஞானஸ்வரூபனென்கையாலே ஜ்ஞானாச்ரயத்வாகாரம் சொல்லுகையாலும் மிகுநரென்றது மிகுந்தவரென்றதாய் ஸமப்யதிகபடமாகையாலே மிகுநரையிலனென்கிறவிது ஸமாப்யதிகஸாம்ய நிஷேதபரமாகையாலும் இப்பாட்டு நிர்விசேஷமாக வாதத்தைச் சொல்லுகிறதாகத்தோற்றுகையால் ஸாமாநாதிகரண்ய ப்ரதிபந்நமான விசேஷகாரணத்திற்குச் சேருமோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இந்த மனங்களுக்கிதாதியால்) இந்த மனங்களுக்காச்ரயமானவென்ற

இ-ஸ- இந்த யோஜனைகளிரண்டையும் அழகிய மணவாளஜீயர் உரையிலே அருளிச்செய்தகரண வாக்யைகவாக்யமாகவுமொரு யோஜனை யருளிச்செய்தார், அதெங்ஙனேயென்னில். * பௌஷ்கர ஸம்ஹிதை - ஸம்ஸ்தாப்யம் ப்ராக்ருதே ஷட்ஸ்வஸ்தேவோ யதோக்தம் - யத்ஸத்வ த்ருதீய த்ரிகமென்கிற கணக்கிலே யவனவன்ஸமமிரண்டுங்கூட ஸர்வநாம த்ருதீயவாக்யத்தில் யவனென்கிற ஸர்வமென்றுமே ஸர்வநாமமாய் இதன்மேலிருக்கிறவவன் ஸர்வம் இரண்டும் ஸர்வநாமத்திற்கும் உபலக்ஷணமாகிறது - ததா ஹி, உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யாவனொருவன் - மயர்வறமதிநலமருளினவன்யாவனொருவன் - அயர்வறுமமரர்களதிபதி யாவனொருவன் அவன் துயரறுசுடரடி தொழுதெழு மனனே யென்று யோஜிப்பது.

ஆ - வஸ்துவுடைய ஹேயப்ரத்யநீகதயா கல்யாணைகதாநதயா
வுள்ள விஜாதீயதையைச் சொல்லுகிறது, வாக்யத்ரயஜந்யஜ்ஞா

இ - ஞாநாதிசயவிஶேஷணம். இப்பாட்டில் நிர்விஶேஷத்வபர
மாகில் - உயர்வறவுயர்நலமுடையவனென்று ஸம்வேத்யமாணாஶ்ர
யத்வஞ்சொல்லுகிற உபக்ரமத்தோடே விரோதிக்குமென்றபிப்ரா
யம், ஸ்வரூபத்திலுடையவென்கிறவிதற்கு விஜாதீயதையென்
கிறதோடே ஸம்பந்தம், (ஹேயப்ரத்யநீகதயேதி) இப்படிவ்யாக்யா
னத்துக்கு ஆதாரமன்று, * "நிகிலஹேயப்ரத்யநீக விஸிநோம்யதிஶ
யாஸங்க்யேய" இத்யாதிகளைப் போலே வேதாந்தவாக்யஸித்தமான
ஹேயப்ரத்யநீகத்வமும், ஆத்மா * "மயர்வறமதிநலமருளினன்
மயர்வறவென்மனத்தே மன்னினான்" இத்யாதிகளோடே விரோதிக்கு
மென்றுகருத்து, மதிநலமென்கிற ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபகமாய் மிருத
சையிலுமென்கிறவிதுவும் ஸ்வரூபகாரணத்வமான நித்யத்வ
ஸ்வரூபஹேயப்ரத்யநீகத்வமன்றிக்கே ஸ்வரூபநிஷ்டவஸ்து
நிஷேதமாகில், * அபர்வறுமமரர்களதிபதி, அபராதஸ்ட்டி,
இவனுடைய"ளித்யாதியிலுண்டிகணேசத்தோடே விரோதிக்
குமென்றுநிருவுள்ளம், (கல்யாணைகதாநதயேதி) உணர்முழு
நலமென்றதை ஆஸ்ரயத்தைக் கிடையவிலமன்று - நித்யத்வ
ஸ்வரூபத்திற்கு காரணநிஷ்ட ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபதைநிகத்வத்தி
லாதிசயம் - அத்ய - நலமுடையவனென்று குணஸ்வரூப
ஆஸ்ரயத்வம் சொல்லுகிற உபக்ரமத்தோடே விரோதிக்
குமென்றுகருத்து - (விஜாதீயதையிதி) நதயாநிவிசேஷகஸ்
த்திமாவ: - ஸ்வகாரஸாமாநாதிகரண்யத்திலேஷ்ட - இத்தமணா
ங்களுக்காஶ்ரயமான வென்கிறவிதிலே ஸமஷ்டியும் ஸத்வி
தை. என்கையென்னில், * ஸம்வேதஸ்யாவாமத:" என்
கிறபடியே ப்ரமாணப்பட்டதுறையாலேயாலே கல்யாணகுணங்களை
முடிப்பட்டுப்பேசி இந்தமணங்களுக்காஶ்ரயமாக யவனென்று வ
ஸ்துதமான ஸ்வரூபத்தை பதஞான பேசுகிறாரென்றுகருத்து.
ஸம்பந்தத்தில் வ்யாவ்ருத்திஞ்செப்தருளக்கோலி பொருளுணர்
வென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (வாக்யத்ரயதாலால்) பொருளு
வும் இந்த்ரியவாதாநுவாதியாயிருந்தாலும் மனனுணர்வென்று

மூ - மனனகமலமறமலர்மிசையெழுதருமனனுணர்வளவிலன்பொ

ஆ - ந விஷயமான ஸம்வேதநத்திற்காட்டில் யாதொருபடி வை
லக்ஷண்யமுடையிருக்கும், அப்படியே யோகமாஹாத்ம்ய வைஶிஷ்ட்யஸம்ஸ்கா
ரஜந்ய ஜ்ஞாநமனகவிஷயமான வைஶத்யாதிஶயத்தி
ற்காட்டிலும் விஜாதீயமாய், காஷ்டயத்திலு மொருபடியா

இ - மனனத்தினிடைப்படுத்திருக்கையாலிங்கே பொறியுணர்வவை
யென்றும் ஸ்ரீயஶோதாவாயென்றாகருத்து (ஜ்ஞாநவிஷயமென்கி) உணர்
வுஸ்வரூபம் உணரப்படும் விஷயங்களைச்சொல்லுகிறதென்றாகரு
த்து, மனனகமிக்ரியாயலே வேதநாலக்ஷணத்துக்குச் சொன்னபோ
தே ஸர்வேதநாவைலக்ஷண்யம் வைஶத்யவிஶேஷமாகையாலே
ஸாக்ஷாத்கார ஸ்ருதிகாஸமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்
(யாதொருபடியென்று) இந்தஸ்ருதிசொலுகிறபாலே ஸம்ஸாரருக்
கு ஜீவாத்மஜ்ஞாநமெய்ஜாத்யம் ஸித்திக்குமென்றாகருத்து. அவைவி
லனென்றதற்கு ஸவிகாஸமருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணஸ்வ
த்தலே) ஜ்ஞாநமெய்துகைக்கு பொய்மாஹாத்ம்யவைஶேஷ்யாதிகளை
யாலே மலமறவென்கிறவிடத்தில் தாமஹாத்ம்ய ஸமாதிவிஶே
ஷமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வைஶிஷ்ட்யமென்று) மனனு
ணர்வென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸம்ஸ்காரஜந்ய ஜ்ஞாநமென்று) ஜ்ஞா
கஸ்வரூபவைலக்ஷண்யாதிகளி ஸ்ரீயஜநஜ்ஞாநவைஶத்யாதிஶயம், ஸம்ஸ்
காரஜந்யஜ்ஞாநமதீயமும் வேதநமாகுக்கும் ஸம்பவிக்கையால்
தத்ஸ்வரூபவைஶத்யம் மனனுணர்வொன்றுக்குமேவிஷயமாகிற ஸம்
ஸ்காரஜந்யமென்கிற மனனுணர்வென்கிறவிடத்திலே யதாயா
ரணம் ஸித்திக்குமென்றாகருத்து. அளவிலனென்கிறதையுரைக்கிறா
ர் (விஜாதீயமாயென்று) எதிர்நிகழ் கழிவினும் என்கிறதை ஸம
ஹரிக்கிறார் (காஷ்டயத்திலுமென்று) ஸாஜாத்யத்தில் விஷ
யிஸ்ரீஜ்ஞாநம் சொன்னபோதே ஸஜாதீயஸம்பந்தம் ஸித்தமாயி
ருக்க இனனிலனென்றுபின்னையும் ஸஜாதீயநிஷேதம் பண்ணு
வானேனென்ன? அதற்கு காரணம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியா
லுமொப்பில்லாதானென்று) ஒப்பு - ஸாத்ருஶ்யம், ஸாமான்யமாக
ஒப்பில்லாவிடினும் ஒருவகையாலேயாகிலும் ஒப்பில்லையோவெ
ன்ன ஒருபடியாலுமொப்பில்லாதவனென்றிங்கும் சொல்லுகிற

மூ - றிவுணர்வளவிலனின னுணர்முழுநல மெதிர்நிகழ்கழிவினு

இ-ஸ- பொறியுணர்வு - பொறிகளாலுணரப்படும் பதார்த்தங்களுடைய, இந்த்ரியக்ராஹ்யவஸ்துக்களுடையவென்றபடி, இது ஸ்வேதரங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம், அவை - அந்தந்தஸ்வபாவங்கள், இந்த்ரியக்ராஹ்யத்வாதி ஸ்வபாவங்களென்றபடி, இலன் - இல்லாதவன், இத்தால் ஸ்வேதரவிலக்ஷண னென்றதாய்த்து, மனன் - சித்தம், அகம் - உள், இங்கு சேதநஸ்வாரோப சேதவைலக்ஷிகமாகையாலே மனனென்றது மனமென்றபடி - மனனகமலம் - சித்தத்துக்குள்ளே யிருக்கிற மலங்கள் - ராஜஸதாமஸங்கள், தத்கார்யங்களான சவிஷ்யகாமக்ரோதாதிகளாகவுமாம். அற - யோகாப்யாஸத்தாலே கழிந்தவாறே, மலர் - விகஸிதமாய், மிசை - மேலே, எழுதரு - ஜநிக்கின்ற, உத்தரோத்தரம்வர்த்தியா நின்றவென்றபடி. ஸாக்ஷாத்காரரூபம். மனனுணர்வு - மநோஜந்யஜ்ஞாநம், லக்ஷணயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநைகஸமர்த்தமான ஜ்ஞாநத்தினுடைய வென்றபடி. அளவு - படி - ப்ரகாரம், ஜ்ஞாநஸஜ்ஜாந பரிச்சேத்யத்வ மென்றபடி. இலன் - இல்லாதவன், இத்தால் வேதநவிலக்ஷண னென்றதாய்த்து, பின்பு - உணர்வு - ஜ்ஞாநம், அவைபொறியுணர்வு - அந்த இந்த்ரியஜந்யஜ்ஞாநங்கள், இலன் - ஸ்விஷயத்திலே யில்லாதவன், அந்த ஜ்ஞாநத்திற்கு விஷயமாகாதவனென்றபடி. இத்தால் ஸ்வேதராமேயலக்ஷணத்வம் ஸித்திக்கும், மனனகமித்யாதி எழுதரு இத்யஞ்சவிசேஷங்கள், மனனுணர்வு - ஜ்ஞாநஸஜ்ஜாநத்தாலே, அளவு - பரிச்சேதித்துவிஷயீகரிக்கை, இலன் - ஸ்விஷயத்தில் இல்லாதவன், இத்தால் வேதநாமேயலக்ஷணத்வம் ஸித்தம். இனன் - இப்படிப்பட்டவன், உக்தாகாரத்தை யாதல் வக்ஷ்யமாணாகாரத்தையாதல் சொல்லுகிறது, எதிர் - ஹவிஷ்யத்காலத்திலே, நிகழ் - வர்த்தமாநகாலத்திலே, கழிவினும் - ஹூதகாலத்திலுமென்றபடி, கழிவினுமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்திற்கு நகாராகமம் வந்திருக்கிறது, இப்படி இல்லையென்கிற ஸப்தத்திக்கு வாசகமான நக்ஷம் எங்குமுண்டு. இனனிலன் - ஸத்ருசரஹிதன், இனன் - ஸத்ருசன், மிகுநரை - அப்யதிகரை, இ

மூ- மினனில மெனனுயிர் மிகுநரை யிலனே || ௨ ||

ஆ- ஒருமொப்பில்லாதானைப், ஸமாப்யதிகரஹிதனைய்,

இ- தாகையாலே ஸமாப்யதிகமில்லையென்றுகருத்து, யதா - ஒருபடியாலு மொப்பில்லாதானைப்என்றது வைலக்ஷண்யத்தாலும் ஸாதிருசியமில்லாதானைப் என்றபடி - ஒப்பு- ஸாதிருச்யம், வைலக்ஷண்யத்தாலே ஸாதிருசியமில்லையென்றாய்த்து - இந்த வைலக்ஷண்யத்தாலும் ஸாதிருசியமில்லை என்கிறாரென்று கருத்து, அதாவதென்னென்னில், ஸர்வேதாம்ஸமாநோஸ்தி" என்கிறவிடத்தில் ஸமாந ஸம்ஸாரிஸாதிருசியம், ஸர்வேதாம்ஸமாநாஸ்தி" என்கிறவிடத்தில் ஸமாநமும் வைபவஸாதிருசியம், இப்படி ஸம்ஸாரன் வேதநாவேதநங்கள்போலல்லன் என்கிறவிடத்தில் வேதநாவேதநங்கள் ஸாதிருசியங்க ளல்லவென்றும் வைலக்ஷண்ய ஸாதிருசியங்களென்றும் விவக்ஷிக்கும், இப்படிவிவக்ஷித்த வைலக்ஷண்யஸாதிருசியங்களை இனனிலனென்றிங்கே நிஷேதிக்கிறாரென்றபடி, முன்புவைலக்ஷண்யஸாதிருசியங்களாகச்சொல்லி பின்பு அப்படியல்லவென்று நிஷேதிக்கை சுஸங்கத மன்றோவென்னில், ஸம்ஸாரன் வேதநாவேதநங்கள்போலல்லவென்று முன்பு நிஷேதித்தவர் இப்படிநாம் நிஷேதிக்கைக்கு ஸாதிருச்ய ப்ரஸக்தியுமு மில்லையென்று பின்பு நிரூபித்து "ப்ரஸக்த ஸம்ஸ்ய ப்ரதிஷேதோவிதாரணாத்" என்கிறகணக்கிலே நிஷேதிக்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றுகருத்து, மிகுநரையிலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமாப்யதிகரஹிதனையென்று) மிகுநரையிலனென்கிற விதற்கு அதிகரஹிதனாத வேதமாயிருக்க ஸமாப்யதிகரஹிதனென்றது வேதநாவேதநவைலக்ஷண்யாதிகளாலே ஸூசிப்பிக்க ஸமராஹித்யத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு அருளிச்செய்தபடி. அதிக

இ-ஶ- லன் -உடையவனல்லன், முழுவுணர் -ஸர்வஜ்ஞனாநம், க்ருத்ஸ்நஜ்ஞானஸ்வரூபனென்றபடி, முழுநலம்-ஸர்வகல்யாணகுணம், க்ருத்ஸ்நகல்யாணஸ்வரூபனென்றபடி, என துயிர் - எனக்கு ஆத்மா, என் என்கிறதின்மேலே அன்வயித்து ஸாத்விகத்யம்,

ஆ- வரிவ ஸ்ரண்ய ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனாய், எனக்கு யாவக அமரர்களதிபதியான எம்பெருமானுடைய துயரறு சுடரடியை த்தொழு தெழுவென் மனனேயென்கிறார். உ

(இலனது) இப்படி ஸ்வரூப ரூப குண விபூதி விலக்ஷண ஸ்வரூப ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களை எம்பெருமானுடைய ஐஸ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

இ- ற்காகவென்னில், கீழ் ஸகுண ஸித்தம் ஸித்தமானபோதே சுயிக ராஸித்தம் செளசீல்ய ஸித்தமாயிருக்க அதின்மேலே சுயிகரா ஸித்தஞ்சொன்னது கீழ்ஸித்த ஸகுண ஸித்தத்திற்கு உபபாதக மெவநவிவக்ஷித மென்றுகாட்டுகைக்காக, சுயிகரில்லாதாப்போ லே ஸகுணமில்லையென்கிறரென்று காட்டித்தாய்த்து, * நத்ஸ்த ஸ்வாநாயிகஸ்யஸ்யதே” என்கிற ஶ்ருதிப்ரஸித்தி ஜ்ஞாவநமுமி தற்கு ப்ரயோஜநம். ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப முமுக்ஷுவத்தை வர்ண வேதாந்தவசனங்களோடே ஸங்ரஹித்து உரைக்கிறார் (வரிவ ணை ஜ்ஞாநாதியால்) இப்படி நிரதிஶய ஸௌந்தர்யமான ஸ்வரூப வோடேதமக்கு ஸம்யக் ஸாக்ஷாத்காரமுண்டாய்த்தென்று ஹ்ருஷ்டத்தாலே பேசுகிறரென்று ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக என துயிரென்கிறதைப் பாட்டிற்கு முடிவிலே ஸங்ரஹித்து உரைக் கிறார் (எனக்கு ஸ்ரீயால்) இத்திருவாய்மொழியின் நிகமநத்தி லே * பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்” என்கையாலே இப்பத்துப் பாட்டுகளுக்கும் முதற்பாட்டில் தாத்பர்யவாக்யத்தோ டே ஸமயமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அதை ஸந்தர்ஶிக்கிறார் (துயரறுவிதமாலால்) * * *

மூன்றும்பாட்டு.

ஒருவஸ்துவில்லாதவனென்றும் ஒருவஸ்துவுடையவனென்றும் நினைக்கைக்கு ஸுலபனல்லனென்றிப்படி யிப்பாட்டில் ப்ர யோவாக்யத்திலே ஸாமாநாதிகரண்ய ஸம்பந்த ரூபத்தை நிஷேதிக்கையும், அநுபவயோக்யமான ஸம்வேதநத்திற்கு ம் உருபவயோக்யனான வேதநனுக்கும் ஸத்ருஶனென்று இனன் ஸ்வபாவத்தாலே சொல்லுகையும் பரஸ்பர விரோதமன்றோ? வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யிதமாதியால்) விலக்ஷணஸ்வரூப

மூ- இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவ | னிலனிடைவிசும்பி

ஆ- வ்யாப்திவ்யதிரிக்தாதிஸகலலோகவக்த்யான வேதாந்தவே

இ- ஸாமாநாதிகரண்யத்திகளென்றது ஸாமாந்யாபிப்ராயம். இங்கு இனன் ஸ
ப்தஸகுந்யமாநியாகில் ஸமஸ்த விலக்ஷணன்க்கு சொன்ன கீழ்பா
ட்டோடே விரோதிக்கையாலிந்த இனன்ஸப்தம் * காராயி
னகாள நன்மேனியினர்” இத்யாதிகளிற்போலே உத்கர்ஷநீய
மென்று மிந்த ஸமஸ்தவாதம் ஸாவாஸாவதவ யதாப்ராப்யுக்தத்
தை நிஷேதிக்கிறதாகில் நிஷேத்யஸாமாநாதிகரண்ய ஸமமான
முதற்பாட்டோடே விரோதிக்கையால் ஸமஸ்தவாத மிவனுக்
கொருவஸ்துவுண்டு ஒருவஸ்துவில்லையென்றிங்ஙனே இவனுடை
ய வைஸ்வரூப்யத்தை ஸங்கீர்ணமாகநினைக்கமுடியாதென்று இப்ப
டிவிபூதியினுடைய காஸ்த்ஸ்யஸமமென்று அபிப்ராயம் - ஐஸ
வைஸ்வரூப்யம் ஸாமாநாதிகரண்யம். இத்தால் தாமகப்பட்ட துறை
யான ஸாமாநங்களை முற்படப்பேசுகிறவிடத்தில் நித்யவிபூதி
யோகத்தையும்பேசி அந்தஸாமாநங்களுக்காஸ்ரயமாக ஸமஸ்தமா
னவஸ்துவத்தை அங்கோச்சொல்லி வாசிஷ்டமான லீலாவி
பூதியோகத்தைப் பேசுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகிறது.
நிலனிடை-விசும்பிடை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி
யால்) வ்யஷ்டிஸாமியான நிலன்ஸப்தம் வாதாஸாதிகளுக்கு
ம், அந்தரிக்ஷவாஸியான விசும்புஸப்தம் ஊர்த்வலோகங்களுக்கு
ம் உபலக்ஷணமென்றும் இங்கேயிடைஸப்தம் ஸப்தமீஸமாநீய மா
கையாலே தந்நிஷ்டத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுமபிப்ராயம்.
உரு - அருவென்கிறஸப்தங்களையுரைக்கிறார் (வேதநாவேதநா

இ-ஸ- அது இலன், அந்தவஸ்து தனக்கில்லாதவன், இதுஉடையன்-
இந்தவஸ்துவை தனக்குசேஷமாகவுடையவன், எனநினைவு- இ
ப்படிநினைக்கைக்கு, ஸமஷ்டிவிபூதிகளுக்கென்னுலகங்கெ
ன்றபடி, அரியவன் - ஸக்யனல்லாதவனுன, இது ஒருவனையென்
கிறதற்கு விசேஷணம். நிலன் - நிலம், இதுவாதாஸாதிகளுக்கு
முபலக்ஷணம் - விசும்பு - ஆகாசம், அந்தரிக்ஷமென்றபடி, இது
ஊர்த்வலோகங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். இடை ஸப்தமீ
யர்த்தகவ்யம். வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிகளிலும் அந்தரிக்ஷாதிகளிலுமுள்ள

மூ- டையுருவினனருவினன் புலனொடுபுலனலனொழிவிலன்பர

ஆ- தசாத்ருஶஸர்வஸ்தூலஸூக்ஷ்மஸ்வரூபருக்கும் ஶேஷியாய் ஸர்வஜ்ஞனாய்
ஸாக்ஷிகனாய், ஸூக்ஷ்மத்வாத்ஸர்வவ்யாபியாய், ஸர்வேஶ்வரனாய்
ஸமஸ்தஜநாதிஶைஶ்வர்யத்தை யுடையனாய், ஸ்வதஸ்ஸர்வ

இ- த்தக என்று) ப்ரஶ்நவாக்யத்திற்கு ஸர்வவ்யாபகத்வமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸர்வஸாக்ஷித்வாதேவ) த்ருதீயவாக்யத்திலே ஸாக்ஷித்வம்
ஸர்வஜ்ஞமாகையாலே ப்ரஶ்நவாக்யம் ஸாக்ஷ்யவஸ்துக்களுடைய ஸா
க்ஷாத்காரமென்று கருத்து. இனிஸர்வங்களையுரைக்கிறார்.
(ஸாக்ஷியாயென்று) புலனொடு என்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வேந்த்³ரியை:) இந்த இந்த்³ரியக்³ராஹ்யங்களைச்
சொல்லுகிற புலன்ஸர்வம் ப்ரகாரஸூத்ரமான ஜகத்தையெல்
லாம் லக்ஷிக்கிறதென்று கருத்து. புலனென்கிறதற்கு தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மதஶாயியாய்) ஒழிவிலன் பரந்தவென்
கிறதற்கு ஸமஷ்டிதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனாகவே
ன்று) சேதநவ்யாப்தியானது விஶேஷணதாத்பர்யங்களுக்கெல்லாம்
ஸாதாரணமாகையாலே பரந்தவென்கிறவிடத்தில் நியந்த்ரு
த்வநியாம்யத்வம் ஸ்வாமியுக்கு விவக்ஷிதமாகையாலே ஜகத்துக்கு
ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வாமிக்குமென்று கருத்து. ஆகலனுடைய என்
றதை யுரைக்கிறார் (ஜகத்பதிஶப்³த³யுக்தியால) ஒருவனையென்
கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வதேஷ க்ருதிபால்) நான்நனுடையான் என்

இ-ஸ- வென்றபடி. உருவினன் - உருக்களையுடையவன், உரு-
ரூபவிக்ரஹமும், இதுசேதநாசேதநங்களுக்கெல்லாமுபலக்ஷணம்.
அருவினன் - அருக்களையுடையவன், அரு ரூபவியல்லாதவஸ்து
க்கள், ஸூக்ஷ்மாக்களென்னபடி. புலனொடு - 'புலப்படும் வ
ஸ்துக்களோடே, இந்த்³ரியக்³ராஹ்யவஸ்துக்களோடே யென்ற
படி. கலந்துநின்றுறாதிஶேஷ:. புலனலன் - இந்த்³ரியக்³ரா
ஹ்யவஸ்துக்களல்லாதவனுன. தத்³கதஸ்வரூபாவல்லாதவனனென்
றபடி. ஒழிவிலன் - விரதியில்லாதவனைப்பற்கொண்டு, ஸர்வகா
லமென்று வ்யாபகனாகல். பரந்தவந்தலனுடை - வ்யாபித்
திருந்த கல்யாணகுணத்தையுடையவனை, ஸர்வதா ஸர்வ
வஸ்துக்களையும் நியந்த்ருத்வவ்யாபிக்கையாகிற குணத்தை யு

மூ- நந்தவ | நலனுடை ஒருவனை நணுகினம் நாமே ||௩||

ஆ - ஸவிஸஜாதீய ஸமாப்யதிகரஹிதனென்று பெறுமாகாவுனை நாம் பெற்றோம். அவன் றவபாதாரவிந்தங்களை தொழுது எழுமண்ணம் பெற்றோம். ||௩||
(காமவன்) இனியித்திருவாய்மொழியிற் பொருள் தொகுக்கும் இப்பாட்டை விவரிக்கிறது. *

இ- முன்பு காம் நணுகினம் என்று பெயராக்கும்படியாகச் சொன்னவி த்தாலே தம்முடைய திருவுள்ளத்தோடே கூட "ஆத்மகுணங்களாலே லஸ்தெம்" என்ற ஸ்ரீஸாதுர்வயோனியாலே ஸ்ரீசராய் விவக்ஷிக்கிறா கிறாரென்று தோற்றுகிறதென்று கருத்தாலே முமுக்ஷுவான நமக்கு மாகவுரைக்கிறார் (நாம்பெற்றோமென்று) வாக்கை அனுபவிக்கக்கிட்டினோமென்றபடி. ஆரோஹணம் வாக்யம். *

மூலப்பாட்டு.

முதற்பாட்டிலே ஈணைவிருத்த லீலாவிபூதிகளும் இரண்டா ம்பாட்டிலே ஸர்வவிலக்ஷணத்வமும், மூன்றாம்பாட்டில் ஸ்ரீ லீலாவிபூதியோகமுமிப்படி எல்லாம் சொல்லியானபின்பு யெ ற்சொல்லவேண்டியதுண்டோ? இதைச்சொல்லிற்றாகில் ஆர்ந ராக்கியாகாதோவென்ன? வாளிசங்செய்கிறார் (இனிமேல் ஸ்ரீஸ்ருஷ்டியாகில்) ஸாக்ஷியமான அர்த்தத்தை விவரிக்கிறதொழிய ஆனுபாவ கியாகாதென்றுகருத்து. இப்பாட்டைவிவரிக்கிறதென்றது - இ ப்பாட்டிற்சொன்ன திவ்யஸூக்ஷ்மங்களை க்ருஷ்ணாவதாரஸம்பாதிவ லீக்ஷ்ய்ருத்யாதிமொவாமாக விவக்ஷிக்கிறதென்றபடி. தி வ்யவிபூதிமொவாமான திவ்யஸூக்ஷ்மங்களை விவரியாதே இவ் விபூதிமொவாமான திவ்யஸூக்ஷ்மங்களை விவரிப்பானேனென் னில், ஆஸ்ரிதலக்ஷ்யஸமஸ்த்ருஷ்டிஹரங்கள் நடையாடுகிற தி வ்யவிபூதியிலேயாகையாலே யிதைநித்யசிர்க்கைக்காக வென்றுக ருத்து. இனி யித்திருவாய்மொழி வரோபதேசமாகிற்கும் ஸாதுர்வயமாயிருக்கவிந்த ஹேதுக்களைத் தவிர்க்கைக்காக

‍(ஒ)-ஸ- தப்பவனுள்ளவென்றபடி கலசர் - கலர், குணமென் றபடி. ஒருவனை - அதிதீபனை. காம் - ஆஹிகாரஸம்ஸாரத் திலே மங்குகிற ஸம்ஸாரதாபத்துக்குள்ளான காம், கணுகினம் - கிட்டினோம்.

மூ- நாமவனிவனுவனவளிவளுவளெவள்|தாமவரிவருவர துவிது
வுதுவெது | வீமவையிவையுவையவை நலந்தீங்கவை| யாம

ஆ- விவிதநிர்த்தேசங்களாலே நிகிலத்ரவ்யங்களுக்கு ஸாமாநாதிகரண்ய
த்தையிட்டு ஸர்வாத்மத்வம் ஸம்பந்தமென்று சொல்லுகிறது. ॥ச॥

இ- சேதநாசேதநங்களென்னக்கூடுமோவென்னில்; இவற்றுக்குப்ராப்
ய ஸாமாநாதிகரண்யமென்றும் ஸாமாநாதிகரண்யமென்றும் ப்ராப
கமென்றும் இரண்டாகையால் இத்திருவாய்மொழி ப்ராப
ய ஸாமாநாதிகரண்யமென்றறிவாயமென்பார்கள். மேற்
பாட்டுகளிற்பட்ட விஷயிக்கிறனவென்னக்கூடுமோ? நாலாம்
பாட்டிலே ஜ்ஞானப்ரவ்ருத்தி'என்றுமாப்போலே ஸர்வநாயி காரண
த்தாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யாதிகளை மன்றோ சொல்லுகிற
தென்னில், இப்பாட்டிற்கு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (விவி
தநிர்த்தேசத்தால்) இஸ்வரனாயி காரணம் ஸர்வத்வமென்று
நமன்று - நிர்த்தேசத்தை த்ரவ்யங்களுக்கு வ்யக்தி ஸம்பந்தம், கந்ர

இ-ஸ- நாம் - வயா, மேல் சொல்லப்புகிற த்ரவ்யாதிகளாயி
காரண்ய ப்ரமாணமாகநாமென்று தம்மைமுந்தறநிர்தேசித்தது.
அவன் - வாக்யாந்தரத்திலே தூரஸ்தனும், இவன் -
ஸமீபஸ்தனும், உவன் - மத்யஸ்தனும், சுதூரவிப்ரக்ருஷ்ட
னுமென்றபடி. அவள் - ஸ்த்ரீ புருஷநிர்தேசத்தில் தூர
ஸ்தையும், இவள் - ஸமீபஸ்தையும், உவள் - சுதூரவிப்ர
க்ருஷ்டையும், எவள் - அநிர்திஷ்டஸ்வரூபையானவளும்,
தாம் - பஹுக்களும், அவரிவருவர் - அந்தபஹுக்களில் தூரா
திகளானவரும், அதுவிதுவுது - நபும்ஸகலிங்க நிர்தேசங்க
ளில் தூராதிகளானவைகளும், எது - அநிர்திஷ்டஸ்வரூபமா
னதும், வீமவையிவையுவை - நபும்ஸகங்களான தூராதிக
ளானவைகளும், வீரன்று நாமபஹுவசனம் - இதுவிமென்று
காரணமாக ஸர்வநாமங்களைச் சொல்லும். இது மே
ல் வருகிறபதத்துக்கு விசேஷிக்கிறது. அவைநலம் - கீழ்ச்சொன்ன
அந்தந்த வஸ்துக்களுடைய குணங்களும், நலம் - குணம், தீ
ங்கவையென்பதைமாறி யங்கிப்பது. அவைதீங்கு - அவைகளு

மூ- வையாயவையாய்நின்றவவரே * * ||௪||

அவரவர்தமதமதறிவறிவகைவகை| யவரவரிறையவரெனவடி

ஆ- கர்மங்களுக்கு ஆராத்ய ஸ்வரூபம் ஸ்வாதீந மென்றுசொல்லுகிறது (அவரவர்) ஸமஸ்த ஸாதநஸம்பந்ந ஜ்யோதிஷ்டோமாதி

இ- யாஜமாநர் யாகத்வ பேதஞ்சொல்லுகிற, மனனக "இதர தேவதைகளுக்கு ஆராத்யனென்று கருத்து. இப்படி ஸாதன நாயிகாரணத்தாலே ஸர்வேஸ்வரனைக் குறித்து ஜகத்திற்கு ஸர்வ ரக்ஷகத்வ விசேஷணமுஞ் சொல்லவே யிதன் ஸ்வரூபம் ஸ்வாதீந மென்று சொல்லிற்றுமென்றுதிருவுள்ளம். * ||௫||

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவரவரென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸமஸ்தசாஸ்த்ரங்களால்) அவரவரென்கிறது ஸாதநநிஷ்டர் ஸ்வரூபமாகையாலே ஸாதகர்களையாஸ்ரயிக்கிறவர்களையுஞ் சொல்லத்தக்கதா யிருந்ததே யாகிலும் விதிவழியுடையவென்று ஸாஸ்த்ரோக்த ஸாதனத்தாலேயாஸ்ரயணத்தை யிப்பாட்டிலே சொல்லக்காண்கையாலே இஸ்ஸூத்ரத்தை ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்மநிஷ்டராக விசேஷித்தது. தம

இ-ஸ- டையபக்ஷங்களும், ஆமவை- இனிமேலாகத்தக்கவைகளும், ஸவிஷ்யத்துக்களு மென்றபடி. ஆயவை - ஆய்ச்சழிந்தவையும், ஸஞ்சிதவஸ்துக்களுமென்றபடி. இஸ்ஸூத்ரங்களெல்லாமிங்கு தத்த ஸ்ரீரகவாஸதேவபக்ஷங்கள். அவரே ஆய்நின்ற - அந்தவ ஸ்தாத்தாலே இவைகளெல்லாமாய் நின்றாரென்கை. இவையிரண்டையும் ப்ரகாரமாகவுடையவராய் நின்றாரென்றபடி. நின்ற வென்றதிது நின்றாரென்கிறதைத்தலைக்குறைந்ததாக வுயோசித்தபடி. * * * ||௬||

அவரவர் - அந்தந்தவாராதகர்கள், தமதமது - ஸவஸவ ஸம்பந்திகளான, அறிவறி - அந்தந்தஜ்ஞாநங்களுடைய, * "டஜ ஜஸ்வாதிகாரோ"ன்னிஞாகளிற்படியே ஸக்ஷாஜ்ஜ்வலஜோதிஷ்டர்களான தத்தாராதநவிபஜ்ஞாநங்களுடையவென்றபடி. வகை வகை - தத்தப்ரகாரங்களாலே, தத்தஜ்ஞாநாநுரூபமாக வென்றபடி. வகை - ப்ரகாரம், அவரவர் - அந்தந்ததேவர்களை, இ

மூ- யடைவர்கள் அவரவரிறையவர் குறைவிலிறையவரவரவர்

ஆ- கர்மநிஷ்டரான அவ்வவ ஆராதகர்கள் தந்தாமுடைய ஜ்ஞாந நாநாத்வமாக அவ்வவ இந்த்ராதிகளை தந்தாமுடைய கர்மங்க

இ- தமதென்கிறதையுரைக்கிறார் (தந்தாமுடையவென்று) அறிவறி வகைவகை, யென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஜ்ஞாந நாநாத்வமாகவென்று) அடியடைவர்களென்கிறதற்கு கர்மாராதகமாகையாலே இரண்டாமவர்ஸப்தத்தை வீப்ஸாஸமாக வுரைக்கிறார் (அவ்வவ இந்த்ராதிகளையென்று) இந்த அவரவர்ஸப்தமும் ஸர்வநாமத்வேந ஸாமாந்யவாசியாயிருந்தாலும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகர்மவிஷருக்காராதநீயரைச் சொல்லவந்ததாகையாலே இந்த்ராதி விஶேஷபரமென்றுகருத்து. இந்த்ராதிகளை, என்கிறதற்கு ஆநாஶ்ரித்துக்கொண்டு ஆஶ்ரயிப்பார்களென்கிற விரண்டோடேயுமந்வயம். இறையவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (தந்தாமுடைய கர்மங்களுக்கிஷ்டாதியால்) ஆராத்யராகவும் இஷ்டாதி ஸாதநஞ்ஞாணை விஶேஷ:, ஸம்ஸாரஸ்வாமியான விறையவர் ஸப்தமிங்கே தத்ஸந்நிபதங்களான ஆராத்யஸ்வ ஸமர்ப்பகங்களைக் காட்டுகிறதென்றுகருத்து. எனவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஆநாஶ்ரித்துக்கொண்டென்று) ஆநாஶ்ரித்துக்கொண் டென்கி

இ-ஸ- தற்சடியடைவர்களென்கிறத்தோடேயந்வயம். இறையவரென- ஆராத்யராகவும்ஸமர்ப்பகராகவும நாஸம்யித்துக்கொண்டு, அடியடைவர்கள் - பாதத்தைபாஶ்ரயிப்பார்கள், தேவர்களைப்பாதத்தை யாஶ்ரயிப்பார்களென்று விகர்மவகஸ்வயோகம் ஶ்ருதிஸ்வாரஸ்யாக, அவரவரிறையவர் - அந்தந்தாராதகர்கள், இந்த்ராதிகளைன்றபடி. குறைவு - ந்யூநதை - ஸமர்ப்பணத்திலேஶக்திந்யூநதையென்றபடி, இலர் - இல்லாதவர்கள், ஸமர்ப்பணஶக்தரென்றபடி, அவரவர் - அந்தந்தஆராதகவாராதகர்கள், விதிவழி- விபிகர்மத்தாலே, ஶாஸ்த்ரோக்தகர்மத்தாலேயென்றபடி, அடைய - ஆஶ்ரயிக்கும்படி, அந்தந்ததேவர்களையாஶ்ரயித்துஸமம்பெறும் படியென்கை, இறையவர்-ஸர்வேஶ்வரன்; நின்றனர் - நின்றார் இந்த்ராத்யந்தராத்மதயாநின்றாரென்றபடி. * * ஒ

மூ - விதிவழி யடைய நின்றனரே * * || ரு ||

ஆ - ருக்காராத்யராகவும் ஸாஸ்த்ரஸித்தஸம்பந்தராகவும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு அந்தகுணங்களாலே ஆஸ்ரயிப்பார்கள் - ஆஸ்ரயிக்கப்பட்ட அவ்வவ இந்த்ராதிதேவதைகளும் ததாராதம்யகாஹித ஸம்பந்தநத்திலேகுறையுடையருமல்லர் - எத்தாலேயெ

இ - ரவிந்தாலே யிவர்கள் ஸ்வஸ்வபாவிஸ்வாஸத்தாலே அவர்களை ஸ்வர்க்கஞானாராத்யராகவும் ஸம்பந்தராகவும் நிரூபிக்கிறார்களெத் தனைபோக்கி வஸ்துவ்ருத்தியில் அவர்களப்படியல்லரென்று தோற்றுகிறது. அடியடைவர்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்த குணங்களாலே ஆஸ்ரயிப்பார்களென்று) த்ருதீய பாதத்தில் அவரவரிறையவரென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஆஸ்ரயிக்கப்பட்டவித்யாதியால்) குறைவிலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ததாராதம்யேகத்யாதியால்) இவ்விடத்திற்கு ஸம்பந்தநத்திலே குறையில்லாமையைச் சொல்லுகைய பேக்ஷிதமாகையாலும் "எப்பாலெவர்க்குநலத்தா" லித்யாதிகளிலே இந்த்ராதிகளுக்குக் குறைசொல்லியிருக்கையாலும், குறைவிலரென்று ஸாமாந்யமாயிருக்கிறவிதை ஸம்பந்தநத்திலே குறைவுடையவரல்லரென்று விசேஷித்தது. குறைவிலரென்கிறதற்கு மேற்பட்ட இறையவர் ஸ்வம் பரிவர்ஜநீந்த்ராதிபரமாகத் தோற்றுகையாலே இத்தர்ணபாதமானது அந்தந்த பாரிஷதர்கள் ஸாமர்த்யத்தாலே தங்களையடையும்படி இந்த்ராதிகள் நின்றார்களென்றி வ்வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகத் தோற்றுகையாலே பரிவர்ஜநத்திற்காட்டில் அதிரிக்தார்த்தமாகை யால் நிஷ்ப்ரயோஜநமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (எத்தாலேயென்று) இந்த்ராதிகளுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையாகில் ப்ரதிஸம்பந்தவிஷமானவர்கள் ஸம்பந்தநம் பண்ணக் குறைவில்லையென்பதெத்தாலே? ஸர்வேஸ்வரன் ப்ரயோஜகனாயிருக்கையாலேயென்னில், இந்த்ராதிவிஷயகர்மங்களுக்கு இந்த்ராதிகளை ஆராத்யராயிருக்க ஸர்வேஸ்வரன் ப்ரயோஜகனாவதெத்தாலேயென்று ஸங்காபிப்ராயம். தத்ஸங்கா பரிஹாரார்த்தமாகை

ஆ- ன்னில்? ஸாமாந்யஶாஸ்த்ரத்தாலே அந்தந்தபுருஷர்கள் ஐஶ்-
வர்யாதிகளை யாஶ்ரயித்து ஸ்வாபேக்ஷிததைவங்களைப் பெறும்படி
பரமபுருஷன்றானே அந்தராத்மதயா தேவதைகளுக்குச் ஶ-
ரீராத்மதயா நின்று ஸகலகர்மங்களையும் ஸர்வகர்மஸமாரா-
த்யனாகையாலே இவ்வர்த்தத்தில ப்ரமாணமென்னென்னில்?

இ- யாவி த்ருதீயவாக்யமிறையவர் ஶப்தத்தோடேகூட ப்ர-
யோஜநமென்றதாய்த்து. இந்த ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக
மாட்டுமோவென்ன விடையுரைக்கக்கோலி யிதில் விதிவாக்யஶப்த-
த்தையுரைக்கிறார் (ஶாஸ்த்ரஸாமர்த்யத்தாலேயென்று) நாலாமவ-
ரவர்ஶப்தத்தை யுரைக்கிறார் (அந்தந்தபுருஷர்களென்று)
அடையவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யா-
திகளைஐஶ்வர்யாதி பெறும்படியென்றுமளவாலே) த்ருதீயவாக்ய-
த்தில் இறையவர்ஶப்தத்திற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பரம-
புருஷன்தானேயென்று) இந்த இறையவர்ஶப்தமும் ஐஶ்வர்யாதி வ-
ரமாகியிப்பாட்டு ஸமஸ்தஸ்வாம்யநாஹிதமாய்விடுகையாலே ஸ-
மஸ்தயஜ்ஞாதிகளை விஶேஷிக்கவந்தவிப் ப்ரகரணத்திற்கும்
"பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லி"ன்ற இப்பத்துப்பாட்-
டும் ஸர்வஸ்வாமித்வவிஷயமென்கிற ஸ்வவசநத்திற்கும் விரோதமாய்
இதின் தாத்பர்யவாக்யம் நிரர்த்தகமுமாய் விடுமென்று கருத்து.
நின்றனரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யாதிக-
ளுக்கு ஸித்த்யாதியால்) ஶரீராத்மதயா நின்று ஸகலகர்மஸமாரா-
த்யனென்கிறவித்தாலே ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரயோஜகனென்று சொல்லி-
ற்றாய்த்து. ஸர்வகர்மஸமாராத்யனென்கிறவித்தாலே ப்ரயோ-
ஜகனுக்குக்கூடுமென்று சொல்லிற்றாய்த்து. இந்த தாத்பர்யவாக்யம் ஹே-
தூக்தமென்று காட்டுகிறார் (நிற்கையாலென்று) இதற்குக்கு-
றையுடையருமல்லரெனகிற கீழ்வாக்யத்தோடே ஸம்பந்தம் (இவ்வ-
ர்த்தத்திலித்யாதி) ப்ரமாணமென்னென்றது ஶேஷவாக்யம்
ப்ரமாணமொன்றுமில்லையென்றபடி, * யாயஜ்வந்தே? ...,
ஸர்வதேவநமஸ்காரம் ...தீ" த்யாதிகளில் வாயுநாதிகளேஸர்வ
தேஜ்ஞாராத்யராயும் ப்ரவர்த்தகராயுந் தோற்றுகையால், இப்
பாட்டினர்த்தம் ஶ்ருதிவிருத்தமென்று ஶங்காபிப்ராயம்.

ஆ- [illegible] என்றுதுடக்கமாயுள்ள ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகள். ஆகவிப்பாட்டாலேசொல்லிற்றாயித் தென்னென்னில்? எம்பெருமான் [illegible] ஸர்வேஶ்வரனாய் [illegible] யிருக்கையாலே ஜகத்ரக்ஷணமும் தந்நிஷ்டமென்கிறது. * * ௫

இ- [illegible]

மூ- நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர் | நின்றிலரிருந்திலர்
கிடந்திலர்திரிகில | ரென்றுமோரியல்வினரெனநினைவரிய

ஆ- (நின்றனர்) சேதநாசேதநாத்மகஸகலவஸ்துக்களினுடைய ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும் பரமபுருஷ ஸங்கல்பாதீநம்

இ- கீழ் இப்பாட்டிற்கு வ்யாபாரமாகத்தோற்றுகையாலே ஸர்வஸ்வாமித்வாதி விசேஷண வ்யாபாரமான விசேஷணத்திற்கு இப்பாட்டு சேருமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகவிப்பாட்டில் இத்யாதி) உக்தார்த்தம் ஸர்வேச்வரஸ்வாமித்வம் ஸர்வேச்வர வ்யாபாரமாய்த் தோற்றித்தேயாகிலும் கீழ்ச் வ்யாபாரமான ஸ்வாமித்வலக்ஷணையாக ஸர்வஸ்வாமித்வத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றதாய்த்து. ஆனால் ஸ்வாமித்வலக்ஷணத் ததீநமென்றிப்படியே சொல்லலாயிருக்க உக்தார்த்தங்கள் ஸர்வேச்வராதீநரா
யக்கொண்டு ஸர்வேச்வரரென்றிங்ஙனே சொல்லுவானேனென்னில், உக்தார்த்தங்கள் ஸேச்வரஸாங்க்யராக ப்ராமாணிகராயிருக்க ஸ்வாமித்வலக்ஷணம் ஸர்வேச்வராதீநமென்னக்கூடுமோவென்று ஸந்தேஹவாரணைக்காக வருளிச்செய்ததென்று திருவுள்ளம். உக்தார்த்தங்களுக்கு லக்ஷணம் ஸர்வேச்வராதீநமென்று சொல்லவே ராஜாதிகளுக்கு லக்ஷணமும் ததீநமென்றுமிடம் கைமுத்யஸித்தமாமென்று கருத்தாலே ஜகத்ஸ்வாமித்வம், லக்ஷணம் - உக்தப்ராமாண்யஸித்தநிவர்த்தகம் ஸ்வாயத்தாவஸ்தாபநம், லக்ஷணமுமென்கிற விடத்தில் உகாரார்த்தத்தாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸ்வ ரூபஸ்திதிவ்ருத்தாதீநம் ஸூசிதமாகிறது. ॥௫॥

ஆறாம்பாட்டு.

நாலாம்பாட்டுபோலே யிப்பாட்டும் ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேசமாயிருக்கையாலே புநருக்தியாகாதோ வென்னவிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநேத்யாதியால்)

இ-ஸ- நின்றனர் நின்றவர்கள், ஸ்தாசரென்றபடி. இருந்தனர்-ஆஸீநர், கிடந்தனர் - சயாநர், திரிந்தனர் - ஸஞ்சரிப்பாநின்றவர்கள், நின்றிலர்-நில்லாதவர்கள், ஸ்திதிநிவ்ருத்தரென்றபடி. இருந்திலர்-இராதவர்கள், உபவேசக்ரியாநிவ்ருத்தரென்றபடி. கிடந்திலர் –

மூ- வ|ரென்றுமோரியல்வொடுநின்றவெந்திடரே ||௧||

ஆ- மென்றுசொல்லுகிறது. ௬

இ- நின்றனரிக்ருாதிவசுங்கள் யஜ்ஞமய்யங்களாயிருந்தாலு
ம் யஜ்ஞங்களான வேதநாவேதநஸ்வரூபங்களுக்கு ஸமவஷ
யீநஸ்வா நாலாடபாட்டிலே சொல்லித்தாகையால் * ஜோஷி
தாஷீஷாஸீத்ஜ: ஸ்ருவாஷி” என்கிறவாக்யத்துக்குஉளஷி
த்ராதிவியியிலே காதுபக்ஷமோதும்போலே யிப்பாட்டுகளு வேத
நாம்வதந யஜ்ஞங்களான ஸ்ருதி நிவ்ருத்திகளுக்கு ஸமவதா
சுவாயீநஸ்வா சொல்லுகையிலே காகபக்ஷமென்றுகருத்து. இப்
பாட்டிலே வேதநருடைய வ்யாவாரம் ஸமவஷயீநமென்றுபோ
தே சுவேதநங்களுடைய வ்யாவாரம் தஷயீநமென்னுமிடம்
கைமுத்யஸித்தமென்ற கருத்தாலே சுவேதநஸ்வபம் ஸ்ருஷ்டா
மித்தது. யதா - நின்றனரிக்ருாதிகள் வேதநரைச்சொல்லாநின்
றாலும் வேதநருக்கு நெஞ்சுசொல்லுகிற ஷிக்ஷாக்ருதி வ்யாவா
ரங்களெல்லாம் ஸரீரஆரகங்களாகையாலே இஸ்வபங்களிலே
சுவேதநங்களும் சுஜஸம்பந்தங்களென்கிற கருத்தாலே சுவே
தநஸ்வபம் ஸ்ருபாமித்தென்னவுமாம். ஸஜஸமென்றது நின்
றனரிக்ருாதி வஷமவஷநத்துக்கஷம. ஷிக்ஷாக்ருாதிகள் ஸஷ
வ்யாவாரோவஷஷங்களென்ற கருத்தாலே அதீபஸஷஸ

இ-ஸ- ஸபநக்ரியாநிவ்ருத்தர். திரிந்திலர்-ஸஞ்சாரக்ரியாநிவ்ருத்தர்.
இஸ்வபங்களெல்லாம் வபரோதவபக்ஷமாகச் சொல்லுகிறன,
இஸ்வபங்களுக்குள்ளதிடரென்கிறத் தொடே சுஸபம். என்றும் - ஸ
ஸக்ஷமமும் ஓரியல்வினரென-ஒருஸ்வபாவத்தையுடையவரென்று,
இயல்வு-ஸ்வபம் வம்.நினைவரியவர் - நினைக்கைக்கு அருமையானவர்-
சுநதவஸா ஸ்ருக ரராகையாலே வசஷசாலரென்று நினைக்க
வுங்கூட ஸவஷாரஸக்யரென்றபடி, என்றுமோரியல்வொடுநின்
ற * யதாவஸ்தி கொஷிக்ருாதிகளிற்படியே வஷாவஸ்வாரு
வெக ஸஷாவத்தையுடையராயிருக்கிற, எந்திடர் - என்று
டை ஸ்வாமியானஷ்டவரே. திடர் - த்ருடர், த்ருடப்ரமாணஸித்த
ரென்றபடி. ௬

ஆ— (திடவிசும்பு) கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் ஜகத்தினுடைய ஸ்வ
ரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகள் ஸர்வேச்வராதீனமென்றுமிடத்தை ஸாமாநா
திகரண்யத்தாலே சொல்லிற்று, இனி இந்த ஸாமாநாதிகரண்ய

இ— ஜகம், சேதநருடைய ப்ரவ்ருத்திகள்-ஸ்திதிகத்யாதி வ்யாபா
ராநுகூலப்ரயத்நங்கள், அசேதநங்களுடைய ப்ரவ்ருத்திகள்-
ஸ்திதிகத்யாதிக்ரியைகள். (வரவாராம்ஷதி) ஜகத்ப்ரவ்ருத்தி
நிவ்ருத்திகளுக்கு ஸர்வேச்வராதீநத்வம் ப்ரமாணஸித்தமா
கையாலே தத்ப்ரதிபாதகம் ஸங்கோசஸம்பவமெயோகம். இப்பா
ட்டில் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜகத்ஸ்வரூபத்துக்கு ஸர்
வேச்வராதீநத்வம் ஸித்திக்குமித்தனையொழிய ஜகத்ப்ரவ்ரு
த்த்யாதிகளுக்கு தத்ஸ்வாதீநத்வம் ஸித்திக்குமோவென்னில், இங்
கு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜகதீச்வரயோஶ்ஶரீராத்மபாவம் ஸி
த்திக்கையாலும் ஶரீரத்தினுடைய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகள் ஆத்
மஸ்வாதீநங்களென்னுமிடம் லோகவேதஸித்தமாகையா
லும் தத்ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு தத்ஸ்வாதீநத்வம் ஸித்திக்கு
மென்றுகருத்து. * * * * ௬॥

ஏழாம்பாட்டு.

இப்படி ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேசத்தாலே ஜகதீச்வர
யோஶ்ஶரீராத்மபாவம் ஸித்திக்கச்செய்தே திடவிசும்பித்யாதியாலே
ஶரீராத்மபாவம் சொல்லுகை வ்யர்த்தமன்றோவென்ன வருளிச்செ
ய்கிறார் (திடவித்யாதி) ஜகத்ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்தீநாம் ஸர்வே
ச்வராதீநதாப்ரதிபாதகமாகக் கீழ்ச்சொன்ன ஸாமாநாதிகரண்யத்
தை ஸ்வரூபைக்யநிபந்தநமாகச்சிலர் ஸங்கியாமைக்காக உப
க்ரமவிரோதாதிகளைக்கொண்டு பண்ணுகிற ஶரீராத்மபாவ க
ல்பநமும் ஶப்தவேத்யமாம்படி ஶாப்தமாக ஶரீராத்மபாவத்தை
இப்பாட்டு ப்ரதிபாதித்துக்கொண்டு கீழ்ப்பாட்டுகளில் ஸாமாநா
திகரண்யத்தை ஶரீராத்மபாவநிபந்தநமாக ஸமர்த்திக்கிறதாகை
யாலே ஸார்த்தகமென்றபடி. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்
சொல்லிற்றாயிற்று ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளென்கிறவிடத்திலே
ஸர்வேஷு வேதேஷு ஸ்திதி: ஸ்திதிவேதவித்க்ராப்ரவ்ருத்தி:, என்
கிற சுலோகத்தாலே கீழ்மூன்றுபாட்டுகளுக்கும் பரஸ்பரஸம்

மூ— திடவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை* படர்பொருண்முழு

ஆ— மானாந்தரஜ்ஞஶ்ரீஶ்ரீராத்மக நிவர்த்தநமென்று சொல்லுகிறது. இந்த ஶரீரத்தை இவ்வாத்மாவினுடைய அப்ருதக்ஸித்

இ- தியும் ஸங்கதிதை. அவரவரென்கிறபாட்டிலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தில் திருக்கியும் மூன்றுபாட்டாலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சொல்லிற்றென்றது "விதிவழி அடைய நின்றனரே" என்கிறவிடத்திலே உபாதிகளாலென்றத்ருஹித்து நின்றனரென்கிறதோடேகூடியிருக்கவேண்டுமென்று கருத்தாலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யென்னவுமாம். (சொல்லிற்று என்றது)சொல்லப்பட்டதென்றபடி, (ஶரீராத்மக நிவர்த்தநதிதூதி) ஸாமாநாதிகரண்யம் ஶரீராத்மக நிவர்த்தநமென்று ஜூவிகமாப்படி ஶரீராத்மகம் சொல்லுகிறதென்கை. சொல்லுகிறதென்றது சொலவைப்படுகிறதென்றபடி, இப்பாட்டாலே ஐகிஸ்மஷ்டி. உடல் உயிரென்கிறஶப்தங்கள் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யிருந்தாலும் உடன்மிசை யுயிரென் றென்று ஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லுகையாலே ப்ருதக்ஸித்தம் விஶேஷமென்று நினைத்து இஸ்ஸம்பந்தமானது ஶரீராத்மகவாங்களைக் காட்டுகிறார் (இத்தஶரீரத்தை யிவ்வாத்மாவென்று) என்கிறது ஐக்யஸம்பந்தம்போலே ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு ஸாதியென்று நினைத்து இஸ்ஸம்பந்தமிங்கே அப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷ ஸம்பந்தமென்று காட்டுகிறார் (அப்ருதக்ஸித்த

ப— இவை - இந்த ஆகாஶாதிபஞ்சபூதங்களோ, உடல் - "ஜகத்ஸர்வம் ஶரீரம்" என்கிறபடியே ஶரீரத்திலே ஸம்பந்தித்திருக்கின்ற, உரன் - தேவன், திட - த்ருடப்ரமாணஸித்தமான, விசும்பு - ஆகாஶம், எரி - அக்நி, தேஜஸ் என்றபடி. வளி - வாயு நீர் - ஜலம், நிலம் - ப்ருதிவீ, ஆகாஶாதிபூதங்களைச் சொல்லுகிறதென்றது, "ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:" என்று தைத்திரீயத்திற் சொல்லுகிற ஆகாஶாதிக்ரமத்தாலும் "தேஜோ ஜலம்" என்று ஸாந்தோக்யத்திற் சொல்லுகிற தேஜஸ் ஸ்ருஷ்டிக்ரமம்போலல்லாமல், இவைமிசை - இந்த பூதங்களின்மேலே, படர்பொருள் - படர்ந்திருக்கின்ற

மூ— வதுமாயவையவைதொறுமுடன்மிசையுயிரெனக்கரந்

ஆ— இருந்தாப்போலே எம்பெருமானும் ஸ்வாயத்தமான ஸவிஶேஷமான வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸித்தவஸ்துக்களையும் ஶரீரங்க ளான ஸத்வவஸ்துக்களையும் நியந்தாவா வ்யாபித்திருக்கும்.

இ— த்யாதியால்) ஸுரரென்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானுமென் று) ப்ரஸ்தாவப்ராப்தமான திடஶப்தத்துக்கு தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸ்வாயத்தேத்யாதியால்) 'விசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவை' என்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டேத்யாதியால்) ஸித்தவ ஸ்துக்களையுமென்கிற பஹுவசநம் ஶரீரஸ்ருஷ்டிஸ்ரப்ந நாநாத்வம். இவைமிசைபட ரென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ஶரீரங்களானவென்று) பொருள்முழுவதென்கிறதை யு ரைக்கிறார் (ஸத்வேத்யாதியால்) பரந்து என்பதற்கு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நியந்தவேத்யாதியால்) பரந்து என்றது வ்யாபகஸாமாந்யாபிதாயியானதற்கு "உடன்மிசை யுயிரென"வெ ன்கிற த்ருஷ்டாந்தஸாமர்த்யத்தாலே நியந்த்ருதயாவ்யாபகத்வம் விவ க்ஷிதமென்றுகருத்து. பாட்டெல்லாங்கூட ஏகவாக்யமாயிருக்க நியந்தவா வ்யாபித்திருக்குமென்றிப்படி யிங்கேதாம்வாக்ய ஶேஷம் பண்ணினது, இவ்வளவுமிப்பாட்டினர்த்தம் - மேற்ச்

ப— பதார்த்தங்கள், பஞ்சபூதங்களாலே ஶரீரங்களான வஸ்துக்களென்றபடி. முழுவது - க்ருத்ஸ்நமும், இஶரீரங்களெல்லா ஞ்சபஞ்சீகரணங்களாய், "பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" என்கிற ஶ்ருதியின்படியேதானே இவையெல்லாமாய் ஜநித்தானென்றபடி. உடன்மிசை - தேஹத்தின்மேலே, தேஹத்திலேயென்றபடி. உ யிரென - ஜீவாத்மாவானவன்போல, உயிர் - ஆத்மா, இந்ததேஹத் தை ஜீவாத்மாநியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருக்குமாப்போல என்ற தாய்த்து, அவையவைதொறும் - அந்தர்கதவஸ்துக்கள் தோறும், தோறுமென்கிறதற்கு தொறுமென்று ஹ்ரஸ்வப்ரயோகமுமுண்டு. அ வையவையென்கிறவத்ரம் நிஷ்கர்ஷவிவக்ஷையாலே விஶேஷண ஸாத்ருஶ்யம், கரந்து - மறைந்து, "யம் ப்ருதிவீ நவேத, யஸ்யாத்மா நவேத' இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வஸ்வரூபத்தைப் கொண்

ஆ— இப்படி கார்யகாரணோபயாவஸ்தாவிஶிஷ்டத்வத்திற் காட்டிலும் ஸர்வஶக்தித்வ வ்யாப்தி விபவ நிர்காட்டிலும் விலக்ஷண ஜ்ஞாநாநந்தாமல ஸ்வரூபனாய், ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைக தாநாவஹித ஸர்வவிக்ரஹ கதனாய் ஸர்வஶரீரியாய் ஸர்வகாரண பூதனாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய், ஸர்வ ஜகத்காரணனாய், ஸர்வ ஜகச்சரீரனாய், ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸர்வஶேஷியாகையாலே ஸர்வேஶ்வர

இ- சொல்லுகிறது கீழ்ப்பாட்டுகளினுடைய அர்த்தமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. "சுடர்மிகு சுருதி" என்றிப்பாட்டினர்த்தி லே ஶ்ருதியை ப்ரமாணமாகச் சொன்னவிது கீழ்ப்பாட்டுகளினர்த்த ங்களுக்கும் ஶ்ருதியே ப்ரமாணமென்கைக்கு லக்ஷணமென்று நினைத்து அவை யெல்லாத்திற்கும் விவக்ஷித ப்ரமாணவாக்யங்களைக் காட்டுகைக்காக அவற்றை யநுவதிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியா ல்) இப்படியென்றது இவ்வேழுபாட்டுகளிலும் உக்தரீத்யா என் றபடி, ஸர்வாத்மபூத திவ்யாத்மஸ்வரூபமானது ஸர்வப்ர மாணமாகையால் தத்ப்ரதிபாதகமான விரண்டாம்பாட்டை மு ற்படவநுவதிக்கிறார் (காயேத்யாதியால்) ஶ்ரீவிக்ரஹத்தை க்ஷபா மாண விஶ்வாஸாதிகள் ஸர்வஸித்தங்களாகையால் தத் ப்ரதிபாதகமான முதற்பாட்டை அநந்தரம் நுவதிக்கிறார் (ஹே யப்ரத்யநீகேத்யாதியால்) மூன்றாம்பாட்டு முதலான பாட் டுகளுக்கு ஸர்வஸித்தார்த்தத்தை ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணாத்யர்த்தக்ரமத் தாலே அநுவதிக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஸர்வஶரீரத்வ நம ஸ்த்தாலே மூன்றாம்பாட்டினர்த்தம் ஸங்க்ரஹிதம், ஸர்வந நி ர்வாணம் 'படர்பொருள் முழுவதுமா' யென்கிறதினர்த்தம், த்ரா ணம் ஐந்தாம்பாட்டினர்த்தம், ஸம்ஹாரம் "இவையுண்ட சுரனே" ன்கிறவிடத்திலே விவக்ஷிதம், ஸ்திதிஸ்வரூபம் நாலாம்பாட்டு ஆறாம்பாட் டுகளிற்சொன்ன பாரணநியமநவரம், இவைகளுக்கு ஶரீரமு முமிங்கே அஷிஷ்டமென்று கருத்தாலே ஶரீரவஶம், ஸர்வ ஜகத்தாவாய் என்றது உடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும் பரந் தென்கிறதின் அர்த்தம், ஸர்வஜகச்சரீரனென்றது இவ்வி டத்தில் ஹிதார்த்தம். ஸ்வதந்த்ரவாக்ஶேஷவரத்வமுடையனாகையாலே என் றது புலனலனென்கிறவிடத்திலர்த்தவிஶேஷம். ஸர்வேஶ்வரேத்யாதி

ஆ—ஸர்வத்ரைவ தந்த்ராவேதநாதிகஸகலவஸ்துகத ஸர்வஜ்ஞ:
ஸவிகாராதி ஸர்வதோஷைராஸ்ப்ருஷ்டோ ஜ்ஞப்திநந்த பரோவரா
ராஷன், 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம, ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம, யஸ்ஸ
ர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித், பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபா
விகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச, ஏஷ நாராயண: ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: ஸ
த்யஸங்கல்ப: ஆப்தகாம: ஸர்வகர்மா ஸர்வகாம: ஸர்வகந்த: ஸர்வர
ஸஸ்ஸர்வமிதமப்யாத்தோऽவாக்யநாதர:, தஸ்ய நாம மஹத்யஶ:, ந
யபராயணா தக்ஷாராபிஶ்ருதி, யத்தேஜஶ்ஶ்ருதம் ப்ராஹ்யதேஜோ
த்ருவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத் ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந் । நித்யம் விபும் ஸ
ர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் தததவ்யயம் யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்தி தீ
ரா:, அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோ
அபிபாஸ: ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப:, ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹி
ரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர்ஹிரண்யகே
ஶ ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்
டரீகமேவமக்ஷிணீ, ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்யுத: புருஷாததி

இ— புலனலனென்கிறதின் தாத்பர்யம். பரோவராஷனென்கிறத
ற்கு மஹாவாக்யார்த்தத்தில் உளனென்கிற க்ரியையோடே அந்வயம்,
'சுருதியுள்' என்கிற பதத்துக்கு விவக்ஷிதங்களான ஶ்ருதிவாக்ய
ங்களை ப்ரகாஶிக்கிறார் (ஸத்யம் ஜ்ஞாநமித்யாதியால்) 'ஸத்யம்
ஜ்ஞாநம், ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம' என்கிற வாக்யங்கள் ஸ்வரூபவைலக்
ஷண்யபரங்கள். 'யஸ்ஸர்வஜ்ஞ இத்யாதி தஸ்ய நாம மஹத்யஶ:' இ
த்யந்தம் கல்யாணகுணபரம். ஸர்வம் ஸ்வரூபேண ஜாந
ந்-ஸர்வஜ்ஞ:, ஸர்வம் ப்ரகாரதோவிஶேஷேண ஜாநந்-ஸர்வவித், ஏநாபேக்ஷ-
யா நேதராதிஶாயிந: ப்ராஹு:, பராஸ்ய - ஸர்வஸ்மாத்பரஸ்ய, ஶ
க்திர் - ஶக்திகுணஜாதம், ஸம்ஸ்ருத: - ஸ்வீக்ருதவாந்,
ஸவாகீ - வாக: - உக்தி:, ஸ்வாபாவிகீ ஸ்வாபாவிகீ, க்ரியா
இத்யாதி ஸநாதநமித்யபி, ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்தம் ஸ்வகேநாதிதர்வ்யா
பாவாதநாதராஹித:, ஸதவாவாகீ, ஸஜ்ஜாக:, ஸர்வஶ
க்தேஸ்ஸர்வேஶா ஶிவிஶா ஜகத் த்ருணீக்ருத்ய ஸேஷேஶ
வீந இத்யர்த்த:. மேல் — ஸவிபாஸ இத்யாதிவிஶேஷபூ
த்ருணீகவாம், ஸத்யகாம இதிவிஶேஷிதவாம், ஸத்யஸங்கல்ப

ஆ— ஷாதயி, குஜிதாவண-ர்ஷ கோஸ: வாஷாக, குஜிதாவண-ர்ஷ
அஜாஹா-வாரெ, நிதெ தாயதஜா ஷாவிதா-ரெ ஜெவேவநாஹரா,
ஃஷஹாரஜநவாஹ:, ஹிஜெ தகக்தி ஜ்வத்ஹ, கஜெ ஷாஙாநாஜஹ
தொவிஷ-வதீ, ஶாஶ்வதா ஶவ-ர்ஷ-ஹ தாரா ஷாதிதொஹாவ
ஷபெஶியம், பதூவ-ஹவெ-ர்ஷா ஷ்ஹஜிதெஷவா:, பதூஷ-ர்
ய: ஷயஜஜாயெவா-ராணா:, தஜீ புராவொ விவநாவொராஜாகு
வாஷஹஜி நிதெ விஷெயா-ர்தாஜவதா, தஜி ஷொா: வாஜவ
தஜயதாவஶஜிஷஹயா:, யொவெதிஹிதம் ஶஹாயாவாா
ஜேவெுா ஜ, யொகஷூஷ்ஷா: வாரெஜெவ்ா ஜ, ஷயாநதெூ
தூஜவகிஹ-ர்மணெஶ:, கூஷாவபுயாந ஜெஜூதாகூாவஹா:, கூ
ராதாநாவீஶெதிஜெவவக:, வகாரணகாரணாயிவாயிவ:,
ஊாஷ-வண-ர்ாஷய-ஜாஷவாயா ஷஜாநஷேகூா வரிஷஷஜா
ரெ தயொ நதூஷிவஷஷஹதூ நஹஜெநாஜஹிவாகஶீதி
ஷஜாதெவகூஷவ-ர-ஷாதிஜெஜாஜநீஶயாமெஶாவகிஜ-ஷ
ஜாந: । ஜாஷஃவதாவஶ தநூஶஜஷஜஹிஜாநதிதிவீத
ஶொாக:, வாயஶாதாநவொரிதாரஜஜகாா, ஹெகொஹொ
ஹூவொரிதாரஜஜகாா, வதஜாநதூஜயாதாநஜ-வவா கூஜ,
ரஷெஹாயம்ஜாநநீஹவதி, தயாவிஷாஷாஜா-ஹவாஜிஜ-
கவாராஜாவ-ர-ஷஜ-மெவதிஜ்வா, தஷாவிஷாஜவ-ண
வாவெவிய-ஹயஜிராஜ ந: வாஜவாஷ்ஜ-மெவதி, ஷொாஹ-

இ— ஐதிஶ-ணவாரம். ஃஷஹாரஜநவாஷ ஐதூஷஜிவாவிகூ ஹ
வாரம்,மேல் - உவஷபெஶியதிதூஷம் ஃஷஹஷிவிஶிஷகவ வாரம்,
பிராட்டி ஶாஶ்வதகோடி,என்கைக்காக * ஶாஶ்வதீஶ ஶவ-ர்ஷ-ஹ
தாநா”மென்கிற ஶ்ருதியைஎடுத்து. ஶாஶ்வதவ்வதீ - ஶாஶ்வ
தீ என்று சொல்லக்கூடாதென்று ஶஜாஹாஷ்யத்திலே ஶ்ருவாய-ர்
ஏருளிச்செய்தாரிறே. ஶாஶ்வதீம் - ஶாஶ்வதாம் ஐதூஷர்:. ஹா
நூவொஜீஜ்தாய:, பதூவ-ஹவ-ர்ஐதாஜி கஷஜகூஷ: வாரெஜ
வெ்ாஜஹிஜஷம் வரிஜநதிவாஷொஜெநாஹபவாரம், மேல் - கார
ணாயிவாயிவ ஐதூஷம் ஶ்ரீவிஷ-ஹதிஜகவாரம், மேல்-ஹொகூ
ஹொஹூவொரிதாரஜ ஜெகவ”தூஷம்ஹஶவத ஶ்ரீதவிதி ஶகூ
ணகவாரம், மேல் ஜஹஜா விவஶ்ரீதெதூஷம் ஹஶவதொா ஜ-

ஆ — [illegible]

இ- [illegible] மேல் [illegible] மேல் [illegible] மேல் [illegible] சுட்டிருவென்கிறவிடத்திலே [illegible] மென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய் கிறார் ([illegible]) சுடர்மிகுமென்கிறவிடத்தில் [illegible]

மூ— எங்கும்பரந்துளன் | சுடர்மிகுசுருதியுளிவையு ண்ட சுரனே * * * |எ||

ஆ— [illegible] க்ஷாமாய், [illegible] ஸ்வாயித்வப்ராமாண்ய ரூபதேஜஸ்ஸு ரூபமாயிருந்த ச்ருதிகளிலேயுளனென்கிறார், ஆதலால் [illegible] வாதங்களெல்லாம் நிரஸ்தமாய்த்தன. * * எ

இ- [illegible] ஸமஸ்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் ([illegible]யாதியால்) சுடர்மிகுவென்கிறதற்கு [illegible] யருளிச்செய் கிறார் (ஸ்வாயித்த்யாதியால்) ச்ருதியானது ஸ்வபாவமாகை யாலே இதற்கு சுடரில்லாமையாலிங்கு சுடர் ஸ்வபாவம் ப்ரவசா கிஸயோக்யமாய் ஸ்வாயித்வப்ராமாண்யமென்றுகருத்து, சுரு தியுள் உளனென்றருளித்துரைக்கிறார் (ச்ருதிகளிலேயுளனித்யா தியால்) எம்பெருமானுக்கு நிகிலவேதவேத்யத்வ [illegible] வைபவத்தை ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திமயத்தாலே ஸமர்த்தித்தவாறே ஸமஸ்த [illegible]ங்கள் நிரஸ்தங்களென்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியா

ப — டென்றபடி. எங்கும் - ஸர்வத்ர, ஸகலவஸ்துஷு என் றபடி. பரந்து - வியாப்ய வியாபித்துக்கொண்டு, சுடர்மிகு- சுடராலேமிகுந்த ஸ்வாயித்வப்ராமாண்யரூபதேஜஸ் ஸ்வரூ பமானவென்றபடி. சுருதியுள் - ச்ருதிகளிலே, உளன் - ப்ரதி பாத்யனாயிருக்கின்றான். * * * * எ

ஆ— (தாராநிவருகிலே) இப்படி ப்ராப்திவ்ருவிஜ்ஞகிறஸம்ஶ்லே
ஞகிறன் ப்ருஹ்மாவாகவடுக்கும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ஷேணகையாலேயென்
றுதல்; ராஜ்யஞகவடுக்கும் ஸம்ஹாரக்ஷேணகையாலே யென்றுதல்,
சொல்லுகிற கார்ய்யஷ்டிகளை நிராகரிக்கிறது எங்ஙனேயென்னி
ல்; “ சுவிஞ்ஞ ஸக்ஷ்வ்ருஹ்மா ஸம்பாகவிகாஶஹ: । ஸவ்ராஹா

இ- ல்)ஆதலாலென்கிறது - ஸவாயிகஷ்ராணௌஸாமிநீயென்கை
டாலும் இந்த ராதியானது - ரம்ஸ்யான் ககஜமணவிஷ்டு
த்யாதிவிஶிஷ்டமென்றும் - ஜகஷ்வேக்ஷ்யா கத்ருஜ ஷிஜனென்
றும் - இஜ்ஜகத்திற்கு ஶரீரியென்றும் ஓதிவாதிக்கிற தென்
கையாலுமென்றபடி. சுதிஸம்வ்ஷந கவிஷகணாஷ ஸாளமதாதீ
நாம்ஸ் ஹணம். * * * * * * ௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

நாலாம்பாட்டுதுடங்கி யிவ்வளவாலே எம்பெருமானுக்கு
ஸவேஶ்வரத்வத்தைபும் ஷஷவபாதகமான ஸஷ்ருக்வஸம்ஹ
த்ருக்கங்களையுஞ்சொல்லி யிவையெல்லாம் ப்ரஶிவிஜங்களெ
ன்றுஞ்சொல்லியானபின்பு இப்பாட்டிலே யவற்றைச் சொல்லு
கையும், மேழே ஸகஶ்வஸ்தாவ்ராஞ்வஷிதி ஓவ்ருத்திகளும் ஸ
ஹஷயீரங்களென்றபோதே ப்ருஹ்மாஷ்ரர்களுடைய ஷாஞ்
வாதிகளும் தஷயீநங்களென்றுமிடம் விஜமாயிருக்க அவற்
றையிங்கே சொல்லுகைபும வாநாக்கியன்றோ வென்னவவதரி
ப்பிகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது “ ஸத்வம்
ஜூநநஜ'ஸ்த்யாஷ்யஷாஹ்க ப்ராத்யக்ஷீத்யா என்றபடி.
(ஜகத்ஸ்ருஷ்டி) ப்ராதிவ்ருவிஜ்ஞஸம்ஶ்லேஶரா விரிஞா ஹவி
தாஹஹக்கி. விரிஞாயஶக்தயாவ்ருவிஜாஷ்ய ஜகத்ஸ்ருஷ்டி க்ஷேக்ஷ
ஸ்யஸகாஸ, என்றுதல், கயம்ராத்ராஷவிதாஶஹக்கி, ரா
ஷ்யஶக்தயாவ்ருவிஜஸ்ய ஜகத்ஸம்ஹரணக்ஷேத்வஸ்ய ஸகாஸ
என்றுதல்சொல்லுகிற கார்ய்யஷ்டிகளை யென்றபடி, இப்படியிப்
போது ஶங்கையிறக்கையாலே தத்ஸ்ரஸநாஶக் எம்பெருமா
னுக்குச் சொன்ன ஸவேஶ்வரஸ்வாதிகளை யாக்ஷேபிக்க
மாக ஸ்ரீகரிக்கையும் தஷயம் ப்ருஹ்மாஷ்ராதிகளுடைய
ஸ்ராஷ்டிவஷ்டிவ்ருத்திகள் ஹஷஷயீரங்களென்று இங்கே வி

ஆ—ஸாத்நஸாத்யஸாதம்ப்ரயாயதஸத:ப்ராத்யாவஸீத் ஹோரஹிஜஷோராஹோ நீசஹோஷிக:, யஸ்யப்ரஸாதாதஹம ச்யுதஸ்யஹேதுக: ப்ரஜாஸ்ருஷ்டிகரோஜகஸ்ரீ । க்ரோயாத்ய ராத்ரு:ஷுதிஹேதாஹ ஹேதோ யஸாத்வத்வேஷ்வராராஷ:வர ஸாக, ஸதளஜளவிபாயப்ரேஷள ப்ரஸாதக்ரேயஜளஸ்ய தள । தஜாதஸ்ரிக்ஷவந்நாநள ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகள, டஜ ஜெவாநத்ரநயோ நவாஹம்நவஸஜாரா: । ஜாநஷிவாரஶேஷஸ்ய

இ-சேஷித்துச்சொல்லுகையும் ஸப்ரயோஜநமாகையால் ப்ராந ராப்தியில்லையென்றுகருத்து. எங்ஙனேயென்றது - பாட்டிலே நி ஸ்ராக்ரணாவயாக்யாக்கள் தோற்றுதிருக்க நிரூபிப்பதெ ங்ஙனேயென்றபடி. இப்பாட்டில் ப்ரயத்வாதம் சூணாதஸி ஹஸ்து ஜாநம் ப்ரக்ருதிதவ ஹதஹாகாராதீநம் ப்ரஹ்மாதிகளாகி தா பெக்ஷயக்ஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே யிவ்விடத்திலே வரு வெக்ஷஸாகாநிவாரணாவ யாக்யாக்கள் ரக்ஷசங்களை ன்றுநினைத்தவற்றைக்காட்டக்கோலி ப்ரஹ்மாதிகளோரணமேஸ்ய ஜநநம் ப்ரக்ருத்யாதீநம் ப்ரஹ்மாதிதாபெக்ஷயக ஸாயகமா கையாலே இதுப்ரமாணமாகவிங்கே கர்மவஶ்யமென்றுகாட்டுகி றார் (தவிஷ்ணுஉத்யாதியால) * ப்ராதாராவஸீகவதோ ராக” இதி, ப்ரஹோ: - விஷ்ணோ, நாவிஷ்ணு மணத்துக்குள் ளே பிறந்தானாகையாலே அவனுக்கும் ப்ரக்ருத்யாதிகள் தா பெக்ஷயங்களாகாவோ? அவன்பிறந்தது ஸ்வாக்ருதமான அவ தாரமென்னில், ப்ரஹ்மாதிகள்பிறந்ததுவும் அவதாரமாகு லே,வென்கிற ஶங்கைக்கு பரிஹாரமாங்களான வசனங் களைக்காட்டுகிறார் (யஸ்யத்யாதியால்) இவ்வசனங்களாலே ப்ர ஹ்மாதிகளோஹமவதயீநவாஜ்ஞவாதிகள் சொல்லப்படுகை யாலே இவர்களுடையஜநநம் கர்மக்ருதமத்தனையொழிய ஸ்வ ஸ்வாக்ருதமன்றென்றுகருத்து. அஹம்ப்ராதஉத்யய:, ராத்ரு ஸ்யகேயஜவஸ்வநா கஷ்டஹோஷவிஷயம், ஷுதிஹேதாஹேது தக:வ ராஷஉத்யபா:, வாராஷோவிஷா:, ஜஸ்ய - க்ரு ஷயோஜஸ்யஉத்யகா:, ஹந்தஉத்யநாஷம்ஶ:, ஜஹவிஷோ ஹக்ஷ்திதஸம் - அவதீணாஸம், தஜாதஸ்ரிக்ஷவந்நாநள - ஹஶவக

மூ—சுரரறிவருநிலைவிண்முதன்முழுவதும் *வரன்முதலாயவை

ஆ—தத்³விஷ்ணோ: பரமம்பத³ம், ஸஹாஸ்ரஶீர்ஷம் தே³வம் நாராய
ணாத்மகம், தஸ்மாத்³ராத்ரிவியவாநேந்த்³ரேஷஷிஸம்ஜ்ஞகா:, ஐ
த்ராதிவாக்யங்களண்டத்திற்குள்ளே ப்ரஹ்மா பிறந்தானென்றும், அ
ந்தப்ரஹ்மாவின்பக்கலிலே ருத்ரன்பிறந்தானென்றும் சொல்லு
கையாலே ஜ்ஞாநஶக்தரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஜ்ஞாநஸங்
கோசமான ப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்காராதி ஸம்பந்தங்களை

இ—போயி தஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரப்ரகாரஶ. தத்³விஷ்ணோ: பரமம்பத
ஸ்ரீ, ஸம:- ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்கம் ப்ரபாவத்திற்கு காரணமரு
ளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ராதிகளின் ஸ்ருஷ்டியால்) ப்ரஹ்மருத்ர
யோக்யபாரமபகவத்ஸ்வாமிநாலோ: கலக்கு சுரரென்
று ஸாமாந்ய நிர்தே³ஶித்தது; ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருத ஸம்ஜ்ஞருக்கு ப்ர
ஹ்மருத்ராதிகளுக்குமூலகாரணம் விஶேஷத்தில் ஜ்ஞானஸா
ம்யமென்று கருத்தாலே. ருத்ராதிகளென்கிற ஶப்³த³ம். ஜ்
ஞாநஸங்கோசமானவென்றது ஸம்ஸ்காரஸம்பந்தம், (ப்ர
க்ருதீதி) இப்பாட்டில் விண்ஶப்³த³ம் "ஆகாஶாத்³வாயு: ஓஷ
ப்ரோத்ய" என்கிறவிடத்தில் ஆகாஶஶப்³த³ம்போலே உபலக்ஷ
ணமென்றுகருத்து. நநு, சுரரறிவருநிலை"யென்றுவிண்
ணைவிஶேஷித்திருக்கையாலே இந்த விண்ஶப்³த³ம் ஸம்ஸ்க
ருமான ஆகாஶத்தைச் சொல்லமாட்டாதாகிலும் ஸம்ஸ்க
ருதமான ஆகாஶத்தைச் சொல்லமாட்டாதோ? இதை ப்ர
க்ருதிபரமாக்கவேண்டுமோவென்னில், அறிவருநிலை யென்கிறவி
டத்தில் ஸம்கோச நியாமகாஸாவாதிக்கிற ஜ்ஞாநா
பேக்ஷயம் ஸம்ஸ்க்ருதாகாஶாதிவ்யாவ்ருத்தமா

ப—சுரர் - தேவர்க்கு, அறிவு - அறிகைக்கு, அரு - அருமை
யான, அஶக்யமானவென்றபடி. நிலை - ஸ்வபாவத்தையுடைத்தான,
நிலை - ஸ்வபாவம், அருநிலையென்றது பஹுவ்ரீஹி. விண்முதல் -
ஆகாஶப்ரப்ருதியான, ப்ரக்ருதிமுதலானவென்றபடி. முழுவ
தும் - க்ருத்ஸ்நத்திற்கும், ஷஷ்ட்யர்த்தே ப்ரதமா. வரன்முதலா
ய் - விஶிஷ்டகாரணமாய், ஸர்வவிசகாரணமாயென்றபடி, அ

மூ— முழுதுண்டபரபரன் *புரமொருமூன்றெரித்தமரர்க்குமறி

ஆ— யறியமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை யெம்பெருமான் பண்ணுகையாலும், "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்றும் * "விஷ்ணோர்தாத்ரா ஹரஸதோஹவஸ்த்ராதிதேஜஸ:" என்றும்படி ப்ரமாணங்களாலே

இ— ன ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டியிலேயிருக்கையாலிந்தவின்ஸம்ஸாரமாகாஶத்தைவிட்டு ப்ரக்ருதிபரமாகை உசிதமென்று கருத்து. சுராறிவருமிலேயென்கிறது ஸமஸ்தவிஶேஷணமென்று காட்டுகிறார் (அறியமாட்டாமையாலுமென்று) இதில் ஸூசிதமான ஸம்ஹாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவற்றினுடையஸ்ருஷ்ட்யாதியால்) வரன்முதலாயவை முழுதுண்டவென்கிறத்தையும் ஸமஸ்தவிஶேஷணமாக உரைக்கிறார் (இரண்டாமவற்றினுடையஸ்ருஷ்டியால்) பண்ணுகையாலுமென்கிறதற்கு எம்பெருமானே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மீஶ்வரனென்கிறதோடே கூடியம், ஜ்ஞானப்ரதானப்ரயோஜகஸ்வபரமான அமரர்க்கறிவியந்தென்கிற விடத்திலே ஸூசிதமான ப்ரமாணத்தைக்காட்டுகிறார் (யோப்ரஹ்மாணமித்யாதியால்) "யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்றுமளவுமிங்கே விவக்ஷிதம். புரமொருமூன்றெரித்தென்று த்ரிபுரதஹநப்ரயோஜகஞ் சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸூசிதமான ப்ரமாணத்தைக் காட்டுகிறார் (விஷ்ணோராத்மேத்யாதியால்) "தஸ்யாஸநாத்ர ஸம்ஸேவ்ய ஸவிஶேஷோ ஹரஸ்ஸ்ம்ருதஃ" என்னுமளவுமிங்கே விவக்ஷிதம். ப்ரமாணங்களாலேயென்ற வசநம் சொல்லுகிறபடியென்றபிப்ராயம். த்ருதீய

ஶ— வை - அந்தப்ரக்ருத்யாதிகளை, முழுது - க்ருத்ஸ்நங்களையும், உண்ட - ஸம்ஹரித்தவனென்றபடி, கூடியவ - பரபரன் - ப்ரஹ்மாதிஷு: பரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பரன், ஒரு - அத்விதீயமான, புரம்மூன்று - த்ரிபுரத்தை, எரித்து - தஹித்து, ருத்ரத்வாரகமாய்நின்று தஹித்தென்றபடி. அமரர்க்கு - இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு, அறிவு - ஜ்ஞானத்தை, இயந்து - கொடுத்து,

மூ— விபந்து* அரனயனெனவுலகழித்தமைத்துளனே ||அ||

ஆ — ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு ஸ்வேஜ்ஞா ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளும் த்வாரபூதரும் பண்ணினாற்போலே தஜ்ஜ்ஞா ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையும் முன்புசொன்ன ந்யாயத்தாலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை அதிஷ்டித்து ஸ்வஸ்வரூபாவரணமும் பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்கும் தெரியாதபடி எம்பெருமான்றானே செய்தருளுகையாலும் எம்

இ- வாக்யத்திற்கு ஸங்க்ஷேபார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ராதி தத்ராதியால்) ஸ்ருஷ்டிகள் என்றது ஸ்ருஷ்டாக்கள் அந்தர்யாமியென்றபடி. ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு அந்தராத்ம ஜ்ஞாநாதிகளும் த்வாரபூதனாகையாலே அம ரர்க்கறிவியந்தென்கிறதை முற்படவுரைக்கிறார் (ஸ்வேச்சா தத்ராதியால்) புரமொருமூன்றெரித்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (த்வாரபூதராதியால்) உலகுயென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஜ்ஞாநசக்த்யாதியால்) அழித்தமைத்து என்கிற ஸூத்ரத்தினுடைய அர்த்தத்தைக்காட்டு கிறார் (ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையுமென்று) இங்கே ஸங்க்ஷேப்த மான அர்த்தத்தைபருளிச்செய்கிறார் (முன்புசொன்னந்யாயத்தா லேயென்று) அதாவது – இந்தஶரீரத்தை யிவ்வாத்மாதிஷ்டித் யாவஸ்த்தித்திருந்தாப்போலேயென்று கீழ்ச்சொன்ன ந்யாயத்தா லேயென்றபடி, அரனயனெனவென்கிறவிடத்தில ஸங்க்ஷேபார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வரூபாதியால்) உளனென்கிறதற்கு த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்குமிதராதியால்) இந்த தாத்பர்யமும் ஸ்வகார்யமென்று காட்டுகிறார் (செய்தரு ளுகையாலுமென்று) பரபரனென்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெ

மூ— விபிஞாதாவாய்நின்றுஜ்ஞாநத்தைக்கொடுத்தென்றபடி. அ ரனயனென – ஹரன், அஜன், என்றுதன்னைச்சொல்லும்படி, உலகு – லோகத்தை, வ்யஷ்டிலோகத்தையென்றபடி. அழித்து - நஶிப் பித்து, அமைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உளன் - உள்ளேயிருக்கிறவன் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸஹகாரிதாவா யிருக்கிறவ னென்ற படி. * * * * * * * அ

ஆ — பெருமானே ஸஹஸ்ராக்ஷாதிகளுக்கு ஈஶ்வரனென்கிறார். அ॥

(உளனெனிலுளன்) இப்படி வேதாவஸாதி குத்ருஷ்டிகளை நிராகரித்து, ப்ரமாணமுமில்லை, ப்ரமேயமுமில்லை, ஸர்வமும் ஶூந்யமாகையாலே வேதமும் வேதவேத்யனான ஈஶ்வரனும் அவனுடைய வைஶ்வரூப்யமான ஜகத்துமில்லையென்கிற ஶூந்யவாதியை நிராகரிக்கிறது. ஶூந்யவாதியானவனைக் கேட்போம் ஈஶ்வரனுடையவில்லாமையை ஸாதிக்கிறதே, ஈஶ்வரனுளனென்றோ

இ— (உமானையித்யாதியால்) முழுதுண்ட பரபரனென்று ஸர்வஶக்தனாயிருக்கையாலே பாட்டிற்கு யதாவாக்யமே ஸமயமாயிருக்க பரபரனென்கிற விப்ரவத்தை முடிவிலேயுரைத்தது இப்பாட்டிற்கு ஸர்வஸ்வாமித்வ ஸ்வீகாரணத்திலே ப்ரயோஜனதாஸ்யமென்று காட்டுகைக்காக. * * * * அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஈஶ்வரஸ்வரூபவர்ணன விரஹவிஶிஷ்டாதிகளையும் ஜகச்சரீரகத்தைச் சொல்லி யிவையித்தனையும் ஶ்ருதிப்ரமாண ஸித்தங்களென்று ஸ்தாபித்திருக்க, உளனென்றிப்பாட்டிலே ஈஶ்வரனுக்கு ஸத்பாவஞ்சொல்லுகையும் அவனுருவமிவ்வுருவுகளென்று ஜகச்சரீரகஞ்சொல்லுகையும் நிரர்த்தகமன்றோ வென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிவேதாவஸரீத்யாதியால்) இப்படியென்றது கீழிரண்டுபாட்டுகளிலும் உக்தரீத்யா என்றபடி, ப்ரமாணஸாரஸ்யத்தாலே ஸங்கரமேஸாதிதங்களை நிரஸித்து ஸ்வமதத்தை நிவர்த்தித்தவாறே ப்ரமாணப்ரமேயங்களொன்றுமில்லையென்று ஆக்ஷேபிக்கிறவனை நிராகரிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸார்த்தகமென்று கருத்து. உளனெனில் உளனலனெனில்என்றிப் பாட்டிலே கோடித்வயத்தை பரம்பராதிக்கையாலே யிங்கேவிகல்ப மஹிமப்ரதயென்றுதினைத்து அவ்விகல்பத்தையுமிதில் ஸாமாந்யகோடி நிரஸனத்திற்கு ஸாயகஸ்கேவலமான ப்ரமேயமான யுக்தியையுங் காட்டுகிறார் (ஶூந்யவாதியான வுன்னையித்யாதியால்) விகல்பத்திலுளனென்றோ வென்கிற கோடியானது த்ருஷ்டாந்தார்த்தஞ் சொல்லப்பட்டது. (இவையிரண்டித்யாதி) உளனென்றும் ஈஶ்வரனுடைய

ஆ— இலனென்றே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுவது, இவையிரண்டு ப்ரகாரத்தாலும் நீ நினைக்கிற இல்லாமை ஸம்பவியாது. எத்தாலேயென்னில்? லோகத்தில் பாவாபாவ பதார்த்தங்களும் பாவாபாவ ப்ரதீதிகளும் விஜ்ஞாநவஸ்துவினுடைய ஸ்வரூபவிசேஷ ப்ரகாரமாகக் காண்கையாலே. ஆதலால், ஸர்வேஶ்வரனுளனென்னில்; ஸ்வரூபத்வய விசிஷ்டனாயிருக்குமென்று சொல்லிற்றாய்வரும், ஸர்வேஶ்வரனுளனல

இ- லில்லாமை ஸித்தியாதாப்போலே, இலனென்றாலும் நீ நினைக்கிறவில்லாமை ஸித்தியாதென்றபடி, உளனென்கிற கொடி இப்படி த்ருஷ்டாந்தமென்னுமிடம் "ஸதஸ்யாநுபபத்தேஶ்ச" என்கிற ஸூத்ரத்தில் பாஷ்யத்திலே காணலாம், (நீ நினைக்கிறவில்லாமையென்றது) துச்சமென்றபடி. எத்தாலேயென்றது ப்ரஶ்நாக்ஷேபம், இலனென்றுவில்லாமை ஸம்பவியாதென்னக்கூடாதென்றபடி. (பாவாபாவேதி) கடாவஸ்தையிலே 'கடோஸ்தி' என்றும் கபாலாவஸ்தையிலே 'கடோ நாஸ்தி' யென்றும் ஶப்தமும் ப்ரதீதியும் நடக்கையால் ஶப்த ப்ரதீதிகளுக்கு அந்த கடகபாலாத்யவஸ்தைகளை விஷயங்களாகை உசிதமென்றாக நத்து, காண்கையாலேயென்கிறவிதற்கு நீ நினைக்கிறவில்லாமை ஸம்பவியாதென்று கீழோடே அந்வயம். அத்ராயம்பாவ: — நிருபாக்யமென்று ஸாதிக்கிறது ப்ரமாணபலத்தாலேயோ? தர்க்கபலத்தாலேயோ? தர்க்கபலமாகில் ஸாதக ப்ரமாணமில்லாமையால், உன் பக்ஷமே நிருபாக்யம், ப்ரமாணபலத்தாலேயாகில் ப்ரமாணஸாபேக்ஷ ப்ரமாணமாக ஸம்மதிக்கவேண்டும், அஸ்திநாஸ்திஶப்தங்களும் கடகபாலாத்யவஸ்தாவிஶேஷ விஶிஷ்டபதார்த்தங்களாகவே காணப்படுகிறன, ஆகையாலுளனென்றாலுமிலனென்றாலும் ஸ்வஸித்தத்வஸம்பத்தி, இனியிப்பாட்டில் பதங்களை விவரிக்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது அஸ்திநாஸ்திஶப்த ப்ரதீதிகள் அவஸ்தாவிஶேஷ ப்ரகாரங்களாகையாலே என்றபடி. ஸர்வஶப்தத்தை யதார்ஹமிதுக்கொண்டு உளனெனிலுளனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வஶாநித்யாதியால்) சொல்லிற்றாய்வருமென்றது சொன்னதாய் பர்யவஸிக்கு மெ

மூ — உளனெனிலுளனவனுருவமிவ்வுருவுகள் * உளனலனெனில
வனருவமிவ்வருவுக * ளுளனெனவிலனெனவிவைகுணமு

ஆ— னென்னில்; ஸாக்ஷிகவயஶரீரவிசிஷ்டனாயிருக்குமென்றுசொல்

இ-ன்றபடி, இரண்டாம்பாஷ்யத்தை உளனலனெனிலென்கிறதி
ன்மேலே அநுஷ்டித்து இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(நாஸ்திகருக்குத்தரமாக) இப்படியிங்கே உளன்பதத்தை மநுஷ்யம்
ஜநீயமென்னுமிடம் உளனிருதகைமையோடென்று உபஸம்
ஹரிக்கையாலே தோற்றுகிறதென்று கருத்து, அநு? உளனெ
ன்கிற பதத்திற்கு ஸ்திதிவிசிஷ்டனென் றிவ்வளவர்த்தஞ் சொல்
லாமந்தனையொழிய இருக்குமென்று செல்லிற்றுப்வருமென்றி
த்தனை அர்த்தஞ் சொல்லக்கூடுமோவென்னில்,உளனென்கிற பத
த்திற்கு லக்ஷணயா உளனென்று சொல்லப்பட்டவனென்றுபொ
ருளாக்கி இப்பதத்தின்மேலே அவனென்றொரு பதத்தை அத்யா
ஹரித்துக்கொண்டு அப்பதங்களுக்கிப்படி தாத்பர்யஞ் சொல்லுகி
றாரென்று கண்டுகொள்வது. இப்படி அர்த்தங்கொள்ளாதபோது
ஸ்திதியென்னில் ஸ்திதிகபஶரீரவிசிஷ்டன், நாஸ்தியென்னில் நா

ப — உளனெனில் - ஸ்திதியென்றுசொல்லில், உளன் - ஸ்திதிவ
விசிஷ்டன், ஸ்திதிவிசிஷ்டனென்று சொல்லப்பட்டவனென்
றபடி. ஆவனிதிசேஷ:. உளனலனெனில் - ஸ்திதிவிசிஷ்ட
னல்லனென்றுசொல்லில், உளனித்ரநுஷ்டஜநீய, உளன் - வி
ஷ்ப்ரநன், நாஸ்திவிசிஷ்டதயாவிஷ்ப்ரநனென்று சொல்லப்ப
ட்டவனென்றபடி. அத்ராபி - ஆவனிதிசேஷ:. இவ்வுருவுகள் -
இந்தரூபிவிகள்,தேவமநுஷ்யாதிநாநாரூபிவயாஸ்தவஸ்தங்களெ
ன்றபடி. அவனுருவம் - தஸ்யரூபிவம் - தஸ்யஶரீரமென்ற
படி, இவ்வருவுகள் - இந்தஅரூபிவிகள், தேவமநுஷ்யாதிநாநா
ரூபிவரஹிதங்களாய் ஸூக்ஷ்மதசாபன்னங்களான இதரவஸ்து
க்களென்றபடி, அவனருவம் - அவனுடைய அரூபிவம், அவனு
டையவஸ்தம், நாஸ்திகமென்றபடி. ஸூக்ஷ்மவிஷயிகூக்காரக
ஷமிதே ப்ரஸராணுக்கு நாஸ்திகம். உளனெனவிலனென - உள
னென்றுமிலனென்றும் சொல்லப்படுகிற, இவைகுணம் - இந்தகுண

ஆ— விற்றுப்வநும் இப்படி ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்திஹேதுபதார்த்தங்களையு முள்ளவென்னில் இவையுஞ் ஸூக்ஷ்மஸ்தூலவிஶிஷ்டங்களாய்க்கொண்டுஉளவென்று சொல்லிற்றுப்வநும், தத்வ்ருத்திஹேதுபதார்த்தங்களையில்லையென்னிலும் அவை ஸூக்ஷ்மஸ்தூலவிஶிஷ்டங்களென்று சொல்லிற்றுய்வநும். அந்தந்த ஸூக்ஷ்மஸ்தூலரூப பதார்த்தங்களும்,

இ— ஸூக்ஷ்மஸ்தூலவிஶிஷ்டன் என்கிற ஈஶ்வரனுடைய ஸூக்ஷ்மஸ்தூலங்கள் நம்முடைய ஸூக்ஷ்மஸ்தூலஶப்தவாச்யமாயிருக்கின்றனவென்றிப்படி. இவ்வாக்யங்கள் ஸாமாநாதிகரண்யங்களாய் முடியுமென்றுகருத்து. இவ்வுருவுகளிவ்வருவுகளென்று ப்ரத்யக்ஷபரோக்ஷ ங்களை ப்ருதக்ஸ்திதங்களாக நிர்தேஶிக்கையும், அவனுருவமென்றவைத்துக்கு ஸம்ஸாரப்ரக்ருதிப்ரகாரகஞ் சொல்லுகையும் தத்தத்ஸத்பாவம்விநா வழியாமைபாலே இவற்றுக்குமிங்கே ஸத்பாவஸாமாநாதிகரண்யமென்று காட்டுகிறார் (இப்படி ஸம்ஸாரவ்ருத்திப்ரத்யதாநியால்) ஸம்ஸாரவ்ருத்திஹேதுபதார்த்தங்களையுமென்றது - ப்ரமாணங்களையும் ப்ரமாணபோஷகமான வேதத்தையும் மற்றுமுள்ள ஜகத்தையுஞ் சொன்னபடி. இந்தப்பாட்டிலே இவையெல்லாத்திற்கும் ஸத்பாவ மும் ஸித்தமாயிற்று. உருவுகள்அருவுகளென்கிற பதங்களை யுரைக்கிறார் (அந்தந்த ஸூக்ஷ்மஸ்தூலரூபங்களும்) ஸூக்ஷ்மஸ்தூலவங்கள் நிஜஸ்வரூபங்களான ரூபங்களாகையாலே ஸூக்ஷ்மஸ்தூலரூபபதார்த்தங்களென்று ஸமாஸமும் ஸூக்ஷ்மஸ்தூலங்களென்று நிர்த்தேஶிக்கைக்கு ப்ரயோஜனமும் உபபந்நம். ஸூக்ஷ்மஸ்தூலரூப பதார்த்தங்களென்றது - ஸத்வ ப்ரதிபந்நமான ஜகத்தென்றபடி, ஜகத்துக்கு ஸூக்ஷ்மமாவது - தேஜஸ் ஸத்த்வாதி நாமரூபவிபாகா. ஸூக்ஷ்மமாவது நாமரூபவிபாகவத்த்வம். ஜகத்ஸ்வரூபஸ்தூலநாமரூபவை - ஸ்வஸ்வரூபஸ்தூலத்திரையிற் ஸத்க்ஷாஸ்ய"மென்று ஶாஸ்த்ரத்திலே நிர்தேஶிக்கப்பட்டிருக்கிற. நந்த உருவுகள் அருவுகளென்கிற பதங்கள் ப்ரத்யக்ஷங்களையும் பரோக்ஷங்களையுஞ் சொல்லுமத்தனையொழிய ஸூக்ஷ்மஸ்தூலரூபபதார்த்தங்களைச் சொல்லாதேயென்னில், இப்பதங்களிங்கே ப்ரத்யக்ஷபரோக்ஷரூப விஶிஷ்டவஸ்து

ஆ—அவனுக்கு ரூபமுடையாயிருக்கும் கீழ்ச்சொன்ன பதார்த்தங்களா லேயிப்படி ஸ்தூலஸூக்ஷ்மங்களாகிற தன்மைகளையுடையனென்

இ—க்கனையும் தத்ஸ்தஸ்தாக்களோடுஞ் சொல்லுகிறது. ஆகையா லேயிவை ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபபதார்த்தங்களென்னக்குறையி ல்லை. இவையிங்கே நாமரூபவிபாகரஹித ஸ்தாவரங் கள் தானுமாயொன்றினில், உளனென்று முளனலனென்று மீ ஸ்வந்தத்திற்சொன்ன ஸ்தூலஸூக்ஷ்மங்கள் நாமரூப வஸ் ஸ்வரூபமும் நாமரூபரஹித ஸத்ஸ்வரூபமும் என்றுகாட்டுகைக்காக. 'அவனுருவமவனருவ' மென்கிற வசனங் களாலே ஸூசிக்கிறார் (அவனருவெனாதியால்) இங்கு ரூபமெ ன்றது ஸ்வரூபமென்றபடி. ஸர்வஸ்வமுக்கிங்குசொன்ன ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலாவஸ்தைகள் கிராமங்களென்று விசேஷிக்கிறா ஸாரம் "ஸத்ஸாமஸத் ஸமஸ்த தமஸ்கேவல ஜாயத" என்கிறவிடத்திலேபோலே நாமரூபவிபாகஸ்தராமாகிற ஸத்வமும், நாமரூபரஹித ஸத்ஸ்வரூபமாகிற ஸத்வமு மென்று நிர்வஹிக்கைக்காக அவனருவமித்யாதியாலே தத் ஸ்வரூபஸம்பந்தமென்று கருத்து. "ஸத்ஸ்வமிதமாமிதம் க்ரெவஸ" என்கிற ஸதர்த்தத்திலே இப்படி நிர்வஹிக்கப்பட்டதி றே அவனுருவமென்கிற விடத்திலிவ்வதமான ஸத்தா வைக்காட்டுகிறார் (பூர்வாதியால) கீழ்ச்சொன்ன பதார்த்தங் கள் "ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்ச, ஸத்யமபிவிப்ராய, ஸர்வஸ்வதா நிதகவான். விஸ்ராந்திர்வாயமேவாயுஃ" இத்யாதிகள். ஸத் தாத்விதமாயிருக்கும் உபாஸனார்த்தமாக முத்திரார்த்த மென்று காட்டுகைக்காக இப்படியென்கிறதுபோலும். 'உளனெனில் லனெனிவை' யென்கிறதற்கு நிஷ்கர்ஷமாக மருளிச்செய்கிறு ர் (ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலங்களாகிறவென்று) குணமுடைமையிலே ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபங்களையித்யா தியல்) ஸ்தூலஸூக்ஷ்மங்களிரண்டிலும். ஸ்தூலஸூக்ஷ்மங்கள் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபமான விசிஷ்டவஸ்து யாதொன்றைப்பற்றி யெ ன்றபடி. உடைமையிலேயிறை நித்யாவிஷ்டையென்று க ருத்து. இருதகைமையால் என்றாகையிற்று இதற்குத் தாத்

பூ— டைமையில் * உளனிருதகைமை யொடொழி விலன்
பரந்தே * * * * * ||க||

ஆ— ஈசொல்லுகையாலே சத்தியென்னிலுமுளன், அசத்தியென்னிலுமுளன், உளனுமிடத்து ஸர்வாத்மாவாய்க்கொண்டுளனென்கிறார்-இப்படி ஶூந்யவாதியைநிரஸித்தது. * க॥

(பரந்த) ஸமஸ்தஜலவாரணங்களிலும்,

இ- யர்மருளிச்செய்கிறார் (சத்தியென்னிலுமித்யாதி) ஒழிவிலன் பரந்து"என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உளனுமிடத்தித்யாதியால்) இப்படியிப்பாட்டிற்கு ஶூந்யவாதி நிரஸநத்திலே தாத்பர்யமாகில் எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீவிபூதியோகத்தை விஶதீகரிக்கவந்த வியாக்யாநத்திற்கு இப்பாட்டுசேராதொழியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீவிபூதியோகம்ஸ்வீகாரமாம்படியென்கை. ததாச, ஶூந்யவாதிநிரஸநம் ஸ்ரீவிபூதியோகஸ்வீகாரஶேஷமாய் வந்ததாகையாலே இப்பாட்டு இவ்வியாக்யாநத்திற்கு நன்றாகச்சேருமென்றதாய்த்து. *

பத்தாம்பாட்டு.

பரவையுள்நீர்தொறுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) நீர்ஸத்வம் ஜலஜாதிவாசியாயிருக்க விதைஜலாவரணமாக விஶேஷிப்பானேனென்னில்? ஸம்ஸாரனுக்கு ஸப்தாவரணங்களிலே ஜலாவரணம் 'திடவிசும்பெரிவளி' ஐ பூதங்களை, இந்த பதங்களையென்றபடி, சதுர்முகாதிசதுர்முகபதங்களையென்கை, குணம் - பதம், உடைமையில் - உடையவனாகை யாலே, உடையனென்று சொல்லப்படுகையாலேயென்றபடி. உளன் இலனென்கிற ஸத்வங்களாலே ஐஶ்வர்யஶேஷம், இருதகைமையோடு- இரண்டு ஸ்வபாவங்களோடே, நாமரூபவ்யவஹார ஸ்தூலத்வாகாரமும் ததபாவஸூக்ஷ்மத்வாகாரமுமாகிற ஸ்வபாவங்களோடேயென்றபடி. தகைமை- ஸ்வபாவம். உளன்- விஶிஷ்டன்' பரந்து- வ்யாபித்து' ஒழிவிலன் - ஒழியாதவன், ஸர்வத்தையும் ஸர்வவ்யாபித்திருப்பவனென்றபடி' * * * க॥

௰— பரந்ததண் பரவையு ணீர்தொறும் பரந்துளன் பரந்தவ ண்டமிதென நிலவிசும் பொழிவறக் * கரந்தசிலிடந்தொறு

இ-த்ராதிகளிலே வ்யாப்திக்கையாலும், சிலிடந்தொறு மென்றும் இடந்திகழ் பொருடொறுமென்றும் இப்பாட்டிலே சுண்டீவஷா ஷங்களை யெடுக்கையாலேயிப்பாட்டு ஸமஸ்த உபாதானவஷ வி வரணங்களைச் சொல்லுகிறதாகத் தோற்றுகையாலும் இந்த நிர்ஸ வம் ஜகதுபாதானத்வபரமென்று கருத்து. சிலிடந்தொறுமென் று சுதிஸூக்ஷ்மமான சுவிசேஷங்களை மேலே சொல்லாநிற்க செய்தே ஜகதுபாதானங்களை யிங்கே தனித்துச் சொல்லாது தேவதிர்யங்மநுஷ்யாதிவ்யஷ்டி ஸத்வங்களொன்றுமின்றிக்கே ஜகதுப மாயிருந்த காரணதசையிலும் சுதிஸூக்ஷ்மவிசேஷங்களிலே வ்யாப்தியைக்காட்டுகைக்காக வென்றுகருத்து. ததாவஸ்தா ஸவம் காரணதசையிலேயிருந்த வஸ்துகளையாமென்று க

௰— இவையுண்ட - இந்த ஜகத்துக்களை ஸம்ஹரித்தவரான, கர ன் - வரன், ஷூவ்யவஸ்தாணவிஷ்ணுவ ஸம்ஸாரனென்றபடி. இத ற்கு பரந்துளனென்கிறதோடே அந்வயம். இது பரந்தவண்டமெ னவென்றதயிப்பது. இது - இந்தஅண்டமான து, பரந்தவண்ட மென - விஸ்த்ருதமான அண்டமென்றபடி, இந்த அண்டத் துக்கு மேற்சொல்லப்படுகிற ஜகதுபாதானாதிஷ்ட்டானம் மபம், பரந்த - விஸ்த்ருதமான, அவிஷ்ணஷாவஸாநாதி ஸவண ஸவ்யாவிஷமஹின்றிக்கே வஸ்துவாய் வ்யாப்தமா மென்றபடி தண் - ஸீதளமான, ஜலபவனாதி தேஜஸம்பொழ ிவை மையாலே அதிஸீதளமானவென்றபடி. இந்த விசேஷணத்தை த்தால் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்ட்யுபகரணவிஸ்தீர்ணமான வ்யாப்த்தி சொ ல்லிற்று. பரவையுள் - ஸமுத்ரத்தில், வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி ஸமுதா யவஸ்தையான வஸ்துவத்திலென்றபடி. நீர்தொறும் - ஜல வாதானங்களெல்லாத்திலும், பரந்துளன் - வ்யாபித்திருக்கிறா ன், விசும்பு - அந்தரிக்ஷங்களிலே, இது உபலக்ஷணம், ஸவ வர்க்கங்களிலுமென்றபடி. ஒழிவற - ஒழிவின்றிக்கே ஒ ரு தேசமுமொழியாதபடி யென்கை, கரந்த - அதுக்குள்ளா அணுவாய் நின்ற என்றபடி. சிலிடந்தொறும் - அதிஸூ

ஆ — வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியோகாதே லப்தியாய், ஸமஷ்டிக்ஷ யாயிருந்த ஸவிசேஷங்களிலும் வ்யாபித்து, அவற்றினுள்ளே ஸர்வ காசிக்கிற விசேஷங்களிலும் ஸூக்ஷ்மமான ரூபத்தில் வ்யாபித் தாப்போலே ஸநாயாஸத்தாலே ஸர்வகாரிசனும்,

இ—ண்டுகொள்வது. இது உரையிலே சொன்ன நிர்வாஹம். நிலவி சும்பொழிவறக் கரந்த என்கிறதை யுரைக்கிறார் (வ்யஷ்டிவ்யாதி யால்) நிலவிசும்பென்றது ஸமஷ்டிப்ரக்ருதி லக்ஷணமென்று க ருத்து. சிலிடந்தொறு மென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்ட்யாதியால்) பரந்ததென்று வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியிலிருக்கிற ஸ மஸ்தத்தை இங்கே ஸநாஷ்டமமென்றுகாட்டுகைக்காக அதையு ங்கேயுரைக்கிறார் (வ்யாபித்தென்று) வ்யாபித்தென்கிறதற்கு அ ஸங்காரவிதனென்கிறதோடே அன்வயம். இடந்திகழென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவற்றினுள்ளேயித்யாதியால்) பொருடொறுமெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (விசேஷங்களிலு மென்று) விசேஷங்களிலுமென்று ஸூக்ஷ்மம் கீழ்ச்சொன்ன ஜ டவஸ்துக்களின் ஸாம்ராஜ்யம். பரந்தவண்டமிதென என்கிற த்ருஷ்டாந்தம் ஜடவஸ்துக்களுக்கு ஸம்பந்தமாயிருந்ததேயா கிலும் ஜீவர்க்காலே சணக்கவெல்லாத்திற்கு மிந்த த்ருஷ்டா ந்தம் தான்றுமென்றுகாட்டுகைக்காக அதையிங்கே யுரைக்கிறார் (ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டியால்) இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஸித்தவஸ்துத் தைப்புருளிச் செய்கிறார் (ஸநாயாஸத்தாலே இத்யாதியால்) “ஜ்யாபாநவிக்ஷாச” என்கிறவற்றை சணங்களிலே வ்யாபி யாநின்றால் தெரிந்துபட்டிருக்குமோ வென்னில்? ஸம்பத்தில் வ்யாபித்தாப்போலே ஸநாயாஸமென்காமங்களின்றிக்கே யிருக் குமென்கிறானென்று கருத்து. விஸ்வான ஸம்ஸாரன் சணக்க ளிலே ஸஸங்காரவிசனுக்குபாவது, ஸமெக்க வஸ்துக்களை ஸவ்யவஸ்தை ஸமஷ்டிக்கையும் நிர்வஹிக்கவல்ல சக்தியையு டைத்தாயிருக்கை. இப்படி சணக்களிலும் வர்ணாகரென்று சொல்லுகிறவென்கிறவித்தாலே ஒழிவிலென்பரந்ததென்று கீழ் ஸர் வஸமமான வ்யாப்திப்ரகாரத்தை விசேஷிக்கிறதிப் பாட்டென்று ஸமதியும் ஸங்கதியென்கை. கரந்தென்கிறதை யுரைக்கிறார்.

ரு— டந்திகழ்பொருடொறுங் * கரந்தெங்கும்பரந்துள
னிவையுண்டகரனே * * * ॥ ௰ ॥

ஆ— ஸர்வேஶ்வரஸ்வரூபங்கொண்டுஜகத்ஸஹஸ்ரமாவுமாய் ஸர்வ ஶரீராத்மாவிஸஞமாயிருந்த வெம்பெருமானுடையதுயரறுசுடரடிதொழுதெழென் மனனேயென்கிறார். * * ௰

(கரவிசும்பு) ஸ்ரீஶாவகாஶமொமொவகாஶமணா ஷைவி

இ- (ஸர்வேஶ்வரத்வாதியால்)இவையுண்டவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜகதிஜாதியால்) கரனென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார். (ஸாக்ஷாத்வெஜாதியால்) இப்பத்துப்பாட்டிற்கும் முதற்பாட்டின் தாத்பர்யவாசகத்தோடே ஸங்கமமென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸமர்ப்பிக்கிறார் (அபராஜிதாதியால்) ௰

நிகமனம்.

இத்திருவாய்மொழி யெம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபகுணவிபூத்யாதி வர்ணநபரமாயிருக்க, "பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்"லென்றிதை ஶேஷத்வமான வர்ணநபரமாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதாதியால்) ஔசித்யத்தாலே யென்றது ஶாஸனுக்கிழியுந்துறை திருவடிகளென்கிற ஔசித்யத்தாலே என்றபடி.

ப— மானஸூத்ரோறும், சில் - ஸூக்ஷ்ம, இடம் - ஸ்தூல ஶரீர மென்றுஞ்சொல்லுவர். அப்போது உபகாரவிஶிஷ்டமான ஶரீரந்தோறுமென்றபடி, பரந்துளனித்யநுஷங்கம். இடந்திகழ் - ஶரீரத்திலே ப்ரகாஶியாநின்ற, ஸ்வயம்ப்ரகாஶமான வென்றபடி. திகழ்கை - ப்ரகாஶிக்கை, பொருடொறும் - பதார்த்தங்கடோறும், விஷயங்களெல்லாத்திலு மென்றபடி, பொருள்தொறுமென்கிறவிடத்திலே ஐகாரத்திற்கு தகாரவகார டகாரமேகாதேஶமாய்த்து. ஸர்வஸ்வதந்த்ரஸ்வம். எங்கும் பரந்து - ஸர்வத்ரவ்யாபித்து. நித்யஶ்ரவணைப்போலே யதேஷ்டசஞ்சாரநாலன்றியே ஸர்வவத்தாலே ஸர்வத்ரவ்யாபிக்கின்றபடி. கரந்து - அஸங்கமாக, ஸர்வஸ்வரூபமாயென்றபடி. உளன் - இருப்பன். * * * ௰

மூ— கரவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை * வரநவில்திறல்வலி யளிபொறையாய்நின்ற * பரனடிமேல்குருகூர்ச்சடகோபன்

ஆ— [illegible] விசிஷ்டனான எம்பெருமானை ஆச்ரயிக்கிற இத்திருவாய்மொழியென்கிற இப்பொருளை அளவிட்டதாலே அவன் திருவடிகளை ஆச்ரயிக்கிறதென்கிறார். இத்திருவாய்மொழியின் சொற்களினழகையும் ஸந்தர்ப்பத்தினழகையும் பொருளின்சீ

இ- தயாவ திருவடிகளை ஆச்ரயமாகச் சொன்னது ஔவ வாசிகமென்றதாய்த்து. விசிஷ்டனான எம்பெருமானென்னு மதாலே இப்பாட்டில் வக்தவ்யத்தின் ஸங்க்ரஹஞ்சொல்லித் தாயிற்று. இவ்வக்தவ்யத்தில் [illegible] சொன்னது [illegible] லக்ஷணமென்று கருதது. நிரையென்கிற பதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியின் சொற்களின் ஆனுபூர்வியால்) சொற்கள் - பதங்கள், அவற்றிற்கு அழகாவது [illegible] பதங்கள். ஸந்தர்பத்துக்கழகாவது "[illegible] [illegible]" என்றுசொல்லப்பட்ட [illegible] விசேஷம். நிறை யென்கிறபதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொருளின்சீர்மையுமிதாதி பார்த்து என்னுமள

ப— கரவிசும்பு - கரந்த ஆகாசம், [illegible] ஆகாசமென்றபடி. எரி - அக்நி, வளி - வாயு, நீர் - ஜலம், நிலம் - பூமி, இவைமிசை - இந்த ஆகாசாதிகளின் மேலிருக்கிற - வர - விசிஷ்டமான, நவில் - சப்தம், திறல் - ஸாமர்த்த்யம், இங்கு [illegible] [illegible] விவக்ஷிதம். வலி - [illegible], அளி - [illegible] ஸ்பர்சம், பொறை - [illegible] க்ஷமை, [illegible] [illegible]மென்றபடி. ஆய்நின்ற - இவையெல்லாமாய் நின்றவனு ம், [illegible] [illegible]வென்றபடி. பரனடிமேல் - ஸ [illegible] [illegible] திருவடிகளின் விஷய மாக. குருகூர் சடகோபன்சொல் - திருநகரியிலவதரித்த ஆழ் வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்ட, இப்பாட்டின் விசேஷம்,

மூ—   சொல் * நிரைநிறையாயிரத்

ஆ— ர்மையையும் இசையினழகையும் இசசேர்த்திகளுடைய ப்ர ஸம்பந்த ஸௌந்தர்யத்தையும இவைபொய்யில்பாடலாயிருக்கிற படியையும் பார்த்துஇப்படியாலேதமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவும்ப

இ- வ.லே) இந்த பொருள்-ஸமஸ்தஸாரங்களான வேதார்த்த ஶாஸ்த்ரார்த்தங்கள், அவைத்துக்குசீர்மை - சப்தார்த்தங்கள், அதாவது, சப்தார்த்தங்களான ஸந்தோந்ந லக்ஷணங்களைப் போலவன்றிக்கே "க்ருத்வைஶ்வர்யவந்" என்கிறபடியே நிரதிசயபாண்டித்யமாயிருக்கை. இசை - கானம், இச்சேர்த்திகளிலுடைய வென்றது மேற்சொன்ன ஸந்தர்பவிஶேஷணாதீனா உசிதஸ்வரஸங்கீர்த்திநுடைய வென்றபடி. ஸம்ஸர்க்க மாவது "ஸமஸ்தஸங்கீதம் ஸமாஹிதம் ஸமுதிதம்" என்று சொல்லப்பட்ட ஸம்யக்ஸம், நிரைநிறை யென்கிற விஶேஷணத்தாலே ஸித்த ஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்திக்கிறார் (இப்படியாலே ப்ரகாரியால்) தமிழர் - த்ரைவிதகவிதார்ஜனர், இசைகாரர் - காநாபிஜ்ஞர். பத்தர் - பக்தர், பரவும்படி - கொண்டாடும்படி என்கை, இக்கானத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகைக்கு உபாதேயமான ஸம்ப்ரதாயத்தை ஶாஸ்த்ரவ்யுத்பத்தி சொல்லிருக்கிறது. விடேன்கிறதற்கு ஸந்தர்ப்ப வருந்திச்செய்கிறார் (நிரதிஶயப்ராபால்) ஸம்ப்ரதாயமாயிருப்பன வென்றது- ஸம்ப்ரதாயமாயிருப்பனவென்றபடி. இப்படிக்க விஶேஷ * ஸாக்ஷாத்கதம் - என்றிறைவனைப்போலே ஸர்வஜ்ஞ ஜநித நிரவயவ ஸாம்ராஜ்யமாக ஸமஸ்தவா வர் ஆயிரமென்று ஸமாப்திஜ்ஞானம் பண்ணுகிறார்

ஸ—ஸம்ஸ்க்ருதத்தின் ரஸிகர். இத்தால் ஸஹாவத வோ சொல்லிருக்கு. நிரை - நிரையையுடைத்தான, ஸமீ ஸங்கத்தமாயின வென்றபடி. நிறை - பூர்ணமான, ஸ ஸ்வரூபஸம்பூர்ணமான வென்றபடி. இவையிரண்டும் ப விஶேஷணங்கள்' ஆயிரத்து ஸஹஸ்ரத்தில்,

மூ— இவைபத்தும்வீடே||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— டிநிரபேக்ஷயகைங்கர்யமாயிருப்பனவெம்பெருமானுக்கு சுவயக்ஷமாகவேணுமென்று தம்முடைய ஸந்நிவேசத்தாலேஆயிரமென்றருளிச்செய்கிறார். * * * ௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ- வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (எம்பெருமானுக்கு ஸ்ரீஸூக்தி) ஸ்வயக்ஷமென்றது ஸ்ருயிஷ்டமென்றபடி. ஸ்ருயிஷ்டமாகச்சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணாத விஷயஸ்வபாவகூதமான ஸந்நிவேசத்தாலே ஆயிரமென்கிறாரென்று கருத்து. * * ௧௧||

ப— இவைபத்தும். இதைப்பத்துப் பாட்டுக்களும், வீடு-மோக்ஷம் போலே நிரபேக்ஷமென்றபடி. * * ௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்ய நிஷ்டாநம் ஸ்வயம் ஸ்ரீவேதாந்த

ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:,

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(உயர்வறவுயர்நலம்)

ஸ்ரீஶோத்க்ருஷ்டகுணாட்ய த்ரிதாமஸ்தடாநந்தஸ்ரீமாநபீ
ஸ்வாஸ் ஸ்வாயத்தாஶேஷ ஸத்தாஸ்திதியதநஹிதாமேவமே
வாமேஷவாராஶேவ்யாஸ் । த்ருஷ்டவ்யாஸ்தாநமாநாக்ஷ
தஸதஸமேதஸ்ஸ்வதஶேஷ வைதேதஹ்: ஶஸ்த்ர
யோமீவாஸ்வத ஸமந தாவநஸாஸா தவிதா ॥கக॥

இப்படி பத்து ச்லோகங்களாலே திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யத்தை ஸம்க்ஷிப்தஸம்காபரிஹாரபூர்வமாக நிரூபித்தருளி, அநந்தரம் அடைவிலே தத்தத்ஸகாயத்தை யருளிச்செய்யக்கடவராய் ப்ரதமம் ப்ரதமஶதகத்தில் ப்ரதமதஶகத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் (ஸ்ரீஶோத்க்ருஷ்டகுணாதி ச்லோகம்) (ஸ்ரீஶோத்க்ருஷ்டகுணாஸ்) உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் - ஐதொவ்யதக்ஷ்யமில்லாதபடி உத்க்ருஷ்டகல்யாணகுணங்களை யுடைத்தாகையாலும், (த்ரிதாமஸ்தயா) முழுநலம் - நிரவதிகாநந்தஸ்வரூபனாகையாலும், (அநந்தஸ்ரீமாஸ்) நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன் - பாதாளாதிஸர்வவிபவயுக்தமாக வுண்டான வேதநாவேதநவிஷ்டங்களையாலும், (ஸ்வாயத்தாஶேஷஸத்தாஸ்திதியதநஹிதாமேவாஸ்) இதுக்ரமேண நாமவனிவனுவன்- அவரவர்தமதமது- நின்றனர் நந்தனர் என்ற மூன்று பாட்டுகளாலும் . விவியதிக்ஷரம நிரீஶ்வரநஸ்ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஷணமாயீநம்பென்றும், எமபெருமான் ஸகலலோகதாநாக்ருதபா ஸாஸ்த்ரப்ரமாணைகஸமதிகம்யத்வமும் திடமிந்றம், ப்ரஶாந்த தத ஸத்தாஸ்ஸ்ருவ்யாதிநிர்வாஹகரும் ஸமஸ்தப்ரபஞ்சமாயீநமென்றும் மாயாஸ்ரூபத்திலேசொல்லுமையாலே * ஸ்வாயிதக்ஷ்யிய ஞெத நாமவதந [ரதக] ஸர்வவ்யாபித்வ ப்ரதிபாதகமான பாசுரத்தாலும், (ஜஶவ்யாப்ய:) திடவிசும்பெரிவளி - பரந்துக்கு தனக்கும் வேதாந்தச்சொல்லுமிந்த காரணஷ்வமும் ஸமஸ்த

மென்றுதோற்றும்படி தான் ஶரீரியாய் ஜகத்தை ஶரீரமாக உடைத்தாகையாலும், (த்ருக்ஷ்வஹ்ருதஹாவாஸ) ஆனபின்ன - இந்த ஜகத்துக்கு நியாமகனென்ன ஸங்கீர்ணமான வ்யூஹ ஶரீரர்களுக்கு ஆதாரபூதராய் நிற்கையாலும், (ஸத்ஸத்வ ந்தி:) உளனெனிலுளன் - ஸர்வஸம்ஹர்த்தாவான ஶரீரமானையில் லையென்று ஶாஸ்த்ரவாதிகளாலே சொல்லிமுடிக்கவொண்ணாத படி ப்ரத்யக்ஷாதிகளாலே ஸத்ஸம்ப்ரதாயமுறைப் அறியப்படு கையாலும், (ஸர்வகதகெஷ்டா ஸம்வ்ருதே:) பரந்த தண்பர வையுள் - வேதநன் ஶரீரமொகதேஶத்திலே நின்று ஜ்ஞாந த்தாலே எங்கும்வ்யாபிக்கும்படி யன்றிக்கே ஸர்வவஸ்துக்க ளிலும் ஸ்வரூபேண எங்குமொக்க வ்யாபித்துநிற்கையாலு ம், (வஸ்ருநுயோநீவஶ்) எம்பெருமானை ஸர்வோத்க்ருஷ்டனெ ன்று ஸாக்ஷாத்கரியாநின்றுகொண்டு யோகிஶ்ரேஷ்டரான வாழ் வார் தம்முடையதிருவுள்ளத்தைக்குறித்து அவனுடைய திரு வடிமலர்களைத் தொழுதெழென்று ப்ரயோகத்திலே யருளிச் செய்தாரென்கிறார். * * * * * *கக॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ—(வீடுமின்முற்றவும்) இப்படி பகவத்ப்ராப்யயாதாத்ம்ய
ஜ்ஞாநஜநித நிரவதிக ப்ரீதியான துஸ்ஸஹஸம்ஸாரி
ருப்பார் பலரோடேகூட ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரக்ருதிபரமாணவேஷிக
விஷயங்களைச்சொல்லியும் கேட்டுமநுபவிக்க வேணுமென்னு
மபேக்ஷையைப் பிறப்பிக்கையாலே அந்தரபேக்ஷாநுகுணமாக

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ-நந இப்படியாழ்வாருக்கு விஶதயாகவநுபவம் நடவா
நிற்க இவ்வநுபவமோஹாவஹனான பரமோபாஸன் "கொள்ள
மாளாவின்பவெள்ள" மென்றும் "தனக்குந்தன்றன்மை யறிவ
ரியா" னென்றும் சொல்லுகிறபடியே யநுபவித்துத் தலைக்கட்
டி முடியாதபடி யபரிச்சிந்நமாயிருக்கையாலே யநுபவம் மு
டிந்துகையொழிந்த தென்னவுங்கூடாதிருக்க "காதல்கடலின்மி
கப்பெரிதால்" என்றும், "சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவா" வெ
ன்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே யிவற்கு ஸமதநுபவாபிநிவேசமு
ம் நிஸ்ஸீமமாயிருக்க "எப்பொழுதும்நாள் திங்களாண்டூழி யூழி
தொறுமப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்னாராவமுத" மென்று
தமக்கவன் நித்யாபூர்வமாயிருக்குமென்று தா
மேசொல்லுகையாலே இவர்க்கு காலதோஷத்தாலே ப்ராப்தி
ஶைத்யம் சொல்லவுமொண்ணாதிருக்க இப்போது ஸமதநு
பவத்தை யொழிந்திவரித் திருவாய்மொழியிலே பரோபதே
ஶப்ரவ்ருத்தராகிற விதுகூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இ
ப்படியித்யாதிபால்) இப்படியென்றது கீழ்த்திருவாய்மொழியிலு
க்தரீத்யா என்றபடி, இங்குயாதாத்ம்யமாவது, ஸர்வேஸ்வர
குணவிஷயாதி ஸம்ஶ்லேஷ, இத்தாலீஸ்வரனுடை
ய வ்யாபகத்வாவயாக்ஷமான ஸகலம் கீழ்த் திருவாய்மொழிக்
கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. பிறப்பிக்கையாலே என்கிற வி
துக்கு உபதேசிக்கிறாரென்கிறவிதத்தோடே ஸம்பந்தம், இப்படிய
பேக்ஷை பிறந்ததாகிலவர்களோடே வந்தநுபவிக்கு மதொ
ழிய அவர்களுக்கு உபதேசிப்பானேனென்ன வருளிச்செய்கி
றார் (இவரந்தவபேக்ஷத்யாதி) ஸமதகீஸஸாரிகளாகில்
யந்தரபேக்ஷையைத் தவிருமத்தனையொழிய வாதிஸ்வாப்யத்தில்

மூ— வீடுமின்முற்றவும் * வீடுசெய்தும்முயிர் *

ஆ—ஈஶ்வரவிக்ஷைச்சுழந்தவர்களுக்கத்திவ்யார்த்தங்களில் ஸம்ஸக்த ஹேமராயிருப்பாரில்லாமையாலே இவர்களை ஸம்ஸாரிகளை ஹேமரா க்கிக்கொண்டாகிலும் நலவிர்க்க வேணுமென்று இவ்வர்த்தங்களை ருசித்து ஸம்ஸாரிகஹேமஹேதுவாயமான ஸத்யோகத்தை ஸம்ஸக்த க்ருதிகள விஷயமெல்லாம் வர்ணிக்குமாக வுபதேசிக்கிறார். ஸம்ஸக்த க்ருதிகள ஸகலவிஷய ஸங்கத்தையும்விட்டு இவ்வர்த்தங்களை பேர

இ—லாதார்க்குஉபதேசிக்கை யாதிசயமோவென்ன வருளிச்செய் கிறார் (இவர்களைபிதாதி) உதாஹரணநிவேச சௌவிதத் தைப் பார்க்கவொட்டாதென்று கருத்து. (ஸம்ஸாரிக ஹேமஹேதவாதி) ஸம்ஸாரிகஹேமஹேதுமாவது "ஸம்ஸ்லேஷ விப்யா மைக லக்ஷணவ்"ஐதாஹ்யலக்ஷமான உபதேசம், இந்தஉபதேச ஸத்யோக ஸர்வாஸமாகையால் ஸத்யோகம் தத்வாயம்மே ன்கிறது. ஸத்யோகஸ்வத்தாலே ஸமஸ்தஜ்ஞானமும் ஸங்க்ருஹீத மாகிறது. எங்ஙனேயென்னில், ஶாரீரகஶாஸ்த்ரத்திற்படியே ஹ்ருதயநாயமான ஸர்வோபாஸனை முதல்திருவாய்மொழி யில்பேசி தத்வஸ்வீகரணாஸ்பதமாய் ஹ்ருதயமான ஸத்யோக த்தை யநந்தரம்பேசுகிறாரென்று ஸங்க்ருஹீதம். ஸம்ஸாரிகளை ஸம்ஸாரிகஹேமராக்குகைக்காக ஸத்யோகத்தை யுபதேசி க்கிறாரென்கிறவித்தாலே பெம்பெருமானுடைய வாவாயகோ வபாஸமான ஸகலஸங்கமித்திருவாய்மொழிக்கு ஹ்ருதிவா த்யமென்றுஸங்க்ருஹீதம். * * * * * *

முதற்பாட்டு.

முற்றவும்வீடு எனகிறதற்குத் தாத்பர்யம்நுனிச் செய்கிறார் (ஸம்ஸக்த க்ருதிகத்யாதியால்) ஸகலத்தையும் ஸர்வதேவனை விடக்கூடாமையால் ஸமஸ்தமமிங்கே விவக்ஷிதமென்றுகருத் து. உம்முயிர்வீடுமினென்றுநயமாக்கி யுரைக்கிறார் (இவ்வர்த்தா

ஶ—முற்றவும் - ஸகலத்தையும் ஸம்ஸக்த க்ருதிகளெல்லாத் தையுமென்றபடி, வீடுசெய்து - த்யாகம்பண்ணி, உம்முயிர் - உங்களுடையஆத்மாவை, வீடுமின் - விடுங்கோள், ஸர்வேஶ்வரனுக்

ஸூ — வீடுடையானிடை * வீடுசெய்ம்மினே ||௨||

ஆ — ஷக்தே ஸமர்ப்பியுங்கோள், ஸர்வஸ்வத்தையுடையவன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பியுங்கோள்; ஸர்வஸ்வமாவது இவ்வாத்மா அவனுக்கு ஶேஷமென்று ஸம்வதிக்கை என்கிறார். ||௧||

இ - (ஸ்வாமித்வாதியால்) வீடுடையானிடை யென்கிறதைத்தனியே யொருவாக்யமாக்கி இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வத்துக்குமிடத்தித்யாதியால்) வீடுசெய்ம்மினே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வமாவதித்யாதியால்) ஸர்வஸ்வமிதி வீடுமினென்கிற விடத்திலே விஷயமாகையாலி வ்வாக்யத்துக்கு ஸர்வஸ்வஸமர்ப்பண ஶேஷமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமென்று கருத்து. ஆத்மஸர்வஸ்வம் நித்யஸித்த ஶேஷ ஸ்வாமிஸம்பந்தமென்றறியாதே ஸ்வகீயத்ரவ்யத்தை ராஜாவுக்கு உபஹாரமாகக் கொடுக்குமாப்போலே ஸர்வஸ்வத்துக்கிலாத்ரவ்யஹாரவெளயமேடியற்ற தாகாதென்கைக்காக ஸர்வஸ்வஸமர்ப்பணத்தை ஶோயிக்கிறாரென்று கருத்து. இஸ்ஸர்வஸ்வம் ஹ்ருதயோமாஹ: ஶ்ருவிஷ்டமென்று திருவுள்ளம். முற்றவும் வீடுசெய்தும்முயிர் வீடுமின்; வீடுடையானிடை, வீடுசெய்ம்மினே என்றிப்படி யிப்பாட்டை வாக்யத்ரயமாக்கி விவரித்தாராய்த்து. * * * * ௧

ப — கோளென்றபடி. மின்னென்றது யோஜ்யஸர்வஸம்ஹாவசநம். வீடு - ஸர்வஸ்வமாவது, உடையானிடை - உடையானிடத்தில், மற்றொருவனிடத்திலே உசிதமன்றென்றுகருத்து. வீடுசெய்ம்மினே - ஸர்வஸ்வஸமர்ப்பணமானவிடுகையைப் பண்ணுங்கோள், இசைகை - ஸம்யாவஸமும், வீடுமின்னென்று சொல்லப்பட்டஸர்வஸ்வமாவது ஶேஷஸ்வாம்யாவஸமமென்று தாத்பர்யம். இப்படி இவ்வாறாயிரப்படி வாக்யவாக்யாநாநுஸாரத்தாலே இப்பாட்டை வாக்யத்ரயமாக்கிக் கொள்ளுகையுசிதம். நஞ்சீயருள்ளிட்டாரிப்பாட்டை வாக்யத்வயமாகவும் யோஜிப்பார்கள், எங்ஙனே யென்னில்; முற்றவும்வீடுமின் - ஸமஸ்தத்தையும் த்யஜியுங்கோள், வீடுசெய்து - த்யாகத்தைப்பண்ணி, க்ஷராக்ஷயாஸத்யாக

மூ— மின்னின்னிலையில * மன்னுயிராக்கைகள் *

ஆ—(மின்னின்னிலை) விபரீதஸ்வபாவமான விஷயங்களை விடமுடியுமோவென்னில்; இவ்வாத்ம ஸம்பந்தியான ஶரீராதி ப்ராக்ருத விஷயங்களினுடைய அஸ்திரத்வாதிதோஷங்களை

இரண்டாம்பாட்டு.

இ- இப்பாட்டிலே ஶரீரங்களினுடைய அஸ்திரத்வாதிகளைத் விசிக்கையிந்த ப்ரகரணத்துக்க ஸங்கதமன்றோ? இதுக்கு ப்ராக்ருதவிஷயத்யாகவிதியிலே தாத்பர்யமென்னில் இது மேல்பாட்டிலே விஸமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (விரக்தேத்யாதியால்) கீழ்ச்சொன்ன விஷயானுபவாம் த்யாகம் உபஸ்ரமமென்று ஸம்க்ஷேபித்தவாறே யதுக்குஸாகாரமோவாயத் சொல்லுகிறதாகையால் இப்பாட்டு ஸாபேக்ஷமென்று கருத்து. மன்னுயிராக்கைகள் என்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (இவ்வாத்மஸம்பந்தி த்யாதியால்) ஸம்பந்திக்ஷம் ஸகேஸாக்ஷமென்று கருத்து. இங்கு ஶரீரத்தைச் சொன்னது ப்ராக்ருதவிஷயானுபவோபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே ஸூசிதம். மின்னின்னிலையில வென்னுமிடத்தென்றதையுமாக்கி யிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸ்திரத்வாதியால்) இங்கு அஸ்திரத்வத்தைச் சொன்னது ஸகலஸுகாஸ்தைர்ய்ஸ்வாதி தோஷங்களுக்கு

ப.— ஸர்வாநாதர், உம்முயிர்விடு - உங்களுடைய க்ஷேத்ரதேஹஸ்வித்திடத்தில், ஸம்ஶ்லேஷமாகியவா, உடையானிடை விடுசெய்மினே - ஸ்வஷம் - உம்முயிரை வீடுடையானிடை, மோக்ஷநியமாஸக்தனான ஸ்வாமிபக்கலிலே விடுசெய்மினென்று யோஜிப்பாருமுண்டு, ஆறாயிரப்படிவாக்யத்திலும் மீதமோஜனக்காரணமாக ஸமர்ப்பிப்பித்துக் கொள்ளவுமாம். * கூ

மன்னுயிராக்கைகள் - ஸ்திரமான ஆத்மாவினுடையதான ஶரீரங்கள், மன் - ஸ்திரம், மின்னின்னிலையில - மின்னினுடைய ஸ்திதியுமில்லாதவை, என்னுமிடத்து - இப்படிய த்ருஷ்டஸ்திர

மூ—என்னுமிடத்திறை * யுன்னுமினீரே ‖உ‖
நீர்நுமதென்றிவை * வேர்முதன்மாய்த்திறை *

அ— நீங்களே ஆராய்ந்துணருங்கோள். உணரவேளிதாகவிடலா
மென்கிறார். * * உ‖

(நீர்) ஆதிநாமகாமான அஹங்காரமமகாரங்களை வலவால

இ- முதலிக்ஷணமென்றுகருத்தாலே யாக்ஷமலம், நீரேஉன்னுமின்
என்றனவமாக்கி யிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்
களேயிசூாஜியால்) கீழ்ச்சொன்னமாமெகளுக்கு உத்தரமே
நாய்த்தென்னைப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உணர
வேயிசூாஜியால்) * * * உ

மூன்றும்பாட்டு.

வேர்முதன்மாய்த்தென்றஹங்கார மமகாரங்களுக்கு ஆ
ஜ்ஞந்சொல்லுகைபாலே இறைவத்தக்கு சுநமை-மீவைலக்ஷ ம
ஷவிஸமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஆதிகதஞ்ஜியா
ல்) ஆகாவுக்கு நாமமாவது ஸுநமை-, நீர் நுமதென்றிவை
யென்கறதற்கு நிஜஞ்ஞாமை-யருளிச் செய்கிறார் (அஹங்காரெ
ஆஜியால்) அஹங்காரமமகாரங்களைச் சொல்லுமிடத்தில் நான்
என்னதென்றிப்படி சொல்லவேணுமே யாகிலும் வாருடைய
அஹங்காரமமகாரங்களை யநுவதிக்கிற தாகையாலே நீர்நும
தென்று சொல்லக்குறை யில்லையென்று கருத்து. நானென்று
மென்னதென்றும் சம்வாதகமில்லை சொல்லமாட்டாரேநாகரு
வேமென்று. வேர்முதன்மாய்த் தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வலர
வ நமாகவிட்டென்று) அஹங்காராதிகளுக்கு வேர்வாவணவெ
ன்றுகருத்து, இக்ஞால்முற்றவும் வீடுசெய்தென்று கீழ்ச்சொன்ன
ஆஜமடவது அஹங்காரமமகார த்யாகமென்று வெளியிடுகிற
தென்று வ ஸகியும் வலதிஜிசெக. ...

ம— ... இறை - ... ,,
உன்று ... * * *உ
... - நீர் நமதென்று ... நட
க்கிற அஹங்காரமமகாரங்களை, வேர் முதல் - வேர்முதல் ...

மூ—சேர்மினுயிர்க்கத * னேர்நிறையில்லே ‖௩‖
இல்லதுமுள்ளது * மல்லதவனுரு * வெல்லையிலந்நலம்*

ஆ—நமாகவிட்டுஸம்ஸாரபாஶங்களை யபாஶ்ரயியுங்கோள், இவ்வாத்மாவுக்கு நத்தோடொத்தசீரியதொன்றுமில்லையென்கிறார். * ௩

(இல்லதும்) த்யாஜ்யமாகச்சொல்லப்படுகிற ப்ராக்ருத விஷயங்களிற்காட்டில் ஸமாஶ்ரயணீயமாகச்சொல்லப்படுகிற விஷயம் நன்றாயிருக்கவேணுமே இத்தைவிட்டத்தைப்பற்றலாவதென்னில்; ஹேயப்ரத்யநீகதயா கல்யாணைகதாநதயா இதரவிலக்ஷணமென்கிற வைலக்ஷ்ண்யத்தை

அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனையித்யாதியால்) உயிர்க்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவ்வாத்மாவுக்கென்று) அதனேரென்கிறதையுரைக்கிறார் (அத்தோடொத்ததென்று) நிறையில்லே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சீரியதித்யாதியால்) சீரியதாவது ஹிதமும்ப்ரியமும். * * ௩

நாலாம்பாட்டு.

ஸர்வேஶ்வரனுக்கு மானமென்கிற பாட்டாலே சொல்லப்பட்ட வேதநாவேதநவைலக்ஷண்யாதிகளை ஸௌலப்யவைலக்ஷ்ண்யஹேதுவான விவரணத்திலே யில்லதுமுள்ளது மித்யாதியாலே சொல்லுகை யஸங்கதமாய் வாரவ்யமாகாதோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (த்யாஜ்யத்யாதியால்) பூர்வம் தாமநுபவித்த வைலக்ஷண்யத்தை யிப்போது ப்ரஸக்தமான விஶ்ரம்பத்துக்கு உபகாரமாக வருளிச்செய்கிறாரென்கையாலே யஸங்கதியும் வாரவ்யமுமில்லையென்று கருத்து, வைலக்ஷண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஹேயப்ரத்யநீகஸ்வாரூபனென்னுமளவாலே) அதில் வேத

பொ—ஸவாஸநமாகவென்றபடி.மாய்த்து-நஶிப்பித்துவிட்டென்றபடி, இறை - ஸர்வேஶ்வரனை, சேர்மின் - ஆஶ்ரயியுங்கள், உயிர்க்கு - ஆத்மாவுக்கு, அதனேர் - தத்ஸத்ருஶமான, நிறை-வஸ்துவில், ஹிதமும்ப்ரியமுமென்றபடி, இல்லையே. * * ௩

அவனுரு - அவனுடையஸ்வரூபமானது, இல்லது முள்ளது மல்லது - வேதநாவேதநமல்லாதது, தத்விலக்ஷணமென்றபடி. எல்லையிலந்நலம் - எல்லையில்லாத அந்த ஆநந்த

மூ— புல்குபற்றறவே || ச || அற்றதுபற்றெனில் உற்றதுவீடுயிர் *

ஆ— இப்பாட்டில் ஸத்த்வவிசிஷ்டனான ஜீவனுடைய நிரதிசய போக்யமான விஷயத்தைப் பற்றுகைபாலே நிரதிசயமோக்ஷ ஸித்தி சொல்லுகிறது; ஆகலாலிந்த ஸுபமான விஷயங்களில ஸங்கத்தைவிட்டு அவனைப்புல்கு என்கிறார். * * சா (அற்றது) விஷயத்தில் ஸங்கத்தைவிடுமளவில் வ்யக்தி

இ— நாம ஸங்கஸர்வத்தாலேயில்லதுமுள்ளது மென்றது வ்யாவ்ருத்தம், "பசுஷ்யந்தஷ்யதி வித்யுஷு" இத்யாதிகளிற்போலே இல்லதுமுள்ளது ஸங்கஸ்வ காம்யத்வ ஸாதனவ வ்யத்ருத்திகளாலே வேதநாவேதந வாரங்களென்று கருத்து: ஸ்வாதவஸ்வத்தாலே உருஷவாவ்யாவ்ருத்த. எல்லையிலந்தமே ன்பிறதை யுரைக்கிறார் (நிரதிசயஸ்வாதுரித்யாதியால்) இதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதியால்) இது ஹேதுகர்மமென்று திருவருளிச்செய்கிறார் (ஆகலாலென்றது) பற்றென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஹேயமானவித்யாதியால்) அற்றென்கிறதை யுரைக்கிறார் (விட்டென்று) * * ஜ

ஈடுதாம்பாட்டு.

பற்று - அற்றது - எனில் - என்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயத்திலித்யாதியால்) உயிர்வீடுற்றதென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வ்யக்தித்யாதியால்)

மா—மான ஸந்தானவானைத்தவையுடையத யிருக்கும். பற்று-ஸங்கத்தை, ஹேயவிஷயஸங்கத்தை யென்றபடி, அற்று - விட்டு, புல்கு - விடுவை ஜவ, ஈதுராயிப்பென்றபடி, அவனை யிதிமேஷ், ஸமஸ்தாவிஷ்வாமபேலே ஸமஸ்வரூபஸ்வ ஸ்வாமிமென்கை க்காக புல்குவென்றது, புல்குவென்கிற வாசகவம் ஜாதிகள் சுவபூமா. * * * சு

பற்று - விஷயஸங்கமானது, அற்றதெனில் - விட்டதெனில், சுவிடுதான் இவ்வளவிலே யென்றபடி உயிர் - ஆத்மானது, வீடு - வ்யக்திவிஷயத்தைக்கைக்கொ, த்தாநாவைத்தாக யென்றபடி. உற்றது - ப்ராப்தமானது, ப்ராப்யயொமுமானது. அ

மூ—செற்றது மன்னுறில் * அற்றிறைபற்றே ||ரு||

ஆ—விரக்தனுமாய் ஸர்வஜ்ஞனுமாயிருந்தானேயாகிலும், அதிலகப்படாதே ஸமஸ்தஶ்ருஷ்டிதகரஸமான உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பெறநினைக்கிற் வேண்டியிருக்கில் முதலிலே விஷயஸங்கத்தை விடும்போதே எம்பெருமானைப் பற்றி விடுவதென்கிறார். * * * * * ருஅ

இ-வீடற்றதென்று ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநகப்ரக்ருதிவிநிவர்த்தகம் சொன்னவாறே ஸர்வஸ்வாபஹார ப்ரகாரமும் சொல்லித்த, மென்றுக நத்து, தோன்றுமென்றது ஜ்ஞாநப்ரயோஜனமெயி லாதாவலோகநத்தைச் சொன்னபடி. அதுசெற்று என்றதைவித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அதிலகப்படாதேயென்று) செற்றது என்கிறதிலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தித்ருஷ்டியால்) மன்னுறிலென்கிறதைத யுரைக்கிறார் (விஷயத்ருஷியால்) அற்றுபற்றென்கிறவிடங்களில் ப்ரத்யயங்களைமாறி இறைபற்றியது என்று யோஜித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (முதலிலேயிருத்தியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸமஸ்தாஶ்ரயணத்துக்கு உபாயபரிஹாரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸமாதியும் ஸம்ப்ரவிதை. * * * ரு

ஆறாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டுகளிலே ஸமாஶ்ரயணம் விஹிதமாயிருக்க யவன்முற்றிலடங்கே என்றிப்பாட்டிலுமதை விதிப்பானேனென்

ற—ப்ரதிபேஷ: ப்ராவிக்கயோக்யமாகையாவது ஜ்ஞாநப்ரயோஜனமேயிலே சுவலோகநவிஷயமாகை. அது - அந்தவாதாநவத்தை, செற்று - நசிப்பித்து, உஜ்ஜீவித்தென்றபடி, மன்னுறில் - மன்னவுறில் - ஸ்திரமாயிருக்க வேக்ஷிக்கிலென்றபடி, மன்னுகை - ஸ்திரமாகை, இறை - ஸர்வேஶ்வரனை, அற்று என்கிறவிடத்தில் ஔபசாரிக ப்ரத்யயத்தையும் பற்று என்கிறவிடத்தில் உஜ்ஜீவாநாதிஷேக வசநத்தையும் மாறியோஜிப்பது. பற்றி - ஆஶ்ரயித்து, அறு - த்யஜி, விஷயஸங்கத்தைஉஜ்ஜேஷ:. * * * ருஉ

மூ—பற்றிலனீசனு * முற்றவுநின்றனன் * பற்றிலையாயவன் * முற்றிலடங்கே |கூ|

ஆ—(பற்றிலன்) எம்பெருமானைநாம் பற்றினால் அவன் நம்மை விஷயீகரிக்குமோ, அவன் ஸர்வேச்வரனல்லனோ வென்னில்; ஸர்வேச்வரனே யாகிலும் ஆச்ரிதரெல்லார் பக்கலிலும் ஒக்க ஸௌசீல்யவானுயிருக்கும்; ஆதலால் நீயுமவன்பக்கலிலே ஸௌசீல்யவானுப் அவனுடைய ஸர்வசேஷவ்ருத்தியிலும் புகு வென்கிறார். * * * * கூ

இ- னவவதரிப்பிக்கிறார்(எம்பெருமானையி த்யாதியால்) இஸ்ஸௌசீல்யத்துக்கு ப் வசிஷ்டாரஞ் சொல்லுகையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்ய மென்றுகருத்து, ஈசனுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வ ரனேயாகிலுமென்று) முற்றவுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஆச்ரிதரித்யாதியால்) பற்றிலன்நின்றன னென்றநயித்துத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யவா னுயிருக்குமென்று) இது ஸௌசீல்யமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) பற்றிலை என்கிறதை விவரிக்கிறார் (நீயுமித்யாதியால்) அவன் முற்றிலெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதி யால்) அடங்கே என்கிறதை யுரைக்கிறார் (புகுஎன்று) கூ॥

ஏழாம்பாட்டு.

எம்பெருமானை யாச்ரயிக்குமிடத்தில் தடாகஸங்க்ஷேபத்தை க்கொண்டு பிறக்கும் சங்கைக்குப் வசிஷ்டாரம் கீழ்ப்பாட்டி லே சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலுமதுக்குப் வசிஷ்டாரஞ்சொல்

ப—ஈசனும் - ஸர்வேச்வரனேயாகிலும், முற்றவும - ஸர்வரி டத்திலும், ஆச்ரிதரெல்லாரிடத்திலு மென்றபடி, பற்றிலன் - ஸௌசீல்யவானுய்க்கொண்டு, பற்று - ஸௌசீல்யம், இல் - ப்ரகாசம் பற்றை - இல்லாக-வாஸஸ்தானமாகவுடையவனுய்க் கொண்டென் றபடி, ஸௌசீலாசனுய்க் கொண்டென்கை, நின்றனன் - இ ராநின்றான், பற்றிலையாய் - நீயும் ஸௌசீல்யவானுய்க் கொண் டு, அவன்முற்றில் - அவனுடைய ஸர்வத்திலும், ஸர்வசேஷ வ்ருத்தியிலுமென்றபடி, அடங்கு - ப்ரவ்ருத்தியென்றபடி. கூ॥

மூ—அடங்கெழில்சம்பத் * தடங்கக்கண்டீச * னடங்கெழிலஃ
தென் * றடங்குகவுள்ளே ।எ।

ஆ—(அடங்கெழில்) ஸௌந்தர்யாவஸாநபர்யந்தனேயாகிலும் இந்த ஸ்ரீவைகுண்டமான ஐஸ்வர்யத்தையும், ஸம்ஸாரவைபவமான ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாமர்த்தியத்தையுமுடையனாயிருக்கிற விருப்பைக்கண்டால் சென்றணுகலாயிருக்குமோ வென்னில்; அந்த ஸம்பத்தெல்லாம் என் ஸ்வாமியுடைய ஸம்பத்தென்றநுஸந்திக்கவே கூசாதே சென்றணுகலாம்; அப்படி அநுஸந்தித்துக் கொண்டு கூசாதே போய் அடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். எ ॥

இ—னுவானேனென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (ஸௌஹார்த்தாதியால்) நிரூபேக்ஷத்வ ஸௌஹார்த்தவைசிஷ்ட்யங்களைப் பரிஹரித்தார் கீழ், ஆஸ்ரயிப்பார்களுக்கவனுடைய விபூதிவைலக்ஷண்யத்தால் பிறக்கும் பயத்துக்குப் பரிஹாரஞ்சொல்லுகிறாரிப்பாட்டிலேயென்றுகருத்து, அடங்கெழில் சம்பத்தடங்கவென்றது ஸம்ஸாரவிஜாதீய ப்ராப்தவமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இத்தை ஸம்ஸாரவாக்யத்தோடு அநுஸந்திக்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்யாதியால்) அஃதடங்க ஈசனெழிலென்றநுவதித்து அஃதடங்கவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அந்தஸம்பத்தெல்லாமென்று) ஈசனெழிலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்ஸ்வாமியினுடைய ஸம்பத்தென்று என்று என்கிறதில் விவக்ஷிதார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (அநுஸந்திக்கவே இத்யாதியால்) என்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்)

ப—அடங்க - ஸர்வஸ்வம், எழில் உஜ்ஜ்வலமாயிருந்த, சம்பத்து - உபயவிபூதிரூப ஸம்பத்தை, அடங்கக்கண்டு - க்ருத்ஸ்நத்தையுங்கண்டு, அஃதடங்க - அந்தஸம்பத்தெல்லாம், ஈசன் - ஸ்வாமியினுடைய, எழிலென்று - ஐஸ்வர்யமென்று, ஐஸ்வர்யமான ஸம்பத்தாக அநுஸந்தித்தென்றபடி, உள்ளே அடங்குக - அந்த சேஷவஸ்துக்களுக்குள்ளே நீங்களும் சேஷபூதரென்றெண்ணுவது. அடங்குகவென்று ஸாவதாரணம். * * * * எ ॥

மூ— உள்ளமுரைசெய * லுள்ளவிம்மூன்றையு * முள்ளிக்கெ
டுத்திறை * யுள்ளிலொடுங்கே * * |அ|

ஆ—(உள்ளம்) என்ன உபகரணங்களைக் கொண்டடிமை செய்வதென்னில்; ஸம்பாதிக்க வேண்டாதே பண்டே ஸம்பன்னமாயிருந்த வாங்மநஃகாயங்கள் மூன்றையும் பகவத்ஸமாராதநோபகரணமாக வரிக்கவேண்டுமென்னுமிடத்தை ப்ரகாஶிப்பித்து தத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்து பகவத்விஷயமாக்குவதென்கிறார். அ॥

இ—அடங்குகவுள்ளே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ராதேஜ த்ராதியால்) * * * எ।

எட்டாம்பாட்டு.

உள்ளமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்பாதிக்கவித்யாதியால்) உள்ளமுரைசெயலிம் மூன்றையுமென்று அனுவதித்துரைக்கிறார் (வாங்மநஃகாயேத்யாதியால்) மூன்றையுமென் கிறதுக்கு நிவர்த்திப்பித்து, ஆக்குவது, என்கிற விரண்டிடத்திலுமந்வயம், உள்ளி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பகவதித்யாதி ப்ரகாஶிப்பித்தென்னுமளவாலே) உள்ளுகை, பராமர்ஶிக்கை, "ஸ்ம்ருதா ஸம்ஸ்ம்ருதி ஸ்ரீஶாரயதிவேதிதம் ! பூர்வவேதகாதைஹ ஸம்வாதாதிஹம்...தா" என்று சொல்லப்பட்டதிறே ! கெடுத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வ்யதிரிக்தேத்யாதியால்) இறையுள்ளிலொடுங்கே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பகவதித்யாதியால்) * * அ

ஸ—உள்ள - வித்யமானமான, உள்ளம் - மநஸ்ஸு, உரை - உக்தி, உக்திஸாதநமான வாகிந்த்ரியத்தை லக்ஷிக்கிறது, செயல் - வ்யாபாரம், வ்யாபாரஸாதநகாயத்தை லக்ஷிக்கிறது, - இம்மூன்றையும் - கரணத்ரயத்தையும், உள்ளி - பராமர்ஶித்து, கெடுத்து - விஷயாந்தரநிவர்த்திப்பித்து, இறையுள்ளில் - ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்திலே, ஒடுங்கு - ஒடுங்கு, ப்ரவணமாய்க் கென்றபடி, ஹீ உக்திஶேஷம், ஒடுங்கென்கிற விடத்திலே யெல்லாற்றுக்கரணத்தை வல்லொற்றுணகாரமாக்குவது. * அ॥

மூ—ஒடுங்கவவன்கண் * ஒடுங்கலுமெல்லாம் * விடும்பின்
னுமாக்கை * விடும்பொழுதெண்ணே |கூ|

ஆ—(ஒடுங்க) இப்படியவன் பக்கலிலே கரணங்களை ஒடுங்கப் பண்ணவே, ஸமஸ்த து:க்கங்களெல்லாம்போம், பின்னையுமிவ்வசரீர ஸம்பந்தம் போந்தனையும் பார்த்திருந் ஆத்தனையேயிடையீடுள்ளதென்கிறார். * * * கூ

(என்பெருக்கு) இப்படி ஸகலஸாஸ்த்ரரூபணீ ஜாதச்சொ

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ—அவன்கணென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவன்பக்கலிலே யென்று) ஒடுங்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (கரணங்களை யித்யாதியால்) ஒடுங்கலுமெல்லா மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸமஸ்த இத்யாதியால்) விடுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (போமென்று) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸந்யாஸத்துக்குப் பலஞ்சொல்லுகிறாரென்று ஸம்மதியும் ஸூசிதமாகை, பின்னுமாக்கைவிடும் பொழுதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால், எண்ணுவென்கிறதை யுரைக்கிறார்(பார்த்திருவென்று) இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அத்தனையேயித்யாதியால்) * * கூ

பத்தாம்பாட்டு.

திண்கழல்சேரே என்கிற பாட்டிலு மாஸ்ரயணத்தைச் சொன்னது வாக்யார்த்தமன்றோ இது உபஸம்ஹாரமென்னில் அது பொருந்தயிலலையே யென்னவருளிச்செய்கிறார்(இப்படியித்யாதியால்)

ப—அவன்கண்-அந்த ஸந்நிதியினிடத்திலே, கண்ணொன்று ஸஹ்ருதயா, ஒடுங்க - ஒடுங்கினவளவிலே, ஸ்வரணமாக்கின வளவிலேயென்றபடி, கரணங்களை யிதிஸேஷ:, ஒடுங்கலுமெல்லாம் - இன்றுமெல்லொற்றை வல்லொற்றுக்குவந்த, ஒடுக்கல்களெல்லாமென்றபடி, ஒடுக்கல் - ஸங்கோசம், ஸமஸ்த ஸாம்ஸாரிக ஸங்கோசங்களான து:க்கங்களெல்லாமென்கை, விடும் - நசிக்கும், பின்னும் - இப்படி ஸாதரமான ஸுகங்களனுபவித்தபின்பும், ஆக்கைவிடும்பொழுது - ஸரீரம்விடுகிற ஸமயத்தை, எண்ணு - விசாரித்திரு, ப்ரதீக்ஷஸ்வென்றபடி. கூ

மூ — எண்பெருக்கந்நலத் * தொண்பொருளீறில * வண்புகழ்

ஆ — ல்லப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரன் தானாரென்னில்; அஸங்க்யேயராய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராயிருந்த ஸர்வாத்மாக்களையும் நிரவதிக கல்யாண குணங்களையுமுடையனாயிருந்த நாராயணன்.

இ- இப்பாட்டுக்கு உபாஸ்யதேவதாவிஶேஷ நிர்த்தாரணத்திலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து, எண்பெருக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அஸங்க்யேயராயென்று) அந்நலத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபரால்) ஒண்பொருளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மாக்களையுமென்று) ஸர்வாத்மாக்களையு முடையனாயிருந்த வென்கையாலே எண்பெருக்கந்நலத்தொண் பொருளென்கிறது பஹுவ்ரீஹியென்று உபஸர்ஜநமாய்த்து, ஈறில வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நிரவதிகவென்று) வண்புகழ் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (கல்யாணகுணாதிகளால்) ஈறிலவண்புகழென்கிறதுவும் பஹுவ்ரீஹியென்று காட்டுகிறார் (உடையனாயிருந்தவென்று) பாட்டிலே நாரணன் திண்கழலென்று ஸமஸ்தமாயிருக்க உடையனாயிருந்த நாரணனென்றிங்கே வாக்யம் பண்ணினது இப்பாட்டுக்கு உபாஸ்யதேவதா நிஷ்கர்ஷத்திலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக, திண்கழல்சேரே என்கையாலே இப்பாட்டுக்கு ப்ரபத்தியிலுந் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக விவ்வாக்யபேதம்

ப — எண்பெருக்கு, எண் - ஸங்க்யை, பெருக்கு - ப்ரவாஹம், ஆநந்த்யத்தை லக்ஷிக்கிறது, அஸங்க்யேயங்களான வென்றபடி, அந்நலத்து - ப்ரஶஸ்தகுணங்களான, ப்ரஶஸ்த ஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணஶாலிகளான வென்றபடி, நலம் - குணம் ஒண் - விலக்ஷணங்களான, ஸம்ப்ரகாஶங்களான வென்றபடி. பொருள் - பதார்த்தங்களையுடையவனென, ஆத்மவஸ்துக்களையுடையனென்றபடி, எண்பெருக்கந்நலத் தொண்பொருளென்று பஹுவ்ரீஹி, ஈறில, ஈறு - அந்தம், அந்தரஹிதங்களான, பரிச்சேதரஹிதங்களான வென்றபடி, வண்புக

மூ— நாரணன் * திண்கழல்சேரே * ௰

சேர்த்தடத்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொற் * சீர்த்

ஆ— ப ஆஸ்ரிதரை ஒருக்காலும் கைவிடாதே ரக்ஷிக்கும் ஸௌலப்யமான திருவடிகளை ஆஸ்ரயியென்கிறார். * * மி

(சேர்த்தட) ஸமஸ்த ஸாரங்களுக்கு மாயிருந்த இவ்வாயிரத்திலுமித்திருவாய்மொழி யெம்பெருமானை

இ- மென்றுஞ்சொல்லுவார்கள். நாரணன் திண்கழலென்கிற ஸௌலப்யத்தில் ஷாட்குண்யத்தைக் காட்டுகிறார் (அவனுடையவென்று) அவனுடைய வென்கிறதற்குத் திருவடிகளையென்கிறதோடே யந்வயம். ஸாக்ஷாத் ஸர்வேஸ்வரனான திருவடிகளுக்குத் திண்மைசொல்லவொண்ணுமையாலே திண்மைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரைபிரியாதபடி) கழலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திருவடிகளையென்று) சேரேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஆஸ்ரயியென்று) * * * ம

நிகமனம்.

சீர்த்தொடையாயிரத்து" என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தத்தாலே) இப்பத்தோடேழ்ச்சு, வென்றதைப்பித்தாத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிலேயால்) எம்பெருமானைப்புணர்ந்துஎன்றது ஸ்வரூப க்ஷேத்ர நிக்ஷேபித்தென்றபடி, ஸர்வ ஸ்ரோமுள்ள ஸர்வேஸ்வரனை வ்யாப்தமெய்வானுமீ வானுமீ | உபநிஷத்வாக்யாந்த ஸ்வரூபாதிகள் நாராயண ஸூக்த" என்னுமாப்போலே வேதங்களுக்கு ஸிகரமாக நாராயணனுடைய ஸ்வரூபங்களை நிரூபித்த இத்திருவாய்மொழி சொல்லப்

ப— ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளான குணங்களை யுடையவனை, ஈறிலவண்புகழ்நாரணனும் ஸ்வாஸ்ரயவஸ்துவிஸிஷ்டி, நாரணன் - நாராயணனுடைய, திண் - த்ருடமான, கழல் - திருவடிகளை சேர் - ஆஸ்ரயி. * * மி

சேர்த்தட - சேர்ந்த தடாகத்தை யுடையதாய், தடம் - தடாகம், தென் - ஸௌந்தர்யமான, குருகூர்ச்சடகோபன் சொல் - திருநகரியையுடையரான ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியான, சீர்

மூ— தொடைபாயிரத் * தோர்த்தவிப்பத்தே |கக|

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— புணர்ந்து சொல்லிற்று * * * கக॥

இ- பட்டதென்கை, ஆகையால் ஶேஷோக்ஷாவுக்கிது ஸ்வரூபஜ்ஞா வாஶ்ய மென்கிறதாய்த் தென்றுகருத்து. * சக॥

மூ— த்தொடையாயிரத்து - ஶப்தார்த்தவாநுஸம் நாதிவமான ஸஹஸ்ரத்திலும், சீர் - ஶ்லோகம், தொடை - ஸம்பந்தம், இப்பத்து - இந்த பத்துபாட்டுகளும், ஓர்த்த - விசாரிக்கப்பட்டன, விசாரித்துச்சொல்லப்பட்டன, ஓர்க்கை - விசாரிக்கை. கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஶேவதி ஶ்ரீமத்வரத ராமாநுஜமுநிதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(வீடுமின்)

ஸாத்விகாஸ் ஸம்ஸ்ரிதாஸ் ஸந்த்யஜ்ய நிர்வாஹ்யவாஸ்தவிகத்வாத்
ஸ்வாமித்வாதாஶ்ரயஸ்யாநந்தத்ரவ்யத்வநஸ்ஷிதாஶ்ர
வ்யவஹாரஷ்டஸ்வாக: । ஸர்வாஶ்ரயக்ஷமத்வாத்
ஸவிஶேஷதயா ஶாந்தாக்யஸ்ஸ்வாம்ஸ்தாகோஷோ
ஜ்ஞாநஶக்தாஜஸ்ரயந்தயோபாதிஸம்பந்தயோக்யாதகை:।

(ஸாத்விகாஸ்) உம்முயிர் வீடுடையான் - எல்லாரும் ஸுமுக்ஷுவ தியாகையாலும் (ஸம்ஸ்ரிதாஸ்) மின்னின்னிலையில - ஸர்வ்வ ஸிக்தரெல்லாரும் சஶ்ரிதராய்த் தாஞெருவனே ஸம்ஶ்ரிதராக யாலும், (நிர்வாஹ்யவாஸ்தவிகத்வ, ஸ்வாமித்வாத்) நீர்நுமதென் றிவை வேர்முதன்மாய்த்து - அஹங்கார மமகாரங்களாகிற வி ரோதிகளை விட்டபேர்களாலே ஸாத்ம்யமாகையாலும், (ஜாஜ்ஞ ஸர்வாநந்தத்ரவ்யத்வாத்) எல்லையிலந்நலம் புல்குபற்றற்று - ..

ப்படி யெல்லாருக்கு மநோஹரமாயிருக்கையாலும், (ஸர்வநவதி தரவஸ்த்ராவஸ்யைவைஷ்ணவமாஸ) உற்றதுவீடுயிர் செற்றதுமன்னுறில் - ஸ்வாமியான கைவல்யத்திற்காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஸ்வரூபஸ்வரூபப்ரவேசத்தை யுடைத்தாகையாலும், (ஸர்வத்ராவஸ்த்வாதாஸ) பற்றிலனீசனுமுற்றவு நின்றனன் - ஸ்வாதீநமாக வாஸ்ரயித்த ஸம்ஸாரிகளிற்காட்டிலு மின்றாஸ்ரயித்த வெதநரிடத்தில் மிகவும் வாத்ஸல்யத்தை யுடைத்தாகையாலும்; (ஸாஸம்ஸதபா) அடங்கெழில் சம்பத்து - கட்டடங்கநன்றான ஸம்பத்தை யுடைத்தாகையாலும், (ஜ்ஞாநஸாத்யஸ்வரூபமாவாஸ) உள்ளமுரை செயலுள்ளவிம்மூன்றையும் - த்ரிவிதகரணங்களாலே ஸஜிக்கப்படு மதுவுகையாலும், (ஸம்ஸாரமோக்ஷாவகாஸாஸ) ஒடுங்கலுமெல்லாம்விடும் - ஸவிஷயாதிகளாலே யுண்டான ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தை விடுவிக்கையாலும், (ஜகத்யபநதபா) வண்புகழ்நாரணன் - லோகங்களுக்கெல்லா மாதாரமுமாய், ஸஹாயபூதருமாய், உபாயமுமாய் நிற்கையாலும், எம்பெருமான் ஸர்வாராத்யனாயிருக்கும் - அவனை ஸஜியுங்கோளென்று "வீடுமின்முற்றவு" மென்கிற உபதேசத்திலே வரரைக்குறித் தாழ்வாருபதேசித்தருளினாரென்கிறார் * கஉ

ஸ்ரீவேதநிதிமஹாகுருமஹாதேசிகாய நம:

முதற்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (பத்துடையடியவர்) ஸௌலப்யஸக்தியும் உதாரவிஷய மெல்லாமுமும் எம்பெருமானை சக்ஷுராதிகரணங்களாலே அநுபவித்தாலல்லது பிறவாது, சாக்ஷுஷாநுபவந்தானும் ஸர்வதேசங்களுக்கும் பொதுவாயவபிஸாக்ஷமான ஊநவ் வாக்கும் ஶோவரனல்லனென்று "மனனகம்" என்கிறபாட்டிலே சொல்லப்பட்டவெம்பெருமான்பக்கல் கூடாது - ஆகலாலினி யெம்பெருமானை யிழந்துபோமத்தனை யாகாதே; என்றவஸரரான

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— நநாஸக்தியைப் பண்ணுங்கோ ளென்றுபதேசித்தவிவர் அநந்தரம் தத்ப்ரகாரவிசேஷங்களை உபதேசிக்க வேண்டியிருக்க அதைவிட்டுத் தாம் ஸௌலப்யத்திலே யீடுபடுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸௌலப்யத்ராதியால்) சக்ஷுராதி கரணங்களாலே என்றது - சக்ஷுராதிகரணகோசர யெநகெநசித் என்றபடி. அப்படியநுபவிக்கத்தட்டென்ன; இவ்வநுபவமாவது, ஸவிஷயாநுபவமோ? சவிஷயாநுபவமோ? என்றுவிகல்பித்து அதில் ஸக்தியாமமில்லாமையாலே த்விதீயகல்பம் கூடாதென்று ஸிஷகரித்து ப்ரதமகல்பம் கூடாதென்று சொல்லுகிறது (சாக்ஷுஷேத்யாதியால்) ஶோவர னல்லனென்று ஸவிஷயா ஶோவரனல்லனென்றபடி. இப்படியிறே "மனனக" மென்கிறபாட்டிலே சொல்லிற்று. விரு ஹவிஶிஷ்டவைஷ்ண வபிஷ்டித்தநுபவிக்கலாமோ? வென்னில், விருஹமும் துஸ்ஸஹமாயிராநின்றதே யென்றுகருத்து. அத்தால் ஹாநியென்னெ சொல்லுகிறது (ஆகலாலித்யாதி) ஆகலாலென்றது ஸாக்ஷாதநுபவவிருஹமிவையிரண்டும் கூடாமையாலே ஸௌலப்யஸக்தி பிறவாமையாலே யென்றபடி. இழந்து போமித்தனையாகாதே யென்றது - இழந்துபோமித்தனையன்றோ வென்றபடி. அவஸரரானவர்களைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார், ஸா ருமுறைகளையருளிச் செய்பத்துடைய யென்கிறதோடே சுகம். பத்துடையென்கிறவிடம் ஸக்தியாமவாமாமுவினைக் கண்டால் ஸக்தி யுண்டாம் ஸக்தியுண்டானால் காணலாமென்றிப்படி சக்ரநாக ப்ருபணம் ப்ரஸாதிக்கையாலே அத்ரிஷாராதம் பத்துடை

மூ— பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய* வித்த

ஆ— வர்களைக்குறித்து, எம்பெருமானைக் காணவேணுமென்ற பேக்ஷயுடையராயிருப்பார்க்குக்காணலாம்படியெளியனும், அதிகர்மிகளுக்கவனரியனானது- அரியனுமிடத்து, ஆச்ரிதர்க்கெளிய னான விவ்வாகாரத்தாலே பிறர்களுக்கரிய பிரபாவ, ஒருவி ஸ்மயநீயனென்றுகொண் டெம்பெருமானுடைய ஆச்ரித ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்யத்தொடங்கி, மத்துறு கடைவெண் ணெய் களவினிலுரவிடை யாப்புண்டெளிவிலேயடியணைந்து உள்ளும்

இ- யடியவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) எளியவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணலாமித்யாதியால்) ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லவந்தவிவர்பிறர்களுக்கரியவென்று துர்லபத்வத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன விதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அதிகர்மிகளுக்கித்யாதியால்) அவனரியனாவது அதிகர்மிகளுக்கென்றபடியா, ஆகையால் துர்லபத்வஞ்சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு மதிசொல்லுகிறாரென்றதாய்த்து. வித்தகனென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரியனுமிடத்தித்யாதி விஸ்மயநீயனென்னுமளவாலே) “[illegible]” இத்யாதிகளிலே ப்ரசித்தங்கள். இப்படி ஸ்வாமிக்கு ஸௌலப்யத்தைப்பண்ண ஆச்சர்யரானவிவர் எத்திறமென்று தாம் அநுபவிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடைய இத்யாதி (ஈடுபட்டென்னுமளவும்) ஆகையால் ஆச்சர்யம் மிக மென்றதாய்த்து. உள்ளும்மெய்யாக நடுங்கினவென்றது- உ

ப— பத்து- பக்தி, பத்தியென்கிறது- பத்தென்றிங்கு கடைக் குறைத்தலாயிருக்கிறது. இங்கு பக்தியாவது காணவேண்டுமென்கிற அபேக்ஷாரூபமான ப்ரீதிவிஶேஷம், பத்துடை— பக்தியுடையவரான, அடியவர்க்கு- அடி- திருவடிகள், அடியை ஆச்ரயித்தவர் அடியவர். ஆச்ரிதஜனங்களுக்கென்றபடி, எளியவன்- ஸுலபன், பிறர்களுக்கு- இதரர்களுக்கு, அதிகர்மிகளுக்கென்றபடி, அரிய- துர்லபனான, வித்தகன்- ஆச்சர்யபூதன்,

மூ— கண்மலர்மகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகள் * மத்துறுகடை வெண்ணெய்களவினிலுரவிடையாப்புண் * டெந்திறமும்

ஆ— மெய்யாக நடுங்கினபடியே யிருக்கிறவெளிமையைக்கண்டு இவ்வதிமாத்ராச்ரிதஸௌலப்யமஹா ஸாகரத்திலே ஈடுபட்டு, ஆச்ரிதஸமாச்ரயணீயனா யிருக்கைக்கு தஜ்ஜாதீயனாய் வந்துபிறந்தருள வமையாதோ? இங்ஙனே யுரலிலே கட்டுண்டுநடுங்கினபடியே யிருந்தருளவேணுமோ பிரானே! இதென்செய்தருளினாய், எதுக்காகச்செய்தருளினாயென்கிறார். * * க॥

இ— எள்ளும் மெய்யாகத் தோன்றும்படி நடுங்கினவென்றபடி. இது வங்கியவென்கிறவுக்தத்தின் தாத்பர்யம். எந்திறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆச்ரிதஸமாச்ரயணீயத்வாதியால்) என்செய்தருளினாயென்றது ஸர்வஜ்ஞனான உனக்கு இத்தனைதாழ்ச்சியான தென்னாலேயளவிட முடிகிறதில்லை யென்றபடி. இப்படி ஸௌலப்யாதிசய குணாவகாஹநமாக ப்ரகரணமிங்கே ஸங்க்ஷேபமாகையாலே த்விதீயபாதார்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாய்த்து. * * க॥

ப— மலர்மகள்- பத்மஜையான பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்வரூபம், இங்குபத்மவிசேஷிதம் "ஸாஹம்ஸேவே[illegible]" என்று சொல்லப்பட்டதிறே. விரும்பும்- விரும்பப்படுமவரான, ஆச்ரயிக்கப்படுமவரான வென்றபடி. அரும்பெறல்- அருமையான பெறலையுடையாரான' பெறல்- லாபம், துர்லபரானவென்றபடி, ஸர்வஸ்வாமியானவென்று பதவிவக்ஷாயம். நம்மடிகள்- நம்முடையஸ்வாமி, அடிஸம்பந்தியான வகுப்பாம். வஜ்ஜாயாம்வைஷ்ணவம். இதற்கு ஆப்புண்டென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மத்துறு கடை- மத்து- மந்தாநதண்டம், மத்தாலுறுத்திக்கடையப்பட்ட தயிர்வெண்ணெயாகையாலே யசோதைப்பிராட்டியால் ஆயாஸித்துக்கடையப்பட்ட வென்றபடி. வெண்ணெய்- வெண்ணெயினுடைய, களவில்- களவுபற்றிலே, உரலிடை- உரலிலே, இ டையென்று ஸப்தம்யர்த்தவ்யயம். உரலென்கிறவிடம் பொருளாய் உரம்- உரலென்கிறது உரலென்றும் ப்ரஸித்தாக்ஷரமாக்கொள்ளும்

ஸூ— ரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே |ச|

அ— (எளிவரும்) இப்படி எம்பெருமான் திருவவதாரம் பண்ணிக்கொண்டெளியனும்படியைச் சொல்லப்புக்கு, அந்த ஸௌலப்ய ப்ரஸங்கத்திலே உரலோடே கட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருக்கிற நிரதிசயஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்து அப்ரக்ருதிஸ்தரான ஆழ்வார், நெடும்போதுகூட ப்ரக்ருதிஸ்தராய், பின்னையும் ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு.

இ- அநந்த உரலோடேகட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருக்கையாகிற நிரதிசயஸௌலப்யத்திலே ஈடுபட்டவிவர் பலபிறப்பாயென்று அநேகாவதாரமான அவதாரரூப ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்திக்க விழியச்கூடுமோ? இங்கு ஸ்வயம் அநுஸந்திக்கிறாரல்லர், ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தைப் பிறருக்குபதேசிக்கிறாரென்னில்? நிரதிசயஸௌலப்யாநுஸந்தாநத்தாலே மோஹித்தவிவர் உபதேசிக்கக் கூடுமோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி ஐதிஹ்யமால்) அப்ரக்ருதிஸ்தரானவென்றது- மோஹம்பதரானவென்றபடி. இத்தால் ஸௌலப்யாநுஸந்தானத்திலே யீடுபட்டென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னது மோஹபர்யந்தமென்று சொல்லித்தாயிற்று. நெடும்போது கூடவென்று - விளம்பமான பின்பென்றபடி. ப்ரக்ருதிஸ்தராயென்றது - ஸ்வஸ்தமான தெளிவைப் பெற்றவராயென்றபடி. அருளிச்செய்கிறாரென்றது - ப்ரகாரமாகவருளிச் செய்கிறாரென்றபடி. ப்ரஸ்துதத்துக்கு ஸௌலப்யப்ரகாரவிசேஷோபதேசத்திலே தாத்பர்யமென்று

ஶ— றதை. ஆப்புண்டு- கட்டுண்டு' உரலினோடிணைந்திருந்து-உரலோடே ஸத்ருசராயிருந்து, இணை- ஸத்ருசம், நிஶ்சேஷ்டராயிருந்தென்றபடி' ஏங்கிய- அகட்டுகிறதாயாரைக்கண்டு அழவும்மாட்டாதே வெப்பப்படுகின்ற, ஏக்கம்- வ்யாபாராக்ஷமமான துக்கம். ஏங்கியவெளிவு- ஏங்கினஸௌலப்யம், ஏங்குகையாகிற ஸௌலப்யமென்றபடி- எத்திறம்- என்னப்ரகாரம்? ஆஶ்சர்யமென்றபடி. * * * * கூ

மூ— எளிவருமியல்பினனிலைவரம்பிலபலபிறப்பாய்* யொளிவரு முழுநலமுதலில கேடிலவீடாம் * நெளிதருநிலைமைய

ஆ— ஸாமாநாதிகரண்யத்தில் ஜ்ஞாநவைஷிஷ்ட்யங்களினுடைய பக்ஷத்தை பக்ஷத்தும் பாராதே ஆஸ்ரிதஸஜாதீயராய்க்கொண்டு அவதரிக்கு மன பிறவிகள் பிறந்துவந்து ஸௌலப்யம், பிறந்தருளும்போ

இ— காட்டுகைக்காக எளிவருமியல்பினனென்றது அநாவஸ்யமென்று ஜ்ஞாபிக்கிறார் (ஸாமாநாதிகரண்யத்திலென்று) நிலைவரம்பி லவென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஜ்ஞாநத்யாகியா ல்) நிலை, வரம்பு, என்கிற இரண்டுபதங்களும் வ்யவஸ்தாவாசி களாகையாலே பாநராக்தியமாகாமைக்காக, ஒன்றுஜ்ஞாநவ்யவ ஸ்தையையும் மற்றது வைஷிஷ்டவ்யவஸ்தையையும் காட்டுகிற தென்றுகருத்து, பலபிறப்பாயென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸஜாதீயராய்) பிறவிகள் - பிறவிகளிலே, க ண்டொன்று ஸஜாதீயரூபேண எளிவரு மியல்பினனென்கிற தைஸௌலப்யமாக்கிறார் (ஸௌலப்யமென்று) அதீபசஜாதீயவதா ரங்களுக்கும் ஸௌலப்யத்தை காரணத்வேந அநாக தாத் பர்யமன்மைக்காக வவதாரத்தை அநாவஷிக்கிறார் (பிறந்தரு

மு— நிலை - வ்யவஸ்தை, இந்தவியாதியிலே ஜ்ஞாநமடியொழி யிலே ஜ்ஞாநமில்லை என்கிறவ்யவஸ்தை என்றபடி. வரம்பு - இந் த வ்யவஸ்தையாய் இந்தவ்யவஸ்தையாகவென்கிறவ்யவஸ்தை, இல - இவையிரண்டுமில்லாத, பலபிறப்பாய் - வெவ்வேறுஜாதிகளாயு டையவனாய், உத்க்ருஷ்டஜாதீயரெல்லாரோடும் ஸஜாதீயனாய்ப் ப டி, எளிவருமியல்பினன் - எளிவருகை. பரிபாலிக்கை, ஸௌ லப்யமென்றபடி, அதைஇயல்வாக - ஸ்வபாவமாக வுடையவன், முதலில - உத்பத்தியில்லாத, முதல் - உத்பத்தி. இல - இல் லாத, கேடு - நாஸம், ஒளிவரும் - ஒளிவருகின்ற, உஜ்ஜ்வலமாகாநின்றவென்றபடி., முழுநலம் - ஸமஸ்தகல்யா ண குணங்களையும். வீடாம் - மோக்ஷமுமாய், ஸ்வப்ரகாசங்களை, தெளி - தெளிவு. ஸாக்ஷாத்காரமென் றபடி, தருநிலைமையது - தருகையாகிற வந்த ஸ்வபாவம்

மூ— தொழிலிலன் முழுவதுமிறையோ * னளிவரு

ஆ— து நிரவஸ்யஜ்ஞாநாநந்த வைபவ ஸ்ரீவத்ஸாங்க ஸ்வஸா க்ஷாத்காரராஜ்யவதீ. க்ஷமாப்ருத் ஸ்வஸம்பந்ந நிர்வாஹகஶ்ரீ ஸுஸம்பந்நங் களேபு மொன்றுமெழியாமே கொண்டுவந்து பிறந்தருளும், இப்படி பிறந்தருளிபாஸ்ரீசர்க்கு ஸம்ஸ்லேஷமாக வாத்ஸல்யம் பண்ணிக்கொ

இ— ளும்போதென்று) முதலில கேடில்' லென்கிறதற்கு நிஷ்க்ருஷ்டா ர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸித்தனென்று) ஒளிவரு' மென்கிறத ற்குக் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (கல்யாணஎன்று) முழுநல, 'மென்கிறதைபுரைக்கிறார் (வைபவ ஸ்ரீவத்ஸாங்கவென்று) வீடா ந்தெளிதருநிலைமைபதென்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார். (ஸ்வத்யாதியால்) வைபவஸ்ரீமந்த்ரரஹஸ்ய ஸ்வஸாக்ஷாத்கார ராஜ்யவதீஶக்ஷமாப்ருத்ஸ்வஸைந்யதிஸம்ஸ்த், ஸ்வஸாக்ஷாத்காரராஜ்ய வென்றது ஜேக்ஷவிஶேஷணம். இறையோனென்கிறதி னர்த்தத் தைக் காட்டுகிறார் (ஸமேஸ்வரகவென்று) இது ஜ்ஞாநவை ஶாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே ஸர்வமும், மு ழுவதுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸமஸ்த்யாதியால்) ஒழி விலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒன்று மி த்யாதியால்) தாரீயவாதித்துக்கு ஸாமஸ்த்யகாராதெரா வலக்ஷரத்திலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக வவ்வகார த்தை யநுவதிக்கிறார் (இப்படி இத்யாதியால்) அளிவருமருளி னோடகத்தனனென்கிறதில் ஸமஸ்தவிஶாலத்தை யருளிச் செய் கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கென்று) அளிவருமருளினோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷபரனவென்று) அமை ந்தென்று விஶேஷணஞ் சொல்லுகையாலே இங்கருள்ஸர்வம் ஸ க்ஷணயாஸ்லேஷமென்றுகருத்து, அமைந்தென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆஸ்ரித்யாதியால்) ஸ்ருஷ்டாநமாவது -

ஶ— ஸர்வத்தையும், நிலைமை - ஸ்வஸாவ, முழுவதும் - இவையி த்தனையும், ஒழிவிலன் - ஒழியாதவனுப், விடாதவனுயென்றபடி, இறையோன் - ஸர்வேஸ்வரனுப்க்கொண்டு. ஸர்வேஸ்வரஸ்வபாவத் தை விடாதவனுப்க்கொண்டென்றபடி. அளிவரும் - அளிவரா

மூ— மருளினோடகத்தனன்புறத்தனனமைந்தே ॥௨॥
அமைவுடையறநெறிமுழுவதுமுயர்வறவுயர்ந்த * வமைவு

ஆ — ளினோடும். ஸநாஶ்ரீ [illegible] இருக்குமென்கிறார். உ॥
(அமைவுடை) [illegible]
[illegible] காட்டினார் [illegible]

இ— தன்னை விரும்புமவர்க்குகை அகத்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (எளிதென்று) புறத்தனனென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாஶ்ரீ [illegible]) உ

மூன்றாம்பாட்டு.

அமைவுடை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (சவிசேஷவென்று) முழுவதுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் ([illegible]த்தாலே) உயர்வறவுயர்ந்தென்று ஸமத்தை உத்க்ருஷ்டமாகச் சொல்லவே, [illegible] ன்று [illegible] கருத்தாலே நிரதிஶயஸுகம். இங்கு [illegible] நிரதிஶய[illegible] அறநெறியென்கிறதை யுரைக்கிறார் ([illegible]வென்று) இங்கு த்ருதீயாவை [illegible] என்று நினைந்து அந்த த்ருதீயையால் [illegible]த்தை யருளிச்செய்கிறார் ([illegible]மாயென்று) உயர்வறவுயர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் ([illegible]த்ருதீயால்)

ஸ — நின்ற, அ[illegible], ஸ்திதமானவென்றபடி, [illegible]மானவென்கை. அருளினோடு - க்ருபையோடே, [illegible] என்றபடி. அமைந்து - சமைந்து, விரும்பனுயென்றபடி, அகத்தனன் - அகம் - ஹ்ருதயம், அகத்திலேயிருக்குமவன் அகத்தனன் - [illegible] என்றபடி. [illegible] - [illegible] புறத்தனன் - புறம்பேயிருக்குமவன், [illegible] என்றபடி, ஸநாஶ்ரீ [illegible].

அமைவுடை - [illegible], அமைவு - [illegible], அறநெறி முழுவதும் - [illegible]மெல்லாத்தாலும், அறம் - [illegible], த்ருதீயாவை[illegible] - உயர்வற - உ[illegible]மமும்படி,

மூ— டை முதல்கெடலொடிவிடை யறநிலமதுவா* மமைவுடைய

ஆ— நிரபேக்ஷமாயிருந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராவாந்தரஸம்ஹாரகத்வங்கள் கைவந்திருக்கையாகிற விஶேஷணத்தையுடையராய் நிரபேக்ஷராயிருந்த ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள சேதநாசேதநங்களுக்கு மாத்ராவாயிருக்கையாகிற நிரபேக்ஷ்யத்தையுடையனாயிருந்த பரமபுருஷ

இ— ப்ரபாஷாஸங்களிற் காட்டிலென்றது- ஸ்வஶப்தாதிகளைக்காட்டிலுமென்றபடி, இரண்டாமமைவுடை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷமாயிருந்தவென்று) ஸமஸ்திஜநாநாம் ஸம்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரகாரணத்வ நிரபேக்ஷமென்றபடி. முதல் கெடலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதியால்) வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைச்சொன்னபடி. இடையொடியென்றதைப்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவாந்தரஸம்ஹாரத்யாதியால்) அவாந்தரவதிநாஶ ஸம்ஹாராதிகளைச் சொன்னபடி. அது அறநிலமாமென்றதைப்பற்றி விவரிக்கிறார் (கைவந்திருக்கையால்) மூன்றாமமைவுடை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷராயிருந்தவென்று) அமரருமமரரவையும் படைத்தாளு" மென்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிருக்கையாகிறவென்னுமளவாலே) நான்காமமைவுடை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷத்வாதியால்)

ப— ஸகஸ்ஸ்ருஷ்டியிலே ஐகரபாஷாஸங்களினுடைய உத்தரபக்ஷங்களாம்படி யென்கை, உயர்ந்த - உச்ச்ரிதங்களான, அமைவுடை - வ்ருத்தியுடையதுகளான, ஸமஸ்தஸங்காரநாஶன அவாந்தரவஸங்காரதிஸிக்த ஸம்ஹாரகாரிநிரபேக்ஷங்களானவென்றபடி. முதல் - ஸ்ருஷ்டி, கெடல் - ஸம்ஹாரம், இடையொடிவு - ஸம்ஹாரம், அவாந்தர ஸம்ஹாரமென்றபடி. அது - அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளெல்லாம், அற - அத்யந்தம், நிலமாம் - வஶீகதமாம்படி யிருக்கிறவர்களான, நிலமாமென்றது- அமரர்களுக்கு விஶேஷணம், அமைவுடை- வ்ருத்தியையுடைய

மூ— மமரரும்யாவையும்யாவருந்தானு * மமைவுடைநாரணன்
மாயையையறிபவர்யாரே * * ||௯||
யாருமோர்நிலைமையனென வறிவரிய வெம்பெருமான் *

ஆ—ணன் ஸஜாதீயனுய்க்கொண்டுபிறந்தருளியெளியனுயிருக்கிற
விந்த ஸ்வரூபமானமாணமொருவர்க்குநிலமோவென்கிறார். ௯॥
(யாருமோர்) ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கறியவரியனுநிடத்தில்

இ- மாயையையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸஜாதீயனுயித்யாதி மாணமென்னுமளவாலே) அறிபவர் யாரென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருவர்க்குநிலமோவென்று) இத்தாலெம்பெருமான் ஸர்வேச்வராதி மாணங்களோடே வந்து பிறந்தருளுமாகில் தத்காலவர்த்திகளான ப்ரஹ்மாதிக ள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனிக்கக் கூடுமோவென்ற விவ்வவதாரஸ்வரூப மொருவர்க்கும் நிலமல்லவென்கிறாரென்றுகருத்து. * ௯॥

நான்காம்பாட்டு.

ஸர்வேச்வரன் ஜ்ஞாதாஸக்யனல்லனென்றும், ஸக்யனென்றுஞ்சொல்லுகிறவாகையாலே இப்பாட்டில் ஸ்ரீயசஸ்தீபவாதங்கள் ஸந்த்யாஸந்நிவேசங்களென்றே வென்னவிப் வாதஷயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்யக் கோவியதில் ஸ்ரீயசவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கித்யாதியால்) இத்தால் ஸமிஹாஸாதிகள் அவன் மாயையையறிந்திருக்கை ந ம்ப்பாட்டிலே மாயையை யறிபவர்யாரென்றது ஸ்ரீகிருஷ்ண விஷயமென்று இப்பாட்டிலே விசேஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை, ஸ்ரீயசவாதத்திலே யாருமென்கிறதற்கு அ

ப—ரான, ஸ்ரீயோஜநநிரபேக்ஷரான வென்றபடி, அமரரும் - தேவதைகளும், யாவையும்-ஸர்வசேதநங்களும், யாவரும்-ஸர்வசேதநரும், தானும் - தானேயிவையெல்லாமாயிருக்கிற, அமைவுடை - வசித்வமுடையரான, காரணன்மாயையை- நாராயணனுடையவஸ்வரூபத்தை, யாரறிபவர் - ஒருவருமறியமாட்டாரென்கை. * ௯॥

யாரும் - எத்தனைபெரிய ஞாநசக்திகளையுடையார்க்கும், ஷஷ்ட்யர்த்தே சதுர்த்தீ. ஓர்நிலைமையனென - ஒருஸமாயத்தைத பண்

மூ— யாருமோர்நிலைமையனென வறிவெளியவெம்பெருமான்* பேருமோராயிரம்பிறபலவுடையவெம் பெருமான் * பேரு

அ— அவர்களெத்தனையேனு முத்க்ருஷ்டரேயாகிலுமவர்களுக்கு 'இன்ன ஸ்வபாவத்தை யுடையவ, னென்றறியவரியன். ஆச்ரிதர்க்கறிய வெளியனுமிடத்திலவர்களெத்தனையேனுந்தண்ணியரேயாகிலும்; "இன்ன ஸ்வபாவத்தை யுடையனெ., ன்றறியவெளியன். இன்னஸ்வபாவத்தையுடையவ னென்றறியவெளியனுவதென்னென்னில்; ஸ்வஜ்ஞ பகவுாணமாண விஶிஷ்டனுய்,

---

இ— பூர்வார்த்தத்தாலே உத்க்ருஷ்டாகாரவிசேஷத்திலே தாத்வயமென்று காட்டுகிறார் (அவர்களித்யாதியால்) ஓர்நிலைமையனெனவென்கிறதைபுரைக்கிறார் (இன்ன ஸ்வபாவத்தையித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்கு த்தாத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கித்யாதியால்) இவ்விடத்தில்யாருமென்கிறதற்கு உத்தரார்த்தத்தாலே நிக்ருஷ்டாகாரவிசேஷத்திலே தாத்வயமென்றுகாட்டுகிறார் (இரண்டாமவர்களித்யாதியால்) தண்ணியரென்றது - நிக்ருஷ்டரென்றபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஸக்தமான விரோதத்தை பரிஹரிக்கவந்தவிப்பாட்டிலே, ஸஹஸ்ரநாமத்வாதிகளைச்சொல்லுகை அநந்வயமன்றோ வென்ன விதை த்விதீயபாதவிவரணமாகவவதரிப்பிக்கிறார். (இன்னஸ்வபாவத்தை யித்யாதியால்) பேருமோராயிரமென்பதற்குத் தாத்வயமருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஜ்ஞெயித்யாதியால்) நாமத்வாதுமோரதிசயமல்லாமையாலும், நாமங்களுக்கு ஸாமங்

ப— யவனென்று, நிலையுடையவன் நிலைமையன், அறிவரியவெம்பெருமான் - அறியவருமையான வென்னுடையஸ்வாமி, யாரும் - எத்தனையேனும் நிக்ருஷ்டரானவர்களுக்கும், ஓர்நிலைமையனென - ஸ்வஷ்டம், அறிவெளியவெம்பெருமான் - அறியஸுலபனான வென்னுடையஸ்வாமி, ஓராயிரம்பேரும் - விலக்ஷணங்களான ஸஹஸ்ரநாமங்களும், பிறபல - அந்யங்களான ரூபங்களனேகங்களும், உடையவெம்பெருமான் - ஸ்வஷ்டம், ஓர்பேரும் - ஒருநாமமும், ஓருருவமும் - ஒருரூபமும், உளதில்லை.

மூ—மோருருவமு முளதில்லை யிலதில்லைபிணககே * ||௭||

ஆ—மற்றுமாஸ்ரித வரிஷ்டாணாஸமா க ஈவஸ்தேரூட ஷ்டோரூ ஷ விஸிஷ்ட னென்றரிய வெளியனும். இப்படியோர்பேருமோருரு வமும் தங்களுக்குத்தோற்றுமையாலே ப்ருகிகளுண்டெ,இல்லை, யெ ன்ன, ஈநூககளுக்கு த்தோற்றுகையாலே அவர் உண்டெ ன்ன இப்படி விப்ரத்வஙங்களா யிருக்குமென்கிறார். சா||

இ-கள் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளாகைடாலும், ஈாஹவஸ்வரூபமாவிஷ்வ வணைநத்துக்கு தத்ஹணவிஸிஷ்டதையிலே நோக்கென்று திரு வுள்ளம் பிறபலவுடையவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பிறவென்றால் ஈஜாதீயமத்த னைபொழிய ரூபவங்களைக்காட்டுமோவென்னில்; ‘‘ ஈஸரூப வெவ்யாகரவாணி, ஈாஹரூபஸ்ரூபதாநா’’ இத்யாதிகளிலே ஈாஹத்தோடே ரூபத்தைச்சொல்லுகையாலும், பேருமோரு ருவமென்றிதை ஈஜாமோரூபவாவகஸஹத்தாலே ஈநூ வதிக்கையாலும் இஸ்ரூபமிங்கேரூபவுமமென்றுகருத்து. இ ந்தவாக்யம் த்ருதீயவாக்யத்துக்கு விவரணமென்று இவ்வர்த்த த்தை ஷ்ரூபிப்பிக்கைக்காக அறிவெளியவென்கிறதைபநூவதிக் கிறார் (அறியவெளியனுமென்று) உளதில்லை யிலதில்லை யென்று ஈாஹரூபவபொருஹவாஸவங்க ளிரண்டையும் நிஷேதிக்கை யாலே வித்துரீயவாக்யம் விராதாஸக்மன்றோவென்ன? விதை ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்பக்கோலி அதில் பேருமோருரு வமு முளதில்லை’’ யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இலதில்லை யென்கிறதற்குத் தாத்ப ர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈநூககளுக்கித்யாதியால்) பிணங்கென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இ

ஶ— உண்டாயிருப்பதில்லை,இலதில்லை-இல்லாதிருப்பதில்லை, என் று உகிவாக்யாவரார்த்தம், என்று பிணக்கு - இப்படிகலகம் ஈநூகளை ப்ருதிகளையொரிகி ஶேஷ:, எம்பெருமானென் று வஹவாரஞ்சொன்னது - ஆஸ்திகர்க்கெளியனும் ஈநா ஸ்திகர்க்கரியனுமபடியை ஈநூவஸமிக்கிறபடி சா||

மூ—பிணக்கறவறுவகைச் சமயமுநெறியுள்ளியுரைத்த*கணக்க

ஆ— (பிணக்கற) இப்படி விருத்திவத்தியுண்டாயிருந்த விட த்தில் விவற்றுடைய வுண்மையை நிரூபிக்கும்படி யெங்ஙனேயென் னில்? அந்தவிருத்திகளுடைய ஷட்ஸங்களுக்கும் சுநாதகளுமான வெசுதிகர்க்குமிப்படியுள்ள விருத்திவத்தி நிரும்படி வேதசாமாஷ்

இ - ப்படி விருத்திவனமாகையாலே சநாதகளுடைய ஷாத்திகளுடைய ங்களிரண்டுமில்லாத ஷட்ஸமருக்கும் இவ்வவதாரஸாமியம் இல மாகாதென்று தாத்பர்யமென்று கருத்து. * ௫ ॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இந்த ஸௌலப்யகுணத்திலே நெறியுள்ளியுரைத்த வெ ன்று ஸாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகத்வஞ் சொல்லுகை சுநவெகுவிஷமன்றோ வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருந்தாழியால்) அறுவகைச் சமயமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அந்தவிரு த்திகளுடைய தாழியால்) ஷட்ஸங்களாவன - ஸாங்க்ய யோக கா ணாத பௌத்த ஜைந பாஸுபதங்கள், இங்கு சுவிருத்தமா ன ப்ரதிஸம்பாயிலைக் காட்டுகிறார் (சுநாதகளுமரிதாழியால்) பிணக்கற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப டியுள்ள விதாழியால்) நெறியுள்ளி யென்கிறதற்குத் தாத்ப ர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதைதாழியால்) சுநாவலம்பித்து எ ன்றது - விசாரித்தென்றபடி, இதம்சருளிச்செய்தா னென்கிறதோ டே சுபம். ஸத்வஸத்வஜ்ஞனவனுக்கு வேதத்தை விசாரிக்க வேண்டுமோவென்னில்; ஸம்பத்த கச சொன்னோனென்று சில ரதர் ஸங்கியாமைக்காக ப்ரமாணவாவேகஷ ஆதாரத்தைப் போலே வேத மர்த்தை விசாரித்துக்கொண்டு, அருளிச்செய்தானென் று கருத்து. இப்படிவிசாரித்துச் செய்தானென்றாயிற்று * ஜ ஷிஹிவெஷயாமீத ஸூத்ர ஸிவிவிமயெச வயதி । ப்ரஹ

ஸ — அறுவகைச்சமயமும - ஷட்விய பாஹ்யங்களுக்கும், ஷஷ்டி யையப்ரயதா. வெவதக்கும் ப்ரமஸஷ், பிணக்கு - கலஹம், அற - அறும்படி, நிவர்த்தமப்படி, நெறி - மார்க்கத்தை யென்றபடி, உள்ளி - விசாரித்து, உரைத்த - அருளிச்செய்தவ

மூ — மூநலத்தனனந்தமிலாதியம்பகவன்*வணக்குடைத்தவநெறி

ஆ — த்தையுள்ளபடியே கடாக்ஷிக்கு, ஸஹஜமான ஸகல வேதங்களுக்குந்தானே ப்ரதிபாத்ய னென்னு மிடத்தையும், ஸௌலப்யவிஷயமதையாலே நிஷேத்யமான தேஹத்தோடே விரோதிக்கையாலே ஐகம் ஸம்பந்தங்கள் ப்ராணமன்றென்னு மிடத்தையும், ஸ்வாபாவிக ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகல்யாணகுண வேதனை தானே ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்தான்.

இ — ஸர்வத்ர வேதைச்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்யோ வேதாந்தக்ருத் வேதவிதேவ சாஹ:" ஐ த்யாதிகளிலே ஜ்ஞாவிதமென்றதிப்ராயம். உரைத்தவென்றது கீதோபநிஷத்தாலே கதர்ங்களை கடாக்ஷிக்கிறார் (ஸர்வமேதத்யாதியால்) அம்பகவ னென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதியால்) 'ஜ்ஞாநஶக்திபலைச்வர்ய வீர்யதேஜாம்ஸ்யசேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர்குணாதிபி:" என்கிற ப்ரமாணமிங்கே ஸூசிதம். யதா, ஸ்வாபாவிகமென்றது — அந்தமிலாதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமெனவுமாம். இப்பக்ஷத்திலந்தமிலாதியென்கிற விடத்திலே அம்பகவனென்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வஜ்ஞத்வாதிவிசிஷ்டனென நித்யஸ்வாபாவிகமென்றாகக்கடவது. உரைத்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார். (ஸ்ரீகீதையிலே இத்யாதியால்) இங்கு ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரம் ப்ரக்ருதமாகையாலே உரைத்தவென்றது ஸ்ரீகீதாவிஷயமென்றாகக்கடவது. உரைத்தவனைச் சொல்லு நலத்தனனென்று ஸம்பந்தமாயிருக்க அருளிச்செய்தானென்றிங்கே இவர் வாக்யசேஷம் பண்ணினது இவ்விசேஷணங்களுக்கு கீ

ப — ஞா, கணக்கறு-அபரிச்சேத்யமாயிருக்குமுள்ள, நலத்தனன்-குணத்தையுடையவனான, நலமுடையவன் - நலத்தனன், அந்தமில் - அநாதிசமான, ஆதி - ஜகத்காரணமான, அம்பகவன் - அழகான பகவான்விஷயத்தில், அம் - அழகு, ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநாதிகளை யுடையவனான் விஷயத்திலென்றபடி. வணக்குடை - வணக்கு. நமநம், '...' வென்கிறபடியே நம்ரஸ்வபாவ யுடைத்தான, தவநெறி - தவோபாயமான

மூ— வழிநின்றுபுறநெறிகளைகட்*டுணக்குமின்பசையறவவனு
டையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே * * * |ரு|

ஆ—இப்படி ஸௌலப்யத்தையுள்ளபடியே ஸ்பஷ்டமாக்கினவிம ஸமாஶ்ரயணத்தையுடையருளெம்பெருமான்றிறமான பக்தியோகத்திலேநின்று,ப்ராக்ருதவிஷயங்களாகிறகளைகளைக்கடிந்து,அவற்றின் ஸங்கத்தையும் விடுங்கோள்.எங்களைவிடும்படியென்னில்; அவன்

இ- முற்சொன்ன ஸம்ஸர்க்கையைப்பரிஹரிக்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக. கணச்சுற நகைத்தன னென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இப்படிஸௌலப்யாதியால்) அம்பகவனென்பதற்கு வணக்குடைத்தவ நெறியென்கிறதோடே ஸதீ ஸமாஸமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான்றிறமானவென்று) திறமான - விஷயமான. வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்றென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (பக்த்யாதியால்) புறநெறிகளை கட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) உணக்குமின் பசையற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவற்றினித்யாதியால்) இங்கே விஷயத்யாக விதானம் வைராக்யஜனனமென்ன த்யாகமோபாய விஶேஷவைஶத்யத்திலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக வ்யவஸ்தித லாகாங்க்ஷ காட்டுகிறார் (எங்களை விடும்படியென்று) அவனுடையுணர்வுகொண் டென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவனருளிச்செய்த வித்யாதியால்)

ப—உபாயம், பக்தியோகமெனும்படி. வழிநின்று- அதாகிறவழியிலேநின்று, புறநெறி - க்ஷுத்ரமதி, ப்ராக்ருதவிஷயங்களைச்சொல்லுகிறது, களை - அதாகிறகளையை, விரோதியை. கட்டு - பறித்து, பரிஹரித்தென்றபடி. அவனுடைய புணர்வுகொண்டு - அந்தஸர்வாதிகாரனுடையதாய் ஜ்ஞாநஸாத்யமான ஸ்ரீகீதையாலே, யதா - ஸர்வஜ்ஞானஜனித்யான ஸ்ரீகீதையாலே என்னமாம், உணர்ந்து - நன்றாகத்தெளிந்து, அவனை உக்கிஷேஷ, பசை - ஸம்பந்தத்தை, அற - சத்ருஷம், உணக்குமின்- ஶோஷிப்பியுங்கோள், விடுங்கோளென்றபடி. ரு

மூ—உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்றுயர்ந்துருவியந்தவிந்நிலைமை*

ஆ— ருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்தியாலே ஸர்வஜ்ஞர்களுமறியா ணாத்மஜ்ஞானவலவனையுணர்ந்து, வ்யதிரிக்த ஸம்பத்தை விடுவ தென்கிறார். * * * * ௫

(உணர்ந்துணர்ந்து) ஜ்ஞாத்ருத்வைகஸ்வரூபமாய், ஜ்ஞா நைகஸ்வபாவமாய், ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாயிருந்த

இ— ஜ்ஞாநவ்யாப்தியான உணர்வுஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநஸங்கோசமான ஸ்ரீஸூக்தியை லக்ஷிக்கிறதென்று கருத்து. உணர்ந்தே என்றது- ஸர்வஸாக்ஷாத்காரமாகையாலே ஸர்வத்தை ஸம்ப்ராஹரிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால்) ஸ்ரீயாஜ்ஞாந ஸாவாதநா விஷயத்வா ஹோபாய மென்கிறாரென்றதாய்த்து. இந்த உபாயோபதே ஸத்திலே இத்துரீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமென்னுமிடத்தை வ்யக்தமாக்குகைக்காக ஸூத்ரத்தை ஸந்தர்சிக்கிறார் (வ்யதிரி க்தத்வாதியால்) * * * ௫

ஆறும்பாட்டு.

உணர்ந்துணர்ந்து என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய் கிறார் (ஜ்ஞாத்ருத்வைகத்வாதியால்) இந்த வீசேஷணயாலே ஆத்மா வுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமன்று - ஸ்வாபாவிக நித்யஸித்தமே ன்கிறதென்றுகருத்து. இழிந்தகன்றுயர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநதத்வாதியால்) ஜீவனா வகையாலே யிந்த வ்யாப்தியானது யதார்த்த ஜ்ஞாநஸ்வரூப மென்றுகருத்து. உருவியந்தவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரக்ரு தீசத்வாதியால்) இந்நிலைமை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்

ப—உயிர்காள் - ப்ராணிகாள்? இது ஸம்போதநம். உணர் ந்துணர்ந்து - தத்வார்த்தங்களை யறிந்தறிந்துகொண்டு, ஜ்ஞாத்ரு த்வைக ஸ்வபாவனென்றபடி. இழிந்து - அத: ப்ரதேசமெல் லாம் வ்யாபித்து, அகன்று - திர்யக் ப்ரதேசமெல்லாம் வ்யா பித்து, உயர்ந்து - ஊர்த்வ ப்ரதேசமெல்லாம் வ்யாபித்து, ஜ்ஞாநஸாரமாவென்றுகருத்து. உரு - ரூபவைபவமான ஸ்வித்தி ந்காட்டினும், வியந்த - விலக்ஷணமான, இந்நிலைமை - இத்தஸ்தி

மூ — உணர்ந்துணர்ந்துணரிலு மிறைநிலையுணர்வரிதுயிர்காள்*

ஆ — வஸிஷ்டாத்யாராத்யத்வத்தை யுள்ளபடியே விசதமாயு ணரிலுமாஸ்ரிதஸௌலப்யணீயக்ஷமமாக தேவமனுஷ்யாதி ரூபேணாவதீர்ணனாவிந்தஸர்வேஸ்வரனாகிறான் - ப்ரஹ்மாவோ? ருத்ரனோ? நாராயணனோ? என்றறிகைபரிது. ஆகிலெங்ஙனேயறி

இ-கிறார் (வஸிஷ்டைகத்யாதியால்) உணர்ந்துணர்ந்துணரிலுமெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (விசதீக்ருத்யாதியால்) இறைநிலையுணர்வரிது என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கி றார் (ஸுத்திதத்யாதி அரிதென்னுமளவாலே) ஸர்வேஸ்வரத்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கூடிலும் தேவதாந்தரஸாம்யமெ றியக்கூடாதென்று கருத்து. ஈத்ருஸ ஸௌலப்யமென்று தாத்ப ர்யம். தேவமனுஷ்யாதி ரூபேணாவதீர்ணனை யென்றது நிலைவரம்பில பலபிறப்பாய் என்றதைப்பற்ற, இது ஸாதாரண விசேஷணம். தேவமனுஷ்யாதி ரூபேண பிறக்கையா லே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடும் ஸஜாதீயனாய்ப் பிறந்து தத்ஸ த்ருஸவ்யாபாரங்களையும் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கையாலே ஸம் ஸய முண்டாகிறதென்றபிப்ராயம். இறைஞ்சுமி னென்றிங்கு ஆஸ்ரயணத்தைச் சொல்லுகை ஸங்கதமன்றோ வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகில்ஜகத்யாதியால்) த்ரிமூர்த்தியில் ஸா தேவதா நிஷ்கர்ஷாய ப்ரதிபந்நாத்திலே இவ்வுத் தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையால் ஸங்கதியில்லை யெ ன்றுகருத்து. இத்தால் ஸர்வேஸ்வரன் ஸம்ஸாரிகைக்காக ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடு ஸஜாதீயனாய்த் திருவவதாரம் பண் ணுகையாலே, ஸமாஸ்ரயணீய னின்னானென்று நிஷ்கர்ஷிக்க வொண்ணாமையால் பழைய ஸௌலப்யமொக்க மீளவும் மிக்க த்ரிமூர்த்திஸாம்யத்தில் ஸமாஸ்ரயணீய விசேஷநிர்ணயமா

ஸ — யை, இந்தவாத்மாவினுடைய புத்தியை, உணர்ந்து-ஸ்ரவணத்தா லேயறிந்து, உணர்ந்து-மனனத்தாலே தெளிந்து, உணரிலும்-யோ கத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தாலும், இறைநிலை-ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வபாவம், உணர்வரிது- அறியவஸக்யம், அரியனாரென்னுமிவரை-

மூ— உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்தரி அயனரனென்னுமிவரை*
உணர்ந்துணர்ந்து ரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின் மனப்பட்ட
தொன்றே * * சா

ஆ— யும்படியென்னில்; அரியயனரனென்னுமிவர் த்ரயமாக பஹுஶாஸ்த்ரஶ்ரவண மநநங்களைப்பண்ணுவது. இப்படி பஹுஶாஸ்த்ர ஶ்ரவண மநநங்களைப்பண்ணவே யவர்களிலொருவனீஶ்வரனென்று தோற்றும்; அவனையாஶ்ரயிங்கோளென்கிறார். * சா||

இ- ஆயத்நத்தைச்சொல்லிக்கொண்டந்த ஈஶ்வரத்வத்தைப்ரகாஶிக்கிறாரென்கிறவிப்பாட்டிற்கு ஸங்கதியும் ஸங்க்ஷேபமுமே. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தாநாதி பண்ணுவதென்னு மளவாலே) இன்னானென்று விஶேஷியாதே மனப்பட்டதொன்றென்று ஸாமாந்யேந சொன்னதற்கு பஹுஶாஸ்த்ரஶ்ரவணாதிகளைப் பண்ணவே, அந்த விஶேஷந்தானேதோற்றுமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (இப்படி உத்தராதியால்) இறைஞ்சுமினென்கிறதை உபபாதிக்கிறார் (அவ்வுத்தராதியால்) உத்தராயமெல்லாம் ஸ்வாக்யமாயிருந்தாலும் தத்த்வநிர்ணயங்களுக்குத் ... விவக்ஷிதமான தாத்பர்யத்தை வெளியிடுகைக்காக வ்யாக்யாநம் பண்ணவாக்யமாய்த்து. * சா||

ஏழாம்பாட்டு

ஒன்றெனப் பலவெனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்.

ப— ஹரி-அஜன்-ஹரனென்கிறவிவர்களை, உணர்ந்துணர்ந்து- ஶ்ரவணமநநங்களாலே தெளிந்து, உரைத்துரைத்து - தத்த்வஹிதவாசக ஶாஸ்த்ரங்களையும் ஸத்யோக்தியோ வ்யவஹரித்து, மனப்பட்டதொன்றே - இந்த ஸத்ஶ்ரவணாதிகளாலே ... மநவிலே ஸம்ஶயமறத் தோன்றின ஒருவஸ்துவை, இறைஞ்சுமினென்கிற தொடரயம், உணர்ந்துணர்ந்து - ஶ்ரவணமநநாதி ஶ்ராவணம் ஸாக்ஷாத்கரித்து, உரைத்துரைத்து - தத்த்வநிர்ணயாதிகளையும் ஸந்தர்ஶநம்பண்ணி, இறைஞ்சுமின் - ஆஶ்ரயியுங்கோள். * * சா௬

மூ—ஒன்றெனப்பலவெனவறிவரும்வடிவினுணின்ற * நன்றெ
ழிநாரணனான்முகனரனென்னுமிவரை * யொன்றநும்மனத்
துவைத்துள்ளிநும்மிருபசையறுத்து *

ஆ—(ஒன்றென) ஏகாயிஷ்டமோ? அநேகாயிஷ்டமோ? எ
ன்றறிய வரிதானவடிவிலேநின்ற நன்னெழில்நாரண நான்முகனர
னென்னுமிவருடைய ப்ரவணதைங்களை ஸஹித த்யாநம்
ப்பண்ணுவது, அவர்களிலேயொருவனை ஸர்வேச்வரனென்று தேர

இ—ய்கிறார் (ஏகேத்யாதியால்) அறிவருமென்கிறதை யுரைக்கிறா
ர் (அறியவரிதானவென்று) வடிவினுள்நின்ற என்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (வடிவிலேநின்றவென்று) இதறகிவர்களுடைய வெ
ன்கிறதோடே அந்வயம். ஒன்றநும் மனத்துவைத்துள்ளி யென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரவணேத்யாதியால்) அ
திலஸஹித த்யாநமென்றது - ஒன்றநும் மனத்துவைத்தென்
கிறதினர்த்தம், அவசிஷ்டம் உள்ளேயென்கிற பதத்துக்கு விவர
ணம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ப்ரவணதைங்களிலே
ஸஹித த்யாநஸ்வரூபவிசேஷம் விதிக்கிறதாகையாலே புநரு
க்தியில்லையென்று ஸூசிதம். இருபசை அறுத்து என்கிறவிடத்
தில் அர்த்தஸித்திக்கிற அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்

ப—ஒன்றெனப்பலவென - ஒன்றென்றும் அநேகமென்றும்,
ஏகாத்மீயமென்றும் அநேகாத்மீயமென்றுமென்கை, அறிவரு
ம் - அறியவருமையான, வடிவினுள் - விக்ரஹங்களிலே, நின்
ற - இராநின்ற, இது இவரையென்கிறதற்கு விசேஷணம்.
நன்னெழில் - நல்லதான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவனான, எழில் -
ஔஜ்ஜ்வல்யம், ஸர்வாதிசாயிஸௌந்தர்யத்தையுடையவனான
வென்றபடி. நாரணன்- நாராயணன், நான்முகன்- சதுர்முக
வன், அரன்- ஹரன், என்னுமிவரை- என்கிறவிவர்களை, ஒன்
ற - ஒன்றும்படி, த்யானத்திலே ஸமாஹிதமாம்படி, நும்மனத்துவை
த்து- உங்களுடைய த்யானத்திலே வைத்துக்கொண்டு, உள்ளி- வி
சாரித்து, நும். உங்களுடையதான, இருபசை- இருவரிடத்தி
ல் நசையை, ஸ்வாஸ்ரய ஸம்பந்தத்தையென்றபடி. அறுத்து. மே

மூ—நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடைநம்முடைநாளே* எ ||

ஆ—ற்றிவரும்.தோற்றிவருமிடத்திலும்ஸுஹ்ருத்துகளுக்குஸ
ர்வஜ்ஞ ஸகலஸாவிசமான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களை யுடையவ
னை நாராயணனென்றே தோற்றிவரும், ஆனபின்பு த்ருக்தி
ஸுஹ்ருத்துகள் பக்கலிலுள்ளஸம்ஸர்க்கத்தை விட்டு அந்த
நாராயணன்பக்கலிலே நம்முடைய ஶரீராதிஸகலகாரணங்க
ளுள்ளபோதே ஸநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்

இ-களிலே யித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிற்போலே இங்கும்ஸாக்ஷி
ஸம்யிகமாகப் பேசுகிறரென்று கருத்து. ஆனால்இவருக்குத்தா
னெந்த விஶேஷத்திலே ஸாக்ஷிஸம்யியென்ன? இவருடைய ஸாக்ஷி
ஸம்யியை வெளியிடுகிறார் (தோற்றிவருமிடத்தி லித்யாதியால்)
ஸுஹ்ருத்த்யாதி உடையனுமித்யதத்தாலே நன்றெழில் ஶ
ஸுழும் ஸர்வாத்யாவ்யாதம், நன்றெழிலென்று ஹேதுஹேது
மாக நாராயணனுக்கு விஶேஷணம் ப்ரயோகிக்கையாலும்
நாராயணாநுவாகாதிகளிலே பரதேவதா நிர்தாரணபரமா
கப்ரஸித்தமான நாராயணஶப்தம் ப்ரயோகிக்கையாலும் இவ
ருக்கு நாராயணரூப விஶேஷத்திலே ஸாக்ஷிஸம்யியென்று
திருவுள்ளம். நும்மிருப்பசையறுத் தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதி விட்டென்னுமளவாலே) அ
வனிடை யென்பதை யுரைக்கிறார் (அந்த நாராயணன் பக்க
லிலேயென்று) நம்முடைநாளேயென்பதை விவரிக்கிறார் (நம்
முடையவித்யாதியால்) நன்றெனவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸநந்யேத்யாதியால்) நலஞ்செய்வ தென்பதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அடிமைசெய்வதென்று) கீழ்ப்
பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான விசாரணத்திற்கு ஸவிஷயகநக்ஷ

ஶ—தித்து, விட்டென்றபடி. அவனிடை— அவனிடத்திலே, நம்மு
டைநாளே— நம்முடையகாலத்துக்குள்ளே, நன்றென— நன்றா
க, ஸநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. நலஞ்செய்வது— ஹக்தி
யைப்பண்ணுவது, ஹக்திகார்யமான கைங்கர்யத்தைப்பண்ணுவ
தென்கை. * * * * * எ

மூ — நாளுநின்றடுநம பழமையங்கொடுவினையுடனேமாளுமோ

ஆ — வதென்கிறார். * ௭ ॥

(நாளுநின்றடும்) இப்படி ஸந்த்யாஜ்யபோஜ்யராய்க் கொண்டு நந்திருவுடை யடிகள் தந்நலங்கழல் வணங்கவே, இடைவிடாதே நின்று நமக்கு வாயகமாய நாதிகாலஸஞ்சிதமாய்

இ-ஸாத்வ விசேஷத்தையும் ஸாதேவதா விசேஷத்தையும் ஜைவதாஸாத்ருமத்தையும் ஆராதனத்திற்கு ஸ்ருதிகசக்ஷுஸ்ஸு வையையுஞ் சொல்லிக்கொண்டு இப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டை விவரிக்கிறதென்று ஸம்ரதியும் ஸாத்விகே. பாட்டெல்லாமே ஸவாக்யமாலும் தத்தஸம்ஸங்களுக்குத் தனித்தனியே யுண்டான தாத்பர்யத்தை வெளியிடுகைக்காக வ்யாவ்ருத்தமென்றவாக்யமாயிற்று. * * * * ௭ ॥

எட்டாம்பாட்டு.

இப்படி ஸௌசீல்யவைசேஷத்தாலே ஸாக்ஷாத்மாக ஸஞ்சிதமான ஸஞ்சிதகர்மத்திற்கு ஸமஞ்சொல்லுகிற திப்பாட்டிலேயென்று ஸம்ரதிய ஸாத்விப்பிக்கைக்காக (இப்படி) யென்கிறஸ்வபம்மனனகமலமறக்கழுவி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநிநிருக்தாதியால்) வணங்கியென்று வாமொறுலும்வணங்கவென்றகஷ்டஞ் சொல்லவேணுமென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (வணங்கவேயென்று) நாளுநின்றுயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இடைவிடாதேநின்றென்று) அடுமென்கிறதைவிவரிக்கிறார். (நமக்குவாயகமாயென்று) பழமையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸநாதிகாலாதியால்) அங்கொ

ம — மனனகம் - உநஸ்ஸாக்குள்ளில் மலம் - ஸ்ப்ரயோஜநாந்தரஸாத்வஸ்ஷாஷம், அற - பேரம்படி. கழுவி - ஸாத்மாக்கி, நம் - நம்முடையவரான, திருவுடை - ஸ்ரீயையுடையவரான, அடிகள்தம் - ஸ்வாமியினுடைய, தம்மென்று ஸ்வாமிக்கு ஸாந்தர்யமாம். அடிகள் - தம் - என்கிறவிடத்தில் ளகாரத்திற்குத் தகாரமாய் டகாரமேகாதேசம். நலங்கழல் - நன்மைகளையுடைத்தான திருவடிகளை, வணங்கி - வணங்கவே

மூ — ர்குறைவில்லைமனனகமலமறக்கழுவி* நாளுநந்திருவுடை
யடிகடந்நலங்கழல்வணங்கி * மாளுமோரிடத்திலும் வணக்

ஆ - ஸர்வதா ஸேவ்யவிஷயமாயிருக்கிற நம்முடையகொடுவினையெல்லா
ம் வணங்கின வப்பொழுதே மாளும். இனியொருநாளு மொருகுறை
யில்லை, நாமாவசுத்தபடி யெம்பெருமானை யநுபவிக்கப் பெ
றலாம். இப்படி விலக்ஷணங்கூட வைலக்ஷண்யமான ஸகியோ
கத்தை ஸாதிக்கைக்குக்காலமும் வைமுயின்றியே, அதிகர

இ-டுவெம்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதித்யாதியால்.
வினைக்கு அழுமென்று சொல்லப்பட்ட அழகாவது ஜ்ஞாநாவா[illegible]
ஷாயத்வி ரோதியமென்று கருத்து. உடனே மாளுமென்கிற
தையுரைக்கிறார் (வணங்கின ரித்யாதியால்) "தஸ்ய தாவதேவ
[illegible]" ரித்யாதிகளிலே ஸித்தங்கள். தத்
ஜீபவாஹத்தில் நாளும்ஸைதத்தை ஓர்குறைவில்லை என்கிறதோ
டே அந்வயித்து உரைக்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இதற்கு ஹா
ஸமருளிச்செய்கிறார் (நாமித்யாதியால்) ஒடுங்கவவன்கண் என்கி
றபாட்டிற் சொன்ன [illegible]நிவ்ருத்தியை [illegible]
ஸம்ப்ரதிஷ்டாத்யாதிகளாலே இப்பாட்டு விவரிக்கிறதாகையா
ல் [illegible]கிஞ்சில்லையென்றுகருத்து. [illegible] உ
[illegible]க்கவந்த இவர் மாளுமோரிடத்திலும் இத்யாதியாலே அ
[illegible] [illegible]த்தைப் பண்ணுங்கோளென்று விதி
ப்பானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பா

ம—வென்றபடி. யதா - வணங்கினவுடனே, இந்தவார்த்தை
யிலேயாணலாம். நாளும் - ஸதா, நின்று - ஸ்தாயியாய்க் கொ
ண்டு, அடு - பாதகமான, நம் - நம்முடையதான, பழமை -
அநாதியான, அங்கொடு - நல்லக்ரூரமான, அம் - அழகியது,
அத்யந்தக்ரூரமானவென்றபடி. வினை - கர்மம், புண்யபாபா
ரூபங்களென்றபடி. உடனே - ஸத்ய:, மாளும் - ஸ்வநாசமடை
யும், நாளும் - இனியொருநாளும், ஓர்குறைவில்லை - அஸித்த
ங்களெல்லாம் [illegible]யென்றபடி. மாளுமிடத்திலும் - உ
ரிக்கிறவஸரத்திலேயாகிலும், ஓர்வணக்கொடு - ஒருவணக்கம்

மூ—கொடு மாள்வதுவலமே * அ॥

வலத்தனன்றிரிபுரமெரித்தவனிடம்பெறத்துந்தித் * தலத்

ஆ—ஸாவணராஜாநிழந்துபோமித்தனையோவென்னில்; அந்த சக்தி தேஶமெங்குமிலேயாகிலும், ஓர ஐஶ்வர்யமாதல், ஒரு க்ஷேத்ரமாதல், ஒரு ஸ்வர்கநரகமாதல், அவன்றிறத்திலேசெய்ய, அந்த ஶக்தியோகத்திலும் நன்றென்கிறார். * * அ॥

(வலத்தனன்) ருத்ரனுடையவும், ப்ரஹ்மாவின் ஸ்ருஷ்டமான லோகத்தினுடையவும் ப்ரஹ்மாவின்றன்னுடையவும்,

---

இ—ஞமிடத்திலுமென்றவாரித்துஉரைக்கிறார் (ஓர ஐஶ்வர்யாதிக்ருத்திசெய்யவென்னுமளவாலே) வணக்கைச்சொன்னது உபக்ருதாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. வலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அந்த ஶக்த்யாதியால்) ஶக்தியோகத்திலும் நன்றென்கையாலே இங்குசொன்ன வணக்கம் ப்ரபத்திரூபமென்று தோற்றுகிறது, கேவலம் ஸாக்ஷாத்ரூபமானால் ஶக்தியோகத்திலும் நன்றென்றது ப்ரஸம்ஸாவாதமாகக்கடவது॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

திரிபுரமெரித்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ருத்ரனுடையவுமென்று) திசைமுகன்படைத்த நல்லுலகம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாவின் ஸ்ருஷ்டியால்) தானுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாவின்றன்னுடையவுமென்று) பரிவர்ஜனத்தில் ஸவிஶேஷங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்

ப—தோடேகூட,மாள்வது - நசிப்பது, வலம் - ப்ரபலம். அ॥

திரிபுரமெரித்தவன் - த்ரிபுரத்தை தஹித்த ருத்ரன், வலத்தனன் - தக்ஷிணபாகத்திலேயிருக்குமவன், "பக்ஷே ருத்ரோ தக்ஷிணபார்ஶ்வஸ்தித:" என்கிறபடியே ஸர்வாநுடைய தக்ஷிணபார்ஶ்வஸ்திதரென்றபடி. எழுதிசைமுகன் - எழுச்சியை - ஜ்ஞாநஸம்பத்யாதி வ்ருத்தியையுடையவனான ப்ரஹ்மாவன், திசை - திக்கு, "ப்ரதிஶோ ந திஶ:" என்கையாலே திக்பாலகனென்றுதல், ப்ரதிஶம்பரவங்களையு

மூ—தெழுதிசைமுகன்படைத்தநல்லுலகமுந்தானும்* புலப்பட

ஆ—ஸர்வேஶ்வரன் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி ஹேதுவான ஸம்ஹாரேணப் பின்னுமாஶ்ரித வாத்ஸல்யத்தாலே ஸௌலப்யத்தாலேயென ஸௌஶீல்யத்தாலுமா ன ஜகத்தினுள்ளே ஸூரிகட்குக் காணலாம் படிவந்து திருவவதா

இ—(ஸர்வேஶ்வரத்வாதியால்) வலத்தனனென்றும் துந்தித்தலத்தென்றும் இவர்களுக்கு ஸ்வரூபாந்தரம் சொல்லுகிறதற்கு ஸர்வ வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் தடீயநங்களென்னையிலே தாத்பர்யமென்று கருத்து. பின்னுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையுமென்று) இப்படி ஸம்ஶ்லேஷாதானாயிருக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) தானேயென்று அவதாரத்திற்கு கர்மஹேதுக ஸம்பவமில்லாமையாலே வாத்ஸல்யாதிகள் ப்ரகாஶிக்கிறாய் விளக்குமென்று கருத்து. தன்னுலகத்தில் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷாத்யாதியால) புலப்படவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூரிகட்கித்யாதியால்) ஸேனாதிகளுக்கும் ஸம்ஸாரஞனவன் ஜநாஷ்யலோகத்திலே பிறப்பானேனென்ன; ஸூரிகட்குத் தன்னைக் கண்ணாலே காணலாம்படி பண்ணுகைக்காகவே யவதரிக்கிறானென்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸித்திக்கை. அகத்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (திருவவதாரமித்யாதியால்) சொலப்புகிலென்கிறத

ப—டையவனென்றுதல்ஸாதுத்தி. படைத்தநல்லுலகமும்- ஸஸ்ருஷ்டமான நல்லலோகங்களும் லோகங்களுக்கு நன்மையாவது எம்பெருமான்வந்து ஸூரிகளோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக் கிடாயிருக்கை. தானும் - ஸ்வயம், இடம்பெற - ஸாவகாஶமாக, ஸம்ஶ்லேஷம்பிராதியேயென்றபடி. துந்தித்தலத்து - துந்தித்தலத்தனாய், நாபிஸ்தானத்திலே யிருக்குமவனென்றபடி. துந்தி - நாபி, பின்னும் - பின்னையும், தாமே - ஸ்வயமேவ, கர்மபந்தலன்றிகளே ஸ்வேச்சையா என்றபடி. புலப்பட - ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகும்படி, ஸூரிகட்கிதி ஶேஷ:. புலன் - இந்த்ரியம், தன்னுலகத்தில் - தன்னுடைய லோகத்தில், அகத்தனன் - உள்ளேயிருப்பவன்,

மூ—ப்பின்னுந்தன்னுலகத்திலகத்தனன்றுனே * சொலப்புகிலி
வைபின்னும்வயிற்றுளவிவையவன்றுயக்கே * ௯‖
துயக்கறுமதியினன்ஞானத்துளமரரைத்துயக்கும் * மயக்கு

ஆ— ரம் பண்ணிப்பருகும், இவனுடைய குணங்களைச்சொல்லப்புகிலிவை பின்னையும் உள்ளுள்ளு மவஶேஷமாயிருக்கும். இந்த குணங்களை யுடையனானவனை எல்லாருமொக்கவறிந்து ஆஶ்ரயியாதொழிவானேனென்னில்; தன்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லாதார்க்குத் தன்னையுள்ளபடியறியவொண்ணாதபடி யவர்களை மோஹிப்பித்து வைக்குமென்கிறார் * ௯‖

இ—ற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இவனுடையவித்ருஷியால்) வயிற்றுள வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (உள்ளுள்ளும் வித்ருஷியால்) இவ்வவதாராதிகளெல்லாம் ரக்ஷணார்த்தமாயிருக்க இவையவன் துயக்கென்று இவற்றை மோஹகங்களாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இந்த வித்ருஷியால்) இவையவன்துயக்கே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கலவித்ருஷியால்) அநாஶ்ரிதர்க்கு ஸ்நேஹவிஷயமன்மையாலே விரோதமில்லையென்றதாயிற்று ‖௯‖

ப—அவதரிக்குமவனென்றபடி. சொலப்புகில் - சொல்லப்புகுந்தால், இவை - இந்த குணங்கள், பின்னும் - ஸ்ருஷ்டிபோஸ்ருஷ்டியம். வயிற்றுள - வயிற்றுக்குள்ளே யிராநின்றன, அத்யாஶ்சர்யங்களாயிராநின்றன வென்றபடி. அவபிஷேஷ்ரங்களென்றதாயிற்று. இவை - இந்த குணங்களோடே கூடின அவதாரங்கள், அவன்துயக்கே - அவனாலுண்டான ஸம்ஶயமோஹங்கள், துயக்கு - ஸம்ஶயம், இது மோஹத்துக்கும் உபலக்ஷணம். ஸம்ஶயமோஹ விஷயங்களென்றபடி. அவனாலே மறைக்கப்பட்டிருக்குமவை யென்றதாயிற்று. * * * ௯

துயக்கறு - ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமான, மதியில் - ஜ நவ்வை யுடையரான, இல்லென்று உதாவீவ்யாநீயம், நன்ஞானத்துள் - நல்லஜ்ஞானத்தை யுடையரான, அமரரை - ப்ரஹ்மாதிகளை, துயக்கும் - மோஹிப்பிக்கத்தக்கதான, மயக்குடை - மோஹ

மூ— டைமாயைகள்வானிலும்பெரியனவல்லன் * புயர்க்கரு
நிறத்தனன்பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போது *

ஆ—(துயக்கறு) நிர்தோஷஜ்ஞாநகோசரணராய் ஸூரிஜ்ஞாநிகளா
ன ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட வறியவரிதாயிருந்த திவ்யாவ
தாரங் தெட்டக்கமாகவுள்ள ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களைச் செய்தருளவல்
லனாய், காளமேகநிபமான திவ்யரூபத்தை யுடையனா
யிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவுலகளந்த நல்லடிப்போ
தை உபதேசநிரபேக்ஷமாக

பத்தாம்பாட்டு.

இ— துயக்கறுமதியி லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிர்தோஷ
த்யாதியால்) நன்ஞானத்துளென்று மேலோடே ஜ்ஞாநத்தைத்
தனித்தெடுக்கையாலே இந்தமதிரூபம் ஜ்ஞாநகோசரணரூபமென்று
கருத்து. நன்ஞானத்துளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸூரிஜ்ஞா
நியால்) அமரரைத்துயக்கும் மயக்குடை யென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) வானிலும்பெரியன
மாயைகள் வல்லனென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்
(திவ்யாத்யாதிவல்லனாயென்னுமளவாலே) அதில் வானிலும் பெரி
யனவென்கிறதற்குரை ஸூசிதம், புயற்கருநிறத்தன னென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காளமேகேத்யாதி உடை
யனென்னுமளவாலே) பெருநிலம் கடந்தவென்கிறதை யுரைக்கிறா
ர் (திருவுலகளந்தவென்று) அயர்ப்பில னென்கிறவிடத்தில் ஸ
ம்ஹிதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உபதேச

ப—ஸாகல்யசக்தியை யுடையவையான, வானிலும் - ஆகாசத்திற்
காட்டிலும், பெரியன - அதிகங்களான, ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களான
வென்றபடி - மாயைகள் - ஆஸ்சர்யங்களை, ஆஸ்சர்யங்களான அ
வதாரங்களை யென்றபடி. வல்லன் - சக்தியுக்தனானவன், பு
யல்கருநிறத்தனன் - மேகம்போலேகறுத்த வர்ணத்தையுடைய
வனுடைய, இதற்கு நல்லடிப்போதென்கிறதோடே யந்வயம், பு
யல் - மேகம், நிறம் - வர்ணம், நிறத்தையுடையவன் - நிறத்த
னன், பெருநிலங்கடந்த - ப்ருதிவியை யளந்த, நல்லடி

மூ—அயர்ப்பிலனலற்றுவன்றழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே ம॥

ஆ—நானென்னுடைய ஸகலகரணங்களாலு மநந்யப்ரயோஜநனாய்க் கொண்டநுபவிக்கப்பெற்றேனாகாதே யென்றுகொண்டு ஸ்வ(ஸௌபா(க்ய)த்தைப்பேசுகிறார்.* * * ம॥

(அமரர்கள்) ஸ்ரீகௌஸ்துபணீயகாஸம்பந்தமாக சணைஸே)

இ—ந்த்ராதியால்) அயர்ப்பிலனென்கிறவிடத்தில் ஸ்மரணஹேதுவாக சொல்லாமையால் ஜந்மாந்தர விஸ்மரணமில்லையென்று ஸித்திக்கையால் உபதேஶநிரபேக்ஷகம் ஸித்திக்கிறதென்று கருத்து. காலீயவாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானிந்த்ராதியால்) ஸகலகரணங்களாலு மென்றது - ஜ்ஞாநாதிகரணங்களாலேயென்றபடி. அயர்ப்பிலனென்று மாநஸாநுபவமும், அலற்றுவனென்று வாசிகாநுபவமும், தழுவுவன் வணங்குவனென்று காயிகாநுபவமும் சொல்லப்படுகிறதிறே. அநந்யப்ரயோஜநனென்றது அமர்ந்தென்கிறதற்கு விவரணம். இப்பாட்டிற்கு ஸங்கதியை ஸாதிப்பிக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸௌபாக்யாதியால்) ஸௌபாக்யத்தையென்று பாடம். இவையவன் துயக்கேயென்று ஸகலபாஹ்யம் ஜதாருக்கு தேவையென்றருளிச்செய்த விவர் தமக்கிது ஸகலகரணங்களாலும் அநுபாவ்யமான படியைக்கண்டு ஸ்வதீயத்தாலே ஸௌபாக்யத்தைப் பேசுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸாதித்ததாயிற்று. ஆக இது ப்ராஸங்கிகமென்றதாயிற்று. * ம

நிகமனம்.

ஸூக்தஶ்ரேணியைச் சொல்லுகிற ப்ரயோஜநத்திலே ஸம்பந்தஸித்தமான ஸம்பந்தத்தையருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீவேதாந்தியால்) அமரர்கள் தொழுதெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய—

ஶ—போது - நல்லதான திருவடித்தாமரையை,போது-பூஷ்ப. அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டனாய், அநந்யப்ரயோஜநனென்றபடி. அயர்ப்பிலன் - மறவேன், மறவாமல் அநுபவிப்பேன் என்றபடி. அயர்ப்பு - விஸ்மரணம், அலற்றுவன் - ஸங்கீர்த்தநம்பண்ணுவேன், தழுவுவன் - கட்டிக்கொள்வேன், வணங்குவன் - ப்ரவணனாய் விழுவேன். * * * * * ம॥

மூ—அமரர்கடொழுதெழவலைகடல்கடைந்தவன்றன்னை * அமர்பொழில்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள் * அமர்சுவையாயிரத்தவற்றினுளிவைபத்தும்வல்லார் * அமரரோடுய

ஆ.—அவதாரிகை: தேவாதிஸகலமநுஜங்களுக்கும் ஆஸ்ரயணீயமான ஸௌலப்யநாதி திவ்யகுணங்களை யுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு சேஷவ்ருத்திரூபமாய் நிரதிசயபோக்யமாயிருந்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும்வைத்துக்கொண்டு இத்தி

இ-மருளிச்செய்கிறார் (உவாதீத்யாதியால்) அலைகடல்கடைந்தவன் தன்னையென்கிறதை ஸர்வவிதலோகோபலக்ஷணமாக்கி யுரைக்கிறார் (ஸ்ரூபேத்யாதியால்) குற்றேவலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (போக்யேத்யாதியால்) அமர்சுவையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) இவைபத்தும்வல்லார் என்கிறதையுரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழி வல்லாரையென்று) ...ஸம் ஸம்ஸ்ருதி ஸம்ஸாரவ்யாதியும் ஸம்ஸ்ருதி ஸம்ஸாரவ்யா

ஸ—அமரர்கள் - தேவர்கள், இது ஸர்வஜநோபலக்ஷணம். தொழுது - ஆச்ரயணம்பண்ணி, எழ - எழும்படி. ஸர்வதேசநவேளையிலே யழகாலே வரவராய் திருவடிகளிலேவிழுந்து கிளம்பிக் கூத்தாடும்படி, அமரர்கள் - தொழுது- என்கிறவிடத்தில் ளகாரத்திற்கு தகாரமேவரே டகாரோதேசம். அலைகடல் - அலையாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தை, கடைந்தவன்தன்னை - மதித்தவனை, உக்திரேஷ: - தன்னையென்று ஸ்வாமியைச் ஸநாதநமாம், கடைந்தவன் - தன்னை-யென்கிறவிடத்தில் னகாரத்திற்கு தகாரமேவரே றகாரோதேசமாயிற்று. இப்படி எங்குங்கண்டுகொள்வது - அமர் - அமர்ந்த, சேர்ந்தவென்றபடி. நிபிடங்களானவென்கை. பொழில் - உத்யாநங்களுடைய, வளம் - ஸம்பத்தையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாருடைய, குற்றேவல் - அந்தரங்ககைங்கர்யரூபமான, அமர்சுவை- அமர்ந்தரஸத்தையுடைய, ரஸவந்மானவென்றபடி. சுவை- ரஸம், ஆயிரத்துள். ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே? இவைபத்தும்வல்லார்- ஸகலஸ்ரேஷ்டமான இப

மூ-ர்விற்சென்றறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே ॥௧௧॥ ஆழ்வார் ÷ ணம்

ஆ— திருவாய்மொழிவல்லாரை, எம்பெருமான் ஸம்ஸாரதுக்கங்களைப் போக்கி திருவடிகளிற்கொண்டு போகப்பற்றாமை, முந்துறத்திருவடிகளிலே கொண்டுபோய், அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தபின்னை ஸம்ஸாரஸம்பந்தமான ஸம்ஸ்கார ஸம்பந்தத்தைப்போக்கியருளுமென்கிறார். * * * * ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ-யும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரவிஷயங்களாயிருக்க அமரரோடிருக்கையாலே ஸம்ஸாரவிஷயத்தை யஞ்சிவிட்டிட்டுச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எம்பெருமானிருக்கையால்) பற்றாமையென்றது பற்றாமைபாலேயென்றபடி. இப்படி ஸம்ஸாரனுக்கு விஷயபோகஸங்கம் சொன்னவித்தால் இவ்வுதார ஸுக்ருதத்திற்கு இத்திருவாய்மொழி வல்லார்விஷயத்திலே எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யவாத்ஸல்யஜநகாரித்திலே தாத்பர்யமென்றதாய்த்து. உயர்விலமரரோடு சென்றென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இந்தவிருத்தி இருந்தபின்னையென்னுமாவாலே) அந்தமில் - ஸஹாவதிகமான, பேரின்பத்து - ஐஹிகநித்யத்தை யுடையரான இன்பம் - ஆநந்தம், அடியரோடு - நித்யஸூரிகளோடே யென்றபடி. அஞ்சிறை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரபந்தகமானவென்று) தம்பிறவியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்ஸ்காரஸம்பந்தத்தை யென்று) அறுவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (போக்கியருளுமென்று) * * * * ௧௧

ஸ— த்துப்பாட்டையும் ஸமுதாயித்தவர்கள். அமரரோடு-நித்யஸூரிகளோடே, உயர்வில் - உத்க்ருஷ்டமத்திலே, பரமபதத்திலேயென்றபடி. சென்று - போய், தம்பிறவி - தங்களுடைய ஸம்ஸாரமாகிற அஞ்சிறையை- அழகானகாராக்ருஹவாயத்தை, சிறைக்கழகானவது க்ஷயமும், அறுவர்-விடுவர்களென்றபடி. ௧௧

ஜந்நவேலாம்ருதாநந்தவிஷ்ணுவே ஸ்ரீமதே
ஷடாராதாநஜ உதாரஹ்ருஷீகாயநமஃ.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பத்துடை.)

ஸௌலப்யார்ஹாஸ்வஸம்ஸ்லேஷாத் ஸ்வயிக காரணாந்தஸ்ஸ்
வ்யாவதாராத் ஸ்வசேஷ்டாஸக்திதோத்தந ஸ்வபாவ
ஸ்வ்யோபாயஸ்வத்வாத் । வ்யாதாதிவ்யாதிநிர்ஹாணா
ராதிவிதாரணாத் ஸ்வகாரோபாஸ்ய ஸ்வசேஷ்டாஸ்
தாநாத் ஸ்ரீஸ்ரிதஸ்வஸ்ரிதக்ஷ தயா ஈசஞ்ஜஸௌஸ்ய்யோத ॥௩॥

(ஸௌலப்யார்ஹாஸ்ரீஸம்ஸ்லேஷ:) கடைவெண்ணெய் களவினில் உரவிடையாப்புண்டு - பக்தஜனங்களாலே கட்டுண்ணும்படி ஸுலபனாகையாலும், (ஸ்வயிக காரணாந்தஸ்ஸ்வ்யாவதாராத்) இதிரண்டுபாட்டிலர்த்தம். நிலைவரம்பில பலபிறப்பாய் - அமைவுடை நாரணன்மாயை - ஸௌசீல்யகல்யாணகுண விசிஷ்டனாய் ஸஜாதீயஸம்ஸ்தானத்தோடே வந்து அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், அவதரிக்கும்போது ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் நிலமல்லாதவான தான் "விதர்மராவபாரஸ" என்கிறபடியே ஸமியாத்மான ஒருவனுக்கு போக்யமாம்படி ஸுலபமாகவந்து பிறக்கையாலும், (ஸ்வசேஷ்டாஸக்திதோத்தநாத்) யாருமோர்நிலைமையனென அறிவெளிய எம்பெருமான் - ஜநவ்ருத்தங்களாலெத்தனையேனும் தண்ணியரான குஹசபரீவாநரகோபா பாலதாரகாதிகளான எல்லாரிடத்திலும் அநாயாஸேநகையாலும் (நதஸௌலப்யபா) வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்று - வணங்கின பேர்களாலே ஸாத்யனாகையாலும், (ஸ்வஸ்ய்யோபாயஸ்வத்வாத்) எணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரை திறைஞ்சமின் - ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநத்தை உண்டாக்குகையாலும், (வ்யாதாதிவ்யாதிநிர்ஹாத் - ஸர்வவிதாரணாத்) நன்னெறியில் நாரணன் - உள்ளிறும் மிநபசையறுத்து - ஸாபேக்ஷமநேகதீய ஸௌத்ராயணீய ஜ்ஞேயோபநிஷத்ஸ்ரூதிகளிலே ப்ரஸித்தமான நாராயணனென்கிற திருநாமத்தையும் தத்ஸம்பந்தமான நிபதஸ்வத்தையும் விஷமமாக உடைத்தாகையாலும், தன்னை ஜ்ஞநஸி லே விசித்தவாறே ஜதராவிஷயத்தில் நசையைப்போக்கி ஸ்வவி

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஷயத்தில் ஸாம்யாபத்தியையுண்டாக்குகையாலும், (ஸர்வகாராச்ரய ஸ்வாஸ) மானமேயிடத்திலும் வணக்கொடுமாள்வது வலம் - ஆச்ரயணத்திற்குக்காரம் ஸுகரமாயிற்றென்று கைவாங்க வொண்ணாதபடி ஸௌலப்யத்திலும் ஸுரூபமாகையாலும், (ஸ்ருஷ்டிகவடதயா) பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போது - த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணி நிர்ஹேதுகவிஷயமாக எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸர்வவிதஸௌலப்யவிசிஷ்டனென்று 'பத்துடையடியவர்க்' கென்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் ஸாக்ஷாத்கரித்தருளினாரென்கிறார் ||கக||

ஸ்ரீசேதநமஹாஜநோபதேசிகாயநம:.

முதற்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ--(அஞ்சிறைய) ஆழ்வாரிப்படி ஸம்ச்லேஷ ஸாமாநாகாரமான ஜ்ஞாநத்தாலே எம்பெருமானை யநுபவித்து, பாஹ்யஸம்

இ- இப்படி ஸௌலப்யத்தை உபதேசித்தவிவர் இன்னும் பக்தியொழிவையானுங்களை உபதேசிக்கவேண்டியிருக்க அதைவிட்டு இத்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுக்குத் தூதுவிடுகையவஸரமென்றோ; ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷத்தால் பிறந்தவாற்றாமையால் செய்கிறாரென்னில்; ஆஹாரநித்ராதிவ்யாபாரங்களொன்றுமின்றிக்கே ஸம்ச்லேஷைகதாநராயிருக்கிற இவருக்கு ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷதசை யுண்டோ; பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலே ஸாபேக்ஷராய் அதைப்பெறாமையாலேவந்த ஸ்வஸாதமே ஹேதுவென்னில்; இப்போதிவருக்கு நடக்கிறது ஜ்ஞாஸாமாநாகாரமாய் ஸாக்ஷாத்காரஜ்ஞாநாநுபவ மின்றிக்கேயிருக்க இவருக்கு பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலே ஸாபேக்ஷிதஸம்பவிக்குமோ; என்ன ஸ்வதசிப்பிக்கிறார் (ஆழ்வாரிக்ருதியால்) இப்படியென்கிறதற்கு ஸந்தேஹிக்கிறதேபடி ஸ்வயம். இப்படியென்றது ஆச்ரிதர்க்குக் காணலாம்படியான அவதாரஸௌலப்யவி

ஆ—ஶ்லேஷத்தில் ஸமௌபேக்ஷ பிறந்து, அதில் அஶக்தராய் அது கைவாராமையாலே ஸக்ருத்தவளாநாராய், எம்பெருமானுடைய ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி குணங்களை அநுஸந்தித்து இப்படி குணவானானவன் நம்மைக் கைவிடானென்றுபார்த்து தூது வாக்யத்தாலே ஸாபிஜஷிகத்தை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யஸௌஶ்ய த்தாலே ஸாபிஜஷிகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்.

இ- ஸிலேஷகமென்றபடி. தஸம்நலஸோ நசகாவ ஜ்ஞாநத்தாலே யவனை ஸகிலாமலனு: ஸநாஹவித்தவாறே கண்ணாலேகண்டதாக ஹ த்தித்து பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே அஶக்தராறென்று கருத்து. இப்போதிவர் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே அஶக்தராறென்னுமிடம் "திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல்" என்றும், "அருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதியொருநாள்" என்றும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை இத்திருவாய்மொழியில் ஆஶயிக்கையாலே தோற்றுகிறதென்றபிப்ராயம். கைவாராமையாலே யென்றது — ஸாக்ஷாத்காரமையாலேயென்றபடி. ஸக்தராயென்கிறதற்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்கிறதோடே ஸமயம். ஸக்ருத்த மவளாநராயென்றது — நம்பக்கல் தோஷதஸம்நப்பண்ணிக் கைவிட்டானென்னு மலங்கி ஶாநலாநாஸ்வமும் விஜ்ஞானமாம்படி ஸக்தராயென்றபடி. ஆனால் தூதுவிடுகைக்குப் பற்றுசுதானேனென்ன ஸமர்திப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸௌசீல்யாதிகமாகிற மஹாகுணம் ஆதிகார்யமென்கிறபடி. நநு? இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் தூது வாக்யத்தாலே ஸாபிஜஷிகத்தை விண்ணப்பம் செய்கிறாரென்னக்கூடுமோ; "மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோவென்றொருத்தி" என்று ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யமாகவமயன்றோ இத்திருவாய்மொழி யிருப்பதென்ன? ஸமாதிப்பிக்கிறார் (ஒருபிராட்டியினுடைய வித்யாதியால்) அநுஸந்தாநத்தின் ஶேஷத்வ தத்வ ஸந்த்ர கஶேஷமௌமகமு தவிரஶாஸ்த ஸ்வாதிகளாலே தமக்குப்பிராட்டிமாரோடு ஸாம்யமுண்டாகையாலும், பரமைஷாதஜ்ஞன ஸ்ரீயப்பதியினுடைய திருவடி

ஆ—எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி தன்முன்

இ—ஸ்வாநுபவ ஜ்ஞாநாதிகளை அநுபவித்து பரவசராய், "பா
ஹ்யாந்த: ப்ரவத்ராக்ஷ்யா ஸ்நாபஜ்ஞாஜவதேவ ச । யாஷ்டு
பொஷ்டுவத்ஸா: ஸம்ஸாரம் ஸ்தநபாயயா:" என்கிறந்யா
யத்தாலே தாம் ஒரு நாயிகையாயிருந்தவனை அநுபவிக்க
வேண்டுமென்று ஆசைபிறக்கையாலும், தம்மை ஒரு நாயிகை
யாக பாவித்துக்கொண்டு பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்த
ராய், அது ஸித்தமாகாதொழிந்தவாறே விரஹிணியைப்போலே
சோகார்த்தராய், ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யாபதேசத்தா
லே ஸ்வாபிப்ராயத்தை விண்ணப்பம் செய்கிறாரென்று திருவு
ள்ளம். இப்படியிவருக்கு பாவபந்தமுண்டென்னு மிடத்தை
'பாணாஸ்ரீமாத்ருசோபாஹ்ருத ஹ்ருதயபரிபூர்ண பாவா
'பந்த்ராவத்ய உத்தாலகாரபௌண்டரிகஜத: பௌண்டரீ
காக்ஷம்த்வ்யம் । ஸக்ஸ்ருக்சாப வ்ருத்த்யா பரிணதிர் ஸ்நே
ஹாதிசயம்யஸ்ய யோ சேமகப்ராமாத்ராணவ்யாவ்ருத்திஸ்ஸ வி
ஷோ தேசிகாஸ்தத்பதஜ்ஞா:" என்று ஸ்ரீமத்பாவநிஷ்டகா
ப்பர்யந்தாவஸ்தையிலே ஆசார்யர் அருளிச்செய்தார். "ஸகீஜந
ஜீவாதுசேதா ஸ்நயாதரம் பஜ்காஜிவிம்யாவ்ருஷ தாநா
க்ருதிநர்சகா । ஸம்ப்ருக்ஷ்ய தயவீபதம் யதிநொபிநஷ்ட
நம் ஸ்ரீஹரிவம்சேஸ ஸ்நேஹாபிஹாராம்பவஸம்ப்ரவா:" என்று பாஷ
ணவ்யாஸத்திலும் இவ்வர்த்தத்தை ஸம்ஸ்பிப்பித் தருளினர்.
இப்படி யாழ்வார் நாயிகாபாவத்தை வஹிக்கையாலே இத்தி
ருவாய்மொழியை ஒருபிராட்டி வாக்யமாக உரைக்கக்கோலி அ
தில் முதற்பாட்டையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானோடிஷ்யாதியால்)
நாரைகளைக்கண்டென்றது-தன்னுடைய ஸ்ரீம்மாதியாநத்திலே தோ
ழிமாரும் தானும் விளையாடாநிற்கச்செய்தே தைவயோகத்தாலே
தோழிமாரும் அந்யபரைகளான ஒருபோதிலே எம்பெருமான்
ஸ்வயாவிஹாரத்தாலே வந்து ஸம்ச்லேஷித்து விச்லேஷிக்க மிக
வும் நோவுபடுகிறாளொருபிராட்டி அவன்றானே வரப்பற்றாமை
யால் தான் அவனுக்குத் தூதுவிடநினைத்து அவ்வுத்யாநத்திலே
தன்முன்னே ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்திக்கிற நாரைகளைக்கண்டு—

மூ— அஞ்சிறையமடநாராயளியத்தாய்

ஆ-னேஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிறநாரைகளைக்கண்டு தான் வ்யஸநாதிஶயத்தாலே யறிவழிந்திருக்கையாலே 'தன்வார்த்தைகளையறியா'வென்னுமிடத்தை விவேகிக்கமாட்டாதே அவற்றினுடைய ஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவத்தைக் காண்கையாலே தன்னோபாதி யளவுடையவாகக்கொண்டு அவற்றைக்குறித்து தன்னளவிலே வார்த்தை சொல்லுகிறவிடத்தில் சேவலைக்குறித்துச் சொல்லுகை யிடலில்லாமையாலே அதைக்குறித்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையையும் ஔசித்யத்தாலே பேடையைநோக்கி; நினைத்தவிடத்தே நினை . . .

இ- ன்றபடி. இதற்குச் சொல்லுகிறாளென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். வார்த்தையையறியாத திர்யக்குக்களைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகை ஸம்பாவிதமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தான் வ்யஸநாதிஶயத்தாலே) இருக்கையாலே என்கிறதற்கு மாட்டாதேயென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். தன்னோபாதி - தன்னைப்போலே அளவுடையவாக - ஸஜாதீயங்களாக, கொண்டு - புத்யா, ஹஸித்து என்றபடி. பேரளவுடையரான பெருமாளும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளும் விஶ்லேஷம் ப்ரஸக்தமானவாறே பக்ஷிமாத்ரங்களையுமொழிய ஸஹாயமில்லாத ஸமயத்தில் “ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாம்” என்றும் அலற்றும்படி கலங்கினாப்போலே யென்று கருத்து. அஞ்சிறைய சேவலுமென்று பாரிஷேஷ்யத்தையும் ஔசித்யத்திலே ஸஜாதீயமாக்கிற விவள் மடநாராயென்று ஸீவக்ஷிதாத்மத்தை ஸாதிப்பாயிப்பானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவற்றைக்குறித்தி த்ருஷ்டியாம்) தன்னளவிலேயென்றது - தன்விஷயத்திலே யென்றபடி, தன் வ்ருத்தாந்தவிஷயமாகவென்கை. சேவல் - பாரிஷேஷ்யம், நோக்கியென்கிறதற்கு சொல்லுகிறாளென்றதோடே ஸம்பந்தம். அஞ்சிறைய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தவி

பத— அளியத்தாய் - க்ருபாவதியான, அளி - க்ருபை, அளியையுடையவன் - அளியத்தான், தஸ்யாஸம்போதநம் - அளியத்தாய், அஞ்சிறைய - அழகியதான சிறையையுடையவளான

மூ— நீயுநின் * னஞ்சிறைடசேவலுமா யாவாவென்றெனக்கரு
ளி * வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்

ஆ—த்தபோதே செல்லுகைக்கீடான உபகரணங்களை யுடைய
யாய், ஸம்ஶ்லேஷத்தையே யாத்ரையாக உடையையாய், ஸர்வா
ஸஹிஷ்ணுவுமாயிருந்த நீ யென்பக்கலிலே க்ருபை பண்ணி ஆ
ஶ்ரிதருடைய ஸகலதுர்வர்நிரஸநஸஹரான பெரியதிருவ

டி— த்யாகியால்) இங்கு உபகரணங்கள் - பக்ஷங்கள், இத்தால்
உபேத்யாவஸ்யகமான ஸாமக்ரியும் சொல்லிற்றாயிற்று. மட
ப்பத்தை ஸீக்ஷ்வரமாக்கி அதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கி
றார் (ஸம்ஶ்லேஷத்தைத்யாகியால்) இத்தால் விரஹவ்யஸநாஸ
ஹிஷ்ணுத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று. அளியத்தாயென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாகியால்) ஸர்வாபராத
ஸஹிஷ்ணுவுமாயென்றபடி. இத்தால் காருணிகத்வம் சொல்லிற்
றாயிற்று. சுவதாரிலேயிலே சேவலைக்குறித்துச் சொல்லுகி
ற வார்த்தையையும் பேடையைநோக்கி சொல்லுகிறாளென்றதா
லே நின்னஞ்சிறைய சேவலுமாயென்றது ஸமத்யாவ்யாக்யம்.
ஆவாவென்றெனக்கருளி யென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (என்
பக்கலிலேயித்யாகியால்) வெஞ்சிறையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடைய வித்யாகியால்) புள்ளுயர்த்தா
ர்க்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யா

ப— சிறை - சிறகு, மடநாராய் - ஸீயானநாராய், மடப்பம்-
ஸீக்ஷம். நீயும் - ஸஸம்விஶ்லேஷபானநீயும், நின் - உன்னுடைய,
அஞ்சிறையசேவலுமாய் - ஶோபநபக்ஷஶாலியான பர்த்தா
னுமாய், இருவரும் கூடிக்கொண்டென்றபடி. ஆவாவென்று -
ஹாஹாவென்று, என்னுடைய தைந்யத்தைக்கண்டு ஶோ
காவிஷ்டராயென்றபடி. எனக்கருளி - என்பக்கல் க்ருபை
பண்ணி, வெஞ்சிறை - உக்ரங்களான பக்ஷங்களையுடையனை
ஆஶ்ரிதஸர்வநிரஸநஷமமான பக்ஷங்களை யு
டையனை வென்றபடி புள் - பக்ஷியாலே, த்வஜனாலேயென்
றபடி. உயர்த்தார்க்கு - வஹிக்கப்பட்ட வெம்பெருமானுக்கு,

மூ— கென்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால் * வன்சிறையி
லவன்வைக்கில்

ஆ— டியை திவ்யவாஹநமாகவுடைய வெம்பெருமானுக் கென்
விடுதூதாய்ச்சென்று என்திறம் சொல்லவேண்டுமென்றபேக்ஷித்
து ப்பின்னையுமவை போகாதிருந்தவாறே சொன்னவார்த்தையை
யவை மீகாளியாதொழியிற் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்த
வையாகக்கொண்டு அப்படி ஆஸ்ரிதவத்ஸலனான அவன் ஸ்வீகாரி

இ- ஷியால்) என்விடுதூதாய்ச் செல்லவேண்டுமென்று முற்பட
ப்ரார்த்தநம்பண்ணி சென்றக்காலித்யாதியாலவநுஹித்கூடாமையா
லித்த ப்ரார்த்தநமிங்கே ஸார்த்தகமென்று நினைத்தருளிச்
செய்கிறார் (என்விடுதூதாயித்யாதியால்) என்திறம் - என்விஷ
யம், என்விஷயமான வர்த்தையை யென்றபடி. தூதுபோகக்
கூடாதென்றவை சொல்லாதிருக்க சென்றக்காலென்செய்யுமென்று
சொல்லுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதி
யால்) அவைபோகாதிருந்தது வன்சிறையிலவன் வைக்கிலென்
கிற ஸம்சயாலன்றிக்கே வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே யாயி
ருக்க அவற்றைக்குறித்து சொல்லுகிற இந்த வாக்யமும்
அஸங்கதமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவித்யாதி)
கொண்டென்றது - ஹ்ருதித்தென்றபடி. இப்படி ஹ்ருதித்துச்சொ
ல்லுகிறதாகையாலே அஸாங்கத்யமில்லையென்றதாயிற்று. வைக்
கிலென்கிற பக்ஷத்தாலே வன்சிறையில் வையானென்று வ்யஞ்
ஜிதமாகிறதென்று கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (அப்படியி
த்யாதியால்) அவனென்கிற ப்ரஸித்தஸௌஶீல்யத்திற்கு தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவத்ஸலனனென்று) “வஸிஷ்
டோ ஹநுமான் [illegible], வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்” இத்யாதிகளி
ங்கே யநுஸந்தேயங்கள். வன்சிறையிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம

ப—என்விடுதூதாய் - என்னாலேவிடப்பட்ட தூதாய், சென்றக்
கால்-போனால், அவன் - அந்தவத்ஸலனானவன், வன்சிறையில்-
வலியசிறையிலே, த்ருடமானகாராக்ருஹத்திலென்றபடி, வைக்கி
ல் - வைத்தானாகில், உங்களையிதிஶேஷ:. வைப்பு - நிவேஶ:

மூ— வைப்புண்டாலென்செய்யுமோ * * ||௩||

ஆ—யாதெழிபுமோ; அவனென்வார்த்தையை ஸ்வீகரியாதொழிகையாகிற வன்சிறையிலும் நானைவைக்கில அத்தனையுமெனக்காகப்பட்டாலாகாதோ, என்றே செய்யவேணுமென்று சொல்லுகிறாள். * * * * ௬

(என்செய்ய) பின்னையுமந்த நாரைகள் போகாதிருந்தவாறே சிலகுயில்களை நோக்கி; தன்னழகாலே என்னைத் தோற்பித்

இ—ருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) ஸ்வப்ரமாணவிதோஷனவன்பக்கல் உபகாரங்களாக ஸம்பந்தமிருக்க ஸம்ஹாரிதமல்லாமையாலே இவ்விடத்தில் வன்சிறைபாவம் ஸ்வஸ்த்ராவாதநாஸ்வீகாரமாமென்று கருத்து. வைப்புண்டாலென்செய்யுமோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தனையுமித்யாதியால்)- இவளுக்காகப்பட்டாலாகாதோவென்று சொல்லவேண்டியிருக்க எனக்காகப்பட்டாலாகாதோவென்று சொன்னது பிராட்டியினுடைய வாக்யமாகச் சொன்னபடி. பாரதந்த்ரியமாகச் சிறையிருக்கை ஸ்வரூபமன்றோவென்று ஸ்வமோக்ஷீவிருத்தியாலே சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. என்றேசெய்யவேணுமென்றது - சிறையிருப்பை ஒப்புக்கொண்டே உபேக்ஷிக்கும் செய்யவேணுமென்றபடி. * ௬

இரண்டாம்பாட்டு.

நாரைகளைத் தூதாகத் தான்வரித்திருக்க அதன்மேலேகொகிலங்களை வ்யாபரிப்பானேனென்ன ஸ்வதசிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) நோக்கியென்கிறதற்கு சொல்லவென்கிறதோடே ஸ்வயம், செய்யதாமரைக்கண் என்கிறது ஔதார்யத்வபோஷகமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயென்று)

ப—தை, அந்த காராக்ருஹநிவேசத்தையென்றபடி. உண்டால்-ஸஹித்தால், என்செய்யும் - என்ன ஸ்வக்ஷத்தையுண்டாக்கும், ஒருஸ்வக்ஷத்தையும் உண்டாக்காது; ப்ராணரக்ஷமேயாமென்று கருத்து. அந்த காராக்ருஹநிவாஸஜிதிசேஷ:, ஓ என்றஸ்வர்யம் கூடாதது கூடுமோவென்றபடி. * ௭

மூ— என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானார்க்கென்றூதாயென்
செய்யுமுரைத்தக்கா லினக்குயில்காணீரலிரே * முன்செய்
த முழுவினையாற் றிருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல் *

ஆ— அடிமையாக்கினவனுக்கு நீங்களென் திறஞ் சொன்னால் என்செய்யுமென்று சொல்ல அவையும் பேசாதிருந்தவிடத்தில் சொல்லும்வார்த்தையைக் கேட்டுப்போகைக்கு நின்றனவாகக் கொண்டு, என்னுடைய ஜ்ஞாநஸாவாவத்தாலே

இ— என் என்கிறவிதத்திற்குப் பெருமானார்க் கென்கிறதோடே ஸம்பந்தமென்று நினைத்து இதற்குந் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) இத்தால் அவன்திறத்தில் தனக்குஸம்பந்தம் கூடாதென்கிறாரென்று கருத்து. என்தூதாயென்செய்யுமுரைத்தக்காலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) என்தூதாயென்கிறவித்தாலேதானே என்னுடைய வ்ருத்தாந்தம் அவனுக்கு விஜ்ஞாபநீயமென்றிவ்வர்த்தம் ஸித்தமாயிருக்க முன்செய்தவித்யாதியான விஜ்ஞாபநப்ரகாரம் சொல்லவேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவையுமித்யாதியால்) கொண்டு - ஊஹித்து. அப்படிஸித்தமானாலும் வாய்வார்த்தையுங் கேழ்க்கைக்காக நின்றனவென்று ஊஹித்தாரென்றுகருத்து. முன்செய்த முழுவினையாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) திருவடிக்கீழ் குற்றேவல் என்கிறதையுரைக்கிறார்

ப— இனக்குயில்காள் - ஸஜாதீயங்களான கோகிலங்களே? இனம் - ஸஜாதீயம், என்செய்யதாமரைக்கட் பெருமானார்க்கு - என்னுடைய காருணிகரான விரோதிநிவர்த்தகரான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, என்தூதாய் - எனக்குத்தூதராய். உரைத்தக்கால், - என்வார்த்தையை விண்ணப்பஞ்செய்தக்கால், என்செய்யும் - என்னகுற்றத்தையுண்டாக்கும், நீரலிரே - நீங்களல்லிகோளோ, [illegible]ஸாவிகளான கோகிலங்களல்லிகோளோவென்றபடி. ஆகையால் உங்கள்வார்த்தையை அவ[illegible]ரென்று கருத்து. முன் - பூர்வஜந்மங்களிலே, செய்த முழுவினையால் - செய்த [illegible]த்தாலே, திருவடிக்கீழ் - [illegible]த்திலே, குற்

மூ—முன்செய்ய முயலாதே னகல்வதுவோ விதியினமே ||௨||
விதியினாற் பெடைமணக்குமென்னடையவன்னங்காள் *
மதியினாற் குறள்மாணாயுலகிரந்தகள்வற்கு *

ஆ—உன் திருவடிகளிலடிமைசெய்கைக்கு ருசியுண்டு ஸாத்யம்பண்ணப் பெற்றிலேன் இனியுன் திருவடிகளை நானகன்றேபோமித்தனையோ? வென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள். * ௨॥
(விதியினால்) ஸாவம்பண்ணினால் ஸ்துமாளுந்தனையும

இ-(உன்திருவடிகளில் அடிமையென்று) செய்யமுயலாதேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செய்கைக்கித்யாதியால்) இனாமகல்விதென்று ஸுசிப்பித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இனியென்றது இன்னுமென்றபடி. என்றுசொல்லுங்கோளென்றது ஸந்தேஶம் * * * ௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

உன்னுடையவினையானது ஸகலமெல்லா மநுபவித்தாலும் மாளாதென்று எம்பெருமான் சொல்லாதிருக்க, மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோவென்றிப்படி யிவள் சொல்லுவானேனென்ன ஸுசிப்பிக்கிறார் (வாவதித்யாதியால்) வேண்டாவோவெ

ஶ—றேவல் - ஸந்தேஶங்கைங்கர்யத்தை, செய்ய-பண்ண, முன்முயலாதேன் - ப்ரவ்ருத்தியாதநான், கைங்கர்யஹேதுவான ஸாதநங்களைப் பண்ணாதநானென்றபடி. இனம் - இன்னும், உதவேமுமென்றபடி. அகல்வதுவோ - விஶ்லேஷித்துப்போமித்தனைபோ, விதி - ஸங்கல்பித்தது. * ௨॥

விதியினால் - ஸங்கல்பத்தாலே, பெடைமணக்கும் - ஸ்த்ரீவ்யக்திகளோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கிற, மணம் - ஸம்ஶ்லேஷம். மென்னடைய - ம்ருதுகமநஶாலிகளான, நடையழகாலே அவனை வஶீகரித்து கார்யங்கொள்ளவல்லரான வென்றபடி. அன்னங்காள்? ஹம்ஸங்காள்?, மதியினால் - "[illegible]" மென்கிறஶ்லோகத்தின்படியே ஈஶ்வரனுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு ஸஹாயம் ஸாபேக்ஷிக்க வேண்டாதே அவனுக்கு கார்யமாம்படியான ஆஶ்சர்யஞானத்தாலே, குறள்மாணாய் - வாமநவேஷதாரியாய், மாண் - ப்ரஹ்மசாரி. உலகிரந்தகள்வற்கு.

மூ — மதியிலேன்வல்வினையேமாளாதோவென்றொருத்தி *
மதியெல்லாமுள்கலங்கிமயங்குமாலென்னீரே * ரு

ஆ — அநுபவிக்க வேண்டாவோ வென்னில்; என்னுடைய பாபமேயோ காலமெல்லாம் அநுபவித்தாலும் மாளாத தென்றொருத்தி மதியெல்லா முள்கலங்கி யறிவிழந்தாளென்று தன்னுடைய

இ— ன்னில் - வேண்டாவோவென்று சொன்னானாகில், இதற்குத் தோற்பித்தவனுக்குச் சொல்லுங்கோளென்கிறதோடே சுவபம். பின்னையுமந்த கொக்குங்கள் போகாதிருந்தவாறே பாவம்மாளுந்தனையு மநுபவிக்க வேண்டாவோவென்று எம்பெருமானருளிச்செய்தானாகிற் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாக வுத்ப்ரேக்ஷித்ததுக்குச் சொல்லுமுத்தரத்தைத் தன் வ்யஸநாதிசயத்தாலே கலங்கி, ஸம்பந்தங்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாளென்று ஸமாதிசொல்வித்தாயிற்று. இத்தனைகலங்கித் திலளாகில் வள்பிரிந்த விஷயத்துக்கும், நாட்டார்பிரிந்த விஷயத்துக்கும் வாசியின்றிக்கே யொழியுமென்று கருத்து. மாளாதோவென்கிற விடத்தில் பாபஸ்வபாவமருளிச்செய்கிறார் (காலுதிக்தாதியால்). விஷ்டஷீ பாபமானால் அரைக்ஷணத்திலே மாளாதோவென்று உபாஜ்ஜமஹித்தமென்று கருத்து மயங்குமென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (அறிவிழந்தாளென்று) இதீபவாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய வித்யாதியால்) என்னீரே

ப— யோகத்தைபாதித்தவனுக்கு ப்ராப்தாவசரம் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யென்னை உபேக்ஷித்தவனுக்கென்றபடி. மதியிலேன் - ஜ்ஞாநஹீநையான வென்னுடைய, போம்போது நினைக்கமாட்டாத மதிகேடியான வென்னுடைய வென்றபடி. வல்வினையே - ப்ரபலமான பாபமேயோ, மாளாது - காலமெல்லாம் அநுபவித்தாலும் நசியாது. என்றொருத்தி - ஒருத்தியென்றும் ஒருவன்தானே அறியுமென்று கருத்து. மதியெல்லா முள்கலங்கி - ஜ்ஞாநங்களெல்லா முள்ளுக்கூடக் கலங்கி, சுதுர்ஜ்ஞானம் கலங்கியென்றபடி. மயங்கும் - மோஹியாநின்றாள், ஆலென்று விஷாதத்யோதகம். என்னீரே - என்னுங்கோள், இப்படிச் சொல்லுங்கோ ளென்றபடி. * * * ரு

௫—என்னீர்மைகண்டிரங்கியிதுதகாதென்னாத* வென்னிலமுகி

௬—திவ்யசேஷ்டிதங்களாலேயென்னைத்தோற்பித்தவனுக்குச்சொ
ல்லுங்கோளென்று ஸாமாந்யஸமயத்தாலே பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லே
ஷித்து வர்த்திக்கிற இலவன்னங்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ௩

(என்னீர்மை) நான் தம்மைப் பிரியிலொரு க்ஷணமா
த்ரமுந் தரிக்க மாட்டாத ஸ்வபாவை யென்னுமிடத்தை யறி

இ- யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சொல்லுங்கோளென்று)வீதியினு
லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸமேஶ்லேஷியால்) தங்களுடைய
ஸாமாந்யஸமயத்தாலென்றபடி. இவளுடைய ஸாமாந்யஸமயத்தா
லே யென்னவுமாம். அவைகளுடைய விரஹக்லேசத்தை யிவ
ளுக்குப்பார்க்கவேண்டாதபடியாகவும் அவை விரஹத்தாலே ஸ
ஸலங்களாகாதே ஸுகவாகாயம்ஸகங்களாம்படி ஸம்ஶ்லே
ஷித்திருக்கையு மிவளுடைய ஸாமாந்யத்தாலேயிறே. பெடைமண
க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஸ்பரஸ்
ஶ்லேஷியால்) * * * * ௩

நாலாம்பாட்டு.

என்னீர்மை கண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (நானிஶ்லேஷி யறிந்துவைத்தென்னுமளவாலே) க்ஷணமா
த்ரஸ்வபத்தாலே இப்பாட்டுக்கு ஸம்பந்தியும் ஸங்கதியைப்பண்ணி
றது,எங்ஙனேயென்னில்; பின்னையுமந்த ஹம்ஸங்கள் போகாதி
ருந்தவாறே ஈஶ்வரஸ்வகாரம் விளம்பமன்றிக்கே, ஈதிவ்ய
காரணஸம் வருகிறோமென்றருளிச்செய்தானாகிற் சொல்லுவ
தென்னென்று போகாதிருந்தனவாக உக்ஷேபிக்கித்து க்ஷண
மாத்ரவிரஹத்திலும் பரிக்கமாட்டாத வென்விஷயத்திலே, ஈ
திவ்யகாரணவிளம்பந்தான் சொல்லுகைபோக்யமோவென் றெம்

ஸ—என்னீர்மை - என்னுடையஸ்வபாவத்தை, கண்டு - ஸம்ஶ்லே
ஷதெசையிலாகும்மந ஸெசயிலுகரிகளில் லம்பவிகாரத்தாலே
ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டுவைத்து, இரங்கி - க்ருபைபண்ணி, இ
துதகாதென்னாத - இந்த விரஹ மிவளுக்கு யோக்யமன்றென்
றெண்ணாதவரான, என்னில முகில்வண்ணற்கு - என்னுடையஅ

மூ—ல்வண்ணற்கென்சொல்லியான்சொல்லுகேனோ*நன்னீர்மை
யினியவர்கட்டங்காதென்றொருவாய்ச்சொ * ல்நன்னீலமக

ஆ—ந்துவைத்தென்பக்கலிலே க்ருபை பண்ணி; இவள்நம்மை
ப்பிரிந்திருக்கைக்கீடல்ல” வென்று பாராதவர்க்கு நானென்ன
வார்த்தையைச் சொல்லுவதென் றெம்பெருமானை யின்னுதாய்?
பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே, அவளுடைய நல்லுயி

இ-பெருமானை வெறுத்துச்சொல்லுகிறாளென்றிப்படி ஸம்கதிஸ-ந
திதையாயிற்று. அறிந்துவைத்தென்றது - ஸம்ஶ்லேஷதஶையில்
அணைத்தகை நெகிழ்ந்தவளவிலே வெளுத்துவருகிறபடியைக்காண்
கையாலே அறிந்திருந்தென்றபடி. இரங்கியென்பதற்குக் காருண்ய-
மருளிச்செய்கிறார் (என்றி த்யாதியால்) இதுதகா தென்னுதலென்னீல
முகில்வண்ணற்கென்கிறதற்குத் காருண்யமருளிச்செய்கிறார் -
(இவளி த்யாதியால்) என்சொல்லியி த்யாதியை ஸம்ஹரிக்கிறார்
(நானி த்யாதியால்) இன்னுதாயென்றது - வெறுத்து நிராபேக்ஷ
யென்றபடி, இப்படியொன்றுஞ் சொல்லமாட்டேனென்று நிவிண்
ணையானவள் திரும்பவும் ஸந்தேஶஞ்சொல்லுவானேனென்
ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமி த்யாதியால்) மாட்டாமையா
லே யென்கிறதற்கு அன்றில்களை நோக்கிச்சொல்ல என்கிறதோ
டே ஸம்பம். நன்னீர்மையென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவளுடைய

ஸ—ரான நீலமேகவண்ணற்கு,யான - நான், என்சொல்லிச்சொ
ல்லுகேன் - எந்த ஸந்தேஶவாக்யத்தைச் சொல்லி ஸந்தேஶஞ்
சொல்லக்கடவேன், ஓவென்றது நிர்வேதஸூசகம். நன்னீர்
மை - நல்லவுயிர், உமக்காதாரணீயமாம்படி. நன்றானவுயிரெ
ன்றபடி. இனி - இத்தனைக்குமேல், அவர்கள் - அவர்கள்,
கள் என்று ஸஜாதீயஸம்பந்தம். அவரென்கிற பஹுவசநோக்
தி தான் நாயிகையான பஹுமானத்தாலே ஊடல்தந்தங்கள் வா
ர்த்தையாகச் சொல்லுகிறாள். தங்காதென்று - நிற்கமாட்டாதெ
ன்று, கள் - தங்காதென்னுமிடத்தில் - ஏகாரத்துக்கு ஆகா
ரோவரோஹஸ்யோ: பூஜார்த்தே ஸ:. ஒருவாய்ச்சொல் - ஒருவா
ர்த்தை சொல்லுதலை, நன்னீலமகன்றில்காள் - நல்லநீலவண்ண

மூ—ன்றில்காணல்குதிரோ நல்கீரோ * ॥ ௪ ॥
நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்வினையேற்கே *

ஆ—ரானது இனியவள் பக்கலிலே ரக்ஷணமாத்ரமுந் தங்காதென்றொருவார்த்தை சொல்லவேணுமென்று சிலவன்றில்களைநோக்கிச்சொல்ல, அவையும் போகாதிருந்த விடத்தில், இத்தனையுஞ்சொல்ல வல்லிரோளோ மாட்டிகோளோ வென்கிருள். ௪

(நல்கி) ஸர்வாத்மாக்களுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் பொறுத்தருளி யவர்களுடைய வநிஷ்டங்களை யெல்லாம்போக்கி ஸஸௌஹமாக ரக்ஷித்தருளுகிற பரமகாருணிகனுன

இ—வித்யாதியால்) இனியவர்கள் தங்காதென்றொருவாய்ச்சொல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இனியித்யாதியால்) பதின்காற்சொன்னல் மறுத்தாரைச்சொல்லுமாப்போலே முதல் வார்த்தையிலே நல்குதிரோ நல்கீரோவென்று சொல்லக்கூடாமையாலிங்கு ஸமஸ்வயாஸத்தை யருளிச்செய்கிருர் (சொல்லவேணுமென்று) அவற்றிற்குபேக்ஷகாணுதிருக்க உபேக்ஷித்தாரைக்குறித்துச் சொல்லுமாப்போலே சொல்லக்கூடுமோ வென்ன வவதரிப்பிககிருர் (அவையுமித்யாதியால்) நல்குதிரோ வித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இத்தனையுமித்யாதியால்) இத்தனையுமென்றது - இவ்வுக்தார்த்தத்தையுமென்றபடி ௪ ॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

பொழிலேழுமென்கிறது ஏகாரணாமாகாமமாக வுபேக்ஷணயாஸர்வதவாமென்கிருர் (ஸர்வாத்மேத்யாதியால்) நல்கித்தான் காத்தளிக்குமென்கிறவிடத்தில் ஸமஸ்வயாஸத்தையருளிச்செய்கிருர் (ஸவேஷத்யாதியால்) காத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அவரித்யாதியால்) நல்கியென்கி

பா—கெளளுவக்ஷிகாள்?, நல்குதிரோ நல்கீரோ—உபகரிக்கவல்லிரோளோ மாட்டிகோளோ, நல்குகை - ஸௌஹமும் ரக்ஷணமும், நிறமவனைப்போலேயிருந்து செயலுமவனைப்போலே யாகிறதோ, என்னுடையவபேக்ஷிதஞ் செய்கிறீர்களோ மாட்டீர்களோவென்றுகருத்து. * * ௪ ॥

௫—நல்கத்தானாகாதோ நாரணனைக் கண்டக்கால் * மல்குநீர்ப்பு
னற்படப்பையிரைதேர் வண்சிறுகுருகே * மல்குநீர்க்கண்ணேன

ஆ—வெம்பெருமானுக்கு நான் செய்த பிழையைப் பொறுத்தென்னோ
டு கலந்து பரிமாறவே போ ஆகாதென்று சொல்லி, பின்னையவ
ருளிச்செய்தருளின வார்த்தையைக் கொண்டு வந்து

இ—றதையுரைக்கிறார் (ஸஸ்நேஹமஸ்கவென்று) அளிக்குமென்கிற
தையுரைக்கிறார் (ரக்ஷித்ருத்வாதியால்) இதில் ஸௌசீல்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶத்வாதியால்) யதா - நாரணன்ஸ்வாமித்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் என்னவுமாம். காரணாந்த
ரிகள் நாராயணவிஶேஷிதங்களென்று கருத்து. என்னையிப்படி யு
பேக்ஷித்தாலெல்லாரையும் ரக்ஷிக்கையாலே வாஸிஷ்டநாமமா
ன தன்னுடைய நாராயணத்வம் விகலமாகாதோ வென்று அ
றிவிக்கிறோ ளென்கிறாளென்றபிப்ராயம். எம்பெருமானுக்கெ
ன்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிற தோடாயம். வினையேற்கேயோ
நல்கவாகாதென்றபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாளி

ஸ—மல்குநீர் - ஸம்ருத்தஜலமான, புனற்படப்பை - நீர்நிலத்
திலே. புனல் - ஜலம், படப்பை - கொடித்தோட்டம், இரை -
ஆஹாரத்தை, தேர் - பிள்ளைக்காகத் தேடாநின்ற, வண்சிறுகுரு
கே - ஔதார்யத்தையுடைய பாலஸாரஸபக்ஷியே?, வண்
மை - ஔதார்யமும் அழகும், ஸ்வாபாவிகமாயஸாரந் தேடிக்
கொடுக்கும்படியான ஔதார்யத்தாலுந் தூதுபோம்படி சிறு
மையாலுண்டான ஸௌந்தர்யத்தாலும் உபகாரத்வயுடைமை
யுனக்கு ஸாக்ஷியென்று கருத்து. நாரணனைக்கண்டக்கால்-
நாராயணனைக் கண்டவளவிலே, பொழிலேழும் - ஸப்தலோக
ங்களையும், ஸப்தத்வீபங்களையுமென்றபடி. பொழில் - லோக
ம், தான் - ஸ்வயமேவ, அவர்களுடைய நல்குதலை யபேக்ஷி
யாதே யென்றபடி. நல்கி - ஸ்நேஹித்து, தன்பேறாக வென்ற
படி. காத்து - நிவ்ருத்தாநிஷ்டங்களாக்கி, அளிக்கும் - ரக்ஷிக்
கும், தான் - இப்படி ஸர்வரக்ஷகனானதான், வினையேற்கே
யோ - பாபிஷ்டையான வெனக்கு நாத்தமோ, தன்னுடைய

மூ— ர்ஓர்வாசகங்கொண்டருளாயே (ரு) அருளாதநீரருளி

ஆ— எனக்குச்சொல்லவேணுமென்றுசிலருருகளைஇரக்கிறாள்.

இ— தாழியால்) ஓகாரத்தைபிடித்தே சுவபித்தது உபாலம்பாவிவுத்துஸூக்தம். நான்செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளி யென்கிறவித் தாழிப்பாட்டுக்கு ஸமதிஸூசிதம். எங்ஙனேயென்னில்; க்ஷணகாலமும் ஸஹிக்கமாட்டேனென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவாறே, அபாயம் ஸூவாராமயையாலே ஸஹியாதேதிருமோவென்று எம்பெருமானபேக்ஷித்தானாகிற் செய்வதென்னென்ன? சொல்லுகிறாளென்று ஸமதிஸூசிதம். மல்குநீர்க்கண்ணேற்கென்கிறதை ஸமர்த்திக்கிறார் (எனக்கென்று) அருளாயென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (சொல்லவேணுமென்று) * * * * ரு

ஆறும்பாட்டு.

எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ ஸம்ஶ்லேஷங்களையு மபேக்ஷியாநின்ற விவளிப்போது ஸ்வீயியிலே யொருநாளெழுந்தருளுகிற காலத்தை யொருவாராக்ஷமாக வ

ஶ— ளாயிருந்தும் நாட்டொத்த லக்ஷணமுமில்லாதபடி ஸ்வவிஶேஷமான வென்விஷயத்திலே காலமே வென்றபடி, நல்கவாகாது-ஸஹிக்கவாகாது, என்று சொல்லியென்றபடியாயம். மல்குநீர்க்கண்ணேற்கு - ஸ்வஸாக்ஷாத்காரநேத்ரயானவெனக்கு, ஆற்றுக்கு ஊமையெழுக்குப்படி தன்னுமெமையைச் சொல்லுகிறாள். ஓர்வாசகம் - ஒருவார்த்தை, கொண்டருளாய் - கொண்டு ஸாதிந்தாளவேணும், அருளாவென்னையாலே கியக்காலிலும் ஸம்ஶ்லிஷ்டவாக்யசந்தித்தி ஒருவாவொக்கியொழிய கேவலமாகி நடக்கலாகாதென்று ஸூசிதம். * * ரு

ஆழி - மண்டலமான, நெடுநெடுவென்னையைப்போலே சொன்ன காலத்துக்குமேலே நிலையாக்குப்படி உமையவாஸியானவென்றபடி. வரி - அழகிய, வரி - அழகு, வண்டே - ஸம்பந்தமே? அருளாழிப்புள்ளைக் கண்டக்கால் - க்ருபாபாக்ஷ

மூ— யவராவிதுவராமுன் * னருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதி
யொருநாளென் * றருளாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொ
ல்லி * யருளாழிவரிவண்டேயாமுமென்பிழைத்தோமே கூ॥

ஆ— (அருளாதநீரருளி) எல்லாருடைய பிழைகளையும் பொ
றுத்து எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கக் கடவோமாகிலு மஸ்ருஷ்டவிஸ
ஜ்லேஷரான வவளுடைய பிழைகளைப் பொறுத்து அவளோ
டே கலந்து பரிமாறும் பரிமாற்றத்தாலே வரும் காருண்யாதி
குணங்களும் வேண்டாவென்றிருந்தாலுமிவளுக்குச் சொல்
லுவதென்னென்னில், அவளோடு கலந்துபரிமாறுகை திருவுள்ளம
ன்றாகிலும், உம்முடைய க்ருபைக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வத்திற்கும்

இ- பேக்ஷிப்பனேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாருடையவி
க்ருதியால்) இப்படி வண்டுகள் ஶங்கித்ததாக ஹ்ருதித்துச் சொ
ல்லுகிறாளென்று கருத்து. காருண்யாதியென்கிறவிடத்திலாதி
ஶப்தம் ஸர்வஜ்ஞத்வவாசம். தாம் அல்லாதாருடன் ஸம்ஶ்லே
ஷித்ததால் வருமவத்யத்திற்காட்டில் நாராயணத்வம் விகலமாய்த்
தாகிலு மாகவவையுமென் றிருந்தாலுமிலென்றபடி. அருளாத
நீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவளோடேயி
த்ருதியால்) அருளியென்கிறதிலபிப்ராயமருளிச்செய்
கிறார் (உம்முடையவிக்ருதியால்) ப்ராணஸமாநிவந்தாலும்வரலாம்,

ப— ஸ்வாபராதங்களாலும் ஸ்வாமியைக்கண்டவளவிலே, அருளா
தநீர் - ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்குக் க்ருபைபண்ணாதநீர், அருளி - வீயியி
லெழுந்தருளுகிற மாத்ரத்துக்குக் க்ருபைபண்ணி, அவரா
வி - அவளுடையவ்ராணன், துவராமுன் - ஶோஷமாவதற்கு
முன்னே ப்ராணவியோகத்துக்கு முன்னேயென்றபடி. அருளாழி
ப்புள் - க்ருபாஸமுத்ரமான பக்ஷிராஜனை, ஒருநாள் - பல
நாள்வேண்டா, அவர்வீதி - அவளுடைய வீதியிலே, கடவீர் - ந
டத்தியருளவேணும், யாமும் - நாங்களும், என்பிழைத்தோம் -
என்னவபராயஞ்செய்தோம், வாராதநாமேயென்கிறபடியே நாங்க
ளுமென்னதப்பு செய்தோமென்றபடி. என்றிது - இந்தவிரண்
டுவார்த்தையையும், சொல்லியருள் - சொல்லவேணும், அருளொ
ன்று உபகாரமாகி. * * கூ॥

ஆ— தாழ்வாராமே யவளுமுஜ்ஜீவிக்கலாம்படி யவள்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அவள்முடிவதற்கு முன்னே பரமகாருணிகனை பெரியதிருவடிமேலேறியருளி யாஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநார்த்த மாகவெழுந்தருளும்போது, பெரியதிருவடியை யொருநாளந்தத் தெருவேகடாவி யருளீரென்று சொல்லுவது. அதுவுங்கடவ தன்றென்னில், இம்மாத்ரத்தையுஞ் செய்தருளா தொழிகை

இ- ம். அவஶ்யம வரப்போகாதென்றருளாதிருக்கிறவனை யருளச்சொல்லக்கூடாமையால் விவையெல்லாமிங்கே யபிப்ரேதங்களென்றுகருத்து. அருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) க்ருபைபண்ணியென்றது வீதியிலே எழுந்தருளுகிற மாத்ரத்துக்காகிலும் க்ருபைபண்ணியென்றபடி. அவராவிதுவராமுன்" என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவளித்யாதியால்) பின்பு க்ருபைபண்ணினாலென்னுடைய அபேக்ஷிதஞ் செய்தீராகீரென்கிறாளென்றுகருத்து. அருளாழி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) பரமகாருணிகனுடையாலே யவனைக்கொண்டு வருமென்றுகருத்து. அவனுக்காகவவள் வீதியிலேவருகையும் நமக்கவஶ்யமென்றிருந்தாலோ வென்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக த்விதீயபாதத்திலே யபிப்ரேதமான வர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடிமேலே யித்யாதியால்) ஸந்நாஹம் வருகையாலவஶ்யம் வாராதென்கிறாளென்றுகருத்து. புள்ஶப்தத்தை யுரைக்கிறார் (பெரியதிருவடியையென்று) கடவீரித்யாதிக்கு பக்ஷத்திலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளித்யாதியால்) ஒருதெருவிலே பலகாலம் போகப்புக்கவாறே வெறுமனன்றென்று ஶங்கியார்களோவென்றவன் சொல்லாமைக்காக வொருநாளென்கிறாளென்று கருத்து. தன்னிடத்திலே யபராதங்களை யபேக்ஷித்திருக்கிறவிவள்யாமுமென்பிழைத்தோமென்னக் கூடுமோவென்னவிதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மாத்ரத்தையுமித்யாதியால்) ஸம்ஶ்லேஷியாதொழிகைக்குத்தான் பிழைசெய்தோமே

மூ — என்பிழைகோப்பதுபோலப்பனிவாடையீர்கின்ற *

ஆ — க்ரூரங்களான பிழைசெய்தோமென்றித்தை, பரமசேஷபூதை வான திருவாழியை யேந்தி ஸகலாத்மாக்களையும் ரக்ஷித்தருளுகிற வெம்பெருமானைக் கண்டக்கால் சொல்லவேணுமென்று வண்டு தன்னைக் கொண்டாடி யிரக்கிறாள். * — கூ

(என்பிழை) தன்னைப்பிரிந்து படுகிற வ்யஸனத்தின்மேலே யெலும்பிலே பிழைகோத்தாற் போலே யென்னைப்பனிவாடை யீராநிற்கச்செய்தேயும், தன்கூறுமையொன்றும் நினையாதே

இ - யாகிலும் வீதியிலே போருக்க, லெழுந்தருளாதே பிழைசெய்தோமோ வென்கிறாளென்றுகருத்து; ஏவ-மாஸ-க் திலென்றென்கிற வசனத்தை இங்கே யாகர்ஷித்துக்கொண்டு இது என்கிற பதத்தை யுரைக்கிறார் (என்றித்தையென்று) அருளாழியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவே-க்ஷயால்) அருளாழிப்பம்மானையென்கிறது ஈஸ்வரன் ஸர்வாத்மரக்ஷகனென்று கருத்து, சொல்லியருளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சொல்லவேணுமென்று) அருளாழிவண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டிதராலியால்) கூ

ஏழாம்பாட்டு.

உடம்பிழைக் கோப்பதென்னாதே என்பிழைக்கோப்பதென்றதாலிவளுடைய ஶரீரத்வம் ஸஷமென்று தோற்றுகையால் முன்புற்ற வ்யஸனமும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பிரிந்தாலியால்) என்பிழைக்கோப்பது போலவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எலும்பிலேயிதாஷிபால்) பனிவாடையீர்கின்றவென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பனியிதாஷிபால்) என்பிழையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்கூறுமெவெ

பத — என்பிழைக் குறிப்பிலே - ஏலும்பைத் துளைக்கிற வாறு ஸூக்ஷ்மமான, என்பு - அஸ்தி, இழைக்கை - செலுத்துகை, பனிவாடை - ஶீதளமான காற்று, பனி, - ஶீதம், என்பிழைகோப்பது போல - எலும்பிலே நூலிழைகோத்தது போலே ஸூக்ஷ்மமாய், ஈர்கின்ற - ஈர்கின்றது, அறுக்கின்றது. ஈர்கை -

ரு — வென்பிழையேநினைந்தருளியருளாத திருமாலார்க்கென்
பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கென்றொருவாய்ச்சொல் *

அ — வென்பிழையை நினைந்தருளியருளா திருக்கிறவருக்கு, நானே
தேனும் பிழைசெய்தால் தம்முடைய க்ருபைக்கு விஷயமல்லா
ததொருபிழையுமுண்டோ, என்றொருவார்த்தை சொல்லவேணும்
உன்னுடைய நிறத்தைக்காட்டியு மவனுடைய திருநாமத்தைச்
சொல்லியு மென்னுடைய வெறும்மையை யிழைக்கிறவிளங்கிளியே,

இ- பொன்றும் இத்யாதியால்) அதீயவாக்யத்தை
யுரைக்கிறார் (என்பிழையே இத்யாதியால்) வினையேற்கென்று கீழ்ச்
சொன்னவிவளிங்கே என்பிழைத்தானென்னக் கூடுமோவென்
ன, தானெத்தனைபேறு மபசாரம் பண்ணினாலுமவன் க்ரு
பைக்கு விஷயமல்லாததில்லையென்கையிலே தாத்பர்யமென்
றுகாட்டுகிறார் (நானி த்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸம்
ஸ்லேஷத்தைக்கிப்பாட்டை உபாயமானவுத்தரமென்று ஸூசிதமயி
ற்று. உம்முடையக்ருபைக்கு விஷயமென்றது திருவடியின் த
கவினுக்கென்கிறதின் விவரணம். ஒருவாய்ச்சொல் லென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஒருவார்த்தை இத்யாதியால்) என்பிழைக்குமென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய இத்யாதியால்)
ஸ்ரவணம் ஸாத்ருஸ்யத்தாலே நாயகஸ்வாரகமென்று கருத்து.
வார்த்த கிளியானைபாலே திருநாம ஸங்கீர்த்தனமாயிருக்குமெ
ன்றுகருத்து திருமாலார்க்கென்கிறதற்கு ஸாமருளிச்செய்கிறார்

ஸா — மெழிக்கை, இவ்வவஸ்தையிலும், என்பிழையேநினைந்தருளி -
தம்முடையக்ருபையைநினையாதே என்னுடைய அபராதங்க
ளையே ஸ்மரித்து, அருளாத - க்ருபைபண்ணாதேயிருக்கிற, தி
ருமாலார்க்கு - பிராட்டியினிடத்திலே வ்யாமுக்தரானவர்க்கு, ஆ
ர்என்றது அநுஸூயாவிஷயம். இதுக்குச் சொல்லென்கிற
தோடே அந்வயம். திருவடியின் தகவினுக்கு - ஸ்வாமியினுடைய
க்ருபைக்கு; என்பிழைத்தாளென்று - என்னதப்புசெய்தாளெ
ன்று, இதுஉன்க்ருபைக்கு ஒருஅவஸ்தைக்குப் போருமோ
வென்றபடி. ஒருவாய்ச்சொல் - ஒருவார்த்தைசொல்லு, உபதேசம

மூ— லென்பிழைக்குமிளங்கிளியேயான்வளர்த்தநீயலையே ॥எ॥
நீயலையேசிறுபூவாய்நெடுமாலார்க்கென்றூதாய் *

ஆ— அவருக்குச்சொல்லுமிடத்திலவர்வார்த்தையைமறுத்தருள்லும் பிராட்டிதிருமுன்பேவைத்துச்சொல்லவேணும். இத்தனைக்குமுறவுபோராதோவென்கிறாள். * * ॥எ॥

(நீயலையே) தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தைக்கண்ட வ்யஸநமாகிற பூவையைநோக்கி, எனக்கரியனானையே தனக்குஸ்வாமி

இ- (அவருக்கித்யாதியால்) “ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி” என்கிறவள் முன்னே மறுக்கமாட்டானென்றுகருத்து. யான்வளர்த்த நீயலேயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனைக்கு மித்யாதியால்) இததால் நாரைமுதலானவை யுறவில்லாமையாலுபேக்ஷித்தனவாக நினைக்கிறாளென்றதாயிற்று. * ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

பூவையைக்குறித்து மொருஸந்தேஶஞ்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க வாதகாரஞ் சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) பூவை - ஶாரிகாவ்யக்ஷி. கிளியும் போகாதிருந்தவாறே தன்பூவையைப் போகச்சொல்ல வவையும் போகாதிருந்தவாறே இனிநமக்காசையில்லை யென்று மிகவும்வ்யஸநியான தன்னவஸாதத்தைக்கண்டு பூவையாண்டது தானும்வ்யஸநமானவாறே, ஸ்வாபாவிகமறியாத வதினுடைய பாவ்யத்தைக்கண்டு நிர்வேதத்தாலும் காருண்யத்தாலும் உபாலம்பரூபமாய்த் தன்னுடைய ஸ்வாவஸாதத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. சிறுபூவாயென்கிறதை நினைத்தருளிச் செய்கிறார் (பூவையைநோக்கியென்று) நெடுமாலார்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) ச,யலி

ஶ— ராகவேக்ஷவ நப்யான்வளர்த்தநீயலையே- நீயென்னாலேவளர்க்கப்பட்டாயல்லையோ, இவ்வளவு உபேக்ஷிக்கைக்கு உறவு போராதோவென்கை. * * * ॥எ॥

சிறுபூவாய் -பாலஶாரிகையே?, நெடுமாலார்க்கு - ஆஶ்ரிதபாதிப்ரஹ்மாதிகளை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, நெடுமையிங்கே ஆஶ்ரிதரக்ஷணம். மால் - ஸர்வேஶ்வரன், என்றூதாய் - என்று

மூ— நோயெனது நுவலென்ன நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய் * சாயலொடுமணிமாமைதளர்ந்தேனினியுனது * வாயலகி லின்னடிசில்வைப்பாரைநாடாயே * * ॥அ॥

நாடாதமலர்நாடிநாடோறுநாரணன்றன் * வாடாதமலர

ஆ— ஸமாயிருக்கிறவர்க்குநோயென்னது நுவலென்ன நுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய்போலேயே; என்னுயிரானது முடிந்ததிடாய், உனக்குரக்ஷகரைத்தேடாயென்று சொல்லுகிறாள். * அ॥

(நாடாதமலர்)ஒருவாரை வந்துதன்னை யீரப்புக,அதுஎம்பெரு

இ— த்ருஷிக்குத்தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார்(என்னுயிர் த்ருஷியால்) இனி யிதுஷிகளுக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (உனக்கி த்ருஷியால்) * * ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நிரரமெயானவிவள் பின்னையும் வாடையைநோக்கிச் சொல்லச்கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருவாரையித்ரு ஷியால்) ஈரப்புக - ஹிம்ஸிக்க ஒருவருத்தமானவாறே யென்றபடி, ஈர்கை - ஹிம்ஸிக்கை, ஈர்கைக்குவந்த வாடையை தூதுபோகச் சொல்லுகை ஸாதாரம விராஜமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கி றார் (அதித்ருஷியால்) காட்டில் நாரைமுதலானவைப் போலன்

ப— லேவிடப்பட்டஉர்நிசனுப்,எனதுநோய்-என்னுடையதானவி ரஹவ்யாயியை, நுவலென்ன - விண்ணப்பஞ் செய்யென்னச்செ ய்தேயும், நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய் - விண்ணப்பஞ்செய்யா தே யிருந்துவிட்டாய், நான் - சதுஸாரமெதயானநான், சா யலொடு - ஊரயையோடே, ஸரீஷாயமொமெஹயோடே யெ ன்றபடி. மணிமாமை - ஸூரவ்யமான வலயவமொமெஹயை, ம ணி - ஸூரவ்யம், மாமை - காந்தி, தளர்ந்தேன் - இழந்தேன், இனி - உதவ்ரம், உனதுவாயலகில் - கூதீபவஹாவாடத்தில், இன்னடிசில்வைப்பாரை - மோஜமான பாலடிசிலூட்டுவாரை, இனிமை - மாதுர்யம், நாடாயே - நாடிக்கொள், நாடுகை - தே டுகை, தேடிஸம்வாஷித்துக்கொள்ளென்கை. ॥அ॥

ஊடாடுபனிவாடாய் - எம்பெருமானுக்கு மெமச்கும் நடு

மூ— டிக்கீழ்வைக்கவேவகுக்கின்று * வீடாடிவீற்றிரு
த்தல்வினைபற்றதென்செய்வதோ * லூடாடுபணிவாடா

ஆ— ஸ்வாநுடையநியோகத்தாலேவந்திருக்கிறதாகக் கொண்டத்
தைக்குறித்து, ஸர்வேச்வரியான தன் திருவடிகளிலே ஸர்வாஜ்ஞருசு
வாஷாதி ஸர்வஸ்வாமித்வப்ரகாரணங்களைக் கொண்டு ஸர்வேச்வர
ஸமும் ஸர்வசேஷத்வதிபும்பண்ணுகைக்காகவன்றோ, என்னுடை

இ- றியேஅதெம்பெருமானுக்குக்கிங்கரமாகையால் தன்ஸ்வாதிச்சு
சேஷவஸ்துஸ்வாபம் வருகிறதென்றால் தன்பேறாக கார்யஞ்செ
ய்தாலாகாதோவென்கிற வாசையாலே சொல்லுகிறாளென்று திரு
வுள்ளம், விரஹதிசையிலே ஸஹாவதஸ்லாதாவகாமான வா
டையை ஸாவதாமேயான தன்னுடைய நிரஹரஸமாக
வனாலே வ்யவஹிதமாக வுஜ்ஜீவிக்கிறாளென்றுகருத்து நாரண
ன்தன் வாடாதமலரடிக்கீழென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வர
முமென்று) வைக்கவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (ஸர்வசேஷத்வாதியால்) வகுக்கின்றதென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) வாக்யார்த்

ஸ— வேவேட்டையாடித்திரிகிற ஸ்ரீதசரதசக்ரமே?;ஊடு-இயற்,ஆ
டுகை - ஸஞ்சரிக்கை, நாடாதமலர் - தேடுகைக்கரிய வாஷங்க
ளே, நடி - தேடி, நாடோறும் - ப்ரதிதினமும், நாள்தோறுமி
த்ருஷ் ளகாரதகாரயோ: டகாரோகாதேசம், நாரணன் - நாரா
யணனுடைய, வாடாதமலரடிக்கீழ் - சுத்தவாஷஸத்ருசமா
ன திருவடியின்கீழே, வைக்கவே - ஸமர்ப்பிக்கைக்காகவே, வ
குக்கின்று - வகுக்கப்பட்டது, ஸங்கல்பிக்கப்பட்டதென்கை, உச
ஸர்வஸ்வதிசேஷ:. வீடு - விச்லேஷத்தை, ஆடி - சுவஹாஸி
த்து, விச்லேஷத்தை அடைந்ததென்றபடி, வீற்றிருத்தல் - விச்லே
ஷத்திலே உசியஷ்ஹிஷிகேகுயா யிருக்கையாகிற, வினையற்ற
து - ஸாஹ்யஹீநகார்யமானது, வினையென்றது கர்மமாயிங்கே
நல்ல கர்மத்தைச்சொல்லுகிறது. என்செய்வதோ - என்னப்ர
யோஜநம் செய்யக்கடவதோ, வ்யர்த்தமென்றேவென்றபடி. என்
றுரைத்து - இப்படி யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்

மூ— புரைத்தீரோ யெனதுடலே. * * ||கூ||
உடலாழிப் பிறப்புவீடுயிர் முதலாய் முற்றுமாய்க் * கடலாழி

ஆ— ஸ்வாபாவிகங்களுமாயிற்று. ஆனபின்பு இப்படி ஸௌசீல்யத்தையுடைய ஸ்வாமியான நான் தன்னை விச்லேஷித்து விச்லேஷத்திலே ஸஹிஷ்ணுவாயிருக்க இப்பொல்லா விருப்பென் செய்வதோ வென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தாலவ னுபேக்ஷித்திருந்தானாகில் பின்னை வந்தீர வேணுமென்கிறாள். கூ

(உடலாழி) ஸர்வஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணி ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திநுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே திரு

இ— ஜகத்திற்கு காரணமாயும் ஜகத்துக்கு ரக்ஷகமான வ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) விடாதிடுவென் றதையுரைக்கிறார் (தன்னை விச்லேஷித்தென்று) வீற்றிருந்தவென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விச்லேஷத்திலித்யாதி யால்) வினையற்றதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இப்பொல்லாவிருப்பென்று) உரைத்தீரோயெனதுட லென்கிற தற்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்யாதியால்)

பத்தாம்பாட்டு.

ப்ரமேயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணியென்று) த்விதீயவாக்யத்திலே க்ஷீராப்தி சயனவ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமானவித்யா தியால்) அதனுள்ளே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (திருப்பாற்க

டு, எனதுடல் - த்வதீயதேஹத்தை யறாய் வெளிக்கவேணும். கூ

ஆழிமடநெஞ்சே - கம்பீரமாய் ஸுகுமாரமான நெஞ்சே, ஆழி- சக்ரம், (உடலாழீத்யாதி) உடலுடைய - தேஹத்தையுடைய, ஆழிப்பிறப்பு - உத்க்ருஷ்டங்களான ஜந்மம், வீடுயிர்முதல்- தேவாதிதேஹங்களான ஜாதா ஸ்ருஷ்டிகள், வீடு - மோக்ஷம், மனஸ் ஸ்தாஸ்தேவ தனதச சொல்லுகிறது. ஆய் - தனியிதுவெல்லா மாய், முற்றுமாய் - மற்றுமுள்ள போக்யோபகரணாதி யான ஸமஸ்தமுமாய், ஸ்வஸ்ருஷ்டிவிசிஷ்டமானதானதை ஸ்ருஷ்டி வரிலவதித்ததென்படி. கடலாழிநீ - ஸமுத்ரத்

மூ— நீர்தோற்றியதனுள்ளே கண்வளரு * மடலாழியம்மானைக்
கண்டக்காலிதுசொல்லி * விடலாழிமடநெஞ்சேவினை
யோமொன்றாமளவே * * * ||௬||

ஆ— திருவாழிதொடக்கமாகவுள்ள திவ்யாயுதங்களையுமேந்திக் கொண்டுகண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வகாரணிகனெம்பெருமானைக் கண்டக்கால், நாடாதமலர்நாடி, இத்யாதி, வினையற்றதென் செய்வதோ, என்றிதுசொல்லி அவன் நம்முடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தைச் செய்தருளுமளவுமென்னை நீ பரித்துக்கொண்டிருவென்று தன் திருவுள்ளத்தைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். * ௬

இ- டலிலேயென்று) அடலாழியென்று உபலக்ஷணமென்று நினைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியித்யாதியால்) இங்கு உபலக்ஷணமாய் வருகிற வாக்யத்திலே விவக்ஷிதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாரணிகனென்று) இது என்றது ஸந்நிஹித பராமர்ஶியாகையாலே கீழ்ப்பாட்டிற் சொன்ன ஸந்தேஶத்தை பராமர்ஶிக்கிறதென்று காட்டுகிறார். (நாடாதவித்யாதியால்) வினைபோமொன்றாமளவே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) விடலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) உன்னையென்று வாக்யஶேஷம், இவ்வாகாரத்திலே ஶரீரத்திலே யுன்னை நீ தரித்திருவென்றபடி. ஶரீரத்தை விட்டுப்போகாமையென்கை. தன் திருவுள்ளத்தை யித்யாதியாலே ஸம்போதி

ப— திலேஶயமானஜலத்திலே, தோற்றி - ஆவிர்ப்பவித்து அதனுள்ளே கண்வளரும் - அந்த ஸமுத்ரத்திலே கண்வளராநிற்கிற, அடலாழியம்மானை - ஸர்வாயுதஸ்வாமியான திருவாழியையுடைய ஸ்வாமியை, கண்டக்கால் - கண்டவளவிலே, இதுசொல்லி - கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸந்தேஶத்தைச்சொல்லி, வினையோம் - பிரிவுக்கடியான பாபத்தையுடையோமானநாம், ஒன்றாமளவே - அவனோடேகூடுமளவும், விடல் - விட்டுப்போகாதே கொள், என்னையித்யர்த்தம். * * * ௬

மூ— அளவியன்றவேழுலகத்தவர்பெருமான்கண்ணனை*வளவய
ல்சூழ்வண்குருகூர்சடகோபன் வாய்ந்துரைத்த *வளவியன்ற

ஆ— (அளவியன்ற) ஸவாமித்வ... யையுடையனுய்ஸ
...ஸு... தக ஸா...யிரு
ந்த வெம்பெருமானை ...கிவாதிக்கிற ஸவாமித்வ...

இ- தை,எங்ஙனேயென்னில்:கீழ்ப்பாட்டிலே...
...மானவாறே தம்முடைய நினைத்தகன்று போலப் பதறித் த
ன் திருவுள்ளம் தன்பரீரத்தைவிட்டுப் போகப்புக நம் கா...
மொன்றறுதி பிறக்குமளவும் நீ யென்னை விடாதேயென்று ...
...க்கிறுளென்று ஸம்கதிஸ... * * ம॥

நிகமனம்.

அளவியன்ற வென்கிறதற்குத் தாத்...மருளிச்செய்கிறார்
(ஸவாமித்...யால்) ஏழுலகத்தவர்பெருமானென்று தம்
மைப்புகப்பட ரக்ஷிக்கையிலே உத்...னென்று வீதராய்
ச்சொல்லுகிறுரென்றுகருத்து. கண்ணனையென்கிறதற்குத் தா
த்...மருளிச்செய்கிறார் (ஸுப்ரீ...யால்) இத்தால் நா
ராயணஸ்ம் விக...தபடி ஸ...னென்றதாய்த்
து. ...கிவாதிக்கிறவென்கிறதற்கு இத்திருவாய்மொழி யென்கி
றதோடே யந்வயம். இரண்டாமளவியன்ற வென்கிறதை யுரைக்கிறு
ர் இரண்டாம் (ஸவாமித்...யால்) இப்பத்தென்கிறதை

ப— அளவியன்ற - ஸமயிலை ஸக்...த்தவனை, ஸவாமித்
...னை வென்றபடி. அளவு - ஸமயி, வியத்தல் - ஸக்...
ணம், ஏழுலகத்தவர் பெருமான் - ஸ...லோகவாஸி ஜநங்களு
க்கு ஸா...யான, கண்ணனை - க்...ஷ்ணனை, வளவயல்சூழ் - ஸம
...மான வயல்களாலே சூழப்பட்ட, வளம் - ஸம்பத், வ
ண் - ஸ...மான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நி
வாஹகரானவாழ்வார், வாய்ந்து - கிட்டி, ஸேவித்தென்றபடி
உரைத்த - அருளிச்செய்த, அளவியன்ற - ஸவாமித்வ...

மூ— வந்தாதியாயிரத்துளிப்பத்தின் * வளவுரையாற்
பெறலாகும்வானோங்குபெருவளமே. * ||கக||

ஆ— மேன்மையையுடைத்தான, வித்திருவாய்மொழியையழகியதாகச்சொல்லவல்லவர் திருநாட்டிலேசென்று ஸம்ருத்தமான பகவதநுபவத்தைப் பெறுவர்களென்கிறார். * கக||

இ— யுரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியையென்று) வளவுரையாலே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியதாகவிக்ஷாஷியால்) வானோங்குபெருவள மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (திருநாட்டிலேக்ஷாஷியால்) பெறலாகுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பெறுவர்களென்று) * * கக||

ப— உபாஸியான, அந்தாதியாயிரத்து-இப்பாட்டினசும்மேற்பாட்டுக்காகியா யிருக்கையாகிற ஸம்விதாநமான ஸம்ஸ்த்திலே, இப்பத்தின்வளவுரையால் - இத்திருவாய்மொழியினுடைய நன்றான பாடத்தாலே, வளம் - வண்மை, வான் - பரமபதத்திலே, சென்றிதிஶேஷ:, ஓங்குபெருவளம் - உத்க்ருஷ்டமான ஸம்பத்தை, பெறலாகும் - பெறலாம். * * கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாய ஸேவ்யாய ஸ்ரீஶடகோப
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜாய நம:

(அஞ்சிறைய.)

த்ராணைகஸஜ்ஜஸ்வாத்ஸல்யநயநதயா ஸாரஸ்யஶாலிஹே
யேஶாநாத்ப்ருதிநவஸங்காஷ ஜகத்காஜநயமாவ
நாதிஷ்டபஸ்யாஸ । ஸாரஸ்யாத்யோஸ்யோமாஷநாம ஸ
ஹிஷீஸஞ்ஜீவஸம்ஹதேவ்ரா ஜாநாவஸ்யஸ்ஸ
ரக்ஷாவஹிதத்தயாக்ஷாத்ருதீத்ராஹக்யாஷம் ||கசு||

(த்ராணைகஸஜ்ஜாய) வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு ரக்ஷணத்திலே விரோதிநிரஸநஸமர்த்தனை பெரியதிருவடியைக் கொடியாகக்கட்டிக்கொண்டிருக்கையாலும், (ஸாதுநயநதயா) என்செய்யதாமரைக்கட் பெருமானார்க்கு - வாத்ஸல்யகஷணாதி

ஶ்ரயரக்ஷணனாகையாலும், (ஸர்வஸ்வாமித்வாத்) மதி
யினுற்குறள்மாணா யுலகிரந்தகள்வற்கு - ஸ்வகீயலோகஸ்வாமித்வ
மாக்ஷித்தா னிரப்பாளனாகையாலும், (த்ரிவிக்ரமஸ்வபாவாத்) என்
னீலமுகில்வண்ணர்க்கு - ஸகலஸ்ப்ருஹணீய ஸ்வபாவத்தை யு
டைத்தாகையாலும், (ஜகஜ்ஜநநஸ்தாபநஶக்தியுக்தாத்) ந
ல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் - லோகங்களினுடைய
ஜநநஸ்தாபநங்களிலே கர்த்ருத்வ ஶக்தியை யுடைத்தாகையாலு
ம், (காருண்யாதிஶயோதயாத்) அருளாதநீரருளி - க்ருபை
யினாலே எல்லார்க்கு மாதாவாகையாலும், (ஜகந்மாதஸ்ஸஹிதத்வ
ஸஹிதத்வாத்) திருமாலார்க்கு - பெரியபிராட்டியாரோ டொருக்கா
லும் பிரியாமையாலும், (ஸாமிதவ்யாமோஹாத்) நெடுமாலார்க்கு -
ஆஶ்ரிதரிடத்தில் மிகவும் வ்யாமோஹத்தை யுடைத்தாகையாலு
ம், (நாராயணத்வாத்) நாரணன்றன் - "ஸர்வவித்தாஹ்ரக"
இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வவியாபகத்தை உடைத்தாகை
யாலும், (ஸ்வரக்ஷாவஹிதசேதயா) கடலாழிநீர்தோற்றி யதனு
ள்ளே கண்வளரும் - திருப்பாற்கடலிலே லோகரக்ஷணத்திலே
அவஹிதனுக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், எம்பெரு
மான் ஆஶ்ரிதாபராதத்தை யெல்லாம் பொறுத்தருளு மென்று
"அஞ்சிறையமடநாராய்" என்கிறதிருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்
செய்தாரென்கிறார். * * * ௧௪॥

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலீ:

ஸம்ஶ்லிஷ்யாந் ஸாஸ்வஸ்வாமித்வஸாமர்த்ய க்ருஷ்ண
ஸாரூப்யஸௌலப்யாந் ஸ்வாமிஸ்வரூபஶீலம் ஸு
நாய்யஸௌஹார்த்தலக்ஷ்மீணாவாத்ஸல்யமாதாந் । ஸாக்ஷாத்
ஸ்வஸ்ம்ருதிவ்யக்தீ ஸஹிதஶிஶிராநந்தமோக்ஷஸ்யாஸ்ய
நாவாபராந் க்ருஷ்ணஸ்யாவவ்ருணோத்ஸஞ்ஜிகஸ்வைஸ்ய
ஸீக்ஷிதநீத்ரா * *௧௫॥

இத்திருவாய்மொழியில் ஸாவஶேஷார்த்தத்தை ஒருஶ்லோகத்தாலே
ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

(ஸம்ஶ்லிஷ்யாந்) அஞ்சிறையமடநாராய் - வாத்ஸல்யகார
ஸாமித்ரத்தாலே யெளிதாகக்கிட்டலாயிருக்கிற வாவாயர்களை

ஸஹதர்மபேடையோடே ஸஞ்சரிக்கையாலே ஸுஹ்ருத்துக்களாயிரு
க்கிற நாரையாக நிரூபித்தார். (ஸாரஸம்) இனக்குயில்கா
ள் - "ஸம்ப்ரதேசாய ஸம்வாதஸ்ய" என்கிறபடியே கோமளமெ
யான ஸ்ரீஸூக்தியையுடைய ஆசார்யர்களை பாகவதஸாக்க
ளான கோகிலங்களாக நிர்தேசித்தார். (ஸாதாரணஸாதா
ரூ) மென்னடைய வன்னங்காள் - ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணி
ஸாரக்ராஹமான நடவடியை யுடையராயிருக்கிற ஆசார்யர்களை
க்ஷீரநீரவிவேக க்ஷமங்களாய் ஶோபனாகாரங்களாய் ஸஞ்சரியா
நின்ற ஹம்ஸங்களாக அருளிச்செய்தார். (க்ருஷ்ணஸாரூப்ய
ஸம்பத்ரூபம்) நன்னீலமகன்றில்காள் - க்ருஷ்ணஸாரூப்யம்பெ
ற்று அதினாலே ஸதாஸ்ராயிருக்கிற ஆசார்யர்களை க்ருஷ்ணனோ
டே ஸாரூப்யங்களான அன்றில்களாக அருளிச்செய்தார் (ஸ்வா
தாரஸோபானரூபம்) மல்குநீர்ப்புனற்படப்பை யிரைதேர்வ
ண்சிறுகுருகே - "உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும்
வெத்திலையு மெல்லாங் கண்ணன்" னென்கிறபடியே வண்டுவ
ரைப் பெருமானையே தாரகபோஷகபோக்யமாக அநுஸந்தி
த்து தங்களுடைய நிஷ்டையை ஆஸ்ரிதஜனங்களுக்கும் வழங்
கிக்கொண்டிருக்கிற ஶோபாதாக்களான ஆசார்யர்களை ஸத்ருஶ
மாய் நிர்மலமான ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஸாரமான ஆ
ஹாரத்தைத்தேடி அதை ஸாதர்மிகளுக்கும் வழங்கிக்கொ
ண்டு உதாரங்களாயிருக்கிற ஸாரஸங்களாக ஸம்பாவித்தருளி
னார் (தந்த்ரத்ரயலக்ஷணம்) ஆழிவரிவண்டே - தங்களு
டைய திருமேனியிலே ஸம்பந்நமான திருவாழிதிருச்சங்கை
தரியாநிற்கிற ஆசார்யர்களை ஷாட்குண்யரூப லக்ஷ
ணத்தை ஷட்பதமாகையாலே ஸ்வரீரத்தாலே ப்ரகாஸிப்பிக்கிற
வண்டுகளாக அருளிச்செய்தார் (பாருஷ்யாபாவம்) இளங்கிளி
யே - ஸ்வாசார்ய போதநவ்யுத்பன்ந பாலஸாதாரான ஆ
சார்யர்களை பாலஸுகங்களாக ப்ரதிபாதித்தருளினார் (ஸா
ர்வஜ்ஞதாத்ருத்தீந) சிறுபூவாய் - ஶிஷ்யஜநஸம்ரக்ஷ வ்யாபார
ரான ஆசார்யர்களை பேடைமுதலான ஸபக்ஷங்களையேவி க்கா
ர்யங்கொள்ளும்படி தூதங்களாயிருக்கிற பூவைகளாக நிரூபி

வித்தருளினார் (அபிமதஸித்திராநு) ஊடாடுபனிவாடாய் - ஆஸ்ரயித்தபேர்களுக்கு அத்யந்தஶீதஸ்வபாவரான. ஆசார்யர்களை குளிர்ந்தவாடையாக அருளிச்செய்தார் (அஜ்ஞாநமோஹிதமொழ்ராநு). மடநெஞ்சே - அஜ்ஞாநமமான சொல்லுக்குவிஷயரான ஆசார்யர்களை அஜ்ஞாநமமாயிருக்கிற நெஞ்சமாக நிர்தேஶித்தருளினார். இப்படி ஆசார்யர்களைத்தானே தத்வஜ்ஞாநயோகத்தாலே அந்தரங்கபக்ஷிகளாக நிரூபித்து ஆஸ்ரயியான நாயகனைப்பிரிந்த ஆஸ்ரயவியானவள் ஆற்றாமையாலே பரிஸரவர்த்திகளான பக்ஷிகளைத் தூதுவிடுமாப்போலே அவர்களை ஶரணம்புக்கு உபக்ஷேத்திலே நியோகித்தருளினார். இவ்வாகாரத்திலே இன்னமும் ஸம்ஸாரவிஷயமான ஸூக்ஷங்களிலே ஸ்வாபதேஶார்த்தங்களை உஹித்துக்கொள்ளக்கடவதென்று திருவுள்ளம். க௫

ஸ்ரீஶடநிஷூதநஸம்ஹாதேஶிகாய நம:.

முதற்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று,

ஆ— (வளவேழுலகு) இப்படியாழ்வாரெம்பெருமானை விஶ்லேஷித்து அத்யந்தவ்யஸநராய் "தேவரீருடைய நிரவதிகக்ருபையாலே அடியேனுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்தருளி யடிமைகொண்டருளவேணும்" என்றெம்பெருமானை அபேக்ஷிக்க எம்பெருமானும் தம்மோடு ஸர்வவிதஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுகைக்கீடாம்படி யெழுந்தருள, அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞ

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ- இப்படி பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யபேக்ஷித்தவர் இத்திருவாய்மொழியில் தாயவனை அகலநினைக்கவும் இதற்குமுன்பு எம்பெருமான் நிறத்துப்பட்டதுக்குத் தம்மை ஶஷிக்கையுங்கூடுமோ? அவனுடைய உத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிக்ருஷ்டத்தையும் பார்த்துச்செய்கிறாரென்னில், முன்பு இவற்றை பாராதவிவர் இப்போதுபார்ப்பானேன், அவன் ஸர்வவிதஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷம் ஸஹிஷ்ணுதையாலே பார்த்தாரென்னில், தம்மூதுவிடவேண்டும்படி அவன் உபராமதஜயன்றோ விருப்பதென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாழியால்) இப்படியென்றது கீழ்த்

ஆ—காரத்தாலுமுள்ள நிரதிஶயோத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய ஸ்வஸ்வரூபகாரத்தாலுமுள்ள நிரதிஶய நிகர்ஷத்தையும் ர்த்து "இப்படி நிஹீநனான நான் அவன் திருவடிகளிலடிமை செய்யில் அவனுக்கவத்யாவஹம். ஆதலால் அவனுக்கவத்யாவஹமாப்படி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கையில் அடிமை செய்யாதே முடிந்து போமதுவேயெனக் க்ஷேமம், ஆனபின்பினி க்ஷணமாக அவன்திறத்துப்படுவேனல்லேன்" என்று பார்த்து உபராக்ஷவாரணாரவிந்த வரிவாரணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தராய் இதுக்குமுன்பிப்படி நிரூபியாதே யெம்பெருமான் திறத்துப்பட்டதுக்குத்தம்மை கர்ஹிக்கிறார். ஸ்வதோஷாக காரண

இ- திருவாய்மொழியிலுக்தீஶ்யா என்றபடி. இப்படியென்கிறதற்கு அபேக்ஷிக்க என்கிறதோடே அந்வயம். நிகர்ஷத்தைப் பார்த்தால் அகலவேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி நிஹீநனானவித்யாதியால்) அகன்றால் ஜீவிக்கவல்லரோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) க்ஷேமமென்றது - ஸ்வரூபாநுரூப வ்யாபாரமென்றபடி. ஶேஷவஸ்துவுக்கு ஶேஷியுடைய அவத்யபரிஹாரார்த்தம் வந்த விநாஶமும் க்ஷேமமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தம் பெருமாளுக்கும் ஸ்ரீபரதனுக்கும் ஸம்வாதவ்ருத்தமான உக்தியிலே ஜநாபவாதம் பெருமாளை ஸ்பர்ஶிக்குமென்னும் பயத்தாலே அவனுடைய ஆகமநத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து பெருமாளுடைய ப்ரதிஜ்ஞாநுஸாரமாகத் தம்முடைய வ்யஸநம்பாராதே விடைகொண்டவிளையபெருமாளுடைய வ்ருத்தாந்தத்திலே காணலாம். க்ஷேமமென்றது - க்ஷேமஸ்வரூபமுள்ள காமமெல்லாமென்றபடி. அவன்திறத்துப் படுவேனல்லேனென்றது - அவன்விஷயத்தில் ஸம்பந்திக்கக்கடவேனல்லேனென்றபடி. * *

முதற்பாட்டு.

வளவேழுலகின் முதலாயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) வானோரிறையை யென்கிற

மூ— வளவேழுலகின்முதலாயவானோரிறையையருவினையேன் * களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன்பின்னை யுந் * தளவேழ்முறுவற்பின்னைக்காய்

ஆ— ஸர்வஜ்ஞனுப் அயர்வறுமமரர்களதிபதியானஎம்பெருமானை க்ருதக்நனான நானென்வாயாலே களவேழ் வெண்ணெய் தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன்; அதின்மேலே பின்னையும் நிர திஶயபோக்யஸ்மிதகுணங்களையுடையளான நற்பின்னைப்பிரா

இ— இதை யுரைக்கிறார்(அயர்வறுமித்யாதியால்)என்பனென்கிறவிடத் தில் உக்தனில் ஸூசிதமான ஸம்பந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (க்ருதக்நேத்யாதியால்) தம்மை ஹேயத்துக்கொள்ளுகிறாரென்னு மிடம் வ்யக்தமாகுகைக்காக என்பனென்கிற பாதவில் ஸூக்ஷ்ம மான ஸம்பந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்வாயாலேயென்று) தளவேழ்முறுவலென்று ஸௌலப்யத்தைச் சொன்னது ஸம்போ கானுகுணமென்று காட்டுகிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) பி ன்னைக்காயென்பதை விவரிக்கிறார் (நற்பின்னையித்யாதியால்) நற் பின்னைப்பிராட்டி - நீளாதேவீ. நீளாகல்யாணம் ஹரிவம்ஶத்

மூ— வளவேழுலகின்முதலாய - ஸம்ருத்தங்களான ஸப்த லோகங்களுக்கும் காரணபூதனை, வளம் - ஸம்பத்து, வா னோரிறையை - நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனாயிருக் குமவனை, வான் - ஆகாஶம், இங்கு பரமாகாஶம் விவக்ஷிதம், வானிலேவஸிக்குமவர்கள் வானோர், நித்யஸூரிகளென்றபடி.

இறை - ஸர்வேஶ்வரன், நினைந்து - ஸ்மரித்து, நைந்து - வெறு த்ததாலே ஶிதிலமானேனாய், இதற்கு என்பனென்கிறதோடே ஸ ம்பந்தம். களவேழ் - சௌர்யம் எழும்படி, களவு - சௌர்யம், எழு ம்படி - ஆவிஷ்காரம்படி, வெண்ணெய் - வெண்ணெயை, தொடு வு - தொடுவாலே, சௌர்யத்தாலே யென்றபடி. உண்டகள்வா - பக்ஷித்த க்ருத்ரிமனே? என்பன் - என்றுசொன்னேன், பின்னையு ம் - அதன்மேலேயும், தளவேழ - முல்லையரும்பை திரஸ்காரிப்பி க்குமதான, தளவு - முல்லையரும்பு. ஸாத்ருஶ்யத்தாலே தத் ஸாரூப்யமானவென்றபடி. முறுவல் - ஸ்மிதத்தை யுடையவ

வல்லாளுபாதலேவனு *

மூ— விளவேறேழுந்தழுவியவெந்தாயென்பகினேந்துறைந்தேன்॥௩॥

அ—ட்டியோடேகலக்கைக்காக அவள் காமத்தோடுலக்ஷமான காமத்திலே வலியையுடையரானவர் ஆயர் தலைவனுப்வந்து பிறந்தருளி இளவேறேழுந்தழுவிய வெந்தாய் என்றுசொல்லுவன்; சொல்லுமிடத்தில் குணங்களை யென்னெஞ்சாலே நினைந்துசொல்லுவன்; என்ன சுகிருதம்; என்ன பாக்கியசாலியோ; என்றுகொண்டுதம்மை நிந்தித்து அவன் குணங்களை இப்படி சொல்லிவைக்கிறது அவன்பக்கலிலே யெனக்குள்ள பிரதிபடி

இ- நில்லைலிஸம். பின்னேக்காய் வல்லாளுயர்தலைவனென்கிறவர் தலிவ்யாஹாரத்தாலே லலிதலக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவளி த்ாஷியால்) "தாம்ராவிஜநலக்ஷணா" மென்கிறபடியேஇரு தலையுந்துறைவற்றிருக்கைக்காக வென்றுகருத்து. வல்லாளுயர்தலைவனுப்என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (வலியைஜ த்ாஷியால்) வலி-பலம்,நினைந்துஎன்கிறதற்குஸாவமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலி த்ாஷியால்) என்மனஸாலுமவனுக்கு ஸ்வரூபமுண்டாக்கினேனென்கிறாரென்றதாயிற்று.சொல்லுவனென்றதுசொன்னேனென்று ஸாதாரமா. பாட்டுக்குஸாவமருளிச்செய்கிறார் (என்னவிக்ாஷியால்) ஊஷலணங்களாலே நிக்ஷேன் - ஊவல்லாவாறுமாலே ஸௌபாக்யசாலி, என்னுடைய நிக்ஷேகங்களைச் சொல்லமுடியாதென்றபடி. யாதிகன், டெதவகோஷிகளுக் ஷூஹ த்திலே கஷ்டி த்ைலக்ஷணத்தைப்பண்ணி ஸலம்தலையெடுத்தவாறே

ப— ளாவ,பின்னேக்காய் -நீலெஃக்காக,வல்-பலலவான்களான, ஆயர்க்கு - கோவர்க்கு தலைவனுப் - ஊலாமனுப், ஆக்களை - பசுக்கள் உடையவர்ஆயர், இளவேறேழும் - தாமணவஷலைகத்தையும், தழுவிய - ஷுமிதித்து ஸம்ஹரித்த, வஷலஸம்ஹாரம் நீலெஃயினுடைய ஸூநாஸ்ஷம்போலே ஆநாயாஸஸாஸம்வமாய் தோற்றுகையாலே தழுவியஎன்றார். எந்தாயென்பன் - இத்தாலேயென்னை ஸ்வீகரித்து எனக்கு ஸ்வாமியானவனென்று சொன்னேன், அருவினையேன் - கழிக்கைக்கு அருமையான ஸமஸ்ஷமாசிற பாவத்தையுடையேன் க॥

ஆ — ஸ்நேஹமாகிற பாபமிறேயென்று நோக்குகிறார். பரமபுரு ஷார்த்தமான பரமபுருஷவிஷய ஸ்நேஹத்தை பாபமென்று சொல்லுவானேனென்னில்? து:கஜநகமானது பாபமாகையாலும், எம்பெருமானுக்கவத்யம்வருகை தமக்கு து:கமாகையாலும், தம்முடையவாயாலே யவனைப்பேசுகை அவனுக்கவத்யமாகத் தாம்கருதுகையாலும், இப்படி அவனுக்கவத்யமாகையாலே தமக்கு து:காவஹமான விப்பேச்சை தத்விஷயஸ்நேஹமானது விளைவிக்கையாலும், தமக்கவன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தையே பாபமென்கிறார். * * * கா

(நினைந்து) நீரென்திறத்துப்பண்ணும் வ்ருத்திகளெனக்கேற்றமாமத்தனையல்லதுஎனக்கவத்யமோவென்னில்; ஜாதிகுணவ்ருத்த

இ-ஸந்தாபிக்குமாப்போலே ஸந்தாபிக்கிறரென்றதாயிற்று. அருவினையேன் என்கிறதை நிருவாக்யமாக்கி இதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (அவன் குணங்களை யித்யாதியால்) (பரமேத்யாதி) அருவினையே யென்கிறவிடம் பரமபுருஷவிஷய ஸ்நேஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்கைக்கு நிபந்தநமேது; பரமபுருஷார்த்தமான இத்தை பாபமென்கைக்குத் தான் ஹேதுவேது, என்று ஶங்காவாக்யாபிப்ராயம். அதில் இரண்டாம்ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (து:கஜநகத்வாதி - தாங்கருதுகையாலுமென்றுமளவாலே) முந்தினஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார். (இப்படி இத்யாதியால்) ப்ரேமம் இப்போதமக்கு து:கஜநகமாகையே அதைபாபமாகச்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்றும், தம்முடைய பரிபூர்ணாநுபவம் ஸமக்ரகுணங்களைப் பேசுவிக்கிறதல்லாமையாலே அதையிங்கேவெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையென்றும் அபிப்ராயம். * * க

இரண்டாம்பாட்டு.

இப்படி அவன்திறத்தில் படுவேனல்லே னென்றவிவர் பின்னையுமவனைநோக்கிப் பேசுவானேனென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (நீரித்யாதியால்) இப்படி ஸம்ஶயாபிப்ராயமாக ஶங்கித்துப் பேசுகிறாரென்றுகருத்து. என்திறத்து - என்விஷயத்திலே; இமையோர் பலருமென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஜாதிகுணேத்யாதியால்)

மூ— நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகியிமையோர்பலருமுனிவரும் * புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம்புகையோடேந்திவணங்கினால் * நினைந்தவெல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய்

ஆ— ப்ரஹ்மாதிகளால் உத்க்ருஷ்டரான ருத்ராதிகள் பலரும் ஸநகாதி யோகிகள் பலரும் அநந்யமான உபகரணங்களைக் கொண்டு பரமபக்தியுக்தமாக உனக்கடிமைசெய்தாலும், நிவிஷேஷ நிர்ப்பந்த ஆராதநஸம்ஹரணாதிகளைப் பண்ணினாலும்,

இ— மேற்பாட்டிலே மாயோனிகளாய் நடைகற்றவென்று ஸாமாந்யமாய்ச்சொல்லுகிற ஜாதிகுணாத்யுத்கர்ஷமும் இங்கு விவக்ஷிதமென்று கருத்து. முனிவருமென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (ஸநகேத்யாதியால்) புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம் புகையோடேந்தியென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) வணங்கினாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கடிமைசெய்தாலுமென்று) இதற்கு மழுங்காதோவென்கிறதோடே அந்வயம். நினைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும் வித்தாயென்று உபாதாநகாரணத்வம் சொன்னது உபலக்ஷணமென்று காட்டுகிறார் (நிமித்தேத்யாதியால்)

ஸ— மாயோனே? ஆஸ்சர்யபூதனே, பலரிமையோரும — ப்ரஹ்மாக்களான அதிக்ருதர்களும், ருத்ராதிதேவர்களுமென்றபடி. பலர்முனிவரும் - ப்ரஹ்மாக்களான ரிஷிகளும், ஸநகாதியோகிகளுமென்றபடி, நினைந்து — குணங்களை த்யானித்து, நைந்து — ப்ரேமத்தாலே சிதிலமானராய், உள் - அந்தக்கரணம், கரைந்து - த்ரவீபூதமாய், உருகி — அநந்தர த்ரவீபூதமாய், புனைந்தகண்ணி — இந்த ப்ரேமபரீவாஹமாகத் தொடுத்தமாலையையும், நீர் - அர்க்யபாத்யாசமநீயஜலத்தையும், சாந்தம் - சந்தநாதிமய த்ரவ்யத்தையும், புகையோடு - தூபவர்த்தோடேகூட, ஏந்தி — ஸ்வஹஸ்தமாக தரித்துக்கொண்டு, வணங்கினால் - ஆராதித்தாலுமென்றபடி. நினைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும் - ஸ்ருஷ்டிவேளையிலே உபாதாநஸங்கல்பமென்றிலே நினைக்கப்பட்ட ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கும், வித்தாய் - உபாதா

மூ — முதலிற்சிதையாமே * மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெரு
மைமாசூணாதோமாயோனே * * * *உ|

ஆ — குறியழியாதேயிருக்கிற திவ்யஸம்ஸ்தாந கல்யாணகுணங்
களையுடையையாயிருந்த உன்பெருமை மழுங்காதோ ஆஸ்ரித
ஸுலபனே; ஆனபின்பு லவலேஸ்ரீ காரகிஞ்சித்காரத்தாலே நானுனக்க
டிமைசெய்தால் அதுனக்கவத்யாவஹமாமென்னு மிடஞ்சொல்லவே
ணுமோ; ஆதலால் நானுனக்கடிமைசெய்தவிதுவும் க்ஷந்தவ்யம்,
இனியடிமைசெய்வது மபசாரமாதலால் உனக்கடிமை செய்வே
னல்லேனென்றகலுகிறார். * * * உ1

இ — முதலிற்சிதையாமேயென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்.
(குறியித்யாதியால்) உத்பத்திக்கு வைகல்யமின்றியே யெ
ன்றபடி. த்ரைவிக்ரமம் வடபத்ரமாதி கார்யமானவாறே விஸதி
ஷ்டாகாரம் நஸிக்கும். இதுக்கதில்லையென்றபடி. மனஞ்செய்ஞா
னத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யா
தியால்) திவ்யம் லோகவிலக்ஷணம். நாட்டில் கார்யங்களை
யுண்டாக்குவதான காரணத்தின்படியல்ல விதன்படி யென்றதா
யிற்று. ஆனால் ஸம்ஸ்தானமே ஜகதுபாதானமோவென்னில்; ஸம்
ஸ்தானவிசிஷ்டமுபாதானமானாலும் "பஹுஸ்யாம்" மென்கிற ஸம்
கல்பரூபஜ்ஞானத்தாலே சொல்லுகிறதென்று நிர்வஹிப்பார்கள்,
உன்பெருமை மாசூணாதோமாயோனே யென்கிறதை யுரைக்கி
றார் (உன்பெருமையித்யாதியால்) "நீர்ஸந்திர" த்ருத்யாதிஸம்
க்கைக்கு உத்தரமென்சொல்லிற்றாயிற்றென்ன விப்பாட்டின் தா
த்பர்யத்தை வெளியிடுகிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ஹ்ருத தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) உ11

ஸ — நகாரணமாய் முதலிற்சிதையாமே - ஸம்ஸ்தானங்களானகா
ர்யங்களைப்பிறப்பித்தாலும் தான் குறியழியாதேயிருப்பதாய், ம
னஞ்செய் - மனஸ்ஸாலே பண்ணப்பட்டதான, ஸௌலப்யத்ரா
ஸம்ஸ்தானரூபமானதென்றபடி. ஞானத்துன்பெருமை - ஜ்ஞா
னத்தையுடையனான உன்னுடைய ஸௌஸீல்யமானது, மாசூணா
தோ - ஹீனமாகாதோ. * * * உ11

மூ- மாயோனிகளாய்நடைகற்றவானோர்பலருமுனிவரும்*நீயோ
னிகளைப்படையென்றுநிறைநான்முகனைப் படைத்தவன் *

ஆ— (மாயோனிகளாய்) இப்படி தம்முடைய நிகஷ்டாநுஸந்
தாநத்தாலே யெம்பெருமானையகல, அவனுமிவரைப்பிரியில் த
ரிக்க மாட்டாமையாலே, இவரை,ஸமாதாநம் பண்ணுகைக்கு உ
பாயமேதோ; வென்று சிந்தித்து தேவாதிஸர்வபதார்த்தமான ஸ கா
ர்யவர்க்கங்களுக்கும் காரணபூதனான ஸ்வஸ்யவுக்
கும் காரணபூதனுப், ஸர்வஜ்ஞனாவாயிருக்கும் ஸர்வஜ்ஞனாயிரு

மூன்றாம்பாட்டு.

இ- தம்முடைய ஸம்பந்தமவனுக்கவத்யாவஹ மென்றகன்று
போனவிவர், பின்னையுமவனைக் கொண்டாடக்கூடுமோவென்ன
வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சிந்தித்துயென்கிறத
ற்குக் காட்டியருளவென்கிறத்தோடே ஸங்கம். இம்மஹாவாக்யம்
க்ருஷ்ணமுமவதாரிகை. இதிலே பாட்டின் வ்யாக்யாநமுமஸ
ங்கதம். எங்ஙனேயென்னில்; மாயோனிகளாய் நடைகற்றவெ
ன்கிற பதங்களினர்த்தம் இப்பாட்டிலே ஸங்க்ருஹீதமாகையா
லே அதைவிட்டு வானோர்பலரும் முனிவருமென்கிறதை யநுவ
லக்ஷணமாக்கி இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவ
த்யாதியால்) நீயோனிகளைப்படை யென்றென்கிறதின் ஸங்கதா
ர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (காரணபூதனனவென்று) நிறைநா
ன்முகனைப் படைத்தவனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரஷ்டாத்யா
தியால்) சேயோனெல்லாவறிவுக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச் செய்கிறார் (வாசித்யாதியால்) எல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்

ப— மாயோனிகளாய் - ஆஸ்சர்யயோநிகளாய், யோனி - ஜநநம், உ
த்க்ருஷ்டஜநநாக்களாயென்றபடி. நடைகற்ற - வாசித்துவிஜ்ஞரான,
இத்தால் ஜ்ஞானோத்கர்ஷம் ஸூசிதம். வானோர்பலரும் - அ
ஸங்க்யாதரான தேவதைகளும், ராஜாதிகளுமென்றபடி. மு
னிவரும் - தக்ஷாதிமஹர்ஷிகளுமான, யோனிகளை - ஜகத்காரண
காரணபூதரையென்னவுமாம். நீபடையென்று - நீஸ்ருஷ்டி
யென்று, நிறைநான்முகனை - ஜ்ஞானசக்த்யாதிபூர்ணனா
ய சதுர்முகனை, படைத்தவன் - ஸ்ருஷ்டித்தவன், எல்லாவறிவு

மூ-சேயோனெல்லாவறிவுக்குந்திசைகளெல்லாந்திருவடியாற் *
றாயோனெல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்றானோருருவனே ௩॥

ஆ—ந்துவைத்து, ஜ்ஞாநசக்திவிசேஷமாக ஸர்வாத்மாக்களையு மொக்க ஸாத்ருஸ்ய ஸம்பந்தம, கரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமிருக்கிற தன்னுடைய ஸௌசீல்ய குணத்தைக் காட்டியருள, அந்த குணவிசிஷ்டனானவனைக்கண்டு தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திசயத்தாலே யொருவனே தானே ருருவ னென்றவனைக்கொண்டாடுகிறார். ௩॥

(தானேருருவே) இப்படியிவனுடைய ஸௌசீல்யத்தைக்

இ— தாயோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவிசேஷாதிபால்) திசைகளெல்லாந் திருவடியால் தாயோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்ய ஸ்வபாவத்தாலே) இவரிப்பாட்டிலே ஸௌசீல்ய குணத்தை யநுபவியிக்கிறதே யவனித்தைக் காட்டியருளினமைக்கு ஜ்ஞாபகமென்று கருத்து. * * * * * ௩॥

நான்காம்பாட்டு.

இப்பாட்டினர்த்தங்களெல்லாம் கீழே சுஸ்பஷ்டங்க ளாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யாநாபேக்ஷமன்றே; இப்ப்ரகரணத்துக்கு தானிதுசேரும்படி யெங்ஙனே; என்ன-இதின் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதிவாக்யத்தாலே) கீழ்ப் பாட்டிலே ஸௌசீல்யத்தைக்கண்டு கொண்டாடினவித்ரம், தம்

ஸ— க்கும்-ஸர்வஜ்ஞாநத்துக்கும், சேயோன் - உத்க்ருஷ்டன், ஸர்வேச்வரனென்றபடி. திசைகளெல்லாம் - ஸர்வதிக்குகளையும், தத்ரத்யஸர்வஜநங்களையுமென்றபடி. திருவடியால் - த்ரிவிக்ரமமானவடியால், தாயோன் - ஸ்பர்சித்தவன், த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலேயென்று கருத்து. எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும் - ஜநநாதிகளாலே எவ்வகைப்பட்டவுயிர்க்கும், நாநாவிதங்களான ஸர்வப்ராணிகளுக்குமென்றபடி. தாயோன் - மாத்ருஸத்ருசனான தான், ஒருருவன் - ஸஜாதீயஸமானமல்லாத ரூபத்தையுடையவன், உருவம் - ஸ்வபாவம், ஸௌசீல்யத்தைச் சொன்னபடி. * * * * ௩॥

மூ—தானொருருவே தனிவித்தாய்த்தன்னின்மூவர்முதலாய*வானோர்பலருமுனிவருமற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றியதனுட்கண்வளரும் * வானோர்பெருமான்மாமாயன்

ஆ—கொண்டாடி, ஸ்ரீ நிமித்தகாரணமாயும் ஸஹகாரிகாரணமாயுமிருந்த உபயவிபூதி விசிஷ்டனானவெம்பெருமானுடைய இந்த ஐஸ்வர்யமானது, ஆச்ரித ரக்ஷணனென்றோடே ஸம்ச்லே

இ—முடைய ஆநந்தாநுஸந்தாநத்தைக்கழித்துத்தாம்ஸம்ச்லேஷிதராகிற இப்பாட்டிலேயென்று கருத்து. வாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்ரீவைதர்க்யாதியால்) வானோர்பெருமான் வைகுந்தனென்கிற வசனங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஹோமதர்க்யாதியால்) மாமாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எம்பெருமானுடைய விதர்க்யாதியால்) மாமாயனென்றது - ஸ்வநிக ஷத்தைப்பார்த்தால் அநாதமாகவகலுகிற தம்மை இந்த ஐஸ்வர்யமவனுக்கென்றோடு ஸம்ச்லேஷிபாவிடில் ஸித்தியாதென்றநுஸந்தாநத்தாலே ஸ்வாதீநமாகவடிமை செய்யப்பண்ணின ஆஸ்சர்யமான ஸ்வபாவத்தையைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

ஸ— தானே ஓர் தனி உருவித்தாய் என்றவயம், தானேயென்றவித்தாலு வாசகாநாதாரமும், ஓரென்றவித்தால் ஸஹகாரியந்தரமும், தனியென்றவித்தால் அயிஷ்டாந்தரமுமில்லையென்கிறது. உருவித்தாய் - அழகிய த்ரவியகாரணமுமாய், உரு - அழகு, த ன்னில் மூவர்முதலாய - தன்னோடு மூவரான த்ரிமூர்த்திகள் துடக்கமான, வானோர்பலரும் - அஸம்க்யாதமேவகைகளும், முனிவரும் - ரிஷிகளும், மற்றும் - தத்விஜாதீயஜாதிகளும், மற்றும் - திர்யக்ஸ்தாவரங்களும், முற்றுமாய் - "பஹுஸ்யாம்ப்ரஜாயேய" மென்கிறபடியேதானே இவையித்தனையுமாய், தானோர் - ஸ்வயம், ஓர்பெருநீர் தன்னுள்ளே - விலக்ஷணமானபெரியஜலத்தினுக்குள்ளே, ஸமுத்ரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. தன்னென்று ஸ்வ ஸங்கல்பரூபமாயொமம், தோற்றி - ஆவிர்ப்பவித்து, அதனுள் கண்வளரும் - அந்தஸமுத்ரத்திலே நித்ராணனுப், வானோர்பெரு

மூ—வைகுந்தனெம்பெருமானே * * * ச॥
மானேநோக்கிமடவாளைமார்பிற்கொண்டாய்மாதவா *

ஆ—ஷியாவிடிலவனுக்குஸிஸியாது. ஆதல், ஸ்ரீதவலஸ்ரீஞான விசிஷ்டனாக இனியவனுக்காத்மதாஸனாக ஸர்வசேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவேனென்கிறார். * * * ச॥

(மானேநோக்கி) இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸௌசீல்யத்தாலே ஆழ்வார் வசீக்ருதராயிருக்கச்செய்தே, பின்புந்தானேசென்று ஸம்ஸ்லேஷிக்கிலிவர் பண்டுபோலே தம்முடைய ஸ்வநிக்ருஷ்டாநுஸந்தாநத்தாலே யகலுவரென்று, இவர்தாமே நம்மோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்துப் பதறினால், பின்னையவரோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக வென்றேறவாங்கியிருக்க

இ— எம்பெருமானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார். (ஆதலாலித்யாதியால்) * * ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

தம்மோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக வெம்பெருமானபிநிவிஷ்டனா யெழுந்தருளியிருக்க, விஸ்லேஷதசையிலே போலேநீயருளாயென்று ப்ரார்த்திப்பானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அகலுவரென்றென்றது - அகலுவரென்றாலோசித்தென்றபடி, இருக்கேறவாங்கியிருக்க வென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். அபேக்ஷித்துப் பதறினாலென்றது - அபேக்ஷித்து த்வரித்தாலென்றபடி. ஏறவாங்குகை - அவஸரப்ரதீக்ஷணம் பண்ணிநிற்கை, எம்மானேயென்றது - தான் ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கிசைந்

ப—மான் - நித்யஸூரிநாயகனான, வைகுந்தன் - வைகுண்டநிலயனான, மாமாயன் - ஆஸ்சர்யபூதமான ஸௌசீல்யகுணமுடையவன், எம்பெருமானே - எனக்குஸ்வாமியே, நானவனுக் கடிமையேயென்று ஸமிதம். இனியாத்மதாஸம் அவனுக்கு ஸர்வசேஷவ்ருத்தியையும் பண்ணுவேனென்று தாத்பர்யம். * ச॥

மான் - ஹரிணத்தோடு, ஏய் - ஒத்திருக்கிற, நோக்கி - நோக்கை - கடாக்ஷத்தை யுடையவளான, மடவாளை - குணவதியானஸ்ரீயை, பெரியபிராட்டியாரை யென்றபடி. மார்பிற்கொண்டாய் - வக்ஷஸ்ஸில் வைத்துக்கொண்டவனே, மாதவா.

மூ — கூனேசிதையவுண்டைவின்னிறத்திற்றெறித்தாய்கோவிந்தா *

ஆ — இவருமனைபபேக்ஷிக்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; உத்க்ருஷ்டாத்ம ஶ்ரேஷ்டகனோமனைகயாலே ஸ்ரீயவனென்னும் திருநாமத்தை யுடையனாயிருந்துவைத்து, ஆஶ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக ஸ்வஸ்ருஷ்டஸஜாதீயனாய்வந்து பிறந்தருளி, ஆஶ்ரிதர் பக்கலுள்ள ஸ்வதோஷமும் பாராதே அவர்களை விஷயீகரித்துப்பின்னை ஸத்தாதோஷங்களைப்போக்கும் ஸ்வபாவனைப், க்ருஷ்ணாநிமத

இ- திருக்கச்செய்தேயு மவனபேக்ஷணம் பண்ணினவாறே தம்முடையவநாதிகமே ஸ்வீகார்யமாய்த் தென்றிவர்கலங்கியகலப்பாராதேதெளிந்திருந்து அவனை யபேக்ஷிக்கிறதெங்ஙனேயென்றபடி. பாட்டில் உபாயோபேயபாவத்தை ப்ரகாஶிக்கவே இவ்வர்த்தம் ஸர்வஸம்மதமாமென்று திருவுள்ளம் பற்றியருளி ஸ்வயம்வாதத்தையருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டாதியால்) த்வீதீயவாதத்திலே ஶ்ரியப்பதிமான ஸம்பந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிததர்ஶ்யாதியால்) கூனேசிதைய விஶ்வாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதர்பக்கலித்யாதியால்) தீவக்ரதையைச் சொன்னது - ஸர்வாஶ்ரிதோபலக்ஷணமென்று கருத்து. ஸம்ஶ்லேஷநாஶத்தாலே யவளுமாஶ்ரிதையிறே. (ஸ்வதோஷம்பாராதே இத்யாதி) தீவக்ரங்குலையாநிருக்கச்செய்தே யவளை ஸ்வீகரித்து பிற்பாடாகவிறே! யவளுடைய வக்ரங்களைப் போக்கினதென்று கருத்து. கோவிந்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கிருஷ்ணாதியால்) க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலேயிறே கோவிந்தனென்று திருநாமமாயிற்றென்றுகருத்து. தான் உத்க்ருஷ்டனாயிருந்துவைத்த க்ருஷ்ணாநிஷ்

ஶ — அத்தாலே ஸ்ரீயவனென்றுதிருநாமமுடையவனே; கூனேசிதைய - தீவக்ரயுடையவயவங்களுக்கு வாட்டம்வாராமே கூன்மாத்திரம்சிதையும்படி - அடங்கும்படி, உண்டைவில்நிறத்தில் - உண்டைவில்லின் ரீதியிலே, உண்டைவில்லை ஸஜாதீகரிக்குமாப்போலே யென்றபடி. தெறித்தாய் - ஸ்நாயாவெஸந நிமிர்த்தவனைப், கோவிந்தா - கோவிந்தனைப்,

மூ— வானோர்சோதிமணிவண்ணமதுசூதாநீயருளாயுன் *
தேனேமலருந்திருப்பாதஞ்சேருமாறுவினையேனே ரு॥
வினையேன்வினைதீர்மருந்தானாய்

ஆ— மானஜநாக்களுக்கும்ப்ரஹ்மாக்களுக்கும் ஸ்வதேஜஸ்ஸினாலே ஸ்வப்ரகா
சமான திவ்யஸம்ஸ்தாநங்களையுந் திருநாட்டையுமுடையையாய், நி
ரதிசயமாய் ஸ்ப்ருஹணீயமான திவ்யரூபத்தை யுடையையாய்; ஆஸ்ரி
தவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனாயிருந்தவனே? உன்தேனேமலருந்
திருப்பாதத்தைவினையேன் சேருமாறருளாயென்கிறார். * ரு॥
(வினையேன்) உன்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்கு விரோதி

இ— நெய்யானதிவ்யதேஹயுள்ளிட்டாரோடும்ஸம்ஸ்லேஷிக்கிற
ஸௌசீல்யத்தைக் காண்கையால் தம்மையுமிப்படி ஸம்ஸ்லேஷிக்
குமென்று தெளிந்து அவனை யபேக்ஷிக்கிறாரென்று ஸங்க்ஷி
ப்தமாயிற்று. வானோர்சோதியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வதேஜ
ஸ்ஸினாலே யித்யாதியால்) வான்ஸப்தம் ஸர்வலோகோபலக்ஷ
ணமென்றுகருத்து. மணிவண்ணனென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) மதுசூதாவென்பதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) உபாஸ
ஸம்ப்ரதீதி உபாஸகஸ்ய நஃ என்றிறே நிருக்தியென்றுகருத்து.

✳ ஆறம்பாட்டு. ✳

வினையேன்வினைதீர்மருந்தானா யென்கிறதற்கு ப்ரகரணா
நுகுணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடித்யாதி

ஶ— வானோர்சோதி - திருநாடெல்லாம்வ்யாபிக்கும்படியானஜ்யோ
திஸ்ஸையுடையவனாய், மணிவண்ணா - இந்த்ரநீலவர்ணனான, மது
சூதா - உபாஸகநனே, வினையேன் - பாபியானநான், அடி
மைசெய்வோமென்றிவரிசைந்தபின்பும் கிடையாமையாலே வினை
யேனென்கிறார். உன்தேனேமலருந்திருப்பாதம் - உன்னுடையநிரு
பாதிகமான ஸ்ரீசரணாரவிந்தத்தை, யதா - தேனேய்மலரும் -
உபாஸ்யமாய் விகாஸியானவென்னவுமாம், சேருமாறு-கிட்
டும்படி, நீயருளாய் - நீக்ருபைபண்ணவேணும். * ரு॥
வினையேன்வினை - பாபிஷ்டனானவென்னுடைய பாப
த்தை, தீர்மருந்தானாய் - தீர்க்குமௌஷதமானவனே, இங்கு

மூ— விண்ணோர்தலைவா கேசவா * மனைசேராயர்குலமுதலே மாமாயனேமாதவா * சினையேய்

அ— யானென்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற வினையைப்போக்கின ஸௌசீல்யத்தையுடையவனே? அயர்வறுமமரர்களுக்கு உன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வ்யாமோஹனே? ஸ்ரீகவிரோதி நிரஸநஸமர்த்தனானவனே? ஸ்ரீகரிருந்தவிடத்திலேவந்து அவர்களுக்கு ஸுலபனானவனே? ஸ்ரீசர்ப்பக்கல் நிரதிசயவ்யாமோஹத்தையுடையவனே ? நிரதிசயமோஹ

இ— யால்)விரோதிபானவென்றுவிசேஷணவைசய்யாமநிஷ்டாநம் சொன்னபடி. விண்ணோர்தலைவா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அயர்வறுமி த்யாதியால்) கேசவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேத்யாதியால்) கேசி ஹந்தாகேசவ: என்றுகருத்து. மனைசேராயர் குலமுதலேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகரி த்யாதியால்) மாமாயனே யென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஸ்ரீசர்ப்பக்கலி த்யாதியால்) வ்யாமோஹம் ஸ்ரீஸம்பத்திக்காக மாதவத்வத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயே த்யாதியால்) அதாவது ஹோமோஹஸ்திமியான ஸ்ரீக்கும் ஸம்பந்தமென்கையாலே நிரதிசயமோஹஹேதுவிங்கே ஸம்பந்தமென்றுகருத்து. "தேயாஸுராஜயீஸம்பந்த" இத்யாதிகளிற்படியே லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தால் அதிசயமோஹனென்கிறாரென்னவுமாம். சினையேய்தழைய மராமரங்களேழு மெய்தாயெனகிறதற்கு அர்த்தாநுஸந்தானமாக

ஸ— வாத்ஸல்யாதிகளாலே ஸ்வாமித்வம். விண்ணோர்தலைவா - நித்யஸூரிநிர்வாஹகனே, கேசவா - கேசியென்னுமஸுரனை நிரஸித்தவனே, மனைசேர் - இடையருடையமனையிலே க்ருஷ்ணனாய் வந்து சேர்ந்தவனான, மனைசேர் என்கிறது குலமுதலுக்கு விசேஷணம். ஆயர்குலமுதலே - கோபகுலநாதனே, மாமாயனே - நிரதிசயமான ஆச்சர்யசேஷ்டிதத்தையுடையவனே, மாதவா - ஸ்ரீய:பதியே, சினையேய் - சாகைகளாலே நிபிடங்களான, சினை - சாகை, எய்கை -

மூ— தழைபமராமரங்களேழுமெய்தாய்சிரீதரா*இனையாயினையபெயரினாயென்றுநைவனடியேனே அ॥

ஆ— ஸாத்மகனே? ஸ்ரீ தநியோமகலநானவனே? ப்ரணயஸ்வபாவனே? மற்றுமேவம்விதமான வைஷிகத்தையும் குணங்களையுமுடையவனே? உன் திருவடிகளைச்சேரப் பெறுமையாலே அலற்றி ஸக்ருஜ்ஜாவஸன்னனேன். உன்தேமலருந் திருப்பாதஞ்சேருமாறு நளாயென்கிறார். * * * * அ॥

இ— த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதநிதக்ராஷியால்) ஸ்ரீஸாமீ வநியோமத்தாலேயிறே ஸாவுஸாஸ்வயம்பண்ணினது.சிரீதரா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ப்ரணயெக்ராஷியால்) ஸ்ரீயை வக்ஷஸ்ஸிலேபரிப்பது ப்ரணயாதிஸய காரணமாகை யாலே ப்ரணயஸ்வபாவஸுமிங்கே யஸாஸிஸமென்றுகருத்து. இனையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமிக்ராஷியால்) இனையபெயரினை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (குணங்களையுமிக்ராஷியால்) பெயர் - நாமதேயம், நாமகோனென்றவாறே தத்ஸாவஸ்வாஷ்குணங்களை யுடையவனென்று ஸிசிக்குமென்றுகருத்து. என்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடியிக்ராஷியால்) நைவனடியேனே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸக்ருஜ்ஜிக்ராஷியால்) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ப்ராஸங்கை இங்கும் ஸஹிப்ரகமென்று நினைத்து ஸநாஷம்மிக்கிறார் (உன்தேனேயிக்ராஷியால்)* அ॥

ஏழாம்பாட்டு

ஸௌசீல்யாநுஸந்தாநத்தாலே தேறியிருந்தவிவர் அரு

ப— நெருங்குகை,தழைப - பத்ரங்களாலேதழைத்திருந்த, மராமரங்களேழும் - ஸாலவ்ருக்ஷஸப்தகத்தையும், எய்தாய் - ஏகபாணத்தாலே பேதம்பண்ணினவனே, சிரீதரா - ஸ்ரீயர, இனையாய் - ஏவம்விதனே, மற்றுமேவம்விய வைஷிகமுடையவனே யென்றபடி, இனைபபெயரினாய் - ஏவம்விதநாமங்களை யுடையவனே, என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, அடியேன்நைவன் - ஸிதிலனாகாநின்றேன். * * அ॥

மூ— அடியேன்சிறியஞானத்தனறிதலார்க்குமரியானை * கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணிபுனைந்தான்றன்னைக்கண்ணனை * செடியாராக்கையடியாரைச்சேர்தல்தீர்க்குந்திருமாலை * யடி

ஆ— (அடியேன்) இப்படிஎம்பெருமானைக் காணவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற ஆழ்வார் - பின்னையும் அவனுடைய உத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையு மநுஸந்தித்து, கெட்டேன்; அவனையாகாதே நான்காணவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறது; என்ன ஸாஹஸமே! வென்று தம்மை நிந்தித்து " இவனைக்காண

இ— வினையேனென்று முன்புதம்மைநிந்தித்தாப்போலே இப்பாட்டிலும் நிந்திக்கக்கூடுமோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இவர் 'நைவ' னென்றவாறே இவரை அவன்கையக்கொடுக்க மாட்டாமையாலே அவன்வந்து முகங்காட்ட அவனைப்பார்த்து நம்மால்வரும் ஹாநாயிக்யமவனுக்கு வேண்டாவென்றகலுகிறாரென்றுகருத்து. அடியேன் காண்பானலற்றுவன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கெட்டேனித்யாதியால்) அவனையென்கிறத்தால் கண்ணனையென்கிறபதம் வ்யாக்யாதம். இதனில் மிக்கோரயர்வுண்டே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில்

ஸ— ஆர்க்குமறிதலரியானை - எத்தனைஅதிசயித ஜ்ஞாநர்க்கும் ஜ்ஞாநாஸக்யனல்லாதவனை, கடிசேர் - கடி பரிமளம், சேருகை - வந்துகிட்டுகை, நாள்செல்லநாள்ச்செல்ல பரிமளம் ஏறிவராநின்றுள்ள என்றபடி. தண் - ஸீதளமான, அம் - ஸுந்தரமான, துழாய்க்கண்ணி - துளஸீதாமத்தை, புனைந்தான் தன்னை - தரித்தவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமித்வஸூசகமொழும், கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, செடி - காந்தாரம், ஹணவ்ருக்ஷ ஸம்ஸாரத்தைச் சொல்லுகிறது. செடிபோலேயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தாலே, ஆர் - பூர்ணமான, ஆக்கை - தேஹமானது, அடியாரைச்சேர்தல் - தாஸபூதரான கௌமுரை ஸம்பந்திக்கையை, தீர்க்கும் - நிவர்த்திப்பிக்குமவனை கைவல்யார்த்திகளுக்கு ஸ்வாத்மாநுபவவிரோதி தேஹஸம்பந்தத்தைக்கழித்துக் கொடுக்குமவனையென்றபடி. திருமாலை - லக்ஷ்மீவல்லபனை, அடி

மு— யேன்காண்பானலற்றுவனிதனின்மிகசோரயர்வுண்டேஎ ॥

ஆ— வேணு’’மென்றாசைப்படாதேஇவன்பக்கலிலேகைவல்யாதி ப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டு அகன்றுபோவார்க ளென்னஸா றும் பண்ணினரோ ! நானுமங்ஙனேயாசப் பெற்றிலே னென்று நோகுகிறார். * * * * எ

இ— டியாரையென்கிறவசநத்தை கைவல்யாதிகாரமாக்கியிந்த பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனையி த்யாதியா ல்) இங்கும்கைங்கர்யத்தை ஸமமாகச்சொல்லாதே ப்ராக் தநஸம்ஸாரவிநிவ்ருத்திமாத்ரத்தை ஸமமாகச் சொல்லுகை யாலும் அடியாரென்கிறவசநம் கைவல்யாதிகாரமானால் பா ட்டுக்கு வாக்யாதிசயம் விளிக்கையாலும் இவ்வசநம் கை வல்யாதிகாரமே யாகவேணுமென்றுகருத்து. தம்மைப்போலே பகவானோடேபரிமாறி யவனுக்கு கஷ்டத்தைவிளையாதே ப்ர யோஜநாந்தரங்களைக் கொண்டகலுகையாலே கைவல்யாதி களை யடியார்களென்றிருக்கிறாரென்று திருவுள்ளம். அடியேன் சிறியஞானத்தன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நா னுமி த்யாதியால்) * எ ॥

* எட்டாம்பாட்டு *

இப்படியகன்றவிவர் க்ருஷ்ணனுடைய நவநீதஸஞ்சாரத்தை

ஸ— யேன் - தாஸஸம்பந்நனாயிருந்துவைத்து, காண்பான் - காண வேண்டுமென்று ஐஸ்வர்யமையுடையவனைப்பெற்றுக்கொண்டு, அலற்று வன் - அலற்றுகின்றேன். நானிதிசேஷ: தாஸஸம்பந்நனாகை யாலே ஸாதிக்கவஷ்டும் வராதபடி பார்க்கவேண்டியிருக்க அவ னுக்கு கஷ்டம் வரும்படி யவனை நிரபேக்ஷனாய்க்கொண்டு அல ற்றுகின்றேன் என்றபடி. இதனில்மிக்கு - அதிசயமாய், ஓர யர்வுண்டே - ஒருஜ்ஞாநமுண்டோ, அடியேன் - அடிமைத்த விர்ந்திருக்கிறவர் அடியேனென்றது வசநவ்யாஸத்தாலே, சிறியஞானத்தன் - அத்யஜ்ஞாநமுடையவன், ஞானமுடைய வன் ஞானத்தன். கைவல்யாதிகளைப்போலே ஸாதிகவஷ்டும் வராதபடிவசநவிஜ்ஞாநமுடையேனாகப்பெற்றிலேனென்றபடி.

மூ— உண்டாயுலகேழ் முன்னமே யுமிழ்ந்து மாயையாற்புக்கு*குண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிசருவலையாக்கை நிலையெய்தி *

ஆ— (உண்டாய்) இப்படி யாழ்வார் தம்மைநிஷேதித்துக்கொண்டு எம்பெருமானையகல, அவனும் ஸமாச்ரித ரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்ரீ ஸௌசீல்யசேஷகமாகிற தன்ஸ்வபாவத்தைக்காட்டி யிவரை ஸமாதாநம் பண்ணுகிறான்:- அதிக்ஷுத்ரமநுஷ்ய ஸஜாதீயனாய்வந்துபிறந்த நளி திருவாய்ப்பாடியிலேபோய்ப் புக்கு ஆய்ச்சியருடைய வெண்ணெயையும் நெய்யையும்

இ— வணிக்கைக்கு ஸமயமன்றோ! வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸம்ச்லேஷைகபரத்வம் ஸௌசீல்யகாஷ்டை. முன்பு ஸௌசீல்யத்தைக் காட்டியிருக்கச்செய்தேயும் இவர் அகன்றவாறே ஸௌசீல்யகாஷ்டையைக் காட்டுகின்றானென்றுகருத்து. தன்ஸ்வபாவத்தையென்றது - ஸ்வபாவப்ரயுக்தமான ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. ஸமாதாநம் பண்ணுகிறானென்றது - இவருக்கு ஸமாதாநம் பிறக்கும்படி இந்தரக்ஷணாநுபவத்தை யுண்டாக்கி இவரைப்பேசிவைக்கிறானென்றபடி. சிறுமனிசருவலையாக்கை நிலையெய்தியென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அதிக்ஷுத்ரேத்யாதியால்) புக்குண்டாய் வெண்ணெயென்கிறவிடத்தில் ஸமபிவ்யாஹாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலேயென்று) நெய்யுமென்று மேலே நெய்யைச்சொல்லுகையாலே வெண்ணெயென்றது நெய்க்கு முபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (நெய்யையுமென்று) மாயையாலென்

ப— மாயோனே - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனே, ஸ்ருதிகளோடு ஸகலத்தின் பரிமாறியல்லது பரிக்கமாட்டாதபடியான ஸௌசீல்யத்தை யுடையவனே என்றபடி. முன்னமே - ப்ரளயகாலத்திலே, உலகேழும் - ஸப்தலோகங்களையும், உண்டாய் - வயிற்றிலேவைத்தாய், உமிழ்ந்து - ப்ரளயம்நிவ்ருத்தமானவாறே அதை உத்ஸர்ஜனம்பண்ணி, சிறுமனிசர் - க்ஷுத்ரமநுஷ்யருடைய, உவலையாக்கைநிலை - அதிஹேயசரீரஸ்திதியை, உவலை - ஹேயம், எய்தி - அடைந்து ஸர்வஸஜாதீயனாய் என்றபடி. புக்கு - கோவர்த்தத்திலே ப்ரவேசித்து, மாயையால் - அபிநிவேசபாரவச்யஜ்ஞாந

மூ — மண்டான்சேர்ந்ததுண்டேனுமனிசர்க்காகும் பீர்சிறிது *
ண்டாவண்ணமண்கரையநெய்யூண் மருந்தோமாயோனே * அ

ஆ — வெஸத்தாலேயவர்களுச்கொன்றும்ஸேஷியாததொருபடியு ண்டருளிற்று? பண்டிருந்தமோசங்களையுண்டுமிழ்ந்தருளுகிறபோது ஏதேனும்மண்டான் ஸேஷித்ததுண்டாகிலும் அந்தமண்கரை கைக்கு மருந்தாகவோ? அன்றிறே, ஶ்ரீதரோடு கலந்துபரி மாறியல்லது யரிக்க மாட்டாததன்மை யாகையாலே செய்த ருளினபத்தனையிறேயென்கிறார். * * ||அ||

இ — கிறதற்குத்காதுபடமருளிச்செய்கிறார் (சஹிமவஸேகர்ரீ யால்) மனிசர்க்காகும்பீர்சிறிதுமண்டாவண்ணம் நெய்யூண் என் றவயமாக்கி யிதற்குத் காதுபடமருளிசெய்கிறார் (அவர்களுக் கிகர்ரீயால்) உண்டாயுலகேழ் முன்னமேயுமிழ்ந்து என்கிறதி ன் கஷடத்தைச் சாட்டுகிறார் (பண்டிகர்ரீயால்) மண்தான் சேர்ந்ததுண்டேனும் மண்கரையவென்றவயமாக்கி யுரைக்கிறார் (ஏதேனுமிகர்ரீயால்) மருந்தோவென்கிறதை ஷேவாஸமா கவுரைக்கிறார் (மருந்திகர்ரீயால்) மாயோனேயென்கிறது ஸா ஷிப்ராயமென்று நினைத்து இதற்குக் காதுபடமருளிச்செய்கி றார் (ஶ்ரீதரோடிகர்ரீயால்) தன்மை - ஸ்வபாவம். * அ||

ஸ — த்தாலே;·ஓயாவபாரஸஜ்ஞாஸ"வென்றதிறே.வெண்ணெயுண் டாய் மனிசர்க்காகும்பீர் - ஓமாஷிநர்க்கு உவயாகமாகத் தக்க வாஸோணாகள், வாஸோணவாவியான வீவாஸவம் ஶரீரத்திலே பிறென்று கிடக்கிறது. சிறிதும் - ஸூக்ஷ்மம், அ ண்டாவண்ணம் - ஸாமஸ்த்திலே ஸேஷியாதபடி, நெய்யூண் - நெ ய்பையமுதுசெய்தது, இதற்கு மருந்தோவென்கிறதோடே சுவ யம். மண்டான் - மண்தான், ஜமஷாதிரணத்தில் சுவஸிஷ்டமா ன ப்ருகிவிந்ருஷஸதாவென்றபடி. மன்தானென்கிறவிடத்தி லே ஸைகாஸாசவோஸஸ்ர தகாரஸ்ரஷ்டகம். சேர்ந்ததுண்டேனு ம் - உதரத்திலே ஸேஷித்ததுண்டாகிலும், மண்கரைய - அந் தமண்கரைந்துபோகைக்காக, மருந்தோ - ஔஷதமோ? அன்றிறேயென்றபடி. * * அ||

மூ— மாயோந்தியவலவலைப்பெருமாவஞ்சப்பேய்வீயத்* தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதாயமுதுசெய்திட்ட * மாயன்வானோர்தனித்தலைவன்மலராண்மைந்த

ஆ— (மாயோம்) ஸம்ஸாரஞப்அயர்வறு மமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து ஸ்ரீதவலிதாணாஸமாக ஸாவஸாயாரண திவ்யரூபத்தோடே வந்துபிறந்தருளி ஸ்ரீதவிரோ

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ— தம்மானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரஞயென்று) வானோர்தனித்தலைவ னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) தூயகுழவியா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்த்யாதியால்) விஶேஷிவாவியான தூயஸத்தாலே அவதாரம் ஸாவதோஷவொவமோமாஸமன்றியே ஸ்ரீதவலிதாணாஸமாயும் திவ்யமாயுமிருக்கும் வடிகாரம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஸாவஸாயாரணகுமும் திவ்யகுமும் அம்மாமூர்த்தி யென்கிறவிடத்திலே விவிக்குமென்று கருத்தாகவுமாம். தீபவித்யாதி மாயனித்யகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீதவிரோதாயீத்யாதியால்)

ஶ— மலராள்மைந்தன் - லக்ஷ்மிக்குபாவா, லக்ஷ்மிக்குஷோமஹ்யனென்றபடி. மலரிலே வஸிக்குமவள் மலராள், மைந்தன் - யாவா, தம்மான் - தனக்குத்தானே ஶேஷஸ்வாமீ, அநந்யாயீநனென்றபடி. வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தனித்தலைவன் - அத்விதீய நிர்வாஹகன், தூய - பரிஶுத்தமான, குழவியாய் - ஶிஶுவாய், (தீபவித்யாதி) தீப - க்ருஷ்ணவெரியாய், அலவலை - வஹுபாஷிணியாய், பெருமாவஞ்சப்பேய் - ஸர்வஜ்ஞனும மாதாவோவென்று ஹ்ருதித்தானேயென்னும்படி க்ருத்ரிமவேஷதையொளவளு ஶேஷயானவடிகநாவ்ய விராவியானவள்,வீய - மரிக்கும்படி, விடப்பால் - விஷதிஶ்ருமான க்ஷீரத்தை, ஸ்தந்யத்தையென்றபடி. அமுதாயமுது செய்திட்டமாயன் - "ஸ்தந்யம் விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம் ரஸ்யம்ஸ்ருஷ்டவீரோ" என்கிறபடியே அத்யந்தபோக்யமாக அமுதுசெய்த வாஸ்சர்யசேஷ்டிதன், இட்டவென்று ஸாமர்த்த

மூ—லெவ்வுயிர்க்குந் * தாயோன்றம்மானென்னம்மானம்மா
மூர்த்தியைச்சார்ந்தே * * * ௯॥

ஆ— யிநிரஸ்தநேகஸஹாயனும் அநாலோசித குணதோஷமாகஸகலாச்ரிதஜநபரித்ராணைக பாரகனும் அதவா எனக்குஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானுடையவிந்த ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷைகயாத்ரஸ்வபாவ விக்ரஹமவனைப்பற்றி, பின்னையொருகாலமும் விடேனென்கிறார். * * ॥௯॥

(சார்ந்த) இப்படியென்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்பாராதே

இ—வஞ்சதசையை முடித்தாப்போலே நானல்லேனென்றகலப்புக்க வென்னிஷ்டமாகிற விரோதியை நிரஸித்தானென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலெனக்குக் காட்டின ஸௌசீல்யகார்யமேயா வென்னுடைய விரோதி நிவ்ருத்தமாகையா லினியொருகாலமு மவனை விடேனென்கிறாரென் றிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதமே. எவ்வுயிர்க்குந் தாயோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாலோசிதேத்யாதியால்) என்னம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதவேத்யாதியால்) தாமவனோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்கு ப்ரயோஜநமாக நாலாம்பாட்டிலே சொன்னவர்த்தமிங்கு மபிப்ரேதமென்று காட்டுகிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) அம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே என்கிறதை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (அவனைப்பற்றியென்று) மாயோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) * ௯॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

ப்ரகரணார்த்தமாகப் பாட்டிலபிப்ரேதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சார்ந்த விருவல்வினை

ப— ப்ரயோகம், எவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்-என்னம்மான்-ஸ்வாமி, அம்மாமூர்த்தியை - அம் - ஸுந்தரமாய், மா - ஸ்வயம்ப்ரகாசஸ்வாமிகளாலே ப்ருஹத்தானஸ்வமூர்த்தியையுடையவனை, சார்ந்து - கிட்டி, ஸம்ச்லேஷித்தென்றபடி. மாயோம் - நசியோம், ஒருகாலத்திலும் விடக்கடவோமல்லோமென்றபடி. ௯॥

மூ— சார்ந்தஇருவல்வினைகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றறுத்து* தீர்ந்துதன்பான்மனம்வைக்கத்திருத்திவீடுதிருத்துவார் * ஞர்

ஆ— யென்பக்கலுள்ள ஸ்வஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான ஸகலபாபங்களெல்லாவற்றையும் போக்கி, ஸாம்ஸாரிகமான ப்ராக்ருத விஷயஸம்பந்தத்தையும்போக்கி ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வஶக்தனுமானவனென்னும் வ்யவஸாயத்தோடேகூடமாக அநவரத ஸ்வாநுஸந்தாநைகரஸமாமளவும்படி யென்னைத்திருத்தி பின்னையெனக்குத்தி

இ— களுஞ்சரித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலித்யாதியால்) மாயப்பற்றறுத் தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதி) தீர்ந்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞமித்யாதியால்) தன்பான்மனம் வைக்கத்திருத்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவரதேத்யாதியால்) வீடுதிருத்துவா னித்யாதியான மேலுக்கெல்லாந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இப்படி தாத்பர்யங்கொள்ளாதபோது உத்தரார்த்தத்திற் சொல்லுகிறவிஶேஷணங்கள் நிஷ்ப்ரயோஜநங்களுமாயிந்த ப்ரகரணத்துக்குஞ் சேராதொழியுமென்று கருத்து. தங்கருணைக்காக வாகாதே யென்றது - தங்கருணைக்காகவன்றோ வென்றபடி. ஸம்ஸாரிகளுடைய ஜ்ஞாநஸங்கோசங்களுக்கு ரக்ஷணாபேக்ஷையே ஸாதாரணாதிகாரமாக நிரபேக்ஷ காரணமாயிகமென்று கருத்து. ஸர்வஜ்ஞத்வ

ஸ— ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி - பரிபூர்ணஜ்ஞாநப்ரகாஶமயமாய், அகலங்கீழ்மேல் - திர்யகூர்த்வாதோ தேஶங்களிலே, அளவிறந்து - பரிச்சேதரஹிதனாய், ஸர்வதேஶ வ்யாபியென்றபடி, நேர்ந்த - ஸூக்ஷ்மங்களான, உருவாய் அருவாகும் - அசேதநங்களாயும் சேதநங்களாயுமிருந்துள்ள, இவற்றின் - இவ்வஸ்துக்களுக்கு, உயிராம் - அந்தராத்மாவாகநின்றுள்ள, நெடுமால் - என்பக்கல் நிரதிஶய வ்யாமோஹத்தை யுடையவர், சார்ந்த - ஸம்ப்ருத்தமான, இருவல்வினைகளும் - புண்யபாபரூபேண த்விவிதமாய் - அநாதியான கர்மங்களெல்லாவற்றையும் - சரித்து - நிஶ்ஶேஷமாக வொருக்காலேதள்ளி, மாயப்பற்று - ப்ரா

மூ—ந்தஞானச்சுடராகியகலங்கீழ்மேலளவிறந்து * நேர்ந்தவு
ருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராநெடுமாலே * ம॥

ஆ-ருநாட்டையுந்தந்தருளுகைக்காகவாக தேஎம்பெருமானுடை
ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ பரமகாருணிகத்வாஶ்ரிதவத்ஸலத்வ
மென்றவிப்படிப்பட்ட குணங்களெல்லா மென்கிறார். ம॥

இ— ஊபத்தாலே ஆர்ந்தஞானச்சுடராகியென்றது ஸம்ஹ்ருஷ்டம்,
ஸர்வஶக்தித்வஸ்வபத்தாலே பகல மித்ராஹ்ய உபிராமித்ரம்
ஸம்ஹ்ருஷ்டம், இங்கு ஸர்வஶக்திமத்வம் கம்மென்று கருத்து. ப
ரமகாருணிகத்வாஶ்ரிதவத்ஸலத்வ பக்ஷங்களாலே நெடுமாலென்
றது வ்யாவ்ருத்தம், அவனுக்கு ஸௌஶீல்யஸௌலப்யமாக வ
வனைப்பற்றிவிடேனென்றார் கீழ், இப்படியிலே யவனுடைய ஜ்ஞா
ன ஶக்த்யாத்யுத்கர்ஷமெல்லாம் ஸௌலப்ய மாகையாலே
அவனுடையவித்த உத்கர்ஷம் ஸாம்யமாகாமைக்காகவும் நான
வனைப்பற்றி யினியொருகாலமும் விடேனென்கிறாரென்று ஸம
ர்த்திக்கிறதென. * * * ம॥

ஈ—க்ருதவிஷயங்களிலே ஸம்பந்தத்தை, மாயை-ப்ரக்ருதி. அறுத்து-
ச்சேதித்து, இதுக்குத்திருத்தியென்கிறதோடே அந்வயம். தீர்ந்து -
தன்னையேநான் ப்ராப்யப்ராபகங்களாக அத்யவஸித்து, தன்
பால்மனம்வைக்க - தன்விஷயத்திலே நெஞ்சைவைக்கும்படி, பா
லென்றது ஸப்தம்யர்த்தம், திருத்தி - என்னைநன்றாகப்ப
ண்ணி, வீடுதிருத்துவான் - எனக்காக பரமபதத்தை அலங்கரி
யாநின்றான். * * * ம॥

வாராஹரம்.

“சார்ந்தவிஷ்ணுவி - திருத்தி - என்னைநன்றாகப்பண்ணி” யி
த்யஸ்ய - தாத்பர்யம். வீடு - பரமபதத்தை, திருத்துவான் - தி
ருத்துகைக்காக, பரமபதத்தை யிப்போது விஶேஷமாக அ
லங்கரிக்கைக்காக வென்றபடி. இதற்கு இவைத்தினுயிரா மெ
ன்கிறதோடே அந்வயம். இங்கு திருத்துவானென்றது ப்ரயோஜ
னமன்று, “அலங்கலந்தொடையல்கொண்டடியிணைபணிவான்” “இ
யக்கருமபங்கினர் திருவடித்தொழுவான்” “உன்னைக்கூவுவான் அ

மூ— மாலேமாயப்பெருமானேயாமாயனேயென்றென்று *

ஆ— (மாலே) இப்படி யெம்பெருமானுடைய வாஸ்தவமான ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணங்களையும் ஸூக்ஷ்மமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் காலதத்வமெல்லாம் பேசினாலுமாராத வைலக்ஷண்யத்தை யுடையவனாய், அந்த குணங்களையே யார

✳ நிகமனம். ✳

இ— மாயப்பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸாத்விகஞ்சொல்லுகிற வெம்பெருமான் ஸ்வபாவத்தாலேமாலேயென்றதுவும் வ்யாக்யாதம். இத்தாலித் திருவாய்மொழிக்கு ஸௌசீல்யம் ப்ரயோஜநவ்ருத்திவாக்ய மென்றதாய்த்து, மாமாயனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மமானவித்யாதியால்) என்றென்று என்கிற வீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலதத்வமித்யாதியால்) மாலேயேறி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆராதவித்யாதியால்) ஆராத - த்ருப்தியில்லாத, மாலருளால்மன்னு யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தகுணங்களை

ஸ— ந்துநின்றோம்" இத்யாதிகளைப்போலே தாத்பர்ய த்யோதகம், நெடுமால் - என்பக்கல் நிரதிசயவ்யாமோஹத்தை யுடையவன், உபநிஷத்தில் நிரதிசயவாத்ஸல்யாதி குணஸாகரனான வென்றபடி. ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி - யித்யாதி இவைத்தின் இவ்வஸ்துக்களுக்கு, உத்யோகம் தாஸ்யம். உயிராம் - சரீராத்மாவாகநிற்கிறான். எனக்கு வாத்ஸல்யத்தை யங்கீகரித்துத் தந்தருளுகைக்காக வெம்பெருமானுக்கு ஜ்ஞானசக்தி ஸர்வவ்யாப்தி ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்களெல்லா மிருக்கிறன வென்று வட தாத்பர்யம்." என்றிருக்கிறது. * * ம॥

இது ஆறாயிரப்படிக்கு ஸநாதநமாயிருக்கிறது.

மாலே - பெரியவனே, ஸர்வஸ்வாமியே யென்றபடி. மாயப் பெருமானே - ஸூக்ஷ்மமான ஸௌசீல்யாதிகளாலே சுவரிஸ்ஸ ஞானவனே, மாமாயனே - உத்க்ருஷ்டமான ஸூக்ஷ்மசேஷ்டிதமுடையவனே, என்றென்று - இப்படி ஸர்வதாசொல்லி, மாலேயேறி –

மூ— மாலேயேற்மாலருளான்மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்*
பாலேத்தமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவுமாயிரத்தின் * பாலேப
ட்டவிவைபத்தும்வல்லார்க்கில்லைபரிவதே கக

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— ஸமாகவுடையனான குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ஸர்வஜ
நமோஹ்ருமான வாயிரத்தின் பாலேபட்டவிவைபத்தும், வல்லார்
க்கு எம்பெருமானை விஶ்லேஷிக்கையாகிற தீங்கில்லையென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ-(யித்யாதியால்) அருளாலென்றது ஸர்வஹம்ணாவலக்ஷணமெ
ன்றுகருத்து, குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறவிடத்திலே ஸௌஷ்ட
ஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவென்று) பாலே
த்தமிழரிசைகாரர் பத்தர்பரவு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இல்லைபரிவதென்றதை வ்யதிரேக
ணாநுஸாணமாக விவரிக்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்)
தீங்கு - ஸந்தாபம். * கக

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶாலி ஸ்ரீமத்வேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ப— ஸுஹிநிவேஶமே ஸுயிகமாய், மாலருளால்- மால் - ஸர்வேஶ்வ
ரன், அவனுடைய க்ருபையாலே, மன்னு- யஶிக்ரமவரான,
குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸம்ஶகாவனுடைய, இதுக்காயிரத்தெ
ன்கிறதோடே ஸமயம், பாலேத்தமிழர் - பாலுக்கு ஏய் ஸத்ருஶ
மான த்ராவிடகவிதாவிஜ்ஞர், இசைகாரர் - அதிலேகாநாவிஜ்ஞர்.
பத்தர் - ஸக்தர்; அதிலர்த்தமறிந்து ஸாணாநுஸவம் பண்ணவ
ல்ல ஸக்திமான்கள், பரவும் - இவர்களெல்லாராலுங் கொண்டாட
ப்படுமதான, ஆயிரத்தின்பாலே - ஆயிரத்தினிடத்திலே, பால் -
இடம், பட்ட - கடலிலேமுத்துப்பட்டதென்கிற கணக்கிலே ஆ
யிரத்திலே யுண்டான வென்றபடி. இவைபததும் - இந்தபத்து
பாட்டுகளையும், வல்லார்க்கு - அறிந்தவர்களுக்கு, பரிவதில்லை,
து:கமில்லை. * * *கக

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(வளவேழுலகு)

க்ஷீராத்யாஹாராதிசௌர்யாத் நிஜஜநஹிதத் திரஸ்கார கா
ருண்யவிபகாத் ஸர்வத்ராவ்யாப்திதாநாத் ஸ்வபிய ஶய
நதஸ்வாத் ஸௌசீல்யாத் ! தேவாதிபத்யாத்
ஸௌலக்ஷண்ய விஷயதயா ஸக்தஸம்பர்க்யஸேவ்யாத் ஸ்ரீ
ஷ்வஹஶ்வ்யோஹா தத்வஹிதஸேவநாத்வ்யாஸாந
யம்ஸாஸீத் * * * ௧௫॥

(க்ஷீராத்யாஹாராதிசௌர்யாத்) வளவேழுலகின் முதலாய - அ
தீஜகந்நிக்காரணபூதனைப் அமர்வரு மமரர்களதிபதி யான
வனை வெண்ணெய் களவுகொண்டமுதுசெய்த க்ருதியினையெ
ன்று க்ஷீராத்யமான பேராலேசொல்ல அதுகொண்டமிர்தமனு
கையாலும், (நிஜஜநஹிததிரஸ்காரகாருண்யவிபகாத்) இமையோர்
பலருமுதலாய - ப்ரஹ்மாதிஸகலதேவதாவர்க்கங்களையும் ஸங்கல்பத்
தாலே ஸ்ருஷ்டித்த ஸ்வரூபமான தன்மேன்மைக்கு அநுரூபமா
மான ப்ரஹ்மாதிகள் செய்கிற ஆராதநத்தாலே ப்ரீதனாகையா
லும், (ஸர்வத்ராவ்யாப்திதாநாத்) திசைகளெல்லாந் திருவடியால்
தாயோன் - த்ரைலோக்யாக்ரமணம் பண்ணுதே எல்லார்
தலையிலும் திருவடியைவைக்கையாலும், (ஸ்வபியஶயநத:) தானோ
ர் பெருநீர் தன்னுள்ளேதோற்றி யதனுள் கண்வளரும் - அணி
த்தாக க்ஷீரார்ணவத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸாம்
ஸ்ரீஸௌசீல்யாத்) நீயருளாயுன்தேனே மலருந்திருப்பாத
ஞ்சேருமாறு - நிரதிஶயபோக்யமான தன் திருவடிகளிலே அ
நந்யார்ஹரானவர்களிடத்தில் தானும நந்யார்ஹனாகையாலும், (தேவா
திபத்யாத்) விண்ணோர்தலைவா ஐத்யாதி ஸம்போதநங்களுக்கெல்
லாம் தலைவனானதான் தேவஜாதிகளோடே பொருந்தி நிற்
கையாலும், (ஸௌலக்ஷண்ய விஷயதயா) அடியேன்காண்பானலற்றுவன் - எல்லார்க்கும் காணவேண்டும் விஷயமாகையாலு
ம்: (ஸக்தஸம்பர்க்யஸேவ்யாத்) உண்டாய் வெண்ணெய் - ஆஸ்ரி
தருகந்த த்ரவ்யங்களையருளுகையாலும், (ஸ்ரீஷ்வஹஶ்வ்ய

* ஆறாந்திருவாய்மொழி. *

ஆ— (பரிவதிலீசனை) இப்படி எம்பெருமானுடைய ஸௌசீல்யாதி குணாநுஸந்தாந ஜநிதமானதம்முடைய நிர்வேதிகஸ்ரீ

* ஆறாந்திருவாய்மொழி. *

இ— இப்படி எம்பெருமான் ஸம்ஶ்லேஷாஹிதாவனுப் ஸ்வாநுஷங்கிகாநுஸந்தாநத்வேஷ்யும் நிவ்ருத்தமான வநஜதும் நன்னீர்மைபினிபவர் கட்டங்கதென்றும்படியான முன்புற்ற வாகங்களெல்லாம் தீரும்படி அந்த ஸம்ஶ்லேஷத்தையே அநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க இவர்க்கு இத்திருவாய்மொழியில் உபரோக்ஷ வ்யவஹாரமாய் பிரவ்ருத்திகூடினபடி யெங்ஙனேயென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஆஸ்ரீதத்ர என்றபடி. ஸௌசீல்யாநுஸந்தாநஜநிதஸ்ரீதிபானது நிர்வேதிகமாகையாலே இந்த ஸௌசீல்யாதிகுணங்களைப் பலரோடே பேசியல்லது தரிக்கமாட்டாமையாலே உபரோக்ஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்று கருத்து. ஸ்ரீதியாலென்கிறதற்கு உபாவாக்யாஜத்தில் ஸ்ரீதியோடே அந்வயம். இப்படிஸ்ரீதியுள்ளடங்காமல் பேசுகிறாராகில் இந்தஸௌசீல்யத்தையே பேசவேண்டியிருக்க ஸௌராஜ்யத்தை உபதேசிப்பானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸையஸ்ஸூதநீசனுபிதாதி) இந்த ஸௌசீல்யத்தைப் பலரோடே அநுஸந்திக்கவேணுமென்று பார்த்து இதுக்காக பத்துடையடியவரிலே ஸௌலப்ய ப்ரதிபாதநத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலே ப்ரவ்ருத்தரானவர்களை உபதேசிக்க

ஏ - தா - வொஷாஸ) அம்மூர்த்தியைச்சார்ந்தே மாயோம்— தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் மாயாதபடி பண்ணுகையாலும், (அநுஷ்டஸாநாஸ) சார்ந்த விருவல்வினைகளும் சரித்து— ஆஶ்ரீதர்க்கு விரோதிகளான புண்யபாபரூப கர்மங்களை நசிப்பிக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸௌசீல்யத்தை யுடையவனென்று "வலவேழுலகு" என்கிற உபதேசத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். * * * * கசு *

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸூ— பரிவதிலீசனைப்பாடி * விரிவதுமேவலுறுவீர் *

ஆ— கீழாலே, ஸௌலப்யநீசனைப் ஸர்வேச்வரனையிருந்த வெம்பெருமானை நிரதிசய போக்யத்வாநுகூலராய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பிரியாதே திருப்பல்லாண்டுபாடி ஸந்நிஹிதராகவேண்டுமென் றபேக்ஷையுடையராயிருந்து தத்வாயஸம்யோகாநுஷ்டாநத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், ஸம்யோகமானவுபகரணத்ரவ்யங்களினுடைய துர்லபத்வத்தினாலும், ஸம்யோகத்தை அவிகலமாக அநுஷ்டிக்கமுடியாமையாலும் ஸம்யோகத்தை அநுஷ்டிக்கமாட்டாதே விஷண்ணராயிருக்கிறவர்களைக்குறித்து,

இ— அவர்களாராய்ந்து துஷ்கரங்களாகிகளாலே இப்போது விஷண்ணராயிருந்தவாறே யவர்களைக்குறித்து ஸாராம்சத்தை யுபதேசிக்கிறாரென்றுகருத்து. ஸம்யோகத்தை அவிகலமாக வநுஷ்டிக்க முடியாமையாலும் என்கிறதற்கு ஸம்யோகமோவிதோபகரணங்கள் துர்லபங்களாகையாலே அநுஷ்டானம் விகலமாகை யால் அதுக்கு விதகமாமேபவிசேஷத்தாலே ஸம்யோகமும் விகலமாமென்றுகருத்து. விஷண்ணர் - ஸந்தாபர். "விஷாதப்ரதமோஹாமே உபாயாஸாவஷிதே" என்றதிறே. இவ்வவதாரிகையிலே பாட்டின் வ்யாவ்யாநமும் ஸமர்த்தம். எங்ஙனேயென்னில்; (ஸௌலப்யநீசனையத்தாலே) பரிவதில் என்றது வ்யாவ்யாதம். துர்லபாவகமான பரிவதுஸ்வபம் ஸர்வஸம்யோகமாத்ரமென்று கருத்து. (ஸர்வேச்வரஸ்வபத்தாலே) ஈசனை என்றது வ்யாவ்யாதம். (நிரவதிகத்வாதி - பிரியாதேயென்னுமளவும்,) பாடிவிரிவதென்கிறவிடத்தி லக்ஷிதஸம்யோகம். (திருப்பல்லாண்டிகத்யாதி - அபேக்ஷையுடையவரிதத்தாலே) பாடிவிரிவது மேவலுறுவீரென்றது வ்யாவ்யாதம்.

ப— பரிவதில் - துக்கமில்லாதவனான, ஈசனை - ஸர்வநியந்தாவை, பாடி - "சூழ்ந்திருந்தேற்றுவர் பல்லாண்டே" யென்கிறபடியே திருமாமணிமண்டபத்திலே போய்ப்பாடி, விரிவது - விகஸிதராகை, ஜ்ஞானவிகாஸாதிகளுடையவிகஸிதராகையாகிற, மேவல் - ஸம்பத்தை, உறுவீர் - அடையவேண்டுமென்றவெ

மூ—பிரிவகையின்றி நன்னீர்தூய்ப் * புரிவதுவும்புகைபூவே கா

ஆ— ஸர்வஸ்வாமியான வஸ்துவாஷ்ட கௌமௌதாயாதயுபக ரணங்களைக்கொண்டு அவன்திருவடிகளிலே நீங்களேதேனு மோரடிமைசெய்யினு மவனுடைய நிரவதிக ஸௌசீல்யத்தாலே அத்தைக்கைக்கொண்டருளும், ஆனபின்பு தத்ஸமாராதநத்திற்கு உசிதமான உபகரணங்கள் துர்லபமென்றும் தத்ஸமாராத

இ— (ஸர்வஸ்வாமித்வஸ்வபாவத்தாலே) "புரிவதுமாமதுபூவே" என்று தாதீயவாக்யத்திற்கு வாக்யமாய் அதில் ஆமது என்றது வ்யாக்யாதமாயிற்று. இந்தவாக்யமுரைக்காரரருளிச்செய்வர். யதா - புரிவதுவும் புகைபூவேயென்று வாக்யமானாலும் ஸர்வஸ்வாமித்வமென்றது வஸ்த்வாதிகளுடைய ஜாதிவிசேஷத்தை நிர்தேசியாதே புகைபூவேயென்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னதற்குத் தாத்பர்யஞ் சொன்னதாகவுமாம். (வஸ்துவாஷ்டஸ்வபாவத்தாலே) பூவேயென்றது உபலக்ஷணமென்றதாயிற்று. (கௌமௌதாயஸ்வபாவத்தாலே) நன்னீரென்றது வ்யாக்யாதம். தோயாதியென்கிறவிடத்தில் (ருசிஸ்வபாவத்தாலே) புகைபூவேயென்கிற வாக்யத்தில் புகையென்றது ஸம்க்ருஹீதம். "வஸ்த்ரம்வாஷ்டம்மௌதாயம்" இத்யாதிகளிங்கே அபிப்ரேதங்கள். (அவன்திருவடிகளிலாதி - கைக்கொண்டருளுமென்றுமளவும்) உத்தரார்த்த ஸங்க்ரஹதாத்பர்யம். "தத்ஸம்ஸ்ப்ருஹ்யவஸ்துக" "யாக்ரியாஸம்ப்ரயாகாஸ்யா:" இத்யாதிகளிங்கே அபிப்ரேதங்கள். (ஆனபின்

ஶ—சேஷபுடையவர்களே! பிரிவகையின்றி - பிரிகையாகிறவகையில்லாமல், வகை - ப்ரகாரம், உபகரணங்களில் குறைவுபார்த்து அகலுகை தவிர்ந்தென்றபடி. நன்னீர் - ஶாஜஸத்தை; வஸ்த்ராதிஸம்ஸ்காரங்கள் வேண்டுமென்று நிர்பந்தமில்லையென்றபடி. தூய் - தூவி, யதாசக்தியாக அளித்தென்றபடி. புரிவதும் - ஸமர்ப்பிப்பதும், புகைபூவே - எதேனுமொருபுகையும், ஏதேனுமொருபூவும், புகை - தூபம், புரிவதுமாமதுபூவே யென்கிற வாக்யத்தில், புரிவதும் - ஸமர்ப்பிப்பதும், ஆமதுபூவே - ஸம்பவிக்குமதானபூ, ஸர்வஸ்வாமிபூவென்றபடி, ஆமது - ஸம்பவிக்குமது. ஸம்பவகாதிகளை யாகவேணுமென்று நிர்பந்தமில்லையென்கை.

மூ— மதுவார்தண்ணந்துழாயான் * முதுவேதமுதல்வனுக்*

ஆ— நத்தை ஸ்வீகாரமாகச் செய்கைபரிதென்றும் விஷண்ணராகாதே யடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். * * கா

(மதுவார்) இப்படி எம்பெருமானுக்கடிமை யெளிதானபடியென்? நிர்தோஷமான அசேஷவேதப்ரதிபாத்யனுமாய், நிரவத்யமா

இ— ப்ராப்தி-விஷண்ணராகாதேயென்னுமளவும்) பிரிவகையின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம். (அடிமைசெய்யுங்கோளென்றது) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம். * * கா

* இரண்டாம்பாட்டு. *

கீழ்ப்பாட்டிலே உபகரணஸௌகர்யத்தைச் சொல்லி அவதாரணத்தில் அதிகாரஸங்கோசத்தை பரிஹரித்து ஸர்வாதிகாரத்வஞ் சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் அதிகாரஸங்கோசாபாவமாக ஸர்வாதிகாரத்வஞ் சொல்லுகை புநருக்தியன்றோ; வென்ன அதனைப்பரிஹரிக்கிறார்- (இப்படியிருந்தபடியால்) நாங்கள் அயோக்யரோவென்றது ஜாதிகுணாதிகளாலே தண்ணியரான நாங்கள் அயோக்யரோவென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உபகரணதௌர்லப்யத்தால் வந்த ஸங்கோசத்தைப் பரிஹரித்து ஸர்வாதிகாரத்வஞ்சொன்னார், இப்பாட்டிலே ஜாதிகுணாதிநிக்ருஷ்டத்தால்வந்த ஸங்கோசத்தைப் பரிஹரித்து ஸர்வாதிகாரத்வஞ் சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. இவ்வாகாரத்திலே பாட்டினுடைய வாக்யார்த்தத்தின் வ்யாக்யாநமுமஸங்கதம். எங்ஙனேயென்னில்; (நிர்தோஷத்வாதியாலே) முதுவேதமுதல்வனுக்கென்றது வ்யாக்யாதம். முதுவென்று அநாதித்வம் சொன்னதாலே நிர்தோஷத்வமும் வேதஸமூஹத்தினுடைய அஸங்கோசத்தாலே அசேஷத்வமும் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. (நிரவத்ய)

ஸ— ஆள்செய்மின் - அடிமைசெய்கைக்கு யோக்யதையாவது மதுவார் - மதுஸ்யந்தியான, தண் - சீதளமான, அம் - ஸுந்தரமான, துழாயான் - திருத்துழாயையுடையவனான, முதுவேத - அநாதியானவேதங்களுக்கு, முதுமை - அநாதித்வம், முதல்வனுக்கு - ப்ரதானனாயிருக்குமவனுக்கு, ப்ரதானப்ரதிபாத்ய

மூ—தெதுவேதென்பணியென்னா *ததுவேயாட்செய்யுமீடே ௨॥

ஆ—ஸ்வாராத்ய ஸ்வாராதந ஸாமக்ரியையு முடையவனான
வனுக்கு நாங்களடிமை செய்கைக்கு ஸாதனமேதோ வென்னில், அ
டிமைசெய்கைக் கு ஸாதனமாவது- தந்தாமுடைய ஸம்பத்
தையப்பாராதொழிகை. எத்தாலேயென்னில்? அடிமை செ
ய்கையிலே அபேக்ஷை யுடையாரை ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிக
ளாலே தண்ணியரென்று பொகடும் ஸ்வபாவ னல்லாமையாலே
யென்கிறார். * * * * ௨॥

இ—த்வ்யாதியால்) மதுவார்தண்ணந்துழாயானென்றது வ்யாவ்ருத்தம்
மதுவார்தண்ணந்துழாயானென்றது ஸம்பந்தா ஸம்கெக்கு
உபயோகமான ஸ்வாராதத்வாதி வைலக்ஷண்யத்துக்கெல்லாம் உ
பலக்ஷணமென்றுகருத்து. ஆள்செய்யுமீடென்கிறதை யுரைக்கிறா
ர் (அடிமையி த்யாதியால்) எதுவேதென்பணியென்னாததுவே எ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (தந்தாமி த்யாதியால்)
இவ்வர்த்தத்தில் அபேக்ஷிதமாய் பாட்டில் அபிப்ரேதமான ஹே
துவை வ்யுத்பத்திஸித்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (எத்தாலே
யித்யாதியால்) தண்ணியர் - நிக்ருஷ்டர், பொகடுகை யிங்கே அநா
தரிக்கை. * * * * ௨॥

ஸ—ளுயிருக்குமவனுக்குளென்றபடி. பணிஸமூத்தைகுவதித்து,
பணியெது-என்பணிஎதுயென்றவயிப்பது. பணி- கைங்கர்யம்,
அவனுக்கு யொக்யமான பணியெது. நான்பண்ணும்பணியெது.
அவனுக்கு யொக்யமாவது நிக்ருஷ்டிகள் பண்ணும்பணி,
நான்பண்ணும்பணி யவனுக்குயொக்யமன்றென்றதாயிற்று. என்
ஞததுவே - இப்படி அநுஸந்தியாதிருக்கையே, அடிமைசெய்
கைக்கு யொக்யதையாவது - அவனுக்கு யொக்யமானபணியெ
து - என்பணியெது - என்றநுஸந்தியாதிருக்கையே என்றபடி.
புரிவதும் புகைபூவே என்கிறவிடத்தில் மதுவார் என்றெடுத்த அ
ந்தாதி, புரிவதும் என்கிறவிடத்தில் ரேபவ்யஞ்ஜநம் மு
தலாகவெடுத்ததென்று கண்டுகொள்வது ‘‘ஏபாவம்பர’’ மென்கி
றபாட்டில் ஸ்வரம் முதலானவோபாதியென்று உரைக்காரர் நி
ர்வஹிப்பர். * * ௨॥

மூ—ஈடுமெடுப்புமிலீசன் * மாடுவிடாதென்மனனே * பாடுமென்
னாவவன்பாட * லாடுமெனங்கணங்கே * ௩॥

ஆ—(ஈடுமெடுப்பும்) இப்படி தனக்கடிமைசெய்கையிலே சுவை கண்டுடையராயிருப்பார்பக்க லுத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே யவர்களெல்லாரையுமொக்க வடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வெம்பெருமானை, என்னுடைய ஸகலகரணங்களாலு மநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியாலே தேவாவிஷ்டரைப்போலே நின்றுநானாடப்பெற்றேனென்கிறார். ௩॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

இ— த்ராணேவாதாநராஹித்ய வாசியான "ஈடுமெடுப்புமில்" ஶப்தம் ததேகாந்தவான ஸந்தாநஸம்பாதராஹித்யபரமென்று நினைத்து ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலே இதாஶ்ரிதவிஷயமென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதற்கு ஸங்கதமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதியால்) இப்படியென்கிறதற்கு செய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இப்படியென்கிறவதத்தாலே கீழ்ப்பாட்டில் ஸௌசீல்யாதிவிஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விஶேஷணத்வம் மநோவாக் ப்ரவ்ருத்தியென்று ஸூசிதமாயிற்று. மேல் வாக்த்ரயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ஆடுமெனங்கணங்கே என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாவிஷ்டரைப்போலேயென்று) * * * ௩॥

ஶ— ஈடு - கீர்த்தை, உந்நாதமென்றபடி. எடுப்பு - ஸ்வீகரிக்கை, இல் - இவையிரண்டுமில்லாதவனை, ஆஶ்ரிதர்பக்கல் தாரத ம்யம் பாராதவனையென்றபடி. ஈசன் - ஸ்வாமியினுடைய, மாடு - பார்ஶ்வத்தை, என்மனன் - என்னுடையமநஸ்ஸானது, விடாது ஏகாரத்தை க்ரியையோடே சேர்ப்பது. இது அயோகவ்யவச் சேதம். என்னா - என்னுடையநாவானது, அவன்பாடல் - தத்விஷயங்களான காதைகளை, பாடும் - பாடாநிற்கும, எனங்கம் - என்னுடைய ஶரீரமானது, அணங்காடும் - அணங்கு - தெய்வம், தெய்வாவிஷ்டம்போலே ஆடாநின்றது. ஆடுகை - ஹர்ஷப்ரகர்ஷம், நர்த்தநம். தனித்தனியே

மூ— அணங்கெனவாடுமெனங்கம் * வணங்கிவழிபடுமீசன் * பிணங்கியமரர்பிதற்றும் * குணங்கெழுகொள்கையினானே * ௪॥

ஆ —(அணங்கென) ஐச்வர்யாதிப்ரதான குணங்களிற் காட்டில், ஸௌலப்யாதிப்ரதான குணங்களுக்கு, பரஸ்பரம் விவாதமாக பக்ஷத்தை ஸ்வீகரியா நின்றுகொண்டு, அயர்வறுமமரர்கள் ஏகமோகக்கொண்டாடுகிற கல்யாணகுணங்கள் சேருகைக்கு கொள்கலமாய், ஸர்வேச்வரனானவெம்பெருமானை நானனுபவித்து, ஸ்ரீத்ருதிஸயத்தாலே தேஹ

✳ நான்காம்பாட்டு. ✳

இ— பிணங்கியென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஏகமேவாதித்யாதி - நின்றுகொண்டென்றுமளவாலே) அமரர்பிதற்றுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) குணங்கெழு என்கிறதையுரைக்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) கொள்கையினானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கொள்கலமாயென்று) கொள்கலம் - வாஸம், ஈசனென்கிறதை ஸ்வபதியாகமாக வுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரா தியால்) ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

பா— ன்னென்றுசொல்லுகையாலேகரணத்ரயத்திலும்தம்முடைய வுகப்புத்தோற்றுகிறது. * * * ௩॥

அணங்கென - தேவாவிஷ்டம்போலே, ஆடுமெனங்கம் - ஆடாநிற்கிற வென்னுடைய தேஹமானது, இதற்கு வழிபடுமென்கிறதோடன்வயம். பிணங்கி - விவதித்துக்கொண்டு, பிணங்கு - விவாதம், ஸௌலப்யாதிமான குணங்களுக்கு உத்கர்ஷ ப்ரதிவாதநாய்ம் ஸரஸவிவாதம் பண்ணிக்கொண்டென்றபடி. அமரர் - நித்யஸூரிகள், பிதற்றும் - ஜ்ஞாநவிபரீதரைப்போலே ஏகமோகக் கூப்பிடும்படியான, பிதற்றுகை - அக்ரமஜல்பநம், குணங்கெழு - குணங்கள் சேருகைக்கு, கெழுகை - சேருகை, கொள்கையினான் - கொள்கலமான, ஸ்வரூபமானவென்றபடி. ஈசன் - ஈச்வரன், ஈச்வரனை, வணங்கிவழிபடும் - கைங்கர்யம் பண்ணாநிற்கும், இதுவே ஸ்வபாவமாயிருக்குமென்றபடி. * * * * * ௪॥

ஆ— வாவிஷ்டரைப்போலே ககுஸ்தமாகநின்றுடியவனை வணங்கி யடிமைசெய்யு மிதுவே ஸஹாஸமாக ப்பெற்றேனென்கிறார். ௪

(கொள்கை) இப்படி நிஷேகதாகுமாக த்தாம்பெற்றஸத்ஸ்ரீவைத்தம்முடைய ஸ்ரீத்திஸயத்தாலே நடுவேபேசிப்பின்னையும் ஸமஸ்தரிவரெராதவராய், தங்களுடைய வடஷக்கையாலே கூசியிருந்தவர்களைக்குறித் தவர்களுடைய கூச்சம் போம்படி பின்னையு மெம்பெருமானுடைய மானங்களைச்சொல்லுகிறார். ஸஹாணயாமக வரிவாரவெகெக்ஷயுடையராயிருப்பாருடைய வுத்கஷ்டாவகஷ்டம்பாராதே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் ஸஹாஸனென்னுமிடம் "ஈடுமெடுப்பும்" என்னும்பாட்டாலேபிறந்தது. இனியவர்களையடிமைசெய்வித்து க்கொள்ளு

இ—றார்(அவனைபி த்ராஷியால்)இதுவேஸஹாஸமாகப்பெற்றேனென்றும் இவ்வஸமிப்பாட்டுக்கு விஸேஷமாகையாலே கீழ்ப்பாட்டோடே வாநராகிய்யில்லையென்றதாயிற்று. * ௪

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஈடுமெடுப்புமித்ராஷியானவிரண்டுபாட்டும்ஆராஸமிகங்களென்றுகாட்டிக்கொண்டு கொள்கைகொளாமையென்கிற இப்பாட்டுக்கு மதுவரென்கிறபாட்டோடே ஸமகியென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படிபித்ராஷியால்) இப்படியென்றது, ஈடுமெடுப்புமித்ராஷியான விரண்டுபாட்டிலுக்ஸ்ரீத்ராவென்றபடி. இப்படியென்கிறதற்குப் பேசியென்கிறதோடேஅயம். நிஷேகதாகமாகவென்றது- ஸாஸஹ்ரவணகரமொமாநாஷாநாஷிரூவ ஷெதாக்களின்றியேயென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குக் கூசியிருந்தவர்களையென்கிறதோடேஅயம். முன்கெஸங்கத்திலே கநஷைதையைப் வரிஹரித்திருச்கச்செய்தேயும், சஷரமகெஸங்கத்தில் கூசியிருந்தவர்களையென்றபடி. கூச்சம் – ஸஂகோசம். "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்" "கொள்கைகொளாமையிலாதான்" என்கிறவிரண்டும் ஸராநாஸங்களாகையாலே வாநராகியென்றே வென்ன; விரண்டுக்கும் விஷயபெஷத்தைக்காட்டுகிறார் (ஸஹாணைத்ராஷியால்) இனியென்றவநஷர ரஷாஸமகெஸங்கங்களிலுமெல்லாரையும் ஸ்வீகரிக்குமென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்று

மூ— கொள்கைகொளாமையிலாதா*னெள்கலிராகமிலாதான்*

ஆ— மிடத்தில் அவர்களையெல்லாரையுமொக்க ஸமாச்ரயண ஸவிசேஷப்ரவ்ருத்தியையுஞ்செய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனுமாய், அவர்கள்பக்கல் ஸ்நேஹாபேக்ஷா வைஷம்யம் பண்ணாதே ஸமனுமாயிருக்கும். இப்படி ஸீலவானாயிருக்கிறவன், ஆச்ரயித்தாரெல்லார்க்குமொக்க த்தன்னையே ப்ராப்யமாகக்கொடாதே சிலர்க்கே தன்னைக்கொடுப்பானேனென்னில்; அதற்குக்காரணம்- வேறேயொரு ப்ரயோஜநத்தைப்பற்றி த்தன்னைவிடுகையும், தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றி த்தன்னைவிடாமையும்; இவற்றை

இ— கூட்டிக்கொள்ளுக. இரண்டும் ஸாத்ருச்யங்களாகையாலே உசிதவிசேஷங்களிலே வ்யபதேசிப்பிக்கலாமென்று கருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்பக்கலித்யாதியால்) ப்ரவ்ருத்திகொள்ளும்போது வைஷம்யமில்லையாகிலும் திருவுள்ளத்திலே தான்நினைத்திருக்குமோவென்ன அதுவுமில்லையென்கிறாரென்றபடி, ஸர்வர்க்கு மாச்ரயணீயனென்று சொல்லவந்த விசேஷணத்திலே அநந்யப்ரயோஜந ஸாத்யனென்று சொல்லுகிற விவக்ஷிதார்த்தம் ஸங்கதமோவென்ன வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இந்தஸங்கைக்குப் பரிஹாராம்சமாகையால் ஸங்கதமென்று கருத்து. உக்தஸங்காபரிஹாராம்சம் உத்தரார்த்தத்தில் ஸித்தாம்சத்தைவெளியிடுகிறார் (அதுக்கித்யாதியால்) சிலர்க்குத் தன்னையே ப்ராப்யமாகக்கொடுக்கையும் சிலர்க்கு ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக் கொடுக்கையும், தத்த்வாநுஸாரணமாகக்கொண்டு ஸங்கொடு

ப— கொள்கை - ஸ்வீகரிக்கை, கொளாமை - ஸ்வீகரியாதொழிகை, இலாதான் - இல்லாதவன், ஸமாச்ரயணப்ரவ்ருத்தியிலே சிலரை ஸ்வீகரிக்கையும், சிலரை ஸ்வீகரியாமையு மில்லாதவனென்றபடி, எள்கல் - உபேக்ஷை, இராகம் - ராகம், இலாதான் - இல்லாதவன், சிலர்பக்கலுபேக்ஷையும் சிலர்பக்கல் ராகமு மில்லாதவனென்றபடி. ப்ரவ்ருத்தியிலே வைஷம்யமில்லாதபடி ஸங்கல்பிலு

மூ - விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி*யுளகலந்தார்க்கோரமுதே॥ரு॥
அமுதமமரர்கட்கீந்த * நிமிர்சுடராழிநெடுமா *

ஆ— ப்பார்த்து, தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றி விடாதவர்களு க்குத்தன்னையே போக்யமாகக்கொடுக்கும், அல்லாதார்க்குத்த ன்னையொழிய ப்ரயோஜநாந்தரங்களை க்கொடுக்கும். ॥ரு॥

(அமுதம்) ஆஸ்ரிதவத்ஸலனாய், ஆஸ்ரிதர்க்காத்மதாநம் ப

இ— த்தீவத்தனையொழிய, தன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்தாலே கொ டுத்ததன்றென்றதாயிற்று. விடுகையும், விடாமையு, மென்கிறவஉ ங்களாலே விள்கைவிள்ளாமை யென்கிறஶப்தங்கள் வ்யாவ்ருத்தங்க ள். இவற்றைப்பார்த்தென்கிற வித்தாலே விருப்பென்றது வ்யா வ்ருதம். உள்கலந்தார்க்கு என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (தன்னைபிக்ஷ்யால்) ஓரமுதேயென்பதற்குத் தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (தன்னையேபோக்யமிக்ஷ்யால்) இங்ஙவெக்ஷ தமாபஹிவேதமான வஸ்த்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதா ர்க்கிக்ஷ்யால்) * * * * ரு॥

* ஆறும்பாட்டு. *

நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரி தெக்ஷ்யால்) தஹீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ஆஸ்ரிதர்க்கிக்ஷ்யால்)உஜ்ஜ்வலன்றிக்கேதேவர்களுக்கு க்காணலாம்படி கடலிலே ஸந்நிதியையாலே ஆஸ்ரிதவா

ப— ம்லெவஷஜ்ய மில்லாதவனென்கை. விள்கை - தன்னைவிடுகை, விள்ளாமை, விடாமை,இவைவிரும்பி, இரண்டையும் ஸாதரமவ ராஶலித்து, உள்கலந்தார்க்கு - உள்ளேகலந்தவர்களுக்கு, அந ந்யப்ரயோஜநர்க்கென்றபடி, ஓரமுதே - அத்வதீயமானவஸ்து சம், போக்யனென்றபடி. * * ரு॥

நிமிர்திரைநீள்கடலான் - நிமிராநின்ற - ஜ்ரம்ஹியாநின்ற, திரைகளை - தரங்கங்களை யுடையதாய், நீள் - விஸ்தாரமான, க டலிலே - ஸமுத்ரத்திலே யிருக்குமவன், அமரர்கட்கு - தேவர் களுக்கு, அமுதம் - அம்ருதத்தை, ஈந்த - கொடுத்தவனை, நிமிர் சுடராழிநெடுமால் - நிமிர் - ஜ்ரம்ஹியாநின்ற, சுடர் - தேஜஸ்ஸை யுடைய, ஆழியை - சக்ரத்தையுடையவனை, நெடுமால் - ஆ

மூ— வழுதிநுமாற்றவினிய * னிமிர்திரைநீள்கடலானே சு||

ஆ— ண்ணும் ஸஹாவனும், திருவயிந்திரத்தில் ஸ்ரீஜாவிஷ்ணுவின திரு வாழியை யேந்தின்வழகாலே ஸங்கல்பத்திற்காட்டிலும் வாத்ஸல்யமானது பிருந்தவனுடைய திருவாழியுங்கையுங்கண்டு வைத்து சிலரதிக்ஷோதமான ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக்கொண்டுபோவதே,என் னஸாமர்த்யமோ? என்றுகொண்டு கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்தாவமான ப்ரயோஜநாந்தராதிகளுடைய விழவையநுஸந்தித்தி ன்றாதிகிறார். * * * * ||சு||

இ—ஸங்கஸஹாவந் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. நிமிர்சுடராழி யென்கிறதை வெளதலமாக்கி யுரைக்கிறார் (திருவயிந்திரத்தாதி யால்) த்ரீயவாக்யத்தை யுரைக்கிறார் (ஸங்கல்பத்திலிருந்தாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமநுளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதி யால்) தேவர்களுக்கபேக்ஷிதங்கொடுத்தவ னந்தவஸ்துத்தைக்காட்டி லும் வாத்ஸல்யமென்ற விவ்வநந்தியாலே, அவனைவிட்டு க்ஷுத்ர வாஸாதிமான வஸ்துக்களைக்கொண்டு போவாரென்ன ஸாமர்த்யமோவென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்று கருத்து. சிலதி க்ஷுத்ரப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டு என்கிறவித்தாலே ப்ரயோ வாக்யவ்யாக்யாநம். அமரரைச்சொன்னது ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கு முபலக்ஷணமென்றுகருத்து. ஸாராஸ்வோக்ஷ ப்ரகரணத்திலே ப்ரயோஜநாந்தராபேக்ஷை நிஷித்தமென்ன ஸம்ப ந்தமென்ன வநுளிச்செய்கிறார் (கீழ்ப்பாட்டிலிதாதி) இத் னால் ப்ராஸங்கிகமென்றதாயிற்று. நெஞ்சுருகுகிறார் - நிஷிக்கிறு ரென்றபடி. * * * * * சு||

* அமுதப்பாட்டு *

'நெஞ்சமேநீநல்லையல்லை' என்கிறபாட்டை யப்பாட்டுக்கு

ப— ஸ்ரீஸுதர்சநத்தின் நிவர்த்யாந்தரந் தானுடையவன், அமு தினும் - தேவர்கள் வாஞ்சிக்கப்படின வஸ்துத்தைக் காட்டிலும், இற்ற - மிகவும், இனியன் - போக்யனாயிருக்கின்றான், இப்படியிருக்கிற வஸ்துவைக்கொண்டு அவனைவிட்டுப் போவதே என்றபடி * * * * சு||

மூ- நீள்கடல்சூழிலங்கைக்கோன் * தோள்கள்தலை துணிசெய்தான் *
தாள்கள்தலையில்வணங்கி * நாள்கடலைக்கழிமினே ௭॥

ஆ—(நீள்கடல்) இப்படி பரமஸௌலப்யவானாய், ஸ்ரீதசரதா யிநிரவதிக ஸௌசீல்யனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை, ஒன்றுங்கூசாதே யுங்கள்தலையாலே வணங்கிக்கொண்டு காலத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுங்கோளென்கிறார்.* ௭॥

இ— ஸங்கதியென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது கொள்கைகொளாமை யெங்கிறபாட்டிலுக்தரீத்யா என்றபடி. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதசரதேத்யாதியால்) 'தேஶோ: ஶ்ரியா நநாவொரம் பௌரோநாபஜ நீவரம் । விவேகஸர்ஜாவெய ஸௌபதிபொமிநா' இத்யுக்த ஸௌசீல்யம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடியித்யாதியால்) ஒன்றுங்கூசாதேயென்றது ஸங்கோசங்கொள்ளப்படாதே யென்றபடி. இதுப்ரகாரணமும் - சதுர்த்தபாதத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (காலத்தையித்யாதியால்) அவனுடைய ஸௌசீல்யத்தை நெஞ்சிலேபட்டால் அவனையாச்ரயிப்பதற்கு முன்பு கழிவுபட்டநாள் ஒருநாளொருகடல்போலே தோற்றி காலக்ஷேபமரிதானால் பெருமானுடைய வீரசரிதத்தை யநுஸந்தித்துத் திருவடிகளைத்தலையாலே வணங்கிக்காலத்தைப் போக்குங்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ௭॥

ஸ்ரீஎட்டாம்பாட்டு.*

விஷயாந்தரஸ்பர்சமும் ஸம்ஸாரிஜநமும் வீடுமின்முற்றவும் இத்யாதிகளிலே பரவசீகமாயிருக்கக் கழிமினித்யாதியாலே பி

ப — நீர்கடல்சூழ் - நீண்டகடலாலே சூழப்பட்ட, இலங்கைக்கோன் - லங்கைக்கு நாயகனான ராவணனுடைய, தோள்கள் தலை - தோள்களையும் தலைகளையும். துணிசெய்தான் - சேதித்தவனுடைய, தாள்கள் - திருவடிகளை, தலையில் - சிரஸாலே, தலையிலென்றது வேற்றுமைமயக்கமென்பார்கள். வணங்கி - ஸேவித்து, நாள்கடலை - காலமாகிற ஸமுத்ரத்தை, கழிமின் - கழியுங்கோள், தோள்கள்தலை- தாள்கள்தலையில், என்கிறவிடங்களில் ஏகாரத்துக்கு தகாரவெதுகைஸாபேக்ஷமாய் வந்தது.

மூ — கழிமின்றொண்டர்கள்கழித்துத்தொழுமினவனைத்தொழு
தால் * வழிநின்றவல்வினைமாள்வித் * தழிவின்றியாக்கந்த
ருமே * * அ॥

ஆ — (கழிமின்) அவனைத்தொழுமிடத்து முந்துறத்தன் ப்ராப்தி விரோதி ஸகலவிஷயங்களையும் விடுங்கோள். அவனைத்தொழவே ஸ்வவிஷயகைங்கர்ய விரோதிகளானவுங்கள் வினைகளைப்போக்கி, நித்யமானவந்த கைங்கர்யரூப ஸம்பத்தையுங்களுக்குத்தந்தருளுமென்கிறார். * * * அ॥

இ — ஸங்குமவற்றைச்சொல்லுகை ஸாத்யஸாத்யமன்றோவென்ன வதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) விஷயாந்தரத்யாகம் உபாயாங்கமென்று ஸ்வீகரிக்கையிலே யிவ்விடத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையால் ஸாத்யஸாத்யமில்லையென்றதாயிற்று. இவ்வர்த்தம் கழிமின்என்கிறதின்மேலே கழித்துஎன்று பின்னையுஞ்சொல்லுகையால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. தொழுதாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தொழவேயென்று) வழிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வத்யாதியால்) வினைமாள்வித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) அழிவின்றியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நித்யேத்யாதியால்) ஆக்கந்தருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அந்தரங்கமென்னுமித்யாதியால்) நாளுநின்றடு என்கிறபாட்டிலே ப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியைச் சொல்லியிரு

ப — தொண்டர்கள்? - வாரீர் தொண்டர்களென்று ஸம்போதனம். தொண்டு - தாஸ்யம், ஸர்வசேஷித்வாஸ்ய முடையீர்காள்? கழிமின் - விஷயாந்தரங்களைக் கழியுங்கோள், கழித்துத்தொழுமின் - மெள்ளக்கழிக்கிறோமென்றிராதே முந்துறக்கழித்துப் பின்னை பஜியுங்கோள், அவனை - கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன ஸ்வபாவத்திருமகனை, தொழுதால் - ஆஶ்ரயித்தஅநந்தரத்திலே, வழிநின்ற - வழியிலேநின்ற, ஸம்ப்ரதாயமாய் வந்துநின்ற வென்றபடி. வல்வினை - ப்ரபலகர்மங்களை, மாள்வித்து - மாளப்பண்ணி, அழிவின்றி - ஒருநாளுமழிவில்லாத, ஆக்கம் - ஸம்பத்தை, தரும் - தந்தருளும். * * * அ॥

மூ— தருமவரும்பயனாய * திருமகளார்தனிக்கேள்வன்* பெருமையுடையபிரான் *இருமைவினைகடிவாரே * கூ॥

ஆ—(தரும்) ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி அங்கிபெறுதற்கரிதான ஸம்பத்தை தந்தருளுமிடத்தில் பிராட்டியோடே கூடநின்று தந்தருளுமென்கிறார்; * * * * ॥கூ॥

இ— க்கவிங்க்ரமத்தைச்சொன்னது ஆஹ்லாதகமான ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைச்சொன்னபடி. யத்வா - அங்கே உபாயவிரோதிநிவ்ருத்தியைச் சொன்னதாகவுமாம். அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

த்வதீயவாக்யத்தினர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (ப்ரதிபந்தகேத்யாதியால்) அரும்பயனாயவென்கிறதினர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (அந்தவித்யாதியால்) தருமென்றது சதுர்த்யர்த்தமென்றுகொண்டு அதை த்விதீயவாக்யத்தோடே அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தருளுமித்யாதியால்) லக்ஷ்மீவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டே மோக்ஷங்கொடுக்குமென்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே பௌநருக்த்யமில்லையென்றதாயிற்று. "லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்யரூபயா । ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேபி ச கீயதே" இத்யாதிகளிவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணங்களென்று கருத்து. தன்னையாச்ரயித்த சேதநர்க்கிப்பேற்றைத்தரக்கூடுமோவென்ன பரமோதாரையான பிராட்டியோடு ஏககார்யத்தாலே தரக்கூடுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. * * கூ॥

ப— இருமைவினை - புண்யபாபரூபமென த்விப்ரகாரங்களான கர்மங்களை, கடிவார் - போக்கும்ஸ்வபாவரான, பெருமையுடைய - ஸ்ரீயஃபதித்வநிபந்தனமான மாஹாத்ம்யத்தையுடையவரான, பிரான் - உபகாரகரான, திருமகளார் - பெரியபிராட்டியாருடைய, தனிக்கேள்வன் - கல்யாணகுணங்களாலே அத்விதீயனான நாயகன், அரும்பயனாய - உபநிஷத்ஸித்தங்களாய் துர்லபங்களான புருஷார்த்தங்களானவை யெல்லாத்தையும், தரும் - தந்தருளும். * * * கூ॥

மூ— கடிவார்தீயவினைகள் *நொடியாருமளவைக்கண் * கொடியா
வடுபுள்ளுயர்த்த * வடிவார்மாதவனாரே ௰॥

ஆ—(கடிவார்) பிராட்டியோடே கூடநின்று பெரியதிருவடிக்குக் கொடுத்தருளுமாப்போலே தந்தருளும், அதுக்குப்ரதிபந்தகங்களையும் ஒருக்ஷணத்திலே போக்கியருளுமென்கிறார். ௰॥

(மாதவன்பால்) கவிபாடுகிற தமக்கும் பாட்டுண்டருளுகிற

பத்தாம்பாட்டு.

இ— மாதவனாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(பெரியவித்யாதியால்)பெறுதற்கரிதான ஸம்பத்தையிதிவிஶேஷ:. பெரியதிருவடிக்குக் கொடுக்குமாப்போலே இன்றுதன்னை ஆஶ்ரயித்தார்க்குங் கொடுக்குமென்றபடி. தீயவினைகளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அதுக்கித்யாதியால்) நொடியாருமளவைக்கணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருக்ஷணத்திலேயென்று) கடிவாரென்கிறதை யுரைக்கிறார்(போக்கியருளுமென்று) தன்னையாஶ்ரயிக்குமிடத்தில் வினைகள்போக்குமென்றார் கீழ், போக்குமிடத்தில் க்ஷணத்தில் போக்குமென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ௰॥

நிகமனம்.

தீது அவம் ஏதம்என்கிறஶப்தங்கள்மூன்றும் பர்யாயமாகையாலே புநருக்தியன்றோவென்ன மூன்றுக்கும் விஷயபேதங் காட்டுகிறார் (கவியித்யாதியால்) பாட்டுண்டருளுகிற வென்றது

ஶ— அடுபுள் - ஶத்ருஸம்ஹாரகனான பக்ஷிராஜனை, அடுகை- ஸம்ஹரிக்கை, கொடியாவுயர்த்த - த்வஜமாகவெடுக்கையே ஸ்வபாவமாகவுடையவரான, ஆர்வடிவு - அழகியவடிவை யுடையவரான, ஆர் - அழகு, வடிவு - விக்ரஹம், மாதவனார் - ஶ்ரிய:பதி, தீயவினைகள் - க்ரூரமான கர்மங்களை, நொடியாருமளவைக்கண் - க்ஷணம்பர்யாப்தமாமளவிலே, ஒருக்ஷணத்துக்குள்ளே என்றபடி. நொடி - க்ஷணம், ஆர்கை - பர்யாப்தமாகை, கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்தாவ்யயம், கடிவார் - போக்குவார், *௰॥

மூ— மாதவன்பாற்சடகோபன் * தீதவமின்றியுரைத்த * ஏத
மிலாயிரத்திப்பத் * தோதவல்லார்பிறவாரே ௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ— வெம்பெருமானுக்கு மிக்கவிகளுக்குமொருதீங்கில்லாதபடி மாதவன்பாற்சடகோபனுரைத்த வாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார் ஸமஸ்தஶ்ரேயோவிரோதியான ஸம்ஸாரத்தில்புகாரென்கிறார். ௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ— பாட்டுக்குஉத்தேஶ்யதயா ஸோக்தாவானவென்றபடி. ஶ்ருதிவத்திலே கவிஶப்தம்பாட்டுக்கு வாசகம். தீங்கு - தோஷம், கவிபாடுகிறவர்க்கு தோஷம் ஹ்ருதிவிஸ்ம்ருத்யாதிகளாதல் ஸ்வயோஜநாக்ரஸ்வாஸ்யாதிகளாதல், உத்தேஶ்யனுக்கு தோஷம் ஊநாநாயகஸம்காவிஷயகவாதிகள், பாட்டுக்குதோஷம் லக்ஷணஸ்வாமித்யம்,பிறவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்யாதியால்)

ப— தீது - தமக்குஅவத்யமும், அவம் - எம்பெருமானுக்கவத்யமும், இன்றி - இல்லாமல், மாதவன்பால் - மாதவவிஷயத்திலே, சடகோபன் - ஶடகோபனாலே, உரைத்த - உரைக்கப்பட்ட, ஏதமில் - அவத்யமில்லாத, ஆயிரத்திப்பத்து - ஆயிரத்திலிப்பத்தை, ஓதவல்லார் - அத்யயநம்பண்ணவல்லவர்கள், பிறவார் - ஸம்ஸாரத்தையடையார். * * * * ௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாந ஶேவதி ஶ்ரீவேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:
(பரிவதிலீசனை.)

ஸ்வாராத்யத்வேऽஹேதோர்நியதவிவிதஸ்வாஹ்யவர்ஜநாத்வ
தாத்வேஷ:ஸ்வஹார்வஜ்யஸமாவாஸ்வவிஷயநிபதே
த்வாத்வாராஸ்வாத்மா ஸ்ருஷ்டீ ப்ராத்வாத்வாஸக்த்யஸ்வதைஸக்த்ய
தாத்வஸத்வேநைராக்ஷணாஸ்ரு ஸௌலப்யாஸக்திஸ்வக்ஷி
ஷாஸிதகவாஸ்வாநந்தஜநதாம்ஸ்தாயவஸ்யாஹ்யத்த ॥

ஶ்ரீ - தா - (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய) நன்னீர் தூய்புரிவதுவும் புகைபூவே - அர்த்தவ்யயம் பண்ணி ஸம்பாதிக்க வேண்டாதபடி ஸுலபமான புஷ்பாதிகளாலே ஆராதிக்கப்படுமவனாகையாலும், (ஸுப்ரதவிதிவாஹ்யவர்ணாக) எதுவேதென்பணி யென்னுமதுவே யாட்செய்யுமீடே - உபகாரநிரபேக்ஷமில்லாதபடி வைலக்ஷண்யமான ஆஶ்ரயணத்தையுடைத்தாகையாலும், (ஸுலபக்ஷ) ஈடுமெடுப்புமிலீசன், “இதுவோ ஹ்ம் - இதுவோ ஹ்ம்” என்னுமதுநாம் செய்கிறது ஸ்வல்பமானாலும் அதனாலே த்ருப்தனாகையாலும், (ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிப்ரியாக) வணங்கிவழிபடுமீசன் - ப்ரஹ்வீபாவத்தாலேதானே ஆவர்ஜிக்கப்படுமவனாகையாலும் (ஸ்வவிஷய நிர்ஹேதுக ஸௌஹார்தனாக) உள்கலந்தார்க்கோரமுதே - தன்னை யேஉபாயமாகப் பற்றினவிடத்திலே அனுகூலனானவனாகையாலும், (ஸ்வாதுஸாத்ய) அமுதிலுமாற்றவினியன் - அத்யந்தபோக்யனாகையாலும், (பாதாஶ்ரித ப்ரஸந்ந) தாள்கள்தலையில் வணங்கி நாள்கடலைக்கழிமினே - தன் திருவடிகளைத் தலையாலே வணங்கினவர்களிடத்தில் மிகவும் ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணுகையாலும், (ஸக்ருத் பக்தநஶ்வர ஸ்வரூபாக) அவனைத்தொழுதாலி த்யாதி - ஒருக்கால் ப்ரபத்தி பண்ணினார்க்கு விரோதிநிரஸநபூர்வகமாக ஸாம்ராஜ்யமோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையாலும், (யதேஷ்டப்ரதாநாக) தருமவரும்பயனை - பக்தர்களினுடைய அபேக்ஷிதத்தை அருளிச்செய்கையாலும், (க்ஷிப்ர க்ஷிப்ராக) சடிவார்திய வினைகள் நொடியாருமளவைக்கண் - விரோதிகளை நிரஸிக்குமிடத்தில் ஒருக்ஷணத்திலேதானே போக்குகையாலும் எம்பெருமான் ஸமாராத்யனென்று “பரிவதிலீசனை” என்கிற தஶகத்தில் ஆழ்வார் ப்ரகாஶித்தருளினாரென்கிறார் ௧௧

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ—பிறவித்துயரறஞானத்துணின்று *

ஆ—(பிறவித்துயர்) இப்படி, ஸாமீப்யாதிகளான இவர்களோடு யாதொருபடி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளும், அப்படியே கைங்கர்யாதி

* ஏழாந்திருவாய்மொழி. *

இ— இதில் முதற்பாட்டில் கைங்கர்யார்த்திகளை நிஷேதிக்கிறது அமுதமமரர்கட் கீந்தவென்கிறபாட்டோடே ஸங்கதமென்றோ; எம்பெருமானுடைய ஸாம்யாதிஶயத்தைக் கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யமென்னில்; அதற்கிங்கே ஸங்கதியேதென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்கிறதற்கு யாதொருபடி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளுமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுக்தரீத்யாஎன்றபடி. அதாவது ஜாதிமாணாதிகாரதத்வமாகிற வாசியாராதேயென்கை. (ஒருவாசியித்யாதி) ஸாமீப்யாதி விஷயத்தில்போலே ஆஶ்ரயணாஸக்தி விஷயத்திலும் ஜாதிமாணவ்யதிஷ்ட்யாதாரதம்யம் பாராதேயென்றபடி. (ஸாயோஜ்யத்தையித்யாதி) கீழ் ஸாமீப்யாதிகள்பக்கல் தாரதம்யம் பாராதென்றவாறே தஸ்ய ஸம்மாக ஆஶ்ரயணாஸக்திகள் பக்கலிலுமெம்பெருமானுக்கிருக்கும் உண்டென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமாகையாலே அதை ஸமாஸவித்து அர்த்தஶக்தியுள்ளடங்காமையால் பேசுகிறாரென்று ஸம்பதிசொல்லிற்றுபிற்று. இவ்வாக்யம் க்ருதஜ்ஞும் ஸமதாஸிகை. இதிலேபாட்டினமேலும் ஸங்கதம் அதில்பாட்டில் ஸம்ஸாரத்தின் ஸமைந்தை நிஷேதித்துக்காட்டுகிறார் (கைங்கர்யாத்யாதியால்) பிறவித்துயரறவென்று ஜந்மஜராதிதுக்கநிவ்ருத்தியையே ஸாதநயோஜநமாகச் சொல்லுகையாலே இபஸம்ஸாரம் கைங்கர்யார்த்திஸாமமென்று

ஶ—பிறவித்துயர் - பிறவியாலே உண்டாகிறதுக்கம், பிறவி - ஜநம், இதுவ்யதிக்ஷயாதிவிகாரங்களுக்கு முபலக்ஷணம், துயர் - துக்கம், அற - போகைக்காக, ஞானத்துள் - ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாகிற ஜ்ஞாநத்திலே, நின்று - நிஷ்டையுடையராய், ஸர்வேஶ்வரனாயிகாரமான ஶுத்தஸ்வரூபத்தைப் பெற்றுஎன்றபடி.

மூ—துறவிச்சுடர்விளக்கந்தலைப்பெய்வார் * அறவனையாழிப்படை யந்தணனை * மறவியையின்றிமனத்துவைப்பாரே ‖க‖

ஆ—ஸாத்ய ப்ரயோஜநஸ்யமாக தன்னையாச்ரயித்து வர்த்திக்கிறவர்களோடொருவாசிபாராதே ஸம்ச்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனையாகிற எம்பெருமானுடைய பரமதார்மிகத்வத்தை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராய், என்னையாள்கடவரோ? என்னையாள்கடவரோ? வென்கிறார். * * * * ‖க‖

இ—கருத்து. பாட்டில் கைவல்யத்தைச் சொன்னது உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே ஸூசிதம். ஆழிப்படையித்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) அறவனென்று சொல்லப்பட்ட பரமதார்மிகத்வத்தை ஔசித்யத்தாலே விசேஷிக்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) அவர்களோடு ஸம்ச்லேஷிக்கையாவது அவர்களுக்கு ப்ராப்திமோவாவதுமிருக்கை. இந்த தர்மத்தைக் கொண்டாடுகையிலே பாட்டுக்கு தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (என்னையாள்கடவரோவித்யாதியால்) ‖க‖

ஶ—துறவி ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமான, துறவி - துறக்கை, சுடர் - ஸ்வப்ரகாசைக ஜ்யோதிஸ்ஸான ஆத்மாவினுடைய, விளக்கம் - ஆவிர்பாவத்தை, தலைப்பெய்வார் - தலைப்படவேண்டுமென்று இச்சையுடையவர், ஆத்மப்ராப்திகாமரென்றபடி. அறவனை - தர்மமுடையவனை, ஸர்வஸ்வபாவமாகிற தர்மமுடையவனென்றபடி. அறம் - தர்மம், ஆழிப்படை - சக்ராயுதனை, ஆழி - சக்ரம், படை - ஆயுதம், அந்தணனை - பரிசுத்தனை, அந்தணன் - ப்ராஹ்மணன், இங்கே ஶுத்திவாசகத்தைச் சொல்லுகிறது. மறவியையின்றி - விஸ்மரணமில்லாமல், மனத்து - நெஞ்சில், வைப்பார் - நிரந்தரமாக த்யானிப்பவரென்றபடி. கேவலரும் ஸர்வாத்மனா விஹிதமாக ஸம்ப்ரதாயஜநனம் சேர்ந்த ஸங்கல்பத்தை ஸாயநந்தே தலைப்படுவதென்று கேவலர் விஷயத்தில் நிர்ஹேதுகம் அறவனையென்று எம்பெருமான் விஷயத்தில் ஸாதியும் தோற்றுகிறது. ‖க‖

மூ—வைப்பாமருந்தாமடியரைவல்வினைத் * துப்பாம்புலனைந்து
துஞ்சக்கொடானவ * னெப்பால்யவர்க்குநலத்தாலுயர்ந்து

ஆ—(வைப்பாம்) பின்னையும் தன்திருவடிகளையே பரமப்ராப்யம் என்றுதன்னை ஆஶ்ரயித்தார்பக்கலெம்பெருமானுடைய அபி நிவேஶத்தைச்சொல்லுகிறார். ஆநந்தாதி கல்யாணகுணங்களால் ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— ப்ரயோஜநாந்தரபரர் எம்பெருமானை ப்ராப்யமாகப் பற்றாரென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலேவைப்பாமென்றிவர்களுக்கு இவனை ப்ராப்யமாகச்சொல்லுகை விருத்தமன்றோ. அநந்யப்ரயோஜநர்க்குச் சொல்லுகிறதென்னில் அதுவும் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே சொல்லிற்றேயென்ன சுவ தலிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே பரமைகாந்திவிஷயத்திற்போலே ப்ரயோஜநாந்தரபரவிஷயத்திலும் எம்பெருமான் ஜாத்ய்குணாதி தாரதம்யம் பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்குமென்றவாறே இப்படியாகில் பரமைகாந்திகளுக்கு உதாரிற்காட்டில் விஶேஷமேதென்ன முன்புசொன்ன பரமப்ராப்யத்வாதிகளே விஶேஷமென்று காட்டுகைக்காக பின்னையுமத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. பின்னையுமென்கிறதற்கு சொல்லுகிறாரென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால்ஸமுதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. நலத்தாலென்கிறதை யாவ லக்ஷணமாக்கியுரைக்கிறார் (ஆநந்தாதியால்) எப்பால் யவர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) உ

ஸ— நலத்தால் – ஆநந்தத்தால், எப்பால்யவர்க்கும் – ஹிரண்யகர்ப்ப ஜரிக்ஷாதியான எல்லாஸ்தானத்திலும் உள்ளவரெல்லாரில் காட்டிலும், பால் – ஸ்தானம், உரந்த்ரமைக்ஷிஷ்டி, உயர்ந்துயர்ந்து – ஆநந்தவல்லியில்படியே உபர்யுபரி சதுப், அப்பாலவன் – அப்பாலேயிருக்குமவன், “யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே” என்கிறபடியே வாங்மநஸகோசரனல்லாதவ னென்றபடி. எங்களாயர் கொழுந்து – அநந்யப்ரயோஜநரான வெங்களுக்காக மோக்ஷ

மூ— யர்க்*தப்பாலவனெங்களாயர்கொழுந்தே ॥௨॥
ஆயர்கொழுந்தாயவராற்புடைபுண்ணு * மாயப்பிரானை

அ— முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸ்ரீ ஸஜாதீயனாய்வந்து பிறந்தருளி அவர்களுடைய ஸம்ஶ்லேஷ விரோதியான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்குகைக்கு மருந்துமாய் ப்ராப்யமுமாயிருக்குமென்கிறார்.
(ஆயர்) இப்படியாஶ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதிகளை

இ—யர்ந்துயர்ந்தப்பாலவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உக்ருஷ்டனிஷ்டாபியால்) எங்களாயர்கொழுந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதநிஷ்டாபியால்) (ப்ராப்யநிஷ்டாபியால்) * * * * * ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

ஆயர்கொழுந்தா யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸூசகத்தாலே) அவராற்புடைபுண்ணு மென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யஸூசகத்தாலே) மாயப்பிரானையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யஸூசகத்தாலே) “ஜ்ஞாநாயைவமிதிநிஶ்சிதா” என்னுமாப்போலே இங்கும் மாயஶப்தமாஶ்சர்ய ஸௌலப்யவாசியென்று கருத்து- என் மாணிக்கச்சோதியை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—ப்ராப்யாதனவன், ஆயர் - கோவர்,கொழுந்து-ப்ரதானன், அவன் - அந்த ஸர்வேஶ்வரன், அடியரை - தாஸ்யரஸிகரை, வல்வினைத்துப்பாம் - வல்வினைக்குத் துப்பாகின்ற, துப்பு - ஸாமர்த்த்யம், ஜ்ஞேஷ்டிதங்களிலே மூட்டுகைக்கீடான ஸாமர்த்த்யத்தை யுடைத்தாகாநின்றவென்றபடி. புலனைந்து - ஐந்திரியவஸ்துக்களிலே, துஞ்சக்கொடான் - நஶிக்கவிடான், அதவனவ — மருந்தாம் - ஸம்ஸாரபேஷஜமானவன், வைப்பாம் - நிதியானவன், வைப்பு - நிக்ஷேபம், ப்ராப்யனவனென்றபடி. ॥௨॥

ஆயர்கொழுந்தாய் - ஆயர்க்கு - கோவர்க்கு, கொழுந்தாய் - ஶ்ரேஷ்டனாய், கொழுந்து-வாத்ஸல்யம், வ்ருக்ஷத்துக்குக்கொழுந்து ஶ்ரேஷ்டமிறே. அவரால் - அந்தகோவர்களாலே, ஊரிலுள்ளாரெல்லாராலுமென்றபடி. புடைபுண்ணும் - நவநீதசௌர்ய நிமித்தங்களிலே ப்ரஹாரப்படுமவனை, மாயப்பிரானை

மூ — யென்மாணிக்கச்சோதியைத் * தூயவமுதைப்பருகிப்பரு
கியென் * மாயப்பிறவிமயர்வறுத்தேனே ॥௫॥

ஆ — ஸ்ரீகௌஸ்துபமணிவிசிஷ்டரூபியானவெம்பெருமானாகிற
தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி, ஸர்வகாலமுமநுபவித்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கை
க்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கினேனென்கிறார். ॥௫॥

ஈ — (ஔஜ்ஜ்வல்யஸ்வபாவத்தாலே) தூயவித்யாதி) ஸர்வஜநமநோஹரமான அம்ருத
ம்போலே ரஸமாயிருக்குமென்று ஜ்ஞாபிக்கிறாரென்றுகருத்
து. பருகிப்பருகியென்றது - அநுபவித்தநுபவித்தென்றபடி.
ஸாரஸ்யாதிசயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகா
லமுமித்யாதியால்) ஸம்ஸாரமெனக்கு பாதகமாக நிற்கிறதில்
லையென்றபடி. மயர்வை ஸம்ஸாரத்தையென்றது - அஜ்ஞாநத்தை
யென்றபடி, ஸௌமநஸ்யமாகப் பாற்குடித்தவனுக்குப் பித்தம்
தன்னடையே தணியுமாப்போலே, ஸௌமநஸ்யமாக பகவதநு
பவிக்கச்செய்தே அஜ்ஞாநாதிகள் தன்னடையே போய்த்
தென்கிறாரென்றதாயிற்று. இத்தால் ஸமஸ்லேஷைகஸாமராயிருப்பா
ர்பக்கலெம்பெருமானுடைய ஸந்நிவேசத்தைக் கீழ்ப்பாட்டி
லேசொன்னவிவர் நானுமிங்ஙனேயாகப் பெற்றேனென்று ஸ்ரீ
ஸ்துதிபத்தாலே ஸ்வாநுபவத்தை ஸந்தர்ஶிப்பிக்கைக்காக விங்ஙனே
பேசுகிறாரென்று ஸங்கதிஸந்தர்ஶிதை. ॥௫॥

ஸ — ஸ்வஸௌந்தர்யப்ரகாசகனை, என்மாணிக்கச்
சோதியை - எனக்கு ஸௌலப்யமாய், இந்த்ரநீலஸத்ருஶஜ்யோதிஸ்ஸையு
டையவனை, தூயவமுதை - ஶுத்தமானவம்ருதத்தை, தூய்து -
ஶுத்தம், தேவகாமயிகாயாதி நிபந்தங்களுண்டிறே லோகத்
தில் அம்ருதத்திற்கு - இந்தநிபந்தங்களில்லாதே இவ்வம்ருதம் ஸ
ர்வஸ்வாதநவர்க்கும் ஸௌலப்யமாகத்தக்கதாகையால் ஶுத்த
மென்றபடி. பருகிப்பருகி - பாநம்பண்ணி பாநம்பண்ணி, நிர
ந்தரமாக அநுபவித்தென்றபடி. என்மாயப்பிறவிமயர்வு - என்
னுடைய, மாயப்பிறவியால் - ப்ராக்ருதிகாயமான ஜந்மத்தாலுண்
டான, மயர்வு - அஜ்ஞாநத்தை, அறுத்தேன் - போக்கினேன் ॥௫॥

மூ— மபர்வறவென்மனத்தேமன்னினுன்றன்னை * யுயர்வினை
பெதரும்மொண்சுடர்க்கற்றையை *

ஆ—(மபர்வ) இப்படியெம்பெருமானோடு ஸுஸ்பஷ்டமான ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கொருபடியாலும் மேலொழிவில்லையென்கிறார். தன் திறத்திலெனக்குள்ள அஜ்ஞாநமெல்லாம் போம்படியென்னுள்ளே புகுந்தருளி தன்னுடைய கல்யாணமான ஸௌஸ்வாம்யவங்

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— எம்பெருமானை யினியொருகாலமும் விடேனென்னுமிடம் "மாயோந்தீயவலவலை" என்கிறபாட்டிலே சொல்லியிருக்க பின்னையுமத்தை யிங்கே நாலந்துபாட்டுக்களாலே பலகாலுஞ் சொல்லுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்க) மாயோந்தீயவென்கிறபாட்டில் ஸாதநஸாத்ய ஸம்பந்தமடியாக விடேனென்றார் இங்கே யொருபடியாலும் ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷமில்லை யென்கிறாரென்றுகருத்து. இப்படியென்றது கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னபடியேயென்றபடி. ஸ்பஷ்டமான ஸம்ஶ்லேஷமாவது ஜ்ஞாநஸாதநம், ஒருபடியாலுமென்றது — என்னுடைய அஜ்ஞாநமடியாகவும் விஷயாந்தரஸங்கமடியாகவும் ஸம்ஸ்வாதந்த்ர்யமடியாகவும் என்னுடைய ஸாமர்த்யமடியாகவுமென்றபடி, இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தை ஸ்திரமாக்குகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமே. மபர்வற வென்கிறதையுரைக்கிறார் (தன் திறத்திலிருக்கையால்) என்மனத்தே மன்னினான்றன்னை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயிருக்கையால்) ஒண் சுடர்க்கற்றையை என்கிறதினர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (தன்னுடைய

ஶ— மபர்வற - அஜ்ஞாநம்போம்படி, என்மனத்தே - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, மன்னினான்றன்னை - மன்னினவனை, தன்னையென்று ஸாமாநாதிகரண்யம், ஸ்திரமாக வர்த்திக்குமவனையென்றபடி. மன்னினான்றன்னை யென்கிறவிடத்திலே - னகாரரேபாந்தகாரஸ்ய நகாரஸ்ய றகாரவர்ணம். இப்படிவந்தவிடமெங்குங் கண்டுகொள்வது, உயர்வினையேதரும் - ஜ்ஞாநாத்யுத்தாயத்தையேதருமவனை, உயர்வு - உத்தாயம். ஒண்சுடர்க்கற்றையை - விலக்ஷண

மூ—அயர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தையென்*னிசைவினையென் சொல்லியான்விடுவேனோ * * ||௪||

ஆ—கனெ யத்ருஜவிஶதமாம்படியெனக்குக்காட்டியருளி தனக்கு ஸத்ருஶரான அயர்வறுமமரர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே யென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவனை யெங்ஙனே நான் விடும்படியென்கிறார். * * * * ||௪||

இ— வித்யாதியால்) உயர்வினையே தருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஶைத்யாதியால்) அயர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) இவ்விஶேஷணம் த்ருஷ்டாந்தபரமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே யென்று) என்னிசைவினையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) என்சொல்லியான்விடுவேனோ வென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயித்யாதியால்) தன்னுடைய கல்யாணகுணங்கள் விஷயமாகவெனக்குள்ள அஜ்ஞாநங்களை யெல்லாம் போக்குகையாலே யென்னுடைய ஸஜ்ஞாநமடியாக அவனை நான்விட ப்ரஸக்தியில்லையென்கிறாரென்றதாயிற்று. ||௪||

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

இந்த உத்தராயம் த்ருஷ்டாந்தபரமென்று நினைத்து நடுவே வந்ததென்று ஶாப்தாதிகத்திற்சொன்ன நிஷேதாபாகஸ்மிந்த

ப—ப்ரகாஶஜ்ஞாநவர்ஜஶதனை, அயர்விலமரர்கள் - விஸ்மரணமில்லாத நித்யஸூரிகளுக்கு, ஆதிக்கொழுந்தை - ஆதி-வேர், கொழுந்து - இலை, காரணனுமாய் ப்ரயோஜனுமானவனை யென்றபடி. என்னிசைவினை - எனக்குத் தன்னுடைய ஸம்பந்தத்திலே இசைவையுண்டாக்கினவனை, இசைவு - ஸுஹ்ருத்வஶம், என்சொல்லி - எத்தைச்சொல்லி, யான்விடுவேனோ - நான்விடக்கடவேனோ. அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கித்திலனென்று விடுவேனோ; ஸந்நிஹிதனல்லனென்று விடுவேனோ, விலக்ஷணவிக்ரஹனல்லனென்றுவிடுவேனோ; ஸௌஶீல்யத்தைக்காட்டி யென்னையிசையப் பண்ணித்திலனென்று விடுவேனோ, வென்றுகருத்து. ||௪||

மூ— விடுவேனோ வென் விளக்கை யென்னுவிளை நடுவே வந்துய்
யக்கொள்கின்ற நாதனைத் * தொடுவே செய்திளவாய்ச்சியர்

ஆ— (விடுவேனோ) நிர்ஹேதுகமாக திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளுடைய கண்களிலே தோற்றி மற்றொருத்தருக்குந் தோற்றாதபடி களவிலே சிலசெயல்களைச் செய்தும், திருக்கண்களாலே பார்த்தருளியு மவர்களை வஶீகரித்து, அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாப்போலே நிர்ஹேதுகமாக வந்தெனக்குத் தன்னுடை

இ— த்ருஷ்டாந்தத்திலுமதிஶயமென்று காட்டுகிறார் (நிர்ஹேதுகமாகவென்று) நிர்ஹேதுகமென்றது - ஸகலஜ்ஞாநத்தில் பண்ணினவ்யாஜம் ஹேதுவாகவன்றியே யென்றபடி. "ஸ்தோத்ரவிஸ்யவாஸ்தந கஸ்ஸ்வேந்த்ரியாணிஸ்ஸ்ருதா! ஸந்ஜநிவர்த்தா விஷ்ணோர்யாயிதைபயா" இத்யாதிகளிலே சொன்ன ஜ்ஞாநஸ்யவ்யாஜமும் ஹ்யாநஹேதுவன்றென்று கருத்து. நிர்ஹேதுகமாகவென்கிறதற்கு - வஶீகரித்தித்யாதியோடே ஸம்பந்தம். இளவாய்ச்சியர் கண்ணினுள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதியால்) தொடுவேசெய்தென்கிறதற்கு நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (களவிலேயென்று) விடவேசெய்தென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலவித்யாதியால்) விழிக்குமென்கிறது. ஸாதிஶயமென்று காட்டுகிறார் (திருக்கண்ணித்யாதியால்) உபகாரகஸம்பந்தமான பிரான் ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) நடுவேவந்தென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமாகவந்தென்று) தன்

ஶ— தொடுவேசெய்து - நவநீதாதி ஸம்பந்தங்களையே பண்ணி, தொடுவு - ஸம்பந்தம், இளவாய்ச்சியர் - தருணகோபிகள், இவன் களவுசெய்தானென்று முறையிடவந்த தருணகோபிகளுக்கு மறுநாக்கெடுக்க வொண்ணாதபடி வேறொருவர்க்குந் தெரியாதே யவர்கள் கண்ணுள்ளே படும்படியாக, விடவேசெய்து, ஸம்ஶ்லேஷங்களைச்செய்து, விடவு - ஸம்ஶ்லேஷம், விழிக்கும் - ஸவிலாஸமாகக் கடாக்ஷிக்குமவனை, பிரானை - உபகார

மூ — கண்ணினுள்ளே விடவேசெய்து விழிக்கும் பிரானையே ॥ ரு ॥

ஆ — ப்ரமாணவெஷிரங்களைக்காட்டி இவற்றாலே என்னை வஶீகரித்தென் க்ருபாரகனைப், என்னோடே கலந்தருளின வக்கலவியாலே யென்னையுய்யக்கொள்கின்ற நாதனை நான் விடுவேனோ வென்கிறார். ॥ ரு ॥

(பிரான்) அவன்றான் விடில் செய்வதென்னெனில்? தன்னுடைய வதிஶோபாஸமான திவ்யசெஷ்டிதங்களாலும்

இ — காரணத்தைத்தவிர வ்யாபகமெஷதாவன்றியே யென்றபடி விளக்கையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எனக்கி த்யாதியால்) என்னாவியை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைத்தாவித்யாதியால்) இங்கே பாரகனென்றது "தன்னீர்மையினிபவர்கண் தங்கா" தென்கிற உபலக்ஷணையை நீக்கி ஸத்தையையுண்டாக்கியென்றபடி. ஸூக்ஷ்மாவியான ஆவிஸ்வம் ப்ரகாஶாநாஸமணத்தாலே யாரக்ஷவிஶெஷவாமென்றாகருத்து. உய்யக்கொள்கின்ற வென்கிறவிடத்திலே ஸகல ஶக்திக்கிற வகைத்தை யருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) ஸ்ரீவிகளுக்குப்போலே விஷயாஸாதிவெதூஷ்யம் வரும்படியெனக்குத்தன்பக்கலிலே நிரதிஶயபாவஸத்தை யுண்டாக்குகையாலே விஷயாஸாவஸம்ஸதியாக நானவனைவிட ப்ரஸக்தியில்லையென்கிறாரென்றதாயிற்று. ॥ ரு ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

தம்மால்வரும் விஶ்லேஷஶங்கையைப் பரிஹரித்தார், இனியவனால்வரும் விஶ்லேஷஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறாரென்று விஹாரத்தெளிகைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) பிரான்ஸ்வம் விநாஶ்யத்வாதி த்ரதீயவாதங்களுக்கு நிஷ்க்ருஷ்டா

ஶ — கனை, அங்கேநாக்காலேயிடைப்பெண்களையநுராகஸேகளாக்கினபோலேயென்னையுமநுராகஸேக்கிக்கொண்டவனையென்றபடி. என்விளக்கை - என்னுடையதீவத்தை, தீவவகப்ரகாஶகனை யென்றபடி. என்னாவியை - ஶேஷி, நடுவேவந்து - நிஹேதுகமாகவந்து, உய்யக்கொள்கின்ற - உஜ்ஜீவிப்பிக்கின்ற, நாதனை - ஸ்வாமியை, விடுவேனோ - விடுகையவாஸாவிதமன்றோ வென்றபடி. * * ॥ ரு ॥

மூ— பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்பின்னும் * விராய்மலர்த்து
ழாய்வேய்ந்தமுடியன் * மராமரமெய்தமாயவனென்னு *
ளிரானெனிற்பின்னையானொட்டுவேனோ * ॥ சு ॥

ஆ— அழகாலுமென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கினவன்என்னைவிடு
வேனென்றால்நானவனை விடவொட்டுவேனோவென்கிறார். ॥ சு ॥

இ— ஸம்—மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்கு நிஷ்கர்ஷமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலுமென்று) இவை ஸௌந்தர்யாதிவிசேஷணங்களென்று கருத்து. பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) என்னுள்ளிரானெனில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்பித்யாதியால்) பின்னையானொட்டுவேனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) என்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யம்போலே ஸம்பந்தமன்றோவவனுக்கு ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யம், என்னிசைவின்றியே யவனால் போக்கப்போமோ வென்கிறாரென்றுகருத்து. * * * ॥ சு ॥

ப— பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை, கீண்டவன் - வராஹரூபியாய் ஆவரணஜலத்தில் அண்டபித்தியோடொட்டிக்கிடந்ததை விஶ்லேஷித்து எடுத்தவன், பின்னும் விராய்மலர் - தொடுக்கப்பட்டு பரிமளப்ரசுரமாய் விகஸிதமான, பின்னுகை - தொடுக்கை, விரை - பரிமளம், விரையென்கிறது விராயென்று நீட்டிக்கிடக்கிறது. துழாய் - துழாயாலே, வேய்ந்த - வேஷ்டிதமான, முடியன் - கிரீடத்தையுடையவன், ஏய்ந்தவென்று பாடத்திலுமிதுவே ஸ்வாரஸ்யம். மராமரம் - ஸாலவ்ருக்ஷங்களை, ஜாத்யேகவசனம். எய்தமாயவன் - ஏகபாணத்தாலே பேதநம்பண்ணின ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதன், மஹாராஜர் விஶ்வஸிக்கைக்காக மராமரமொன்றளவினில்லாதே ஏழுமரமும் மலையும்பாதாளமும் உருவவெய்த ஆஸ்சர்யம் விவக்ஷிதம். பிரான் - உபகாரகன், என்னுள் - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, இரானெனில் - இராதேவிட்டுப்போவேனென்றால், பின்னை, யானொட்டுவேனோ - நான்ஸம்மதிப்பேனோ. * ॥ சு ॥

மூ— யானொட்டியென்னுளிருத்துவமென்றிலன் * தானொட்டிவந்தென்றனிநெஞ்சைவஞ்சித் *

அ— (யானொட்டி) என்னுடையஸாமர்த்யாபாவத்தாலே யவனென்னைவிட்டு எனக்குமொருவஸ்து தன்னோடு பிறக்கில்செய்வதென்னென்னில்; என்னுடைய ஸம்மதியின்றியே யிருக்கச்செய்தேதானேயொட்டிக்கொண்டு வந்து, தன்னுடைய [illegible]

ஏழாம்பாட்டு.

வி— அவனென்னைவிடுவேனென்றாலும் நான்விடவொட்டேனென்றிப்படி த்ருடவ்ரதராகா நிற்கச்செய்தே யிவரவனை விடுவனொன்றுமிடம் ப்ரஸக்தமல்லாமையாலே யிப்பாட்டு ஸ்வரூபஸ்த ப்ராப்திவிஷயமுமாய் ஸாதகமுமன்றிக்கே யொழியாதோவென்ன ஸ்வாபிப்ராயத்தை வெளியிடுகிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) (எனக்குமித்யாதி) ஒரு வஸ்துவென்றது - ஸ்வாநுஷ்டாநஸாத்யமாதல் ஸ்வப்ரயோஜநஸாதநமாதலாகிற வஸ்துவிசேஷமென்றபடி. தன்னோடென்றது ஈச்வரஸந்நிதியாயென்றபடி. ஸ்வாபேக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஸம்மதித்யாதியால்) இசைவுள்ளன்று வந்ததாகிலன்றோ விடுகையுமென்னாலே வந்ததாவதென்கிறாரென்று கருத்து. இத்தாலென்னுடைய ஸாமர்த்யாபாவம் ப்ரயோஜகமென்கிறாரென்றதாயிற்று. தானொட்டிவந்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தானேயித்யாதியால்) ஒட்டிக்கொண்டென்கிறது ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொண்டென்றபடி. ஒட்டு - ப்ரதிஜ்ஞை, என்றனிநெஞ்சை வஞ்சித்தென்கிறவிடத்தில் ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) இங்குச்சொன்னம் - ஸௌசீல்யாதி, வெ

ப— யான் - நான், ஒட்டி - இசைந்து, அங்கீகரித்தென்றபடி, என்னுள் - என்னுடையஹ்ருதயத்தில், இருத்துவம் - இருத்தக்கடவோம், அவனையிதிசேஷம், என்றிலன் - இப்படிநினைத்திலேன், தான் - ஸ்வயமேவ. ஒட்டிவந்து - ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொண்டுவந்து, என்றனிநெஞ்சை - தன்னையுந்திருத்த வொண்ணாதென்னும்படி ஸ்வதந்த்ரமான வென்னுடையநெஞ்சை, வஞ்சித்து-

ரூ— ஊறெட்டிநின்றென் னுயிரிற்கலந்தியல்* வாரொட்டுமோ
வினியென்னைநெகிழ்க்கவே * * ||எ||

ஆ— ஷிதாவிக்ஷாரத்தாலே யென்னெஞ்சைவஞ்சித்தகப்படுத்தி, இந்தஹேயமான ப்ரக்ருதியோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிற ஆத்மாவோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிறவிவன் தன்னைவிடுவேனென்றாலென்னைவிடவொட்டுமோ வென்கிறார். * ||எ||

(என்னை) ஸ்ரீ தவத்ஸலதையாலே யவன்றானுமென்னை விடான், என்பக்கலுள்ள ப்ரணஹாநியாலே என்னைவிடநினைக்கிலும் ஸர்வேஶ்வரன்றன்னாலுமென்னுடைய நெஞ்சை விடமுடியாது,

---

இ— ஷிதம்-நவநீதசௌர்யாதி. ஊறெட்டியித்யாதி இயல்வானித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தஹேயேத்யாதியால்) என்னுடைய தேஹத்தைப்பாராதே என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிறவனென்னையினி விடவொட்டுமோ வென்கிறாரென்றுகருத்து. ஒட்டுமோவினி யென்னைநெகிழ்க்கவே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) ||எ||

* எட்டாம்பாட்டு. *

என்னைநெகிழ்க்கிலு மென்கிறவிடத்தில் கவிஶூபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஶேத்யாதியால்) என்னை நெகிழ்க்கிலு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்கு நிஷ்கர்ஷமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரஸ்வபாவதாலே) தானுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலுமென்று) அகல்விக்கக்கில்லா னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விடமுடியாதென்று) முடியாதென்றது ஶக்யமாகாதென்றபடி. இ

ப—நானறியாதபடி ஸ்வீகரித்து. ஊறெட்டிநின்று-ஊன்- ஶரீரம், ஜுகுப்ஸ்யதேஹத்தைச் சொல்லுகிறது, ஶரீரமயதேஹத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டுநிற்கிற, என்னுயிரில் - என்னாத்மாவிலே, நின்றவென்னுயிரென்னுமிடம் நின்றென்னுயிரென்றிருக்கிறது, கலந்தியல்வான் - ஸம்ஶ்லேஷித்துவர்த்திக்கிறவன். இனி - இத்தனைக்குமேல், என்னைநெகிழ்க்கவொட்டுமோ - என்னைத்தன்பக்கல் நின்றும்நெகிழ்ந்துபோக ஸம்மதிப்பனோ, ஸம்மதியானென்றபடி. ||எ||

மூ— என்னைநெகிழ்க்கிலுமென் னுடைநன்னெஞ்சந்*தன்னைய
கல்விக்கத்தானுங்கில்லானினிப் *பின்னைநெடும்பணைத்தோண்
மகிழ்ப்பீடுடை * முன்னையமரர்முழுமுதலானே ॥அ॥

அ— நெஞ்சோடுள்ளஸம்பந்தத்தாலேயென்னையும்விடமுடியாது. நெஞ்சைவிடமுடியாதொழிவானென்னென்னில்? அதுநப்பின்னைப் பிராட்டியடிமையன்றோவென்கிறார். * * ॥அ॥

இ— தற்குமெவி தாஸமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சோடி த்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைவிடவவனுக்கு உபாயமில்லை யென்றார் - இங்கேஸக்தியில்லை யென்கிறாரென்று ஸம்கதி விசேஷ. நன்னெஞ்சமென்கிறவிடத்தில் நல் என்கிறவிசேஷண மிங்கவெகுநிதமான ஹெதுவாரமென்னு மிடத்தை வாஜ் வாவகமாகக் காட்டுகிறார். (நெஞ்சையித்யாதியால்) இங்கே சொன்ன நன்மை நீளாசேஷத்வமென்னுமிடம் த்ருதீ யவாதத்தாலே ஸூசிதமென்றுகருத்து. * ॥அ॥

ஶ— பின்னை - நீளையினுடைய, நெடும்பணைத்தோள் - பணை- மூங்கில்; வீநயாதஸௌந்தர்யாதிகளாலே தீவ்ரஹாஸம்ஸ்கார ஸஹ்ருதயஸஜங்களாலுண்டான, மகிழ் - ஆநந்தமாகிற, நீ ஹாஸ ஜஸம்ஸ்லேஷஜநிதாநந்தமாகிற வென்றபடி. பீடுடை - உ த்கர்ஷத்தையுடையவனை, பீடு - உத்கர்ஷம், முன்னை - அ நாதியான, அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தானே - தானொரு வனுமே, முழுமுதல் - ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்யாதி ஸகலத்து க்கும் நிர்வாஹகனானவன், என்னைநெகிழ்க்கிலும் - தன்பக்க லில்நின்று மென்னைவிடுவித்தாலும், என்னுடை நன்னெஞ்சந் தன்னை - என்னுடைய நல்லதானநெஞ்சை, தன்னையென்று ஸா வதாரணம். நெஞ்சுக்கு நன்மையாவது நீளாசே ஷத்வம். அகல்விக்க - தன்பக்கலினின்றும் விஶ்லேஷிப்பிக்க, தா னும் - ஸ்வயம்ஸமர்த்தனாகில், இனி - இதற்மேல், கில்லான் - ஶ க்தனல்லன், முதலானேயென்கிற விடத்தில் லகாரத்துக்கு த காரம் வரமாயிருக்க றக்கெசோஷமாயிற்று, ஆகையால் முத லானேயென்று வாடம். இப்படிலகாரஸ்தானம் ஸ்வரவ்யய நமின்றியே தகாரம் வந்தவிடமெங்குங்கண்டுகொள்வது. ॥அ॥

மூ— அமரர்முழுமுதலாகியவாதியை * யமரர்க்கமுதீந்தவாயர்கொழுந்தை * யமரவழும்பத்துழாவியென்னாவி * யமரத்தழுவி

ஆ— (அமரர்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட ப்ரதிஷ்டிதஸௌந்தர்யத்தை யுடையனானவெம்பெருமானோடே வ்யதிரேகமாநஸ்ஸ்ரீமான்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே,

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— அமரர்முழுமுதலாகிய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அமரர்க்கமுதீந்த வென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டமென்று) ஆயர்கொழுந்தை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிரதிஷ்டைபெத்யாதியால்) தன்னழகிலே யீடுபட்டார்க்காக க்ரு ஷ்ணனாய் அவதரிக்கையாலே யிங்கே ஸௌலப்யமதிசயமெ ன்றுகருத்து. அமரவித்யாதித்தழுவிற்றென்று மளவுக்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யதிரித்யாதியால்) வ்யதிரிக்தமோ க்ஷம் வ்யதிரேகமோக்ஷம், தமக்குத்தம்பக்கல் வ்யதிரேகமோக்ஷம் கூ டாதபடி ஸ்வரூபவ்யதிரேக ஸாக்ஷாத்காரம்பிறந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே யென்றபடி. வ்யதிரேகஸஹிதங்கிடந் தாலிறே வ்யதிரேகமோக்ஷங்கூடுவது. இனியகலுமோவென்கிறதற்

ஸ— அமரர்முழுமுதலாகிய - நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூப ஸ்தித்யாதிக்ருத்யத்துக்கும் நிர்வாஹகனை, ஆதியை - ஸ்ரீ ஸாவிஸூரிக்குக் காரணபூதனை, அமரர்க்கு - இந்த்ராதி தேவர்களுக்கு, அமுது - அம்ருதத்தை, ஈந்த - கொடுத்தவனை, ஆயர்கொழுந்தை - ஆவர்க்குத் தலைவனானவனை, அம்ருதம் வேண்டா - நீ வேண்டுமென்பார்க்காக வந்தவதரித்து தன்னைக் கொடுக்குமவனையென்றபடி, இதுக்குத்தழுவிற் றென்கிறதோடே அந்வயம், என்னாவி -என் ஆத்மாவானது,அமர - அமரும்படி, அநாதி ஸம்ஸாரதுக்கழியும்படி, வழும்ப - மாயமாக, ஸ்வாதந்த்ர் யாதிகளான தண்ணீர்த்துரும்பறும்படி யென்கை. துழாவி - ஸ்வபாவஸ்வரூபவாதி ஸர்வஸ்த்தையும் ஸங்கல்பஜ்ஞானமாக ஸாக்ஷாத்கரித்து, அமர - வ்யதிரிக்தித்யாதிஸம்ஶ்லேஷமு மில்லாத படி, தழுவிற்று - ஸம்ஶ்லேஷித்தது,

மூ— ற்றினியகலுமோ * * * ||கூ||
அகலிலகலுமணுகிலணுகும் *

ஆ—இனியென்னுமவனை விடமுடியாதென்கிறார்.|| ||கூ||
(அகலிலகலும்) ஷபௌஜநாஷாஸம்மாக த்தன்னையா ஶ்ரயித்துத்தன்பக்கலிலே யிந்த ஷயொஜநத்தைகொண்டுதன் னையகலில், தானிழவாளனுக்கொண்டு அவனையகலும் ஸஹாவ னுய், அவர்களேயந்த ஷயொஜநத்தைவிட்டு த்தன்திறத்தி

இ— குத்தாதபமருளிச்செய்கிறார்(இனியிதூரிபால்)தமக்கவ னைவிட விஶெஷயில்லையென்றார்கீழ்; இங்கேதாம் விடுகிறேமென் றாலும் விடஶக்தியில்லையென்கிறாராகையாலே வாநராகதியில்லை யென்றாகருத்து.கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மையவன்விடஶக்தனல்லனெ ன்றார் இப்பாட்டிலே தாமவனைவிடஶக்தரல்லரென்கிறாரென்று ஸம்கதிஸங்கதிதெ. * * * ||கூ||

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

அகலிலகலுமென்கிற வித்தாலொருமணம் சொல்லித்தா மோ ஷத்ராதஷெஷமே சொல்லித்தாகாதோ வென்ன விது க்குத் தாதபமருளிச்செய்கிறார் (ஷயொஜநெதூரி ஸஹா வனுமென்னுமளவாலே) இழவு - ஸகீயவிபவஸாஹாமீ, இ ழவையுடையவன் இழவாளன், இப்படிவிவக்ஷிதமாகையாலே இ வ்வஷத்தில் மணமேசொல்லித்தாய்த்தென்று திருவுள்ளம், அணுகிலணுகு மென்கிறது ஶௌகஸாய[illegible] மதையாஷிது மணமோவென்ன விதுக்குத் தாதபமருளிச்செய்கிறார் (அ வர்களேயிதூரி ஸஹாவனுயென்னுமளவாலே) இவ்வளவு

ப— இனி - ஐதஃபரம், அகலுமோ - விஶெஷிக் குமோ, வசாதூபஸாக்ஷாதாரம்பிறந்தபின்பு விஶெஷ ஸம்ஹாவனையுண்டோவென்றபடி. * * ||கூ||

அகலில் - விஶெஷிக்கில், ஷயொஜநாஷாத்தைக்கொண் டுதன்னை விஶெஷிக்கிலென்றபடி, அகலும் - தானிழவாளனுக் கொண்டு விஶெஷிக்கும், அணுகில் - ஸம்ஶெஷிக்கில் சுநதூ ஷயொஜநனுக்கொண்டு சுஷாஷிவ்யூ பண்ணிலென்றபடி,

மூ— புகலுமரியன்பொருவல்லனெம்மா * னிகரிலவன்புகழ்பா
டியிளைப்பிலம் * பகலுமிரவும்படிந்துகுடைந்தே ௩

ஆ—லே சுவாஹிஸ்வவுத்தைப்பண்ணினால் அவர்கள்பக்கல் நிர
திஶயாஹிதிவேஶத்தோடேவிழும்ஸுஹானவனாய் ப்ரதிகூலர்க்கு
துஷ்ப்ராபனாய் ஸமாஶ்ரயணோந்முகராயிருப்பார்க்கொருதடை
யின்றியேபுக்கு ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி யெளியனாய் எனக்குஸ்வாமியா
யிருந்தவெம்பெருமானுடைய வொப்பில்லாத கல்யாணகுணங்
களிலேபடிந்து குடைந்துபாடிப்பின்னையும் த்ருப்தனாகப்பெறும்
திலேன் என்றுகொண்டு தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷித்தருளின வெகி
பெருமானுடைய குணங்களை அநுபவிக்கிறார். * ௩

இ—விவக்ஷியாவிட்டாலிவ்வாக்யத்துக்குப்ரயோஜநாதிஶயம் ஸித்தி
யாதென்றுகருத்து. புகலுமரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) பொருவல்லனென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமாஶ்ரயணேத்யாதியால்)
எம்மானென்பதை யுரைக்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) நிகரிலவ
ன்புகழென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஒப்பில்லாதவித்யாதியால்) இ
ளைப்பிலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையு
மித்யாதியால்) இத்தால் ஸமஶ்லேஜநம் நிரதிஶயஸாத்வஸாத்
வமென்கிறாரென்றதாய்த்து, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியைக்காட்டு
கிறார் (தம்மோடித்யாதியால்) * * ௩

ப— அணுகும்-சதுரஸக்தியோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்; புகலும்-ப்ர
வேஶிக்கைக்கும், அரியன் - ஶக்யமல்லாதவன், வைஷிகளுக்
கென்றுகருத்து. பொருவல்லன் - தடையாகாதவன். ஸாஸ
னென்றபடி. அநுகூலர்க்கென்று கருத்து. பொருளென்று ப்ர
திபடவாசகம், இங்குதடையைக்காட்டுகிறது. எம்மான் - இக்
குணங்களாலேயென்னை வஶீகரித்து எனக்குஸ்வாமியானவன், நி
கரில் - ஸத்ருஶமில்லாத,அவன்புகழ்-அவனுடைய கல்யாணகுண
ங்களை, இதுக்குப்பாடியென்கிறதோடே அந்வயம். பகலுமிரவும்-
திவாவநக்தனு, படிந்து - ப்ரதிஷ்டனாய், விச்சேதமில்லாதவ
னாயென்றபடி, குடைந்து - எங்குமவகாஹித்து, பாடி - காநம்
பண்ணி, இளைப்பிலம் -இளைப்பு - விராமம், விரக்தராகிறிலோம்,

மூ— குடைந்துவண்டுண்ணுந்துழாய்முடியானை*யடைந்ததென்குருகூர்ச்சடகோபன்*மிடைந்தசொற்றொடையாயிரத்திப்பத் * துடைந்துநோய்களையோடுவிக்குமே ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(குடைந்து) இத்திருவாய்மொழிவல்லாருடைய ஸர்வ துக்கங்களையு மித்திருவாய்மொழி தானே யுடைந்தோடும் படி பண்ணுமென்கிறார். * * * ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

நிகமனம்.

இ— நோய்களையோடுவிக்கு மென்றுபொதுவிலே சொல்லுகை யாலே ஸர்வருக்கும் துக்கநிவ்ருத்தி ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழி ஐ த்ரியால்) * * * * ||௧௧||

ஶ— த்ருஷ்ணராகிறேமல்லோமென்றபடி. * * ||௰||

குடைந்து - புஷ்பங்களுக்குள்ளே ப்ரவேசித்து, வண்டுண்ணும்- ப்ரமரங்களாலே ஸேவிக்கப்படுமதான, துழாய் - தாவலியை, முடியானை- முடியிலே கிரீடத்திலேயுடையவனை, அடைந்த - ஆச்ரயித்தவரான, தென்குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸாத்விகமானதிருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, தென்- ஸாத்விகம். மிடைந்த - நிபிடமான, பரஸ்பரஸாம்ஶ்லிஷ்டமான வென்றபடி, சொல்தொடை- ஸங்க்ஷிப்தவாக்யத்தையுடைத்தான, ஆயிரத்து-ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்து- இத்தசகமானது, நோய்களை - துக்கங்களை, உடைந்தூடுவிக்குமே-ப்ரஸித்திகளாய் கொண்டோடப்பண்ணும். * * ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஶேவதி ஸ்ரீவேதாந்த

ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(பிறவித்துயரற)

ஸ்வச்சித்தாகர்ஷஹேதோ ஸ்வபஜநநிதயே நிஷ்க்ருதேர்
ஹ்ருத்ஸ்தஸ்ய த்யாகே ஹேதுஸ்ஸ்திதஸ்ய ப்ரஸ்ஸதாவ
த்க்ருதேராத்மதாஸ்யஜஸ்வாநாநுஷக்தே: | த்யாகாகாங்க்ஷா
நிரோதாத் ஸ்ரீதஹ்ருதயபரவஶ்யகாரநித்யாக்ஷமஸ்ய ஸ்வாத்
ஸ்ரீஸ்த்யஸ்ய மாயத்ஹ ஸுஹ்ருதயஶமஸம்ஸேவநம் ஸாதயோவக: ||

(ஸ்வச்சித்தாகர்ஷஹேதோ:) மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே - ஸத்துக்களுடைய சித்தாகர்ஷணத்திலே ஹேதுவானவனுமாய், (ஸ்வபஜநநிதயே:) வைப்பாமருந்தாம் நிதி - தன்னை ஆஶ்ரயிக்கைக்கு விரோதியானபாபத்தைக் கழிக்குமவனாய், (நிஷ்க்ருதேர்ஹ்ருத்ஸ்தஸ்ய) தூயவமுதை - ஸதாஸேவ்யமான சுத்தமுமாய், (த்யாகே ஹேதுஸ்ஸ்திதஸ்ய) என்சொல்லியான்விடுவேனோ - தன்னை விடுகைக்கு ஹேதுரஹிதனுமாய், (ப்ரஸ்ஸதாவத்க்ருதே:) பிரானையே - உபகாரபரம்பராநிரதனுமாய், (ஆத்மதாஸ்யஜ ஸ்வாநாநுஷக்தே:) என்னுள்ளிரானெனில் பின்னையாரொட்டுவேனோ - விடுவேனென்றாலும் விடவொண்ணாதபடியான ஸம்பந்தத்தையுடையவனுமாய், (த்யாகாகாங்க்ஷாநிரோதாத்) ஒட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்கவே - விடவேணுமென்கிற இச்சைக்கு நிரோதகனுமாய், (ஸ்ரீதஹ்ருதயபரவஶ்யகாரநித்யாக்ஷமஸ்ய) என்னுடையநன்னெஞ்சந்தன்னை யகல்விக்கத்தானுங்கில்லான் - ஆஶ்ரிதருடையமனஸ்ஸைத் தன்பக்கல்நின்றும் விடுவிக்கத்தான் நிஸ்ஸாமர்த்தனுமாய், (ஸ்வாத்ஸ்ரீஸ்த்யஸ்ய) அமரத்தழுவிற்றினியகனுமே - ஒருவராலும்பிரிக்கவொண்ணாதபடி தம்மோடே ஒருநீராகக்கலந்திருக்குமவனாய், (மாயத்ஹ ஸுஹ்ருதயஶமஸ:) சிரீலவன்புகழ்பாடியிளைப்பிலம் - தன்னைத்துதிக்கிறபேர்களுடைய இளைப்பைபோக்கவல்லகல்யாணகுணங்களையுடையனுமாயிருக்கிறஎம்பெருமானுடைய ஸேவநம் ஸாதரமாயிருக்குமென்று "பிறவித்துயரற" என்கிறதஶகத்தில ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். * ||௧௮||

ஸ்ரீமதேவேதாந்தகுரவேநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— ஒடும்புள்ளேறிச்* சூடுந்தண்டுழாய்* நீடுநின்றவை* யாடுமம்மானே* * * * * ||க||

ஆ— (ஒடும்புள்) இப்படி தம்மோடு கலந்தருளின வெம்பெருமானுடைய திவ்யவைபவஞ்சொல்லுகிறது. அதில் முதற்பாட்டில் திருநாட்டில் வைபவஞ் சொல்லுகிறது. ||க||

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்க எழுந்தருளின வெம்பெருமானிருக்கச்செய்தே "தண்ணார் வேங்கட விண்ணோர் வெற்பனே" யென்று திருவேங்கடமுடையானைச் சொல்லுகையாலே இத்திருவாய்மொழி ஸாமாந்யமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது ஒருபடியாலும் மேலொழிவில்லாதேயென்றபடி. தம்மோடு கலந்தவனைச் சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியென்னுமிடம் "பொய்கலவாதென்மெய்கலந்தானே" என்கையாலே தோற்றுகிறதென்றும், இவனுக்கே வேங்கடாசலவாஸித்வாதி வைபவத்தைச் சொல்லுகையாலே "தண்ணார்வேங்கட விண்ணோர்வெற்பனே" யென்றது விரோதமன்றென்றும் அபிப்ராயம். "ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை யுள்ளபடி பேசித்தித்திருவாய்மொழி" என்று இத்திருவாய்மொழியின் நிகமனத்திலே சொல்லுகையாலே இங்கு இவ் "வைபவம்" சொல்லுகிறதென்றது - இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமான வாத்ஸல்யத்திற்கு அதிஶயிதத்வஸித்யர்த்தமாக மூன்றுபாட்டாலே வைபவஞ்சொல்லுகிறதென்றபடி. உத்க்ருஷ்டமில்லாதவனுடைய வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு அதிஶயமில்லையிறே. "ஸாஜாத்யமாத்ரம்" மென்று ஶ்ருதப்ர-

ப— அம்மான் - ஸ்வாமீ, புள்-பக்ஷியை, ஏறி - ஆரோஹித்து. ஒடும் - வேகமாகவோடுமப்பன், தண்டுழாய்-ஶீதளமான துளஸியை, ணகாராந்த ஸ்வரவிகாரமாய் இப்படி வந்ததென்றும் கண்டு கொள்வது. சூடும் - ஶிரஸ்ஸிலேயணிப்பன், நீடுநின்றவை - தீர்க்காயுஸ்ஸாயிகளானவை, நீடு - தீர்க்கம், நித்யவிபூதியில் நித்யங்களான வஸ்துக்களென்றபடி ஆடும் - ஸமாஶ்ரயிக்கும் ஸம்ஶ்லேஷிப்பனென்றபடி. ||க||

மூ— அம்மானைப்பின்னும்* எம்மான்புமானன்* வெம்மாவா
ய்கீண்ட* செம்மாகண்ணனே* * * ॥உ॥
கண்ணாவானென்றும்* மண்ணோர்விண்ணோர்க்குத் *

ஆ—(அம்மானைப்) நித்யவிபூதிமான அந்த வைகுண்டத்தின் மேலே ஸர்வஜ்ஞபதிவ்யாவதாரரூபமான நிரவதிகைஸ்வர்யத்தை யுடையவனென்கிறார். * * ॥உ॥

(கண்ணாவான்) அந்த வைகுண்டத்தின்மேலே அயர்வறுமமரர்களுக்குமிந்த லோகத்திலுள்ள ஸம்ஸாரிகளுக்கு மொக்க ரக்ஷ

இ—இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸௌலப்யம் ப்ரதிபாத்யமாகச்சொல்லுகையாலே இந்தவாத்ஸல்யம் வாத்ஸல்யகார்யமான ஸௌலப்யமென்னவுமாம். அன்றிக்கே யோஜநாபேதமாய் வாத்ஸல்யத்தையே சொல்லுகிறதென்னவுமாம். * * ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அம்மானைப்பின்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யத்வாதியால்) எம்மான்புமானனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்யத்வாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கத்தா

ப— வெம்மாவாய்கீண்ட - க்ரூரமான கேஸ்யாவ்ருதாஸுரத்தினுடைய வாயை விதாரணம்பண்ணின, வெவ்மென்று க்ரூரம், மாவென்று திர்யக்ஜாதீயவாசி. இங்கே ஸ்வரூபவிசேஷத்திலே வ்யவஹித்து கேசியைச்சொல்லுகிறது. செம்மாகண்ணன் - சரணவிசாலலோசனன், அம்மானைப் - சிறந்தமான நித்யவிபூதிக்குவாசியாயிருந்து பின்னும் - அந்தநிரதிசயைஸ்வர்யத்தின் மேலே, எம்மான்புமானன் - மான்பு - ஸௌசீல்யம், எவ்வகைப்பட்ட ஸௌசீல்யங்களையுமுடையவனானவன், ஸகலஸௌசீல்யவிசிஷ்டனென்றபடி. ஸகலஸௌசீல்யவதாரபாசுரனென்று வ்யவஹிதாந்வயம். * * ॥உ॥

மண்ணிலேவஸிக்குமவர் மண்ணோர் - ஸர்வலோகவாஸிகள், ஸம்ஸாரிகளுக்கெல்லா முபலக்ஷணம், விண் - ஆகாச

மூ— தண்ணார்வேங்கட* விண்ணோர்வெற்பனே * ||௩||
வெற்பையொன்றெடுத்* தொற்கமின்றியே*

ஆ— க்ஷீராப்தியைக்கொண்டு, அயர்வறுமமரர்களுக்கும் ப்ராப்ய
மான திருமலையிலே நிற்கையாகிற ஸௌலப்யத்தையுடையனாயி
ருக்குமென்கிறார். * * * * ||௩||
(வெற்பை) ஸர்வஶக்தியுமான ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யங்களையு

இ— லேயுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஒக்கவென்றது - தார
தம்யமின்றியேயென்றபடி. இது மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்கிறவிட
த்தில் ஸாம்யாபத்தால் ஸித்தமான ஸாம்யத்தைச்சொன்னபடி "தே
வாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்" இத்யாதிஶ்ரு
தம். கண்ணாவானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டீத்யாதியா
ல்) ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரப்ரவ்ருத்த்யாதி ப்ரயோஜகனென்றபடி. "ரக்ஷா
தேவாநாமேதத் த்ருஷ்டாநாம்" என்கிறப்ராமாண்யம் விவக்ஷித
மென்றுகருத்து. விண்ணோர்வெற்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) * ||௩||

* நாலாம்பாட்டு *

அம்மானென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வமித்யாதியால்),

ஶ— ம், ஸர்வஸ்வாமித்வம் விவக்ஷிதம். விண்ணிலேவஸிக்குமவர் - விண்
ணோர், மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்று ஸம்பந்தஸாமான்யம். மண்
ணோர்க்கும் விண்ணோர்க்குமென்றபடி. என்றும் - ஸர்வதா, க
ண்ணாவான் - ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரனை ஸர்வேஶ்வரன், தண்ணார் - ஶீ
தளத்திலே ப்ராப்யமான, வேங்கடவிண்ணோர் வெற்பன் -
வேங்கடமென்று திருநாமமுடைத்தான நித்யஸூரிப்ராப்ய
மான ஸ்தலமுடையவன், வெற்பையுடையவன் வெற்பன். இ
ங்கு ஶீதளமாவது, ஸம்ஸாரனுக்கு ரக்ஷம்பெறுதலாவ
தும், வேதநர்க்குரக்ஷகனைப் பெறுதலாவது மாறும்படியான
குளிர்ச்சியென்றபடி. * * ||௪||
வெற்பையொன்றெடுத்து - கோகுல ஸம்ரக்ஷணார்த்தம்
கோவர்த்தநாக்யமான பர்வதத்தையெடுத்து, இத்தால்
காருண்யாதிகள் வ்யஞ்ஜிதங்களாகிறன. வெற்பு - பர்வதம், ஒக்க

மூ— நிற்கும்மாஞ்சீர்* கற்பன்வைகலே* * *॥௪॥

ஆ— டையனானவெம்பெருமான் தன்னுடையகாருண்யாதிகல்யாணகுணங்களைக் காட்டியருள, நானுமவற்றைக்கண்டநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிகார்ய மென்னைக்கற்பிக்க, ஸர்வகாலமுமந்த குணங்களைக் கற்கப்பெற்றேனென்கிறார். ॥௪॥

(வைகலும்) தாரார் தடந்தோள்களுள்ளளவுங் கைநீட்டி

இ— வெற்பையொன்றெடுத்தென்கிறதற்கு வ்யாக்யாநமருளிச் செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) காருண்யாதி என்கிறவிடத்தில் ஆதிஶப்தத்தாலே ஆஶ்ரிதரக்ஷணோபயோகிகளான ஸௌஶீல்யாதிகள் விவக்ஷிதங்கள். ஒற்கமின்றியே நிற்குமென்கிறதற்கு வ்யவஸிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) இதற்கிப்படிக்கணம் வ்யவஸிதமாமென்னுமிடம் மேலே பாசுரார்த்தஸந்தத்திலே காணலாம், இத்தாலே ஸமிதமான வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதியால்) கற்பன்வைகலே ன்கிறவிடத்தில் ஸ்வாபாவிகமான வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்— (அவ்வநுபவேத்யாதியால்) ப்ரீதிகார்யமில்லாவிடில் வைகலுங்கற்கை ஸம்பவியாதிறே. வைகலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வகாலமுமென்று) சீர்கற்பனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அந்த குணங்களையித்யாதியால்) கற்கப்பெற்றேனென்றது நிரந்தரம் பேசப்பெற்றேனென்றபடி. * * * ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வரிசையாய் திருமடல்ப் பாசுரத்தாலே வ்யாவ்ருத்தமென்றுகாட்டுகிறார் (தாராரித்யாதியால்) ஶப்தார்த்த:— தார் - மாலை,

ஶ— மின்றியே—ஸகல்யாணகுணப்ரகாஶஸங்கோசமில்லாதே, ஒற்கம் - ஸங்கோசம், ப்ரகாஶஸங்கோசமிங்கேவிவக்ஷிதம். ஸகல்யாணகுணங்களை யெனக்குநன்றாக ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு என்றதாய்த்து. நிற்குமம்மான்சீர் - “விஶேஷ்ய ஜ்ஞாநம்” என்கிறகணக்கிலே யென்பொருட்டு நில்லாநிற்கிற ஸர்வஸ்வாமியினுடைய குணங்களை, வைகல் - ஸர்வதா, கற்பன் - கதயிஷ்யாமி யாநிற்பன், நிரந்தரம்சொல்லாநிற்பனென்றபடி. ॥௪॥

மூ— வைகலும் வெண்ணெய்* கைகலந்துண்டான்* பொய்

அ—ஆராதவெண்ணெய்விழுங்கினவன்வெண்ணெயளைந்ததிருவுடம்

இ— உக்தாராதிகளாலே, ஆர் - பூர்ணங்களான, தடந்தோள்கள் - விசாலங்களான ஸவ்யதக்ஷிணாம்ஸங்கள், உள்ளளவும் - வெண்ணெய்க்குடத்திலுள்ளளவும் புகும்படி. கைநீட்டி - கைகளை நீட்டி, க்ருஹத்திலே நவநீதம் பூர்ணமாயிருக்கச்செய்தேயு மாஸக்தியாலும் ஔத்ஸுக்யத்தாலும் தோள்களிரண்டும் குடத்துக்குள்ளே முழுகும்படி கைநீட்டியென்றபடி. ஆராத - ஸாபேக்ஷத்தாலுமாஸக்தியாலும் த்ருப்திவாராதபடியான, வெண்ணெய் - வெண்ணெயை, விழுங்கினவன் - எல்லாவெண்ணெயையுந் தானேயுண்ணவேணுமென்ற ஆசையாலே சர்வணம் பண்ணப்பற்றாமேவிழுங்கியேமுடித்தானென்றபடி. இதில் தோள்களென்கிற த்விவசநத்தாலே கைகலந்தென்கிறதினர்த்தமும் ஆராதவென்கிற விசேஷணத்தாலே வைகலுமென்கிற விசேஷணத்துக்கு ஸாபிப்ராயமுங் காட்டப்பட்டதென்று கருத்து. பொய்கலவாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வெண்ணெயளைந்தவித்யாதியால்) இதுக்கிப்படி தாத்பர்யமாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; இங்கு பொய்கலவாதென்றது - தான்பண்ணின நவநீதபக்ஷணத்தில் பொய்கலவாதேயென்றபடி. அதாவது - க்ருஷ்ணன் பால்யத்தாலே வெண்ணெயை புஜித்துத்திருவுடம்பை நிர்லேபமாக்கிக் கொண்டுவந்து யசோதைப்பிராட்டி முதலானோர் நீ வெண்ணெய புஜித்தாயென்றுபிடித்தால் "நான்புஜிக்கவில்லை; என்னுடையகையைப்பார்; வாயைப்பார்" ரென்று பொய்யைச்சொல்லும், அப்படி பொய்கலவாதே அந்த நவநீதபக்ஷணமெல்லாமெனக்கு ப்ரகாசிதமாம்படி வெண்ணெயளைந்ததிருவுடம்போடே கூடவந்து ஸம்ஶ்லேஷி

ஸ— கைகலந்து - வெண்ணெயிலாஸக்த்யதிஶயத்தாலும் ஔத்ஸுக்யத்தாலுமிடக்கையும் வலக்கையுங்கலந்து, வைகலும் - ஸர்வதா, த்ருப்தியில்லாமையாலே யென்றுகருத்து. வெண்ணெய் - நவநீதத்தை, த்விதீயாலோபஶ்சாந்தஸ: . உண்டான் - உண்டவன், பொய்கலவாது - நவநீதபக்ஷணத்திலுமென்றேடுவும்

மூ— கலவாதென்*மெய்கலந்தானே * * ।௫।
கலந்தென்னாவி*நலங்கொணாதன்*

ஆ— போடே கூடவந்து, தன்னுடைய ஜ்ஞாநஸம்ஸ்பர்ஶலக்ஷணாஸம்பந்நமாக காரூப்யேஷ்வா என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையன்றியே, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனாய்க் கொணடென்னுடைய விந்தவுடம்போடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினானென்கிறார். * * ।௫।

(கலந்தென்னாவி) இப்படி என்னோடே கலந்த கலவியாலே

ஙி— த்தானென்கிறானென்று கருத்து. இத்தால் பரமபதத்தைப் பிராட்டியிலும் க்ருஷ்ணனுக்குத் தன்பக்கல் ஸௌஹார்த்தமென்கிறதென்றதாயிற்று. இத்தலாஜவகாஶத்தைச் சொல்லிற்று இனிப்பொய்கலவாதென்கிறது வருவராவராக்ஷமான நவநீதலக்ஷணத்தில் நயித்தாப்போலே தாரீயவாஹகமான ஸம்ஶ்லேஷத்திலும் மநயிக்கிறதென்று நினைத்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி ஸ்வஹாவனைப்பிக்கொண்டென்னுமளவாலே) அயம்ஸாவ:- இந்த ஸம்ஶ்லேஷத்திலும் பொய்கலவாதே ஸம்ஶ்லேஷித்தானென்று ஸ்வாபாவிகம் வக்தவ்யம். அதில் ஸம்ஶ்லேஷத்தில் பொய்கலக்கையாவது ஹ்ருதயத்தில் வேறொன்றையாயிருக்க காயவாக்யாஸம்ஶ்லேஷிக்கை, காயவாஸியாவது - நாம் ஸம்ஶ்லேஷியாவிடில் நமக்கா ந்ருஸம்ஸ்யஹானனாதிரவைவச்யஸ்வாயம் வருவஸம்பிக்கும், தஸ்மாத் ஸம்ஶ்லேஷம் கர்தவ்யமென்கிற வாஸியென்று கருத்து. பொய்கலவாதென்கிறவிது ஸாதாநந்யமாயிருக்கையாலே மேற்சொன்ன ஸம்ஶயத்துக்கும் வ்யாவ்ருத்தியாலேயொயக்யாம். என்மெய்கலந்தானே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ௫।

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

கலந்தென்கிறது ஹேதுவுமென்றுகாட்டுகிறார் (கலவியா

ஸ— ம்ஶ்லேஷத்திலும் பொய்கலவாதே, என்மெய் - என்னுடைய தேஹத்திலே, ஊர்த்வவஸ்த்ரீகம்வஷம். கலந்தான்-ஸம்ஶ்லேஷித்தான் கலந்து - என்னோடேஸம்ஶ்லேஷித்து, என்னாவிநலங்கொ

மூ— புலன்கொண்மாணாய்* நிலங்கொண்டானே ॥௬॥
கொண்டானேழ்விடை* யுண்டானேழ்வையந்* தண்டாம

ஆ—தோற்பித் தடிமையாக்கினவிவன் எனக்கு ஸௌஹ்ருத்யமாகை க்காக, ஸகலஜந மநோநயநஹாரியான தன்னுடைய வழகிய திருவடியைக்காட்டி மஹாபலியை வஶீகரித்து இந்த லோக த்தையுங் கொண்டானென்கிறார். * * * ॥௬॥
(கொண்டான்) திருநாட்டிற்பண்ணும் ஸேத்ரத்தை என்

இ—லேயென்று) என்னாவி நலங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தோற்பித்தித்யாதியால்) என்னையிதிஶேஷ:. தோற்பித்தென்றது – “ஸோऽஹம்” என்றால் “தாஸோऽஹம்” என்கிறவநந்த விவாதத்தை விடுவித்துஎன்றபடி. அடிமையாக்கினவனென்றது - என்னையுமிசையப்பண்ணினவனென்றபடி. என்னை ஶேஷிகேவல ஸ்வீகரித்தவன் நிலங்கொண்டானென்றவாறே எனக்காகக்கொ ண்டானென்று ஸமிக்குமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (என க்கித்யாதியால்) “என்னிற்றாருபசங்கே” என்கிற ஸம்வஸம்ஸாரா நாஹாணாத்தாலே இக்குமப்படி விவக்ஷிதமென்று நினைத்தரு ளிச்செய்கிறதாகவுமாம. எனக் நஸௌஹ்ருத்யமாகைச்சாக வென்கிறத ற்குக்கொண்டானென்கிறதோடனயம். புலன்கொளென்கிறதற்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) மான்ஶூப த்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) வடிவு - விக்ர ஹம், மாணாய்நிலங்கொண்டான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (காட்டியித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

தண்டாமஞ் செய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ப—ணாதன்-ஶேஷாவாகிற வாநந்தஸந்தை ஸ்வீகரித்தநாயன். புலன்கொண்மாணாய் - இந்த்ரியாகர்ஷகஸௌந்தரனாய், மாண் - ஸௌந்தரன், ஸௌந்தரவாமந வேஷவாரியாயென்றபடி. நிலம் - ஶரீரிதியை, இது ஸ்ரீத்ரைலோக்யாவலக்ஷண மென்பாருமுண்டு. கொண்டான் - ஸ்வஹஸ்தித்தான். * ॥௬॥
தண் - ஶீதலமான, தாமம் - யாமமாக, ஸம்ஸாரதாவ

மூ—மஞ்செய்தென்* னெண்டானானே* * ||எ||

ஆ—பக்கவிலேபண்ணி, தன்னோடுஶேஷத்வ ஸம்ஶ்லேஷிக்கவே
ணுமென்றுள்ள வென்னுடைய மநோரதத்தை த்தான்கைக்கொ
ண் டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளின விவன் எனக்கு ஸௌஹ்ரு
மாகைக்காக, இன்னம் எருதேழடர்த்தது தொடக்கமாக ஸகல
திவ்யசேஷ்டிதங்களை ப்பண்ணியருளாநின்றானென்கிறார். ||எ||
(ஆனான்) தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதஜாதமேயோ என்

இ—றார் (திருநாட்டிவித்யாதியால்) தான் என் எண்ணானான் என்
றயமாக்கி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடி
த்யாதியால்) இம்மநோரதத்தைத்தான் கைக்கொள்கையாவது -
இத்தோடுஸத்ருஶமான மநோரதத்தையுடையனாகை, அதாவது
ஆழ்வாருக்கு ஶேஷமாய்க்கொண்டாழ்வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்
கவேணுமென்று தான்மநோரதிக்கை. ஸம்பந்தஜ்ஞானத்திலஹி
ஹேதுவமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) ப்ரயோஜ
நமருளிச்செய்கிறார் (எருதேழித்யாதியால்) தொடக்கமென்
கிறபதத்தாலேஅதிதிவ்யசேஷ்டிதம் ஸங்க்ருஹீதம். இதுஉபலக்ஷ
ணமென்றுகாட்டுகிறார் (ஸகலமித்யாதியால்) * ||எ||

* எட்டாம்பாட்டு. *

ஏனமுமென்கிற ஸமாஸ்யத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான ஸங்கத்
தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) யஹா-ஸுகர

ஶ—ஸாரமாகையாலேஸ்ரீதஜனமானவாஸஸ்வகமாகவென்றபடி. செ
ய்து - பண்ணி, என்னையிதிஶேஷம். என்னை ஸாரஸ்வகமாகநி
னைத்தென்றபடி. ஸாரஸ்வகத்திலே புன்னும்வேறுத்தை என்ப
க்கவிலேபண்ணியென்கை. தான் - ஸ்வயம், என்னெண் - என்னு
டையவெண்ணுக்கு ஸத்ருஶமானவெண்ணையுடையவனாக, எ
ண் - மநோரதம், ஆனான் - ஆனவன், ஏழ்விடை - ஸப்தவ்ருஷ
பங்களை, விடை - வ்ருஷபம், கொன்டான் - ஜயித்தான், கொ
ள்கை - ஸ்வீகரிக்கை, ஏழ்வையம் - ஸப்தலோகங்களை, வை
யம் - லோகம், உண்டான் - ப்ரளயாவஸ்திலே திருவயிற்றிலே
வைத்துரக்ஷித்தான். * * ||எ||

மூ — ஆனாயன்* மேனாடேனமும்* தானானென்னிற்*
றானுபசங்கே* ॥அ॥ சங்குசக்கர*மங்கையிற்கொண்டா*
னெங்குந்தானாய* நங்கணாதனே* * ॥கூ॥

ஆ — க்கு ஸௌஹார்த்தமாகச்செய்தருளிற்று தன்னுடைய திவ்யாவதார
ங்களுமெல்லாம்என்பக்கலுள்ள ஸங்கத்தாலே எனக்கு ஸௌஹார்த்
மாகச் செய்தருளினானென்கிறார். * க ॥அ॥
(சங்குசக்கரம்)இப்படியெனக்காக ஸர்வயோநிகளிலும் வந்து

இ— னைவைத்த லேபாட்டிலுக்கேதா ஸம்மருளிச்செய்கிறாரெ
ன்னிவுமாம். வாதிவ்யாவதாரத்தினையத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (த
ன்னுடைய திவ்யாவதாரங்களுமிக்ருதியால்) என்னிற்றானுபசங்
கே யென்றதையுரைக்கிறார் (என்பக்கலிக்ருதியால்) இதுக்கு
ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிக்ருதியால்) தானானென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செய்தருளினானென்று) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

நங்கள்நாதன் என்கிறதற்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப
டியெனக்காகவென்று) எங்குந்தானாய வென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரதியால்) பிறந்தருளுகிறானெ
ன்றது பிறந்தருளுகிறவனென்றபடி. அங்கையிலென்கிறதை யுரை

ப — என்னில் - என்விஷயத்திலே, தானுபசங்கே - தனக்குண
டானஸங்கத்தாலே, ஆஸக்தியாலேயென்றபடி. ஸாத்ருதீயாவி
பக்தி, எனக்கு ஸௌஹார்த்தமாகைக்காகவென்று ஸமஸ்தம். ஆனைய
ன் - கோவாலனாக, ஆனான் - அவதரித்தான், மேனாடு - ஸ்ரீவைகுண்ட
த்தோடேகூட, ஏனமுமாய் - வராஹரூபனுமாக, ஸ்ரீவைகுண்டநாத
னாகவும் வராஹரூபனாகவுமென்றபடி. ஏனம் - வராஹம்
தானான் - ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே அவதரித்தானென்கை. ॥அ॥
எங்குந்தானாய - தேவமநுஷ்யாதி ஸர்வஜாதியிலுமவதரி
த்தவனான, நங்கள்நாதன் - ஸர்வஸ்வாமியானவன், அங்கையில் -
ஸுந்தரங்களான ஹஸ்தங்களிலே, அம்சங்குசக்கரம் - ஸுந்த
ரங்களான பாஞ்சஜந்யங்களை, கொண்டான் - ஸ்வீகரித்தான், த
ரித்தானென்றபடி. * க * ॥கூ॥

மூ—நாதன்ஞாலங்கொள்* பாதனென்னம்மா* னோதம்போற்கி
ளர்* வேதநீரனே* * * * ௧௰

ஆ—பிறந்தருளுகிறான், தன்னுடையதிருக்கைகளிலழகியதிருவாழி
யுந்திருச்சங்கமுமேந்தினவவ்வழகோடுகூடவந்துபிறந்தானென்கிறார்
(நாதன்) இப்படியெனக்காக ஸுலபமான திருவவ
தாரங்களைப் பண்ணியருளின விவனுடைய விந்த நிரவதிகமா
ன வாஸ்ரிதவ்யாமோஹத்தைப் பேசுமிடத்தில், கடலோதங்கி
ளர்ந்தாப்போலே கிளர்ந்துகொண்டு அவனைப் பேசக்கடவிய வே
தங்களே பேசவேண்டாவோவென்கிறார். * * ௧௰

இ—க்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) அம்மென்கிறபதத்தை கா
காக்ஷிந்யாயத்தாலே சங்குசக்கரங்களுக்கும் விசேஷணமாக்க
லாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அழகியவென்று) கொண்
டானென்கிற பதத்தையுரைத்துக்கொண்டு பாட்டுக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏந்தினவித்யாதியால்) பாட்டுக்கிப்படி தாத்
பர்யங்கொள்ளாதபோது ப்ரயோஜநாதிசயமில்லையென்றுகருத்து.

* பத்தாம்பாட்டு. *

என்னம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(இப்படியெனக்காகவென்று) ஞாலங்கொள்பாதனென்று வக்ஷ்ய
மாணாவதாரத்தைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று நினைத்து அ
ருளிச்செய்கிறார் (ஸுலபவ்யேத்யாதியால்) நீரனென்கிறதற்கு
ஓதம்போற்கிளர்வேதவென்று ஸமுத்ரஸாம்யவசேந ப்ரதிபாத்ய
ஸம்ரம்பவிசேஷத்தைச் சொல்லுகையாலே வ்யவஸித்த ஸ
ஸம்பத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகவென்று) நீரனென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹத்தையென்
று) ஓதம்போற்கிளர்வேதவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (பேசுமிடத்திலித்யாதியால்) நம்மால்வர்ணிக்க ஶக்யமன்றெ

ப—நாதன் - நாயன், ஞாலங்கொள்பாதன் - த்ரிவிக்ரமதசை
யில் ஸ்ருஷ்டியை ஸ்பர்ஶித்த ஸ்ரீபாதத்தையுடையவன், ஞாலம் -
ஸ்ருஷ்டி, என்னம்மான் - ஸ்வாமீ, ஓதம்போல் - ஸமுத்ரம்போ
லே, ஓதம் - ஸமுத்ரம், கிளர் - ஜ்ரும்பியாநின்ற, வேதநீரன் -
வேதங்களாலே ப்ரதிபாத்யமான நீர்மையை ஆஸ்ரிதவ்யாமோ

மூ— நீர்புரைவண்ணன்* சீர்ச்சடகோப* னேர்தலாயிரத்* தோர்தலிவையே* * * * ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(நீர்புரை) ஸுஶீலனுமாய் ஸர்வமநோஹரமான திருநிறத்தையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற மஹாகுணத்தை யுள்ளபடியே பேசிற்றித்திருவாய்மொழியென்கிறார். * * * * * * ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்,

இ— ன்றபடி ஓதமென்று ஜலத்துக்கும் ஸமுத்ரத்திற்கும்பெயர்.

* நிகமனம். *

நீர்புரைவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஶீலதைத்யாதியால்) சீர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதியால்) ஓர்தல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேபேசிற்றென்று) இவையென்கிறதையுரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியென்று) ||கக||

ஸ—ஸத்தையுடையவன், நீருடையவன்- நீரன், நீராவது நீர்மை வேதங்களாலே சொல்லப்பட்ட நீர் வேதநீரென்று வ்யுத்பத்தி ஜலவிஸ்தாரம். * * * ||அ||

சடகோபன் - சடகோபனாலே, நேர்தல் - நேரப்பட்ட, சொல்லப்பட்டவென்றபடி. ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இவை - இத்தபத்துப்பாட்டுகள், இதற்கு ஓர்தலென்கிறதோடே அந்வயம். நீர்புரைவண்ணன் - ஸௌஶீல்யாதிகளாலே ஜலத்துக்கு ஸத்ருஶமான வர்ணத்தை ஸௌகுமார்யத்தையுடையவனுடைய, புரை - ஸத்ருஶம், சீர் - ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை, வாத்ஸல்யத்தையென்னவுமாம். ஓர்தல் - நன்றாகவிசாரிக்கை, ஸம்யக்விசாரணத்தாலே சொல்லப்பட்டவையென்றபடி. பர்யாயவாசிகளான நேர்தல் ஓர்தலென்கிற ஶப்தங்கள் ப்ரதிபத்தியைஸூசிக்கிறன. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஸம்பந்ந ஸ்ரீமத்வேதாந்த ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

த்ரா—தா— (ஓடும்புள்ளேறி.)

ஸூரீணாம் ஸேவ்யஸேவ்யஸ் ஸபவேதாரி க்ஷாத்ரு
திவ்யைகநேத்ர: கோபாத்ர்யுத்தர்த்தா ஶ்ரி
ததநாவாஸக்தோ வாமநீயாவதாரஶ் । ஸ்வித்தாநந்ய
வ்ருத்தௌ விஶ்வவஸ்தந ஶாயாயாரங்கஶஹஸ்தோ நீ
வோத்ஸா ஸாஹ்வாஷே நிராபயித்ரஜாதம் நீரவ
ணோஜகாத ॥ * * * * ॥௧௧॥

(ஸூரீணாம்ஸேவ்யஸேவ்ய) ஓடும்புள்ளேறி - ஸே
நேதியர்முதலான நித்யஸூரிகளாலே பரமஸேவ்யனு
மாய், (ஸபவேதாரி) வெம்மாவாய் கீண்டசெம்மாகண்ணனே -
விரோதிநிரஸநஶீலனான க்ருஷ்ணனுமாய், (க்ஷாத்ருதிவ்யைக
நேத்ர) கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு - ம
நுஷ்யர்க்கும் வானவர்க்கும் நிர்வாஹகனுமாய், (கோபாத்ர்
யுத்தர்த்தா) வெற்பையொன்றெடுத்து - தன்னையாஶ்ரயி
த்த கோகோபாலரக்ஷணார்த்தமாக கோவர்த்தநத்தை தரித்தவ
னுமாய், (ஶ்ரிததநாவஸக்த) என்மெய்கலந்தானே - ஆஶ்ரி
தருடைய ஶரீரத்தில் அத்யாதரயுக்தனுமாய்; (வாமநீயாவ
தாரஶ்) புலன்கொண்மாணாய் - பார்க்கிறபேர்களுடைய த்ரு
ஷ்டிசித்தாபஹாரியான வாமநாவதாரத்தை யுடையனுமாய், (ஸ்
வித்தாநந்யவ்ருத்த) என்னையாண்டானை - ஆஶ்ரிதஜநோத்தா
ரஸத்ருஶவ்யாபாரத்தை யுடையனுமாய், (விஶ்வவஸ்தந) ஆ
னையன் மீனோடேனமும் - தன்னுடைய விஶ்வம்போலே அள
வில்லாத வாராஹாதிரூபங்களை யுடையனுமாய், (ஶாயாயா
ரங்கஶஹஸ்தோ) சங்குசக்கரங்கையிற்கொண்டான் - அழகியதி
ருக்கைகளிலே ஸதாதம் திருவாழிதிருச்சங்குகளை தரித்து
க்கொண்டிருக்குமவனாய், (நீவோத்ஸா ஸாஹ்வாஷே) ஞாலங்
கொள்பாதன் - நிஶ்ஶேஷதவிஹாமமற எல்லார்தலையிலும் பரப்
பின திருவடிகளை யுடையனுமாயிருக்க எம்பெருமானிடத்திலே
நிரவதிகமான ஆர்ஜவத்தை "ஓடும்புள்ளேறி" யென்கிற
தஶகத்திலே ஆழ்வாருபபாதித்தருளினாரென்கிறார். * ॥௧௧॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ—இவையுமவையுமுவையுமிவருமவருமுவரும்* யவையும்யவருந்தன்னுள்ளே

ஆ— (இவையும்) இப்படியெம்பெருமானென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினனென்கிறார், ஸ்வஸாக்ஷாத்கார நிவிஶஜம ஊாஊய விஷக

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— எம்பெருமான்தன்னுடைய தேஹத்திலே கலந்தானென்று "பொய்கலவா" திகாதியாலே கீழேபேசியிருக்க "என்னுடைச்சூழலுளானே" என்றும் "என்னருகலிலானே" என்றும்சொல்லுகைவிராஜமன்றோ, நாலாம்பாட்டுதுடங்கி தம்முடைய தேஹஸம்ஶ்லேஷத்தையே சொல்லுகையாலே வாநராக்கிபாத்ரதோ? என்னசுவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாதிபால்) இப்படியென்றது வக்ஷ்யமாணரீதா என்றபடி. அதாவது - தாம் சுதஹ்தாநவஸம்பாநத்தாலே அகலாதபடி தம்மை வஶீகரிக்கைக்காக சூழலிலேயிருந்தும் ஶக்தீபரோக்ஷமாவாதிஷில்பண்ணும் ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரங்களெல்லாத்தையும் தம்மிடத்தில் பண்ணியும், அதில் வைவவவைஸம்ஶ்லேஷம் தமக்கு ஸாதித்தவநஸாரம் உத்தரோத்தர ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணியுமென்றபடி. தயாவ 'என்மெய்கலந்தானே" என்று ப்ரஸ்தமான ஸம்ஶ்லேஷத்தினுடைய ப்ரகாரங்களை யிங்கு ஶீக்ரிமயத்தாலே விஸரிக்கிறதாகையாலே கீழ்ஸங்கித்த விரோயமும் வாநராக்கியுமில்லையென்றதாய்த்து. இத்தாலே ஸங்கியுஞ் சொல்லிற்றுய்த்து. * * * * * *

* முதற்பாட்டு. *

வைவவையத்தில் சுஷதிஸமான சுஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸாக்ஷாத்தவென்று) யவையும் யவருமித்ஹத்தை ஸம்ரஹிக்கிறார் (நிவிஶஜமஸஊத்தாலே) ஆகியுமாக்கியுங்

ப— இவையும் - ஸமீபவஸ்திதங்களும், அவையும் - ஊரஸ்திதங்களும், உவையும் - மஸ்யஸ்திதங்களும், யவையும் - ஸஸ்வரவங்களான ஸவவெதநங்களும், இவருமவருமுவரும்யவரும் - சுஷிகஊரமஸ்யஸ்திதரான ஸவவெதநரும், தன்னுள்ளே ஆகியும் - ஸங்ஹாஸமயத்திலே தன்பக்கலிலே யடங்கும்படி ப

மூ—யாகியுமாக்கியுங்காக்கு* மவையுட்டனிமுதலெம்மான்கண் ணபிரானென்னமுதஞ்* சுவையன்திருவின்மணாள

இ—ஐயமீஜனுப் ஸர்வஜகத்காரணபூதனானவன் என்னோடு ஸம் ச்லேஷிக்கையிலுள்ள அபிநிவேசத்தாலே என்னைவசீகரிக்கைக் காகவென்னுடைய சூழலிலேவந்துபுகுந்தானென்கிறார். *௫

இ— காக்கு மென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபயவி த்யாஷியால்) அவையுள்தனிமுதல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜகத்காரணபூதனானவென்று) என்னமுதஞ்சு வையென்கிறதை ஹேதுகர்ப்பமாக்கி இதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (என்னோடு த்யாஷியால்) என்னுடைச்சூழலுளானென் கிறவிடத்தில் ஸகாரஸ்யமான ஸகாரத்தை அருளிச்செய்கிறா ர் (என்னைவசீகரிக்கைக்காகவென்று) தானோடிவந்தென்கிற படியே ஸம்ச்லேஷாபிநிவேசமுடையவன் ஸுதிஸம்ச்லேஷிக் க ப்ராப்தமாயிருக்க அதுசெய்யாதே சூழலிலே நின்றானென்ற வாறே வசீகரணஸாபேக்ஷதம் தோற்றுகிறதென்று கருத்து வசீகரணம்விநாஸம்ச்லேஷம் ரஸ்யமாகாதிறே; என்னுடைச்சூழ லுளானே என்கிறதையு ரைக்கிறார் (என்னுடைய வித்யாஷியால்)

ப—ண்ணியும், ஆகியுமென்றது-ஸகலவிதஜந்துக்கும், ஆக் கியும் - ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே யிவையெல்லாத்தையும் உண்டாக்கி யும், காக்கும் - ரக்ஷிக்குமவன், அவையுள்தனிமுதல் - அந்த சே தநாசேதநங்களுக்குள்ளே அத்விதீயகாரணபூதன், தத்தஜ் ஜீவந்ருத்திநிவ்ருத்திகளுக்கு வ்யாபாரஹேதுவானென்றபடி. அ வையுள் தனிமுதல் என்கிறவிடத்தில் - ளகாரத்திற்கு தகாரா வரோதாதேசம் - பாக்ஷிகம்; எம்மான் - ஸ்வாமீ, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனான உபகாரகன், என் னமுதம் - எனக்கு நிரதிசயபோக்யபூதன், சுவையன் - ஸம் ச்லேஷத்திலே நிரதிசயரஸிகனானவனென்றபடி. சுவை - ரஸம், அதையுடையவன் - சுவையன், இக்குணங்களுக்கெ ல்லாம் உத்தேச்யவிசேஷணமாய் சொல்லுகிறது, திருவின்மணாளன் - ஸ்ரீ:பதி, மணம் - விவாஹம், மணமுடையவன்ம ணவாளன், வகாரவிகாரமாய மணாளனென்றும் வ்யுத்பத்தியுமுண்டு.

மூ— னென்னுடைச்சூழலுளானே* ||௧||

சூழல்பலபலவல்லான்றொல்லையங்காலத்துலகைக்* கேழலொ
ன்றாகியிடந்தகேசவனென்னுடையம்மான்* வேழமருப்பை
யொசித்தான்விண்ணவர்க்கெண்ணலரியா* னாழிநெடுங்கடற்

ஆ— (சூழல்பலபல) இப்படியென்னுடைய சூழலிலேவந்துபுகு
ந்து தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ப்ரஹ்மாதிவாங்மநஸா
பரிச்சேத்யமான தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களையும் எனக்
குக்காட்டி என்னைவசீகரித்து பின்னையென்னருகே எழுந்தரு

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி
யால்) அதில் (என்னருகேயித்யாதியால்) என்னருகலிலானென்
றது வ்யாவ்ருத்தம். (எனக்குக்காட்டியித்யாதியால்) என்னுடை ய
ம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொல்லிற்று. (ப்ரஹ்மாதீத்யாதி
யாலே) விண்ணவர்க்கெண்ணலரியா னென்றதற்குத் தாத்பர்யம்
சொல்லிற்று. (தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையென்று) பாட்டி.

ப— என்னுடைச்சூழல் - மதீயப்ரதேசத்திலே, உளான் -
புகுந்தானென்றபடி. உள்ளேவர்த்திக்குமவன்உளான். ||௧||

பலபல - அநேகவிதங்களான, சூழல் - வசீகரணோ
பாயங்களை, ஆஸ்ரிதவசீகரணங்களான அவதாரங்களையென்ற
படி. வல்லான் - ஸமர்த்தனான, தொல்லை - ப்ராசீநமான,
அங்காலத்து - அழகியகாலத்திலே, காலத்திற்கு அழகு அவதா
ரயோக்யத்வம். உலகை - லோகத்தை, ஸகலலோகத்தையென்ற
படி. கேழலொன்றாகி - ஒருவராஹனாய், கேழல் - வராஹம்,
இடந்த - உத்த்ருதவானான, கேசவன் - ப்ரசஸ்தகேசனான, ப்ர
ளயஜலத்திலே நனைந்தமயிரழகை யுடையவனானென்றபடி. எ
ன்னுடையம்மான் - மத்ஸ்வாமியான, வேழமருப்பை யொசித்தா
ன் - குவலயாபீடாக்யகஜத்தினுடைய தந்தத்தை பக்நமாக்கின
வனான, வேழம் - கஜம், மருப்பு - தந்தம், விண்ணவர்க்கு - ப்ர
ஹ்மாதிதேவர்களுக்கு, எண்ணல் - சிந்தநத்திற்கு, அரியான் - அ
ஸக்யனான ஆழி - கம்பீரமான, நெடும் - தீர்க்கமான, உறுத்தா
மைக்காழும் - இடம்போருமைக்கு தைர்ய்யம். கடல் - ஸமு

மூ— சேர்ந்தானவனென்னருகலிலானே * * ॥ உ ॥
அருகலிலாயபெருஞ்சீரமரர்களாதிமுதல்வன் * கருகியநீலநன்
மேனிவண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன் * பொருசிறைப்

ஆ— ளினுரென்கிறுர். * * * ॥ உ ॥
(அருகலில்) ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாண நவயிகாலை
வ்யமாணவிமிஷ்டனுப், அபர்வறுமமரர்களதிபதியாய், கிரதி
மயவளாரூப வளகாரைய ஊலண்யளவநாஹ்வமிதிகல்யா
ணமாணவமிவமிணனுப், பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹந

இ— ல்கவமிஷ்டவஷங்களுக்குக் காகுயம்சொல்லிற்று. ॥ உ ॥
* மூன்றும்பாட்டு. *

அருகலிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஹே
யப்ரத்யநீகவென்று) ஆயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறுர் (கல்யாணவென்று) பெருஞ்சீரென்கிறதை யுரைக்கி
றுர் (கநவயிகத்யாதியால்) அமரர்களாதிமுதல்வனென்கிறதை
யுரைக்கிறுர் (அபர்வறுமித்யாதியால்) மூன்றாமடிக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (கிரதிமயெத்யாதியால்) பொரு

ம— ஷத்திலே, சேர்ந்தான் - மயிசனை, அவன் - வாஹனவ
யஷத்திலேவந்தவன், என்னருகலிலான் - என்னுடைய வஸீ
வவகீ, அருகல் - வஸீவம், அருகலிலேவர்த்திக்குமவன் அரு
கலிலான். * * * ॥ உ ॥

அருகலில் - க்ஷயாவஹிதயான, அருகல் - க்ஷயிக்கை, இது
ஹேயங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம், லவஹேயாவஹிதமான
வென்றதாயிற்று. ஆய - ஆன, நல்லதானவென்றபடி. கல்யாண
மானவென்றதாயிற்று. பெருஞ்சீர் - ஜ்ஞாநாதிகுணங்களை யுடைய
னை, அமரர்களாதி - நித்யஸூரிகளுக்கு வஹதாஹிஹேதுவா
ஹ தனை, முதல்வன் - ப்ரதானனை, கருகிய - கத்யஹநெ
ஞ்யாமமான, நீலம் - நீலரத்னம், நன்மேனிவண்ணன் - தனு
நொடிகாயகாஸீஜனை, செந்தாமரைக்கண்ணன் - வஷ்டம்,பொ
ருசிறை - ஹமஹரணவைமண வமஹோஷத்தாலே கவிநாநிம்
கஹமாயிதங்களான பக்ஷங்களையுடையனை, பொரு - யுத்த

மூ— புள்ளுவந்தேறும்பூமகளார்தனிக்கேள்வ* னொருகதியின்
சுவைதந்திட்டொழிவிலனென்னொடுடனே* ॥௪॥

ஆ— மாகவுடையனாய், ஶ்ரிய:பதியாயிருந்தவெம்பெருமானென்ன ருகேவந்து பின்னையொருபடியாலென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துவி ட்டிலன், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷியாநின்றானென் கிறார். * * * * ॥௪॥

இ—சிறைப்புள்ளுவந்தேறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (பெரியவித்யாதியால்) பூமகளார் கேள்வன் என்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதித்வாதியால்) ப்ரகாரணை ஸாயுஜ்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னருகேயித்யாதியால்) ஒருக தியின்சுவை தந்திட்டொழிவில னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலுமித்யாதியால்) என்னோடுடனே என் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமி த்யாதியால்) ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமென்றது வக்ஷ்யமாணரீத்யா பரமாத்மலக்ஷ்மணாதி ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரங்களெல்லாத்தா லுமென்றபடி. இப்பாட்டில் லக்ஷ்மணபரதயோராஶ்வாஸநம் ய ஶோகைக்க ஸ்வலக்ஷணமாய்க்கொண்டு நமக்கு ஸகலஸம்ஶ்லே ஷப்ரகாரங்களெல்லாவத்தையும் தருகிறானென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக் கைக்காகவென்றுகருத்து. * * ॥௪॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷியாநின்றானென்று சொ

ப—க்ருஷ்ண, சிறை - பக்ஷம், புள் - பக்ஷிராஜனை, உவந்தேறும் - இ வனை பெறப்பெற்றோமேயென் றுகந்தாரோஹிக்குமவனை, த னி - வைஶ்யபக்தாமல ஸ்வதீயமான, பூமகளார்கேள்வன் - ல க்ஷ்மீவாஸிநியான பிராட்டிக்கு வல்லபனானவன், ஒருகதியின்சுவை - ஒருவழியால்வந்த ரஸத்தை, ஸம்ஶ்லேஷத்திலொருப்ரகாரத்தா ல்வந்த ரஸத்தையென்றபடி. தந்திட்டு - தந்து, இட்டென்று ஸ ஸாவஜ்ஞ்ய நைரந்தர்யம். ஒழிவிலன் - விடுகிறிலன். என்னொ டுடன் - என்னோடு ஸஹவஸ்தாநன், உபாஸ்யமாநவஸ்தைகத ஐத்யம். ஸர்வவிதஸம்ஶ்லேஷமும் தாராநின்றானென்றபடி.

மூ—உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள் மண்மகள் ஆயர்* மடமகளெ

ஆ—(உடனமர்) இனி மேலவன் கலந்தருளின க்ரமத்தை ச்சொல்லுகிறார். பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரும், நப்பின்னைப்பிராட்டியும், அவனுக்கு திவ்யமஹிஷிகள். வ்யாப்திவ்யஞ்ஜ பிக்ஷாதி ஸகலலோகங்களு மவனுக்கு லீலோபகரணம். இந்த

இ—ஸ்ரீயானபின்பு மேலுமந்தப்ரகாரங்களைப் பேசொல்லுகை ஸா காங்க்ஷியன்றோ? ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமென்று ஸாமான்யேந சொன்னதை ஒக்கலையானே தோளிணையானே உத்யாதிப்ரகாரேண விஶேஷித்துச்சொல்லுகிறதென்னில்; அப்போது உக்தா ஸர்வஸ்வ வியாணாத்மமாவையாலே ஸ்வபோஜநாதிரூப மில்லையேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இனிமித்யாதி) க்ரமமென்ற ஸாத்ரூப்யஸாதுர்வாமென ஸமாப்தவித்யாதிகளுமாகை யால் ஸ்வபோஜநாதிரூபமுண்டென்று கருத்து. இவ்வர்த்தமே ல்வ்யாவ்யாநத்திலே ஸாதிக்குமாறே என்கிறவுரைத்தாலே ஸூ சிதம். ஸாத்ரூப்யமாவது:—பதிவ்ரதாப்ரதமை மம் ஸாதிக்கஸாதிக்க உத்பாதுக்ரஹமங்களை க்கொடுக்கை. திருமகளென்கிறதையுரைக்கிறார் (பெரியபிராட்டியாருமென்று) மண்மகளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென் று) ஆயர்மடமகளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நப்பின்னைப்பிராட் டியுமென்று) உடனமர்காதல்மகளிரென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதியால்) ஆளுமுலகமும்மூன்றே

ஶ—திருமகள் - ஸ்ரீதேவீ, மண்மகள் - பூமிதேவீ, ஆயர்மடம கள் - கோபவம்ஶத்திலுதித்த நீளாதேவீ, என் றிவர்மூவர் - ஸ்வப்ரகாரர், உடனமர்காதல்மகளிர் - உடன் - ஸஹவாஸத் தோடே, அமர் - ஸஞ்சரிக்கையில், காதல் - ஸ்நேஹத்தை யுடையரான, மகளிர் - மஹிஷிகள், ஆளுமுலகமும் - ஆளப்படா நின்றலோகங்கள், பரமபதம் விதிபாஜ்யமான லோகங்க ளென்றபடி. மூன்றே - த்ரயம் - அத்ர த்ரயா த்ரயமெ ன்று த்ரிவியங்களானலோகங்கள், அவை - அந்தலோகங்களை, ஒக்க - ஸமமாக, ஸாரதம்யம்விநா என்றபடி. உடன் - கூட, யா

மூ—ன்றிவர்மூவராளுமுலகமும்மூன்றே* உடனவையொக்கவி
ழுங்கியாலிலைச்சேர்ந்தவனெம்மான்* கடன்மலிமாயப்பெருமா
ன்கண்ணனென்னொக்கலையானே* * ||ச||
ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணென்றுதந்திடவாங்கிச்*

ஆ—லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாராதிகளவனுக்குலீலை. இன்னுமபர்யந்தமாயஸங்க்யேயமான கல்யாணகுணங்களையுடையனாயிருந்தகண்ணன், யசோதைப்பிராட்டி யொக்கலையிலே யிருந்தருளுமாப்போலே யென்னுடைய வொக்கலையிலே யேறியருளினானென்கிறார். * * * ||ச||

(ஒக்கலை) ஸுஹ்ருதிஹாவராகமான ஸர்வஜகத்துக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாய், ஸர்வஜகந்நியந்தாவாய், ஆஸ்ரயணீயதனுமாய்,

இ—என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதிவீத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகங்களித்யாதியால்) கடன்மலிமாயப்பெருமான் கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) என்னொக்கலையானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யசோதையித்யாதியால்) * * * ||ச||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

நக்கபிரானித்யாதி தோற்றியவித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதீத்யாதியால்) ஈசனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) மாயனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆஸ்ரயேத்யாதியால்) பாவிவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்

ப—மவைகளென்றபடி. விழுங்கி - நிகீர்ய, ஆலிலைச்சேர்ந்தவன் - வடபத்ரத்திலே சயித்தவனை, எம்மான் - இவ்வடாநத்தாலேயென்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியான, கடல் - ஸமுத்ரத்திற்காட்டிலும், மலி - மிகுந்த, மாயம் - ஆஸ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களையுடைய, பெருமான் - ஸர்வேஸ்வரனான, கண்ணன் - க்ருஷ்ணன், என்னொக்கலையான் - ஸ்வாஸ்ரிதபரதந்த்ரனான். * ||ச||

நக்கபிரானோடு - நக்நனான உபகாரகனோடே, சதுர்முக
ரதயாஸ்ருஷ்டிஸனைப் ஸமோக்ஷிக்குபகாரகனை ராஜாநோ

ரு—செக்கஞ்செகவன்றவள்பாலுயிர்செகவுண்டபெருமா* னக்
கபிரானோடயனுமிந்திரனும்முதலாக* வொக்கவுந்தோற்றிய
வீசன்மாயனென்னெஞ்சினுளானே* * ||ரு||

ஆ—விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாயிருந்தவவன் என்னொக்கலை
யிலேதானிருந்தவிருப்பு எனக்கு ஸாத்மித்தவாறேஎன்மார்பிலேவ
ந்திருந்தருளினானென்கிறார். * * ||ரு||

இ—கிறார் (விரோதிதர்ஷியால்) ஸம்ஶ்லேஷகமநத்துக்கஹேது
காரணத்தை வெளியிடுகிறார் (என்னொக்கலையிலிருந்தியால்) என்
னெஞ்சினுளானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்மார்பிலேயிருந்தி
ல்)" வக்ஷஸ்ஸ்தலேஜகதாம்வக்ஷஸிஸம்ஶ்ரிதாஸ்து" என்றதில்போலே
யென்றபிப்ராயம். ஒக்கலையானே தோளிணையானே என்றுவாறு

ஶ—டேகூடவென்றபடி. அயனும் - சதுர்முகனும், இந்திரனும் - இந்த்ர
னும், முதலாக - ருத்ரஸஹித ப்ரஹ்மேந்த்ரர்களாதியாக வெ
ன்றபடி. ஸம்ருத்திஶேஷ, ஒக்கவும் - யுகபத்' யதாவஸ
ரமாக, ஸ்வஸ்ருஜ்யரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்தாவரங்
களுக்கும் ஒருவாசியின்றியே யென்றபடி. ஸம்ஸ்ருஷ்டிக்கு
ஸமரானஸ்ருஷ்டியாக, ஒக்கவுமென்கிற ஸமுச்சயத்தா
லே ப்ரஹ்மாதிஸ்ருஷ்டிமே ஈஶ்வரமாயிருக்க ஸமர்ப
ணஸமமாக ஸ்ருஷ்டிஸமானமென்று தோன்றுகிற
து. தோற்றிய - தோற்றுவித்த, ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. ஈசன் -
நியந்தாவான, மாயன் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான, ஒக்கலைவைத்து -
வஞ்சனையானவள் மாத்ருஸ்வரூபத்திலே க்ருஷ்ணனை
யெடுத்துக்கொண்டு, முலைப்பாலுண்ணென்று - ஸ்தந்யத்தை பானம் பண்ணு
என்றுசொல்லி, தந்திட - ஸ்தந்யத்தைக்கொடுக்க, வாங்கி - ஸ்வீ
கரித்து, செக்கஞ்செக - நஶிப்பிக்கவேணுமென்கிற வஞ்சக
நாஶிஸமயமானது நஶிக்கும்படி, செக்கம்செகுத்தல் - முடித்
தல், நாஶநமென்றபடி. அன்று - தஸ்மின்காலே, உயிர்செக -
ப்ராணன்நஶிக்கும்படி, அவள்பால் - அவளுடையஸ்தந்யத்தை,
உண்ட-பெருமான் - பானம்பண்ணினஸர்வேஶ்வரன், என்னெஞ்சினுளா
ன் - ஹ்ருதயஸ்தனாயிருப்பானன். * * ||ரு||

மூ—மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான்மற்றும்யவர்க்குமஃதே*காய
முஞ்சீவனுந்தானேகாலுமெரியுமவனே* சேயனணியன்

ஆ—(மாயன்) தேவாதிஶரீராதிகளுக்கும் தத்தவச்சின்னரா
ன ஜீவர்களுக்கும் வ்யஷ்டிவ்யாதிஸமஷ்டிகளுக்கு மாதாவாய்,
ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யனாய், அநாஶ்ரிதர்க்கஸந்நிதியாய், ஸந்நிதியாயிட
த்து அவர்களைத்தனையேனு முபேக்ஷ்யரேயாகிலும் அவர்கள் உந
வாக்குங்கூட ஸந்நிதியாயிருந்தவன்றான் என்மார்பிலே மெமூ

இ—வேதாந்தங்களிலேதம்முடையவாஸ்யாவஸவங்களையேபே
சையாலிப்பாட்டிலே நெஞ்சுஸஹம்வக்ஷஸ்ஸிலேக்காட்டுகிறதென் று
கருத்து. * * * * ।ருகு।

✳ அருப்பாட்டு. ✳

காயமுஞ்சீவனும் இத்யாதி ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்குங் கா
ரணமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதீத்யாதியால்) அணியனென்கிற
தற்குத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) சே
யனென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அநாஶ்ரிதர்
க்கித்யாதியால்) யவர்க்குஞ்சிந்தைக்குங் கோசரமல்லனென்கிற
தற்குங் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிதியாயிட்டு இத்யாதியா
ல்) என்னெஞ்சினுள்ளானென்கிற ஸமாவாதப் ஸமுச்சயாஜந
மாகைக்காக விதற்குங் காரணமருளிச்செய்கிறார் (தானென்மார்

ஶ—காயமுஞ்சீவனுந்தானே - காயஶ்ஶ தத்அவச்சின்னாஜீவஶ்ச
ஸர்வம், தத்ஸமபஶரீரகமென்றபடி. காலும் - வாயுஶ்ச, எ
ரியும - ஜ்வலநஶ்ச, அவனே - ஸவனவ, அணியன் - ஸமீபவர்த்தீ
ஆஶ்ரிதாநாமிதிஶாவ:. சேயன் - தூரஸ்தன். அநாஶ்ரிதாநாமிதிஶாவ:.
ஸநாஶ்ரிதாநாமிதிஶாவ:. அவர்களையிஸயிக ஜ்ஞாநஸங்கோசா...
ளாலோ?வென்ன வருளிச்செய்கிறார், (யவர்க்குமித்யாதி) யவர்
க்கும் - எல்லார்க்கும், அதிஶயிதஜ்ஞாநஶக்திகளானவர்க்குமென்
றபடி. சிந்தைக்குங்கோசரமல்லன் - கண்ணுக்குமிஷயமல்லா
தொழியமன்றியே நினைக்கும் விஷயமல்லாதவனென்றபடி.
என்னெஞ்சினுள்ளான் - இப்படியிருந்துவைத்து என்னுடைய
மார்பிலேயிராநின்றவன் தூயன் - ஸர்வஜ்ஞனுப்பொண்டு, உதவ

மூ—யவர்க்குஞ்சிந்தைக்குங்கோசரமல்லன்* றாயன்றுயக்கன்மய

ஆ—ந்தருளியிருந்தவிருப்புவாத்ஸல்யத்தவாறே ஸம்ஶ்லேஷைகபோ
போஜநனுப் தன்னுடைய குணங்களாலும் செயல்களாலும் எ
ன்னை நைவித்து என்னை பறிவழித்துக்கொண்டு பெரிய திருவடி
திருத்தோளிலேயிருந்தருளுமாப்போலே என்னுடைய தோளி
லே யேறியிருந்தருளினான், இப்படி மற்று மற்றேனுமொருவனு
க்குச்செய்தருளினானோ, ஒருவனுக்கென்பக்கலுள்ள ஸந்நிவேஶ

இ—பிலேயித்யாதியால்) தாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷித்யாதியால்) ஸம்பந்தாதிபான,
ரூபஸௌந்தர்யம் சுவிஶ்ராவ்யாதித்யாதிரவஸரங்களெல்லாம் மன
னகம் ஐத்யாதிகளிலே உக்தங்களாகையாலே இங்கே யாஶ்ரித
ஸம்ஶ்லேஷாதிஶய போஜநாதிஸர்வாத்யாதிவஸ ஸௌ
ஶீல்யமென்றுகருத்து. துயக்கனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) துயக்கென்றதிங்கு ஜ
நக்ஷோபகரமாயாய்க்கொண்டு குணாதிஷ்காரஜநக
ஜநவைசித்ர்யமென்று கருத்து. மயக்கனென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ஞானாநா
திஸம்பாதனத்தாலே மோஹிப்பித்துக்கொண்டென்றபடி. தோ
ளிணையானென்கிறவிடத்தில் விணைஸ்யூதாலே ஸாயுஜ்ய
ஸ்யம் ஸூசிதமாகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பெரிய
வித்யாதியால்) மற்றும்பவர்க்குமீதே என்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) மாயனென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஒருவனுக்கித்யாதியால்) கத்ஞா

ஸ—ஶ்லேஷைகபோஜநனைப்க்கொண்டென்றபடி. துயக்கன் -
துயக்கு - ஜநக்ஷோபம், துயக்குப்பண்ணுமவன் துயக்கன்,
ஸகுணாதிகளைக்காட்டி ஜநவைசித்ர்யகரனைப்கொண்டு, மய
க்கன் - ஞானாநாதிஸம்பாதநத்தாலே மோஹகனைப்க்கொண்டு, என்
னுடைத்தோளிணையான் - ஸ்வீயாம்ஸயுக்மவர்த்தியானவன், இணை -
யுக்மம், இணையிலேயிருக்குமவன் இணையான். மற்றும்யவருக்
கும் - இன்றுமாரேனுமொருவருக்கும், அஃதே - இதுண்டோ

மூ — க்கனென்னுடைத்தோளிணையானே * * ॥ ௬ ॥

தோளிணைமேலுநன்மார்பின்மேலுஞ்சுடர்முடிமேலுந்* தா
ளிணைமேலும்புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மான்* கேளி
ணையொன்றுமிலாதான்கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி* நாள

ஆ — மிருக்கும்படியே, யிதென்கிறார். * * * ॥ ௬ ॥

(தோளிணை) தம்மோடு கலந்தநன்மைக்காக எம்பெரு
மான் தன்னுடைய நிரவயிகமாய் நிரவதிகமாய் ஸ்வாபாவிக

இ — ஹிநிவெஶாநிவாஸ்யப்ரேமவக்ஷம்விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ॥ ௬ ॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

பாட்டிலபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (தம்மோடித்யா
தியால்) தம்மோடுகலந்தருளுகைக்காக நிரவயிகமாய் நிரவ
திமாய் ஸ்வாபாவிகமானவென்றநயம். கேளிணையொன்றுமிலாதா
னென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கி
றார் (நிரவயிகமாயென்று) இத்தையுரைக்கிறார் (நிரவதிக
த்தாலே) கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி யென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகத்யாதியால்) பரிவர்த்ய

ப — இந்தவக்ஷஸ்யமுண்டோவென்கை.கதவவ,மாயன்-க்ருஷ்ண
ஹரிதன். * * * * * ॥ ௬ ॥

கேளிணையொன்றுமிலாதான் - கேள்என்றும் இணையென்
றும் இந்தஶப்தத்வயமும் ஸத்ருஶவாசி, ததாச தன்னுடைய
ஶௌஹார்தஸௌஶீல்யத்துக்கும் வாத்ஸல்யத்துக்கும் ஸம்ஶ்லேஷத்து
க்கும் ஸத்ருஶமில்லாதவனென்றபடி. கிளருஞ்சுடர் - ஜ்வலனஸ்வபா
வாத்மகமாய், ஒளிமூர்த்தி - ஸ்வப்ரகாஶதேஜோரூபாத்மகமான திவ்ய
விக்ரஹத்தையுடையவனான, இது அம்மானுக்கு விஶேஷணம். தோ
ளிணைமேலும் - புஜத்வயத்தின்மேலேயும், நன்மார்பின்மேலும் -
ஸ்ரீவத்ஸாங்கமான வக்ஷஸ்ஸின்மேலேயும், சுடர்முடிமேலு
ம் - தேஜோமயகிரீடத்தின்மேலேயும், தாளிணைமேலும் - சர
ணபத்மத்தின்மேலேயும், புனைந்த - சாற்றப்பட்ட, தண்ணந்
துழாயுடை - ஶீதளமாய் ஸுந்தரமான துளஸியையுடைய
வனான, அம்மான் - ஸ்வாமியானவன், நாள் - ப்ரத்யஹம், அம்மா

மூ—ணைந்தொன்றுமகலானென்னுடைநாவினுளானே* ॥எ॥
நாவினுணின்றுமலருஞானக்கலைகளுக்கெல்லா* மாவியுமா
க்கையுந்தானேயளிப்போடழிப்பவன்றானே* பூவியனாற்றட

ஆ—மான அழகுக்குமேலே என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக த
ண்ணந்துழாய் கொண்டணிந்து, ஒருக்ஷணமாத்ரமும் என்னைவிடி
ல் தரிக்கமாட்டாத வ்யாமோஹத்தைக்கொண்டு, என்னுடையநா
விலேவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார். * * ॥எ॥

(நாவினுள்) ஸாஹஸ்ரவணமாத்ரவ்ருத்திவாதுஜைப் சக்ராஙு
வஷிதிவ்ருத்திஹேதுஸாதனுய் நிவிஜஜஹதாதபவிஹவபு

இ—த்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்)
நாளணைந்தொன்று மகலானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) * * * ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாமாவியு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஸாமேத்யாதியால்) ஆக்கையுந்தானே யெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தச்ஸரீரேத்யா
தியால்) அளிப்போடழிப்பவன்றானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (நிமித்தேத்யாதியால்) பூவியலென்கிறதற்குத்

ப—ந்து - ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஒன்றுமகலான் - ஸம்ஶ்லேஷித்தும் விஶ்லேஷி
யாதவனாய்க்கொண்டு, என்னுடைநாவினுளான் - மதீயஜிஹ்வாக்ர
வர்த்தியானான், எனக்கு ஸூக்திவிஷயனானானென்பாருமுண்டு. ॥எ॥

நாவினுணின்றுமலரும் - ஜிஹ்வையிலிருந்து வர்த்தியாநின்ற,
ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம் - ஜ்ஞாநஹேதுவான ஸகலவித்யை
களுக்கும், ஆவியுமாக்கையுந்தானே - ப்ராணஸ்தானீயமான வ
ஸ்துவும் ஶரீரஸ்தானீயமான ஶப்தமும் தானே யாயிருக்கும்,
ஶப்தாநாம்ஸமஸ்தவ்யக்தி விஶேஷணங்களாக ஸாதாரநாயிகார
ணம். அளிப்போடு - ரக்ஷணத்தோடேகூட, அழிப்பவன் - ஸம்
ஹரிக்குமவன், தானே - ஸ்வயமேவ, ஜகதாதிகிஶேஷ:. பூவிய
ல் - வாஸவஸதாவன், ஸாக்ஷாத்காரனென்றபடி. நாற்றடத்த.
ளன் - வதாஸம்ஸ்யமாய் விஷயங்களான ஹாஜங்களையுடைய

மூ — ந்தோளன்பொருபடையாழிசங்கேந்துங்* காவிநன்மேனி
க்கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே* ||அ||
கமலக்கண்ணனென் கண்ணினுள்ளான்காண்பனவன் கண்க

ஆ — ஸ்ரீமதப்ஜவக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரஸாகாரஜப்வதாஹ்ராஜஜப்யஸம்வ
வக்ருஜயாரஜப்ஜநீலஸஜஸ்யாஜப் கமலதாக்ஷனுபிருந்த
வன் என்கண்ணுக்குள்ளே புகுந்தருளினனென்கிறார். ||அ||

(கமலக்கண்ணன் (ஸ்ஹாஷ்யஸாவரஜமான ஸக்ஜகத்தை
யும் படைத்தருளின கமலக்கண்ணன் என்கண்ணினுள்ளே புகு
ந்தருளினன் நானவனை யென்கண்களால் காணப்பெற்றேன்

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்ஷ்யத்யாதியால்) ஸர்வேஸ்வ
விகாஸ், தத்வதர்க்காரஸ், ஸவிதவக்ஷ்யவதர்க்காரஜகி
யாவஸ் நாற்றடாந்தோளனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வதஸப்ஜ
ஞயென்று) பொருபடையாழிசங்கேந்து மென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்யாதியால்) காவிநன்மேனி
யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜஸீவரேத்யாதியால்) கமலக்கண்ண
னென்கிறதையுரைக்கிறார் (கமலேத்யாதியால்) ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

கமலத்யனித்யாதி உலகமாக்கி யித்தைக்கிற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹாதீத்யாதியால்) கண்ணினுள்ளானெ
ன்று கீழ்ப்பாட்டில் ஸம்யக்தவ்யவஸாதரம் சொல்லிற்று, இங்
கே அதில் கவஷ்யத்தைச்சொல்லுகிறதென்று காட்டுகிறார் (கண்
ணினுள்ளேயித்யாதியால்) காண்பனென்பதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதியால்) வக்ஷாஜஜந்யஜ்ஞானவிஷய

ஸ — வன், பொருபடையாழிசங்கேந்தும்- யாஜாயமாயாயங்க
ளான வக்ரஸம்வபாலன், பொரு - யாஜ, படை - ஆயாயம், கா
விநன்மேனி - காகமுபரஸாவநவிரஹன், காவி - காவமுபம்
கமலக்கண்ணன் - ஸவவியஜன பம்பரீகாக்ஷன், என்கண்
ணினுளான் - என்னுடைய வக்ஷஸ்ஸக்குள்ளே புகுந்தான், வ
க்ஷவிஷயனுனென்னவுமாம். * * ||அ||

கமலத்து - கமலஸ்ஜன, கமோஸநனனென்றபடி. ஆயு

மூ—ளாலே* யமலங்களாகவிழிக்குமைம்புலனுமவன்மூர்த்தி*
கமலத்தயனம்பிதன்னைக்கண்ணுதலானொடுந்தோற்றி* யமல
த்தெய்வத்தோடுலகமாக்கியென்னொற்றியுள்ளானே ॥கூ॥

ஆ—ன், அவனும் தன்னுடைய ஸ்ரீமத்தான அழகிய திருக்கண்களா
லேயென்னுடைய ஸர்வேந்த்ரியங்களும்போம்படியென்னைக்கு

இ—க்ஷம் சொன்னபடியன்று. சக்ஷுராதிகரணங்களாலே அநுப
வவிக்கிறதாக வொருஜ்ஞாநவிஶேஷத்தை யென்றபடி.
இவ்வர்த்தம் "ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே தம்முடையதிருவுள்ளத்தி
லேஅநுபவித்து" என்று வாயுந்திரையுகளின் ப்ரவேஶத்திலே
அருளிச்செய்கையாலே ஸித்திதம். அவன்கண்களாலே யென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுமித்யாதியால்)
கமலக்கண்ணனென்கையாலே அவன்கண்களென்கிறவிடத்தில் க
ண்ணுக்கு ஸ்ரீமத்த்வாதிகள் ஸித்தங்களென்றுகருத்து. அமல
ங்களாகவிழிக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(என்னுடையவித்யாதியால்) அமலஶப்தம் இங்கே பாவபரமாய

ப—ன்நம்பியென்கிறதை நம்பிஅயனென்றுமாறுக. நம்பி - பூர்
ணனான, ஜ்ஞாநாதிபூர்ணனான வென்றபடி. அயன்தன்னை-அஜ
னை, தன்னையென்று அநாதரயோக்யம். கண்ணுதலானொடும் - க
ண்ணை நுதலிலேயுடையவனோடேகூட, நுதல் - லலாடம், ருத்ர
னோடேகூடவென்றபடி. தோற்றி - தோன்றப்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டி
த்தென்றபடி. அமலத்தெய்வத்தோடு - ஸம்ஸாரரான தேவ
ஜாதியோடே, உலகமாக்கி - லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஸ்வபா
வனான, நெய்யுண்ணியென்னுமாப்போலே ஆக்கியென்றது ஆ
க்கும்ஸ்வபாவனென்றபடி. கமலக்கண்ணன் - புண்டரீகாக்ஷன்,
என்கண்ணினுள்ளான் - என்னுடைய சக்ஷுஸ்ஸுக்குள்ளேயிரா
ன்றான், காண்பன் - காணுகின்றேன், நாஸ்திஸம்ஶய:. அவன்
அந்தகமலக்கண்ணன், கண்களாலே - ஸ்வநயநங்களாலே, அம
லங்களாக - மலங்கள்போம்படியாக, மலம் - பாபம், தத்கார்ய
மான ஸம்ஸாரத்தைக்காட்டுகிறது. ஸம்ஸாரம்போம்படியாகவெ
ன்றபடி, விழிக்கும் - கடாக்ஷியாநிற்கும் - ஐம்புலனும் - பஞ்சேந்
த்ரியங்களும், அவன்மூர்த்தி - அவனுக்கு ஶரீரம்போலேவிதே

மூ—நெற்றியுணின்றென்னையாளுநிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடி*கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக்கண்ணபிரானைத்தொழுவா* ரொற்றைப்பிறையணிந்தானுநான்முகனுமிந்திரனு* மற்றையம

ஆ—ரிரப்பார்த்தருளாநின்றான்,இப்படிமற்றுமுள்ள தேவதாதி ஸகலகாரணங்களாலும் அவனையேஹ ஜிக்கப்பெற்றேன்' நிரவதிக மான நிவ்ருத்தியெனக்கு ஸாதித்தவாறே பின்னையென்நெற்றியுள் நின்றருளினானென்கிறார். * * * ॥கூ॥

(நெற்றியுள்) ஸர்வேஶ்வராதி ஸகலதேவதைகளும், நெற்றியுள்நின்றென்னையடிமை கொண்டருளுகிற இந்தத்திருவடிமலர்களைச் சூடிக்கொண்டு, கற்றைத்துழாய் முடிக்கோலக்கண்ணபிரானைத் தொழுவார், அவனை ஸர்வஜ்ஞனைப் ஸ்வாஶ்ரய ஸமாஶ்ரயணீயன்

இ—வாவியாய்க்கொண்டு ஸ்ரீதாயமான ஸஹாவாஹநத்தை ஸாதிக்கிறதென்றுகருத்து. ஐம்புலனுமவன்மூர்த்தி யென்கிறதற்கு த்காத்ப்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுநிதர்யாதியால்) பாட்டில் ஸஹிதேக்தாஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகத்யாதியால்) ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ஒற்றைப்பிறைமி த்யாதி எல்லாமித்யுகம் ஸம்ஹரிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்யாதியால்) ஆஶ்ரயணத்தையுரைக்கிறார் (நெற்றியுளித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்தும் ஸவிதாஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனேயித்யாதி எம்பெருமானென்னுமளவாலே) பாட்டில்

ஸ—யங்கள், தேவதைகள் வணங்கவென்றபடி என்னெற்றியுள்ளானே— இத்தனை ஸாதித்தவனதுை அவன்.ஶ்ரீபதியாடு வேறென். ॥கூ॥

ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் - ஏகையான வக்ரகலையை ஆபரணமாகதரித்த ருத்ரனும், நான்முகனும், இந்திரனும், ஸஹிதம், மற்றையமரருமெல்லாம்-மற்றுமுள்ள தேவதைகளெல்லாரும், இதற்குத்தொழுவாரென்கிறதோடே அந்வயம். நெற்றியுள்நின்று - ஸஹிதம், என்னையாளும் - என்னையடிமைகொள்ளாநிற்கிற, நிரைமலர்ப்பாதங்களை - நிரைமலர் - நிரைத்தவ பூக்கள், நிரை - வரிசை, வரிசையாகவுள்ள தூபதீபலதாக்களை யென்றபடி. சூடி - ஶிரஸாவஹித்து, இருக்கும் தொழுவாரென்கிற

ரூ—ராநமெல்லாம்வந்தெனதுச்சியுளானே * * ॥௰॥
உச்சியுள்ளேநிற்குந்தேவதேவற்குக்கண்ணபிராற்* கிச்சை

ஆ—னவெம்பெருமான், என்னெற்றியுள்நின்றருளின நிலையெனக்கு ஸாக்ஷாத்கரித்தவாறே பின்னையென்னுச்சியுள்ளேவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார். * * * * ॥௰॥

(உச்சியுள்ளே) இப்படியுச்சியுள்ளே நிற்கையாலே ஸர்வேஶ்வரனானவனுகக்கும்படிசொன்ன இத்திருவாய்மொழியை

இ—ஃபலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னெற்றியுள்ளே நின்றநிலையெனக்கு ஸாக்ஷாத்கரித்தவாறேயென்று) * ॥௰॥

✳ நிகமனம் ✳

உச்சியுள்ளேநிற்குமென்கிற விஶேஷணம் ஹேதுகர்ப்பமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது - ஸாக்ஷாத்கார ஸமநந்தரத்தாலேயென்றபடி. தேவதேவர்க்கு என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) "யதபேக்ஷாத்ரபேக்ஷிதாஸஸ்யஹி தத்விசாரணேஶிதா ஸர்வேஶ்வரதா" என்கிறபடியே க்ஷுத்ராபேக்ஷிதவிசாரணத்தாலே ஸர்வேஶ்வரத்வம் ப்ரதிஷ்டிதமாய்த்தென்கை. இச்சையுள்செல்ல என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுகக்கும்படியென்று)

ப—தோடே அந்வயம். கற்றைத்துழாய் - புஞ்ஜீக்ருததுளஸியை, முடிக்கோலம் - ஶிரோலங்காரமாக உடையனான, கண்ணபிரானை - க்ருஷ்ணனென்ன உபகாரகனை, தொழுவார் - ஸேவிப்பார்கள், வந்து - இப்படி ஸர்வேஶ்வரத்ருஷ்டனானவன்தானிருந்தவிடத்திலேவந்து, எனதுச்சியுளானே - மதீயஶீர்ஷஸ்தவர்த்தியானான்॥

உச்சியுள்ளேநிற்கும் தேவதேவர்க்கு - மதீயஶீர்ஷஸ்தவர்த்தியாய் தேவதேவரான, கண்ணபிரார்க்கு - க்ருஷ்ணனென்னுபகாரகர்க்கு, பூஜார்த்தே பஹுவசநம், இச்சை - இச்சை, உள் - ஹ்ருதயத்திலே, செல்ல - நடக்கும்படி, க்ருஷ்ணனுக்குத் தம்மிடத்திலே ராகமானது நஸ்லிலே நடக்கும்படியென்கை. அவனுகக்கும்படியென்று பர்யவஸிதார்த்தம், இதற்குச் சொன்னவென்கிறதோடே அந்வயம். உணர்த்திய - அவனுக்கறிவித்த, வண் - உதாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - சடகோபனு

மூ—யுட்செல்லவுணர்த்தியவண்குருகூர்ச்சடகோப* னிச்சொ
ன்னவாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தெம்பிராற்கு* நிச்சலும்
விண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல்சென்னிபொருமே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—யெம்பெருமானுக்கு நிச்சலும்விண்ணப்பம்செய்ய, நீள்க
ழல்சென்னிபொருமென்கிறார்.* * * ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ—ஸேஷம்ஸ்பஷ்டம். * * * * ||சக||

ஸ—லே, இச்சொன்ன-இப்படிசொல்லப்பட்ட, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையுமோர்பத்து - இந்த விலக்ஷணமான ஸூக்தத்தை, எம்பிராற்கு - ஸர்வஸ்வாமிக்கு, விண்ணப்பம்செய்ய - விஜ்ஞாபநம்பண்ணில், நீள்கழல் - ஆஸ்ரிதரிருந்தவிடத்தளவும் நீண்டுவருமவையான திருவடிகள் - சென்னி - ஸிரஸ்ஸிலே, நிச்சலும் - நித்யமும், பொரும் - பொருந்தும், ஸர்வபதிகங்களாம், ஸமஸ்தவரணவ்யாவ்ருத்தமோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்கை. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாந ஸேவதி ஸ்ரீமதேஹாஸ
ராமாநுஜமஹாதேஸிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத்த்ருதீயஸந்த்ராவளி:.
(இவையுமவையும்.)

யச்சேதஸ்ஸ்பஷ்டம்ஸ்வாஸவ்யாபாரம்பிம்பவத்வா
ஸ்ஸ்ரீநம் விசித்ரகளவ்ருத்தவேஸம்ஹாஜஸிவாஸதம்
தாஸாவிஷ்டாவநஸ்யம் । யக்ஷாமேச்ச்ருநிவிஷ்டம்ஸ்யு
தமஸிகதேஹஸ்தகேதஸ்யுவாஸம் ப்ரத்யாஹாரோ
ஸதநீத்யாவிஹாமநாபாஹாமேஜஸாத்ருஹோமவந்தா
நாகம் * * ||உO||

(யச்சேதஸ்பஷ்டம்) என்னுடைச்சூழலுளானே - சுற்றடிக்
கொண்டுதோற்றியும். (கஸ்தஷ்டம்) அவனென்னருகலிலா
னே - ஸமீபத்திலேவந்துதோற்றியும், (ஸ்வாஸவ்யாபாரம்) ஓ

ஆ—(பொருமாநீள்படை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மோடுகல

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—கீழ்ச்சொன்னகலவியையே இத்திருவாய்மொழியிலும் சொல்லுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்ராஜ்யால்) இப்படியென்றது உக்தரீத்யாவக்ஷ்யமாணரீத்யா என்றபடி. அதாவது - நெற்றியுள்ளென்கிற பாட்டின்படியே தம்முடைய உச்சியுள்ளேநிற்கையும், ஒரெண்டானுமின்றியே யென்றுமேல் சொல்லப்புகுகிறபடியே நிர்ஹேதுகமாகையும், உச்சியுள்ளேநிற்கை எம்மாவீட்டிற்படியே தமக்கு நிரதிஶயபுருஷார்த்தமாகையாலும் இது நிர்ஹேதுகமாக வருகையாலும் நிரூபிக்யானது நிரவதிகமாய் அத்தாலே அக்கலவியைக்கொண்டாடுகிறாரென்றபடி. இத்தாலே கீழுக்கு ஸாத்ம்யபோகப்ரதாநத்திலே தாத்பர்யம். இத்திருவாய்மொழிக்கு கலவியைக்கொண்டாடுகையிலே தா

கூ—தா—ழிவிலனென்றேநெடுமே-விட்டுப்பிரியமாட்டாதேயும், (ஸம்ஸ்லேஷாவஸ்தைந) கண்ணனென்னொக்கலையானே - குழந்தையைப்போலே ஒக்கலையிலே வந்திருந்தும், (வித்தகருத்ர வேஶம்) மாயனென்னெஞ்சினுளானே - நெஞ்சிலேவந்து ப்ரவேசித்தும். (ஸாஜஸிவாரமதம்) என்னுடைத்தோளிணையானே - தோளிணைமேலேறியும், (தாஸ்யவிஹாஸநஸ்யம்) என்னுடை நாவினுளானே - ஜிஹ்வாவிஹாஸநத்திலேயிருந்தும். வக்ஷ்யநிர்விஷ்டம்) கமலக்கண்ணனென் கண்ணினுளானே - கண்ணினுள்ளேயிருந்தும், (ஸ்ரீதத்ஸிகதம்) என்னெற்றியுளானே - நெற்றியிலேநின்றும், (ஶஸ்தகேதஸ்ரீகாம்ஸம்) எனதுச்சியுளானே - ஶிரஸ்ஸிலேயிருந்தும், இப்படி ஸந்தோஷிப்பிச்சிற வெம்பெருமானை "இவையுமவையு" மென்கிறஶ்லோகத்தில் ஆழ்வார் ஸக்ருதமான ப்ரத்யாஹாரத்திலுக்கு ஶத்தாலே ஸாத்திக்கஸாத்திக்க ஸந்தோஷவித்தருளினாரென்கிறார். * * * ॥உ௦॥

ஸ்ரீஶைல நிமஶாஸ்ஜஸ்ஸாதேஶிகாயநம: .

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில்ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூ—பொருமாநீள்படையாழிசங்கத்தொடு* திருமாநீள்கழலே
ழுலகுந்தொழ* வொருமாணிக்குறளாகி

ஆ—ந்தகலவியால் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகமான ப்ரீதியாலே யக்கலவியைப்பேசுகிறார். விரோதிநிரஸநஸ்வபத்தில் அவர்களுக்குத்தக்கபடியன்றியே அபிகமம்கந்கிளர்ந்து கொண்டுசெல்லும் ஸ்வபாவமான திருவாழிதிருச்சங்கு முதலான திவ்யாயுதங்களையேந்தின அவ்வழகையும் அளவிறந்த அழகையுடைத்தான தன் திருவடியையும் ஸர்வாத்மாக்களும் கண்டுதொழும்படியாக ஒரு

இ—தபஸ்விம்என்றதாய்த்து. இத்தாலே ஸாமக்ரியும்ஸௌசீல்யமுமாய்த்து. இத்தாலெம்பெருமானுடைய ஆநவதிஜ்ஞாநவைராக்யம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யூஹமென்றுஸித்தம். ஆநவதிஜ்ஞாநவைராக்யமாவது - உபாயத்வமும்.உபேயத்வமும் வாத்ஸல்யமும் பாராதே ஸர்வஸமாச்ரயணீயனாம் ஸ்வபாவம். ॥

✳ முதற்பாட்டு. ✳

பொருமாநீள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதிநிராஸ ஸ்வபாவமான என்னுமளவாலே) படையாழிசங்கத்தொடு என்கிறதை உபலக்ஷணமாக்கி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியிதராதியால்) திருமா என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவிறந்தவிதராதியால்) கழல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்திருவடியையுமென்று) சங்கத்தொடென்று ஸஹபாவவசநத்தாலே ஸமுச்சயம்விவக்ஷிதமென்று கருத்து. ஏழுலகுந்தொழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸர்வ

ப—பொரு - யுத்தஸாதநங்களாய், மாநீள் - தீர்க்கதீர்க்ஷ வத்துக்களான, வக்ஷஸ்தலவிக்ரமவிஷயமாக வர்த்தியாநின்றவென்றபடி. படை - ஆயுதங்களான, ஆழிசங்கத்தொடு - சக்ரசங்கங்களோடே, திருமாநீள்கழல் - திரு - சௌந்தர்யம், சௌந்தர்யவத்வங்களான ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு காரிதிஹேதுக்கள் விவக்ஷிதங்கள். இந்தநிறைவையுடைததாய் - தீர்க்கமாய் ஆச்ரிதரிருந்தவிடமளவும் நீண்டுவரக்கடவதான திருவடியை, ஏழுலகுந்தொழ - ஸப்தலோகங்களும் தொழும்படி. ஒருமாணிக்குறளாகி - அத்விதீயமான வாமநவேஷனாய், நிமிர்

மூ—நிமிர்ந்தவக்* கருமாணிக்கமென்கண்ணுள்ளதாகுமே* ॥௧॥
கண்ணுள்ளேநிற்குங்காதன்மையாற்றொழில்* எண்ணிலு
ம்வருமென்னினிவேண்டுவம்* மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவு
ம்* விண்ணுமாய்விரியுமெம்பிரானையே* * ॥௨॥

ஆ—மாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்தவக்கருமாணிக்கம் அவ்வழகோடே யென்கண்ணுள்ளேயிருந்ததென்கிறார். * ॥௧॥

(கண்ணுள்ளேநிற்கும்) ஸர்வேஶ்வரனான எம்பெருமான் தன்னுடைய ஸந்நிதியாலே என்னுடைய ஹ்ருதயத்தை விஞ்சும்படி என்னுடைய கண்கள்துடக்கமாக உள்ள ஸ

இ— த்ருஷ்டியால்) தொழவென்னவே கண்ணையும் ஸர்வேந்த்ரியங்களுமெ ன்றுகருத்து. அக்கருமாணிக்கமென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகோடேயென்று) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

உத்தரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வத்ருஷ்டியால்) எம்பிரானையென்றது ஸ்வாமித்வஸீமையை யென்றுகருத்து. கண்ணுள்ளேநிற்கு மென்கிறவிடத்தில் ப்ரத்யக்ஷமான ஸாக்ஷாத்காரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்ருஷ்டியால்) எண்ணிலுமென்கிறதை ஸங்கல்ப்யமாக நினைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்ருஷ்டியால்) கண்ணுள்ளேநிற்கு மென்கிறதை

ஸ—ந்த்ரிவிக்ரமாவதாரமான ஸௌலப்யமான, அக்கருமாணிக்கம் - அந்தநீலரத்னம், என்கண்ணுள்ளதாகும் - என்னயனகோசரமாகாநின்றது. * * * ॥௧॥

மண்ணும் - ப்ருதிவியும், நீரும் - ஜலமும், எரியும் - அக்நியும், நல்வாயுவும் - பாவகமான நல்லதானவாயுவும், விண்ணுமாய், ஆகாஶமுமாய், தத்வங்களுக்கென்றபடி. விரியுமெம்பிரானை - "பஹுஸ்யாம்" மென்கிற ஸங்கல்பபூர்வகஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகிற ஸர்வஸ்வாமியாய், காதன்மையால் - வாத்ஸல்யத்தாலே, தொழில் - தொழுதால், கண்ணுள்ளேநிற்கும் - ப்ரத்யக்ஷவிஷயத்திலே ஸ்திரனாகவிருக்கும், எண்ணிலும்வரும் - எண் - ஹ்ருதயம், ஹ்ருதயத்திற்காட்டிலும் விஞ்சிவரும், ஹ்ருதயாதிஶயி க்கமாக என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்குமென்றபடி. இனி - இதற்மேல

மூ—எம்பிரானையெந்தைதந்தைதந்தைக்குந்* தம்பிரானைத்தண்
டாமரைக்கண்ணனைக்* கொம்பராவுநுண்ணேரிடைமார்ப

ஆ—வ-க்ஷணங்களுக்கும் ஸாம்யமாக வினிநமக்கு வேண்
டுவதுண்டோவென்கிறார். * * * ॥உ॥

(எம்பிரானை) இப்படிதம்மோடு கலந்தருளினவெம்பெருமா
ன், பிராட்டியுந்தானுமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையுந்
தன்றிருக்கண்களாலே தம்மைக்குளிரப்பார்த்தருளுகிறபடியையு
ங்கண்டு ஹ்ருஷ்டராய் எம்பிரான் என்றும் எந்தைதந்தை தந்தைக்
குந்தம்பிரான் என்றுமவனையேற்றிக்கொண்டுதமக்குத் துணை

இ—உபலக்ஷணமென்றுநினைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(என்னுடையகண்களிலக்ஷ்யால்) ஸாம்யமாகவென்றது ஸாம்
யமானபின்னென்றபடி. என்னினிவேண்டுவ மென்கிறதை உரைக்
கிறார்(இனியிலக்ஷ்யால்) * * * ॥உ॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

எம்பெருமான்தம்மோடு கலந்தகலவியைப்பேசவந்த விவ
ரிப்பாட்டிலே யவனுக்கு வாசகஸ்ஸாதிகளுஞ்சொல்லுகையும், தொ
ழாய்மடநெஞ்சமே என்கையும் ஸம்மதமோவென்ன லவதரிப்
பிக்கிறார் (இப்படியிலக்ஷ்யில் ஹ்ருஷ்டராயென்னுமளவாலே) (பிராட்
டியுந்தானுமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையுமென்கிறவித்
தாலே) ... வாக்யத்துக்குந் தாத்பர்யஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.
(தன்றிருக்கண்களாலே தம்மைக்குளிரப்பார்த்தருளுகிற படி
யையும் என்கிறவித்தாலே) தண்டாமரைக்கண்ணனை யென்கிற

ஸ—என்வேண்டுவம் - என்னதை ஆசாஸிப்போம், உசேசாயி
க்ஷாஸாஸ்யமொன்றுமில்லையென்றபடி. * * ॥உ॥

மடநெஞ்சமே - ஸாம்யமானதநலோ? ராம்பு - ஸாவெ
லஜாஸாவெவிலக்ஷிதம், அரா வு-அரவு ஸர்ப்பம். நுண்ணென்
றும் - நேரென்றும் - ஸூக்ஷ்மவாசகங்கள், ஸத்யஸூக்ஷ்மமெ
ன்றபடி. லஜாஸாவெயிற்காட்டிலும் ஸர்ப்பத்திற்காட்டிலு
மத்யஸூக்ஷ்மமான விடையையுடையவள், கொம்பராவுநுண்
ணேரிடையென்று வஹுவ்ரீஹி. லக்ஷ்மியைச்சொன்னபடி. அ
வளையார்பிலேயுடையவனை தண்டாமரைக்கண்ணனை - ஸ்ரீ

மூ—னை*எம்பிரானைத்தொழாய்மடநெஞ்சமே* ॥௫॥
நெஞ்சமேநல்லைநல்லையுன்னைப்பெற்றால்* என்செய்யோமி
னியென்னகுறைவினம்* மைந்தனைமலராண்மணவாளனை*

ஆ—யாகவெம்பெருமானைத் தொழாய்மடநெஞ்சேயென்றுதம்மு
டையதிருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். * ॥௫॥

(நெஞ்சமே) இப்படிதாமருளிச்செய்வதற்கு முன்பேதம்மு
டையதிருவுள்ள மவனுடையதிருவடிகளிலே விழுந்தபடியைக்
கண்டுகந்து, நல்லைநல்லை; உன்னைப்பெற்றால்நமக்குமுடியாததென்!
இனிநமக்கென்னகுறையுண்டு; என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்

இ—தற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஸேஷாஸேஷம். ॥௫॥

* நாலாம்பாட்டு. *

ஸம்ஸ்லேஷ வ்யவஸாயலக்ஷணத்திலே தம்முடைய
திருவுள்ளத்தை வ்யவஸிக்கை சேருமோ: தாமேதம்முடைய
திருவுள்ளத்தை வ்யவஸிக்கை கடாக்ஷிதமன்றோ? என்னவ
ருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விழுந்தபடியை - வ்ய
வஸ்திதமானபடியை, ஸம்ஸ்லேஷ வ்யவஸ்திமென் றிவ்வாகார
த்தாலே நெஞ்சை வ்யவஸித்தாலிறு ஸம்ஸ்லேஷ வ்யவ
ஸேயிலே வ்யவஸிக்கைபால் வ்யாகரணாநாமணம், சு
த்வ்யவஸாய தோஷமுமில்லையென்றதாய்த்து. என்செய்யோ
மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்)
நமக்கு நிஷ்டமாகாததொன்றுமில்லை யென்றபடி. இனியென்ன
குறைவினமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இனியித்யாதியால்) அநுகூ

ஸ—டு தாஸராக்ஷஸனை, எம்பிரானை - ஸர்வஸ்வாமியானை, எந்தைத
ந்தை தந்தைக்கும்தம்பிரானை - ஸ்ரீக்ருதஸ்ரீக்ரு தஸ்ரீக்ருணாஸேவி
ஸாதியான, எம்பிரானை - ஸேவாத்யைய, தொழாய் - நீதொழுவெ
ன்றபடி. * * ॥௫॥

நெஞ்சமே - ஸேநவோ? நல்லைநல்லை - ஸாயாஸாயா, உன்
னைப்பெற்றால் என்செய்யோம் - உன்னையடைந்தாலென்னகார்ய
த்தை ஸாதிக்கமாட்டோம், ஸர்வமும் ஸாதிக்கமாட்டுவோமெ
ன்றபடி. இனி - உன்னைப்பெற்றபின் என்னகுறைவினம் - எந்தக்
குறையையுடையோம், ஒருகுறையுமுடையோமல்லோ மென்

மூ—துஞ்சும்போதும்விடாதுதொடர்கண்டாய்* ॥௪॥
கண்டாயேநெஞ்சேகருமங்கள்வாய்க்கின்றோ* ரெண்டானு

ஆ—தைக்கொண்டாடி, இனியொருஜன்மெய்யிலு மவனைவிடாதே கிடாயென்கிறார். * * * ॥௪॥

(கண்டாயே) உண்டானை யுலகேழுமோர் மூவடிகொண்டானை நீயும்நானும் காணப்பெற்றோம் நெஞ்சமே? நமக்கவிஷிதமா

இடம்போதும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியொருஜன்மெய்யிலுமென்று) ஜன்மஜன்மெய்யிலுமென்றபடி. அதாவது - நான் ஸ்வயோக்யனென்றகலும்போது மென்றபடி. விஶேஷம் விநாஶவ்யவாயமென்கை. மைந்தனையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) ॥௫॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

நீயுமென்கிறவிது அநுகூலஸாஹசர்யமென்று காட்டுகிறார் (நீயும்நானுமென்று) மேல்பாட்டிலே நீயுநானுமிந்நேர்நிற்கில் என்கையாலிங்குமப்படி ஸாஹசர்யமாகையாலித மென்றுகருத்து. கண்டுகொண்டனை யென்கிறதற்குக் கீழ்ச்சொன்ன ஸாஹாய்யாநுக்ரஹமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணப்பெற்றோமென்று) ஓரெண்ணானுமின்றியேவந்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) கருமங்களென்கிறதையு

ஸ—றபடி. மைந்தனை-யௌவநவானை, மலராண்மணவாளனை - ஶ்ரீயஃபதியானை, துஞ்சும்போதும் - அகலுகிறஸமயத்திலும், நான் யோக்யனல்லேனென்றகலும்போதுமென்றபடி. விடாது - விடாமல், தொடர்கண்டாய் - அநுஸரிக்கிடாய்! கண்டாயென்கிறவிடம் அவஶ்யகர்த்தவ்யத்யோதநார்த்தம். * ॥௪॥

நெஞ்சமே? உலகு - லோகங்களை, உண்டானை - ப்ரளயாவஸ்த்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவனை, காகாக்ஷிந்யாயேந உலகேழுமென்னுமதயிப்பது. உலகேழும் ஓர் மூவடிகொண்டானை - ஸஹஸா, நீயுங்கண்டுகொண்டனையே - கண்டுகொண்டாயே, நீயுமென்கிற ஸாஹசர்யத்தாலே நானுங்கண்டுகொண்டேனென்றுதோற்றுகிறது. கருமங்கள் - கார்யங்கள், ஹிதங்களென்றபடி. வாய்க்கின்று - ஸித்திக்குமிடத்தில், ஓரெண்ணானுமின்றியே - ஒரு

மூ—மின்றியேவந்தியனுமா* றுண்டானையுலகேழுமோர்மூவடி*
கொண்டானைக்கண்டுகொண்டனைநீயுமே* * ॥௫॥
நீயுநானுமிந்நேர்நிற்கின்மேல்மற்றோர்* நோயுஞ்சார்கொடா

ஆ—கவாது ஸூக்திகள்விளைகிறபடி கண்டாயேயென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தோடேகூடஸல்லாபிக்கிறார். * ॥௫॥

(நீயும்) இப்படி (யிருவரு) யொருவண்ண) மெம்பெருமானைக்காணப்பெற்றோம்; இனியவன்நம்மைவிடிற்செய்வதென்னென்னில்; நீயும்நானுமிப்படியவனைவிடாதேநிற்கில் ஸர்வாத்மாக்களுக்குந் தாயு

இ— ரைக்கிறார் (ஸூக்திகளென்று) இயனுமாறுகண்டாயே யென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விளைகிறவித்யாதியால்) ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலேநெஞ்சை ஸஹவாஸ்வருவணமாகக்கண்டவாறே அத்தோடேகூடவிங்கேஸல்லாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. * ॥௫॥

* ஆறும்பாட்டு. *

தாமும்தம்முடையநெஞ்சும் முன்பே ஸஹவாஸ்வருவணமாயிருக்கச்செய்தே நீயுநானு மிந்நேர்நிற்கிலென்றுயஹ்யாமிம்ஹிதமாய்ப் பேசுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இந்நேர்நிற்கிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியவனையித்யாதியால்) தாயுந்தந்தையுமித்யாதிக்கு ப்ரஸக்திஸம் பந்தநிஷேதமில்லாமையாலே ஸர்வவிஷயக உஹிவேதமென்றுகாட்டுகிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) எந்தையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியாயென்று) மணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஸ்ரிதேத்யாதியால்) இவ்

ப—எண்ணிக்கையுமில்லாமலே.வந்து-ஸ்வயமேவாகத்ய. இயனுமாறு-ஹிக்கும்ப்ரகாரத்தை, கண்டாயே, இயலுகை-ஹிக்கை ॥௫॥

தாயுந்தந்தையுமாய் - மாதாவுமாய் பிதாவுமாய். இவ்வுலகினில் - இந்தலோகத்திலே, வாயுமீசன் - ஹிக்குமவரான ஈஸ்வரன், ஸம்ரக்ஷிக்குமவனான ஈஸ்வரனென்றபடி. மணிவண்ணன் - மணிஸவர்ணனான, எந்தை - ஸ்வாமியானவன், இதுக்குசார்கொடானென்கிறதோடே அந்வயம். நீயும்நானும் இந்நேர்

மூ—நெஞ்சமேசொன்னேன் * தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில் *
வாயுமீசன்மணிவண்ணனெந்தையே * ॥ ௬ ॥
எந்தையேயென்றுமெம்பெருமானென்றுஞ் * சிந்தையுள்வை

ஆ—ந்தந்தையுமாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸுஹ்ருத்தமனாய் இப்படி ஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்தவனொருநாளும் நம்மைவிடான்; நெஞ்சமே யென்னை விஶ்வஸித்திருவென்கிறார். * * ॥ ௬ ॥
(எந்தையே) இப்படிதம்முடையதிருவுள்ளத்தோடே எம்பெருமானையநுஸந்திக்கிற ஆழ்வார், அவனுடைய உத்கர்ஷத்

இ—வ்வுலகினில் வாயுமீசனென்கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) மேன்மற்றோர் நோயுஞ்சார்கொடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளுமித்யாதியால்) நெஞ்சமேசொன்னேனென்கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சமேயித்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வஶேஷித்வத்தாலே நிவ்ருத்தராகிற விவர்பாவியேனென்றுதம்மை ரக்ஷிப்பானேனென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பார்த்தென்கிறதற்கு ரக்ஷிக்கிறோமென்கி

ஸ—நிற்கில்-இந்தவாஹிர்ஜன்மத்திலே நிற்கில், நோயெனப்படுசெவ்வை இங்காஹிர்ஜன்மம்விவக்ஷிதம். மேல்-ஸவிஷ்யத்காலத்திலும், மற்றோர்நோயும் - வேறொருவ்யாதிகளையும் ஸர்வஶ்ரேஷ்டஸாதனங்களான ஸம்ஸாராநுபந்திகளான ஸம்பந்தங்களையும் ஸ்வநிஷ்டாநுஸந்தானத்தையுமென்றபடி. சார்கொடான் - சேரவொட்டான், நெஞ்சமேசொன்னேன் - 'உக்தம் த்வம் ஜாநீஹி' என்னுமாப்போலே நான்சொன்னது ஸத்யமென்றபடி. ॥ ௬ ॥
வானவர் - பரமவ்யோமவாஸிகள், சிந்தையுள்வைத்து - தங்களுடைய புத்தியிலே வைத்துக்கொண்டு, அநுஸந்தித்துக்கொண்டென்றபடி, எந்தைஎம்பெருமானென்று சொல்லுஞ்செல்வனை - ஸ்வபித்ர ஸ்வாஸ்வாமீ என்றிப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவமாகச்சொல்லும்படியான ஸ்ரீமானை, எந்தையேயென்றும் - ஸ்வபிதாவென்றும், எம்பெருமானென்றும் - ஸ்வஸ்வாமி யென்

மூ—ப்பன்சொல்லுவன்பாவியே* னெந்தையெம்பெருமானென்
றுவானவர்* சிந்தையுள்வைத்துச்சொல்லுஞ்செல்வனையே॥
செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலு* மல்குங்கண்பனி

ஆ—தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையும்பார்த்து அயர்வறும மரர்கள் தங்கள் சிந்தையுள்ளே வைத்துச்சொல்லுமந்த ஸ்ரீமானை நான்கவிக்ருதனாக்கினேனாத்தனை; என்னநிக்ருஷ்டனோ; என்றுதம்மை கர்ஹிக்கிறார். * * * * * ॥எ॥

(செல்வநாரணன்) இப்படியென்னுடைய ஸ்வயோக்யதையை ப்பார்த்து "அவன்திறத்துப்படுவேனல்லேன்" என்றிருக்கச்செய்தே யும்,செல்வநாரணனென்றசொல்லைக்கேட்கும்ளவில் என்னுடைய

இ—றதேதேட ஸ்வயம். வானவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (அயர்வறு மித்யாதியால்) சிந்தையுள்வைத்துச் சொல்லுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தங்களித்யாதியால்) செல்வனையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அந்தஸ்ரீமானையென்று) வாக்யசேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) பாவியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

எம்பெருமானையிப்போது தாம் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கச்செய்தே "செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலு" மென்றும் "நாடுவ" னென்றுஞ்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோ வென்ன விங்கவிவக்ஷாதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே ஸாக்ஷாத்காரத்தைவி ட்டிருந்து சொல்லுகிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாய்த்து. சொற்கேட்டலுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சொல்லையித்யாதியா

ஶ—றும், சிந்தையுள்வைப்பன், ஸந்நிஹிதனானநான் சிந்தியாநின் றேன்,சொல்லுவன் - சொல்லாநின்றேன். பாவியேன் - நிரதிசய கல்யாண ஸ்வரூபனான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஸத்ருசமுண்டாக்குகைக்கு உசிதமான ஸ்வபாவமுடையேன், * * * ॥எ॥

செல்வம் ஸம்பத்தாய் ஸ்ரீயைச்சொல்லுகிறது, செல்வநார ணனென்றசொல் - ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிற ஶப்தத்தை, கே ட்டலும் - யத்ருச்சயாகேட்குமளவிலும், கண் - நேத்ரமானது;

மூ—நாடுவன்மாயமே* யல்லுநன்பகலுமிடைவீடின்றி* நல்கி
யென்னைவிடானம்பிநம்பியே* * * ॥அ॥

ஆ—ஸகலகரணங்களுமென்வசமின்றியேயீடழித்துக்கொண்டு
அவன்பக்கலிலேவிழாநின்றன; நானுமதிஸயமுடைய "எங்குற்ற
வெம்பெருமான்" என்று அவனைநாடுவேன்; இதென்னரூபம்
இப்படிநான் ஸக்திஸயமுடைய தன்னைவிடமாட்டாதொழிந்தால்
அவனென்னைவிடலாமிறே, அவனென்னிற்காட்டிலு மதிகவி
ஷ்ணுய் என்பக்கலிலே ஸர்வஸ்வதானத்தைப்பண்ணிக்கொண்

இ—ல்) மல்குங்கண்பனியென்றது உபலக்ஷணமென்றுநினைந்து
இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்)
கண்ணநுபனிமல்குமென்று கண்ணுக்கு ஸத்ருக்ஷஞ்சொல்
லுகையாலே தாமதில் ஸ்வதந்த்ரரல்லரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாரெ
ன்று காட்டுகிறார் (என்வஸமித்யாதியால்) ஈடழிக்கை - விகாரிப்
பிக்கை. நாடுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நா
னுமித்யாதியால்) மாயமேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இதென்ன
ரூபமென்று) உத்தரார்த்தத்திலபிப்ராயமருளிச்செ
ய்கிறார் (இப்படிநானித்யாதியால்) அல்லுநன்பகலுமிடை வீடி
ன்றிநல்கி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ
னித்யாதியால்) இரண்டாம்நம்பி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயித்யாதியால்) முதல்நம்பியென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானன்றேயவனென்று)

ப—பனி - ஜலம், மல்கும்-அபிவ்ருத்திக்கும், ஆநந்தாஸ்ருவைவ்ருத்
தியாகிறதென்றபடி. நாடுவன் - நானுமவனைத்தேடாநிற்பன்,
மாயமே - ரூபம், நம்பி - பூர்ணன்தான், அல்லும்-ரா
த்ரியிலும், நன்பகலும் - நல்லதான பகலிலும், பகலுக்கு
நன்மையாவது ஸர்வானுக்குத்தம்மோடு ஸம்ஸ்லேஷயோக்யமா
கை, இதுஸர்வஸர்வாத்ரநல்லதென்கிறது. இது காகாக்ஷிந்யா
யேந ஸமாராதநங்களிரண்டுக்கும் விஸேஷணம். இடைவீ
டின்றி - விச்சேதமில்லாமல், நல்கி - ஸ்நேஹித்து, நம்பி-
விஸ்வஸித்து, ஸம்பூர்ணனவென்னை பூர்ணனாக விஸ்வஸி
த்தென்றபடி. என்னைவிடான்.

॥அ॥

மூ—நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்றவச்* செம்பொனேதிகழுந்
திருமூர்த்தியை* யும்பர்வானவராதியஞ்சோதியை*

ஆ—டென்னைவிடுகிறிலன்; நானன்றேயவனென்றுநோகுகிறார். அா
(நம்பியை) தன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தாலே நம்மைவிடாதொ
ழிந்தால் அவனுடைய ஸ்மரணஸ்ரவணாதிகளைப்பண்ணாதே ஸ்வரூ
வானுயவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில்; த்ருஷ்ணஸ்ரவணாதி
த்தாலே வைஷ்ணுப்த்தன்பக்கலிலேவிழாநிற்கச்செய்தே அதின்
மேலே அயர்வறுமமரர்களோடேகூட த்திருக்குறுங்குடியிலேநின்
றருளினதன்னுடைய நிரவயிகமான அழகைக்காட்டியென்னைத்
தோற்பித்துத்தன்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டான், இனியெ

இ—அதாவது என்னைப்போலேபவ ஸிணத்னன்றேயவனென்றபடி.

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

அவன் இறத்துப்படுவேனல்லே னென்றிருக்கிறவிவர் அவ
னைமறவேனென்னக்கூடுமோவென்ன விப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்ய
ஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி
பால்) வ்யாகரணவ்யுத்பத்தியை யருளிச்செய்கிறார் (த்ருஷ்ண
த்யாதியால்) உம்பர்வானவராதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அச்செம்பொனேயித்யா
திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்)
எம்பிரானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காட்டி

ப—உம்பர்வானவ - உபரிலதாரநிவர்கள், நித்யஸூ
ரிகளென்றபடி. அவர்களுக்கு, ஆதி - ஸத்தாதிநிர்வாஹகனை,
தென் - ஸுந்தரமான, குறுங்குடிநின்ற - குறுங்குடியிலேநின்ற
வனை, நம்பியை - பூர்ணனை, அச்செம்பொனேய் - அ
ப்படிப்பட்ட செம்பொன்னுக்கு, ஏய் - ஸத்ருசமாய், செம்பொ
ன் - தப்தகாஞ்சநம், ஏய்கை-ஸாத்ருஶ்யம். ஸ்நிக்தவர்ணீய தப்தகா
ஞ்சநஸத்ருசமாயென்றபடி. ஸ்நிக்தவர்ணீயகம் திருமூர்த்திக்கு
விசேஷணமாக யோஜிக்கவுமாம், திகழுந்திருமூர்த்தியை - உ
ஜ்வலியாநின்ற திவ்யமங்களவிக்ரஹமுடையவனை, அஞ்சோதி
யை - அழகியஜ்யோதிஸ்ஸான, எம்பிரானை - இத்தாலேயென்னை

மூ— யெம்பிரானையென்சொல்லிமறப்பனோ* * ॥௬॥

மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன்* மறக்குமென்றுசெ

ஆ—ங்ஙனேநானவனைமறக்கும்படியென்கிறார். * ॥௬॥

(மறப்பும்) வருந்தியாகிலு மவன்பக்கலில் நின்றும் நெஞ்சை நிவர்த்திப்பித்து அவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில்; இப்படி தன்னழகையெனக்குக் காட்டியருளிஒருகால்தன்னைக்காட்டிப்போகில் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களிரண்டுக்குமாஸ்ரயமல்லாமையாலே சுவித்க

இ—யிதரஶியால்) ஸூஷ்டோரு௧. * * ॥௬॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

மறப்பனோவென்கை வஸ்துநாஸ்தியென்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (வருந்தியிதரஶியால்) வருந்துகை - வ்யாவஸப்படுகை, வருந்தினாலும் மறக்கமுடியாதென்று தாத்பர்யமாகையால் வஸ்துநாஸ்தியில்லையென்றதாய்த்து. திருக்குறுங்குடியிலே நின்றசோதிமன்றியே எனக்குத்தன்னை மறக்கப்போகாதபடி யென்னோவிலேவந்து ஸ்ரீஷிதனுமானனென்று விசேஷிக்கையாலே யிப்பாட்டுக்கு வருந்தினாலும் மறக்கமுடியாதென்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து. ஸ்ரீகாரணமஸாமர்த்யம் மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதரஶியால்) மறக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருகாலிதரஶி பார்த்தருளியென்னுமளவாலே) இதில் (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநேதரஶி சுவுஞான வென்னுமளவாலே) வ்யஶோஷம்விவக்ஷிதமாய்த்து. அஜ்ஞாநஸம்பவம் மறப்புக்கு வயாமாக வ்யாபகமாகையாலே ஜ்ஞாநஸம்பவவிசேஷவாமாகையால் ததாஸ்ரயஸம்பவித்தாதிலலை யென்னக்குறைவில்லை.

ம—ர்ப்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டெனக்கு ஸ்வாமியானவனை, என்சொல்லிமறப்பனோ-எந்தவிஷயாகாரத்தைச்சொல்லி மறக்கக்கடவேன், ஒன்றுனும்மறக்கக்கூடாதென்றபடி, ॥௬॥

மறப்பும் - அஜ்ஞாநத்தையும், ஞானமும - ஜ்ஞாநத்தையும் ஒன்று - ஒன்றையும், நான்,உணர்ந்திலன்-அறியேன், இரண்டுமில்லாதவஸ்தையொன்றபடி. மறக்குமென்று - இவனம்மையபுரி

மூ-ந்தாமரைக்கண்ணொடு*மறப்பறவென்(னுள்ளே)மன்த்தே)ம
ன்னினான்றன்னை*மறப்பனோவினியானென்மணியையே* ||௰||
மணியைவானவர்கண்ணனைத்தன்னதோ* ரணியைத்தென்

ஆ-ஞான இவன் நம்மைமறக்குமென்றுபார்த்தருளி-தன்னைநான்மறவாமைக்காக அசேதநத்தைசேதநமாக்கவல்லதன்னுடையவழகியதிருக்கண்களோடேகூட என்னுள்ளேபுகுந்தெனக்குஸுலபனாய்க்கொண்டு, "இனிப்பேரேன்" என்றிருந்தருளினான், இவனை நான்மறப்பேனென்றுவநந்தினால்மறக்கமுடியுமோவென்கிறார். ||௰||

(மணியை) வானவர்கண்ணனைபிருந்தவைத்தே னஃகெளி

இ—மறப்பறவென்கிறதைபுரைக்கிறார் (தன்னையிஸ்ருதியால்) செந்தாமரைக்கண்ணொடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (அசேதநத்தையிஸ்ருதியால்) என்மனத்தே யென்கிறதைபுரைக்கிறார் (என்னுள்ளேபுகுந்தென்று) என்மணியை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிஸ்ருதியால்) மணியைப்போலே முடிந்தாளலாமென்கையிலே தாத்பர்யமென்று கருத்து. மன்னினான்றன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இனிபிஸ்ருதியால்) மறப்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனையிஸ்ருதியால்) ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

வானவர்கண்ணனையென்கிறது ஸௌஹார்த்தவிசேஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (வானவரிஸ்ருதியால்) மணியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிஸ்ருதியால்) தன்னதோர

ப—துபோவதேனோவென்று பார்த்து, மறப்பற - எனக்குத்தன்விஷயத்திலே விஸ்மரணம்வாராதபடி, செந்தாமரைக்கண்ணொடு - ஸஹ, என்மனத்தே - என்ஹ்ருதயத்திலே, மன்னினான்றன்னை - ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதனானவனை, என்மணியை - மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படியெனக்கு ஸுலபனானவனை, யான் - நான், இனி - இதஃபரம், மறப்பனோ - மறக்கமாட்டுவனோ. ||௰||

வானவர்கண்ணனை - ப்ரஹ்மேஶாநாதிகளான ஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனை, மணியை - மணிபோலே ஸுலபனானவனை, தன்னதோரணியை - தனக்குத்தன்றானே சத்தீயாலங்காரமா

மூ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பணிசெய்யாயிரத்துள்ளிவை
பத்துடன்* தணிவிலர்கற்பரேற்கல்விவாயுமே* ॥கக॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ—யனுப்த் தனக்குத்தானே ஸத்ருசமாயிருந்தவெம்பெருமானுக்குசேஷவ்ருத்திரூபமாகச் சொன்னவித்திருவாய்மொழியைக்கற்றாராயிருக்குமவர்களுக்கு அக்கல்விதானேவாயுமென்கிறார்" ॥கக॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ—ணியையுமென்கிறதையுரைக்கிறார்(தனக்கித்யாதியால்)கைங்கர்ய தவிஷயணனென்றபடி. சொற்பணிசெய்யித்யாதியை யுரைக்கிறார் (சேஷ இத்யாதியால்) தணிவிலர்கற்பரே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கற்றாரிற்கித்யாதியால்) ஆராய்திருக்குமவர்களுக்கு - த்ருஷ்டியில்லாதேயிருக்குமவர்களுக்கு, கல்விவாயுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அக்கல்விமித்யாதியால் ॥கக॥

ப—னவனை, அணி - ஸமாகாரம் - ஸத்ருசனிரபேக்ஷஸஹாய னென்றபடி, உத்தேச்யஸித்தி, தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்பணிசெய் - ஆழ்வாருடைய வாசிகமான கைங்கர்யமான, ஆயிரத்துள்ளிவைபத்து - ஸஹஸ்ரத்திலித்திருவாய்மொழியை, உடன் - ஸவிசாரயத்தோடேகூட, தணிவிலர் - ஸத்ருசமயத்தாலே த்ருஷ்டியில்லாதவராய்க்கொண்டு, தணிவு - த்ருஷ்டி, கற்பரேல் - அப்யஸித்தார்களாகில, கல்வி - இந்தவித்யைதானே, இந்த திருவாய்மொழிதானே யென்றபடி. வாயும் - ஸமிக்கும, இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிப்பார்க்கிதுவே ஸமமாகவமையுமென்று திருவுள்ளம். * * * ॥கக॥

ஸ்ரீநம்பெருமாள்ராமானுஜ ஸமயி ஸ்ரீமதேஅஹாதே
ராமாநுஜதேஹமாமேதேசிகாயநம:.

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீஶோடஶாயுதஸ்தோத்ரவ்யாக்யா:
(பெருமாளின்படை)

விஶ்வக்ராந்தித்ருஶ்யம் விம்ஶ பஞ்சாதிகம் வ்யக்தபூ
ர்வோபகாரம் ஸ்வாத்மைஶ்வர்யகாமே ஸஹசரம்
ஸ்வயமுதயஜுஷம் பந்தமாத்ரோபயாதம் । விஜ்ஞாந
ஸ்ம்ருத்யாதிலக்ஷ்யம் நதஜநஸததஶ்லேஷிணம் உபேந்த்ராவதாரம்
ஸ்தைர்யே த்ரைலோக்யரக்ஷாதரணஹேளாபாயஸ்தா
வேஷ்டாஹ்யவஷ்ட ॥ ௨௧ ॥

(விஶ்வக்ராந்தித்ருஶ்யம்) ஒருமாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்த அக்கருமாணிக்கம் - த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணி திருவுலகளந்தருளினபோது ஸர்வப்ரத்யக்ஷமாக எல்லாராலும் காணப்படுமவனைப் (விம்ஶ பஞ்சாதிகம்) எண்ணிலும் வரும் - ஒன்றிரண்டு தொடங்கி - இருபத்தைந்து இருபத்தாறென்று சொன்னால் இருபத்தாறுவான் நானென்று தன்னைச்சொன்னதாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனைப், (வ்யக்தபூர்வோபகாரம்) எம்பிரானை எந்தைதந்தைதந்தைக்குந்தம்பிரானை - இன்று உபகரிக்கையன்றியே பூர்வபூர்வர்களுக்கும் உபகாரகனைப், (ஸ்வாத்மைஶ்வர்யகாமே ஸஹசரம்) நெஞ்சமே மலராள்மணவாளனை துஞ்சும்போதும்விடாது தொடர்கண்டாய் - ஸ்வஸ்வதன்னிடத்திலேதானே ஐஶ்வர்யத்தை அடைகைக்கு ஸஹசரனைப், (ஸ்வயமுதயஜுஷம்) ஓரெண்டானுமின்றியே வந்தியலுமாறு - எண்ணிக்கையின்றிக்கே தானேவருமவனுமாய், (பந்தமாத்ரோபயாதம்) தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில் வாயுமீசன் - மாதாபிதாக்களைப்போலே ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே வந்துதவுமவனைப், (விஜ்ஞாநஸ்ம்ருத்யாதிலக்ஷ்யம்) சிந்தையுள்வைப்பன்சொல்லுவன் - விஜ்ஞாநஸ்மரணங்களுக்கு லக்ஷ்யமுமாய், (நதஜநஸததஶ்லேஷிணம்) இடைவீடின்றி நல்கியென்னைவிடான் - ஆஶ்ரிதரை ஒருக்ஷணமும் விட்டுப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதவனைப், (உபேந்த்ராவதாரம்) நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்ற - அதற்குஈஶ

ஸ்ரீ—தா—ரணமாகத்தான் திருக்குறுங்குடியிலே நின்றருளினப டியைக்காட்டுமவனாய், (ஸ்ப்ருஹேத்ருவிசேஷ்டிதம்) மறப்பறவென் னுள்ளேமன்னினான்றன்னை-மறவாதபடி மநஸ்ஸிலே ஜாஜ்வல்யமாநனு மாயிருக்கிற வெம்பெருமானையநுஸந்தித்து "தன்னைத்தந்தகற்பக ம்" என்கிறபடியே தன்னை அநுபவிக்க விதரணம்பண்ணுகிற அவ னுடைய ஔதார்யத்திலே "பொருமாநீள்படை" என்கிற உ பக்ரமத்திலே ஆழ்வார் அதிஸந்துஷ்டராகிறாரென்கிறார். ||உக||

ஶ்ராவிஷ்டம் பரத்வாதிவிஸ்தயாஹத்ஸ்வஸ்யஹ்ருத்யே
ஸ்ரீ திஶ்ஷுஸம்ஸ்தாஸ்வஸ்வர்ணாஸ்வத்பநாத்ய
ஸம்ராஜ்யநஸ்வா । ஸ்வாதுஸ்வாதாவாஸ்யநஸ்வாஸ்ப்ரக்
திஜாத்தபாஸாத்ருஹோமப்ரதஸ்வா உதாஜோதார
ஹாஸாதுமநாதஶாதிமகமாயஸம்வேஸ்யநீயம்॥ ||உஉ||

இப்படி ப்ரதமஶதகத்தில் பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதி தங்களான அர்த்தங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸர்வஸ்வாதந்த்ரனுடையாலும், ஸர்வஶேஷியாகையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலும், ஸர்வாதாரனாகையாலும், ஸௌஶீல்யனாகையாலும், ஸ்வாராத்யனாகையாலும், ஸர்வாபராதஸஹனாகையாலும், நிஜப்ரக்ருதியாகையாலும், ஸாத்விக்க ஸாத்விக்க அநுபவிப்பிக்கையாலும், அத்யுதாரனாகையா லு மெம்பெருமான்ஸேவ்யனென்று ப்ரதமஶதகத்திலே ஆழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார். * * ||உஉ||

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவெங்கடேஶார்யமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரவ்யாக்யாநம்,

ஸ்ரீசைல ஸ்ரீநிவாஸதேசிகன் அருளிச்செய்தது.

தனியன்.

ஸ்ரீநிவாஸகுருச்ரேஷ்ட்ட வேதாந்தத்வயஸம்பதம் । ஸ்ரீசைல
ஸ்ரீநிவாஸார்யம் ஸந்தே வாத்ஸல்யவாரிதிம்॥ *
ப்ரணம்ய நிகமாந்தார்ய பதபங்கேருஹத்வயம் । த்ரமிடோ
பநிஷத்ஸாரம் விவ்ருணோம்யாத்மஸித்தயே॥ * *

ஸ்ரிய:பதியாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநனைப் அவாப்தஸமஸ்தகாமனைப் ஸர்வேச்வரனான திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் ஸேநேசாவதாரமாகவும் ஸாத்விகராய் "ஒன்றேபுகலென்றுணர்ந்தவர்காட்டத் திருவருளாலன்றேயடைக்கலங்கொண்ட நம்மத்திகிரித்திருமால்" என்கிறபடியே பேரருளாளனருள்பெற்று காவலனைங்கள் கிடாம்பிக்குலபதியப்புள்ளார்தந் தேமலர்சேவடிசேர்ந்து பணிந்தவர்தம் மருளால் நாவலருந்தென்வடமொழி நற்பொருள்பெற்று "விம்சத்யப்தே விச்ராந்தநாநாவித்யவித்ய: ஹிம்சாரம் ச்ராவிதசாரீரகபாஷ்ய:" என்கிறபடியே இருபதுதிருநக்ஷத்ரத்திலே ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும் முப்பதுதரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசித்தருளினரென்றும் ஸர்வஜநங்களாலேச்லாகநீயராய் ஸ்ரீரங்கராஜதிவ்யாஜ்ஞயா வேதாந்தாசார்யவர்யராய் ஸ்ரீரங்கநாயகியாராலே ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும் திருநாமத்தைப்பெற்றவராய், கவிகதககஞ்ஜரகண்டீரவரென்று ப்ரதிதி ஶம்ப்ரவ்யாதவைபவரான சீராருந்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் - உயர்வற உயர்நலமுடையவனை அயர்வறுமமரர்களதிபதியான ஸ்ரிய:பதியால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்ததாய் ஸர்வாதிகாரமாய் ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்தஸங்க்ரஹரூபமாய் முமுக்ஷுக்களுக்கு அவச்யஸேவ்யமான த்ரமிடோபநிஷத்தான திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யங்க-

ஸேவாயோக்யோऽதிபோக்யச் சுபஸுபகதநுஸ் ஸர்வபோ
க்யாதிசாயீ ச்ரேயஸ்தத்தேதுதாதா ப்ரபதநஸுலபோऽநி
ஷ்டவித்வம்ஸசீலஃ । ஸச்சந்தாநுவர்தீ நிருபாதிகஸு
ஹ்ருத்ஸத்பதவ்யாம்ஸஹாயஃ ஸ்ரீரங்கேசோ திதாயாநுபவநீ

ளை ப்ரதிபத்திகளும் எளிதிலறிந்து அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படிக்கு, எம்பெருமானார் ஸம்ஸாரவ்ருஷ்டிவிஷவைத்யமதப்ராணாத ஸஞ்ஜீவநமான பாராசர்யவசோம்ருதத்தை ஸாரஸாரேண ஹோம்ருதமாகச்செய்தருளினாப்போலே, அழகியமணவாளன் - ஆழ்வார் - எம்பெருமானார் நியமனப்படிக்கு ஸஹ்ருதயஹ்ருதயங்கமங்களான பத்யங்களாலே 'த்ரமிடோபநிஷத்ஸார' மென்றொரு ப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்தார். * *

இதில் சதகஸங்கதிகளும் சதககுணங்களும் தத்வவாசகங்களான தசககுணங்களும் மற்றுமுள்ள விசேஷாம்சங்களும் ஸங்க்ஷிப்தமாயிருக்கும். இதுதான் ஸாரதமமான மாணிக்கச்செப்புபோலும் ஸாராம்சஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரம்போலும் கம்பீரமாய் 'நாதிஸங்க்ஷேபவிஸ்தர' மென்கிறபடியே அதிஸங்க்ஷிப்தவிஸ்தரம் அதிஸங்க்ஷேபமாகவும் முதலிய தோஷமின்றியே ஸாரஸங்க்ரஹமாயிருக்கைபாலே 'ஸார'மென்று பெரியோர்கள் கொண்டாடும்படியானதொன்றாய்த்து. *

அதில் முதல்ச்லோகத்தால் வஸ்துநிர்தேசரூபமங்களாசரணம் செய்தருளாநின்றுகொண்டு திருவாய்மொழியின் சதககுணங்களை ப்ரகாசிப்பித்தருளுகிறார் (ஸேவாயோக்ய இத்யாதியால்) முதற்பத்தில் ஸேவ்யத்வத்தையும், இரண்டாம்பத்தில் அதிபோக்யத்வத்தையும், மூன்றாம்பத்தில் சுபாச்ரயதிவ்யமங்கள விக்ரஹவத்த்வத்தையும், நாலாம்பத்தில் ஸர்வபோக்யாதிசாயித்வத்தையும், ஐந்தாம்பத்தில் புருஷார்த்ததத்தேதுதாயகத்வத்தையும், ஆறாம்பத்தில் ப்ரபதநஸுலபத்வத்தையும் ஏழாம்பத்தில் அநிஷ்டநிரஸநசீலத்வத்தையும், எட்டாம்பத்தில் ஆச்ரிதச்சந்தாநுவர்த்தித்வத்தையும், ஒன்பதாம்பத்தில் நிருபாதிகஸௌஹார்த்தத்வத்தையும், பத்தாம்பத்தில் ஸாத்வீஸஹாயகத்வத்தையும், அருளிச்செய்கையாலே ஸர்வாதிகாரமான உபநிஷ

ஷட்த்ரிம்ஶத்யுஷ்மாயாஸமேதநே:॥ ॥௧॥
ஶ்ரேயஸ்த்வம்ஸ்வாபாயம் ப்ராஹாத்ரிஹவாஸ்யப்ராப்யஶக்திதம்
த்ரீமய கஷ்யாணோதாராத்மகே தத்பதியதீத்திக்ஷேத்ரக்ஷ
ணாத்ம்யதீயமௌ ஸ்வயமேவதாந்தமேவ விஷயாந்த
ஸ்வாநந்யஸாத்யஸ்வதித்ரு ஷஸ்வாநுஜாமோக்ஷ்யாநித
ரமதிதாமேவமோக்ஷதாநீந்த்ர:॥ ॥௨॥

த்தான திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீமானான நாராயணன் பத்துஸமா
ஸங்களாலும் ஸௌலப்யாதிகுணவிஶிஷ்டனை ப்ரதிபாதி
க்கிறானென்கிறார். * * ॥௧॥

இரண்டாம்ஶ்லோகத்தில் ஸகலார்த்தங்களுக்கு ஸங்கதி அ
ருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருத்யேகதேஶாதிபால்) முதற்பத்தில் எம்பெருமா
ன் ஜநோபாயமென்றருளிச்செய்தார். இரண்டாம்பத்தில் உ
பேயமுமவனே யென்றருளிச்செய்தார். இவ்வுபாயோபேயப்ரா
ப்யங்களிரண்டும் ஸாஹாய்யநிரபேக்ஷ ஶக்திவிஶிஷ்டனுக்
கேயென்று மூன்றாம்பத்தில் அருளிச்செய்தார். நாலாம்பத்தில்
எம்பெருமானையொழிய ப்ராப்யாந்தரமில்லையென்றும் ஐஶ்வ
ர்யாதிகள் விஷயாந்தரங்களானமையால் தமக்கு ப்ராப்யமாகா
தென்றும் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு தம்முடைய அநந்ய
ப்ராப்யத்தையை வெளியிட்டருளினார். ஐந்தாம்பத்து முதலாக
மேல் ஆறுபத்துக்களாலே அநந்யோபாயத்தை அருளிச்செய்
தாரென்கிறார். * * * *

ஆக இப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரதிபாத்யன் உபாயோபே
யவிஶிஷ்டனான ஸ்ரீயப்பதி; அதில் முதற்பத்தில் ஸௌலப்யாதியு
பாயத்வமும், இரண்டாம்பத்தில் போக்யத்வேனோபேயத்வமும், மூ
ன்றாம்பத்தில் இவ்வுபாயோபேயங்களுக்கு உபகாரகமான திவ்ய
ஶக்தியோகமும் சொல்லப்படுகிறது, நாலாம்பத்து உ
பேயத்தை ஸ்வீகரிக்கிறது, மேலாறுபத்துக்களும் உபா
யத்தை ஸ்வீகரிக்கிறனவென்றதாய்த்து. ॥௨॥

இஶ்லோகத்தில் ஸௌலப்யஸ்வபாவங்களாக முதற்பத்தில் ப
த்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்துஸமா

ஸாம்பிரதாயிகார்த்தம் ஸாக்ஷாத்காராய ப்ரஸாதநம் ஸாங்கம்

ஸாகாரம்

ணங்களையும் அடைவே ஸம்ரக்ஷித்தருளுகிறார் (ஸாதிக்ரூதி) முதல்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸாஸ்வதாஸ்வதம் ணவிஷயாதிகளாலே ஸர்வஸ்வாமித்வத்தையாலே ஸர்வஸ்வாமிதானென்றார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் ஸமஸ்தகல்யாண கோசாபயமான ஸக்தியாதித்தை ஸம்ஸாரிகளுக்கும் உபதேசிக்கையாலே ஸர்வஸ்வமென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திரு வாய்மொழியில் அவன்தான் ஸுலபதநங்களால் கட்டுண்ணும்படி யெளியனாயிருப்பானொருவனாகையாலே ஸௌலப்யனென்கிறார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் "ஸர்வஜ்ஞநபதிகேதார்வக்ஷ்வக்ரூ தி:" என்கிறபடியே அவன்தான் ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்துவைத்தும் ஆஸ்ரிதாபராதங்களை ச்சுணிசியாதானொருவனென்றுகொண்டு க்ஷமாஸமனென்றார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் அபர்வமும் மமரர்களதிபதியான தன்னை ஸம்ஸாரிகளும் களவேழவெண்ணெ ய்தொடுவுண்டகள்வா என்னிலும் அதுகொண்டு ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்ய ண்ணி "திஷாதநாதிநதாகவிகாமேவ: காவிஸ்வரீகாவேஷ: காவாஸாவ ஜமாவகயோதாஸ்ரக்திகி | சுசீஷாமிது ஸௌலப்ய ஷிவிஶேதா ஜகிதவித்ரு ஸஞ்சிதகேஷாகோதி: ப்ரஸாதநாகமேஸதம்" என்கிறபடியே தன் சுவாபாகா ராணுத்தாலே தன்மேன்மைபாராதே அவர்களோடொரு நீரா கக்கலக்கும் ஸ்வாவனாயிருப்பானொருவன் என்றுகொண்டு "ஸிரா கிமயஸாஸ்லீஜயி:" என்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய் மொழியில் அவனுடைய நத்திற்கென்று தூல்யபடம் தேஹமும் முதலியவைவேண்டாதபடி ஸாமான்ய ஸௌலப்யாதிகளை க்கொண்டு வர்ஜிக்கிலும் "தோதம்தநாஷிதாநவிசேஷ தேககா:" என்கிறபடியே சுயிகாரிதிபம்பாராதே இதுவோ மும் இது கொயோமென்று பாராதே "சணவ்யாவஸ்ரக்தம் யெக்த: பெருமானேவிசேஷம்" என்று உகப்பானொரு வனாகையாலே ஸ்வாராயனென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய் மொழியில் எம்பெருமான் "வைப்பாமருந்தா" மென்று ஆஸ்ரிதர்

ஸரஸபஜநம் ஸ்வஜல்பமாத்ரேண | ஸாஸாத்ருஷ்வஸாநஜக்ஷ்உத
நவவிப்ராணநவரம் ஸ்வகாரணம் நித்யாயநமதிரயிஜநாவா
க்ருஸாதம் ௯ ॥ * * * * ॥௯॥

அகாஸ்ராஸ்ருஷ்டாவ்ரி உபாயிமஜநீகிஸ்யவாப்தாயக

க்குசேமித்துவைக்கும் நியிபோலேதன்னை ஐஷ்விநியொமாஷஷ
ஞக்கிவைப்பானொருவனைசயாலே அவனுடைய ஷஜநம் ஸ்வாத
வாநம்போலே ஸரஸமாயிருக்குமென்றுகொண்டு “ஸரஸபஜ
ந”மென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெரு
மான் ஆச்ரிதவெக்ஷித்தபடி அடிமைகொண்டு ஸ்நாஹாவ்ரு
வாரொருவனென்றுகொண்டு ஸ்ஜஷ்வமாணத்தை யருளிச்செய்தார்.
ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஐகஷ்யமோஷா
மாவஷிகளில்பண்ணும் ஸம்ஸ்லேஷப்ரகாரங்களெல்லாவற்
றைபுப்பண்ணி வபிவஷ்வபிவஷாநஹஷம் ஸாக்ஷிக்கஸாக்ஷிக்க
மேன்மேலன ஸ்நாஹவிப்பானொருவனென்றுகொண்டு ஸாத்ரு
ஷமப்ரஜனென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியி
ல் அவன்தான் உபாடஒவயமும் உவெயமளரவமும் வாத்ரா
வகஷமும்பாரதே ஸாத்ப்ரநாநம்பண்ணும் ஸ்வஹாவனென்
றுகொண்டு ஸ்வஷாஷாரமென்றருளிச்செய்தார். இப்படி ஸவஷ
ஸாதாரஸாதிகளாலே எம்பெருமான் ஸெஸவ்யன் ஸ்தவவஜா
க்ஷாவாயமென்று முதற்பத்தில் நருளிச்செய்தாராய்த்து. ॥௯॥

இனி- “காரணக்வ ஸ்வபாயக்வ ஸ்வபாயக்வ ஸ்வெயதா”
என்று சொன்னஸாரீரக ஸாஸ்லாஷத்தை ப்ரயஜாதியஸாத
கங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கருளினாரென்கிறார் (அகாஸ்ராதிந்ராதி)
ஜகத்காரணக்வமும், தஷபாயக்வமும், ஸ்வஸ்காக்ஷவாஸ்யக்வ
மும், ஸ்வக்ஷப்ராவ்யக்வமுமிறே ஸாரீரகஸாஸ்த்ரத்திலே வஷி
வெஷாத்ர அகங்களாலே ப்ரதிபாதிதமாய்த்து. இங்கும்
முதல்திருவாய்மொழியில் முதலாறுபாட்டுகளாலே ப்ரயஜாயஷ்ர
யாஷமும். மேல்ஐந்து பாட்டுக்களாலே அதீயாயாயாஷமும் ஸம்க்ரஹீதமாயிருக்கிறது, இரண்டாந்திருவாய்மொழியில்
ஒன்பதுபாட்டுகள் த்ருதீயாயாயாஷத்தையும் மேல் இரண்
டுபாட்டுகள் ஷதுர்த்தாயாயாஷத்தையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறன.

த்வாவிம்ஶத்யா ஶ்ருதிஶிவதத்த்வம் வ்யவ்ருணோத் | தத்ராதௌ ப்ர
யாஹி ஸர்வரயீ கவிம்ஶாதிபிரஹந: க்ருதீஸாரஹ்ருஹம்
வ்ருத்தாரிஹஸம்ஹ்ருஹ்ருக்ருவட॥ * ॥௪॥
பரகாலேத்யுக்தம் பரிசரணஸங்கா ஹாணஹணை:
ப்ரஹ்லாதஸேவாயோக்ய ப்ரஶமா தஶ்கேவீக்ஷ்யவாஸம் | த
ஸேவ்யத்வாஸத்யஸ்யப்ரஹ்மாஷாம்ஶாக்ஷம் வ்யவஸிதோ தாவரண்ய

ஆக இப்படி இரண்டு திருவாய்மொழியாலும் நிகமன முள்ளாக இருபத்திரண்டு பாட்டுக்களாலே ஷாட்குண்யவாசகமாய் ப்ரத்யய வ்யுத்பத்தியாத்மகமாய் ப்ரயோகநிமித்தமான த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரத்தாலே ப்ருதிவ்யாதிகமான ஸகலவிஶேஷங்களை ஸாமாநாதிகரண்யம் பண்ணியாழ்வாரருளிச்செய்தருளினா றென்றதாய்த்து. அன்றிக்கே, முதல்திருவாய்மொழியால் பரத்வநிர்வாஹமும், இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் முதலொன்பது பாட்டுகளாலே த்ருதீயாத்யாயார்த்தமும் இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் 'வணக்குடைத்தவநெறி "என்கிறபாட்டாலுமாக சதுரத்யாயார்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாய் அத்தாலே ஆக இருபத்தொருபாட்டுக்களாலே ஶாரீரகஶாஸ்த்ரார்த்த ஸாரஸங்க்ரஹம் பண்ணிற்றாய்த்து என்றுதல். அதவா, மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் "வணக்குடைத்தவநெறி" என்கிறபாட்டளவாகவுள்ள ஐந்துபாட்டாலுமாக சதுரத்யாயார்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாய் இப்படி இருபத்தைந்துபாட்டுக்களாலே ஶாரீரகஶாஸ்த்ரப்ரதிபாத்யமான வேதாந்தார்த்தம் ஸாமஸ்த்யேந ஸங்க்ருஹீதமாய்த்தென்னுதல். ரத்நாவளியிலும் "ஆத்யஶாரீரகார்த்தக்ரமஹ்ருதி ஸவிம்ஶம் ஶதிவர்க்கிஸாஹ்ரா" என்றிறே அருளிச்செய்தது. ॥௪॥

இஶ்லோகத்தில் முதற்பத்துக்கும் இரண்டாம்பத்துக்கும் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (பரகாலேத்யாதி) இப்படி முதற்பத்தில் ஸர்வஸ்மாத்பரத்வாதி குணவிஶிஷ்டனாலும் எம்பெருமான் ஸேவ்யனென்று உபபாதித்தருளி அவனை ஸாபேக்ஷனாயும் அவர் துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே" யென்று தம்திருவுள்ளத்தை அநுஶாஸித்துநின்றாராயிருந்தது. மேல் இப்படி ஸேவ்யஸ்வாதுபாயமாத்ரனான எம்பெருமானுமவனுமாயிருக்கு

ஸம் சஸ்யாத்யேஶோபணீயம் ப்ரத்யயதி॥ ॥௫॥

மென்றுகொண்டு தமக்கு நிரதிஶய ப்ரியனான அவனை அநுபவிக்கக்கடவராய் அதற்குறுப்பாக அவனுடைய அதிஶோபநத்வத்தை இரண்டாம்பத்தில் ப்ரகாஶிப்பித்தருளினாரென்கிறார். *

இந்த அர்த்தமென்றருளிச்செய்தது "வாரணவெற்பில் மழைமுகில்போல்நின்ற"வென்றும் "காமேநக்ரிஶைலக்ருஷ்ணஜலத:" என்றும் அருளிச்செய்தபடியே கரிகிரிமேல் நின்றனைத்துங்காக்கின்ற பேரருளாளனை. இதன்கருத்தென்னென்னில்? உடையவர்ஸ்ரீபாஷ்யத்துமுதலிகள் திருவாய்மொழியை அநுஸந்தித்து ஆழ்வார் எம்பெருமான்களெல்லாரையும் பாடினாரயருளிச்செய்தது நம் பேரருளாளனைப்பாடித்தில்லையே யென்ன; உடையவரும் முதற்பத்துமுழுவதும் நம் பேரருளாளனையிறே பாடித்தென்ன; இதெங்ஙனேயறியலாய்த்தென்ன, முதலடியிலே "அயர்வறுமமரர்களதிபதி"யென்கையாலும் மேல்பலவிடங்களிலும் இந்த நித்யஸூரிநாயகத்வத்தையே யருளிச்செய்கையாலும் நம் பேரருளாளனே தேவபிரானாகையாலும் அறியலாய்த்தென்ன, "தண்ணார்வேங்கட விண்ணோர்வெற்ப"னென்றும், தென்குறுங்குடிநின்ற"வென்றும் அருளிச்செய்ததில்லையோவென்ன, ஆகிலென்? நம் பேரருளாளனுக்கே வேங்கடாசலவாஸித்வம் திருக்குறுங்குடிவாஸித்வமாகிறஸம்வர்த்தைச்சொல்லுகிறதென்ன; அதென்? அவர்களுக்கே நித்யஸூரிநாயகத்வம் சொல்லவடுக்காதோ, பேரருளாளன் என்றுதல் அத்திகிரிப்பெருமாளென்றுதல் சொல்லவில்லையே யென்ன, நம் பேருளாளன் ஸந்நிதியில் ஆழ்வார் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தாலே முதற்பத்து பேரருளாளனைப்பாடிற்றென்னுமிடம் ஸாக்ஷ்யமன்றோ? அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவன் துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே" யென்றருளிச்செய்தபடி ஸாக்ஷாத்தாயன்றோ விருப்பது, தம்திருவுள்ளத்தை அநுஸந்தித்தபடி தோற்றவிறே திருமார்பில் ஜ்ஞாநமுத்ரைவைத்தெழுந்தருளியிருக்கிறது. முன் புகலியன்பேரருளாளன் ஸந்நிதியில் ஆழ்வார் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை ப்ரதிஷ்டைசெய்விக்கைக்காக மற்றை திவ்யதேஶங்களைப்போலே இடதுதிருக்கை திருமடியிலும் வலதுதிருக்கைஜ்ஞா

ப்ரதிஷ்டையுமாக ஆழ்வார் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுகந்தருளப் பண்ணிவைக்க, அதுதானும் இவர்கள்செய்தபடி யன்றியே வலத் திருக்கை திருமார்பிலே யாயிருக்க, மறுபடியும் முன்போலே உகந்தருளப்பண்ண, அதுவும் அங்ஙனேயாயிருக்க, இப்படிமூன்று தடவையாயும் அப்படியேயிருக்கையாலே யெல்லாரும் விஸ்மிதராயிருக்கிற வளவிலே ஆழ்வார் அங்கொருவரிடத்திலே ஆவேசித்து என்னேஉங்கள் அஜ்ஞாநமிருந்தபடி. நீங்கள் செய்தாப்போலன்றியே அர்ச்சைவேறாயிருந்தவாறே அறிந்துகொள்ளவல்லவரல்லிகோளோ; இரண்டுமூன்றுதடவை செய்வதே இதை இங்ஙனே நம்பேருளாளன் ஸந்நிதியில் ப்ரதிஷ்டை செய்கவென்ன; அவர்களும் திருவடிதொழுது தேவரீர்திருவுள்ளக்கருத்தை அடியோங்களுக்கு வெளியிடவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, ஆழ்வாரும் கேளீகோள் நம்பேரருளாளனையே யாயிற்று நாம்திருவாய்மொழிமுதற்பத்தில் பாடிற்று. தேவபிரான்என்றும் திருநாமம் நம்பேரருளாளனுக்கு அஸாதாரணமாய்க்காணுமிருப்பது. நாமும் முதலிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதி யென்றாயிற்றுபேசிற்று. அவன் துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே"யென்று நாம்மனதை அநுஸந்தாநம் பண்ணினதும் பேரருளாளனை ப்பற்றும்படியிறே. ஆக இவ்வர்த்தம் மேலுள்ளாரும் அறியலாம்படிநாம மனதிற்கு அநுஸந்தாநம் பண்ணினபடிதோற்ற மார்பில் உபதேசமுத்ரை வைத்துவீற்றிருக்க நினைத்தோமென்றருளிச்செய்ய கலியனுள்ளிட்டாரும் பேர விஸ்மிதர்களாய் அந்தத்திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையே ஆழ்வார்நியமனப்படி பேரருளாளன்ஸந்நிதியில் திருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்தார்களென்று ப்ரஸித்தமென்று திருமாலையாண்டானும் அருளிச்செய்தார். என்றருளிச்செய்ய முதலிகளும் பேர விஸ்மிதரானார்களென்று ப்ரஸித்தமிறே. அதைப் பற்றமுதற்பத்து பேரருளாளனைப்பேசிற்றென்று திருவுள்ளம். *

'யஸ்யாநுபாவமதிகந்துமஶக்நுவந்தோ முஹ்யந்த்யபங்கஸரணாஸ்ஸஹ ராமயோகிநிஷாதஸௌஹார்தஃ" என்றருளிச்செய்ததில்லையோ வென்னில், அதுநம்மாழ்வாரைச்சொலிற்றில்லை, மற்றையாழ்வார்களை சொல்லிற்று. அதுநம்மாழ்வாரையும் சொல்லிற்றாயினும்

விரோதமில்லை, "எந்தை" யென்று ஶோபித்துக்கிடந்தாற்போலே ஶோபித்தபடியை சொல்லிற்றாயிருக்கும் "நிரஸ்தாதிஶய ஸ்வாதீயத்வஸ்வஷ்ட விஜ்ஞாநத்ராவிடம்| ஸத்யம் ஶேஷாய ஶேஷிணே ஸ்வாமிநே ஸ்வநிஜோஹிதாஷ்டே "என்னும் படியிறே நம்பெருமாளன் திவ்யமங்கலவிக்ரஹ ஸௌந்தர்யலக்ஷணமிருப்பது. ஆகஇப்படி ,,அயர்வறுமமரர்களதிபதி', யென்றுதுடங்கி,, மணியை வானவர்கண்ணனை என்னுமளவாக உபக்ரமோபஸம்ஹாராதிகளாலே முதற்பத்து நம் பெருளாளனையே பேசிற்றென்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம். * * ||ரு||

ஸ்ரீமதே ஶ்ரீஶைலஶ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஶடகோபாதிஸாரவாதவாஸ்து ஸம்பூர்ண நம:.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸவரதவரப்ரஹ்மணே நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(வாயுந்திரை) இப்படி நாயிகாவஸ்தா ப்ராப்தி கல்யாணகுண

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஸேவதி ஸ்ரீமத்தேவராஜ
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீவீரராகவகுரோர்த்துராணாதிந்த ஸ்வீகாத்ம்ய ஸமஸநவம்
ஸமாதயேயம் । காருண்யதத்வ விஸ்வஹிதாயஸ்ருஷ்டம்
ஸ்ரீரங்கநாயகிராஜபூர்வாஸிஷ்ய ॥ * ॥ * ॥

இரண்டாம்பத்து.

இ—மறப்புறவென்னுள்ளேமன்னினுன்" னென்னும்படி ஸதா
நுபவம் நடவாநிற்கச்செய்தேயும் இப்போ, இவர் எம்பெருமா
னைப்பிரிந்தவரைப்போலே விரஹிணியுடைய பேச்சைப்பேசுவா
னேன்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கியால்) இப்பத்
தினுவக்ரமத்திலே ஸஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தரானரெ
ன்னையாலே இப்பத்துமுழுவதும் எம்பெருமானுடைய ஸௌஹார்த்
காருண்யாதிகுணவத்தாலே ப்ராப்யத்வமே பென்றதாய்த்து,
இத்தால் ஸித்தாந்தத்தாலே முதற்பத்தில் உபாயத்வத்தைச்
சொல்லி அநந்தரம் ப்ராப்யத்வத்தைச்சொல்லுகிறாரென்று இப்ப
த்துக்கும் முதற்பத்தோடே ஸங்கதியும் ஸித்திமதயாய்த்து. இ
வ்வர்த்தத்தை "ஸர்வகாலேஷ்வபிசஸ்வதேஹ ஸர்வாணிசேதநா
மங்கிணோ: ப்ரஹ்மஸேவாபோக்யம் ப்ராப்யஸ்ய தச்சிவிக்யவாசம்,
தேவஸாக்ருத்யமித்யுபாதிஸுதம் ஸ்வஸிதவஸாரண்ய
வம் தத்வ ப்ராப்யவ்ராணீயம் ப்ராப்யபதி" என்று ஸ்ருதிமுபோநிஷ
த்ஸாரத்திலே ஸ்வாமியர் அருளிச்செய்தார். இப்போது ஸாஹ்ய
ஸம்ஸ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராரென்னுமிடம் விரஹகாயர்க்

இ— ப்ராப்யாநுபவத்ருவ்யநியமமென்றுகருத்து. இந்
த பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ ப்ராப்திநாஶத்தைக்கொண்டு இப்பத்
து ப்ராப்யபரமென்று நிரூபிக்கக்கூடுமோ; உபாயஸஹக
பரமான அஞ்சிறையமடநாரையிலும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷப்ராப்
தி கண்டதில்லைபோவென்னில்; அங்கு அப்படி கண்டதேயாகிலும்
அவ்விடத்தில் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் கைவாராதொழிந்தவாறே யெ
ன்னுடைய அபராதங்களை க்ஷமித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்
று உபேக்ஷிதரான எம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கையாலே அவ்
விடம் ரக்ஷகத்வத்திலே பர்யவஸிதமாய்த்து. இவ்விடத்தில் அ
ப்படி ப்ரார்த்திக்கக்காணாமையாலே ஸௌஹார்த்தப்ராப்யகாமநாதி
பரமென்றறியலாய்த்தென்று கருத்து. கீழ், முதற்பத்திலே ஸர்வ
யோமயாநர்த்தவத்தாலே உபாயகோபாயாங்கமான ஸௌஶீல்
யத்தையும் அதுக்கு உபாயாங்கமாக பரத்வஸௌலப்யாபாய
ஸஹகத்வாதிகளையும் சொல்லிப்போருகையாலே மு
தற்பத்து உபாயபரமென்றறியலாய்த்தது. இரண்டாம்பத்தில்
ப்ராப்யங்களையாங்கமான ஸௌஹ்ருதத்தையும் அதுக்குபாயா
ங்கமாக அதிஶோபக்ஷண விரஹகாதிநாசங்களையும் சொல்லிப்
போருகையாலேயிப்பத்து ப்ராப்யபரமென்றறியலாய்த்தென்
றுகருத்து. அதுக்குமவயவஹாரதையாவது. மேற்கூந்தலாஸநா
ஸவமும் கைவாராதொழிகை. அப்ராவஹிதஸந்தாலேயென்றது- ஒ
ருபிராட்டியினுடைய வாக்யவஹிதத்தாலே யென்றபடி. இவ்வ
ந்யாவஹிதஶோகிக்கும் அஞ்சிறையமடநாரையில் சொன்னபடி-
யே "வாயுநாயீதாத்ரஸோமம" த்ருஷ்டியாலே தாத்பர்யங்கண்
டுகொள்வது. ஸமஶோகையென்றது தியக்குகளும் தம்மைப்
போலே ஶோகிக்கிறனவென்று தாம்சலங்கும்படி ஸமவஸ்ஶ்லே
ஷத்தால்வந்த தம்முடைய ஆர்த்திஶயத்தை யென்றபடி. போ
கிறீரென்றது வ்யஜிப்பிக்கிறீரென்றபடி. இப்படி அஸஹ்யவிரஹமு
ம் ஸ்ஸ்லேஷஹமம்படியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய ஸௌஹ்ரு
த்வாதிஶயமென்று வ்யஜிப்பிக்கையிலே முதற்திருவாய்மொழிக்
கு தாத்பர்யமென்றுகருத்து. * * * *

ஆறும் ஆந்தபிராட்டி- தான்பல பக்ஷ்யாதிகளுக்கு இந்த
நீங்களுடைமைபோலேயே பெம்பெருமானுடைய விஶ்லேஷத்தா

ஆஸந்நவர்த்தியாயிருந்தவெம்பெருமானை ப்ரத்யக்ஷித்தா ப்போலே தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்து வா ஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலுள்ள அபேக்ஷையாலே யதிலே ப்ரவ்ருத்தராய் அதுகைவாராமையாலே அத்ருஷ்டவானராய் அப்ராப்யதேசத்தா லே ஸாதேசயைப்பேசுகிறார். ஸம்ச்லேஷவியோகே அஸாதாரணமெவெயாய் தசி ச்லேஷத்தாலே அத்ருஷ்டவஸனு யாயிருந்தாளொருபிராட்டி ஸத்ருஷ்டி ஸௌஹார்தமான வசநங் களினுடைய ப்ரவ்ருத்திவிசேஷங்களை ஸம்ச்லேஷஜநித ஹர்ஷவிஷாதகமாக ஸ்வாத்ராநுஸந்தானத்தாலே அநுஸந் தித்து அந்தவெகநாவெகவசநங்களைக்குறித்து நீங்க

இல்லொழியாகின்றீகோளோவென்று இப்படி அஸம்பாவிதார்த் த்தைப் பேசக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்லி ஷ்டராகியால்) ஸ்வாத்ராநுஸந்தானத்தாலே யென்றது- தன்பக்கல் அப்படி காண்கையாலே யென்றபடி. அநுஸந்தித்தென்றது ப்ரலபித்தென்றபடி. ப்ரலபித்துப்பேசுகிறாளாகையாலே அஸம்பாவிதபா ஷணம் யுக்தமென்றுகருத்து. ஆனாலும் பக்ஷ்யாதிகளுக்கு ஸம் ச்லேஷவ்யஸநம் த்ருஷ்டசரமல்லாமையாலே அவைத்துக்கந் தவ்யஸநமுள்ளதாக ப்ரலபிக்கத்தான் கூடுமோவென்னில்; விஷ யே தஸ்ய மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்சிதா: | அபிவ்ருக்ஷா: பரி ம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: || உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வ லாநி ஸராம்ஸி ச | பக்ஷிணோவி ப்ரயாவஞ்சேவஸஞ்ஹ்ருதாந கரவிநம்" எனும்படி திர்யக்ஸஜாதீயமான விஷயமா கையாலே உபபந்நமென்றுகருத்து. வேதமுமுள்ள ஸத்தைக் கும் ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரமென்று ஸகலபாபிகாரணத்தில் ஸஞ்சிதமான அர்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிற இத்திருவாய்மொழி யென்றதாய்த்து. இப்படி பக்ஷ்யாதிகளைக்குறித்து ப்ரலபிக்கக்கூடி லும் அவைத்தைக்குறித்துப்பேசவேணுமோ என்னில்; தார்ஷ்டாந் திகரோடேகூட ப்ரலாபித்து யசிக்குமாப்போலே இவ ளும் அவைத்தோடேகூட ப்ரலாபித்து யசிக்கைக்காகப்பேசு கிறாளென்றுகருத்து. * * * * *

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ—வாயுந்திரையுகளுங்கானன்மடநாராய்* ஆயுமமருலகுந்து
ஞ்சிலுநீதுஞ்சாயால்* நோயும்பயலைமையுமீதூர

ஆ—ளும்நான்பட்டது பட்டிகோளாகாதேயென்கிறாள். வாய்ந்ததி
ரைகளுகளுகிறகழியிலே வர்த்திக்கிறமடநாராய்? நீயுறங்கிலு
முறங்காத உன்னுடையதோழிமாரும் ஸ்வாபதசைவ உறங்கா

✳ முதற்பாட்டு. ✳

இ— வாயுந்திரையுகளுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (வாய்ந்தவித்யாதி
யால்) வாய்ந்த - ஸமீசீநங்களான, திரைகள் - தரங்கங்கள்,
உகளுகிற - உஜ்ஜ்ரும்பிக்கிற, ஸமுத்ரதரங்கஜ்ரும்பணங்
களானவென்றபடி. கானல்மடநாராய் யென்கிறதையுரைக்கிறார்
(கழியிலேயித்யாதியால்) ஸமுத்ரஸமீபதீரவர்த்தியான கா
னல்சப்தத்தை கழிசப்தத்தாலே ஸமுத்ரதீரவிசேஷபரமா
கவுரைத்தபடி. கழி - ஸமுத்ரவரிவாஹகாமென்று, இத்தால்இ
ப்பிராட்டி ஸமுத்ரதீரஸந்நிஹிதமான ஸ்ரீஸேதுஸ்தாநத்திலே
யிருந்து பேசுகிறாளென்று ஸூசிதமாய்த்து. ஆயுமென்கிறவிட
த்தில் கவிவாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதியால்) உ
றக்கம் - நித்ரை, ஆயுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (உன்னுடைய
வித்யாதியால்) தனக்குப்போலே நாரைக்கும் தோழிமாருண்டெ
ன்றுநினைவினாலே மாத்ருவாசகமான ஆய்சப்தத்தாலே அவர்களை
உபலக்ஷிக்கிறாளென்றுகருத்து. அமருலகு மென்கிறவிடத்தில் க
விவாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபதசைவயித்யாதியால்) து
ஞ்சிலுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (உறங்கிலுமென்று) உறங்கக்கூ
டிலும் என்றபடி. அவர்களுக்கு உறக்கமில்லையென்று கருத்து. நீ

ப— வாயுந்திரை - கிட்டாநின்ற தரங்கங்களை, உகளுங்கானல் -
உஜ்ஜ்ரும்பிக்கிற ஸமுத்ரதீரத்தில், மடநாராய் - ஸுந்தராய்?
உதாரகுணவான நாரையென்றபடி - ஆயும் - மா
த்ருஸமேதவானவளும், அமருலகும் - ஸ்வர்க்கலோகமும், துஞ்
சிலும் - உறங்கிலும், நீதுஞ்சாய் - நீயுறங்குகிறாயல்லை. ஆல்வெ
ன்றொருகதாவ்யயம். நோயும் - வ்யாதியும், விரஹவ்யதையுமெ
ன்றபடி. பயலைமையும் - வைவர்ண்யமும், மீதூர - மேலேவ்யா

மூ—போ*நீயுந்திருமாலாநெஞ்சங்கோட்பட்டாயே*வெம்மோ||கா டகோட்பட்டசிந்தையையாய்க்கூர்வாயவன்றிலே* சேட்பட்

ஆ— தமிழவஞோகமுமுறங்கிலும்நீயுறங்குகிறிலை, ஆதலால்விரஹவ்யஸநதெவைவர்ண்யத்தாலே ஸஹிஷ்ணுவையான வென்னைப் போலே நீயுமெம்பெருமானை யாசைப்பட்டாயாகாதேயென்கிறாள்.||

(கோட்பட்ட) கூர்வாயவன்றிலே ஸவஹ்ருதமான நெஞ்

இ— துஞ்சாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீயித்யாதியால்) நோயுமென் கிறதையுரைக்கிறார் (விரஹவ்யஸநஶப்தத்தாலே) பயலைமையென் கிறதையுரைக்கிறார் (வைவர்ண்யஶப்தத்தாலே) மீதூரவென்கிற தற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹிஷ்ணுவையானவென் று) மீதூரவென்கிறது நாரையிலே ஸ்வதமாயிருந்ததேயாகிலுமிவ் வைவர்ண்யத்தால் ஸஹிஷ்ணுவம்இப்பிராட்டிக்கும் ஸாதாரணமென் மென்றபிப்ராயத்தாலே ஸஹிஷ்ணுவையான வென்னைப்போலே யென்று பிராட்டிக்கு விஶேஷணமாக அருளிச்செய்தார். எம் மேபோல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னைப்போலேயென்று) ஜாத்யேகவசநமென்றுகருத்து. த்ருதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுமித்யாதியால்) ஸந்தர்ப்பத்திலேஜாதி ஷாஸம்ஜேகார்யவிஶேஷயான நாரைக்கு விரஹாவேசயாயி ன தனக்குப்போலே நிமித்தமும் வைவர்ண்யமும் காணப்ப டுகையாலே அதைக்குறித்திப்படி சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ||௧||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

(கூரித்யாதி) கோட்பட்ட சிந்தையையாயென்கிறதை உ ரைக்கிறார் (ஸவஹ்ருதேத்யாதியால்) சேட்பட்டயாமங்கள் என்

ஶ—விக்க, ஸஹிஷவிக்கவென்றபடி. எம்மேபோல்-எங்களைப்போ லே, என்னைப்போலென்றபடி. நீயும்,திருமாலால்- ஸ்ரீயஃபதியால் நெஞ்சம் - மநஸ்ஸு; கோட்பட்டாயே - பறித்துக்கொள்ளப்ப ட்டாயே. * * * * * ||௧||

கூர்வாயவன்றிலே - கூர்மையான வாக்கான கூர்மையான அலகையுடையவனே; விர ஹிகளுக்கு தாரணமான குதப்புனியையுடைய குளஞ்சி யேயென்றபடி. கோட்பட்டசிந்தையையாய் - பறாக்ராந்தாவண்ண ஹ்ருதயிசிதையாய்க்கொண்டு. சேட்பட்ட-தீர்க்கங்களான

மூ—யாமங்கள்சேராதிரங்குதியா*லாட்பட்டவெம்மாபோனீயு
மரவணையான்*ருட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமங்காமுற்றாயே॥ உ॥

ஆ—சையுடையையாய், நீளியராத்ரிகளிலுமுறங்காதேயிரங்கா நின்றாய், நீயுமென்னைப்போலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் திருத்துழாயை யாசைப்பட்டாயாகாதே யென்கிறாள். உ॥

இ—கிறதையுரைக்கிறார் (நீளியவித்யாதியால்) சேராதிரங்குதியால் என்கிறதையுரைக்கிறார் (உறங்காதேயித்யாதியால்) இரங்காநின்றாயென்றது - ஆர்த்தத்வநிபண்ணுகின்றாயென்றபடி. ஆட்பட்டவெம்மேபோல் என்கிறதை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (என்னைப்போலேயென்று) அரவணையானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளென்று) தாட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமமென்கிறதை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (திருவடிகளிலித்யாதியால்) காமுற்றாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆசையித்யாதியால்) ஸஹவாஸவிஶ்லேஷமாய் ஆர்த்தநாதம்பண்ணுகிற அன்றிலை தன்னைப்போலே ஸமவ்யஸநத்தாலே கூப்பிடுகிறதாகக்கொண்டு ஶோகிக்கிறாளென்று கருத்து. * * * * ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

காமுற்றகையறவோ டென்கிறத்துக்கு ஶப்தார்த்தமுங் தா

ப—யாமங்கள்-ராத்ரிஸம்பந்தம். யாமங்களிலேயென்றபடி. சேராது - சேராதே, ஶயநித்துக்கொள்ளாதேயென்றபடி. இரங்குதி - ஆர்த்தநாதம்பண்ணுகின்றாய், ஆல் - வெஷம். ஆட்பட்ட எம்மே போல் - தாஸஸ்ரேஷ்டையான வென்னைப்போலே, ஆர்த்திஸஹிதம். நீயும் - நானுகில் "ஸக்ஷம்ஸமேதஸமஜம் ஸமீக்ஷம்" என்றாறியிருப்பது. தாஸ்யம்பொறுக்கமாட்டாதநீயும் இங்ஙனே யாகவேணுமோவென்று கருத்து. அரவணையான்தாள்பட்ட - ஶேஷஶாயியினுடைய திருவடிகளிலேஸம்பந்தித்த, தண்டுழாய்த்தாமம் - ஶீதளஸௌரப்யத்தாலேவிஶிஷ்டத்தை, காமுற்றாயே - ஆசைப்பட்டாயோ. * * * * ॥உ॥

மூ—காமுற்றகையறவோடெல்லேயிராப்பகல்* நீமுற்றக்கண்டுயிலாய்நெஞ்சுருகியேங்குதியால்* தீமுற்றத்தென்னிலங்கையூட்டினான்றாணயந்த* யாமுற்றதுற்றாயோவாழிகனைகடலே ॥௯॥

ஆ—(காமுற்ற) எம்பெருமானை யாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே நீயிரவுபகலெல்லாங்கண்டுயிலாகாதே நெஞ்சுருகி யேங்காநின்றாய், தீமுற்றத்தென்னிலங்கை யூட்டினவன்திருவடிகளை யாசைப்பட்ட நான்பட்டதுபட்டாயாகாதே, ஐயோகடலேயென்கிறாள். ॥௯॥

இ—த்வயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையிச்சாதியால்) நீயிராப்பகல்முற்ற வென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீயிச்சாதியால்) கண்டுயிலாயென்கிறது ஜ்ஞாவாக்யமாயிருந்தாலுமிவர் தாத்பர்யத்தியாலே கண்டுயிலாதே நெஞ்சுருகி என்று அநுகவாக்யமாக வ்யாக்யாநிக்கிறார். தாள்நயந்த வென்கிறதையுரைக்கிறார் (திருவடியிச்சாதியால்) யாமுற்றதுற்றாயோ வென்கிறதையுரைக்கிறார் (நானிச்சாதியால்) யாமென்றது ஸ்வநிவஹாவசநமென்றுகருத்து. இவ்

ப—எல்லே - கனைகடலே - வாராய் கோஷிக்கிற ஸமுத்ரமே? எல்லேயென்று ஸவிஸ்ம்ருதி ஸம்போதநம், தனக்குக்கடலே துணையாகையாலே தோழியை ஸம்போதிக்குமாப்போலே அத்தைஸம்போதிக்கிறாள். காமுற்ற - காமிக்கப்பட்டது, ஆசைப்பட்டவஸ்துவென்றபடி. அதினுடைய, கையறவோடு - இழவோடே, ஸஹத்தோடே என்றபடி. இராப்பகல்முற்ற - ராத்ரிந்திவமெல்லாம், நீகண்டுயிலாய் - கண்ணுறங்குகிறாயில்லை, கண். துயிலென்கிறவிடத்தில் ணகாராந்தமான தகாரத்துக்கு டகாராதேசம். நெஞ்சுருகி - ஹ்ருதயம்கரைந்து ஏங்குதி - த்வநிபண்ணுகின்றாய் ஆல் வேஷெ. தீ - அக்நியை தென்னிலங்கைமுற்ற - தக்ஷிணதிக்ஸ்தலங்காவாஸியெல்லாத்தையும் ஊட்டினான் - பக்ஷிக்கப்பண்ணிவைத்தவனுடைய விசேஷணம். ஸாந்நிதியாலே லங்கையை தஹ்யமாக்கினபெருமாளுடைய வென்றபடி. தாள் - திருவடிகளை, நயந்தயாம் - ஆசைப்பட்டநாம், நயக்கை - ஆசைப்படுகை. உற்றது - அடைந்ததை, நானடைந்த சோகத்தையென்றபடி. உற்றாயோ - அடைந்தாயோ, வாழி - வாழ்ந்திடுக, உன்னுடையசோகம்நீங்கி நீவாழ்ந்திடுகவென்றபடி. ॥௯॥

மூ—கடலுமலையும்விசும்புந்துழாயெம்போற்* சுடர்கொளிராப்
பகற்றுஞ்சாயாற்றண்வாடா* யடல்கொள்படையாழியம்மா

ஆ—(கடலும்) என்னைப்போலே "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று கடலும்மலையும் விசும்புந்துழாவி யிராப்பகலுறங்குகிறிலை நீயுமெம்பெருமானுடைய திருவாழியுங்கையுங் காணவாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே,

இ—விடத்தில்வாழியென்கிற ஶப்தம்காருண்யவ்யஞ்ஜகமென்றுஸூசிப்பிக்கைக்காக ஐயோவென்கிற ஶப்தம் அத்யாஹார்யமாய்த்து. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

எம்போலென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னைப்போலேயென்று) துழாயென்கிறவிடத்தி லபிப்ரேதமான வபிநயத்தைக்காட்டுகிறார் (எங்குற்றாயி த்யாதியால்) எங்குற்றா யெம்பெருமானென்றது - எங்கேயிராநின்றா யெம்பெருமானேயென்றபடி. துழாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (துழாவியென்று) "ஸம்ஸாராரண்யஸந்நிவிஷ்டஸந்நாகஸ்யவ்யஷ்டம்" என்று க்ஷீராப்தியிலும் திருமலையிலும் பரமபதத்திலு மவனைத்தேடாநின்ற வென்னைப்போலே நீயுங்கடல் மலை விசும்புகளில்தேடுகிறாயோ வென்கிறாளென்றுகருத்து. அடல்கொள்படையாழி யென்றது அம்மானுக்கு விஶேஷணமாயிருந்ததேயாகிலும் விஶேஷணந்தால்வந்த ஆஶ்ரிதவ்யாவ்ருத்தரக்ஷாஸ்வபாவத்திலே த்ருஷ்டிபாதத்துக்கு த்காத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (நீயுமி த்யாதியால்) உடல்நோயுற்றாயோ வென்கிறவிடததில் ஆக்ஷிப்தமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பெருமையாலேயென்று) ஊழிதோறூழியென்கிறதை

ஶ—தண்வாடாய் - ஶீதளரூபமே? எம்போல்- என்னைப்போல் கடலும் - ஸமுத்ரத்தையும், மலையும் - பர்வதத்தையும், விசும்பும் - ஆகாஶத்தையும், துழாய் - துழாவி, தடவிக்கொண்டென்றபடி. சுடர்கொள் - சுடர் - தேஜஸ்ஸு, கொள்கை - உடைத்தாகை, சுடர்கொளிராப்பகல் - உஜ்ஜ்வலமான தேஜஸ்ஸுக்களையுடையராத்ரியிலும் பகலிலும், துஞ்சாய் - உறங்குகிறாயல்லை, அடல்-பராக்ரமலக்ஷணயாயுத்தம்விவக்ஷிதம், கொள்கை- த்ருஷிக்கை, படை - ஆயுதம், அடல்கொள்படையாழியம்மானை.

மூ—னைக்காண்பானீ*யுடலநோயுற்றாயோவூழிதோறூழியே॥ சு॥
ஊழிதோறூழியுலகுக்குநீர்கொண்டு* தோழியரும்யாமும்
போனீராய்நெகிழ்கின்ற* வாழியவானமேநீ.

ஆ— காமதக்கமெல்லாமுடல் நோயுற்றாயாகாதேதனவாடா
யென்கிறாள். * * * * * ॥ சு॥
(ஊழிதோறூழி) லோகமெல்லாம் நிறையும்படி இக்கால
மெல்லாம் நின்று நீராயுருகுகிற வாழியவானமே? நீயுமெங்களை

இ—யுரைக்கிறார் (காமைகத்ருஷியால்) ஸௌஷ்வஸ்யம். ॥ சு॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

உலகுக்கு நீர்கொண்டென்கிறதற்கு திஷ்டாந்தமரு ளிச்செய்கிறார் (லோகமித்ருஷியால்) ஊழிதோறூழியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இக்காலமித்ருஷியால்) நீராய்நெகிழ்கின்ற வென்கி றதையுரைக்கிறார் (நீராயித்ருஷியால்) தோழியரும் யாமும்போ லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எங்களைப்போலேயென்று) மதுசூத

ஸ—ஹார தயாஸத்திலே ஸ்ரீஹ்ருக்காகரு ஷிக்கப்பட்டதுய்ய ரூபமான திருவாழியை யுடையஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, காண்பான்- திதூக்ஷுவாய்க்கொண்டு' ஊழிதோறூழி - ஏகிசஷமும், ஊழிதோறு மூழிதோறுமென்றதுபய மாகவுமாம். உடலநோய் - ஸரீர வ்யாதியை, ஸரீரமுள்ளதனையும நுவதிக்கும்படியான வ்யாதியையென்றபடி. உற்றாயோ - அடைந்தாயோ. ॥ சு॥

உலகுக்கு - லோகார்த்தமாக, நீர்கொண்டு - நீரைமுகந்து கொண்டு, ஊழிதோறூழி- ஊழிதொறுமூழிதோறும், நீராய்நெ கிழ்கின்ற - வஷிரூபமவண ஐமாப்ளாவிக்கிற, வாழியவான மே - லோகத்தை வாழ்விக்கிற தேவமே? வானமென்று தே வத்துக்கும்பெயர். யத்வா ஆழிய வானமேயென்று வைதேஹம் ஔதார்யத்தாலே சுந்தரமான தேவமே? யென்றபடி. சுபவா ஆழ்கை-ரக்ஷிக்கை. லோகத்தை ரக்ஷிக்கிற தேவமேஎன்றவுமாம். "நீராயுருகுகிற வாழியவானமே"யென்று ஸஹ்ருதயமாக பிள்ளான் யோஜித்தபடியாலே யிப்படி ஸ்வாபதேசம் கொள்ளவேண்டிற்று, நஞ்சீயருள்ளிட்டார் வாழியவென்று வருஷஸ்வபாவமாக்கிவானமே நீவாழ்ந்திடுகவென்று யோஜித்தார்கள். நீயும் - லோகோபகாரக

மூ—மதுசூதன் * பாழ்மையிற்பட்டவன்கட்பாசத்தனைவாயே ॥
நைவாயவெம்மேபோனாண்மதியேநீயிந்நாள் * மைவானிரு

ஆ—ட்பே,லௌட்பெருமானுடையஸௌலப்யசேஷ்டிதங்களிலேயகப்பட்டு, அவன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலேஇப்படி நைந்தாயாகாதே யென்கிறாள். * * * ॥ரு॥

(நைவாய) ஏண்மதிபேரீயிந்நாள் வலியதான விருளைபகற்றுகிறிலை, மழுங்கித்தேயாநின்றாய், நைவுதானுபிருந்த வென்னை

இஃன்பாழ்மையிற்பட்டேனென்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானுடையவிசேஷியால்) அவன்கட் பாசத்தாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவனிசேஷிபால்) நைவாயென்கிறதை யுரைககிறார் (இப்படி ஐசேஷியால்) * * * ॥ரு॥

* ஆறும்பாட்டு. *

மைவானிருளகற்றாய் யென்கிறதையுரைக்கிறார் (வலிதானவிசேஷியால்) மாழாந்துதேம்புதி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (மழுங்கியிசேஷியால்) நைவாயவெம்மேபோ லென்கிறதையுரைக்கிறார் (நைவுதானுபிசேஷியால்) பெருமானார் வாசகங்கேட்டேன்

ப—மானநீயும், தோழியரும்யாமும்போல் - சகிகளும்நானும்போலே, மதுசூதன் - ஸர்வேச்வரனுடைய, பாழ்மையில் - பாஹுளத்தில், ஸாஹாவைசத்திலென்றபடி. பட்டு - அகப்பட்டு, அவன்கண் - அவன்பக்கலுண்டான, பாசத்தால் - ஆசையால், நைவாயே - சிதிலமாகாநின்றாயே, கண்பாசத்தாலென்கிற விடத்தில் ஸந்தியிலே ணகாரத்துக்கு டகவம். இப்படி க - ச - ட - த - பெ ஷுவ்வேசுவ்மான ணகாரத்துக்கு டகவமெங்கும் கண்டுகொள்வது. * * * * * ॥ரு॥

நாண்மதியே - வசுவல்ம வசுணர்முபிருந்த வசுதனே? கலாசோத்ராவபிவ்ருத்தனான நக்ஷத்ரவல்லபனேயென்னவுமாம். நாளென்று வசுணர்தையும் புதுமையும். மதி - வாசன். நாண்மதியென்கிறவிடத்தில் ஸந்தியிலே ளகாரத்திற்கு ணகவம். நீ இந்நாள் - இப்போது, மை - கஂஜநநீலமாய் வான் - விசாலமான், இருள் - தமிறிலை, அகற்றாய் - நிரஸிக்க மாட்டுகிறி

மூ—ளகற்றாய்மாழாந்துதேம்புதியா* ஐவாயரவணைமேலாழிப்
பெருமானார்*மெய்வாசகங்கேட்டுன்மெய்ந்நீர்மைதோற்றாயே*

ஆ—ப்போலே நீயும் "பேதைநின்னைப்பிரியேனென்றும் "ந த்யஜேயம் கதாசந" என்றும் "ஸாஹஸம்" என்றும் எம்பெருமானருளிச்செய்தவார்த்தையைக்கேட்டு திருவநந்தாழ்வான் தொடக்கமாகவுள்ள திவ்ய ஸூரிகளோடே பழகி வர்த்திக்கிறவிவன் மெய்யல்லதுசொல்லானென்றுகொண்டு அவ்வார்த்தையை விஶ்வஸித்து அகப்பட்டாயாகாதேயென்கிறாள். * * * ॥௯॥

வி—கிறதை விவரித்துரைக்கிறார் (பேதையித்யாதியால்) ஐவாயரவணைமேலாழி யென்கிற விஶேஷணத்துக்கபிப்ராய மருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதியால்) தொடக்கமாக வென்கிறஶப்தம் திருவாழியாழ்வானை ஸங்க்ரஹிக்கிறது. மெய்வாசகமென்கிறவிடத்தில் மெய்யென்கிற பதத்துக்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (மெய்யல்லதித்யாதியால்) உன்னுடைய பாஷையாலே மெய்வாசகமாய்த்தத்தனையொழிய ஸ்வபாவமாக மெய்யல்லவென்று கருத்து. கேட்டென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்வஸித்தென்று) உன்மெய்ந்நீர்மை தோற்றாயேயென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அகப்பட்டாயாகாதேயென்று) ॥௯॥

ப—ஏவ் மாழாந்து - மழுங்கிக்காணித்காத்தியமென்றபடி. தேம்புதி - க்ஷீணியாகின்றாய்; ஐவாய - ஐந்து-மௌஶயிஸ்ய, "ஸஹஸ்ர வைஸ்ர உக்கிரயவாஶரீரிணீ விஷஹவ்யெலநகெஜ்ஜாநகீ" என்கிறபடியே விஷஜநிதமெளஶயிஸ்யம் வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிற, எம்மேபோல் - என்னைப்போலே, ஐவாய்-வனுஷ்டவனை; அரவு - ஸர்ப்பமாகிற, அணைமேல்-ஶயநத்தின்மேலிருக்கிற, ஆழிப்பெருமானார் - திருவாழியையுடையவரான பெரியபெருமாளுடைய, மெய்வாசகம் - உன்னுடைய ஹ்ருத்தாலேமெய்யாய்த்தோற்றினவார்த்தையை, கேட்டு, உன்மெய்ந்நீர்மை - உன்னுடைய ஶரீரஸ்வபாவத்தை, ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையென்றபடி. தோற்றாயே - இழந்தாயே, ஏகாரம்ஶோகத்யோதகம். ॥௯॥

மூ—தோற்ருமட்நெஞ்சமெம்பெருமானாரணற்கெம்* மாற்ரு
மைசொல்லியழுவோமைநீநடுவே* வேற்ருர்வகையிற்கொடி

ஆ—(தோற்ரும்) எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீதவஸௌலப்யாதி குணங்களாலே யவனுக்குத்தோற்றடிமையானோம், ஆதலால் அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தையொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலோமென்று சொல்லிக்கொண்டழுகிறவெங்களை நீநடுவே ஶத்ருக்களிலுங்கொடியையாய்நின்று எத்தனைகாலம் பாதிக்கக்

ஏழாம்பாட்டு.

இ—நாரணற்கென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) தோற்ருமட்நெஞ்ச மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதியால்) இவவாக்யார்த்தஸங்க்ரஹமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) எம்மாற்ருமை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) சொல்லியழுவோமை யென்கிறதை விவரித்துரைக்கிறார் (ஒன்றுமித்யாதியால்) எங்களையென்கிற பஹுவசநத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன நாரை யன்றில் முதலான பதார்த்தங்கள் விவக்ஷிதங்கள். நடுவேயென்றது - நிஷ்காரணமாகவென்றபடி. லக்ஷ்ராணயோஜனையில் உபேக்ஷயென்றபடி. வேற்ருர்வகையிற் கொடிதாயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஶத்ருக்களிலுமித்யாதியால்) எனையூழியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எத்தனைகாலமென்று) மாற்ருண்மை நிற்றியோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாதிக்கக்கடவையென்று) ஸ்வபக்ஷ:

ப—கனையிருளே - ஸாந்த்ரமானதமஸ்ஸே? எம்பெருமானாரணற்கு - ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனுக்கு' பட்டநெஞ்சம் - ஸர்வவிஷயத்தில் ஸாபேக்ஷமானநெஞ்சமுடைப்பம் - ஸைவ்யக்ஷம் ஸாபேக்ஷமும், தோற்ரும் - இழந்தோம், எம்மாற்ருமை - எங்களுடையபொறுக்கமாட்டாமையை, சொல்லி - ப்ரகாஶித்து, அழுவோமை - அழுகிறவெங்களை, நீ - ஸர்வவிரஹத்தாலே கருகிக்கூப்பிடமாட்டாதேகிடக்கிறநீ, நடுவே - எங்களுடைய ஊர்வாஸஸ்தலத்தின் நடுவே, வேற்ருர் - ஶத்ருக்கள், வகை - ப்ரகாரம், அதாவது ஹிம்ஸிக்கை. வேற்ருர்வகையில் - ஶத்ருக்களுடைய ப்ரகா

மூ—தாயெனையூழி*மாற்றாண்மைநிற்றியோ வாழிகனையிருளே*॥

ஆ—கடைவைகனையிருளேயென்கிறாள். * * ॥எ॥

(இருளின்) இருளின்றிணிவண்ணமாநீர்க்கழியே, போயறி

இ—வங்களை ஸ்வஸ்வரூபஞ்சொல்லிக்கொண்டாஶ்வஸிக்கப்பார்க்கிற வெங்களை ஸ்வஸ்வரூபம் அவங்களைக்காணவொண்ணாதபடி மூடிக்கொண்டெத்தனைகாலம் பாதிப்பாய். ஶத்ருக்களும் து:கிதர்களுக்கு க்ருபைபண்ணுவார்கள் ஶாத்ரவத்திற்குக் காரணமன்றியேயிருக்க நீ ஶத்ருக்களிற்காட்டிலுங் க்ரூரமாயிராநின்றாயென்று அந்தகாரத்தை வெறுக்கிறாளென்றபடி. யத்வா - அந்தகாரத்திற்குக் கருகியிருக்கை ஸ்வபாவமிறேயென்றுபாராதே எம்பெருமானைப்பிரிந்து அதிமாத்ரது:கத்தாலே யொளியற்றுக்கருகி வாய்திறந்துகதறவும் மாட்டாதே இருக்கிறதாகக்கொண்டு பண்டே நோவுபடுகிறவெங்களை யுன்னுடைய து:கத்தைக்காட்டி ஶத்ருக்கள்நலியும்நலிவு ஸ்வபாவமென்னும்படி எத்தனைகாலம் பாதிக்கக்கடவை; ஐயோ! உனக்குது:கம் நீங்குகவென்று அதின்தஶைக்குறித்து ஶோகிக்கிறாளென்றபடி. ஸ்வபாவஸ்வரூபத்தைக்கொண்டு பாட்டுக்கு எம்பெருமானருளிச்செய்தது ப்ரதமயோஜநை. ஸ்வபாவஸ்வரூபத்திற்கு அத்யந்தவிரோதமின்றியே வ்யாகரணாநுஸாரத்தாலே பாட்டுக்கு ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது த்விதீயயோஜநை. இவ்விரண்டும் ஸ்வாபதேஶங்களென்கிறகருத்தாலே இவ்விரண்டுயோஜநைகளுந் தோற்றும்படி ஸாதாரணமாகப்பிள்ளானுரைத்தருளினர். ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

மருளுற்றென்கிறதையுரைக்கிறார் (அறிவழிந்தென்று) து

ஸ—ரத்திற்காட்டிலும்,கொடிதாய்-க்ரூரமாய்,எனையூழி- எத்தனைகாலம், மாற்றாள் - ப்ரதிபடன், தஸ்யபாவ: - மாற்றாண்மை ஶாத்ரவமென்றபடி. இது ஷ்யத்வஸத்வீகம்பத்ரம், மாற்றாண்மையிலேயென்றபடி. நிற்றியோ - நிற்பாயோ, வாழி - ஸ்வஸ்தி தஸ்ய என்கை. * * * * * ॥எ॥

மூ — இருளின்றிணிவண்ணமாநீர்க்கழியேபோய்*மருளுற்றிரா
ப்பகற்றுஞ்சிலுநீதுஞ்சாயால்* உருளுஞ்சகடமுதைத்தபெ
ருமானு* ரருளின்பெருநசையாலாழாந்துநொந்தாயே ॥அ॥

ஆ — வழிந்திராப்பகல்முடியிலும்நீயுறங்குறிலை; நீயுமென்னைப்போ
லே யுருளுஞ்சகடமுதைத்த பெருமானுரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்
கையிலுள்ள அபிநிவேஶத்தாலே யாழாந்து நொந்தாயாகா
தேயென்கிறாள். * * * * * ॥அ॥

இ — துஞ்சிலுமென்கிறதையுரைக்கிறார்(துஞ்சிலும்மென்று)துஞ்சுகை-
நித்ரையும் மரணமும், உத்தேஶ்யத்திலபிநிவேஶமான அம்ஶ
த்தையருளிச்செய்கிறார் (நீயுமென்னைப்போலேயென்று) அருளி
ன்பெருநசையா லென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்ருஷ்ணை
யால்) க்ருபாவாவிபான வருள்ஸ்வம் த்தாயமான ஸம்ஶ்லே
ஷத்தை கார்யகாரணாவஸரத்தாலே இச்சிக்கிறதென்று
கருத்து. மேல்வாக்யம். கழியானது தன்ஸ்வபாவத்தாலே ஶப்த
ம்பண்ணாநிற்குமே, அத்தை ஸமவதிஶ்லேஷத்தில் விரஹத்தா
லே மடலூருவாரைப்போலே நித்ரைபற்று வ்யஸநப்படுகிறதா
கநினைக்கிறாளென்றுகருத்து. * * ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

அளியத்தாயென்கிறதற்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

ப — இருளின் - அந்தகாரத்தினுடைய. திணி - ஸாராம்ஶம்போ
லேயிருக்கிற, வண்ணம் - வர்ணத்தையுடைத்தான, மாநீர் - ம
ஹாஜலத்தையுடைய, கழியேயென்று ஸம்போதநம், போய்-மி
கவும், மருளுற்று - மோஹத்தையடைந்து, மருள் - மோஹம்,
இராப்பகல் - ராத்ரிஸஹஸ்ரங்களானவை, துஞ்சிலும் - முடிந்
தாலும், நீதுஞ்சாயால் - ஸ்வப்நம், உருளுஞ்சகடம் - அஸுராவே
ஶத்தாலே யுருண்டுவருகிற ஶகடத்தை, உதைத்தபெருமானார் -
ஸ்ரீபாதத்தாலே தாடநம்பண்ணின ஸ்வாமியினுடைய, அருளின்
பெருநசையால் - க்ருபாகார்யமான ஸம்ஶ்லேஷத்தில் அபிலா
ஷத்தாலே; ஆழாந்து - தறைப்பட்டு, நொந்தாயே - வ்யஸந
ப்பட்டாயே, ஏகாரம்ஶோகத்யோதகம். ॥அ॥

மூ — நொந்தாராக்காதநோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த*நந்தாவிள
க்கமேநீயுமளியத்தாய்* செந்தாமரைத்தடங்கட்செங்கனி
வாயெம்பெருமா* னந்தாமத்தண்டுழாயாசையால்வேவாயே॥

ஆ — (நொந்தாரா) நந்தாவிளக்கே இப்பாடுபடுகைக்கீடன்றியிரு
ந்த நீயுமென்னைப்போலே காமதக்ஷமெல்லா மநுபவித்தாலு
ம் ஆராதகாதல்நோயானது உன்னுடையமெல்லாவியை யுள்ளு
லர்த்த செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமா னந்
தாமத்தண்டுழாயினுள்ளே ஆசையாகிற அக்நியாலே வேவா
நின்றாயாகாதேயென்கிறாள். * * * ॥௩॥

இ — (இப்படியித்யாதியால்) அளியத்தாயென்கிறது அருமந்தவெ
ன்கிற ஶப்தம்போலே நன்மையைச்சொல்லுகிறதென்று கருத்து.
நீயுமென்கிறவிடத்திலே சுவிஶப்தார்த்தாலே ஸமுச்சிதமான
ஸாம்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேயென்று) நொந்
தாராவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (காமதக்ஷாதியால்) வேவாயென்
கையாலே ஆசைக்கு அக்நித்வநிரூபண ஸித்தமென்கிற
கருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஆசையாகிறவித்யாதியால்) ஸ

ஶ — நந்தாவிளக்கமே - நந்துகை - நசிக்கை, அதில்லாததீபமே?
விநாஶரஹிதமன்றிக்கே ஜ்வலிக்கிறதீபமே யென்றபடி, அளிய
த்தாய்நீயும் - அருமந்தநீயும், நொந்தாரா - வ்யஸநப்பட்டுமுடி
யாத. ஸர்வேந்த்ரியவ்யஸநஜநகமான என்றபடி, காதல்நோய் - விஶ்லே
ஷவ்யாதியானது, மெல்லாவி - தொட்டார்மேலே பழியாம்படி ம்ரு
துவானவாத்மாவை, மெல் - ம்ருது, ஸம்ஶ்லேஷணாநுபவத்தாலே
கைந்து ம்ருதுவான வாத்மாவையென்றபடி. உள்ளுலர்த்த - குருத்
துவற்றாக உள்ளுங்கூட ஶோஷிப்பிக்க, செந்தாமரை - காரண
தாமரஸம்போலேயிருக்கிற, தடம் - விஸ்த்ருதமான, கண் - கண்
ணையுடையனை, செங்கனிவாய் - கனி, ஃபலம், செங்கனி - சிவந்
தஃபலம், பிம்பஃபலம்போலேயிருக்கிற, வாய் - அதரத்தையு
டையனை, எம்பெருமான் - ஸர்வஸ்வாமியினுடைய, அம் - ஸு
ந்தரமான, தாமத்தண்டுழாய் - மாலாரூபமான துளஸீவிஷ
யத்தில், ஆசையால், வேவாயே - உன்னுடையஉடம்பே அக்நிபா
கவஶிதவியாநின்றாயே. * * * ॥௩॥

மூ—வேவாரா வேட்கைநோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த* வோவா
திராப்பகலுன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய்* மாவாய்பிளந்தும
ருதிடைபோய் மண்ணளந்த* மூவாமுதல்வா வினியெம்மைச்

ஆ—(வேவாரா) ஸ்வாஸ்யமான வென்னுடைய மெல்லாவிமுடிந்தாலும் தவிராதேநின்று வேட்கைநோயானது உலிக்கும்படி யுன்னுடைய ஞானசேஷ்டிதங்களாலே யென்னையோவாதேயிராப்பகலுன்பக்கலிலே விழுந்துகிடக்கும்படி பண்ணினாய்

இ—ஸ்ரீஜநகீரத்தில் நின்றுந்தன் திருமாளிகையிலேபுக்கு அங்கேயெரியாநிற்கிற விளக்கைநோக்கி அதுக்கு ஸஹிஷ்ணுவமாயிருக்கை ஸ்வபாவமென்றறியாதே ஸ்வவிரஹத்தாலே வ்யதிதமாகிறதாக நினைத்துச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ||௯||

* பத்தாம்பாட்டு. *

மெல்லாவியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வாஸ்த்யாதியால்) வேவாராவேட்கை நோயென்கிறதையுரைக்கிறார் (முடிந்தாலு மித்யாதியால்) உள்ளுலர்த்த வென்கிறதையுரைக்கிறார் (உலிக்கும்படியென்று) மாவாயித்யாதி முதல்வாயென்னுமளவை ஸங்க்ஷிக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) மூவாமுதல்வாஎன்றது—ஞானவரம், மாவாயித்யாதி சேஷ்டிதபரமென்று கருத்து. என்னையென்றது அத்யாஹ்ருதம். உன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய் என்கிறதையுரைக்கிறார் (உன்பக்கலித்யாதியால்) இனியெம்மைச்சோ

ப—வேவாரா - வேவித்து த்ருப்தமாகாத, உலித்துஉபரதமாகாத, ஸவகாலமும் உலியாநின்றவென்றபடி, வேட்கைநோய் - வ்யாதியானது, மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த - ம்ருதுவான வாத்மாவை உள்ளேபிடித்து புறம்பளவும் ஶோஷிப்பிக்க, ஓவாது - விச்சேதமின்றியே, இராப்பகல் - நக்தம்திவா, உன்பாலே - ஸந்நிதியே, வீழ்த்து - விழப்பண்ணி, என்னையிதிஶேஷ:, ஒழிந்தாய் - உபரதனாய், என்னையுன்பக்கலிலே விழப்பண்ணி க்ருதக்ருத்யனாயிராநின்றாயென்றபடி, மாவாய்பிளந்து - கேஶ்யாவ்யதாரமத்தின் வதனத்தை விதாரணம்பண்ணி, மருதிடைபோய் - யமளார்ஜுநமத்யத்திலேசென்று, மண்ணளந்த - ஸ்ருஷ்டியை ஸ்ரீபாதத்தாலேயளந்த, மூவா - மூப்பில்லாத, மூப்பு - வார்த்தகம்,

மூ—சோரேலே* * * * ||ம||

சோராதவெப்பொருட்கும் ஆதியாஞ்சோதிக்கே* யாராதகா

ஆ—இனியடியேனைச்சோரவிடாதொழியவேணுமென்கிறாள். ||ம||

(சோராத) இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்த ஶோகத்தாலே முடியப்புகுகிறதம்மை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவந்து தோற்றியருளின வெம்பெருமானைக்கண்டு தாமுஜ்ஜீவித்து ஸ்வோஜ்ஜீவநத்தாலே

இ—ரேல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (இனியித்யாதியால்) விடாதொழியவேணுமென்றது மேல்யாவச்சாஸ்ரம் விடாதேயிருக்கவேணுமென்றபடி. கீழெல்லாம் ஶோகாதிஶயத்தாலே பக்ஷ்யாதிகளைக் குறித்து ஸம்வதியாநின்றவிப்பிராட்டி இப்பொழுது ஸர்வஜ்ஞனானவனை நோக்கிப்பேசுமாப்போலே பேசக்கூடுமோவென்னில் இவளுடைய அவஸாதத்தைக்கண்டு ஸர்வஜ்ஞனாகையாலே அவ்வவஸாதம் தீரும்படிவந்து தோன்றுகையாலே அவனைநோக்கிப்பேசுகிறாளென்று கருத்து. இப்படியவன்வந்து தோன்றினானென்னுமிடம் முதல்வா என்கிற ஸம்போதநஸாமர்த்யத்தாலும்; இனிஎம்மை சோரேலே என்கையாலும் ஸூசிக்கிறதென்று கருத்து. இப்படி ஸூசகமான விவக்ஷிதத்திலிவருக்கு ஸம்ஶயமுண்டென்னுமிடம் மேல்ப்பாட்டிலே வ்யாக்யாநத்திலே ஸ்வோக்தியாலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. * * * * * ||ம||

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரயோஜநாந்திலே ஸூசிக்கிற அர்த்தங்களை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி அநுஸந்தித்தென்னுமளவாலே) இப்படியெ

ஸ—முதல்வா - காரணபூததனே மூப்பில்லாத காரணமேயென்றபடி, அதாவது ஜகத்துக்குத்தான் ஸஹகாரியோபாதாநகாரணங்களைப் பண்ணியும் மூன்றும்பண்ணுதவனைப்போலே ஜகத்வ்யாபாரத்திலே நிதாநபூதனாயிருக்கை, இனிஎம்மை - உதாஸீநரையும், சோரேல - விடாதே. * * * * ||ம||

சோராதஎப்பொருட்கும் - ஒருபதார்த்தமும் விடாதே ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், ஆதியாஞ்சோதிக்கே - காரணபூதனான பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸுக்கு. அவன் விஷயத்திலேயென்றபடி. ஆரா

மூ—திருக்குருகூர்ச்சடகோபன் ஞானப்பிரான் சொன்னவவற்றுள்
இவைபத்துஞ்சோரார் விடார்கண்டீர் வைகுந்தந் திண்ணனவே॥
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—எம்பெருமான் ஸௌலப்யாதிகுணவிசிஷ்டமானபடியைக் கண்டு ஸ்ரீஜநாய் அடியேனிவனுடைய ஸௌலப்யாநுபவிசிஷ்டமாகப் பெற்றேனாகாதே யென்றுகந்துகொண் டெம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யத்தை யநுபவித்து இப்படி ஸௌலப்யனாயிருந்த வெம்பெருமான் பக்கலுள்ள நிரவதிகமான ஆசையாலே சொன்ன விந்திருவாய்மொழியை விடாதாரொருநாளு மெம்பெருமானைப் பிரியார், இது நிஶ்சிதமென்கிறார். * * ||௧௰||

இ—ன்றது கீழ்ப்பாட்டிலுக்தப்ரீத்யா என்றபடி, இப்படிவந்து தோற்றியருளினவென்றவம். பிராட்டிக்கு வந்துதோற்றி யருளினபடியையன்றோ கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லிற்றென்னில்; சுத்யாவஸ்தத்திற்சொன்னது ஸர்வஸ்ஸத்துக்கும் தாதுவமென்றுகருத்து. அடியேனென்றது ஸ்ரீஸூக்தியத்தாலேவந்த ஊரஸ்யாநுபவம் யாநத்தை அநுபவித்தபடியல்லது பெற்றேனென்கிறதை யைக்கு சுதந்த்ரவசமாக ஸ்ரீபாமித்தபடியன்று. ஸமவஸ்ராஸ்யவலிகரான வெல்லாரும் பெற்றேனென்றபடி. ஸூயவோசித்தையுரைக்கிறார் (இப்படி ஸௌலப்யனுபிதாஷியால்) ஆராதகாதமென்கிற விஶேஷணம் ஹேதுஹேதுமென்கிறார் (நிரவதிதாஷியால்) இவைபத்துஞ்சோராரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிதாஷியால்) விடார்கண்டீர் வைகுந்தமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஒருநாளுமிதாஷியால்) இங்கேவைகுந்தஶப்தம் ஸமவஸ்ராவகமென்றுகருத்து. யதா - வாவோவாவகமாலும் எம்பெருமானைப்பிரியாரென்று ஸமிதாஸ்யம் சொன்னபடி. திண்ணனவென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுநிஶ்சிதமென்று) ||௧௧||

ஶ—தகாதஶிதாஷிஸஹ்.ஆயிரம்-விலக்ஷணமாய் ஸஹஸ்ரஸம்க்யாகமாகச்சொன்ன, அவற்றுள்-அந்தபாட்டுக்குள்ளே, இவைபத்துஞ்சோரார்-இந்தபத்துபாட்டுகளையும் விடாதேஅநுஸந்திப்பார் வைகுந்தம்-வைகுண்டத்தை, விடார்கண்டீர்-விட்டுவாரார்கண்டீர்-திண்ணனவே உபாயே, இவ்வர்த்தம்ஸாநிஶ்சிதமென்றபடி. ||௧௧||

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:

(வாயுந்திரை.)

நித்ராவித்ருதக்கவாத் அநிஜநநகதா ஜஸ்ர ஸம்க்ஷோ
ஹக்கவாத் கௌஷ்டம் ஸௌரக்கவாத் விபவிதரணாத்
ஸ்ம்ருத்யெளந்நத்யாதிக்ருத்வாத் । வித்தக்ஷோபாத் விஸம்ஜ்ஞ
கரணத உபஸம்ஸோஷணாவஜ்ஞநாஸ்ராம் க்ருஷ்டா
ஸ்வர்த்தவஸ்ரௌரி: க்ஷணவிரஹஸஹாத்வேஹஸம்
ஜகாத । * * * ॥ உக ॥

(நித்ராவித்ருதக்கவாத்) மடநாராயாயுமமருலகுந்துஞ்சிலு
நீதுஞ்சாயால், எம்மேபோல் நீயுந்திருமாலாலெனெஞ்சங்கோட்ப
ட்டாயே - தன்னைப்பிரிந்திருக்கிற பேர்களுக்கு நித்ராநிவாரகனு
கையாலும், (அநிஜநநகத:) கூர்வாயவன்றிலே சேட்ப்பட்ட
யாமங்கள் சேராதிரங்குதியால் - ஒருக்காலும்தரியாதபடி ஸௌ
ஹித்யத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (அஜஸ்ரஸம்க்ஷோஹக்கவாத்)
நீமுற்றக்கண்டுயிலாய் நெஞ்சுருகியேங்குதியால் - ஸர்வகாலமும்
க்ஷோஹத்தைபுண்டாக்குகையாலும், (கௌஷ்டம்ஸௌரக்கவாத்)
கடலும்மலையும் விசும்புந்துழாயெம்போல் சுடர்கொளிராப்ப
கல்துஞ்சாயால் - திவாராத்ரவிபாகமற எல்லாத்திலும்தன்னை அ
பேக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவாகனுகையாலும், (விபவிதரணாத்)
தோழியரும்யாமும்போல் நீராய்நெகிழ்கின்ற - முடியுமவஸ்தை
யைப்பண்ணுகையாலும், (ஸ்ம்ருத்யெளந்நத்யாதிக்ருத்வாத்) நாண்
மதியேநீயின்நாள் மைவானிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புதியால் -
ஸ்ம்ருத்யெளந்நத்யாதிகளைப்பண்ணுகையாலும், (வித்தக்ஷோபாத்)
தோற்றோம்மடநெஞ்ச மெம்பெருமானாரணர்க்கு - தந்நெஞ்சைக்
கொண்டு போதுபோக்க வொண்ணாதபடி அபஹரிக்கையாலும்,
(விஸம்ஜ்ஞகரணத:) மாநீர்க்கழியே போய்மருளுற்றிராப்பகல்து
ஞ்சிலும் நீதுஞ்சாயால் - ஒன்றுந்தெரியாதபடி மதிமயக்கத்தையு
ண்டாக்குகையாலும், (உபஸம்ஸோஷணாவஜ்ஞநாஸ்ராம்) காத
ல்நோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த - மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோ
ய்மண்ணளந்த - ஸ்ருஷ்டவாயிருக்கிற க்ருஷ்ணனைக்குறித்துவற்றுத

ஈடு — ஸா — வுலர்த்துகையாலும், படறந்துபிழைக்கவொண்ணுதபடி விரோதிநிரஸநாதிவஶீகரண வைஷ்ணவங்களையுடையவனுகையாலும், நிரதிஶயபோக்யனான எம்பெருமானுடைய விஶேஷம்ஶ்ரு ஶ்ரவணமாத்ரமும் ஶ்லாக்யமென்று "வாயுந்திரையுகளும்" என்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினுரென்கிறார். உ௰

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (திண்ணன்வீடு) இப்படி ப்ரஸக்தமான ஸௌஶீல்யத்தை தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளாலே ஸஹேதுகமாக உப

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — எம்பெருமானை அநுபவிக்கப்பெறுமையாலே வரிதவியாநின்ற இவருக்கு அவன் ஸௌஹார்த்தைக்கொண்டுவந்து தோற்றினவாறே அவனுடைய ஸௌஹார்த்தத்தையே பேசிக்கொண்டு அநுபவிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க அதைவிட்டு ஸௌஶீல்யத்தை உபபாதிக்கிறது ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) இப்படியென்றது- எப்பொருட்குமாதியாமென்கிறவிடத்தில் உக்தரீத்யா யென்றபடி. ஸௌஶீல்யம் ப்ரஸக்தமாகையாலே உபபாதிக்கிறாரென்றபடியாய்த்து. ஆனாலும்இதை உபபாதிக்கவேணுமோ? உயர்வறவுயரிலே ஸாரஸ்யம் சொல்லியிருக்கையாலே இது ப்ரஸக்தமாகாதோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையஸூக்தியால்) தம்முடையஸ்ரீஸூக்திகளாலே இந்த ஸௌஶீல்யத்தை நாட்டாரும்இசைந்து அநுபவிக்கவேணுமென்று அதற்காக உபபாதிக்கிறாரென்றுகருத்து. ஸ்ரீஸூக்திகளாலேயென்றது - உயர்வறவுயரிற்காட்டிலும் ஸ்ரீஸூக்திகளாலே யென்றபடி. அவ்விடத்தில் ஸ்ரீவரஸ்வரூபாநுஸந்தாநஜந்மமான, இவ்விடத்தில் ஸ்ரீகுணவிஶேஷத்தை அநுஸந்தித்துவந்தது; ஆகையாலே ப்ரகாஶிகமன்றோ யென்றுகருத்து, 'நங்கண்ணனக

மூ—திண்ணன்வீடுமுதன்முழுதுமா*யெண்ணின்மீதியனெம்பெருமான்* மண்ணும்விண்ணுமெல்லாமுடனுண்டநங்*

ஆ—ஹர்ஷிக்கிறார். மோக்ஷாத்யஶேஷ புருஷார்த்தப்ரதனாய், வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய கல்யாணகுணங்களையுடையனாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், ஸர்வரக்ஷகனுமாயிருந்த வண்டுவரைப்பெருமா

இ—ண்ணல்லதில்லை" யென்றும் "கோபாலகோளரியேறன்றியே" என்றும் ஈஶ்வரத்வமிறே இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லப்படுகிறது. ஈஶ்வரத்வமென்கிற இக்குணத்தையே ஸர்வதாத்பர்யமென்று ஜீயர் அருளிச்செய்தார். இது ப்ராப்யப்ரகரணத்திற்குச் சேருமோவென்னில்; இந்தஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸ்வாமித்வவாசகமாகையாலே ப்ராப்யப்ரகரணத்துக்கும் ஸங்கதமென்று திருவுள்ளம். ப்ராப்யாந்தர்க்கதத்தைக்குப் பரிஹாரமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞமாகவென்று) ப்ராமாண்யத்துக்கு ஸர்வஜ்ஞமாகவென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

வீடுமுதல்முழுதுமா யென்கிறதையுரைக்கிறார் (மோக்ஷாத்யாதியால்) முழுதுமாயென்கிற ஸமஸ்தபதஸ்தம் ஆயாஸமென்னுமாப்போலே காரணகார்யவ்யவஹார மென்றுகருத்து. எண்ணின்மீதியனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வாங்மநஸாதியால்) ஸர்வதோபரிச்சேத்யம் காரணாதிஸாமாந்ய மாகையாலே ஸர்வேஶ்வரத்வஸாதக மல்லாமையால் குணதோபரிச்சேத்யம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. மண்ணும்விண்ணுமெல்லாமுடனுண்ட வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகனாதியால்) நங்கண்ணனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வண்டுவரையிதயாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப—வீடுமுதல் - மோக்ஷப்ரப்ருதி, முழுதுமாய்- ஸமஸ்தமுமாய் மோக்ஷாதிஸமஸ்தப்ரதனென்றபடி. எண்ணின்மீதியன் - அதீதன், எம்பெருமான் - ஸர்வஸ்வாமீ, மண்ணும் - ப்ருதிவியையும் விண்ணும் - ஆகாஶத்தையும், எல்லாம் - மற்றுமுள்ள ஸமஸ்தத்தையும், உடன் - யுகபத், உண்ட - ப்ரளயகாலத்தி

மூ—கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்கண்ணே* ||க||
ஏபாவம்பரமேயேழுலகு* மீபாவஞ்செய்த நளாலளிப்பாரார்*

ஆ—ளேஇஜகத்திலீஶ்வரன்;மற்றீஶ்வரனில்லை;இதிலொருஸம்ஶய மில்லையென்கிறார். * * ||க||

(ஏபாவம்) இஜகத்துக்கு வேறு ரக்ஷகனில்லையோ, வென்னில்; "நஹி பாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்" எ

இ—மருளிச்செய்கிறார்(இஜகத்திலீஶ்வரனித்யாதியால்) அல்லதித்யாதியையுரைக்கிறார் (மற்றித்யாதியால்) திண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதியால்) ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இல்லையோர்கண்ணென்று சொல்லியிருக்க அருளாலளிப்பாரென்று பின்னையும் ரக்ஷகாந்தரநிஷேதம் பண்ணுகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியாகாதோவென்ன கலங்கிப்பிக்கிறார் (இஜகத்துக்கித்யாதியால்) வேறுரக்ஷகனில்லையோ வென்றது ஶைவாதிபுராணங்களிலே ஶிவாதிகளுக்கும் ரக்ஷகத்வஞ்சொல்லிற்றில்லையோவென்றபடி. இஸ்லோகாவதாரத்திலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் புநருக்தியில்லையென்று கருத்து. என்றுகொண்டென்றது "நஹி" இத்யாதிவசநார்த்தத்தை உபந்யாஸ ஸம்ஶயித்துக்கொண்டு என்றபடி. இதுக்கு உபபாதிக்கவேணுமோ வென்கிறாரென்கிற க்ரியாபதத்தோடே ஸம்பந்தம். ஸாத்விகங்களான விஷ்ணுபுராணாதி ப்ரபலப்ரமாண விரோதங்களான ஶைவாதிபுராணங்கள் அநாதரணீயங்களென்றுஆழ்வாருக்குத் தாத்பர்யமென்றுகருத்து. த்ருதீயபாதத்தி

ல—லேவயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவனை,நங்கண்ணன்-நம்முடையரக்ஷகன், கண் - ரக்ஷகி, நிர்வாஹகனென்றபடி. அல்லது - ஆஶ்ரிதரக்ஷகமான ஓர்கண் - ஒருரக்ஷகி, இல்லை, திண்ணன்-த்ருடம், நிஶ்சிதமென்றபடி. * * * ||க||

மாபாவம்விட-மஹாபாபம் விட்டுப்போம்படி,அரர்க்கு- ஹரனுக்கு, பிச்சைபெய் - பிக்ஷையையளித்தவனை, பிக்ஷையைக்கொடுத்தவனைவென்றபடி. கோபாலகோளரியேறன்றியே-

மூ—மாபாவம்விடவரர்க்குப்பிச்சைபெய்* கோபாலகோளரி
யேறன்றியே* ॥௨॥

ஆ—ன்றுகொண்டு ருத்ரனுடைய மஹாபாபத்தைப்போக்கியவ
னை ரக்ஷித்தருளின ஸர்வரக்ஷகனாயிருந்த கோபாலகோளரியே
றன்றி இந்த ஸர்வலோகங்களினுடைய பாபத்தைப்போக்கி ர
க்ஷிப்பாருளரோ; ரக்ஷிக்கவல்லார்தானுளரோ; இது உபபாதிக்
கவேணுமோ என்கிறார் * * ॥௨॥

இ— ற்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்(ருத்ரனுடையவித்யாதியா
ல்) ஏழுலகுமீபாவமென்கிறதற்கு பர்யவஸிதார்த்தம் மருளிச்
செய்கிறார் (இந்தஸர்வேத்யாதியால்) அளிப்பாரார் என்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ரக்ஷிப்பாருளரோவென்று) இதில் அபிப்ரேதா
ர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிக்கவித்யாதியால்) ஏபாவம்பரமெ
ன்கிறதற்கு நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இதுவித்யாதியா
ல்) சிவாதிகளுக்கும்வந்த வ்யஸநத்தை எம்பெருமானேதீர்த்
து ரக்ஷிக்கவேண்டுகையாலே அவர்கள் ஜகத்ரக்ஷகராகமாட்
டார்களென்றுகருத்து. * * * ॥௨॥

ப—கோள் - பலம், அரி - ஸிம்ஹ:, ஸிம்ஹ:, ஏறு - ச்ரேஷ்டம், கோ
பாலர்க்குள்ளே பலவத்ஸிம்ஹச்ரேஷ்டனான க்ருஷ்ணனையொழியவெ
ன்றபடி. ஏழுலகும் - ஸர்வலோகத்தையும், ஈபாவஞ்செய்து-
ஈயென்று நாசவாசி. நஷ்டமான பாபத்தை யுடைத்தாம்ப
டிபண்ணி, அருளால் - க்ருபையால், அளிப்பார் - ரக்ஷிப்பார்,
ஆர்?-அவனையொழிய வேறொருவருமில்லையேயென்றபடி.ஆரென்று
து ப்ருதிவ்யாதிகளுமிசையும்படி ரக்ஷகத்வப்ரஸித்தியைச்சொல்லு
கிறது.ஏயென்றது. ஓவென்றதாய் அய்யோவென்றுமாப்போலே நி
ர்வேதத்யோதகம். ஏபாவம் - பாபமே ப்ரதிபக்ஷங்களுக்கு
வைஷம்யமுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதேயென்று ஸம்ஸா
ரிகளை வெறுக்கிறபடி, பரமே - பாரமே. ஞாநாநுஷ்டாநம்பண்ணு
மதொழிய இதுநமக்கு பாரமாய் ஸாத்யமாய் வந்துவிழுவதே
யென்றபடி. * * ॥ * ॥௨॥

மூ—ஏறனைப்பூவனைப்பூமகடன்னை* வேறின்றிவிண்டொழத்தன்
னுள்வைத்து* மேறன்னைமீதிடநிமிர்ந்துமண்கொண்ட*

ஆ—(ஏறனை) அயர்வறுமமரர்கள் தன்னுடைய ஸௌசீல்யகுண
த்தைக்கண்டு தொழுகைக்காக ஸர்வேச்வரியான பெரியபிராட்
டியாரோடொக்க, சதுர்முகஸ்ரஷ்டாரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளு
க்கும் தன்னை யாச்ரயமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கையாலும்
ஸர்வலோகங்களும் திருவடிகளினுள்ளே யடங்கும்படி யளந்த

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இ— விண்டொழவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதி
யால்) ஜநா:க்ரோசந்தி" என்னுமாப்போலே விண்ஸப்தம் நி
த்யஸூரிலக்ஷக மென்றுகருத்து. பூமகள்தன்னை யென்கிற
தைவிவரிக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) வேறின்றிஎன்கிறதற்கு
பர்யவஸிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஒக்கவென்று) ஏறனைப்
பூவனை என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (சதுர்முகமித்யாதியால்) தன்னு
ள்வைத்தென்கிறதை ஸௌசீல்யமாகக்காட்டுகிறார் (தன்னையி
த்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வேத்யாதியால்) இதுவும் ஸௌசீல்யமென்று காட்டுகிறா
ர் (அளந்தருளுகையாலுமென்று) மாலென்கிறபதத்துக்கு ஸங்கதி

ப—ஏறனை - ருத்ரனையும், ஏறு - வ்ருஷபம், அத்தையுடையவ
ன் - ஏறன். பூவனை - நாபீகமலத்திலே பிறந்த ப்ரஹ்மாவையு
ம்; பூமகள்தன்னை - கடலிலவதரித்த பிராட்டியையும், பூமகடன்
னையென்றுமாம். ஏகாரஸ்ய தகாரலோபஸ்சாந்தஸ:. வி
ண் - பரமபதவாஸிகள், தொழ - இவனுடைய ஸௌசீல்யத்தை
க்கண்டு தொழும்படி, வேறின்றி - பேதமின்றியே, தாரத
ம்யம்பாராதே யென்றபடி. தன்னுள்வைத்து - தன்னிடத்திலே
வைத்துக்கொண்டு, வக்ஷஸ்ஸிலே பிராட்டியையும், நாபியிலேப்ர
ஹ்மாவையும் தக்ஷிணபார்ச்வத்திலே ருத்ரனையும் வைத்துக்கொ
ண்டென்றபடி. மேறன்னை - மேல்தன்னை, உபரிதநலோகங்களை,
லகாரஸ்ய றகாராதேசஸ்சாந்தஸ:, மீதிட - விஞ்சும்படி,
நிமிர்ந்து - வளர்ந்து, மண்கொண்ட - பூமியைக்ரஹித்தவனை

மூ—மாறன்னின்மிக்குமோர்தேவுமுளதே* ॥௫॥
தேவுமெப்பொருளும்படைக்கப்*பூவினுள் நான்முகனைப்படைத்த
தேவனெம்பெருமானுக்கல்லாற்*பூவும்பூசனையுந்தகுமே ॥௪॥

ஆ—ருளுகையாலுமிவனே ஸர்வேஶ்வரன்; மற்றில்லையென்கிறார்॥
(தேவும்) ப்ரஹ்மாதி ஸகலதேவதாஸ்ருஷ்டிமானாய், தன்னுடைய ஸௌலப்யப்ரதானத்தாலே யெனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானல்லது ஸர்வேஶ்வரனுமழகியாருமுளரோ வென்கிறார். க * * ॥௪॥

இ—வ்யாயமருளிச்செய்கிறார்(இவனே ஸர்வேஶ்வரனென்று)மிக்குமோர்தேவுமுளதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றில்லையென்று) * * * * ॥௫॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

வாக்யார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிதேவதாஸ்ருஷ்டியால்) ஜ்ஞாதிவாசியான ஜீவஸமூஹத்தை ஸாம்ஸாரிகமாக்கி தேவனெம்பெருமானென்கிற ஸங்கேதாஹாரத்தாலே ஜகத்காரணமென்றுகாட்டுகிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) தாதீயவாசகத்துக்கு ஸம்பந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேவஸ்ருஷ்டியால்) பூதருவதுஸர்வேஶ்வரனுக்கு, பூசனைதருவது

ஶ— ஸௌலப்யபக்கல்நின்றும் ஸ்ருஷ்டித்தவனையென்றபடி. மாறன்னில் - மால்தன்னில்; வாக்யார்த்தஸித்திஃ. ஸர்வேஶ்வரனைக்காட்டிலென்றபடி. மால் - ஸர்வேஶ்வரன், மிக்குமோர் தேவுமுளதே- வ்யதிரிக்தமாயு மொருதெய்வமுண்டோ. வேறேயுமொரு ரக்ஷகனுண்டோவென்றபடி. ஏகாரம் கிம்ஶப்தவ்யாயமாய் க்ஷேபவாசம். * * * * * ॥௫॥

தேவும் - தேவஜாதியையும், எப்பொருளும் - ஸகலபதார்த்தங்களையும், படைக்க - ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக, பூவில் - நாபீபத்மத்தில், நான்முகனை - ப்ரஹ்மாவை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனை; தேவன் - ஸௌலப்யத்தாலே ஜ்யோதகனான, எம்பெருமானுக்கல்லால் - ஸ்வாமிக்கு. மற்றொருவர்க்கில்லையென்றபடி, பூவும் - புஷ்பமும், பூசனையும் - பூஜநமும், தருமே - உசிதமோ. ॥௬॥

மூ— தருஞ்சீர்த்தன்றனிமுதலினுள்ளே *மிகுந்தேவுமெப்பொரு
ளும்படைக்கத்* தருங்கோலத்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்*

ஆ—(தருஞ்சீர்). தன்னுடையதிவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்குச் சமான கல்யாணகுணங்களையுடையனாய், ஸகலஜகத் நிமித்தத்தையுடையனாய் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யகோபாதிசமான அழகிய திருக்கண்களையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய

இ— ஸௌந்தர்யனாயிருப்பானுக்கு, ஆதலால்பூவும்பூசனையும்தகாதென்றவாறே ஸாக்ஷாத்ஜனுமல்லன் ஸௌந்தர்யனுமல்லனென்று க்ஷமிக்குமென்றுகருத்து. தயைவ - இவனேஸௌந்தர்யனென்று வாசோதயமென்று திருவுள்ளம். நிரதிசயபக்ஷபாதமும் ஸௌந்தர்யஸமிதமாகையாலே வேறழகியாரில்லையென்றதுவுமிவ்வர்த்தத்துக்குச்சேரும். இப்படி ஸர்வதாத்பர்யங்கொள்ளாதபோது யதாச்ருதத்திலிப்பாட்டு தேவதாந்தரநிரஸநமாய் மஹாகாரணத்துக்கும் ஸமர்த்தமாகத் தொழியும். * * * * சா

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

தருஞ்சீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னுடைய திவ்யாத்மாவியால்) தனிமுதலென்கிறதை முரைக்கிறார் (ஸங்கல்பத்தாலேயால்) அத்விதீயகாரணவஸ்துமான தனிமுதல்ரூபம் இங்கே ஸங்கல்பமாமென்றுகருத்து. கோலமென்கிறது ஸௌந்தர்யத்தாலே மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலேயால்) கோலத்தாமரைக்கண்ணனென்கிறதை யுரைக்கிறார்(அழகியவிழியால்) எம்மான்மிகுஞ்சோதிமேலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எம்பெருமா

ப— தருஞ்சீர் - தன்திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு தகாநின்ற குணங்களையுடையவன், தன்தனிமுதலினுள்ளே - தன்னுடைய அத்விதீயகாரணமான ஸங்கல்பத்தினுள்ளே, மிகுந்தேவும்- ஸர்வேச்வரரென்று சங்கிக்கும்படி மிகுந்த ப்ரஹ்மாதிதேவஜாதியையும், எப்பொருளும் - ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும், படைக்கத்தரும் - ஸ்ருஷ்டிக்கத்தக்கவனை, கோலத்தாமரைக்கண்ணன் - ஸாக்ஷாத்தாமரைக்கண்ணனை, எம்மான்- ஸர்வஸ்வாமியினுடைய, மிகுஞ்சோதி.

மூ—மிருஞ்சோதிமேலறிவார்யவரே* * * ||ரு||
யவரும்யாவையுமெல்லாப்பொருளுங்* கவர்வின்றித்தன்னு
ளொடுங்கின்ற* பவர்கொள்ஞானவெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி*

ஆ— திருமேனியினழகுரு நுவர்க்கு நினைக்கநிலமோ வென்கிறார்: ரு||
(யவரும்) ஸ்வஸ்வரூபமாகத்தன்னுள்ளே வைக்கப்பட்ட ஸவஸ்ஜகத்தைபுமுடையவனாய், ஸ்வாபாவிக ஸாவஸ்ஜ்ஞத்தையு டையவனாய், க்ஷீராணவஸிகேதநனை வண்டுவரைப்பெருமா இ—னுடையவிக்ரஹியால்) சோதிரூபம்விக்ரஹவாம். மேல் ரூபம் தனிஷ்டவளகூயவாமென்றுகருத்து. அறிவார்யவரே என்கிறதற்கு வபவவிகாஸமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கி க்ரஹியால்) * * * * ||ரு||

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

கவர்வின்றி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வஸ்வரூபமாக வென்று) ஒடுங்கவென்கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (வைக்கப்பட்டவென்று) ஸ்ரீயஃபாவஹத்தை ஸமஹிக்கிறார் (ஸ மஸ்க்ருஹியால்) சுடரென்கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கி றார் (ஸ்வாபாவிகமென்று) பவர்கொள்ஞானவெள்ள வென்கிறதற் கு ஹமிதாஸம் மருளிச்செய்கிறார் (ஸாவஸ்ஜ்ஞத்தையென்று) எம்மாழியம்பள்ளியாரென்கிறதை ஸமஹிக்கிறா (க்ஷீரஸாக ஹியால்) அவரேயென்கிறதைபுரைக்கிறார் (வண்டுவரைபிக்ரஹியால்)

ரு — ஈதிரூபிதபிதஜொஉயதிவிஉமஉவிஹ, ஹா; மேல் - தடீப ரிஷிதமான ஸள உபத்தை, டவர் அறிவார் — ஒருவரும் வரி ஹொிக்கமாட்டாரென்றபடி. * * * ||ரு||
யவரும் ஸவசேதநரும், யாவையும் - ஸவாசேதநங்க ளும், எல்லாப்பொருளும் - இப்படிஉபயவியமான ஸவவஸ்த் களும், கவர்வின்றி - ஸஙஉமில்லாமல், கவர்வு - ஸஙஉம், த ன்னுள் - ஸஙலபைகலேஸத்திலே, ஒடுங்கின்ற - அடங் கும்படியாகாநின்ற, பவரீ க்ரஹி, பவர் - விஸ்தாரத்தை, கொள்-கொ ண்டிருக்கிற விஸ்தாரபாகமானவென்றபடி. ஞானவெள்ளத்தை- ஜ்ஞாநப்ரவாஹத்தை, சுடராக - ப்ரமெயாகவுடையவர், எ

மூ—யவரெம்மாழியப்பள்ளியாரே* * * ||௬||
பள்ளியாலிலையேழுலகுங்கொள்ளும்* வள்ளல் வல்வயிற்று
ப்பெருமா* னுள்ளுளாரறிவாரவன்றன்*

ஆ—ஸர்வேஶ்வரனென்கிறார். * * ||௬||
(பள்ளியாலிலை) ஸர்வலோகாலங்காரஸம்ருத்தமான வடதளஶா யித்வத்தையுடைத்தாய், ஸர்வலோகரக்ஷணஸமர்த்தமாயிருந்த தன்வயிற்றிலே ஸர்வலோகத்தையும் வைத்துக்கொண்டு ஆலிலையிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற இவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வஸித்தி

இ—மூர்த்தியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) ||௬||

* ஏழாம்பாட்டு. *

வள்ளலென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) வல்லென்கிறதை விவரிக்கிறார் (த்விதீயஸர்வேத்யாதியால்) வயிற்று என்கிறதை ஸ்ருஷ்டமென்று காட்டுகிறார் (தன்னித்யாதியால்) ஏழுலகுங்கொள்ளுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (த்ருதீயஸர்வேத்யாதியால்) பள்ளியாலிலையென்கிறதற்கு ஸமிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆலிலேத்யாதியால்) ஆஶ்சர்யவாசியான மாயஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ம

ம—ம்மாழியித்யாதி, ஆழி - ஸமுத்ரம், அம் - ஸுந்தரம்; பள்ளி - ஶயநம், பள்ளியையுடையவர் பள்ளியார், எம்மென்கிறது பள்ளியாரென்கிறதோடே அந்வயிக்கிறது, நம்முடைய ஸமுத்ரஶாயநரென்றபடி, நமக்காகஸமுத்ரத்தை ஸ்தாநஶயநமாகவுடையவரென்றதாயிற்று. அவரே - ஸர்வஸ்வாமியான அந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே. மூர்த்தி - ஸ்வாமி. ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. மூர்த்தி ஶப்தம் ஸ்வாமிக்கும்வாசகம். * * * ||௬||

பள்ளியாலிலை - ஶயநமான வடபத்ரத்திலே, வள்ளல் - உதாரமாய், வல் - த்ருடமான, வயிற்று - ஜடரத்திலே, ஏழுலகும் - ஸப்தலோகங்களையும், கொள்ளும் - ஸ்வீகரிக்குமவனாய், பெருமான் - ஸ்வாமியான, அவன்தன் - அந்தஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, உள்ளுள் - அதிஸூக்ஷ்மமான, அவிஜ்ஞேயமானவென்றபடி, கள்ள-

மூ—கள்ளமாயமனக்கருத்தே* * * * ॥எ॥
கருத்திற்றேவுமெல்லாப்பொருளும்* வருத்தித்தமாயப்பிரானையன்றியாரே* திருத்தித்திண்ணிலைமூவுலகுந்தம்முள்* இருத்திக்காக்குமியல்வினரே* * * ॥அ॥

ஆ—திவ்யசேஷ்டிதங்களுக்கொரு முடிவுண்டோவென்கிறார். ॥எ॥
(கருத்தில்) ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணங்கள் ஜகத்காரணத்வங்களல்லவோ; இவற்றை ஸாதாரண சேஷ்டிதமாகச்சொல்லுவா

இ—மனக்கருத்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யத்ருஷ்டியால்) ஸர்வேச்வரனுடைய அநந்யஸாதாரண சேஷ்டிதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு மனக்கருத்தை யாரறிவாரென்று முடிக்கையாலே மனக்கருத்தென்கிறதும் காரணத்வசேஷ்டிதமாகை யுசிதமென்றுகருத்து. மனக்கருத்து - ஸங்கல்பத்தாலேகருதப்பட்ட சேஷ்டிதமென்றுரைத்தாராயிற்று. ஆரறிவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருமுடிவுண்டோவென்று) ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

“திண்ணன்வீடு” “ஏபாவம்பரமே” என்கிற இரண்டுபாட்டிலேயும் க்ருஷ்ணனையொழிய ரக்ஷகாந்தரமில்லையென்று சொல்லியிருக்கையாலே யிப்பாட்டு ஸாமாந்யமன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டித்ருதிபால்) “ஏபாவம்பரமே” என்கிற

ஸ—ஒருவனுக்குந்தெரியாதேயிருந்த, மாய - தெரிந்ததுமாச்சர்யமாயிருந்த, மனக்கருத்தே - ஸங்கல்பஸங்கல்பிக்கப்பட்ட சேஷ்டிதங்களை, ஆரறிவார் - ஒருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. ॥எ॥

கருத்தில் - ஸங்கல்பத்திலே, தேவும் - தேவஜாதியையும், எல்லாப்பொருளும் - ஸகலபதார்த்தங்களையும். வருத்தித்த-வர்த்திப்பித்த, ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. மாயப்பிரானையன்றி - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான ஸர்வேச்வரனையொழிய, திண்ணிலை- த்ருடஸ்திதியை, திருத்தி- ஸுரக்ஷகாகச்செய்து, மூவுலகும்- த்ரைலோக்யத்தையும், தம்முள் - ஸ்வஸங்கல்பத்திலே, இருத்தி - ஸ்திதமாக்கி, காக்குமியல்வினர்-ரக்ஷிக்குஞ்ஸ்வபாவமுடையவர், ஆர் - அவனையொழிய வேறொருவருமில்லையென்றபடி. * * ॥அ॥

ஆ—ருண்டோவென்னில்; பெற்றதோதாவே ஸாத்ரரக்ஷணம்பண் ணுகிறாப்போலே ஸ்ருஷ்டித்தவனே ரக்ஷிக்கவுமாவனும், ஆதலால்ர க்ஷிக்கிறான் ஸர்வேச்வரனே; ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணங்களிரண்டும் ஸர்வேச்வரனுக்கே அஸாதாரணமென்கிறார். * ॥௮॥

இ—பாட்டில் ப்ரஹ்மாதிகளிருக்க க்ருஷ்ணனையொழிய ரக்ஷகாந்தரமி ல்லையென்னக்கூடுமோ வென்கிற சங்கையை பரிஹரித்தது. இப் பாட்டில் த்ரிமூர்த்திகளுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகார்யத்ரயம் விபக்தமாக ப்ரஸித்தமாயிருக்கையாலே இவற்றை ஏககர்த்ருகமாகச் சொல் லக்கூடாதென்றிப்படி பூர்வபக்ஷ ஸந்தேஹத்தை பரி ஹரிக்கிறாரென்றுகருத்து. "கண்ணன் கண்ணல்லதில்லை" என்று ரக்ஷகத்வமும் "தேவுமெப்பொருளும்படைக்க" வென்று ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வமுஞ்சொல்லுகையாலே சங்கையாகக்கூடும். ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வஞ்சொல்லுகிற பூர்வார்த்தத்தில் ப்ரஸித்தமான த்ருஷ்டாந்த த்தையும் வ்யாப்தியையுங்காட்டுகிறார் (பெற்றவிதாதியால்) பூர்வ ார்த்தம் ஹேதுஸாதகமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலிதாதி யால்) ஆதலாலென்றது – ஸ்ருஷ்டித்தவனே ரக்ஷிக்கவுமாவனா கையாலும், ஸர்வேச்வரனே ஸ்ரஷ்டாவாகையாலுமென்ற படி, ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வத்தை ஹேதுவாகக்கொண்டு ரக்ஷகத்வத் தை ஸாதித்ததாகையாலே இப்பாட்டில் பூர்வோக்தவாக்யத் துக்கு பரிஹாரமன்றிக்கே 'ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணவிஷயநா வரேஷ' என்கிற கணக்காகாதோவென்று சங்கித்து பாட்டுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணங்களிதாதியால்) ஸ்ருஷ்டித்வம் ரக்ஷகத்வஹேதுவாகையால் உபயோரேகாச்ரயத்வ மாவச்யகமென்று பாட்டுக்கு பாவமென்றுகருத்து. புராணா திகளில் த்ரிமூர்த்த்யாதிகளுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிவிபாகஞ்சொல்லுகிற தும் "ப்ரஹ்மா ராஜஸ:" "ராஜஸ: ..." இத்யாதிகளிற்படியே தத்வசரீரகபரத்வபரமாகையால் விரோ தமில்லையென்றுகருத்து. * * * ॥௮॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸாமாந்யாதிபரிஹாரம் பாட்டுக்கு கஷி

மூ—காக்குமியல்வினன்கண்ணபெருமான்* சேர்க்கைசெய்துதன்னுந்தியுள்ளே* வாய்த்ததிசைமுகனிந்திரன்வானவ* ராக்கினன்றெய்வவுலகுகளே* * * * ॥௯॥
கள்வாவெம்மையுமேழுலகுநின்* னுள்ளேதோற்றியவிறை

ஆ—(காக்கும்) கேவலம்ஸ்ருஷ்டிமாத்ரமேயன்று பரமபுருஷக்ருத்யம் ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்த ஸமஸ்தஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் பரமபுருஷக்ருத்யம், ஆதலால வனேஸர்வேச்வரனென்கிறார். * ॥௯॥

(கள்வா) இப்படி ஸர்வேச்வரனுடைய ஸர்வேச்வரத்வ ப்ரஸ்தாபத்தாலே

இ—அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (கேவலஸ்ருஷ்ட்யாதிவாக்யத்தாலே) ஸர்வேச்வரத்வமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இதிலேபாட்டின்ஸாராம்சமும்காணலாம். எங்ஙனேயென்னில்; (ப்ரஹ்மாதியால்) த்ருதீயபாதமும்தெய்வவுலகுகளென்கிற ஸப்தமும் உபலக்ஷணமாகவேனும் வ்யாப்தம் (ஸ்ருஷ்டிஸப்தத்தாலே) ஆக்கினனென்றது ஸங்க்ருஹீதம். (ஸ்திதிஸப்தத்தாலே). காக்குமியல்வினன் என்றது ஸங்க்ருஹீதம். (ஸம்ஹாரஸப்தத்தாலே) சேர்க்கைசெய்து என்றதுஸங்க்ருஹீதம். * * * ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உக்தாதிவாக்யத்தாலே) இதிலே ஸாராம்சமும் ஸங்க்ருஹீதம் (தேவர்களுக்குமித்யேந) எம்மையுமென்கிறவதும் த்ருதீயபாதமோ

ப—காக்குமியல்வினன் - ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனான, கண்ணபெருமான் - க்ருஷ்ணஸ்வாமி, சேர்க்கை - சேர்த்துக்கொள்ளுகை, தன்பக்கலிலேஜகத்தை லயிப்பிக்கையென்றபடி, அத்தைசெய்து - ஸம்ஹாரம், தன்னுந்தியுள்ளே - ஸ்வநாபியிலே, உந்தி - நாபி, வாய்த்ததிசைமுகன் - ஜநித்தப்ரஹ்மாவை, இந்திரன் - இந்த்ரனை, வானவர் - தேவர்களை, தெய்வவுலகுகள் - தைவலோகங்களை, ஆக்கினன் - ஸ்ருஷ்டித்தான். * * * ॥௯॥

வெள்ளேறன் - ஏறு - வ்ருஷபம், ஏறையுடையவன் ஏறன், வெளுத்தவ்ருஷபமுடைய ருத்ரனும், நான்முகன் - ப்ரஹ்மா

மூ—வறைவென்று வெள்ளேறனான்முகனிந்திரன்வானவர்*புள்ளூர்
திகழ்ப்பணிந்தேத்துவரே* * * * ||ம||
ஏத்தவேழுலகுங்கொண்டகோலக்* கூத்தனைக்குருகூர்ச்சட
கோபன்சொல்*

ஆ—திவ்யர்களுக்குமெம்பெருமானே காரணபூதனுமாய்ஸம்ஹாரனுமாயிருக்குமென்றுமிடத்தில் ப்ரமாணமென்னென்னில்; அவர்கள் தங்களுடையவாக்யமே ப்ரமாணமென்கிறார். ||ம||

(ஏத்தவேழுலகும்) ஸர்வலோகங்களுந்தன்னுடைய விஜயத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு நின்றேத்த ஏழுலகுங்கொண்டருளின விருத்தாந்தமாகவுள்ள திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே எம்பெருமா

இ—ஸர்வதாஸர்வாதிவிசேஷமாக வ்யாவ்ருத்தம் (எம்பெருமான்ஸ்வபாவத்தாலே) புள்ளூர்திஸ்வபாவம்வ்யாவ்ருத்தம் (காரணஸ்வபாவத்தாலே) நின்னுள்ளேதோற்றிய என்கிறது வ்யாவ்ருத்தம் (ஸம்ஹாரஸ்வபாவத்தாலே) இறைவ என்றதுவ்யாவ்ருத்தம் (அவர்களுடையவாக்யமென்கிறவித்தாலே) ஏத்துவரென்றதுவ்யாவ்ருத்தம். * ||ம||

* நிகமனம். *

ஏத்தவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வஸத்ராதியால்) கோலக்கூத்தனை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யசேஷ்டிதஸ்வபாவத்தாலே) இவ்விசேஷணங்களுக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்தை ஸம்க்ர

ப—வனும், இந்திரன் - இந்த்ரனும், வானவர்- தேவர்களும், புள்ளூர்தி - ஊருகை - ஸஞ்சரிக்கை, புள்ளாலேஊருமவன் புள்ளூர்தி ஹராசெடிநவஸஞ்சாரியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, கழல் - திருவடிகளை, பணிந்து - ப்ரணாமம்பண்ணி, கள்வா - வஞ்சகனே, உன்னுடைய ஸம்ஹாரத்தை மறைத்து எங்களைவஞ்சிக்கிறவனே? எம்மையும்- எங்களையும், ஏழுலகும் - ஸமஸ்தலோகத்தையும், நின்னுள்ளே - ஸ்வஸங்கல்பத்திலே, தோற்றிய - ஸ்ருஷ்டித்தவனை, ஸ்வஸங்கல்பமாக ஸ்ருஷ்டித்தவனை என்றபடி. இறைவ- ஸம்ஹாரனே, என்று, ஏத்துவர் - இப்படி ஸ்தோத்ரிப்பர்கள். * ||ம||

ஏத்த - ஸர்வரும்ஸ்தோத்ரிக்க, ஏழுலகுங்கொண்ட - ஸர்வலோகங்களையும் ஆக்ரமித்த, கோலக்கூத்தனை - கூத்து - ஸ்ரீ

மூ—வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிவைபத்துட* னேத்தவல்லவர்க்கில்லையோரூனமே* * * * * ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— னுடைய ஸௌஶீல்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற இந்தத்திருவாய்மொழியை இந்த ஸாவனையோடேகூட ஏத்தவல்லார்க்கினியொருநாளும் எம்பெருமானோடு விஶ்லேஷமில்லையென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— ஸமிக்கிறார்(இந்தத்திருவாய்மொழியையென்று) பத்துடனேத்தவல்லாவக்குஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தஸாவனையிதாழியால்) இல்லையோரூனமென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (இனியிதாழியால்) ||கக||

ப—ஶாவெஷிதகூத்தையுடையவன் கூத்தன், ரக்ஷணீயஶேஷசேஷ்டிதங்களையுடையவனை-குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் சொன்ன,வாய்த்த-ஜகத்துக்கு ஸுஸம்ஶ்லேஷமாகஷமைந்த, ஆயிரத்துள், இவை-இப்பாட்டுகளை, பத்துடன் - பத்து - ஸக்தி, ஶ்ரத்தாபூர்வகமாக ஸாவனையோடேகூட, ஏத்தவல்லாவக்து-ஸ்தோத்ரமாகச் சொல்லவல்லார்க்கு,ஓர்ஊனம் - ஒருகுறையுமில்லையே. * ||கக||

ஜிதாநமதோராம்ராநுஜாநமோஸ்வயிஶ்ரீமதேஜ்ஞாந
ராமாநுஜஸ்வாமிதேஶிகாய நம:

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(திண்ணன்வீடு.)

வர்ணைஸ்ஸ்வ்யாவதாரஸ்ஸஹவஸதிஸுரஸ்ஸேநத்ர
தேஜோஹாஸம் நாபிபத்மாஶ்ரயவிதிஸதநாத்ரயமாணத்வ
ஶங்கம் ப்ரத்யக்ஷம் தல்லீலாதைவதம் ஶக்தியவத்ரஜ
ஸ்த்வ நியமநகரணாதீந்த்ரதுஷ்டிதத்வம் ஶ்ரீ
ஶாஸ்த்ரப்ரமாணா தமேதி ததந்தாம்ஸஹாவேநாயதுஷ்ட்ய

(வர்ணைஸ்வ்யாவதாரம்) திண்ணன்வீடு த்ராக்ஷ - நங்கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்கண்ணே - வர்ணைஸ்மான ஸ்வரூபத்தோடே ஈஶ்வரனைப்பலர்கவசரித்தும், (ஸஹவஸதிஸுரம்) யாபாவம்விடவரர்க்குப்பிச்சைபெய் - ஸராநுடைய

ஜூ—தா—ரிகத்தைத்தீர்த்தும்,(ஸாகரமேகலாஹாரம்)மேறன்னை மீதிடநிமிர்ந்துமண்கொண்ட-ஸாகரனைதான் த்ரிவிக்ரமனாய்வளர்ந்து ஸமுத்ரப்பரப்பையெல்லாம் திருவடிகளின்கீழேயிட்டுக்கொண்டும், (நாபீபத்மஸம்பவம்) தேவுமெப்பொருளும் படைக்கப்பூவில்நான்முகனைப்படைத்த - தேவாதிபதார்த்தங்களை உண்டாக்குகைக்காக திருநாபீகமலத்தில் திசைமுகனைப்படைத்தும், (பத்மபத்ராயதேக்ஷணம்) தருங்கோலத்தாமரைக்கண்ணன் - அதற்குத் தகுதியாய் தாமரைப்பூபோலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரையுடையவனும், (க்ஷீரஸ்ரீகாந்தாவ்ருதம்) எம்மாழியம்பள்ளியாரே - க்ஷீரஸாகரத்திலே பர்யங்கியைப்படுக்கையாகக்கொண்டும் (ஸமுத்ரஸ்யபவநே) பள்ளியாலிலை யேழுலகுங்கொள்ளும்வள்ளல்- அப்போது ஸகலபதார்த்தங்களையும் திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு ஆலிலைமேலேகண்வளர்ந்தும், (ஜகத்ரக்ஷகம்) மூவுலகுந்தம்முளிருத்திக்காக்கும் - த்ரைலோக்யரக்ஷணத்தை எப்போதும்சிந்தித்தும், (ரக்ஷணார்த்தாவதீர்ணம்) காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான் - தர்மஸம்ஸ்தாபனத்திற்காக க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தும், (ப்ரஹ்மாதிஸம்ஸ்துதம்) வெள்ளேறன்நான்முகனிந்த்ராதி - ருத்ரப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸ்துதிக்கப்படுமவையான வேஷ்டிதங்களையுடையனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை “ப்ரத்யக்ஷஸஜாதீயனைப் ஸாக்ஷாத்கரித்திருக்கச்செய்தேயும் ஸம்ஸர்க்கம்தோற்றவிருக்கு” மென்று “திண்ணன்வீடு” என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வார் தெளிவித்தருளினாரென்கிறார். * ॥௨௬॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ—ஊனில்வாழுயிரே நல்லைபோ உன்னைப்பெற்று வானுளார்பெ

அ—(ஊனில்வாழுயிரே) இப்படி ஸ்வோஜ்ஜீவநார்த்தமாகவந்து தோற்றினவன் தம்மோடே கலந்தருளினபடியைச் சொல்லுகிறார். ஸ்ரீஸம்ஸ்லேஷைகஸ்வபாவனுமாய் ஸ்ரீயஃபதியாய் ஸர்வேஸ்வரனாய், எனக்குஸ்வாமியாயிருந்த எம்பெருமான்தானும் நானு

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— திண்ணன்வீட்டிலே கண்ணனே ஸர்வர்க்கும் ஸம்பந்தியென்று உபகாரகத்வம் ஸர்வர்க்கும் இவனே ஆச்ரயணீயனென்றும் ஸ்வாமியென்றுஞ்சொல்லுகை ப்ரஸித்தமாயிருக்க அதைவிட்டு தமக்கொருவர்க்கு ஸ்வாமியென்றும் உபகாரகனென்றும் இத்திருவாய்மொழியில்சொல்லுகை ஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது-தேவாரா என்கிறபாட்டிலுக்தமித்யென்றபடி. ஸ்வோஜ்ஜீவநார்த்தம் என்கிறவிடத்தில் ஸ்வஸப்தம்ஆழ்வாரைச்சொல்லுகிறது. இத்தால் தம்முடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக வந்து தோற்றியருளினகையாலே அவன்தமக்கு ஸ்வாமியானுன் உபகாரகனுமானென்று விசேஷித்துச் சொல்லுகை உசிதமென்றும், திண்ணன்வீடு ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே அத்தோடே ஸங்கதியில்லையேயாகிலும் அவஸரஸங்கதியாலே அதின்கீழ்த்திருவாய்மொழியோடே ஸங்கதமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. கலந்தருளினபடியாவது - ஸர்வரஸஸமாஹாரம்போலே ரஸ்யனைக்கொண்டுகலக்கை. இத்தால் திவ்யஸர்வரஸாஸ்வாதமென்கிற ஸமஸ்தவஸ்துமித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியாமென்றதாயிற்று. * *

முதற்பாட்டு.

வானுளார்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேதயாதியால்) மதுஸூதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதவிரோதீத்யாதியால்) என்னம்மானென்கிறதையுரைக்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) எல்லாமென்கிற

ப—ஊனில் - ஸம்ஸத்திலே; ஸம்ஸாரமான தேஹத்திலே என்றபடி. வாழுயிரே-ஸஞ்சரிக்கிற ஜீவனே, நல்லை - ஸாதுவாபோ என்றபடி. உன்னைப்பெற்று-உன்னையடைந்து; வானுளார்பெ

மூ— நமரன் மதுசூதனென்னம்மான் * தானும்யானுமெல்லாந்தன்
னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம் * தேனும்பாலுநெய்யுங்கன்ன
லுமமுதுமொத்தே * ||உ||

ஆ— ப் எல்லாப்படியாலும் இந்தகலவியிலுள்ளே எல்லாரஸங்களு
முண்டாம்படி கலந்தொழிந்தோம் திருநாட்டிலேசென்றால் ரஸி
க்கக்கடவ ஸமஸ்தபோகங்களை இந்த ப்ரக்ருதியிலே யி
ருந்துவைத்தே பெற்றவாறென்னெஞ்சே? உன்னைப்பெற்றே இந்
த ஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைந்தது; நல்லைநல்லையென்று நெஞ்சைக்

இ— ஸையுரைக்கிறார் (எல்லாப்படியாலுமென்று) எல்லாப்படியாலு
மென்றது - ஸர்வஸ்வாமிகளாலும் ஸர்வவிஷயங்களி
லும் ஸகலவித்யாயத்தாலும் என்றபடி. தன்னுள்ளே யென்
கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தவித்ருதிபால்) காரீயவாகத்திறக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவித்ருதிபால்) கலந்தொழி
கையாவது - உதீவரம் கலக்கவேணுடும் ஸம்ஶயமில்லாதபடி ஸ
ர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே மேல் ஸம்ஶ்லேஷப்ர
காரஸாமற்றுகிறதை. ஊனில்வாழென்கிறதை விவரிக்கிறார் (திரு
நாட்டிலேயித்ருதிபால்) அதில (ப்ரக்ருதியிலேயென்றது) ஊனி
லென்கிறதற்குவ்ருதிவுரம். உயிரே யென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(நெஞ்சேயென்று) 'ஜாவஸ்த நாஷ்யேணா காரணம்பயஜோ

பப— நமரான் - ஸர்வவ்யாப்திவிஷ்ணுஜாதர்க்கு ஸாத்யான மதுசூதன்-
ஜயமஸெநக்ஷனான, என்னம்மான்தானும், ஸேஷ்யாதிபானதானும்,
யானும்- தாஸஞானதானும், தன்னுள்ளே - இந்தஸம்ஶ்லேஷர
ஸத்திலே, தேனும்பாலும்நெய்யுங்கன்னலும் - கன்னல்-இக்ஷு, இ
க்ஷுபா இக்ஷுஸாரம்லிவக்ஷிதம். அமுதும் - அம்ருதமும், இ
துக்ருதாக்ஷாதிவஸர்வஸவஸ்துக்களுக்கும் உபலக்ஷணம். ஒத்து-
ஸம்ஹிதமான ஸர்வஸவஸ்துக்களுக்கும் ஸத்ருசர்களாய்
தானும்நானும ஸம்ஶ்லேஷ ரஸத்திலே ஸம்ஜ்ஞிதபோதிதாதி ஸர்வரஸ வஸ்துக்கள்போலே கருத்தஹோரு
க்கலப்பிகொண்டு என்றபடி. எல்லாம் - ஸர்வப்ரகாரத்தா
லும், கலந்தொழிந்தோம் - ஸம்ஶ்லேஷித்துத்திர்ந்தோம். ||கூ||

மூ—ஒத்தார்மிக்காரையிலேயாயமாயாய* வொத்தாயெட்பொரு

அ—கொண்டாடுகிறார். * * * * ।௧।

(ஒத்தார்) இப்படி நெஞ்சைக்கொண்டாடி யெம்பெருமான் தமக்குச்செய்தருளின ஸஹாயத்தை அவன்றனக்குச் சொல்லிக் கொண்டு அநுஸந்திக்கிறார்; திரஸ்ஸாதாரணப் ஸுஹ்ருதத்திலேயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரித ஜநங்க ளெல்லாரோடும் ஸஜா

இ—கூடியெம் ஐசுவர்யாதிகளிற்படியேதநவின்வ்யாமோஹத்தோற்று கைக்காக ஆதரவியான உயிர்ஸம்பந்தத்தாலே தநமென்னவனு ஸிக்கிறாரென்றுகருத்து. * * * * ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இத்திருவாய்மொழியில் இடைக்கலத்திலாதகுஞ் சொல்லக் கோலியிருக்க உபகாரகலுக்குகாரகங்களை அநுஸந்திக்கை வ்யாகரணவிரோதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) ஸம்பந்தஸம்பந்தி ஸ்ருஷ்டியாதிவிசேஷத்தாலே இஸ்ஸம் ஸ்ருஷ்டத்தில் வ்யாமோஹத்தவான தம்முடைய தநமென்னக் கொண்டாடினவாறே தத்ஸ்வரூபமாக தஸாதநவிவ்யாமோஹ தயா ஸம்பந்தப்ரகாரணமான ஸம்பந்தஸ்மரணைக்கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. அநுஸந்திக்கிறாரென்றது – கீழ்ப்பாட்டிலே தேனும்பாலுமித்யாதியாலே ஸம்பந்தி தலைக்கால ஸம்பந்தமாரஸத்தை அநுஸந்தித்தவர் இப்பாட்டில் “உயிராய்த்தாயாய்த்தந்தையாய்” இத்யாதியாலே ஸம்பந்தி ஸம்பந்தவியஜநஸம்பந்தஸ்வரூபத்தை அநுஸந்திக்கிறாரென்றபடி. இத்தால் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தியும் ஸம்பந்தியாயிற்று. ஒத்தார்மிக்காரையிலையாய என்கிறதையுரைக் கிறார் (திருவேங்கடாதியால்) ஸாமாந்யதயாஸம் திஸ்ஸாதாரணமாயிகளை ன்றுகருத்து. மாமாயவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆஸ்ருதியேத்யாதி யால்) ஸஜாதீயஸஜாதீயமநுஷ்யாதிவைலக்ஷண்யாவஹமென்ற படி. எப்பொருட்குமொத்து என்றுவிபஜித்து உரைக்கிறார் (ஆஸ்ரி

ப— ஒத்தார்- ஸமர், மிக்கார் - அதிகர், இலையாய- இல்லாதவனாய், மாமாய - மஹாஸ்சர்யபூத? எப்பொருட்கும் - எப்படிப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கும்? ஒத்து - ஸாம்யம், ஆய் - ஜநித்து, விஸஜாதீயத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனுயவதரித்

மூ—ட்குமுபிராயென்னைப்பெற்ற* வத்தாயாய்த்தந்தையாயறி

ஆ— சீயனாய் வந்து பிறந்தருளி அவர்களுக்கு ஈச்வரஸேவாஸ மனையிந்து எனக்கு அவ்வளவன்றிக்கே, பொருவன்தான்தன க்குச்செய்யும் நன்மையையும், மாதா வானவனுக்குச் செய்யும் நன்மையையும், பிதா வானவனுக்குச் செய்யும் நன்மையையு

இ—தெசத்ராதியால்) ஆய் என்கிறதையுரைக்கிறார் (பிறந்தருளியெ ன்று) உயிராய் என்கிறவிடத்தில் கவிதெர்சமான கதாத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்ராதியால்) உயிராய் என்கிறதற்கு வ யத்வஸிதாதமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனித்ராதியால்) வஸ்து விஷயனாயிருப்பான் தான்தனக்குச்செய்துகொள்ளும் நன்மையு மென்றபடி. அதுதானெதென்னில்; "சூவாயனறிவித்தபடியே அறிந்து ஸாம்ஸாரன் நடத்தினபடியே நல்வழிநடக்கை ஸிஷ்க்ரு த்ய" மென்று ஸாரஸங்ரஹத்திலே அருளிச்செய்தாரிறே. இங் கு உயிராயென்றது ஜ்ஞாதாவாயென்றுசொன்னதாய், அதுதான்ஸ்வா த்மஜ்ஞாதெஸாஸெஷாவஸாமாய், ஒருவன்தான் தனக்குச் செய்யும்நன்மையையும் நீயேயெனக்குச்செய்தாய் என்கிற கதா த்திலே வயத்வஸிக்கிறதென்றுகருத்து. என்னைப்பெற்றவத்தா யா யென்கிறதையுரைக்கிறார் (மாதெசத்ராதியால்) தந்தையாயெ ன்கிறதையுரைக்கிறார் (பிதெசத்ராதியால்) அறியாதனவறிவித்த

ஸ—தென்றபடி. உயிராய் - ஜ்ஞாதாவாய், எனக்கிதிஸேஷ:.என்னை ப்பெற்ற - என்னைஉத்பாதித்த, அத்தாயாய் - அந்தப்ரஸித்தெ யானமாதாவாய், "மாதாவாத்ரஸஹஸ்ரேப்யோவாத்ஸல்யாத்ஸ தெயதஃ। ஸஹஸ்ரஸாவிதுர்மாதா மானவேனாதிரிச்யதே" 'சூவாயத்: ஸ்ரூஷ்ட்ரனாநாம் மாதெதாத்யக' உத்ராதிகளிற்படியே உபகாரகஸாதிஸயத்தாலே ப்ரஸித்தெ யான மாதாவாயென்றபடி. தந்தையாய் – "மாதாஸ்ஸாவிதா வாத்ரு:" என்கிறபடியே ஸாஜ்ஞத்தாலும் வெஹிகாமுஷ்மிக ஹிதப்ரவத்தாலும் மாதாவ்யதிகனான பிதாவாய், அறியா தன - அஜ்ஞாதாதங்களை, அப்ரஹிதப்ராப்திஷாதங்களை

மூ—யாதனவறிவித்த* வத்தாநீசெய்தனவடியேனறியேனே॥உ॥

ஆ—ம், ஆசார்யன்சிஷ்யனுக்குச்செய்யும்நன்மையையும்செய்தருளினாய்; இன்னுமடியேன்திறத்து நீசெய்தருளின வற்றிற்கொருமுடிவு காண்கிறிலேனென்கிறார். ॥உ॥

இ—என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆசார்யனித்யாதியால்) தாத்பர்யவ த்தையுரைக்கிறார் (இன்னுமித்யாதியால்) தான் தனக்குச்செய்யும்நன்மையாவது - வித்யாதிகளும் ஆசார்யனும் அறிவித்தஹிதங்களை அநுஷ்டித்துக்கொண்டுபோருகை, மாதாசெய்யும்நன்மையாவது - உத்பாதநவிபவ்ருத்திரக்ஷணங்கள், பிதாசெய்யுநன்மை - உத்பாதநஹிதப்ரவர்த்தநங்கள், ஆசார்யன்செய்யும்நன்மையாவது - மோக்ஷோபாயோபதேசபூர்வக ஸாக்ஷாத்கார வோபாயநம். இனி ஸர்வேஶ்வரன்தான் ஸ்வார்த்தமாகச்செய்யும் நன்மையாவது - ஆசார்யோபதிஷ்டார்த்தங்களிலே ஶ்ரத்தையும் ஞானமும் பக்திவைராக்யாதிகளும் மோக்ஷாதிகளும். ॥உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

'ஶாஸ்த்ரத்திலேயெனக்கு ருசியையுண்டாக்கிப்பின்னையும் விரோதியான ப்ரக்ருதியிலே என்னைவைத்தாய்" என்றிப்படியோராக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதிப்பாட்டென்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தாராக வெம்பெருமானார் கேட்டருளி, இந்தயோஜனை ஸ்ரீவிஷ்ணுகேஷ்வரமான ஸந்தர்ப்பப்ரகாரணத்துக்கு ஸம்மதமாகாதென்றிப்பாட்டுக்கு அவரருளிச்செய்த யோஜநாந்தரத்தை யநுஸந்தித்து ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டமனா தாத்பர்யமருளிச்செ

ய—யென்றபடி. அறிவித்த - அறியப்பண்ணிவைத்த, அத்தா - ஆப்தனே, 'ஸஹிவித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டஜந்ம, ஶரீரமேவ மாதாபிதரௌ ஜநயத:" என்கிறபடியே ஸர்வாதிகனான ஆசார்யனுமான வென்றபடி. நீசெய்தன - நீபண்ணின உபகாரராஶிகளை, அடியேன், அறியேன் - ஸங்க்யாதும்ஶக்யங்களல்லாமையாலே அறியமாட்டே னென்றபடி. ॥உ॥

மூ—அறியாக்காலத்துள்ளேயடிமைக்கணன்புசெய்வித்*தறியா
மாமாயத்தடியேனைவைத்தாயா* லறியாமைக்குறளாய்நில
மாவலிமூவடியென்* றறியாமைவஞ்சித்தாயெனதாவியுள்
கலந்தே * * * * * ॥௯॥

ஆ—(அறியா)தன்திறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளின நன்மைகளைப்பேசுகிறார். * * * ॥௯॥

இ—ய்கிறார்(தன்திறத்திலிக்ருதியால்) அறியாமாமாயத்தடியேனை அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயென்றநயிக் வேணு மென்றதாயிற்று. ப்ரகரணாநுகுணமாகையாலே க்ருதஜ்ஞாநபம் தோஷமாகாதென்றுகருத்து. கீழ்ப்பாட்டிலே உபகாராதிகளையெல்லாம் ஸாமாந்யேநசொல்லி யவைத்திலே ஸாரதமமான உபகாரங்களை ஸ்ரீக்ருதிமயத்தாலேவிசேஷித்துப்பேசுகிறாரென்றபடி. * * ॥௯॥

ஸ— அறியாமை - ஒருவருமுன்னை ஸர்வஜ்ஞனாக வறியாதபடி, குறளாய் - வாமநனாய்; நிலம்மாவலி மூவடிஎன்று - மஹாபலியை மூன்றடியென்றுசொல்லி, இப்படி ஸுநிதவசமாய் அபிஸாத்வமான ஸௌஶீல்யத்தைச்சொல்லியென்றபடி. அறியாமைவஞ்சித்தாய் - மஹாபலியறியாதபடி வஞ்சித்தவனே, வஞ்சித்தாயென்றது - ஸம்போதி 'இவன்விஷ்ணு,வஞ்சிக்கவந்தவ'னென்றுசொல்லுகிற சுக்ராதிவாக்யம் செஞ்சிற்படாதபடி வஞ்சித்தவனே யென்றபடி. எனதாவியுள் - ஜீவாத்மாவுக்குள்ளே, கலந்து - ஸம்ச்லேஷித்து; அறியாமாமாயத்து - அறியவொட்டாத ஸம்ஸாரமாயத்தில், ஜ்ஞாநவிரோதியான ப்ரக்ருதியிலென்றபடி. அடியேனை - மாமாயத்திலே யிருக்கிற வடியேனை, அறியாக்காலத்துள்ளே - அறியமாட்டாதகாலத்திலே, ஜ்ஞாநஸம்பவமில்லாத பால்யத்திலேயென்றபடி. அடிமைக்கண் - தாஸ்யத்திலே, அன்பு - ப்ரேமத்தை, செய்வித்து - பண்ணிவைத்து, அடியேனைப்ரேமத்தைப்பண்ணிவைத்துயென்று த்விகர்மகம். வைத்தாய் - ஸ்தாபித்தாய், இவ்வுபகாராதிசயம் உன்னாலும் பரிச்சேதிக்க முடியாதென்றுகருத்து. ஆல் - வாக்யபூரணம். ॥௯॥

மூ—எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மா* றெனக்

ஆ—(எனதாவி; இப்படி எம்பெருமானோடு கலந்தகலவியாலுள்ள நிரவதிகப்ரீதியாலே யறிவழிந்து இவ்வாத்மா தன்னுடையதன்றென்று நிரூபிக்கமாட்டாராய் அவன்தம்மோடுகலந்த

✳நாலாம்பாட்டு.✳

இ—ஸர்வேஶ்வரனுக்கு நித்யஶேஷமென்று தெளிந்திருக்கிறவிவர் ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணத்தை ஸர்வேஶ்வரன் தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷித்ததுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாகச் செய்யக்கூடுமோ; ஸ்வகீயவஸ்துவைக் கொடுத்தாலிறே ப்ரத்யுபகாரமென்னலாவது. இப்போது ஸ்வகீயமாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்னில்? மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற இவருக்கு ஸம்பவிக்கக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இவருக்கு ஶேஷத்வஜ்ஞானமாக ஸம்ஶயமில்லையாகிலும் "ஸம்ஸ்பர்ஶாத் த்வேஷிண ஸ்நேஹாத் ஸ்வேதரோமாஞ்சிதா: । நவிவேதாத்மநோமாத்ரம் சக்ஷுஸ்ஸ்ருத்யாஹ்லாதஸ்வஸ்திக:" என்கிறகணக்கிலே இப்போது ஸம்ஶ்லேஷவிஷயத்திலே இவருக்கு ஜ்ஞாநவ்யாபாரம் நடவாமையாலே ஸ்வஸ்வரூபஸ்வகீயஸ்வாபாவ ப்ரதிபத்தியாதம் பண்ணமாட்டாமையாலே ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணத்தை ப்ரத்யுபகாரமாகச் செய்யக்கூடுமென்று கருத்து. ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணஶாஸ்த்ரத்திலே ஜ்ஞாநவ்யாபாரம்நிரபேக்ஷப்ரீதியாலே நடக்குக்கூடும்.ஸ்வகீயவஸ்துவை ராஜவுக்கு உபஹாரமாகக்கொடுக்குமாப்போலே எனதென்கிற ஸம்பந்தத்தோடே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணலாகாதென்று ஆசார்யர் ஶிக்ஷித்தருளினவிடம் மோக்ஷாஸக்தரவஷயவிஷயமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கண்டுகொள்வது. எனதாவியுள்கலந்த வென்கிறதற்கு அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (அவ

ஶ—எனதாவி - ஜீவாத்மாவிலே, உள்கலந்த - 'தானுமியானு மெல்லாம்" மென்கிறபடியே ஏகமாககலந்த, பெருநல்லுதவி- பெரியதாய் நல்லதான உபகாரத்துக்கு, உதவி - உபகாரம்; நல்லுதவி - ஸ்வப்ரயோஜநமாகச்செய்த உபகாரம், கைமாறு - ப்ரத்யுபகாரமாக; எனதாவி - ஜீவாத்மாவை, தந்தொழிந்தேன் - ஸமர்ப்பித்துவிட்டேன், இனி - இதற்குமேல்,

மூ—வி தந்தொழிந்தே னினிமீள்வதென்பதுண்டே *யெனதாவி
யாவியு நீ பொழிலேழு முண்டவெந்தா* யெனதாவியார் யா
னார் தந்த நீ கொண்டாக்கினையே * * ||ச||

ஆ—விப்பெருநல்லுதவிக்குக்கைமாறாகத்தம்முடைய ஆத்மாவையவ
னுக்கு மீளாவடிமையாகக்கொடுத்துப் பின்னையுந்தம்முடைய ஸ்வ
ரூபத்தையுள்ளபடி விவேகித்து, தருகிற நானார்? தரப்புகுகிற
விவ்வாத்மாவார்? பண்டேயுனக்கு சேஷமாயிருக்கிற விவ்வாத்மா
வைநீ கொண்டருளினாயத்தனையிறேயென்கிறார். ||ச||

இ—னி த்யாதியால்) த்விதீயபாதார்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (தம்மு
டையவித்யாதியால்) இப்படி அறிவழிந்துசெய்கிறாராகில் இவ்வா
த்மா உனக்கநாதியாக சேஷமாகையால் இஸ்ஸமர்ப்பணம் ஸ்வ
த்வாகாரமாகமாட்டாதென்று உத்தரார்த்தத்திலே சொல்லக்கூ
டுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) ஸம்
ஶ்லேஷஸமயத்திலே ஸ்வஸ்வரூபத்தை நிரூ
பிக்கமாட்டிற்றிலர் ஸ்வாத்மாவை ஸ்வத்வாகாரமாக ஸமர்ப்பி
த்தவநந்தரமிது ஸ்வத்வாகாரமாக மாட்டுமோ மாட்டாதோ
வென்று நிரூபிக்கவேண்டி யதுக்காக ஸ்வஸ்வரூபத்தை வி
வேகிக்கிறாரென்றுகருத்து. யானாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (த
ருகிறநானாரென்று) எனதாவியாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தர
வித்யாதியால்) எனதாவியாவியுநீ யென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(பண்டேயித்யாதியால்) தந்தநீ கொண்டாக்கினையென்கிறதையுரை
க்கிறார் (இவ்வாத்மாவையித்யாதியால்) ||ச||

ஸ—மீள்வதென்பதுண்டே - திரும்பிவாங்கிக்கொள்கையுண்டோ,
இல்லையென்றபடி. இனி ஸம்ஸாரந்தான் திருப்பிக்கொடுத்தாலும்
கொள்ளேனென்றபடி. பொழிலேழும் - லோகஸப்தகத்தையும்,
உண்டவெந்தாய் - ப்ரளயத்திலேவயிற்றிலேவைத்த ஸ்வாமிந், என
தாவியாவியும்நீ - ஜ்ஞாதாவுக்காத்மாவும்நீ, யானார் - ஜ்ஞாதாவானநானார், எ
னதாவியார் - ஜ்ஞேயமானவாத்மாவார், ஜ்ஞாத்ருத்வதசையிலும் ஜ்ஞேய
த்வதசையிலும் நித்யஸ்வீயமென்றபடி. தந்தநீ - இவ்வாத்மாவை
க்கொடுத்தநீ, அதாவது; இவ்வாத்மாவெ வெநிவெத்ருவெஷபாலே ஸத்தா
க்கினையென்றபடி. கொண்டாக்கினையே - ஸ்வீகரித்தாயித்தனை. ||ச||

மூ—இனியார் ஞானங்களாலெடுக்கலெழாதவெந்தாய்* கனி
வார்வீட்டின்பமேயென்கடற்படாவமுதே* தனியேன் வா
ழ்முதலே பொழிலேழுமேனமொன்றாய்* நுனியார் கோட்டில்

அ—(இனியார்) ஸநாஸ்ரீதரெத்தனேயேனு முத்க்ருஷ்டரேயாகி
லு மவர்களுடையஜ்ஞானங்களுக்ககோசரனாய் ஸந்நஹிதர்களா
யிருப்பார்க்கு பரமபோக்யனாய் ஸாக்ஷாத்கரிக்க விஷயனாயிருக்கச்
செய்தே யெனக்கயத்நஸித்தனாய்ப் ஸம்ஸாரத்திலேயழுந்தி
க்கிடக்கிற ஆத்மவஸ்துத்தை நிர்ஹேதுகமாகவெடுத்துஜீவிப்பி
த்தாப்போலே உன்னுடைய க்ருபையாலே ஸந்நஹிதயாயிரு

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ—ஆர்ஞானங்களாலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸநாஸ்ரீதெத்ர்
ஷியால்) எடுக்கலெழாத வெந்தாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (அகோ
சரனுயென்று) கனிவார்வீட்டின்பமே யென்கிறதையுரைக்கிறார்
(ஸந்நிஹிதர்ஷியால்) என்கடற்படாவமுதே யென்கிறதை விவ
ரிக்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கரித்ராஷியால்) பொழிலேழுமித்ராஷி வைத்
தாயென்னுமளவை விவரிக்கிறார் (ஸம்ஸாரத்திலேயித்ராஷியால்)
இது ஸ்ருஷ்டாதார்த்தமென்றுகருத்து. தனியேன்வாழ்முதலேயெ
ன்கிறவிடத்தில் ஸஹிதஸ்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உன்னு
டையவித்ருஷியால்) தனியேன்வாழ்முதலே யென்கிறதையுரைக்
கிறார் (ஸந்நிஹித்ராஷியால்) நுனபாதமினிசேர்ந்தேனே யென்

ப—இனிஸ்லோகத்துக்கு மேலேஅந்வயம். ஆர்ஞானங்களால் - ஸ
நாஸ்ரீதாநாதிகிஸ்ஷ்டி. எடுக்கல்- ப்ரஷிக்கை, எடுக்கலெழாத
ப்ரஹீதாம் ஸக்யமல்லாத, எந்தாய் - ஸ்வாமிந், கனிவார்வீ
ட்டின்பமே - கனிகை - வஸ்மாகை, கனிவார்க்கு - ஸ்வதி
ஷயஸக்திபாலேவரிவஸஹ்ருதயருக்கு வீட்டிலே- க்ருஹத்திலேவந்
திருக்கிற, இன்பமே - போக்யமானவனே, (என்னித்ராஷி) ஸ்வீ
யமாய்கடல்படாதவஸ்துமே, ஸ்வநாஷியத்நங்களாலே ஸம்ஸா
த்திலுண்டாகாதவஸ்துமேயென்றபடி .ஏனமொன்றாய் - ஸ்வீதீயவ
ராஹனுப், ஏனம் - வராஹம், பொழிலேழும் - ஸப்தவிதரா
ஷி ஸப்தலோகஸ்ஹிதமான ப்ருதிவியை, நுனியார்கோட்டில்,

மூ—வைத்தாய் நுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே * ||௫||

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கருநஞ்சைத்திண்மதியைத்* தீர்ந்தார்தம்மனத்துப்பிரியாதவருயிரைச்* சோர்ந்தேபுகல்கொடா

ஆ— ந்தவென்னுடைய உஜ்ஜீவநஹேதுபூதனானவனே? உன் திருவடிகளை யினியொருநாளும் பிரியாததொருபடி சேர்ந்தேனே யென்கிறார். * * * * ||௫||

(சேர்ந்தார்) போனகாலமும் ஸம்ஶ்லேஷித்தோம் என்றுதமக்குத்தோற்றும்படி எம்பெருமானோடே தாம் ஸம்ஶ்லேஷிக்கையா

இ—றவயித்துரைக்கிறார் (உன் திருவடியிதழியால்) நிஸ்ஸம்ஶயமாக ஜ்ஞாதநாய சேர்ந்தேனே யென்று ஹேதுதாய நிஷ்பந்நமென்றுகருத்து. இவ்விஶேஷத்தை விவரிக்கிறார் (இனிநாளுமி தழியால்) * * * * * ||௫||

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

“பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு” மென்றிருந்தவர் முதன்முன்னமே யடைந்தேனென்னக்கூடுமோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (போனகாலத்திதழியால்) வைஶத்யம் மிகுத்தால் வருவதொருஞானமும மறக்குமிறே. ‘ஸ்வாவீநமா...

ப—கூர்மையாலே வருவதொருவைஶத்யத்தையுடைய ஶேஷியிலே, நுனி - கூர்மை, ஸூக்ஷ்மம். வைத்தாய்- ஸ்தாபித்தவனே, கனியேன்வாழ்முதலே - ரக்ஷகாந்தரமில்லாமையாலே ஏகாகியான, வென்னுடையவாழ்வுக்கு ஹேதுவான ஹேதுவே, நுனபாதம் ஸ்வரூபத்தை. உன்ஸ்வரூபானுரூபத்தை- நுன வென்று ஸாகாரமாக்கியிருக்கிறது. இனி- உதவாம், உத்தரகால மெல்லாமென்றபடி. சேர்ந்தேனே - ஸாக்ஷாத்காரமாகையாலும். * * ||௫||

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கு - ஆஶ்ரிதருடைய க்ரூரபாபங்களுக்கு, அருநஞ்சை - துஸ்ஸஹவிஷமயமானவனை, பாபநாஶகனென்றபடி. திண்மதியை- த்ருடஜ்ஞாநப்ரதனை, தீர்ந்தார்தம் மனத்து - அநந்யப்ரயோஜநருடைய ஹ்ருதயத்தின்றும், பிரியாதவருயிரை - அவர்களுடைய உயிரை, சேர்ந்தேபுகல்கொடா- ஸம்ஸாரத்திலேவிழுந்தவஸ்து

மூ— ச்சுடரையரக்கியைமூக்* கீர்ந்தாயையடியேனடைந்தே
ன்முதன்முன்னமே* * * * ॥௯॥

ஆ—லே ஸ்ரீகருடைய ஸ்விஷயநிவ்ருத்ஞானவிரோதிவர்க்கங்களுக்கு நஞ்சாய் அவர்களுக்கு ஸ்விஷயத்வஜ்ஞானத்தை இப்படிதன்னுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸஜ்ஞானராகையாலே ஸந்த்வஸ்தராயிருந்தவர்களை ஸம்ஸாரத்திற்புகவிடாதே அவர்

இ—"ஸ்ரீமதேஸம்ப்ரபந்ந" என்றாரிறே. ஸம்ஸ்லேஷிக்கையாலென்கிறதற்கு ஹோவாக்யானத்தில் க்ரியையோடே அந்வயம். கீழ்ப்பாட்டிலே உத்தாரகாரமெல்லாம் ஸம்ஸ்லேஷித்தோமென்றார். இப்பாட்டிலே ஸர்வஸ்வாமமெல்லாம் ஸம்ஸ்லேஷித்தோமென்கிறாரென்றுகருத்து. சேர்ந்தார்தீவினைகட்கருநஞ்சை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீமதேத்யாதியால்) தீவினையென்றது பாபஸாதநவாவியாகிலும் ஜ்ஞானப்ரதஸம்ஹிதாஹாரத்தாலும் பாட்டில் ஸம்நாந்திவாராமைக்காகவும் ஜ்ஞானவிரோதிபாபம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. திண்மதியை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கித்யாதியால்) மதிஸம்பஸாதநாயிகாணம் நிபந்தநிபந்தனமென்றுகருத்து. தீர்ந்தார் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸந்த்வஸ்தர்-ப்ராப்யப்ராபகங்கள் வ்யவஸாயிகள், சேர்ந்தேபுகல்கொடா வென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) தம்மனத்துப்பிரியாத வென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) அரக்கியை மூக்கீர்ந்தாயை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதேத்யாதியால்) முதன்முன்னமேயென்கிறவிட

ப—மாய்ப்போகவொட்டாத, சுடரை - ஜோதிஸ்ஸை, அரக்கியை - ராக்ஷஸியை, - ஸூர்ப்பணகையையென்றபடி: மூக்கீர்ந்தாயை - நாஸிகையைசேதித்தவன்னை, - ஸம்ஸ்லேஷி ஸேகவ்யவஹாரங்கள் ஆனையைக்கொம்பை முறித்தானென்றுமாப்போலே வ்யதிவ்யவஹாரங்களிலெங்குமுண்டு. அடியேன், முதன்முன்னமே - ஸர்வத்துக்கும்ஸர்வமே, காரணகாரணத்திலேதானேயென்றபடி. அடைந்தேன் - ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெ

மூ—முன்னல்யாழ்பயினூனரம்பின்முதிர்சுவையே* பன்னலா ர்பயிலும்பரனேபவித்திரனே* கன்னலேயமுதேகார்முகிலே

ஆ—களோடு பிரியாதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமாய் ஸூரிகளோடு பிரியாதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமாயிருந்த உன்னோடின்றே! வடியேன் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றது; இவ்வாத்ருஶவுள்ளவன்றே பெற்றேனன்றேயென்கிறார். * * * ॥௬॥

(முன்னல்) ஸகலகாரணங்களுக்கும் நிரவதிகபோக்யதை

இ—த்திலவிஶேஷத்தை மருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடிதற்யாதி யால்) முதன்முன்னமே யடைந்தேனென்றநயித்துரைக்கிறார் (இவ்வாத்ருஶவித்யாதியால்) * * * * ॥௬॥

✻ ஏழாம்பாட்டு. ✻

ப்ரயோஜநாந்தரத்திற்கும் கன்னலேயமுதே கார்முகிலே யென்கிறதற்கும் விஶேஷத்தை மருளிச்செய்கிறார் (ஸமேத்யாதி யால்) ப்ரயோஜநாந்தரத்திலே வீணாயுதிபாக நிரூபிக்கையாலே ஶ்ரோத்ரேந்த்ரியபோக்யமும், கன்னலேயென்று ரஸநேந்த்ரியபோக்யமும், கர்ப்பூரம் ஸீதவஸ்துவாகையாலே அமுதேயென்று த்வகிந்த்ரியபோக்யமும், கார்முகிலேயென்று சக்ஷுர்போக்யமும், இவையெல்லாத்திலும் மங்கை

பா— ற்றேன். * * * * ॥௭॥

முன் - ப்ராசீநமாய், நல் - ஸமீசீநமாய், இவ்விரண்டும், நூலுக்கு விஶேஷணம். யாழ்பயினூனரம்பில் - யாழ் வீணை பயிலுகை - அப்யஸிக்கை, நூல் - ஶாஸ்த்ரம், வீணாவிஷயமாக வப்யஸிக்கப்படுகிற ஶாஸ்த்ரத்திற்சொன்ன, நரம்பு - தந்த்ரீ, அதின், முதிர்சுவையே - ப்ரவ்ருத்தரஸமே, ப்ராசீநஸமீசீநவீணா ஶாஸ்த்ரோக்தந்த்ரீஜந்ய ப்ரவ்ருத்தரஸரூபரஸவஸ்து போக்யனே?யென்றபடி, பன்னலார்- பலராணநல்லராலே, வஹுவிதரான ஜ்ஞாநிகளாலேயென்றபடி. பன்னலாரென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்தாநே ரகாரமாதேஶம்,பயிலும்-வர்ணிக்கப்படாநின்ற யஶோநனே,பரனே-ஸர்வஸ்மாதுபரனே, பவித்திரனே - பவித்ரனே,கன்னலே அமுதே,ஸுஷ்டம்,கார் முகிலே-நீலமேகமே,

மூ— யென்கண்ணு* நின்னலாலிலேன்காணென்னைநீகுறிக்
கொள்ளே* * * * * ॥எ॥

ஆ— கனைப், உன்திருவடிகளுக்கு நல்லராயிருப்பாரெல்லாருக்கு முன்னைக்கொடுக்கும் ஸ்வாவனுய், அவர்களுடைய கவஉநாஹலவி ரோயிஸவஷொஷ நிரஸநஸ்வாவனுயிருந்த உன்னை, யென க்கு நிஹெகமாகத்தந்தருளினுய், நீயல்லதெனக்கொரு யாரகமில்லை, இனி யென்னைக்கைவிடாதேகிடாயென்றுகொண் டு எம்பெருமானேடேதமக்கு ஷுவநுதமான ஸம்ஶேஷத்துக் குஹஂஶவருகிறதோ என்னுமதிஶங்கையாலே எம்பெருமானை யபெக்ஷிக்கிருர். * * ॥எ॥

இ—ரணஹொமுக்ஷமும் விவக்ஷிதமென்று கருத்து.பன்னலார்பயி லும்பரனென்கிறதை யுரைக்கிருர் (உன்திருவடியிதூஷியால்) ப வித்திரனை யென்கிறதையுரைக்கிருர் (அவர்களுடைய விதூஷியா ல்) கார்முகிலேயென்கண்ணு வென்கிறதற்குத் காதயமருளிச் செய்கிருர் (உன்னையிதூஷியால்) ஸேவகநரஞவணஂநிஹெ காஉக்ஷாதுக்ஷாவிஷுாயத்தாலே யென்றுகருத்து. நின்னலாலி லேன்காணென்கிறதற்குத் காதயம ருளிச்செய்கிருர் (நீ யிதூஷியால்) இங்கு யாரகமாவது ஹொமுதயாஸதஹெ கா, என்னைநீகுறிக்கொள்ளே யென்கிறதை யுரைக்கிருர் (நீயி தூஷியால்) இப்பாட்டில் ரக்ஷகக்ஷவுாஸஂநம ஷுாவுக்ஷவு காரணவிரஜமன்றேவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (எம்பெருமா னேடிதூஷியால்) "ஈதிஸெஹஃவாஉயஂகீ" என்றுகருத்து. இத்தால் ஹொமுக்ஷமே ஷூிகுதமென்றதாய்த்து. ॥எ॥

✱ எட்டாம்பாட்டு; ✱

ஷுவநுதமான ஸம்ஶேஷத்துக்கு ஹஂஶவரப்புகுகிறதோவெ ன்றுகீழ்ப்பாட்டிலே ஈதிஶஂகெபண்ணினவர்ஶழவகஷுாவிதயை

பூ— ஏன் கண்ணு, என்னுடையகுஷு? நின்னலால்-கூாஂவிநா, இலேன்காண் - நான் ஹொமுவஷுாரஷிதன் கிடாய், நீயென்னைக் குறிக்கொள்ளே - ஸஂகவுித்தருளவேணும், உன்னை விஶ்ஷியா தபடி ஸஂகவுித்தருளவேணுமென்றபடி. * * ॥எ॥

மூ—குறிக்கொள்ஞானங்களாலெனையூழிசெய்தவமுங்* கிறிக்
கொண்டிப்பிறப்பேசிலநாளிலெய்தினன்யா* னுறிக்கொண்ட

ஆ—(குறிக்கொள்) தாமிப்படி எம்பெருமானைபபெக்ஷிக்க- அவனும்- நாம் விஶேஷிக்க ஸுலபமென்றருளிச்செய்ய. தாமும் நிவ்ருத்தாதிஶங்கராய்க்கொண்டு அதிஶீக்ரமாய் அநேககால ஸாத்யமான கர்மஜ்ஞாநயோகஸஹக்ருதபக்தியோகஸாத்ய

இ—ப்பெற்றேனென்றிப்பாட்டிலே ஸந்தோஷிக்கக்கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் (தாமித்யாதியால்) இவ்வர்த்தமநந்யாநந்யவத்யாகஸுநீய மென்றுகருத்து. நிவ்ருத்தாதிஶங்கராய்க் கொண்டு சொல்லியநநுஸவிக்கிறாரென்றபயம். குறிக்கொளென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஶீக்ரமாயென்று) எனையூழிசெய்யென்கிறது தவமென்றுசொல்லப்பட்ட மோக்ஷத் துக்குவிஶேஷணமாயிருந்தாலும் ஸமத்துக்கு விஶேஷணமாய் ஞ்சொல்லவே ஸாதநத்துக்கு விஶேஷணாநுவ்ருத்தி சொன்னதாக பர்யவஸிக்குமென்று கருத்தாலே மோக்ஷஸாதநங்களான ஜ்ஞா நங்களுக்கு விஶேஷணாநுவ்ருத்தி யருளிச்செய்கிறார் (அநேகே த்யாதியால்) இங்கு ஸாத்யமானவென்றது அநுஷ்டேயமான வென்றபடி. இது பக்தியோகத்துக்கு விஶேஷணம். ஞானங் களாலேயென்கிறதற்கு அபிப்ரேதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (கர்ம த்யாதியால்) ஞானங்களால் எனையூழியென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக் கிறார் (பக்த்யாதியால்) தவமென்கிறஶப்தமு முக்தார்த்தமும்

ஶ—குறி - அவதாநம், குறிகொள் ஞானங்களால் - பரிநியதா நுஷ்டாநங்களாலே கொள்ளப்படுகிற பக்தியோகாவ்யஜ்ஞாநங்க ளாலே, ஸஞ்சிதாதஶாவிஷயாதிமேஷாகபேதாநுவசநம். எனையூழி செய்தவமும். பஹுகால ஸாத்யமான தபஸ்ஸையும், மோக்ஷ த்தையுமென்றபடி. இதுக்கு எய்தினனென்கிறதோடே அந்வயம், ஊழிஶப்தம் விஶேஷணாந்வயம். அத்யந்தாநுஷ்டேயமேந்த்ராநா ஸம் அவிஶப்தார்த்தமயோகம். பிறவிக்குயர் ஐடிந்து-ஜநநாதி வத்தை நிரஸித்து, உறிக்கொண்ட - ஶிக்யஸ்தமான,ஶிக்ய ஸமான வென்றபடி. வெண்ணெய்பால் - இதுகளை, ஒளித்து

மூ— வெண்ணெய்பாலொளித்துண்ணுமம்மான்பின்* னெறிக்
கொண்டநெஞ்சனுப்பிறவித்துயர்கடிந்தே* * ॥அ॥
கடிவார்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன்விண்ணவர்பெருமான்*

ஆ— மான ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகபகவதநுபவத்தை இ
ஜ்ஜந்மத்திலே ஸ்வல்பகாலத்திலே ஸ்வயத்நநநான் பெற்றேனென்று தா
ம்பெற்ற ஸம்ருத்தியைச்சொல்லியநுபவிக்கிறார். ॥அ॥

இ— தாத்பர்யஸங்க்ரஹகாரிகையாலே இரண்டுக்கும்ஸாக
ஸ்யபா ஸ்வகர்மநசிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரோத்தரியால்) தவ
மென்கிறஸ்வம் ஸக்தியோகமாவு தவொவாவியாய்க்கொண்டு ஜ
ஜ்ஞானயாதஸ்வயமென்றுகருத்து. இப்பிறப்பே சிலநாளிலெ
ன்கிறதையுரைக்கிறார் (இஜ்ஜந்மத்ராதியால்) சிறிக்கொண்டென்
கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வயத்நமென்று) ஸ்வயத்நமென்றபடி.
ஸ்நாநாகரித்வஸ் ஸம்ஸாரஸுகஸ்ய எய்தினன்யானெ
ன்கிறதையுரைக்கிறார் (நான்பெற்றேனென்று) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணனென்கிறதற்கு ஸமிதா

உணணும் - வாத்ஸல்யத்தாலே யமுதுசெய்யும் அம்மான்-ஸ்வாமியு
டைய, பின்னெறி - பின் வழியை, கொண்ட - பற்றின, நெஞ்
சனாய் உநநொவுடையனாய், தந்நாஹவிவேகஸ்வரூபஜ்ஞானவானா
யென்றபடி. இத்தால் உக்ஷ்மையிலநாஹாத்தைச்சொன்னதாயி
ற்று. இப்பிறப்பே ஸ்வஜந்மநி, சிலநாளில் - தத்ராவிசேஷ
வியஷ்ஷவிசேஷா, சிறிக்கொண்டு - ஸ்வமான உபாயத்
தைக்கொண்டு, சிறி - உபாயம், யான் - ஒருபொருளாகப்புதில்லா
தநான், எய்தினன் - ப்ராபித்தேன், ஸம்ஸாரஸாக்ஷாத்
ப்ராப்யஸ்வரூபநிவ்ருத்தம். தவமென்று ஸாரோத்நசிஷ்
ஷமான ஜோகஸ்வரூபத்தை விஶேஷிக்கையிலே உத்தார
ஸ்த்துக்கு த்தாத்பர்யஶித்துக்கொள்வது. * ॥அ॥

கடிவார்தண்ணந்துழாய் - ஸௌரப்யநிஸ்ஸீமஸௌந்தர்யஸ
ஹிதமான, கடி - ஸௌ, வார்கை - விடுகை, கண்ணன் - க்ரு
ஷ்ணனாயவதரித்தவனான: விண்ணவர்பெருமான் நித்யஸூரிநாயக
ன

௫—படிவானமிறந்தபரமன்பவித்திரன்சீர்* செடியார்நோய்க
ள்கெடப்படிந்துகுடைந்தாடி* யடியேன்வாய்மடுத்துப்பருகி

ஆ—(கடிவார்) நிரவதிகஸௌஹார்த்தயுக்தனைப், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், திருநாட்டிலுங்கூடத் தன்னோடொத்தாரையும் மிக்காரையுமுடையவனல்லாமையாலே பரமனைப், ஸ்வாச்ரிதருடைய ஸம்ச்லேஷவிரோதி ஸமஸ்ததோஷங்களையும்போக்கும் ஸ்வபாவனுமிருந்த வெம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணங்களாகிற அம்ருதவெள்ளத்திலே என்னுடைய வினையெல்லாங் கெடும்படிபோய் புக்குப்படிந்து குடைந்தாடி வாய்மடுத்துப் பருகிக்களி

இ—ஸமநந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) விண்ணவர் பெருமானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) வானம்படியிறந்த பரமனென்றதையிதை விவரிக்கிறார் (திருநாட்டிலுமித்யாதியால்) மிக்காரையுமென்றதாயிற்கும். பவித்திரனென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸ்வாச்ரிதேத்யாதியால்) சீரென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனென்று பானம்பண்ணுகிறதாகச் சொல்லுகையாலே கல்யாணகுணாநாம் ம்ருதஸ்ய ப்ரவாஹஸ்வரூபத்வேந ரூபிதமென்று கருத்து. செடியார்நோய்கள் கெடவென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) வினையெல்லாமென்றது வாயுந்திரையுகளில் வந்தவினையெல்லாமென்றபடி. ஶிஷ்டம் – ஸ்பஷ்டம், கீழ்ப்

ப— னை வானம் - பரமவ்யோமத்திலே, ஸ்வதந்த்ரஸமர்த்யமாக. படியிறந்த - ஸாத்ருஶ்யரஹிதனான, படி ஸாத்ருஶ்யம், பரமன் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான, பவித்திரன் - பவித்ரனுடைய, சீர் கல்யாணகுணங்களை, அடியேன், செடியார் தூறுகள்போலே பெருகினவைகளான, செடி - தூறு, நோய்கள் - வ்யாதிகள், ஸந்தாபங்கள். கெட - நசிக்கும்படி, படிந்து - வந்துகிட்டி, குடைந்து - அவகாஹித்து, ஸர்வகுணங்களையும் பராமர்சித்தென்றபடி. ஆடி - ஸஞ்சரித்து, வாய்மடுத்து - வதனத்தைநிவேசிப்பித்து, ஆநந்தபோகஸ்வரூபமான பக்திவேசமாகிறவர் ஷ்யத்தையனுபவித்தென்றபடி. பருகி - பானம்பண்ணி, ஆநந்தவித்தே

மூ—க்களித்தேனே* * * ॥௬॥

களிப்புங்கவர்வுமற்றுப்பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்* றொளிக்
கொண்டசோதியுமாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ* துளிக்

ஆ—த்தே னடியேனென்கிறார். * * * ॥௬॥

(களிப்பும்) இப்படியெம்பெருமானுடைய குணங்களாகிற ஸமுத்ரத்தை ஸாஜிக்கிற வாழ்வார் இந்தஸமுத்ரத்தை நிரவஸேஷ ஸ்ரதிவ்யகராய்க்கொண்டு ஸமஸ்தகல்யாணமரான நித்ய

இ—பாட்டிலே பவிஷ்யதநுபவத்தைப் பேசினார். இப்பாட்டிலே வர்த்தமாநாநுபவத்தைச் சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ॥௬॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

'பருகிக்களித்தே'' னென்றுத்ருப்தரான இவர் "உடன்கூடுவதென்றுகொலோ'' வென்று வேண்டுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தாம் ஏகராய் ஸஶரீரராய் அநுபவிக்கிறது தமக்குப்போராமையாலே ஸமஸ்தைகபோகரான பலரோடேகூட நித்யதிவ்யமாக அநுபவிக்கவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறாரென்றதாயிற்று. களிப்புமித்யாதி சோதியுமாயித்யந்தம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) துளிக்கின்றவித்யாதி அடியாரித்யந்தத்திற்கு ஸவிஸ்தரமருளிச்செய்கிறார்

ப—ன்றபடி. களித்தேனே - ஆநந்தித்தேனே. * ॥௬॥

களிப்பும் - ப்ராக்ருதவிஷயாநுபவஜந்ய ஸுகமும், கவர்வும் - அபிநிவேசமும், ப்ராக்ருதவிஷயம் ஸந்நிதானத்தில்லாத தசையிலே தத்ப்ராப்த்யபிநிவேசமுமென்றபடி. அற்று - நிவ்ருத்தமாய், தந்நிவ்ருத்திகனுமென்றபடி. பிறப்பு - ஜநநம், பிணி - வ்யாதி, மூப்பு - ஜரை, இறப்பு - மரணம், அற்று - வநந்துஷ்டிதனாய், ஒளிக் கொண்ட சோதியென்று பஹுவ்ரீஹி, ப்ரகாசவஜ்ஜ்யோதி ரூப விக்ரஹவானுமாயென்றபடி. ஒளியென்று பரஸ்வரூப தர்மபூதஜ்ஞாநம்விவக்ஷிதம். பரஸ்வரூபஸ்தித தர்மபூதஜ்ஞாநஸங்கோசமில்லாத ஸாக்ஷாத்ஸம்ப்ரகாச விக்ரஹவாசியுமாயென்கை. துளிக்கின்ற - வர்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமான, வான் - ஆகாசத்

மூ — கின்றவாணிந்நிலஞ்சூடராழிசங்கேந்தி* யளிக்கின்றமாயப்
பிரானடியார்கள்குழாங்களையே* * * ॥௰॥
குழாங்கொள்பேரரக்கன்குலம்வீயமுனிந்தவனைக்* குழாங்

ஆறா — ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய திவ்யகோஷ்டியிலேசென்று அவர்களோடேகூட நான்ஸேவிப்பதென்றோ வென்கிறார். ॥௰॥

(குழாங்கொள்) ஸஜாதீயஸமவாயமாக ராவணன்படி யும்படி கண்சிவந்தவனை யுள்ளபடிகண்டு சொன்ன இத்திருவாய்

இ — (ஸமஷ்டி த்ருதீயால்) குழாங்களையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வ்யஷ்டி த்ருதீயால்) உடன்கூடுவதென்றுகொலோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சென்றி த்ருதீயால்) * ॥௰॥ வர்

✳ நிகமனம் ✳

ஸ்ரீமத்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹா தே த்ருதீயால்) தெரிந்துரைத்தவென்கிறதையுரைக்கிறார் (உள்ள படியி த்ருதீயால்) த்ருதீயவாக்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (இத்தி ருவாய்மொழியையென்று) அடியீரென்கிறதின் அபிப்ராயத்தைக்காட்டு

ஸா — தையும், இந்நிலம் - இந்தஸ்ருஷ்டியையும், சூடராழிசங்கேந்தி - ஸாவயவ ஸமஸ்தங்களை யபித்துக்கொண்டு, அளிக்கின்ற - ரக்ஷி யாநிற்கிற, மாயப்பிரான் - ஆஶ்ர்யசேஷ்டிதனான உபகாரகனு டைய, அடியார்கள்குழாங்களை - நித்யஸூரிகளான ஸம்ஸாரிகளு டையஸமூஹங்களை, அடியேனித்ருஷ்டிஹாரம். உடன்கூடுவது ஸகாரஸங்கொண்டுகூடுகை. என்றுகொலோ! - என்றைக்கோ, ஓகாரத்தாலே ஔத்ஸுக்யந்தோற்றுகிறது. * ॥௰॥

குழாங்கொள் - ஸமூஹத்தைக்கொண்டிருக்கிற, ஸாத்ருஜி த்ராதி ராக்ஷஸஸமூஹ யுக்தனானவென்றபடி. பேரரக்கன் - பெரியராக்ஷஸன், வரபலஸாமர்த்யாதிகளாலே உத்கடனான வனனுடைய வென்றபடி. குலம்வீய - வம்ஶம் நஶிக்கும்படி, முனிந்தவனை - க்ரோதித்த சக்ரவர்த்திதிருமகனை, குழாங் கொள்தென்குருகூர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹயுக்தமான திருந கரிக்கு நிர்வாஹகரான, சடகோபன் - தெரிந்துரைத்த - உள்ள படி யறிந்துசொன்ன, குழாங்கொளாயிரத்துள் - ஸஜாதீயஸமூஹ

மூ—கொடென்குருகூர்ச்சடகோ; பன்றெறிந்துரைத்த* சூழாங்
கொளாயிரத்துளிவைபத்துமுடன்பாடிச்* சூழாங்களாய
டியீருடன்கூடிநின்றாடுமினோ* * * *॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— மொழியை ஸமஸ்தஶேஷபோகராயிருப்பாரெல்லாருங்கூடி நர்த்தியுங்களென்கிறார். * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—கிறார் (ஸம்பந்தித்வத்தால்) சூழாங்களாயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எல்லாருமென்று) உடன்கூடிநின்று உடன்பாடியாடுமினோ கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (கூடி நர்த்தியுங்களென்று) ॥கக॥

ஸ—ஏவம்ஸகலஸம்ஸாரஸகலஸம்ஸாராந்யமான ஸம்ஸாரத்திலே, இவைபத்தும் - த்ரிஸத்வஸ்வாதுவான விஷயகத்தை, அடியீர்? இதுஸம்போதநம், ஸம்பந்தரான ஸாதிகளென்றபடி. சூழாங்களாய் - ஸம்ஸ்லிஷ்டராய்க்கொண்டு, உடன் கூடி - கைங்கர்யங்களடியாக வேறுபாடென்றதே ஸகலஜ்ஞராய் நின்று, இப்படி ஸ்ரீஸ்வஸ்திகராய், உடன்பாடி - ஐக்யத்தோடே கானம்பண்ணி, ஆடுமினோ - ஆடுங்கோள், நர்த்தியுங்கோளென்றபடி. * * * ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதிஸ்ரீஶைலேஶ
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(ஊனில்வாழுயிரே.)

ஸ்வாத்வாநந்தாநுபூதிம் ப்ரியஸஹவக்ருதி ஸம்பந்தஸ்ய
ஸாரஸ்யோபேதம் ஸ்வாத்மஸ்வாரஸ்ய ஸ்வரூப்யம் ஸ்ரஜம்
ஸ்ரீதாரஸம்ஸக்தி ஸௌந்தர்யமௌஹ்யம் । ஸர்வாக்ஷவஸீம
நாமஸம்ஸ்லேஷ ஸாமாந்யமந்யஸம் ஸ்வாத்யஶீலம்
ஸௌஹார்த்ய ஸௌந்தர்யஸம்பூதம் நிரவதிநவ ஶேஷ
ஶேஷிஶேஷீஶம்: ॥உரு॥

(ஸ்வாத்வாநந்தாநுபூதிம்) தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலும் அமுதுமொத்தே - போக்யங்களான போக்ஷீராதிவஸ்துக்க

ஶ்ரு—தா—ளுடைய ரஸத்தையுடைத்தான அநுபவத்தையுடை யனுமாய் (ப்ரியஶ்ரவக்ருதிஹி:) பெற்றவத்தாயாய்த்தந்தையாயறி யாதனவறிவித்தவத்த - மாதாவும் பிதாவும் ஆசார்யனும் பண் ணுமுபகாரங்களையெல்லாம் தானேபண்ணி அத்தாலே ஆஶ்ரிதர் க்கு ப்ரியனுமாய் (ஜாயமாநஸ்ய ஹேதவே) அறியாக்காலத்து ள்ளே அடிமைக்கணன்பு செய்வித்து - அறிவுநடையாடாத கா லத்திலே ஜ்ஞாநரஸத்தை உண்டாக்கினவனுமாய் (ஸாத்ந்யஸா ஹசர்யம்) எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைமாறெனை தாவிதந்தொழிந்தேன் - ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்கும்படிக்கீடாக ஆ த்மாவினுள்ளே கலந்திருந்த மஹோபகாரத்தை யுடையனுமாய் (ஹ்ருதயஸ்தரஸம்) என்கடற்படாவமுதே - ஆஶ்ரிதர்க்கமுதம் போலே போக்யனுமாய் (ஸத்திவைதகபோக்யம்) தீர்ந்தார்த ம்மனத்துப்பிரியாத - ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் தானேயெ ன்றிருக்குமவர்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்பிரிய மாட்டாதிருக்குமவனு ய் (ஸர்வாக்ஷஸ்ரீணநாஸநம்) யாம்பயினாவித்யாதி வக்ஷ்யப்ரா த்யாதிஸர்வஸஹ்ய ப்ரீணநயோக்யமான போக்யத்தையையுடை யனுமாய் (ஸர்வாதிபோகாதிஸாரம்) (குறிக்கொள்ஞானங்க ளாலித்யாதி) "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" இத்யாதிகளிற்படியே விரக்தமாயாஸ்யயோக்யாநுஸாரியோக்யமான ஸக்தியோகத்தை த்தனக்கு அஹர்நிசம் ஶரீரத்திலே எழுதியுண்டாக்குமவனைப் (ஆஶா ஶ்ரீஹம்) பவித்திரன்சீர்படிந்து குடைந்தாடி அடியேன் வாய்ம டுத்துப்பருகி - ஸத்யம் போக்யவேதநாநாமாவுங்களான க ல்யாணகுணங்களை யுடையனுமாய் (ஸர்வைஶ்வர்யஸம்பூர்ண ந்தம்) மாயப்பிரானடியார்கள் குழாங்களையே - ஸமஸ்தங்களான நித்யஸூரிகளோடே ஸஹிதனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை உபாயங்களான ஸர்வோபாயங்களினுடைய ரஸத்தையும் உ டைத்தான போக்யதையை உடையவனை ஊனில்வாழுயிரே எ ன்கிறஶப்தத்திலே ஆழ்வாரநுபவித்தருளினாரென்கிறார். ॥௨௫॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஆடியாடி) இப்படி நித்யஸூரிகளோடேகூட எம்பெருமானை அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டவாழ்வார் அப்போதே அப்படி அநுபவிக்கப்பெறாமையாலேவந்த நிரதிஶயாவஸாதத்தாலே ஒருக்ஷணகாலமும் ஸத்தாதாரணம்பண்ணவொண்ணாத தயநீய தஶாபந்நராய். அந்ததஶாநுஸாரமாக வெம்பெருமானைக்குறித்துத்தாம்சொல்லுகிற வார்த்தைகளையும் செய்கிற சேஷ்டிதங்களையும்கண்டு தம்மோடு ஸமாநதுக்கரான தம்முடைய ஸுஹ்ருத்துக்களும் எம்பெருமானைநோக்கி தம்முடையதஶையை

...

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் 'உடன்கூடுவதென்றுகொலோ' வென்று ஸஹவாஸைகபோகரான பலரோடேகூட வெம்பெருமானை அநுபவிக்கவாசைப்பட்டவிவர் அவ்வநுபவத்தில் ப்ரவ்ருத்தியாமல் இத்திருவாய்மொழியில் ஒருபிராட்டியானவள் விரஹத்தாலே வ்யஸநப்படுகிறாளென்று பேசுகை அஸங்கதமன்றோ? தம்முடைய விரஹவ்யஸநத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அந்யாபதேஶம்பேசுகிறாரென்னில் தானும்யானுமெல்லாந்தனுள்ளே கலந்தொழிந்தோம் என்றிருக்கிறவிவர்க்கிப்போது விரஹமுண்டோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படி விரஹமுண்டாயிற்றாகிலும் அஞ்சிறையவித்யாதிகளிற்போலே ஒருபிராட்டியுடைய வாக்யமாகப்பேசாதே பிராட்டிவிஷயமாய் அந்யர்பாசுரமாகப்பேசுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணகாலமித்யாதியால்) அஞ்சிறையவித்யாதிகளிற்போலே தாம்தரித்திருந்து தூதுவிடுதல் சிலவற்றோடே ப்ரலபித்தல் செய்யமாட்டாதபடி தாம் அத்யந்தாஶக்தரானபடியையும் அத்தால்தம்முடைய ஸுஹ்ருத்துக்கள் ஶோகாகுலராய் ப்ரலபிக்கிறபடியையும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக பிராட்டியுடைய திருத்தாயார் பாசுரமாகப்பேசுகிறாரென்றுகருத்து. தாம்சொல்லுகிறவார்த்தைகளையென்றது - ஆர்த்திதஶையில் அவஶமாகப்பேசுகிற வார்த்தைகளையென்றபடி. இப்பொருளையென்கிறதற்கு இம்மஹாவாக்யத்தில் கிடையோடே

மூ—ஆடியாடியகங்கரைந்திசை* பாடிப்பாடிக்கண்ணீர்மல்கி
யெங்கு*நாடிநாடிநரசிங்காவென்று*

ஆ— விண்ணப்பம்செய்து சொல்லுகிறபடியை ஸந்தர்சித்து இப்பொருளை, எம்பெருமானை ஆசைப்பட்டு ஸத்ருசமவஸ்தை யாயிருந்தாளொருபிராட்டியுடைய திருத்தாயார் இவளுடையத் தசையை விண்ணப்பம்செய்துகொண்டு "இவன்முடிவதற்குமுன்பே சீக்ரமாகவந்துவிஷயீகரித்தருளவேணும்" மென்றுகொண்டு எம்பெருமானை ஸபேக்ஷிக்கிற வாக்யஸமூஹத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். எம்பெருமானைப்பிரிந் தவ்யஸநத்திலே தன்னைக்கொண்டுதரிக்கமாட்டாமையாலே தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமாக அவனுடையகுணசேஷ்டிதங்களைப் பாடியாடினவிடத்திலும் அதுதனக்குதாரகமாகாதே ஸ்வாதகமேயாக "இனியவனைக்கண்டாலல்லதுதரிக்கமுடியா" தென்றுபார்த்து அவனையெங்குந்தேடி ஸ்ரீதருடைய த்ருஷ்டதோஷங்களில் ஸஹ

இ—ஸஹம், அகங்கரைந்துஎன்கிறதைவிவரிக்கிறார்(எம்பெருமானையித்யாதியால்)இசைபாடிப்பாடியாடியாடி என்றநயித்து விவரிக்கிறார்(தன்னுடையவித்யாதியால்) கண்ணீர்மல்கி யென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அதுதனக்கித்யாதியால்) பாடிப்பாடிகண்ணீர்மல்கியென்கிறஸமுதிவ்யாஹாரத்தாலேபாடுகையுமாடுகையுமே ஸ்வாதகமாய்த்தோன்றுகிறதென்றுகருத்து. நாடிநாடியென்கிறதை விவரிக்கிறார் (இனியித்யாதியால்) நரசிங்காவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதருடையவித்யாதியால்)

ப—இவ்வாணுதல் - இந்தகாஷித்ரோபாதியான பெண்பிள்ளை, வாள் – ஒளி, நுதல் – லலாடம், பஹுவ்ரீஹி:. வாணுதலென்கிறவிடத்தில் ளகார நகாரயோணகார ஙகாரதேசம். அகங்கரைந்து - அந்தஸ்ஸ்ரீவிஹ்வதமாய், விரஹத்தாலேயென்றுகருத்து. இசை – கீதம், பாடிப்பாடி - ஸமஸ்தகுணங்களை வாநீ: வாநீநாநம்பண்ணி; ஆடியாடி - நின்றவிடத்தில் நிற்கமாட்டாதேஇதஸ்ததஸ்ஸஞ்சரித்து, கண்ணீர்மல்கி - ஸாநந்தஜலஸ்யந்திகமாய், நாடிநாடி – தேடித்தேடி, நரசிங்காஎன்று – நரஸிம்ஹா? என்று

மூ—வாடிவாடுமிவ்வாணுதலே*   *   *   ॥௧॥
வாணுதலிம்மடவரலும்மைக்*   காணுமாசையுளைகின்றாள்
விறல்*   வாணனாயிரந்தோள் துணித்தீரும்மைக்*   காணீரே

ஆ—வெவ்வதோன்றிக்கொண்டு நிற்கும்ஸ்வபாவனவனே யென்றழைத்து பின்னையும் கண்டாலும்தேறாததொருபடியறவாடிப்போய் அறவாடினாளிவ்வாணுதலென்று திருத்தாயார் ஸம்பாவிக்கிறாள். ॥௧॥

(வாணுதல்) உம்மைக்காணவேணு மென்னுமாசையாலே யிவள்வேவாநின்றாள்? உம்மைக்காணும்படி இவள்பக்கல் க்ருபை பண்ணுகிறிலீர்; ஆஸ்ரிதவிரோதிதிறத்திலன்றோ இப்படிப்ரே க்ஷணம்பண்ணுவது; உம்மை யாசைப்பட்டார் திறத்திலும்

இ—வாடிவாடுமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்)   *   *   *   *   ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

உம்மைக்காணுமாசையுள் என்கிறதை த்ருதீயாஸமாஸத்ருஷமென்று நினைத்துவுரைக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) ஆத்யவாக்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (இவளென்று) நைகின்றாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (வேவாநின்றாளென்று) த்விதீயவாக்யத்தையுரைக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்திற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதித்யாதியால்) நீர் என்கிறவாக்யத்துக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (உம்மையாசையித்யாதியால்) இப்படி

ப—ஹாநம்பண்ணி, வாடிவாடும்ஹாநையாய் அதின்மேலேபின்னையும்ஹாநையாகாநிற்கும், ஈத்ருஶஹாநையாகிறாளென்றபடி. ॥௧॥

வாணுதல் - காந்திமல்லலாடையான, இம்மடவரல் - இந்த ஸௌகுமார்யையானவள், மடப்பம்வந்திருக்கிறவள் மடவரல், மடப்பம் - ஸௌகுமார்யம், உம்மைக்காணுமாசையுள் - ஸ்பஷ்டம், நைகின்றாள் - ஸீதிலையாகாநின்றாள், விறல்வாணன் - பராக்ரமஸாலியான பாணாஸுரனுடைய, விறல் - பராக்ரமம், ஆயிரந்தோள் - ஸஹஸ்ரபுஜங்களை, துணித்தீர் - ஸம்ஹரித்தவரே, நீர் - ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபராக ப்ரஸித்தரானநீர், உம்மைக்காண - இவளும்மைக்காணும்படி, இரக்கமிலீரே - க்ருபையில்லாதவராகி

ஸூ—ரக்கமிலீரே * * * ॥௨॥

இரக்கமனத்தோடெரியணை* யரக்குமெழுகுமொக்குமிவளி*
ரக்கமெழீரிதற்கென்செய்கே*னரக்கனிலங்கைசெற்றீர்க்கே॥

ஆ—இப்படி நைஷ்ருண்யம் பண்ணலாமோ? என்கிறார். ॥௨॥

(இரக்கமனத்தோடு) ஸர்வஸ்வமான உநஸ்ஸையுடையளாய், எரியணைபரக்கு மெழுகும்போலே விரஹாக்நியாலே உஷ்ணாமயமானவிவள்பக்கல் க்ருபையுங்கூடப்பண்ணுகிறிலீர்? இதற்கென்செய்கேன். கெட்டேன். ஒருகொடுமையேயிதுவென்கிறாள். ॥௩॥

இ—ஸாவம்கொள்ளாதபோது நீரென்றது வ்யஸ்தம். ॥௨௪॥

* மூன்றும்பாட்டு. *

இரக்கமனத்தோடெரி யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வஸ்வமென்பதாதியால்) அரக்குமெழுகுமொக்கு மென்கிறவிடத்தில் ஸாத்ருஶ்யோக்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரஹமென்பதாதியால்) இரக்கமெழீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருபையெனிபதாதியால்) இவள்பக்கலென்றது அத்யாஹ்ருதம். தாத்பர்யவாசத்துக்குஸாவமருளிச்செய்கிறார் (கெட்டேனிதாதியால்) ஸம்ஸாரஸம்ஹத்ர்க்கவகயநம் க்ளபப்ரதிஷேத்யாதநாஸ்தமென்றுகருத்து. ॥௩॥

ஶ—நீரே காணும்படி க்ருபைபண்ணுகிறீரில்லையென்றபடி. ॥௨॥

இவள், இரக்கமனத்தோடு - த்ரவீபாவயுக்தமானமநஸ்ஸோடே, இங்கிரக்கமென்றது ஶோகத்தால்வந்த த்ரவீபாவம், அதாவது - ஸர்வஸ்வமென்றபடி. எரியணை - அக்நியையணைந்திருக்கிற, அக்நிஸம்யுக்தமானவென்றபடி. அரக்கு - ஜதுவுக்கும், மெழுகும் - மதூச்சிஷ்டத்துக்கும், ஒக்கும் - ஸத்ருஶையாகாநின்றாள், இரக்கமெழீர் - க்ருபைபண்ணுகிறீரிலை, எழுகை - உஜ்ஜ்ரும்பிக்கை, இங்கு லக்ஷணயா பண்ணுகையைக்காட்டுகிறது. இதற்கு - இதுநிமித்தமாக, இவளுடைய க்லேஶநிமித்தமாகவென்றபடி. அரக்கனிலங்கை - ராக்ஷஸனுடையலங்கையை, செற்றீருக்கு - லங்கையைநஶிப்பித்த தேவரீருக்கு என்றபடி. என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன், உமக்கில்லாத விரக்கத்தையுண்டாக்கவோ? இவளைக்லேஶியாதபடி பண்ணவோ? என்றபடி. ॥௩॥

மூ—இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்பின்னும்* வலங்கொள்பு
ள்ளுயர்த்தாயென்னுமுள்ளம்* மலங்கவெவ்வுயிர்க்குங்கண்
ணீர்மிகக்* கலங்கிக்கைதொழுநின்றிவளே* ||ச||

ஆ—(இலங்கை) இப்படி நானவனுடைய கொடுமையைநினைத்து "இலங்கைசெற்றீ" ரென்றுசொல்லுமளவில், தானதைக்கேட்டவனுடைய ப்ரணயித்வத்தையே நினைத்து, இலங்கைசெற்றவனேயென்னும், பின்னையும் பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளி வந்து தோன்றாயென்னும், என்றால ப்போதேவரக்காணாமையாலே உள்ளம்மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும், கண்ணீர்மிகக்கலங்கி இவள் நின்று கைதொழாநிற்குமென்கிறாள். * * ||ச||

*நாலாம்பாட்டு.

இ— ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) (ப்ரணயித்வத்யாதி) ஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் ப்ரணயித்வத்தாலேயிறே லங்காதாஹமென்றுகருத்து. க்ரௌர்யவாபமாக நான்சொன்ன ஸூக்தத்தை ப்ராணவாபமாய்ச் சொன்னதாகக்கொண்டு தானுமதையே சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. அதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) புள்ளுயர்த்தா? யென்கிற ஸம்போதநம் ஸாஹித்யமென்றுகருத்து. என்றாலென்றது - வந்துதோன்றாயென்றாலென்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * ||ச||

ப—இலங்கைசெற்றவனேயென்றும் - பிராட்டிக்காக லங்கையை ஸம்ஹரித்தவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், பின்னும் - பாநந்தரம், வலங்கொள் - பலஶாலியான, புள் - பக்ஷியாலே, த்வஜனாலேயென்றபடி. உயர்த்தாயென்றும் - உயர்வஹிக்கப்பட்டவனேயென்றுசொல்லும், உள்ளம் - ஹ்ருதயம், மலங்க - சலங்கும்படி, வேர்ப்பறியும்படியென்றபடி. வெவ்வுயிர்க்கும் - வெவ்வியதாக - உஷ்ணமாக, உயிர்க்கும் - நிஶ்வஸிக்கும், கண்ணீர்மிக - பாஷ்பஜலாவஸிக்கும்படி, கலங்கி - வ்யாகுலசித்தையாய், இவள் நின்றுகைதொழும் - உத்திதையாய் நின்றுகொண்டு கைதொழாநிற்கும், அஞ்ஜலிபண்ணாநிற்குமென்றபடி. * ||ச||

மூ—இவளிராப்பகல்வாய்வெரீஇத்தன்* குவளையொண்கண்ண
நீர்கொண்டாள்வண்டு* திவளுந்தண்ணந்துழாய்கொடீரென*
தவளவண்ணர்தகவுகளே* * * ॥ரு॥

ஆ—(இவள்) "இலங்கைசெற்றவனே" என்றும் "வலங்கொள்புள்ளுயர்த்தாய்" என்று மிப்படியிராப்பகல் வாய்வெருவி தனகுவளையொண்கண்ணநீர்கொண்டாள், இப்படி த்யநீயதசையை வரச்செய்தேயும், வண்டுதிவளுந்தண்ணந்துழாய் கொடுக்கிறிலீர், ஸர்வகாருணிகரான உம்முடைய காருண்யமிருக்கும்படி யிதுவோவென்கிறாள். * * * ॥ரு॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ—தவளவண்ண ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாருணிகரானவென்று) ஸர்வகாருணிகரென்றது "ஜயம் ஸாயத்ருதி தாரஸ்ய சாஹிஷ்ணுஸ்ய வரிதவ்யதே। காருண்யநாநுஸாம் வெருந ஸோகேநசெநநவ" என்கிறபடியே ஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் ஸர்வகாருணிகரானவென்றபடி. ஸேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥

ஸ—இவள் - விலக்ஷணஸ்வபாவையான விவள், இராப்பகல் - நித்யம், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, "ஈநித்ரஸ்ஸததம் ராமோ ஸ்ரொத்வித நரோத்தம:। ஸீதேதி மதுராம்வாணீம் வ்யாஹரந்ப்ரதிபுத்யதே" என்கிறபடிக்காய் வாஸநாவஸத்தாலே கவஸமாக ப்ரலபித்தென்றபடி தன - தன்னுடையதான, குவளை - கருநெய்தல்போலே, ஒண் - ஸௌந்தர்யமான, கண்ண - கண்களிலே, நீர் - நீரை, ஸோகாஸ்ருவையென்றபடி. கொண்டாள் - உடையவளானாள், தனவென்றது ஸாபிப்ராயம். தன்னுடையதானசையாலே நித்யோத்ஸவங்களுக்கே யோக்யங்களான நேத்ரங்களிலே ஸோகாஸ்ருவைப்பிக்கிறாளென்றுகருத்து. வண்டு திவளும் - ப்ரமரங்கள் ப்ரதிஷ்டிதங்களாம்படியான, திவளுகை ப்ரதிஷ்டிதமாகை. தண்ணந்துழாய் - ஸீதளமான தாளஸிகை, கொடீர் - ப்ரஸாதிக்கிறதுகிறீரில்லை, தவளவண்ணர் - ஸுத்தஸ்வபாவருடைய, ஸாத்விகரான வும்முடையவென்றபடி. தகவுகள் - க்ருபைகள், என - என்னென்பன, என்னென்று சொல்லப்படுவன, க்ருபைபொய்யுங்காணுமென்றபடி. ॥ரு॥

மூ— தகவுடையவனேயென்னும்பின்னும்* மிகவிரும்பும்பிரானெ
ன்னுமென* தகவுயிர்க்கமுதேயென்னுமுள்ள*

ஆ—(தகவு) இப்படியிவளுடைய வ்யஸநத்தாலேயவனுடைய க்ருபையை நினைத்து வ்யஸநகாரணிகனேயென்றுகூப்பிடும், இப்படி க்ருபையுடையவன் நம்மைக் கைவிடானென்றுபார்த்துப்பின்

ஆறாம்பாட்டு.

இ— தகவுடையவனே யென்னுமென்கிறவிடத்தில் ஸ்வஹ்ருதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இவளுடைய வ்யஸநத்தாலேயென்றது - திருத்தாயாருடைய வ்யஸநத்தாலேயென்றபடி. திருத்தாயாருடைய வ்யஸநமாவது:— எனதவளவண்ணர்தகவுகளென்று அவனுடைய க்ருபையை உபாலம்பிக்கிற திருத்தாயாருடைய உக்தியால்வந்த க்ரூரவ்யஸநம். ஆனாலுமென்னுடைய வ்யஸநத்தாலேயென்று சொல்லவேண்டியிருக்க இவளுடைய வ்யஸநத்தாலேயென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; என்னுடைய வ்யஸநத்தாலே யவனுடைய க்ருபையை நினைத்து என்று திருத்தாயார் சொல்லுமர்த்தத்தை வ்யாக்யாதா ஸ்வவாக்யத்தாலே அநுவதிக்கையாலே இவளுடைய வ்யஸநத்தாலேயென்னக்குறையில்லை. யத்வா:— இவளுடையவென்றது - ஜநகராஜன் திருமகளுடையவென்றபடி. தவளவண்ணரென்கிறவிடத்தில் ஜநகராஜன்திருமகள் ஸாக்ஷியாகையாலிவளென்று பராமர்சிக்கக்குறையில்லை. தகவுடையவனேயென்னுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வ்யஸநேத்யாதியால்) பின்னும் மிகவிரும்புமென்கிறவிடத்தில் ஸ்வஹ்ருதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பின்னும் மிகவிரும்புமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) உள்ளமுகவுருகி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈ— தகவுடையவனேயென்னும் - க்ருபையுடையவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், பின்னும் - திரும்பியும், மிக - ப்ருசம், விரும்பும் - ஆசைப்படும், உள்ளம் - அந்தக்கரணம், உக - உருகும்படி, உருகிநின்றும் - ஸ்வஸ்வரூபஸம்ச்லேஷவிச்லேஷமாய், உள்ளுளே - ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, பிரானென்றும் - உபகாரகனேயென்று சொல்லாநிற்கும். எனது - மதீயமான, அகவுயிர்க்கு - அந்தரா

மூ—முகவுருகின்றுள்ளுளே * * * * ॥௬॥
உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்தென் * வள்ளலேகண்ணனேயெ
ன்னும்பின்னும் * வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னுமென * கள்

ஆ— னையும் மிகவுமாசைப்படும், ஆசைப்பட்டவப்போ
தேபெருமையாலேவந்த வலவலாஞத்தாலே நெஞ்சுருகும்படி யுருகிநி
ன்று, கேட்கச்சொல்ல கூடுமெயல்லாமையாலே போய்த்தன்னுள்
ளுளே பிராணனேயென்று மென்னுடைய ஹொமூமென்றுஞ் சொல்
லாநிற்குமென்கிறாள். * * * ॥௬॥

(உள்ளுளாவி) எம்பெருமானைப்பிரிகையாலே வறிதஞெவ்
யாய் அந்த வறிதாவத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமையாலே, 'வி
டாய்ப்பட்டார் தண்ணீர்தண்ணீர் என்னுமாப்போலே என்வள்
ளலே? யென்கண்ணனே? யென்னும் பின்னும் வெள்ளநீர்க்கிடந்தா

இ—மருளிச்செய்கிறார்(ஆசைப்பட்டவித்யாதிபால்)உள்ளுளேயென்
கிறதற்கு ஊவமருளிச்செய்கிறார் (கேட்கவித்யாதிபால்) தன்னுள்ளு
ளென்றது தன் ஹுதயத்திலேயென்றபடி.எனதகவுயிர்க்கமுதேயெ
ன்னு மென்கிறதை வஷிஹுகிக்கிறார்(என்னுடையவித்யாதிபால்)॥

✱ ஏழாம்பாட்டு. ✱

வுயவோஞத்தை விவரிக்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதிபால்)

ஶ— தாவுக்கு, எனக்கென்றபடி.ஶிஜவஸாத்ருகவஹுஶரீரநிவஹ
ஜெஷிநிஜ்ஶம். ஔவவாரிகம். அமுதேயென்னும் - சுதுக
மேயென்றுசொல்லாநிற்கும். * * ॥௬॥

உள்ளுள் - ஹுதயவஸாநத்திலே நிற்கிற, ஆவி - ஆதாவா
னது, உலர்ந்துலர்ந்து - ஶோஷித்து ஶோஷித்து, இதுக்கு
என்னு மென்கிற க்ரியையோடே யநவயம். என் வள்ளலே - எ
ன்னுடைய ஔஹோஞரனே எனக்குன்னுகாவைத்தந்தவனேயெ
ன்றபடி. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே, இத்தால் ஸௌலஹ்யத்தைச்
சொன்னபடி. என்னும் - இப்படி சொல்லாநிற்கும், பின்னும்-
பின்னையும், வெள்ளநீர் - வருணஜஸமான ஸமுத்ரத்திலே,
கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தவனே, என்னும்- இப்படிசொல்வாநிற்கும்.
எனகள்வி - என்னுடையவசுமெரியான இவள் - தான்பட்டவ

மூ—வி தான்பட்டவஞ்சனையே* * * * ||எ||
வஞ்சனேயென்னுங்கைதொழுந்தன* நெஞ்சம்வேவநெடி
துயிர்க்கும்விறற்* கஞ்சனைவஞ்சனைசெய்தீருமமைத்*

ஆ—யென்னும், எம்பெருமானையுங்கூட வஶீகரிக்கு மழகுடைய வளான விவள் அவனுடையகுணங்களிலே யீடுபட்டாளென்கிறாள். * * * * * ||எ||

(வஞ்சனே) உன்னுடையகுணங்களிலேயென்னை யகப்படுத்தினவனே யென்றும, பின்னை தன் திருவாயாலொன்றுஞ் சொல்லமாட்டாமையாலே தன்கைகளாலே தொழுதிருக்கும்; அப்போதேயவனைக் காணாமையாலே தன்னெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும், உம்மை 'தன்னுடையவாபத்துக்குத்துணை" என்று

இ— எனகள்வியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எம்பெருமானையுமித்யாதியால்) தான்பட்ட வஞ்சனையே யென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ஶேஷம் - ஸ்பஷ்டம். * ||எ||

எட்டாம்பாட்டு.

வஞ்சனே யென்னு மென்கிறதை விவரிக்கிறார் (உன்னுடைய வித்யாதியால்) ஶோஷமாகநான்சொன்ன வஞ்சகத்வத்தையே தான் குணமாகச்சொல்லுமென்றபடி. கைதொழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) தனநெஞ்சம்வேவநெடிதுயிர்க்கு மென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயித்யாதியால்) தாத்பர்யத்தை வி

ஸ—ஞ்சனையே - தான் அவனாலேபட்டவஞ்சனைக்குத்ருஷ்டாந்தம். ஏகாரம் கவிஷாஎன்கிறஸூத்ரம்போலே ஜ்ஞாபகமாம். ஈஶ்வரனோ யான விவள் அவனைப்படுத்தும்பாட்டைத்தானவனாலேபடுவது த்ருஷ்டாந்தமென்றபடி. * * * * ||எ||

வஞ்சனேயென்னும் - வஞ்சகனேயென்றுசொல்லும், கை தொழும் - அஞ்ஜலி பண்ணாநிற்கும், தனநெஞ்சம்வேவ - தன்னுடையஹ்ருதயம் தஹ்யமானமாம்படி, நெடிது - தீர்க்கமாக, உயிர்க்கும் - நிஶ்வஸிக்கும் - விறற்கஞ்சனை - வீரனான ஶத்ருவான கம்ஸனை, வஞ்சனைசெய்தீர் - வஞ்சனைபண்ணினவரே, உம்மைத்தஞ்சமே

ரூ—தஞ்சமென்றிவள்பட்டனவே* * ॥அ॥
பட்டபோதெழுபோதறியாள்விரை* மட்டலர்தண்டுழாயெ
ன்னுஞ்சுடர்* வட்டவாய்நுதிநேமியீர்நும*

ஆ—விஶ்வஸித்திருந்தவிவளும் உமக்குத்யாஜ்யகோடியான ஸம்ஸன்
பட்டதுபடுவதேயென்கிறாள், * * * * ॥அ॥

(பட்டபோது) ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாகத்திருவாழியை ஏ
ந்திக்கொண்டிருக்கிற நீர், உம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலுள்ள வ

இ—வரிக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உமக்கித்யாதியால்) இந்த ஸம்போதநம்
ஸாபிப்ராயம், ஆஶ்ரிதாநாஶ்ரிதவிபாகமற வுமக்கிரண்டிடத்திலுங்
கார்யமொன்றேயோ வென்கிறது ஸாபிப்ராயமென்றுகருத்து.॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

சுடர்வட்டவாய்நுதி நேமியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) விரைமட்டலர் தண்டுழா
யென்னுமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்
(உம்மோடித்யாதியால்) தண்டுழாய்வேணுமென்றுசொல்ல வுப
க்ரமித்து இத்தனைசொல்ல க்ஷமையில்லாமையாலே தண்டுழாயெ
ன்றது ஈடுபாட்டாலிது ஈஷிந்வெளஶஸ்த்வகமாகலாமென்
றுகருத்து. பட்டபோதெழுபோதறியா ளென்கிறதையுபலக்ஷண

ஈ—ன்று-உம்மைஶரணமென்றுநம்பி,இவள்பட்டனவே- இவள்ப
ட்டபாடுகள் அஸம்வ்ருதங்களென்றுகருத்து. ஏகாரம் ஶோக
த்யோதகம். * * * ॥அ॥

சுடர்-ஜ்வாலை,வட்டம்- வர்த்துலம், வாய் - தாரை, நுதி-
ஸூக்ஷ்மதீக்ஷ்ணாக்ரம், தீக்ஷ்ணவிவக்ஷிதம். நேமி-சக்ரம் நேமியுடைய
வர்நேமியார்.நேமியீரென்று ஸம்போதநம்,ஜ்வாலாஶாலிவர்த்துல
தாராதீக்ஷ்ணாக்ரசக்ரமுடையவரேயென்றபடி.பட்டபோது-
அஸ்தமித்தகாலமும், எழுபோது - உதயகாலமும், அறியாள்,உதயா
ஸ்தமயலக்ஷணம், ஒன்றுமறியாளென்றபடி. ஆனால்ஜீவிதஸத்பாவத்துக்கு
லிங்கமேதென்ன சொல்லுகிறாள் (விரையித்யாதி) விரை - பரி
மளம், மட்டு - மது, அலர் -விகஸ்வரம், லக்ஷணயாவர்த்தமென்
றபடி. தண் - ஶீதளம்,துழாய்-துளஸீ,பரிமளமதுவர்த்த

மூ—திட்டமென்கொலிவ்வேழைக்கே* * * ॥௯॥
ஏழைபேதையிராப்பகற்றன* கேழிலொண்கண்ணநீர்கொ
ண்டாள்கிளர்* வாழ்வைவேவவிலங்கைசெற்றீரிவள்*

ஆ—ஸ்நிக்தத்தாலேமற்றொன்றும நாஸம்யிக்கக்ஷமஜெபன்றிக்கேயிருக்கிறவிவள்திறத்திறசெய்யநினைத்தருளிற்றென்னென்கிறாள்.

(ஏழைபேதை) உம்மைஆசைப்படும் ஸௌஹார்தையாய் உம்முடைய தௌர்லப்யத்தை யறியமாட்டாத பாலைஶாவமெனு யாயிருந்தவிவள் உம்மைபாசைப்பட்டு பெறாதவ்யஸநத்தாலே

இ—மாக்கியுரைக்கிறார் (மற்றொன்றும் இத்யாதியால்) இவ்வேழைக்கே என்கிறவிடத்தில் ஆத்யாஶயமருளிச்செய்கிறார் (இவள்திறத்திலென்று) ஸாமாந்யேந ஸர்வஸ்த்ரீவிஷயமல்லவென்று கருத்து. நமதிட்டமென்கொலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (செய்யவித்யாதியால்) இவளை ரக்ஷிக்க நினைத்தருளிற்றோ முடிக்க நினைத்தருளிற்றோவென்றபடி ॥

* பத்தாம்பாட்டு *

ஏழையென்கிறதையுரைக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) பேதையென்கிறதை விவரிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) இராப்பகற்றனகேழி லொண்கண்ணநீர் கொண்டாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) தாஸீயவா

ஶ்ரீ.—ஶ்ரீ தைத்தாலக்ஷ்மீ என்று சொல்லாகிற்கும், இவ்வேழைக்கு - இந்த வேழையிடத்திலே, ஏழை - சபலை, ஸுலபமான சபலையான இவள்விஷயத்திலென்றபடி. நமது - ஸ்வீயமான - இட்டம் - இஷ்டம், இச்சை, ஸங்கல்பமென்றபடி. என்கொல் - ஏதாயிருக்கிறதோ ॥

ஏழை - சபலை, பேதை - பாலை, தன - ஸ்வீயமான, தனக்கே அஸாதாரணமானவென்றபடி, கேழில் - கேழில்லாத, கேழ் - ஸத்ருஶம், தனவென்று - அஸாதாரணஞ்சொல்லுகையாலே ஸத்ருஶபதார்த்தம் இல்லாமையால் பின்னையும் கேழிலென்றது ஸம்ஶ்லேஷத்தாலுள்ள ஸாத்ருஶ்யாதிநிஷேதபரம், ஒண் - ஸுந்தரங்களான, கண்ண - நேத்ரங்களிலே, நீர் - பாஷ்பஜலங்களை, இராப்பகல் - நக்தந்திவம், கொண்டாள் - வஹித்தாள், கிளர் - வ்ருத்தமான, வாழ்வை - ஐஶ்வர்யத்தை, ராவணைஶ்வர்யம் விதக்ஷிதம், வேவ - தஹ்யமாநம்படி, இலங்கைசெற்றீர் - ராமகைய

மு—மாழைநோக்கொன்றும்வாட்டேன்மினே* * ॥ம॥ -
வாட்டமில்புகழ்வாமனனையிசை* கூட்டிவண்சடகோபன்

ஆ—ஸத்ருஶஸம்ஶ்லேஷபானுள் இவள் முடிவதற்கு முன்னே வ்ருத்தி வ்யயங்களையும் நேரேபோக்கிக்கொண்டு சடக்கெனவந்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானைப்பேக்ஷிக்கிறாள். ॥ம॥

(வாட்டமில்) ஆழ்வார் இப்படி ஸம்ஶ்லேஷரானவிடத்தில் அவருடைய ஸம்ஶாதமெல்லாம் போம்படிவந்துதோன்றியருளுகையாலே வாட்டமில்லாத வ்ருணயிஸ்வாஸ்த்ய காருண்யஸௌஸீல்யாதிகல்யாணகுணங்களை உடையவனாயிருந்த வெம்பெருமானைத்

இ—ஷத்துக்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளி த்யாதிஜஹாவாக்யத்தாலே) (வ்ருத்திவ்யயங்களையும் நேரேபோககிய என்கிறவித்தாலே) த்ருதீயவாக்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

வாட்டமில்புகழென்கிறவிடத்தில் ஆஶ்யமாக வஸிக்கிற வசனத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதியால்) இதற்கு ஸபாஸமருளிச்செய்கிறார் (வாட்டமிலித்யாதியால்) இப்போதுஸ ஈவான்தோற்றி யருளவில்லையாகில் “எனதவளவண்ணர்தகவுக

ப—ஸம்பண்ணினவரே, இவள்மாழைநோக்கு-இவளுடையமௌக்த்ய கடாக்ஷத்தை, மாழை - மௌக்த்யம், நோக்கு - கடாக்ஷம். ஒன்றும் - இதொன்றுமாத்ரத்தையாகிலும், வாட்டேன்மின் - நாஶமாகப்பண்ணொழியவேணும், இது ஸௌந்தர்யவிஶேஷன், நோக்கொன்றொழிய விவளுக்கு மற்றதெல்லாம் முடிந்தது, “தனுமத்யம் விலோசநா” என்கிறபடியே இவ்வவஸ்தையிலே நோக்கொன்றுமே ஸமுத்ரபாயிதமாய் விளங்காநின்றது, இதுசெய்திலும் வாட்டதபடி நிஸர்க்கஸௌஹார்தமான விவளுடையகடாக்ஷத்தை யொன்றுமாகிலும் நீர்முழுவாதபடி சடக்கெனவந்து இவளையுமும்மையும் ரக்ஷித்துக்கொள்ளுமென்றபடி. * * * ॥ட॥

வாட்டமில்புகழ் - ஹாநியில்லாத கல்யாணகுணங்களை உடையவனான, வாமனனை - உத்திஶ்ய கிஶோரம். இசைகூட்டி - ஸ்வரங்களோடேகூட்டி, வண்சடகோபன்சொல் - உதாரரான ஆழ்வார்

மூ—சொல்லமை* பாட்டோராயிரத்திப்பத்தாலடி*
சூட்டலாகுமந்தாமமே* * * ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—சொன்ன இத்திருவாய்மொழி அவன்திருவடிகளிலே அழகியதொருதிருமாலையாகச்சூட்டலாமென்கிறாள். * ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ளே" என்று உபக்ரமித்தவிவர் "வாட்டமில்புகழ்வாமனனே" யென்னக்கூடாதிறே யென்றுகருத்து. இத்தால் வ்யஸநஸமேநகவமென்கிற ஸம்ரக்ஷணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றுஸூசிதமாய்த்து. இசையித்ராதி இப்பத்திக்குஞம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (சொன்னவித்ராதியால்) இப்பத்தென்று ப்ரயோஜநமாய் ஆலென்று பாதபூரணமென்றுகருத்து. அடிசூட்டலாகு மந்தாமமென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலே உக்தாதியால்) * * * * * ॥௧௧॥

ஸ—அருளிச்செய்த, அமைலக்ஷணங்களான, பாட்டோராயிரத்து—ஸாமக்ரிகளுடைய விலக்ஷணமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்து—இந்தஸமகமானது, ஆல்—பாதபூரணார்த்தம், அந்தாமமே—ஸந்தாநஸாதம்போலே, ஏகாரம்—அவதாரணம், அடிசூட்டலாகும்—திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பிக்கயோக்யம். ॥௧௧॥

ஜகந்நேவாராம்ந்நாந்தமோஜயி ஸ்ரீஸௌம்யஜாமாத்ருமுநயே
ராமாநுஜஸ்வாமிநாயநம:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:
(ஆடியாடி.)

ப்ரஹ்லாதாஸேந்த்ரவிஷ்ணு க்ஷபிதவிபதோ ஷாபஹ்
ஸம்க்லிஷ்டஸங்கம் க்லேஶவஸ்த்ருஷ்ணிமே தாம் ப்ரஸஹா
தாமவீரஸ்ரீ நமோயமேஹதாம் । த்ராணோத்த
யாநம் ஸ்வாமிஸ்நிக்ஷ்ரதாஸ்வாஸநம் நீவ்ருத்தம்
ஸக்ஷேப்ரக்ஷாரக்ஷிதாரம் வ்யஸநிரஸநம் வ்யக்தகீ
ர்த்திம்ஜகாத ॥ ॥௨௫॥

(ப்ரஹ்லாதாஸேந்த்ரவிஷ்ணு) நாடிநாடிநரசிங்காவென்று—

ஆர — கா — ஸக்தரான ப்ரஹ்லாதர் நிமித்தமாக ந்ருஸிம்ஹனாய் ஆவிர்ப-வித்தும், (க்ஷபித விபக்ஷ பக்ஷ ஸமூஹம்) விறல்வாணனாயிரந்தோள் துணித்தீர் - அநிருத்தாழ்வானுக்குவிரோதியான பாணாஸுரனுடைய புஜங்களைக்கழித்தும், (க்ஷிப்த ஸங்கம்) அரக்கனிலங்கைசெற்றீருக்கே - எதிரியான ராவணனுடைய ஸம்பத்தை அழித்தும், (க்ஷைஜ்வர த்ருஹி ஸ்மேதம்) வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாயென்னும் - விஷவிரோதியான வைநதேயனை த்வஜமாகப்படைத்தும், (ப்ரஹ்ம தைல ஸீலோசநம்) வண்டுதிவளுந்தண்ணந்துழாய் - ஸௌகந்த்யவாஹியாகையாலே ப்ரசஸ்தமாயிருக்கிற திருத்துழாய்மாலையை யணிந்தும், (வைய ஸ்தம்பிதம்) எனதுகவுயிர்க்கமுதே - விரஹவ்யஸநத்தாலே ஜீவ ஸத்தாவழியாதே ஸுத்ருடமாயிருந்து யபிப்பித்தும், (த்ராணோத்யத வயாநம்) வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னும் - ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனாய் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தும், (வ்யபோஹித க்ருதாஸ்வஸநம்) விறற்கஞ்சனை வஞ்சனைசெய்தீர் - மிடுக்கனான கம்ஸனை யழியச்செய்து தந்நிமித்தமான பயத்தைத்தீர்த்து ஆஸ்வாஸநம்பண்ணியும், (தீவ்ர ஹேதிம்) சுடர்வட்டவாய்நுதிநேமியீர் - தேஜிஷ்டமான திருவாழியை திருக்கையிலேயணிந்தும், (ஸதேஹ ரக்ஷித தாரம்) மாழைநோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே - ஆஸ்ரிதருடைய தேஜஸ்ஸிலக்ஷையைப்போக்காதே ரக்ஷித்தும், இப்படி ப்ரஸித்தவைபவனான எம்பெருமானை ஆஸ்ரிதருடைய வ்யஸநத்தையெல்லாம் நிரஸித்தருளுமவனாக "ஆடியாடி" யென்கிற தசகத்திலே ஆழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார். * * ॥ ௨௫ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(அந்தாமத்தன்பு) இப்படிதோற்றியருளின வெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்த கலவியையும் அக்கலவியால் தமக்குப்பிறந்த ஸம்ருத்தியையும் சொல்லுகிறார்.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— "களிப்புங்கவர்வு" மென்கிறபாட்டிற்படியே ஸம்ஸாரஸம்ப்ரதிபந்தகராய்க்கொண்டு நித்யஸூரிபரிஷத்திலே சென்று எம்பெருமானை அநுபவிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்துப் பெறாமையாலே அவஸந்நராய் ஆடியாடியிலே வ்யஸநப்பட்ட ஆழ்வார் இப்போதும் அந்த அபேக்ஷிதம் ஸித்தியாதிருக்கச்செய்தே எம்பெருமான் வந்துதோற்றினமாத்ரத்திலே அந்த அவஸாதம்தீர்ந்து ஹ்ருஷ்டராய் இத்திருவாய்மொழியிலே எம்பெருமானை வர்ணித்துக்கொண்டு அநுபவிக்கை அநுபவமன்றோ?வென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்ப்பாட்டிலுக்தரீத்யா என்றபடி. தமக்குப்பிறந்த ஸம்ருத்தியையென்றது - நித்யஸூரிஸம்ஶ்லேஷஜஹர்ஷத்தை யென்றபடி. இஸ்ஸம்ருத்தி தம்மோடெம்பெருமான் கலந்தகலவியால் தமக்குப்பிறக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; தம்மோடெம்பெருமான் கலக்கும்போது திவ்யபூஷணாயுத பரிஜந பரிச்சதரான நித்யஸூரிகளோடே கூடவந்து கலக்கையாலே பிறக்கக்கூடுமென்றுகருத்து. ஆகிலும் கீழ்ச்சொன்ன அநுபவத்துக்கெல்லாம்பரிஹாரமேதாயிற்றென்னில்; ஸம்ஸாரப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்திபூர்வக நித்யஸூரிஸம்ஶ்லேஷம் கிடையாமையாலேவந்த அவஸாதத்தாலே ஸமவஸ்திதமான ஸ்வஸாநுபவத்தையும் இழந்து ஆடியாடியிலே இந்த ஸம்ஶ்லேஷாபாவமாகவும் வ்யஸநப்பட்டாராகையாலே எம்பெருமான் வந்து தோற்றி தம்மோடுகலந்தவாறே தாம்ஹ்ருஷ்டராய் அந்தகலவியைப்பேசுகையும் இப்போது ஸம்ஸாரப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியாயிற்றில்லையே யாகிலும் தமக்கு ப்ராப்யாநாபேக்ஷிதமான நித்யஸூரிஸம்ஶ்லேஷரூப ஸம்ருத்தியானது பிறக்கையாலே அந்த ஸம்ருத்தியைப்பேசுகையும் உப

ஆ— நித்யநிர்தோஷ நிரதிஶய கல்யாணதிவ்யதாமத்தில்

இ—வணமென்றுகருத்து. ஸத்ருஶியையென்கிறதற்குநித்யஸூரி ஸம்ஶ்லேஷமே விவக்ஷிதமாகில் இதைஸத்ருஶியென்று ஸாமாநஶப்தத்தாலே சொல்லுவானேனென்னில்; ஆளவந்தாரும் எம்பெருமானாரும் அருளிச்செய்த ஸமாதானத்தை ஸங்க்ரஹிக்கைக்காக இஶ்ஶப்தப்ரயோகம்பண்ணித்தபடி. அவ்வஸமாதானமேது? அதையிவர் ஸங்க்ரஹிக்கிறபடிதானெங்ஙனேயென்னில்; "அடியார்கள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்றாழ்வார் அபேக்ஷித்தபடியே ஸபூஷணாயுதபரிஜநாதிராஜரான ஸூரிகளோடேவந்து தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தபடி சொல்லுகிறது இத்திருவாய்மொழியிலென்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்வது. அங்ஙனன்றிக்கே ஆழ்வாரோடுகலந்தபின் எம்பெருமானுடைய திவ்யாயுதபூஷணாதிகளெல்லாம் அத்யுஜ்ஜ்வலங்களாய்த்தனவென்றிப்படி ஸ்வாபிவ்ருத்திகஞ்சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியிலென்று எம்பெருமானார் அருளிச்செய்வது. திவ்யபூஷணாயுதங்களைச் சொல்லுகிறவிடம் நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாகையாலே இவ்விடங்களிலே நித்யஸூரிஸம்ஶ்லேஷமாபாதநமும் திவ்யாவயவஶோபா பூஷணங்களிலே ஸ்வாபிவ்ருத்திகமுமென்றிப்படி இவ்விரண்டர்த்தங்களுங்கூட இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யங்களாமென்று இவர் ஸங்க்ரஹிக்கும்படி. ஸூரிகளுடையஸத்ருஶியே ஈஶ்வரனுடையஸத்ருஶியாகையாலும் இவரோடுகலவியால் அவனுக்குப்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யம் இவருக்கு அத்யந்தபோக்யமாகையாலும் அத்தையும் இவருக்குப்பிறந்த ஸத்ருஶியாகச்சொல்லக் குறையில்லையிறே. இங்கு ஸ்வாபிவ்ருத்திகமாவது "யதா காஞ்சநஶாலாயாம் யதாஜ்ஞநுவிலோகநம் । தயா ஸவக்ஷோவாக்ஷ்யா ஹ்ருதயம் ஸேத்யஸ்வீக்ருதி" என்கிறபடியே தானுற்றவரோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றால் நிரதிஶயமாக ஸந்தோஷிக்கும்ஸ்வபாவம். * * *

* முதற்பாட்டு. *

அந்தாமத்தென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (நித்யத்வாதியால்) அன்பு

மூ— அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னுளிசேரம்மானுக்* கந்தாமவாழ் முடிசங்காழிநூலாரமுள* செந்தாமரைத்தடங்கண்செங்க ளிவாய்செங்கமலஞ்* செந்தாமரையடிகள்செம்பொன்திரு

ஆ— பண்ணும் ப்ரேமத்தை என்பக்கலிலே பண்ணிக்கொண்டு [illegible]

இ— செய்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரேமத்தையித்யாதியால்) செய்தென்னுளிசேரென்கிற [illegible]லேயென்பக்கலி லேசெய்தென்று [illegible]க்குமென்றுகருத்து. [illegible] [illegible]க்கிறார் ([illegible]யால்) செந்தாமரை[illegible] அடிகளித்[illegible] [illegible]க்கிறார் ([illegible]யால்) த ம்மோடே [illegible] [illegible] றென்கிறாரென்றுகருத்து. செம்பொன் திருவுடம்பென்கிறதை யுரைக்கிறார் ([illegible]யால்) "[illegible]" [illegible]

ப— அம் - [illegible], தாமத்து-[illegible]த்திலே, [illegible]த்திலே யென்றபடி. அன்பு - ப்ரேமத்தை, செய்து - என்பக்கலிலேப ண்ணி, என்னுளி - [illegible]வை, சேர் - சேர்ந்தவனை, என்னோ டே [illegible]வனையென்றபடி. அம்மானுக்கு - [illegible]க்கு, அந்தாம - [illegible]யான, வாழ்முடி - வாழென்றது வா ளென்றதாய் ஒளியைச்சொல்லுகிறது, உஜ்ஜ்வலமானகிரீடமென்ற படி. சங்கு - [illegible], ஆழி - [illegible], நூல் - திருயஜ்ஞோப வீதம், ஆரம் - [illegible], இவ்விடம் [illegible]களுக்கும் உப லக்ஷணம், உள - இவைஇத்தனையும் உண்டாயிருக்கிறன, கண் - [illegible]ங்கள், செந்தாமரைத்தடம் - சிவந்ததாமரை தடாகம், [illegible] வென்றபடி. செங்கனிவாய் - சிவந்த[illegible]மான [illegible], வாய்- வ [illegible], லக்ஷணயா [illegible]த்தைச்சொல்லுகிறது. செங்கமலம் - [illegible], [illegible]மாய்த்து, அடிகள் - [illegible] ங்கள், செந்தாமரை - [illegible]ங்களாய்த்தன, திருவுடம்பு [illegible], செம்பொன் - சிவந்த[illegible], [illegible]

மூ—வுடம்பே* * * * ||௧||

திருவுடம்புவான்சுடர்செந்தாமரைக்கண்கைகமலந்* திரு

ஆ—ஸ்ரீவைகுண்டத்தோடேவந்து என்னோடேகலந்தருளினானெ ன்கிறார். * * * * * ||௧||

(திருவுடம்பு) என்னோடுகலந்தருளுகிறான் ஸர்வேச்வரியா னபெரியபிராட்டியாரோடும் கூடினரான ஸூரிகளோ

இ—ண்டென்றுகருத்து. என்னுவிசேரம்மானுக்கென்கிறவிது ஸுந்தரமாயிருந்தாலும் திவ்யபூஷணாயுதாதி யோக மும் திவ்யாவயவஸௌந்தர்யமும் பாட்டுக்கு விஷயமாகிறபோலே ஆழ்வார்திறத்தில் அவன்பண்ணுகிற ஸம்ச்லேஷமும் விஷயமென் னுந்தோற்றுகைக்காக என்னுவிசேரம்மானுக்கென்கிறவிதை விசேஷ மாகவுரைக்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) என்னுவிசேரம்மானுக்கு ஆபரணாயுதாதிகளுளவென்று ப்ரதிபாதிக்கிற வாக்யத்திற்கு ஆபூஷணாதிவிசிஷ்டனாய் என்னோடே கலந்தானென்று தாத் பர்யமாகவுமென்றுகருத்து. இப்படி மேல்பாட்டுகளிலும் கண்டு கொள்வது. * * * * * ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதி ஏகவாக்யத்தால்) கலந்தருளுகிறானென்றது - கலந்தருள ப்ரவ்ருத்தனாகிறவனென்றபடி. இவ்வாக்யத்திலே ஶப்தஸந்நிதிக ளும் ஸம்வாதிதங்கள். எங்ஙனேயென்னில்; (பெரியபிராட்டி) (ஸூ ரிகள்) என்கிறஶப்தங்களாலே, திரு-அயன்-அரன், என்கி

ஶ—வர்ணமானதிருவுடம்புக்குத்யாஜ்யமாய்த்தென்றபடி. இந்தஔ ஜ்வல்யமும் செம்மென்கிற விசேஷணத்திலே விவக்ஷிதம். பங்கஜம் ஸவர்ணமாயிருக்குமாப்போலே திருமேனியும் ஸுப்ரா க்ருத ஸவர்ணத்ரவ்யாத்மகமாயிருக்கக்கூடும். * ௧||

ஒருவிடம் - ஒருவுதல் - நீங்குதல், நீங்கினப்ரதேசம், ஒன் றின்றி - ஒன்றுமில்லாமல், தன்திருமேனியிலே என்னோடேகல வாமல் நீங்கினப்ரதேசம் ஒன்றுமில்லாமல், ஸர்வப்ரதேச த்தாலுமென்றபடி. என்னுள் – என்னிடத்திலே, கலந்தானுக்கு ஸம்ச்லேஷித்தவனை, எந்தைபெருமாற்கு - எந்தை-பிதா, என்

மூ—விடமேமார்வமயனிடமேகொப்பூ* ழொருவிடமுமெந்தை
பெருமாற்கரனேயோ* வொருவிடமொன்றின்றியென்னுள்
கலந்தானுக்கே* * * * ॥௨॥

ஆ—டும்கலந்தருளினுப்போலன்றியே தன்னுடைய நிரதிசயதேஜோரூபமான திருவுடம்பில் ஒருவர்க்கு ஒருதேசமொழியாமே ஸர்வர்க்கும் ஸர்வதேசத்தாலும் கலந்தருளினான்; ஒருவனுடைய ஸம்ஸ்லேஷமேஇதுவென்கிறார். * * * * * ॥௨॥

இ—றஸ்பங்கள்வ்யாவ்ருத்தங்கள். (கலந்தருளினவென்கிறவித்தாலே) திருவிடம் மார்வம் அயனிடம்-கொப்பூழ், அரனொருவிடம், என்கிறதின் ஸம்ப்ரம்ப்ரதிபதிதம். (கலந்தருளினுப்போலே யன்றியே என்கிறவித்தாலே) திருவிடம்மார்வமே, அவனிடம்கொப்பூழே, அரனொருவிடமேயென்று ஏகாரங்களுக்கு ஸிந்துக்ரமமாக ஸம்பந்தமென்று ஸம்ப்ரதிபதிதமாயிற்று. (நிரதிசயதேஜோரூபியாலே) திருவுடம்பு வான்சுடரென்றது வ்யாவ்ருத்தமாயிற்று. செந்தாமரைக்கண்கைகமலம் என்கிறதினஸம்ப்ரம்மும் இங்கே ஸம்வித்தம். (ஒருவர்க்கொருதேசமொழியாமே) ஸார்வீயவாதமும் வ்யாவ்ருத்தம். (ஒருவனுடைய ஸம்ஸ்லேஷமென்கிறது ஓவென்றதற்கு ஸம்ப்ரஹாயம், ஸர்வாவயவத்தாலும் கலந்தானென்று இங்கேசொல்லுகையாலே கீழ்ப்பாட்டைக்கொண்டு பௌநருக்தியில்லையென்றுகருத்து. ॥௨॥

ஸ—னுடைய ஸ்வாமிக்கு, ஸ்வஸ்ஜாதநாயகனுக்கு என்றபடி. திருவிடம் - லக்ஷ்மீஸ்தாநம், மார்வமே - வக்ஷஸ்ஸ்தலமே, அயனிடம் - ப்ரஹ்மஸ்தாநம், கொப்பூழே - நாபிஸ்தலமே, அரனும்-ருத்ரனும். ஒருவிடம் - நீங்கினதேசமே, ஏதாவத்தேசவென்றபடி "லலாட்யாக்ஷஸம்ஸ்ரோத்ராந்து தக்ஷிணம்வாஸம்ஸ்ரிதாது" என்கையாலே அந்தவாஸம் தக்ஷிணவாஸமென்று விவக்ஷிதம். ஓ என்றுவிஸ்மயத்யோதகம். ஸர்வாங்கத்தாலும் தன்னோடுகலக்கையாலே விஸ்மயம். திருவுடம்பு - திவ்யமங்கள விக்ரஹம்' வான்சுடர் - நிரதிசயதீப்தியுக்தமாயிற்று. வான்ஸப்தம் இங்கு விபாதவாசி. கண்செந்தாமரை - ஸ்வாதம், ஸ்வராதிஸயாதந்நத்வக்தி: கை - ஸ்ரீஹஸ்தங்கள், கமலம் - தத்ஸத்ருஸங்களாயித்தனவென்றபடி. * * * ॥௩॥

மூ—என்னுள்கலந்தவன்செங்கனிவாய்செங்கமல* மின்னுஞ்சு
டர்மலைக்குக்கண்பாதங்கைகமல* மன்னுமுழுவேழுலகும் —
வயிற்றினுள*தன்னுள்கலவாததெப்பொருளுந்தானில்லையே॥
எப்பொருளுந்தானாய்மரகதக்குன்றமொக்கு* மப்பொழு

ஆ—(என்னுள்) நிரதிசயகல்யாணமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையு
டையனாய், ஸ்வஸங்கல்பாதீந ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகஸர்வவ
ஸ்துகனாயிருந்தவனென்னுள்ளே கலந்தருளினானென்கிறார். ॥௩॥
(எப்பொருளும்) ஸர்வாந்தராத்மகனாய், அளவிறந்த

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— செங்கனிவாயித்யாதி கதிதகுணம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) உத்தாரத்துக்கு நிஷ்க்ருஷ்டாகாரமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்பேத்யாதியால்) என்னுள்கலந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

எப்பொருளுந்தானாயென்றதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) மரதகமித்யாதி கமலமித்யாதிகுணம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அளவிறந்த

ப— என்னுள்கலந்தவன் - என்னோடு ஸம்ஶ்லிஷ்டனான, மின்னுஞ்சுடர்மலைக்கு - ஜாஜ்வல்யமான ஸ்வர்ணமயமான பர்வதத்துக்கு. என்பெருமானுக்கென்றபடி. தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து கநககிரிபோலே கலிவ்ருத்தனானானென்று கருத்து. செங்கனிவாய் - சிவந்த கனிந்த அதரம், கனிகை - பக்வமாகை, அதிஸ்ப்ருஹணீயமான அதரமென்றபடி. செங்கமலம் - தத்ஸத்ருசமாயிற்று. கண்பாதங்கை - நயனசரணஹஸ்தங்கள், கமலம் - தத்ஸத்ருசங்களாய்த்தன, மன்னு - ப்ரவாஹநித்யதயா ஸ்திரமான, முழுவேழுலகும் - க்ருத்ஸ்னமான ஸப்தலோகங்களும்' வயிற்றினுள - குக்ஷிக்குள்ளேயிராநின்றன, ஸ்வஸங்கல்பாதீனங்களென்று கருத்து. தன்னுள் - ஸ்வஸங்கல்பத்தில், கலவாதது - ஸம்பந்தியாதது ஸ்வஸங்கல்பாதீநமாகாததென்றபடி. எப்பொருளுந்தான் - இப்படிப்பட்ட வஸ்துவும், தானென்று ஸாமாநாதிகரண்ய யோக்யமும், ஒருவஸ்துவுமென்றபடி. இல்லையே - இல்லையே. ॥௩॥
தான் - ஸ்வயம், எப்பொருளுமாய் - ஸர்வவஸ்துஶரீரகனாய், மரதகக்குன்றம் - மரதககிரிக்கு, ஒக்கும் - ஸத்ருசமா

மூ—ஏதத்தாமரைப்பூக்கண்பாதங்கைகமல* மெப்பொழுதுநா
டிங்களாண்டூழியூழிதொறு* மப்பொழுதைக்கப்பொழுதெ
ன்னாராவமுதமே* * * * ||ச||

ஆ— வழகையுடையனாயிருந்தவிவன், அழகாலே ஸர்வகாலமும் ப்ரதிக்ஷணமெனக்கபூர்வவத்போக்யமாயிரா நின்றான்; ஒருவனுடையவழகிருக்கும்படி பேயிதுவென்கிறார். * * ||ச||

இ—(வித்யாதியால்) ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலேயென்று) த்ருதீயபாதத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வகாலமுமென்று) அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரதிக்ஷணமென்று) என்னாராவமுதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) தம்மோடுஸம்ச்லேஷித்தவஸ்துவாலே இப்படி ஸதாபோக்யனாம்படி உஜ்ஜ்வலனானானென்று திருவுள்ளமென்றுகருத்து. அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமேயென்கையாலே இத்திருவாய்மொழியில் பௌநருக்த்யத்துக்கெல்லாம் பரிஹாரம் ஆழ்வார்தாமே யருளிச்செய்தாரென்று ஸூசிதம். நூதநமான வொன்றைச்சொன்னால் பௌநருக்தியில்லாமையாலு மிவருக்கும் ப்ரதிக்ஷணம் நூதநமாய்த்தோற்றுகையாலும் சொன்னத்தைச்சொல்லக்கூடுமென்றதாயிற்று. ||ச||

ப—காகிற்கும், எம்பெருமானிதிஶேஷ:. கண்பாதம் - நயநமும் பாதமும், அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூ - தத்க்ஷணவிகஸித தாமரஸஸாத்ருஶ்யமென்றபடி. கைக்கமலம் - ஹஸ்தாப்ஜம், எப்பொழுதும் - ஸர்வக்ஷணமும், நாள் - ஸர்வதிவஸமும், திங்கள் - ஸர்வமாஸமும், ஆண்டு - ஸர்வஸம்வத்ஸரமும், ஊழியூழிதொறும் - கல்பம்கல்பந்தோறும், ஸர்வகல்பமுமென்றபடி. அப்பொழுதைக்கப்பொழுது - ததாததா, என் ஆராவமுதமே - எனக்கு த்ருப்திவாராதபடியான வஸ்து, ஸர்வகாலோபாஸ்யமத்யாதகம், சில காலமநுபவித்தால்தான் த்ருப்திவாராதிருக்கலாம் எத்தனைகால மநுபவித்தாலும் பின்னையும் நவீநனாயேயிராநின்றானென்றாஶயம். இதுதோற்றுகைக்காகவே உத்தரோத்தராதிகங்களான காலபேதங்களைத் தனித்தனி பேதநிர்தேசித்தது. * * * * ||ரு||

மூ—ஆராவமுதமாயல்லாவியுள்கலந்த* காரார்கருமுகில்போலெ
ன்னம்மான்கண்ணனுக்கு* நேராவாய்செம்பவளங்கண்பா
தங்கைகமலம்* பேராரநீண்முடிநாண்பின்னுமிழைபலவே* ௫

ஆ—(ஆராவமுதமாய்) நிரவதிகமான ஸ்வரூபத்தையுடைய
னாய், ஸ்வாபிமதவிக்ரஹவிஶிஷ்டனானவனாய், ஸர்வகாலமும்
ஸாஹவித்தாலு மாராதஸௌஹ்ருதமாயிருந்தவன், ஸத்ருஶ வேஷ
ஸம்பத்தனாயிருந்த வென்னுள்ளே கலந்தருளினானென்கிறார். ௫

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ—கண்பாதம்கைகமலநேரா -செம்பவளம்வாய் நேராவென்றநு
யித்துரைக்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) காரார்கருமுகில்போ
லென்கிறதினஸ்வரூபமிங்கே ஸஹிதம், தாரீயபௌஷ்டத்தை யுரை
க்கிறார் (ஸ்வாபிமதேத்யாதியால்) ஆராவமுதமே யென்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (ஸர்வகாலேத்யாதியால்) அல் என்கிறதை யுரைக்கிறார்
(ஸத்ருஶவேஷஸம்பத்தனாயிருந்தவென்று) ஆவியுள்கலந்த வென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(என்னுள்ளேயித்யாதியால்) ௫

ப—ஆராவமுதமாய் - ஸதா்ஶிகாமான ஸ்வரூபமாய், அல்லாவி
யுள் - அல்லாதவாத்மாவிலே, ஸாலைவஸாதநமாகையாலேயொ
ருவஸ்துவுமல்லாத வென்னாத்மாவிலே யென்றபடி. கலந்த - ஸம்
ஶ்லிஷ்டனான, காரார் - காரிலே, வர்ஷாகாலத்திலே. ஆர்ந்த -
பூர்ணமான, கருமுகில்போல் - காளமேகநிறனான, என்
னம்மான் - ஸ்வஸ்வாமியான, கண்ணனுக்கு - க்ருஷ்ணனுக்கு, செ
ம்பவளம் - சிவந்த ப்ரவாளம், லோகத்திலே ஜாதிவிக்ருதஸாவ
யிகமென்றுதோற்றும்படி ஸகிரமமான விக்ரஹமென்றபடி. வா
ய் - வதநத்துக்கு - அதரத்துக்கு, நேரா - நேராகாது, ஸத்ரு
ஶமாகாது. கமலம் - கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்ன வப்பொழுதைத்தா
மரைப்பூவானது, கண்பாதங்கை - நயந சரண ஹஸ்தங்களுக்கு
நேரா - ஒவ்வாது - பேராரம் - பெரியஹாரம், திருக்கழுத்துக்கி
ருமடியிட்டுச் சாத்தவேண்டும்படியான ஹாரம். நீண்முடி - உ
ந்நதமான திருவபிஷேகம், நாண் - ஆபரணவிஶேஷம், பி
ன்னும் - உதோயிகங்களாயும், இழை - ஆபரணங்கள், பல
வே - பஹுக்கள். * * * * ௫

மூ—பலபலவேயாபரணம்பேரும்பலபலவே* பலபலவேசோதி வடிவுபண்பெண்ணில்* பலபலகண்டுண்டுகேட்டுற்று மோந்தின்பம்* பலபலவேஞானமும்பாம்பணைமேலார்க்கே யோ* * * * * * ||௬||

ஆ—(பலபலவே) ஸர்வவித திவ்யபூஷணங்களையும், ஸர்வவித கல்யாணகுணங்களையும், ஸர்வவித போஜ்ய க்ரு

* ஆறும்பாட்டு. *

இ— பலபலவே ஆபரணமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வவித்யாதியால்) கிரீடமகுடஹாராதிபேதத்தாலும், ஏகஜாதீயிலும் ஏக கிரீடாத்யவஸ்தாபேதத்தாலும் ஸர்வவித்யமென்றபடி. பலபலவென்கிறவீப்ஸா ஸர்வவித்யத்வ விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஶிவ்யஸம்ஸ்தானஸௌபகம். பேரும்பலபலவே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இரண்டாம் ஸர்வவித்யாதியால்) திருநாமமநந்தமென்றால் தந்நாமகுணங்களுமநந்தமென்றதாமென்றுகருத்து. பலபலவே சோதிவடிவென்கிறதையுரைக்கிறார் (மூன்றும் ஸர்வவித்யாதியால்) பரவ்யூஹ

ப—பாம்பணைமேலார்க்கு - நாகஶயநத்தின்மேலே யிருக்குமவர்க்கு, பண்பு - ப்ரகாரங்களை, எண்ணில் - விஷித்தால், ஆபரணம் - பூஷணங்கள், ஜாதாவேகவசநம். பலபலவே - பஹூக்களே, ஏகாரமவதாரணார்த்தமாய் ஆதிக்யார்த்தகம். பேரும் - திருநாமங்களும், பலபலவே - ப்ராசுர்யம், சோதிவடிவு - ஜ்யோதிர்மயவிக்ரஹங்கள், பலபலவே - கண்டித்யாதி, இன்பமென்கிறஶப்தம் கண்டித்யாதியான ஶப்தவணுகத்தோடே ப்ரத்யேகமந்வயம், இன்பம் - போக்யம், கண்டின்பம் - த்ருஷ்டபோக்யமாம்வஸ்து, ரூபமென்றதாயிற்று. உண்டின்பம் - ஆஸ்வாத்யபோக்யமாம்வஸ்து, ரஸமென்றதாயிற்று. கேட்டின்பம் - ஶ்ராவ்யபோக்யமாம்வஸ்து, ஶப்தமென்றதாயிற்று. உற்றின்பம் - ஸ்ப்ருஷ்டபோக்யமாம்வஸ்து, ஸ்பர்ஶமென்றதாயிற்று. மோந்தின்பம் - க்ஷ்ராயபோக்யமாம்வஸ்து, கந்தமென்றதாயிற்று. இவையெல்லாம்பலபல, ஞானமும்பலபலவே - ஸங்கல்ப, ஓவென்று விஸ்மயத்யோதகம். * * * * ||௬||

ஆ—ணதிவ்யாபரணங்களையும், அஸங்க்யேயதிவ்யநாமங்களையும் அஸங்க்யேயதிவ்யஜ்ஞாநங்களையு முடையவனாய், நாநாவர்ணஸ்வரூபியாய், இப்படி ஸர்வப்ரகாரனாயிருந்து வைத்தென்னோடே கலந்தருளினானென்கிறார். * * * ॥சு॥

இ—ஆதிசப்தத்தாலும், ஸ்தோத்ரரத்நத்தில் நிர்த்திஷ்டத்தபடியே பராபராதிகளிலோரொன்றில் திவ்ய மங்களவிக்ரஹாதி சப்தத்தாலும், க்ருஷ்ணாவதார ஸம்ப்ரதாயாதிகளின்படியே அஸங்க்யேயங்களென்றபடி. தேஜோரூபம் - ஸாத்விகம், கல்யாணம் - கர்மதஸ்ஸம்பந்தரஹிதம், ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யலாவண்யாதிகமும், திவ்யம் - ப்ராக்ருதஸஜாதீயரஹிதம், இந்த கல்யாணாதிகள் பாட்டிலே பதிவேதங்களென்று கருத்து. த்ருதீயபாதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நாலாம் அஸங்க்யேயதாதியால்) திவ்யம்-அப்ராக்ருதம், ஹோமங்களென்கிறத்தாலே ஸர்வஸர்வாவஸ்தைகளுமங்கள் விவக்ஷிதங்கள் பலபலவேஞானமு மென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஐந்தாம் அஸங்க்யேயதாதியால்) ஜ்ஞாநத்துக்குதிவ்யம் - இந்த்ரியாத்யநபேக்ஷமும், ஸர்வஸாக்ஷாத்காரமும், அப்ரதிஹதமும், நிரதிசயாநந்தாவஹமும். ஜ்ஞாநத்துக்கு அஸங்க்யேயம்- "அநேகவிசேஷாந் நிராகாரதயாயியாம்" என்கையாலே விஷயாஸங்க்யேயக்ருதம், பாம்பணைமேலார்க்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (நாமேதாதியால்) நாநாவர்ணஸ்வரூபம்- ஸர்வஸாமாந்யாதி கல்யாணகுணஸாம்ய ஹேதுஹேதுகாரணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணமென்றுகருத்து. பாட்டுக்கெல்லாமாக ஸமிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) ஸர்வகாரணாநுகுணமாய்ப் பாட்டிலதிவேதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடிதாதியால்) என்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்ததில் தனக்குண்டான ப்ரீதிவிசயத்தாலே தன்னுடைய ஸர்வாபரணத்வத்தை எனக்கநுபாவ்யமாக்கிக்கொண் டென்னோடேகலந்தானென்கிறாரென்றபடி. * * * ॥சு॥

மூ—பாம்பணைமேற்பாற்கடலுட்பள்ளியமர்ந்ததுவும்* காம்ப
ணைதோட் பின்னைக்காயேறுடனேழ்செற்றதுவும்* தேம்ப
ணைய சோலைமராமரமேழெய்ததுவும்* பூம்பிணையதண்டுழா
ய்ப் பொன்முடியம்போரேறே* * ௭॥
பொன்முடியம்போரேற்றையெம்மானைநாற்றடந்தோ* டென்

ஆ—(பாம்பணை) தன்னுடைய ஸர்வசேஷ்டிதங்களையு மெனக்கே ஶேஷமாகச்செய்தருளினனென்கிறார். * * ௭॥
(பொன்முடி) வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய நிரதிஶயகல்யாணஸ்வ

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி த்ருஷியால்) ஸர்வசேஷ்டிதஸாம்யத்தாலே வாக்த்வயத்தின் ஸாரஸ்யமும்ஸங்க்ருஹீதம். * * * ௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தன்முடிவொன்றில்லாத வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ— பூம் - ஸாந்த்ரமான, பிணைய - பிணைக்கப்பட்ட, க்ரதிதமாணவென்றபடி. தண்டுழாய் - ஶீதளதுளஸியை யுடைத்தான, பொன்முடி - ஸுவர்ணகிரீடமுடையவனை, ஸாந்த்ரக்ரதித ஶீதளதுளஸீஸம்வலித ஹேமகிரீடனையென்றபடி. அம் - தர்ஶநீயனை, போரேறு - ஸமரபுங்கவன், ஸமரத்திலே த்ருப்தவ்ருஷபம்போலே வீரஸ்ரீயோடேயிருக்குமவனென்றபடி. பாற்கடலுள் - க்ஷீரஸாகரத்திலே, பாம்பணைமேல் - நாகஶய்யோபரி, பள்ளி-ஶயநக்ரியையிலே, அமர்ந்ததுவும் - ஸகாமனானதுவும், காம்பணைதோள் - வம்ஶஸத்ருஶ பாஹுஶாலிநியான, காம்பு-மூங்கில், இணை- ஸத்ருஶம், பின்னைக்காய்-நீளாதேவிக்காக, ஏழ் - ஸப்தஸம்க்யங்களான, ஏறு - வ்ருஷபங்களை, உடன் - யுகபத், செற்றதுவும் - ஸம்ஹரித்ததுவும், தேம்பணைய- மதுபாநஶாகாஶாலியாய், பணை - ஶாகை, சோலை - வநஸத்ருஶமான சோலை - வநம், ஏழுமராமரம் - ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களை, எய்ததுவும் - வேதநம்பண்ணினதுவும், எனக்காகவென் றத்யாஹ்ருத்ய யோஜநீயம், * * * * ௭॥

பொன்முடி - ஹேமகிரீடனை, அம் - ஸாந்த்ரமான, போ

மூ—முடிவொன்றில்லாததண்டுழாய்மாலையனை* யென்முடிவுகா
ணாதேயென்னுள்கலந்தானைச்* சொன்முடிவுகாணேனான்
சொல்லுவதென்சொல்லீரே* * * * ||அ||

ஆ—ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை யுடையனாயிருந்துவைத்துஎன்
னுடையஸ்வரூபஸ்வபாவகுணவ்ருத்தாதிகளினுடைய நிஹீநதை
யைப்பாராதே என்னுள்கலந்த இஸ்ஸௌசீல்யத்துக்கு ஒருமுடிவுகா
ண்கிறிலேன்; ஆனபின்பு இதைசொல்லுவதுசொல்லீரென்கிறார்||அ||

இ—செய்கிறார் (வாமித்ர்யாதியால்) (குணபூர்த்தாலே)அம்போ
ரேற்றை யென்கிறதினர்த்தம் ஸங்க்ருஹீதம். (விபூதிபூர்த்
தாலே) பொன்முடி - நாற்றடந்தோள் - தண்டுழாய்மாலையானை,
என்கிறவடிகளினுடைய அர்த்தம் ஸங்க்ருஹீதம். என்முடிவு எ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதி
யால்) காணாதேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பாராதேயென்று)
என்னுள்கலந்தானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(என்னுள்ளேயித்யாதியால்) சொன்முடிவுகாணேனென்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருமுடிவித்யாதியால்) ஸௌசீல்ய
த்தைப்ரஸாதிக்கவே தசொவ்யதிரேகமான ஸ்வாதந்த்ர்யாதி
கத்துக்கு வைலக்ஷண்ய ப்ரஸம்ஸை பண்ணித்தாமென்று

ஸ—ஏற்றை- ஸர்வேச்வரனை,எப்பெருமானை - ஸுலபஸ்வாமி
யான, நாற்றடந்தோள் - நாலுகிளையாய்த்தடங்களான தோள்களை
யுடையனை, சதுஸ்ஸம்வ்யூஹநிர்வாஹனனையென்றபடி. தன்முடி
வு - ஸ்வஸ்யாவதி:, ஒன்றில்லாத - ஸ்வரூபகுணாதிகளிலொன்
றுக்கு மவதியில்லாதவனையென்றபடி. தண்டுழாய்மாலையானை -
ஸ்பஷ்டம், என்முடிவு - என்னுடையவதியை, என்னுடைய அத்ய
ந்தநிகர்ஷத்தையென்றபடி. அத்யந்தநிகர்ஷம் நிகர்ஷங்களுக்
கெல்லா மவதியாயிருக்குமிறே. காணாதே - "அவிஜ்ஞாதா" வெ
ன்கிறபடியே கூறொழியாதே, என்னுள்கலந்தானை - என்னெஞ்
சுக்குள்ளேபுகுந்தவனை, சொன்முடிவு - வர்ணிக்கையிலவதியை,
நான்காணேன் - ஸ்பஷ்டம், என்சொல்லுவது - என்னத்தைச்சொ
ல்லுவது,சொல்லீர்-ஆரேனும்சொல்லவல்லாருண்டாகில் சொல்லும்
ப்ரகாரத்தை எனக்குச்சொல்லுங்கோள். ||அ||

மூ—சொல்லீரென்னம்மானையென்னாவியாவிதனை* யெல்லையில் சீரென்கருமாணிக்கச்சுடரை* நல்லவமுதம்பெறற்கரியவீடு மாய்* யல்லிமலர்விரையொத்தாணல்லன்பெண்ணல்லனே* ௯॥

ஆ—(சொல்லீர்) இப்படி யவனுடைய குணங்களைச்சொல்லுகிற வன்றியே யிருக்கச்செய்தேயும், தம்முடைய ஆராமையாலே அவன் குணங்களைக் காலதத்வமெல்லாஞ்சொன்னாலு மவைற்றுக் கொருமுடிவுகாண்கிறிலேன்; பின்னையு மவனுடைய குணங்களைச் சொல்லி வாசோஹோமரூபப் ஸ்வர்ணவாஸகாதிஸர்வஷாய

இ—கருத்தாலே ஸௌசீல்யத்தை ப்ரகாசிக்கிறாரென்று கருத்து ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

சொல்லவசக்யமென்றவர் பின்னையுஞ்சொல்லுவானென்னென் னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆராமையாலேயென் றது - த்ருப்திபாகாலையாலேயென்றபடி. பின்னையு மித்யாதிவா க்யவைதவ்யமாயும் - அவன்குணங்களை யித்யாதிவாக்யமநுஸார மாயுமிருக்கவேணும். ஸௌகர்யநத்தாலே ஸ்ருத்யுக்தமாயிருக் கிறது. சொல்லியென்கிறதற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்தருளி ச்செய்கிறாரென்கிறதோடையம். எல்லையில் சீரென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்குணங்களையித்யாதியால்) நல்ல இத்யாதிவிரையொத்து இத்யகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (வாலசேத்யாதியால்) ஆணல்லன்பெண்ணல்லனென்கிறதை

ப—எல்லையில் - அபரிச்சின்னங்களான, சீர் - குணங்களையு டையவனை, நல்லவமுதம் - நித்யபோக்யமானவஸ்துமாய், பெறற்கரிய - பெறுகைக்கருமையான, துர்லபமானவென்றபடி. வீடுமாய் - மோக்ஷமுமாய், அல்லிமலர் - வகுளபுஷ்பத்தினுடைய, விரையொத்து - பரிமளத்துக்கு ஸாம்யனைப், ஸதாஹ்லாதனையெ ன்றபடி. ஆணல்லன் - ஸஜாதீயனல்லனை, பெ ண்ணல்லன் - ஸ்த்ரீயுமல்லாதவனை, என்கருமாணிக்கச்சுடரை - நீ லமாணிக்கஜ்யோதிஸ்ஸத்ருஶஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, என்னாவியாவிதனை - ஆத்மாவுக்கு தாரகனை, என்னம்மானை - ஸ்வாமியை, சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள். * ॥௯॥

மூ— ஆணல்லன் பெண்ணல்லனல்லா அலியுமல்லன்* காணலுமா கா னுளனல்லனில்லையல்லன்* பேணுங்காற் பேணுமுருவாகு

ஆ— ஸஜாதீயனுமிருந்து வைத்து தன்னழகாலே எனக்குயா ரகனும் என்னுள் மேவி புகுந்து கலந்தருளின எம்பெருமானுடைய விந்த ஸௌசீல்யாதி குணங்களை நீங்களுஞ் சொல்லிகோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார். * * ||௧௰||

(ஆணல்லன்) ஸ்ரீவானுவ ம்ஸகாதி ஸர்வ ஸ்வஷாசய விஸ

இ— நவம்ஸகாதிகளுக்கு முவலக்ஷணமாகத் சாத்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீ த்யாதியால்) வம்ஸாக ஸ்ரீஹ்யாவிலக்ஷணனைப் போலே வாஷோத்தகவா த்ரஷஹ்யாவீ விலக்ஷணனென்றுகருத்து. ஸர்வவிலக்ஷண ஹாஹ்யனென்றபடி. என்க ருமாணிக்கச்சுடரை யென்கிறதற்குத் தாத்யம் மருளிச்செய்கி றார் (தன்னித்யாதியால்) இது ஹைதஹஸவிஶேஷண மென் றுகருத்து. என்னுயியாவிதனை யென்கிறதற்குத் காத்யமருளி ச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) என்னம்மானை யென்கிறதற்கு த்தாத்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்மேயித்யாதியால்) சொ ல்லீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) நானொருவ ன்சொல்லியலையாது; நீங்களுங்கூடிச்சொல்லுங்கோ ளென்கி றாரென்றபடி. * * * * * ||௧௰||

பத்தாம்பாட்டு.

ப்ரயோஜனத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீ த்யாதியால்) ஸ்ரீ நவம் ஸகஹணம் வாஷஹ்ய வைஜாத்யத்திற்கு த்ருஷ்டா ந்தமென்றுகருத்து. இது ஹைதஹஸமென்று காட்டுகிறார்

மூ— ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் - ஸ்பஷ்டம், அல்லாவலியுமல்ல ன் - காயவிஶேஷங்களுக் குறுப்பல்லாத நவம்ஸகமுமல்ல ன், அலியாவது வ்யதிரிக்தம். அதாவது கீழ்ச்சொன்ன ஸ்ரீவம்ஸ வ்யதிரிக்தமான நவம்ஸகமென்றபடி. காணலுமாகான் - ஜ்ஞா தம்ஶக்யனல்லன், உளனல்லன் - வித்யமானனல்லன், ஸநாஶ்ரி தாநாதிவிஶேஷ: இல்லையல்லன் - வித்யமானனென்றபடி. ஆ ஶ்ரிதாநாதிவிஶேஷ: பேணுங்கால் - ஆஶ்ரயிக்கிற காலத்திலே, பேணுமுருவாகும் - ஆஶ்ரயிக்கிறவருடைய இச்சைக்கு ஏற்றபடியான

மூ—மல்லனுமாம்* கோலப்பெரிதுடைத்தெம்பெருமானைக்
கூறுதலே* * * * * * ॥ய॥
கூறுதலொன்றாக்குடக்கூத்தவம்மானைக்* கூறுதலேமேவி

ஆ—ஜாதீயன் - ஆதலால் கர்மவஶ்யஜனங்களுக்கு ஸமானனாயிருந்துவைத்து ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷனாய் ஸ்ரீயினுடைய விலக்ஷணமான திவ்யாவயவவிஶிஷ்டங்களையுடையனாய் ஸநாஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருந்த எம்பெருமானென்னோடே கலந்தவிக்ரஹணம்சொல்ல நிலமன்றாகிலும் சொல்லாதொழிய முடிகிறதில்லையென்கிறார். * * * ॥ய॥

(கூறுதல்) ஸாமத்யமெல்லாஞ்சொன்னது மாராத

இ—(ஆதலாலென்று) காணலுமாகானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வாதியால்) ஶாகிகவுத்க்ஷா ஸாதநங்களுக்கென்றபடி. இல்லையல்லனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேவாதியால்) பேணுங்காற்பேணு முருவாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயுடையவித்யாதியால்) இது விஶிஷ்டத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று கருத்து. உளனல்லன் - அல்லனுமாம், என்கிற இரண்டுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) காரியவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) இங்கே ஶாஸ்த்ரமும் ஸ்வாநுபூதிகமாம். கீழ்ச்சொன்ன ஸௌஶீல்யமானாலும் ஸ்வாநுபூதிகஸம்பாதநம் தெய்வநாஸிகம். ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

கூறுதலொன்றாவென்கிறதையுரைக்கிறார் (காமேத்யா

ஈ—னை, ஸ்ரீதன்னை ஸ்ரீவிக்கும்காலத்திலே ஸ்ரீதர்கவெஷிக்கிற ஸ்வபத்தை யுடையவனானவனென்றபடி. அல்லனுமாம்-ஸவவ்யாபமல்லாதவனுமாம், ஸநாஸ்ரிதார்த்திகிமேஷ:. எம்பெருமானை - ஸஸ்ஜ்ஸாதியை, கூறுதல் - வணிக்கை, பெரிதுகோலையுடைத்து - ஐஹாவகித்தை யுடைத்தானது, ஸக்யமன்றென்றபடி. * * * * ॥ய॥

ஒன்று - ஒருப்ரணத்தினுடைய, கூறுதல் - வணிக்கை, ஆரா - த்ருஷ்திவாராதபடி ஸதிஹோஷ்யானை. குடக்கூத்தவம்மா

மூ—க்குருகூர்ச்சடகோபன்* கூறினவந்தாதியோராயிரத்து
ளிப்பத்தும்*கூறுதல்வல்லாருளரேற்கூடுவர்வைகுந்தமே॥கக॥
ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஞானவெஷி தங்களையுடையவனானவெம்பெருமானைச்சொன்
னவித்திருவாய்மொழியைச்சொல்லவல்லார் திருநாட்டிலேபோயெம்
பெருமானை யநுபவிக்கப்பெறுவரென்கிறார். * * ॥கக॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—டுபால்) குடக்கூத்தவம்மானையென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஞா
ணைதாஷிபால்) ஸமஸ்த நாஸவம் ஸுமாவதொழிய வெகா
ணபூாவுியே ஸுமாமோ?வென்ன பாட்டுக்கவிழாய மருளிச்
செய்கிறார் (எம்பெருமானையிதாஷிபால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥கஞ॥

பா— னை - காஹநகநமுடையவஸாஷியை, கூறுதலே - வணிக்
க்கையே. மேவி - ஆஸ்ரித்து, குருகூர்ச்சடகோபன்கூறின- ஆ
ழ்வாரருளிச்செய்த, அந்தாதி - அநதாஷிரூபமான, ஓராயிர
த்துள் - கவிதீபமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தஷ
மகத்தினுடைய, கூறுதல்வல்லார் - அநுஸந்தாநஸமர்த்தரானவர்
கள், உளரேல்- ஸம்பவிக்கில், வைகுந்தம் - வைகுண்டத்தை, கூ
டுவர் - அடைவர்கள். * * * ॥
ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநவைபவஶ்ரீமதெஷாஜ
ராமாநுஜமுநிமதெப்யோநம:

ஶ்ரீ:.
ஆத்யவைபவஷாஷ்டகம் - மாதாவஸே:.
(அந்தாமத்தன்புசெய்து.)
ஸவப்ராவ்யாவஸிஜகாஷிம்ஸாவபுித்யித ஂவிஷ்மா
த்ாம்ஶஙபிகிடிம் ஸ்த்ாநேஷாகிஷோஷ்யம் நவப
நவாமஸம்வெநகஸாபிஷாஷிதாமம் பாவ்யாதஸ்
திஜீ ஸுஶா மஹிஸவ மஸம்ஸதூணா ஜாதஹம்ஹ்யம்
விஶவ்யாவத்திவிதம் வஜயாவகிஶவயாதநீத்யா
நமாதா ॥௨௭॥
(ஸவப்ராவ்யாவஸிஜகாஷிம்) அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னவி
சேரம்மானுக்கித்யாஷி - ஆஸ்ரிதரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே

ரூப — கா — நிரதிசயதீப்தியுக்தனுமாய், (ஸர்வபூஷணபூஷிதம்) திரு
விடமேமார்வம் - பெரியபிராட்டியாருக்கு வாஸஸ்தானமான திருமா
ர்வையுடையனுமாய், (விஷ்ணோர்வக்ஷஸ்தலஸ்திதம்) மின்னுஞ்சுடர்மலை
க்கு - ப்ரதிஷ்டமாய் மலைபோலே வளர்ந்த திருமேனியையுடைய
னுமாய், (ஸ்ரீ வத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீ) அப்பொழுதைக்கப்பொ
ழுதென்னாராவமுதமே - ஸ்ரீ த்ருஸ்யத்தாலே க்ஷணக்ஷ
ணம் அபூர்வபோக்யனுமாய், (நவநவமபூர்வம்) காரார்கருமு
கில்போலென்னம்மான் - வர்ஷுகவலாஹகம்போலே காரு
ண்யரஸத்தை வர்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனாய், (மேகஸ்யாமளவிக்ர
ஹம்) பலபலவேயாபரணம் பேரும்பலபலவே - பஹுவித
நாமாபரணாதிகளாலே ஶோபிதனுமாய், (ஸ்வவ்யாப்த
ஶ்ரீ கிரீடம்) பாம்பணைமேலிருந்து - ஸ்வவிஷமாய் ஸ்ரீ சேஷ
னமான வ்ருஷபணசேஷ ஸஹஸ்ர ஸஹஸ்ரநாதிபரா ந்யாஸங்
களையுடையனுமாய், (தாரவிலஸ ஸம்) என்னுள்கலந்தானைச்
சொன்முடிவுகாணேன் - ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் அதிவாத்ஸல்யமா
ன ஸ்வபாவத்தையுடையனுமாய், (ஸர்வகாருண்யபூர்ணம்) எல்
லையில்சீரென் கருமாணிக்கச்சுடரை - அஸங்க்யேயகல்யாணகு
ணங்களை யுடைத்தாகையாலே நிகரில்லாத நீலரத்னம்போலே ஸ்வ
ரூபனுமாய், (விஶ்வரூபதிவ்யம்) ஆணல்லன்பெண்ணல்லனல்
லாவலியுமல்லன் - லோகத்திற்காணப்படுகிற ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகாதிவி
லக்ஷணாத்யந்தவிலக்ஷணனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை அந்
தாமத்தன்புசெய்து என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வார் தம்மோடே
வந்து கலந்துகலக்கையாலே புதுக்கணித்த திவ்யாபரண திவ்யாயுத
ங்களையுடையவனானான் என்று ஸமிருத்தியோடே கோபா
லகுலத்திலே வந்து பிறந்து தங்களோடே வந்து கலக்கையாலே
மிகவும்நிறம்பெற்ற ஸௌந்தர்யாதிகளையுடைய க்ருஷ்ணனை ஸ்ரீ
கோபிமார் ஸம்ருத்தியோடே அனுபவித்தாப்போலே அனு
பவித்தருளினாரென்கிறார். * * * [illegible]

ஸ்ரீஶடகோபாய நம:
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
இரண்டாம்பத்தில்ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறுந்திருவாய்மொழி.

மூ— வைகுந்தா? மணிவண்ணனே?

ஆ—(வைகுந்தா) ஆழ்வார்தம்மோடு கலந்தகலவியால் எம்பெருமானுக்குவந்த ப்ரீதியைப்பேசுகிறார். ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனைப்,

✿ ஆறுந்திருவாய்மொழி. ✿

இ— எம்பெருமான்தம்மோடு கலந்தகலவியையும் நமக்கவன்விடப்போகாதபடி அவன் ஸௌஹார்த்தப்படியையும் இத்திருவாய்மொழியிலும் பேசுகையாலே ஸம்ச்லேஷமில்லாமையால் இதுதனியே ஒருதிருவாய்மொழியாகக்கூடுமோ? ஸாதாரண்யமாகாதோ? வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரிசூரி) இங்கு ப்ரீதியானது-ஆழ்வார் நம்மைவிடில் செய்வதென்னென்றிப்படி சங்கிக்கைபண்ணும்படியான ஸக்த்யாஸக்தி, இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸர்வேச்வரவ்யாமோஹம் என்கிற ஸாதாரணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ஸர்வேச்வரவ்யாமோஹமாவது- ஸௌந்தர்யாதி ஸம்பந்நாதிகளாலே ஆழ்வார்க்குத்தன்பக்கல் வ்யாமோஹம் வருகிறதோவென்றுதான் வ்யாகுலனாகை, இத்தால்இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்;- கீழ ஸர்வேச்வரன் ஸ்வவிச்லேஷத்தை பிராதிற்கச்செய்தே "அல்லாவியுள்கலந்த" வென்றும் "என்முடிவுகாணாதே" என்றும் இவர்தம்முடைய நிஷ்கர்ஷத்தை ப்ரகாசித்தவாறே வளவேழுலகிற்படியே இவர் விச்லேஷமாகப்புகுகிறாரென்று பார்த்து அவன் ஸர்வேச்வரத்வஸூசகமாக இவரும் அந்த ஸாத்த்வத்தை அநுஸந்தித்துப்பேசுகிறாரென்று ஸங்கதம். பேசுகிறாரென்றது வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாரென்றபடி. * * * *

✳ முதற்பாட்டு. ✳

வைகுந்தாவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீஸூக்தியால்) "வைகுண்டஸ்து" என்கிறவஸூத்ரத்தாலே "வைகுண்டவாஸீ வைகுண்டோ" என்று சப்தப்ராமாண்யமான வைகுண்டசப்தத்திற்குவ

ஸ— வைகுந்தா? - வைகுண்ட, மணிவண்ணனே? - நீலமணிவர்ணனே, வண்ணம் - வர்ணம். மணிபோலே முந்தாணியிலேமு

மூ—யென்பொல்லாத்திருக்குறளாவென்னுள்மன்னி* வைகல் வைகல்தோறுமமுதாயவானேறே* செய்குந்தாவருந்தீமையுன் னடியார்க்குத்தீர்த்தசுரர்க்குத்தீமைகள்* * ||க||

ஆ—ஸ்ரீதவாஹனாய், நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தை யுடையனாய், என்னுள்ளே புகுந்திருந்து எனக்கு ஸர்வப்ரகாரபோக்ய னாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், ஸ்ரீதருடைய ஸமஸ் தஹேயவிநாஸ்யமான ஸர்வதுக்கங்களையும் போக்கி

இ—ந்யாயம் இவ்விடத்தில் வைகுந்தஸப்தமென்றுகருத்துமணிவண் ணனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதே த்யாதியால்) என்பொல்லாத்திருக்குறளா வென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதீத்யாதியால்) என்னுள்மன்னி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அன்னித்யாதியால்) வைகல்வைகல் தோறுமமுதாய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எ னக்கித்யாதியால்) வானேறே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்(அயர்வறுமித்யாதியால்) உன்னடியார்க்கென்கிறதையுரை க்கிறார்(ஸ்ரீதருடையவென்று)செய்குந்தாவருமென்கிறதற்குத்தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) தீமைதீர்த்து என்றநுவதித்து உரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) அசுரர்க்குத்தீ

ம—டிந்தாளலாம்படி ஸௌலப்யனானவனேயென்றபடி. என்பொல்லா த்திருக்குறளா - வாமனனைப்பொல்லாத ஸ்ரீவாமநனே? பொல்லா வென்று விபரீத லக்ஷணையாலே அழகைச்சொல்லுகிறது தம்மைஅநந்யார்ஹமாக்கிற்று அழகாலேயென்றுகருத்து. என் னுள்மன்னி - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரதிஷ்டிதனாய், வைகல் வைகல்தோறும் - காலம்காலந்தோறும், அமுதாய - அம்ருதமா ன, வானேறே - பரமவ்யோமத்திற்கு நிர்வாஹகனே, லக்ஷ ணயா பரமவ்யோமவாஸிநிர்வாஹகனேயென்றபடி. உன்னடி யார்க்கு - ஸ்வாஸ்ரிதர்க்கு, செய்கும் - செய்யப்பட்ட, அநா திகாலஸஞ்சிதங்களான வென்றபடி. தாவரும் - தாவுகைக்கருமை யான, அநதிக்ரமணீயங்களானவென்றபடி. தீமை - பாப ங்களை, தீர்த்து - ஸவாஸநங்களாக்கி, அசுரர்க்கு-ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு,

மூ— செய்குந்தாவுன்னைநான்பிடித்தேன்கொள்சிக்கெனவே*

ஆ— ப்ரதிகூலர்க்கு துஃகங்களையும்விளைக்கும்ஸம்ஹாரனைப்,
நிர்ஹேதுகனாயிருந்தவுன்னை உபாயோபேயமாகப்பற்றினேனென்கிறார்.
(சிக்கென) இப்படி தம்முள்ளேபுகுந்தபின்பு எம்பெருமானுக்கு

இ— மைகள்செய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்க்கு இத்யாதியால்) குந்தாவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகனையென்று) உன்னைநான் பிடித்தேன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) ஆகையால்நான் விச்வஸிக்கிறேனென்று அஞ்சவேண்டா மென்கிறாரென்றுகருத்து. * * * * ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

ஸர்வஸ்வாமித்வஸ்வரூபமாயிருக்கையாலே யிப்பாட்டிங்கே ஸங்கதமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இப்படியென்றது பிடித்தேன்கொள்ளென்று இவர் அருளிச்செய்தபடியே இவர்தம்மை விடாரென்று நிச்சிதவான், யாயென்றபடி. இத்தால் இப்பாட்டு ஸர்வஸ்வாமித்வமன்றிக்கே அதிசங்கா நிவ்ருத்திபூர்வகஸம்ஶ்லேஷ ஜந்யஹர்ஷமாகையாலே இப்பாட்டிங்கே ஸங்கதமென்றதாய்த்து. சிக்கென வித்யாதி விழுங்கியித்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்-

ம— தீமைகள்செய் - பாபங்களைச்செய்கிறவனை, 'க்ஷிபாமி' பாபக்ருத்யம், என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதருடைய பாபத்தை ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான ப்ரதிகூலர்பக்கலிலே ஸங்க்ரமிப்பிக்குமவனையென்றபடி. குந்தா - காருண்யஹேதுமே, நிர்ஹேதுகனையென்றபடி. உன்னை - ஸர்வரக்ஷகனானவுன்னை, நான் - ரக்ஷ்யபூதனானநான், சிக்கென - த்ருடமாக, பிடித்தேன் - உபாயோபேயமாக அத்யவஸித்தேன்' கொள் - ஹ்ருதி, ஸம்ஶயப்படாதே, இவ்வர்த்தத்தை திருவுள்ளத்திலே நிஶ்சயித்துக்கொள்ளென்றபடி. * * * * * ||௧||

மூ—சிக்கெனச்சிறிதோரிடம்புலப்படாத்தன்னுள்ளே யுலருக*
ளொக்கவேவிழுங்கிப்புகுந்தான்புகுந்ததற்பின்* மிக்கஞான
வெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த்துளக்கற்றமுதமாயெங்கும்* பக்
கநோக்கறியானென்பைந்தாமரைக்கண்ணனே*   ॥உ॥

ஆ—ப்பிறந்தவஸந்நிதியைப்பேசுகிறார் ஐமகஸ்வரூபாநுரூபமா
மெதயைப்போக்கிக்கொண்டு என்னுள்ளே புகுந்தான். புகுந்த
தற்பின் அளவிறந்த ஜ்ஞாநாதிகுணவிசிஷ்டனாய்,

இ—(ஜமழிதாவியால்) மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காயென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகுந்ததற்பினி தாவியால்)
துளக்கற்று என்கிறதையுரைக்கிறார் (விஜ்ஞானமென்று) அமுத
மாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதனு
மென்று) தம்முள்ளே புகுந்தபின்பவன் ஆஶ்ரிதனுக்கின்றநிலை
தமக்கதாஸ்வாதமாகையாலே அமுதமாயென்கிறாரென்றுகரு
த்து. என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ரம— என்பைந்தாமரை க்கண்ணன் - ஊதியனை ஸ்ரீதவதாஶரவா
க்ஷன் பச்சையானதாமரைஸ்ரீதவமான தாமரையென்றபடி. சிறி
து - சுதமான, ஓரிடமும் - ஒருவகாசமும், புறப்படா -
வஹிர்பிரகாசமாகாதபடி, தன்னுள்ளேவ்யாப்தத்திலே, உல
குகள்-லோகங்களை, ஒக்கவே, ஏககாலத்திலேதானே, விழுங்கி-
கபளீகரித்து, அடக்கியென்றபடி. நாம்ஆழ்வாரைசஹசரவிக்
கும்போது செருப்புவைத்துத்திருவடிதொழ ப்புக்காப்போலே
யாகவொண்ணாதென்று பார்த்து சுவஸ்ரூதவ்ய லோகவ்யாபா
ரங்களை யெல்லாந்தீர்த்துக்கொண்டென்றபடி. கிக்கென - மா
ஶமாக,புகுந்தான்- என்னுள்ளேயிருமெஷ்டி. புகுந்ததற்பின் – பு
குந்தவநந்தரம், மிக்கஞானவெள்ள - அதிசயித ஜ்ஞாநப்ரவா
ஹமாகிற, சுடர் - ஆருசைக்கு, விளக்காய்- ஆதீபமாய், அ
ஸமதிஜ்ஞாநாஶ்ரயனுமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் என்றபடி.து
ளக்கற்று- கம்பரஹிதனாய், துளக்கு கம்பம், அமுதமாய் -அ
ஶ்ராமாய், தான்ஊதம்ஸ்ரீமுஷிதனை வாகாரத்தாலே எனக்
கு ஹோமநெயென்றபடி.எங்கும் - ஓரிடத்திலும், பக்கநோக்கு-
பாரிஸவரத்தை ப்பார்க்க, அறியான் -ஶக்தனாகிறிலன்.   ॥உ॥

மூ — தாமரைக்கண்ணனைவிண்ணோர்பரவுந் தலைமகனைத்துழாய்
விரைப்* பூமருவுகண்ணியெம்பிரானைப்பொன்மலையை* நா
மருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கிநாமகிழ்ந்தாடநாவலர்*

ஆ — விஜ்ஞனுப்-அபராதிகனுப், ஸாதிசயத்தாலேபுதுக்கணி
த்ததிருக்கண்களையுடையனுப், என்னையல்லதெங்கும் பக்கநோக்
கறியானென்கிருர். * * * * ॥௨॥

(தாமரை) நிரதிசயஸௌந்தர்ய லாவண்யாதிகல்யாணகுண
விசிஷ்டனுப்: நிரதிசய ஸாம்ராஜ்ய ஐச்வர்யாத்யனுப்.ஸ
ஶேஷாசந தேவதேசியாதி திவ்யபார்ஷதர்களாலே ஸம்
ஸ்துயமாநனுயிருந்தவனை, நாம்மருவி நன்கேத்தி யுள்ளிவணங்கி

இ — மருளிச்செய்கிருர் (ஸஶேஷேத்யாதியால்) * ॥௨॥

மூன்றும்பாட்டு.

தாமரைக்கண்ணனையென்றது ஸர்வலோகைக்கெல்லா
முவமைக்ஷணமென்று ஸம்ஜ்ஞிப்பிக்கிருர் (ஸௌந்தர்யஸௌகுத்தாலே)
பொன்மலையையென்கிறது ஸர்வோபாயமோக்ஷவ மென்கிருர்
(லாவண்யத்யாதியால்) ஆதிசயும் நிரதிசயஸாஸ்ரயவாதிவ
ரும். துழாய் விரை பூ மருவுகண்ணி யென்கிறதையுரைக்கிருர் (நி
ரதிசயேத்யாதியால்) விண்ணோர்பரவுந்தலைமகனை யென்கிறதை
விவரிக்கிருர் (ஸஶேஷேத்யாதியால்) ஆடும்படி யென்கிறதற்கு
தன்னைத்தருகை யென்கிறதோடே ஸமயம். நாவலர்பாவென்கிற

ஸ — தாமரைக்கண்ணனை-புண்டரீகாக்ஷனை, விண்ணோர்பரவும்-பரம
வ்யோமவாஸிகளாலே ஸ்துயமாநனை, தலைமகனை - ஶ்ரேஷ்டனை,
துழாய்விரை - தாஸவீவரிமளத்தாலும், பூ - வர்ஷத்தா
லும், மருவு - வரிவயம்பண்ணப்பட்ட, கண்ணி - மாலையையு
டையனை, எம்பிரானை - ஸ்வாஸ்வாமியான, பொன்மலையை
கநககிரியை, - தத்ஸத்ருசனையென்றபடி. நாவென்றது - நா
மென்றபடி. - நாமென்கிறது ஸம்ஹிதையிலே ஊர்த்வமகாரமாயிரு
க்கிறது. நாம் - வளவேழுலகில் நிக்ஷிப்தாநுஸந்தாநம்பண்ணி
ன நாம், மருவி - கூசாதே வரிவயம்பண்ணி, நங்கு - ஸம்ய
க்காக, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரித்து, உள்ளி - த்யானித்து, வணங்கி - ப்ர
ணமித்து,நாம்-இப்படிகாரணத்ரயத்தாலுமநுபவிக்கப்பெற்றநாம்

மூ—மருவிநிற்கத்தந்தபான்மையேய்வள்ளலே* ॥௩॥
வள்ளலேமதுசூதாவென்மரதகமலையேயுனைநினைந்* தெள்க

ஆ—நாமகிழ்ந்தாடும்படி நம்முடைய நாவிலேபலருகிற சொற்க ளுக்குத்தன்னை விஷயமாகத்தருகையே ஸ்வபாவமாயிருப்பதே; என்னவதார ந்ருஶம்ஸனே என்கிறார். * * ॥௩॥

(வள்ளலே) ஸ்ரீதர்க்காக்ஷாநம் பண்ணும்ஸ்வபாவனே, த ஷிரோபிராவஸநஸ்வபாவனே, என்னுடைய வாமஹோமஹ்ருதே, உன்னைநினைந்தால் நீராயுருகும் ஆர்த்தியாக வென்னைப்பண்

இ—தையுரைக்கிறார் (நம்முடையவிசாஷியால்)மருவிநிற்க வென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயமாகவென்று) தந் தபான்மை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தருகை யிசாஷியால்) வள்ளலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (என்னவிசாஷியால்) வதாந்யதை வாவாமஹோவமொ யென்றபடி. * * * * ॥௩॥

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

வள்ளலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதர்க்கிசாஷியால்) மதுசூதனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (தஷிசாஷியால்) என்மரதகமலையே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிசாஷியால்) உனைநி னைந்தெள்கறந்தவெந்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (உன்னையிசாஷியால்) நின்புகழ் என்கிறதை விவரிக்கிறார்

பா—மகிழ்ந்து ஸந்தோஷித்து, ஆட - நர்த்தநப்பண்ணும்படி, நாவ லர்-ஜிஹ்வாபிலேவிகஸியாநிற்கிற, பா - ஸூக்திகளே, மருவிநிற்க- தாம் வரிவயம்பண்ணிக்கொண்டுநிற்க, ஸூக்திகளுக்கு தான் விஷயமாய்க்கொண்டு நிற்கவென்றபடி. தந்தபான்மை - தன்னை த்தந்த ஸ்வபாவத்துக்கு, பான்மை - ஸ்வபாவம். ஏர் - ஸத்ருஶமான, ஸநாதநமானவென்றபடி. வள்ளல் - ஔதார்யமுடைய வன், எங்கும்பக்கநோக்கறியனென்றபடி.* * ॥௩॥

வள்ளலே - உதாரனே. மதுசூதன - மதுஸூதநா. என் மரதகமலையே - மரகதகிரியே, உனைநினைந்து- உன்னைஸ்மரி

மூ—றந்தவெந்தாயுன்னையெங்ஙனம்விடுகேன்* வெள்ளமேபுரை
நின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக்களித்துகந்துகந்* துள்ளநோ
ய்களெல்லாந்துரந்துய்ந்துபோந்திருந்தே* * ॥௪॥
உய்ந்துபோந்தென் னுலப்பிலாதவெந்தீவினைகளை நாசஞ்செ

ஆ—ண்ணனே, உன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான கல்யாணகுண
ங்களாகிற அநந்தவெள்ளத்தைக் குடைந்தாடிப்பாடிக் களித்துகந்
துகந்துள்ள நோய்களெல்லாந்துரந்துய்ந்து போந்திருந்து ன்னை
யெங்ஙனே விடும்படியென்கிறார். * * * ॥௪॥
(உய்ந்து) அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே களித்தாடுகி

இ—(உன்னுடையவிக்ரஹத்தால்)வெள்ளமேபுரையென்கிறதினர்த்
த்தைக்காட்டுகிறார் (அநந்தவெள்ளத்தையென்று) [illegible]

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

ஸைந்தலையென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்அருளிச்செய்கி
றார் (ஸ்ரீவிக்ரஹத்தால்) ஆடரவணைமேவி யென்கிறதைபுரைக்கிறார்

ப—த்து, ஏள்கல்- ஈடுபடுகையை, தந்தவெந்தாய்-ஸாதித்தருளின
ஸ்வாமி, வெள்ளமேபுரை - ஜலப்ரவாஹத்துக்கு ஸத்ருஸமான,
வெள்ளமேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம். புரை-
ஸத்ருஸம், நின்புகழ் - உன்னுடைய குணங்களை, குடைந்து - கூ
ஷ்ணமாய், ஸகலகுணங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துஎன்றபடி. ஆடி-
அவகாஹித்து, ஸௌக்யமாக அநுபவித்தென்றபடி, பாடி-
அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே கானம்பண்ணி, களித்து - ஸந்தோஷி
த்து, உகந்துகந்து - ஒருக்காலாநந்தித்ததோடு மன்றிக்கே உத்தரோத்
தரம் ஆநந்தித்து, - உள்ளநோய்களெல்லாம் - விஷயாந்தரவ்யாதிக
ளெல்லாத்தையும், அநாதிகாலம் ஸம்பாதித்தாலும் விஸ்லேஷ
த்தாலும் வந்தவ்யஸநங்களெல்லாத்தையுமென்றபடி. துரந்து-
தூரத்தில்விட்டு, உய்ந்து - உஜ்ஜீவித்து, போந்து - திருவடிகளைப்
போயடைந்து, இருந்து - இப்படி ப்ரதிஷ்டிதஸ்வரூபனாயிருந்து
வைத்து, உன்னை யெங்ஙனம் விடுகேன் - உன்னையெப்படிவிடுவே
ன், இப்படிஉபகாரகனான உன்னைநானொருபடியாலும் விடே
னென்றபடி. * * * * ॥௪॥
பாற்கடல் -க்ஷீரஸாகரத்தில்,ஐந்து-ஐந்துஸஹஸ்ரபணனான,

மூ—ப்துன* தந்தமிலடிமையடைந்தேன்விடுவேனோ* வைந்து
பைந்தலையா டரவணைமேவிப் பாற்கடல்யோகநித்திரைச்*
சிந்தைசெய்தவெந்தாயுன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே* ॥ரு॥

ஆ—றதிருவநந்தாழ்வான்மேலே யுன்னுடைய திவ்யாவயவங்களை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற உன்னை யநுஸந்தித்துய்ந்து போந்திருந்து என்னுடைய முடிவில்லாத கோர துஃகங்களைப்போக்கி உன்னந்தமிலடிமையடைந்தேன் இனிவிடு

இ—(ஆடுகிறவித்யாதியால்)போகஸ்வபத்துக்கு ஸமாதிமருளிச்செய்கிறார்(உன்னுடையவித்யாதியால்)யோகஸ்வபம் "ஸர்வாதாரமவாஸ்ஷேவாஜ்ய விஷயம்" என்கிறபடியே ஸர்வாநுஸந்தாநவ்யாபாரமாய் ஔவசாரிகமென்றதாயிற்று. நித்திரைச்சிந்தைசெய்த உன்னையென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (கண்ணித்யாதியால்) சிந்தைசெய்துசெய்தென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அநுஸந்தித்தென்று) உலப்பிலாதவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (முடிவில்லாதவென்று) வெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்து என்கிறதற்கு ஹேதுமருளிச்செய்கிறார் (கோரவித்யாதியால்) சேஷம்ஸுஸ்பஷ்டம். * * ॥ரு॥

வ—பைந்தலை - ஸூக்ஷ்மங்களான ஶிரஸ்ஸுக்களாலே, ஸம்பந்தம்ஸௌரபஸ்வத்தாலே குளிர்ந்திருந்துள்ள ஹணங்களாலேயென்றபடி. ஆடரவு - ஆடாநிற்கிற ஸர்பமாகிற, அணை - ஶயநத்திலே "ஶேஷாஶநோஸவீ தாஷிஸ்ரேஷ்ஸ்ருஷிஷிவாவரா" என்கிறபடியேசேஷனுக்கு வஹநவியாயு மொருசேஷிமிருண்டிறே. மேவி - ஸூசித்து, யோகநித்திரை - யோகநித்ராபிவமான, சிந்தைசெய்த - விசேஷயைப்பண்ணின, எந்தாய் - ஸ்வஸ்வாமிந், உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து - வாநஃ வாநஃஉன்னை விஷித்து, உய்ந்து, "ஸஜ்ஜநேநமதேகாவிஷ:" என்கிறபடியே உஜ்ஜீவித்து, போந்து - ஸம்ஸாரிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், என்னுலப்பிலாத - ஶேஷங்களாய் ஸவயிரஹிதங்களான, வெந்தீவினைகளை - க்ரூராநிஷ்டதாஷ்யகர்ங்களை, நாசம்செய்து - நஶிப்பித்து, உனது - ஸ்வீயமான, ஸ்விஷயகமான வென்றபடி. அந்தமில் - ஸ்ஷாரஹிதமான, அடிமை - கைங்கர்யத்தை, அடைந்தேன், விடுவேனோ - நித்ய

மூ—உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்துன்னெடுமாமொழியிசைபா
டியாடியென்* முன்னைத்தீவினைகண்முழுவேரரிந்தனன்யா*
னுன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்த விரணியனகன் மார்வங்கீண்ட

ஆ—வேனேனென்கிறார். * * ॥௫॥

(உன்னை) இப்படியுன்னை ஸகலகரணங்களாலுமநுபவித்து என்னுடைய ஸர்வப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கினேன் ஆச்ரிதனுன்னைக்கோலுவதற்கு முன்பவனுடைய த்வேஷத்தைமுடி

* ஆறும்பாட்டு. *

இ— பூர்வார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சிந்தைசெய்தென்று மநஸ்ஸும், பாடியென்றுவாக்கும், ஆடியென்றுகாயமும், சொல்லிற்றாயிற்றென்று கருத்து. த்விதீயபாதத்தை யுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) அவன்விரோதியைப் போக்கச்செய்தேயும் ஸம்சயம் தம்மதாகையாலே அறிந்தனன் யானென்கிறாரென்றுகருத்து. முன்னைக்கோளரியே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதனித்யாதியால்) “ஸம்ஸ—மெகம்காரத்திலேஈயிக்ருதனபின்புவிடஷ்ருஸக்யுண்டோ வென்றபடி. * * * * ॥௫॥

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து - ஸதா, உன் - த்வத்விஷயமான, நெடு - தீர்க்கமான, மொழி ஸூக்திகளை, மா - மஹத்தான, இசை - ராகத்தோடே. பாடி - காநம்பண்ணி, ஆடி - ப்ரீத்யதிசயத்தாலே அந்தப்பாட்டுக்கீடான அபிநயந்தோற்றும் படியாடி, என் - ஸ்வீயங்களான, முன்னை - அநாதிகளான, தீவினைகள் - க்ரூரகர்மங்களை, முழு - க்ருத்ஸ்நங்களையும், வேரி- வேரோடே, வாஸனையோடேயென்றபடி. யான் - நான், அரிந்தனன் - ஒழித்தேன், சிந்தையினால் - மநஸாலே, உன்னையிகழ்ந்த - உன்னையநாதரித்தவனை, உக்த்யாவன்றிக்கே மநஸா வநாதரித்தவனை வென்றபடி. இரணியன் - ஹிரண்யனுடைய, அகல்மார்வம் - விஸ்த்ருதவக்ஷஸ்ஸை, கீண்ட - விதாரணம்பண்ணினவனை, எம் - என் - ஸ்வீயனை, நரஸிம்ஹமாயுதவித்தும் தமக்கென்றிருக்கிறார். ஆச்ரிதரிலே ஒருவனுக்குச்செய்ததும்தமக்குச்செய்ததாகநினைத்திராதன்று ஸம்பந்தவைலக்ஷண்யமில்லை

மூ—வென் *முன்னைக்கோளரியேமுடியாததென்னெனக்கே* சு॥
முடியாததென் னெனக்கேலினி முழுவேழுலகுமுண்டானு
கந்துவந்* தடியேனுட்புகுந்தானகல்வானுமல்லனினி* செடி

ஆ— த்துக்கொண்டிருக்கும்ஸ்வாமியனவனேஎனக்குமுடியாத
தென்? இந்தவஸ்துஜியெல்லாமுன்னுடையஸ்ரூபத்தாலேவிளைந்த
தென்கிறார். * * * சு॥
(முடியாததென்)ஸர்வேச்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு
என்பக்கலஹிதிவெஸம் என்னளவில் வடீலவியாதே என்னோடு

இ—ஸாமிரஸ்தி''என்கிறஸ்ரீரங்ஹராசாழ்வானுடையஸங்கத்தைஸ
பிதிவருணமாக்கினது முன்னையென்கிறவசத்துக்கஸிரூத
மாய் இதுவுமாஸ்ரீதேஷவரணங்களுக்கெல்லா முவலக்ஷ
ணமாகிறதென்றுகருத்து. முடியாததென்னெனக்கே யென்கிறத
ற்குத் தாதுபர்யமருளிசசெய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) எனக்
குவருணமாகாத வாஷாயமுண்டோ வென்கிறாரெ
ன்றபடி. * * * * ॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு.

முழுவேழுலகுமுண்டா னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) உகந்துவந்துவந்து எனுள்புகுந்
தானென்கிறவிடத்தில் வ்யாஹ்யானமருளிச்செய்கிறார் (என்னி
த்யாதியால்) எழுபிறப்புமென்கிறவிடத்தில் வகாராயணத்தாலே
ஸுமான கர்மத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்னளவித்யாதியால்)
உத்தராயணத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடி

ஶ— யாமத்தனே. முன்னை—முந்துமவனை, அதாவது:— ஆஸ்ரித
னென்றைகோல்வதற்குமுன்னமே அத்தைச்செய்யுமவனைவெ
ன்றபடி. கோளரியே - வமிஷ்டஸிம்ஹமே, எனக்கு - ஸகலரூ
ஸாதிவிஷயனனவெனக்கு, முடியாததென்? வருணமாகாததெ
து, ஸவமும் வருணமாமென்றபடி. * * ॥சு॥
முழு - க்ருத்ஸ்னமான, ஏழுலகும் - ஸப்தலோகங்களையும்,
உண்டான் - ப்ரளயகாலத்திலேரக்ஷித்தவன். உகந்துவந்து-
ப்ரீதனாய்வந்து,அடியேனுள்-தாஸனானவென்னுள்ளேபுகந்தான்-
ப்ரவேசித்தான், இனி - உத்தரகாலம், அகல்வானுமல்லன்- புகுந்த

மூ— யார்நோய்களெல்லாந்துரந்தெமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்*
வெடியாவெந்நரகத்தென்னுஞ்சேர்தன்மாறினரே* ॥எ॥

ஆ— ஸம்பந்தித்தார் பக்கலிலுங்கூட வெள்ளம்கோர்த்தது, ஆத லால் அவனென்னை அகலநினைக்கிலன் இனி முடியாததொன்றுண் டோ?வென்கிறார். * * * * ॥எ॥

(மாறிமாறி) உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு விரோதியான

இ— த்ருஷ்டியால், இவ்வாத்ராயம்மஹாதாஹமென்றுகாட்டுகி றார் (ஆதலாலென்று) அகல்வானுமல்லனினி யென்கிறதையு ரைக்கிறார் (அவனித்ருஷ்டியால்) முடியாததென்னெனக்கே யினி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (இனியித்ருஷ்டியால்) * ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமே

ஈ— ஶாஸ்த்ரமர்யாதையேஇனிவிஶ்லேஷிக்கஉபாயமுடையவனல்லா தவனும்பிரானின்றான். இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கேல் - எ னக்கென்றால், முடியாததென் - க்ருத்யமும் வரிஷ்டமுமேமென் றபடி. கீழ்மேலெழுபிறப்பும் - கீழேழுஸந்ததியும் மேலேழுஸந்த தியுமான, எமர் - ஸ்வகீயர், செடி - க்ஷாத்ரு ஶாத்ரும்போலே, ஆ ர் - வரிஷ்டங்களான, நோய்களெல்லாம் - வ்யாதிகளெல்லாத்தை யும், ஸவித்ருதோஷவாஸனாதிகளையென்றபடி. துரந்து - ஓட்டிவி ட்டு, விடியா - வ்யாவ்ருத்தியில்லாத, உத்தாரவழியில்லாதவென்றபடி. வெந்நரகத்து - க்ரூரமான நரகத்திலே, ஸம்ஸாரத்திலே யெ ன்றபடி. ஸ்வர்க்கநரகம் ஶாஸ்த்ரக்களுக்கு நரகமென்றுதோற் றும். ஸம்ஸாரம் ஶாஸ்த்ரக்களுக்கு நரகமென்று தோற்றாதே ஸ்வர்க்கமென்றுதோற்றிக்கொண்டு தீர்க்கமாக ஹிம்ஸிக்கிறதாகை யாலேஅதிலும்க்ரூரமாகையாலேஇதைவெடியாவெந்நரகமென் றது. என்னும்சேர்தல் - ஸம்பந்தசேருகையை, ஸம்ஸாரத்திலே ஸம்பந்தவிழுந்திருக்கும் ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. மாறினரே - கழி த்தார்களே. * * * * ॥எ॥

பலபிறப்பும் - பஹுவிதஜந்மங்களிலே, மாறிமாறிப்பிறந்து - ஒருக்கால்பிறந்த ஜந்மத்திலே மீண்டுமீண்டுஜநித்து, அடியையடை ந்து - இப்படி ஸம்ஸரிக்கச்செய்தே பகவத்கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலே

மூ—மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்தடியையடைந்துள்ளந்தேறி* யீறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன்* பாறிப்பாறிய சுரர்தம்பல்குழாங்கணீறெழப்பாய்ப்பறவையொன்* றேறி

ஆ—ஸம்ஸாரத்திலே வர்த்திக்கிற நான் நிர்ஹேதுகமாக உன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகப்பெற்று அதிலே உள்ளம் தேறி முடிவில்லாத வழுகிய இன்பவெள்ளத்திலே முழுகினேன் ஆஸ்ரிதர்களுடைய அபேக்ஷிதங்களைச் செய்யும் ஸ்வபாவனாயிருந்த இனி நீ யென்னைக் கைவிடாதொழியவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கிறார். * * ॥அ॥

இ—ருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடித்யாதியால்) அடியையடைந்துள் என்கிறதை விவரிக்கிறார் (நிர்ஹேதுகேத்யாதியால்) இப்பத்து ப்ராப்யபரமாகையாலே இங்கே ப்ராப்யமும் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஈறிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (முடிவில்லாதவென்று) திருமஸ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவென்று) இன்பவெள்ளமென்கிறது ஸமுத்ரத்வ அபேக்ஷமென்கிறார் (இன்பவித்யாதியால்) பாறியித்யாதிவீற்றிருந்தா யித்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே வீற்றிருக்கை பெரியதிருவடிக்கு ஸாமாந்ய ஸாமாந்யமாகையாலே அத்தை உதாஹரித்ததித்து ஆஸ்ரிதாபேக்ஷித ஸமாராதநங்களுக்கெல்லாம் நிதர்சநமென்று கருத்து. உன்னை யென்னுள் நீக்கேல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) அவனுடைய ஸகலஸம்ஸார நிவாரண

ப—உன் திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பெற்று, உள்ளம் - அந்தக்கரணம், தேறி - ஸாதிகுலையாதபடி திருவடிகளில் வைலக்ஷண்யத்தை நன்றாகத்தெளிந்து, ஈறில் - நாசரஹிதமான, இன்ப - ஆநந்தத்தினுடைய, திருவெள்ளம் - ஸ்ரீமத்தான ப்ரவாஹத்திலே, யான்மூழ்கினன் - நான் மூழ்கினேன், அசுரர்தம் - அஸுரர்களுடைய, தம்மென்று ஸ்வார்த்தேநாவ்யயோகம். பல்குழாங்கள் - பஹுவான ஸமூஹங்கள், பாறிப்பாறி - ஓடியோடி, நீறெழ - பஸ்மீயாய்க்கிளம்பும்படி, பாய் - ஆக்ரமணம்பண்ணுகிற, பறவையொன்று - பக்ஷியையொன்றை, அத்விதீயனான கருடனையென்

மூ—வீற்றிருந்தாயுன்னையென்னுணிக்கேலெந்தாய்* ॥௯॥
எந்தாய்தண்டிருவேங்கடத்துணின்று யிலங்கைசெற்றாய் —
மராமரம்* பைந்தாளேழுருவவொருவாளி கோத்தவில்லா*

ஆ—(எந்தாய்) திருமலையிலே புகுந்துநின்றருளினபடியையும், உன்னுடைய திருவவதாரங்களையும், உன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், உன்னுடையவழகையும், ஸ்ரீவைகுண்டநாயனாயிருந்தருளும்படியையும், மற்றுமுள்ளபடியையடங்க வெனக்குஸாக்ஷா

இ—ஸௌலப்யம் அவன் தம்மைவிடப்புகுகிறானென்று தாம்சங்கித்தசங்கைபண்ணி இப்படிசொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. * ॥௯॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

தண்டிருவேங்கடத்துள்நின்றாயென்கிறதினாலௌலப்யத்தை க்காட்டுகிறார் (திருமலையிதாதியால்) ஸங்காரஸம்ஹாரணாதிகளைச்சொல்லுகிறவிடத்தி லஸௌலப்யமான வஸௌலப்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருவவதாரங்களையுமென்று) இலங்கையிதாதி வில்லாஇசத்ருத்திற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதாதியால்) கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாயென்கிறதற்கு ஸவிதாயமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவழகையுமென்று) வானேறேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுதாதியால்) இது

ஸ—றபடி.ஏறி - ஆரோஹித்து, வீற்றிருந்தாய்- வீறுதோற்றஇருந்தவனே' வீறு - உத்கர்ஷம், எந்தாய் - ஸ்வாமிந், என்னுள் - என்பக்கல்நின்றும், உன்னைநீக்கேல் - உன்னைவிஶ்லேஷிப்பியாதொழியவேணும், குழாங்கள் நீறெழுவென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்தானேநகாரோணகாரவனகாஜெஸ. * * ॥௯॥

தண்திருவேங்கடத்துள்நின்றாய் - ஶீதளவேங்கடாசலஸ்திதனேயென்று ஸம்போதி, வேங்கடத்துள்நின்றாய் என்கிறவிடத்தில்ளகாரஸ்தானேநகாரோணகாரவனகாஜெஸ. இலங்கைசெற்றாய் - லங்கையை ஸம்ஹரித்தவனே, லங்காஶப்தம் தஜ்ஜாதீயராக்ஷஸலக்ஷணிகம், மராமரம் - ஸாலவ்ருக்ஷங்களுடைய, பைந்தாள் - பரந்தவடிகளுடைய, சதிஸ்ரங்களான ஸப்தஸங்க்யாகங்களுடையவென்றபடி. ஏழும் - ஸப்தகமும், உருவ - உருவும்படி, ஒருவாளி - ஏகபாணத்தை, கோத்த - ஸ்ந்தமா

மூ—கொந்தார் தண்ணந்துழாயினையமுதே யுன்னையென்னுள்ளே
குழைத்தவெம்* மைந்தா வானேறேயினியெங்குப்போகின்
றதே* * * * * ||கூ||

ஆ—மாகக்காட்டியருளி யுன்னையென்னுள்ளே யொன்றாகக்குழை
ந்தருளினநீ இனியெங்கேபோவது;போவெனென்றால்தான் போக
முடியுமோ?வென்கிறார் * * * ||கூ||

(போகின்ற) ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் மாதாசெய்யும் நன்மை
யையும் பிதாசெய்யும்நன்மையையும் தான்தனக்குச்செய்யும்நன்

இ—உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமி
த்யாதியால்) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(எனக்கித்யாதியால்) எந்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மரு
ளிச்செய்கிறார் (காட்டியருளியென்று) இங்கே யெந்தாயெ
ன்கிறது ஸ்வாமித்வகார்ய ஸம்ரக்ஷணபரமென்று கருத்து. உ
ன்னையித்யாதிவாக்யம். இனியெங்குப்போகின்றதே யென்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போவெனித்யாதியால்) ||கூ||

பத்தாம்பாட்டு.

தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வே-
த்யாதியால்) தந்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(பிதேத்யாதியால்) ஸர்வாத்மாக்களுக்குமென்றது இங்கேயும்

ப—க்கினவனை, ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷமாயிருந்த ராஜ்யத்திலே
வாணத்தைக் கோத்தாப்போலே ஸ்நாயாஸேந வேதநம்பண்
ணினவனையென்றபடி. வில்லா-யாபாக்ஷேனை, வில்லுடையவன்-
வில்லான், கொந்தார் - வகுப்பிணையமான, தண்ணந்துழாயி
னைப் - ஸீதஸுகந்தமான திருத்துழாயையுடையவனை, வானேறே -
பரமவ்யோமவாஸமுடையவனே, அமுதே - அப்ருதவஸ்துபோக்யனே, எந்
தாய் - இந்த்ரியவ்யாபாரதிகளை எனக்கனுபவிப்பிக்கும் ஸ்வாமி
யானவனே, உன்னை, என்னுள்ளே - ஜீவாத்மாவிலே, குழைத்த -
விஸ்லேஷாநர்ஹமாம்படி ஸம்ஸ்லேஷிப்பித்த, என்மைந்தா - ஜீவ
யுவாவே, என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே நவீக்ருதயௌவநனே
யென்றபடி. இனியெங்குப்போகின்றது- உத்தரமெங்கேபோவ
து, ஓரிடத்திலும்போகக்கூடாதென்றபடி. * ||கூ||

மூ—போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள் போகுகாலங்கடாய்த
ந்தை யுயி* ராகின்றாயுன்னைநானடைந்தேன் விடுவேனோ*
பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்கும்நாதனே பரமா தண்வேங்
கட* மேகின்றாய்தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனே* ॥௰॥

ஆ—மையையும் ஸம்ஸ்காரமும் எனக்குச்செய்தருளும் ஸ்வாமி
னாய், நிரவதிகநித்யஸித்த கல்யாணகுணவிசிஷ்டனாய், ஸர்வலோக
ரக்ஷகனாய், நிரஸ்தஸமாப்யதிகனாய், திருமலையிலே புகுந்தருளி

இ—ஸகலிகரும், உயிர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(தாநித்யாதியால்) ஸர்வவிதத்தை ஸமர்த்திக்கிறார் (ஸம்ஸ்கா
ரமுமென்று) ஆகின்றாயென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(எனக்கித்யாதியால்) பாகின்றதொல்புகழென்கிறதை யுரைக்கி
றார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) மூவுலகுக்கும்நாதனேயென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பரமாவெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்)
தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ—பாகின்ற - வ்யாப்பாகின்ற, ஸர்வலோகவ்யாபிகளான
வென்றபடி. தொல் - அநாதிகளான, புகழ் - கல்யாணகுணங்க
ளையுடையவனை, மூவுலகுக்கும் - த்ரிலோகத்திற்கும், த்ரிவிதசே
தநாசேதநங்களுக்குமென்றபடி. நாதனே - நாயகனே, பரமா -
நிரஸ்தஸமாப்யதிகனே, தண் - ஸீதளமான, ஸர்வஸுலபமான
வென்றபடி. வேங்கடம் - வேங்கடாசலத்தை, மேகின்றாய் - வ
ஸியம்பண்ணுமவனே, வேங்கடாசலத்திலே ஸாந்நித்யவா
ஸம் பண்ணுகிறவனேயென்றபடி. தண்டுழாய் - ஸுகஸ்பர்ஸ
ஸம்ஸ்பர்சத்தாலே ஸத்யஸீதளமான துளஸியினுடைய, விரை
நாறு - பரிமளத்தாலே வாஸிதமான, கண்ணியனே - மாலைத்தை
யுடையவனே, கண்ணியுடையவன் கண்ணியன், போகின்றகாலங்க
ள் - வர்த்தமாநங்களிலே, வர்த்தமாநகாலங்களிலேயென்றபடி. போய
காலங்கள் - பூதகாலங்களிலே, போகுகாலங்கள் - பவிஷ்யத்காலங்க
ளிலே, தாய் - மாதா, தந்தை - பிதா, உயிர் - ஆத்மா, ஆகின்றாய் -
இவரெல்லாருமாகாநிற்கிறவனே, உன்னை, ஸர்வஸ்வமான உன்னை,
நான் அடைந்தேன், விடுவேனோ - ஒருநாளும் விடேனென்றபடி. ॥௰॥

மூ—கண்ணித்தண்ணந்துழாய் முடிக்கமலத்தடம் பெருங்கண்ணனைப்புகழ்* நண்ணித்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் சொன்ன* வெண்ணிற்சோர்விலந்தாதியாயிரத்துள்ளிவையு

ஆ—எனக்குங்கூட ஸர்வஸ்வமானப் ஸர்வேச்வரனாயிருந்த உன்னைநான் அடைந்தேன்; இனிவிடுவேனோவென்றுகொண்டு தாமெம்பெருமானோடே கலந்தகலவிக்குத்தம்மாலுமவனாலும் ஸமஸ்தத்தாலும்ஒழிவில்லையென்கிறார். * *॥௰॥

(கண்ணி) எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூபகுண

இ—செய்கிறார் (ஸௌசீல்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (தாமித்யாதியால்) ததா ச இனி ஸ்வேஷ்டவஸ்துக்களைக்கு ப்ராப்தியில்லையென்று தாத்பர்யமென்றுகருத்து. * * * * ॥௰॥

* நிகமனம். *

ப்ரபந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) விக்ரஹஸௌந்தர்யத்தாலே துழாய்முடியனென்றது ஸர்வவிக்ரஹத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்றதாயிற்று. முடி-கிரீடம், (குணஸௌந்தர்யத்தாலே) புகழ்ஸௌந்தர்யம்வ்யாப்தம். (ரூபஸௌந்தர்யத்தாலே) கமலத்தடம்பெருங்கண்ணனென்று திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திற்கும் உபலக்ஷணமென்றதாயிற்று. இங்கே திவ்யாத்மஸ்வரூபமும் ஸங்க்ரஹமென்கிறகருத்தாலே ஸ்வரூபஸௌந்தர்யம்.

ப—கண்ணி - மாலாரூபமான, தண்ணந்துழாய் - ஶீதள ஸுகந்த துளஸியை, முடி - கிரீடத்திலேஉடையவனை, கமலத்தடம் பெருங்கண்ணனை - கமலவிசால தீர்க்கலோசனனை, புகழ் - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை, நண்ணி - கிட்டி ஸம்யகநுபவித்தென்றபடி. மாறன் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் மாறனென்கிறகுலப்பெயரை உடையரான ஸாதுரகாராகாரி வர்ஷகஸங்கோவன், சொன்ன - இதுபத்துக்குவிசேஷணம், எண்ணில் - எண்ணையில், ஶாஸ்த்ரஸம்பத்தி லென்றபடி. சோர்வில்-குறையில்லாத, அநுபவித்தவிஷயத்தில் குறையில்லாதே பேசப்பட்டதான வென்றபடி. அந்தாதி - அந்தாதியான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையுமோர்பத்து - அத்விதீயமான இப்

மூ—மோர்பத்திசையோடும்*பண்ணிற்பாடவல்லாரவர்கேசவன்
றமரே* * * * * * * ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— விஶேஷங்களை உள்ளபடியே அநுஸந்தித்து அநுஸந்தித்தபடியேசொன்னவித்திருவாய்மொழியை யிசையோடு பண்ணிலேபாட வல்லார்க்கு கேசவன்தமரென்னுமிவ்வாகார மல்லதாகாராந்தரமில்லையென்கிறார். * * * * * ॥௧௨॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—நண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளவித்யாதியால்) எண்ணில்சோர்வில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அநுஸந்தித்தபடியேயென்று) கேசவன்தமரென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேஶவனித்யாதியால்) நநு இத்திருவாய்மொழி ஸர்வதேவோத்தமத்வபரமென்று உபக்ரமத்திலேசொல்லி உபஸம்ஹாரத்திலே ஸர்வஶர்வஶமணாதிகளைச்சொல்லிற்றென்கை விரஸமன்றோவென்னில்; ஸர்வதேவோத்தமத்வம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யமானாலும் அதுக்கு ஶேஷமாய் ஸர்வஶர்வஶமணாதிகள் வாச்யங்களாயிருக்கிறபடியை இப்பாட்டிலே சொல்லுகிறதாகையால் விரோதமில்லையென்றுகருத்து. * * * ॥௧௩॥

ப— பத்துப்பாட்டை, இசையோடும்-ஶ்ருதிஸஹகாரத்தோடே, பண்ணில்-ஷட்ஜாதிஸ்வரத்திலே, பாடவல்லார்-பாடஸமர்த்தரானவர்கள், கேசவன்றமரே - கேஶவனுக்கு தாஸராயிருப்பரென்றபடி, கேசவனென்கிறவிடத்திலே னகாராத்பரஸ்ய தகாரஸ்ய றகாராதேஶ:, இசை - ஶ்ருதிஸஹகாரம், பண் - ஸ்வரம். * ॥௧௪॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநவைபவயுக்ஶ்ரீதேவராஜ
ராமாநுஜமுநிதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வைகுந்தா.)

ஶஶ்வத்ஸ்வாத்வநுபவாஸக்தஶ்ரிதநியதத்ருஶோ நைக-
போகப்ரதாநாத் த்யாகாநர்ஹப்ரகாஶாத் ஸ்திரப-
ரிசரணஸ்வீகரணாத் பாபஹாநாத் | ஸ்வாயத்தாஶே-
ஷஸித்தேர்விரஹபயசகிதேஶ்ஶ்லேஷதார்ட்யாத்ஸ்வகீயே
மாந்நித்யாநேகோபகாரஸ்மரணவிரஹவகிதம்ஶௌ-
க்ஷதாம்ஶௌரிராஹாக்ஷம் || ||௨௬||

(ஶஶ்வத்ஸ்வாத்வநுபவாஸக்தே:) வைகல்தோறு அமுதாயவானே றே - தன்னுடைய நிரதிஶயபோக்யதையை அநுபவம்பண்ணுகையாலும், (ஶ்ரிதநியதத்ருஶே:) எங்கும் பக்கநோக்கறியான் - ஆஶ்ரிதஜநத்தைவிட்டு அந்யத்ர கண்வைக்க மாட்டாமையாலும், (நைகபோகப்ரதாநாத்) நாம்மருவிநன்கேத்தி யித்தாழி - ஆஶ்ரிதர் தன்னைக்கிட்டி ஸ்தோத்ரம்பண்ணி ஸேவித்து நிர்ப்பரராய்வணங்கி ஹ்ருஷ்டராய்க்கூத்தாடும்படி அநேகவிதாநுபவத்தைக் கொடுக்கையாலும், (த்யாகாநர்ஹப்ரகாஶாத்) உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன் - தன்னைவிடுகைக்கு ஸம்பாவநையில்லாதபடி ப்ரகாஶிக்கையாலும், (ஸ்திரபரிசரணஸ்வீகரணாத்) உனதந்தமிலடிமையடைந்தேன் - ஆத்மதாஸ்யத்தை நிலைநிறுத்துகையாலும், (பாபஹாநாத்) முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன்யான் - விரோதிகளான பாபங்களை ஸவாஸநமாகப்போக்குகையாலும், (ஸ்வாயத்தாஶேஷஸித்தே:) முடியாததென்னெனக்கேலினி - ஸம்பந்திஸம்பந்திகளும் உத்தீர்ணராம்படி ஸ்வாயத்தமானகார்யத்தை ஸாதிக்கையாலும், (விரஹபயசகிதே:) உன்னையென்னுள்நீக்கேலெந்தாய் - "விட்டுப்பிரியப்போகிறான்" என்கிற அதிஶங்கையை விளைவிக்கையாலும், (ஶ்லேஷதார்ட்யாத்) உன்னையென்னுள்ளேகுழைத்தவெம்மைந்தா - ஆத்மாவோடே ஏகதத்வமென்னலாம்படி கலந்திருக்கையாலும், (நித்யாநேகோபகாராத்) போகின்றகாலங்களித்யாதி - காலத்ரயத்திலேயும் மாதாபிதாக்கள்பண்ணும் உபகாரங்களையும்,

தான்தனக்குப்பண்ணிக்கொள்ளும் உபகாரங்களையும்பண்ணுகை யாலும், எம்பெருமானை "வைகுந்தாமணிவண்ணனே" யென்கிற உபகந்திலே "குறிகொண்டு நம்மைவிடீற்செய்வதென்" னென்கிறவதிசம் கொடுடையவனாக ஆழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார். ௨அ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம꞉.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஆறுந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

✳ இருபத்திநாலாயிரப்படி. ✳

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ—தம்முடையகரணங்களுங்கூட ஸம்பந்தஸம்பந்தத்தால் உத்தீர்ணராரைகளென்று முடியாததென்னெனக்கென்கிற பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலும் அத்தைச்சொல்லுகை ஸாநாதிகன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிதந்தியால்) அதையே விஸ்தரிக்கிறதாகையாலே ஸாநாதிகியில்லையென்றதாயிற்று. இத்தால்ஸங்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வஜநஸாஹ்யம்மென்கிற ஸம்க்ஷேபணம் ப்ரதிவாக்யமென்றதாயிற்று. ✳

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

மூ—கேசவன்றமர்கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பு* மாசதிரிதுபெற்றுநம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா* ஈசனென்கருமாணிக்க

ஆ—(கேசவன்றமர்) என்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தவைபவத்தாலே என்னோடுஸம்பந்தமுடையாரெல்லாரையுங்கூட விஷயீகரித்தருளினானென்று ப்ரஸ்துதமானபொருளை விவரிக்கிறது. ஸர்வேச்வரனாய், நிரதிசயஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணகனாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயெனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த நாராயணனாலே பெரு

முதற்பாட்டு.

இ—ஈசனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்) என்கருமாணிக்கம் என்செங்கோலக்கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயத்வாதியால்) ஆச்ரயத்தாலே லாவண்யாதிவிக்ரஹகுணங்கள் விவக்ஷிதங்கள். விண்ணோர் நாயகன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்வாதியால்) எம்மானென்கிறதையுரைக்கிறார் (எனக்கித்வாதியால்) நாராயணனாலே ஆனார்களென்று சுபம், கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருநத்வாதியால்) பெருகு காவியென்றது ஜாதாவிர்பாவாதிராதிவெணவாதல்; பாவி த்ருஷ்யாவிராதிவெணவாதல்; என்றபடி, பாட்டில்பிறப்பு ஸப்தம் ஜந்மவிசேஷாவஸாயாரணமென்றுகருத்து. தமக்குக்கீழும்மே லும் ஸஹஸ்ரவம்சாஷ்டாத்ரத்திற்கு ஸம்பந்தமுண்டாக

ஸ—ஈசன் - ஸர்வேச்வரனான, என்கருமாணிக்கம் - ஸ்வீயஸௌந்தர்யமான, என்செங்கோலக்கண்ணன் - ஸ்வீயஸௌந்தர்யநயநனான, விண்ணோர்நாயகன் - நித்யஸூரிநாயகனான, என்பிரான் - எனக்கு உபகாரகனான, எம்மான் - ஸ்வஸ்வாமியான நாராயணனாலே - ஸ்ரீமத்வக்ஷனாலே, இவ்விடத்தில் நாராயண ஸப்தத்தை ஸர்வவேதார்த்தர்களெல்லாரும் வாச்யபரமாக யோஜிப்பார்கள் கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பும் - பூர்வஸந்ததியும் மேலேவரும் ஸந்ததியுமான, எமர் - ஸ்வகீயர், கேசவன்றமர் - ஸ்ரீ ஹர்யாதி... ஸர்வேச்வரனவனுக்கு தாஸ

மூ— மென்செங்கோலக்கண்ணன்விண்ணோர்* நாயகனெம்பிரானெம்மானாராயணனாலே* * ||க||

ஆ—கேநாபிப்ரகாரேண ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தயா என்னுடைய ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாரும் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸ்ரீமந்நாராயணனாலே ஸமஸ்த கல்யாண ஸம்ருத்திக்ஷணமான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீ நமக்கு விளையும்படியே இருக்கின்றார். * ||க||

(நாரணன்) ஈசனென்றுஸர்வேஸ்வரனான ஸம்ஸாரத்தை

இ— முண்டாயிற்றென்று பாட்டிலேசொல்லியிருக்க ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாருமென்று ஸாமாந்யமாக உரைப்பானேனென்னில்; "வநகாஹகவிகளெகைபக்ஷிஸ்ருஷ்டிகாகாரா | காஷ்டஜாதாய தேதாதஸஸ்த்வஸ்ஸ்தஸஸ்த்வ" என்றுசடாக்ஷநிர்ணயாத்திற்கித்தனைஸம்பந்தமுண்டானால் ஸம்பந்தம்ப்ரயுக்தஸம்பந்தத்திற்கு வரிசேஷமில்லையென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமாகையாலேபாட்டில் சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. கேசவன்றமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தாதியால்) மாசதிரிதுபெற்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிசயாதியால்) அஸாதாரணஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்தாலே யென்றபடி. அத்புதத்திலேயென்று வாசகம். அத்புதத்திலேயென்றபடி. நம்முடையவாழ்வு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தாதியால்) வாய்க்கின்றவா என்கிறதையுரைக்கிறார் (விளையுமென்று) * * ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இப்பாட்டிலே ஸஜநஸாஹசர்யமும் சொல்லக்காணுமையாலிப்பாட்டிங்கே ஸாமாந்யமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஈசனி

ப— ராணர்கள். இதுமாசதிர்- இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை, இப்படி ஸ்வாமியம் இலிக்கும்படியான அத்புதத்தையென்றபடி. பெற்று - அடைந்து, நம்முடையவாழ்வு - நம்முடையஸம்பத்து, வாய்க்கின்ற - வாயாநின்றது. ஸித்தியாநின்றதென்றபடி. ஆ!என்றது ஹா என்றபடி. அஹோ! என்னுமாப்போலே ஆஸ்சர்யத்யோதகம். * * * * ||க||

மூ—நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன் வேதமயன்* காரணன்
கிரிசை கருமமிவை முதல்வனெந்தை*

ஆ—உபபாதிக்கிறது. ஸர்வாதாரத்வேந சேஷியும், ஸர்வே ச்வரனும், ஸர்வவேதவேத்யனும், காரணத்திற்கும் க்ரியைக்கும் கார்யத்திற்கும், நிர்வாஹகனுமிருந்துவைத்து எனக்கு ஸாம்யமா

இ—த்ருதியால்) ஒருவன் ஸ்ரீவைஷ்ணவனானால் அவனுடைய ஸமு தாசாரங்களெல்லா முதீர்ணமாகக்கூடுமோ என்கிற ஸம் சங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாபிப்ராய மாக தாம் ப்ரஸ்தாவித்துவைத்த ஸம்ச்லாகத்தை உபபாதிக்கி றதாகையாலே ஸஜாதீய ஸ்ம்ருதிவ்யவஸ்தித மாகையாலே இப் பாட்டு இங்கே ஸங்கதமென்று கருத்து. அவன் ஸம்ச்லாகனுகை யால் ஒருவன் ஸ்ரீவைஷ்ணவனானவாறே யவனுடைய ஸகலக்ரியையெல் லாம் உதீர்ணமாக்குவனென்று தாத்பர்யமென்று கருத்து. நா ரணனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்யாதியால்) சயநஸ்வத் திற்காயாரகவும் விவக்ஷிதமாய் ஸர்வாஸம்ச்லிஷ்டஸ்வரூபனு யிருக்கிறனென்றுகருத்து. முழுவேழுலகுக்கும் நாதன் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (இரண்டாம் ஸர்வேச்வரத்யாதியால்) வேதமயன் என்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாம்ஸர்வேச்வரத்யாதியால்) கிரிசை ஸ்வரூபத்தைபுரைக்கிறார் (க்ரியைக்குமென்று) கருமமென்கிற தையுரைக்கிறார் (கார்யத்திற்குமென்று) இவ்விடத்தில் கருமசப்தம் க்ரியதஉதிகஉ என்று கரணிவ்யுத்பத்தியாலே நிஷ்பன்னமான கரு ஸ்வரூபத்திற்கு வாசகமென்றுகருத்து. காரணம்-உபகரணாதி, க்ரியை-வ்யாபாரம், கார்யம்-ஆத்மஜ்ஞாநவ்யாபாரம் ஸ்தம், இவைமுதல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (நிர்வாஹகத்யாதியால்) எந்தை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார்- (எனக்கித்யாதியால்) என்மாதவன் என்கிறவிடத்தில்

ப—நாரணன் - நாராயணனான, முழுவேழுலகுக்கும் - க்ருத்ஸ்ந மான ஸப்தலோகத்திற்கும, நாதன் - நாயகனான, வேதமயன்- வேதப்ரதிபாத்யனான, காரணம் - க்ரியாஸாதநம், கிரிசை- க்ரியை, கருமம் - கர்மம், உதகாஹரணாதிகார்யமென்றபடி. இ வைமுதல்வன் - இவையெல்லாவற்றிற்கும் உத்பாதகனான; இது

௨—சிரணங்கமர்பிறர்பலருந்தொழுதேத்தநின்று* வாரணத்தை
மருப்பொசித்தபிரானென்மாதவனே* ॥௨॥

ஆ—கைக்காக பெரியபிராட்டியாரும் அயர்வறுமமரர்களுந் தொழுதேத்த அதினாலே ஸாத்மியில்லாமையாலே நின்று வாரணத்தைமருப்பொசித்த பிரான் மாதவனாலே எமரேழெழுபிறப்புங் கேசவன்தமராயிற்றென்கிறார். * * * ॥௨॥

(மாதவன்) இப்படி எம்பெருமானென்னோடு ஸம்பந்தித்தா

இ— இருக்கிறவன், ஸ்வைத்தூர்க்கு ஸாதமருளிச்செய்கிறார் என்னவுமாம். சிரணங்கு என்கிறதைப்புரைக்கிறார் (பெரியவிருத்தியால்) அமரர்பிறர்பலரு மென்கிறதைபுரைக்கிறார் (அயர்வறுமிருத்தியால்) நின்றுஎன்கிறதற்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தித்திருத்தியால்) பாட்டுக்கு சுவிருபமருளிச்செய்கிறார் (எமிருத்தியால்) எந்தையென்கிறதற்கு ஸாதமருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம். கேசவன்தமராயிற்று என்று- கேசவன்தமர் என்கிறவிவ்வஸ்துவும் உண்டாயிற்றென்றபடி. பிறப்பு ஜன்மஸங்கமானையால் எமருடையவேழேழுபிறப்பும் கேசவனதமராயிற் றென்றநுவித்ததாகவுமாம். ஸம்க்ஷேபம் விஸ்தரம். * * * ॥௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

ஸ்வஜனஸம்பந்தஞ்சொல்லாமையாலே இப்பாட்டிங்கே ஸம்பந்தமன்றோவென்ன வகலிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருத்தியால்)

ஸ—மாதவனுக்குவிசேஷணம். சிரணங்கு-ஸ்ரீதேவி, அணங்கென்றுந்தெய்வப்பெண். ஸ்ரீயாகிற தெய்வப்பெண்ணென்றபடி. பிறர் - அந்யரான, ஸ்ரீவ்யதிரிக்தரான என்றபடி. பலர் - பஹுக்களான அமரரும் - தேவருமே, நித்யஸூரிகளுமென்றபடி. தொழுது - வணங்கித்து, ஏத்த - ஸ்தோத்ரிக்க, ஸ்தோத்ரிபாநின்றவாறே யென்றபடி, நின்று - ஸாத்மியாமையினின்று, வாரணத்தை - கஜத்தை கூவலயாபீடத்தையென்றபடி. மருப்பு தந்தத்தை, ஒசித்த -முறித்தவனான, கஜத்தை தந்தத்தைமுறித்தானென்று. ஸஹவியஸ்திருக்கும்பொழுதம்- ஸ்ரீபவ்யஹாரத்திலே யெங்குமுண்டு, பிரான் - உபகாரகனான, என்மாதவன் - ஸ்ரீயஃபதியான, எந்தை - ஸ்வாமி, ஸ்ரீயஃபதியானதனாலென்றுகருத்து. ॥௨॥

மூ—மாதவனென்றதே கொண்டென்னையினியிப்பாற்பட்டது*
யாதவங்களுஞ்சேர்கொடேனென்றென்னுட் புகுந்திருந்து*

ஆ—ரையுங்கூட விஷயீகரிக்கும்படி என்னை வைஷ்ணவனுக்கு கைக்கு ஹேதுவான என்பக்கலுள்ள சதிராகிறதென்னென்னில்; அதின்னதென்று சொல்லுகிறது. யத்வயாபிராட்டிவளர்த்

இ—இப்படியென்றது "கேசவன்றமர்" என்கிறபாட்டிலுக்தரீத்யா என்றபடி. சதிரென்றுஸம்போத்யமாகச்சொன்ன வஸ்துத்தை விஶேஷிக்கிறதாகையாலே, கேசவன்றமரென்கிறபாட்டிற்கு ஶேஷமாகக்கொண்டிப்பாட்டும் ஸ்வஜநஸம்ஹ்ருக்ஷ வ்யவஸாயியா கையாலிங்கே ஸஸம்மதமென்றதாயிற்று. மாதவனென்றதே கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யத்வயேத்யாதிகொண்டென்னுமளவாலே) டத்வயாவென்கிறதற்குச் சொல்லவென்கிறதோடன்வயம். மாதவனென்றதேயென்கிற ஸாவதாரணத்தாலே ஸ்வவ்யாஜநஸ்ஜநங்களேதோஷங்களில்லையென்று தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. பிராட்டிவஸகராமாயிருப்பாரெல்லாரும், மாதவனென்றிவள் ஸம்பந்தத்தாலேபிறே யவனைச்சொல்லுவது. 'ஜா

ப—மாதவனென்றதே - ஶ்ரீயவனென்று யத்வயா நான்சொன்னவுக்திமாத்ரத்தையே, கொண்டு - ஸ்வலம்பித்து, இனி - இதஃபரம், இப்பாற்பட்டது - இவ்வுக்திக்கு மேற்பட்ட கார்யமெல்லாம், யாது - எவ்வகைப்பட்ட, அவங்களும் - ஸவத்யங்களையும், விஶேஷிதஸஷ்டாநநஸம்பாதி ஸஞ்சாவத்யங்களையுமென்றபடி. சேர்கோடேன் - சேரவொட்டேன், என்று - இப்படிஸங்கல்பித்து, இதுக்கென்னுள் புகுந்தென்கிறதோடே ஸம்பம். செந்தாமரைக்கண்குன்றம் - உதிஷ்யஸ்ரீயாலே காருண்யாதிஸமொவதனுப் வவத்தம்போலே தர்ஶநீயமான, தீது - ஸநாதிதோஷத்தையும், அவம் - ஆகாமிகமான வநஹந்தாநஸம்பாநதோஷத்தையும், கெடுக்கும் - நஶிப்பிக்குமவனை, அமுதம் - போக்யனை, எம்மானென்கோவிந்தன் - ஸ்வஸ்வாமியான கோவிந்தன், என்னுள்புகுந்து - ஹ்ருதயத்தை ப்ரவேஶித்து, இருந்து - திருவப்ரதிஷ்டிதனாய், கோது - த்ருணாதி ஸம்ஸர்கதோஷ

மூ — தீதவங்கெடுக்குமமுதஞ்செந்தாமரைக்கட்குன்றம்* கோதவ
மில்லென்கன்னற்கட்டியெம்மானென்கோவிந்தனே* ॥௯॥

ஆ — தார் அச்சொன்மாத்திரத்தையே கொண்டு மெய்யே பிராட்டி வஶ்யமாயிருப்பாரைப் பார்த்தருளும் பார்வையாலே என்னைப் பார்த்தருளி. இவரையாகாதே தான் நெடுங்காலமெல்லாமுமிழந்த தென்றிழந்தகாலத்தை யநுஸந்தித்து ஶோகித்து, பின்னை நெடும்போதுகூட ஸாந்த்வநைப், போனகாலத்தை இனிச்செய்யலாவதில்லையிறே இனியிப்பாலுள்ள காலமாகிலு மென்னைவிடே னென்று நிரதிஶயஸௌந்தர்யத்தை யுடையனாய், நிரதிஶய போக்யனாய், ஆஶ்ரிதஸுலபனாய், ஸர்வகாரணனா யிருந்த எம்பெருமானென்னுள் புகுந்திருந்து, என்பக்கலுள்ள ஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான ஸர்வவிதவ்யாஜ தோஷத்தையும்,

இ — ஶாதாயிதவஸ்துவேதிஹவத்ஸம்வம்யதத்ருஷ்ட்வா ஹரிம்வஶ்யேத்' என்றாரிறே ஸ்ரீபட்டர். செந்தாமரைக்கண்ணனென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தமருளிச்செய்கிறார் (மெய்யேயித்யாதியால்) இனியிப்பாற்பட்டதென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்யமாக்கி ஶங்கிக்கிற வஸ்துக்களையருளிச் செய்கிறார் (இவரையித்யாதியால்) இனி இப்பாற்பட்டது என்கிற தையுரைக்கிறார் (இனியிப்பாலித்யாதியால்) என்னைபாதவங்களுஞ் சேர்கொடேனென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) செந்தாமரைக்கட் குன்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) அமுதமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயபோக்யனென்று) கோவிந்தனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) ஸர்வகாரணிகத்வ ஸௌலப்ய மென்றுகருத்து. தீதவங்கெடுக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ளவித்யாதியால்) தீதென்றும், அவமென்றும், தோஷவாசிகளாகையாலே யொன்று ஸர்வவிதவ்யாஜதோஷவாசம். மற்றது ஸஹஜவ்யாஜதோஷவாசமென்றுகருத்து. ஸர்வவிதவ்யாஜமென்றது — அநாதியென்றபடி.

ஶ — மும், அவம் - பாகவதவிஷயக்ருததோஷமும், இல் - இல்லாத, என்கன்னல்கட்டி - ரஸ்யமான இக்ஷுரஸவஜநன், நிர்தோஷ ஸ்ரீபஸகதராவம்ஶமானன் என்றபடி. * * ॥௯॥

மூ— கோவிந்தன்குடக்கூத்தன்கோவலனென்றென்றே குனித்து
த்*தேவுந்தன்னையும்பாடியாடத்திருத்தியென்னைக்கொண்ட

ஆ— ஸகலதுக்க்ருதமான தோஷத்தையும் போக்கி, எனக்கு ஸாரஜ்ஞனென்கிறார். * * * ௩

(கோவிந்தன்) இப்படியென்னுள்ளே புகுந்திருந்து தன்னுடைய மாணசேஷ்டிதங்களை பேசிக்குனிக்கும்படியாகவும், தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தையும் ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற தன்னுடையஸ்வபாவத்தையும் பாடியாடும்படியாகவு மென்னைத்தி

இ— அதாவது:— ஸர்வஜ்ஞாகர்ஷகஸ்வபாவ ஸம்ஸாரம். ஸகலதுக்க்ருதமாவது- ஸ்நிக்த்தவிரோதித்வ ஸ்வரூபமான ஸகலஸ்தாநஸம்யாநம், என்கன்னற்கட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி த்யாதியால்) இம்ஸஹாஸாஸங்களையெல்லாம் பெறுகைக்கென்பக்கலுள்ள சதிராவது; மாதவனென்கிற உக்தோத்தரம் என்றதாயிறறென்றுகருத்து. * * ௩

✳நாலாம்பாட்டு.✳

கீழ்ப்பாட்டோடேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியைஸூசிப்பிக்கிறார் (இப்படியி த்யாதியால்) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மாணஸௌலப்யத்தாலே) குடக்கூத்தன் கோவலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேஷ்டிதஸௌலப்யத்தாலே) என்றென்றே குனித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏத்தியித்யாதியால்) தேவுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தன்னித்யாதியால்) தன்னையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) ஸ்வபாவத்தையுமென்றது -

ப— கோவிந்தன்-ஸௌலப்யன். ஆஸ்ரிதஸாமஹனென்றபடி. குடக்கூத்தன்-கும்பநாட்யத்தைத்தலையிலே வைத்துக்கொண்டு கூத்தாடுமவன், கோவலன்- ஸௌலப்யன், என்றென்றே-இப்படிச்சொல்லிச்சொல்லிக்கொண்டே, குனித்து -நர்த்தித்து, தேவும் - தேவத்வத்தையும்; ஸ்வபாவத்தையுமென்றபடி. தன்னையும் - ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யமாவனான தன்னையும், பாடி - ஸ்ரீ ஸ்துதிரூபத்தாலேமாநம்பண்ணி, ஆட - ஸ்ரீநயத்தேயாடேடிக்கும்படி, திருத்தி - இரும்பைபொன்னுக்கினாப்போலே நன்றாகப்பண்ணி, என்

மூ—ன் *பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்தெமரேழேழுபிறப்பு* மே
லுந்தன்மையுமாக்கினான் வல்லனெம்பிரான் விட்டுவே* ॥௪॥
விட்டிலங்குசெஞ்சோதித்தாமரைபாதங்கைகள்கண்கள்* வி

ஆ—ருத்தியிப்படியென்னை விஷயீகரித்து, பின்னையென்பக்கலுள்ள பந்துவர்க்கங்களை யெல்லாம்போக்கியவ்வளவில் பர்யவஸியாதே என்னோடுஸம்பந்தித்தாரையுங்கூட என்னைப்போலேதன் திருவடிகளை ஸம்ச்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவராக்கினான், வல்லன். வல்லனெம்பிரான், வல்லனென்றுபன், வல்லனென்னப்பன் வல்லனென்றென்று அவனைப்புகழுகிறார். * * ॥௪॥

(விட்டிலங்கு) இப்படியென்னை வைஷ்ணவனாக்குகைக்குத்த

இ—ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்தானத்தையுமென்றபடி. என்னைக்கொண்டென்கிறதைபுரைக்கிறார் (இப்படியென்னையித்யாதியால்) என்பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்பக்கலித்யாதியால்) எமரேழேழுபிறப்பு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வளவிலித்யாதியால்) மேவுந்தன்மையு மாக்கினானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டு மாசதிரை விவரித்தாப்போலே யிப்பாட்டு கேசவன்றமரென்கிற வசநத்தினர்த்தத்தை யென்னைப்போலே குனித்துப்பாடியாடும்படி யாக்கினானென்றிப்படி விவரிக்கிறதாகையாலே யிங்கே ஸங்கதமென்றுகருத்து. ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி

ப—னைக்கொண்டு - இப்படியென்னை ஸ்வீகரித்து, என்பாவந்தன்னையும் - உக்வாவத்தையும், பாற - ஓடும்படி, கைத்து - துரத்தி, எமர் - ஸ்வஸம்பந்திகளான, ஏழேழுபிறப்பும் - கீழேழுஸந்ததியையும் மேலேழுஸந்ததியையும், மேவுந்தன்மையுமாக்கினான் - தன்னையே ப்ராபிக்கும் ஸ்வபாவமுடையனாகப்பண்ணினான், எம்பிரான் - ஸ்வோபகாரகன், விட்டு - விஷ்ணுவானவன், வல்லன் - ஸமர்த்தன். * * * * ॥௪॥

விட்டு - விஷ்ணுவான, வ்யாபகரஸ்மீஞனவென்றபடி. இது

ரு—ட்டிலங்கருஞ்சுடர்மலையேதிருவுடம்பு* விட்டிலங்குமதி யஞ்சீர்சங்குசக்கரப்பரிதி* விட்டிலங்குமுடியம்மான்மது சூதனன்றனக்கே* ।ரு॥

ஆ—ன்னழகை யுபகாரணமாகக்கொண் டென்னுள்ளே புகுந் தருளினனென்கிறார். * * * * ।ரு॥

(மதுசூதனை) அநாதிகாலந்தொடங்கி இன்றளவும்வர நான் பிறந்த பிறவிகள்தோறும் என்னைவசீகரிக்கைக்கீடான வடிவு

இ—யால்) இப்படியென்றது-ஸம்ஸாரிகளோடே கூடவென்றபடி. இப்பாட்டில் ப்ரயோகத்தில் விட்டுவென்று திருநாமமாய் தா த்பர்யவாக்யத்தோடே சுருதிக்கிறது. அந்யாதிருநாமம் முதலாகவருகிறபாட்டுக்களின் ப்ரயோகங்களையும், விட்டு - என்கிறவிடத்தில் உகாரம் ஸ்வரூபமாயிருந்தாலும் இது விஷயஸ்வரூபமாய மென்றிப்படியுரையிலே நிர்வஹிக்கப்பட்டது. * ।ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

ஊழியூழிதோறு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (அநாதிகாலியால்) என்னைத்தோர்பிறப்பு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானிதுகாலியால்) எதிர்சூழல்புக் கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதி யால்) அம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என் னைவசீகரித்தென்று) வசீகரித்தென்கிறதற்கு தந்தருளுகைக்

ரு—ப்ரஸித்தனுக்கு விசேஷணம். விட்டு - நிர்மலமாய்ப் ப்ரகாசித்து, இலங்கு, தேதீப்யமான, நிர்மலப்ரகாசியான என்றபடி. முடி - திருவபிஷேகத்தையுடையவனான, அம்மான் - ஸ்வாமியான, மதுசூதனன்தனக்கு - ப்ரஸித்த னுக்கு, பாதங்கண்கள்கைகள் - பாதநயநகரங்கள், இலங்கு செஞ்சோதித்தாமரை - தேதீப்யமான ஜ்யோதிர்மயமான தாமரைகளாம், ததஸ்ருசங்களென்றபடி. திருவுடம்பு - திவ்யவி க்ரஹம். விட்டிலங்கு - நிர்மலமாக விளங்காநின்ற, கருஞ்சு டர் - நீலப்ரபாஸமானமான, மலையே - நீலாசலமென்றபடி. சீர்ச்சங்கு - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமானது, விட்டிலங்கு - நிர்மலப்ர காசமான, மதியம் - சந்த்ரன், சக்கரம் - சக்ரமானது, பரிதி - ஸூர்யன், ததஸ்ருசமென்றபடி. * * ।ரு॥

மூ—மதுசூதனையன்றி மற்றிலேனென்றெத்தாலுங் கருமமின்றித்
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள்பாடியாடநின்றூழியூழிதொறு
மெதிர்சூழல்புக்கெனைத்தோர் பிறப்புமெனக்கே யருள்கள்
செய்ய விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கேலம்மான்றிரிவிக்கிரமனையே.

ஆ—களைக்கொண்டுவந்து பிறந்தருளி என்னைஸ்வீகரித்து மதுசூதனனல்லதெனக்கு மற்றொருவ்யாபாரமில்லையென்றத்யவஸித்து ஸகல ஸ்ரீஸூக்திகளையெல்லாம் விட்டு ஸர்வகாலமும் நின்றுதுதிசூழ்ந்த

இ—காகவென்கிறதோடே அந்வயம். மற்றிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு நாதிபால்) எத்தாலுங்கருமமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிநாதியால்) நின்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாலம்)

ப—ஊழியூழிதொறும் - கல்பகல்பந்தோறும், எனைத்து - அநேகங்களான, ஓர் - ஜாதிவத்தாலே அதிசீடங்களான, பிறப்பும் - ஜீவஜந்துக்களெல்லாத்திலும், எதிர்சூழல்புக்கு - ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரணையாயங்களிலே ப்ரவேசித்து, எதிர்சூழலாவது - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைப் வந்தாவரித்துக்கொள்ளுகை. நான் ஜந்துஜாதங்களிலே பிறந்தால் தானும் ஜாதிஸ்ரீவத்ஸநேசித்துத்தப்பிபோகவொட்டாதபடி என்னை வளைத்துக்கொண்டென்றபடி. இதுக்கருள்கள் செய்யவென்கிறதோடே அந்வயம். மதுசூதனையன்றி - ஸர்வேச்வரனையொழிய, மற்றிலேனென்று - மற்றொருவ்யாபாரமுடையேனல்லேனென்றத்யவஸித்து, எத்தாலும் - ஸகலஸ்ரீஸூக்தி ஸாதநத்தாலும், கருமமின்றி - கர்மமில்லாதவனாய், ஸர்வஸ்ரீஸூக்தஸ்ருஷ்டாஸக்த ஸர்வவ்யாபாரரஹிதனென்றபடி. நின்று - இப்படிஸர்வகாலமும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணஹிதனைப், துதி - ஸ்தோத்ரங்களாய், சூழ்ந்த - ஸர்வாவயவ்யாபிகளான, பாடல்கள் - காதைகளை, பாடியாட - நான்பாடியாடும்படி, எனக்கேயருள்கள்செய்ய - எனக்கேவிசேஷாநுக்ரஹம் பண்ணும்படி, அம்மான்திரிவிக்கிரமனை - ஸ்வாமியான த்ரிவிக்ரமனை, எனக்கேல் - எனக்கேதகுதியாக, ஏனுதல் தருதி, விதி - விதியானது, ஸ்வரூபமான ஸாமர்த்யமானது, சூழ்ந்தது - சுற்றிக்கொண்டது. ஆலென்கிறஸ்வரம் ஆச்சர்யம்.

மூ—திரிவிக்கிரமன் செந்தாமரைக்கணெம்பானென் செங்கனிவா*
யுருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்கு நிறத்தன னென்றென்று

ஆ—பாடல்கள் பாடியாடுகையாகிற விலக்ஷணசேஷ்டையை எனக்கே தந்தருளுகைக்காக, த்ரிவிக்ரமனை எனக்காகவே க்ருபையாகிற விதிசூழ்ந்ததென்கிறார். * * * ௬

(திரிவிக்கிரமன்) ஸ்ரீய:பதித்வவேஷிதன், ஸர்வாவஸ

இ—ஷியால்) எனக்கேயருள்செய்ய வென்கிறதையுரைக்கிறார் (எனக்கேயித்யாதியால்) எனக்கேல்விதிசூழ்ந்ததென் றயித்துரைக்கிறார் (எனக்காகவேயித்யாதியால்) இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களிலே ஸ்வாதந்த்ர்யமெனக்கேயாம்படி இதுக்கு ஸர்வேச்வரனுடைய ஸாதநத்வையான ஸஹாதிக்ருபைவேயு மெனக்கேயாயிற்றென்கிறாரென்றபடி. ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாமையாலிங்கு விதிசப்தம் க்ருபாவாசமென்றுகருத்து. அதுவித்தை விதிசப்தத்தாலே சொல்லுவானேனென்னில்; ஸ்வதந்த்ரனுக்கு விதியைத்தப்பவொண்ணாதாப்போலே ஸர்வேச்வரன்தனக்கும் தன்க்ருபையைத்தப்பவொண்ணாதென்கைக்காக வித்தை விதிசப்தத்தாலே சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. "யாஹஸ்வலிகாகாஸ்யாஸ்ஸ: க்ருபயாவயஸ்வாவபக" என்றாரிறே. இத்தாலே ஸநாதநஞாவாரயங்கள் கிடக்க ஸவ்யாஜத்தைக்கொண்டு இத்தனைசெய்யக்கூடுமோவென்னா? க்ருபாவாரவஸனாகையாலே செய்தானென்கிறாரென்றிப்படி ஸம்மதியும்ஸங்கதிமெதபாயிற்று. * * ௬

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

திரிவிக்கிரமனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீய:பத்யாதியால்) ஸர்வேச்வரத்யாதிஸ்வச்சம். உருவிற்பொலி

ப—திரிவிக்கிரமன்:- த்ரிவிக்ரமனை, செந்தாமரைக்கண் - ஸ்வச்சம், என் - ஸ்தீயனை, செங்கனிவாயுருவில் - ஸாரணைஜஸஸ்வரூப ஸ்ரீஹஸ்தத்தினுடைய ரூபத்திலே, காஞ்சியிலேயென்றபடி. பொலிந்த - ஸ்வரூபமான, ஈயாகாசியிலே வாஸமாமஸாமியான வென்றபடி, வெள்ளைப்பளிங்கு - பஸ்ஸஸ்படிகம், மொகத்திலே ஸ்படிகம் விசுத்தமென்னலாம்படி யதியஸையென்றபடி. இங்கு பளிங்கென்ற து திருமுத்துக்களைச்சொன்னபடி. நிறத்தனன் - வர்ணத்தையு

மூ—ள்ளிப்* பரவிப்பணிந்துபல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே*
மருவித்தொழுமனமேதந்தாய்வல்லைகாணென்வாமநனே ॥எ॥

ஆ— ஸ்வாமிராஜ வாஸுதேவநன், அழகிய திருப்பவளத்தை யு
டையவன், ஸர்வஜ்ஞன், இவற்றாலேயென்னை யடிமையாக்கினவ
னென்றுள்ளிப்பரவிப்பணிந்து இப்படியே ஸகலகாலமும் உன்னு
டையபாதபங்கயமே மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்; வல்லைகா
ணெம்பிரானே வல்லைகாண்; ஒருவர்க்கும்செய்யமுடியாததனை யெல்
லாஞ்செய்யவல்லானொருவனல்லையோவென்கிறார் * ॥எ॥

இ—ந்தவெள்ளைப்பளிங்குநிறத்தனனென்கிறதை ஸம்ஹரிக்கிறார்
(ஸர்வஜ்ஞனென்று) எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (இவற்றாலேயித்யாதியால்) பல்லூழியூழியென்கிற
தையுரைக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வல்லைகாணென்று ஸ்வ
ஸமர்த்தையாலே [illegible] காட்டுகிறார் (வ
ல்லையித்யாதியால்) என்வாமநனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமித்யாதியால்) [illegible]நெஞ்சை ஸ
ஸ்வீகரித்தவனுக்கு ஸகலமும்ஸாத்யமென்கிறாரென்றுகருத்து. ஸ
ஸம்ஸாரிகளோடேகூட தாம் ஸம்ஸ்லேஷரம்படி தம்மு
டையநெஞ்சை ஸம்பந்தமாக்கினவித்தாலே யவனைக்கொண்டா
டுகிறாரென்று ஸங்க்ஷேபம். இப்படி மேல்பாட்டுகளி
லும்ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. * * * ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

காமனைப்பயந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ—டையவன், [illegible] ஸாமர்த்யகாரியனென்
றபடி. எம்மான் - இவ்வழகாலேயெனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்
றென்றுள்ளி - இப்படிநேஸாநுஸந்தித்து, பரவி - ஸ்துதியமாகப்
பேசி, பணிந்து - ஸேவித்து, பல்லூழியூழி - ஸகலகாலமும், [illegible]
[illegible] எல்லாம், நின்பாதபங்கயமே - ஸர்வோதவங்கஜத்தையே
மருவித்தொழும்மனமே - அறிவுபண்ணி யடிமைசெய்யும் ஸ்வ
பாவமான, மனமே - நெஞ்சையே, தந்தாய் - ப்ரஸாதித்தரு
ளினாய், என்வாமநனே? வல்லைகாண் - நீ ஸர்வஸமர்த்தனன்றோ. ॥எ॥

மூ— வாமனனென்மரதகவண்ணன்றாமரைக்கண்ணினன்*
காமனைப்பயந்தாயென்றென்றுன்கழல்பாடியேபணிந்து*
தூமனத்தனனாய்ப்பிறவித்துழதிநீங்கவென்னைத்*தீமனங்கெடு
த்தாயுனக்கென்செய்கேனென்சிரீதரனே* * ॥எ॥

ஆ—(வாமனன்) நிரதிஶயஸௌந்தர்ய ஜந்யஸம்ருத்தியாயிருந்த உன்னுடையவடிவையுமழகையு மநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு பாடி, உன்திருவடிகளைப் பணிந்துகொண்டு ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கும்படி என்னுடைய மநஸ்ஸை உன்திருவடிகளல்லது மற்றொன்றறியாதபடி பண்ணினாய்; ஶ்ரீதரனே உனக்குநானென்ன கைம்மாறுசெய்வதென்கிறார். * * * ॥எ॥

இ— (நிரதிஶயேத்யாதியால்) வாமனனென்மரதகவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவடிவையுமென்று) தாமரைக்கண்ணினனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகையுமென்று) தூமனத்தனனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) பாடியித்யாதி ஸ்பஷ்டம். பிறவித்துழதிநீங்கவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரதிபந்தகேத்யாதியால்) என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) சிரீதரனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஶ்ரீதரனென்று) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥எ॥

ப—வாமநன் - ரமணீயவாமநவிக்ரஹனே? என்மரதகவண்ணன் - என்னுடையமரகதவர்ணனே? தாமரைக்கண்ணினன் - தாமரைக்கண்ணனே-கண்ணையுடையவன் கண்ணினன், காமனை - மந்மதனை - பயந்தாய் - ஜநிப்பித்தவனே, என்றென்று - இப்படியநுஸந்தித்தநுஸந்தித்து, தூமனத்தனனாய் - ஶுத்தமநஸ்கனாய், மநஸ்ஸுடையவன்-மனத்தவன், பாடியே - பாடிக்கொண்டே, உன்கழல் - த்வத்பாதங்களை, பணிந்து - ப்ரணமித்து, பிறவித்துழதி - ஜந்மது:க்கம், ஜந்மப்ரயுக்தது:க்கமென்றபடி. நீங்க - நிவ்ருத்தமாம்படி, என்னை - விஷயாந்தராஸக்தனாயிருந்தவென்னை தீமனங்கெடுத்தாய் - க்ரூரமநஸ்ஸை நஶிப்பித்தாய், ஹிதைஷிகம், என்சிரீதரனே - ஶ்ரீயபதியானவனே, உனக்கென்செய்கேன் - உனக்கென்ன ப்ரத்யுபகாரஞ்செய்யக்கடவேன். * ॥எ॥

மூ—சிரீதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்றிராப்பகல்
வாய்* வெரீஇயலமர்ந்துகண்கணீர்மல்கிவெவ்வுயிர்த்துயிர்
த்து* மரீஇயதீவினைமாளவின்பம்வளரவைகல்வைக* வீரீஇ
யுன்னையென்னுள்வைத்தனையென்னிருடீகேசனே* ॥௯॥

ஆ—(சிரீதரன்) ஸ்ரீயாபனைகயாலே செய்யதாமரைக்கண்ண
னென்றிராப்பகல் வாய்வெருவி யலமந்து கண்கணீர்மல்கி வெவ்
வுயிர்த்துயிர்த்து மருவியிருந்ததீவினைகள்மாள வின்பம்வளர எ
ப்போது முன்னையென்னுள்ளே இருத்திவைத்தருளினாய், இப்படி

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—சிரீதரனென்றது ஹேதுகர்பமென்று காட்டுகிறார் (ஸ்ரீ
யாநித்யாதியால்) ஸ்ரீமான்களுக்கிறே கண்ணழகுண்டாயிருப்பது.
ஸ்ரீயில்லாதார் விரூபாக்ஷராயிறேயிருப்பதென்றுகருத்து. ஸ்வ
ஸ்வீகாரகத்வப்ரகாசகவக்ஷோலக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தாலே நித்யம்
ஸந்நிதாநாத் ஸ்ரீநிவாஸத்வம் । புண்டரீகாக்ஷ
ஹேதுஸ்வீகரணம் வேதாந்தாசார்யத' என்றாரிறே ஸ்ரீஸ
டர். மரீஇயதீவினை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (மருவியித்யாதியா
ல்) வைகல்வைகலென்கிறதை ஸம்க்ஷிக்கிறார் (எப்போதுமெ
ன்று) வைகல்ஸர்வம் ஸர்வதஸ்வகாலவியானமுமிங்கே ஸங்கா
லைவலக்ஷணமென்றுகருத்து. இரீஇவைத்தனை யென்றநுபித்து
ரைக்கிறார் (இருத்தியித்யாதியால்) என்னிருடீகேசனே யென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) "ஸ்

ப—சிரீதரன் - ஸ்ரீயபதி, ஸதீவைவ செய்யதாமரைக்கண்ணன்-
ஸர்வகாரணஸ்வபாவன், என்றென்று - இப்படியநுஸம்தி
த்து, இராப்பகல் - நக்தம்திவம், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, ஸவ
மாக ப்ரலபித்தென்றபடி. அலமந்து - விஹ்வலனாய். கண்கள்
நீர் - நயநஜலங்கள், மல்கி - ப்ரவஹித்து, வெவ்வுயிர்த்துயிர்
த்து- உஷ்ணமாக நிஸ்வஸித்து, மரீஇய - மருவிய, வாஸிதமான
வென்றபடி. அநாதிஸித்தமான வென்கை, தீவினை - துஷ்க
ர்மங்கள், மாள - ஸமூலமாம்படி, இன்பம்வளர - ஆநந்தம்வ
ர்த்திக்கும்படி, வைகல்வைகல் - ஸர்வகாலமும், என்னுள் - ஹ்ரு
தயத்திலே, உன்னை - நிரதிசயஸௌந்தர்யனானவுன்னை, இரீஇவை

மூ—இருடீகேசனெம்பிரானிலங்கையரக்கர்குல* முருடுதீர்த்த

ஆ—புன்னழகாலே என்னுடைய கரணங்களைப் புந் தோற்பித்தவனே, உனக்கென்செய்கேனென்கிறார். * * ||௯||

(இருடீகேசன்) தன்னழகாலும் செயலாலுமென்னை படிமை

இ—ஸ்ரீகாந்தாதிப்ராணஹாரிவேஷாஸீமஸாயதிதாஹவாரோஹ்ரு ஷீகேசஸ்ய தாவிஷ்ண வ்யாமோஹஸ்லேஷாகேசவ" என்று வ்யாக்யாநமான ஹ்ருஷீகேசஸப்தத்துக்கு வயஸ்யமாகையாலே இருடீகேசனென்பதுக்கிப்படி தாத்பர்யமாகக்கூடுமென்று கருத்து. பாட்டிலவிவேர் காபர்ய மருளிச்செய்கிறார் (உனக்கு ஆஸ்ரியால்) * * * * ||௯||

பத்தாம்பாட்டு.

பற்பநாபஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலுமென்று) இலங்கையிலாஸ்ரி பிராணிகளத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்செயலாலுமென்று) எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிசையாஸ்ரியால்) இருடீகேசனெம்பிரானென்கிறதி னர்த்தமுமதிலே ஸம்ஹரீதமென்னவுமாம். அமரர்பெம்மானென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ப—த்தனை - இருத்திவைத்தாய், என்னிருடீகேசனே-ஸ்ரீயஹ்ருஷீகேசனே. * * * * ||௯||

இருடீகேசன்- ஹ்ருஷீகேசன், எம்பிரான்- ஸ்ரீயகரணங்களைத்தன்பக்கலிலே நியமிக்கையாலே எனக்குபகாரகன், இலங்கையரக்கர்குலம் - லங்கையில் ராக்ஷஸருடைய கூட்டத்தில், முருடு - வக்ரதஸ்வபாவாம் காஷ்டவம், ராவணனைச்சொன்னபடி. ராமனுக்குரயிதவமே ஸ்வாபாவிக மானுப்போலே ராவணனுக்குமுறட்டுத்தனமே ஸ்வாபாவிகமென்றுகருத்து. தீர்த்தபிரான் - லங்கையில்ஸாரமான விபீஷணாதிகளையுள்ளவித்து முரடரானராவணாதிகளை நிரஸித்துபகரித்தவன், ராவணநிரஸநம்போலே ஸ்ரீயதோஷநிரஸநமும் உபகாரமென்றதிப்ராயம். "தேவாம் ப்ரியகரம் ராமோராஜநீஸ்வர। விபீஷணராஜாவே ஹ்ரஸம் நயதி ராமோ" என்று ராமாயணத்திலே சொல்லிற்றிறே. எம்மான்-

௫ —பிரானைம்மானமரர்பெம்மானென்றென்று* தெருடியாகி
னெஞ்சேவணங்குதிண்ணமறியறிந்து* மருடியேலும்விடே
ல்கண்டாய்நம்பிபற்பநாபனையே* ||௫||

ஆ— கொண்டவன், அபர்வறமமார்க ளதிபதியென்றென்றவனை பேத்திதினைந்துவணங்கு? இத்தைபழகியதாகக்கைக்கொள்ள க்கொண்டுமறந்தும் நம்பி பற்பநாபனை விடாதேகிடாய் நெஞ்சேயென்று

இ—(அயர்வறுமித்யாதியால்) என்றென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றென்றித்யாதியால்) திண்ணமறியறிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தையித்யாதியால்) அழகியதாகக்கைகொள்ளக்கொண்டென்றது - நன்றாகஸ்வீகரிக்கும்படியை யறிந்தென்றபடி. அழகியதாகக்கொண்டென்று ஸாரஜ்ஞம். அப்போது நன்றாகத்தெளிந்தென்றபடி. மருடியேலுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (மறந்துமென்று) இங்குமறப்பாவது - ஸௌசீல்ய ஸ்வாமித்வாதிவைபவமான ஸ்வாதந்த்ர்யாநுஸந்தாநம், அநந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலே விடுவோமென்று தோற்றினாலுமென்றபடி. நம்பியித்யாதிஸ்பஷ்டம். பாட்டுக்கு ஸங்க்ஷேபார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையவித்யாதியால்) துறைகொள்ளுகிறா

ப—ஈச்வரா! அமரர்பெம்மான் - நித்யஸூரிநாதா, என்றென்று - இப்படி ஸ்மரித்து ஸ்மரித்து, நெஞ்சமே - ஹேமநஸ்ஸே? தெருடியாகில் - தெருளுதியாகில், தெருள் - ஸம்யக்ஜ்ஞாநம், ஸம்யக்ஜ்ஞாந ப்ரஸாதமாகிறாயாகிலென்றபடி. வணங்கு - தத்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயேயிரு. திண்ணமறி - த்ருடதரக வ்யவஸிபண்ணு. நான்சொல்லுகிற வஸ்துவைநன்றாக த்தெளிந்து கொள்ளென்றபடி. அறிந்து - இப்படிதெளிந்து, குணாதிஸயாநுஸந்தாநம், அறிந்தென்கிறதற்கு விடேலென்கிறதோடே அந்வயம். மருடியேலும் - மருளுதியாகிலும், மறப்பாயாகிலுமென்றபடி. மருள் மறப்பு, அவன்ஸௌசீல்யத்தைமறந்து ஸ்வாதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலே பயனைவிடுவோமென்று நினைப்பாயாகிலுமென்றபடி, நம்பி - பரிபூர்ணன, கல்யாணகுணபரிபூர்ணனென்றபடி பற்பநாபனை - பத்மநாபனை, ஸௌந்தர்யமிங்கே விவக்ஷிதம். விடேல்கண்டாய் - விடாதேகிடாய். * * ||௫||

மூ—பற்பநாபனுயர்வறவுயரும்பெருந்திறலோன்* எற்பரனை
என்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கேதன்னைத்தந்த* கற்பகமே

ஆ—கொண்டு தம்முடையநெஞ்சைக்குறைகொள்ளுகிறார். ௰
(பற்பநாபன்) அவன்நம்மைக்கைவிடிற்செய்வதென்னென்னில், அளவிறந்த அழகையுடையனாய் நிரவதிகதேஜஸ்ஸௌஹார்த்தகல்யாணகுணங்களையுடையனாய், என்னை ஸ்வதாஸ்வவிஷயபவேராஹ்யவஸ்துக்க ஸாநாஸமேவக ஸோமனுக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்த வரபேதாரனாய், என்னுடைய ஸம்ருத்தாய்,

இ—ரென்றது - உபாஸிக்கிறரென்றபடி. யதா, சவேக்ஷிக்கிறரென்றபடி. மணிமாமைகுறைவிலமே என்கிறவிடத்தில் சொன்ன ஸ்வபம் சவேக்ஷாவாவகமாயிராநின்றதிறே. ௰

பதினொன்றும்பாட்டு.

எம்பெருமான்ஸர்வஸ்வாதாரனாயிருக்க எற்பரனென்கிற வசத்தாலே என்னிற்காட்டிலும் பரனென்று விசேஷித்துச்சொல்லுகிறதென்னென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (அவனிதாதியால்) பற்பநாபனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவிறந்தவிதாதியால்) உயர்வறவுயரும் பெருந்திறலோன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவதிகதாதியால்) திறலென்றது - ஸர்வசக்திஸமமாவகமென்று கருத்து. ஆக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதேதாதியால்) கற்பகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரதேதாதியால்) என்னமுதமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ஸ—பற்பநாபன் - உந்நாலனான, இதுதாமோதரனுக்கு விசேஷணம். உயர்வற - ஸாபேக்ஷயா உச்ச்ராயமறும்படி, உயரும் - உச்ச்ரிதமாகாநின்ற, பெருந்திறலோன் - மஹாதேஜஸ்ஸையுடையவனான, திறல் - தேஜஸ், இதுவும் தாமோதரனுக்கு விசேஷணம். என்னை - அஸக்தனானவென்னை, ஆக்கி - ஸத்தாகப்பண்ணி, கொண்டு - ஸ்வீகரித்து, "யதேவைஷ வ்ருணுதே" என்கிறபடியே என்பக்கலஸிநேஹவிசேஷத்தைப் பண்ணியென்றபடி. எனக்கேதன்னைத்தந்த கற்பகம் - எனக்கே அஸாதாரண

மூ—ன்னமுதங்கார்முகில்போலும்வேங்கடநல்* வெற்பன்விசும்
பேர்பிரானெந்தைதாமோதரனே* ||கக||
தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை* யாமோ

ஆ—நிரதிஶயபோக்யமான திருமலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலே ஶ்லாக்யமான இந்த ஔஜ்வல்யத்தையுடையனாய், திருநாட்டில் நித்யஸூரிகளுக்கு நாயனாய், எனக்குஸ்வாமியாய், ஶ்ரியபதியான எம்பெருமானென்னையல்லது அறியான். ஆதலாலவனென்னைவிடானென்கிறார். * ||கக||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) கார்முகில்போலுமென்கிறதை வேங்கடத்திற்கு விஶேஷணமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) வேங்கடநல்வெற்பன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையித்யாதியால்) இவனுக்கு இந்த ஔஜ்வல்யமிலே ஸ்தானவிஶே(ஷ)த்தாலே வந்ததென்று வேங்கடத்தைக் கொண்டாடுகிறாரென்று கருத்து. விசும்போர்பிரானென்கிறதை விவரிக்கிறார் (திருநாட்டித்யாதியால்) தாமோதரனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீமதித்யாதியால்) "தத்ஸ்தாதாமோதரம் ஸம்யக்தாமோதரவாய நாக" என்றுநிரூபகமான ஶ்ரீமந்நாமத்தால் உதரபந்தநம் வ்யஞ்ஜிதமாகையாலே ஶ்ரியபதித்வம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. எற்பரனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) இதுக்கு பலதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) * * * * ||கக||

ஸ—மாக ஸாத்மாவைக்கொடுத்த க்ஷுத்ரக்ஷமான, என்னமுதம் - போக்யமான, கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்வெற்பன் - நீலமேகநிபவேங்கடவ்யோமஹகிரிநாதனான, விசும்போர்பிரான் - பரமவ்யோமவாஸிகளுக்கு உபகாரகனான, விசும்பிலேவஸிக்குமவர் விசும்போர். - எந்தை - ஸ்வாமியான, தாமோதரன் - தாமோதரன், எற்பரன் - பக்தன், "நாராயணபரோவேத:" என்கிறபடியே பக்தனென்றது - பகவத்வ்யாயவாச என்றபடி. ||கக||

தாமோதரனை - தாமோதரனை; தனிமுதல்வனை - அத்வீதீய காரணபூதனை, ஞாலமுண்டவனை - ஸம்ஹ்ருதஜகத்ரயத்தை

மூ—தாமறியவொருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள்* தாமோதர
னுருவாகியசிவற்குந்திசைமுகற்கு* மாமோதரமறியவெம்
மானையென்னாழிவண்ணனையே* ||௧௨||

ஆ—(தாமோதரனை) ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாய் ஸர்வஜகதேககாரணனாய், ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனுமிருந்த வெம்பெருமானை, ஒருவர்க்குந்தரமறியலாமோ வென்றுதொழுகிற பாஹ்யாப்யந்தரஶேஷித்வைகவஶ்யரான சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் எம்மானை யென்னாழிவண்ணனைத் தரமறியலாமோவென்றுகொண்டு அவனுடைய ஸ்வாமித்வைஶ்வர்யத்தைச்சொல்லி, ஸர்வஸமாஶ்ரிதனானவன் இவர்க்கெளியனாயிருக்கிறவனென்கிறார். * ||௧௨||

* பன்னிரண்டாம்பாட்டு. *

இ— தாமோதரனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) தனிமுதல்வனை யென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஞாலமுண்டவனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனுமென்று) தொழுகிற வென்கிறது சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் விஶேஷணம். தாமோதரனுருவாகியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாஹ்யேத்யாதியால்) திசைமுகர்க்குமென்கிறதற்கு அறியலாமோவென்கிறதோடே அந்வயம். இப்பாட்டுக்குக் கீழ்ப்பாட்டில் பூர்வவாக்யத்தோடே அந்வயமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ||௧௨||

ஶ—வயிற்றில்வைத்துரக்ஷித்தஸ்வாமியை, ஒருவர்க்குத்தரமறியவாமோ - நிலையறியப்போமோ, தரம் - நிலை, ஸ்திதியென்றபடி. என்றே - இப்படியநுஸந்தித்துக்கொண்டே, தொழுமவர்கள் - ஸேவிக்கும்ஸ்வபாவரான, இதுசிவர்க்கும்திசைமுகர்க்கும் விஶேஷணம். தாமோதரனுருவாகிய - தாமோதரனுடைய ரூபங்களான, தச்சரீரபூதரானவென்றபடி. சிவர்க்கும் - ருத்ரர்களுக்கும், ஏகாதஶஸங்க்யாவிஶிஷ்டத்வாத் பஹுவசநம். திசைமுகர்க்கும் - சதுர்முகர்களுக்கும், பஹுவசநம் ப்ரதிகல்பபேதாத். இதுக்கு அறியலாமோ என்கிறதோடே அந்வயம். எம்மானை - ஸ்வஸ்வாமியான, என்னாழிவண்ணனை - ஶ்யாமஸௌந்தர்யவர்ணனை, தரமறியவாமோ - நிலையறியப்போமோ. ||௧௨||

மூ—வண்ணமாமணிச்சோதியையமரர் தலைமகனைக் * கண்ணனை
நெடுமாலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் * பண்ணியதமிழ்
மாலையாயிரத்துள்ளிவைபன்னிரண்டும் * பண்ணிற்பன்னி
ருநாமப்பாட்டண்ணல்தாளணைவிக்குமே * * ||கங||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(வண்ணமாமணி) இத்திருவாய்மொழி வல்லாரெம்பெருமானைப்பெறுவாரென்கிறார். * * * ||கங||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிகமனம்.

இ— பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழி த்ராவிடியால்) * * * * ||கங||

ப—வண்ணமாமணிச்சோதியை - வர்ணஶாலியான நீலமணியினுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸுபோல் ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, அமரர் தலைமகனை - நித்யஸூரிகளுக்கு அதிபதியானவனை, தத்ஸ்வாமியானவனென்றபடி. நெடுமாலை - தீவ்ரவ்யாமோஹஶாலியான, ஆஶ்ரிதஸம்பந்தி விஷயத்திலும் தீவ்ரஸ்நேஹியானவென்றபடி. கண்ணனை - க்ருஷ்ணனைக்குறித்து, தென்குருகூர்ச்சடகோபன்பண்ணிய - ஸாரஸ்யாஸ்வாரஸ்யகாநிவர்ஹகஸம்கோசவிநிர்முக்தமான, தமிழ்மாலை - த்ராவிடஶப்தஸந்தர்ப்பரூபமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, பண்ணில் - ராகவிஶேஷத்திலே, பாடப்பட்ட இவை (பன்னிருநாமப்பாட்டு) கேஶவாதித்வாதஶநாமகதிதங்களானபாட்டுக்கள் பன்னிரண்டும், அண்ணல்தாள் - ஸ்வாமியினுடைய திருவடிகளை, அணைவிக்கும் - ஸம்ஶ்லேஷிப்பிக்கும், ப்ராபிக்குமென்றபடி. ||கங||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவயி ஸ்ரீஶைலநாத
ராமாநுஜதாஸாய ஶேஷிகாய நம:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:
(கேசவன்றமர்.)

ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாநாத் விஹகபதிரதஜநநீ வத்ஸஸ்ரீஶ்ரீத
ஶ்ரீ விஷ்வக்வ்யாப்த்யா ஸ்வதீக்ஷாவிஜிதநிரவஸ்யஸ்வாம்ஸ்ய ஸம்
ஹ்ருஷ்டிதாயீ । விஶ்வைஶ்வர்யாத்ஸநாம ஸ்வவிஷயவரஸநாஸ்வா
ஸ்ரீதவர்ஷயோக்த்ய: ஸ்வாந்தேஶிகோஷ்யமாஸ்வாஸ்யதூரோக்த
ஸஜ்ஜநதிதயா ஆஶ்ரயாவ்யாஹிதாஞ்சே ||உங||

ஆ — தா — (ஸர்வாதி:) கேசவன்தமரித்யாதி- "கேஶாதிஸங்ஜ்ஞோ ஜநார்த்தந" இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வகாரணமாய், (ஸர்வநாத:) நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும் நாதன் - ஸர்வஸ்வாமியுமாய், (ஸ்ரீஹரி வநஜநிகேதஸேவ்ய:) மாதவனென்றதே கொண்டு - பெரியபிராட்டியாருக்குவல்லபனாய், (ஸ்வாஶ்ரிதாயீ) எமரேழேழுபிறப்பும் மேவுந்தன்மையுமாக்கினான் - ஸஹவாஸ ஆஶ்ரிதருண்டாகவேண்டுமென்று ஆசிக்குமவனாய், (விஷஹ்ருத்வாஸ்த்ராதிதீப்த:) விட்டிலங்குகருஞ்சுடரித்யாதி - நிரவயிகதேஜோரூபவனுமாய், (விதநிரஸந:) மதுசூதனையன்றிமற்றிலேன் - விரோதிநிரஸநனுமாய், (ஸ்வாம்ஹ்ரிஸக்தஹ்ருதாயீ) நின்பாதபங்கயமே மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் - தன்திருவடிகளிலே அநந்யப்ரயோஜநையான ஸக்தியை ஆஶ்ரிதர்க்குக்கொடுக்குமவனாய், (விஶ்வத்ரைவிக்ரமாங்க:) வாமனனென்மரகதவண்ணன் - ஸ்வாபேக்ஷயாலே அபஹ்ருதமான ராஜ்யத்தைமீட்கைக்காக வாமநரூபத்தையுடையனுமாய், (ஸ்விஹவரஸத:) சிரீதரன்செய்ய தாமரைக்கண்ணனென்றென்றிராப்பகல் - தன்னுடைய ஸ்ரீயப்பதித்வ புண்டரீகாக்ஷத்வாதிகளாகிற வைஶ்வரூப்யத்தை ஸர்வகாலமும்சொல்லியலற்றுப்படி பண்ணுமவனாய், (ஸ்வாங்க்ரிநிஸர்வஸம்யோஜ்ய:) இருடீகேசனெம்பிரானித்யாதி - ஹ்ருஷீகேஶனுகையாலே ஆநந்தஸத்தன்திருவடிகளில்நின்றும் பேராதபடி நிவர்த்திக்கவல்லவனுமாய், (ஸ்வாஸேவ்ய:) எற்பரனென்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்தகற்பம் - ஸ்வாதீநமாகவேதநரை அதிகளாக்கித்தன்னை அநுபவிக்கக்கொடுக்குமவனாய், (பத்மநாபா) தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை - "தாமோதரம்பத்மநாபம்" என்கிறபடியே பத்மநாபர்க்கு ஶோகஸ்ஹனான தாமோதரத்தை யுடையனுமாயிருக்கிறவெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்பத்தியஸம்பத்திகளுக்கும் ரக்ஷகனென்று "கேசவன்றமர்" என்கிற தாமோதரநாமமெயிலே ஆழ்வார்அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். * * * ௱உகா

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ — அணைவதரவணைமேற்பூம்பாவையாகம்*புணர்வதிருவரவர்

ஆ — (அணைவது) தாமோதரனே என்கிறபாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தைத் தம்முடைய ஸ்ரீ த்ருதீயத்தாலே ஸவிஸ்தாரமாக உபபாதித்து இப்படி ஸௌலப்யனான எம்பெருமானை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்று பரரைநோக்கியருளிச்செ

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — "தாமோதரனே" என்கிறபாட்டிலே ஸௌலப்யஞ்சொல்லியிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலும் அதைச்சொல்லுவானேனென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தாமோதரனையித்யாதியால்) ப்ரஸ்துதமானஸௌலப்யத்தை உபபாதிக்கிறதாகையாலும் அவனை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்று உபதேசிக்கையாலே யித்திருவாய்மொழிக்குத் தாத்பர்யமாகையாலும் புநருக்திதோஷமில்லையென்றதாய்த்து. ஆஸ்ரயியுங்கோளென்றது - மோக்ஷார்த்தமாஸ்ரயியுங்கோளென்றபடி. "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்று மோக்ஷாபேக்ஷைகளையிறே மேல்சொல்லப்புகுகிறது. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு மோக்ஷப்ரதத்வமென்கிற ஸமுதாயார்த்தம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. யத்வா-ஆஸ்ரயியுங்கோளென்றது - ப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்றபடி. ப்ராப்யத்வமிறே இவ்விரண்டாம்பத்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. இப்பத்திலே "மோக்ஷப்ரதம்" மென்று த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரத்திலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹஞ்சொன்னது மோக்ஷப்ரதத்வம்சொன்னபடியன்று. மற்றதென்னில்; மோக்ஷதசையிலே பரமஸாம்யமிருக்கையைச்சொன்னபடி. இவ்வர்த்தம் மோக்ஷதசாம் என்றதே மோக்ஷஸாரஸ்யதசாம் என்றும் மோக்ஷஸாம்யம்மோக்ஷதோ' என்றும் தாத்பர்யரத்நாவளியிலே சொல்லுகையாலே வ்யக்தமா

பத — அரவணைமேல் - நாகசயநத்தின்மேலே, அணைவது - கண்வளர்ந்தருளுவது, ஸாவதாரமிதம். பூம்பாவை - ஸாநுரூபையானஸ்ரீயினுடைய, பெரியபிராட்டியாருடையவென்றபடி. பூம் - ஸௌந்தர்யம், பாவை - ஸ்ரீ, ஆகம் - திருமேனியை, புணர்வது-

மூ — முதலுந்தானே*யிணைவனாமெப்பொருட்கும் வீடுமுதலாய்*
புணைவன்பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே* ॥௧॥

ஆ—ய்கிறார், ஸாமாந்யஶங்காஸ்பதமாகையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகை யாலும், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனாகையாலும், ஸர்வா த்மஸஜாதீயதயாவதீர்ணனைக்கொண்டு ஸர்வஜநரக்ஷகனா கையாலும், ஶேஷாஶேஷிகளுக்கு ப்ரதிபந்தக நிவர்த்தகனைக் கொண்டு மோக்ஷப்ரதனாகையாலும், நாராயணனே ஸர்வேஶ்வ

இ—கிறது. இங்கு ரஸாவஹமாவது மோக்ஷமாகையால் ப்ரா ப்யஸம்ஶயிதமாகிறது, அவரை நோக்கியென்கிறவித்தாலே ஸங்க தியும்ஸங்கதியும். எங்ஙனேயென்னில்; தம்முடைய அநுபவங்க ளும் தான்பெற்றபேற்றைப்பெற்றார்களென்று கீழ்த்திருவாய்மொ ழியிலே அநுஸந்தித்தவாறே இஸ்ஸம்ஸாரியை நாட்டார் எல்லாரும் பெறவேணுமென்றபிநிவேஶம்பிறந்து தத்வமாக அவர்களைக்கு றித்து உபதேஶிக்கிறாரென்றிப்படி ஸங்கதிஸங்கதிகள். *

முதற்பாட்டு.

அணைவதரவணைமேலென்கிறது ஸௌலப்யமென்றுகாட் டுகிறார் (ஸாமேதாதியால்) இருவரவர்முதலுந்தானே யென்கிற தையும் ஸௌலப்யமாக்கியுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மேஶாதியால்) எ ப்பொருட்கு மிணைவனாமென்றநயித்து ஸௌலப்யமாக்கி அது க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஸஜாதீ யஸம்ஸ்தேவமநுஷ்யாதிவாம். பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு என்கிற தையுரைக்கிறார் (ஶேஷாஶேஷிகளுக்குமென்று) புணைவனும்என் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதீத்யாதியால்) வீடு

ம—ஸம்ஶ்லேஷிப்பது. அவரிருவர் - ப்ரஸித்தரான இருவர்க்கு ப்ரஹ்மாதிகளுக்கென்றபடி. முதலும் - காரணமும், தானே எப்பொருட்க்கும் - ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும், தேவமநுஷ்ய தீர்த்யாதிபதார்த்தங்களுக்குமென்றபடி. இணைவனும் - ஸஜாதீய னும், ஸஜாதீயனாய் அவதரிக்குமென்றபடி வீடுமுதலாம் - மோ க்ஷஸாதனமுமாம், பிறவிக்கடல் - ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தை, நீந்துவா ர்க்கு - திதீர்ஷுக்களுக்கு, புணைவன் - தெப்பமாவன், புணை தெப்பம். "விஷ்ணுபோத" மென்னக்கடவதிறே. * ॥௧॥

மூ—நீந்துந்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வெவையு* நீந்துந்துய
ரில்லாவீடுமுதலாம்* பூந்தண்புனற்பொய்கையானையிடர்க
டிந்த* பூந்தண்டுழாயென்றனிநாயகன்புணர்ப்பே* ॥௨॥

ஆ—ரனென்கிறார். * * * ॥௧॥

(நீந்தும்) வீடுமுதலாமென்கிறவர்த்தத்தை விவரிக்கிறது. ஜந்மஜராமரணாத்யவஸ்தித ஸர்வது:கரஹிதமான மோக்ஷத்

இ— முதலாயென்கிறதையும் ஸாதநமாக்கியுரைக்கிறார் (மோக்ஷேத்யாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாராயணேத்யாதியால்) * * * ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வீடுமுதலாமென்றிப்பாட்டிலும் சொல்லுகை வாநராக்கியன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (வீடித்யாதியால்) பிறவியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜந்மஶப்தத்தாலே) உட்படமற்றெவ்வெவையும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜராத்யாதியால்) நீந்துந்துயரில்லா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவஸ்திதேத்யாதியால்) வீடுமுதலா மென்கிறதை யுரைக்கிறார் (மோக்ஷேத்யாதியால்) தனிநாயகன்புணர்ப்பு என்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்திற்கு அபிப்ரா

ப—பூந்தண்புனற்பொய்கை - வாஸித்து ஶீதளமான புனல்களை ஜலங்களையுடைத்தான பொய்கையில் ஸரஸ்ஸில், யானை - கஜத்தினுடைய, இடர் - து:கங்களை, கடிந்த - நிரஸித்தவனான, பூம் - ஸுந்தரனான, தண்டுழாய் - ஶீதளதுளஸீகனான என்தனிநாயகன் - அஸாதாரணஸ்வாமியுடைய, ஆனையிடரைப் போக்கினதைத்தம்முடைய இடரைப்போக்கினதாக நினைக்கிறார். புணர்ப்பே - ஸங்கல்பமே, இதற்குவீடுமுதலாமென்கிறதோடே அந்வயம். நீந்தும் - நீந்தப்படாநின்ற, இவ்வர்த்தமான நிஷேதத்தாலே நீந்திமுடியாதென்று தோற்றுகிறது. து:ஸ்ஸஹமானவென்றபடி. துயர் - து:கங்களையுடைத்தான, பிறவியுட்பட - ஜந்மம்முதலாக, மற்றெவ்வெவையும் - இன்னும் நாநாவிதங்களான, நீந்துந்துயரில்லா - து:ஸ்ஸஹங்களான து:கங்களில்லாத, வீடு - மோக்ஷத்திற்கு, முதலாம் - ஸாதநமாம். ॥௨॥

௩ புணர்க்குமயனுமழிக்குமரனும்*புணர்த்ததன்னுந்தியோடா
கத்துமன்னிப்* புணர்த்ததிருவாகித்தன்மார்விற்றன்சேர்*
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பெங்கும்புலனே* ॥௩॥

ஆ—திற்றுக்காரணம் எம்பெருமானோடுள்ள ஸம்பந்தம்; அதெங்கே கண்டோமென்னில்; ஸ்ரீ ஹேமஜதழ்வான்பக்கலிலே கண்டோமென்கிறார். * * * * * ॥௨॥

(புணர்க்கும்) ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவுக்கும் தன்னுந்தியை யாச்ரயமாகக்கொடுத்துவைக்கும்; ஜகத்ஸம்ஹர்த்தாவான

இ—யமருளிச்செய்கிறார் (அதெங்ஙனேயிருக்கிறபடியால்) ॥௨॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

புணர்க்குமயன் தன்னுந்தியோடு என்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதிதஸ்ருஷ்டிபால்) அழிக்குமரன் ஆகத்துமன்னி என்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்ஸம்ஹர்த்ருத்வபால்) இத்தாலிருவர் முதலுந்தானென்கிற

ப—புணர்த்த - ஸ்ருஷ்டித்த, ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. தன்னுந்தியோடு - ஸ்வநாபியோடேகூட, ஆகத்து - ஸ்வதேஹத்திலே, ஆகம் - தேஹம், மன்னி - ப்ரதிஷ்டிதராய், திருநாபியிலும் திருமேனியிலும் ப்ரதிஷ்டிதராயென்றபடி. இதுயதாஸங்க்யமாக அயனுக்கும் அரனுக்கும் விசேஷணம். புணர்க்குமயனும் - ஸ்ருஷ்டிக்கும்ஸ்வபாவனான அயனானவன், ப்ரஹ்மாவென்றபடி. அழிக்கும் - ஸம்ஹரிக்கும்ஸ்வபாவனான, அரனும். ஹரனானவன், ருத்ரனென்றபடி, தன்னுந்தியிலேமன்னி புணர்க்குமவனானவயனும், தன்னாகத்து மன்னிடழிக்குமவனான அரனுமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. தன்மார்வில் - வக்ஷஸ்ஸில், புணர்த்ததிருவாகி - ஸம்ஸ்லிஷ்டலக்ஷ்மீகனாய், புணர்ப்பவத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கும்ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கும் வ்யாபாராதாரத்துக்கும் வாசகமாகச்சொல்லுவர்கள். தான் - ஸ்வயம், சேர்புணர்ப்பன் - ஸமஸ்தவ்யாபாரவான், நாமஸ்தலயிகத்திலேஜதிசேஷம். சேர்கை ஸமிக்கை, புணர்ப்பையுடையவன் புணர்ப்பன். பெரும்புணர்ப்பு - உதாரவ்யாபாரங்கள், ஸர்வவிஷயங்களான ஸங்கல்பவிசேஷங்களானவ்யாபாரங்களென்றபடி. எங்கும் - ஸகலத்துபுலனே-

மூ— புலனைந்துமேயும்பொறியைந்துநீங்கி* நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்* அலமந்துவீயவசுரரைச்செற்றான்* பலமுந்து

ஆ— ருத்ரனுக்கும் தன்றிருவுடம்பையாஶ்ரூடமாகக்கொடுத்துவைக்கும்; ஸர்வலோகேஶ்வரியானபிராட்டிக்கும் தன்திருமார்வைக்கொடுத்துவைக்கும்; திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளும்; இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ விஹாரஸ்தலமானதிவ்யதேஶங்களெங்கும்ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥ ௩ ॥

(புலன்) ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிவ்ருத்தராய்க்கொண்டு நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் இப்படி ஸர்வேஶ்வரனிருந்த வெம்

இ— வடித்தைவிவரிக்கிறதிப்பாட்டென்றுஸம்க்ஷேபஸங்கதி. புணர்த்ததிருவாகித்தன்மார்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) தான்சேர்புணர்ப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதியால்) பெரும்புணர்ப்பென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) எங்கும் புலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்குமித்யாதியால்) * * ॥ ௩ ॥

* நாலாம்பாட்டு. *

ப்ரதிஜ்ஞாவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகம் ப்ரகாரவிஶிஷ்டப்ராப்தியத்தைஸமர்த்திக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது கீழ்ப்பாட்டிலுக்தரீத்யாவென்றபடி. கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலேஸர்வே

ஶ்வரப்ரத்யக்ஷங்கள், ஸாப்ரவிஶங்களென்றபடி. * ॥ ௩ ॥

புலனைந்து - விஷயபஞ்சகத்தை, மேயும் - அநுபவிக்கும் ஸ்வபாவமான, விஷயப்ரவணஸ்வபாவமானவென்றபடி. பொறியைந்து - இந்த்ரியபஞ்சகம், நீங்கி - நிவ்ருத்தமாய், இந்த்ரியவஶ்யத்வம் நிவ்ருத்தமாயென்றபடி. நலமந்தமில்லது - ஆநந்தத்துக்கந்தமில்லாத, நிரவதிகாநந்தாவிர்பாவமானவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, நாடு - தேஶத்தை, ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்தையென்றபடி. புகுவீர் - ப்ரவேஶிக்க இச்சையுடையீர்கள், அலமந்து - வ்யாகுலப்பட்டு, வீய நஶிக்கும்படி, அசுரரை - அஸுரரை, செற்றான் - ஸம்ஹரித்தவனுடைய, பலமுந்து - முன்னே

மூ— சீரிற்படியிலோவாதே* ௩௪
ஓவாத்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வெவையு* மூவாத்
தனிமுதலாய்மூவுலகுங்காவலோன்* மாவாகியாமையாய்மீ

ஆ—பெருமானுடைய அப்ரதிஸம ஸௌஹார்த்தமான கல்யாண குணங்களிலேஓவாதேபடியுங்கோளென்கிறார். * * ௩௪

(ஓவா)இணைவனாம்என்கிறவர்த்தத்தை விவரிக்கிறது. ஸம்ஸார வகர்த்ருத்வலக்ஷணங்களையாலும், ப்ரஹ்மஸாதாதி தைவர்களு

இ—ஶ்லோகத்தை யுபபாதித்து இப்படி ஸகலேஶ்வரனாகையா லே யவனுடைய குணங்களை ப்ராவ்யங்களாகப்பற்றுங்கோளெ ன்றுபதேஶிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகஹிவெருமிதே. பலமெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயெத்யாதி யால்) சீரிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (கல்யாணெத்யாதியால்) ௩௪

✻ஐந்தாம்பாட்டு.✻

இணைவனாமெப்பொருட்கு மென்று கீழே யவதாரங்களைச் சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுமவற்றைச் சொல்லுவானேனென்ன கவதாரிப்பிக்கிறார் (இணைவனித்யாதியால்) ஓவாயித்யாதிமுதலா யித்யந்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸம்ஸாரெத்யாதியால்) இது-ஸௌலப்யமென்றுகருத்து. தேவாதியென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஶ—ஸர்வதேவமான, உபாயபூமியிலேதானே ஸௌஹார்த்தமான வென்றபடி. சீரில்-கல்யாணகுணங்களிலே,ஓவாதே- விச்சேதமின் றியே, ஸௌஹார்த்தையாலே விடமாட்டாமலென்றபடி. படியின்-படிந்துவர்த்தியுங்கோள், தந்நிஷ்டராயிருங்கோளென்றபடி.௩

ஓவாத்துயர் - விச்சேதரஹித துக்கவ்யாப்தமான, பிறவியுட் பட - ஜந்ம்முதலாக, மற்றெவ்வெவையும் - இன்னுமுள்ள நாநா விகாரங்களுக்கும், வ்ருத்திஜராமரணாதிகளுக்கு மென்றபடி. மூவாத்தனிமுதலாய் - உபாதேயமாகாதே அத்விதீயகாரணமாய், தான்கொடுத்த கரணகளேபரங்களைக்கொண்டு ஜகத் விபவஸ்ருஷ்டிராகாரிற்கச்செய்தேயும் கைவிடாதே யிவர்பக்க லாசையாலே யுத்தரோத்தரம் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணுமவனு யென்றபடி. மூவுலகுங்காவலோன் - த்ரிலோகத்துக்கும் ரக்ஷ கனு, தேவாதி - தைவர்களுக்காதியான, காரணமானவெ

மூ—னாகிமானிடமாம்* தேவாதிதேவபெருமானென் தீர்த்தனே ||

தீர்த்தனுலகளந்தசேவடிமேற்பூந்தாமம்* சேர்த்தியவையே
சிவன்முடிமேற்றான்கண்டு* பார்த்தன்றெளிந்தொழிந்த

ஆ— க்ருத்காரணமறிதனுப் அபர்வறுமமரர்களுக்கு ஸ்வாமியா
கையாலும், ஸமஸ்தஶேஷித்வப்ரத்யநீக ளாகையாலும், ஜீவ
ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸ்வஸங்கல்பத்
களாகையாலும், அவனே ஸர்வேஶ்வரனென்கிறார். ||௫||
(தீர்த்தன்) பாவனனாவனுடைய பாவனத்வத்தைப்ரகா

இ—(ஸ்ரீஹேத்யாதியால்) தேவபெருமானென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(அபர்வறுமித்யாதியால்) தீர்த்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) இவையெல்லாம் ஹேதா
ர்த்தமென்றுகருத்து. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஜீவேத்யாதியால்) ஸ்ருஷ்ட்யுபயவதாரத்தைச் சொ
ன்னது ஜீவோஜ்ஜீவநத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று கருத்து.
மூவுலகுங்காவலோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (அவனேயித்யாதியால்) * * * * ||௫||

.ஆறாம்பாட்டு.

தீர்த்தனென்கிறதற்கு உலகளந்தசேவடியென்று ஸ்ரீவிக்ரம
வ்ருத்தாந்தத்தை ஸர்வோபகாரகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (பாவனீத்யாதியால்) சேவடிமேலித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய

ஸ—ன்றபடி. தேவபெருமான் - நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியான,
என்தீர்த்தன் - ஶுசியனான தீக்ஷ்ணன், மாவாகி - அஶ்வமாய், ஸ்ரீ
வராஹமென்றபடி. ஆமையாய் - கூர்மமாய், மீனாகி - மத்ஸ்ய
மாய், மானிடமாம் - ஶ்ரேஷ்டனுமவன், ராமக்ருஷ்ணாதிவனு
மவனென்றபடி. * * * * ||௫||

தீர்த்தன் - நிமலனுடைய, பாவநஸ்வபாவனான ஸ்வாமியி
னுடைய, இதுக்குச்சேவடியோடே அந்வயம். உலகளந்த - லோக
ங்களையளந்தருளின, சேவடிமேல் - சிவந்த அழகிய திருவடியின்
மேலே, பூந்தாமம் - புஷ்பமாலையை, சேர்த்தி - ஸமர்ப்பித்து
அவையே - அந்தபுஷ்பங்களையே, சிவன்முடிமேல் - சிவனுடைய

மூ— பைந்துழாயான்பெருமை*பேர்த்தொருவராற் பேசக்
கிடந்ததே* ॥௬॥
கிடந்திருந்துநின்றளந்துகேழலாய்க்கீழ்ப்புக்* கிடந்திடுந்
தன்னுள்கரக்குமுமிழும்*

ஆ—வஞ்சிக்கையாலே ருத்ரன் வஸிஷ்டனானான், யாவனொருவன் திருவடிகளிலேசாத்தின பூந்தாமம் ருத்ரன்தலையிலே காணப்பட்டது. அங்ஙனேயிருந்த பைந்துழாயான் பெருமை ஸாத்யவிஷயமன்றோ; சொல்லவேணுமோ?வென்கிறார். ॥௬॥

இ— மருளிச்செய்கிறார் (யாவனொருவன் திருவடியித்யாதியால்) பேசக்கிடந்ததே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யவிஷயமன்றோவித்யாதியால்) * ॥௬॥

ப—ஶிரஸ்ஸின்மேலே, தான்கண்டு- ருத்ரர்சொல்லக்கேட்கையன்றிக்கே ஸ்வயமேவ ஸாக்ஷாத்கரித்து, பார்த்தன் - அர்ஜுநன், தெளிந்தொழிந்த - நிஶ்சயித்துத்தீர்ந்த, அர்ஜுநனாலே நன்றாக நிஶ்சயிக்கப்பட்ட தானவென்றபடி. பைந்துழாயான்பெருமை - பச்சைத்துழாயையுடைய ஸ்வாமியினுடைய வைபவமானது, பேர்த்துமொருவரால் - பின்னையுமொரு ஜநங்களாலே, அர்ஜுநனைத்தவிரப்பின்னையும் சிலராலேயென்றபடி. பேசக்கிடந்ததே - ப்ரதிபாதிக்கவேண்டியிருந்ததோ. * * * ॥௬॥

கிடந்து - ஸ்ரீரங்கம் புளிங்குடி முதலான திவ்யதேசங்களிலே ஶயித்து, இருந்து - வரகுணமங்கைமுதலான திவ்யதேசங்களிலே வீற்றிருந்து, நின்று - வைகுந்தம் வேங்கடாசலமும்முதலான திவ்யதேசங்களிலே நின்று, "புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கை யிருந்துவைகுந்தத்துள்நின்று" என்றுதாமேயருளிச்செய்தாரிறே. அளந்து - த்ரிவிக்ரமனாய்த் திருவடியாலே அளந்து, கேழலாய் - வராஹமாய், கீழ்புக்கு - ப்ருத்விக்குக்கீழே ப்ரவேசித்து, இடந்திடும் - ஜலஸந்நிதியிலே யொட்டிக்கிடந்த ப்ருத்வியைக்கீண்டெடுக்கும், தன்னுள்கரக்கும் - ப்ரளயத்திலே வடதளஶாயியாய்க்கொண்டுதன்னுதரத்துக்குள்ளேமறைத்துவைக்கும், உமிழும்-ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே உத்காரம்பண்ணும், பாரென்னும்

மூ—தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும்பாரென்னும்* மடந்தையை
மால்செய்கின்றமாலார்காண்பரே* ॥எ॥
காண்பாராரெம்மீசன்கண்ணனையென்காணுமா* றூண்பேசி
லெல்லாவுலகுமோர்துற்றாற்றா* சேண்பால்வீடோவுயிரோ
மற்றெப்பொருட்கு* மேண்பாலுஞ்

ஆ—(கிடந்து) எம்பெருமான்றனக்கிந்தஜகத்தானது ஐச்வர்ய-வைச்வர்யவிஷயமாயிருக்கையாலே அவனுக்கேசேஷமென்கிறார். ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானி த்ருஷ்டியால்) பூமியைச்சொன்னது ஜகத்துக்கெல்லா முபலக்ஷணமென்று கருத்து. * * * ॥எ॥

ப—மடந்தையை - பூமியென்றும் சொல்லப்படுகிறபிராட்டியை, பார்-பூமி. தடம்பெருந்தோள்-விசாலஸுந்தரபுஜங்கள், ஆர - த்ருப்தங்களாம்படி - தழுவும் - ஆச்லேஷிக்கும், மால்செய்கின்ற - ஸர்வேச்வரனாலே செய்யப்படுகிற, மால் - வ்யாமோஹத்தை, பூமிவிஷயவ்யாமோஹகார்யங்களையென்றபடி. ஆர்காண்பார் - ஆர் பரிச்சேதிப்பார், ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதென்றபடி. * * * * ॥எ॥

எம்மீசன் - ஸ்வஸ்வாமியாய் ஸர்வேச்வரனை, கண்ணனை க்ருஷ்ணனை, காண்பார் - அறியவல்லார், ஆர் - ஒருவருமில்லையென்றபடி. பரிச்சேதிக்க வல்லாரில்லையென்கை. காணுமாறுஎன்?- காணும்ப்ரகாரமேது. பரிச்சேதிக்கும் ப்ரகாரமுமில்லையென்றபடி. இத்தையுபபாதிக்கிறது மேல். ஊண்பேசில்- ப்ரளயகாலத்தில் அவனுடைய பக்ஷணத்தை ச்சொல்லிப்பார்க்கில், எல்லாவுலகும் - ஸர்வலோகங்களும், ஓர் துற்று - ஏககபளத்துக்கு, ஆற்றா - பர்யாப்தமாகாது. ‘ப்ரவேசம் ஸாகரஸஹ யேஜகமவ பர்வதாணவம், ஸ்ரீபாயஸ்வ ஸமவாப்தம் ஸம்ஹாரணம் ஸாரிம்’’ என்றதிறே. சேண் - ஔஜ்ஜ்வல்யம். பால்-ஸ்வபாவம், சேண்பால்வீடோ - ஔஜ்ஜ்வல்யஸ்வபாவமான பரமபதமென்ன, உயிரோ-க்ஷேத்ரஜ்ஞஸமஷ்டியென்ன, ஓவென்றது - ஆச்சர்யம், மற்றெப்பொருட்கும்- இன்னுமுண்டான ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும்,

மூ—சோரான்பரந்துளனுமெங்குமே* ॥அ॥
எங்குமுளன்கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்* திங்கில்லையாலெ
ன்றிரணியன்றூண்புடைப்ப* வங்கப்பொழுதேயவன்வீயத்

ஆ—(காண்பார்) ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திமானநியமநஸாமர்த்யஞான எம்பெருமானுடைய ஸர்வவ்யாபகத்வ மொருவர்க்கறிகைக்கு ஹேதுவோ வென்கிறார். * * * * * ॥அ॥
(எங்கும்) ஸ்ரீகாயமோகத்தன்னுடைய ஸர்வாந்தராத்மத்வத்தைப் ப்ரத்யக்ஷமாக்கியருளின வெம்பெருமானுடைய ஸர்வ

* எட்டாம்பாட்டு. *

இ— த்விதீயவாக்யத்தை ஸம்க்ஷேபிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திமானஸ்வபாவத்தாலே) எம்மீசன்யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நியமநஸாமர்த்யத்தால்) உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவ்யாபகஸ்வபாவத்தாலே) காண்பாராரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதியால்) பரிச்சேதிக்கைக்கு விஷயமோவென்றபடி. * * ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு.

வாக்யத்தின்க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகாயமித்யாதியால்) ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாதயமாக வென்றபடி, என்சிங்கப்பிரான் பெருமையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) ஆராயுஞ்சீர்மைத்தென்கிறதை விவரிக்கிறார்

ப—   ஏண்பாலும் - எட்டுவாஸ்துக்களையும், ஏணென்றது - அஷ்டஸம்வ்யாவாசகம். சோரான் - விடான், எங்கும் - ஸர்வத்ர, பரந்து - வ்யாபித்து; உளனும் - வித்யமாநனுமிருக்கும், ஆகையால் பரிச்சேதிக்க முடியாதென்றுகருத்து. * * ॥அ॥
கண்ணன் - க்ருஷ்ணன், எங்கும் - ஸர்வத்ர, உளன் - வித்யமாநன், என்றமகனை - இப்படிசொன்ன புத்ரனை, காய்ந்து - கோபித்து, இங்கில்லையால் - இங்கேயில்லையே, என்று - இப்படி சொல்லி, இரணியன் - ஹிரண்யன், தூண்புடைப்ப - ஸ்தம்பத்தைப் ப்ரஹரிக்க, அங்கு - அந்தஸ்தம்பத்திலே, அப்பொழுதே - அந்தக்ஷணத்திலே, அவன்வீய - அந்தஹிரண்யன் நசிக்கும்படி, தோன்றிய - ப்ராதுர்பவித்த, என்சிங்கப்பிரான்.

ரூ—தோன்றியவென்* சிங்கப்பிரான்பெருமை யாராயுஞ்சீர்
மைத்தே* ||கூ||
சீர்மைகொள்வீடுசுவர்க்கநரகீறு* ஈர்மைகொடேவர்நடு
வாமற்றைப்பொருட்கும்* வேர்முதலாய்வித்தாய்பரந்து

ஆ—ஶ்ரீவராஹநரஸிம்ஹௌ யொருவர்க்காராயநிலமோ? ஆனபின்பிங்
ஙனேயிருந்தவிவனை ஆராயியுங்கோளென்கிறார். * ||கூ||
(சீர்மை) ஸர்வஸர்வ ஜ்ஞஸௌஷமவாராஷாணங்

இ—(ஒருவர்க்கித்யாதிபால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார்(ஆனபின்பித்யாதிபால்)பரந்துளனுமெங்குமென்று கீழ்ப்பாட்டி
லேசொன்ன அர்த்தத்தை விவரித்தாரிப்பாட்டிலே யென்றிப்படி
ஸம்ஹதிகஹிதெ. * * * * ||கூ||

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

ஸ்வயமேவாக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸ்வமேத்யாதியால்) ஈர்மைகொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு

ப—ஶ்லோகியாய் ஸிம்ஹவிபாய் உபகாரகனானவனுடைய,
பெருமை-வைபவம், ஆராயுஞ்சீர்மைத்தே- விசாரிக்கும் ஸ்வபாவத்
தையுடைத்தோ, ஒருவராலும் விசாரித்தறிய ஶக்யமன்றென்றப
டி. சீர்மையுடைத்தானது சீர்மைத்து. * * ||கூ||

சீர்மைகொள்வீடு — ஶ்லாக்யதையைக்கொண்டிருக்கிறமோ
க்ஷம், ஸர்வாத்யக்ஷபா ஶ்லாக்யமான மோக்ஷமென்றபடி. சுவ
ர்க்கு - ஸ்வர்க்கம், நரகு - நரகம், ஈறு - ஈறுக, ஈறு - அவயிகீ, ஈர்
மைகொள்தேவர் - ஈர்மையைக்கொண்டிருக்கிற தேவர்கள், ஈர்
மை - தைவிய்யம், ஸாவஹோத்ருகமும் ஞாகேவஹோத்ருக
முமாகிற தெய்வியபாகரான தேவாத்ராதாக்களென்றபடி.
நடுவா — மத்யமாக, மற்றைப்பொருட்கும்- உக்தவ்யதிரிக்த ஸவ
ஸ்தூாக்களுக்கும், அவெதநங்கள்முதலாக, ஹோத்ருதயாதி
தேரயிகரான வெதநர்நடுவாக, மோக்ஷஸம்நாரகங்க ளவயி
யாக விப்படி யெல்லாவதாஸங்களுக்குமென்றபடி, வேர்முதலா
ய் - வேருக்குள்ளே ஆபாநமாய், ஆயாநமானவேர்போலே
ஆதாரமாயென்றபடி. வித்தாய் — பீஜமாய், பரந்து — வ்யாபித்

மூ—தனிநின்ற கார்முகில்போல்வண்ணனென்கண்ணனைநான்
கண்டேனே* ।௰।
கண்டலங்கள்செய்யக்

ஆ—களுக்கும் நாகாத்ய வைராக்ஷஸங்களுக்கும் இவற்று க்குஹேதுக்களான தேவாதிஸ்தாவராந்தமான ஸகலாத்மவர்க த்துக்கும் பாலகனாய், காரணபூதனாய், நியந்தாவாய், ஸ்வதந்த்ர ஸஜாதீயவிஜாதீய வ்யாவ்ருத்தமஹாவிபூதியையுடையனாய் நின்ற வெம்பெருமானை நான்காணப்பெற்றேனென்றுகொண்டு ஸ்வலாபத்தைப்பேசிமுடிக்கிறார். * * ।௰।

இ—ளிச்செய்கிறார் (இவற்றுக்கித்யாதியால்) தேவர்கடுவாமற்றெப் பொருட்குமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) வேர்முத லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாலகனாயெ ன்று) வித்தாயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (காரணேத்யாதியால்) பாந்து என்கிறதுக்கு நியந்த்ருத்வமென்ற கருத்தாலே அரு ளிச்செய்கிறார் (நியந்தாவாயென்று) தனிநின்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேத்யாதியால்) விஜாதீய ஸவிபாணத்வ்யாவ்ருத்தமாய், கார்முகில்போல்வண்ணனென்று வி க்ரஹத்தைச் சொன்னது விபூதிக்கெல்லா முபலக்ஷணமெ ன்றுகாட்டுகிறார் (மஹாவிபூதீத்யாதியால்) ஸம்பந்தஸித்தபூர்த்த ஸமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வலாபேத்யாதியால்) தான்பெற்றநன் மையை நாட்டாரெல்லாரும் பெறவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அதுக்காக அவர்களுக்கு உபதேசித்தவிடத்திலு மவர்கள்முன் புற்றதிலருசியாதே நின்றவாறே நானுமவர்களைப்போலே யாகா தே யவனைக்காணப்பெற்றேனே யென்று தம்மைக்கொண்டு த்ரு ப்தராகிறாரென்றபடி * * * * ।௰।

ப—த்து, தனிநின்ற - விஜாதீயனாய்நின்ற, கார்முகில்போல்வ ண்ணன் - வர்ஷாகாலத்தில் மேகம்போல் வர்ணமுடையவனான, என்கண்ணனை - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, நான்கண்டேன் - நான்ஸாக்ஷா த்கரிக்கப்பெற்றேனே. * * * * ।௰।

கண்டலங்கள் - கண்களுடைய தளங்கள், நயநபத்ரமெ ன்றபடி. செய்ய - சிவக்க, ஆழ்வாரோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததனா

மூ—கருமேனியம்மானை* வண்டலம்புஞ்சோலைவழுதிவளநாடன்* பண்டலையிற்சொன்னதமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்* விண்டலையில்வீற்றிருந்தாள்வரெம்மாவீடே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(கண்டலங்கள்) இத்திருவாய்மொழியை வல்லாரிட்ட வழக்காந்திருநாடென்கிறார். * * * ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

* நிகமனம். *

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிதாழியால்) * * * ||கக||

ப—தாமலே நயநவிஸ்தாரமெல்லாம் காருண்யமானவாறே யென்றபடி. கருமேனி - நயநங்கள் காருண்யங்களென்றவாறே ஸௌந்தர்யம்பெற்று மிகவும் நீலமானதிருமேனியை யுடையவரான, கண்டலங்கள்சிவக்கும்படியதுக்குஸாஹாய்யமான திருமேனியையுடையனுணவென்னவுமாம். அம்மானை - ஸ்வாமியைக்குறித்து, வண்டலம்புஞ்சோலை - வண்டுகள் ஸம்ப்ரவாஹத்திலே அலையாநிற்கும் படியானவநங்களையுடைய, அலம்புகை- அலைகை, சோலை - வநம், வழுதிவளநாடன் - திருவழுதி வளநாட்டை யுடையரான ஆழ்வார். பண்டலையிற்சொன்ன - பண்ணினுடைய தலையிலே சொன்ன, பண்ணின்மேலே சொன்னவென்றபடி. பண் - ஸ்வரம், ஸ்வரயுக்தமாகச்சொன்னவென்றதாயிற்று. தமிழாயிரத்துள் - த்ராவிடஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார் - இத்தசகத்தை அப்யஸித்தவர்கள், விண்டலையில் - விண்ணினுடையதலையிலே, பரமவ்யோமத்தின்மேலெயென்றபடி. வீற்றிருந்து - உத்க்ருஷ்டராயிருந்து, வீறு - உத்கர்ஷம், எம்மாவீடு - ஸ்லாக்யமான மோக்ஷத்தை, எனக்குமென்ன நாவெம்மிகளுக்கு மீஸ்வரன்கொடுக்க நினைத்தருளின பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்வர் - அநுபவிப்பர், "ஸ ஸ்வராட் பவதி" என்கிறபடியே ஸ்வதந்த்ரராய்ஸாதிப்பரென்றபடி. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீமதே
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(அணைவதரவணைமேல்.)

ஶ்ரீவ்யாகாராபவத்வாஜ்ஜநிவிஹரணாதிர்விஶ்வ
ஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தே நிஸ்ஸீமாநந்ததேஶாஶ்ரயதஸுபஜந
ரக்ஷணாயாவதாராத் । ஸர்வத்ராதாநஹாரா
த்விவிதவிஹரணாத்யைர்விபோர்விஶ்வத்தாத் ஸமேக்தே
ஶ்ரீநாதஸ்ஸர்வஸாமாந்யவிபவமக்ருதே ஶாந்திகௌள
வ்யஞ்ஜயாஞ்சக்ரே । ॥௫௦॥

(ஶ்ரீவ்யாகாராபவத்வாத்) அணைவதரவணைமேற் பூம்பாவையாகம்புணர்வது - திருவனந்தாழ்வான்மேலே பெரியபிராட்டியாரோடே எழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஜநிவிஹரணாத்) நீந்துந்துயர்ப்பிறவியித்யாதி கடக்கவரிதான து:க்கத்தையுண்டாக்கும் ஜந்மந்துடக்கமாக மற்றுமுண்டான ஸகலக்ஷயவிநாஶங்களையும் கடத்துகையாலும், (விஶ்வஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தே:) புணர்க்குமயனு மழிக்குமரனும் - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு ஆதாரமாய்நின்று ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், (நிஸ்ஸீமாநந்ததேஶாஶ்ரயத:) நலமந்தமில்லதோர்நாடு - நிரவதிகாநந்தத்தையுடைத்தான பரமபதத்திலே எழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ரக்ஷணாயாவதாராத்) மாவாகியாமையாய் மீனாகிமானிடமாம் - லோகரக்ஷணார்த்தமாக ஹயக்ரீவகூர்மமத்ஸ்ய ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், (ஸர்வத்ராதாநஹாராத்) தீர்த்தனுலகளந்தவித்யாதி - ஸர்வஜ்ஞன் தன்திருவடிகளிலே யிட்ட திருமாலையை ஶிவனுடைய ஶிரஸ்ஸிலேகண்டு இவனேஸர்வாதிகன் என்று தெளிந்தறுதியிடும்படியான ஸௌலப்யத்தையுடைத்தாகையாலும், (விவிதவிஹரணாத்) கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய் கீழ்புக்கிடந்திடும் - திருப்பாற்கடலிலேகிடந்தும் பரமபதத்திலிருந்தும் திருமலையிலேநின்றும் ஆயவா "ஶ்ரீஶிவோஹ்யேகோஹாஹயே:" என்றும் "உபஜாநாஸீநம்" என்றும் "ஸ்வஸ்ஷஸ்யஸ்தீஷ்ணு" மென்றும் சொல்லுகிறபடியே கடற்கரையிலே சாய்ந்தும் வடபாகெயிலேயிருந்தும்

ஶ்ரீ—கா—வாஸிவயாநகரம் நின்றும்:—ஸமுத்ர மணற்குன்றிலே ஶ்ரீதேவிமார் மடியிலேசாய்ந்தும், வஸுதேவக்ருஹத்திலே கோபகுமாரர்களோடேயிருந்தும், ஜாதஸ்தநாஸ்வாதநம்பண்ணிநின்றும், த்ரிவிக்ரமனாய் ஸ்ருஷ்டியை அளந்தும், வராஹனாய் பூமியைபாலித்தும், இப்படி ஸ்வஸ்வவிபவவிஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், (வ்யாப்த்யவெளிதீவ்யகாக) எண்பாலுஞ்சோரான்பரந்துளனாமேன்றுமே ஒருதுறைவின்றிக்கே எட்டுதிக்கிலும் வ்யாபித்து நிற்கையாலும், (ஸம்பெதுவார்த்தாஸ்ரீபாவாக) இரணியன் தூண்புடைப்ப அங்கப்பொழுதே யவன்வீயத்தோன்றிய-ஆஸ்ரிதர் நினைத்தவிடத்தே அப்பொழுதே ஆவிர்பவித்துக் காணப்படுமவனாகையாலும், (ஸர்வஸ்வகர்த்தா) சீர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கம் நரகீ - மோக்ஷஸ்வர்க்காதி ஸகலவைபவங்களுக்கும் காரணமாகையாலும் எம்பெருமானொருவனுமே மோக்ஷப்ரதனென்று அணைவதரவணைமேல் என்கிறதசகத்தில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். * * * ॥௩௨௦॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

கூ-ம். திருவாய்மொழி.

ஆ—(எம்மாவீடு) "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்றவரா
ப்யுக்த ஸம்பந்தத்தாலே ஸ்வாபிமதமான ப்ராப்யத்தை நி

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ—அந்தாமத்தன்பு துடங்கி ஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்க இத்திருவாய்மொழியிலே நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து என்றும்-ஞானக்கைதாவென்றும்- ஏத்தவருள்செய்யென்றும்- வாராயென்றுமிப்படி ஸம்ஶ்லேஷத்தை ப்ரார்த்திப்பானேன்? இது ஶ்ரீஜநகராஜந் ஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலே பூர்வாநுபூதமான விஶ்லேஷங்களாலே ஜநிதமான பயத்தைப் ப்ரார்த்திக்கிறரென்னில்; தம்முடைய ஜந்மங்களுக்கும்கூட மோக்ஷம்ஸித்தமாய்த்தென்று கீழே பேசுகையாலே தமக்கிப்போதுமோக்ஷம் ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ? இத்தையே ஸர்வேஶ்வரவிஷயஸாக்ஷாத்காரத்தாலே நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கிறரென்னில்; இத்தனைபோது ஜநிதவிவர் முன்பே நிஷ்கர்ஷியாதே இப்போதுநிஷ்கர்ஷிக்கிறதென்னென்ன ஸங்கதி ப்பிக்கிறார் (நலமந்தவிஸ்த்ருதிபால்) ப்ராப்யப்ராப்தஸம்பந்தத்தாலேயென்றது - ஸாயுஜ்யப்ராப்ய ப்ராப்தஸம்பந்தத்தாலே யென்றபடி. இத்தனைபோது ஸித்தப்ராப்யமான ஸர்வகாரஸ்வரூபத்தினுடைய நிரதிஶயபோக்யநிரூபணத்திலே தாத்பர்யமாய்ப்போருகையாலே இவ்வநுபவத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கைக்கு அவஸரமாய்த்தில்லை. நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர் என்கிறவிடத்திலே ஶ்ரீநந்த ப்ரவாஹதிவ்யலோகப்ராப்தியே ஸாயுஜ்யப்ராப்யமென்றும், ஸ்வரூப ஸித்தலோகந்யாயத்தாலே அதுவும்ஸ்வாதீநமென்றும் தோற்ற அவ ப்ரஸம்பந்தத்தாலே ஸ்வாபிமதப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கி றரென்றபடி. இங்கு ஸ்வாபிமதப்ராப்யமாவது ஸமஸ்த நுபவமும் கைங்கர்யமும், அதை நிஷ்கர்ஷிக்கையாவது திவ்ய லோகப்ராப்த்யுத்தரகாலமாய ப்ராப்யமாநைஶ்வர்யமாகவும் ஸர்வ தேஶகாலமாகவும் நிர்த்தாரணம்பண்ணுகை. ஶ்ரீராமத்தில் உத்தரஸம்பந்தத்தில் நசோலாலே அநுபவகைங்கர்யங்களுக்குஸ்வா பாவிகவிஶேஷஜ்ஞாபகத்தாலே ஸமஸ்தகைங்கர்யம் நிஷ்கர்ஷிக்கப்ப

மூ—எம்மாவீட்டுத் திறமுஞ் செப்பம்நின் * செம்மா பாதபற்புத் தலை

ஆ—ஸங்க்ஷேபித்து அதை வ்யாக்யாநிக்கிறார். எத்தனையேனும் முக்த்யைஶ்வர்ய புருஷார்த்தமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலு மெனக்கபேக்ஷையில்லை. மற்றெதிலே அபேக்ஷையுள்ளதென்னில்? உன்னுடைய

இ—ட்'—திறே; இத்தாலே வாயுந்திரையுகள் துடங்கி இவ்வளவாலே உத்தரவம்ஶத்தில் ஸவிஶேஷண நாராயணஶப்தார்த்தம் சொல்லிற்று. இத்திருவாய்மொழியில் வதாயீதஶ்லோகங்களின் அர்த்தங்கள் சொல்லப்படுகிறனவென்றிப்படியொரு ஸம்ப்ரதாயமும் ஸங்கதமாயிற்று. இத்தால் ஸ்வகைங்கர்யைகரஸ்யமென்கிற ஸமர்த்தனம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. * * * * * *

✳ முதற்பாட்டு. ✳

எம்மா என்கிறதையுரைக்கிறார் (எத்தனையித்யாதியால்) வீடுஶப்தத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுமென்று) திறமுஞ்செப்பம என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) பரமமானவைகுண்டத்தில் அபேக்ஷையில்லையாகில் தத்ஸாதநமான பகவதாஶ்ரயணத்தை த்விதீயபாதத்திலே ப்ரார்த்திக்கை அஸம்பாவிதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (மற்றெதிலித்யாதியால்) பாதாஶ்ரயணத்தை ஸாதநமாக ப்ரார்த்திக்கிறாரல்லர்; புருஷார்த்தமாக ப்ரார்த்திக்கிறாரென்றதாய்த்து. நின்செம்மாபாதபற்பு என்கிறதையுரைக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) தலைசேர்த்து என்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்தலையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—எம்மா - எத்தனையேனும் மஹத்தான, அதிமஹத்தானவென்றபடி. வீடு - வைகுண்டத்திலுடைய, திறமும் - ப்ரகாரங்களையும், செப்பம் - சொல்லோம், அவைநமக்கு உத்தேஶ்யங்களல்லவென்றபடி. நின் - உன்னுடைய, செம்மா - சிவந்து நீளமான, மாஶப்தம் தைர்க்யவாசி. தீர்க்கமாய் மேலே நீளமானவென்றபடி. பாதபற்பு - பாதபத்மத்தை, ஒல்லை - ஶீக்ரம், தலைசேர்த்து - என்ஶிரஸ்ஸிலே சேரப்பண்ணு, கைம்மா-

மூ—சேர்த்தொல்லைக்*கைம்மா துன்பங்கடிந்தபிரானே*யம்மா
வடியேன்வேண்டுவதீதே*　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　௧॥
ஈதேயானுன்னைக்கொள்வதெஞ்ஞான்றும்*　　மைதோய்
சோதிமணிவண்ணவெந்தா* யெய்தாநின்கழல்யானெய்தஞா

ஆ—அழகியதிருவடிமலர்களை என்தலையிலே வைத்தருளவே
ண்டும், அதுசெய்தருளுமிடத்து ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குச்செய்த
ருளினாப்போலே வந்துசெய்தருளப்பற்றாது;செய்துகொண்டேயிற்க
வேணும், ஈதேஅடியேன்வேண்டுவதென்கிறார்.　　　　　　*　　॥௧॥
(ஈதே)எற்றைக்குமிதுவேநான் உன்பக்கல்கொள்ளும்ப்ராப்யம்,

இ— (அதுசெய்தருளுமித்ராதியால்) பற்றாது - ஸஹியாது;
ஒல்லையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செய்துகொண்
டேயித்யாதியால்) ஈதேயித்யாதிஸங்கம்,　　　　*　　　*　॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

எஞ்ஞான்றுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எற்றைக்குமென்று)
எற்றைக்குமென்றது - ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி, இத்தாலிப்
பொழுது வேறொன்றும் வேண்டாவாகிலும் காலாந்தரத்தில் ஸ
ாதநாந்தரவைலக்ஷண்யந்தாலோ வென்ன என்று மீதேயென்கிறாரெ
ன்றிப்படி ஸம்ஹிதாவிவக்ஷை. யானுன்னைக்கொள்வது என்கிற
தையுரைக்கிறார் (நானித்யாதியால்) இப்படிவேறொன்றும் வேண்

ஸ— ஹஸ்தியினுடைய, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடையவென்றபடி
துன்பம்-துக்கத்தை, கடிந்தபிரானே-நிரஸித்த உபகாரகனே,
அம்மா - அம்மானே, ஜகதேகஸ்வாமிந்என்றபடி. ஈதே- இ
துவொன்றுமே, அடியேன், வேண்டுவது - ப்ரார்த்திப்பது, மற்றொ
ன்றும்வேண்டாமென்றபடி.　　　*　　　*　　　*　॥௧॥

என் - உயிரனை, மைதோய்சோதிமணிவண்ணா? - நீல
ரூபமான ஜ்யோதிஸ்ஸான மணியினுடையவர்ணமுடையவனே,
மை - நீலம், தோய்கை - ஸம்பந்தம், எந்தாய் - ஸ்வாமிந்?
எஞ்ஞான்றும் - யாவத்காலமும், ஈதே - இதுவே, உயிர்ப்ரார்த்
தநாவிஷயமேயென்றபடி. யானுன்னைக்கொள்வது- நானுன்
னை ப்ரார்த்திக்கும் ப்ரார்த்தநாவிஷயம். எய்தாநின்கழல் - எய்
தப்போகாத உன்திருவடிகளை, ஸக்ருதாஸம் விநாசுராஸ்ரயமான

மூ— எக்* கைநாகாலக்கழிவுசெய்யேலே* ||௨||
செய்யேற்றீவினையென்றருள்செய்யுமென்* கையார்சக்கரக்
கண்ணபிரானே* ஐயார்கண்டமடைக்கிலுநின்கழல்* லெய்

ஆ— ஸத்யோகத்தாலல்லது லபிக்குமோ? வென்னில் அந்த ஸத்யோகந்தன்னையும்நீயே யிண்டெனத்தந்தருளவேணுமென்கிறார். ||
(செய்யேல்) உன்கையும்திருவாழியுமாயிருக்கிற வழகைக்காட்டி வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் ஸ்ரவணத்தைத்தவிர்த்து உன்திருவடிகளிலென்னை ஸ்ரவணனாக்கினவனே? உக்ராஸ்திதெளரி

இ—டாவென்றவர் ஞானக்கைதாவென்பானேனென்ன ஸவதரிப்பிக்கிறார் (ஹஸ்த்யாதியால்) ஸௌரியவாதத்தை யுரைக்கிறார் (அந்த ஹஸ்த்யாதியால) * * * ||௨||

✳ மூன்றும்பாட்டு ✳

கையார்சக்கரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்கையுமித்யாதியால்) செய்யேல் தீவினையென்றருள்செய்யுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யதிரிக்தேத்யாதியால்) என்கண்ணபிரானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடியித்யாதியால்) ஐயார்கண்டமடைக்கிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உக்ராஸ்த்யாதி

மூ— ஸ்வதாஷங்களையென்றபடி. யாசெய்த - நானடையும்படி, ஞானக்கை - ஜ்ஞானமாகிற ஹஸ்தத்தை, ஸத்யோகமாகிற ஸவஸம்வநத்தையென்றபடி. தா - நீ ஸாதித்தருளவேணும், காலக்கழிவு - காலயாபநம், செய்யேல் - பண்ணாதே, விளம்பியாதேயென்றபடி. * * * * ||௨||

தீவினை - க்ரூரகர்மத்தை, விஷயாந்தரஸ்ரவணத்தையென்றபடி. செய்யேலென்று - பண்ணாதேயென்று, அருள்செய்யும் - க்ருபைபண்ணுமவனான, என் - ஶேஷியான, இதுபிரானுக்கு விசேஷணம். கையார் - ஹஸ்தத்திலே த்ருடமான, ஆதிதீபஹஸ்வாலௌலக நிரதமானவென்றபடி, சக்கரக்கண்ணபிரானே - சக்ரத்தையுடையனாய் க்ருஷ்ணனென்ன உபகாரகனானவனே, ஐயார் - ஶ்லேஷ்மபூர்ணமான, ஐயென்றுஶ்லேஷ்மம். கண்டம் - கண்டமானது, அடைக்கிலும் - நிரோதமானாலும்,

மூ—யாதேத்தவருள்செய்யெனக்கே* ௧௬
னெனக்கேயாட்செய்யெக்காலத்துமென்றேன்* மனக்கேவந்தி

ஆ—ஆங்கூட உன்திருவடிகளை நானிலையாதேயேத்தும்படி பிரா
னேகைங்கர்யப்பண்ணிடருளவேணுமென்கிறார். * * ௧௬
(எனக்கே) தம்மை யடிமை செய்வித்துக்கொள்ளும்படியை
யெம்பெருமானைக்கற்பிக்கிறார். ஸகலகாலமு மெனக்கே யடிமை

இ—பால்) எய்யாதுஎன்கிறதையுரைக்கிறார்(இளையாதேயென்று)
சேஷத்வமாகிய, காயிககைங்கர்யத்தைப்பிரார்த்தித்தருளியதுமுத
ற்பாட்டிலே காயிககைங்கர்யத்தையும், இரண்டாம்பாட்டிலே
வாசிககைங்கர்யத்தையும், மூன்றாம்பாட்டிலே த்ரிவிதமுமான
மானஸிககைங்கர்யத்தையும், ப்ரார்த்திக்கிறாரென்றிப்படி ஸம
ஷ்டிக்கிறது. * * * ௧௬

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

ஸம்பந்தியருளிச்செய்கிறார் (தம்மையிதரோசியால்) அடிமை
செய்வித்துக்கொள்ளும்படியாவது-ஆழ்வாருடைய ப்ரயோஜநம்
ப்ரயோஜநமாகவாதல், உபயோர் ப்ரயோஜநமாகவன்றிக்கே - வெம்
பெருமான் தன் ப்ரயோஜநமே ப்ரயோஜநமாகச்செய்வித்துக்கொ
ள்ளுகை. கீழ்மூன்று பாட்டுக்களாலே த்ரிவிதகைங்கர்யமேதி
வ்யமொக்ஷப்ராப்யவைஷய ப்ரயோஜநோத்தேஶ்யமென்று நிஷ
ஷித்து இங்கே யந்தத்ரிவிதகைங்கர்யங்களுக்கும் ஸாதாரணமாக
ஸ்வபோகநிவ்ருத்திரூபகைங்கர்யமாகச் ஸமர்ப்பணத்தைக்
கிறாரென்று ஸம்பந்திசொல்லிற்றாயிற்று. கற்பிக்கிறாரென்றது
ஸார்வஜ்ஞ்யத்தில் தமக்குள்ள வதிஶயத்தாலே ஸர்வஜ்ஞ
னையுங்கூட வார்த்தைகற்பிக்குமாப்போலே கற்பிக்கிறாரென்றபடி.
ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேஷ்டாதி

ப—நின்கழல்- த்வாரங்களை,எய்யாது-ப்ராஜ்ஞாதே,எந்த.
நான்ஸாதிக்கும்படி, எனக்கே - திடநிஷ்டமணவாள்தமில்லா
தவெனக்கே, சுவயாரண த்தாலே யெனக்கேசுவாயாரணமாக
வென்றுதோற்றுகிறது. அருள்செய் - கைங்கர்யபண்ணு. ௩
ஏககாலத்தும்-ஸகலகாலத்திலும்,எனக்கேயாட்செய்யென்
று - தைவதாரங்களைவிட்டு எனக்கே கைங்கர்யம்பண்ணெனச்

மூ—டைவீடின்றிமன்னித்* தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீ
தே* யெனக்கேகண்ணனையான்கொள்சிறப்பே* ||௪||

ஆ—செய்யென்று திருவாயாலேயருளிச்செய்தருளி யொருக்ஷண
மாத்ரமொழியாமே யென்னெஞ்சிலே புகுந்திருந்தருளிதாம்சாத்தி
யருளுஞ்சாந்து, உதநம், திருமாலை, திருப்பரிவட்டங்களைப்போ
லே யென்னைத்தனக்கே சேஷமாகக்கொள்ளுமிதுவே யெனக்கே
கண்ணனை யான்கொள்சிறப்பென்கிறார். * * ||௪||
(சிறப்பில்) சேஷமேபாத்வாகலாம். சேஷாதிசயமாய்

இ—யால்) இடைவீடின்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருக்ஷணமி
த்யாதியால்) என்மனக்கேவந்துமன்னியென்கிறதையுரைக்கிறார் (எ
ன்னெஞ்சித்யாதியால்) தனக்கேயாகவென்கிற அவதாரணத்தில்
ஸூசிதங்களான த்ருஷ்டாந்தங்களைக்காட்டுகிறார் (தாம்சாத்தி
யித்யாதியால்) சாந்து - கஸ்தூரீகாஶ்மீராதிகம். உதநா
திகள் - சேதநாசேதநங்களானவையாலே யவற்றை சேஷம்
ஸ்வார்த்தமாக ஸ்வீகரிக்குமாப்போலே, சேதநனுண்டான வெ
ன்னையும் சேஷத்வார்த்தமாகவே ஸ்வீகரிக்க வேணுமென்கிறாரெ
ன்றபடி. வ்யாவ்ருத்திஸ்வீகரணார்த்தம் பஹுத்ருஷ்டாந்தோ
பாதாநம். * * * * ||௪||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இறப்பில்சிறப்பில் வீடுசுவர்க்கநரக மெய்துகவென்றநபித்த
தற்கு ஹவிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (சேஷமித்யாதியால்) எ

ப— திப்படி திருவாயாலேயருளிச்செய்து, இடைவீடின்றி - வி
ச்சேதமின்றிக்கே, என்மனக்கே - என்னுடைய மநஸ்ஸிலே,
வந்து - ஆவிர்ப்பவித்து, மன்னி - ஸ்திரனாய், எனை - என்னை, த
னக்கேயாக - பிறர்க்குமன்றியே எனக்குமன்றியே யெனக்கு
ந்தனக்குங்கூடவுமன்றியே தனக்கேசேஷமாக. கொள்ளுமீதே-
ஸ்வீகரிக்கையாகிற விவ்வர்த்தமே, எனக்கேகண்ணனை - எனக்கு
ஸ நாராயணனை க்ருஷ்ணனை, ஸகாரணநாராயணதத்வமாய்,
யான்கொள்சிறப்பு - நானபேக்ஷிக்கும்ப்ரயோஜநம். ||௪||

மூ—சிறப்பில்வீடுசுவர்க்கநரக* மிறப்பிலெய்துகவெய்தற்கயா
னும்* பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமானை* மறப்பொன்றின்றி
யென்றுமகிழ்வனே* ௫॥

ஆ—நிக்ருஷ்டஜந்மமான ஸம்ஸாரமே ப்ராப்தமாகலாம்,
அதிலோராதரமில்லை. கர்மநிபந்தநமான ஜந்மங்களை வை
த்து ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரமாக தேவகீஜடராதிகளிலே
வந்துபிறந்தருளும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய

இ—ய்தற்கவென்கிறதற்கு ஸவிதாமருளிச்செய்கிறார் (தேஹா
திரிக்த வ்யாக்யியால்) என்றும் மகிழ்வனென்கையாலே நிரு
பாதிகமாகவும், யானுமென்கையாலே ஸ்வரூபத்வமும்
ஸித்திக்குமென்றுகருத்து. ஸர்வஜ்ஞரான வாழ்வார் ஸ்வ
ரூபத்தில் நிர்பரணமில்லையென்று பேசக்கூடுமோவென்ன
விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிவி வ்யாக்யியால்) ஸ்வ
ரூபநிஷ்டமுண்டாயிருந்தாலும் அதிலாதரமில்லையென்
கையிலே தாத்பர்யமாகையாலிப்படி சொல்லக்குறையில்லையெ
ன்றுகருத்து. பிறப்பிலென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (கர்மவ்யாக்யியால்) பல்பிறவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத வ்யாக்யியால்) மறப்பொன்றின்றி

பா—இறப்பில் - சேஷத்தில், சிறப்பில்வீடு - ஸர்வோஜ்ஜ்வலமான
மோக்ஷத்தை, இல்லென்று - உதாஸீநம், சுவர்க்கம்-
ஸ்வர்க்கத்தை, நரகம் - நரகத்தை, எய்துக - அடையட்டும்,
எய்தற்க - அடையாதேநசிக்கட்டும், ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிலுகை
ட்டும், தேஹமேதாகட்டும், என்றுஸவிதாமர்ம். யானும்-
ஸ்வரூபநிர்பந்தத்தில் நிர்பயமின்றிக்கே நானேனு
மாக வமையுமென்றிருக்கிறநானும், இதுக்குமகிழ்வனேயென்
கிறதோடே ஸ்வயம், பிறப்பில் - கர்மக்ருதஜந்மமில்லாதவனை,
பல்பிறவி - பஹுவிதஜந்மாவான, பெருமானை - ஸ்வாமியை,
மறப்பொன்றின்றி - விஸ்மரணமொன்றுமில்லாதே, ஞானவிஷ
தாதிகளிலொன்றும் மறவாதேயென்றபடி. என்றும் - ஸர்வதா,
மகிழ்வனே - ஸாநந்தமாகவநுபவிக்கக்கடவேன். ௫॥

மூ—மகிழ்கொடெய்வமுலோகமலோக*மகிழ்கொள்சோதிமலர்ந்
தவம்மானே* மகிழ்கொள்சிந்தைசொற்செய்கைகொண்

ஆ—ஸகலவ்யாபாரங்களையும் ஸகலவ்யவஸ்தைகளையும் ஸகலகல்யாணகுணங்களையும் மறவாதே யென்னுமநுபவிக்கப் பெறவேணுமென்கிறார். * * * ||௫||

(மகிழ்கொள்) ஸர்வேச்வரனுக்தாலே இஜ்ஜகத்தையெல்லாம் படைத்த நமினவனே, என்னுடைய ஸகலகரணங்களாலும் ஸர்வகாலமும் அநுபவிக்க ஸஹாவனைக்கொண்டு

இ—யென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவேச்வராதியால்) என்றும் மகிழ்வனே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்றுமித்யாதியால்) நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் என்கிற திவ்யஸூக்தியும் புலனைந்துமேயும் பொறியைந்துநீங்கி என்கிறவிடத்தில் ஸூசிதமான ஆத்மஸாக்ஷாத்காரம் முக்தர்க்கு ஸ்யமன்றோ; ஏதேயாண்கொள் சிறப்பென்னச்கூடுமோவென்னில், அதுவும் உண்டென்கிறாரென்றுகருத்து. * ||௫||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

பதவ்யாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பதாதித்யாதியால்) வாக்யார்த்தகாரணவாமென்றதாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மகிழ்வுற்று என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸூகி

பொ— மகிழ்கொள் - ஆநந்தாத்மகமான, தெய்வம் - தேசமாயும் தேவர்களாயுமென்றபடி. தெய்வமென்று ஜாதிஏகவசநம். உலகம் - லோகமாயும், லோக்ய இதிலோக:, ப்ரத்யக்ஷாத்யநான ஸம்வேதநஸ்வாயுமென்றபடி. அலோகம் - தத்ப்ர[illegible] வேதநஸ்வாயும், மகிழ்கொள்சோதி - தேஜஸ்ஸினை மலர்ந்த ஸூக்ஷ்மத்தையுடைய ஸூர்யாதிஜ்யோதிஸ்ஸையும், மலர்ந்தவம்மானே - விகஸித்தவனை ஸ்ருஷ்டி செய்[illegible]" என்கிறபடியே இவையித்தனையுமாய் விஸ்த்ருதனை, [illegible]ன்றபடி. மகிழ்கொள் - ஸுகாவஹவ்யுத்பத்திகமான, சிந்தை - வித்தியையும், சொல் - ஸூக்தியையும், செய்கை-

மூ—டென்று* மகிழ்வுற்றுன்னைவணங்கவாராயே* ॥௬॥
வாராயுன்றிருப்பாதமலர்க்கீழ்* பேராதேயான்வந்தடையும்
படி* தாராதாயுன்னையென்னுள்வைப்பிலென்று* மாரா
தாயெனக்கென்றுமெக்காலே* ॥௭॥

ஆ—உன்னைப்ரத்யக்ஷிக்கும்படி வந்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௬॥

(வாராய்) உன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தை யென
க்குக்காட்டிவைத்துன்னைப்ராபிக்கத்தாராதிருக்கிற நீ, ஸர்வகா
லமுமுன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் பேராதேயான் வந்தடையும்படி
பிரானேவாராயென்கிறார். * * * * ॥௭॥

இ—த்ருஷ்டியால்) உன்னைவணங்கவாராயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்ருஷ்டியால்) ஸாக்ஷாத்காரா
ர்ஷவிஶேஷம் ஐந்துபாட்டுக்களாலே ஶோயிதமானவாறே
இத்தையிப்போதே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷயோக்யமாகப் பெறவே
ணுமென்று கூடுமோயாலே வாராயென்று ஆசைப்படுகிறார் என்
று ஸங்கதியபிப்ராயம். * * * ॥௬॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

உன்னையித்ருஷ்டிஎனக்கித்ருஷ்டத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (உன்னுடையவித்ருஷ்டியால்) தாராதாயென்கிறதற்குத்தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்ருஷ்டியால்) ஸேவிக்கவென்ற
து பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம். என்றுமெக்காலே என்கிறதையுரை
க்கிறார் (ஸர்வத்ருஷ்டியால்) ஶேஷஸ்பஷ்டம். வாராயென்றுகீழ்

ப—க்ரியைகளைப்பையும்கொண்டு, என்றும் - ஸர்வதா, மகிழ்
வுற்று - ஸந்துஷ்டனாய், உன்னைவணங்க - உன்னை ப்ரத்யக்ஷிக்கு
ம்படி, வாராய் - எழுந்தருளவேணும். * * ॥௬॥

உன்னை - ஸௌந்தர்யமுள்ள வுன்னை, என்னுள் - ஹ்ருதயத்தி
லே, வைப்பில் - வைக்குமிடத்தில், ப்ரகாஶநஷ்டமாயிருக்கிற
படி. என்றும் - ஸர்வதா, எனக்காராதாய் - எனக்குத்ருப்தியி
ல்லாதபடியாயிருந்து வைத்து, தாராதாய் - உன்னைத்தாராதவனே?
என்றும் - ஸர்வதிநங்களிலும், எக்காலே - ஸர்வக்ஷணங்களிலும்,
உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் - ஸ்பஷ்டம். பேராதே - நழுவாதே, யா
ன் - நான், வந்தடையும்படிவாராய் - ஸ்பஷ்டம். * ॥௭॥

மூ—எக்காலத்தெந்தையாயென்னுள்மன்னின்மற்* றெக்கால
த்திலும்யாதொன்றும்வேண்டேன்* மிக்கார்வேதவிமலர்
விழுங்குமென்* னக்காரக்கனியேயுன்னையானே* ॥அ॥

ஆ—(எக்காலத்து) எக்காலமுமென்னை யெல்லாவடிமையுஞ்செ
ய்வித்துக்கொண்டென்னுள்ளேமன்னிலுன்னை பின்னையொருகா
லமுமொன்றுமபேக்ஷிக்கிறிலேனென்றுகொண் டெம்பெருமா
னையபேக்ஷித்து பின்னையுமெம்பெருமானுக்கடிமை செய்கையி
லுள்ள ஸ்ப்ருஹையாலே, எம்பெருமானை யுள்ளபடி கண்டநு
பவிக்கிறவேதார்த்தஜ்ஞர்களாரோ?வென்கிறார். * * ॥அ॥

இ—ச்சொன்னதைஸர்வகாலமும் ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்படிவரவேணு
மென்றுவிஶேஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதியபிப்ராயமெத. ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

எக்காலத்தெந்தையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (எக்காலமுமித்யாதியால்) என்னுள்ளே யித்யாதிவ்யாக்யாநம்.
உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமெ
ம்பெருமானுக்கித்யாதியால்) (உள்ளபடியித்யாதியாலே) விழுங்கு
ஶப்தம்வ்யாக்யாதம், (ஜ்ஞாத்ருஶப்தத்தாலே) மிக்கார்ஶப்தம்வ்யா
க்யாதம். ஆரோவென்றது எத்தனைபாக்யவான்களோ வென்றபடி.

ப— மிக்கார் - அதிஶயிதரான, வேதவிமலர் - வேதவித்துக்க
ளான நிர்மலராலே; விழுங்கும் - அநுபவிக்கப்படுகிற, உள்
ளபடி யநுபவிக்கப்படுகிறவென்றபடி. என்னக்காரக்கனியே -
அதிபோக்யமானவனே. அக்காரம் வ்ருக்ஷம். அக்காரக்கனியென்றது
அம்ருதமென்னுமாப்போலே ஷஷ்டீஸமாஸம். வ்ருக்ஷமொருவ்ரு
க்ஷமாய் அதில் ஸித்தபலம்போலே போக்யதமனே யெ
ன்றபடி. அந்வயக்ரமமே. எக்காலத்து - ஸர்வகாலத்திலும்,
எந்தையாய்- ஸ்வாமியாய், ஸர்வகைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியாயெ
ன்றபடி. என்னுள் - ஹ்ருதயத்திலே, மன்னில் - ஸ்திரமாயிரு
க்கில், நான் - இந்தஸம்ருத்தியைப்பெற்றநான், உன்னை - ஸ்வயம்
போக்யமான வுன்னை, எக்காலத்திலும் - ஒருகாலத்திலும், மற்று
யாதொன்றும் - கைங்கர்யவ்யதிரிக்தம் யத்கிஞ்சிதபி, வேண்டே
ன் - அபேக்ஷியேன். * * * ॥அ॥

மூ—யானேயென்னையறியகிலாதே*யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்* யானேநீயென்னுடைமையுநீயே* வானேயேத்துமெம்வானவரேறே* ||கூ||

ஆ—(யானே) நானுமென்னுடைமையு முனக்கேயடிமையாயிருக்கச்செய்தே இதுக்குமுன்போனகாலமெல்லாம் உனக்கடிமையென்னுமிடத்தையறியாதே நானென்று மென்னுடையதென்றுமுண்டான அநாதிஸம்ஸாரத்தாலே நஷ்டனானேனென்றுதம்முடைய இழவையநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞராய் ஸம்ஸார

இ—லோகமத்திலுள்ள ஸாதனத்தாலே இப்படிசொல்லுகிறாரென்றிப்படி ஸம்கதியறிவது. ||அ||

ஒன்பதாம்பாட்டு.

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதியால்) அடிமையென்றது சேஷமென்றபடி. ஸாதநாயிகாரண்ய ஶரீரத்வஸம்பந்தமாகையால் சேஷிசேஷிகம் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இருந்தேனென்கிற ஸூசிதகாலத்தை விவரிக்கிறார் (இதுக்கித்யாதியால்) காலமெல்லாமென்கிறதற்கு நஷ்டனானேனென்கிறதோடே அந்வயம். ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) நஷ்டனானேனென்றது அநர்த்தப்பட்டேனென்றபடி. சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்யாதியால்)

ஶ-வானேயேத்தும்-பரமவ்யோமமேஸ்துதிக்கும்படியான,மெனுஷ்யாஶ்ரயம்போலே வான்மனும்தத்த்வமாஷவம், ஆகாரம் கார்யஸ்தகம், வானவரேறே - நித்யஸூரிவாஹனனே, தேஷாம் ஸதீநா என்றபடி, யான் நீயே - நானுனக்கு ஶரீரதயாஸேஷப்ரதேனென்றபடி. என்னுடைமையும்நீயே - ஶரீரத்தும் ஸேஷபூதமே, யானே - இப்படி நித்யசேஷமான நானே, அவயாபாரணத்தாலே இவ்வஜ்ஞானம் ஸம்பந்தமன்று, ஸ்வாதீநஸ்வத்வமென்று தோற்றுகிறது. என்னை - நித்யசேஷனை வென்னை, அறியகிலாதே - அறியமாட்டாதே. யானேஎன்றனதே - நானேஎன்னுடையதே, என்றிரு

மூ— ஏழேலேழும்வென்றேர்கொளிலங்கையை* நீறேசெய்தநெ
டுஞ்சுடர்ச்சோதி* தேறேனென்னையுன்பொன்னடிச்சேர்த்

ஆ— ஸப்த ஸப்தி ஜந்நாநராயோருக்ஷணோத்ருமுமெம்பெருமா
னையிழவாதே திருநாட்டிலேயிருந்த வெம்பெருமானை ஸநாஸதி
க்கிறவர்களாரோவென்கிறார். * * ॥கூ॥

(ஏறேல்) இந்தஸ்வாவ்ருத்தைப்பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்த
கங்களுளவேயென்னில்; அவற்றையெல்லாம் நப்பின்னைப்பிராட்
டிக்கும் ஸம்ஶ்லேஷவிரோதிகையில் பிராட்டிக்கும் உன்னோடு ஸம
ஶ்லேஷிக்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களை நீயேபோக்கினாப்போலே
போக்கியருளி உன்திருவடிகளிலே என்னை ஈண்டெனச்சேர்த்

இ— ஸநாதிகாலமிழந்தேனென்று ஶோகிக்கிறவித்தால் ஸம
ஷ்டிஜீவவர்க்கமும் ஸஹியாதென்கிறாரென்றிப்படி ஸங்கதிஸூ
ஷிதை. * * * * * * ॥கூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

இப்பாட்டுக்கு முதற்பாட்டிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷமில்லை
யேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இந்தஸ்வாவ்ருத்தையித்யாதியால்)
ஸந்நிவ்ருத்திப்ராஸங்கிகத்தி லிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்ற
தாயிற்று. ஸங்க்ஷேபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(அவற்றையித்யாதியால்) அவற்றையெல்லா மென்கிறதற்குப்போ
க்கியருளியென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஸங்க்ஷேபம் ஸாவித்ரா
யவிஶேஷணமென்றதாயிற்று. உன்பொன்னடி யென்னைநல்லசே
ர்த்து என்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடி
யித்யாதியால்) தாஸீயவாக்யத்தில் ஸம்பந்தாஸ்வாரஸ்ய மருளிச்

ஶ— ந்தேன்,இத்தனைகாலமிப்படிபோனபின்பு உதாஸீநவிஷயமாகவி
யாதே க்ருபைபண்ண வேணுமென்றுகருத்து. ॥கூ॥

ஏழு - வ்ருஷபங்களை, ஏல்ஸ்ஸூம் ஸாக்யவத்ராணை, ஏ
ழும் - ஏழையும், வென்றும் - ஜயித்து, ஏர்கொளிலங்கையை -
ஸௌந்தர்யபூர்ணமான லங்கையை, ஏர் - ஸௌந்தர்யம். நீறே
செய்த - பஸ்மஸாத்தாக்கினவனை, நெடுஞ்சுடர் - அபரிமிதவீ
ர்யனை. சோதி - அத்தாலே உஜ்ஜ்வலமான விக்ரஹமுடையவனே?
உன்பொன்னடி - ஸ்பர்ஹணீயசரணங்களிலே, என்னை -

மூ—தொல்லை* வேறே போக வெஞ்ஞான்றும் விடலே* ||௰||
விடலில்சக்கரந்தண்ணலைமேவல்* விடலில்வண்குருகூர்ச்
சடகோபன்சொல்* கெடலிலாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்*

அ—தருகிஉன் திருவடிகளில்நித்யமெப்ரவே போலேபின்னையொ
ருகாலமும் உன்னைப்பிரியாதொருபடி பண்ணியருளவேணும். இ
ப்படியிக்ஷணமேசெய்தருளாவிடில் ஒன்றுந்தரிப்பேனென்கிருர். ||
(விடலில்) இப்படியாழ்வாரபேக்ஷித்த அபேக்ஷித்தபடியே
திருமலையிலேபுகுந்தருளி ஆழ்வாரோடே திருவாழியாழ்வாரோடு
ஸம்ஶ்லேஷித்தாப்போலே ஒருக்காலும்பிரியாதபடி ஸம்ஶ்லே
ஷித்த வெம்பெருமானைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழி வல்லார்

இ—யிகிருர் (உன்திருவடியிக்யாதியால்) ஸாயுஜ்யத்தையுரைக்
கிருர் (பின்னையுமித்யாதியால்) தேறேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிருர் (இப்படியித்யாதியால்) தேறேனென்கிற வாக்ய
த்தைவிட்டு தேறேனென்று னகாராஸவாக்யத்தை யாஶ்ரயித்தா
ராயிற்று. * * * * ||௰||

✳நிகமனம்.✳

விடலில் சக்கரத்தண்ணலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிருர் (இபபடியித்யாதியால்) இப்படியென்றது மகிழ்கொ
ளித்யாதியான அஞ்சுபாட்டுக்களில்படியேயென்றபடி. திருமலை

மூ— கூடுமென்னை, ஒல்லை - ஶீக்ரம், சேர்த்து - சேர
ப்பண்ணி, எஞ்ஞான்றும் - ஒருகாலத்திலும், வேறேபோகவிடல்.
விஶ்லேஷித்துப்போகவிடாதேயிருக்கவேணும், தேறேன் - தரியே
ன், ஶீக்ரம்செய்யாவிடில் தரிக்கமாட்டேனென்றபடி. ||௰||
விடலில்-விடலில்லாதவனை, விடல்-த்யாகம், என்னைவிடாத
வனைனென்றபடி. சக்கரத்தண்ணலை - சக்ரமுடையவன்சக்கர
த்தன், ஸர்வஸமாஸ்ரயணியன், சக்ரயாகாஜ்வய,
உதிஶ்ரியதிஶேஷ, இதுக்கு சடகோபன் சொல்லென்கிறதோடே
ஸம்பந்தம். மேவல் - ஸம்ஶ்லேஷித்தனை, விடலில் - விடாதவரான,
வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்- உதாரரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த,
கெடலில் - நாஶரஹிதமான, வெதார்த்தஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகமாஸ
ஸ்வரூபமானென்றபடி ஆயிரத்துள்ளிவைபத்தும் - இதுக்குஞ்செ

மூ—கெடலில்வீடுசெய்யுங்கிளர்வார்க்கே.* ‖௧௧‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஆழ்வார்பெற்றபேறுபெறுவரென்கிறார். * * ‖௧௧‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—யென்றது அதுகர்திருமலையை.மேல்திருமலையை அநுபவிக்கத் தொடங்குகையாலே விடலிலென்கிறவிடத்திலே திருமலையிலே ஸந்நிதானம் விவக்ஷிதமென்றாருந்து. சக்கரத்தென்கிற விசேஷணத்ருஷ்டாந்தமென்றதாயிற்று. கெடலில்வீடுசெய்யுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்பெற்ற விஸ்தாரியால்) * * * * ‖௧௧‖

ஶ— செய்யுமென்கிறதோடே அந்வயம் கிளர்வார்க்கு-உத்யோகித்தவர்களுக்கு, கிளர்த்தி- உத்யோகம். முமுக்ஷுக்களுக்கென்றபடி. கெடலில் வீடு- ஸ்வஸ்வரூபாவிர்பாவ நாஶரஹிதமான மோக்ஷத்தை, செய்யும் - ஸாதித்துத்தரும். * * ‖௧௧‖

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநவைபவஶ்ரீமத்வேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(எம்மாவீட்டுத்திறமும்.)

ஶ்ரேயஸ்ஸம்ப்ருக்தயோகம் ஸாக்ஷாத்கிகாரம் ஸ்தோத்ரஸா
தஸந்த்யஹஸ்தம் ஸ்வாஶ்ரீகாரோபகாரம் ஸ்வநிரஸ
ஶக்திதாந்யாஶ்ரயஸ்ரீ திவ்யம் । ப்ராப்தகாம்யாக்ஷதத்வ
ப்ரத்யுதவஸ யாநநோத்தர்ஷணஸ்ய வேதோ
வ்யாஜாயத்தாவுத்தவரவரணம்வக்த்ரவாணிஞ்ஜகாத ‖

(ஶ்ரேயஸ்ஸம்ப்ருக்தயோகம்) நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து - ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகள் ஸம்பந்தத்தையுடையனுமாய், (ஸாக்ஷாத்கிகாரம்) நின்கழல்யானெய்த ஞானக்கைதா - தன்திருவடிகளை ஸ்பர்ஶிக்கும்படிச்சிடான ஞானமாகிற கையைக்கொடுக்குமவனாய், (ஸ்தோத்ரஸாதஸந்த்யஹஸ்தம்) நின்கழலெய்யாதேத்தகவுள்செய் - தன்திருவடிகளையே ஸ்வசரண

ஸ்ரீ— கா— முமேத்துதைக்கு ஸாக்ஷாத்காரத்தையுண்டாக்குமவனாய், (ஸூர்யகோடிப்ரகாசம்) தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே-ஸாக்ஷாத்காரமாகவே உவகளிக்குமவனாய், (ஸூக்ஷ்மஸஞ்சிதாப்யாஸம்) மறப்பொன்றின்றி யென்றும் - ஸவிஷயஸ்ம்ருதியாலே சதுர்விஷயாகாரத்தை ஸஹிப்பிக்குமவனாய், (ப்ரீதிவஶ்யம்) என்றுமகிழ்வுற்றுன்னைவணங்க- ஸவிஷயத்திலே ப்ரீதியுடையபேர்களுக்கு வஶம்வதனுமாய், (ப்ராதூள்காலாக்ஷகஸ்ரத.) வாராயுன்திருப்பாதமலர்கீழ் பேராதே யான்வந்தடையும்படி - ஸம்ஸாரியிலே காலக்ஷேபக்ஷமனாகாதபடி பண்ணுமவனாய், (சுத்திரஸம்ப்ராணம்) தேவிமலர் விழுங்குமென்மாக்காரக்கனியே - சுத்தரஸம்போலே சுத்ஸம்யோகமாக ப்ரகாசிக்குமவனாய், (ஸுக்ஷவர்ணாஸனம்) பாராசிபென்றுடையமெய்க்கீடே வானையேத்தும் - நானுமென்றுடைமையும் உன்னாக்கேன்று ஸமர்த்திகளாலுமேத்தப்படுவையாலே ஸுக்ஷ்மதீப்ரவர்ணை பொருத்துமாய், (லீலாவ்யாஆரபஜா) என்னை புன்பொன்னடிச் சேர்த்தொல்லைவேப்போக வெஞ்ஞான்றும்விடலே - ஸ்ரீகரைத்தன் திருவடிகளில்நின்றும் விஶ்லேஷராய்ப்போகாதபடி பண்ணுமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை "எம்மாவீடு" என்கிறஉபாகதத்திலேஸகெக்கைபாதஹ்ரூவ் ஸஹிதனாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினா ரென்கிறார். * * * * * ॥௬௧॥

ஸ்ரீஉமேதரிமஸ்ரீகுஸ்ரீமஹாதேஶிகாயநம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ—கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம்* வளரொளி

ஆ—(கிளரொளி) இப்படி தம்மோடுகலந்தருளின எம்பெருமா ன்நின்றருளின திருமலையை அநுபவிக்கிறார். யாதொன்றிலே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—வாராய்? வாராய்! என்றலற்றின ஆழ்வார் அவன்வந்துநின்றால் தாம் அபேக்ஷித்தகைங்கர்யம் பண்ணவநர்ஹமாயிருக்க அவனைவிட்டு வந்தேரிவனை நம்பண்ண அநுபவிக்கைக்கு ஸம்மதமன்றோ? வென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்ப டியென்றது விடவில் என்கிறவிடத்தி லுக்ரீத்ர யென்றபடி. நின்றருளினவென்றது ஹேதுகர்ஹவிசேஷணம். எம்பெரு மான்நின்றவிடமாகையாலே திருமலையானது தமக்கு விரகாநு க்ரஹ்த ஹம்வகைங்கர்ய ஸாஹஸ்யமாகையாலும் அவனு டைய ஸ்வரூபஹரணங்கள்போலே திருமலையும் தத்விசே ஷண தமக்கு நிரதிசய ப்ரியமாய்க்கொண்டு அநுபாவ்யதம மாகையாலும் எம்மாவீட்டில் அபேக்ஷித்த கைங்கர்யங்களில் உகந்தருளினநிலத்திற்குச்செய்யும் கிஞ்சித்காரமாகிற கைங்க ர்யமானது "நின்கோயில்சீற்று" என்றும் "கடைத்தலைசிக்கப் பெற்று" லென்றும் தாமேபேசுகிறபடியே தமக்குப்ரியமாகையா லும் திருமலையைப்பாடி அநுபவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலே யெம்பெருமானுடைய ஸௌஹ்ருதத்துக்கு உபயோகமாக "ஸா ஹஸவிஷயஸ்ய" மென்கிற கல்யாணகுண மித்திருவாய்மொழி யிலே வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்றதாய்த்து. * * *

✳ முதற்பாட்டு ✳

மாயோன்மருவிய வென்கிறது ஹேதுகர்ஹமென்றுகாட்டு கிறார் (யாதொன்றித்யாதியால்) வளரிளம்பொழில்சூழென்றது

ஸ—வளரொளிமாயோன் - வர்த்திஷ்ணுஜ்வலமான ஸ்வரூப த்தினாலே, மருவிய - வரிவயம்பண்ணப்பட்ட. நித்யவாஸம்ப ண்ணப்பட்ட என்றபடி. கோயில் - திவ்யஸ்தாநமான, இதுதிருமா

மூ— மாயோன்மருவியகோயில்*வளரிளம்பொழில்சூழ்மாலிருஞ்
சோலைத்* தளர்விலராகிச்சார்வதுசதிரே* ॥௧॥

ஆ— நின்றருளுகையாலே அங்குற்றைச் சோலைபோலேஎம்பெருமானுடைய திருவுடம்பு ஸகலஜநமநோஹரமாய் ஸகலவிதஷாட்குண்ய ஔஜ்ஜ்வல்யவநாதி கல்யாணகுணங்களையுடைத்தாயிற்று, அங்ஙனேயிருந்த திருமாலிருஞ்சோலைமலையை உங்களுக்கு ஸாதநவாடவமுள்ளபோதே உங்களுடைய க்லேசமெல்லாம்தீரும்படி சென்றாச்ரயியுங்கோள்; இது ஸாதவாச்ரயமென்கிறார். ॥௧॥

இ— உத்காரகாலமென்கிறார் (அங்குற்றையித்யாதியால்) சோலைக்கும் திருவுடம்புக்கும் ஸகலஜநகவ ஸாத்ருச்யஹேதுதமென்றுகருத்து. வளரொளிசப்தத்தை விவரிக்கிறார் (ஸகலவிதஷாட்வித்யாதியால்) யாதும் ஸத்கமாகவிளைந்தவித்தை வளர்கொண்டாடுமாப்போலே திருமலையைக்கொண்டாடுகிறாரென்றதாய்த்து. ஆச்ரயவாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால்) தளர்விலராகி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால்) சார்வதுசதிரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயியுங்கோளித்யாதியால்) ॥௧॥

ஸ— திருஞ்சோலைக்குவிசேஷணம். வளர் -வர்த்தமானமான, இளம்பொழில் - தருணவநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, மாலிருஞ்சோலை - அழகர்திருமலையை, இதற்குசார்வதுஎன்கிறதோடே ஸம்பம். கிளரொளி - ஜ்ஞாநசக்த்யாதிஜ்ஞாநஜ்வால்ய யுக்தமான, இளமை - தாருண்யமானது, உங்களுடைய யௌவநமானதென்றபடி. கெடுவதன் - நசிப்பதற்கு, முன்னம் - முன்னே, தளர்விலராகி - தளர்வு - க்லேசம், ஆகியென்றது ஆகவென்றபடி. நீங்கள் க்லேசரஹிதராகைக்காக வென்றபடி. சார்வது - ஆச்ரயிப்பது, சதிர் - சதுரக்ருத்யம், ஸாதவாரஷாமுக்த்யமென்றபடி. மாலென்றும் இருளென்றும் கைதவஸாவியாய் இங்கே ஒன்று ஔததவ்யமாய் ஒன்றுவிவாஹவாமாகிறது, ஆக மாலிருஞ்சோலை யென்றது உசிதவிவாஹவநமாகியென்றபடி. இதுதிருமலைக்குத்திருநாமம். * ॥௧॥

மூ—சதிரிளமடவார்தாழ்ச்சியைமதியாது* அதிர்குரல்சங்கத்தழகர்
தங்கோயில்* மதிதவழ்குடுமிமாலிருஞ்சோலைப்* பதியது

ஆ—(சதிரிளமடவார்) ப்ராக்ருதவிஷயங்களில் ப்ராவண்யத்தை
விட்டு, ப்ரதிகூலரோடு ஸம்பந்தமற்ற திவ்யத்வநியை யுடைத்
தான ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யேந்துகையாலே நிரவதிகமான அ
ழகையுடையனாய், அத்தாலே அழகரென்னுந் திருநாமத்தையுடை
யனான எம்பெருமானுக்குக் கோயிலாய், சந்த்ரஸம்ப
ந்தத்தாலே யஶோத்கர்ஷமான ஶிகரங்களையுடைத்தான திரு
மாலிருஞ்சோலைப்பதியை யேத்தியெழுங்கோள்;

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— ப்ரயோஜனத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ரு
தேத்யாதியால்) மடவாரென்றது விஷயங்களுக்கெல்லாம் உப
லக்ஷணமென்றுகருத்து. அதிர்குரல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதியால்) சங்கத்தென்கிற வி
ஶேஷணம் ஸௌகுமார்யமென்று காட்டுகிறார் (ஶ்ரீபாஞ்சஜ
ந்யேத்யாதியால்) அழகரென்றது - ஸௌந்தர்யநாமமாக விவக்ஷித
மென்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) மதிதவழென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சந்த்ரேத்யாதியால்) குடுமிஶப்தத்தை
யுரைக்கிறார் (ஶிகரஶப்தத்தாலே) ஏத்தியெழுவதுபயன் என்
கிறவிடத்தில் ஸம்ப்ரதாயமான விதியைக்காட்டுகிறார் (எழுங்
கோளென்று) அதுக்கு ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார்

ரூ— சதிர் - ஸ்வாபாவிகமான, இளமடவார்தாழ்ச்சியை - த
ருணிகளான ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தை, மதியாது -
மதியாதே, ப்ரயோஜனமாக நினையாதே என்றபடி. அதிர்குரல் -
அதிரப்பண்ணுகிற குரலையுடைத்தான, ப்ரதிகூலர்க்கு பய
ஜநகத்வநியையுடைத்தானவென்றபடி. சங்கத்தழகர்தங்கோயில - ஶங்க
முடையவரான அழகருக்கு திவ்யஸ்தானமான, இதுபதக்கு வி
ஶேஷணம். மதிதவழ்குடுமி - சந்த்ரன் ஸஞ்சாரம் பண்
ணும்படி உந்நதமான ஶிகரத்தை யுடைத்தான, மதி - சந்த்ர
ன், மாலிருஞ்சோலைப்பதியது - திருமாலிருஞ்சோலை யென்கிற
திருப்பதியாகிற அந்த ப்ரஸித்தஸ்தலத்தை, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம்பண்ணி,

மூ—வேத்திமெழுவதுபயனே* ।௨॥
பயனல்லசெய்துபயனில்லைநெஞ்சே* புயன்மழைவண்ணர்
புரிந்துறைகோயில்* மயன்மிகுபொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலை*

ஆ—அதுவேபரமப்ரயோஜநமென்கிறார். * * ।௨॥
(பயனல்ல) ப்ரயோஜநமல்லாதவையாயிருந்த செயல்களைச்செய்தொரு ப்ரயோஜநமில்லை நெஞ்சே? ஆதலாலவற்றைத்தவிர்ந்து ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிற கோயிலாய்த் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ப்ரவிஷ்டரை யுந்மத்தராக்குவிப்பியாநின்ற பொழில்களையுடைத்தான மாலிருஞ்சோலையினுடைய ஆயன்

இ—(அதுவேயித்யாதியால்) யௌவநத்திலே விஷயங்களை ஸாதித்துவாயஸம்வத்ஸரம்பின்பு நிவர்த்திக்கை யுசிதமாகையால் இளமை கெடுவதன்முன்னம் மாலிருஞ்சோலையைச்சார்வது யுக்தமோ? வென்ன விஷயங்கள்ப்ரயோஜநமன்று, இதுவேப்ரயோஜநமென்கிறாரென்றிப்படி ஸங்கதிகளிதெக்ரமெ. ।௨॥

மூன்றும்பாட்டு.

ப்ரமேயவாக்யத்தை யுரைக்கிறார் (ப்ரயோஜநேத்யாதியால்) இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) தவிர்ந்தென்கிறதற்கு அடைவதென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். புயன்மழைவண்ணர்புரிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) மயன்மிகுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) பொழிலித்யாதி

ப—எழுவதுமே-அந்தஸ்ஸாரமாநவயோபாதத்தாலே உத்ஸாஹமாகைமே, பயன் - ப்ரயோஜநம். * * * ।௨॥
நெஞ்சே?பயனல்ல - ப்ரயோஜநமாகாதவையை, ஸநஷ்டஸ்ருதிப்ரமெயராஹித்யக்ஷத்ரங்களை யென்றபடி. செய்துபயனில்லை- ஸ்பஷ்டம், புயன்மழைவண்ணர் - காளமேகஸ்வபாவர், மழை - மேகம். புரிந்து - ஸந்தோஷவராய், ஆஶ்ரிதர்க்காத்மதாவாயென்றபடி. உறைகோயில்- வஸிக்கிற திவ்யஸ்தாநமான, இது மாலிருஞ்சோலைக்கு விஶேஷணம், மயல்மிகு - மோஹாதிகமான, ப்ரவிஷ்டருக்கு உந்மாதகரமான வென்றபடி. பொழில் - ஆராமங்களாலே, சூழ் - வேஷ்டிதமான, மாலிருஞ்சோலை-

மூ—யயன்மலையடைவததுகருமமே* ॥௩॥
கருமவன்பாசங்கழித்துழன்றுய்யவே* பெருமலையெடுத்
தான்பீடுறைகோயில்*

ஆ— மலையடைவது அதுவேநமக்கு புருஷார்த்தமென்கிறார். ॥௩॥
(கருமம்) நிரஸ்ததீவ்யகராய்க்கொண்டு தன்திருவ
டிகளிலே நாமடிமைசெய்துஜீவிக்கைக்காகவே புருஷகாரணிக

இ—ஸ்வ. திருமலையில்ப்ரீதிசயத்தாலே அயன்மலையையுத்தே
ஸ்யமாகப்பேசுகிறாரென்றுகருத்து. அதுகருமமென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேஉத்தேஸ்யபால்) யௌவநத்
துக்கு விஷயாந்தரம் ப்ரயோஜநமன்றாகிலும் காயபார்வது
ர்வயோது ஸம்பந்தம் ப்ரயோஜநமன்றேயாகும். பதி
யேத்தியெழுகிற ஸ்வம் வசத்தே ஹோத்ராநாமகமு மன்
றோ?வென்ன; அந்த ப்ரயோஜநம் புருஷார்த்தமன்று இதுவே
புருஷார்த்தமென்கிறாரென்று ஸங்கதிகூறிற்றாகிறது. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கருமவன்பாசங் கழித்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரஸ்த
த்யாஜியால்) உழன்றுய்யவே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (தன்திருவடியிதரஜியால்) இத்தால் புருஷார்த்தமென்
றுகீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை யுபபாதிக்கிறு ரிப்பாட்டிலென்று
ஸங்கதிஸாதித்தேயாய்த்து. பெருமலையெடுத்தானென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காரணஸ்வபூத்தாலே)

ஸ— திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய, அயன்மலை - அசல்மலையை-
ஸமீபஸ்திரியையென்றபடி. அடைவது - ஆஸ்ரயிப்பது,
ஸாவேஷயோமம். அடையுங்கோளென்றபடி. அதுவே - அந்த
ஆஸ்ரயணமே, கருமம் - கர்த்தம், கர்த்தவ்யமென்றபடி. ॥௩॥
கருமவன்பாசம் - கர்மமாகிற த்ருடமான பாஸத்தை,
கழித்து-நிரஸித்து, உழன்று- ஸங்கல்பம்பண்ணி, உய்யவே-
வேதநரெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கைக்காகவே, இதுக்குஉறைகோயி
லென்கிறதோடந்வயம். பெருமலையெடுத்தான் - கோவர்த்தநத்
தாரிணியை யுயர்த்தவனுடைய, பீடுறைகோயில் - பீடோடே

மூ—வருமழைதவழுமாலிருஞ்சோலைத்* திருமலையதுவேயடை
வதுதிறமே* ||௪||
திறமுடைவலத்தாற்றீவினைபெருக்கா* தறமுடையாழிப்

ஆ—ஞனதான் வந்துறைகின்றவஸ்துஸாக்ஷாத்ஸாதநமான திரு
மலையையடைகையே அடிமைசெய்கைக்குபாயமென்கிறார். ||௪||

(திறமுடை) விரகாலும்பலத்தாலும் தீவினைபெருக்காதே
ஸ்ரீதரக்ஷணைகவத்ஸலனான திருவாழியை திவ்யாயுதமாக்

இ— உறைகின்றவென்கிறது திருமலைக்கு விசேஷணம், த்ருதீய
பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுமேஸ்த்யாதியால்)
திறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைச்செ
ய்கைக்கித்யாதியால்) * * * ||௪||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

திறமுடைவலத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (விரகாலும்பலத்தாலுமென்று) பெருக்காதென்கிறதற்குப்
போவதென்கிறதோடே அந்வயம். அறமுயலென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதேத்யாதியால) ஆழிப்படையவ
ன்கோயிலென்கிறதைப்பரைக்கிறார் (திருவாழியித்யாதியால்) நின்
றருளுகிறவென்றது - மாலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மறுவி

பொ—புறையப்பட்டசோயிலான, பீடு-ஐச்வர்யம், ஸம்ப்ரதாயமென்றப
டி. தன்னுடையாஸம்ப்ரதாயம் தோற்றும்படியிருக்கப்பட்ட திவ்யஸ்தா
நமானவென்றபடி. வருமழைதவழும் - வாராநின்ற மேகங்கள்
தவழும்படி, மால - உன்னதமான, இரும் - விஸ்தீர்ணமான, சோலை
தாராவ்ருதத்தையுடைத்தான. திருமலையதுவே - அந்ததிருமலை
யையே, அடைவது - ஆச்ரயிக்கையானது, திறம் - திறம், செ
ய்யும் ப்ரகாரம், உபாயமென்றபடி. * * ||௫||

திறமுடை - உபாயமுடைத்தான, உபாயஸமர்த்தமானவெ
ன்றபடி. வலத்தால் - பலத்தாலே, உபய-ஸேநாத்ருத்வாயங்க
ளாலும் ஸாமர்த்யத்தாலுமென்றபடி. தீவினை - க்ரூரகர்மங்க
ளை, பெருக்காது - வர்த்திப்பியாதே, அறமுயல் - அறத்திலேமுய
லாநின்ற, அறம் - தர்மம், ஸ்ரீதரக்ஷணப்ரவ்ருத்தத்திலேஸக்த

ரூ— படையவன்கோயில்* மறுவில்வண்சுனைசூழ்மாலிருஞ்
சோலைப்* புறமலைசாரப்போவதுகிறியே* ॥ரு॥
கிறியென்னநினைமின்கீழ்மைசெய்யாதே* யுறியமர்வெண்ணெ

ஆ—வுடையனுன்வன் நின்றருளுகிறஸந்நிதியமாய் ஸம்ஸோரஹ்யமா
யிருந்த சுனைகளையுடைத்தான மாலிருஞ்சோலைமலையினுடையபு
றமலைசாரப்போவது ப்ராப்யமென்கிறார். * ॥ரு॥
(கிறியென) இத்தையே ப்ராப்யமென்று நினையுங்கோ
ள்; வேறொன்றை ப்ராப்யமென்று நினையாதே,

இ—லென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிஸ்ஸமமாயென்று)வண்மையைத்தை
யுரைக்கிறார் (ஸம்ஸோரஹ்யமூபத்தாலே) சேஷோக்ஷ்ட. அ
யன்மலைத்தனுடைவேண்டா தகப்ராப்யஸம்பந்தமே (ப்ராப்ய
மென்கிறார்) என்றிப்படி யிப்பாட்டுக்கு பபஸ்லஸெய்து என்
கிறபாட்டோடே ஸம்கதியென்றதாயிற்று. ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

கிறியெனநினைமினென்கிறதையுரைக்கிறார் (இத்தையித்யாதி
யால்) இத்தையென்றது ஸக்ஷ்ணத்தையென்றபடி. கீழ்மைசெ
ய்யாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்
றையித்யாதியால்) நினையாதேயென்கிறதற்கு நினைக்குமதுவே

ஸ—உத்யோகியாநின்றவென்றபடி. ஆழி - சக்ரத்தை, படைய
வன் - படையாக வாயுதமாகவுடையவனுக்கு, கோயில் - ஸ்ரீ
ஸந்நிதானமான, இதுமாலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மறு
வில் - கலங்கலற்றனவான, வண் - ஸௌந்தர்யங்களான, சுனை-
ஸரஸ்ஸுக்களாலே, சூழ் - வ்யாப்தமான, மாலிருஞ்சோலை-
திருமலைக்கு, புறமலை - ஸமீபஸ்த்தத்தை, தத்ஸமீபஸ்த
ஸ்தத்தையென்றபடி. சார - கூறுமியிக்கைக்காக, போவதுவே- ஸம்
ரம்பண்ணுகையே, கிறி - ப்ராப்யமென்றபடி. ॥ரு॥
கிறியென - ப்ராப்யமென்று, நினைமின் - பாவிபண்
ணுங்கோள், ஸக்ஷ்ணத்தையிவிசேஷி. கீழ்மைசெய்யாதே-
நெசத்தைபண்ணாதே, விஷயாந்தரப்ராவண்யமாகிற நீச
க்ருத்யத்தை ப்பண்ணாதேயென்றபடி. இதுக்குநினைவதென்கிறத்
தோடே ஸம்பயம் உறியமர்வெண்ணெய் ஸம்க்ருதித்தினை

மூ—யுண்டவன்கோயில்* மறியொடுபிணைசேர்மாலிருஞ்சோலை
நெறிபடவதுவேநினைவதுநலமே* ॥௬॥
நலமெனநினைமினரகழுந்தாதே*

ஆ—உறியமர்வெண்ணெயுண்டவன் அச்சவடழியாமேபுகுந்து நின்றருளுகிற ஸர்வஸுலபமான திருமலையை அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு நினைக்குமதுவே ப்ராப்யமென்கிறார். ॥௬॥

(நலம்) இதுவேப்ராப்யமென்று நினையுங்கோள், வேறொன்றை

இ—என்கிறதோடே அந்வயம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உறியித்யாதியால்) அவடு-ஸ்வபாவம், ஸஜாதீயவிகாஸோபா; மறியொடுபிணைசேரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நெறிபடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) நினைவதுநலமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைக்குமித்யாதியால்) புறமலைசாரப்போவதுதானும்வேண்டா திருமலையைநினைக்கையே ப்ராப்யமென்கிறாரென்றபடி. * ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

நலமெனநினைமினென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுவேயித்யாதியால்) நரகழுந்தாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்றையித்யாதியால்) நினையாதேயென்கிறதற்கு மருவுங்

ப—தத்தை, உண்டவன்கோயில்-பூஜித்தக்ருஷ்ணனுடைய கோயிலான, இதுமாலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மறியொடு-குட்டிகளோடேகூட, மறி-குட்டி, பிணை-ஹரிணஸ்த்ரீகளாலே, பிணை-மான்பேடு, சேர்-ஆச்ரயிக்கப்பட்ட, மாலிருஞ்சோலை-வநகிரியை, நெறிபட-வழிபடும்படி. அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. நினைவது, த்யாநிப்பது, ஸாவேப்யமே. அதுவே-அந்தத்யாநமே, நலம்-பரமபுருஷார்த்தமென்றபடி. * ॥௬॥

நலமென-இதுவேப்ராப்யமென்று, நினைமின்-நினையுங்கோள், வக்ஷ்யமாணத்தை உபதேசிக்கிறார். நரகழுந்தாதே-நரகத்தில் ழுந்தாகாதே. "நிரயோபயாவிநா" என்கிற ஸம்ஸாரிலேஷமாகிற நரகத்தில் அழுந்தாகாதேயென்னறபடி. இதற்குமருவுதல் என்கிற

மூ— நிலமுனமிடந்தானீடுறைகோயில்* மலமறுமதிசேர்மாலி
ருஞ்சோலை* வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே* ॥௭॥

ஆ— ப்ராப்யமாக நினையாதே, நிலமுனமிடந்தான் என்றைக்கும் தனக்குக்கோயிலாகக்கொண்ட ஸம்ஸாரஸம்பந்த நிவர்த்தகஜ்ஞாந ஜநகமான திருமலையை யநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு வலஞ்செய்து மருவுங்கோள்; இதுவே பரமப்ராப்யமென்கிறார். ॥௭॥

இ— கோளென்கிறதோடே அந்வயம். நீடுறைகோயிலென்கிறதற்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (என்றைக்கு மித்யாதியால்) கொண்டவென்கிறது திருமலைக்கு விஶேஷணம். மலமறுமதிசேரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) ஸம்ஸாரஸம்பந்த நிவர்த்தகஜ்ஞாநமென்றபடி, முறையென்கிறதற்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) வலமெய்தியென்றந்வயித்து உரைக்கிறார் (வலஞ்செய்தென்று) மருவுதல் வலமென்கிறவிடத்தில் அபிப்ரேதமான விதியைக்காட்டுகிறார் (மருவுங்கோளென்று) அதுக்கே ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருமலைவிஷயமான ஜ்ஞாநவ்யாபாரத்தைச்சொல்லி இங்கே காயிகவ்யாபாரத்தைச்சொல்லுகிறார் என்றிதற்கு அஸங்கதி ஏத்தியெழுவதென்று முன்பே வாசிகவ்யாபாரத்தைச்சொல்லிற்றிறே; * * * ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வலங்கழியாதேயென்கிறதற்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார்

ஸ— தோடே அந்வயம். நிலம்-ப்ருதிவியை, முனம்-பூர்வகாலத்திலே, இடந்தான்-வராஹமாயுத்தரித்தவன், நீடுறைகோயில்-நித்யவாஸம்பண்ணுகிறகோயிலான, இதுமாலிருஞ்சோலைக்கு விஶேஷணம். மலமறு-ஸங்கோசரஹிதமான, மதி-ஜ்ஞாநத்தை, சேர்-சேர்விக்கிற, நிர்மலஜ்ஞாநஜநகமானவென்றபடி, மாலிருஞ்சோலை-வநகிரியை, முறையென்றது க்ரியாவிஶேஷணம், முறையாகவென்றபடி. ஸ்வரூபப்ராப்தமாகவென்கை. அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்று பக்ஷாந்தரம். வலமெய்தி-ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, மருவுதல், பரிசயம்பண்ணுகை, நித்யம்வஸிக்கையென்றபடி. வலம், பலம், ப்ராப்யமென்றபடி. ॥௭॥

மூ—வலஞ்செய்துவைகல்வலங்கழியாதே* வலஞ்செய்யுமாயமா
யவன்கோயில்* வலஞ்செய்யும்வானோர்மாலிருஞ்சோலை*
வலஞ்செய்துநாளுமருவுதல்வழக்கே* ‖அ‖

ஆ—(வலஞ்செய்து) ஹேயவிஷயங்களிலே விநியோகித்தரும ந்தபலத்தைப்பொகடாதே, ஆஸ்ரயணீயனை ஆஸ்ரிதஸுலப னாயிருந்த எம்பெருமானும் அயர்வறுமமரர்களும் வலஞ்செ ய்துகொண்டு ஸேவிக்கிற திருமாலிருஞ்சோலைமலையை வலஞ் செய்துநாளும் மருவுகை வழக்காவதென்கிறார். ‖அ‖

இ—(ஹேயேத்யாதியால்) அருமந்தவென்றது ப்ரயாஸத்தாலே ஸம்பாதிக்கப்பட்டதென்றபடி. இத்தாலே வலஞ்செய்து என்கிற தின் ஸாமர்த்யமும் ஸங்க்ருஹீதமாய்த்து. மாயவனென்கிறதையுரை க்கிறார் (ஆஸ்ரயணீயனென்று) ஆயபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) வானோரென்கிற தையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) த்விதீயத்ருதீயபாதங் களில் வலஞ்செய்யுமென்கிற பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வலமித்யாதியால்) மாலிருஞ்சோலை வலமித்யாதிவிவ க்ஷிதம். கீழ்ப்பாட்டிலே வலஞ்செய்துமருவுதலை ப்ராப்யமாகச்சொ ன்னார். இங்கே அத்தையேவழக்காகச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்க தி. வழக்கு - ந்யாய்யம், ஸ்வரூபாநுரூபமென்றபடி. ‖அ‖

ம—வலஞ்செய்து - பலத்தைப்பண்ணி, காயபலத்தைஸம் பாதித்தென்றபடி. வைகல் - ஸர்வதா, வலங்கழியாதே - அந்த பலத்தை நசிப்பியாதே, நிரர்த்தகமாக அந்த பலத்தைஜ லாவிஷயமாக்கிக்கெடாதேயென்றபடி. இதுக்குமருவுதலென்ற தோடே அந்வயம், வலஞ்செய்யும் - ஹோமமாக திருமலையை ப்ரதக்ஷிணமாக ஸஞ்சரிக்குமவனை, ஆய மாயவன் - கோவ னாகிற ஆஸ்ரிதஸுலபனுக்கு, கோயில் - வாஸஸ்தானமான. இ து திருமாலிருஞ்சோலைக்குவிசேஷணம். வலஞ்செய்யும்வானோர் - எம்பெருமானோடேகூட ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுமவரான ஸூரி களுடைய, மாலிருஞ்சோலை - ஸூரிகளுக்குபோக்யமான திருமலையை என்றபடி. வலஞ்செய்து - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, நாளும் - ஸர்வதா, மருவுதல் - பரிசயம்பண்ணுகை, வழக்கு - ந்யாய்யம். ‖

மூ—வழக்கெனநினைமின்வல்வினைமூழ்கா* தழக்கொடியட்டான
மர்பெருங்கோயில்* மழக்களிற்றினஞ்சேர்மாலிருஞ்சோலை*
தொழக்கருதுவதே துணிவதுசூதே* ॥௯॥

ஆ—(வழக்கென) வேறொன்றை யுக்தமென்றுபாராதே இது வேயுக்தமென்றுபார்த்து ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனாயிருந்தவனுடைய ஸந்நிதமானதிவ்யஸ்தாநமாய் ஸர்வத்ரஸௌஹ்ருமாயிருந்ததிருமலையை தொழுவோமென்றுண்டான ஸங்கல்பமே

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—வல்வினைமூழ்காதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்றையித்யாதியால்) வழக்கென நினைமினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவேயித்யாதியால்) இதுவேயென்றது வக்ஷ்யமாணமென்றபடி. அழக்கொடியட்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) பெரும்பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிதபதத்தாலே) அமர்பதத்துக்குச் சொன்னதாகவுமாம். மழக்களிற்றினஞ்சேர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) களிற்றினத்தைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. கருதுவதேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸங்கல்பபதத்தாலே) துணி

ப—வல்வினை - ப்ரபலமான பாபத்திலே, மூழ்காது - மக்நம் பண்ணாதே, விஷயாந்தரத்தையுக்தமென்று நினையாதேயென்றபடி. வழக்கென - ந்யாய்யமென்று, நினைமின் - நினையுங்கோள், வக்ஷ்யமாணத்தையென்றுஶேஷம். அழக்கொடி - பிஶாசஸ்த்ரீயை, அழபதம் - பிஶாசவாசகம், கொடிபதம் - ஸ்த்ரீவாசகம், பூதனையென்றபடி. அட்டான் - நஶிப்பித்தவன், அமர் - ப்ரீதியுடனே வஸிக்கிற, பெருங்கோயில் - மஹாஸ்தாநமான, மழ- இளங்களான, களிறு - கஜங்களுடைய, இனம்சேர் மாலிருஞ்சோலை - ஸமூஹஸேவிதமான வநகிரியை, தொழ- ப்ரணாமம்பண்ண, கருதுவதே - ஸங்கல்பிக்குமதிலே, துணிவதே - விஶ்வஸிப்பதே, விஶ்வாஸபூர்வகம் உத்யோகிப்பதேயென்றபடி. சூது - உபாயம். * * * ॥௯॥

மூ—சூதென்றுகளவுஞ்சூதுஞ்செய்யாதே* வேதமுன்விரித்தான்விரும்பிய கோயில்* மாதுறுமயில்சேர்மாலிருஞ்சோலைப்

ஆ—க்ஷேத்ரகமநத்தைப் பண்ணுகை அவனுக்கடிமை செய்கைக்குநல்ல உபாயமென்கிறார். * * ॥கூ॥

(சூதென்று)பரஹிம்ஸாபரமான செயலைச்செய்கிறோமென்றுகொண்டு ஸ்தேயத்யூதங்களைச்செய்யாதே ஸகலவேதங்களுக்குந்தானே ப்ரதிபாத்யனென்னுமிடத்தை ஸ்ரீகீதையாலே அருளிச்செய்தருளின அந்த ஸௌலப்யத்தையுடைய எம்பெருமான்றனக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே

இ—வதுஎன்கிறதை யுரைக்கிறார் (க்ஷேத்ரஸம்பந்தத்தாலே) சூது என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதியால்) கருமவன்பாசமென்கிறபாட்டிலே அடிமைசெய்கைக்கு உபாயமாகச்சொன்ன ஸமாச்ரயணந்தானும் வேண்டா அத்தைத்தொழுவோமென்கிற ஸங்கல்பமாத்ரம் போருமென்று விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலேசொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

சூதென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஹிம்ஸையித்யாதியால்) களவும்சூதுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்தேயேத்யாதியால்) த்யூதம் கபடவ்யாபாரம், ஸர்வதோஹாரணோபாயமென்றபடி. செய்யாதேயென்கிறதற்கு போய்புகுவது என்கிறதோடே அந்வயம். வேதமுன்விரித்தானென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) விரும்பிய என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்று) புகுவதுபொருள் என்கிற

ஸ— சூதென்று - பரஹிம்ஸாபரவ்ருத்தியென்று, களவும் - சௌர்யத்தையும், சூதும் - வஞ்சநத்தையும், செய்யாதே, இதுக்கு மலையே புகுவதென்கிறதோடே அந்வயம் முன் - பண்டு காலத்திலே, வேதம் - வேதத்தை, விரித்தான் - ஸ்ரீகீதையாலே விஸ்தரித்தவனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாலே, விரும்பிய - ஆதரத்தோடு ஆதரிக்கப்பட்ட கோயிலான, மாதுறுமயில்சேர் - ஸ்த்ரீஸம்பந்தவிதமான, மாது - ஸ்த்ரீ, உறுகை-ஸம்பந்திக்கை, மால்- உன்னதமான, இரும்-விஸ்தீர்ணமான, சோலை-தாபவ்ருக்ஷத்தினுடைய,

மூ—போதவிழ்மலையேபுகுவதுபொருளே* ௰

பொருளென்றிவ்வுலகம்படைத்தவன்புகழ்மேல்* மருளில்
வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* தெருள்கொள்ளச்சொன்ன
வோராயிரத்துளிப்பத்*

ஆ—போயுட்புகுவதுவே பரமப்ராப்யமென்கிறார். ௰

(பொருளென்று) ஸம்ஸாரிகளான சேதநர்களினுடைய ஸம்ருத்தியே நமக்கு ப்ரயோஜநமென்றுபார்த்து தத்ஸம்ருத்த்யர்த்தமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி யருளினவன் குணங்களில் ஓரஜ்ஞாநமுநின்றியேயிருந்தவண்குருகூர்ச்சடகோபன் எல்லாருக்கும்பெருமானை ப்ரத்யக்ஷித்தாற்போலே யறியலாம்படிசொன்ன விப்

இ—தைவிவரிக்கிறார் (போயித்யாதியால்) திருமலையை ப்ராப்யமென்று உபக்ரமித்த அர்த்தத்தை நிகமிக்கிறாரென்றுகருத்து. ௰

✳ நிகமனம். ✳

பொருளென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரீத்யாதியால்) இவ்வுலகம் படைத்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ருத்த்யாதியால்) புகழ்மேல் மருளிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (குணங்களித்யாதியால்) தெருள்கொள்ளச்சொன்ன வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்குமித்யாதியால்) அவன்தானென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஶ— போது - புஷ்பங்கள் - அவிழ் - விகஸிக்கிற, மலையே - திருமலையையே, புகுவது - ப்ரவேசிப்பது, பொருள் - அர்த்தம், பரமார்த்தமென்றபடி. * * * ௰

பொருளென்று - பரமார்த்தமென்று, இவ்வுலகம் - இந்தலோகங்களை, படைத்தவன் - ஸ்ருஷ்டித்தவனுடைய, புகழ் மேல் - கல்யாணகுணங்களிலே, மருளில் - மோஹமில்லாதவரான, வண்குருகூர்ச்சடகோபன் - விலக்ஷணமான குருகாநகரியிலுதாரரான ஆழ்வார், தெருள்கொள்ளச்சொன்ன - ஸத்ஜ்ஞாநமானது சேதநரை வசீகரிக்கும்படிசொன்ன, சேதநருக்கு ஸத்ஜ்ஞாநம் ஸ்வவசமாக ஜநிக்கும்படி சொன்னவென்றபடி. ஓராயிரத்து - அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்து - இத்திருவாய்மொழியானது, முடித்து - அதர்வமேல்

மூ—தருளுடையவன்றாளணைவிக்குமுடித்தே* ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பத்து அழகர் திருவடிகளிலேசேர்வித்து முடிக்குமென்கிறார். ||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—(அழகரிகூ்ருஷியால்) அணைவிக்கும்முடித்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேர்வித்துமுடிக்குமென்று) முடிக்குமென்றதுக்கு அவ்யவதானமில்லாதபடி பண்ணுமென்றபடி. ||௧௧||

ஸ—லாத்தைபுதலைக்கட்டி, அருளுடையவன்றாள் - க்ருபாவானானவனுடையதிருவடிகளே, அணைவிக்கும் - ப்ராபிக்கும். ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவயிஸ்ரீ ஸேவிஷா…
ராமாநுஜஸஹாதேசிகாயநம:

ஸ்ருதிமௌளிநிஷ்டாந்யபேத்தவலி:.

(கிளரொளியிளமை.)

தீவ்யஸ்வரூபஸ்வபாவம்ஸாவலீலஜநஜம்வஷட்காம்ஹோ
தவண்ணம் மௌக்த்ராஹிமாவ்யாஸ்ரீதரக்ஷிவிலஸ்தேஷ
கிரீவீதமஸ்யா | ஸம்ஸம்ஹாசக்ஷிக்ஷணமுத்ரம்வர்ணே
உதநாமாணம்வ்ருதநாவத்நாதம்வவிக்ராவாஸ்யம்
ஸ்ராதீநாம்ஸாஸவியநிஷ்யாநதாநிவிக்வேஸ:

(தீவ்யஸ்வரூபஸ்வபாவம்) வளரொளிமாயோன் - நிரவயிகதேஜஸ்ஸையுடையனுமாய், ஆஸ்ரயபக்ஷபாதனுமாய், (ஸாவலீலஜநஜா) அதிருமல்சங்கத்தழகர் - முழங்காநிற்கிற திருச்சங்கையுடையனுமாய், (வஷட்காம்ஹோதவண்ணம்) புயன்மழைவண்ணர் - நீர்மைகயௌதார்யனுமாய், (மௌக்த்ராஹிமாவ்யாஸ்ரீதம்) பெருமலையெடுத்தான் - மேவயடமென்னுங் கொற்றக்குடையாலே கோபகோபஜாதிகளை ரக்ஷித்தவனுமாய், (சக்ரவிலஸேஷம்) அறமுயலாழிப்படையவன் - ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்திலே அத்யுத்யமுயலாநிற்கிற திருவாழியையுடையனுமாய், (ஆவீதமஸ்யம்) உறியமர்வெண்ணெயுண்டவன் - உறியிலேயமர்ந்திருக்கிற வெண்ணெயை யுண்டவனுமாய், (ஸம்ஸம்ஹாசக்ஷிக்ஷணமுத்ரம்) நிலமுனமிடந்தான் - வராஹரூபத்தைக்கொண்டு ஸம்ருத்தியை

த்ர - தா - உஜ்ஜ்வலித்தவனுமாய், (ப்ரணதாநாதரணம்) வலஞ்செய்யுமாயமாயவன் - ஆஸ்ரிதருக்கு ப்ரதிகூலப்ராணங்களிலே ஸக்தியைக்கொடுத்து அவர்களுக்கநுகூலனுமாய், (பூதநாஸ்தநாஸநம்) அழுந்தொடியப்பட்டான் - பூதநையைமுடித்தவனுமாய், (பூர்வாயாஸ் த்ரயீநாம்) வேதமுன்விரித்தான் - வேதங்களுக்கெல்லாம் முந்தின ப்ரவர்த்தகனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை கிளரொளியிளமையென்கிற தஸகத்திலே ஸகிலஜீவ ஸகிர்யாய் ஸுமநோஹரமான திருமாலிருஞ்சோலைமலையிலே கண்டு ஆழ்வார் அநுபவித்தருளினாரென்கிறார். ॥௰௨॥

> ஐஸ்வர்யாத்ப்ரத்யக்ஷவிரஹதயா ஸாநுஷங்கைவாஸ்வாஸ் ஸ்வாதந்த்ர்யாத்ஸ்வாஸ்யஸந்நஹநாத் யாஸ்வாஸ்ய ஸ்வீக்ருதேர்வாஸ் । வைஸ்வரூப்யாத்ஸ்வயோகாந்நிஜஸாஹாய்யத்வநாத்ஸ்வாஸ்ரயஸ்தாந தெ.த்ம்க்ஷ யத்ஸ்வஸ்வாந்வாஸ்ரிதஜந ஸந்யாஸாதிமோக்ஷம் ஸ்திதீயே ॥ ॥௰௰॥

இப்படி ஸ்தீயஸதகத்தில்பத்துதஸகங்களாலும் ப்ரதிவாதிஸங்களான ஸம்பந்தங்களை ஸம்க்ரஹித்துக் காட்டியருளுகிறார் க்ஷணஸாத்ரமும் உல்லஸமாம்படியான தன்விரஹத்தை யுடைத்தாகையாலும், ஸாந்நித்யஸஜாதீயனாய் ஸவதரிக்கச்செய்தேவரவுமிருக்கையாலும், ஸர்வஸ்வப்ரதாநங்களினுடைய ரஸத்தையுடைத்தான ஸௌஹார்த்தையை யுடையவனாகையாலும், ஆஸ்ரிதருடைய வ்யஸநத்தை ஸஹிக்குமவனாகையாலும், ஆஸ்ரிதரோடே ஸம்ஸ்லேஷித்து அத்தால் ஸத்ருப்தனாகையாலும், ஆஸ்ரிதர்நம்மை விடிற்செய்வதென்னென்று மிகவும் பீதனாகையாலும், ஆஸ்ரிதருடைய ஸம்பந்திஸம்பந்திகளையும் ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனாகையாலும், மோக்ஷப்ரதனாகையாலும், ஸௌலப்யாதிஸம்பந்நனாகையாலும், உபாதேயமான தெற்குத்திருமலையிலே நின்றருளுகையாலுமெம்பெருமான் ஸத்ருஸம்ஸாரியென்று ஸ்தீயஸதகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௰௰॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

த்விதீயே த்விஶ்லேஷக்ஷண விரஹதாபம் ஹரதிஸ்தத்ஸ்வஸ்தா
ஸ்வாதம்வ்யஸநஶமநம் ஸ்வப்ராப்திஸம்வ்ருத்திகம் । ஸ்வவிரஹவ்யதித்வ
ஸௌஶீல்யஜநஸ்வாத்ம்ய ஸம்ஸ்லேஷாக்ஷமாத்வம் ஸ்வரஹேதுகம் பக்தானுக்ரஹ
ஸாஹஸமப்யுஸம்ப்ரவிஶத் ॥ ௨ ॥

வ்யா — இச்ஶ்லோகத்தில் ஸௌஹார்த்தாதிகுணங்களாக இரண்டாம்பத்
தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்து
குணங்களையும் ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்தார் (த்விதீயஇதி) மு
தல் திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்னைப்பிரிந்தார்க்கு நி
ஷ்ப்ரதிவிஶ்லேஷாதிகளைப் பண்ணுமவனாகையாலே அவனுடைய க்ஷ
ணமாத்ரவிரஹமும் அஸஹ்யமென்றுகொண்டு விஶ்லேஷக்ஷ
ணவிரஹமென்று அருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொ
ழியில் எம்பெருமான் ஸ்வேதரஸஜாதீயனைக் கலந்திருக்க
ச்செய்தேயும் ஸர்வோத்தரனாயிருக்குமென்றுகொண்டு ஹரி
தோத்தம்யமென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில்
எம்பெருமான் ஸர்வரஸஸமாஹாரம்போலே ரஸ்யனாய்க்கொ
ண்டு தம்மோடு கலக்கையாலே அவன்தான் ஸமஸ்தபதார்த்தா
ஸ்வாதங்களினுடைய ரஸத்தையுடைத்தான ஸௌஹ்ருதத்தையு
டையவனென்றுகொண்டு ஸர்வரஸாத்மகனென்றருளிச்செய்தார்.
நாலாந்திருவாய்மொழியில் ஆஶ்ரிதருடைய ஆபத்திலேவந்து மு
கங்காட்டி வ்யஸநங்களைப்போக்குமவனென்றுகொண்டு வ்யஸந
ஶமநமென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் "யதா
தத ஶராய யதாஜனுவிதாஸ்மம் । யயாஸங்கதராஸ்ய ஹ்ருதய
யம்ஸ்வீக" என்கிறபடியே தானுமாஶ்ரிதரோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்
பெறில் நிரதிஶயமாக ஆநந்திக்கும் ஸ்வபாவனென்றுகொண்டு ஸ்வ
ப்ராப்திஸம்வ்ருத்திகனென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொ
ழியில் எம்பெருமான் வளவேழுலகில்போலே ஸ்வாநஸர்த்தாநு
ஸந்தாநாதிகளாலே ஆஶ்ரிதருக்குத்தன்பக்கல் நைர்க்ருண்யம்
வருகிறதோவென்று தான் வ்யாகுலனாயிருக்குமவனாகையாலே
ஸ்வவிரஹவ்யதிதனென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியி
ல் பெருமாளுக்கு ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்பக்கல் ஓரம் "த்ரிபதாஞ்
வஸம்ஸ்தோ ஸ்ரோத்ரேவ்யஷயாதவ" என்று ராவணனையுங்
கூடச்சென்றாப்போலே எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்பக்கலுள்ள ஆஶ்ரி

ஶ்லோ—உபாயத்வேநாத்யபங்க்தௌ ஸேவ்யத்வேந த்விதீயே தத்த்வ
ப்ராப்யத்வேந த்ருதீயே மஹாப்ராப்யத்வேந | ஸ்வயம் ஸர்வஸ்வ
பூர்ணாநந்தாவிஷ்கிரியாயாம் க்ருதீ ப்ரவிஶ்ய ஸம்ஸா
ஸ்வாமிநம் ஸம்ஸ்துவந்தி ॥ ௭ ॥

வைஶத்தால் தத்த்வம் ப்ரஸாம்யமிசலேப்பும் விஷயீகரித்தருளு
மவனாகையாலே ஸஜ்ஜநஸ்ரிதனென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந்தி
ருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதரெயில் ஸாவஹனா
யிருக்குமென்றுகொண்டு ஆஸ்ரிதஸாரஸ்யமைநகமென்று அருளி
ச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் உன் கைங்கர்யமே
எனக்கு உஜ்ஜீவ்யமென்றுகொண்டு 'ஸாஸா நவிநாகாக்ஸங்கவி
வஷ்ஸைகாவஸ்தே | ஸயஜ்ஞாஜாதிஷ்ராஜெஷேஸ க்ரியதாத்மிஸம்
வத' இத்யாதிகளிற்போலே ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகையா
லே கைங்கர்யைகநிஷ்டனென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திரு
வாய்மொழியில் எம்பெருமான் தம்மோடு ஸம்பந்தித்தவை
யெல்லாம் பரிமாறிப் பநாவிக்கும்படி ஸமீபமான தெற்குத்
திருமலையிலே நின்றருளுகையாலே ஸாஹவிபதிதேயனென்
றருளிச்செய்தார். இப்படி ஸக்யஸம்பூக்ஷண் விதாநகாதிகளாலே
ஸத்யஸேவாஹ்ணனை எம்பெருமானை ஆழ்வாரநுஸந்தித்துத் தலை
க்கட்டுகையாலே ஸேவ்யக்வமுபராவ்யமென்று இரண்டா
ம்பத்தில் அருளிச்செய்தாராய்த்தென்கிறார் ॥ ௬ ॥

இச்ஶ்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே மேல் பத்துக்கு ஸங்
கதியருளிச்செய்கிறார். (உபாயத்வேநாத்யாதி) இப்படி மு
தற்பத்தில் எம்பெருமானொருவனுமே ஸேவ்யஸ்யோபாயமென்
றும், இரண்டாம்பத்தில் மஹாப்ராப்யோபாயமென்றும், அரு
ளிச்செய்தார். இவ்வுபாயப்ராப்யங்களிரண்டும் ஸுநிகர
ஸாதாரணை திவ்யாத்மஸ்வரூபவிஸிஷ்டனுக்கே யென்றுகொ
ண்டு எம்பெருமான் ஸாஹ்யப்ரதிபத்திரூப விஸிஷ்டனென்று மூ
ன்றாம்பத்தில் அருளிச்செய்கிறாரென்கிறார். ॥ ௭ ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:
ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.
இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதேவராஜகுரவே நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார்தேசிகன்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்து.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ—முடிச்சோதியாயுனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ* வடிச்
சோதிநீநின்றதாமரையாயலர்ந்ததுவோ*

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(முடிச்சோதி) திருமலையை அநுபவித்துச்சொல்லாநிற்கச்

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாய ஸ்ரீவத்ஸாங்க
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீரங்கநாதமாராஜவக்ஷஸ்தலஸ்தா ஸாம்ராஜ்யம்
ஜநகஸ்ய கரிஷ்யஸி வா । ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸேவ்ய
நாதயேயா கல்யாணதா விஜயதாம் கோதே வந்தே

மூன்றாம்பத்து.

இ—எம்மாவீட்டில்தாம் அபேக்ஷித்தபடியே ஸம்ஸ்லேஷித்துத்தம்
மோடுஸம்ஸ்லேஷித்தவனான வெம்பெருமானைத்தாம் கண்டிருக்க
ச்செய்தேயும் திருமலையிலாகாரமேவின்றி அத்தையேபாரவஸ்ய
மாகப்பேசிக்கொண்டு அநுபவியாநின்றவிவர்இப்போதுமுடிச்
சோதிஇத்யாதியாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை அநுப
விக்கப்புகும்படி எங்ஙனேயென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (திருமலை

ஸ—திருமாலே - ஸ்ரீய:பதியே? ஸம்போதநம். உனதுமுகச்சோ
தி - த்வதீயமுகஜ்யோதிஸ்ஸானது, முடிச்சோதியாய் மலர்ந்தது
வோ - கிரீடஜ்யோதிஸ்ஸாய் ஊர்த்வப்ரதேசத்தில் விகஸிதமாயிற்
றோ, முடிச்சோதிதான்உனதுமுகச்சோதியாய்மலர்ந்ததுவோ?எ
ன்றிப்படிமாறியும் அந்வயிப்பது. அடிச்சோதி - ஸ்ரீபாததேஜ
ஜ்யோதிஸ்ஸானது, நீநின்றதாமரையாய் - த்வதீயவிஷ்டரபத்மமா
ய், அலர்ந்ததுவோ - அதோதேசத்தில்-ப்ரகாசமாயிற்றோ?
நீநின்றதாமரைதான் அடிச்சோதியாய் அலர்ந்ததுவோ? என்றும்

மூ— படிச்சோதியாடையொடும்பல்கலனாய்நின்பைம்பொற்*
கடிச்சோதிகலந்ததுவோ திருமாலே கட்டுரையே* ௧

ஆ—செய்தே திருமலையிலே அழகரைக்கண்டு ஸ்ரீதத்ருஶிஸமயத்தாலே, அழகருடைய திருவணிகலன்களுக்கும் திவ்யாவயவங்களுக்கு

இ—யித்யாதியால்) வடமாமலைபுச்சி என்னுமாப்போலே திருமலைக்க வயவமாயிருப்பதொரு ஸ்வர்ணகலசம்போலே அங்கே அழகர் நிற்கையாலே திருமலைக்கு ஸிம்ஹாஸனமானாரென் றிவ்வாகாரத்தாலே ஸ்ரீஸூக்திஸமயிறெதயாய் அவருடைய ஸௌரூப்யாதிகளை ஸாநுபவிக்கிறாரென்றபடி. இப்படி இம்மூன்றாம்பத்தி னுபக்ரமத்திலே திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை அநுபவிக்கிறாரென்கையாலே இப்பத்துக்கெல்லாம் திவ்யமங்களவிக்ரஹயோகத்திலே தாத்பர்யமென்றுஸூசிதமாகிறது. இத்தால் முதல்பத்திலே ஸௌசீல்யத்தையும், இரண்டாம்பத்தில் ஸௌலப்யத்தையுஞ்சொல்லி, இவ்விரண்டுக்கு முபயுக்தமான திவ்யமங்களவிக்ரஹயோகத்தை இப்பத்திலே சொல்லுகிறாரென்றிப்படி இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதை. இவ்வர்த்தத்தை “உபாயத்வோபகாரத்வம்ஸம்யக்ஸித்திஹேதுவ்யக்தம் தத்ஸுஸாக்ஷாத்வ்யக்தவ்யபிசாரிஸௌஹார்த்யவத்ஸ் । அபக்ஷஸ்வாஸ்யாரண தநாவிஶிஷ்டஸந்மணபத த்ருதீயேவிஶேஷ ஸம்ஸாரஸம்ஹாரநிவர்த்தகமயதி” என்றுவாயர் அருளிச்செய்தார். (திருமலையித்யாதியான) இவ்வவதாரிகாக்ரந்தத்திலே (திருவணிகலன்களுக்குமித்யாதியான வாக்யஸந்தர்ப்பத்தாலே) முதற்

ப— ஸந்தேஹிப்பது. நின்பைம்பொற்கடிச்சோதி - உன்னுடைய விலக்ஷணமான கடிஜ்யோதிஸ்ஸானது, பைம்மென்றது விலக்ஷணமாய்; படிச்சோதியாடையொடும் - ஸ்வாபாவிகஜ்யோதிஸ்ஸையுடைத்தான பீதாம்பரத்தோடேகூட, படி-ஸ்வபாவம், பல்கலனாய் - பலவிய ஆபரணங்களாய், கலந்ததுவோ - திருமேனியிலே ஸம்ஶ்லிஷ்டமாமாயிற்றோ, படிச்சோதியாடையொடும் பல்கலனாய் நின்பைம்பொற் கடிச்சோதியாய் கலந்ததுவோ என்றும் ஸந்தேஹிப்பது, கட்டுரையே - நீ நிர்வஹித்தருளிச்செய்யவேணும், ஸர்வஜ்ஞனான உன்னாலும் நிர்வஹிக்கப் போகாதென்று கருத்து, கட்டு- நிர்வஹணம், நிர்வஹித்துச்சொல்லு மவளாகையா

மூ—கட்டுரைக்கிற்றாமரைநின்கண்பாதங்கையொவ்வா* சுட்டு
ரைத்தநன்பொன்னுந்திருமேனியொளியொவ்வா* தொட்
டுரைத்திவ்வுலகுன்னைப்புகழ்வெல்லாம்பெரும்பாலும்*

அ—முண்டான சேர்த்திபழகாலுள்ள அழகை விஶிஷ்டராய்க் கொண்டுபேசுகிறார். * * * * ॥க॥

(கட்டுரைக்கில்) மெய்சொல்லில் தாமரை கண்பாதங்கைகளுக்கு நிதர்ஶநமாகமாட்டாது; சுட்டுரைத்தநன்பொன்னுந்திருமேனிக்கு நிதர்ஶநமாகமாட்டாது, இப்படியிருக்கச்செய்தே இவற்றை த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லி இந்தலோக முன்னைப்புகழாநிற்கும், அந்த த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லுகிறவையெல்லாம் த்ருஷ்டாந்த

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமும் ஸம்பாதிதமாயிற்று. திருவணிகலன்கள் - திவ்யாபரணங்கள். * * ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

கட்டுரைக்கில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (மெய்சொல்லிலென்று) ஒவ்வா என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிதர்ஶநௌசித்யாபாவால்) த்ருதீயபாதத்தில் ஸங்க்ரஹேண தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தையுரைக்கிறார் (அந்தத்ருஷ்டாந்தமித்யாதியால்) பட்டுரையாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (த்ருஷ்டாந்தமாகமாட்டாமையித்யாதியால்) புற்கென்

ஸ—லேயிறே குறத்தியை கட்டுவிச்சியென்கிறது. * ॥க॥

கட்டுரைக்கில் - நிரூபித்துச்சொல்லில், தாமரை - ஜலஜமானது, நின்கண்பாதங்கை - ஸ்வநேத்ரபாதகரங்களுக்கு- ஒவ்வா - ஸத்ருஶமாகாது, சுட்டுரைத்த - வஹ்நியிலே தப்தமாக்கி ஶிலாநிகஷத்திலே பரீக்ஷிக்கப்பட்ட, நன்பொன்னும், ஜாதிஸுவர்ணமும், திருமேனியொளி - விக்ரஹகாந்திக்கு, ஒவ்வாது - ஸத்ருஶமாகாது, இவ்வுலகு - இந்தலோகமானது, ஒட்டுரைத்து - த்ருஷ்டாந்தம் சொல்லி, வஸ்துக்களை த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லியென்றபடி. உன்னைப் புகழ்வெல்லாம் - உன்னைஸ்தோத்ரிப்பதெல்லாம், பெரும்பாலும் - மிகவும், பட்டுரையாய் - ஸம்ஸ்திதியை வாராஹஸ்ம்ருதிபோதே நெஞ்சிலே பட்டதொன்றைச்

மூ—பட்டுரையாய்ப்புற்கென்றேகாட்டுமாற்பரஞ்சோதி ॥௨॥
பரஞ்சோதிநீபரமாய்நின்னிகழ்ந்தபின்மற்றோர்* பரஞ்சோதி
யின்மையிற்படிவோவிநிகழ்கின்ற* பரஞ்சோதிநின்னுள்
ளேபடருலகம்படைத்தவெம்* பரஞ்சோதிகோவிந்தா?

ஆ—மாகமாட்டாமையன்றியேஉனக்குநிகஷ்டத்தைசூவஹிக்கு
மென்றுகொண்டு நிவ்ருவயஸமசயான அழகைப்பேசுகிறார். ॥௨॥

(பரஞ்சோதி) நீ யிப்படி யழகிஞலெல்லாரிலும் மேற்பட்டு
வர்த்தியாநின்றபின்பு மற்றுன்னைப்போலே அழகியாரில்லாமையா
லே படியேவி வர்த்திக்கையாலே ஸாம்ஜ்யாதிஸ்ரூபாஹிவ்யய

இ—றேகாட்டுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கி
த்யாதியால்) * * * * ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

பரஞ்சோதியென்கிறது ஹேதுஸஹமென்றுகாட்டுகிறார்
(அழகிஞலென்று) பரமாயென்கிறதை விவரிக்கிறார் (எல்லாரிலு
மித்யாதியால்) மற்றோர்பரஞ்சோதியின்மையிலென்கிறதை விவ
ரிக்கிறார் (மற்றித்யாதியால) நிகழ்கின்றவென்றது ஹேதுஸஹம்
மென்கிறார் (வர்த்திக்கையாலேயென்று) நின்னுள்ளேபடருலகம்
படைத்த வெம்பரஞ்சோதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ரு—சொன்னஉக்திதாத்பமாய்,புற்கென்றேகாட்டும், ஜ்ஞாநசக்த
ஷட்காதிகத்தை நிகர்ஷமாகவேஜ்யாதிப்பிக்குமென்றபடி. ஆல்-
வாக்யவஸரணம். பரஞ்சோதி?ஸம்போதி,நீஸாம்ஜ்யாதிஸாகை
யால் இந்தவ்யாக்யதக்ஷஷ்டாதமெல்லாம் உனக்கு ஸுலப்யமா
மென்றுகருத்து. * * * * ॥௨॥

பரஞ்சோதி?-உத்க்ருஷ்டஸாவண்யமுடையவனே, நீபரமாய் -
நீயே உத்க்ருஷ்டனாய்,நின்னிகழ்ந்தபின் - உன்னைத்தவிர்ந்தபின்பு,
மற்றோர்பரஞ்சோதி-வேறேயொருஉத்க்ருஷ்டஸாவண்யமுடையவன்
இன்மையில் - இல்லாமையாலே, த்விதீயாபாவஸ்வத்தீ, படி
வோவி - உபமாநமில்லாமல், நிகழ்கின்ற - வர்த்தியாநிற்கின்ற,
பரஞ்சோதி - ஸாம்ஜ்யாதிஸ்ரூபவாயுனே, நின்னுள்ளே - தஸ
ஸங்கல்பத்தாலே, படருலகம்படைத்த - விஸ்த்ருதலோகங்களை
ஸ்ருஷ்டித்தவனான - எம்பரஞ்சோதி - தீபனாய் உத்க்ருஷ்டவிம

மூ—பண்புரைக்கமாட்டேனே* ௩௲

மாட்டாதேயாகிலுமிம்மலர்தலையாஞாலநின்* மாட்டாயம

லர்புரையுந் திருவுருவமனம்வைக்க* மாட்டாதபலசமயமதி

ஆ—ஸ்ப்ஷ-ஜமஜக்காரணக ஷூயாகநிரவயிகஸௌசீல்யு

டையனுப் நிரவயிகஸௌசீல்ய விசிஷ்டனுயிருந்த உன்னுடைய

விக்ரஹணங்களைக்குச் சொல்ல நிலமல்லவென்கிறுர். ௩௲

(மாட்டாதே) இப்படி ஸௌலப்யஷடிதனுயிருந்தவும்பெருமா

இடப்கிறுர் (காரணஸகூரிபால்) விகாரானவன் வ-ஸெரூப

த்தியாலே உஷவிகாரஸவரனுறைப்போலே ஜமஜஸ்வரூபியால் வி

ஷ ஸௌலப்யமுடையவனென்றபடி. கோவிந்தா வென்கிறதற்குத்

தாத்பர்யமருளிசெய்கிறுர் (நிரவயிகஸௌசீல்ய த்யாதியால்)

பண்புரைக்கமாட்டேனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ய்கிறுர் (உன்னுடையவித்யாதியால்) லோகத்தார்புகழ்வெல்லாம்

வஸ்துவஷமாஜல் நீர் நன்றுகவணிக்கலாகாதோவென்ன, என

க்குச்சொல்லநிலமல்லவென்கிறுரென்றுஸாமதி. ௩௲

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (இப்படியித்யாதி

ஸ—ஸௌலப்யவானனவனே, ஜமஜஸ்வரூபியால்வந்த ஸௌலப்ய

கிஸயமுடையவனென்றபடி. கோவிந்தா, பண்பு - ஸுகாரங்களை,

உன்னுடைய மஹணங்களையென்றபடி. உரைக்கமாட்டேன் - சொ

ல்லஸக்தனல்லேன். * * * ௩௲

இம்மலர்தலைமாஞாலம் - மலரை - நாபிகமலத்தை, தலையா

க - தனக்காதிகாரணமாக வுடைத்தான விஸ்தாரமான பூமியான

து. ஸ்ருஷ்டியாதிலோகஸ்ஜநமான தென்றபடி. நின்மாட்டு - உ

ன்னிடத்து; ஆய - விஷயமான, ஸ்வஸ்வரூபவாஸ்ரிதமான

வென்றபடி. மலர்புரையும் - வாஷவஷ்யமான, திருவுருவம்

திவ்யவிக்ரஹத்தையும், மனம்வைக்க - மனஸிலேவைக்கைக்கு,மா

ட்டாதேயாகிலும் - அநாதியாக ஸக்தமன்றிக்கே யிருக்கச்செய்

தேயும். இதுக்குமதிகொடுத்தாயென்கிறதிதோடே ஸம்பந்தம். மா

ட்டாதபலசமயமதி - விஷயாநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யமல்ல

ாத ஸஹவியவஹாரிகளோடு ஸஹக்ஷஷ்டிஜக்ஞாநங்களை

மூ—கொடுத்தாய்மலர்த்துழாய்* மாட்டேநீமனம்வைத்தாய்
மாஞாலம்வருந்தாதே* ॥௪॥
வருந்தாதவருந்தவத்தமலர்கதிரின்சுடருடம்பாய்* வருந்

ஆ—னைபிந்தஸ்ரூகமிழந்துபோகிறபடி காணென்றுகொண்டின்னு தாகிறார். * * * * ॥௪॥

(வருந்தாத) இப்படியென்ன தபஸ்ஸுபண்ணப்பெற்றதோ? என்னும்படி கல்யாணமாய் ஸ்வாபாவிகமாய் நிரதிஶயதேஜோரூபமாயிருந்த திருவுடம்பையுடையனாய்,

இ—யால்)விரஹஸந்தாபஸஹ்ருதஸம்பந்தத்தாலே தஹ்யமானரான தம்மைக்குறித்தின்னுதாஹரிரென்றுஸங்கதி. * ॥௪॥

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

அருந்தவத்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிஸ்த்ரீயால்) இப்படி கல்யாணமாயென்றபடியம். அருந்தவத்தவென்றது உத்க்ருஷ்டமென்றுகருத்து வருந்தாத வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகமாயென்று) மலர்கதிரின் சுடரென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிஶயஸ்த்ரீயால்) வருந்தாதஞானமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ—யென்றபடி. கொடுத்தாய்- பண்டே ஶோஷித்துக்கிடக்கிறஜகத்தைப்பின்னையும் ஶோஷிப்பித்தாயென்றபடி. நீ - ரக்ஷிக்கவந்தவனான நீ, மலர்த்துழாய்மாட்டே - விகஸிதமான துளஸியிடத்திலே, இது உபலக்ஷணம். ஸ்லாக்யவஸ்துக்களிலேயென்றபடி. மனம் வைத்தாய் - ஸாபேக்ஷனானாயென்றபடி மாஞாலம் - மஹாப்ருதிவியானது, ஜகத்தானதென்றபடி. வருந்தாதே - க்லேஶியாதோ, நீ ஸாபேக்ஷனானால்வேறு ரக்ஷகரில்லாமையாலே ஜகத்து ஜ்ஞானஸந்ந்யமாய் க்லேஶித்தேவிடுமென்றபடி. * ॥௪॥

வருந்தாத - ஆயாஸப்படாத, யத்நஸாத்யமல்லாதவென்றபடி. ஸ்வாபாவிகமானவென்கை, இது உடம்புக்குவிஶேஷணம். அருந்தவத்த - கடினதபஸ்ஸம்பந்தியான, தவத்தவென்றது - தபஸ்ஸம்பந்தியென்றபடி. கடினதபஸ்ஸமமானவென்றபடி. கடினதபோவிராஜிதமோவென்னும்படியானவென்கை, மலர்கதிரின் - விகஸ்வரகிரணஶாலியான, உடம்பாய் - ஶரீரத்தையுடைய

ரு—தாதிஞானமாய்வரம்பின்றிமுழுதியன்றாய்* வருங்காலநிகழ்
காலங்கழிகாலமாயுலகை* யொருங்காக்களிப்பாய்சிரெங்
குலக்கவோதுவனே* ॥ரு॥

ஆ—ஸாஹாவிகாஸம்காஷிதநிவ்யஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனுப், ஸகலகர
ஒழமொருபடியே ஸகலார்த்த ஸம்ரக்ஷணைகஸ்வபாவனுயிருந்த
வுன்னுடைய ஶ்ரணங்களை நானெங்கே முடியச்சொல்லுவதென்
கிறர். * * * * ॥ரு॥

(ஓதுவார்) ஸகலலோகங்களிலுமுள்ள கவியாக்களெல்

இ—செய்கிறர் (ஸ்வாஹாவிகேத்யாதியால்) வருமித்யாதி கழிகால
மாயித்யந்தம்ஸம்ஶ ஷிக்கிறர் (ஸகலகாலமுமென்று) ஒருங்காக
என்கிறதையுரைக்கிறர் (ஒருபடியேயென்று) கடீபிரவேக்ஷ
லேஷஶூ மன்றிக்கேயென்றபடி. உலகையளிப்பா யென்கிறதை
யுரைக்கிறர் (ஸலெகத்யாதிபால்) முழுதியன்றாயென்கிறதின்
அபிப்ர மிதிலேஉதத்தம். சிரென்கிறதையுரைக்கிறர் (ஶ்ரண
ங்களையென்று) எங்குலக்கவோதுவ னென்கிறதையுரைக்கிறர்
(எங்கேயித்யாதியால்) ஜ்ஞாநாமுகர்கிடக்கடீர்! மயர்வறமதிநல
மருளப்பெற்ற நீர்பண்புரைக்கமாட்டேனென்னக்கூடுமோவென்னி
னானும்முடியச்சொல்லமாட்டேனென்கிறரென்றுஸம்ஶ்தி. ॥ரு॥

* ஆரம்பாட்டு. *

எவ்வுலகத் தென்கிறதையுரைக்கிறர் (ஸலெகத்யாதியால்)
ஓதுவாரோத்தெல்லாம் என்கிறதையுரைக்கிறர் (கவியாக்க

ப—டையவனுப், வருந்தாதஞானமாய் - ஸாஹாவிகஜ்ஞாநவர்
னுப், வரம்பின்றி-வசிஷேஷமில்லாமல், முழுது-க்ருஸ்த்திலும்,
இயன்றாய் - வத்யாபிதகிறவனே, வருங்காலம் - ஆகாதிகாலம்,
நிசழ்காலம் - வர்த்தமாநகாலம், கழிகாலம் - அதீதகாலம், ஆப்
ஸகலகாலமுமென்றபடி. ஒருங்காக - ஏககாலத்திலே
க, உலகை - உலகத்தை, அளிப்பாய் - ரக்ஷிக்கிறவனே, சிர்
கல்யாணஶ்ரணங்களை, எங்குலக்கஓதுவன் - எங்கேமுடியச்சொ
ல்லுவேன், முடியச்சொல்ல ஶக்தனல்லேனென்றபடி. உலக்கவெ
ன்றது - முடியவென்றபடி. * * * ॥ரு॥

மூ—ஓதுவாரோத்தெல்லாமெவ்வுலகத்தெவ்வெவையுஞ்* சாது
வாய்நின்புகழின்தகையல்லாற்பிறிதில்லை* போதுவாழ்புன
ந்துழாய்முடியினாய்ப்பூவின்மேல்* மாதுவாழ்மார்பினாயெ
ன்சொல்லியான்வாழ்த்துவனே* ॥௬॥

ஆ—ஸர்வராலும்ஓதப்படுகிறஸர்வவேதங்களாலும்அளவிடமுடியாத
கல்யாணகுணங்களையுடையனாய் நிரதிசய ஸௌந்தர்யாதி கல்யா
ணகுணநிதியாய் ஸ்ரீய:பதியாயிருந்த வுன்னை நான் ஒருவன்
எத்தைச்சொல்லிப்புகழ்வதென்கிறார். ॥௬॥

இ—ஸித்யாதியால்) எவ்வெவையுமென்கிறதுவும் இதிலேகஞ்
மஹ்தம்.த்விதீயவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அளவிட
வித்யாதியால்)போதுவாழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(நிரதிசயெத்யாதியால்)பூவின்மேலித்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்
(ஸ்ரீய:பதியாயென்று) யானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (நானொருவனென்று) வேதங்கள்நம்மைப்பேசாநிற்க

ப—எவ்வுலகத்து - ஸர்வலோகத்திலுமுள்ள, ஓதுவார் - அத்யே
தாக்களுடைய, ஓத்தெல்லாம்- ஸ்வாத்யாயமெல்லாம், ருக்யஜுஸ்ஸா
மாதிகளெல்லாமென்றபடி. எவ்வெவையும் - அநேகவேதத்தில்
ஸர்வஶாகைகளுமென்றபடி. சாதுவாய்-ஸாத்யாவாய்,யதா
ர்த்தப்ரதிபாதகங்களாயென்றபடி, நின்புகழின்தகையல்லால்-
த்வத்குணங்களுடைய அஸங்க்யேயப்ரகாரமல்லது, தகை-
ப்ரகாரம், பிறிதில்லை - அந்யதுஇல்லை, ஏகதேஶபோத
கங்களாமத்தனைபோக்கி க்ருத்ஸ்நபோதகங்களாகமாட்டாவெ
ன்றபடி. போதுவாழ் - போதோடேவாழாகின்ற, போது - புஷ்
பம், புஷ்பயுக்தமாய்வர்த்தமானவென்றபடி. புனந்துழா
ய் - ஸ்வக்ஷேத்ரத்தில் தாஜவலியையுடைத்தான, புனம் - ஸ்வக்ஷே
த்ரம், ஸ்வக்ஷேத்ரத்தில்போலே நித்யஹ்ருஷ்டமான தாஜவலி
யையுடைத்தான என்றபடி, முடியனாய் - கிரீடத்தையுடையவ
னே, பூவின்மேன் மாதுவாழ்மார்பினாய் - புஷ்பவாஸிநியா
னமாதுக்க்ருஹாவாஸமான வக்ஷஸ்ஸையுடையவனே, மாது -
ஸ்ரீ, பிராட்டியென்றபடி. யான் - அஜ்ஞனானநான், என்சொல்லி
வாழ்த்துவனே - என்னத்தைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரிக்கக்கடவேன், அ

மூ—வாழ்த்துவார்பலராக நின்னுள்ளேநான்முகனை* மூழ்த்தநீ
ருலகெல்லாம்படையென்றுமுதற்படைத்தாய்* கேழ்த்தசீ

ஆ—(வாழ்த்துவார்) நீரொருவராகையாலே வாழ்த்தமுடியாதெ
ன்கிறீராகில்; பலரோடேநின்று வாழ்த்தினாலோவென்னில்; வா
ழ்த்துவார்பலராகவாகிறார், நீபடைத்தவ்யூஹாவாலே ஸ்ருஷ்டரான

இ—உமக்கு நம்மைப்பேசத்தட்டேதென்ன? அவைசுணங்களாகை
யாலே ப்ராணங்களில் ஏகதேசமாகிலும் பேசித்தன, நானொரு
வனாகையாலே ஏகதேசமும் என்னால்சொல்லமுடியாதென்கிறு
றென்றுஸங்கதி. * * * ||௬||

ஏழாம்பாட்டு.

வேதங்கள் ஸ்தோத்ரக்ஷமங்களல்லவென்றபோதே தேவர்
கள் ஸமர்த்தரல்லரென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமாகையாலே தே
வர்களோடேநின்று ஸ்தோத்ராலோவென்று ஸம்சோத்யரம்
கூடாமையால் சூழ்த்தமரர்துதித்தாலுன்தொல் புகழ்மாசூணாதே
வென்றிப்பாட்டிலே யுத்தரஞ்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவெ
ன்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (நீரித்யாதியால்) தேவர்களோடேநின்று
ஸ்தோத்ராலோவென்று ஸம்சேகூடாதாகிலும் பலரோடேநி
ன்று ஸ்தோத்ராலோவென்று ஸாமாந்யசம்சேக்ஷபிறந்தவா
றே இந்தஸாமாந்யவாக்யத்திலே எம்பெருமானை ஸ்தோத்ரிப்பார்பல
ராவார் தேவர்களேயாகவேண்டுகையா லிப்பாட்டில் சொல்லுகிற
வுத்தரம் ஸங்கதமென்றதாய்த்து, வாழ்த்துவார் பலராகவென்கி
றதையுரைக்கிறார் (வாழ்த்துவாரித்யாதியால்) பலராகவாகிறாரெ
ன்றது பஹுவசநாத் என்றபடி. நின்னித்யாதி அமரரித்யந்த
த்துக்கு கவிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதியால்) அவர்ஸ்ரு

ஈ—கதேசமும்சொல்ல ஸமர்த்தனல்லேனென்றபடி. ||௬||

வாழ்த்துவார் - ஸ்தோதாக்கள், பலராக- பஹுவசநமாகிடு,
ஆனாலும் வ்யக்திமென்றுகருத்து. மூழ்த்தநீர் - ப்ரளய
ஜலத்திலே, ஏகார்ணவத்திலேஎன்றபடி. உலகெல்லாம்படை
யென்று - லோகங்களையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டியென்று, முதல் - ப்ரா
தமிகஸ்ருஷ்டியில், நான்முன்னை - சதுர்முகனை, - நின்னு
ள்ளே - நாபிகமலத்தாலே த்விதீயஸ்ருஷ்டி. படைத்தாய்

மூ—ரான்முதலாக்கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து*சூழ்த்தமரர்துதி
த்தாலுன்றொல்புகழ்மாசூணாதே* ‖எ‖

ஆ—ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளிறையேத்துவார்; அவர்கள்தானுன்னு
டைய குணங்களை முடியவேத்தவல்லவரோ, ஏத்துகைக்குத்தா
னவர்களோ? அல்லரிறே? யென்கிறார். * * ‖எ‖

(மாசூணா) அந்ததேவதைகளோடேகூடஸர்வப்ராணிவர்க்கியாய்

இ—ஷட்குண ஸ்வரூபலேசஸ்பர்ஶாபாவலேசங்குசிதஜ்ஞாந
ரன்றோ வவர்களென்றபிப்ராயமென்றுகருத்து. துதித்தாலித்ய
ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்தானித்யா
திபால்) * * * * ‖எ‖

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

உபாஸகனவன் ஸாதிக்கமாட்டானென்னுமிடம் கீழ்ப்பா
ட்டிலே ஸித்தமாகலாயிருக்க இதுக்குத்தனித்தொரு பாட்டுநே
ருவானேனென்ன? உபபாதிக்கிறார் (அந்ததேவதைகளித்யா
தியால்) ஸர்வாத்மிகா நித்யஜ்ஞாநங்களாலே யதிக
ஸம்பத்தியுண்டாகையாலே யிதுக்குப்பாட்டு நேர்ந்ததென்றுகரு
த்து. இவனை நித்யஜ்ஞாநனென்றது ப்ரஹ்மனுக்குள்ளவத்
தனை ஜ்ஞாநஸம்பத் இவனுக்கில்லாமையாலே, யதா உபய
ஸாமக்ரியுடைய இந்த உபாஸகனைப்போலன்றிக்கே கே
வலஸ்வஸ்வரூபஸாமக்ரியேயாய்நிற்பானொரு உபாஸகனையாக்ஷ
ேபித்து, அவனைத்தினாலும் தேவர்க்கு அஶக்யமாமென்கிறா
ரென்றுகருத்தாலே நித்யஜ்ஞாநனென்கிறார் (ஸர்வாத்மி
ஷிஷ்யத்தாலே) அமரர்கோன்ஸம்பந்தவ்யாவ்யாதம்.

ஶ—ஸ்ருஷ்டித்தவனே? கேழ்த்தசீர் - ஶ்ரேஷ்டகுணனே, அரன்
முதலா - ஸஹாபூர்வமாக, அமரர் - தேவர்கள், கிளர்தெய்வ
மாய் - ஜ்ஞாநஶக்த்யதிஶக்தியாய்க்கொண்டு, இது க்ரியாவிஶேஷ
ணம். இக்குதெய்வஸ்வரூபம் தேவஸம்பந்தியிஶக்திவாம். கிளர்ந்து
உத்யுக்தராய், சூழ்த்து - வ்யாபித்து, ஒருவர்சொன்னதை யொ
ருவர்சொல்லாதே ப்ரத்யேகமொருகுணமாக ஸர்வகுணங்க
ளையும் வ்யாபித்தென்றபடி. துதித்தால் - ஸ்தோத்ரித்தால், உன்தொ
ல்புகழ் - ஸ்வாபாவிகமான கல்யாணகுணங்கள், மாசூணாதே-

மூ — மாசூணாச்சுடருடம்பாய்மலராதுகுவியாது* மாசூணா
னமாய்முழுதுமாய் முழுதியன்றாய்* மாசூணாவான்கோலத்
தமரர்கோன்வழிப்பட்டால்* மாசூணாவுன்பாதமலர்ச்சோ

ஆ — நிரவத்யஜ்ஞாநனை ஸர்வேச்வரன் நின்றேத்தினா
லோவென்னில்; ஹேயப்ரத்யநீகமாய் தேஜோரூபமாய் வ்ருத்தி
க்ஷயாதிவிகாரரஹிதமான திவ்யரூபத்தை யுடையையாய்,
ஹேயப்ரத்யநீக ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்க
ளையுடையையாயிருந்த வுன்திருவடிமலர்களை யுந்த ஸர்வேச்வர

இ — (நிரவத்யஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தாலே)மாசூணாவான்கோலத்தென்
றது வ்யாவ்ருத்தம். இப்பதங்களினுடைய பதங்கள் ஸம்ஸாரபீஜ
ங்களாகையாலே இவற்றை ஸம்ஸாரவாக்யத்திலே ஸங்க்ரஹித்தார்,
மாசூணாவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஹேயப்ரத்யநீகத்வ) ஸ்வரூபத்
தாலேமுழுதுமாய் முழுதியன்றாய் என்கிறவிடத்தில் ஸ்வீகரிக்கிற
நியந்த்ருத்வகாரணத்வாதி ஸங்க்ரஹணம். ததீயவாசகத்துக்குத் தா

ஈ — தோஷத்தையடையாதோ. * * * ॥௭॥

மலராதுகுவியாது - வ்ருத்தியாமல் ஸங்கோசியாமல், ஸதாஏக
ரூபமாயென்றபடி. மாசூணா - தோஷத்தையுண்ணுததான,
ஹேயப்ரத்யநீகமானவென்றபடி. சுடருடம்பாய் - தேஜோரூப
விக்ரஹமுடையவனாய், மாசூணாஞானமாய் - தோஷரஹிதஜ்ஞா
நஸ்வரூபியாய், முழுதுமாய் - க்ருத்ஸ்நமுமாய், க்ருத்ஸ்நசரீரக
னாயென்றபடி. முழுது - க்ருத்ஸ்நத்தை, இயன்றாய் - நியமி
த்தவனே, இயலுகையிங்கே நியமிக்கை. க்ருத்ஸ்நத்துக்கு
முத்பத்திஸ்தித்யாதிகளைப்பண்ணினவனேயென்றபடி. மாசூணா - தோ
ஷஸம்ஸ்பர்சத்தான, தோஷரஹிதமானவென்றபடி. வான்கோலத்து -
பெரியலக்ஷணமுடையவனான, வான்சப்தம் ப்ருஹதர்த்தவாசக
முமாம். தோஷரஹிதஸர்வஜ்ஞாதிகுண ஸுலக்ஷணஸா
லியாயென்றபடி. அமரர்கோன் - தேவாதிபதி, ஸர்வேச்வர
னென்றபடி. வழிப்பட்டால் - ஸ்தோத்ரரூபவாசிகபத்ததியிலே
ப்ரவ்ருத்தனானால், மாசூணா - ஹேயப்ரத்யநீகமான, உன்பாத
மலர் - த்வதீயபாதபத்மத்தினுடைய, சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸானது,

மூ—திமழுங்காதே* ॥அ॥
மழுங்காதவைநுதிபச்சக்கரநல்வலத்தையாய்* தொழுங்
காதற்களிறளிப்பான்புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே* மழுங்
காதஞானமேபடையா மலருலகிற்* றொழும்பாயார்க்களித்

ஆ—வன்தானேத்தவல்லவனோ?யொருவனோ? இப்படியாயிருக்கிற
வுன்னைநானெத்தைச்சொல்லி வாழ்த்துவதென்கிறார். ॥அ॥

(மழுங்காத) பின்னையுமவனுடைய குணங்களை யேத்தியல்லது தரிக்கமாட்டாரையாலே யவனுடைய குணங்களைச்சொல்லியேத்துகிறார். உன்னுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற ஸௌஹார்த

இ—த்வயமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடியில் த்ருஷ்டியால்) ஸௌஜந்ய
த்வயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியில் த்ருஷ்டியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இப்படியொருவருமவனை ஸ்தோத்ரிக்கவல்லரல்லரென்றவிவர் பின்னையும் தாமவனை ஸ்தோத்ரிப்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்ருஷ்டியால்) உத்தாரணத்துக்கு ஹேதுவாகமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்ருஷ்டி ரக்ஷித்தருளாதே யென்னும

ஸ—ஸௌலப்யமானதென்றபடி. மழுங்காதே-குண்டிதமாகாதே, காருண்யஞான வசாத்வவன் பண்ணும் ஸ்தோத்ரியுமுனக்கவத்யாவஹமாமென்றபடி. * * ॥அ॥

மழுங்காத - குண்டிதமான, ஞானமே- ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானமாத்ரம், படையாக- ஆயுதமாக ரக்ஷணஸாதநமாகவென்றபடி. க்ரியாவிசேஷணம், தொழும்பாயார்க்கு - அடிமையானார்க்கு, ஆஸ்ரிதர்க்கென்றபடி. தொழும்பு - அடிமை, ஆயார் - ஆனார். அளித்தால் - உபகரித்தால் - உன்சுடர்ச்சோதி - உன்னுடைய வுஜ்ஜ்வலமான வாஸஸ்ரீயானது, மலருலகில் - நாபிகமலஜ லோகத்திலே, மறையாதே - ப்ரகாசியாதொழியாதோ. ப்ரகாசியாதேபோய்விடுமென்றபடி. அப்படிபோகாதபடியென்ற அபிப்ராயம். மழுங்காத - குண்டிதமாகாத, வைநுதிய - தீக்ஷ்ணாக்ரமானவென்றபடி. வை - தைக்ஷ்ண்யம். நுதி - அக்ரம். சக்கர-சக்ரத்தாலே, நல்- ஶோபிதமான, வலத்தையாய்- தக்ஷிணபார்ச்வத்தை - யுடையையாய்க்கொண்டு, வலமுடையவன்-

மூ—தாலுன்சுடர்ச்சோதிமறையாதே* ॥கூ॥

ஆ—ணத்தை யொருவருமறியாதவொருபடி ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்தாலே ஆஸ்ரிதனான ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தருளாதே அந்த ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யம் ஸர்வலோகவிதமாம்படி திருவாழியையேந்திக்கொண்டு பெரியதிருவடிமேலேவந்து தோன்றியருளி என்னையுண்டாக்கியருளினையென்கிறார். * * ॥கூ॥

இ—ளவாலே) அதில் (வாத்ஸல்யஸ்வபாவத்தாலே) சுடர்ச்சோதியென்றதுவ்யாவ்ருதம். ஒருவருமென்றது மலருலகிலென்கிறதினர்த்தம், (அறியாதவென்கிறவித்தாலே) மறையாதே யென்கிறதினர்த்தம் ஸூசிதம். அறியாதவொருபடியென்றது அறியாதேபோம்படியென்றபடி. ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்தாலேயென்றது மழுங்காதஞானமே படையாகவென்கிறதுக்கு ஃபலிதார்த்தம். ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்தாலே ரக்ஷித்தருளாதேயென்றநயம். கஜேந்த்ராழ்வானையென்றது தொழும்பாயார்க்கென்கிறதினர்த்தி லேகதேஸோதாஹரணம். தொழுங்காதற்களிறென்கிறதினர்த்தமிதிலே ஸங்க்ருஹீதம். ரக்ஷித்தருளாதே யென்கிறவித்தாலே அளித்தாலென்கிறதினர்த்தம் ஸூசிதம். இவ்வர்த்தார்த்தஸம்ஹாரத்தாலே ஸவ்யமாய் வருவர்த்தத்திலே பலிதமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாஸ்ரிதத்வாரியால்) ப்ரயோஜநத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (திருவித்வாரியால்) புள்ளூர்ந்து என்கிறதைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (பெரியவித்வாரியால்) தோன்றினையென்கிறவிடத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்வாரியால்) இப்படிநீவந்து தோன்றாவிடில் உன்னுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தையறியமாட்டாதேயிழக்கையாலே நான் முடிந்துபோவன். "தாத்பர்ய-

ப — வலத்தன். க்ஷீரோவனைச்சொல்லும்போது வலத்தையாயென்னக்கடவது. தொழுங்காதல் - தொழுகையிலே - அபிவ்ருத்திபண்ணுகையிலே, காதலை - ஸ்நேஹத்தையுடைத்தான, களிறு - கஜத்தை, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை, அளிப்பான் - ரக்ஷிக்கக்கடவனாய், புள்ளூர்ந்து - பக்ஷியாலேநடந்து, ஸரஸ்ஸிலே ஓடிவந்தென்றபடி. தோன்றினையே - ஆவிர்ப்பவித்தையே ஏகாரம்விஸ்மயத்யோதகம். * * ॥கூ॥

மூ — மறையாயநால்வேதத்துண்ணின்றமலர்ச்சுடரே* முறையா லிவ்வுலகெல்லாம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்* பிறை யேறுசடையானுநான்முகனுமிந்திரனு* மிறையாதலறிந்

ஆ — (மறை) ஸக்ஷீணர்க்குன்னை யறியவொண்ணாதபடி மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஸகலவேதங்களினாலும் ப்ரதிபாத்யனாய், ப்ரவ்ருத்தியாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாராதிகாரணனாயிருந்த உன்னுடைய ஸர்வேச்வரத்வத்தை யறிந்துன்னையேத்துகைக்கு விஷயமாக உன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற இருப்புனக்கேற்றமோ? அன்றிறே; இப்படியிருக்கிறவுன்னை

இ — "ஊராஹ்யாவந்த்யாவஹ்ருணீந்த்ராஸ்ரஹஹ்ருஷே" த்யாதிகளிற்படியே அரைகுலையத்தலைகுலையவந்து தோன்றி யுன்வாத்ஸல்யத்தை நீயே ஸர்வலோகவிதிதமாக்கி என்ஸத்தையை யுண்டாக்கினாயென்கிறாரென்றபடி. * * ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

மறையாயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்ஷீணர்க்கித்யாதியால்) முறையாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரவ்ருத்தியாலென்று) ஸாத்விகநிவாஸமான ஔசித்யத்தாலென்றபடி. இறையாதல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வத்தையென்று) ஏத்தவீற்றிருத்தலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) இதுவியப்பே யென்கிறதை விவரிக்கிறார்

ய — மறையாய் - ஸூக்தங்களான, ஸக்ஷீணர்க்கிதிஸேஷ:, நால்வேதத்துள்நின்ற - உதாத்தவேதப்ரதிபாத்யமான, மலர்ச்சுடரே - விகஸரஜ்யோதிஸ்ஸே? ஸம்ப்ரகாசஸ்வரூபவிக்ரஹனேயென்றபடி. முறையால் - ஸாத்விகப்ரவ்ருத்தியாலே, இவ்வுலகெல்லாம், படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து - வராஹனா யாசனித்து, உண்டு - நைமித்திகப்ரளயத்திலே ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - பஹிர்நிஸ்ஸாரணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்தாய் - த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்தவனே, பிறையேறுசடையானும் - உத்கலாயிரசிஜடனான ருத்ரனும், நான்முகனும் இந்திரனும் ஸர்வே. இறையாதல் - ஸர்வேச்வரனாகையை, உன்னுடைய

மூ—தேத்தவீற்றிருத்தலிதுவியப்பே* ௰௵
விபப்பாயவிபப்பில்லாமெய்ஞ்ஞானவேதியனை* சயப்புகழார்

ஆ—நாமெண்த்தைச்சொல்லி யேத்துவதென்கிறார். ௰௵
(விபப்பாய) லோகத்தில் விஷயநீயமானவற்றை விஷயமா கவுடையனன்றியே யதாஜ்ஞாதிவான ஸ்வ-ஷெஷங்களாலும் ஆச்சர்யாஹ்வுமியிருந்த அவனை ஸமஸ்தெகல்யாணகுணங்களாமாகிற

இ—ஒர் (உனக்கிதாதியால்) பாட்டுக்கவிஷாய மருளிச்செய் கிறார் (இப்படியிதாதியால்) ஸௌஷ்ம்யம். இதுவுமொரு ஸொக் குணவைமாகையால் இங்கே ஸங்கதமென்றுகருத்து. ௰௵

நிகமனம்.

விபப்பாயவிபப்பில்லா என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (லோகத் திலெதாதியால்) மெய்ஞ்ஞானவேதியனை யென்கிறதைவிவரிக்கி றார் (யவெதாதியால்) சயப்புகழாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தாதியால்) உத்கர்ஷர்வாவியான ஐஸ் வர்யமிங்கே ஸமஸ்தகல்யாணமென்று கருத்து. துயக்கின்றி

ஸ— ஸம்ஸாரத்தைதயென்றபடி. அறிந்து, ஏத்த — ஸ்துதிக் கும்படி, வீற்றிருத்தலிது - உத்க்ருஷ்டனாயிருக்கு மிந்தவிறப்பு, வியப்பே- விஷயமோ. * * * ௰௵
வியப்பாய - ஆச்சர்யமானவைகளால், கருத்துஷ்டங்க ளாலும் ஆச்சர்யமாயிருக்குமவைகளான மானஷெஷ தங்க ளாலென்றபடி. விபப்பில்லா - ஆச்சர்யமில்லாதவனை, அவை த்தை ஸ்வாபாவிகமாக உடையவனுனவென்றபடி. மெய்ஞ்ஞான வேதியனை - யதார்த்தஜ்ஞானத்தைக்கொண்ட வேதவேத்யனை, இதற்குதொ ழுதென்றிறதோடே ஸம்பம். சயப்புகழார் — ஐயமானவைகளா ளான, சயம்- ஐயம், உத்கர்ஷமென்றபடி. புகழ்-மானம், ஸமஸ்த கல்யாணகுணோத்கர்ஷமானத்தை யுடையரானவென்ற படி. பலர் - பவமாக்கள், வாழும்- ஆழ்வாரை சுதானமவி த்துக்கொண்டு ஸாவிக்கும்படி, தடம்-விசாலமான, குருகூர் ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வார், துயக்கி ன்றி - ஸம்ஸாபாதிகளில்லாமல், ஸத்ருமிஸாக்ஷாத்கரித்தென்றபடி.

மூ— பலர்வாழுந்தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்* றுயக்கின்றித
தொழுதுரைத்தவாயிரத்துளிப்பத்து* முயக்கொண்டுபிறப்
பறுக்குமொலிமுந்நீர்ஞாலத்தே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸ்லாக்யமான புகழையுடையார்.பலர்வாழும் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன் ஒரு ஜ்ஞானமயமில்லாதபடி ஸாக்ஷாத்கரித்துத்தொழுதுரைத்த விந்திருவாய்மொழி ஸமஸ்தஸாக்ஷாத்காரவிரோதி ஸம்ஸாரத்தைப் போக்குமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஓரஜ்ஞானமெந்தாதியால்) இதற்கு ஸங்கதாஸ்பதமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கரித்தென்று) திருநகரிக்குத்திருமலை விஷ்ணுக்ஷேத்ரமாகையால் இங்கு ஸாக்ஷாத்கரித்தென்றது யோமஜநஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொன்னபடி. பிறப்பறுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்த தாதியால்)||

ப— தொழுது - ப்ரீதியால் ப்ரணாமம் பண்ணி, உரைத்த, ஆயிரத்துளிப்பத்தும், ஒலி முந்நீர் ஞாலத்தே - த்வநிப்ராசுர்ய ஸமுத்ரவத்தான ஸ்ருஷ்டியிலே, ஒலி - த்வநி, முந்நீர் - ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலமென்கிற த்ரிவிதஜலப்ராசுர்யமான ஸமுத்ரம், உயக்கொண்டு - உஜ்ஜீவிப்பித்து, ஜ்ஞானஸங்கோசாதிகளை யுண்டாக்கியென்றபடி. பிறப்பு - ஜந்மத்தை, அறுக்கும் - சேதிக்கும். * ||கஉ||

ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டாநவைபவயுதஸ்ரீசடகோபதாஸ
ராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(முடிச்சோதி.)

ஸாம்யத்ருஷ்டாந்தஸ்வரூபோபமானவிஷயாதிக்யநிரஸ்
ஸ்தீக்ஷ்ணாம் ஸ்வஸ்வரூபஸ்வபாவம் ஸ்வமஹிம நவத்வம்
கல்பகாந்தப்ரதர்ஷீ | ஸ்தோத்ரேதிக் ராமசந்த்ரசரி
ம்ருதமய ஸ்வாஜ்ஞாப்ரதிஷ்டோ ஸம்மஹாம் வீதஸ்பந்த்ரஶ்மி
நேத்ர ப்ருந்தஸ்ஸம்பாதநாதம் த்ருஸ்யமாநம் ப்ரஸீதம்||
(ஸாம்யத்ருஷ்டாந்தஸம்பேதி:) முடிச்சோதியித்யாதி - நன்று

டைய அவயவஶோபைகளைத்தானே ஆபரணங்களாக வுடையனுமாய், (அநர்க்காவயவஶோபம்) சுட்டுரைத்தநன்பொன்னுன் திருமேனியொளியொவ்வாது - நிரவத்யமான திருமேனியொளியையுடையனுமாய், (நிஸ்ஸீமதீப்திம்) பரஞ்சோதிப்பரமாய் - பரமானபரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபமாய், (ஸ்வாதுஸ்வாதுஸௌகுமார்யம்) மாட்டாயமலர்புரையுந்திருவுருவ மனம்வைக்க - நிப்போலே ஸௌகுமார்யமாய் நிரதிஶயஸௌந்தர்யமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனுமாய், அபவா - மலர்த்துழாய்மாட்டே நீமனம்வைத்தாய் - தன்திருவுள்ளத்தையும் கால்தாழப்பண்ணவல்ல திருத்துழாய் துடக்கமான ஸௌரப்யஜாதத்தையுடைய திருமேனியையுடையனுமாய். (ஸர்வகந்தம்) வருந்தாதவருந்தவத்த மலர்கதிரின் சுடருடம்பாய் - ஸாதிஶயஜநிக்கப்படுமதாய் விகஸ்வரகிரணதேஜோரூபமாய் ஸர்வஸமாநரூபமான திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனுமாய், (ஶ்ரீகாந்தம் ஶுபவக்ஷஸ்யா) பூவின்மேல்மாதுவாழ்மார்பினாய் - பெரியபிராட்டியாராலே விஶிஷ்டமான திருமார்பையுடையனுமாய், (ஸ்தோத்ராதிக்ராந்தகீர்த்திம்) சூழ்த்தமரர் துதித்தாலுன்தொல்புகழ்மாசூணாதே - ஸர்வஜ்ஞருடைய ஸ்தோத்ரங்களையும் அதிக்ரமித்திருக்கிற கல்யாணகுணங்களையுடையவனுமாய், (ஶுசிதரஶிதளஜ்யோதிம்) மாசூணாச்சுடருடம்பாய் - ஹேயப்ரத்யநீகமாய் உஜ்ஜ்வலமான திருமேனியையுடையனுமாய் (ஐஷ்டவாஹம்) புள்ளூர்ந்துதோன்றினைபே - பெரியதிருவடியை ஐஷ்டமானவாஹநமாக உடையவனுமாய், (வீதஶோகத்ரிநேத்ர ஸஹஸ்ரதிஸாப்யநாதிம்) பிறைபெறு சடையானும்பிரமனும் - தன்னுடைய ஸ்ருஷ்டருமாய் ஐஶ்வர்யகருமான த்ரிநேத்ர ஸஹஸ்ரநேத்ராகள் தன்னை ஸ்வாமியென்று அறிந்தேற்ற வீற்றிருக்குமிருப்பு விலக்ஷணீயமாகாதபடியாயிருக்கிற எம்பெருமானை அத்யாஶ்சர்யபூதராக "முடிச்சோதி"யென்கிற பாசுரத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்,

மூன்றாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று

௨-ம். திருவாய்மொழி.

மூ— முந்நீர்ஞாலம்படைத்தவெம்முகில்வண்ணனே* யந்நா

ஆ—(முந்நீர்ஞாலம்) இப்படி ஸாக்ஷாத்க்ருதனான வெம்பெருமானோடு தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே யதாமநோரதம் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாமே நிர்வேதவ்யஸந ஸமாநாகார நிர்வேத

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படிதாம் அநுபவித்தவழகரை இன்னும் அநுபவிக்க லாயிருக்க இவர்த்திருவாய்மொழியிலே கூடாதாய்க்கூப்பிடுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலேயென்கிறதுக்கு பெறாமேயென்கிறதோடே அந்வயம். பெறாமேயென்றது பெறாமையாலேயென்றபடி. ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமானது யதாமநோரதஸம்ஶ்லேஷ ப்ரதிபந்தகமாகையாலேயென்றபடி. யதாமநோரதம் ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாவது- ஸர்வதேஶஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யம்பண்ணுகை, இப்படியிறே தம்மநோரதத்தை ஒழிவில்காலத்திலே வெளியிடப்புகுகிறார் (நிர்வேதேத்யாதி) பெரியவிடாய்ப்பட்டவன் ஸந்நிஹிதமான தண்ணீர் ஸந்நிஹிதமாயிருக்கச்செய்தே ஸ்ப்ருஷ்டமாகாமல் துடிக்குமாப்போலே தமக்கு ஸௌஹார்த்ரான அழகர் ஸந்நிஹிதராயிருக்கச்செய்தே யதாமநோரதம் ஸம்ஶ்லேஷம் ஸித்தியாமையாலே வ்யஸநம் நிர்வேதமாய்த்தென்றுகருத்து. அநதிஶ்ராயென்றதற்கு யோக ஸாக்ஷாத்காரத்தையும் இழந்தவராயென்று தாத்பர்யம். திவ்ய தேஶவிஶேஷஸமாமான இப்பத்திலே இத்திருவாய்மொழி ஸமாப்தமாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; தநுவிஷ்டி தஸமாதி ஸமாதேஶமென்கிறஸமவஸ்தானம் இத்திருவாய்மொழிக்குஸம்ஸ்ருஷ்டமாகையாலே ஸமஸமதமென்றுவாயர் அருளிச்செய்வர்.

மூ—முந்நீர்ஞாலம் - த்ரிவிதஜலஸம்ப்ருக்தமான ஸம்ஸாரியை, ஜகத்தையென்றபடி. படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனை, எம்முகில்வண்ணனே- ஜங்கமமாகியான மேகஸ்வபாவனே, வண்ணம்-ஸ்வபாவம், மேகஸ்வபாவம் ஷாக்ஷிதஸ்வபாவனேயென்றபடி, அந்நாள் - அந்தநா

மூ—ணீதந்தவாக்கையின்வழியுழல்வேன்* வெந்நாளோய்வீய
வினைகளை வேரறப்பாய்ந்* தெந்நாள்யானுன்னையினிவந்து ..

ஆ—ராய்க்கொண்டு கூப்பிடுகிறார். ஸம்ஸாரிகளெல்லார்ப
க்கலிலுஞ்சென்று வெள்ளங்கொள்ளும்படி கரைபுரண்டுபெருகுகிற
உன்னுடைய நிரவதிககாருண்யவெள்ளத்தாலே உன்திருவடிக
ளைச்சேருகைக்குவாடமாக கரணகளேபராத்யுபகரணங்க
ளை ஸம்ஸாரிகளுக்கும் கொடுத்தருளினவனே? அன்றுநீயெ
னக்குத்தந்தருளின அந்த உபகரணங்களைக்கொண்டுன் திருவ
டிகளைச்சேராதே பின்னையும் ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலே
போய்விழுந்தேன், இப்படி உன்னைப்பிரிந்திருக்கிற காலமாகிற

* முதற்பாட்டு. *

இ—ஈநாஹொக்தவிஶேஷமாய் ஸ்வாஶ்ரிதஸாபேக்ஷமான ஔ
தார்யம் முகில்வண்ணனென்கிற ஜெயோபமைக்கு வி
வக்ஷிதமென்றுகாட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரீத்யாதியால்) காருண்யவெ
ள்ளத்தாலேயென்கிறதற்கு கொடுத்தருளினவனே யென்கிறதோ
டேகமயம். முந்நீர்ஞாலம்படைத்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடியித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றுநீயித்யாதியால்) வெந்நாள்
நோய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி

ப—ளிலே, க்ஷேத்ரக்களெல்லாம் அவிசேஷிதங்களாய் ஶரீரங்
களாய் கிடந்தகாலத்திலே யென்றபடி. நீதந்த - ஜ்ஞாநமுள்ள
வான நீகொடுத்தருளினதான, ஆக்கையின் - தேஹத்தினுடைய,
வழி - மார்க்கத்திலே, உழல்வேன் - ஸஞ்சரியாநின்றேன், இனி-
நீதந்த ஸாதநத்தை விபரீதமாக்கிக்கொண்டபின்பு, யான் -
க்ருதக்நனான நான், வெம்-துஸ்ஸஹமான, துஸ்ஸஹமானவென்
றபடி, நாள்நோய்-காலாந்தரவ்யாதியானது, விரஹகாலமாகிறவென்
வ்யாதியானதென்றபடி. வீய - நசிக்கும்படி, வினைகளை - கர்மங்க
ளை, வேரறப்பாய்ந்து - ஸவாஸநமாம்படி வெயநம்ப
ண்ணி, ஸாவமெனபோடே நசிப்பித்துஎன்றபடி. எந்நாள்-
ஏந்தகாலத்திலே, உன்னை - க்ருதஜ்ஞனை என்பக்கலிலும் ஸா

॥௧॥

மூ—கூடுவனே*
வன்மாவையமளந்தவெம்வாமனனின்* பன்மாமாயப்பல்பி
றவியிற்படிகின்றயான்* தொன்மாவல்வினைத்துடர்களைமுத

ஆ—காருண்ய ஸ்வரூபமான நோய்விடும்படி உன்னைப்பிரிந்திருக்கைக்கு ஹேதுவான என்னுடைய வினைகளைவேரறப்பாய்ந்து என்னுநானுன்னைவந்துகூடுவதென்கிறார். * ॥௧॥

(வன்மா) இப்படிநீதந்த உபகரணத்தைக்கொண்டு பின்னையும்நான் ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே போய்விழுமளவில் என்னையெடுத்தருளுகைக்காக இங்கேபுகுந்தருளினாய், பின்னையும்உனக்கெட்டாததொருபடி நானந்தஸம்ஸாரமாகிறகடலினுள்ளே போய

இ—த்யாதியால்) ஸ்வீய என்கிறதையுரைக்கிறார் (விடும்படியென்று) இதற்கு பாய்ந்து என்கிறதோடே அந்வயம். வினைகளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தி த்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். * * * ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

எம்வாமனனென்று வாமநனைஸ்வீயனாக அநுஸந்திக்கிறதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இத்தால் மோக்ஷோபாயமாகக்கொடுத்த தேஹாதிகளை விபரீதமாக்கிக்கொண்ட சேதநன்றியே ஸ்வீயமான வாமநாவதாரத்

ஸ— நம்மெக்ஸர்வஜ்ஞனை உன்னை, வந்துகூடுவன்- வந்துகிட்டக்கடவேன், எந்நாளென்றது ப்ரஶ்நம் 'வேதிதவ்யம் ஸ்வதேஹஶேஷம்' என்னுமாப்போலே காரணவயிஅறியிலும் தரிக்கலாமிறே யென்றுகருத்து. * * * * ॥௧॥

வன்மாவையம் - கடினமயான ஸூமாவ்யாபியை, அளந்த- அளந்தவனான, எம்வாமனை - ஸ்வீயனான ஸ்ரீவாமநனே, நின்- ஸ்வீயமான, பன்மாமாய - ஸத்வாதிகுணமெல்லாத்தாலே பலவகையாய் தேஹேந்த்ரியங்களை ஸம்பந்தியானவேயாவ்ருத்தியில், பல்பிறவியில - தேவமநுஷ்யாதிஜந்மங்களிலே, படிகின்றயான்- அமிழ்ந்துகின்றநான், தொல்-அநாதியான, மாவல்வினைத்துடர்களை- ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான ஸம்ஸாரபந்தத்தை, முதலரிந்து- மூலத்திலேயொழித்து,

மூ—லரிந்து* நின்மாதாள்சேர்ந்துநிற்பதென்ஞான்றுகொலோ॥
கொல்லாமாக்கோற்கொலைசெய்துபாரதப்போ*   ரெல்லா

ஆ—ழுந்தாநின்றேன். இப்படிபிக்கடலிலே அழுந்துகைக்கு ஹே துவாய் அநாதிஸித்தமாய் ப்ரபலமாயிருக்கிறவென்னுடைய கர் மங்களை முதலரிந்து உன்னுடைய நிரவதிகபோக்ய மான திருவடிகளைநான்சேர்ந்து அன்னையொருகாலமும் பிரியாதே நிற்பதென்றோவென்கிறார்.   *   *   ॥௨॥

(கொல்லா) இப்படி ஸ்ரீவாமநனாய்வந்து புகுந்தருளினவ துவுமெனக்கு கார்யகரமன்றியே யொழிந்தவாறே, பின்னையு மென்பக்கலுள்ள அபிநிவேஶத்தாலே ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமக னாய்வந்துபிறந்தருளி ஸர்வவஶீகரணமாய் நிரதிஶயாஶ்சர்ய மான திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணி யருளாநின்றுகொண்டு

இ—தையும் அதிக்ரமித்தேனென்று ஶோகிக்கிறாரென்று ஸங்க தியும் ஸூசிப்பிக்க, தொல்மாவல்வினை யென்கிறவிடத்தில் அபி ப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தொல்ஶப்த த்தையுரைக்கிறார் (அநாதிஸித்தமென்று) மா வல் என்கிறதையுரை க்கிறார் (ப்ரபலமென்று) வினைத்துடர் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (போக்யத்வாதியால்) மாதாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவதிகெ த்யாதியால்) ஶேஷஸ்வாரஸ்யம்.   *   *   ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

எந்தாயென்கிறதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி த்யாதியால்) பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பொல்லாஶப்தத்திலபிப்ராயமான வய—

ஶ— நின் - உன்னுடைய, மா - மஹத்துக்களான, நிரவதி கபோக்யங்களானவென்றபடி. தாள் - சரணங்களை, சேர்ந்து - அடைந்து, நிற்பது - அதிஷ்டிக்குவது, எஞ்ஞான்றுகொலோ? என்றைக்கோ.   *   *   *   *   ॥௨॥

கொல்லா - ஹநநம்பண்ணாத, ஆயுதமல்லாதவென்றபடி மாக்கோல் - ஸ்வதாபநஷ்டியாலே, மா - அஶ்வம் - கொலைசெய்து - ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணி, பாரதப்போர் - பாரதயுத்தத்திலே, எல்லாச்சேனையும் - ஸகலஸேனையையும், இருநிலத்து - மஹா

மூ—ச்சேணுயர் நிலத்தீதவித்தவெந்தாய்* பொல்லாவாக்கை யின்புணர்வினையறுக்கலறு* சொல்லாயானுன்னைச்சார்வ தோர்சூழ்ச்சியே* ॥௩॥

சூழ்ச்சிஞானச்சுட

ஆ—ஸர்வஸ்வமுமனுப் நின்றநுளினவன்று முன் திருவடிகளைச்சேரப்பெற்றிலேன், இப்படி யநகைரமாயுன்னலல்லதறுக்க முடியாதிருக்கிறவிந்த ஸ்ரீக்ருதிஸம்பந்தத்தை நீயேயறுத்து நானுன்னைச்சேருவதொருவிரகுபார்த்தருளாயென்கிறார். ॥௩॥

இ—த்தையுரைக்கிறார் (உன்திருவடியித்யாதியால்) இத்தால் க்ருஷ்ணாவதாரத்தையு மதிக்ரமித்தேனென்று சோகிக்கிறரென்று ஸம்ருதியும்ஸஞ்சிதே. பொல்லாஸ்வபத்தையுரைக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அறுக்கலறுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்றவித்யாதியால்) ஆக்கையின் புணர்வினையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீக்ருதீத்யாதியால்) இந்த த்ருதீயபாதத்துக்கே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயேயறுத்தென்று) சூழ்ச்சிஸ்வபத்தையுரைக்கிறார் (விரகுஸ்வபத்தாலே) சொல்லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பார்த்தருளாயென்று) ॥

பப—ஸ்ருஷ்டியிலே, யதேக்ஷ்டத்யாதிஸயிதமான க்ஷேத்ரக்ஷேத்திலேஎன்றபடி. அவித்த நிவர்த்தனம்பண்ணின, ஸர்வஸ்ரீயாய்நின்று கஸாயஷிவநநோத்தாலே ஸாரதமொமெநமெயெல்லாம் நஸிப்பித்தவனனவென்றபடி. எந்தாய் - ஸ்வாமிந, பொல்லா - துஷ்டமான, ஆக்கையின்புணர்வினை - தேஹத்தினுடைய ஸம்பந்தமானது, தேஹஸம்பந்தமானதென்றபடி. புணர்வினையென்றது சுவபவமாய் ஸம்பந்தவாசி. அறுக்கல் - சேதிக்கையிலே, சேதிக்க உத்யோகித்தாலுமென்றபடி. அறா - சேதிக்கப்படாது, ஸ்வேதாதிஸிரன்றுகருத்து யான்- இப்படி ப்ரக்ருதிவஸ்யனானான் உன்னைச்சார்வது - உன்னையடையும்படியான, ஓர்சூழ்ச்சி - அதிதீயமான உபாயத்தை, சொல்லாய் - நீ சொல்லவேணும். * * * * ॥௩॥

சூழ்சரிஞானச்சுடர் - சூழ்ச்சியையுடைத்தான ஜ்ஞாநமா யிருக்குமவரை - ஸ்ரீமொமெயுடையவனை, சூழ்ச்சி - ஸஙகீ

மூ—ரொளியாகியென்று* மேழ்ச்சிக்கேடின்றியெங்கணுநிறைந்
தவெந்தாய்* தாழ்ச்சிமற்றெங்குந்தவிர்ந்துநின்றாளிணைக்கீழ்*

ஆ—(சூழ்ச்சி) ஸர்வார்த்தங்களையு முன்கருத்தில் வதிப்பிக்கவ ற்றாய் நித்யஸித்தமாய் ஸர்வதமாயிருந்த உன்னுடைய திவ்ய ஜ்ஞாநமுமெனக்கு காரியகரமன்றியே யொழிந்தது, இப்படியுன் னுடைய ஜந்மஸ்வரூப திவ்யாவதார சேஷ்டித திவ்யஜ்ஞாநாதிக ளையெனக்கு காரியகரமாகாமே ப்ரத்யவயிக்கிற ஸ்வஸ்வரூ க்ருதவிஷய ப்ராவண்யத்தையும் தவிர்ந்து நின்றாளிணைக்கீழ் வா

* நாலாம்பாட்டு *

இ— சூழ்ச்சியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஸர்வத்தையுமுன்னபிப்ராயாநுஸரணமாக வுனக்கு நித்யகிங்கரராக்க ஸமர்த்தமானவென்றபடி. என்றுமே ழச்சிக்கேடின்றி யென்கிறது ஞானச்சுடரென்று சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டவிஶேஷண நித்யத்வஞ்சொல்லுகிறதென்று நினைத் திதை ஜ்ஞாநவிஶேஷணமாக வுரைக்கிறார் (நித்யேத்யாதியால்) எங்கணுநிறைந்தவென்கிறதுவும் ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டவிஶேஷண ஸர் வ்வ்யாப்திபரமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யா தியால்) இப்பாஸுரத்துக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (எ னக்கித்யாதியால்) இத்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே க்ருஷ்ணாவதாரமெ னக்கு காரியகரமாய்த்தில்லையென்றவரி ப்பாட்டிலே உன்னுடை யஸர்வவ்யாப்தி ஜ்ஞாநமுமெனக்கு காரியகரமாய்த்தில்லையென்று ஶோகிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகை. தாழ்ச்சிமற்றெ ங்குமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப் படியித்யாதியால்) அதற்கு ஶேஷார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர் வேத்யாதியால்) சேரும்படியென்கிறதற்கு செய்தருளவேணுமெ

ப— தத்வஶீகரணஸாமர்த்த்யம், ஒளியாகி - ஸ்வயம்ப்ரகாஶனாய், என்றும் - ஸதா, ஏழ்ச்சி - வ்ருத்தி, கேடு - நாஶம், இன்றி - இல்லா மல், எங்கணும் - ஸர்வப்ரதேஶத்திலும். கண்ணென்று - ப்ர தேஶம், நிறைந்த - பூர்ணனான, எந்தாய் - ஸ்வாமிந், மற் றெங்கும் - க்ஷுத்ரவிஷயஸர்வத்திலும், தாழ்ச்சி - ப்ராவண்யத் தை, தவிர்ந்து - த்யஜித்து, நின்றாளிணைக்கீழ் - த்வத்பாதத்வந்த்வ

மூ—வாழ்ச்சியான் சேரும்வகையருளாய்வந்தே* ॥ ௫ ॥
வந்தாய்போலேவந்துமென்மனத்தினை நீ* சிந்தாமற்செய்
யாயிதுவேயிதுவாகில்* கொந்தார்காயாவின்கொழுமலர்த்

ஆ—ழ்ச்சியான்சேருப்படிவஸுதேவர் திருமகனும்ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்துபிறந்தருளினாற்போலே இன்னமும்வந்து பிறந்தருளியே செய்தருளவேணுமென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(வந்தாய்) அப்படிவருகை திருவுள்ளமன்றாகில் ஸ்ரீமஹிஜா ழ்வானுக்கு வந்தாப்போலேயாகிலும் வந்தென்மனத்தினை நீ சிந்தாமற்செய்கிறிலே நீசெய்யாதொழிந்தால் நானென்னுடைய

இ—ன்கிறதோடநயம்.வந்தேயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஸுதேவதிருவாதியால்) ௫ ॥

✳ ஐந்தாப்பாட்டு. ✳

வந்துமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்துக்கு பாவமருளிச் செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்) அப்படியென்றது ராஜாதிக ளைப்போலே விபவரூபியாயென்றபடி. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங் கதியும்ஸூசிதமாகை. வந்தாய்போலேவந்து மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹிஜாழ்வாரித்யாதியால்) காய வ்ருஷ்டிஸாதாவயிராகவந்தாகிலுமென்றபடி. இதுவேயிதுவாகி லென்கிறதையுரைக்கிறார் (செய்யாதொழிந்தாலென்று) தாத்பர்ய

ஸ—த்திலே,வாழ்ச்சி - போகத்தை, யான் - ஸஜஸத்ரக்ஷணயத்ந ங்களெல்லாத்தையும தப்பினநான், சேரும்வகை - அடையும்படி, வந்து - ஸஜாதீயமாகவொரு அவதாரம்பண்ணிவந்து, அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், * * * ॥ ௪ ॥

கொந்தார் - ஸ்தபகயுக்தமான, கொந்து - ஸ்தபகம், கா யாவின் - காயாவினுடைய, கொழுமலர் - கொழுத்த புஷ்பத்தி னுடைய - ஸ்நிக்தமான புஷ்பத்தினுடையவென்றபடி. திருநிற த்த - ஸ்வாபாவிகமானகாந்தியையுடையவனே,எந்தாய் - என்ஸ்வாமிநே, வந்தாய்போலேவந்தும் - மஹிஜாழ்வாதிகளுக்கு வந்தாப்போலே வந்தாகிலும், என்மனத்தினை - என்மனஸ்ஸை, நீ - ஸர்வஜ்ஞனான நீ, சிந்தாமல் - விஷயாந்தரமாகாதபடி, செய்யாய் - பண்ணுகிறிலை, இதுவேயிதுவாகில் - செய்யாதிருக்கையே ஸ்திரமாகிலென்றபடி.

ரூ—திருப்பிறந்த*வெந்தாயானுன்னையெங்குவந்தணுகிற்பனே*॥
கிற்பன்கில்லேனென்றிலன்முனநாளால்*

ஆ—நாத்தானுன்னைவந்துசேருகையென்றொருபொருளில்லை. இனி யுன்னுடைய வழகைக்காணப்பெறாதே யிழந்துபோமித்தனையாகா தேநாவென்கிறார். * * * * ௫॥

(கிற்பன்) இதுக்கு முன்புள்ள காலமெல்லாம் உன் திருவடிகளைச் சேருகைக்கீடாயிருப்பதொரு ஸுக்ருதத்தைச் செய்வோமென்று செய்தல், அதுக்குவிரோதியான துஷ்க்ருதத்தைத் தவிருவோமென்று தவிருதல்செய்திலேன். எடுத்தபடி செய்துதிரிந்தே

இ—வாக்யத்திலஷ்டௌ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய நாத்தாவென்று) எங்குவந்தணுகிற்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வந்துசேருகையித்யாதியால்) எங்கென்றது ஆக்ஷேபார்த்தமென்றுகருத்து. த்ருதீயவாக்யத்திலே ஸௌந்தர்யத்தைச்சொல்லுகிறதற்கு ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) * * * * ௫॥

* அரும்பாட்டு. *

முனநாளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இதுக்கித்யாதியால்) அகாலார்த்தத்தை யத்யாஹரித்து, கிற்பனென்றும் இல்லேனென்றும் இலனென்றதயமாக்கி அதில்கிற்பனென்றும் என்கிற கோடிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவித்யாதியால்) இல்லேனென்றுமென்கிற கோடிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கித்யாதியால்) இலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (செய்திலேனென்று) இங்குஹேதி தாத்பர்யமருளிச்செய்

ப—யான்– ஸ்வசேஷபூதனான நான், உன்னை– ஸர்வேச்வரனுன்னை, எங்குவந்தணுகிற்பன் - எங்கேவந்தடையவல்லேன், அடையமாட்டேனென்றபடி. * * * ௫॥

முனநாளால் – பூர்வகாலமெல்லாம், கிற்பன் - ஸுக்ருதஞ்செய்வேன், விஹிதஸங்கல்பநிர்தேசஃ. கில்லேன் - துஷ்க்ருதஞ்செய்யேன், நிஷித்தஸங்கல்பநிர்தேசஃ. என்றிலன் - இப்படியநுஸந்தித்திருந்தேனில்லை, விஹிதத்தைச்செய்யக்கடவேன் - நிஷித்தத்தைச்செய்யக்கடவேனல்லேனென்றிருந்தேனில்லையென்றபடி.

மூ—அற்பசாரங்களவைசுவைத்தகன்றொழிந்தேன்* பற்பல்லா யிரமுயிர்செய்தபரமா நின்* நற்பொற்சோதித்தாணணுகுவ தென்ஞான்றே* ॥௬॥

ஆ—ன், இப்படிசெய்துதிரிந்த க்ஷுத்ரமானவிஷயரஸத்தைஸே வித்து உன் திருவடிகளைச்சேருகைக் கவகாசமின்றிக்கே யகன்று போனேனென்று நசையற்றுப்போய் அவளப்புக்கவாறே பின் னையும் அவனுடைய ஸ்வரக்ஷகத்வாநுஸந்தாந நிரதிசய ஸம்ருத்தியோஜத்தை அநுஸந்தித்துப்போயுஜ்ஜீவித்து, இந்த ஸவ பக்ஷமான ஆத்மாக்களெல்லாரையும் ஸ்ருஷ்டித்தருளின உனக் கென்னையொருவனையும் உன்திருவடிகளுக்காம்படிபண்ணி யரு ளுகை ஒருபொருளோ? ஆனபின்பு உன்திருவடிகளையென்றுநா ன்சேர்வதென்கிறார். * * ॥௬॥

இ—கிறார் (எடுத்தபடியிலே த்ருஷ்டிபால்) அற்பசாரங்களவைசுவைத்தெ ன்றதையுரைக்கிறார் (க்ஷுத்ரமென்று த்ருஷ்டிபால்) அகன்றொழிந்தே னென்றதைவிவரிக்கிறார் (உன் திருவடி த்ருஷ்டியால்) ஸ்ரீமஹாரா ஜருக்கு வந்தாப்போலேயாகிலும் அவன் வரக்காணாமையா லே ஸுக்ரீவநீங்கலான ஸுக்ருதஸ்மரணாதிகளை நினைத்துவிஷண் ணராகிறாரென்று ஸாமர்த்யம்ஸூசிப்பிக்கை. இப்படி நசையற்றுப் போனாராகில் நணுகுவதென்ஞான்றேயென்று பின்னையுமாசைப் படக்கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையும் த்ருஷ்டிபால்) ஸ்வரக்ஷகத்வமாவது ஸௌஹார்த்தவிஶிஷ்டதாவாசகம். அநு ஸந்தித்துப்போயென்றது ஸத்யஸங்கல்பத்தைஅநுஸந்தித்தென்றபடி. த்ரு தீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தஸவபக்ஷமெ த்ருஷ்டிபால்) சதுர்த்தபாதத்தையுரைக்கிறார் (ஆனபின்பு த்ருஷ்டியால்)

ப—அற்பசாரங்கள்-க்ஷுத்ரங்களான, அவை-அந்த விஷயங்களை, சுவைத்து - ஆஸ்வாதித்து, அகன்றொழிந்தேன்- உன்னைவிட்டுவிலகி த்துப்போனேன், பற்பல்லாயிரம் - ஸஹஸ்ரஸஹஸ்ரஸங்க்யங் களான, உயிர் - ஆத்மாக்களை, செய்த - ஸ்ருஷ்டித்த, பரமா, நின்- உன்னுடைய, நற்பொற்சோதி-நல்லதாய் - ஸ்வர்ணமயஜ்யோதி ஸ்ஸான, ஸௌலப்யமாய் - ஸ்பர்ஶநீயமாய் தேஜிஷ்டமானவெ ன்றபடி, தாள்- ஸ்ரீபாதங்களை, நணுகுவது-என்ஞான்று, ஸ்பஷ்டம்.

மூ—என்ஞான்றுநாமிருந்திருந்திரங்கிநெஞ்சே* மெய்ஞ்ஞான
மின்றிவினையியல்பிறப்பழுந்தி* என்ஞான்றுமெங்குமொழிவ
றநிறைந்துநின்ற* மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக்கண்ணனைமே
வுதுமே*　　　　௭

ஆ—(என்ஞான்றும்) ஸமஸ்தவஸ்துவ்யாபகமான ஸர்வேச்வ
ரனுடைய ஸ்வரூபவிஷய யாதாத்ம்யஜ்ஞாநஹீநராய்,
ஸர்வதா ஸம்ஸாரத்திலே மக்நருமாயிருப்பது,
ஸர்வஜ்ஞனைப்பாலே நம்முடைய இந்தஸ்வபாவத்தை அறி
வது, என்ஞான்று நாமிருந்திருந்தவனைக் காணவேணுமென்றெ
ன்று ஸ்வஹ்ருதயப்படுகை; அவனைக்காண்கைக்கு நமக்கெங்கேயுபாய

ஏழாம்பாட்டு.

இ—மெய்ஞ்ஞானமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) வினையியல் பிறப்பழுந்தியென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேத்யாதியால்) நாமி
தி சேஷ:. உத்தரார்த்தத்தில் என்ஞான்றுமித்யாதிகண்ணனையி
த்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யா
தியால்) அவனி தி சேஷ:. இருப்பது அறிவதுஎன்று ஸாவெ
ப்தோமம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ராசீநங்களான ஸுக்ரு
தகரணாதிகளை நினைத்துவிஷண்ணரானார், இப்பாட்டிலே தத்க்ரு
தமான ஸம்ஸாராநுவ்ருத்தியை நினைத்து விஷண்ணராகிறாரென்று
ஸாமர்த்யம்ஸித்தமிதி. இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) மேவுதுமேயென்கிறதற்குத்

ஶ—நெஞ்சே, மெய்ஞ்ஞானமின்றி - யதாவஸ்த்திதஜ்ஞாநமில்லாம
ல், வினையியல்பிறப்பு - கர்மக்ருதமான ஜந்மத்திலே, அழுந்தி-
மக்நராயிருக்கிற, நாமென்றஸ்வஸ்தத், யோஜநா. எ
ன்ஞான்றும் - ஸர்வகாலமும். இருந்திருந்திரங்கி - நிரந்தர
மாகவிருந்து க்லேசித்து, ஸநாஸவைசித்ர்ய:. என்ஞான்
றுமெங்கும் - ஸர்வஸ்வஸ்த்ர, ஒழிவற - விச்சேதமில்லாமல், நிறை
ந்துநின்ற - வ்யாப்தனாயிருந்த. மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக்கண்ணனை
- யதாவஸ்த்திதஜ்ஞாநஜ்யோதிஸ்ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனை, மேவுது
மே - அடைவோமோ - அடையமாட்டோமென்றபடி.　　　　௭

மூ—மேவுதுன்பவினைகளைவிடுத்துமிலேன்* ஓவுதலின்றியுன்க
ழல்வணங்கிற்றிலேன்* பாவுதொல்சீர்க்கண்ணா என்பரஞ்
சுடரே*

* * * ||எ||

ஆ—ரணமென்கிறார்.

(மேவு) கர்மயோகமாதல், ஜ்ஞாநயோகமாதல், பக்தியோ
கமாதலொன்றுஞ்செய்திறிலேன், செய்யாதிருந்துவைத்து, ஸௌ
சீல்யவாத்ஸல்யகாருண்யாத்யஸங்க்யேய திவ்யாத்மகுணங்களாலும்
ஸௌந்தர்யலாவண்ய ஸௌகுமார்யாத்யஸங்க்யேய திவ்ய
ரூபகுணங்களாலும் பரிபூர்ணனாயிருந்த

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அவனைக்காண்கைக்கிங்கிதாதியால்)
ஏகாரம்ஸம்பாவ்யமாய்க்ஷேபார்த்தமாகிறதென்றுகருத்து.

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இவ்வவதாரிகைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(கர்மாத்யாதியால்) கர்மயோகஜ்ஞாநயோகங்கள் ஸாத்யவாதத்
திலும், பக்தியோகம் விதீபவாதத்திலு மஹிமாதிகமென்றுகரு
த்து. பாவுதொல்சீர்க்கண்ணாவென்கிறதை வியவிக்கிறார் (ஸௌசீ
ல்யாத்யாதியால்) பரஞ்சுடரே என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (திவ்ய
ரூபாத்யாதியால்) காண்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

பூ — மேவு - ஸம்ஸ்லிஷ்டமான, ஸூத்ராவோடே யநாதிஸம்பந்த
முக்களானவென்றபடி. துன்பவினைகளை - துன்பம் து:க்கம். து:
க்ஹஜநகங்களான கர்மங்களை; விடுத்துமிலேன் - நானென்பக்கலின்றும்
சோதிப்பித்துக்கொண்டதுமில்லை, ஸூத்ராவரோகநிவர்த்தநோபா
யபூதகர்மங்களான கர்மயோகஜ்ஞாநயோகங்களைப்பண்ணி
னேனுமல்லேனென்றபடி. ஓவுதலின்றி - விராமமில்லாமல், உன்க
ழல் - உபயசரணங்களை, வணங்கிற்றிலேன் - உபாஸநாத்மகபக்தி
ஜநீயம், வணங்கிற்றுமிலேன் - நான்வணங்கினதுமில்லை, பக்
தியோகம் பண்ணினேனுமல்லேனென்றபடி. பாவு - ஸர்வஜ்ஞ
மான, நித்யஸர்வவ்யாபகமாகாநின்றவென்றபடி. தொல் - ஸநா
தநமான, ஸ்வாபாவிகமானவென்றபடி. சீர்கண்ணா - கல்யாணகுண
ங்களையுடையனான க்ருஷ்ணா? என்பரஞ்சுடரே - என்னுடையவாழ்

மூ — கூவுகின்றேன்காண்பானெங்கெய்தக்கூவுவனே*॥ ॥அ॥
கூவிக்கூவிக்கொடுவினைத்தூற்றுணின்று* பாவியேன்பல
காலம்வழிதிகைத்தலமருகின்றேன்* மேவியன்றாநிரைகாத்

ஆ — வுன்னைக்காணவேணுமென்றென்று கூப்பிடாநின்றேன்; இப்படிகூப்பிட்டுன்னைக்காண்கைக்கெங்கே? காயக்ஷமாகிறதென்கிறார். * * * * * ॥அ॥

(கூவிக்கூவி) ஸமக்ருதிக்ஷணமாய், நிரதிசயது:கவாஹமாயிருந்த கொடுவினைத்தூற்றுள்ளேநின்று பாவியேன்பலகாலுங்கூவிக்கூவி, எம்பெருமான் திருவடிகளிற்சென்றுசேர வழியறியாதே திகைத்தலமருகின்றேன், திருவாய்ப்பாடியிலே ஸவக்ஷ

இ— செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) எங்கெய்தக்கூவுவனே யென்கிறதற்குத் தாதயக்ஷமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸ்ரேஷ்டிவைலக்ஷத்தைநினைத்து விஷண்ணராணர்; இங்கேதனிவதக்ஷவாகங்களில்லையென்றுவிஷண்ணராகிறாறென்று ஸம்ஷதி. ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வினைத்தூற்றுளென்று வினையைத் தூறாகச்சொன்னதுக்குத் தாதயக்ஷமருளிச்செய்கிறார் (ஸமக்ருத்யாதியால்) வழிதிகைத்தென்கிறதற்குத் தாதயக்ஷமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) மேவியாநிரைகாத்தவனென்கிறதற்குத் தாதயக்ஷமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதியால்) உலகமெல்லாம் தாவி

ஸ — தெஜஸ்ஸ? நிரதிசயஸ்நானேயென்றபடி. காண்பான் — திஷ்ருக்ஷவாய், கூவுகின்றேன் - கூப்பிடாநின்றேன், எய்த - உன்னையடையும்படி, எங்கேகூவுவன் - எங்கேகூப்பிடக்கடவேன் கூப்பிட்டு அடையப்போமோவென்றபடி. * ॥அ॥

கொடுவினைத்தூற்றுள் - க்ரூரகர்மமாகிற ஸ்தலத்தினுள்ளே க்ரூரகர்மஜந்ய ஸம்ஸாராவ ஸ்தலத்துக்குள்ளேயென்றபடி, நின்று - நிக்ஷணம்ஸக்ருமல்லாமையாலே ஸாயியாய்நின்று - பாவியேன்பலகாலம் - கூவிக்கூவி - ஸஷ்டம், வழிதிகைத்து உபாயத்திலே திகைத்து, நிக்ஷணபோமமறியாதேயென்றபடி அலமருகின்றேன் - வ்யாகுலமாகாநின்றேன், மேவி - பொருந்தி, அபிரூலநிரதனுயென்றபடி. அன்று - ஷ்ருஷக்ஷாலத்திலே,

மூ—தவனுலகமெல்லாந் *தாவியவம்மானையெங்கினித்தலைப்பெய்வனே * ॥௯॥

ஆ—ஸாஹஸஞ்ச்கொண்டுவகித்தருளினவன் திருவடிகளைச் சேரமாட்டிற்றிலேன். அன்றொரு தேசவிசேஷத்திலே வகிக்கையாலே சேரப்பெறுதொழியவும் ஸம்ஸவிக்குமன்றோவென்னில், ஸகலதேசவர்த்திகளான ஸகலாத்மாக்களும் தன்திருவடிகளினுள்ளே யகப்படும்படி யுலகமெல்லாம் தாவியருளினவன்றும் உன்திருவடிகளைச்சேரப்பெற்றிலேன்; அன்று சேரப்பெறாத நானின்று சேரவிருக்கிறேன், சேராதொழியி லிவ்வாத்மாமுடிகை நிச்சிதம். இனியவனுடைய ஸம்ஸ்வாரஸ்யம் விகலமாகாதே புகுகிறது. இனிபாத்ரயிகமாக அவன்திருவடிகளைச்சேருகையென்றொருபொருளில்லையென்று நசையற்றுக்கூப்பிடுகிறார். ॥௯॥

இ—பமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றொருதேசத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதேசத்யாதியால்) அன்றென்கிறவதத்துக்கு ஸ்வாபமருளிச்செய்கிறார் (அன்றுசேரவித்யாதியால்) அம்மானையென்றது ஸ்வாமித்வத்துக்கெல்லாம் ப்ரகாசகமான ப்ரணாமபோக்யமென்று இனத்திலவ்யக்தமான ஸ்வாமித்வப்ரகாரத்தை வெளியிடுகிறார் (சேராதொழியிலித்யாதியால்) எங்கினித்தலைப்பெய்வனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதியால்) கீழிற்காட்டிலிப்பாட்டுக்கு விசேஷமருளிச்செய்கிறார் (நசையித்யாதியால்) முந்நீர்ஞாலமென்கிறபாட்டிலே நசையறுக்கிறதென்று முன்புள்ளமுதலிகள் சொல்லுவார்கள். இங்ஙனேயாகில் ஆழ்வார் நசையற்றவநந்தரமேமுடியும் ஸ்வபாவராகையால் மேல் பாடக்கூடாதொழியும். ஆகையா லிவ்வொன்பதாம்பாட்டிலே நசையறுகிறதென்றெம்பெருமானாரருளிச்செய்கிறாரென்பர்,

ப—ஆநிரை - கோஸங்கத்தை காத்தவன் - ரக்ஷித்தவனென்றபடி உலகமெல்லாந்தாவிய - ஸகலலோகத்தையும் விக்ரமித்தவனான அம்மானை - ஸ்வாமியை, இனி - அவ்வவதாரங்களெல்லாம் கழிந்த காலங்களானபின்பு - எங்கே தலைப்பெய்வன் - எங்கே யடையப்புகுகிறேன். அடையமாட்டேனென்றபடி. ॥௯॥

மூ—தலைப்பெய்காலநமன்றமர்பாசம்விட்டா* லலைப்பூணுண்ணு மவ்வல்லலெல்லாமகலக்* கலைப்பல்ஞானத்தென்கண்ணனைக் கண்டுகொண்டு*

அ—(தலைப்பெய்காலம்) உக்ரஶ்ரீவ்யஸநம்போலே அதிகோ ரமாயதிக்ஷஸஹமாயிருந்த வென்னுடைய அந்தஸமயவிஶ்லேஷ ஜநிதநிரவதிகவ்யஸநமும், அவனுடைய ஸௌகுமார்யத்துக்கு வெக்கையும் வருகிறதென்றுள்ள ஸம்ஶயமும் நிஶ்ஶேஷமாக

இ—கள். கீழ்ச்சொன்னத்தையெல்லாம் ஸந்நிதாநமாயித் து நிராஸராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமித்தெ ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

தலைப்பெய் ஐஶ்வர்ய அல்லவித்யத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷ வ்யஸநாதிகளையே உக்ரஶ்ரீவ்யஸநமாக நிர்ப்பந்தஸாரம் பண்ணிப்பேசுகிறாரென்று நினைத் திதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (உக்ரஶ்ரீத்யாதியால்) ஆழ்வாரிப்போது ஸம்ஶ்லேஷாதிகளாலே ஜீவிக்கிறாரல்லது உக்ரஶ்ரீவ்யஸநநிவ்ருத்தமாக ஜீவிக்கிறாரல்லாமையாலே உக்ரஶ்ரீவ்யஸநநிவ்ருத்தியை இங்கேசொல்லுகை ஸம்ஶயமல்லாமையாலே தலைப்பெய் ஐஶ்வர்யவாக்யத்துக்கிப்படியே தாத்பர்யமாகை யுசிதமென்றுக ருத்து. எல்லாமகலவென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிஶ்ஶேஷமித்யாதி யால்) கிலேப்பெற்றேன்னெஞ்சமென்கிறதினர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார்

ஸ—நமன்றமர் - நமனுடைய, தமர் - ப்ருத்யரென்றபடி. ணகாராத்பரஸ்யதகாரஸ்ய றகாரஸ்வம். தலைப்பெய்காலம் - தலைப்படுங்காலத்தி லே, ஸந்நிகர்ஷத்திலேயென்றபடி. பாசம்விட்டால் - பாஶத்தை வீசினால், அலைப்பூண் - வையாக்ருதத்தை, உண்ணும் - அடையும்படியான, அவ்வல்லலெல்லாம் - அந்தஜீவங்களெல்லாம்; அகல - விஶ்லேஷித்துப்போம்படி, என்னைவிட்டுப்போம்படி, என்கை; இதுக்குகண்டுகொண்டென்கிறதோடே அந்வயம். கலை - வித்யை களினுடைய; பல்ஞானத்து - பஹுவிதஜ்ஞாநஸம்பந்தியான, வித்யாஜந்யபஹுவிதஜ்ஞாநவிஷயனானவென்றபடி. என்கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு - ஸாக்ஷாத், வடக்குத்திருமலையிலே ஜ

மூ — நிலைப்பெற்றென்னெஞ்சம்பெற்றதுநீடுயிரே* ௰॥

ஆ — வெல்லாம்போய், நெஞ்சம் நிலைநின்று என்னுடையவாத்மாவும் நித்யமாய்ப்படி ஸாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யனான எம்பெருமானைத் திருமலையிலே கண்ணாலேகாணப்பெற்றேனென்கிறார். * ॥௰॥

இ — (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) உயிர்நீடுபெற்றதென்றதையுபாக்கியதின ஸம்பத்தைக்காட்டுகிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) கலைப்பல்ஞானதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாஸ்த்ராதியால்) கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு நிலைப்பெற்றென்னெஞ்சமித்யாதியாலே ஸ்வரூபஸித்த்யாதிகளிங்கே ஸபூர்த்தி: ப்ரயோஜனமாய்த் தோற்றித்தேயாகிலும் ஆழ்வாருக்குக்கண்ணனைக்காண்கையேபுருஷார்த்தமாகையாலிதுக்கே ஸ்வத: ப்ரயோஜனத்வம் விவக்ஷிதமென்றுநினைத்திப்பாட்டுக்கெல்லாமிதுவே தாத்பர்யவிஷயமென்றுகாட்டுகிறார் (திருமலையித்யாதியால்) மேல்திருவாய்மொழியிலே திருவேங்கடமுடையானைப் பேசத்துடங்குகையாலே திருமலையிலேகாணப்பெற்றேனென்கையே இங்கே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. இவருடைய வக்ஷ்யமாணஸம்ஸ்லேஷமாகையால் கண்ணாலேகாணப்பெற்றேனென்னக்குறையில்லை. நம்முடைய ஸித்தத்திலும் யோகஜப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரமென்னும் அதுவே மோக்ஷஸாதனமாம் என்றும் ந்யாயபரிஸுத்தியிலே ஜீயரருளிச்செய்தாரிறே; "ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷம்த்விதா-யோகிப்ரத்யக்ஷமயோகிப்ரத்யக்ஷம்வேதி, தத்ரயோகிப்ரத்யக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷாந்தரவிலக்ஷணம், தச்ச யோகாப்யாஸஜநிதஜ்ஞாநம், வியோகாப்யாஸாஜ்ஞா மோக்ஷஸாதநம்" இத்யாதியால் இப்பாட்டிலேநிராஸராய் முடியப்புக்கவாழ்வார் எம்பெருமான்தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாம்தீரத் திருமலையிலேநின்றருளினபடியைக்காட்டியருளக்கண்டு புகிக்கிறாரென்று ஸங்கதி. ॥௰॥

பத — ஸேஷி:என்னெஞ்சம்-என்னுடையநெஞ்சம், நிலைப்பெற்று-ஸ்வரூபத்தையடைந்து, உயிர் - ஆத்மாவானது, நீடு - ஸ்தைர்யத்தை, நித்யத்வத்தையென்றபடி. பெற்றது - அடைந்தது.॥௰॥

மூ- உயிர்களெல்லாவுலகுமுடையவனைக் *குயில்கொள்சோலைத்
தென்குருகூர்ச்சடகோபன்* செயிரில்சொல்லிசைமாலையா
யிரத்துளிப்பத்து* முயிரின்மேலாக்கையூனிடையொழிவி
க்குமே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(உயிர்கள்) இப்படியாழ்வாருளராகையாலே எம்பெருமானு டைய ஸர்வேஶ்வரத்வமும் ஸவிகஸமாய், திருநகரியுமடங்க ஸஶ்ரீக மாயிற்றென்கிறது- உயிர்களெல்லா வுலகுமுடையவனைக் குயில் கொள் சோலைத்தென்குருகூர் என்கிறவிடம். இனிமேலித்திருவா ய்மொழி ஹமவஞநாஸவிஸ்ராயியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை ப்போக்குமென்கிறது. க * * * ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— ஆழ்வாரிஷ்டாப்தி ப்ரதமபாதவிவக்ஷிதம். திருநகரிஸம்ருத்தி த்விதீயபாதவிவக்ஷிதம். * * * ||கக||

ப— உயிர்களெல்லாவுலகுமுடையவனை - ஸகலாத்மாக்களையும் ஸகலலோகங்களை முடையவனை, உக்திஶேஷ:. குயில் கொள் - கோகிலவ்யாப்தமான, சோலை - உத்யாநவநங்களையுடை த்தான, தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹ கரான ஆழ்வாருடைய வாக்ரூபமான, இதுமாலைக்குவி ஶேஷணம், செயிரில்சொல்லிசை - செயிர் - தோஷம், தோஷ ரஹிதங்களான ஶப்தங்களையும் தாநத்தையுமுடைத்தான, மா லையாயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இத்திருவா ய்மொழி, உயிரின்மேல்- ஆத்மாவின்மேலேயிருக்கிற, ஊனிடை - ஸம்ஸ்ருஷ்டமான, ஸம்மிஶ்ரமானவென்றபடி. ஆக்கை - தே ஹத்தை, ஒழிவிக்கும் - போக்கிவைக்கும். * ||கஉ||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநவேஷ்டயிஶ்ரீஸேநாத
ராமாநுஜதாஸதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(முந்நீர்ஞாலம்)

ஸ்ரஷ்டா க்ருத்ஸ்நஸ்ய லோகஸ்ய ஹ்ருதபாரரணஸாரதிர்ந
ம்ராணாம் போக்யபாத: ஸ்நிக்தகாயாப்ரஸூநருசிரநிர
வதிகஸ்ப்ருஹாவஹஸ் ஸர்வக்ஷேத்ரஸ்தித:। நித்யாவாப்ய
ஸ்வபாதோ நிகிலவஸுமதீமாபநஸ்வாங்க்ரிவ்ருத்தி
ஸ்துஷ்ணுத்ருதிர்வத்தீத்யாதிபோதவஸ்தாம் ஶௌ
ரிஸ்ஸர்வைகநாத: ॥ ॥௩௯॥

(ஸ்ரஷ்டா க்ருத்ஸ்நஸ்ய லோகஸ்ய) முந்நீர்ஞாலம்படைத்த - வன்மாவையமளந்த - லோகங்களையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்தவனுமாயளந்தவனுமாய், (ஹ்ருதபாரரணஸாரதி:) பாரதப்போரெல்லாச்சேனையுமிருநிலத்தவித்தவெந்தாய் - ஸாரத்யத்திலே எல்லாச்சேனையையும் நசிப்பித்து ஸ்ருஷ்டியினுடைய பாரத்தை ஹரித்தவனுமாய், (நம்ராணாம் போக்யபாத:) தாழ்ச்சிமற்றெங்கும் தவிர்ந்துநின்தாளிணைக்கீழ்வாழ்ச்சியான் சேரும்வகை யருளாய்வந்தே - நம்ராநபேர்களுக்கு போக்யமான திருவடிகளையுடையவனுமாய், (ஸ்நிக்தகாயாப்ரஸூநருசி:) கொந்தார்காயாவின் கொழுமலர் திருநிறத்தவெந்தாய் - தழைத்திருந்துள்ள காயாவினுடைய கொழுவியமலர்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தை ஹ்ருதயத்திலே தோற்றும்படி ப்ரகாசிப்பிக்குமவனாய், (நிரவதிகஸ்ப்ருஹாவஹ:) நின்நற்பொற்சோதித்தாள் நணுகுவதென்ஞான்றே - ஸ்ப்ருஹணீயமான தன்திருவடிகளைப்பெறுவது கதா? கதா? என்றும் நிரவதிகஸ்ப்ருஹத்தை யுண்டாக்குவனாய், (ஸர்வக்ஷேத்ரஸ்தித:) எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவற நிறைந்துநின்ற மெய்ஞானச்சோதிக்கண்ணனை - எல்லாகாலத்திலு மெல்லாவஸ்துக்களிலும் குறைவற வ்யாபித்துநின்று ரக்ஷிக்குமவனாய், (நித்யாவாப்யஸ்வபாத:) ஒவுதலின்றியுன்கழல் வணங்கிற்றிலேன் - ஸர்வகாலமும் ப்ராப்யமான திருவடிகளையுடையனுமாய் (நிகிலவஸுமதீமாபநஸ்வாங்க்ரிவ்ருத்தி:) உலகமெல்லாந்தாவியம்மானே - ஸர்வபூமிப்பரப்படங்க திருவடிகளாலே அளந்து ரக்ஷித்தருளுமவனாய்,

(ஶேஷணந்த்ரிஶிக்ருஷ்ணீத்யாட ஶைவாரவஸாதம்) தலைப்பெய்காலம்நம ன்றமரித்யாதி - ஸ்வாவதாரவிஷயஜ்ஞாநத்தாலே யஶோரவஸ்யு த்தைப்போக்குமவனுபிருக்கிறவெம்பெருமான் "முந்நீர்ஞாலம்" என்கிற ஶ்லோகத்தில் ஜநகஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களைப்பண்ணின வனாக ஆழ்வாராலே அறுதியிடப்பட்டானென்கிறார். ॥௩௯॥

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்।

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

௩-ம். திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஒழிவில்காலமெல்லாம்) இப்படி நிரவதிகஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான திருவேங்கடமுடையானைக் கண்டு ஸ்வாத்மஸஞ்ஜீவநராய் அவனுடைய குணங்களாலே ஶாஸ்த்ர

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ ஸம்பந்தங்களாலே என்று அலற்றினவிவர் ஒழிவில்காலமித்யாதியாலே பின்னையும் இந்த ஸம்ஶ்லேஷயிலேயிருந்து திருவேங்கடமுடையானுக்கு அடிமைசெய்யப் பாரிப்பானேனென்ன கவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது நமன்றமர் என்கிறபாட்டி லுக்தரீத்யாயென்றபடி. இப்படி கண்டுஎன்றநயம். திருவேங்கடமுடையானுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே ஈடுபடுகையாலே "ஏரார்முயல்விட்டுக்காக்கைப் பின்போவதே"யென்கிறகணக்காய் இங்கேயிருந்தே அடிமைசெய்யப்பாரிக்கிறாரென்றபடி. ஆனால் அடிமைசெய்யுமத்தனைபோழிய அடிமைசெய்யவேண்டுமென்று இப்படியொருகால்சொல்லவேணுமோ?என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்குத்துணையாகவித்யாதியால்) செய்யவேண்டுமென்கிற பஹுவசநம் ஸாபாரணமாகையாலே திருவுள்ளத்தையும் ஸஹவைகஸஹாமரையும் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. முதற்பாட்டினவதாரம் இவ்வாக்யத்திலே ஸங்க்ருஹீதம்.

மூ—ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி* வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்* தெழிகுரலருவித்திருவேங்கடத்* தெழில்கொள்சோதியெந்தைதந்தைதந்தைக்கே ॥ ௧ ॥

ஆ — வாமநராயிருந்த ஆழ்வார் திருவேங்கடமுடையானை ஸேவிக்கவேணுமென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே கோலி அதுக்குத் துணையாக தம்முடைய திருவுள்ளத்தையும் தம்முடைய திருவுள்ளம்போலே ஸமஶீலராயிருப்பாரையுங்குறித்து திருவேங்கடமுடையானை ஸேவிக்கவாருங்கோள்? அவனை ஸேவிக்கையாவது - அவன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணுகையென்கிறார்.॥

இ—இதில் உத்தரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானையென்று) செய்யவேண்டும் நாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸேவிக்கவாருங்கோளென்று) பூர்வார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) அதில் உடனாய் என்கிறதில் ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேஶஶப்தத்தாலே) ஒழிவில்காலமெல்லாமென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வகாலஶப்தத்தாலே) மன்னியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாவஸ்தாதிஶப்தத்தாலே)॥

ப— தெழிகுரலருவி - முழங்குகிற த்வநிஶாலிகளான நிர்ஜரங்களையுடைத்தான, தெழுகை - முழங்குகை, திருவேங்கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே, இதுக்கு தந்தைக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். எழில்கொள்சோதி - ஸௌந்தர்யயுக்த திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனான, எழில் - ஸௌந்தர்யம். எந்தைதந்தைதந்தைக்கு - ஸ்வாமியுடைய ஸ்வாமிக்கு ஸ்வாமியானவனுக்கு ஸர்வஸ்வாமியானவனுக்கென்றபடி. இதற்கு அடிமைசெய்யவேண்டுமென்கிறதோடே அந்வயம். நாம் - நித்யதாஸரானநாம், ஒழிவில்காலமெல்லாம் - விச்சேதமில்லாத ஸர்வகாலத்திலும், உடனாய் - ஸஹிதராய், ஸர்வதேஶத்திலும் அநுசாரராமென்றபடி. மன்னி - ஸ்திரராய், ஸர்வாவஸ்தையிலும் விடாதவர்களாயென்றபடி. வழுவிலா - ஸ்வப்ரீதியில்லாத, ஸகலதேஶமும் பிறர்க்கு விஸர்ஜித்துக்கொடாதபடியானவென்கை. அடிமை -

௨ — எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைதந்தைக்கு* முந்தைவானவர்
வானவர்கோனொடும்* சிந்துபூமகிழுந்திருவேங்கடத்* தந்
தமில்புகழ்க்காரெழிலண்ணலே* ௨

ஆ — (எந்தைதந்தை) திருநாட்டிற்சென்று எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்வதன்றோ வெல்லார்க்கும் ஸர்வாபேக்ஷிதமென்னில்; திருநாட்டிலுள்ள நித்யஸித்தஸூரிகளும் திருவேங்கடமுடையான் குணங்களிலே அகப்பட்டு அவன் திருவடிகளிலேயன்றோ? வந்தடிமைசெய்கிறது, ஆதலால் தன்னுடைய நிரவதிககல்யாண

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ — அடிமைசெய்ய வாருங்கோளென்றொருவரை யழைக்கக்காணமையாலே இப்பாட்டிங்கே ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமாதிபிக்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதியால்) வானவர்வானவர்கோனொடுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (திருநாட்டிலுள்ளவித்யாதியால்) நித்யஸித்தமென்றது ஸர்வஸமாவத்யாஸத்தம்சொன்னபடி. சிந்துபூவென்கிறவிடத்தில் ஸ்தாபிக்கிற ஸ்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமித்யாதியால்) சிந்துபூவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) இது ஸௌலப்யமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) அந்தமில்புகழென்கிறது ஸௌலப்யமென்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) எந்தைபித்யாதிவாக்யத்திலே ஸ்தாபிக்கிற ஸ்தத்தை

ப — கைங்கர்யங்களை, செய்யவேண்டும் - பண்ணவேண்டும். ௧

வானவர்கோனொடும் - நித்யஸூரிநாயகனான ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வானோடேகூட, வானவர்சிந்து பூ - நித்யஸூரிகள் விகிரணம்பண்ணுகிற புஷ்பங்கள், மகிழும் திருவேங்கடத்து - ப்ரகாசிக்கிற ஸ்ரீவேங்கடத்தில், நித்யஸூரிகள் தூவினவிடு பூக்கள் ஸம்பந்தத்தாலே விகஸிதங்களாம்படியான திருமலையிலென்றபடி. அந்தமில்புகழ் - அஸங்க்யேயகல்யாணகுணனை, காரெழில் - தேஜஸ்ஸ்வரூபனை, அண்ணலே - ஸ்வாமியே, எந்தையித்யாதிஷ்டிக்கைங்கர்யஷட்காஷ்டியம். தந்ஸ்வாமியினுடைய ஸ்வாமிக்கும் ஸ்வாமிக்கும் ஸ்வாமிக்கும் ஸ்வாமிக்கும், முந்தை - ஆதிஸ்வாமியாய்

மூ — அண்ணன்மாயனணிகொள்செந்தாமரைக்* கண்ணன்செ
ங்கனிவாய்க்கருமாணிக்கந்* தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த்திரு
வேங்கடத்* தெண்ணில்தொல்புகழ்வானவரீசனே* ॥௩॥

ஆ - மனோவாக்காயங்களாலே தன்னடியார்க்கென்னைப்படுத்திய நளின
திருவேங்கடமுடையானுக்கடிமைசெய்யுமதுவோ மக்குவாஸ்தவ்யா
வ்யா. அவனுக்கடிமை செய்யவேண்டுமென்றாருங்கோளென்கிறார். ॥

(அண்ணல்) ஹேயப்ரதிபடமான ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்ருத்தி
யைத்தந்தருளியவனிவ்வீதில்; நித்யநிரவத்ய நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய
ஸௌந்தர்யாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணை ரேவத ஸேவ்யனாயி
ருந்ததன்னை ஸம்வேத்யரான நித்யஸூரிகளெல்லாரு

இ — அருளிச்செய்கிறார் (தன்னடியார்க்கித்யாதியால்) அவன் ஸ்வாமிக்
கும் ஸ்வாமியென்னவே நான்தாஸனுக்கும் தாஸனென்று ஸ்வமிக்கு
மிடம். என்றைக்கித்யாதி முந்தையித்யாதித்திற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமித்யாதியால்) ॥௨॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

ப்ராஸங்கிகமான ஸாரவஸ்தும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்
சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (அவஸித்யாதியால்) மாய
னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதியா
ல்) கருமாணிக்கமித்யாதி வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஔஜ்ஜ்வல்யஸௌந்தர்யங்களாலே) எண்ணில்தொ
ல்புகழென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்வேத்யகல்யாணேத்யாதியால்)

ப — வார்த்தைஷ்டீ என்றபடி. ஸ்வாமி தர்மகிங்கர்யம்
பாரதந்த்ர்யமென்றபடி. * * * ॥௨॥

மாயன் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதன் - ஸௌந்தர்யாதிகளுடைய நி
ரதிசயத்வாதிகளாலே ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனென்றபடி. அணிகொள்
ஸௌகுமார்யாதிகமானவென்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணன் செங்
கனிவாய்க்கருமாணிக்கம் - ஸ்பஷ்டம். தெண்ணிறை - தெளிந்து நி
றைந்துள்ள, சுனைநீர் - பவித்ரஜலஸமாவிஷ்டமான, திருவேங்
கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடத்தில் எண்ணில் - ஸங்க்யாரஹிதங்களான
தொல்புகழ் - அநாதிஸித்தங்களையுடையவனை, அண்ணல் - ஸ்வாமி
யானவன், வானவரீசன் - நித்யஸூரிநிர்வாஹகன், தேஜோ

மூ— ஈசன்வானவர்க்கென்பனென்றாலது* தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு* நீசனேன்நிறைவொன்றுமிலேனென்கண்*

ஆ— ருக்கும் ஸேவிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒருவர் ஜோஷாரனல்லனோவவன்? ஆதலாலுங்களுக்குந்தன்னை ஸேவிக்கத்தந்தருளுமென்கிறார். * * ௩॥

(ஈசன்) ஸ்வாமித்வத்தினாலும் ஸ்வபாவத்தினாலும்மற்றும்ஸவஸ்வகாரத்தாலும், இனியில்லையென்னும்படி தண்ணியனாயிருந்தவென்பக்கலிலே ஸம்பந்தத்தைப்பண்ணி எனக்குத்தன்னை ஸௌஹார்த்தத்தந்தருளின ஸௌசீல்யத்தையுடையவனுக்கு அயர்வறுமமர்களு

இ— வானவரீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வ்யபரானவித்யாதியால்) இதுக்குவஸ்ரேதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) * * * ௪॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

நீசனேன்நிறையொன்றுமிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வேத்யாதியால்) இங்கு ஸ்வாமித்வமிவது- வஸ்ருக்கு ஸ்வாமித்வமிருக்கவங்களான அவித்யாகர்மாதிகள், ஸ்வபாவத்தாலுமென்றது -ராமத்வேஷாதிகளாலுமென்றபடி. மற்றும் ஸவஸ்வகாரத்தாலுமென்றது - உபாக்ஷாஜ்ஞாதிமானஸாவத்தாலுமென்றபடி, எங்கட்பாசம்வைத்த என்கிறதைபுரைக்கிறார் (என்பக்கலித்யாதியால்) பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஉத்யாதியால்) ஸௌசீல்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) தேசமோவென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஶ— ஸ்வார்த்தப்ரதனென்றபடி. * * * ௩॥

வானவர்க்கீசனென்பன் - ஸூரிகளுக்கீசனென்றுசொல்லாநின்றேன் - என்றால் - இப்படி ஈசனென்றுசொன்னால், அது- அந்தஸம்ஸவமானது,இதுக்குதேசமோவென்கிறதோடேஅந்வயம். நீசனேன் - நீசனான ஸுநாஸ்மரணாரூபனானவென்றபடி. நிறைவொன்றுமிலேன் - ஒருவித்யமொன்றுமில்லாதவனான, ஆத்மாணாஸ்ரேந்ருஞனவென்றபடி. என்கண் - உத்விஷ்யத்

மூ— பாசம்வைத்தபரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே* ।சா।
தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு* நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன் என்கண் ...
சோதியாகியெல்லாவுலகுந்தொழு* மாதிமூர்த்தியென்றாலளவாகுமோ* வேதியர்முழுவேதத்தமுதத்தைத்* தீதில்சீர்த் திருவேங்கடத்தானையே* ॥ரு॥

ஆ—க்ருத்தன்னைக்கொடுக்குமென்றுமிதாலேற்றமோவென்கிறார்.॥ (சோதியாகி) எனக்குங்கூடத்தன்னைத்தந்தருளினானென்று மிதுதானேற்றமோ? தன்படியைப்பார்த்தால்,

இ—(ஏற்றமோவென்று) ஸம்பந்தி ஸ்லோகம். * ॥சா॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வானவரீசனென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே அதுக்குமேற் பாட்டிலே ஈசன்வானவர்க்கென்றநுவதித்தாப்போலே என்கட் பாசமவைத்த வென்று கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னத்தையே யிப்பா ட்டிலநுவதிக்கை யுசிதமாயிருக்க எல்லாவுலகுந்தொழுமா திமூர்த்தியென்றால் என்று இப்படி வேறேயொன்றை யநுவதிக் கை யநுபபன்னமன்றோ?வென்ன விப்பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குமித்யாதியால்) நிருபாதி கபிலே தமக்கப்பாலில்லையென்றிருக்கிறவராகையாலே தாம் தொழுதபோதே இனியெல்லாவுலகும் தொழுதல்லையென்ற

ம—த்திலே, பாசம்வைத்த - ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணினவனான, பரஞ் சுடர்ச்சோதிக்கு - நிரவதிகதேஜஸ்ஸ்வரூபமாகில் தேஜஸ்ஸாகிய வ்ருத்தையுடையவனான, திருவேங்கடத்தானுக்கு, தேசமோ - ச்லாக்யமோ. * * * * ॥சா॥

வேதியர் - வைதிகாளுடைய, முழுவேதத்து - க்ருத்ஸ்னவே தத்தில், அமுதத்தை - அம்ருதமயமான, ஸர்வலோகஸாரமான ஸர்வாத்மா ப்ரதிபாத்யனானவென்றபடி. தீதில்சீர் - தோஷ ரஹிதகல்யாணகுணங்களையுடைய, தீது - தோஷம், ஆச்ரிதர்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தைவிடாதேயிருக்கு மவன், திருவேங்க டத்தானை, சோதியாகியெல்லாவுலகுந்தொழுமாதிமூர்த்தியென் றால் - தேஜஸ்ஸ்வரூப விக்ரஹத்தைக்கொண்டு ஸகலலோக த்தாலும் ஸேவிக்கப்படும் காரணபூதனென்றக்கால், அள வாகுமோ - உத்கர்ஷமாகுமோ, அளவு - உத்கர்ஷம். ।ரு।

மூ—வேங்கடங்கண்மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவும்* தாங்கடங்கட்கு
நல்லனவேசெய்வார்* வேங்கடத்துறைவார்க்குநமோவென*

ஆ—அவனுடைய ஔதார்யாதிகுணங்களைச் சொல்லுமிடத் தி லந்தவெதுங்களைசொல்லவேண்டாவோ? நமக்குநிலமோ? ஆக லாலிப்படி ஸர்வோதாரனை திருவேங்கடமுடையான் தன்திரு வடிகளிலடிமைசெய்கையாகிற ஸம்பத்தையுங்களுக்குத்தந்தருளு மென்கிறார். * * * * ॥௫॥

(வேங்கடங்கள்) இந்த ப்ராப்யத்தைப்பெறுகைக் குபாய மேதென்னில், ஸர்வாதிகாரமாய் ஸுக்ருஹஸாதநமாயிருந்த

இ—கருத்தாலேதாம்தொழுகிறத்தையே யெல்லாவுலகமும் தொ ழுததாகசசொல்லுகிறாரென்று கருத்து. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) பாட்டு க்குவார்த்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலால்வித்யாதியால்) ஸம் ஹதிஃஸேஷா. * * * ॥௫॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

ஸௌஹார்த்தத்திலே ஈடுபட்டு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக அடிமை செய்யக்கோலி அதிஷ்டமாகப்பேசாநின்றவிவர் ரக்ஷதி ஸர்வ பாபவிநாஶிநீ, என்றிப்படி இங்கே உபாயத்தைச்சொல்லு கையஸம்ஹதமன்றோவென்ன பரிஹரிக்கிறார் (இந்தவித்யா தியால்) கடமை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவித்யாதியால்) ஆமென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸுக்ருதைத்யா

ஶ—வேங்கடத்து - வேங்கடகிரியிலே - உறைவார்க்கு - வஸி க்கிற ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு, நமோவெனல் - நமஃயென்கையாகிற, வெங கடவாஸிநெநமஃ, என்கையாகிறவென்றபடி. ஆம் - ஆகத்தக்க தான, ஸாதநமான வென்றபடி. கடமை - ப்ராப்யமான, ஸ்வ ரூபப்ராப்தமானவென்றபடி. அது - அந்தவ்யாபாரத்தை, நம உக்தியாகிற ஸாதநஸ்வாமிதவ்யாபாரத்தைஎன்றபடி. சுமந் தார்கட்கே - வஹித்தவர்களுக்கு, “ஹேமயிஷ்டஜெநமஉக்திவி பெஃ” என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வாஞ்ஜியாலே இத்தைசுமையாகச்சொ ல்லுகிறார். கடங்கள் - ஜ்ஞானவஸ்த்ரதிலம்பகங்களான கர்மங்களெ ன்றபடி. மேல்வினை - உத்தராவங்கள், முற்றவும் - க்ருத்ஸ்நமும்;

மூ—லாங்கடமையது சுமந்தார்கட்கே* ॥கூ॥

ஆ—வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமஃ-என்கிறவிச்சொல்லைச்சொல்ல வே யந்த கைங்கர்யப்ரதிபந்தகமான பாபங்களும் கரிஷ்யமாணமான பாபங்களுமெல்லாம் நிஶ்ஶேஷமாக தஹ்யமாய்ப் போம், பின்னைத் தந்தாமுகந்தபடியெல்லாம் செய்யப்பெறலா மென்கிறார். * * * * ॥கூ॥

(சுமந்து) இஸ்ஸம்ருத்திபெறுகைக்குத் திருவேங்கடமுடையானை இப்படிவருந்தவேணுமோ? பரத்வவ்யூஹாதி ஸகல கைங்கர்யாபேக்ஷராயிருந்த நம்பக்கல் ஶரணாகதியை ஸாதனமாக நமக்கந்த ப்ராப்யத்தைத்தவிருகையாகிற இப்பழுதொன்றும்வாராதபடி நிர்ஹேதுகமாகத் திருமலைதானே

இ—தியால்)இருந்தவென்கிறதற்குசொல்லையென்கிறதோடே ஸந்வயம். என்னவென்கிறதையுரைக்கிறார் (சொல்லையென்று) சுமந்தார் கட்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லவேயென்று) கடங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்த கைங்கர்யேத்யாதியால்) மேல்வினையென்கிறதையுரைக்கிறார் (கரிஷ்யமாணேத்யாதியால்) ப்ராசீநகர்மவிவக்ஷிதம். வேமென்கிறதையுரைக்கிறார் (தஹ்யமாய்ப்போமென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) ॥கூ॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

தடங்குன்றமே என்கிறவிடத்தில் ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் ப்ரத்யக்ஷமானவிஷயத்தை ஸம்போதிக்ஷாதநாயம் ப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸம்ருத்தீத்யாதியால்) நங்கட்கு என்கிறவிடத்தில ஹிதத்வம் மருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) இவ்வபேக்ஷாஸத்வத்தையே ஸாதனமாகக்கொண்டு என்றபடி, ஸாதனமாக என்கிறதற்குத் தருமென்கிறதோடே ஸந்வயம், தருமென்கிறவிடத்தில் ஸஹிதத்வம்மருளிச்செய்கிறார் (நமக்கந்த

பத—வேம் - தஹ்யமாம், மெய் - ஸத்யம், இவ்வசநம் ஸத்யமென்றபடி. தாங்கள் - இப்படி நிவ்ருத்த ப்ரதிபந்தகரானவர்கள், தங்கட்குநல்லனவே - ஸ்வாபீஷ்டங்களான கைங்கர்யங்களையே, செய்வார் - செய்யப்பெறுவார், * * ॥கூ॥

மூ—சுமந்துமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்* டமர்ந்துவானவர்
வானவர்கோனொடு* நமன்றெழுந்திருவேங்கடநங்கட்குச்*
சமன்கொள்வீடுதருந்தடங்குன்றமே* ||எ||
குன்றமேந்திக்குளிர்மழைகாத்தவ* னன்றுஞாலமளந்தபி

ஆ— அபர்வறுமமரர்களுக்குக்கொடுத்தாப்போலேதிருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலேதான்செய்யும்ஶேஷவ்ருத்தியெல்லாம் நமக்குத்தருமென்கிறார். * * * * ||எ||

(குன்றமேந்தி) ஸர்வரக்ஷணதீக்ஷிதாதிகளெல்லாவற்

இ—ஶ்ராவ்ருத்தையித்யாதியால்) வ்யவஸாயம் த்ருஷ்டாந்தவரமென்றுகாட்டுகிறார் (அபர்வறுமித்யாதியால்) சமன்கொள்வீடென்கிறதற்குத் த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமித்யாதியால்) தாம்செய்யும் ஶேஷவ்ருத்தியாவது ப்ரஸாதவாஹநாதிகள். * * ||எ||

* எட்டாம்பாட்டு. *

வ்யவஸாயத்துக்குத் த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ

ஈ—மாமலர் - ஶ்லாக்யபுஷ்பங்கள், ஸ்வாவஸ்யபுஷ்பங்களையென்றபடி. மாவென்றது நீராதிகளுக்கும் விஶேஷணம், மாநீர்சுடர்தூபம் - ஶ்லாக்யங்களான ஜலதீபதூபங்களை, சுமந்துகொண்டு - ஸாதரமாகவஹித்துக்கொண்டு, அமர்ந்து - ப்ரீதிஶாலிகளாய், அநந்யப்ரயோஜநராயென்றபடி. வானவர்கோனொடும் - ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வானோடேகூட, வானவர் - ஸூரிகள், நமன்று - ப்ரணாமம்பண்ணி, எழுந்திருவேங்கடம் - கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மியாலே உஜ்ஜ்ரும்பிக்கும்படியான திருவேங்கடமாகிற, தடங்குன்றமே - ஶ்லாக்யமாயன் ஸௌலப்யாரம்பண்ணும்படி ஸர்வஸுலபமான பர்வதம்தானே, நங்கட்கு - கைங்கர்யாபேக்ஷிகளான நமக்கு, சமன்கொள்வீடு - ஸாத்ருஶ்யமான மோக்ஷத்தை. தான்செய்யும்கைங்கர்யத்துக்கு ஸமமான கைங்கர்யத்தையென்றபடி. தரும். ||எ||

குன்றமேந்தி - கிரியைஉயர்த்து, கோவர்த்தநத்தையெடுத்தென்றபடி. குளிர்மழைகாத்தவன் - ஶீதவர்ஷத்தினின்றும் ரக்ஷித்தவனான, கோவாதிநிதிவிஶேஷ:. அன்று - வ்யவஸாயமு

அ—ரான்பரன்* சென்றுசேர்திருவேங்கடமாமலை* யொன்று
மேதொழநம்வினையோயுமே* ||௮||

ஆ—ஶ்ருஷம்ஸஸ்ரவஸ வதிரதிஶயமொஹ்யேதிகளை வெம்
பெருமானுக்குங்கூட ப்ராப்யமானதிருமலை தான்வேறொன்
றைத்தரவேணுமோ? தானேப்ராப்யமன்றோ? ஆதலால்தி
ருமலைதன்னையே ஸேவிக்க நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம்
போமென்கிறார். * * * * * ||௮||

(ஒயுமூப்பு) திருவேங்கடமுடையானன்றோ? ப்ராப்யம், திரு

இ—வேங்கடாத்ரியால்) அதில் ஸாந்நித்யத்தாலே பரத்வா
ஸக்ஷமும்; ஸாமாந்யத்தாலே பிராப்த்வொபேய்யப்ராப்யமும், வெ
ஷிஷ்யத்தாலே ஸகலதேஷபாஸங்களினுடைய ஸங்கமும்
ஸம்ஸ்ருஷ்டம். சென்றுசேரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்குமித்யாதியால்) ஒன்றுமேயென்கிற
வ்யவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்
றையித்யாதியால்) இத்தாலே ஸமர்த்யமாயிற்று. மாத்ருத்துக்
குபாவமருளிச்செய்கிறார் (தானேயித்யாதியால்) இது ஹேது
ஹேத்மென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) தாத்பர்யதத்து
க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலைதன்னையேயித்ய
ாதியால்) வினைஶப்தம் ஸகலபாபக்லேஶபரமென்றுகருத்து. ||௮||

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

திருவேங்கடமுடையானைவிட்டுத் திருமலையையே பற்றுங்
கோளென்றவரிப்பாட்டிலே பின்னையும் திருவேங்கடமுடையானை
ப்பேசுவானேனென்ன விப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகை
க்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (திருவேங்கடமித்யாதியால்) உதா

ர—த்திலே, ஞாலமளந்தபிரான் - ஸ்ருஷ்டியையளந்த உபகாரகனை
ன, பரன் - ஸர்வஸ்மாத்பரனானவன், சென்றுசேர் - வை
குண்டத்திலநின்றும் வந்துசேர்ந்திருக்கிற, திருவேங்கடமாமலை-
ஸ்ரீவேங்கடாசலமாகிய கிரியை, ப்ராப்யமான கிரியையென்றபடி.
ஒன்றுமே - இந்தகிரியையொன்றையுமே, தொழ - ஆஶ்ரயம்பண்
ணினால், ப்ராப்யமாக ஸேவித்தாலென்றபடி. நம்வினை -
நம்முடைய க்லேஶங்கள், ஓயுமே - உபரதங்களாமே. * ||௮||

மூ—ஓழிவில்ப்புப்பிறப்பிறப்புப்பிணி* வீயுமாறுசெய்வான்திருவே ங்கடத்* தாயனுண்மலராமடித்தாமரை* வாயுள்ளும்மனத் துள்ளும்வைப்பார்கட்கே* ।௯।

வைத்தநாள்வரையெல்லைகுறுகிச்சென்* றெய்த்திளைப்பதன்

ஆ—மலையேஸ்தாவரமென்றுசொல்லுவானேனென்னில்; திருவேங் கடமுடையானுடைய ஸ்தாவரங்களும்திருமலையோடுள்ள ஸம்பந் தத்தாலே வந்தது ஆதலால் திருமலையேஸ்தாவரமென்கிறார். ।௯।

(வைத்த) ஆதலாவிண்டெனச்சென்று திருமலையை

இ—யத்துக்கும் ஓழிவிதாஷிசெய்வானித்வத்துக்கும்காரண மருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானுடைய விதாஷியால்) திருவேங்கடத்தாயனென்கிறது ஸாஹித்யவிசேஷண மெ ன்கிறார் (திருமலையிதாஷியால்) பாட்டுக்கு வாசகாதாமரு ளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவிதாஷியால்) * * ।௯।

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ஆதலாவிதாஷியால்)

ஸ—நாண்மலராமடி - நித்யஸ்வரூபமாகநிற்கிற ஸ்ரீபாதம், ஸந்த்யாவிகஸித பத்மஸமானமான ஸ்ரீபாதமென்ற படி, அதாகிறதாமரையை, வாயுள்ளும்மனத்துள்ளும் வைப்பார் கட்கு - வாயாலே ஸங்கீர்த்தித்துமநஸ்ஸாலே ஸத்யாநி ப்பார்க்கென்றபடி. ஓழிவில்ப்பு - வைஷ்ணவாநிகமானவார்த்தக்யம், பிறப்பு - ஜந்மம். இறப்பு - மரணம். பிணி - வ்யாதி - இவையெல்லாத் தையுமென்றபடி, வீயுமாறுசெய்வான் - நசிக்கும்படி பண்ணு வான், திருவேங்கடத்தாயன் - ஸ்ரீவேங்கடத்தில் க்ருஷ்ணன். ।௰।

வைத்த. விஸ்தீர்ணமான, ஸம்ஸாரஸாகரத்தாலே விஸ்தீ ர்ணமானவென்றபடி. பாய்ப - வேஷ்டனை, அணையான் - அ ணையாக, தத்ஸமாகவுடையவனை, ஸர்வேச்வரனுடைய, திரு வேங்கடம் - ஸ்ரீவேங்கடத்தினுடைய, மொய்த்தசோலை - நிபி டவனங்களையுடைய, மொய்ம்பூம் - வாஸனாவிஷயமான, மொ ய்யென்றது நிபிடத்துக்கும் வாஸனைத்துக்கும் வாசகம், தடம் - விஸ்தீர்ணமான, தாழ்வரை - தாழ்வரையையே, தாழ்வரைக்குத்தா ழ்வென்று ஸௌகர்யமுமுண்டு. வைத்தநாள் - வைத்த

மூ — முன்னுடையானை* பைத்தபாம்பணையான் றிருவேங்கட*
மொய்த்தசோலைமொய்பூந்தடந்தாழ்வரே* ॥ ௰॥
தாள்பரப்பிமண்ட வியவீசனை* நீள்பொழிற்குருகூர்ச்சட
கோபன்சொற்* கேழிலாயிரத்திப்பதும்வல்லவர்* வாழ்

ஆ — கைநாஹவியுங்கோளென்கிருர். * * ॥ ௰॥

(தாள்பரப்பி) ஸமஸ்தாக்களுக்கும் ஆஸ்ரிக்கலாம்படி திருவடிகளைப்பரப்பி இந்த லோகத்தை யளந்தருளின திருவேங்கடமுடையானைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைவல்லார் லோகமெல்லாம்புகழும்படி எல்லாவற்றிலும் மேற்பட்ட திருமலையாகிற

இ — ஆதலாலென்றது இப்படி ஸ்ராவ்யமாகையாலென்றபடி. இத்தாலேஸாமக்கியமாயிற்று. * * * ॥ ௰॥

✳ நிகமனம் ✳

தாள்பரப்பி யென்கிறதற்குத் காத்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸமஸ்தாஷியால்) மண்டாவிய யென்கிறதையுரைக்கிருர் (இந்துவிஷ்ராஷியால்) ஞாலம்புகழுவென்கிறதை யுரைக்கிருர் (லோகதிக்ராஷியால்) வாழ்வெய்தி என்கிறதற்கு ஸ்ரகாரணாநாமா

ஸ — ப்பட்டகாலத்தினுடைய,, ஸம்ஸாரஸம்கூநிபகமான வாயாவஸினுடையவென்றபடி. வரை யெல்லை - அவதியானது, வரையென்றும் எல்லையென்று மிரண்டு மவயிவாசகங்களாகையாலே இப்வ்டிஉபமுங்கூடி அவதியைச்சொல்லுகிறது. குறுகி - லபித்து, எய்த்து - வாகத்தாலே பலஹாநிபிறந்து, இளைப்பதன் முன்னம்-உதவஸமாவதற்கு முன்னமே, சென்றடைமினோ - போயடையுங்கோள். இப்பாட்டினர்த்தை "ஈஸ்யிஸ்ஷாணவிஷ்கஷ்யவஸ்த்ரா" என்கிற ஸ்லோகத்திலே ஆவாயாநுஸந்தித்தருளினர். * * ॥ ௰॥

தாள்பரப்பி - திருவடிகளை விஸ்த்ருதமாக்கி, மண் - ஸமஸ்தபூமியை, தாவியவீசனை - ஆக்ரமித்தஸ்வாமியை, விக்ரமம்பண்ணின ஸ்வாமியையென்றபடி. நீள்பொழில் - தீர்க்கசோலைகளையுடையான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் - திருநகரியிலே யிருக்கிறஆழ்வார் அருளிச்செய்த, கேழில் - ஸத்ருஸரஹிதமான, ஆயிரத்திப்பதும்வல்லவர் - ஞாலப்புகழ - லோகம் ஸ்லாகிக்கும்படி, வாழ்வு -

மூ—வர்வாழ்வெய்திஞாலம்புகழவே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—உஜ்ஜீவநத்தைப்பெற்றுவாழ்வரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— [illegible]மாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றிலும் த்ராவிடியால்) * * * ||கக||

ஸ—ஸாதித்தது, எய்தி - அடைந்து - வாழ்வர் - ஸேவிப்பார்கள். ||

ஜூ நமோ வேதாந்தாசார்யாய நமோ ஸ்ரீஶைலேஶ

ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(ஒழிவில்காலமெல்லாம்.)

ஸ்வாநேகக்ஷ்மாத்ரதீப்ரம் ஸுஷமவபுஷம் ஸ்வாம்ஶ
வ்யாப்தாப்ஜத்ருஷ்டிம் தேஜிஷ்டம் நீதியோகாத்ப்ரணதி
ஸுலபம் பாவநம் வாஞ்சிதாநாம் | ப்ராத்ருத்வஸா
நந்தம் ஸ்வஸ்ய ஶேஷவிஷயபாவமபிவத்ஸவாநம் ஶேஷஜ
ஶீஷ்ராஹிபாநக்ஷஸேவாகவஸகிம் ஸம்ஹிதாவதிஷே
வ்ய: || ||ருகூ||

(ஸ்வாநேகக்ஷ்மாத்ரதீப்ரம்) திருவேங்கடத்தெழில்கொள்சோதி - திருமலையிலேநின்றருளுகையாலே நிரதிஶயதீப்யமாநனுமாய், (ஸுஷமவபுஷம்) கார்மேழிலண்ணலே - காளமேகம்போலே கண்டார்க்கு ஸுஷமமான வடிவையுடையவனுமாய், (ஸ்வாம்ஶவ்யாப்தாப்ஜத்ருஷ்டிம்) அணிகொள்செந்தாமரைக்கண்ணன்செங்கனிவாய் கருமாணிக்கம் - ஸாவிஜஸத்ருஶமான தன்னுடைய திருக்கண்மலர்களாலேதானே வ்யாப்தஸம்ஶ்லேஷணனுமாய், (தேஜிஷ்டம்நீதியோகாத்) நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேனிதாதி - நீதிசெய்யும் ஸ்வபாவத்தையுமுடையாரோடே ஸம்பந்திக்கையாலே அதிதேஜிஷ்டனுமாய், (ப்ரணதிஸுலபம்) எல்லாவுலகுந்தொழுமாதிமூர்த்தி - ஸகலலோகங்களாலும் தொழப்படுமவனுமாய், (பாவநம்வாஞ்சிதாநாம்) வேங்கடங்கிளிதாதி- [illegible]

௩ — கா — ஸக்கின பேர்களின் விரோதியைப்போக்கி வஶீகாரிக்குமவனுய், (ஆஸ்ரித ஸம்ரக்ஷணம்) திருவேங்கடம் நங்கட்கு சமன்கொள்வீடுதரும் - ஸர்வேஶ்வரன் மோக்ஷத்தைத்தரவல்ல ஸாமர்த்த்யத்தையுடையனுமாய், (ஸம்ஸாரத விஷயம்) திருவேங்கடமாமலையொன்றுமே தொழ நம்வினையோயுமே - ஆஸ்ரித விரோதிவர்க்கங்களைப்போக்கவற்றான ஸாமர்த்த்யத்தையுடையனுமாய், (ஸர்வவிரோதிவாதம்) ஒப்புறப்புஜதாதி - ஜநஜநாஶ்ரயணாதிவ்யாபிகளை ஸம்பிப்பிக்கவற்றான திருவடிகளையுடையனுமாய், (ஸர்வாஸ்ரயணக்ஷமோபாயஸாகம்) எய்த்திளைப்பதன் முன்னமடைமினே - மெள்ளப்போகிறோமென்றிராதே ஸம்ருத்திகாரணராய் தண்டுகாலாவூன்றியூன்றித்தள்ளி நடவாமுன்னே செல்லவேண்டும்படியான திருமலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை யாழ்வார் "ஒழிவில்காலமெல்லாம்" என்கிற ஸூக்தத்திலே தாம் நினைத்தபடியேயுகப்போடேகண்டு அநுபவித்தருளினுரென்கிறூர். * * * ||௩௬||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி

ஆ—(புகழ்) இப்படி திருவேங்கடமுடையானை ஸேவிக்கவாருங்கோளென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தையும், திருவுள்ளம்போலே ஸமாஸ்ரயணீயர்களாயிருப்பாரையும் அழைத்து அவனை ஸேவிக்கையிலே த்வரிதராய்ச் செல்லாநிற்க நடுவே திருமலையினுடைய மாஹாத்ம்யத்தைக்கண்டு திருமலையை ஸம்பாவித்து பின்னையும் திருவேங்கடமுடையானுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வத்தையும், ஸர்வரக்ஷகத்வத்தையும், ஸர்வஸௌலப்யத்தையும், திவ்யமங்கள விக்ரஹயோகத்தையும் ...

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—திருமலையே யெம்பெருமானைக்காட்டிலும் ப்ராப்யமென்று கீழே நிஷ்கர்ஷித்து அடிநின்றே யெம்பெருமானை ஸமாஸ்ரயிக்கை ஸம்பந்தமன்றோ? என்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது ஒழிவில்காலமெல்லா மென்கிறபாட்டிலுக்தரீத்யா என்றபடி. இப்படியென்கிறதற்கு அழைத்துளன்கிறதோடே ஸம்பந்தம். அவனைஸேவிக்கவேணுமென்றே உபக்ரமித்தவராகையாலே த்வேந திருமலையே ப்ராப்யமென்றது ப்ராஸங்கிகமாய் நஷ்டாஸ்வநியாயத்தாலே ததீயஸ்ஸாத்ருஸ்யமாகையால் உபக்ரமித்தபடியே அவனை ஸேவிக்கை ஸம்பந்தமென்றுகருத்து. ஆனால் த்ரிகைகமன்றோ செய்யவேண்டுவது; ஸர்வஸ்வாமித்வாதிகளைப் பேசுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானுடைய வித்யாதியால்) அவன் ஸ்வரூபஞ்ஞையாலே த்ரிகைகமே ப்ராப்யமாகையாலும், அவனுடைய குணங்களை அநுஸந்திக்கப்புக்கால் "காலாழும்நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" மென்கிறபடியே த்ரிகைகமும் கைக்கூடாதாகையாலும், கோவைவாயாளிற்படியே இவருடைய ஸ்வாமித்வாதிகளை அவனுக்கு ஸ்வரூபாநுகுணமான ஸர்வாபரணங்களுமாகையாலும் அந்த த்ரிகைகத்தையே செய்கிறாரென்றுகருத்து. * * *

ரூ-புகழுநல்லொருவனென்கோ பொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ *
திகழுந்தண்பரவையென்கோ தீயென்கோ வாயுவென்கோ *
நிகழுமாகாசமென்கோ நீள்சுடரிரண்டுமென்கோ * விகழ்
விலிவ்வனைத்துமென்கோ கண்ணனைக்கூவுமாறே * ||க||

ஆ—ஸர்வஜகத்ஸ்ருஷ்டிவிஶிஷ்டத்வத்தையும் சொல்லி ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறார். ஸர்வேச்வரஸம்பந்தி பதார்த்தனை, ஸகலகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனை, நிரவத்யனாயிருந்தவனென்று சொல்லுவேனோ? க்ஷேத்ராதிஸம ஸ்தமான ப்ருதிவ்யாதிபதார்த்தங்களுக்கு காரணபூதனெ ன்று சொல்லுவேனோ? ஸ்ருஷ்டிதேஜோவிஶிஷ்டரான ஸம்ஸ்த

* முதற்பாட்டு. *

இ—புகழும் ஸ்வரூபத்தை யுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்) நல் ஸ்வரூபத்தை யுரைக்கிறார் (ஸாம்யத்வாதியால்) ஒருவன் ஸ்வரூபத்தை யுரைக்கிறார் (நிரவத்யத்வாதியால்) என்கோவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்றுசொல்லுவேனோவென்று) பொருவிலித்வாதிஆகாசமென்கோ உத்தமம் ஸாமர்த்யஷிக்கிறார் (க்ஷேத்ரத்வாதியால்) நீள்சுடரித்வாதியை யுரைக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டித்வாதியால்)

ப—கண்ணனைக்கூவுமாறு - க்ருஷ்ணனை அழைக்கும் ப்ரகாரம் சொல்லும் ப்ரகாரமென்றபடி. புகழும் - ஸ்லாகிக்கப்பட்டவனை, நல் - கல்யாணகுணஸம்பந்தியான, ஒருவனென்கோ - அத்வீதீயனென்று சொல்லுவேனோ. பொருவில்சீர் - ஸத்ருசஸமா நாக்ஷேத்ராதிகுணஸம்பந்தியான, பொரு - ஸத்ருசம், பூமியென்கோ - ப்ருத்விவென்பேனோ, திகழும் - ப்ரஸந்நதையாலே தீவ்ரமான, தண்பரவையென்கோ - ஶீதளஸமுத்ரமென்பேனோ, தீயென்கோ வாயுவென்கோ - ஸ்பஷ்டம். நிகழும் - வர்த்திக்கும், ஸம்ஹாராதிகாலங்களிலும் அவகாசம் வர்த்திக்கும் ஸர்வாவரணமென்றபடி, ஆகாசமென்கோ. நீள்சுடரிரண்டும் - தீவிர தேஜஸ்ஸுக்களிரண்டும், கிரணஜாலவ்யாப்த ஸூர்யசந்த்ரர்களென்றபடி. என்கோ. என்றுசொல்லுவேனோ, இகழ்வில் - ஒழிவில்லாமல், ஒன்றும் விடாமலென்றபடி. இவ்வனைத்துமென்கோ - இந்த க்ருத்ஸ்நமுமென்பேனோ. * * ||க||

மூ— கூவுமாறறியமாட்டேன் குன்றங்களனைத்து மென்கோ*
மேவுசீர்மாரியென்கோ விளங்கு தாரகைகளென்கோ*
நாவியல்கலைகளென்கோ ஞானநல்லாவியென்கோ* பாவுசீ
ர்க்கண்ணனெம்மான்பங்கயக்கண்ணனையே* ||உ||

ஆ — ஸ்ருஷ்டபதார்த்தங்களுக்கு ஸஜாதீயனென்றுசொல்லுவே
னோ? அன்றியே ஒன்றொழியாமே இந்தஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கு
விஜாதீயனென்று சொல்லுவேனோ? இவனை யெங்ஙனேசொ
ல்லுவேனென்கிறார். * * * ||க||

(கூவுமாறு) ஸ்ரீபராவஷ்டநக்ஷத்ர ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திஸம்ஹா
ஸமாராணாதிபதிவைஸாதூ தஜ்ஞாநாதிகளுக்காத்மா

இ— இகழ்விலித்யாதியை யுரைக்கிறார் (அன்றியித்யாதியால்)
ஸமஸ்தவஸ்துக்களை ஸஜாதீயங்களாகச் சொல்லுகிறாரென்று
கருத்து. பாட்டில் ஸஹ்ருதாயமருளிச் செய்கிறார் (இவனையி
த்யாதியால்) ஸர்வஸ்வாமித்வாதிஜ்ஞான வைலக்ஷண்யங்களும்
ஸாமாந்யலக்ஷிதங்களானவாறே ஸாமாந்யத்திலே ஸாமாந்யமா
வக்தும் தாதிஸமாவாதார ப்ரவ்ருத்தரைப்போலே ஸம்ஸா
ரராய் இத்தைச்சொல்லுவேனோ அத்தைச்சொல்லுவேனோ என்
றுபேசுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தாலே மேற்பாட்டுக்களுக்கு
ஸங்கதிநிர்வாஹமில்லையென்று ஸூசிதம். ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ த்யாதியால்)||

ப— குன்றங்களனைத்து மென்கோ - கிரிகள் ஸமஸ்தங்களு
மென்று சொல்லுவேனோ, மேவுசீர் - ஆச்ரயணீயமானஸாத்தி
யான, மாரி - வர்ஷம், என்கோ. விளங்குதாரகைகள் - தீப்யமான
மான நக்ஷத்ரங்கள், என்கோ - நாவியல் - ஜிஹ்வாவ்யாபாரோ
உபாயங்களான, இயல் - உக்தி, கலைகள் - வித்யைகள், ஸகல
ஸம்ஜ்ஞாதநாமங்கள் நாவியலென்கிற விசேஷணம். என்
கோ. ஞானநல்லாவி - ஸர்வஜ்ஞாநங்களுக்கு நல்ல ஆ
த்மா, என்கோ. பாவுசீர் - வ்யாப்தமானகுண, ப்ரவ்யாதமான
குணனென்றபடி. கண்ணன் - ஸுலபன் என்றபடி. எம்மா
ன் - ஸ்வஸ்வாமியான, பங்கயக்கண்ணனை- பங்கஜநேத்ரனை,

மூ—பங்கயக்கண்ணனென்கோ பவளச்செவ்வாயனென்கோ*
அங்கதிரடியனென்கோ அஞ்சனவண்ணனென்கோ* செங்க
திர்முடியனென்கோ திருமறுமார்பனென்கோ* சங்குசக்கர
த்தனென்கோசாதிமாணிக்கத்தையே* ॥௧॥
சாதிமாணிக்கமென்கோ சவிகொள்பொன்முத்தமென்கோ*

ஆ—தினென்றது. * * * * ॥௨॥
(பங்கயக்கண்ணன்) ஸமஸ்தஹேய ப்ரத்யநீகமாய், கல்யாணைகதாநமாய், நிரதிஶயதேஜோரூபமாய், நிரதிஶய தீப்தியுக்த திவ்யபூஷணாயுதவிஶிஷ்டமான திவ்யரூபத்தையுடையவனென்று சொல்லுகிறது. ॥௧॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— சாதிமாணிக்கரூபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷ த்ருஷ்டியால்) சாதிமாணிக்கமென்றது - ரூபவகாதி ஸம்யோகியென்றாக நத்து. செங்கதிர் த்ருஷ்டி சக்கரத்தனி த்ருஷ்டா ஸம்ஹ்ருஷிக்கிறார் (நிரதிஶயதீப்தி த்ருஷ்டியால்) உபவாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்லேஷ த்ருஷ்டியால்) ॥௩॥

ஸ—கூவுமாறு-அழைக்கும் ப்ரகாரம், சொல்லும் ப்ரகாரத்தையே யென்றபடி, அறியமாட்டேன் - ப்ரகாரங்கள் அநேகங்களாகையாலே இன்னதென்று நிர்த்தாரணம் பண்ணமாட்டேனென்றபடி.

சாதிமாணிக்கத்தை - ஜாதிமாணிக்யஸத்ருஶனை, நிர்தோஷ கல்யாணமாணிக்ய ஸத்ருஶனை என்றபடி. பங்கயக்கண்ணனென்கோ பவளச்செவ்வாயனென்கோ, ஸ்பஷ்டம், அங்கதிரடியன் - ரஶ்மிகாந்திவரணன், அம் - அழகு, ரஶ்மியென்றபடி. கதிர் - கிரணம். அஞ்சனவண்ணன் - ஸ்பஷ்டம், செங்கதிர்முடியன் - கிரணஶ்ருங்ககிரீடன்' திருமறுமார்பன்ஸலக்ஷ்மீகஶ்ரீவத்ஸவக்ஷாஃ, சங்கு சக்கரத்தன் - ஶங்கசக்ரவான். * ॥௧॥

ஆதுமில்காலத்து - ஒன்றுமில்லாதகாலத்தில், ப்ராக்ருதப்ரளயகாலத்திலென்றபடி. எந்தை - ஸ்வாமியான ஸம்ரக்ஷகனென்றபடி, உஜ்ஜீவயிதாவானவனென்றபடி. அத்தன்-ப்ரவ்ருத்திக்ரஹித ஸ்வபாவனான. அமலனை-நிர்த்தோஷ விஶேஷஸ்வரூபனை, சாதிமாணிக்கமென்கோ - ஜாதிமாணிக்யஶ்ரீரகனென்று சொல்லுவே

மூ— சாதிநல்வயிரமென்கோ தவிவில்சீர்விளக்கமென்கோ* ஆ
திஞ்சோதியென்கோ வாதியம்புருடனென்கோ* வாதுமி
ல்காலத்தெந்தையச்சுதனமலனையே* ‖ ச ‖
அச்சுதனமலனென்கோ வடியவர்வினைகெடுக்கு* நச்சுமா
மருந்தமென்கோ நலங்கடலமுதமென்கோ* அச்சுவைக்கட்

ஆ—(சாதிமாணிக்கம்) ஸௌலப்யஸ்வரூபத்தை யுடையனைப்
பெற்றுக்கொண்டு திருநாட்டிலே எழுந்தருளியிருக்குமென்கிறது. ‖ ச ‖
(அச்சுதன்) ஸமஸ்தஹேயப்ரத்யநீகனை யாஸ்ரிதரோடு

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— பாட்டுக்கு வ்யாக்யான மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்
யேத்யாதியால்) இவ்வர்த்தம் த்ருதீயபாதத்திலே காணலாம். ‖ ச ‖

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அமலனென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்)
அச்சுதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித
ரோடீத்யாதியால்) நச்யவதே ஆஸ்ரிதோயஸ்மாத், என்று வ்யு
த்பத்தியென்றுகருத்து. அடியவரித்யாதி மருந்தமித்யந்தத்திற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரோடீத்யாதியால்)

ஞ— ஞே, சவிகொள் - ஹவியாக்கமான, பொன் - ஸ்வர்ணம், முத்தம்-
முக்தாபலம், என்கோ - ஸ்வர்ணமுக்தாபலஸரீரகனென்று
சொல்லுவேனோ, சாதிநல்வயிரம் - ஸ்ரேஷ்டமான வாகரத்திலே
ஜாதமாய் மாணிக்யமான வஜ்ரம், தவிவில்சீர் - விச்சேதரஹி
தஜ்யோதிஸ்ஸான, தவிவு - விச்சேதம், விளக்கம் - ப்ரகா
ஸம், ஆதியஞ்சோதி - பரமபதநிலயனான ஸர்வேஸ்வரன், ஆதி
யென்பது - வைதிகமான ஹ்ருதயஸ்தனாய், ஆ
திபுருடன் - ஆதிபுருஷன், நித்யாஸ்ரயத்வத்
தைச்சொன்னபடி. * * * ‖ ச ‖

அச்சுதன் அமலன் - ஹேயப்ரத்யநீகம், அடியவர்வினை - ஆஸ்ரிதரு
டைய கர்மங்களை, கெடுக்கும் - நசிப்பிக்கத்தக்கதான, நச்சு
மாமருந்தம் - நச்சப்படும் ஔஷதம், ஸர்வபாப நிவர்த்தகமான
ஔஷதமென்றபடி. நலங்கடல் - க்ஷீராப்தி நல்லதாய்
ஸமஸ்தசுவையுள்ளதாலே ஸாரமான ஸமுத்ரத்தில், அமுதம்-

மூ—டியென்கோவறுசுவையடிசிலென்கோ* நெய்ச்சுவைத்தே
றலென்கோகனியென்கோ பாலென்கேனோ* ॥௫॥
பாலென்கோ நான்குவேதப்பயனென்கோ, சமயநீதி* நூ
லென்கோநுடங்குகேள்வியிசையென்கோ விவற்றுணல்ல*

. . . .

ஆ— நித்யஸம்ஸ்லேஷைகஸ்வபாவனை யாஸ்ரிதஜநஸம்ஸ்லேஷைகஸ்வ
பாவனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்குமென்கிறது. ॥௫॥

(பாலென்கோ) பாலென்றுசொல்லுவேனோ? ஸர்வவேத
ங்களாலும், ஸர்வலோகஸ்ருஷ்டிநிர்வாஹகமாய் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிரு
ந்த ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களாலும், ஸர்வோபநிஷத்தையா
ப்ரதிபாத்யமானனென்று சொல்லுவேனோ? ஸௌலப்யத்தையா

. . . .

இ— நலங்கடலித்யாதியான ஸம்ஸ்லேஷத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்)அமுதங்கட்டி அறுசுவை யடிசிலி
த்யாதியான இவையெல்லாம் ஸதுபகங்களாய் ஸௌஹ்ருதாவா
ங்களாகின்றன வென்றுகருத்து. யதா, ஸர்வபோக்யனென்ற
து - ஸர்வபோக்யஸ்வரூபனென்றபடி. ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு.✳

நான்குவேதமித்யாதி நாலித்யாதத்துக்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஸர்வலோகஸ்ருஷ்டிநிர்வா

. . . .

ஸ— அச்சுவைக்கட்டி - அந்தரஸத்தையுடைத்தான, கட்டி - அந்தஸ்ரு
கத்துக்கு ஆஸ்ரயமானகருப்புக்கட்டியென்றபடி. ஸாயமென்
கை, அறுசுவை - ஷட்ரஸமாமியான, அடிசில் - விலக்ஷணமான
ஓதநம், நெய்ச்சுவை - ஸ்ருதரஸம், தேறல் - மது, நெய்ச்சு
வையென்கோதேறலென்கோயென்றநுவயம், கனி - பக்வபலம்,
பால் - க்ஷீரம், * * * * ॥௫॥

வானவராதியை - தேவாநாம்காரணபூதனை, நான்கு
வேதப்பயனென்கோ - வேதவேத்யபலமென்பேனோ, தத்வாதி
பாத்யபலமென்பேனோவென்றபடி. சமயநீதிநூல் — ஸிதாந்த
ந்யாயஸூத்ரம், ஸிதாந்தநிர்ணாயகங்களான ந்யாயங்களுக்கு
ப்ரதிபாதகங்களான ஸூத்ரங்களென்றபடி. நுடங்குகேள்வி-
ஸோஹநச்ரவணத்தையுடைத்தான, நுடங்குகை - சொக்கித்தை
இசை - கீதம், ச்ரவணமாத்ரேணஸோஹநமான கீதமென்றபடி

மூ—மேலென்கோ வினையின் மிக்கபயனென்கோ கண்ணனென்
கோ* மாலென்கோ மாயனென்கோ வானவராதியையே* ௬
வானவராதியென்கோ வானவர்தெய்வமென்கோ* வானவர்

ஆ—நடங்குகேள்வியிசையென்று சொல்லுவேனோ? இங்குச்சொல்லப்பட்ட ஸௌஹ்ருதாதிகளெல்லாவற்றிலும் மேற்பட்ட ஸௌஹ்ருதமென்றுசொல்லுவேனோ? ஸகலகல்யாண்யகுணமென்றுசொல்லுவேனோ? ஸ்ரீகஸ்துபமென்று சொல்லுவேனோ; ஸ்ரீவத்ஸமென்றுசொல்லுவேனோ? ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகனென்று சொல்லுவேனோ? வானவராதியைஎங்ஙனே சொல்லுவேனென்கிறார். ௬

(வானவர்) வானவருடைய பாரகமென்றுசொல்லுவேனோ? அவருடைய தெய்வமென்று சொல்லுவேனோ? அவர்களுடைய ஸௌம்யமென்றுசொல்லுவேனோ, அவர்களுடைய ஸத்வமென்று

இ—பக்மென்றது-சமயநீதியென்கிற ஷஷ்டீஸாரஸமர்த்தாகம்; ஸௌகரீத்தென்றது - ஸௌகாசாதிவாதகமென்றபடி. இதுநீதிநூலென்கிற ஸாஸத்துக்கம். ஸம்ருத்வாதியான நூல்ஸம் வேதப்பயன் ஸுவைஸகியார்த்தாலே ப்ராப்ராஷாஸ்யதயாஸம்பத்த த்ரிகவாதத்தை ரக்ஷிக்கிறதென்றுகருத்து; இவற்றுணல்லமேலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இங்குஉத்ராஷியால்) வினையின்மிக்க பயனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸகலதத்ராஷியால்): கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதெத்ராஷியால்) மாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸதனித்ராஷியால்) * * ௬

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ஆதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாரகமென்று) முறறுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸத்வமென்று)

பட—டி. இவற்றுள்- கீழ்ச்சொன்ன ஸௌஹ்ருங்களிற்காட்டில், நல்ல மேல் - ஸத்ருஹேதுகம், வினையின்மிக்கபயன் - க்லேசங்களுடைய வ்ருத்தஷயம், கண்ணன் - மாயன் - ஸஷ்டம், மால் - வ்யாமோஹன், ஸ்ரீதெஷிகீஸேஷ. * * * ௬

ஏரிமணிவண்ணனை - உஜ்ஜ்வலநீலவண்ணனை, வானவர் ஆதியென்கோ - நித்யஸூரிகளுக்கு ஸத்தாதிஹேதுவென்பேனோ,

மூ.—போகமென்கோ வானவர் முற்றுமென்கோ* ஞானமில்செல்வமென்கோ ஞானநிற் சுவர்க்கமென்கோ* ஞானமில்மோக்கமென்கோ ஒளிமணிவண்ணனையே* ௭௭

ஒளிமணிவண்ணனென்கோ ஒருவனென்றேத்த நின்ற* நளிர்மதிச்சடையனென்கோ நான்முகக்கடவுளென்கோ*

ஆ.— சொல்லுவேனோ ஸர்வஸமானமான ஸம்பத்துக்கு ஹேதுவென்று சொல்லுவேனோ, பரமபுருஷார்த்தத்துக்கு ஹேதுவென்று சொல்லுவேனோ, பரமபுருஷார்த்த மோக்ஷத்துக் காரணமென்றுசொல்லுவேனோ? இவனை எங்ஙனேசொன்னால் பூர்ணமாகச்சொல்லிற்றாவதென்கிறார். * * * ௭௭

(ஒளிமணிவண்ணன்) ஸர்வ ப்ரகாசகமான ஒளி தேஜஸ்ஸைத் தன்னுடைய திருமேனிக்கு உடையனாய், ஸர்வஜகத்ஸ்ரஷ்டாவாய், ஸகலவாதிஸர்வஜ்ஞனுமாய் இருந்தும் களிமலர்த்துளவனெம்மான் கண்ணனை மாயனை நிரவதிகவைலக்ஷண்ய ஸ்வரூபியாய் என்று சொல்லுவே

இ— செல்வம்-சுவர்க்கம்-மோக்ஷம் என்கிற மூன்றுங்கள் ஸ்வரூபமுமாக அவனென்று கூட்டுகிறார் (ஸகல சக்தி யாகக் கூடியதா லே) பாட்டிக்குத் தருபர்மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வியாக்யாதிப்பால்) * * * * * ௭௭

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அளிமகிழ்ந்தென்கிறதற்கு அருமை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ வ்யாக்யாதியால்) உலகமெல்லாம் படைத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவென்று) அவையேத்த நின்றவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸகல ஸேவ்யாதியால்) ஒளிமணியிவ்யாக்கு அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிக வ்யாக்யாதியால்) ஒருவ

பா.—வானவர் தெய்வம்- தேவர்களுக்கு போக்ய மெல்லாம் முற்றும் - ஸகலஸ்வ ஸ்வர்க்கமும் புருஷார்த்தமும் என்றபடி. ஞானமில் - ஞான ப்ரகாசமான, பரிபூர்ணமானதென்றபடி. செல்வம் - ஸம்பத்து, சுவர்க்கம் - ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷம் மோக்ஷம். * ௭௭

அளி - க்ருபையை, க்ருபாகாரமான ரக்ஷணத்தை செய்தபடி. மகிழ்ந்து - உகந்து, ரக்ஷணவிஷயமென்றபடி.

மூ— அளிமகிழ்ந்துலகமெல்லாம்படைத்தவையேத்தநின்ற* களி
மலர்த்துளவனெம்மான் கண்ணனைமாயனையே* ||அ||
கண்ணனைமாயன்றன்னைக் கடல்கடைந்தமுதங்கொண்ட*
அண்ணலையச்சுதனையனந்தனையனந்தன்றன்மேல்* நண்ணிநன்

ஆ—ஜோ? லோகமெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்திருமேலாதி தீயனென்று சொல்லுந்தும்படியா ஜ்ஞானக்கை ஸ்ருஷ்டித்தைக்கொடுத்து அவனுக் காத்ஸாஹனைவனென்று சொல்லுவேனோ? வகாரகவாஸ ராத்ஸாஹகனென்று சொல்லுவேனோ? என்றனைசொல்லுவேனெ ன்கிறார். * * * * ||அ||

(கண்ணனை) ஸ்ரீ ஸர்வஸாமான்யமாக தஜாதீயத யாவதீர்ணனைப், ஸ்வரூபாதிகளாலே திவ்யவிக்ரஹங்களை யுடையானைப், ஸ்ரீ ஸர்வஸ்வாநவிடாத ஸௌலப்யத்தையும், ஸநகஸனகரு

இ—னி த்யாதிசடையனித்யத்துக்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகஜித்யாதியால்) நான்முகனித்யாதியை ஸம்ஹரிக்கிறார் (வதாரத்வேவே த்யாதியால) * * * ||அ||

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கண்ணனையென்கிறதற்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேத்யாதியால்) மாயனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வரூபஸ்வபாவத்தாலே) கடலித்யாதி அண்ணலையித்யேதத்திற்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (அசித்ரோஹேத்யாதியால்) அச்சுதனையென்கிறதற்குத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்தரயித்யாதியால்)

ப— உலகமெல்லாம்படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அவை - அந்தலோகங்கள், ஏத்தநின்ற - ஸ்தோத்ரிக்கும்படி நின்றவனை, களிமலர்த்துளவன் - தேபாயமாநவிகஸித தாழஸீகனை, களி - தேன், எம்மான் - ஸ்வஸ்வாமியான, கண்ணனை - ஸௌலப்யனை, மாயனை - ஒளிமணிவண்ணனென்கோ - ஸ்ருஷ்டி, ஒருவனென்றேத்த நின்ற - 'ஏகாகனாயிரஹ' என்று ஸ்தோத்ரிக்கும்படி நின்றவனை, நளிர்மதிச்சடையன் - சீதசந்த்ரஜடாதரன், நான்முகக்கடவுள் - சதுர்முகதேவ தெய்வ, கடவும் - தெய்வம். ||அ||

கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, மாயன்றன்னை - ஆஸ்சர்யபூதனை, கடல்கடைந்து - ஸமுத்ரம், அமுதங்கொண்ட - அம்ருதம் ஸம்பாதித்த

மூ—குறைகின்றானைஞாலமுண்டுமிழ்ந்தமாலை* யெண்ணுமாற றியமாட்டேன்யாவையும்யவருந்தானே* ‖௯‖
யாவையும்யவருந்தானுபவரவர்சமயந்தோறுந்* தோய்வி

ஆ—ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனுய் ஈஙைகஜ்ராணமணஉலொஹாதயிபான திருவனந்தாழ்வானை திவ்யஶய்யாஸநாதிகளாக வுடையனுய், ஸவ ஸ்வேஸ்வாகவலிவாஜகனுய், ஸவர்ஞராக்ஷஹ்ருதனுன வெம்பெருமானையென்னானேசொல்லுவேனென்றறிகிலேனென்கிறார். ‖௯‖
(யாவையும்) இப்படி ஸவஸ்வவஸ்துக்களோடு மாத்ருயாஸ ஸ்வயமுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஸௌபஸ்ய ஸ்நீகதயா ஸௌஷ்த

இ— அனந்தனையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஈநஜெதத்ருாஜிபால்) அனந்தன்தன்மேலிதீ்ருாஜிக்குத் தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (இர ண்டாமநஜெத்ருாஜியால்) ஞாலமித்ருாஜிக்குத் தாதுபமருளிச் செய்கிறார் (ஸவெதத்ருாஜிபால்) ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களும் வ்யாஜ விஶேஷங்களொன்றுகருத்து. யாவையுமித்ருாஜிக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஸவஞரெத்ருாஜிபால்) எண்ணுமாறித்ருாஜிக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயித்ருாஜிபால்) ‖௯‖

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

யாவையுமித்ருாஜிக்குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப டியித்ருாஜியால்) புலனைந்துக்குஞ் சொல்லப்படானென்கிறதற் குத் தாதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஹயெத்ருாஜியால்) உணர்வி

ப—வனை, அண்ணலை-ஸ்வாமியான, அச்சுதனை-அச்சுதனை, அநந்த னை - அனந்தனை, அனந்தன்தன்மேல் - ஈநஜெனுடையமேலே, நண்ணி - கிட்டி, நன்கு - நன்றாக, ஸாஜரமாகவென்றபடி, உறைகின்றானை, நித்ராணனை, ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த - ஸ்வஷ்டம், மாலை -ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹனை. எண்ணுமாறு- நினைக்கும்ப்ரகாரம், வணமோகநினைக்கும்ப்ரகாரமென்றபடி. அறியமாட்டேன் - ஏனென்னில்? சொல்லுகிறார். யாவையும் - ஸவசேதநங்களும், யவரும் - ஸவசேதநரும், தானே - ஸ்வஜேவ, ‖௯‖
புலனைந்துக்குஞ் சொலப்படான் - இந்த்ரியங்களைந்துக்கும் விஷயமாகசொல்லப்படாதவனை, உணர்வின் மூர்த்தி – ஜ்ஞாந ஸ்வரூபன், "ஹர்ஷாஸவஜேஷ: ஸ்ருவதே:" என்கிறவி

மூ—லன் புலனைந்துக்குஞ்சொலப்படானுணர்வின்மூர்த்தி* ஆவி சேருயிரினுள்ளாலாதுமோர்பற்றிலாத* பாவனையதனைக்

ஆ—ஸ்வஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிஸஜாதீயனாய் ஜ்ஞானஸ்வரூபனாயிருக்கையாலே ஸ்வஶரீரபூதஸமஸ்தவஸ்துகத ஸர்வதோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கும். இதுகூடுமோவென்னில்; இந்தஶரீரத்திலே வஸிக்கிற இந்த ஜீவாத்மாவுக்கு இந்த ஶரீரகததோஷங்களினால் அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கையாகிற இஸ்ஸ்வபாவங்கூடுமாகிலே

இ—ன் மூர்த்தியென்கிறது ஹேதுஸாஹமென்கிறார் (ஜ்ஞானைகத்வா திபால்) அவரவிரிக்த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஶரீரேத்யாதிபால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்னபடியே ஸர்வஶரீரியாகில் தத்கததோஷாதிகளிவனுக்கு வாராதோவென்ன? அதில்லையென்கிறாரிப்பாட்டிலே யென்று ஸங்கதிஸூசிதை, ஆவிசேருயிரென்கிறதி னபிப்ராயத்தைக்காட்டுகிறார் (இந்தஶரீரேத்யாதிபால்) ஆதுமோர்பத்திலாத வென்னதைவிவரிக்கிறார் (இத்தஶரீரகதேத்யாதிபால்) பாவனையதனைக்கூடி லென்கிறதற்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸ்வபாவங்கூடுமாகிலென்று) அவனையுங்கூடலாமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—டத்தில் ஸர்வஸ்யம்போலேமூர்த்திஶப்தமிங்கேஸ்வரூபவாசம். யாவையும்யவருந்தானாய் - ஸர்வசேதநாசேதநாத்மாவாயிருந்து வைத்து, அவரவர் சமயந்தோறும் - அந்தந்தசேதநருடைய ஸமயங்கள் தோறும், சேதநரைச்சொன்னது அசேதநங்களுக்கு முபலக்ஷணம், ஸமயமிங்கு வ்யவஸ்தை, சேதநாசேதநங்களுடைய பரிணாமாதிஸ்வாபாவிகவ்யவஸ்தைகள் தோறுமென்றபடி. தோய்விலன் - ஸம்பந்தமில்லாதவன், பரிணாமாதிஸ்வாபாவிகஸம்பந்தம் தனக்கில்லாதவனென்றபடி. ஆவி - ப்ராணன், லக்ஷணயா ஶரீரவாசம், ஆவி சேர் - ஶரீரகதனான, உயிரினுள் - ஆத்மாவினிடத்திலே, ஆலென்றது வாக்யபூரணம், ஆதுமோர்பற்றிலாத - யக்கிஞ்சித்தேக ஸம்பந்தமில்லாத, பாவனை - ஸ்வபாவனையானது, நிதர்ஶனமானதென்றபடி. ஆத்மாவுக்கு ஶரீரகத யக்கிஞ்சித்தோஷஸம்பந்தமு மில்லையென்கிற நிதர்ஶனமானதென்றபடி. அதனை - அந்த ஆத்மஸ்வபாவத்தை, கூடில்-

ரூ — கூடிலவனையுங்கூடலாமே* ‖௰‖

கடிவண்டறையும்தண்டார்க் கொண்டல்போல்வண்ணன்ற
ன்னை* மாடலர்பொழிற் குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்
ன* பாடலோராயிரத்துளிவையுமொரு பத்தும்வல்லார்*
வீடில்போகமெய்தி விரும்புவரமரர்மொய்த்தே ‖௧௧‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — ம்பெருமானுக் குமிதுகூடுமென்கிறார். ‖௰‖

(கூடி) இத்திருவாய்மொழிவல்லார்ஸ்வர்க்காபவர்க்கமும் ஸம்பத்தை யத்தைபெற்றபர்வருமமரர்களுக்குபாஸ்யராவரென்கிறார்‖

இ — (எம்பெருமானுக்கும் த்யாஜ்ய ல்) இவ்வத்யாயத்துக்கு யோஜநாஜ்ஞாநங்களுண்டாயிருக்கவிந்தயோஜனையெம்பெருமானரு ளிச்செய்ததென்பர்கள். * * * ‖௰‖

* நிகமனம் *

வீடிலென்கிறதற்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்காபவர்க்கமுமென்று) போகமெய்தி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரத்யாகியால்) அமரர்மொய்த்தது விரும்புவர் என்றதுபமாக்கிற தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வருமித்யாகியால்) ‖௧௧‖

ஸ — கிட்டுமாகில், விஷயீகரிக்கிலென்றபடி. அவனையுங்கூடலாமே - வித்ருவித்தவிஷயஸம்ஸமொன்றுமில்லையென்கிற நிர்ணயமான து ஸாத்ருத்தைவையுங்கிட்டலாமே - ஸாத்ருத்தாநிர்ணயத்தென்று நிர்ணயிக்கலாமென்றபடி. * * * ‖௰‖

கடி - ஸுவாஸித்து, வண்டறையும் - ப்ருங்கங்கள் ஶப்திக்கிற, அறைகை - ஶப்திக்கை, தண்தார் - ஶீதளமாலையான, கொண்டல்போல் வண்ணன்தன்னை - மேகஶ்யாமவர்ணனை, கொண்டல் - மேகம், மாடலர்பொழில் - பார்ஶ்வங்களிலே விகஸிதங்களான உத்யானங்களையுடைத்தான, குருகூர்வண்சடகோபன் சொன்ன,பாடலாயிரத்து - ஸாஹஸ்ரத்தில், இவையுமொருபத்தும் - விலக்ஷணங்களானவிந்த பாட்டுகள் பத்தையும், வல்லார், வீடில் - விநாஶரஹிதமான. போகமெய்தி - போகத்தைப்பெற்று, அமரர்மொய்த்து விரும்புவர் - அமரராலேசூழ்ந்து கொண்டாடப்படுவர். * * * ‖௧௧‖

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(புகழுநல்லொருவன்)

ஸம்ருத்தைஸ்ஸுகரைர்ஸம்ருத்தை: ஸ்வாஸ்ரிதஜநவா
த்ஸாதீப்திதீப்தை: ஸதாரைஸ்ஸௌ: ஸுஸ்வாதுஸ்வாதுபத்யாஸ்வ
ஷ்ணை ஸ்ரோத்ரஸ்ராவ்யாதிமர்ஸேஷு ஸ்ரவ
ணை: நாநாகாரேர்வாஷ்டேர்ஜகதிபஸ்யதி
ஹிம்ஸைக்நாநைகதநைர்ஜ்ஞாநாம் ஸௌஷ்ட்யதோஷைர்வா
ஷ்டைர்வித்தவதாபாஸைர்தா ஹ்ருஷ்டார்வதாஷ்ட: ||உ௭||

(ஸம்ருத்தை:) பொருவில்சீர்ப் பூமியித்யாதி - ப்ருதிவ்யாதி
பஞ்சபூதங்களோடும், (சக்ராயஸம்ருத்தை:) குன்றங்களனைத்துமித்யாதி - ப்ருதிவ்யாதிகார்யங்களான பர்வதஸமு
த்ராதிபதார்த்தங்களோடும், வித்யாஸ்தாநீயமான உக்தி வா
க்யத்தாலே ஸம்ஹ்ருதமான கைவல்யத்தாலே வித்யைகளை ஸாயுஜ்யம்
மென்றது. ஞானநல்லாவி யென்கிறவிடத்தில்; ஆவியென்று ஜ்ஞா
னத்தாலே ஸரீரத்தைச்சொல்லி, அத்தாலே ஜ்ஞானத்துக்கு
ஸரீரமென்று ஜ்ஞானஸாமாநாதிகரண்யம் ஸ்வத்தைச்சொன்னபடி.
(ஸ்வாஸ்ரிதஜநவாத்ஸ) பங்கயக்கண்ணனென்கோவித்யாதி - நிரதி
ஸயவாத்ஸல்யரூபவிசிஷ்டஸௌந்தர்யத்தோடும், (தீப்திதீப்தை:
ஸதாரைஸ்ஸௌ:) சாதிமாணிக்கமித்யாதி - நிரவத்யங்களான மாணிக்
காதி உத்க்ருஷ்டஜாதிவஸ்துக்களோடும், (ஸுஸ்வாதுஸ்வாதுபத்யா
ஸ்வைணை:) நச்சுமாமருந்தமித்யாதி - ஹிதங்களாயும் போக்ய
ங்களாயுமிருக்கிற ஔஷதாதிகளாக ஸாம்யத்வஸ்வயாதாத்ம்யவ
த்வமானவைகளோடும், (ஸ்ரோத்ரஸ்ராவ்யாதிமர்ஸேஷு
ஸ்ரவணை:) நான்வேதப்பயனித்யாதி - ஸ்ரோத்ரஸ்ரவ்யதை
ர்கதமானவையான வேதமாநாதிஸப்தங்களோடும், (நாநா
காரேர்வாஷ்டேர்ஜகதி) ஸைரமாலைசொல்லித்யாதி - ப்ருதக்ஸ்தித
ங்களான ஜீவஸ்வரூபங்கள் ஸ்வமோக்ஷாதிகங்களோடும்.
(ஹிம்ஸைக்நாநைக:) ஒருவனொன்றிருக்கின்றாமித்யாதி - லோகத்
தில் ஆஸ்ரயமான ஸகலபதார்த்தங்களோடும். (வைதநா
(ஷ்டைர்வித்தவதாஷ்ட:). பாசையும்பவருந்தானே - லோக

௧௧— தா— நாவெகந ஸகுணங்களோடுகூடினவனாய், (ஜெக மஷோதஷம்) அவரவர்சமயந்தோறும் தோய்விலனிசூ தி- சதுதஷோஷோஸம்ஸுஷ்டனாயிருக்கிறவெம்பெருமானை "புகழுநல்லொருவ" னென்கிற தஶகத்திலே ஸவ-ஶரீரனாக ஆழ்வார் ஸாதிப்பண்ணியருளினாரென்கிறார். ௧௨௭

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்) ஸாவதாரணை ; வெம்பெரு

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸர்வஶரீரத்திலே ப்ரவ்ருத்தரானவிவர்இதைவிட்டு, "தம்மால்கருமமென் முழுதுணர்நீர்மையினார்" இத்யாதிகளாலே சிலரைநிந்திக்கையும் சிலரைஸ்துதிக்கையும் ஸம்கதமன்றோ வென்ன ஸமர்பிப்பிக்கிறார் (ஸாவதாரணைவிதியால்). ஸாவதாரணையென்றது - கீழ்ச்சொன்னபடியே ஸர்வஸ்ஶரீரியாய் திவ்யாவதாரணாதிஶாலியாய் பரமேஶ்வரனென்றபடி. ஸக்ருதிமதராய்க்கொண்டென்கிறதற்கு சொல்லுகிறாரென்கிறதோடே ஸுயம், ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்தாலே ஸக்ருதிமதராயென்றது - ஸர்வதாஸ்ரவாஸமில்லாதாரை தாம் தம் வாயாலேநிந்திக்கும்படி ஸம்ஸர்க்கத்தாலே பாவஸராயென்றபடி. ஸாத்விகாக்ரணிகளாயிருக்கிற ஆழ்வாருக்கு இப்படி ஸம்ஸர்க்கமும் சிலரைநிந்திக்கையும் கூடினபடியென்னென்னில்; விஷ்டியாஸாதத்தாலே பிறந்த ஸம்ஸர்க்கமும் ஜெஷாதிகளாலே சிலரைநிந்திக்கையும ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாகையால் ஸர்வஜ்ஞானஸக்ருதங்களான ஸம்ஸர்க்காதிகளிவர்க்கு வரக்கூடுமென்றுகருத்து. "ஸவஸம்ஶயநிர்முக்தா நாரதஸ்ஸர்வயோவிக" என்றுசொல்லப்படுகிற நாரதாதிகளும் ஸர்வஸம்ஹிதையிலே வந்தவாறே ஆடுவதும்பாடுவதுமாகநிற்பார்களிறே; விநதோரூபண்ணு

மூ—மொய்ம்மாம்பூம்பொழிற் பொய்கைமுதலைச்சிறைபட்டுநி
ன்ற* கைம்மாவுக்கருள்செய்தகார்முகில்போல்வண்ணன்
கண்ணனை* யெம்மானைச்சொல்லிப்பாடியெழுந்தும்பறந்துந்

அ—மாநுடைய ஸுஸ்ரித ஸத்வாதிகஸத்வாநுஷ்டானங்களை அநுஸ
ந்தித்தவ்வநுஸந்தானஜநிதமானஸ்ரீ த்ருதீயபத்தாலே ஸ்ரீக்ருதிமத
ராய்க்கொண்டு, அந்தானங்களைச்சொல்லிப்பிதற்றி, ஊர்பலபுக்கும்
புகாதுமுலைகள் சிரிக்கநின்றுடியார்வம்பெருகிக் குனிக்குமவர்
களுடைய ஸௌஹார்த்தத்தையும் இப்படி செய்யாதாருடைய ஸவ
ஸ்தானத்தையும் சொல்லுகிறார். முதலைச்சிறையிலே யகப்பட்டு
த்தன்னாலொரு செயலின்றிக்கேநின்ற கைம்மாவுக்குத் தன்னள்

இ—னுபிருக்கிறதிருவடியும் பிராட்டியைக்கண்டு வந்த ஸந்தோஷத்
தாலேமுதலிகளைப்பார்த்துநீங்கள் உபவநத்தையழித்து ஸாஜியுங்
கோள் "ஸ்வைரமாராயிஷ்யாதிய ஸங்காகம்பமிவமயி நஃ" என்றாரிறே
ஸ்ரீராமாயணத்திலும் "யிக்ஷ்வாஸ்ரீவிசதெஹா வாரஷாயஸ்
ஸ்ய" என்று ஸுக்ரீவரை நிஷித்தானிறே? அநைங்களைப்பிதற்றி
யிருத்வாதிவசங்களாலே ஸுஸ்ரித்யாநுகவிஸ்வாஸமென்கிற ஸ
ம்ஸ்தானமித்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வம்ஸ்யென்று ஸமுக்ஷிதம்.
தானங்களையென்கிறது ஸளதய ஸௌலப்யாதிகளான விஸ்வஸ
தானங்களை, திவ்யாஸ்தானங்களையுங்கூடச்சொன்னதாகவுமாம்.*

* முதற்பாட்டு. *

நின்றவென்கிறதற்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னு

ப—மொய் - நிபிடமான த்துங்களான, மா - மஹத்துக்களான,
பூம் - புஷ்பங்களான, பொழில் - உத்யானங்களையுடைத்தான,பொ
ய்கை - ஸரஸ்ஸிலே, முதலை - க்ராஹத்தாலே, சிறைபட்டு - நி
ரோதத்தையடைந்து, நின்ற - நிஸ்சேஷ்டனை, கைம்மாவுக்கு-
கஜத்துக்கு, அருள்செய்த - க்ருபைபண்ணினவனை, க்ரா
ஹத்தை நிரஸித்து தஹஹிதத்தை கைக்கொண்டருளி
னவனையென்றபடி. கார்முகில்போல் வண்ணனை கண்ணனை,
எம்மானை, சொல்லிப்பாடி - ஸ்ரீ த்ருதீயபத்தாலேமாநப்பண்ணி,
எழுந்தும் - ஸந்தோஷாதிரேகத்தாலே உத்ஸகவுத்தித்தும்.ப
றந்தும் - தந்தோயிகஸந்தோஷத்தாலேஸ்திதியிலேநிற்கப்படாதபடி

மூ— துள்ளாதார்* தம்மாற்கருமமென் சொல்லீர் தண்கடல்வட்
டத்துள்ளீரே* ॥௪॥

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத்தமக்கிரையாத்தடிந்துண்ணுந்

ஆ— விலேயருள்செய்த நிரவயிகாஸ்ரீதவாத்ஸல்யத்தையுடையனை யெம்பெருமானைச்சொல்லிப்பாடி எழுந்தும் பறந்தும் துள்ளாதார் தம்மால் என்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்று அவர்களை நிந்திக்கிறார் ॥க॥

(தண்கடல்) வாத்ஸல்யவிஷயத்தையாலே வாத்ஸல்ய நிரவதிகஸ்வாவனுயிருந்தவனைப் பண்கடலைக்கொள்ளப்பாடி

இ— (வித்யாதியால்) தன்னளவில்லேயென்றது- ஸ்வாநுபவத்வம்கவென்றபடி. இது அருள்செய்தவென்கிறவிடத்தில் ஸித்தகாசம். அருள்செய்தவிசேஷத்தால் ஸூசிதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) கருமமென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) கருமசப்தம் "க்ரியதஇதிகர்ம" வென்று வ்யுத்பத்தியாலே பலபர்யாயமாய் ப்ரயோஜநவாசமென்றுகருத்து ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

வாத்ஸல்யத்தின் பர்யவஸானமாகவிருக்கிற ஸ்தானத்தையருளிச் செய்கிறார் (வஸோத்யாதியால்) வாத்ஸல்யத்துக்குத் தாத்வர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்ய நிரவதிகேத்யாதியால்) தாமீய

ப— கிளம்பியும், துள்ளாதார் தம்மால்-ஸம்ஸாரிகளான நம்பண்ணு தலங்களாலே, கருமமென் - ப்ரயோஜநமென்ன? தங்களுக்கிதிமே ஷ்டம். பிறருக்கு ப்ரயோஜநமில்லாதவளவேயன்றி தங்களுக்கும் தங்களாலே ப்ரயோஜநமில்லையென்றுகருத்து. தண்கடல்வட்டத்துள்ளீர் - ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தவர்க்காள், ஸாத்விக ஸம்பந்தவர்க்காளென்றபடி. சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள், ஒருவராலுஞ்சொல்லக்கூடாதென்றுகருத்து. ப்ராஜ்ஞ ஸஹஜ விஹாரமற ஸம்பந்தலேரெல்லார்க்கு மிவ்வஸ்தம் ப்ரயோஜநமென்று நிற்கிறார். * * * * ॥௪॥

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரை - ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளை, ஸம்பந்திகள் தமோமய மத்தோர வராயமில்லாதாரையென்றபடி. தடிந்து - ஹிம்ஸித்து, தமக்கிரையாய்- தங்களுக்காஹாரமாக, உண்ணும்-பக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவரானவ

மூ— திண்கழற்காலசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்குந்திருமாலைப்*
பண்கடலைக்கொள்ளப்பாடிப்பறந்துங்குனித்துழலாதார்* ம
ண்கொளுலகிற்பிறப்பார்வல்வினைமோதமலைந்தே* ॥௩॥
மலையையெடுத்துக் கன்மாரிகாத்துப் பசுநிரைதன்னைத்*

ஆ— ப்பறந்துங்குனித்துழலாதார் நிக்ருஷ்டர்களென்கிறார்.॥
(மலையை) உபகாராநபிஜ்ஞரான மனுஷ்யர்களை ஶோசு

இ— வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிக்ருஷ்டாதியால்)
ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தைக்கேட்டு விக்ருதராகாதாரை நிந்தி
த்தார் கீழ். தத்ஸத்ருசமான ஸ்ரீவிஷ்ணுசரித்ரவ்யாஸாரத்
தைக்கேட்டும் விக்ருதராகாதாரை நிந்திக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று
ம் கீழே நிஷ்கர்ஷமென்கிறார். இங்கே ஸநந்தேஹமிதனென்கிறதெ
ன்றுமிப்படி ஸங்கதியும் ஸமுச்சயம். ॥௩॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

மலையையித்யாதி பிராணையித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (உபகாரேத்யாதியால்) ஆதிலபும் ஶோவவாக்யம்.

ப— திண்கழற்கால்-த்ருடீகவாதரான, உபதேயாவதமாய்வாஸகி
ஸாவிரதமான வீரகடகத்தையுடையகால்களையுடையரான
வென்றபடி. அசுரர்க்கு-ஸுராஸுரர்க்கு, தீங்கு-கஷ்டத்தை, அநபேக
ஷ்யத்தையென்றபடி. இழைக்கும்-விதாரிக்கும் ஸ்வபாவனான, தி
ருமாலை - ஸ்ரீவல்லபனை, ஜமதக்நிவேதாயிநிரஸநத்தாலே ஸ்ரீக்கு
ஆபன்னவனை யென்று கருத்து. பண்கள் - ராகங்கள், தலை
க்கொள்ளப்பாடி - உத்கர்ஷங்களாம்படி ராகப்பண்ணி, பறந்து
ம் - ஆகாஶத்திலே கிளம்பியும், குனித்து - நடித்து, உழலாதா
ர் - இதுவே காலக்ஷேபமாய்த்திரியாதவர்கள். வல்வினை - வைஷ்ண
வங்களானவை, மலைந்து - ஸ்வதஸ்த்ரங்களாய், மோத - தங்களை
த்தறையோடே பெத்தும்படி, க்ருஶதையாயிக்கும்படியென்கை,
மண்கொளுலகில் - ப்ருதிவீகாயமான லோகத்தில், பிறப்பார்—
ஜநிப்பார்கள். * * * * ॥௩॥

மலையையெடுத்து - கோவர்த்தநத்தையெடுத்து, கன்மாரி—
ஶிலாவர்ஷத்தை, உபலவர்ஷத்தையென்றபடி. கல்மாரி என்கிற
விடத்தில்-லகாரலோபம், காத்து-நிவாரித்து, பசுநிரைதன்னை

மூ—தொலைவுதவிர்த்தபிரானைச் சொல்லிச்சொல்லிநின்றெப்போ
துந்* தலையினோடாதனந்தட்டத்தடுகுட்டமாய்ப்பிறவாதார்*
அலைகொளாரகத்தழுந்திக்கிடந்துழைக்கின்றவம்பரே* ||௩||
வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா மால்விடையேழுமடர்த்த*

ஆ— ஸ்வமாகிற தேஹாபிமாநத்தையுடையவனானவனை ஸந்ஸயித்து ஸ்வஸ்வக்ருதிம்ஹதராகாதார் யாவர்சிலர் அவர்கள்ஸம்ஸாரி நரகயாதனைகளை யநுபவிக்கிறார் கிடேரென்கிறார். ||௩||

இ— வக்ஷ்ரோக்தமாணாதிவ்யாபிகமானமொமொஹாவாக்ஷணத்தைக்கேட்டும் விக்ருதராகாதாரை ஹஷிக்கிறாரென்று ஸம்ஹதியும் ஷஷிடைத. க்ருதீயவசநத்தை ஸம்ஹ்ருஷிக்கிறார் (ஸ்வக்ருதீஷித்ராஷியால்) தாஜீயவாசநத்தை ஸம்ஹ்ருஷிக்கிறார் (ஸஸாரவெத்ராஷியால்) ஸநுபவிக்கிறாரென்கிற வசநாநிதேஷத்தாலே ஸமவநுகமத்தாலே விக்ருதராகாமையே நரகாநுபவமென்றதாகத்தோற்றுகிறது. ||௩||

ஶ—மொவஜிக்கிலை, தொலைவுதவிர்த்த- விநாஶத்தில் நின்றும் ஸஷிஹரித்தவனை, தொலைவு-விநாஶம், பிரானை-உபகாரகனை சொல்லிச்சொல்லி ஸ்ரீக்ருதிஶயத்தாலே கூசேவித்து, எப்போதும் நின்று- ஸவக்ஷாமுமிப்படியே ஷிரவஸஹாகராய், தலையினோடு- ஶிரஸ்ஸோடே, ஆதனம்- ஆஸநம், ஸஷிதஸமென்றபடி. தட்ட - தட்டும்படி, தடுகுட்டமாய் - விவிபவிக்ருதஜெஷ்டிகமாய் பிறவாதார்-ஆகாஶத்திலே கிளம்பியோடாதவர்கள், அலைகொள்-தரங்ஷிகமான, ஷிரவ்ரூஸமானவென்றபடி. நரகத்து - நரகத்திலே, அழுந்திக்கிடந்து - மக்நராய்க்கிடந்து, உழைக்கின்ற-க்லேஶியாநிற்கிற, வம்பரே -நூதனரே, நரகயாதனையில்நவீநரென்றபடி. விராநுபவெவலி நரகமவர்களுக்கு க்ஷீணமாகாதென்று கருத்து. * * * ||௯||

வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா - வஸிநஸம் ஸ்ருஸிக்கிறஸொமையையுடையவள்பொருட்டாக, நீளைபொருட்டாகவென்றபடி. வம்பு - வஸிநஸம், அவிழ் - விஸம்வஸி, ஸ்ருவாஸிரமென்றபடி. கோதை - மாலை, மால் - ஜஹத்துக்களான, விடையேழும் வ்ருஷஹங்களேழையும், அடர்த்த - வீஷித்தவனை, செம்பவளத்

மூ—செம்பவளத்திரள்வாயன் சிரீதரன் றொல்புகழ்பாடிக்* கும்பிடு நட்டமிட்டாடிக் கோகுகட்டுண்டுழலாதார்* தம்பிறப்பால் பயனென்னே சாதுசனங்களிடையே* ௪॥

ஆ —(வம்பவிழ்) ஸ்ரீயாஜ்ஞையாலே நப்பின்னைப்பிராட்டியோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக எருதேழடர்க்கப் பெற்றதினாலுள்ள ஹ்ருஷ்டத்வத்தினாலே புதுக்கணித்தத்திருப்பவளத்தை யுடையவனுடைய இந்த ப்ராமாணிக ப்ரமாணாநுஸந்தாநஜநித ஹ்ருஷ்டத்வ

* நாலாம்பாட்டு. *

இ— சிரீதரனென்றது ஶேஷாத்மாநமென்கிறார் (ஸ்ரீயாஜ்ஞையாலேயென்று) ஸ்ரீயெய்ஸஹா வக்ஷஸ்தலேயனிக்கும்படி யவள் பக்கல் த்ருஷ்ப்ராமாணிகயாலே யென்றபடி. “ஸ்ரீநாதீனகஷ்:” “யாஸீலைஸ்தவோஹாத்ருஷ்டிஹிஷிவ” என்கிறபடியே ஸ்ரீக்ருஷ்ண நவாஹாஸுஷ்விஹமதியான நப்பின்னைப்பிராட்டிபக்கல் ஸ்வஸக்தி யானது ஸ்ரீவிஷயஹ்ருஷ்டாதிஶயத்தாலே வந்ததென்கிறார் என்றுகருத்து. வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நப்பின்னையித்யாதியால்) மால்விடையேழுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எருதித்யாதியால்) இதிலஹி ஹ்ருஷ்டாதமருளிச்செய்கிறார் (அதினுலித்யாதியால்) செம்பவளத்திரள்வாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புதுக்கணிதத்வித்யாதியால்) தொல்புகழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவித்யாதியால்) தாத்பர்யார்த்தத்தைஸங்க்ரஹ

ஶ— திரள்வாயன்-ஶோணஹ்ருஷ்டவாஉஸமுதாயனான சிரீதரன். ஸ்ரீயானுடைய, தொல் புகழ் - ஸ்வாபாவிகப்ரமாணங்களை, பாடி, கும்பிடுநட்டமிட்டு - ஸாஞ்ஜலிபூர்வக நர்த்தனத்தைப்பண்ணி, நட்டம் - நர்த்தநம், ஆடி - கூத்தாடி, கோகு - உத்யாகாதிக்யம், உகட்டு - உத்ஸுகமாய், உண்டு - இந்தஸௌஹார்த்தத்தைஹார்ஜித்து, உழலாதார்தம்பிறப்பால் - இதுவேயாத்ருஷ்யாய் திரியாத ஜநங்களுடையஉத்பத்தியாலே, தமென்றது - ஸாமாந்யம், சாதுசனங்களிடையே - ஸாதுஜநஸமூஹத்திலே, பயனென்னே-ப்ரயோஜநமேது, ஸாதுஜநமத்யேதேஷாமுத்பத்தியாலே ப்ரயோஜநமேதென்று தாத்பர்யம். * * ௫௪॥

மூ—சாதுசனத்தைநலியுங்கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்* காதியஞ்சோ
தியுருவையங்குவைத்திங்குப்பிறந்த* வேதமுதல்வனைப்பாடி

ஆ—திஸயத்தாலே ஸத்ருக்ருதிம்ஹ தராகாதார்ஸமஸ்தேசுலோம
ரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்நடுவே யென்னஸம்யோஜநத்துக்காக? ப்பி
றந்தார்களென்கிறார். * * * * * ॥௪॥

(சாது) ஸத்வோத்தரங்களாலும் ஸசேஷ்ஸ்ரோசேந ஸுக்ருதி
வாஸ்யோநுபிருந்துவைத்து ஸ்ரீகஜநவிரோதி கம்ஸாஸ்து
ஸாதிராஸநாமமாக ஸ்வஸாயாரண திவ்யரூபவிசிஷ்ட
னுய்க்கொண் டிந்தலோகத்திலே உநாஷ்டினுப்வந்துபிறந்துஹா

இ—ஷ்க்கிறார்(ஸத்ருக்ருதிதி த்யாதியால்)சாதுசனங்களிடையேயெ
ன்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஷ்டி த்யாதியால்)
தம்பிறப்பால் பயனென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) அவர்களுக்கஹிஜநமுண்டாகு
னும் வ்யஸநமென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸம்மதியும்மஹிமைக

ஐந்தாம்பாட்டு.

வேதமுதல்வனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (ஸவேத்யாதியால்) சாதுசனத்தைநலியுமென்கிறதையுரை
க்கிறார் (ஸூஸ்ரீதேத்யாதியால்) கஞ்சனைச்சாதிப்பதென்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்கு
வைத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸாயார
ணேத்யாதியால்) இங்குப்பிறந்தவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இந்த
லோகத்திலேயித்யாதியால்) திவ்யரூபத்தை அங்கேவைத்து

உரை—சாதுசனத்தை - ஸாத்விகஜநமான தேவகீ வஸுதேவாதி
களை, நலியும் - பீடிக்குமவனை, கஞ்சனை - கம்ஸனை, சாதி
ப்பதற்கு - ஸாயிக்கிறதற்கு, ஜயிக்கைக்காகவென்றபடி. ஆதி-
அவதாரரூபங்களுக்காதியான, அம் - ஸுந்தரமான, சோதி-
ஸ்வப்ரகாசமான, உருவை - ரூபத்தை, அங்குவைத்து - அ
ங்குப்போலேவைத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்போலேய
ளித்துக்கொண்டென்றபடி. பரரூபதாதம்யரூபவிசிஷ்டனு
யென்றதாயிற்று இங்குப்பிறந்த,வேதமுதல்வனை-வேதப்ரயாநனை,
வேதாந்தப்ரயாநப்ரதிபாத்யனையென்றபடி. பாடி- கானம்

மூ—வீதிகடோறுந்துள்ளாதா* ரோதியுணர்ந்தவர்முன்னாவெ
ன்சவிப்பார்மனிசரே* ॥௫॥
மனிசரும்மற்றும்முற்றும ய்மாயப்பிறவிபிறந்த* தனியன்பிற
ப்பிலிதன்னைத்தடங்கடல்சேர்ந்தபிரானைச்* கனியைக்கரும்பி

ஆ—ப்ராணத்தை யுடையனாயிருந்தவனைப்பாடி வீதிகள்தோறும் திரியாதாரெத்தனையேனுமறிவுடையரேயாகிலும் அவர்களாலொரு ப்ரயோஜனமில்லையென்கிறார். * ॥௫॥

(மனிசரும்) ஸ்வேதர ஸஜாதீய விஜாதீயனாய்,

இ—விட்டு இங்கேபிறந்தானென்றர்த்தங்கொள்ளில் ஒரு ப்ராமாணிகமாய்ச் சொல்லிற்றாகாமையால் அங்குள்ளது ஏகதேசமாய் ஸ்வரூபத்தை யங்குப்போலேவைத்துக்கொண்டிங்குபிறந்தானென்று விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஓதியுணர்ந்தவர் முன்னாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனு மிக்ஞரியால்) யென்செவிப்பாரிக்ஞரிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களாலிதி) * * * ॥௫॥

✱ ஆறும்பாட்டு. ✱

தனியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேதரே

ப—பண்ணி, வீதிகள்தோறும்துள்ளாதார் - ஸ்வேஷ்டம், ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னா - ஸ்வாத்யயநம்பண்ணி ஜ்ஞாநிகளாயிருப்பார்முன்னாக, என்சவிப்பார் - என்னஜபிப்பார்கள், மனிசரே - மநுஷ்யரோ, அவர்கள் ஜபமும் வ்யர்த்தம். அவர்கள் - மநுஷ்யருமல்லரென்றுகருத்து. * * * ॥௫॥

மனிசரும் - மநுஷ்யரும், மற்றும் - அந்யரும், தேவருமென்றபடி. முற்றுமாய் - க்ருத்ஸ்நமுமாய், ஸகலஸ்ருஷ்டிக்குக்காரணமாயென்றபடி. ராமக்ருஷ்ணாதிமநுஷ்யரூபனும் உபேந்த்ராதிதேவரூபனும் ஸகலஸ்ருஷ்டிரூபனுமாயென்றதாய்த்து. மாயப்பிறவிபிறந்த - ஆச்சர்யஜந்மங்களிலேபிறந்தவனை, தனியன் - அத்விதீயனை, விஜாதீயனையென்றபடி. பிறப்பிலிதன்னை - ஜந்மரஹிதனை, கர்மக்ருதஜந்மரஹிதனையென்றபடி. தடங்கடல்சேர்ந்த - விசாலஸமுத்ரசாயியான, பிரானை - உபகாரகனை, கரும்பினின்சாற்றை கரும்பினுடைய இனியசாறனை, ஸாரபூ

மூ—னின்சாற்றைக்கட்டியைத்தேனையமுதை* முனிவின்றி
ஏத்திக்குனிப்பார்முழுதுணர்நீர்மையினாரே* ॥ ௧௰ ॥
நீர்மையினாற்றுவர்வீயவைவர்க்கருள்செய்துநின்று*

ஆ—க்ஷீராப்தி நந்தநாதிகளாய், பக்வ ரஸமானவனாய், ஸுஷ்டு
ஸம்ப்ராப்தமாக ஸம்ஸ்க்ருதத்திலே அர்க்யதோஷ
ங்களொன்றும் வாராமே ஸ்வாத்யாதிபோக்யதைகளிலும் வந்
து அவதீர்ணனாய், நிரதிஶயபோக்யனுமான இந்தப் பெரிய
ஸம்பந்தக்களாய்க்கொண் டேத்திக்குனிப்பார் யாவர் சிலர்? அ
வர்கள்? ஸர்வஜ்ஞராகிற ரென்கிறார். ॥ ௧௰ ॥

இ— த்யாதிபால்) பிறப்பிலி தன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (கர்மாதீநதாதிபால்) ஆஶ்ரயணீயமான மாயமா
மெயின்கே அவதாரஸம்ஸ்காரமுபாஸ்யமா மென்கிறார் (ஆ
ஸ்ரீ தத்வாதிபால்) தோஷங்களென்றது - அஜ்ஞாநஸம்ஶயமு
ம் விபரீதஜ்ஞாநாதிகளும் தாமஸராஜஸாதிகளும் திவ்யாவயும்கா
ஷ்ய ப்ரவ்ருத்தமென்றபடி. மாயாமயமென்றது - ஸம்ஸித்திமில்லா
மலென்றபடி. பராயணவாதத்தி லவஸ்தித்துக்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஜநநதோஷாதியால்) க்ருதீயவாதத்துக்குந் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயபோக்யாதிபால்) முனிவின்றியென்
கிறதை யுரைக்கிறார் (அநவத்யாக்களாயென்று) அவதாரத்திலே
ஜாயமாநாதி தோஷாவிஷ்டராயென்றபடி. முழு
துணர் நீர்மையை ஸாதரிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞரென்று) ॥ ௧௰ ॥

ப—வான ரஸத்தையென்றபடி. கட்டியை - ஸாரத்தை, தேனை -
போக்யத்தை, அமுதை - அம்ருதத்தை, முனிவு - த்வேஷம், அஸூ
யையை உபலக்ஷிக்கிறது. இன்றி-இல்லாமல், ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம் செய்து
குனிப்பார் - நர்த்திப்பார், முழுதுணர்நீர்மையினார் - ஸர்வஜ்ஞ
ஸமானர், ஸர்வஜ்ஞரென்றபடி. * * ॥ ௧௰ ॥

ஐவர்க்கு - பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு, அருள்செய்து - க்ரு
பையைப்பண்ணி, நீர்மையில் - தாக்ஷிண்யஸம்பந்நரான, நீர்
மை - தாக்ஷிண்யம். நூற்றுவர் - ஶதஸங்க்யரான துர்யோதந
நாதிகள், வீய - நஶிக்கும்படி, நின்று- 'பவாம்யஹம் ஸாரதி'
ரென்று ஸாரத்யம் பண்ணி நின்று, என்னும்படி பண்ணவர்களுக்கு

மூ—பார்மல்கு சேனை பவித்த பஞ்சவர்க்குத் தூது சென்ற பரஞ்சுடரை நினைந்தாடி* நீர்மல்கு கண்ணினராகி நெஞ்சங் குழைந்து நையாதே* யூன்மல்கி மோடு பருப்பாருத்தமர்கட் கென்செய்வாரே* ॥எ॥

ஆ—(நீர்மையில்) பாண்டவர்கள் பக்கலுள்ள வாத்ஸல்யத்தாலே தத்விரோதிகளான துர்யோதநாதிகளையும் மற்றுமுள்ள ப்ரதிகூலவர்க்கத்தையுமடங்க நிரஸித்ததுவே தனக்கு நிரதிசய தேஜஸ்ஸாக விருந்தருளினவனை நினைத்து நீர்மல்குக்கண்ணினராகி நெஞ்சங்குழைந்துநையாதே கேவலம் சரீரபோஷகராயிருப்பார் இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வர்த்திக்கிறதேசத்திலே என்செய்யவுளராவரென்கிறார். * * * ॥எ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ—ஐவர்க்கருள்செய்தென்கிறது ஹேதுஸஹமென்கிறார் (பாண்டவர்களிடத்திலுள்ள) நீர்மையிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்விரோதிகளென்று) நூற்றுவர்வீயநின்றென்றதை யமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துர்யோதநாதிகளையுமென்று) பார்மல்குசேனையவித்த வென்கிறதை யுரைக்கிறார் (மற்றுள்ளவிதாதியால்) பரஞ்சுடரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயிதாதியால்) ஊன்மல்கிமோடு பருப்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமிதாதியால்) உத்தமர்கட்கென் செய்வாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரிதாதியால்) ॥எ॥

ஸ—ஸமூஹமுமாய் நின்று, பார்மல்கு - ஸம்ருத்தியிலே வர்த்தியா நிற்கிற, சேனை - ஸேனையை, அவித்த - நசிப்பித்தவனை, பரஞ்சுடரை நினைந்தாடி - ஸர்வோத்ருஷ்டம், நீர்மல்குகண்ணினராகி. ஆநந்தாச்ரு வர்ஷபூர்ணநேத்ரராய், நெஞ்சக்குழைந்து - த்ரவீபூதமாய், நையாதே - சிதிலஹ்ருதயராகாதே, ஊன்மல்கி, மாம்ஸவ்ருத்தராய், விவர்த்திதராயென்றபடி. மோடு - பிசல், வயிறென்றபடி. பருப்பார் - புஷ்டிக்குமவர்கள், புஷ்டிமதுதரரென்றபடி. உத்தமர்கட்கு - ஸ்ரீவைஷ்ணவோத்தமர்க்கு, என்செய்வார் - என்ன உபகாரத்தைச்செய்யக்கடவர், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்குப் பகைமையாகையாலே எல்லார்க்கும் ஜ்ஞாநப்ரயோஜநமென்றிருக்கிறார். ॥எ॥

ரூ—வார்புனலந்தண்ணருவிவடதிருவேங்கடத்தெந்தை* பேர்
பலசொல்லிப்பிதற்றிப்பித்தரென்றேபிறர்கூற* வூர்பலபுக்
குர்புகாதுமுலோகர்சிரிக்கநின்றாடி* யார்வம்பெருகிக்கு

ஆ— (வார்புனல்) நிரதிசயபோக்யமான திருமலையிலே நி
ன்றருளி யென்னை யடிமைகொண்ட திருவேங்கடமுடையானு
டைய திருநாமங்களைச்சொல்லிப்பிதற்றி, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களல்லா
தார் பித்தரென்றுசொல்லும்படி தேசாந்தர ஸஞ்சாரத்தோடு
அஸஞ்சாரத்தோடு வாசியன்றிக்கே லௌகிகர்சிரிக்க அதுவே
உத்தேச்யமாம்படி ஸஸம்ப்ரமசேஷ்டிதத்தை யுடையராய் அபிநி

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ—வார்புனலந்தண்ணருவி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிர் (நிரதிசயயோக்யதயாஹியால்) எந்தையென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதயாஹியால்) ஊர்பலபுக்கும் பு
காதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேசாந்தரி
த்யாஹியால்) வாசியின்றிக்கே யென்கிறதற்கு ஆடுமவர்களென்கி
றதோடே அந்வயம். சிரிக்கநின்றாடியென்கிற வாக்யார்த்தத்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயித்யாஹியால்) நின்
றாடியென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸஸம்ப்ரமேத்யாஹியால்) ஆர்
வம்பெருகிக்குனிப்பாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அபிநிவேசமி

ப—வார்புனல் - ஸதா-ஸ்யந்தமாநஜலமாய், அம் - ஸுந்தரமாய்,
தண்-சீதளமான, அருவி- நிர்ஜரத்தையுடைத்தாய், வட-உத்தர
திக்கிலிருக்கும் ப்ராவயியான, திருவேங்கடத்தெந்தை - ஸ்ரீ
வேங்கடாசலஸ்வாமியினுடைய, பேர் - நாமங்களை, பல - பஹு
க்களை, சொல்லிப்பிதற்றி - ஸ்வத்ருத்திஸயத்தாலே யதாக்ரமமாக வ்யா
ஹரித்து, இதுக்கு குனிப்பாரென்கிறதோடே அந்வயம். பித்த
ரென்றே - உந்மத்தரென்றே, பிறர் - அவைஷ்ணவரான
வர்கள், கூற - சொல்லும்படி, பலவூர் - பஹுக்ராமங்களை, பு
க்கும் - ப்ரவேசித்தும், புகாதும் - ப்ரவேசியாதேயும், க்ராம
த்திலும் வநத்திலும் ஸாம்யமாகவென்றபடி. உலோகர்சிரிக்க-
லோகம். நின்றாடி - ஸ்திரமாய் சிலசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணி, ஆர்
வம்பெருகி - அபிநிவேசம் வர்த்தித்து, குனிப்பார் - ஸஸம்ப்ரம

மூ—னிப்பாரமரர்தொழப்படுவாரே* ॥அ॥

அமரர்தொழப்படுவானையனைத்துலகுக்கும்பிரானை* யமரம
னத்தினுள்யோகுபுணர்ந்தவன்தன்னோடொன்றாக* வமர
த்துணியவல்லார்களொழியவல்லாதவரெல்லா* மமரநினைந்

ஆ—வேஸம் மிகுந்தாடுமவர்கள்அயர்வறுமமரர்களிலும்ச்ரேஷ்
ரென்கிறார். * * * * ॥அ॥

(அமரர்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் ஸர்வலோகேஶ்வ
ரனாயிருந்த வெம்பெருமானை கைவல்யார்த்திமாக ஆஶ்ரயிக்கு
மந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞரானவர்களொழிய வல்லாதாரெல்லாம் இப்படி எம்

இ—த்யாதியால்) அமரர்தொழப்படுவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) * ॥அ॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு ✱

அவன்றன்னோடொன்றாகவமர என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யார்த்திமாகவென்று) அமரமனத்தினு
ள்யோகுபுணர்ந்து என்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஆஶ்ரயிக்கு
மென்று) துணியவல்லார்க ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (க்ஷேத்ரஜ்ஞரென்று) ஸாதநங்கள்நிற்க கைவல்
த்திலேதுணிகை க்ஷேத்ரஜ்ஞக்ருத்யமென்று நினைக்கிறாரென்று கருத்
து. அமரநினைந்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்)

மூ—நிச்சிப்பார், அமரர்-ஸூரிகளாலே,தொழப்படுவாரே. ॥அ॥

அமரர்தொழப்படுவானை - ஸூரிஸேவ்யனை, அனைத்துல
குக்கும்பிரானை - ஸர்வலோகங்களுக்கும் சேஷியை, உபேய
விசேஷ:. அமர - ஸாத்விகமாக, மனத்தினுள் - ஹ்ருதயத்துக்கு
ள்ளே, யோகுபுணர்ந்து - யோகத்தையநுஷ்டித்து, அவன்தன்னோ
டொன்றாக - பரமாத்மாவோடே ஸமமாகைக்காக, "ஸர்வஹேதுக
ஸத்தம்யோகேஹாஜஸ்ருக்கேஸாத்விக:" என்கிறவிடத்திலே ஸா
த்ருப்யம்போலே ஒன்றாகவென்றது ஸாம்யமாம். தேவமநுஷ்
யாதிஶரீரஸம்பந்த விரஹாநுஸந்தாநஸாத்யமாகிற கை
வல்யத்தைப்பெறுகைக்காக வென்றபடி. அமரத்துணியவல்லார்க
ளொழிய - ஸ்திரமாகவுறுதியிட்டசமர்த்தரானவர்களைத்தவிர,
அல்லாதவரெல்லாம்- வ்யதிரிக்தரெல்லாருக்கும், அமர - க்ருதந்

ழு—தெழுந்தாடியலற்றுவதே கருமமே* ॥௧௰॥

கருமமுங்கருமபலனுமாகியகாரணன்றன்னைத்* திருமணி
வண்ணனைச்செங்கண்மாலினைத்தேவபிரானை* யொருமைம

ஆ—பெருமானை அநுஸந்தித்து அப்ராக்ருதப்ரேமம்படியாக வ
னை ஆஶ்ரயிங்கோளென்கிறார். * * * ॥௧॥

(கருமமும்) ஸர்வாவஸ்தைகளுக்கும் ஸர்வேஶ்வரங்
ளுக்கும் நியந்தாவாய். ஸர்வஜகத்காரணமாய், நிரதிஶயஸௌ
ந்தர்யஸௌகுமார்யாதிவ்யாபிவனாய், ஸர்வதேவதாக்ஷணனாய், ஶே
ஷிஶேஷாஶநாத்ய ஸர்வஸ்வரூபியான ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கி
றவெம்பெருமானை அநந்யப்ரயோஜந ராய்,

இ— எழுந்தாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அ
ப்ராக்ருதிதிக்ரியால்) அலற்றுவதே கருமமென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயிங்கோளென்று) கீழ்பண்ணி
னஸ்தோத்ரநிஷ்டைக்கு ஸாதகத்தை விரோதமெனத்தாலே
சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிரஹிதமெ த. ॥௧॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

கருமமும் கருமபலனுமாகிய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வர்யாதியால்) ஸாதநாயிகாரணத்வம் நி
யந்த்ருநியாம்யத்வ நிஷ்டமமென்று கருத்து. தேவபிரானையென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷித்வாதியால்)
ஒருமைமனத்தினுள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(அநந்யத்வாதியால்) உள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடி என்கிறதற்குத்

ப—அப்ரயோஜநமாக,நினைந்து - த்யாநித்து.எழுந்து - உஜ்ஜ்ரும்பித்து,
ஆடி - நடித்து, அலற்றுவதே - அநவரதமக ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறதே,
கருமம் - கர்த்தவ்யம். * * * ॥௧௰॥

கருமமும்கருமபலனுமாகிய - கர்மதத்ஸாதநபூவனான, கா
ரணன் தன்னை - காரணபூதனான, திருமணிவண்ணனை - ஸ்ரீ
நீலமணிவர்ணனான, செங்கண் - புண்டரீகாக்ஷனான, மாலினை -
ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹஸ்வரூபியான, தேவபிரானை - தேவாநாம்ஸாதியை,
ஒருமை - ஐகாக்ர்யம், ஒருமைமனத்தினுள் - ஐகாக்ர்யயுக்தமான
ஹ்ருதயத்தில், த்யேய ஸஹிதோபவிஸேஸ், அப்ராக்ருதப்ராவண்யம்

மூ—ஞானத்தினால் வைத்துள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடிப்* பெருமை
யுநாணுந்தவிர்ந்து பிதற்றுமின் பேதைமைதீர்ந்தே* ॥ம॥
தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல* வார்

ஆ— நிரதிசயஸக்தியுக்தராய், நிரஸ்தாஹங்காராதிதோஷ
ராய், ஸமவஸ்த்திதரான விஷயஸம்ஸரஹிதராய்க் கொண்டேத்து
ங்கோளென்கிறார். * * * ॥ம॥

(தீர்ந்த) தன்திருவடிகளை ஸ்வாமித்வமும் ஸ்வாமித்வமுமென்
றபூர்வகமாக இருக்கு மாஸ்ரிதரை நிரஸ்தஸர்வதோஷராக்கி யடி
மைசெய்வித்துக் கொள்ள வல்லவாரந்த புகழையுடையனாய்,

இ—காருமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) பெருமை
யும்நாணும்தவிர்ந்து என்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்)
ஆதிஸப்தம்ஜாதம். பேதைமைதீர்ந்து என்கிறதற்குக் கருத்
தருளிச்செய்கிறார் (ஸமவஸ்தித்யாதியால்) உக்தோக்தமானபோன
பேதைமைஸப்தம் தத்காரியமான விஷயஸங்கத்தை லக்ஷிக்கி
றது. பிதற்றுமினென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஏத்துங்கோளென்று)
கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன ஸ்வரூபத்துக்குவயக்தமாக அவனு
டைய ஸாத்விகப்ரகாரங்களையு மிவர்களுக்கு ஸாத்
விகமாக ஆகாங்காராதி த்யாகத்தையும் சொல்லு
கிறதென்று இப்படிஸங்கதியும் ஸூசிதே. ॥ம॥

✳ நிகமனம் ✳

தீர்ந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நின்றி
ருவித்யாதியால்) திருத்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) பணிகொள்ளவல்லவென்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) அமரர்பிரானை யென்கிறது

ப—த்ரவமானயானசேஷியென்றபடி, வைத்து - ஸ்தாபித்து,
உள்ளங்குழைந்து - ஹ்ருதயத்திலே ஸந்தோஷித்து, எழுந்தாடி-
ஸந்தோஷம், பெருமையும்- ஸ்வாதந்த்ர்யமும், ஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தியையும்
என்றபடி. நாணும் - தத்காரியமான லஜ்ஜையையும், தவிர்ந்து-
த்யஜித்து, பேதைமைதீர்ந்து - அறிவுகேடு நிவ்ருத்தமாய், பிதற்று
மின் - ஸக்ருமோகஸ்துதியுங்கோள். * * ॥ம॥

தீர்ந்த - ஸம்யவஸிதரான, அடியவர்தம்மை - ஆஸ்ரிதரை,

மூ—ந்தபுகழச்சுதனையமரர்பிரானையெம்மானை* வாய்ந்தவளவயல்சூழ்தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோப* னேர்ந்தவோராயிரத்திப்பத்தருவினைநீறுசெய்யுமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—அயர்வறுமமரர்களோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே ஆஶ்ரிதரோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனாய், எனக்குஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழி ஸம்ஶ்லேஷவிரோதிகளைப்போக்குமென்கிறார். * * * ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—த்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அச்சுதனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரோடித்யாதியால்) நேர்ந்த என்கிறதையுரைக்கிறார் (சொன்னவென்று) அருவினை நீறுசெய்யுமே என்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) * * * * * * ॥௧௧॥

ப—திருத்தி - நிஷேத்ஸ்வீகரித்து, பணிகொள்ளவல்ல - கைங்கர்யம்செய்வித்துக்கொள்ள ஸமர்த்தனான, ஆர்ந்தபுகழ் - பரிபூர்ணகல்யாணகுணனான, அச்சுதனை - அச்யுதனான, அமரர்பிரானைஎம்மானை இதற்குநேர்ந்தவென்கிறதோடே அந்வயம். வாய்ந்தவள - ஸம்ருத்திகளான, வயல் - க்ஷேத்ரங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான தண் - ஶீதளமான, உத்யாநாதிகளாலென்றுகருத்து, வளங்குருகூர் - ஸம்ருத்யாட்யமானதிருநகரியில், சடகோபன், நேர்ந்த - சொன்ன, ஓராயிரத்திப்பத்து, அருவினை - ப்ரபலபாபங்களை நீறுசெய்யும் - பஸ்மீகரிக்கும். * * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதயே ஶ்ரீமதே

ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ:

(மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்.)

க்ராஹக்ரஸ்தேபமோக்ஷே ஸுராரிவிநாசநே கோ
த்ராணகார்யே கோபநாரீரக்ஷாவதேஹே ஸா
து ஸம்ரக்ஷணே ஸிந்துஶய்யாங்கயோகே | க்ஷோணீ
ஸாரத்யயோகே க்ஷிதிதரவஸதௌ நிஜஸ்வாராஜ்ய
தாயம் விஶ்வாஸம்பேஶலம் ப்ராஹ தநோவாஸாஷ்ட
கோத்ராதிகக்ஷஜமாத் ॥ ॥௬-அ॥

(க்ராஹக்ரஸ்தேபமோக்ஷே) முதலைச்சிறைப்பட்டுநின்ற கைம்மாவுக்கருள்செய்த - க்ராஹத்தாலே க்ரஸிக்கப்பட்ட கஜேந்த்ரனை விடுவித்தருளினதிலும், (ஸுராரிவிநாசநே) திண்கழற்காலசுரர்க்குத்தீங்கிழைக்கும் - ஆச்ரிதவிரோதிகளான அஸுரர்களுடைய நிரஸநத்திலும், (கோத்ராணகார்யே) மலையையெடுத்துக்கன்மாரிகாத்துப் பசுநிரைதன்னைத் தொலைவுதவிர்த்த - கோவர்த்தநத்தையெடுத்து கோகுலத்தை ரக்ஷித்தருளினதிலும், (கோபநாரீரக்ஷாவதேஹே) வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா மால்விடையேழுமடர்த்த - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காகப்பண்ணின வ்ருஷபஹநநத்திலும், (ஸாதுஸம்ரக்ஷணே) சாதுசனத்தைநலியும் க்ரூர - அஸுரக்ருதவ்யஸநவிச்லேஷத்தோடே ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தருளி ஸாத்யர்களான தேவகீவஸுதேவர்களைபரிபாலித்த கம்ஸனை ஸம்ஹரித்தருளினதிலும், (ஸிந்துஶய்யாங்கயோகே) தடங்கடல்சேர்ந்தபிரானை - ஆச்ரிதரக்ஷணத்திலே அபேக்ஷிதனாய்க்கொண்டு திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினதிலும், (க்ஷோணீஸாரத்யயோகே) ஐவர்க்கருள்செய்து நின்று பார்மல்குசேனையவித்த - பாண்டவர்களுக்காக யுத்தத்திலேநின்று ஸாரத்யத்தைப் பண்ணியருளினதிலும், (க்ஷிதிதரவஸதௌ) வார்புனலந்தண்ணருவிவடதிருவேங்கடத்தெந்தை - அவதாரத்தில்பிற்பட்டாரும் இழவாதே அநுபவிக்கும்படியாக ஸுலபனுமாய் ப்ராப்யமான திருமலையிலே நின்றருளினதிலும், (நிஜஸ்வாராஜ்யதாயம்) அமரர்தொழப்படுவானை -

௯ — தா — அயர்வறுமமரர்களாலே ஸேவ்யமானராயிருக்கையிலும், (விஶ்வஸ்யைவ) காரணன்தன்னை - லோகங்களையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்தருளினதிலும், ஒருப்பட்டவராயிருப்பாரை எம்பெருமான்தன்னுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸாக்ஷிபாலே பிசசேற்றி ஸகலவிதமான ஸாத்விகவிஷயங்களை யுடையராகப்பண்ணுமென்று "மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்" என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||௯அ||

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:. ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (செய்ய தாமரைக் கண்ணன்) பிதற்றுமின்பேதைமைதீர்ந்து எனறுகொண்டு எம்பெருமானை ஆஶ்ரயிங்கோளென்று முன்பு சொல்லப்பட்டவர்களைக் குறித்து எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்ய

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ — மேலே ஸர்வாத்மஸுலபமான ஸௌலப்யகாரணத்வத்தையும் ஸர்வ ராஶிகளையும் இத்திருவாய்மொழியில் பேசுவானேன்? "அலற்றுவரே" மென்றும் "பிதற்றுமின்" என்றும் மேலேசொல்லியிருக்க "பரவுமினோ மனம்வைம்மினோ" இத்யாதியாலே இங்கே ஆஶ்ரயணோபதேஶந்தான் பண்ணுவானேனென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (பிதற்றுமினித்யாதியால்) ஸௌலப்யாதிஶயத்திலே இத்திருவாய்மொழிக்குத் தாத்பர்யம். ஆஶ்ரயணம் ஸர்வஸுலபமாவதும், ஸௌலப்யமும் பரத்வமுமாகையாலே ஸௌலப்யத்துக்கு ஆஶ்ரயணோபயோகித்வம் உண்டாகையும், ஸர்வாதாரமான ஸௌலப்யமும் ஸ்வாமி ஸௌலப்யாதிஶயத்திலே ஆகாங்க்ஷாஜநகத்வம் முண்டாகையுமென்றிருக்கு. பத்துடையடியவரிலே ஸௌலப்யாதிஶய சொல்லிற்றில்லையோவென்னில்; அதிஶயிதமான ஸௌலப்ய

ஆ—ஸ்வகாஷ்டையை யருளிச்செய்கிறார். ஸங்க்ஷேபஸஹ்ருதயம்

இ—ராதுவஸௌலப்யம் காருண்யம் விவக்ஷிதமென்பார்கள். இதற்கு அதிஶயிதத்வமேதென்னில்; விபவாவதாரங்களைப்போலன்றிக்கே எல்லார்க்கும் அநுபவிக்கலாம்படி ஸதாஸந்நிதியுண்டாகையும் "அர்ச்யஸ்ஸர்வஸஹிஷ்ணுரர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி:" என்னும்படி நிற்கையும், ஆனாலும் கிளரொளியிலும் ஒழிவில்காலத்திலும் இவ்வர்த்தம் ஸித்தமன்றோவென்னில்; அதொதிஶயிதமான ஸௌஹார்தஸௌலப்யமும் விவக்ஷிதமென்பார்கள். அதொதிஶயிதத்வ மிதுக்கேதென்னில்; எம்பெருமானுக்கென்று கல்யாணமாய்வகுத்த ஸந்நிதிகேதங்களிலே நியதவேஷமாய் நிற்கையன்றிக்கே ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸ்வபக்ஷாபிமாநவிஷயங்களான க்ருஹக்ராமஜங்கள்தோறும் நிற்கையும் ஆஶ்ரிதரேதேனும் ஒரு த்ரவ்யத்தைத் திருவுடம்பாகக் கோலினால் அத்தையே தனக்கு திவ்யாவயவமாகக் கொண்டருளுகையும் ப்ரஹ்லாதாதிகள்போலே ஸாதகவிஶேஷாதிமாகையும் இவன்தான் பசித்தபோது ஏதேனுமொன்றை நிவேதநம் பண்ணினால் அத்தை அங்கீகரிக்கையும் என்றிவைமுதலானவை; அவைதான் ஆஶ்ரிதாபிமத த்ரவ்யத்தையே தனக்கு திவ்யாவயவமாகக்கொண்டருளுமென்கிற விதொன்றும் இத்திருவாய்மொழியில் தஞ்சமாகிற என்கிறபாட்டில் ஸ்பஷ்டம், மற்றவையெல்லாம் அர்த்தஸித்தங்கள். முன்சொல்லப்பட்டவர்களைக்குறித்து என்கிறதித்தாலே ஸங்கதியும் ஸித்திமைத். தாம் ஆஶ்ரயிக்கச்சொல்லச் செய்தேயும் அவர்கள் ஆஶ்ரயியாதிருந்தவாறே இவர்களெம்பெருமானை ஆஶ்ரயியாதொழிகிறது அவனுடைய ஸௌலப்யகாஷ்டையை அறியாமையாலே என்றுபார்த்து அவர்களைக்குறித்து அத்தையுபதேஶிக்கிறாரென்றுகருத்து. * *

* முதற்பாட்டு. *

செய்யசூழ்சுடர்ஞானமாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்க்ஷேபத்ராஷியால்) முற்றுமாய் வெளிப்பட்டு

மூ—செய்யதாமரைக்கண்ணனாயுலகேழுமுண்டவன்கண்டீர் *
வையம்வானம்மனிசர்தெய்வமற்றும்மற்றுமற்றுமுற்றுமாய்ச் *
செய்யசூழ்சுடர்ஞானமாய் வெளிப்பட்டிவை படைத்தான்

ஆ—க்லேஶத்தாலே வையம்வானம் மனிசர்தெய்வம்மற்றும்மற்று ம்மற்றும் முற்றுமாய்க்கொண்டு தோற்றுகிற இவற்றுக்கு ஸ்ருஷ்டா வாய்ப்பின்னையும் தேஜஸ்ஸூக்ஷ்மத்வாவ்யய கல்யாணகுணவிஶி ஷ்டனும், ஸுஹ்ருத்ப்ராஜ்ஞாதிஶயாவஹமாய ஸ்வவிக்ரஹஸ்வரூப ஸம்ஹாரவைஶிஷ்ட்யனும், ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வாவஹமாய ஸ்வ விக்ரஹத்ருக்ஷகனாயிருந்த ஸர்வேஶ்வரனாகிறான் செய்யதாமரை க்கண்ணனாயுலகேழுமுண்டவன் கண்டீரென்றுகொண்டு ஸ

இ—என்றநுபித்து உரைக்கிறார் (முற்றுமாய்க்கொண்டி த்யாதியால்) "ஶோகதிஶோஸ்ராவ" என்கிறவிடத்தில் ஸ்ராவ என்கிறதற்கு ஸர்வ வ்யவஹாரம் என்றர்த்தமாகிறாப்போலே வெளிப்பட்டென்கி றதற்கு வெளிப்பட்டிருக்கிற வென்றர்த்தமாகலாமென்று நினைத் தருளிச்செய்கிறார் (தோற்றுகிறவென்று); தோற்றுகிறயென்றது - தத்ஸ்ருஷ்டாணமாகிறவென்றபடி. இவைபடைத்தானென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றுக்கித்யாதியால்). பின்னும்மொய்கொள் சோதியோடாகினன் என்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிசெய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) சோதிரூபம் தேஜோமயமாய் ஸர்வஶாணாவஹமாகிறதென்று கருத்து. ஒருமூவராகியமூர்த்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ஸேநாபதியெனு என்

ப—செய்ய - ஶோபாவான, ப்ரயோஜனமன்றிக்கே ஸாவகா ஶியானவென்றபடி. சூழ் - வ்யாப்தமான, சுடர்ஞானமாய் - ஸ ப்ரகாஶஜ்ஞாநஸ்வரூபியாய், வையம் - ப்ருதிவியும், மேல்லோகங்க ளுமெல்லாம் உபலக்ஷணம், வானம் - ஆகாஶமும், உபரிதந லோகாநாமுபலக்ஷணம், மனிசர் - மநுஷ்யரும், தெய்வம் - தெய்வமும், ஜாதிதேவதைகள். தேவர்களுமென்றபடி. மற்றும் - கந்தர்வர்களும், திர்யக்ஸ்தாவரங்களுமென்றபடி. மற்றும் - ஸுக தவனங்களும், மற்றும் - உபாதிகளும், முற்றுமாய் - உக்தஸ்ஸம ஸமுமாய், வெளிப்பட்டிவை - இப்படிதோற்றுகிறஇவையைபடை

மூ—பின்னும்* மெய்கொள்சோதியோடாகினன்றே நமூவரா கியமூர்த்தியே* ௧॥

மூவராகியமூர்த்தியை முதல்மூவர்க்கு முதல்வன்றன்னைச்*

ஆ — ஸௌஶ்ரயணீய வாராஷி னின்னுனென்கிறார். ॥௩॥

(மூவராகிய) இதன்மேலே ஸௌஶ்ரயணீயனான வெம்பெருமானுடைய எளிமையைச்சொல்லுகிறது. இப்படி த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யவாதிகளும், ஸவஸ்வேதகநிவர்த்தகரான, ஸ்வரூ

இ— கிறவிடத்தில் "தத்வஜிஜ்ஞாஸ்யோ" உதாஹரணமுகி ஸப்ரசம். ஜமைசகாரணவஸ்துவை உபதேசித்துவாவஹீகாகக்ஷ த்தை விபிக்கிறாரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸவெஷ்டுரா ணிதாஹிபால்) * * * ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இத்திருவாய்மொழியிலே ஸௌலப்யகாஷ்டை சொல்லப்படுகிறதென்றவதாரிகையிலே சொன்னீர்? இம்முதற்பாட்டிலே ஸௌலப்யாதிரும் சொல்லிற்றில்லையே? யென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இதன்மேலிதாஹியால்) இவர்கள் ஆஶ்ரயிப்பதொழிகிறது பரதேவதா நிரூபணத்தாலே யாகவுமாமென்றுபார்த்து அதற்காக ஸௌஶ்ரயணீயனின்னுனென்று முதற்பாட்டிலே சொல்லி யிதன்மேலே குணஸௌலப்யகாஷ்டையை யுபதேசிக்கைக்காக ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. முதல் மூவர்க்கு முதல்வன்தன்னையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸவஷ்டுரா

பா— த்தான்.ஸ்ருஷ்டித்தவனை,பின்னும் - இந்தவைபவத்தின்மேலே, மெய்கொள் - திவ்யமான, சோதியோடாகினன் - ஜாதிஸலோடேகூடியிருக்குமவனை, தேஜஸ்ஸ்ருஷ்டிமா னையாக்கனையென்றபடி. ஒருமூவராகிய - சுத்திதிரித்தி ரூபவனை, மூர்த்தி - ஸ்வாமியாவான், செய்யதாமரைக்கண்ணனாய், காருணாதிரேகஸ்நேந்தனாய், உலகேழும் உண்டவன் - ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷித்தவன் - கண்டென்றதிறோதாருணரூ வயாநஜநநாஸ்யம் * * * ॥௨॥

மூவராகிய மூர்த்தியை - த்ரிஸாவ்யாகஸமூர்த்திகளையுடையவனை, முதல்மூவர்க்கு - ப்ரதானரான மூன்றுதேவதைகளுக்

மூ—சாபமுள்ளனநீக்குவானைத்தடங்கடற்கிடந்தான்றன்னைத்*
தேவதேவனைத் தென்னிலங்கை யெரியெழச்செற்றவில்லி
யைப்* பாவநாசனைப்பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பரவுமினோ*॥

ஆ—ஸ்ரஷ்ட்ருஸம்ஹர்த்தாக்களுக்கு நிவர்த்தகனாய், அவர்களுடைய தோஷா பஹாரஸமர்த்தாக்கம் ஸ்ரீபாதோதகப்ரதனாய், க்ஷீரார்ணவநிகேதனா யிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதஸமாஸ்ரயணீய ஸ்வாமியாக தசரதாத்மஜனாய் வந்தவதீர்ணனாய், இப்படி மநுஷ்யனாயிருக்கச்செய்தே ராக்ஷஸகணவிலயசேஷ்டிதாதிக ளால் மநுஷ்யரில்காட்டில் தேவர்கள் யாதொருபடி விலக்ஷணரா யிருப்பார், அப்படியே தேவர்களில்காட்டிலும் விலக்ஷணனாய் ஆ ஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநைகஸ்வபாவனாய், ஸ்மரணமாத்ரத்தாலே ஸமஸ்தஜந்துஸம்ஸாரபாபக்ஷயகரனாயிருக்கிற வெம்பெருமா னைப்பரவுமினோ?வென்கிறார். * * * உ॥

இ—(ஸ்ரஷ்ட்ரித்யாதியால்) சாபமுள்ளனநீக்குவானை என்கிறதைவிவரிக் கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) தென்னிலங்கையித்யாதிவா க்யத்திலே யாதிக்யமான ஸௌலப்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ தேத்யாதியால்) தேவதேவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (இப்படி மநுஷ்யனித்யாதியால்) தென்னிலங்கை யெரியெழச்செற்றவில்லியை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) பாவநாசனை யென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்)

ப—க்கும், ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குமென்றபடி. முதல்வன்தன் னை-காரணபூதனை, சாபமுள்ளன-பாபங்களுள்ளவையெல் லாத்தையும், பாபகர்மங்களெல்லாவற்றையுமென்ற படி. நீக்குவானை- நிவ்ருத்திப்பிக்குமவனை, தடங்கடல்கிடந்தான் தன்னை - விசாலஸமுத்ரசயனனை. தென்னிலங்கை - தக்ஷிண தேசஸ்தலங்கையிலே, எரியெழ - வஹ்நிஜ்வாலை கிட்டவருகினைகரி பானது உஜ்ஜ்வலிக்கும்படி, செற்றவில்லியை- சத்ருநிரஸ தநுஷ்பாணியை, தேவதேவனை - தேவதேவனை, பாவநாசனை-பாப நாசகனை, பங்கயத்தடங்கண்ணனை- பங்கஜவிசாலநேத்ர னை, பரவுமினோ- ஸ்துதியுங்கோள். * * ॥உ॥

மூ—பரவிவானவ ரேத்தநின்றபரமனைப்பரஞ்சோதியைக்* குர வைகோத்தகுழகனைமணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை* யர வமேறியலைகடலமருந்துயில்கொண்டவண்ணலை* யிரவுந ன்பகலும்விடாதென்றுமேத்துதல்மனம்வைம்மினோ* ॥௩॥

ஆ—(பரவி) அமரர்களாலே ஸ்தூயமான ஸௌலப்யயுக்த னாய், நிரதிசயதேஜோவிசிஷ்டனாய், நாகபர்யங்கசாயியாயி ருந்துவைத்து, ஸஜாதீயவேஷாவதீர்ணனாய், ஆச்ரிதஸம் ச்லேஷைகஸ்வபாவனாய், ஆச்ரிதஸாமஹனாய், ஸகலஜநாஹ்லாத கசேஷ்டிதனாயிருந்தவனை யிரவுநன்பகலும் விடாதென்று

இ—"ஸாஹஸ்ரம் தவ ஸ்தோத்ரம் பரமம் தேவ யஸ்ய ஸ்ருஷ்டிகோ ந வாவி தாஸ்தவ ஸஹஸ்ர தஸ்ய ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸர்வதா நமஸ்தே" என்கி றவநுஸந்தேயம். * * * ॥௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு, ✳

பரவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தவ ரகமென்று) த்ருதீயபாதத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நாகேசத்ரா தியால்) த்விதீயபாதத்திலாயிருக்குமான வக்யத்தையருளிச்செ ய்கிறார் (ஸஜாதீயவேஷத்ராதியால்) குரவைகோத்தகுழகனை யெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்ராதியால்) மணிவண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆ ச்ரிதஸாமஹனென்று) குடக்கூத்தனையென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜநாஹ்லாதேத்ராதியால்) இப்பத

ஸ—பரவி - வ்யாபித்து, விடாமலென்றபடி. வானவர் - ஸூ ரிகள், ஏத்தநின்றபரமனை. ஸ்துதிக்கும்படிநின்ற பரமனை, பரஞ்சோதியை - பரஞ்சோதியான, அலைகடல், தரங்கிதஸமு த்ரத்திலே, அரவமேறி - நாகபர்யங்கமேறி அமரும்துயில்- வ்யு த்திஷ்டமானநித்ரையை, கொண்ட-ஸ்வீகரித்தவனை, அண்ண லை - ஸ்வாமியான, குரவை-ராஸக்ரீடையிலே, கோத்தகுழகனை- கோபகந்யாஹஸ்தஸம்ச்லேஷயிதஸ்வபாவனை, மணிவண் ணனை- நீலமணிஸத்ருசனை, முடிந்தாளலாம்படிஸாமஹனை யெ ன்றபடி. குடகூத்தனை - ஸஷ்டம், நல்லிரவுநன்பகலும், விடாதே- விச்சேதியாதே, என்றும்- ஸதா, ஏத்துதல்- ஸ்துதிக்கையிலே,

மூ— வைம்மினும்மனத்தென்றியானுரைக்கின்றமாயவன்சீர்மை
யை* யெம்மனோர்களுரைப்பதென்னதுநிற்கநாடோறு
ம்வானவர்* தம்மையாளுமவனுநான்முகனுஞ்சடைமுடி

அ—மேத்துதன் மனம்வைம்மினோவென்கிறார். ॥க॥

(வைம்மின்) இப்படி ஆஸ்ரயித்தாலவன் நம்மை விஷயீகரித்தருளுமோவென்னில்; ஸௌஸீல்யவானாய் ஸதிக்ஷாத்ரான

இ— ங்களாலேபரிபூர்ணனான தாரத்திற்காட்டில் ஈயிஸமானஸௌஸீல்யஞ் சொல்லுகிறதென்று ஸங்கீயுமஹிவ்ருத்தெசு. ॥௫॥

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேத்தும்படி நிற்பனென்றால் வகாஉப வாதிகளேத்துவரென்று மிடஞ்சொல்லவேணுமோ? ஆதலாலிப் பாட்டு வ்யஸ்தமன்றோவென்ன விதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லு கைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸௌஸீல்ய முண்டானாலும் ஸௌலப்யமுண்டோ? வென்றபடி. வைம்மினும் மனத்தென்று யானுரைக்கின்றவென்கிற ஸநாவாதத்தாலே யிதெல்லாம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்று கருத்து. ஸர்வம இவ்வநுவாதமும் ஸாஸ்த்ரமென்று மஹிவ்ருதம். வானவர்தம்மையாளுமெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஸீல்யேத்யாதி யால்) வானவரையாளுகை ராவிச்சையாலே ஸௌஸீல்யஸௌ லப்யமும், ஸமஸ்த ஸ்ருஷ்டியான வானவரைத்தாங்களாளப்பா ர்க்கையாலே ஸதிக்ஷாத்ரமுமென்றுகருத்து. யதா, ஐந்த்ர னென்றுபேர்சொல்லாதே அவனுமென்கிற ஸாதரோக்தியாலே

ஞா—மனம்வைம்மினோ- ஈஸ்வரனைவையுங்கோள். * ॥க॥

நும்மனத்து - உங்களுடைய மநஸ்ஸிலே, வைம்மினென்று- வையுங்கோளென்று, யானுரைக்கின்ற -நான்சொல்லுகிற, என்னு லேசொல்லப்படுகிறவென்றபடி. மாயவன்சீர்மையை- ஆஸ்ரிதபக்ஷ பாதனுடைய ஸௌஸீல்யத்தை, எம்மனோர்கள் -ஸ்வஸாத்ருஸ்யர், உ ரைப்பதென் - சொல்லுகிறதேது, நான்சொன்னால் பக்ஷவாதிகள் சொன்னாரென்பீர்களே?யென்று கருத்து. அதுநிற்க-அதிஷ்டதா, நாம்சொல்லுகைகிடக்கிடுவென்றபடி. வானவர்தம்மை - தேவதை களை. ஆளுமவனும் - நியமிக்கிற அந்தஇந்த்ரனும், நான்முகனும்

மூ— யன்னாலுஞ்* செம்மையாலவன்பாதபங்கயஞ்சிந்தி
த்தேத்தித்திரிவரே ॥௪॥
திரிபுக்காற்றோடகல்விசும்புதிணிந்தமண்கிடந்தகட* லெரி
யுந்தீயோடிருசுடர்தெய்வமற்றுமற்றுமுற்றுமாய்க்* கரிய

ஆ—ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்கூடவொருதலையின்றியே ஸுஶ்ரு
யிக்கலாம்படி தன்திருவடிகளைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வெளி
றந்த நீர்மையுடையனாயிருந்தவன் ஸநந்த்ரயோஜகராய்க்கொ
ண்டாஶ்ரயிக்குமவர்களைக் கைவிடுமோவென்கிறார். ॥௪॥

(திரியும்) ஸ்வஸங்கல்பாயத்தமான வாய்வாகாஶாதி ஸகலபதார்த்த
ங்களையும் மஹாபூத விஶ்வாதி ஸகலத்தங்களையு முடையனாய்

இ—ஸகிஷ்ணுக்கள் விலக்ஷிஸமென்று கருத்தாகவுமாம். இதுஶப்
தனுக்கு விஶேஷணமாயிருந்தேயாகிலும், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு
ம்ஸ்த்ஸமென்று கருத்தாலே க்ஷேத்ரானைவென்று வஸ்த்வ
வநந்தயோமம் ஆஶ்ரயணீயவம். செம்மையாலென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவித்யாதியால்) அவன்பா
தபங்கயமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயிக்க
லாம்படியித்யாதியால்) மாயவல்சீர்மை யென்கிறதினர்த்தத்தை
க்காட்டுகிறார் (அளவிறந்தவித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்
யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநந்த்ரேத்யாதியால்) * ॥௪॥

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

வாக்யார்த்தத்தில் ஸர்வநாயகனாயும் ஸர்வநியந்தாவுமாய்
ஸர்வநிர்வாஹகமென்று காட்டுகிறார் (ஸ்வஸங்கல்பேத்யாதியால்)
ஸ்வஸங்கல்பாயத்தமானவென்றது - வாய்வாதிகளுக்கும் மஹாபூதாதி

ஶ— சடைமுடி அன்னாலும் ப்ரஹ்ம, செம்மையால் - ஆர்ஜவத்தாலே,
தடையின்றிக்கேயென்றபடி. அவன்பாதபங்கயம் - ஸர்வாதிகவம்
ஸ்ஜத்தை, நாடோறும் - நிரந்தரமும், சிந்தித்தேத்தி - ஸ்தோத்ரம்,
திரிவரே - இதுதானேயாமேதாய் நிற்பரே - ஆதலாலவன்
ஸௌஶீல்யம் ப்ரவிஷமன்றோ? வென்றபடி. * ॥௫॥

கரியமேனியன் - நீலமேகஸ்யாமளன, செய்யதாமரைக்கண்ண
னை, கண்ணன் - ஸாக்ஷாத்ஸநா, விண்ணோரிறை - ஸர்வேஶ்வரநா
யகனை, கரியும் - காரியமாகாநின்ற, பல் - வைஷ்ணவான, ஆஸ்

மூ—மேனியன் செய்யதாமரைக்கண்ணன் கண்ணன் விண்ணோரி
றை* சுரியும்பல்கருங்குஞ்சியெங்கள்சுடர்முடியண்ணறோ
ற்றமே* ॥௫॥

ஆ—ஜஂகீவாதுல ஸ்யாமளுப், வஜ்ரவநேத்ரக்ஷணனுப், நீலா
ளகபாயபாயாராஶுப், ஶேஷஶேஷாஸந ஷேநதேஜ ஷு
ஸ்ருசூலைஂவெர்ய நிக்ருவிஜவாஹஷதாவிஹீஶேஷவ்ருதாநனுயிரு
ந்த வெம்பெருமானை நான் சாணப்பெற்றேனுகாதோவென்கிருர்.॥

இ—களுக்கும் விஶேஷணம். மஹாகஷம் - மதநஸ்ரீகஷம். திரியுங்
காற்று அகல்விசும்பு என்றிப்படி ஸ்ருஷ்ஷவணுக்மும் மஹாகஷா
தீஷஷயதூவிஶிஷ்டமாக நிதூஷ்டமாகையாலே ததவிஶேஷ
ணாநாதவி தஸ்தஂகஷுாயீநகஷம் விவக்ஷிதமென்றுகாட்டுகிருர்—
(மஹாஶேஷத்ராதியால்) ஶஷிஶஷூம் காஶிந்யூதயந்ரஷாவஶேஷாயூ
ஜஷநவாம். கருங்குஞ்சியென்கிறதற்குத் தாதூயமருளிச்செ
ய்கிருர் (நீலேத்ராதியால்)பாயாராஃ - ஸாஹூராஃ, விண்ணோ
ரிறை யென்கிறதையுரைக்கிருர் (ஶேஷேத்ராதியால்) அண்ண
ல்தோற்றமென்கிற வஷத்திநஷயத்திலே பாட்டுக்குத் தா
தூயமென்று காட்டுகிருர் (எம்பெருமானையித்ராதியால்) நான்
காணப்பெற்றேனென்று அவனுடைய ஸளஸ்ரீஷூத்தை ஷூயீகரி

ப்ப—லகா வெண்ணிக்கொள்ளும்படியான வென்றபடி. கருங்
குஞ்சி-நீலகுஞ்ஜவாயத்தையுடையனை,குஞ்சி-கேஶபாஶம்,
சுடர்முடி - தேஜோமயகிரீடனை, எங்களண்ணல் தோற்றம்-
ஸஷஸஷாதிபுடைய ஷாகாஶமானது, ஸஷஸஷாதிஶேஷமான
ஶஜீயஜ்ஞாநமானதென்றபடி. திரியுங்காற்றோடு - ஸஞ்சாரஸ்ரீலமா
னவாயுவோடே, அகல்விசும்பு- விஶாலமாகநமும், திணிந்தமண்—
கடிநீஹஷத ஹஷதியும், கிடந்தகடல்- ஏகதேஶஷஸ்திதமான
ஸமுத்ரமும், "தேவொஷயஸாமாஸநிருத்திஃ" இத்ராதியிற்படி
யே ஷயமேதஷிகஷதிபாதேயிருந்த ஸமுத்ரமுமென்றபடி.
எரியுந்தீயோடு - ஜஷநஸ்ரீலமான அக்நியோடே, இருசுடர்-இரண்டு
தேஜஸ்ஸுக்களும், உதூ ஸஷியஷருமென்றபடி. தெய்வம் – தேவ
ஜாதியும், மற்றும் - மநுஷ்யரும், மற்றும் - திர்யக்ஸ்தாவரமும்
முற்றுமாய் - உக்தமான க்ருத்ஸ்நமுமாயிருக்கிறது; தம்முடைய

மூ—தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையா னவனொருமூர்த்தியா
ய்ச்* சிற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கீழ்ப்புகநின்றசெங்க

ஆ—(தோற்றம்) ஜந்மநாஶாதிஷட்பாவவிகாரஶூந்யனாய், ஜந்மமரணாதிதோஷயுக்த உபயலிங்கங்களுக்கு நியந்தாவாய், ஶுத்தஸத்வவிக்ரஹவிஶிஷ்ட ஸுஶீலனாய், ஹிரண்யவிஷயநிரவயநிர

இ—க்கிறானென்று ஸம்கதியும்ஸூசிதமெ.* ॥௫॥

✳ அரும்பாட்டு. ✳

தோற்றக்கேடவை யிலலவ னென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஜந்மாத்யாதியால்) ஆனால் உடையானென்றது வ்யாஜமாக மன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாத்யாதியால்) விஶ்வாமித்ரஸ்ரீராமஜந்மாதிகளும் சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. ஒருமூர்த்தியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேச்சயாத்யாதியால்) ஒருமூர்த்தியென்று லோகவிலக்ஷணமும் சொல்லுகையாலும் சிற்றத்தோடென்கிற ஸௌசீல்யத்தாலும் மூர்த்திரூபம் ஸ்வவிக்ரஹம் ஸவசரமென்றுகருத்து. சிற்றதோடித்யாதி நின்றஉத்தரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஹிரண்யாத்யாதியால்)செங்கண்மாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப—ஜந்மநாஶாதிதோஷரஹிதனானஎம்பெருமானை நிரந்தரமாக விஷயீகரியாநின்றதென்கிறவிவ்வஸ்தாவிஶேஷத்தாலே - எங்கள், அண்ணல்தோற்றம் திரியும்காற்றுமுதலானகூறுகளுமாயிருக்கிறதென்றுஉபதேசித்தபடி. “ஜயாஸ்தவாரூடம் ஸநாதநம்” “ஜய.ஸிஸிதாஸயாம்” என்கிற ஶ்லோகங்களைப் போலே இப்பாட்டென்றுகண்டுகொள்வது.* ॥௫॥

தோற்றக்கேடவை- ஜந்மநாஶங்களாகிற அந்ததோஷங்களை, தோற்றம் - ஆவிர்பாவம், ஜந்மமென்றபடி. கேடு - நாஶம், இல்லவன் - இல்லாதவன், உடையான் - தோற்றக்கேடுகளையுடையவன், அவன் - அப்படிப்பட்டவன், ஒருமூர்த்தியாய் - லோகவிலக்ஷண விக்ரஹனாய், ஸ்வவிக்ரஹ விஶிஷ்டனென்றபடி. சிற்றதோடு-க்ரோதத்தோடேயிருக்கச்செய்தே, அருள்பெற்றவன் - க்ருபாவிஷயனான் ஶ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானென்றபடி. அடிக்கீழ்புக-தன் ஶ்ரீபாதச்சாயைக்கீழ்ப்புகும்படி, நின்ற - ஸாவதானனாய்நின்ற, செங்கண் -

மூ— ஸ்மல்* நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலியுறலாகிநின்றவெம்
வானவ* ரேற்றையேயன்றிமற்றொருவரையானிலேனெ
ழுமைக்குமே* ॥௬॥

ஆ— கைங்கர்யத்திலே யத்யந்தாபிநிவேசியாயிருக்கச்செய்தே ஆஸ்ரிதனான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான் கூசாதேசென்று திருவடிகளின்கீழே புகலாம்படி யவனுக்கு ஸுலபனும், சர்வேஸ்வர ஜநித நிரதிசயப்ரீதியாலே ஆதாரகமொவராணுமிருந்த வெம்பெருமான் அயர்வறுமமரர்களுடைய ஸகலகரணங்களுக்கும் போக்யமானாப்போலே என்னுடைய ஸகலகரணங்களுக்கும் போக்யமானான்; இனிபாஹ்யமாக விவனல்லதெனக்கு மற்றொருபாஸ்யமில்லையென்கிறார். * * ॥௬॥

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ப்ரேக்ஷ்யாதிபதல்) வானவரேற்றையென்றது ஜ்ஞாநாஸ்யமென்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஸகலகரணங்களுக்கும் போக்யமென்றது நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலியுறலாகிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம். என்னுடையவென் ஸகலகரணங்களை விசேஷித்தது எம்பெருமான் என்றவதிந்துந்தாத்பர்யம். எழுமைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாஹ்யமாகவின்று) மற்றொருவரையானிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) அநந்யப்ராப்யனான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு கைங்கர்யதசையிலும் ஸுலபனுமிருந்தபடியைக்கண்டு நானநந்யப்ராப்யனேன் ஆதலால், அவன் ஸதா ஸுலபனாகவேணு

ப— ஸ்வஸ்த்தாலே ஸாமாநாதிகரண்யம், மால் - வ்யாமோஹன் ஸ்வஹாஸவிஷயத்திலென்று கருத்து. நாற்றத்தோற்றவித்யாதி ஆரமயாசி வஸ°. நாற்றம் - கந்தம், தோற்றம் - ரூபம், சுவை - ரஸம், ஒலி - சப்தம், உறல் - ஸ்பர்சம், ஆகிநின்ற - இவையெல்லாமாய் நின்றவனை, வஸரங்களுக்கும் போக்யனானவென்றபடி, எம்வானவரேற்றையேயன்றி - ஸ்வஸ்தியனான நித்யஸூரி நிவஹஸேஸ்வரனையொழிய, எழுமைக்கும் - ஸகலஜந்மங்களிலும், யான் - நான், மற்றொருவரையிலேன் - அந்யரையுடையேனல்லேன், அந்யரை ப்ராப்யமாகவுடையேனல்லேனென்றபடி. ॥௬॥

மூ—எழுமைக்குமெனதாவிக்கின்ன முதத்தினையெனதாருயிர்*
கெழுமியகதிர்ச்சோதியை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை*
விழுமியவமரர் முனிவர்விழுங் குங்கன்னற்கனியினைத்*

ஆ—(எழுமைக்கும்) எற்றைக்குமெனக்கு ஸுகஹேதுவாய் உஜ்ஜ்வலமேனியைக்கொண்டு நிற்கையாலே ஸௌந்தர்யத்தை யுடையனாய், விழுமியவமரர் முனிவர்விழுங்குங் கன்னற்கனியனு மிருந்துவைத்தெனக்குஸாத்ம்யமாயிருக்கிற விக்ரஹவிசிஷ்ட னாயிருந்தவெம்பெருமானை அரியனென்றுகூசாதே தொழுங்கோள்

இ— மென்றிருக்கில் நீங்களுமநந்யப்ரயோஜநராகுங்கோளென்று காதயருளிச்செய்கிறார்; இத்தாலேவஸமதியுமாயிற்று. ||௮||

✻ ஏழாம்பாட்டு. ✻

எழுமைக்கு மெனதாவிக்கின்னமுதத்தினை யென்கிறதற்குக் காதயருளிச்செய்கிறார் (எற்றைக்குமித்யாதியால்) எற்றைக் கும் - ஸர்வகாலத்திலும், எனதாருயிர் கெழுமியகதிர்ச்சோதியை யென்கிறதற்குக் காதயருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜ்வலமேனியித்யா தியால்) மணிவண்ணனை யென்கிறதற்குக் காதயருளிச்செய் கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) தூயமனத்தராயென்கிறதற்குக் காத யருளிச்செய்கிறார் (அரியனித்யாதியால்) இத்தாலேஇச்சொ ன்ன ஸௌலப்யஜ்ஞாநத்துக்கு ஹேதுமாக கூசாமையை விதிக்கிறு ரென்று ஸமதியும் ஸித்திவிசேஷம். இறையுநில்லா துயரங்களேயெ

ஸ—எழுமைக்கும் - ஸதா. எனதாவிக்கும் - ஜ்ஞாதாவுக்கு, இ ன்னமுதத்தினை - ஸ்வாத்வம்ருதமான, இதுகுடக்கூத்தனுக்கு விசேஷணம். எனது - ஸ்வமான, ஸ்வீயதேஹஸம்பந்தமானவென் றபடி. ஆருயிர் - த்ருடமானவாத்மாவோடே, விஷயாந்தராநாஸ க்தமானவாத்மாவோடேயென்றபடி. கெழுமிய - ஸம்ஶ்லிஷ்டனை கெழுமுகை - சேருகை, கதிர்ச்சோதியை - கிரணஸமிதஜ்யோதி ஸ்ஸான, உஜ்ஜ்வலவிக்ரஹனென்றபடி. விழுமிய - ஶ்லாக்ய ரான, அமரர் - நித்யஸூரிகள், முனிவர் - முமுக்ஷுக்கள், விழு ங்கும் - அநுபவிக்கிற-போக்யஸ்வரூபமானவென்றபடி. கன்னற்க னியினை - மாதுர்யஸமன்விதமான, கனிஸ்வாதுவைப்போலே ஆன ந்தத்தை யும். மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை - ஸதா. தூயமனத்தராய்-

மூ—தொழுமின்றூயமனத்தராயிறையுநில்லா துயரங்களே* ॥எ॥
துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாயவையல்லனாய்* யுயர்நி
ன்றதோர்சோதியாயுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான்றன்னை* யபர
....

ஆ—தொழ உங்களுடைய ஸம்ஸாரது:க்கங்களும்போமென்கிறார். ॥
(துயரமேதரு) ஸ்வாபிமதவர்ணாவஸரத்வேஷனாய், அ
கர்மவச்யனாய், நிரவதிக தேஜோவிசிஷ்டனாய், ஸகலலோக
ரக்ஷகனாய், ஸ்வாச்ரிதஜநங்களை யநேகம்காரர் அபாயமாதபடி யவர்
களை ரக்ஷித்தருளும் ஸ்வபாவனாய், அவர்களோடே ஸ்நேஹமாக ஸம்
ச்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமிருந்த தயரதற்கு மகன்றன்னையன்றி ம
....

இ—ன்கிறதை விவரிக்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால்) ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

துன்பவின்பவினைகளாயென்கிற ஸர்வேச்வரத்வத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபிமதாதியால்) அவையல்ல
னென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அகர்மவச்யனென்று) அபரவா
ங்கு நமன்றமர்க்கருநஞ்சினை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸ்வாச்ரிதாதியால்) அச்சுதன்றன்னை யென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்)
....

ஸ—ஸாத்விகநராய், உதக்ரஸம்ஸாரஹிதநராயென்
றபடி. தொழுமின் - தொழுங்கோள், துயரங்கள் - து:க்கங்கள்,
இறையும் - லேசத்தும், நில்லா - நசித்துவிடும். * ॥எ
துயரமேதரு - து:க்கைகதாநமான ஸம்ஸாரங்களான, துன்பவின்ப
வினைகளாய் - து:க்கஸாதநகர்மங்களாய், ஸர்வேச்வர
னாகளாயென்றபடி. துன்பம்-து:க்கம், இன்பம்- ஸுகம், வினை-
கர்மம், ஸர்வரும் து:க்கோபகர்மாதிகளாலே து:க்கைக
ராயிருப்பர். அவையல்லனாய் - அந்த ஸர்வேச்வரஹிதனாய்,
உயர்நின்றது - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருந்த, ஓர்சோதியாய் - விலக்ஷணஜ்யோதிஸ்ஸாய், ஸாக்ஷாத்விக்ரஹ தேஜோவிசிஷ்டனாய்
என்றபடி. உலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான்றன்னை - லோகஸப்தகங்களை
யுமுண்டுமிழ்ந்தவனையென்றபடி. அபர-ரோஷிக்கும்படி, வெதநர்
த்வேஷிக்கும்படி. வாங்கு-ஸ்வாநநனவர்க்குமவனான, தத்ஸ்தாந

மூ—வரங்குநமன்றமர்க்கருநஞ்சினையச்சுதன்றன்னைத்* தயரதற்கு மகன்றன்னையன்றிமற்றிலேன்றஞ்சமாகவே* ||அ||

ஆ—ற்றிலேன்றஞ்சமாக நீங்களுமாஸ்ரயிங்கோளென்கிறார். ||அ||
(தஞ்சமாகிய) எம்பெருமான் திருவவதாரம்பண்ணி ஸம்ஸாரிகளைப் ரக்ஷித்தருளுகிற க்ருத்தி ஞாதவப்பெற்றிலோம் ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு நமக்குவொருவா மன்று, ஆனபின்பு இங்ஙனே யவனை யாஸ்ரயிக்குமடியென்னில்;

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களும் த்ராவிடியால்) ஸஹஸ்ரவேதவசஸாம் கீழே ராமக்ருஷ்ண ந்ருஸிம்ஹாத்யவதாரங்களைச் சொல்லிவைத்தில்தான் தஞ்சமாகப்பற்றினது ராமாவதாரமென்று ஸவிஸ்வாஸத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று திருவுள்ளம். இத்தாலே ஸம்மதியுமாய்த்து. இப்படியே பூர்வாசார்யர்களெல்லாரும் சில வேதிஹ்யங்களும் சொல்லிக்கொண்டு நிர்வஹித்தார்கள். * * * ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ராமாவதாரமே ஸமாஸ்ரயணீயமென்று நிர்த்தாரணம்பண்ணி யநந்தரமே நெஞ்சினால்நினைப்பான் யவனவனாகுமென்று நெஞ்சாலே நினைத்த ரூபமெல்லா மாஸ்ரயணீயமென்கை விரோதமன்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானி த்ராவிடியால்) ப்ரத்யக்ஷித்தாலல்லது ஸமாஸ்ரயணம் ஸாதனமன்றென்று பாவாபிப்ராயம். ஆழ்வாரைப்போலே யெங்களுக்கு யோமஸக்தியுமில்லையேயென்று காட்டிக்கொள்ளுகை. அவதரித்த காலத்தில் ஞாதவப்பெற்றிலோமென்று சோகிப்பார்க்குச் சொல்லுகிறாரென்றதாய்த்து. ஆனால் மநுஷ்யபோஜநாதன விவர்களைக்குறித்து நினைத்ததெல்லா மாஸ்ரயணீயமென்னக்கூடுமோ? ப்ரதிவா

ப—வஸாரிகளானவென்றபடி. நமன்றமர்க்கு - யமபடர்க்கும், நமன் - யமன், தமர் - ஸ்ருத்யர், அருநஞ்சினை - ஆஜந்மவிஷமான, யமபடநிரா ஸகனானவென்றபடி. அச்சுதன்றன்னை - அச்யுதனை, தயரதற்குமகன்றன்னையன்றி - தசரதனுக்கு புத்ரனானவனைத்தவிர, மற்று - அந்யத்தை, தஞ்சமாகவிலேன் - ஸரணமாகவுடையேனல்லேன். * * * ||அ||

மூ—தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடுதானுமாயவையல்லனாய்* யெஞ்ச
லிலமரர்குலமுதல்மூவர்தம்முள்ளுமாதியை* யஞ்சிநீருலக
த்துள்ளீர்களவனிவனென்றுகூழேன்மின்*

ஆ—ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் ரக்ஷகனாய், காரணபூதனு
மாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், ஸ்ரீ ஸர்வலோகதேவதைக
ளிலும் ரக்ஷகனாய் பிதாவுமாய் மாதாவுமாய் தானுமாய் மற்றுமெல்
லாருமாயிருந்த வெம்பெருமானையுகந்தருளப்பண்ணியாயிருப்பது

இ—"ஸாநமேவம் நீச" என்கிறதில்லையோ? என்ன பாட்டை ஸ்ரீஸ்வா
மி அவதாரோபமாக வுரைக்கக்கோலி மூவர்தம் முள்ளுமென்கி
றதையுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிசப்தத்தால்) ஆதியென்கிறதை யுரை
க்கிறார் (காரணசப்தத்தால்) எஞ்சலிலமரர்குலமுதலென்கிற
தையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமிசப்தத்தால்) அவையல்லனாயென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யம் பண்ணிச்செய்கிறார் (மற்றுமிசப்தத்தால்)
"ஸர்வாதிகாரவஸ்த்ரணம்ஸ்வாஹ்ருதி:" என்கிறதையுமாமென்
றபடி. த்ருதீயபாதத்திலபிப்ரேதமான வஸ்துத்தைப்ரவிச்
செய்கிறார் (உகந்தருளசப்தத்தால்) உகந்தருளப்பண்ணியென்

ஈ—தஞ்சமாகிய - ரக்ஷகராயிருக்கிற, தந்தைதாயொடு - பி
தாமாதாக்களோடே, தானுமாய் - மாதாபிதாக்களுமாய் தானு
மாய் என்றபடி. ஹிதகாரியும் ப்ரியகாரியுமாய் ஒருவன்தான் த
னக்குச்செய்யும நன்மையைச்செய்யுமவனு யென்றபடி. அவைய
ல்லனாய் - தத்வதிரிக்தவ யாவுமாய், எஞ்சலில் - ஸங்கோசர
ஹிதரான, ஜ்ஞாநாதிஸங்கோசரஹிதரானவென்றபடி. எஞ்ச
ல் - ஸங்கோசம், அமரர் - ஸூரிகளுடைய, குலமுதல் - காரண
பிரதானகனை, குலம் - ஸமூஹம், மூவர்தம்முள்ளும் - மூ
வருள்ளாகிற, ப்ரஹ்மாதிதேவர்களாலே ப்ராதிக்கப்படுகிறவெ
ன்றபடி. உள்ளுமை - ப்ராதிக்கை, ஆதியை - காரணபூதனை,
குறித்து - உத்திஸ்யதே. உலகத்துள்ளீர்கள் - லௌகிகரான
னீங்கள், அஞ்சி - பரத்வத்தைக்கண்டு பயப்பட்டு, அவன் - அ
ந்த ஸர்வாங்கஸாமர்த்யவிசிஷ்டனைன், இதுஸாமிப்ராயம். இ
வன் - ஸர்வாங்கஸவிசேஷக ஸம்விசிஷ்டன், இது காரண
மூலம், ஸர்வாங்கஸாமர்த்யவிசிஷ்டனவனே வென்றபடி. என்று

மூ—நெஞ்சினால் நினைப்பான் யவன் அவனும் நீள்கடல்வண்ணனே *

அ— நாமவனுக்கொரு ரூபத்தை ஸங்கல்பித்தால் அது அவனுக்கு ரூபமாமோ? ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் யாதொரு ரூபத்தை யுடையனாய்க்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிறான்? அதுவன்றோ? அவனுக்கு ரூபமென்னில், அஞ்சிறுலகத்துள்ளீர்காள் இப்படி ஸம்சயிக்கவேண்டா, யாதொன்றையவனுக்கு ரூபமாக நினைத்தீர்கோள் அத்தையேயவன் திவ்யரூபமாகக்கொண்டருளுமென்கிறார்.

இ— திருவுள்ளக்ஷேபண்ணியென்றபடி. அவனிவனென்று கூழேன்மினென்றது சஜாதீயக்ஷேபமன்றோ? வென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (நாமித்யாதியால்) ஒரு ரூபத்தை யென்றது ஆக்ருதிவிம்பத்தையென்றபடி. ரூபமோ யென்னுமளவாலே இவன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸூசிதம். எங்ஙனேயென்னில்; ஸ்வாதந்த்ர்யதசையிலே காணலாம். இவனென்றது காகாஸுரனென்றதாயிற்று. ஸ்ரீவைகுண்டத்யாதிஸ்தான வதாரிகாவாக்யவிசேஷத்தாலே அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸூசிதம். அதுவும் மேலே காணலாம். கூழேன்மினென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்சயிக்கவேண்டாமென்று) நெஞ்சினால் நினைப்பான் யவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாதொன்றையித்யாதியால்) யாதொன்றையென்றது - ஸாவர்ணரஜதாதி விம்பங்களில் யாதொன்றையென்றபடி. "ஸ்வபக்தாபீஷ்டகீசம் ஸாவர்ணரஜதாதிஷு" இத்யாதிவசனமனுஸந்தேயம். அவனுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதியால்) திவ்யரூபமாகவென்றது - திவ்யரூபவத் அப்ராக்ருதரூபமாகவென்றபடி. "விம்போக்தத்ராக்ருதாவிம்பே" ஸந்நிதாஸ்யாமிஸர்வதா" இத்யாதிவசனம். ‖ சு ‖

ஸ—கூழேன்மின் - இப்படி ஸம்சயியாதேகொள்ளுங்கோள், கூழ்ப்பு - ஸம்சயம், நீள்கடல்வண்ணன் - விசாலஜலதிஸ்வபாவன், கவலீ[illegible] வானவனென்றபடி. அவன் - யதிமஹாவி[illegible], நெஞ்சினால்நினைப்பான் - உங்களுடைய ஸங்கல்பத்தாலே விதிக்கப்பட்டான், திருவுள்ளக்ஷேபகாலத்திலே [illegible]க்கப்பட்டானென்றபடி. அவனும் - தமிழ் [illegible]வன். ‖ சு ‖

மூ— கடல்வண்ணன்கண்ணன் விண்ணவர்கருமாணிக்கமெனதா
ருயிர்* படவரவினணைக்கிடந்தபரஞ்சுடர்பண்டுநூற்றுவ*
ர்டவநப்பட்டை-மங்க வைவர்கட்காகி வெஞ்சமத்தன்றுதேர்*

ஆ—(கடல்வண்ணன்) ஸமுத்ரஸ்வபாவனாய், அயர்வறும
ரர்களுக்கு ஸாத்யமாய், நாகபர்யங்கசாயியா யிருந்துவைத்து
ஷ்வஸ்வரூபஸம்பத்தினாலே எனக்குப்ராணனாய் ஷட
யோதநாதிகள் ஸமஸ்தமாக நசிக்கும்படி பாண்டவர்க

பத்தாம்பாட்டு.

இ—கடல்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸ
முத்ரவத்யாதியால்) கருமாணிக்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்
மருளிச்செய்கிறார்(ஸாத்யமாயென்று) படவரவினணைக்கிடந்த
என்கிறதை உரைக்கிறார் (நாகமெத்யாதியால்) கண்ணன் என்கிற
தற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வத்யாதியால்)
எனதாருயிரென்கிறதையுரைக்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) ப்ரா
ணனென்றது - ப்ரியதமனென்றபடி. நூற்றுவரென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஷடயோதநாதியென்று) படைமங்கவென்கிற
தை யுரைக்கிறார் (ஸமஸ்தமித்யாதியால்) ஐவர்கட்காகியெ
ன்கிறதை யுரைக்கிறார் (பாண்டவர்களுக்காகவென்று) தேர்கட

ஈ— கடல்வண்ணன் - ஸமுத்ரஸ்வபாவனை, விண்ணவர்கரு
மாணிக்கம் - ஸூரிகளுக்கு நிரதிசயமான, ஸாத்யமான என்
றபடி. படவரவு - பணாசாலியான நாகம், ஸஹஸ்ரபணத்தா
லே விகஸிதமானயான நாகமென்றபடி. அரவினணை - நாக
சயனத்தின்மேலே, கிடந்த - சயித்தனான, பரஞ்சுடர் - ரஜதகிரி
யின்மேலே மரகதகிரிபோலே அதிசயித தேஜஸ்ஸனான, எனதா
ருயிர் - மதீயப்ராணனான, பண்டு - பூர்வகாலத்திலே, நூற்
றுவர் - சதஸங்க்யர், ஷடயோதநாதிகளென்றபடி. அடவரும்-
ஹிம்ஸிக்கவருகிற, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை, படை - ஸேனை,
நூற்றுவரும் தசஸேனையுமென்றபடி. மங்க - நசிக்
கும்படி, ஐவர்கட்காகி - பஞ்சபாண்டவர்க்கு ரக்ஷகனாய்,
வெஞ்சமத்து - உக்ரமானஸமரத்திலே, அன்று - அந்த ஸமய

மூ— கடவியபெருமான்கனைகழல் காண்பதென்றுகொல்
கண்களே* ॥ம॥

கண்கள்காண்டற்கரியனைக் கருத்துக்குநன்றுமெளியனை*

ஆ— னுக்காக ஸாரத்யவ்ருத்தி பண்ணியிருந்த எம்பெருமானுடைய திருவடிகளையன்றோ? என்னுடைய கரணங்கள்காண்பதென்கிறார். * * * * * ॥ம॥

(கண்கள்) அயர்வறுமமரர்களுக்கருள் செய்யுமாப்போலே

இ—வியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரத்ய ஐத்யாதியால்) கண்களென்றது உபலக்ஷணமென்கிறார் (கரணங்களென்று) இனிமேல் முடியானிலே ஸர்வகரணங்களும் முக்கணிக்கிறவென்று ஆழ்வார் தாமே விவரிக்கையாலே இது உபலக்ஷணமாகவேணுமென்று கருத்து. காண்பது - அநுபவிப்பது, ப்ரத்யக்ஷமான ஸௌலப்யகாஷ்டாவஸரம் நிவ்ருத்தமாய்க்கைபொழிந்தவாறே பரவி வானவரென்கிறபாட்டிலே ப்ரஸித்தமான க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்தை ஸ்மரித்து அவன் திருவடிகளை அநுபவிக்க வாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்தது. ராமஜநநத்தை ஸவிஷாதமாகக் கீழேசொல்லி இங்கே க்ருஷ்ணனை யாசைப்படுகைகூடுமோ? வென்னில்; ஐக்ஷ்வாகவம்ஶ்யரை க்ஷத்ரியஸாமாந்யாதிகளிலே ப்ரேரிக்கை யோக்யமல்லாமையாலே பெருமாளுடைய ஸௌஶீல்யஸௌலப்யங்களும் ஸர்வ நவரியாஹத்தைப் பெறமாட்டாதே கிடந்தாப்போலன்றிக்கே க்ஷத்ரியஸாமாந்யாதிகள் செய்யப்பெற்றவதத்தாலே க்ருஷ்ணனை யாசைப்படுகிறாரென்பார்கள். ॥ம॥

நிகமனம்.

வானவரீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஆயர்

ப— யவிஷேஷத்தை யநுபவிக்கப்பிறந்த ஸாத்யஸம்ருதிகளுடைய காலத்திலே, தேர்கடவியபெருமான் - அர்ஜுநரதத்தை நடத்தின ஸாரதியுடைய, கனைகழல்-த்வநிக்கிற ஆபரணங்களை, வீரகடகத்தாலே த்வநிக்கிறவென்றபடி. கண்கள் - நேத்ரங்கள், என்றுகொல்காண்பது - ஸேவிப்பது, ॥ம॥

கருத்துக்கு- நெஞ்சுக்கு, நன்றும்- ஸம்யக்காக, எளியனை -

மூ—மண்கொள்ஞாலத்துயிர்க்கெல்லாமருள்செய்யும் வானவரீ
  சனைப்* பண்கொள் சோலைவழுதிநாடன் குருகைக்கோன்
  சடகோபன்சொல்* பண்கொளாயிரத்திப்பத்தாற்பத்தராக
  க்கூடும்பயிலுமினே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஸர்வேச்வரன் ஸகலஸ்ருஷ்டிக்குமருள்செய்யும்ஸ்வபாவனு
யிருந்துவைத்து என்னுடையகருத்துக்கு நன்றுமெளியனுப் என்
கண்கள் காண்டற்கரியனுயிருக்கவெம்பெருமான்விஷயமான வித்
திருவாய்மொழி வல்லார் ஸ்ரீவைஷ்ணவராவர், இத்தைச்சொல்லுங்
கோளென்கிறார். * * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—வருமிக்ருதியால்) மண்கொளிக்ருதிக்குத தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸாத்விகக்ருதியால்) பத்தராகக்கூடுமென்கிற
தையுரைக்கிறார் (வைஷ்ணவராவரென்று) பயிலுமினேயென்கி
றதையுரைக்கிறார் (இத்தைபிக்ருதியால்) ॥கக॥

ம—வாயவனுப்,கண்கள்காண்டற்கு - நெருங்கவாலேகாண்
கைக்கு, அரியனுப் - ஸக்யமல்லாதவனுப், மண்கொள்ஞாலத்து -
ஸ்வப்ரயோஜனமான போகத்திலே, ஸ்ருஷ்டியிலென்றபடி. உயிர்க்
கெல்லாம் - ஆத்மாக்களுக்கெல்லாம், அருள்செய்யும் - க்ருபைப
பண்ணும் ஸ்வபாவனை தவிரா மல்வனவென்றுகருத்து. வான
வரீசனை, உத்தம்ஸோஷி. பண்கொள்சோலை - மாதுர்ய
கோஷ்டநமாதிபான, ஹ்ருதமாநலிகூஷம். வழுதிநாடன் -
வழுதிவளநாட்டையுடையரான, குருகைக்கோன் - ராஜகா
யிவகிரான, சடகோபன்சொல் - சடகோபனுடைய சொல்லா
ன, பண்கொளாயிரத்து - மாதுர்யயுக்தமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்
பத்தால் - இந்தஸங்கத்தாலே, பத்தராககூடும் - ஸத்ராவையடைக்
கும், பயிலுமினே - அப்யஸியுங்கோள். ॥கக॥

ஜகந்மோஹநாஷ்டநமயிஸ்ரீதேதோத
ராஜாநுஜஹாஸதேஸிகாயநம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:

(செய்யதாமரைக்கண்ணனாய்)

பத்மாக்ஷம் பாபஹர்த்ரு மணிருசிமமராதீஶவந்த்யம்
த்ரிவக்ஷம் தத்தாத்யக்ஷச்சடைஶ்ரீ ஸாமயுதி கசகோடீரம்
ஸாமகண்டாவ்யயாதம் ! ஶாஸ்த்ராஸ்வாத்ய ஸ்வஸாரம்
பரஜடப்ரயந்தம் ஸக்ருத்யவ்ருத்திஸாத்யம் நீரஜாஸ்வாதிஷ
வ்ருத்திம்ஸமிதநாதேஷு ஜ்ஞைரந்வோசே நமோநாக்ஷ: ॥ ௧௫ ॥

(பத்மாக்ஷ:) செய்யதாமரைக்கண்ணனாய் - அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கண்களையுடையதுமாய், (பாபஹர்த்ரு) பாவநாசனை - பாபங்களையெல்லாம் போக்கவற்றாய், (மணிருசி) மணிவண்ணனை - நிகரில்லாத நீலரத்நத்தினுடைய நிறத்தையுடையதுமாய், (அமராதீஶவந்த்யம்) வானவர்தம்மையாளுமிசாநி - தேவாதிபதிகளான ப்ரஹ்மாதிகளாலே விஶ்லிக்கப்படுகிற திருவடிகளையுடையதுமாய், (தத்தாத்யக்ஷச்சடைஶ்ரீஸாமயுதி கசகோடீரம்) கரியபல்கருங்குஞ்சியெங்கள் சுடர்முடியண்ணல் - அழகிய திருக்குழலின் ஶோபையோடே சேர்ந்த திருவபிஷேகத்தை யுடையதுமாய், (ஸாமகண்டாவ்யயாதம்) சிற்றஞ்சோட நள்ளெபற்றவ னடிக்கீழ்ப்புகநின்ற செங்கண்மால் - ஹிரண்யன் பக்கல் சீற்றமெல்லாமிருக்கச்செய்தே ஸத்ரான ப்ரஹ்லாதனுக்கு கிட்டலாம்படியான திருவடிகளையுடையதுமாய், (ஶாஸ்த்ராஸ்வாத்யஸ்வஸாரம்) விழுமியவமரர்முனிவர் விழுங்கும் கன்னற்கனியனை - வைதிகத்தமரராலும் முனிவராலும் கன்னல்போலும் கனிபோலு மநுபவிக்கப்படுவதுமாய், (பரஜடப்ரயந்தம்) அபரவாங்கு நமர்க்கருங்கெஞ்சினை - அறிவுகெடும்படி ஐஶ்வர்யமெய்பப்பண்ணும் பரஜடர்கள் கிட்டவொண்ணும்படி அவர்களுக்கருங்கமாய், (ஸக்ருத்யவ்ருத்திஸாத்யம்) நெஞ்சினால்நினைப்பான் யவனவனாகும் - ஆஸ்ரிதர் ஸங்கல்பிலே பாவித்தபடியே ஸர்வருமாய், (நீரஜாஸ்வாதிஷவ்ருத்தி) கடல்வண்ணனிந்த்ராதி - நித்யஸூரிகளுக்கு ஸேவ்யமாய்த்திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளியும், ஊமெயாயநாதிகள் நாதுபெரும தங்கள்

ஈடு— கா—ஸேநயோருபயோர்மத்யே நிற்கும்படி பாண்டவர்களுக்குத் தேரை நடத்தியருளியும், இப்படி நிர்ஹேதுக ஸமாஸ்ரயணீய சேஷ்டாவ்யாபாரத்தையுடையதுமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனாய் ஸர்வாவதாரஸாரஸ்யனான எம்பெருமானை "செய்யதாமரைக்கண்ணன்" என்கிற தசகத்திலே ஆழ்வார் தெளியவருளிச்செய்தாரென்கிறார்.॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(பயிலுஞ்சுடரொளி) இப்படி எம்பெருமானுடைய நிரவதிக ஸௌலப்யாதிகுணாநுபவஜனித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸர்வசேஷவ்ருத்திகாஷ்டாரூப ஸர்வவிதசேஷைக ஸாரராய் அந்த ஸர்வவிதசேஷத்வம் தமக்கு ப்ராப்யமென்கிறார்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ப்ராப்தாப்ராப்தமான பரமசேஷத்வம் நிவ்ருத்தமானபின்பு ஒழிவில்காலமெல்லாமென்று ப்ரார்த்தித்தபடியே இன்னும் ஸர்வசேஷவ்ருத்திபண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க அத்தைவிட்டுச் சிலரைத்தமக்கு ஸ்வாமிகளாக சொல்லத்துடங்குகை அஸம்பந்தமன்றோ? தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே என்றிருக்கிற இவர்க்கு அந்யசேஷத்வம் விருத்தமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிப்ப்ரதியால்) இங்கே ஸர்வசேஷத்வம் பரமைகாந்தித்வம். சிஷ்டப்ரஸ்துதமான ஸர்வப்ராதிஸ்ய யத்திலே ஈடுபட்டு இவனுடைய தாஸதாஸர்க்கும் தாஸனேனென்றநுஸந்தித்தகை ஸம்ஸாரத். "த்வத்தாஸதாஸகணதாஸ ஸ்ரீ திரஸ்யபிகாஸவெக, ஜாநீகாதைவதமேதம்" என்கிற ஸர்வதர்சி ப்ராயத்தைப்பார்த்தால் இப்ஸர்வசேஷத்வம் ஸர்வசேஷத்வ காஷ்டாரூபமாகையாலே தனக்கேயாகவென்றிவர் நிஷ்கர்ஷித்த தப்ராப்யத்தில் ஸாரமாகையாலே விரோதமுமில்லையென்று கருத்து. இத்தால் பரிதாஸ்யவஸ்தநதவென்கிறஸர்வலக்ஷணம்

மூ— பயிலுஞ்சுடரொளிமூர்த்தியைப்பங்கயக்கண்ணனைப்*
பயிலவினியநம்பாற்கடற்சேர்ந்த பரமனைப்* பயிலுந்திருவுடை
யார்யவரேலுமவர்கண்டீர்* பயிலும்பிறப்பிடைதோறெம்

அ— பிராட்டியுடைய ஜந்மஸ்தாநமாகையாலே திருப்பாற்கடலைத் தனக்கு ப்ரியமான வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய் ஸர்வலோகநாதனையும் ஸர்வஶேஷவிக்ரஹஸ்தனாய், நிரதிஶயதீப்தியுக்தனாய், திவ்யரூபனாய் பங்கயக்கண்ணனுமிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஜ்ஞாநஸம்பத்ஸம்ருத்திகாரிதஹர்ஷவஸ்ஸ்வத்தை யுடையார் ஆரேனுமாகிலும் அவர்கிடீர்நமக்கு ஸ்வாமிகள்என்கிறார். ௧௪

இ—. இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமென்றதாயிற்று. *

* முதற்பாட்டு *

ஸௌலப்யத்திலே ஈடுபட்டுப்பேசுகிறாரென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக ஆஶ்ரயம் பாற்கடற்சேர்ந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) பயிலவினியமென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பயிலுஞ்சுடர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) ஒளிமூர்த்தியென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) பயிலுந்திருவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதியால்) எம்மையித்யாதிக்கு நிஷ்கர்ஷமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்)௧

ஶ— பயிலும்சுடர்- ஸஞ்சாரதீப்திகனை, பயிலுகை-ஸஞ்சிக்கை, ஒளிமூர்த்தியை-திவ்யதேஜோவிக்ரஹனான, ஶோபாஸஹவிக்ரஹனான என்றபடி. பங்கயக்கண்ணனை - பங்கயக்கண்ணனை, பயில - ஸஞ்சிக்க. ஸம்யோகம்யவிஷயம் பண்ணப்பண்ணவென்றபடி, இனிய - போக்யனை. நம்- ஸ்வாமியனை, பாற்கடற்சேர்ந்த - க்ஷீரார்ணவஶாயினை, பரமனை, பயிலும்திருவுடையார்- ஸம்யக்ஸேவிக்கையாகிற ஸ்ரீயையுடையார்,யவரேலும் - ஆராகிலும், ஜந்மவ்ருத்தாதிகளால் நிக்ருஷ்டரானாலுமென்றபடி. அவர்கண்டீர், விஶேஷாம்ஶப்ரவர்த்தநார்த்தம் கண்டீரென்றது. பயிலும்பிறப்பிடைதோறு - உத்தரோத்தரம் ஸஞ்சரஜ்ஜந்மகாலந்தோறும். ஸாமாந்யஶேஷகம் ஸஹிக்குமாகில் மோக்ஷத்திற்காட்டில் ஜந்மாந்தரமேயே உத்தேஶ்யமென்றுகருத்து, எம்மையாளும்,

மூ—மையாறும்பரமரே* ॥௧॥

ஆறும்பரமனைக்கண்ணனை யாழிப்பிரான்றன்னைத்* தோளு
மோர்நான்குடைத்தூமணிவண்ணனெம்மான்றன்னைத்*

ஸ்ரீ—(ஆறும்) திருப்பாற்கடலில் நின்றும் ஸ்ரீ தேவகீஸூநுவாக
சதுர்ப்புஜனாய் ஶங்கசக்ரகதாஶார்ங்காதி திவ்யாயுத
பூஷாபூஷணாகார விசிஷ்டனைக்கொண்டு வஸுதேவக்ரு
ஹத்திலே திணைக்குப், ஸகலஸ்வபாவ ப்ரத்யக்ஷனாயிருந்த எம்பெ
ருமானைத் தானுந்தடக்கையுங்கூப்பிப் பணியுமவர்கண்டீர்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ—கண்ணனையென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யத்தைக் காட்டுகிற ஸௌலப்யத்
தை அருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலிருந்தியால்) ஆறும்பர
மனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேவகீ
யால்) தோளுமோர்நானகுடை என்கிறதை ஸமர்த்திக்கிறார்
(சதுர்ப்புஜஸ்வரூபத்தாலே) ஆழிப்பிரான்தன்னையென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶங்கசக்ராதியால்) ஆழியை
ச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. மணிவண்ணனையெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யாதியால்)
கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஸுதே
வக்ருஹாதியால்) இதனால் க்ஷீராப்திஶயநாதிகமான ஸௌலப்ய
த்திலே ஈடுபட்டுப்பேசுகிறாரென்று ஸம்ஶயிக்கவேண்டாவிறே. தூய
ஸ்வபாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸ்வதாதியால்)
தானும்பிறப்பிலிடைத்தோறென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஸ—பரமர் - எம்மையாளத்தக்கஸ்வாமிகள். ॥௧॥

ஆறும்பரமனை - ரக்ஷித்தற்குஉரியனை - ஆழிப்பிரான்தன்னை -
சக்ராயுதபாணியை, உபகாரகனை, ஸர்வோபகாரஸமர்த்தனை. ஓர்
நான்குதோளுமுடை - விலக்ஷணசதுர்ப்புஜங்களையுமுடையவனை,
னை, பரவிஹ்மான சக்ரதாமன்றிக்கே சதுர்ப்புஜத்தை
யுமுடையனாய்க்கொண்டு பிறந்தவனை யென்றபடி. தூ - வசி
ஷ்டனை, ஸ்வபாவத் தூநீசனையென்றபடி, மணிவண்ணனை
எம்மான்தன்னை - ஸ்வாமியான, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை,

மூ—தாளுந்தடக்கையுங்கூப்பிப்பணியுமவர்கண்டீர்* நாளும்
பிறப்பிடைதோறெம்மையாளுடைநாதரே* ॥௨॥
நாதனைஞாலமும்வானமுமேத்துநறுந்துழாய்ப்* போதனை
பொன்னெடுஞ்சக்கரத்தெந்தைபிரான்றன்னைப்* பாதம்ப
ணியவல்லாரைப்

ஆ—நமக்கென்றைக்கும் ஸ்வாமிகளென்கிறார். ॥௨॥
(நாதனை)ஸர்வஸ்வாமியாய் தேவதாந்தராஶ்ரிதருடைய உத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே அவர்களெல்லார்க்கு மோக்ஷந்தன்னைக்கொடுத்தருளும் ஸ்வபாவனைப் திருவாழியாழ்வானாலே ஸ்லாக்யதையுமிருந்த எம்பெருமானைப்பாதம்பணிய வல்லாரைப்

இ—(என்றைக்குமென்று) ஆளுடைநாதரென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வாமிகளென்று) * * * ॥௨॥

* மூன்றும்பாட்டு. *

ஞாலமும்வானமுமேத்தும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவதாந்த்ராதியால்) ஞாலஸ்தரும் மனுஷ்யர்க்கும் வானஸ்தரும் ஆகாஸவாஸிகளுக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. இத்தாலே தாரதம்யம்பாராத ஸௌலப்யாதிஶயத்திலே ஈடுபட்டுப்பேசுகிறாரென்று ஸாமர்த்யஸித்திகை. பொன்னெடுஞ்சக்கரத்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (திருவாழியித்யாதியால்) ॥௩॥

ஸ—தாளும்-கால்களையும், தடக்கையும்-பெருத்தகைகளையும், க்ஷணஸௌஹார்த்தாதிலக்ஷணங்களான வாஹாக்களையுமென்றபடி. கூப்பி பணியுமவர்கண்டீர் - ப்ரணாமம்பண்ணுகிறவர்களே, பிறப்பிடைதோறு - ஜந்மம், நாளும்-தத்ராவஸ்தைதோறும், எம்மையாளுடை - எம்மை தாஸராகவுடையரான, நாதர்-நாயகர். ॥
நாதனை, ஞாலமும் - ஸ்ருஷ்டியும்; வானமும் - ஆகாஸமும், ஏத்தும் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி நின்றவனை, நறுந்துழாய்ப்போதனை - பரிமளிக்கிற திருத்துழாய்வாஸனையுடையவனை, போது - புஷ்பம், போதுடையவன்போதன். பொன்னெடுஞ்சக்கரத்து - ஸ்பர்ஶவிஶேஷமுடைய ஸ்வாமியானவனென்றபடி. எந்தை - நமக்கு ஸ்வாமியான, பிரான்தன்னை - உபகாரகனை, பாதம்பணியவல்லாரை - ஸ்ரீபாதத்தை ப்ரணாமம்பண்ணவல்லவர்களை, வல்லாரை

மூ— பணியுமவர்கண்டீர்* ஓதும்பிறப்பிடைதோறெம்மை
யாளுடையார்களே* ॥௩॥
உடையார்ந்தவாடையன் கண்டிகையனுடைநாணினன்*
புடையார்பொன்னூலினன் பொன்முடியன்மற்றும்பல்கலன்*

ஆ—பணியுமவர்கண்டீர்நமக்கென்றைக்கும்ஸ்வாமிகளென்கிறார் ॥௩॥

(உடையார்ந்த) நிரதிசயபோக்யமாய், நிரதிசயஸௌந்தர்யமாய், நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்யமாய், நித்யமாய், ஸ்வஸம்வேத்யமான திவ்யபூஷணங்களாலே பூஷிதனாயிருந்த

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— வக்ஷ்யமாணத்தில் ஸர்வேஶ்வரதாஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்யாதியால்) ஸமஸ்த பூஷணங்களுடைய ஸ்வாபாவிகப்படி ப்ரகாசகமாகையாலிங்குமப்படி ஸர்வேஶ்வரமென்றுகருத்து நடையாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யத்வாதியால்) பல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வஸம்வேத்யமென்று) பரமபதத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (திவ்ய ம— என்கிறதால் ஔஜ்ஜ்வல்யாதிகுணங்களைத்தவிர்ந்து ப்ரணாமம்பண்ணுகைபரிதுஎன்றுதோன்றுகிறது. பணியுமவர்கண்டீர் - ப்ரணாமம்பண்ணுமவர்காண்பீர், ஓதும்பிறப்பிடைதோறு - சாஸ்த்ரங்களிலே நிஷேத்யதயா ஓதப்படுகிற ஜந்மங்களுடைய அவகாசந்தோறும், பாரமார்த்திகஸம்பந்தமிருக்கில் நிஷேத்யஜந்மமும் உத்தேஶ்யமென்றுகருத்து. எம்மையாளுடையார்கள் - நம்மை தாஸராகவுடையவர்கள். * * * * ॥௩॥

உடையார்ந்த - கடிதடத்துக்கு பர்யாப்தமான, கடிக்கு ஸந்நாஹமானவென்றபடி. உடை - கடி, ஆடையன் - ஆடையையுடையவனான, ஆடை - வஸ்த்ரம், கண்டிகையன் - கண்டிகையையுடையவனான, கண்டிகை - கண்டாபரணமான ஆபரணம், உடைநாணினன் - கடிஸூத்ரவானான, உடைநாண் - கடிஸூத்ரம், புடையார் - பார்ஶ்வவ்யாப்தமான, வாமபார்ஶ்வத்திலே ஊர்த்வபார்ஶ்வத்துக்கெல்லாம் ஸஞ்சாரமானவென்றபடி. பொன்னூலினன் - ஸ்வர்ணயஜ்ஞோபவீதத்தையுடையவனான, பொன்முடியன் - ஸ்வர்ணகிரீடவானான, மற்றும்பல்கலன் - இன்னமுமநேக

மூ- நடையாவுடைத்திருநாரணன்றொண்டர்தொண்டர்கண்டீ*
ரிடையார்பிறப்பிடைதோறெமக்கெம்பெருமக்களே* ॥௪॥
பெருமக்களுள்ளவர்தம்பெருமானையமரர்கட்* கருமையொ
ழியவன்றாரமுதூட்டியவப்பனைப்* பெருமைபிதற்றவல்லாரை

ஆ—எம்பெருமானுடைய வழகுக்குத்தோற்றடிமையாயிருப்பார்க் கடிமையாயிருப்பார்கிடீர் இடையார் பிறப்பிடைதோறெமக் கெம்பெருமக்களென்கிறார். * * ॥௪॥

(பெருமக்கள்) ப்ரஹ்மாதி ஸகலதேவர்களுக்குமீஶ்வ ரனாய், ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளாலே யவர்களுக்கு ரக்ஷகனுமிருந்தவ னுடைய விப்பெருமையைப்பிதற்றவல்லாரைப்பிதற்றுமவர்கண்டீர்

இ—த்யாதியால்) திருநாரணன் தொண்டரென்கிறதற்குத் தாத்ப ர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

பெருமக்களுள்ளவர் தம்பெருமானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) அமரர்கட்கு இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸ்ருஜேத இத்யாதியால்) வருமையும்மையுமென்கிறதை

ப்ரீ—கல்யாணங்களை, நடையா- ஸ்வபாவமாக, கைங்கர்யமன் றிக்கேயென்றபடி. உடை-உடையவனான, திருநாரணன் தொண்டர் தொண்டர் கண்டீர் - ஸ்ரீநாராயணனுடைய தாஸதாஸர் கிடீர்; இடையார் - தேவாவகாஶவ்யூஹங்களான், மிரதரங்களானவென் றபடி. பிறப்பிடைதோறு - ஜந்மாவகாஶங்கள்தோறும் - எமக்கு - நமக்கு, எம்பெருமக்கள் - ஸ்வஸ்வாமிசேஷிகள், ஸ்வாமியாரண் மாமிசேஷிகளென்றபடி. * * * ॥௪॥

பெருமக்கள் - மஹாந்கள், உள்ளவர் - விஷ்யமாநர், மஹா ன்களாக்வுள்ள ஸர்வர்க்குமென்றபடி. தம்பெருமானை - ஸர்வ ேஶ்வரனை, அமரர்கட்க்கு அருமையொழிய - ஸமுத்ர மதநத்திலே வ்யாஸம் ஜநிபாசபடி, அன்று - ஸமுத்ரமதநவே ளையிலே, ஆரமுது - ஸ்ரேஷ்டமானவம்ருதத்தை, ஊட்டிய வப்பனை - போஜிப்பித்த ரக்ஷகனை, ஆஸ்ரிதபோஷகஸ்வபாவனான ஸ்ரீஸ்வாமிநதீயா. பெருமைபிதற்றவல்லாரை - மாஹாத்ம்யத்தை ப்ரீதிப்ரயத்தாலே சக்ரமாக்ஷோதிக்க வல்லவர்களை,

ரு—ப்பிதற்றுமவர்கண்டீர்* வருமையுமிம்மையுநம்மையளிக்கும்பிராக்களே* ॥ ௫ ॥

அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை யாழிப்பிரான்றன்னைத்* துளிக்குநறுங்கண்ணித் தூமணிவண்ணனெம்மான்றன்னை* யொளிக்கொண்ட சோதியை யுள்ளத்துக் கொள்ளுமவர்

ஆ—ஸர்வேச்வரனே நமக்கு ரக்ஷகரென்ன ஸாதிகளென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(அளிக்கும்) தேவகீநந்தநாய் த்ரிவிக்ரமாவதீர்ணனாய், ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனாய், ஸுதர்சநாதிதிவ்யாயுதனாய், திவ்யாபரணஸம்பந்நனாய், ஸௌந்தர்யநிதியாய், நிரதிசய தேஜோவிசிஷ்டனாயிருந்த வெம்பெருமானை யுள்ளத்துக்கொள்ளு

இ—ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வேச்வரனுமென்று) ॥ ௫ ॥

✳ ஆறுப்பாட்டு. ✳

கண்ணனையென்றது தேவகீநந்தநாவதாரத்துக்கு ஸ்வலக்ஷணமென்கிறார் (ஷஷ்டதாதியால்) அளிக்கும்பரமனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேசதாதியால்) ரக்ஷகத்வேநவாரஸ்யம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஆழிப்பிரான் தன்னையென்றது ஸ்வலக்ஷணமென்கிறார் (ஸம்ஸேவ தாதியால்) துளிக்குநறுங்கண்ணியென்கிறதை விவரிக்கிறார்- (திவ்யதாதியால்) தூமணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யதாதியால்) ஒளிக்கொண்டசோதி யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரதிசயதாதியால்) சலிப்பின்றியென்கிறதை

பி-பிதற்றுமவர்கண்டீர்-ஸ்பஷ்டம், வருமையும்-பாவிதேஹத்திலும், இம்மையும் - வர்த்தமாநதேஹத்திலும், உஹாபோத்ரவென்றபடி. நம்மையளிக்கும் பிராக்கள்- நம்மைரக்ஷிக்குமுபகாரகர். ॥ ௫ ॥

கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, அளிக்கும்பரமனை - ரக்ஷிக்கும் ஸர்வோத்தமனை. ஆழிப்பிரான்தன்னை - ஸ்பஷ்டம், துளிக்கும் - தேனொழுகிற, நறுங்கண்ணி - ஸௌரப்யத்தை யுடையவனை, தூமணிவண்ணனை - பரிசுத்தநீலரத்னம்போன்றவனை, ஒளிக்கொண்டசோதியை - ப்ரகாசமான தேஜஸ்ஸையுடையவனை; எம்மான்தன்னை; ஸ்வஸ்வாமியை, உள்ளத்து-மனஸ்ஸிலே, கொள்ளு

ரூ—கண்டீர்* சலிப்பின்றியாண்டெம்மைச்சன்மசன்மாந்தரங்

காப்பரே* ‖ ௬ ‖

சன்மசன்மாந்தரங்காத்தடியார்களைக்கொண்டுபோய்த்* தன்

மைபெறுத்தித்தன்றாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளு மப்பன்(ஊ)த்*

தொன்மைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர்*

ஆ—மவர்கண்டீர் ஒருவஸநமில்லாதபடி யாண்டெம்மை ஜந்ம ஜ ந்மாந்தரங்காப்பரென்கிறார். * * ‖ ௬ ‖

(சன்மசன்மாந்தரம்) ஜந்மங்கடோறு மிந்தலோகத்திலே தா னும்வந்துபிறந்தருளி ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷித்து, பின்னையவர்களைக்கொ ண்டுபோய் கைங்கர்ய நிரதராக்கித் தன்தாளிணைக்கீழ்க்கொள் ளுமப்பனுடைய விலக்ஷணமான குணத்தைப்பிதற்றவல்லா

இ—புரைக்கிறார் (ஒருவிதாயால்) * * ‖ ௬ ‖

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

சன்மசன்மாந்தரங்காத்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ரக்ஷித்து ஜந்மேஷு) ஜந்மங்கள்தோறுமென்றது - ப்ராயிகாபிப்ராயம், ரக்ஷித்து என்றது - பாஞ்சதிக ஸம்ஸ்ருதிதாபார்த்தநாதீச வேத ஸமாஸ்ரய ப்ராப்யாதிகளைப்பண்ணியென்றபடி. தன்மை பெறுத்தி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (கைங்கர்யமேதத்ரதியால்) தொன்மையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வாபாவிகேதத்ரதியால்)

ஶ—மவர்கண்டீர் - ப்ராதிக்கும்ஜநங்கள், கிடீர் சலிப்பின்றி-ப்ர யோஜநாந்தரஸக்தியாலே நமக்குவ்யஸநம்வாராதபடி, ஆண்டு - ப்ரஸாதித்து, சன்மசன்மந்தரம்- இந்தஜந்மத்திலும் ஜந்மாந்த த்திலும், காப்பர், ரக்ஷிப்பார். ‖ ௬ ‖

சன்மசன்மாந்தரம். ஜந்மங்கள் தோறும், காத்து - ரக்ஷித்து அடியார்களை- தாஸரை, கொண்டுபோய் - "நயாமிபரமாங்கதிம்" மென்கிறபடியே அர்ச்சிராதிகமார்க்கத்தாலே தான் கூட்டிக்கொண்டு போய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே கொண்டுபோய், தன்மை - ஸ்வ ஸ்வபாவத்தை, ஸ்வரூபானுரூபகைங்கர்யங்களையென்றபடி. பெறுத்தி - ப்ராப விந்து, தன்தாளிணைக்கீழ் - ஸ்வபாதாரவிந்தயுகளத்திலே, கொள் ளுமப்பனை ஸ்வீகரிக்கும் ஸ்வாமியையுடைய, தொன்மை -ஸ்வாபா விககுணங்களை, பிதற்றவல்லாரை - சங்கீர்த்தநம்பண்ணுமவ ர்களை, பிதற்றுமவர்கண்டீர் - சங்கீர்த்தநம்பண்ணுமவர்கண்டீர்,

மூ—நன்மைபெறுத்தெம்மைநாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பரே*எ॥
நம்பனைஞாலம்படைத்தவனைத்திருமார்பனை* யும்பருலகினி
ல்யார்க்குமுணர்வரியான்றன்னைக்* கும்பிநாகர்களேத்துவ

ஆ—ரைப்பிதற்றுமவர் சண்டர் ஸ்வசேஷ்டைதகாலதிகாரவை ஷம்யத்தைநமக்குத்தந்து அத்தை நித்யஸித்தமாக்குவரென்கிறார்.॥
(நம்பனை) ஸர்வஸ்வாமியாய், ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவாய், ஸ்ரீயःபதி யாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் வாங்மனஸாபரிச்சேத்யனாயிருந்த வனை யநந்யப்ரயோஜநராய்க் கொண்டேத்துவார் சாஸ்த்ரீயநாக யாதநா ஸ்வாநாம ஸ்வபாவங்களைப்பண்ணினாரே யாகிலும்

இ—நன்மைபெறுத்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸ்வஸேஷத்வா தியால்) நாளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையி த்யாதியால்) * * * * * ॥எ॥

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

நம்பனையென்கிறதற்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ஸ்வத்யாதியால்) திருமார்பனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயःபதியாயென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதியால்) ஏத்துவரென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) கும் பிநாகர்களேலு மென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாஸ்த்ரீயாதியால்) * * ॥அ॥

மூ—நன்மைபெறுத்து-ஸ்ரேயஸ்ஸை ஸம்பாதித்து, நாள் - நித்யம் எம்மை- நம்மை, உய்யக்கொள்கின்ற- உஜ்ஜீவிப்பியாநின்ற, நம்பர்- விஸ்வஸநீயர், ॥எ॥

நம்பனை - விஸ்வஸநீயனை, ஞாலம்படைத்தவனை - ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவனை, திருமார்பனை - ஸ்ரீவக்ஷஸ்ஸனை, உம்பருலகி னில் - உபரிலோகங்களில், ஸத்யலோகாதிகளிலென்றபடி. யா ர்க்கும் - எத்தனையேனு முத்க்ருஷ்டரானார்க்கும், உணர்வரியான் தன்னை - ஜ்ஞாநகோசரனல்லாதவனானவனை, ஏத்துவர் - ஸ்துதி ப்பார், கும்பிநாகர்களேலும் - சாஸ்த்ரீயாகநாகவான்களானாலும், தத்வஜ்ஞாநவான்களானாலுமென்றபடி.

மூ— ரேனும்வர்கண்டீர்* ரெம்பல்பிறப்பிடைதோறெந்தொழு
குலந்தாங்களே* ॥அ॥
குலந்தாங்குசாதிகணாலிலுங்கீழிழிந்தெத்தனை* நலந்தானி
லாதசண்டாளசண்டாளர்களாகிலும்* வலந்தாங்குசக்கர
த்தண்ணன்மணிவண்ணற்காளென்றுள்* கலந்தா ரடியார்

ஆ—அவர் கண்டீ ரெம்பல்பிறப்பிடைதோறெந் தொழுகுலந்தாங்க
ளென்கிறார். * * * * * ॥அ॥

(குலம்) வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்கு அ
டிமைசெய்யுமிதுவே ஸ்வரூபப்ரயோஜநமாக வாஶ்ரயிப்பார், ஜாத்யாதி
ராதிகளாலெத்தனையேனுந் தண்ணியரேயாகிலும் அவரடியார்

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ— ஆளென்றுள்கலந்தாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) வ ர்ணாச்ரமத்துக்குத் தாத்பர்
யமருளிச்செய்கிறார் (ஜாதீத்யாதியால்) ஸ்வாபாவத்தாலே நல
மென்றது வ்யாவ்ருத்தம். எம்மடிகளென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ப—அவர்தாங்கள்கண்டீர்,எம்பல்பிறப்பிடைதோறும் நம்முடைய
பஹுவிதஜந்மாவகாஶந்தோறும், எந்தொழுகுலம் - நமக்கு
சேஷ்யமானகோஷ்டம். ॥அ॥

வலந்தாங்கு -தக்ஷிணபாகத்திலேயதிக்கிற, தக்ஷிணகரத்தா
லே யதிக்கப்பட்டவென்றபடி. தக்ஷிணபாகத்துக்கெல்லாம் ஸௌ
ஸாவஹமென்கைக்காக வலமென்றுஸாமாந்யப்ரயோகம். சக்கரத்து-
சக்ரத்தையுடையவனாை, அண்ணல் மணிவண்ணற்கு- ஸ்வஷ்டம்.
ஆளென்று- தாஸரென்றநுஸந்தித்து, உள்கலந்தார்- க்ருதஸம
ஸ்ரிஷ்டரான கநந்யப்ரயோஜநரெவ ஸம்ஸ்ருஷ்டரானவென்றபடி,
அடியார் - தாஸர், குலந்தாங்கு -கோஷ்டங்களை யதிப்பதான,
காணொவுப்ரதிபொதவிஷயத்தாலே ஸம்ஸவிக்கும் கோஷ்டங்களு
க்காதாரமானவென்றபடி. ப்ரயோஜநமானவென்கை. யதார்த்த
ஜ்ஞானமானவென்றபடி. சாதிகள்நாலிலும் - வர்ணாதிஜா
திகள்நாலிற்காட்டிலும், கீழிழிந்து - நிக்ருஷ்டஜாதியிலேயிறங்கி,
அதிலேஜநித்தென்றபடி. எத்தனைநலமில்லாத - க்ருதஸம்பாண
ப்ரதிஷ்டரானசண்டாளசண்டாளர்கள்தாகுகிலும்-ஸம்பாஷணர்க்கும்

மூ—தம்மடியாரெம்மடிகளே* ||௯||

அடியார்ந்தவையமுண்டாலிலையன்னவசஞ்செய்யும்* படியா
துமில்குழவிப்படியெந்தைபிரான்றனக்* கடியாரடியார்தம்
மடியாரடியார்தமக்*கடியா ரடியார்தம்மடியா ரடியோங்களே||

ஆ—நமக்குஸ்வாமிகளென்கிறார். * * ||௯||

(அடியார்ந்த) இந்தலோகத்தை யளந்தருளி யுண்டருளியாலி
லையிலே கண்வளர்ந்தருளின அவனுடைய காருண்யஸௌந்தர்யாதி
குணங்களுக்குத் தோற்றடிமையாயிருப்பா ரடியா ரடியார்தம்மடி
யா ரடியார் தமக்கடிமையா ரடியார் தம்மடியா ரடியோங்களென்கிறார்.

இ—(ஈமச்சித்ராதியால்) * * * ||௯||

பத்தாம்பாட்டு.

அடியார்ந்தவையமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (இந்தவித்யாதியால்) அன்னவசஞ்செய்யுமென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணித்யாதியால்) பிரானென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸௌந்தர்யத்தாலே) படி
யாதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸௌ
லப்யத்தாலே) இது உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே ஸௌசீல்யம். பி
ரான்தனக்கடியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோ
ற்றித்யாதியால்) ஸாமந்தவிஷயத்திலே காஷ்டாப்ராப்ததாஸ்ய

மூ— ஸம்ஸாரிகளாயிருந்தாரேயாகிலும், தம்மடியார் - சேஷ
பூதர், எம்மடிகளே - ஸ்வஸ்வாமிகளே. ||௯||

அடியோங்கள் - தாஸ்யஸ்வபாவரான நாங்கள், அடியார்ந்த -
ஸ்ரீபாதத்துக்களவான, த்ரிவிக்ரமதசையிலே ஸ்ரீபாதாக்ரா
ந்தமான என்றபடி. வையம் - ஜகத்தை, உண்டு - ப்ரளய
தசையிலே ஸம்ஹரித்து, ஆலிலை - வடதளத்திலே, அன்னவசம் -
சயனத்தை, அதாவது சனத்துக்கநுகூலமாய் வசிக்
கை, ஜாக்ரதமான ஜகத்து ஜீர்ணமாகாதபடி வஸிக்கைக்காகக்
கண்வளருகையென்றபடி. செய்யும் - அத்தைப்பண்ணுமவனை,
படியாதுமில் - ஸாத்ருச்யமொன்றுமில்லாத, படி - ஸாத்ருச்யம், குழ
விப்படி - சிசுவிக்ரஹனுடைய, படி - சரீரம், எந்தைபிரான்தன
க்கு - ஸ்வத்வம், அடியாரடியார்தம் - தாஸதாஸருடைய, அடியா

மூ—அடியோங்கு நூற்றுவர்வீய வன்றைவர்க்கருள்செய்த*நெடி
யோனைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள்* அடியா
ர்ந்தவாயிரத்துளிவைபத்தவன்றொண்டர்மேல்*

ஆ—(அடியோங்கு) பாண்டவர்பக்கலுள்ள ப்ரணயித்வாதிசயத்
தாலே, சத்ருக்களாய், தௌர்யோதநாதிகளான து
ர்யோதநாதிகளை நிரஸித்தருளின எம்பெருமானுடைய ஆ
ச்ரிதவாத்ஸல்ய காருண்யஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யாதிகு

த்தைவர்ணித்து நிகமிக்கிறாரென்றுகருத்து. ௧௰

✳ நிகமனம். ✳

தீ— ஐவர்க்கருள்செய்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (பாண்டவபக்ஷபாதியால்) வாத்ஸல்யத்தாலே நிரஸித்தருளின
வென்றுபம். அடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(சத்ருக்களாயென்று) ஓங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (தௌர்யோதநாதியால்) வீயவென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸித்தருளினவென்று) நெடியோ
னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யாதி
யால்) அவன்தொண்டர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ப—ரடியார்தமக்கு-தாஸதாஸர்க்கு. அடியாரடியார்தம்-தாஸதாஸ
ரானவர்களுடைய, அடியார் - தாஸபூதர். ௰௧

அடி - த்ருஷ்டிக்குமவனை, விரோதிகளானவென்றபடி.
ஓங்கு - உத்கடரான, த்ருஷ்டரானவென்றபடி. நூற்றுவர் - து
ர்யோதநாதிகள், வீய - நசிக்கும்படி, அன்று - பாண்டவர்கள்
ராஜ்யஹீநரான காலத்திலே; ஐவர்க்கருள்செய்த - பஞ்சபாண்ட
வருக்கு க்ருபைபண்ணினவனை, நெடியோனை - ஸர்வாதிகனை, உ
த்க்ருஷ்டனை. தென்குருகூர்ச்சடகோபனுடைய, குற்றேவ
ல்கள் - கைங்கர்யரூபமான, அடியார்ந்த - பாத
ங்களாலே வந்தனமான, "பாதபத்தாக்ஷரஸம:" என்னுமாப்
போலே பாதபத்ததத்வமானவென்றபடி. ஆயிர
த்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, அவன்தொண்டர்மேல்முடிவு - தத்சே
ஷத்விலே பர்யவஸிதமான, ஸமஸ்தவைஷ்ணவத்தை தீய*

மூ—முடிவாரக்கற்கிற்கிற்சன்மஞ்செய்யாமைமுடியுமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—த்ருஶம்ஸேவ்ய கல்யாணகுணங்களுக்குத்தோற்றடிமையாயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளாரேனுமாகிலுமவர்களுக்கடிமை ஸார்வ்வராவுமென்று சொன்னவித்திருவாய்மொழியை யாரக்கற்கவல்லார்கில் அவர்களுடையஸம்ஸாரஸம்பந்தஸ்ரக்ஷிக்கவிரோதியாகவெல்லாம்போமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ரூர்(தோற்றடிமையிலாஷியால்)மேல்முடிவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமிலாஷியால்) சன்மமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவிலாஷியால்) செய்யாமைமுடியுமென்கிறதைஸம்ஹரிக்கிறார்(போமென்று)॥௧௧॥

ஶ—விஶேஷக்ஷ்வபர்வஸ்யபாகவத்கிவாஶித்ததானவென்றபடி இவைபத்து - இப்பத்துப்பாட்டுகளையும், ஆர - வாறிணமோகக் கற்கிற்கில் - கஸ்ருவிக்கஶக்தர்கில், சன்மம் - ஜந்மமானது, செய்யாமை - செய்யப்படாமல், கர்மங்களாலே புத்ரமித்ர மூண்டாக்கப்படாமலென்றபடி. முடியும் -ஸமாப்தியாம். ॥௧௧॥

ஸ்ரீமதேவராஹ்மாநுஷ்டாநமோஸ்ரீமதேஸாத ராமாநுஜமஹாதேஶிகாயநம:

✻

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(பயிலுஞ்சுடரொளி.)

ஸ்ரீதாமோதாதிஸம்ருத்த்ரா வ்ருத்தபாஹாபாஹூஜயா திவ்ய
தாருஸ்ராக்ஜா ஸத்வஸ்ராகல்பவத்யா த்ரிதஸபரவஶத்ரா
தாரக்ஷணைகநைவ்யவத்யா । தர்சிதக்ஷராந்திதாம்
வ்யாப்திரயஸ்ராஸயா ஶ்யாமயாநித்யவத்யா ஶௌ
ரே: காந்த்யாஜிதாநாம் ஸ்வஸ்ஸாதஜநஸ்வாதிதாஸ
ம்ஸ்து ॥ ॥௪௦॥

(ஸ்ரீதாமோதாதிஸம்ருத்த்ரா) பயிலுஞ்சுடரொளிமூர்த்தியை விலக்ஷணமாய்ச்செறிந்திருந்த தேஜஸ்ஸையுடையதுமாய், (வ்ருத்தபாஹாபாஹூஜயா) தோளுமோர்நான்குடை - கல்பகஶாகைகள்போலே சுற்றுடைத்தாயிருக்கிற நாலுதிருத்தோள்களையுடையதுமாய், (திவ்யதாருஸ்ராக்ஜா) நறுந்துழாய்ப்போதனைப் பொன்னெடுஞ்சக்கரத்தெந்தை - திவ்யபரிமளமான திருத்துழாய் மாலையையும் தேஜிஷ்டமான திருவாழியையுமுடையதுமாய், (ஸத்வஸ்ராகல்பவத்யா) உடையார்ந்தவாடையணிக்தாதி - திவ்யங்களான திருப்பரியட்டம், திருக்கண்டஸரம், திருவரைநூல்வடம், திருபவித்ராவவீதம், திருவபிஷேகம் முதலான மற்றுமுள்ள திருவாபரணங்களையுடையதுமாய், (த்ரிதஸபரவஶத்ரா) அமரர்க்கருமை யொழியவன்று மாதூட்டியவப்பனை - தேவர்களுக்கு போக்யமான அம்ருதத்தைக்கொடுத்ததுமாய், (ரக்ஷணைகநை வ்யவத்யா) அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை - ரக்ஷணத்தை ஸ்வபாவமாக உடையதுமாய், (தர்சிதக்ஷராந்திதாம் வ்யாப்த்யா) சன்மசன்மாந்தரங்காத்திருத்தி - ஆஸ்ரிதரை ஸம்ஸாரத்தில்நின்றும் உத்தராக்கி அவர்களாலே செவ்விப்பூப்போலே ஸிரஸ்ஸிலே சூடப்பட்ட திருவடிகளையுடையதுமாய், (ஸ்ரீரயஸ்ராஸயா) திருமார்பனை - அலர்மேல்மங்கையுறையும் அகிலமெல்லாமென்று உறையும் படியான திருமார்பையுடையதுமாய், (ஶ்யாமயா) அண்ணல்மணி வண்ணற்கு - நீலரத்னம்போலே ஸ்யாமமுமாய், (நித்யவத்யா) ஆயிலையன்னவசம்செய்யும்படியாதுமில்குழவி-உருவையகாருத்தி

ஈ — கா—மிடைவிடாதே திவ்யரூபமாயிருக்கிற எம்பெருமான் திருமேனியோலே கைக்குத் தோற்றடிமைசெய்யும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய தாஸதாஸர்கள் எமக்கு ஸ்வாமிகளென்று 'பயிலுஞ்சுடரொளி' என்கிற ப்ரஸங்கத்திலே ஆழ்வார் அத்யவஸித்தருளினாரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (முடியானே) தேர்கடவியபெருமான் கனைகழல்காண்பதென்றுகொல்கண்கள் என்று பிறந்த வைக்லப்யமானது மீளவும் உத்பந்நையாய் அந்த ஸாக்ஷாத்காரமாகக் காணப்பெறாத

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— "தலைப்பெய்காலம்" என்கிறபாட்டில்படியே திருவேங்கடமுடையான் தமக்கு ப்ரத்யக்ஷஸித்தனாயிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடுவானேன்? என்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தேர்கடவியவித்யாதியால்) திருவேங்கடமுடையான் ப்ரத்யக்ஷனாயிருந்தாலும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ தர்ஶநாபேக்ஷயா கூப்பிடக்கூடுமென்றுகருத்து. ஆனாலும் தேர்கடவிய என்கிறவிடத்தில் பிறந்த பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ தர்ஶநாபேக்ஷயானது பயிலுஞ்சுடரொளியாலே ஶமித்ததில்லையோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (மீளவுமித்யாதியால) பயிலுஞ்சுடரொளியில் ஸௌஶீல்யாதிகுணவிஶிஷ்டரான ஸாத்விகரை ஸந்தர்ஶிப்பித்தது ஸாத்விகஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷைக்கு ஶமகமாகையாலே இவ்வைக்லப்யம் இப்போது உத்பந்நமாய்த்தென்று கருத்து, இப்படி பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை இப்போதே உத்பந்நமாய்த்தென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே அடியோங்குநாற்றுவர் வீயவென்று ஊர்த்வாயநாதி நிரவதிகத்தாலே அறியலாய்த்தென்றுகருத்து. ஆனாலும் யோகத்தாலே காணவிருக்கக்கூப்பிடுவானேன்? என்ன அருளிச்செய்கிறார்(அந்தகவை

ஆ—வ்யஸநத்தாலே அத்யந்தவஸராய்க்கொண்டுதம்முடைய ஸர்வகரணங்களாலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் எம்பெருமானை அநுபவிக்கவேணுமென்று சொல்லிக்கொண்டு கூப்பிடுகிறார்.

இ—க்ஷுத்த்ருஷ்ணாதியால் பரமத்தாலன்றிக்கே ஸ்ரீஸூக்திகளைப்போலே கேவலவைலக்ஷண்யத்தாலே வாஸுதேவஸாரஸியைக்காண்கை இவர்க்கு அபேக்ஷிதமென்றுகருத்து. அத்யந்தவஸராயென்றது- கண்கள்விடாய்த்தவோதுமன்றியே ஸர்வகரணங்களும் விடாய்த்தவராயென்றபடி. ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமென்றது - ப்ரத்யக்ஷாநுபவோத்தாநுபவம் ஸ்மரணஜந்யோத்தாநுபவம் என்கிற நியமமற்று ஒருகரணத்தைக்கொண்டு ஸர்வகரணப்ரகாரத்தாலு மென்றபடி. “ஸூக்ஷ்ம்யக்ஷிவிவாஸக்திஜிஹ்வாவிஹ்வல ப்ரவணவஸ்வாவ்ருத்தி” என்கிறபடியே ஸமஸ்தவிஷயத்திலே தம்முடைய ஒருகரணங்கள்செய்யும் வ்ருத்திகளை இதரகரணங்கள்தாங்களும்செய்ய ஆசைப்படுகிறனவென்று அலத்துகிறாரென்றபடி. ஏழாம்பாட்டுதுடங்கி தான்படுகிற வ்யஸநத்தைச் சொல்லுகிறாரொழிய கரணங்கள்படுகிற வ்யஸநத்தைச்சொல்லவில்லையேயென்னில்? ஊஷிக்ருஷ்ணைய் பஹுப்ரஜனனவன் துர்ப்பிக்ஷகாலத்திலே ப்ரஜைகளுடையபசிக்கும் தன்பசிக்கும் ஆற்றப்படாதே ப்ரஜைகளுடையபசிக்கு என்செய்வேன் என்பசிக்கு என்செய்வேன் என்றுகூப்பிடுமாப்போலே தம்முடைய கரணங்களும் கரணியானதாமும் எம்பெருமானை யாசைப்பட்டு விடாய்த்தோமென்று கூப்பிடுகிறாரென்றுகருத்து. தாமாசைப்படுகையைத்தவிர தம்முடைய கரணங்கள் ஆசைப்படுகையாவதென்னென்னில்; கரணத்வாரகமாகவும் கரணத்வாரமன்றியேயும் ஆசைப்படுகிற தம்முடைய அபிநிவேசங்களைச் சொல்லுகிறபடி. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸர்வேந்த்ரியாகர்ஷகவிக்ரஹவைலக்ஷண்யம் ப்ரதிபாத்யமென்று விவக்ஷிதமாய்த்து. ஆர்த்தியாலே கூப்பிடுகிறதாகையாலே பாட்டுகளுக்கு ப்ரத்யேக ஸங்கதி நிர்ப்பந்தமில்லையென்று ஸூசிதம். * * *

மூ— முடியானேமூவுலகுந்தொழுதேத்துஞ்சீ* ரடியானே
யாழ்கடலைக்கடைந்தாய்புள்ளூர்* கொடியானேகொண்டல்
வண்ணாவண்டத்தும்பரி* னெடியானே

ஆ—ஸர்வலோகாதிபத்ய ஸூசகமாய் நிரதிசயதீப்தியுக்தமாய் ஸகிரீடணீபக்ஷமமாயிருந்த திருவபிஷேகத்தாலே ஸம்ஸாரிகளைப், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மீஸ்வரனைப்வைத்து ஸநாதிவித விசேஷாசேஷ லோகசரண்யனைப், ஆச்ரித ஜநஸுலபதிவ்யாங்கனைப்பிருந்தவனே பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போலேபெரியதிருவடி திருத்தோளின்மேலே ஏறியருளி இந்த லோகத்திலேவந்துதோன்றாய்

✳ முதற்பாட்டு. ✳

இ— முடியானே என்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) அண்டத்தும்பரில் நெடியானே என்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மாதியால்) மூவுலகும்தொழுதேத்தும் சீரடியானே என்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாதிவிசேஷாதியால்) ஆழ்கடலைக்கடைந்தாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) கொண்டல்வண்ணா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொன்னித்யாதியால்) கநகாசலசிகரவர்த்தி காளமேகம்போலே யென்றபடி. புள்ளூர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்)

ப—முடியானே- முடியுடையவனே. முடி-கிரீடம், அண்டத்து- ப்ரஹ்மாண்டத்தில், உம்பரில் - அயிகரில், ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலு மென்றபடி. உம்பர் - அயிகர், நெடியானே - உயர்ந்தவனே, மூவுலகும் - த்ரிலோகமும், தொழுது - ப்ரணமித்து, ஏத்தும்- ஸ்துதிக்கும்படியான, சீர் - கல்யாணகுணங்களையுடைய, அடியானே-ஸ்ரீபாதத்தையுடையவனே, ஆழ்கடலை-அகாதமானஸமுத்ரத்தை, கடைந்தாய் - மதித்தவனே, கொண்டல்வண்ணா- மேகவர்ணனே, கொண்டல் - மேகம். புள்ளூர்கொடியானே- பக்ஷியைவாஹநமாகவும் த்வஜமாகவும்உடையவனே, ஊர்தலைக்கு வாஹநமென்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ஊர்சப்தம்

மூ— யென்றுகிடக்குமென்னெஞ்சமே* ॥௧॥

நெஞ்சமேநீணகராகவிருந்தவென்* றஞ்சனைதண்ணிலங்கைக்கிறையைச்செற்ற* நஞ்சனைஞாலங்கொள்வான் குறளாகிய*வஞ்சனையென்னுமெப்போதுமென்வாசகமே॥

ஆ— என்றெம்பெருமானைக்காணவாசைப்பட்டபோதே காணப்பெறாமையாலேகுறைப்பட்டுக்கிடக்குமென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥௩॥

(நெஞ்சமே) ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷ விரோதிநிரஸந ஸமர்த்தனுமாஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷ நிவர்த்தகநாவாயனுமாயிருக்க நீ நெஞ்சு ன்னைநினைக்கவருள்செய்தாப்போலே நானுமுன்னை நினைக்கவருள் செய்தருளவேணுமென்று எப்போது மலற்றுநிற்கு மென் வாசகமென்கிறார். ॥௨॥

இ— என்றுகிடக்குமென்கிறவிடத்தில் ஸ்வநெஞ்சு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) * ॥௩॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

தண்ணிலங்கைக்கித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) ஞாலமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷேத்யாதியால்) ஹ்ருதயஸ்தானத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேத்யாதியால்) நெஞ்சமேயென்கிற ஸம்போதநம் வாஜ்மநோநிவ்ருத்தியை ஆசைப்பட்டமையை ஸூசிப்பிக்கிறதென்றுகருத்து. என்னுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (அலற்றுநிற்குமென்று) * * * * ॥௨॥

ப— ஸாஹஸவரம். என்று- இப்படி ஸந்தாஸயித்து கிடக்கும்- ஆர்த்தமாய்விழுந்திருக்கும். என்னெஞ்சம்- என்னுடைய மநஸ்ஸானது.॥

என்வாசகம், ஸாவகும், ஸ்தீபவர்த்திர்யமானதென்றபடி. எப்போதும்- ஸதா, தண்ணிலங்கைக்கு- தண்மை- சைத்யம், நீருக்குவாஸஸ்தானமான லங்கைக்கு, இறையை- ராவணனை, செற்ற- ஸம்ஹரித்தவனை, நஞ்சனே- ஸத்ருக்களுக்குவிஷபூதனே, நஞ்சு- விஷம், ஞாலங்கொள்வான்- பூமிம் ஜிவ்ருக்ஷுவாய்க்கொண்டு, குறளாகியவஞ்சனே- வாமநனான வஞ்சகனே, நெஞ்சமேநீணகராகவிருந்த- மநஸ்ஸொன்றுமே நீண்ட நகரமாகவஸியாநின்ற, என்தஞ்சனே- ரக்ஷகனே, என்னும்.

மூ—வாசகமேயேத்தவருள்செய்யும்வானவர்தம்* நாயகனை
நாளிளந்திங்களைக்கோள்விடுத்து* வேயகம்பால்வெண்ணெய்
தொடுவுண்டவானுயர்* தாயவனையென்றுதடவுமென்
கைகளே* ॥௧॥

ஆ—(வாசகமே)வானவர்தம்நாயகனைவைத்துவாசகமேயேத்தவ
ருள்செய்தருளினுர்ப்போலேஸஹிதவடிவண்ணஸம்ஸ்கிரணம் போ
லே திருமுத்தினொளிபுறப்படும்படிதிருப்பவளத்தைத்திறந்துவெண்
ணெய்தொடுவுண்ட உன்னுடையவழகை நானுமேத்தும்படியருள்

* மூன்றும்பாட்டு. *

இ— வாசகமேயேத்தவருள்செய்யு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறுர் (வாசகமேயித்யாதியால்) இதுக்கு நானுமித்யாதி
யோடே ஸம்பந்தம். நானுமித்யாதியாகவும் வ்யவஹிதமாயிருந்தாலும்
இப்படி ஸந்நிதமாய்க்கொண்டு வாசகமேயேத்தவருள்செய்யு மெ
ன்கிறதுக்கே தாத்பர்யவர்ணனமாகிறது, வாசகமேயென்கிற ஸ
ங்காரம் ஸஹஸ்ரங்கள் வாங்மனஸ்ஸுயவ்ருத்தியை ஆசைப்பட்டமை
ஸூசிப்பிக்கிறதென்றுகருத்து. நாளிளந்திங்களைக்கோள்விடுத்
தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸஹிதவித்யாதி
யால்) தொடுவுண்டவென்கிற விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்ய

ஏ—இப்படிசொல்லும், நீள்நகராகமென்கிறவிடத்தில் ளகாராக
வரோநகாரோ ணகாவிகாரஶ்ச:. * * *॥௨॥

வேயகம்பால்- வேய் - வேணு, அகம் - க்ருஹம், பால்
ஸ்தநசேஷ்டனம், வெணுமயமான க்ருஹத்திலே, நாள்-
ஸஹிதவனை, நாள் - புதுமை, இளந்திங்களை - பாலசந்த்ரனை,
உபமாவஸ்துவானசந்த்ரனை, நாளிள மென்றதுஸ்வாம்ய விவக்ஷிதம்,
உதயவ்ருத்தியையுடைய சந்த்ரனாகச்சொன்னபடி, கோள்விடுத்து. தேஜஸ்ஸை
ஆவிர்ப்பித்து, திங்களைக்கோள்விடுத்தென்று ஸிக்ஷகம், வெ
ண்ணெய் - வெண்ணெயை, தொடுவுண்ட - களவுத்தாலே ஸ்வீக
ரித்தவனை, ஆனுயர்தானவனே - கோவச்ரேஷ்டனே, வாசகமே
ஏத்த - வாங்மனஸ்ஸுகளாலே ஏத்தும்படி, அருள்செய்யும் - க்ரு
பைபண்ணுமவனை, வானவர்தம்நாயகனை - நித்யஸூரி
நாயகனை, என்று- இப்படி ஸம்போதித்து, என்கைகள்,

மூ—கைகளாலாரத்தொழுதுதொழுதுன்னை* வைகலுமாத்திரை
ப்போதுமோர்வீடின்றிப்*பைகொள்பாம்பேறியுறைபரனை
யுன்னை* மெய்கொள்ளக்காணவிரும்புமென்கண்களே* ௪

ஆ—செய்தருளவேணுமென்றுதவளுமென்கைகளென்கிறார். ௧
(கைகளாலார) பைகொள்பாம்பேறியுரைபரனே யுன்னையொ
ருக்ஷணமாத்ரமுமொழியாமே எப்போதும் கைகளாலேயாரத்தொ
ழுதுமெய்கொள்ளக்காணவிரும்பாநிற்குமென்கண்களென்கிறார். ௨
(கண்களால்) கண்கொண்டவாமனனேறியருள ஸேவாநம்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஅழகையென்று) தடவுமென்
கிற வித்தாலே ஸஹஸ்ரங்கள் ப்ரஶம்ஸநாதிவ்யாபாரங்கள்ப்ய மாசை
ப்படுகிறனவென்றுகருத்து. * * * ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

மாத்திரைப்போதுமோர்வீடின்றி யென்கிறதையுரைக்கிறார்
(ஒருக்ஷணமாத்ரமிவ்ருத்திடால்) வைகலுமென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(எப்போதுமென்று) (கைகளாவிக்ருதி) கண்களானவ் ஸஹஸ்
ரவ்ருத்திகளிரண்டையு மாசைப்படுகிறனவென்றபடி. ௪

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

மகிழ்ந்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸேவாவிக்ருதியால்) ஸ்வ
கீயத்ருதீயவர்ஷங்களாலே ஸம்ருத்தமாய் ப்ரேமவர்ஷத்திலே

ஸ— தடவும்-உன்னைத்தடவாநிற்கும். * ௫

பைகொள் - ஸம்ஸாரியான, க்ஷேமஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட
விகஸிதஸம்மானமென்றபடி. பாம்பு - நாகத்தை, ஏறி - ச
யிரோஹ்ய, உறை - ஶயாநமான, பரனே? - ஸர்வேஶ, என்க
ண்கள், மாத்திரைப்போதும் - மாத்ரகாலமும், க்ஷணமுமென்ற
படி. ஓர்வீடு - ஒருவிச்சேதம், இன்றி - இல்லாமல், வைகலும்-
ஸதா, உன்னை - ஸாதிகேஶநதொழுவாருணவுன்னை, கைகளால்-
ஹஸ்தங்களாலே, ஆர - வர்ணமாக, தொழுதுதொழுது - ஸ
ஷ்டம், கண்கள்கைகளால்தொழுகையாவது - அதின்வ்ருத்தியைத்
தான் பண்ணுகை, உன்னை - ஸௌந்தர்யனவுன்னை, மெய்கொள்ள-
ஸத்யமாக, ப்ரத்யக்ஷமாகவென்றபடி. காணவிரும்பும் - காண்
கைக்காசைப்படாநிற்கும். * * * ௬

ரு—கண்களாற்காணவருங்கொலென்றாசையான்* மண்கொண்டவாமனனேறமகிழ்ந்துசெற்* பண்கொண்டபுள்ளின்சிறுகொலிபாவித்துத்* திண்கொள்ளவோர்க்குங்கிடந்தென்செவிகளே* ||ரு||

ஆ—பண்ணினவண்டுபோலே களித்துக்கொண்டுசெல்லும் பெரியதிருவடிமேலே யவனேறியருளிவரும்படியைக்காணவேணுமென்றும், வரும்போது பெரியதிருவடியினுடைய அத்திருச்சிறகின்னொலி கேட்கவேணுமென்று மாசைப்படாநிற்கு மென்செவிகளென்கிறார். * * * * ||ரு||

(செவிகளாவார)உன்னுடைய கீர்த்திக்கவியென்னும் கனிகளே

இ—சுவிஷயமான ஆசையைத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிக்ரஹியால்) ஸ்ரீயசோவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவிக்ரஹியால்) புள்ளின்சிறகொலி பாவித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிக்ரஹியால்)ஓர்க்குமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்படாநிற்குமென்று) ஶ்ரோத்ரங்கள் நேத்ரவ்ருத்தியையும் ஸ்வவ்ருத்தியையும் இரண்டையும் ஆசைப்படுகிறதென்றதாய்த்து. * * * ||ரு||

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

கீர்த்திக்கவிகளென்றும் கனியேயென்றும் வ்யக்த்யமாக சமுபித்துரைக்கிறார் (உன்னுடையவிக்ரஹியால்) வணர்நாநா

ப—என்செவிகள் - உபகரணங்கள், கண்களாற்காணவருங்கொல் - கண்ணாலேகாணும்படி வருவனோ, என்றாசையால் - இது க்குபாவித்தென்கிறதோடே அந்வயம், மண்கொண்டவாமனன் - லோகத்தைப் பிறர் சுவஹரியாதபடி ரக்ஷகனான வாமனன், ஏற - ஆரோஹித்தவாறே, மகிழ்ந்துசெல் - ஹர்ஷித்தோடாநின்றவனான, புள்ளின் - ஸர்வனுடைய, பண்கொண்டசிறகொலி - ஸாநுயமான வக்ஷவோஷத்தைச் ப்ரகர்ஷத்வநிநாஸாவோஸாநுயமானவக்ஷவோஷத்தையென்றபடி. பாவித்து - ஸாவித்து, பிரஸாஸம்ஸரித்தென்றபடி, கிடந்து - வாவமமாகக்கிடந்து, திண்கொள்ள-த்ருடமாக ஓர்க்கும்-நிரூபிக்கும், ஸாவவக்ஷயநி கேட்கிறதோ? வென்று ஏகாக்ரமாய் நிற்குமென்றபடி. ||ரு||

மூ—செவிகளாலாரநின்கீர்த்திக்கனியென்னுங்* கவிகளேகால ப்பண்டேனுறைப்பத்துற்றுப்* புவியின்மேற்பொன்னெடுஞ் சக்கரத்துன்னையே* யவிவின்றியாதரிக்குமெனதாவியே॥ கூ॥

ஆ—காலப்பண்ணுகிறதேனிலேகலந்தென்செவிகளாலாரத்துற்று, பொன்னெடுஞ்சக்கரத்துன்னை யிந்தலோகத்திலே காணவேணு மென்றவிவின்றியாதரிக்குமெனதாவியென்கிறார். ॥கூ॥

(ஆவியே) என்னுடையபராகமே? என்னுடையஹ்ருதமே?

இ—ச்ரவணாநந்தத்தாலே த்ருதீயபாத த்ருதீயாக்ஷரமிகார யாக்ஷரமாகவேண்டுகையாலேகனிரஸ்போலேக்ஷயாகவிரஸம் பிறப்பட்டாலும் காலப்பண்டேனென்று மாநத்தை ஐஸ்வர்யமாகச் சொன்ன ரஸிகாநந்தத்தாலே பாட்டுகளை வக்ஷமுமாக ரஸிக்கை புவிதமாகையாலிந்த வ்ருத்தாந்தம் யுக்தமென் றுகருத்து. பக்ஷ- பரிவாரமே சுநயமாணுமிப்படி தாத்பர்ய முசொன்னதாகவுமாம். உறைப்ப வென்கிறதற்கு வ்யக்தமாக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கலந்தென்று) புவியின்மேலென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(இந்தலோகத்திலேயி த்யாதியால்) ச்ரவணனது ப்ராதுர்பாவத்தையாஜ்ஞிக்கிறதென்றபடி. ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ஆவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய

ஶ—எனதாவி-தீபவசரணமான்று,நின்கீர்த்தி உன்கீர்த்தியினுடை ய, கூதீர்த்திவிஷயங்களான வென்றபடி. கனியென்னும் - வக்ஷமென்னலாம்படியான, கவிஸ்தோத்ரங்களான வென்றபடி. கவிகளே- பாட்டுக்களை, கவி - பாட்டு, காலப்பண் - ச்ராவ்யாதிகாலோசிதராகமாகிற, தேன்- ஐஸ்வர்யமானது, உறைப்ப-உறை க்கும்படி, கவிகளிலே மாஸ்வாத்யமாம்படி செய்துகொண்டென்கை. செவிகளால் - கர்ணங்களாலே, ஆர - வர்ணமாக, துற்று- பூஜித்து, பொன்னெடுஞ்சக்கரத்து - ஸுதர்சநாயுதவிசிஷ்டனான உன்னையே, புவியின்மேல் - ஹ்ருதயின்மேல், ஸ்ரீ லோகத்திலென்றபடி. அவிவின்றி - விச்சேதமில்லாமல், ஆதரிக் கும் - ஆசைப்படாநிற்கும். ॥கூ॥

மூ—ஆவியேயாரமுதேயென்னையாளுடைத்* தூவியம்புள்ளுடையாய்சுடர்நேமியாய்* பாவியேனெஞ்சம்புலம்பப்பலகாலும்* கூவியுங்காணப்பெறேனுனகோலமே* ||எ||

ஆ—உன்னை ஸம்ஶ்லேஷித்து நான் ஸஞ்ஜீவிக்கும்படியிலே நான்முடிவதற்கு முன்னேயிக்ஷணத்திலே வந்தென்னை யடிமைகொள்ளுமவனாக, பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையவனே? ஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான என்னுடைய வினைகடிகைக்காக வெப்போதுங் கைகழலா நேமியாய் பாவியேன்னெஞ்சம் புலம்பப் பலகாலும் கூவியுங்காணப்பெறுகிறிலேனுன்னழகையென்கிறார். ||எ||

இ—உவித்யாதியால்) ஆரமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) என்னையாளுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைஸம்ஶ்லேஷித்தித்யாதியால்) புள்ளுடையாயென்கிறதை விவரிக்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) சுடர்நேமியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷ த்யாதியால்) கூவியுமித்யாதி - கீழே ஐஶ்வர்யங்களுடைய வாசையைச்சொன்னார், இங்கே தம்முடைய வாசையைச் சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ஸ்வேதரங்களான ஐஶ்வர்யங்களுக்காசையுண்டோ? வென்னில்; தம்முடைய ஸ்வரூபமேவிஷயத்வாகாரமென்றுகருத்து. இவ்வர்த்தமித் திருவாய்மொழியினவதாரிகையில் "ஸர்வகரணங்களாலு"மித்யாதிவாக்யத்தாலே ஸூசிதம். ||எ||

ப—ஆவியே - ப்ராணனே? ஆரமுதே - பரிபூர்ணபோக்யமே - என்னையாளுடை - என்னைதாஸனாகவுடையவனே, அம் தூவிப்புள்ளுடையாய் - ஸுந்தரபக்ஷிராஜனையுடையவனே? தூவி-பக்ஷம், அமதாவியென்றுவ்யுத்பத்திஸௌந்தர்யம், சுடர்நேமியாய் - தேஜஸ்விசக்ரமுடையவனே? பாவியேன்நெஞ்சம்-பாபியானவென்னுடைய ஹ்ருதயமானது, புலம்ப - ஶப்திக்க, வ்யாகுலப்பட வென்றபடி. பலகாலும் - ஸர்வகாலத்திலும், கூவியும் - கூக்குரல் பண்ணியும், உனகோலம் - ஸௌந்தர்யத்தை, காணப்பெறேன் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெறுகிறிலேன். * * ||எ||

மூ — கோலமே தாமரைக்கண்ணதோ ரஞ்சன* நீலமே நின்றெனதாவியை யீர்கின்ற* சீலமே சென்றுசெல்லாதன முன்னிலாம்* காலமே உன்னை யென்னாள் கண்டுகொள்வனே* ॥அ॥

ஆ — (கோலமே) கோலமே? தாமரைக்கண்களையுடையதொரு அஞ்சனநீலமே? இப்படி யிருந்துவைத்தென்னுடைய நிகர்ஷத்தைப் பாராதே என்னெஞ்சமே நீணகராகவிருந்த நிரவதிகஸௌசீல்யத்தாலே யென்னை மயக்குகிறவனே? உன்னை யென்றுநான் காண்பதென்று சொல்ல எம்பெருமானும் காணக்கடவியகாலம் வந்தாலன்றோ? காணலாவதென்றருளிச்செய்ய. அக்காலந்தான் நீயிட்டவழக்கன்றோ? ஆனபின்பு இக்காலந்தன்னையே அந்த காணக்கடவிய

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ — நின்றெனதாவியை யீர்கின்றசீலமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதில் ஸௌசீல்யத்தாலே உத்ருஷ்டம் சீலஸ்வபாவம். மேல் நின்றெனதாவியை யீர்கின்றவென்கிறதை ஸ்பஷ்டம், என்னாள்கண்டுகொள்வனே என்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்றுநான்காண்பதென்று) திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைக்காண ஆசைப்படுகிறவிடத்திலே காலமென்று காலஸ்வரூபநிர்வாஹகனாய் நம் நியாமகனுமன்றோ? வென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (என்றுசொல்லியித்யாதியால்) காலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலந்தானித்யாதியால்) இதுக்குப் பாவார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ॥அ॥

ப — கோலமே - ஸௌந்தர்யமே, ஸௌந்தர்யத்தை ரூபமென்று உபசரித்தபடி. தாமரைக்கண்ணது - புண்டரீகநேத்ரமுடைத்தான, ஓர் - லோகவிலக்ஷணமான, அஞ்சனநீலமே - அஞ்சனத்தினுடைய நீலவர்ணமே? நீலவர்ணமானது ஏகதேசஸ்வரூபியாய்த்தென்று உபசரித்தபடி, நின்று ஸ்தாயியாய், எனதாவியை - ஆத்மாவை, ஈர்கின்ற - ஹிம்ஸியாநின்ற, சீலமே ஸௌசீல்யமே, "சத்ருணாஸாக்ஷாத் தத்வமேஷ:" வாச்யவாசகமுபசாரா. சென்று - கதமாய், செல்லாதன - கதமல்லாதன, பவிஷ்யத்தான என்றபடி, முன்னிலாம் - முன்னேவர்த்தியாநின்ற, நிலாவுகை - வர்த்திக்கைவர்த்தமானமானவென்றபடி,

மூ—கொள்வனன்மாவலிமூவடிதாவென்ற* கள்வனேகஞ்சனை
வஞ்சித்துவாணனை* யுள்வன்மைதீர வோராயிரந்தோடு
ணித்த* புள்வல்லாயுன்னையெஞ்ஞான்றுபொருந்துவனே*॥
பொருந்தியமாமருதினிடைபோயவெம்* பெருந்தகாயுன்

ஆ— காலமாக்குவோம் என்றாலுன்னாலாக்கமுடியாதோவென்கிறார். ॥அ॥

(கொள்வனன்) கோலினைமுடிக்க விரகறிவாரொருவனைப், ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனைப், விரோதி நிரஸநஸ்வபாவனாயிருந்தவுன்னை யெஞ்ஞான்று பொருந்துவனென்கிறார் ॥௯॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— கள்வனே யித்யம்ஶத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கோலினவித்யாதியால்) கஞ்சனைவஞ்சித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) வாணனையித்யாதி வல்லாயித்யம்ஶத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதீத்யாதியால்) * * * * ॥௯॥

ப—காலமே - காலஶரீரகனே, உன்னையித்யாதிவாக்யம்.* ॥அ॥

மாவலி - மஹாபலியே? ஸம்போதி. நான், மூவடி - த்ரிபதபரிமிதமான ப்ரதேசத்தை, கொள்வன் - ப்ரதிக்ரஹிப்பன், தா - நீ கொடு, என்றகள்வனே - இப்படிசொன்னவஞ்சகனே? கஞ்சனைவஞ்சித்து - கம்ஸனை வதித்து, வாணனை - பாணாஸுரனை, உள்வன்மை - மநஸ்ஸில் தார்ட்யம், ராக்ஷஸர்களுக உடையோமென்கிற அஹங்காரமென்றபடி. தீர - நிவ்ருத்தமாம்படி, ஓராயிரம்தோள் - அத்விதீயஸஹஸ்ர பாஹுக்களை, துணித்த - சேதித்தவனை, புள்வல்லாய் - கருடவாஹனனானவனே, கஸ்ய ஸ்கந்தே:, ரமஸ்ஸ்கந்தே:, என்னுமாப்போலே கருடஸம்ஞாரஸ்கந்தனென்றபடி. உன்னை, எஞ்ஞான்று - எந்த காலத்திலே, பொருந்துவன் - ப்ராப்தமாகவடையக்கடவேன். * ॥௯॥

பொருந்திய - பரஸ்பரஸ்லிஷ்டமான, ஸம்ஸ்லிஷ்டமானவென்றபடி. மாமருதின் - மஹத்தான யமளார்ஜுநவ்ருக்ஷங்களினுடைய, இடை போய - மத்யே போனவனை, எம்பெருந்தகாய்? - ஸௌசீல்யனான விசேஷஸ்வபாவனே, தகை - ஸ்வபாவம். காரணையைச்சொன்னபடி;

மூ—கழல்காணியபேதுற்று* வருந்திநான்வாசகமாலைகொண் டுன்னையே* யிருந்திருந்தெத்தனைகாலம்புலம்புவனே* ௰

ஆ—(பொருந்திய) பொருந்தியமாமருதினிடையகப்படாதேபோ யென்னை ரக்ஷித்தருளின உபகாரசீலனே? உன்திருவடிகளைக் காணவாசைப்பட்டுப்பெறாதொழிவதிப்படி முடியவும்பெறாதேயி ருந்து பெரியவருத்தத்தோடே புன்மாணங்களைச்சொல்லிக்கொ ண்டு நானின்னுமெத்தனைகாலங்கிடந்தலற்றக்கடவேனென்கிறார்.॥

(புலம்புசீர்) எல்லாராலுமேத்தப்படும் குணங்களையுடைய

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— போயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அகப் படாதேபோயென்று) பொருந்தகா யென்கிறதை விவரிக்கிறார் (என்னைரக்ஷித்தி த்யாதியால்) ஸர்வாவிஷ்டனை மருதினருகே க்ருஷ்ணன்போனானென்றவாறே வயிறெரியுமவராகையாலே அவன திலகப்படாதே தப்பிப்போனதையே தமக்கு ரக்ஷணமாகச்சொல்லு கிறாரென்றுகருத்து பேதுற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதியால்) இருந்திருந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வருந்திய ன்கிறதைவிவரிக்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) வாசகமாலைகொண் டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்குணங்களை யித்யாதியால்) புலம்புவனே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அலற்றக் கடவேனென்று) * * * * * ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

புலம்புசீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (எல்லாராலுமித்யாதியால்)

ப— உன்கழல்காணிய - ஸ்வபாதங்களைக்காணுகைக்காக, பேது - மோஹத்தை, மோஹஜநகமானவ்யாமோஹமென் றபடி, உற்று - அடைந்து, இருந்திருந்து - விரஹமும் ஜீவித்து க்கொண்டு, வருந்தி - க்லேசித்து, நான் - விஷயவைலக்ஷணனல்லா தநான், வாசகமாலைகொண்டு - ஸூக்திஸமூஹங்களாலே யென்ற படி. உன்னையே - நிரதிசய ஸாமஹ்யனானவுன்னையே, உதீசேஷ்ய த்தோஷ:. எத்தனைகாலம், புலம்புவன் - ஆரவிப்பன். ॥௰॥

மூ— புலம்புசீர்பூமியளந்தபெருமானை* நலங்கொள்சீர்நன்குரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல்* வலங்கொண்டவாயிரத்துள்ளி
வையுமோர்பத்* திலங்குவான்யாருமேறுவர்சொன்னாலே*॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—புலம்புசீர் - புலம்பப்படும் குணங்களை யுடையனை, ஸ்தவநீய குணனானவனென்றபடி. பூமியளந்தபெருமானை - பூமியளந்தபெருமானை குணமென்ன ஸர்வஸுலபமாகிற ஸௌலப்ய குணத்தை யுடையனாயிருந்த நன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைச் சொன்னாரெல்லாருந் திருநாட்டிலே புகப்பெறுவரென்கிறார். * * * ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—நலங்கொள்சீர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (குணமென்கிற ஆழியால்) இலங்கு வானேறுவரென்றநுபவித்துரைக்கிறார் (திருநாட்டிலேயிருந்தாரிபால்) * * * ॥௧௨॥

ப—ஸ்பஷ்டம், உக்திவிசேஷ:. நலங்கொள்சீர் - ஸமஸ்தகுணங்களைக்கொள்ளுகையாகிற சீரையுடையவரான, கொள்ளுகை - அநாதிவிச்சின்னமாகைப்படிகை, நன்குருகூர் - ஸ்லாக்யமானகுருகையில், சடகோபன்சொல் - ஆழ்வாராலே சொல்லப்பட்ட, வலங்கொண்ட - பலப்ராப்தமான, ஸகலஸ்ருதிவாதநஸாமர்த்ய ப்ராப்தமானவென்றபடி. ஆயிரத்துள், இவையுமோர்பத்து - இப்பாட்டுகளாகிற வஸ்தீபதசகத்தை, சொன்னால், யாவரும் - ஸகலரும், ஜாதிகுணாதிவிசேஷாநாதரேண வென்றபடி. இலங்குவான் - தேதீப்யமான பரமபதத்தை, ஏறுவர். ॥௧௧॥

ஸ்ரீமதேவராஹ்யாநந்தாநவேநயிஸ்ரீமதேவநாத ராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(முடியானே.)

சித்தாக்ருஷ்டிப்ரவீணைரவயவநிவஹைர்வசோபிஸ்ஸ்வா-
ஶ்லேஷாஹஸ்தைராதந்வாநைர்தித்ருக்ஷாம் ஶ்ரு-
திஹிதவஹிதைராத்மநித்யாநுராகை: । வி-
ஶ்லேஷாக்லேஶக்லிஷ்டைஸ்ஸ்வாநாதிகரோதைருத்ஸாய-
ஜ்யஸமேதை: காவாமணைபாமௌஜ்யம்ஶிஷதஶா-
ணைஶமிணைநித்ருஶ்யம்ஹாஸ்யாம்ஹாம் ॥ ॥௬௧॥

(சித்தாக்ருஷ்டிப்ரவீணை:) என்றுகிடக்குமென்னெஞ்சமே - ஈஶ்வரனுடைய ஆகர்ஷணத்திலே ஸமர்த்தங்களுமாய், (அவயவநிவஹை:) என்னுமெப்போது மென்வாசகமே - வாக்குக்குச்சொல்லவேணுமென்கிற ஸாவயவங்களுமாய், (ஸ்வாஶ்லேஷாஹஸ்தை:) என்றுதடவுமென்கைகளே - கைகளுக்குத் தழுவவேணுமென்கிற ஆஶாவஹங்களுமாய், (ஆதந்வாநைர்தித்ருக்ஷாம்) மெய்கொள்ளக்காண்விரும்பு மென்கண்களே - கண்களுக்குக் காணவேணுமென்கிற உத்ஸாஹங்களுமாய், (ஶ்ருதிஹிதவஹிதை:) திண்கொள்ளவோர்க்குங் கிடந்தென்செவிகளே - ஶ்ரோத்ரங்களுக்கு கேட்கவேணுமென்கிற ஹிதகரங்களுமாய், (ஆத்மநித்யாநுராகை:) உன்னையேயுமியின்றி யாதரிக்குமெனதாவியே - ஆத்மாவுக்கு நித்யாநுராகங்களுமாய், (விஶ்லேஷாக்லேஶக்லிஷ்டை:) பாவியேனாம் புலப்பப்பலகாலுங்கூவியுங்காணப்பெறேன் - விஶ்லேஷஸமயத்திலே கூப்பிடப்பண்ணவற்றாய், (ஸ்வாநாதிகரோதை:) நின்றெனதாவியை யீர்கின்ற சிலமே நினைக்கநினைக்க ஆத்மாவை பரிபூர்ணமாகப்பண்ணுகின்றனவாய், (உத்ஸாயாஜ்யஸமேதை:) உன்னைப்பெருந்நான்று பெருந்துவனே - தன்னைப்பெறுவ தெப்போதெபபோதென்று ஸ்வாமியை புண்டாக்கு மவையுமாய், (காவாமணைபாமௌஜ்ய:) பொருந்தியமா மருதினிடைபோய - "ஏகிதவனு ஸேவஷ்டி" என்கிறபடியே ஏகிதவனுஸேவைகளைப் பண்ணுமவையாய், அயவா - உன்னைமேவியிருந்திருந்தெத்தனைகாலம் புலம்புவனே - வாஜரைப்போலே

௱— கா— ஸந்த்வயராய் அலற்றி பழப்பண்ணும்படியாய், ஒன்றுக்கொன்று கூடியிருக்கிற ஸௌந்தர்யாதிகளாலே எம்பெருமான் ஸ்வரூபமும் காணவேணுமென்று ஆசைப்படும்படியான திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையவனென்று 'முடியானே" என்கிற ஸூக்தத்தில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். [௪௧]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

௯-ம்.-திருவாய்மொழி.

ஆ—(சொன்னால்) இப்படி தம்முடைய ஸகலகரணங்களும் தனித்தனியே ஸகலகரணங்களினுடைய வ்ருத்திகளை யெம்பெருமான்திறத்தில் ஆசைப்பட்டபடி பெறுமையாலே க்ருதக்ருத்யரான ஆழ்வார் இதுவேளையில் தமக்கு துணை பாசைக்காக இந்த லோகத்தில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுளரோ? வென்று பார்த்தவிடத்தில் இந்த லோகமெல்லாம் ஸர்வஸ்ருஷ்டிபிரியவிஷயஸ்வதந்த்ரமாய் ஸம்ஸாரஸ்வபாவமாய் க்ஷுத்ரமநுஷ்யாதிகளைக்கவிபாடிக்கொண்டு திரிகிறபடிகண்டார். கண்டுதம்முடைய இழவெல்லாம் மறந்து எம்பெருமானுக்கஸாதாரணமான அநுமந்த இக்கரணங்களை ஸ்வஸ்தாஹ்ருத

❀ ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி. ❀

இ—ஸர்வகரணங்களாலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் எம்பெருமானை அநுபவிக்கவேணுமென்று கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வாபிமதம் இன்னும் ஸபலமையாலே தம்முடைய ஸவஸாதம் தீரவழியின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே இத்திருவாய்மொழியிலே பரோபதேஸ ப்ரவ்ருத்தி ஸம்பவிக்கிறதோ? வென்ன ஸமதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) க்ஷுத்ரமநுஷ்யாதிகளைப்பாடிக்கொண்டு திரிகிறபடி கண்டாலும்தம்முடைய வ்யஸநஸமாதாநமாயிருக்கச்செய்தே பரோபதேஸப்ரவ்ருத்தி ஸம்பவிக்குமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கண்டிருக்கையால்) இவர் பரஸம்ருத்தியேகப்ரயோஜநராகை யாலே இப்படிக்கு ஸ்வாநுபவத்திற்காட்டில் பராநுபவம் ப்ரதாநம்

மூ—சொன்னால்விரோதமிதாகிலுஞ்சொல்லுவன்கேண் மினோ*
என்னாவிலின்கவியானொருவர்க்குங்கொடுக்கிலேன்*தென்னு

ஆ—ஸம்ஸாரிகள்பக்கலிலே விமுகராயிருக்கிறபடியைக்காணெ ன்றின்றாராய் அவர்களைக்குறித்து கல்யாணமயமஹாநுரூ பமானகவிகளை க்ஷுத்ரஸம்ஸாரிகள்பக்கலிலே விநியோகிக்க லாகாதென்றுபார்த்து நிஷேதிக்கவும் சொல்லுகையிடன்று; ஆகிலும் எம்பெருமானுக்கேயான அழகியகவிகளை இழக்கமாட்டா

இ—மாகையாலே ஸ்வாநுஸந்தானத்தைமறந்தாரென்றுகருத்து. எம்பெ ருமானுக்கஸாதாரண விக்ரஹாதிவாக்யத்தாலே ஸ்ருத்யர்த்தவிஷய மென்கிற ஸமஸ்தணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாவ்ருத்தமென்று ஸம்ஸ்ருதிதம். அவர்களைக்குறித்து என்கிறதற்குப்பேசுகிறாரென்கி றதோபதேசநயம். * * * *

முதற்பாட்டு

சொன்னால்விரோதமிது என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (கல்யாணமித்யாதி ஈட்டின்று என்னுமளவாலே) ஸம்ஸ் ஸாரிகள் என்கிற ஆதிஸப்தம் நின்றுமிட்டாதெய்வம் என்று வக்த்ர ரணமான தேவதாந்தரவாரம். ஸ்வாஸ்ரிதை த்யஜிக்கைக்காகவும் ஷயாக்யாலே தொட்டுத் தன்னுடைய உசிதமல்லர்தாப்போலே நி ஷேபாஸமாகவும் இதை வாவாஉபதேசிக்கை உசிதமன்றென்கி றாரென்றுகருத்து. ஆனால் நிஷேதிக்கவுஞ் சொல்லாதொழிய லாமே என்ன? ஆகிலுஞ்சொல்லுவன் என்கிறாரென்று நினைத்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) கவி களையென்றது - உங்களுடைய கவிசெகளையென்றபடி. இழக்க மாட்டாமையாலேயென்றது- இவையெல்லாமெம்பெருமானுக்கே

ப—சொன்னால்- ஸம்ஸாரிப்ரபட்டலாகாதென்று உபதேசித்தால், இது - இந்தஉபதேசமானது, விரோதம் - உசிதமன்று; அதி ஹேயமாகையாலே நிஷேதிக்கவும் இதைவாவாஉபதேசிக்கை யாவதமன்றென்றபடி. ஆகிலும், சொல்லுவன் - சொல்லுகிறே ன், கேண்மினோ? - கேளுங்கோள், நான்சொன்னபேர்ருள்ளாநு ஷ்டிக்க மாட்டிகோளாகிலும் இதைக்கேழ்ப்பதாகிலும் செய்யவே ணுமென்று ஆஸ்ரயிக்கிறபடி. தென்னுதெனவென்றதுஸ்வாரஸ்

மூ— தெருவின்றுதண்பூமாற்றிருவேங் கடத்*தென்னானை
யென்னப்பனெம்பெருமானுளனாகவே* ॥க॥

அ—மையாலே சொல்லுகிறேன் கேளுங்கோ? என்றுவைத்து,
இப்படி ஸர்வஸ்வாஜநவமானலோகத்திலே நானெம்பெருமானை
யல்லது மற்றொருவரைக் கவிபாடுகைக்கீடல்லாத ஆகூதியாகப்
பெற்றேனென்று கொண்டு ஸந்தோஷத்தைப் பேசுகிறார். ॥க॥
(உளனாகவே) நிரவதிகஸம்பத்தையுடையனும் நித்யஸந்நிதேஷ

இ—ஆகவேணுமென்கிற மநோரதத்தாலே யென்றபடி. மேல் வாக்ய
த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉத்ராஷியா
ல்) எம்பெருமானை யல்லதென்றது உதாஹரணத்தில் ஸவிதா
ஸங்கல்பம்சொன்னபடி. ஸாஹிதஞ்சொல்ல ஆருவ்ருத்தரானவர் ஸந்தோ
ஷத்தைச்சொல்லுகை ஸம்மதமன்றோ? என்னில், ஸர்க்கு
ஸர்வஜ்ஞகைங்கர்யத்திலே ருசிபிறக்கைக்காக ஸந்தோஷத்தைப்
பேசுகிறாரென்றுகருத்து. * * * ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு *

குளனார்கழனிசூழ் கண்ணன்குடி என்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிகேசுக்ராஹிபால்) மெய்ம்மையே
புளனும்பாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸ்வ
த்ராஷியால்) இதற்கு இப்படி தாத்பர்யமாகிறபடி ஸ்வாரஸ்யத்திலே

மூ—காரம், உபாதாநவஸ்தியாலே தென்னாதெனவென்றுவண்டு
கள், முரலுகிற- ஸேவிக்கிற, திருவேங்கடத்து-ஸந்நிதாநம்,
வேங்கடத்திலவசிக்கிறானென்றபடி. என்னானை - உதீயமஜமான, ம
ஜவஷரோக்திரானை யென்றபடி. என்னப்பன் - உபகாரகனான, ஸ்ரீ
த்ருவஷவைகபகனானவென்றபடி. ஸந்த்வவிஷயவிஷயஸ்வரூபவ
ஸ்வரூபாநுபவஸுகானை யென்கை. எம்பெருமான் - உபகா
ரமில்லையாகிலும் விடப்போகாதபடி நித்யஸேஷியான ஸம்ப
ந்தவான், உளனாக - வித்யமானனாக, உதீபகவிதாவிஷயதயா ஸந்நி
யிருக்கிறானென்றபடி, என்னுயில் - ஸமஸ்தகல்யாணகுணபூர்த்த
னா என்னுடைய ஜிஹ்வையிலே, இன்கவி - மதுரமான கவிதை
யை, யான் - ஸமஸ்தஜ்ஞனான், ஒருவர்க்கும் - ஸமஸ்தகிரிஷு
ஞானிருவருக்கும், கொடுக்கிலேன் - தாத்பர்யனல்லேன் ॥உ॥

மூ—உளனாகவேயெண்ணித் தன்னை யொன்றாகத்தன் செல்வத்
தை* வளனாமதிக்குமிம்மானிடத்தைக்கவிபாடியென்* கு
ளனார்கழனிசூழ்கண்ணம் குறுங்குடி மெய்ம்மையை* யுளனா
யவெந்தையையெந்தைபெம்மானையொழியவே* ॥உ॥

ஆ— நிஸ்ஸீமவைலக்ஷண்யமான ஸ்வபாவமுடையராயிருந்தவெம்பெரு
மானை யொழியத்தன்னையு மொரு வஸ்துவாகப்பார்த்துத் தன்

இ—காணலாம், எம்பெருமானையொழிய வென்கிறதற்கு மநுஷ்யரை
க்கவிபாடி யென்னவென்கிறதோடே அந்வயம். ஒன்றாகவெண்ணி
என்றநுவதித்துரைக்கிறார் (ஓருவஸ்துவித்ராநியால்) ஸ்வரூபஸ்

ம—குளன் - குளம், குளனார் - நீர்நிலைகளையுடைத்தான, கழனி
சூழ் - கழனிகளாலே சூழப்பட்ட, கண்ணம் குறுங்குடி - கண்ணனு
டைத்தாய் நல்லதான குறுங்குடியிலே, கண்-ஸ்ருஷ்டம், விஹாரஸ்
தானமாய் ப்ரஸித்தமான குறுங்குடியிலேயென்றபடி. மெய்ம்மையை உள
னாய - ஸத்யமாகவிருப்பவனை, ஸத்யகாமத்வாதிகமெய்ம்மெய்
யென்றுசொல்லப்பட்ட கவிகளாலே ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளாலேசொ
ல்லப்பட்ட ஸ்வரூபங்களெல்லாம் ஸத்யமாக உடையவனுக்கொ
ண்டிருப்பவனையென்றபடி. எந்தையை - ஜகத்பிதாவான, அ
நுகூலகாரகனை, நான் கவிபாடும்படி தன் ஸ்வரூபங்களை ஸ்
ப்ரகாசிப்பித்து உபகாரகனையென்றபடி. எந்தைபெம்மானை - ஜ
கத்பிதா ஸ்வாமியை, ஜகந்நாயனையென்றபடி. ஒழிய, இதுக்கு
மானிடத்தைக்கவிபாடி என் என்கிறதோடே அந்வயம். தன்னை
ஸ்வதந்த்ரநயில்லாமையாலே அவஸ்துவாய் ஸ்வரூபவைலக்ஷண்ய
னான தன்னை, உளனாகவே-ஸத்தாவானாகவே, ஒன்றாகவே- ஒருஸ்வ
ரூபவஸ்துவாகவே, எண்ணி - அபிமாநித்து, ஏகாரத்தாலேதன
க்கு ஸம்பந்தமுடையும் ஸ்வரூபங்களும் அத்யந்தாஸம்பாவிதங்களென்று
தோற்றுகிறது. தன்செல்வத்தை - அல்பனானதனக்குசேஷமாகை
யாலே அல்பமான தன்ஸம்பத்தை, வளனா - வளமாக, ஸம்ப
த்தாகவென்றபடி. மதிக்கும் - மதித்திருக்கும், அபிமாநனையிரு
க்கிற, இம்மானிடத்தை - இந்த மநுஷ்யஜாதீயவர்க்கத்தை,
மநுஷ்யரையென்றபடி. ஜாதிகவசநமாயிருக்கச் சொல்லுக
ிறது. கவிபாடி - கவிதையாலே ஸ்துதித்து, என் - என்ன

மூ—ஒழிவொன்றில்லாதபல்லூழிதோறூழிநிலாவப்போம*வழி
யைத்தருநங்கள்வானவரீசனைநிற்கப்போய்க்* கழியமிகநல்ல

ஆ— ஸம்வத்ஸரத்தையுமொருஸம்வத்ஸரமாக மதித்திருக்கிற விஷ்ணுதா
ஸர்களைக் கவிபாடி யென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்று கொண்டு
வ்யதிரேகமுகத்தாலருளிச்செய்கிறார்.* * ॥௨॥

(ஒழிவொன்றில்லாத) இப்படி ஸர்வஸ்வதந்த்ரனான ஸர்வேஶ்வரனை
யெம்பெருமானை உங்களுடைய கழியமிகநல்லவான் கவிகொ
ண்டுபாடப்பெறலாவது, பாடினால் பின்னை பெறும்பேறு அநா

இ—வாகப்பார்த்தென்றபடி. வளமுமதிக்கும் என்கிறதையுரைக்
கிறார் (ஒருஸம்வத்ஸரத்தாலென்று) விஷ்ணுதாஸர்களைப்பாடவேண்டா
வெம்பெருமானைப்பாடுங்கோ? வென்றுபாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்
றுக்கருத்து, ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (வ்யதிரேகமுகத்தாலென்று) ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

வழியைத்தருமென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்
செய்கிறார் (இப்படி ஸர்வஸ்வதந்த்ரனான பெறும்பேறென்னுமளவாலே)
விஷ்ணுதாஸரைப்பாடினால் அயோக்யதைவருமென்று இழியக்கருதி
யோர்மானிடம்பாடல் என்கிறவிடத்திலே சொல்லுகையாலே வழி
யைத்தருமென்கிறவிடத்திலும் எம்பெருமானைப் பாடினால் வழி
யைத்தருமென்றது ப்ராப்யமானதை யுக்தமென்றுகருத்து. ஒழி
வொன்றில்லாத என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநா

மூ—ப்ரயோஜநம். ஒருப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. ॥௨॥

புலவீர்கள் - வாக்மிகளான? ஸம்போதநம். ஒழிவொ
ன்றில்லாத-உபாதியொன்றுமில்லாத, ஒருதேஶத்தாலும் உபா
தியாராதபடி நிரதிஶயஸ்வாபாவிகமானவென்றபடி, இதுவ
ழிக்குவிஶேஷணம். பல்லூழியூழிதோறும் - பஹுவியகலந்
தோறும், நிலாவப்போம் - நிலைநிற்கும்படி நடக்கக்கடவதான-
வழியை-ஸந்நாநத்தை, கைங்கர்யத்தைஎன்றபடி. தரும்- கொ
டுக்கும் ஸ்வாமியான, நங்கள்வானவரீசனை - ஸூரிஸார்வபௌமர்களான
நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனை, நிற்க-ஒழிய, போய்-ஸாதி
க்குவிஷயாந்தரம் தேடிக்கொண்டுபோய், கழிய- ஸர்வாதிகமா
குமாம்படி, ஸர்வாதிஶயிதமாம்படி என்கை. மிகநல்ல-ஸூக்ஷ்ம

மூ—வான்கவிகொண்டுபுலவீர்காள் ஒழியக்கருதி

ஆ—(வ்யா) ஸர்வஜ்ஞனுமாய் நிரதிசயஸ்வாதுஸ்வரூபமாய் நித்ய ஸித்தமான ஸம்பந்த கைங்கர்ய லக்ஷண மோக்ஷமாவது, ஸுலபராய் ஸ்ரீகரரான தேவரைய்யாவது; கவிகளைக்கொண்டு

இ—(வ்யா. தாத்பர்யம்) ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை யாதல் ஸ்வாபாவிக ஸ்வாதுத்வத்தை யாதல் உடைத்தான விஷயத்திலே ஸ்வரூபத்துக்கொழிவு ஸம்பாவிதமாகையாலே இங்கொழிவொன்றில்லை என்னவாறே இவ்விஷயம் ஸர்வஜ்ஞஸ்வாமியும் நிரதிசயஸ்வாதுவுமென்று சொல்லிற்றுமென்றுகருத்து. பல்லூழிதோறூழிநிலாவப்போம் என்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நித்யத்வாதியால்) அஸ்திரமாகிறதோடு ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபமான மேல்லாமையாலே வழிஸங்கும் கைங்கர்யமென்கிறார் (ஸம்பந்தத்வாதியால்) "அஹமன்னமஹமன்னம் அஹமன்னாதோ" இத்யாதிகளிலே ஸ்வரூபானுபவத்தை அன்னமென்றும் ஸ்வரூபவிஷயத்தை அன்னாதமென்றும் வ்யவஹரிக்கையாலே வழிஸங்கும் ஸ்வரூப விஷயாகாரத்தாலே கைங்கர்யத்தைச் சொல்லக்கூடும், பாடப்பெறலாவது என்றதுவும் மோக்ஷமாவது என்றதுவும் ஸாமானாதிகரண்யேன ஸ்ரீஞ்ஞயோஷஹாநீயம். ஸகல துரித்ஸ்த்ரீ ஸோலா ஸ்வாமிநஸ்ஸர்வபூத ஸம்ஸ்தாய தக்ஷணமோக்ஷ ஸம்பந்த, என்று கீழ்வாக்யத்திற்கு வ்யாக்யாவாக்யம். இதற்கடியும் மஹாவீரம் ப்ரதிபாதிக்கு ஸம்பந்தாஸ்திரதப்ரதிபந்த ஸம்ஸ்கார மோக்ஷாவகாச"என்கை. இழியக்கருதியோர் மானிடம்பாடல் என்கிறவிடத்தில் கவிகைக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரதிபத்தி த்யாகி வாக்யத்தாலே) கவிகளைக்கொண்டுபோவது தேவரையாவது மென்றநயம். ஆவதுஎன்றதுவும் விழுவதுஎன்றதுவும் பர்யாயங்கள் கவிதாவிஷ ஸ்வநேந தேவஷாந்த ப்ரதிபத்யேத, ஸ்வநேகமேதத்ரயநிவ்ருத்த என்றபடி. நிற்க என்கிறதை யுரைக்கிறார்

பத—ஸ்வஸிநமான, வான் - ஸமூஹத்துக்களான, கவிகொண்டு - கவிதைகளைக்கொண்டு, இதற்குமானிடம் பாடலென்கிறதோடே அந்வயம். இழியக்கருதி-அபவர்த்திக்கநினைத்து, தேவரைப்பாடி

மூ—மேயார்மானிடம் பாடலென்னுவதே* ||௩||

என்னுவதெத்தனை நாளைக்குப் போதுப்புலவீர்காள்* மன்

னுமனிசரைப்பாடிப்படைக்கும்பெரும்பொருள்* மின்னுர்

ஆ—பாடுவது; படினும் பின்னைப்போ யயோமக்யிலேவிழுவது

ஆனபின் பவனையே, ழிய இம்க்ஷுத்ரரையெடுக்காகப்பாடுகிறிகோ

ளென்கிருர். * * * ||௩||

(என்னுவது) க்ஷுத்ரரைப்பாடி னும்சிலப்ரயோஜநங்கள்

ஸித்திக்கக்காணுகின்றேமிறேயென்னில்; ஸர்வேச்வரனை க்ஷுத்ரரை

இ—(ஒழியவென்று)மானிடம்பாடல் என்னுவதென்கிறதற்குத்தா

த்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இம்க்ஷுத்ரரையிச்சாதிபால்) கீழ்ப்பாட்

டிலே நாராயணனை கீர்த்தனமாகவும் உபாயமாகவும் அனுஷ்டிப்பதும் உபாயமாகவும் பர

வஸ்துவும். நாணவீநரான க்ஷுத்ரரைப்பாடுகை ஸாரு

வஸ்துவுமன்றென்றுர், அது ப்ராப்யமன்ருகிலும் எங்களுடைய

வாராக்ஷேமம் ஸுபி தீவிஜிநகைக்காக க்ஷுத்ரரைப்பாடு

கிறேமென்ன இப்பாட்டுசொல்லுகிருர் என்றுஸங்கதி ||௩||

நாலாம்பாட்டு.

என்னுவதென்றுபின்னையுந் சொல்லுவானேனென்ன கவத

ரிப்பிக்கிருர் (க்ஷுத்ரரைப்பாடியால்) மன்னுஎன்கிறதை யு

ரைக்கிருர் (ஸர்வேச்வரனைவென்று) பாடப்பட்ட க்ஷுத்ரர் ஸர்வ

ல்லாமையாலே பாடினகவியை கேட்பிக்கைக்கு முன்பே நசித்து

ப—னுல் ஸயமேவ தேவஸ்வரூபமாவி என்றுகருத்து.ஓர்மானிடம்பா

டல்-ஒருக்ஷுத்ரஜாதியைப்பாடுகையாலே, என்னுவது - என்ன

ப்ரயோஜநமுண்டாம், ஒன்றுமில்லை யென்றபடி. ||௩||

புலவீர்காள் - விசேஷஜ்ஞர்காள்? மன்னுமனிசரை - மன்

னுத க்ஷுத்ரரை, ஸர்வேச்வராகாத க்ஷுத்ரரையென்றபடி. பாடி, ப

டைக்கும்பெரும்பொருள் - ஸம்பாதிக்கப்படும் தேஹயாத்ராக்ஷே

மம். என்னுவது - என்னவிஜிப்பது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி.

பெரும்பொருள்என்று உபாலம்பனோக்தி. விஜித்தாலென்றொரு

வடிம் ஸர்வாத்மாக்ஷேமம். எத்தனைநாளைக்குப்போதும்-எத்தனைநாள்

க்ஷேமத்திற்குபோரும், ஒருநாளைக்குப்போதாதென்றபடி.மின்னுர்-

காந்திவர்ணமான, மின் - ஸ்ஞ்சாரண, காந்திமித்ரமம்.

மூ— மணிமுடிவிண்ணவர்தாதையைப்பாடினார்* நன்கு சேவே-
கொண்டு சன்மஞ்செய்யாமையுங் கொள்ளுமே* ௪॥

ஆ—ப்பாடி என்ன? ப்ரயோஜநம் பெறுவது, பெற்றால்தான் மத்தனோநாளைக்குப்போதும் புலவீர்காள்? ஆனபின்பு மன்னார்மணிமுடி விண்ணவர்தாதையைப்பாடுங்கோள்? பாடினால்வேறொருப்ரயோஜநமும்வேணுமாகில் ஸ்வஶேஷத்வைகரஸிகனாக்கிஸ்வவிஷயகைங்கர்யவிரோதியானஸம்ஸாரத்தையும்போக்குமென்கிறார்.॥

இ—ப்போவர்களாகையாலே அவர்களால் ப்ரயோஜநாஸம்ஸயிதமென்றபடி. படைக்கும் பெரும்பொருள் என்றுவதென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் விதிஸித்தமென்று காட்டுகிறார் (பாடுங்கோளென்று) மின்னார்மணிமுடி விண்ணவர்தாதை என்கிற பதங்களுக்கு ஸாரமருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவித்யாதியால்) வேறொருப்ரயோஜநமும் வேணுமாகிலென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தாலே ஶாஸ்த்ராயிகவிஷயத்தைக் கவிபாடுகை பயன்றாகப் ப்ரயோஜநமென்றுதோற்றுகிறது. மோக்ஷத்தையும் இதுக்குப்ரயோஜநமாகச் சொலவேண்டாவென்றபடி. வேறொரு ப்ரயோஜநமும் வேணுமோவென்று வாசோஞாம். அப்போதுவேணுமோ என்ற வசநமும் வேணுமாகிலென்றொந பதம் ஸ்வாரஸ்யம். யதா பாடினால் ஸ்வஶேஷத்வைகரஸிகனாக்கி ஸம்ஸாரத்தையும் போக்கும், வேறொரு ப்ரயோஜநமும்வேணுமோ வென்றநயிப்பது. இப்படி ஸ்வீகரித்தபக்ஷத்தில வேறொரு ப்ரயோஜநமென்றது — மோக்ஷவ்யதிரிக்தப்ரயோஜநமென்றபடி. தன்னாகவேகொண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஶேஷத்யாதியால்) சன்மஞ்செய்யாமையும் கொள்ளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயகைத்யாதியால்) ॥௪॥

ஶ—மணிமுடி - ரத்னகிரீடஶாலியான, விண்ணவர்தாதையை - நித்யஸூரிநிர்வாஹகனை, பாடினார், தன்னாகவேகொண்டு-தனக்காக ஸ்வீகரித்து, தனக்கேஶேஷமாக்கிக்கொண்டென்றபடி. சன்மஞ்செய்யாமையும் — ஜந்மத்தையுண்டாக்காமையும், கொள்ளும்— ஸ்வீகரிக்கும், புநர்ஜந்மத்தையுண்டாக்காதென்றபடி. ॥௪॥

மூ — கொள்ளும்பயனல்லை குப்பைகிளர்த்தன்னசெல்வத்தை*
வள்ளல்புகழ்ந்துநும்வாய்மையிழக்கும்புலவீர்காள்* கொள்
ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந் தருங்கோதிலென்*

ஆ — (சொல்லும்) ப்ரயோஜநமற்றதாக ஹேயவிஷயங்க
ளைக்கவிபாடி உங்களுடைய அழகியகவிகளையிழவாதே தன்னுடை
ய நிரவதிகநிர்தோஷ கல்யாணகுணங்களாலே உங்களுடைய
கவிகளை க்ருதார்த்தமாக்கவல்லனுப், உங்களுக்கு வேண்டிற்றெல்

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ — கொள்ளும்பயனில்லை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ப்ரயோஜநமற்றதாகவென்று) குப்பைகிளர்த்தன்ன
செல்வத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேய
த்வாதியால்) வள்ளல்புகழ்ந்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (கவி
படியென்று) நும்வாய்மை என்கிறதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார்
(உங்களுடையவித்யாதியால்) கொள்ளக்குறைவிலன் என்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்)
உங்களுக்கித்யாதிவாக்யம் கோதில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ப — கொள்ளும்பயனில்லை - ஸ்வீகரிக்கப்படும் ப்ரயோஜநமில்
லாதிருக்கிற, இது செல்வத்துக்குவிசேஷணம். குப்பைகிளர்த்த
ன்ன - குப்பையைக்கிளறினதற்கு ஸத்ருசமான, அதாவது மறை
ந்துகிடந்த தோஷங்கள் ப்ரகடிதங்களாகையும் ஸம்பந்
தித்தார்க்கு ஸர்வாபஹாரமும். கிளர்த்து - கிளறுகை, அன்
ன - ஸத்ருசம், செல்வத்தை - ஸம்பத்தையுடைத்தான
மநுஷ்யஜாதீயை, செல்வத்தையித்யத்ர பஹுவ்ரீஹி. வள்ள
ல்புகழ்ந்து - உதாரனென்று ஸ்துதித்து, நும்வாய்மை - யுஷ்மதீஸூக்
தத்வத்தை, இழக்கும்புலவீர்காள் - இழக்கிற விசேஷஜ்ஞர்காள்?
விசேஷஜ்ஞரென்று உபாலம்பம். கொள்ளக்குறைவிலன் - கவிதா
விஷயதயா ஸ்வீகரிக்கைக்குக்குறையில்லாதவனை, கத்யாஸ்துதி
ஸம்பொதிதங்களெல்லாம் ஸ்வகல்யாணகுணஸாமாநாதிகரண்யாவுக்குப்
போராதபடி ஸர்வஸ்வதானென்றபடி. வேண்டிற்றெல்லாம்
தரும் - அபேக்ஷிதவஸ்துப்ரதனை, கோதில் - தோஷரஹிதனை,

மூ—வள்ளல்மணிவண்ணன்றன்னைக்கவிசொல்லவம்மினோ* ௫॥
வம்மின்புலவீர்நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்துய்ம்மினோ*

ஆ—லாந்தரும்வாமோபகாரகனாய், தந்தானும்தன்னுஞ்செய்யாதானாய் இவர்களுக்கென்செய்தோ(வோ)மென்றிருக்கும் ஸ்வபாவனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருந்த எம்பெருமானைக்கவிசொல்ல வல்லிகோளோவென்கிறார். * * * * ॥௫॥

(வம்மின்) க்ஷுத்ரரைக்கவிபாடியேயாகிலும் தேஹயாத்ரையை நிர்வஹிக்கவேண்டாவோ? வென்னில்; அதற்குவாயம்சொல்லுவேன் வாருங்கோள்? எங்ஙனேயென்னில்; க்ருஷ்யாதிகளைப்பண்ணிஜீவியுங்கோள்?

இ—ச்செய்கிறார் (தந்தானுமித்யாதியால்) வள்ளல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களுக்கித்யாதியால்) மணிவண்ணன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதேத்யாதியால்) மோக்ஷத்தைத்தருமென்று கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னவாறே தேஹாநந்தரம் மோக்ஷம்கொள்கிறோம். எங்களுக்கிப்போது போஷகாதிகள் வேணுமேயென்ன வேண்டிற்றெல்லாந்தருமிவனையே பாடுங்கோள்என்கிறாரென்று ஸம்கதியும்ஸூசிதமாக.॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

எம்பெருமானைப்பாடுங்கோளென்று சொல்ல உவக்ஷித்தவர் ஶரீரவ்யாயாஸப்பட்டு ஜீவியுங்கோளென்று லௌகிகம்சொல்லுகை ஸங்கதமன்றேவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (க்ஷுத்ரயித்யாதியால்) வம்மின்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கித்யாதியால்) நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷீத்யாதியால்) இப்படி ஸம்ஶேக்கு உத்தரஞ்சொல்லியாயிருக்க இந்தஶ்லோகத்தில் செல்வமில்லையென்ன வேண்டுவானேனென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார்

அ—என்வள்ளல் உதீர்ணனாய்மஹோதாரனான, மணிவண்ணன் தன்னைக்கவிசொல்ல - ஸ்தோத்ரம், வம்மினோ - வாருங்கோள். ॥௫॥

வம்மின் புலவீர் - வாருங்கோள் பண்டிதர்களே, நும்மெய் - யுஷ்மச்சரீரங்களை, வருத்தி - வ்யாயாஸப்படுத்தி, கைசெய்து - கைகளாலே க்ருஷ்யாதிகளைப்பண்ணி, உய்ம்மினோ - ஜீவியுங்

மூ—இம்மன்னுலகிற்செல்வரிப்போதில்லைநோக்கினோம்* நும்மின் கவிகொண்டுநுந்நுமிட்டாதெய்வமேத்தினாற்* செய்ம்மின்

ஆ—க்ஷுத்ராதிகள் ஸுயாஸாத்யமாகையாலே அவை உபேக்ஷ்ய மல்லவோ? அவைத்திறக்காட்டில் ஸ்ரீமான்களான ஈஶ்வரரை ஜீவ னார்த்தமாகக் கவிபாடுகையே நன்றன்றோ? வென்னில்; உங்க ளபேக்ஷிதப்ரதரான ஸ்ரீமான்கள் இந்தலோகத்திலுளரோ? வென்றுபார்த்தோம். பார்த்தவிடத்தில் ஒருவருமின்றியேயிருந்த து, ஸ்ரீமான்களான ஈஶ்வரர்களில்லையாகில் க்ஷுத்ராதிகளை யேத் தினாலோ? வென்னில்; உங்களுடைய அழகியகவிகளைக்கொண்டு உங்கள் ஸ்வேஷ்டதேவதைகளை நீங்கள் ஏத்தினாலும் பின்னையு

இ—(க்ஷுத்ராதிகளாயாவோ இத்யாதியால்)செல்வரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) இம்மன்னுலகில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தலோகத்திலென்று) நோக்கினோ மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உளரோவித்யாதி யால்) இல்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பார்த் தவிடத்திலித்யாதியால்) ஆகையால் க்ஷுத்ராதிகளையே பண்ணி ஜீவியுங்கோளென்று தாத்பர்யமென்றுகருத்து. ஈஶ்வரரை ஏ த்துகிறோமென்பாரைக் குறித்து நும்மித்யாதியாலே தேவதாந் தரங்களை ஏத்தவேண்டாவென்கை ஸ்வஸம்மதமன்றோவென்ன ஸ்வ தரிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீமான்களானவித்யாதியால்) நும்மின்கவியென் கிறதையுரைக்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால்) நுந்நுமிட்டா தெய்வமென்கிறதையுரைக்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) ஸத்ருஸாதி ஸத்ரு சேருமென்னை ஸமானவஸமன்றோவென்ன ஸஹி

ரு—கோள், இம்மன்னுலகில் - இந்தவிஸ்தீர்ணமானலோகத்தில், இங்குவிஸ்தீ ரமும் வ்யாஹ நித்யமும். செல்வர் - ஸம்பந்நர், இல்லை, இப் போது நோக்கினோம் - ஸாஹஸ்ர்யமாமற்றிருந்தநாம் உங்களுக்கா க இப்போதெங்கும் பரிசோதித்தோம், நும்மின்கவிகொண்டு - உபேக்ஷணீயமாய் ஸௌஹ்யமானகவிதைகளைக்கொண்டு, நுந்நுமிட் டாதெய்வம் - உங்களுடைய இஷ்டதேவதைகளை, ஏத்தினால், செ ய்ம்மின் - செவ்வையாக மின்னுகின்ற, ஸம்ருத்தஸம்ருத்தமான ஸங்

மூ—சுடர்முடியென் திருமாலுக்குச்சேருமே* ॥௯॥
சேருங்கொடைபுகழெல்லையிலானையோராயிரம்* பேருமு

ஆ—மற்றெல்லாமந்தஜாத்யாதிதேவதைகளுக்கஸாதாரணமான ஶ்ரிய:பதியாயிருந்த வெம்பெருமான் திருவடிகளிலே சேரும். ஆனபின்பெம்பெருமான் தன்னையே யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥௯॥

(சேரும்) ஶ்ரிய:பதியான தனக்குஸத்ருஶமான நிரவதி கௌதார்யாத்யஸம்க்யேய கல்யாணகுணங்களையுடையனுமிருந்த

இ—வொருமெய்யான உபபத்தியைக்காட்டுகிறார் (அந்தஜஂக்ஷாதீத்யாதியால்) என்திருமாலுக்குச் சேருமென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஶ்ரிய:பதீத்யாதியால்) பெருமை தேவதாஸுதா ,,இத்யாதிஶ்ருதி ப்ரஸித்தம். இத்தால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்ன தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ஆனபின்பென்றது தேவதாந்தரஸ்துதியும் அவன்பக்கல் பர்யவஸித்து "ஸர்வதேவ நமஸ்காரம் கேஶவம் ப்ரதிகச்சதி" என்று அவனே ஸமஸ்தனுமாக வேண்டினபின்பென்றபடி. தன்னையென்கிறவதகாரத்தாலே தேவதாந்தர வ்யவச்சேதம். இப்படியும் ஸமும் வருமாகில் தேவதாந்தரங்களை யேத்தினால் குற்றமென்னென்னில்; ஸகலதேவஸமஷ்டிம்" என்கையும் ஸர்வாந்தர்யாமித்வமும் ஸமஸ்தகுணவைபவமும் குற்றமென்றுகருத்து. ॥௯॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

சேருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதீத்யாதியால்) எல்லையில் என்கிறதினர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) கொடைபுகழ் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஔதார்யமென்று) ஓராயிரம் பேருமுடைய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸம்க்யேயேத்யாதியால்) நாமங்கள் குணநிபந்தநமாகையாலே நாமாநந்த்யம்சொல்லவே குணாநந்த்யம் சொல்லிற்றுமென்றுகருத்து. பாரில் என்கிறதையுரைக்

பொ—றபடி.சுடர்முடி - தேஜோமயகிரீடராயியான,என் திருமாலுக்கேசேரும்- அவனுக்கே ஸ்துதியாய் பர்யவஸிக்குமென்றபடி.॥

சேரும் - அநுரூபமான, கொடைபுகழ் - ஔதார்யகீர்த்திக்கு, எல்லையிலானை - அவதியில்லாதவனை, ஓராயிரம்பேருமுடைய

மூ—டையபிரானையல்லான்மற்றுயான்கிலேன்* மாரியனையகை
மால்வரையொக்குந்திண்டோளனென்று* பாரிலோர்பற்றை
யைப்பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசவே ॥எ॥
வேயின்மலிபுரைதோளிபின்னைக்குமணாளனை* யாயபெரும்

ஆ— வெம்பெருமானையல்லால்மற்றிந்தலோகத்தில் க்ஷுத்ர மநுஷ்யர்களைமாரியனையகை மால்வரையொக்கும் திண்டோளனென்று பச்சைப்பசும்பொய்கள் பேசேனென்றுகொண்டு ஸ்வஸத்தைப்பேசுகிறார். * * * * * ॥எ॥

(வேயின்) திருவஷ்டாக்ஷரதிவ்யமங்களத்தைக்கொண்டு வேயி

இ—கிறார்(இந்தலோகத்திலென்று)பற்றையையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தூணைத்ருஷ்டியால்) ஸம்பந்தியைஸூசிப்பிக்கிறார் (ஸ்வாபத்தையித்ருஷ்டியால்) க்ஷுத்ரரைக்கவிபாடலாகாதென்று பிறர்க்குவஷேமியாநின்றவர் தமக்கிப்படி ஒருவருவஷேமிக்கவேண்டாதபடி ஸ்வசிதாஸ்யமான நிவ்ருத்தியைப்பார்த்து ஸ்ரீதராகிறாரென்றுகருத்து. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

காயங்கழித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவேஷ்த்ருஷ்டியால்) கொண்டுஎன்கிறதற்கு பாடிஉத்ருதத்

மூ—ஐஸ்தீயவைஸ்வநாதங்களைபுடையவனை, பிரானையல்லால்- உபகாரகனையொழிய, மற்று -வேறேயும், பாரில்- ஸ்ருஷ்டியில்,ஓர்பற்றையை - க்ஷுத்ரஸமான க்ஷாத்ரமாத்ரத்தை, தத்ரகாணயாந்த்ர ஞானஸதாஷ்யனைஎன்றபடி, பற்றை - சிறுசெடி. உத்ருஷ்டிஸ்வஷ்டி, இதற்குப்பொய்கள் பேசவென்கிறதோடே அந்வயம். கை- ஹஸ்தமானது, மாரியனைய-மேகத்தைப்போலும், மேகம்போலே உதாரமென்றபடி. மாரி - வர்ஷிக்கமேகம், திண்டோள் - த்ருடமான ஸ்காஜமானது, மால்வரையொக்கும் - மஹாகிரியோடுஸாத்ருச்யமாம், மால்- மஹத், வரை-கிரி,என்று, பச்சைப்பசும்பொய்கள்-இப்படி அஸத்யாந்ருதங்களை, பேச - சொல்லுகைக்கு, யான்கிலேன், நான்ஸமர்த்தனல்லேன். * * * ॥எ॥

காயங்கழித்து - காயத்தைநிவர்த்திப்பித்து, தேஹஜனை யென்றபடி-இதற்குப்பாடிஎன்கிறதோடே அந்வயம்.வேயில்மலி - வம்ஸத்

மூ—புகழெல்லையிலாதனபாடிப்போய்* காயஞ்சிழித்தவன்றாளி
ணைக்கீழ்ப்புகுங்காதலன்* மாயமனிசரையென்சொல்ல
வல்லேனென்வாய்கொண்டே* ॥அ॥

ஆ—ன்மலிபுரைதோளிபின்னைக்குமணாளனை கல்யாணநிஸ்ஸீமநிரவதிககுணங்களைப்பாடி அவன்தாளிணைக்கீழ்ப் புகுங்காதலையுடையவனான நான் அவனையொழிய இந்த ப்ராக்ருதிகமநுஷ்யரான மநுஷ்யர்களைக்கவிபாடுவேனென்றால்தான் என்வாயெனக்குவிதேயமாமோ?வென்கிறார். * * * * ॥அ॥

இ—தோடேசுபம். ஆயவென்கிறதை யுரைக்கிறார்(கல்யாணவென்று) எல்லையிலாதன பெரும்புகழென்றுமாறி அந்வயித்து எல்லையிலாதனவென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிஸ்ஸீமவென்று) பெரும்என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவதிகவென்று) நிஸ்ஸீமத்வமேகைககுணவ்யவச்சேதகம். நிரவதிகத்வம் - ஸ்வஸமாப்யதிகராஹித்யம், மணாளனை குணங்களைப்பாடியென்று அந்வயம் ப்ராதிபதிகார்த்தமாத்ரம். மணாளனையென்றது - ஷஷ்ட்யர்த்தேத்விதீயையென்னவுமாம். போயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையொழியவென்று) மாயமனிசரையென்கிறதை ஹேயத்வேநஸாதாரணமாக உரைக்கிறார் (ப்ராக்ருதீத்யாதியால்) என்சொல்ல வல்லேனென் வாய்கொண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கவியித்யாதியால்)

ஸ—திற்காட்டில் சுபிகங்களான, வேய்-மூங்கில்,ப்ருதக்ஸ்ஸாமா ஸாதிவிசேஷகாஸாதிகங்களானவென்றபடி. புரை-ஸத்ருஶ, பரஸ்பரஸத்ருஶங்களான வென்றபடி. தோளி - இப்படிப்பட்ட தோள்களை யுடையவளான,பின்னைக்கு - நீளைக்கு, மணாளனை-வல்லபனை, ஆய- ஆன, நல்லவையானவென்றபடி. எல்லையிலாதன - அவதிரஹிதங்களான, பெரும்புகழ் - மஹாகுணங்களை, பாடி-வர்ணித்து, அவன்தாளிணைக்கீழ்-தச்சரணமூலத்தில்,புகுங்காதலன் - ப்ரவேசிக்கவேணுமென்று ஆஸக்தியுடையனானான், போய் - எம்பெருமானை விட்டுப்போய், மாயமனிசரை – ஹேயமநுஷ்யரை, என்வாய்கொண்டு, என்சொல்லவல்லேன், ஒன்றுஞ்சொல்லமாட்டேனென்றபடி. * * ॥அ॥

மூ—வாய்கொண்டுமானிடம்பாடவந்தகவியேனல்லே*னாய்கொ
ண்டசீர்வள்ளலாழிப்பிரானெனக்கேயுளன்* சாய்கொண்ட

ஆ—(வாய்கொண்டு) மநுஷ்யரைக்கவிபாடுகைக்கிடல்லாத ஸு
க்ருதியாய்ப்பிறக்கப்பெற்றேன். ஸமஸ்தகல்யாண குணோபேதனா
ய் ஸர்வசக்தனாயிருந்த வெம்பெருமான் தன்னுடைய
ஸ்வௌதார்யத்தாலே என்னுடைய கவிகளுக்குத் தன்னைவிஷ
யமாகத்தந்தருளப்பெற்றேன், இன்னமுமிப்படி ஐஹலோகத்திலே

இ—ஸ்வீயஜந்மஸாபல்யமாயிற்று அதன்பின்பு "கவீநாம்
வேதாந்தாசார்ய:" என்கிறபடியே கவிகளுக்கு விஷயமாயத்
தன்னையொழிய எனக்கு விஷயமாமோவென்றபடி. இத்தாலே ஸம்
ஸ்திதியும்ஸூசிதமாகை. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ப்ரச்நவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மநு
ஷ்யரைவிக்ருதியால்) ஆய்க்கொண்டசீர் என்கிறதையுரைக்கிறார்
(ஸமஸ்தக்ருதியால்) வள்ளல் என்கிறது ஔதார்யவிசே
ஷணமென்கிறார் (தன்னுடையவிக்ருதியால்) எனக்கேயுளன் எ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிக்ருதி
யால்) இம்மையுஞ்சாதித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ஐஹலௌகிகவிக்ருதியால்) நின்றுநின்று வானவர்நா

ஸ—வாய்கொண்டு - எம்பெருமானைப்பாடுகைக்கு யோக்யமான
வாயைக்கொண்டு,மானிடப்பாடவந்த - மநுஷ்யஜாதியைப்பாடப்
பிறந்த, கவியேனல்லேன், ஆய்கொண்ட - ஆயப்பட்ட, ஸ்லாக்யமா
ன வென்றபடி. சீர் - ஜ்ஞாநாதிகுணங்களையுடையவனான, வள்
ளல் - உதாரனான, ஆழிப்பிரான் - சக்ரதரனான உபகாரகன்,
எனக்கேஉளன் - என்கவிகைக்கே விஷயமாக இராநின்றான்,
சாய்கொண்ட - தீப்தியுக்தமான, காந்திமயிதமானவென்றபடி. சா
ய் - தீப்தி, இம்மையும்- ஐஹிகஶரீரத்தையும், ஆமுஷ்மிகஶ
ரீரஸாம்யஸம்பந்நஹத்தையுமென்றபடி. மறு- இம்மையும்-
இந்தஶரீரத்தையும், உதாத்தநாநாஸவத்தையும்என்றபடி.
சாதித்து- ப்ரஸாதித்தருளி, இதற்கு வீடுந்தரும் என்கிறதோடே

மூ—விம்மைபுஞ்சாதித்துவானவர்நாட்டையு* நீகண்டுகொள்
ளென்றுவீடுந்தருநின்றுநின்றே* ॥௧௦॥
நின்றுநின்றுபலநாளுய்க்குமிவ்வுடனீங்கிப்போய்* சென்று

ஆ—தன்னை யெனக்கநுபவிக்கத்தந்தருளி பின்னைஸ்வஸ்வரூபமும் திருநாட்டையுங் கைக்கொள்ளென்று அத்திருநாட்டையுமெனக்குத்தந்தருளுமென்கிறார். ॥௧௦॥
(நின்று) என்றேனுமாக ஒருக்கால்நம்மை யறிந்தறிந்துநின்று

இ—ட்டையும் நீ கண்டுகொள் என்று உபயித்துத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வரூபேத்யாதியால்) வீடுந்தருமென்கிறதையுரைக்கிறார் (அத்திருநாட்டையுமித்யாதியால்) ॥௧௦॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

சென்றுசென்றாகிலுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்றேனுமித்யாதியால்) கண்டு என்கிறதை விவரிக்கிறார் (நம்மையித்யாதியால்) இவ்வாத்மாக்களின் விசேஷ: அறிந்துஎன்கிறதற்கு நீங்கி

ஸ—உபயம். வானவர்நாட்டையும்- நித்யஸூரிகளுடைய தேசத்தையும், குடியிருப்பாரோபாதியாயிற்று பரமபதத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு ப்ராப்தி, தேசம் நித்யஸூரிகள் இட்டவழக்காயிருக்கும். நின்றுநின்று - உத்தரோத்தரஸ்தாயியாம், நீகண்டுகொள்ளென்று - உன்தேசத்தை நீபார்த்துக்கொள்ளென்றிப்படி ஸாக்ஷாத்மாகச்சொல்லி, "க்ருதக்ஷணஸஹாணைஃஜபா" என்று ஸ்ரீஹயாரத்தை வளர்த்துவைத்து பெருமாள்மீண்டெழுந்தருளினபோது ஸ்ரீபரதாழ்வான் காட்டிக்கொடுத்தாப்போலே காட்டிக்கொடுக்குமென்றுகருத்து. வீடுந்தரும் - அந்த திருநாட்டையும் கொடுப்பன், எனக்கிவிசேஷ: * * ॥௧௦॥

சென்றுசென்றாகிலும் - பஹுகாலம் போய்ப்போயாகிலும் கண்டு - பரமாத்மாவை அறிந்து, இதற்குநீங்கிப்போய் என்கிறதோடே உபயம். பலநாள்நின்று - பஹுகாலஸ்தாயியாய்நின்று, உய்க்கும் - ப்ரவேசிப்பிக்கும், இவ்வாத்மாவை ஸம்ஸாரத்திலே ப்ரவேசிப்பிக்கக்கடவதான, இவ்வுடல் - இதேஹத்தை, நீங்கிப்போய் - விட்டுப்போய், சன்மங்கழிப்பான் - ஸம்ஸாரத்தைக்கழி

மூ— சென்றாகிலுங்கண்டுசன்மங்கழிப்பானெண்ணி* ஒன்
றியொன்றியுலகம்படைத்தான்கவியாயினேற்கு* என்றுமெ
ன்றுமினிமற்றொருகவியேற்குமே* ௰॥

ஏற்கும்பெரும்புகழ்வானவரீசன்கண்ணன்றனக்* கேற்கும்

ஆ— நின்றுபலநாள் இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே இவ்வாத்மாக்களை ஒருவ
ஸிப்பிக்கும் இவ்வுடலத்தை நீங்கிப்போய் இவ்வாத்மாக்களை ஸம்
ஸாரத்தைக் கழிக்கவேணுமென்று பார்த்தருளி அநுக்ரஹமாக சு
வஹிதனுக்கொண்டு ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணிய நுளின வராஹகா
ரணிகனுடைய கவியான வெனக்குமற்றொருவரைக் கவிபாடு
கைபெருமோ?வென்கிறார். ௰॥

(ஏற்கும்) ஸௌர்விதமான கல்யாணகுணங்களையுடையனு
ன வானவரீசன்கண்ணந் தனக்கேற்கும் பெரும்புகழான வண்குரு

இ— ப்போய் என்கிறதோடே ஈஷம்பம்.உய்க்கும்என்கிறதற்குத்தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்தாயால்) சன்ம
ங்கழிப்பானெண்ணி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(இவ்வாத்மாக்களிருந்தாயால்) நாமுஜ்ஜீவிப்போமென். இவ்வாத்மாக்கள்
நம்மை அறிந்து வகுத்தநமக்கநத்தைநீங்கிப்போக மேல் ஸம்
ஸாரானுவ்ருத்தியையும் நாம் கழிக்கவேணுமென்று வடிவாஹம்.
ஒன்றிஒன்றி என்கிறதையுரைக்கிறார் (சுவஹிதனுபென்று) உல
கம்படைத்தானென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீதாஸமருளிச்செய்கிறார்
(வாஸீகருதியால்) ஏற்குமே என்கிறதையுரைக்கிறார் (பொரு
மோ,வேன்று) போருமோ? என்றது சுசுரூராதமோ? என்றபடி.॥

✻ நிகமனம்.✻

ஏற்கும்பெரும்புகழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ரா—த்துக்கொள்ள உஜ்ஜிப்பாருக, எண்ணி- இவ்வாத்மாவை கூறெ
வித்து, ஒன்றியொன்றி- வகாரமறுப், உலகம்படைத்தான் கவியா
யினேற்கு - லோகத்தைஸ்ருஷ்டித்தவனுடைய கவியானவெனக்கு,
இனி - உத்தேமாம், என்றுமென்றும் - எக்கொந்தகாலத்திலும், ம
ற்றொருகவி- அந்யவிஷயமான கவிதை, ஏற்குமே - உசிதமோ?॥௰॥

ஏற்கும்பெரும்புகழ - ஸௌர்விதஹாரகுணஸம்பான, வா
னவரீசன் கண்ணன் தனக்கேற்கும் - ஸ்ரீநாயகனுன் கூஷ்

மூ—பெரும்புகழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* லேற்கும் பெரும்புகழாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்* தேற்கும்பெரும் புகழ்சொல்லவல்லார்க்கில்லைசன்மமே* ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—கூர்ச்சடகோபன்சொல்லான தன்மைக்கு ஸத்ருசமான ஸௌசீல்ய ஔதார்யாதிகுணங்களையுடையவரான ஆயிரத்துளேற்கும் பெரும்புகழையுடைய இப்பத்தைச் சொல்ல வல்லார்க்கில்லை சன்மமென்கிறார். * * * * ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஞர் (ஸோவிதேத்யாதியால்) (கண்ணன் தனக்கித்யாதி) ஸர்வேச்வரனுடைய கவியாயிருக்கைக்கநுரூபமான நிரதிசய ஜ்ஞாநாதிகளையுடையவரென்றபடி. தன்மைக்கு - ஸ்வபாவத்திற்கு, த்ருதீயபாதத்தில் ஏற்கும்பெரும்புகழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருசமித்யாதியால்). ||௧௧||

ஸ—னுக்கநுரூபங்களான், அவன் கவியாயிருக்கைக்கு உசிதங்களானவென்றபடி. பெரும்புகழ் - மஹாகுணங்களையுடையனான், வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் - உதார க்ருபாகுணாச்ரய ஸ்ரீசடகோபஸூக்தியாயிருக்கைக்கு, ஏற்கும்பெரும்புகழ் - உசிதமான ஔதார்யாதி மஹாகுணத்தையுடைத்தான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, ஏற்கும்பெரும்புகழ் - கந்ருரைக்கவிபாடலாகாதென்றும் எம்பெருமானைப்பாடவேணுமென்றும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே உசிதமான மஹாகுணத்தையுடைத்தான, இவையுமோர்பத்து - இப்பாட்டுக்களாகிற ஸ்வதீயதசகத்தை, சொல்லவல்லார்க்கு சன்மமில்லை, ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளில்லை. * * ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸேவயி ஸ்ரீசைலேசாய

ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(சொன்னால்விரோதம்)

ஶ்லாக்யஸ்தாநயோகா துசிதவிபவதஸ்ஸர்வபூர்வாபவர்க்க
ஸ்வாத்ஸாத்ருக்ஸாயுஜ்யதாநாதநவதிகரணாத்ஸர்வ-
மௌலீஶவிஷ்ணோ: । ஶ்ராவ்யாதாவ்யாஸஹஸ்ரே-
ரவதரணரஸதோ ஸாந்த்ருஷ்ட்யாதிதாவ்யாத்
ஶோகாதாத்ருஶாத்விஷயதநம்வ்யாஹாராந்நி
நிதாந்தா: ॥ ॥௪௨॥

(ஶ்லாக்யஸ்தாநயோகாத்) தென்னாதெனாவென்று வண்டுமுரல் திருவேங்கடத்தென்னானை யென்னப்பன் - ஶ்லாகநீயமான திருமலையிலே ஸந்நிதியைக்கொண்டு நின்றருளுகையாலும், (உசிதவிபவத:) குளனார்கழனிசூழ் த்யாதி - ஶ்ரேஷ்டமான திருக்குறுங்குடியிலே ஸகல கல்யாணஸம்பத்தை யுடைத்தாயிருக்கையாலும்; (ஸர்வபூர்வாபவர்க்காத்) ஒழிவொன்றில்லாத பல்லூழிதோறூழி நிலாவப்போம்வழியைத்தரும் - நித்யமாக வர்த்திக்கும்படியாக ஸர்வாதிஶாயி அபவர்க்கதனாகையாலும், (ஸத்ருக்ஸாயுஜ்யதாநாத்) தன்னாகவேகொண்டு சன்மஞ்செய்யாமையுங்கொள்ளுமே - தன்னோடே பரமஸாம்யத்தைத்தருமவனாகையாலும், (அநவதிகரணாத்) கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந்தருங் கோதிலன்வள்ளல் - அர்த்திக்கைக்கு யோக்யமான ஐஶ்வர்யத்தையுடையனாய் அபேக்ஷிதங்களெல்லாவற்றையுங்கொடுத்தும் ஒன்றுங்கொடுத்ததாக வெண்ணாத பரமோதாரனுமாகையாலும், (ஸர்வமௌலீஶவிஷ்ணோ:) செம்பின்சுடர்முடியென் திருமாலுக்கு - ஸர்வஸ்வாமித்வஸூசகமான திருவபிஷேகத்தையும் ஸ்ரீய:பதித்வத்தையுமுடையவனாகையாலும், (ஶ்ராவ்யாதவ்யாஸஹஸ்ரே:) ஓராயிரம்பேருமுடையபிரானை - ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகைக்கிடாக குணசேஷ்டிதாதி வாசகங்களாய் ஸஹஸ்ர ஸங்க்யாதங்களான திருநாமங்களையுடையவனாகையாலும், (அவதரணரஸத:) வேயின்மலிபுரைதோளிபின்னைக்குமணாளனை - க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தருளி அநேகவிஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், (ஸாந்த்ருஷ்ட்யாதிதாவ்யாத்) சாய்கொண்டவிம்மையுந்

ஈ — தா — சாதித்துவானவர்நாட்டையும் நீகண்டுகொள்ளென்று வீடுந்தரும்-இங்கிருந்தநாள்ஸரீரயாத்ராநிர்வாஹகமானவை ஷிகஸம்ஸாரத்தையும் பின்பு பரவேதத்தையும் தருமவனுகையா லும், (வைதேஹிகைஸ்வர்யாதிகளை) சென்றுசென்றாகிலுங்கண் டுசன்மங்கழிப்பானெண்ணி யொன்றியொன்றியுலகம் படைத்தா ன் - வேதநர் ஒருஜந்மமல்லா தொருஜந்மத்திலேயாகிலும் உத்தீ ர்ணராகவேணுமென்றெண்ணி லோகங்களையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டி த்தருளுகையாலும் எம்பெருமானொருவனுமே மோக்ஷப்ரதானம்பண் ணுகைக்கு யோக்யனென்றும் தத்த்வதர்ஸிகளெல்லாம் ஸமாஸ்ர யணீயர்களென்றும் “சொன்னால்விரோதம்” என்கிறதஸகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ௱௧

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (சன்மம்பலபல) எம்பெருமானையொழிய மற்றொருவரைக் கவிபாடுகைக்கீடல்லாத வாக்ஸக்தியாகப்பெற்றபேற்றை அநு

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ — மநுஷ்யரைக்கவிபாடாதே எம்பெருமானையேபாடப்பெற்று நா ன் பாக்யவானென்று கீழே அநுஸந்தித்தவர் எம்பெருமானைப் பாடி பாக்யவானென்று இத்திருவாய்மொழியிலுஞ்சொல்லுகை புந ருக்தியன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானையொ ழியால்) எம்பெருமானைப் பாடப்பெற்றேனென்று கீழ்ச்சொல் லியிருந்தாலும் மநுஷ்யரைப்பாடாத வாக்ஸக்தியாகப்பெற்றேனென் கையே கீழ்ப்பாட்டுகளுக்கு ஸ்வயாநகாதப்ரமாகையாலே புந ருக்தியில்லையென்றபடி. மநுஷ்யரைப்பாடாத வாக்ஸக்தியாகப்பெற் றேனென்று கீழே ஸூசிதரானஇவர் இம்மாத்ரமேயோ நான்பெ

ரூ—சன்மம்பலபலசெய்துவெளிப்பட்டு சங்கொடுசக்கரம்வில்*
ஒண்மையுடையவுலக்கை யொள்வாடண்டு கொண்டுபுள்
ளூர்ந்துலகில்* வன்மையுடையவரக்கரசுரரைமாளப்படை

ஆ—வஹித்துச்சென்றவீக்கீழ. இனிமேலெம்பெருமானைக்கவிபா
டப்பெற்றபேற்றை அநுஸந்தித்துச் செல்லுகிறவீக். ஸம
வ்யூஹவ்யூஹ தாரங்களைப்பண்ணி ஸகலமநுஜநயந விஷய
தாம்தனாய், ஸம்வகஸ்ம்ஸ்தானம ஸமாஹிதவ்யாயாமா
னாய்க்கொண்டுஇந்தலோகத்திலே ஆச்ரிதமவராக நின்றான ஸமா

இ—ற்றது, எம்பெருமானைக்கவிபாடவும்பெற்றேனென்று இத்திரு
வாய்மொழியிலேவீ கராகிறாரென்று ஸம்கதியுபசொல்லிற்றாயிற்
று. திவ்யமஹிம ஸமயமவாமான இப்பத்திலே இத்திரு
வாய்மொழி ஸம்கதமாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; சுவவிரா ஸா
ஷ்த்திக்ஷமென்கிற ஸமகூஷணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யம்ஹ்ய
ஸமமென்றுவாயர் அருளிச்செய்கையாலே ஸம்கதம். *

✱ முதற்பாட்டு. ✱

பலபலசன்மம்செய்து என்று அநுபவித்துரைக்கிறார் (ஸவை
விவ்யெதாதியால்) வெளிப்பட்டு என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸக
மெத்ராதியால்) ஸமாதியென்கிற ஞுதிஸூத்ராலே மமெஷவம
ஹுஜீமெக. கொண்டுஎன்கிறதை விவரிக்கிறார் (யாமகனாய்க்
கொண்டுஎன்று) உலகில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தலோகத்
திலென்று) வன்மையுடைய வென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆதிவ
மெதாதியால்) படைமாளப்பொருதவென்றநுபவித்துத்தாதய

ஸ—பலபலசன்மம்செய்து - ஸவம்வ்யூஹதாரங்களைப்பண்
ணி, வெளிப்பட்டு - ஸவமநுஜநயநவிஷயனாய், சங்கொடுசக்கரம்,
ஸம்வஸூதிவக த்தையும், வில் - ஸாஜ்ஞத்தையும், ஒண்மையு
டைய - ஸ்ரீவ்யூதையையுடைத்தான, உலக்கை - முஸலாயுதத்
தையும், ஒள்வாள்- ஒள்ளியவாளையும், ஸுவமான வஷத்தையும்
என்றபடி. தண்டு - மகெஷையும், கொண்டு-யாரித்துகொண்டு,
புள்ளூர்ந்து - மராஜனைமேல ஸஞ்சரித்து, உலகில் - இந்தலோக
த்திலே, வன்மையுடைய - பலசாலிகளான, அரக்கர் அசுரரை
ராக்ஷஸாஸுரர்களை, படைமாள - ஸேநைநசிக்கும்படி,

மூ—பொருந்த* நன்மையுடையவன்சீர்பரவப்பெற்றநானோர்
குறைவிலனே* ।க॥

குறைவிற்றடங்கடற் கோளரவேறித்தன் கோலச்செந்தாமரை

ஆ— ராக்ஷஸர்களை ஸம்ஹாரயாக நிரூபித்த ஔதார்யகுணத்தையுடையனானவனுடைய அந்தகுணங்களை இப்படிவாழ்த்தப்பெற்றவெனக்கு இனியென்னகுறையுண்டென்கிறார். ।க॥

(குறைவில்) இப்படி எம்பெருமானுடைய திவ்யாவதாரசேஷ்டிதங்களைத்திராவநுஸந்தித்துப்பின்னை அவற்றைத்தனித்தனியே

இ—யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹாரநூயி த்யாதியால்) நன்மையென்கிறதையுரைக்கிறார் (உதாரகுணத்தையென்று) ஸர்வாதிக்ரமணம் ஆச்ரிதாஸ்ரமாகையாலும் இதை ஸம்கல்பமாத்ரத்தாலேசெய்யாதே தன்னுடைய ஔதார்யஸௌந்தர்யாதிகளை ஸர்வரும்கண்டுவாழும்படி திவ்யாயுதாதிஸஹிதனாய்க்கொண்டு அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணிச் செய்கையாலும் இந்த ஸர்வாதிக்ரமணம் ஔதார்யமென்றுகருத்து. சீர்பரவப்பெற்றவென்கிறதையுரைக்கிறார் (குணங்களையி த்யாதியால்) நானோர்குறைவிலன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கி த்யாதியால்) ॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

பரவப்பெற்றநானோர்குறைவிலன் என்று எம்பெருமானைப் பாடப்பெற்ற தன்னுடைய பாக்யத்தைப்பேசியிருக்க பின்னையும் ஒன்பதின்காலிப்படியே பேசுவானேனென்னில் ஸ்வதாஸிப்பிக்கிறார் (இப்படியி த்யாதியால்) இத்தால் மேற்பாட்டுகளுக்கு

ப—பொருந்தநன்மையுடையவன் - யாசிப்பண்ணினகுணத்தையுடையவனுடைய, சீர் - கல்யாணகுணங்களை, பரவப்பெற்றநான் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றநான், ஓர்குறைவிலன் - ஒருகுறையுமுடையவனல்லேன். * * * * ।உ॥

குறைவில் - ந்யூநதையில்லாத, மஹத்வத்தாலே ஸ்வாதுகாரமானவென்றபடி. தடங்கடல் - விஸ்தாரமுடையதான ஸமுத்ரத்திலே, கோளரவு - தீப்தியுக்தமான ஸர்ப்பத்தை. கோள் - தீப்தி. ஏறி - ஆரோஹித்து, தன் - தன்னுடைய, கோல, ஸாதரமான, செந்தாமரைக்கண் - அருணவர்ணமான ஸுந்தரநேத்ரங்கள், உறைபவன்

மூ — க்கண்* ணுறைபவன்போலவோர்போகுபுணர்ந்தவொளிமணிவண்ணனைக்கண்ணனை* கறையணிமூக்குடைப்புள்ளைக்கடாவியசுரரைக்காய்ந்தவம்மா*

ஆ — அநுஸந்திக்கிறார். தன்னுள்ளே எம்பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகையாலே குறைவற்ற ஸ்ருங்காரமான தடங்கடலிலே ஃபணாமணிவ்ராதமயூகமண்டலப்ரகாஸமாநோதர திவ்யதாமாவாயிருந்த திருவனந்தாழ்வான்மேலே ஏறியருளி தத்ஸ்பர்ஸஜநித நித்ராதிஸய ஸம்வாதநாஸவ நிரதனாயிருந்து ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக உபாயசிந்தா ஸ்வாதீனனாய், ஹேயப்ரத்யநீகனாய், கறையணிமூக்குடைப்புள்ளைக்கடாவி யசுரரைக்காய்ந்த வம்மான் நிறைபுகழ்களை நிரவத்யஸ்வரூபரூபவிபவங்களைக்கொண்டு

இ — ஸ்ரீதேஹஸம்பந்தநிவ்ருத்தியில்லையென்று ஸங்கதம். குறைவில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுள்ளேயித்யாதிவாக்யமானவித்யேந) கோளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஃபணேத்யாதியால்) அரவேறியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதியால்) ஓர்போகுபுணர்ந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸ்பர்ஸேத்யாதியால்) யோகமாவியான யோகுராவும் நிரதஸ்வாநுஸந்தாநமென்று கருத்து. ஒளிமணிவண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஹேயேத்யாதியால்) ஒரு முட்டிலென் னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யேத்யாதியால்) ॥ ௨ ॥

ப — போல - நித்ரை பண்ணுகிறவன்போல், கண்கள் நித்ரை பண்ணுகையாவது கண்கள் - நிமீலிதமாம்படி தான் நித்ரை பண்ணுகை. ஓர்யோகு - லோகவிலக்ஷணமான யோகத்தை, புணர்ந்த - பண்ணினவனான, கண்ணன் - க்ருஷ்ணனான, ஒளிமணிவண்ணன் - காந்திமானிந்த்ரநீலஸவர்ணனான, கறையணி - ரக்தத்தையாபரணமாகவுடைத்தான, கறை - ரக்தம், அணி - ஆபரணம். மூக்குடை - நாஸிகையையுடையவனான, ஸுவர்ணஸுந்தரப்ரகாஸி தீக்ஷ்ண நாஸிகனை யென்றபடி. புள்ளை - பக்ஷியை, கடாவி - திருவடிகளாலே தாக்கி நடத்தி, அசுரரை - அஸுரரை, காய்ந்த - ஹிம்ஸித்தவனான,

மூ—னிறைபுகழேத்தியும்பாடியுமாடியும்யானொருமுட்டிலனே॥
முட்டில்பல்போகத்தொருதனிநாயகன்மூவுலகுக்குரிய*கட்டி
யைத்தேனையமுதைநன்பாலைக்கனியைக்கரும்புதன்னை* மட்

ஆ—ஏத்தியும்பாடியுமாடியும் அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்கிறார்.॥
(முட்டில்) நித்யவிபூதிஸம்பந்நனாய் நிரஸ்தஸா
ம்யாதிகனாய் ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து மநுஷ்யலோகத்தி
லே மநுஷ்யஸஜாதீயதயா ஸர்வஸுலபனாய் அவதீர்ணனாய்,

மூன்றும்பாட்டு.

இ—முட்டில்பல்போகத்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (நித்யத்ருதி
யால்) ஒருஎன்கிறதை உரைக்கிறார் (நிரஸ்தத்ருதியால்) தனி
நாயகன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்ருதியால்)மூவுல
குக்குரியவென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யமான ஸௌலப்யத்தை
அருளிச்செய்கிறார் (மநுஷ்யத்ருதியால்) அவதாரமில்லா
ததோது நித்யஸூரிகளுக்கு ஸேவ்யனாயிருக்குமிறே. ஆதலால்
மூவுலகுக்குரியவென்று ஸர்வஸாதாரணமும் சொல்லவே
அவதீர்ணஸௌலப்யமென்னுகருத்து. ஸர்வேச்வரன்
என்றதுமேழும்மேலும்க்ருஷ்ணனைச்சொல்லுகையாலேஇப்பாட்டிலும்

ஸ—அம்மான் - ஸ்வாமியுடைய, நிறைபுகழ் - கல்யாணங்களான
குணங்களை, ஏத்தியும் - ஸ்துதித்தும், பாடியும் - கானம்பண்ணியும்,
ஆடியும் - ஹர்ஷத்தாலே நர்த்தித்தும், யான், ஒருமுட்டிலன் -
ஒருப்ரதிபந்தகமுமில்லாதவனானேன், நிஷ்கண்டகமாக ஸ்துதி
களைப்பண்ணப்பெற்றேனென்றபடி. * * ॥௨॥

முட்டில் - ப்ரதிபந்தகமில்லாத, நித்யங்களானவென்றப
டி. பல்போகத்து - பஹுவிதபோகங்களையுடையவனான, ஒரு - அத்வி
தீயனான, ஸஜாதீயரஹிதனானவென்றபடி. தனிநாயகன் - ப்ர
தானநாயகனான, மூவுலகுக்கு - க்ருதகாக்ருதகாதிபேதத்தாலே
த்ரிவிதங்களானலோகங்களுக்கு, உரிய - யோக்யமான, ஸமா
ச்ரயணயோக்யமானவென்றபடி. கட்டியை - கரும்புக்கட்டியான,
ரஸோத்தரனானவென்றபடி. தேனை - மதுவான. அமுதை - அம்ரு
தமான, நன்பாலை - நல்லபாலான, கனியை - பக்வபலமான, க
ரும்புதன்னை - இக்ஷுவான, இவ்வஸ்துக்களெல்லாத்தாலுமாக

மூ—அவிழ்தண்ணந்துழாய் முடியானைவணங்கியவன்திறத்துப்*
பட்டபின்னையிறையாகிலும்யானென்மனத்துப்பரிவிலனே*॥
பரிவின்றிவாணனைக்காத்து மென்றன்றுபடையோடும் வந்

ஆ—ஸர்வலோகத்திற்கும்பொதுவாய் ஸர்வேச்வரனான எம்பெருமானைவணங்கி அவன்திறத்துப்பட்டபின்னை என்மனஸ்ஸில் து:க்கமெல்லாம் போயிற்றென்கிறார். ॥௩॥

(பரிவின்றி) ஓரநிஷ்டம்வாராதபடி வாணனைரக்ஷிக்க வென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டு ஸஸைந்யனாய்வந்து

இ—க்ருஷ்ணாவதாரமே விவக்ஷிதமென்னும்கருத்தாலே மூவுலகுக்குரியவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வத்ராதியால்) பொதுவாயென்றது ப்ராப்யத்வப்ராபகத்வ பொதுவாயென்றபடி. கட்டியையித்யாதி முடியானையித்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வராதேத்யாதியால்) ॥௩॥

நாலாம்பாட்டு.

பரிவின்றியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஓரநிஷ்டேத்யாதியால்) காத்துமென்று என்கிறதையுரைக்கிறார் (ரக்ஷிக்கவித்யாதியால்) படையோடும் மென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸஸைந்யனாய்என்று)

ஈ—ஸர்வவிமோஹாஸம்விவக்ஷிதம். மட்டு - தேன், அவிழ் - விகஸியாநின்றது, அவிழ்தண்ணந்துழாய் என்கிறதோடு மட்டுஸ்பூத்திற்குதெய்யூதொவிஸேஷ:. தயாஸம்விலக்ஷண்யஸீதள ஸௌரப்யவியை, முடியிலே- கிரீடத்திலேயுடையவனானவனை, வணங்கி-ப்ரணமித்து, அவன்திறத்துப்பட்டபின்னை - அவன்விஷயத்தில் ஸம்பந்தித்தபின்பு, அவனைப்பாடப்பெற்றபின்பு என்கை. இறையாகிலும் - லேசத்தாகிலும், யான், என்மனத்து - என்னுடைய மனஸ்ஸிலே, பரிவிலன் - து:க்கமில்லாதவனானேன். பரிவு - து:க்கம். * * * * ॥௩॥

அன்று - அநிருத்தாழ்வானுக்காக க்ருஷ்ணன்பாணாஸுர ஸ்தானத்துக்குப்போனகாலத்தில், பரிவின்றி - து:க்கங்கள்வாராதபடி, வாணனை - பாணாஸுரனை, காத்தும்என்று - ரக்ஷிக்கக்கடவோமென்று, படையோடும் - ஸேனையோடே வந்தெதிர்ந்த

மூ—எதிர்ந்த* திரிபுரஞ்செற்றவனுமகனும்பின்னுமங்கியும்போர்
தொலையப்* பொருசிறைப்புள்ளைக்கடாவியமாயனையாய
னைப்பொற்சக்கரத்* தரியனையச்சுதனைப்பற்றி

ஆ—ப்ரத்யக்ஷிதனான த்ரிபுரதஹநஜநிதநிரவதிகஸௌபாக்யாபிமானியான ருத்ரனும், அவனிலும் ஸாத்விகனாயிருந்த அவன்மகனும், பின்னையும் அதிபலவானாக ப்ரஸித்தனான அக்நியும், யுத்தத்திலே நிரஸ்தராம்படி ஸகலஸத்ருபக்ஷவிநாசகமான திருச்சிறகையுடையனான பெரியதிருவடியைக்கடாவிய ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனாய், வாணனுடைய தோள்களைத் துணித்தருளுகைக்காக திருவாழியைச்சுழற்றியருளினபோதைத் திருவாழியும் கையும் இருந்தவழகாலே

இ—எதிர்ந்த என்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷிதனானவென்று) திரிபுரம்செற்றவனும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிபுரதஹநேத்யாதியால்) பின்னுமங்கியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) போர்தொலையவென்கிறதையுரைக்கிறார் (யுத்தத்திலேயித்யாதியால்) பொருசிறையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனையென்றது ஸௌலப்யவிசிஷ்டனாயிருந்தவனையென்கிறதற்குவிசேஷணம். ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனனென்றபடி. பொற்சக்கரத்தரியனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாணனுடையவித்யாதி ஹாரியாயென்னுமளவாலே) அரியனையென்றது "ஹரதீதிஹரி:" என்று வ்யுத்பந்நமான ஹரிஸப்தத்திற்குப் பர்யாயமென்றுகருத்து. அச்சுதனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ம—வந்தெதிர்த்தவனை, திரிபுரம்செற்றவனும் - த்ரிபுரத்தை நசிப்பித்தவனும், மகனும்- தத்புத்ரனான ஷண்முகனும், பின்னுமங்கியும்- பின்னையுமக்நியும்- தத்ஸஹாயிகனான அக்நியும் என்றபடி, போர்தொலைய - போரிலே ஸந்த்ரஸ்தராம்படி, போர் - யுத்தம், பொருசிறை- யுத்தஸாதகனான, புள்ளை - ஸுபர்ணனை, கடாவிய மாயனை- நடத்தினவாஸ்சர்யசேஷ்டிதனை, பொற்சக்கரத்து- ஸ்வர்ணசக்ரஸாலியான, அரியனை - ஹரியான, ஸத்ருஸம்ஹர்த்தாவான என்றபடி. அரிஸப்தத்தின்மேலேவரக்கடவ அந்வயம். அச்சுதனை- அச்யுதனை, ஆயனை - கோபாலனை, பற்றி - பாட்டுக்கு

ரூ—யானிறையேனுமிடரிலனே* ॥ ௪ ॥
இடரின்றியேயொருநாளொருபோழ்தி லெல்லாவுலகுங்கழி
யப்* படர்புகழ்ப்பார்த்தனும்வைதிகனுமுடனேறத்திண்டேர்
கடவிச்*

ஆ— ஸகலஜநநேத்ரநயநஹாரியாய் ஆஸ்ரிதஜநங்களோடு
ஸ்ரீத்யஸம்ஸ்லேஷஸ்வபாவனாய் நிரதிஶயஸௌஸீல்ய விஶிஷ்டனாயிரு
ந்தவனைப்பற்றி யானிறையேனுமிடரிலேன் என்கிறார். ॥ ௪ ॥
(இடரின்றியே) ஸ்வாரணாரவிந்த ஶேஷைகரஸிகமா
கிற ஆஸ்ரிதமான தேஜஸ்ஸையுடையனான பார்த்தனும் வைதிக
னுமுடனேற ஒருநாள்ஒருபோதிலெல்லாவுலகுங்கழிய ஸநாயஸ
ஸம திண்டேர்கடவி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) ஆயனையென்கிற
தற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

படர்புகழ்என்கிறதற்கு அர்த்தம் ஸாரணமாகத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாரணேத்யாதியால்) பார்த்தனுமெ
ன்கிறதையுரைக்கிறார் (பார்த்தனுமென்று) இடரின்றியேயெ
ன்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸநாயாஸேனவென்று) சுடரொளியாய்நின்ற

ப—விஷயமாக ஸவலம்பித்து, யான், இறையேனும்-ஸம்ஷத்தா
கிலும்; இடரிலன்- து:க்கமில்லாதவனாயினேன். * ॥ ௫ ॥
படர்புகழ் - வ்யாப்தமாகாநின்ற கீர்த்தியுடையவனான, பார்
த்தனும் - பார்த்தனும், வைதிகனும் - வைதிகப்ராஹ்மணனும்,
உடனேற- தன்னோடேகூடத்திருத்தேரையேறியிருக்க, ஒருநாள்-வ
ஸாஹஸீகேக்ஷயான க்ருஷ்ணவைத்தாரு ஸம்ஹித்தநிநத்திலே. ஒ
ருபோழ்தில் - க்ஷணாவி ஒருமுஹூர்த்தத்தில், ப்ராதஸ்ஸவநம்
தலைக்கட்டி, ஸாயம்ஸவநத்திற்குமுன்னே யென்றபடி. எல்
லாஉலகுங்கழிய-லோகலோகங்களும் அதிக்ரமிக்கும்படி, லோக
ஸம்வஸ்தவாம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபாவரணஸ்தகமுங்கழியும்படி
யென்கை. இடரின்றியே-ஆயாஸமில்லாமலே, திண்டேர்- திண்ணி
யதிருத்தேரை, காயகாரம் குலையாமே ஸூக்ஷ்மகாரணமான ப்ர
க்ருதிக்கும்மேலேசென்று மீண்டுவரும்படி ஸ்வயமானாயத்தை

மூ— சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதியில்வைதிகன் பிள்ளைகளை*யுடலொடுங்கொண்டுகொடுத்தவனைப்பற்றியொன் றுந்துயரிலனே* ||௫||

துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணநிற்கவே*

ஆ— நிரவதிகதேஜோவிசிஷ்டமான தன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயிருந்த வைதிகன் பிள்ளைகளையவ்வுடலொடுங்கொண்டுகொடுத்தவனைப்பற்றி யென்றுந் துயரிலேனென்கிறார். ||௫||

(துயரில) ஸமஸ்தஹேயப்ரத்யநீக நிரதிசயதேஜோவிசிஷ்ட ஸ்வாஸாதாரண திவ்யரூபத்தோடேகூட ஸமஸ்தஹேயாஸ்ப

இ—வென்கிறதை விவரிக்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) தன்னுடைச்சோதியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) இருந்தவென்றது ஸத்ருஹேஷிதாயஷ்கேயம். ||௫||

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

துயரிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) சுடரொளியென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) தன்னுடையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வேத்யாதியால்) சோதிநின்றவண்ணநிற்கவே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்தில் துயரில்மலியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) மனிசர்பிறவி

ஈ—யென்றபடி கடவிநடத்தி சுடரொளியாய் "அத்யர்கநலஸந்தீப்த" மென்கிறபடியே தேஜோரூபமாய், நின்ற - ஸ்தாயியான, தன்னுடைச்சோதியில் - தன்னுடையஜ்யோதிஸ்ஸிலே - ஸ்வாஸாதாரணமான ஸ்வயம்ப்ரகாசத்ரவ்யத்திலேயென்றபடி. வைதிகன்பிள்ளைகளை, உடலொடும் - அந்தஸ்ஸரீரத்தோடே, கொண்டுகொடுத்தவனை - கொண்டுவந்து கொடுத்தவனை, பற்றி - கவிதைக்குவிஷயமாகப்பற்றி, என்றும் - ஸர்வகாலமும், துயரிலன் - து:க்கஸம்பந்தரஹிதனேன். * * * ||௫||

துயரில் - து:க்கஸம்பந்தமான, சுடரொளி - உஜ்ஜ்வலதேஜோரூபமான, தன்னுடை - ஸ்வாஸாதாரணமான, சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸானது, திவ்யவிக்ரஹமானது, நின்றவண்ணம்நிற்க - இருந்தபடியேயிருக்கவே, அவ்வாகாரயாதனைநாய்க்கொண்டேயெ

மூ—துயரில்மலியுமனிசர்பிறவியிற்றோன்றிக் கண்காணவந்து* துயரங்கள்செய்துதன்றெய்வநிலையுலகிற்புகவுய்க்குமம்மான்* துயரமில்சீர்க் கண்ணன் மாயன் புகழ்துற்ற யானோர்துன் பமிலனே* ||௧||

அ—மநுஷ்யஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய், ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம் கதனாய், ஸர்வேஷாஜநசேஷ்டாநயந ஹாரிதிவ்யசேஷ்டிதாநி காட்டினனாய்க்கொண்டு தன்னுடைய வைஷ்ணவமான ஸ்வபாவத்தை இந்தலோகத்திலே ஆவிஷ்கரித்தருளும் ஸ்வபாவனாய், ஆஸ்ரிதவத்ஸலனாய் ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணகுணவிசிஷ்டனான கண்ணன்புகழ்துற்றயானோர் துன்பமிலேனென்கிறார். ||௧||

இ—யில்தோன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மநுஷ்யத்யாதியால்) துயரங்கள்செய்து யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசேஷ்டாதியால்) தன்தெய்வநிலையென் கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) உலகில்புகவுய்க் கும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத் திலேயித்யாதியால்) துயரமில்சீர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஹேயேத்யாதியால்) ||௧||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையென்கிறதையுரைக்கிறார்

ப—றபடி. துயரில்-துக்கத்திலே, மலியும்-அதிகமான, துக்கமிஸ்ரமானவென்றபடி. மனிசர்பிறவியில்-மநுஷ்யஜந்மத்திலே, தோன்றி - ஆவிர்பவித்து, கண்காணவந்து - ஸ்பஷ்டம். துயரங்கள்—துக்கப்படுத்தும் வ்யாபாரங்களை, விரஹத்தில் ஆஸ்ரிதர்க்கு துக்காவஹங்களான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யென்றபடி. செய்து, தன்தெய்வநிலை - தன்னுடையவைஷ்ணவஸ்வபாவமானது,உலகில்-மநுஷ்யலோகத்திலே, புக - ப்ரவேசிக்கும்படி, ப்ரகாசமாம்படி யென்கை. உய்க்குமம்மான் - நடத்துமஸ்வாமியான மாயன் - ஆஸ்ரிதவத்ஸலனான, துயரமில்சீர் - ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணகுணகனான, கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய, புகழ் - கல்யாணகுணங்களை, துற்றயான் - நிரவதிகமாக அநுபவிக்கப்பெற்றநான், ஓர் துன்பமிலன் - ஒருதுக்கமுமில்லாதவனாயினேன். * ||௧||

மூ— துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாயுலகங்களுமா* யின்
பமில்வெந்நரகாகியினிய நல்வான்சுவர்க்கங்களுமாய்* மன்
பல்லுயிர்களுமாகிப்பலபலமாயமயக்குகளா* லின்புறுமிவ்

ஆ—(துன்பமும்) ஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களுக்கும் ஸம்
போகஸாதநமான போகங்களுக்கும் கர்மஸம்பந்தமான
ஸ்வர்க்கநரகங்களுக்கும் ஸ்வர்க்கநரகாதி ஸம்போகஸ்தாநங்களான
ஜீவாத்மாக்களுக்கும் காரணபூதனாய் நிர்ஹேதுகமாக விஷய

இ—(ஸாம்ஸாரிகத்வாதியால்) வினையாயிருக்கிற ஸர்வாந்தர்யாமித்வத்
தாலேயும் ஸரீராத்மபாவம் ஸூசிதமென்று காட்டுகைக்காக ஸர்வாந்தர்யா
மித்வம் (ஷஷ்டீ) நிர்தேசம் வெந்நரகுசுவர்க்கங்களென்கிறபோது
க்கள் ஸாவதார்வதாரங்களென்று காட்டுகிறார் (கர்மஸம்பந்த
த்வாதியால்) ஸம்போக ஸாதநத்வாதியாலே போகங்களைத் தனியே
சொல்லுகையாலே வ்யாவ்ருத்தத்தில் ஸ்வர்க்கநரகஸம்பந்தங்கள் ஸா
வதார்வதாரங்கள். மன்பல்லுயிர்களுமென்கிறதை விவரிக்கிறார்
(ஸ்வர்க்கநரகாதிஸம்பந்தத்வாதியால்) இவ்வாத்மாக்களுக்கு ஸ்வரூப
தாதாத்ம்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜீவாத்மாக்களென்று) பலபல
வித்யாதி உடையானித்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(நிவிஷ்டத்வாதியால்) ॥எ॥

ஸ— துன்பமு மின்பமு மாகிய - து:க்கமும் ஸுகமு முண்டா
யிருந்த, ஸாவதார்வதாரஸம்பந்தமானவென்றபடி. செய்வினை
யாய்-சேதநராலே செய்யப்படும் கர்மமாய், உலகங்களுமாய்-ஸ்வ
ஷ்டம், இன்பமில் - ஸாவதாரஸ்பர்சமான, வெந்நரகாகி - உக்ரநர
கமாய், இனிய - போக்யங்களான, நல் - நல்லதான, து:க்கஸம்ப
ந்தங்களானவென்றபடி. வான் - ப்ரஸஸ்தங்களான, சுவர்க்கங்க
ளுமாய் - ஸ்வர்க்கங்களுமாய், மன் - ஸ்திரரான, பல் - பஹுவாக்க
ளான, உயிர்களுமாகி - ஆத்மாக்களுமாய், இதற்கு இவ்விளையாட்டு
டையானை யென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். பலபல - அநேகவிதங்
களான, மாயமயக்குகளால் - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களாலே, ப்ரக்ரு
திக்ருதமாகையாலே சேதநர்க்குண்டாகிற மோஹங்களாலேயெ
ன்றபடி. இன்புறும் - ப்ரஸாதஹமான, இன்பு - ப்ரஸம், உறுகை

மூ—விளையாட்டுடையானைப்பெற்றேனுமல்லலிலனே* ௭॥
அல்லலிலின்பமளவிறந்தெங்குமழகமர்சூழொளிய* னல்லி
மலர்மகள்போகமயக்குகளாகியுநிற்குமம்மா* னெல்லையில்

ஆ—யசோதைப்பிராட்டியாரான தேவகியாருமிருந்தவனைப்பெற்றேனுமல்லலிலேனென்கிறாள்
(அல்லலில்) ஊர்த்வலிங்க நிரவதிக ஆநந்த விசிஷ்டனும், கல்யாண தமநிரதிசய ஔஜ்ஜ்வல்ய விசிஷ்டனும், நிரதிசய லாவண்ய யுக்த வைலக்ஷண்ய கல்யாண ரூப விசிஷ்டனுமா யிருந்து

எட்டாம்பாட்டு.

இ— அல்லலில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஊர்த்வலிங்கமென்று) இன்பமளவிறந்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) எங்குமழகமர் ஊத்யாதியாலோத்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) என்றவுமாம். அழகமர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (கல்யாண தமவென்று) எங்குஞ்சூழொளி என்றதையுமுரைக்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) அல்லிமலர்மகளொன்று உபயவிபூதிக்கும் சொல்லுகையாலே விபூதிகளான போகங்களை அருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசய லாவண்யேத்யாதியால்) யதா — போகமயக்குகளென்கையாலே ஸம்ஸாரனும்மயக்குப்படியான வைலக்ஷண்யாதிகளையுடையவனென்று அனுஸந்திக்கிற அனுஸந்தானத்தைச்சொல்லுகிறேன்

ஸ—ஸ்வஸ்வேயிக்கை. இவ்விளையாட்டுடையானை- இந்தஜகத்வ்யாபாரமாகிற லீலையையுடையவனை,பெற்று - கவிதாவிஷயமாக அடைந்து, ஏதும் - ஸம்ஸாரத்தும், அல்லலிலன் - வ்யாகுலமில்லாதவனானேன். * * * * ௭॥

அல்லலில்—வ்யாகுலம், ஊர்த்வஸம்பந்தமான வென்றபடி. இன்பம் - ஆநந்தமானது, அளவிறந்து - வரிச்சேதமாய், இதற்கு மயக்குகள் ஆகியும் நிற்கும் என்கிறதோடே அந்வயம். அழகமர் - வைலக்ஷண்யவிசிஷ்டமான, கல்யாண ரூபமானவென்றபடி. ஒளிக்குவிசேஷணம். எங்குஞ்சூழொளியன் - ஸர்வத்ர வ்யாபியாநின்ற காந்தியுடையவனைப்பெற்று, அல்லிமலர்மகள் - பத்மவாஸினியான பிராட்டியுடைய, போகமயக்குகள் - போகங்களால்வந்த உந்மாதவிசேஷங்கள், ஆகியும்நிற்கும் —

மூ.— ஞானத்தன் ஞானமஃதே கொண்டெல்லாக் கருமங்களுஞ்
செய்* எல்லையில் மாயனைக் கண்ணனைத் தாள்பற்றி யானோர்
துக்கமிலனே* ||அ||

ஆ.— பெரியபிராட்டியாரோடுள்ள அநவரதஸம்ச்லேஷஜநிதப்ரீதியாலே ஸர்வஜ்ஞனாய் தத்ஸம்ச்லேஷாநுகுண நிரதிசயதிவ்யஜ்ஞானனாய் அந்த ஜ்ஞானத்தையேகொண்டு பெரியபிராட்டியுடைய ப்ரீத்யர்த்தமாக ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களைப்பண்ணியருளுகிற ஆச்சர்யசேஷ்டிதனானவண்டுவரைப்பெருமானுடைய திருவடிகளைப்பற்றி நான் நிரஸ்தஸமஸ்தது:க்கனானேனென்கிறார்.||

இ.— னவுமாம். போகமயக்குகளாகியும் நிற்குமென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (அநவரதேத்யாதியால்) ஸர்வஜ்ஞனாய் என்றது ஸர்வேச்வரனுக்கு மோஹாதிகளில்லாமையாலே ஔபசாரிகம். அதிஹர்ஷபரவசனென்றபடி. எல்லையில்ஞானத்தன் என்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ச்லேஷேத்யாதியால்) அதுக்குஸ்வரூபமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதிவ்யேத்யாதியால்) எல்லாக்கருமங்களும்செய் யென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுடைய இத்யாதியால்) அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குகளென்கிற விசேஷணஸித்தியிப்படி ஸம்பந்தமாகை உசிதமென்றுகருத்து. எல்லாக் கருமங்களும்செய் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்)||அ||

ப.— உண்டாயிருக்குமவனை, ஸ்வதஸ்ஸித்தம் ஸர்வஜ்ஞத்வமாய் அதன்மேலே ஐச்வர்யஜ்ஞானமும் உண்டாயிருக்குமவனென்று பாவம். அம்மான் - ஸ்வாமியானவனை, எல்லையில் - ஸர்வவிஷயமான, ஞானத்தன் - ஜ்ஞானமுடையவனை, அஃதுஞானமேகொண்டு - அந்த ஜ்ஞானமாத்ரத்தையே ஸஹகாரியாகக் கொண்டு, எல்லாக்கருமங்களுஞ்செய் - ஸகலகர்மங்களையும் பண்ணுமவனை, கர்மசப்தமிங்கே ஜகதாதி க்ரியாவாசியாய் ஸ்ருஷ்ட்யாதிபரமாகவுமாம். எல்லையில்மாயனை - ஸர்வாச்சர்யஸ்வபாவனை கண்ணனை, தாள்பற்றி - பாதத்தை ஸமாச்ரயித்து, நிகிலது:க்கஸம்ஸ்பர்சரஹிதனானேன். கண்ணனையென்று ஷஷ்ட்யர்த்தே த்விதீயாவா, யானோர் துக்கமிலன் - ஸ்பஷ்டம். ||அ||

மூ— துக்கமில்ஞானச்சுடரொளிமூர்த்திதுழாயலங்கற்பெருமா
ன்* மிக்கபல்மாயங்களால்விகிருதஞ்செய்துவேண்டுமுரு
வுகொண்டு* நக்கபிரானோடயன்முதலாகவெல்லாருமெவை
யுந்தன்னுள்* ஒக்கவொடுங்கவிழுங்கவல்லானைப்பெற்றொ
ன்றுந்தளர்விலனே* ॥ கூ ॥

ஆ—(துக்கமில்) ஸமஸ்தஹேயப்ரதிபடனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் நிரதி
ஶயதேஜோரூபவிக்ரஹனாய் திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனா
ய் தன்னுடைய விசித்ரஶக்திகளாலே ஸ்வாபிமதவிக்ரஹங்க
ளைக்கொண்டு ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களைச்செய்து ப்ரஹ்மாதிஸ
ர்வாத்மாக்களையும் ஒருக்காலே திருவயிற்றிலேயொடுங்க விழுங்க
வல்லானைப்பெற்றொன்றுந் தளர்விலனென்கிறார். ॥ கூ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—துக்கமென்பது ஸர்வஹேயோபலக்ஷணமென்கிறார் (ஸம
ஸ்தாதியால்) மாயங்கள் என்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னு
டையவிசித்ராதியால்) வேண்டுமுருவுகொண்டு என்கிறதையுரைக்கி
றார் (ஸ்வாபிமதேத்யாதியால்) விகிருதஞ்செய்து என்கிறதையு
ரைக்கிறார் (ஆஶ்சர்யாதியால்) தன்னுளொக்கவென்கிறதை
மாறி அநுவதித்துரைக்கிறார் (ஒருக்காலேயித்யாதியால்) ॥ கூ ॥

ப— துக்கமில்ஞான - நிரவத்யஜ்ஞானராஶியான, சுட
ரொளிமூர்த்தி - உஜ்ஜ்வலதேஜோரூபவிக்ரஹனை, துழாயலங்கல்பெரு
மான் - துளஸீதாமஸ்வாமியான, மிக்க - அதிஶயிதங்க
ளான, பல்மாயங்களால் - ஆஶ்சர்யஶக்திகளாலே, வேண்டுமுருவு-
ஸ்வாபிமதரூபங்களை, கொண்டு - பரிக்ரஹித்து, விகிருதஞ்
செய்து - விக்ருதங்களைப்பண்ணி, அதாவது லோகவிலக்ஷணசே
ஷ்டிதங்களைப்பண்ணியென்றபடி. யத்வா - விகிருதம் - விஹாரம்,
விஹாரங்களையென்றபடி. நக்கபிரானோடு - நக்நனாய் ஸம்ஹாரக்
குலகாரகனான ருத்ரனோடே, அயன்முதலாக - அஜன்முதலா
க, எல்லாரும் - ஸர்வசேதநரும், ஒக்க - ஏககாலத்திலே,
தன்னுள் - ஸ்வகுக்ஷிதேஶத்தில், ஒடுங்க - அடங்கிக்கிடக்கும்படி,
விழுங்கவல்லானை - நிகரணம்பண்ண ஶக்தனானவனை, பெற்று,
ஒன்றும் - கிஞ்சித்தும், தளர்விலன் - வைகல்யமில்லாதவனானே
ன், விஶிஷ்டனானேனென்றபடி. ॥ கூ ॥

மூ—தளர்வின்றியேயென்னுமெங்கும்பரந்ததனிமுதல்ஞானமொ
ன்றாய்* அளவுடையைம்புலன்களறியாவகையாலருவாகிநிற்கு
ம்* வளரொளியீசனைமூர்த்தியைப் பூதங்களைந்தையிருசுட
ரைக்* கிளரொளிமாயனைக்கண்ணனைத்

ஆ—(தளர்வின்றியே) ஸ்வாபாவிக ஸர்வ...த்ரு நிய
ந்த்ருத்வ வ்யாப்தனாய், ஜகத்காரண பூதனாய், ஜ்ஞாநஸ்வரூ
பனாய், ஸ்வேதரஸமஸ்த விஜாதீயனாய், வ்யாவ்ருத்தனான ஸ்ரோத்ரா
க்களுடைய பரிச்சின்ன க்ராஹகமான இந்த்ரியங்களுக்கு

✳ பத்தாய்பாட்டு. ✳

ஸ்ரீ—தளர்வின்றியே யென்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஸ்வாபாவிக
வென்று) பரந்தவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (நியந்த்ருத்வ வ்யா
ப்தியால்) தனிமுதலென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஜகத் வ்யாப்தியால்)
ஒன்றாயென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸ்வேதரவ்யாவ்ருத்தியால்) ஐம்பு
லன்களென்றது ஒரு ஸங்க்யாவிசேஷமாகையாலே இந்த்
ரியங்களான ஸ்ரோத்ராதிகளைக் காட்டுகிறார் (வ்யாவ்ரு
த்தியால்) அளவுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (பரிச்சின்ன க்ராஹியால்) ஐம்புலனறியாவென்றதை ஸங்க்ரஹிக்கி
றார் (இந்த்ரியங்களுக்கு க்ராஹியால்) வளரொளியீசனையென்கிறதற்கு

ஸ—தளர்வின்றியேயென்னுமெங்கும் - ஸர்வம். பரந்த - வ்யாப்
தனான, தனிமுதல் - அத்விதீயகாரணமான, ஞானம் - ஜ்ஞாந
ஸ்வரூபனான, ஒன்றாய் - விலக்ஷணனாய், அளவுடை - பரிச்சேதவ
த்துக்களான, விஷயங்கள் பரிச்சேதவஸ்துக்களானவென்றபடி. ப
ரிச்சின்னவிஷயக்ராஹிகளானவென்கை. ஐம்புலன்கள் - பஞ்சேந்
த்ரியங்கள், அறியாவகையால் - தன்னைக்ராஹிக்கமாட்டாதவை
யாம்படியான ப்ரகாரத்தாலே, அருவாகிநிற்கும் - ஸூக்ஷ்மமா
யிருக்குமவனை, வளரொளியீசனை - ஸ்வதேஜஸ்ஸையுடையனாய்க்கொ
ண்டு நியந்தாவான, ஸர்வநியந்த்ருத்வ...
ஸம்ஸர்க்க ப்ரகாரஸம்பந்தமில்லாதவனை என்றபடி. மூ
ர்த்தியை - திவ்யவிக்ரஹயுக்தனான, பூதங்களைந்தை - ஸ்ருஷ்டிக
ளுக்காரணபூதனான, இருசுடரை - சந்த்ர ஸூர்ய ப்ரவர்த்தகனான, கிள
ரொளி - ஜ்யோதிஸ்ஸான விக்ரஹகாந்தியுடையனான, மாயனை-க்கண்ணனை

மூ—தாள்பற்றியானென்றுங்கேடிலனே* ॥ம॥

கேடில்விழுபுகழ்க் கேசவனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொ
ன்ன* பாடலோராயிரத்து ளிவையுமோர்பத்தும் பயிற்ற

ஆ—ஸம்ருத்தியாய், வ்யாப்யவஸ்துக்களிலெல்லா ஸம்பந்நனா
ய், ஸாதாரணதிவ்யாத்மவிசிஷ்டனாய், வ்யாப்திக்கு நிமித்த
மான ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஜகத்காரணனாய், தன்னுடைய நிர்ஹேதுககெ
ளரவிசிஷ்டாத்மவத்தோடே கூடவந்து ஸமாஶ்ரயணீயத்வ
தீக்ஷணனான வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளைப்பற்றி இனி
யொருநாளுங் கேடிலேனென்கிறார். ॥ம॥

(கேடில்) நித்யஸித்தகல்யாணகுணவிசிஷ்டனான கேசவ
னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன பாடலோராயிரத்துளிவையு
மோர்பத்தும் பயிற்றவல்லார்கட்க வன்னாடுநகரமும் நன்குடன்
காண நல்லஸம்பத்துக்களை இந்தலோகத்திலே அநுபவிப்பித்து

இ—அகாரணாநுகூலனாகத் தாதுயவருளிச்செய்கிறார்(வ்யா
ப்யவஸ்துக்களாலே) மூர்த்தியையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வ
ஸ்வாதாரணைர்த்ருஷ்டியால்) பூதங்களைந்தை இருசுடரையென்கிறத
ற்குத் தாதுயவருளிச்செய்கிறார் (வ்யாப்திக்ருஷ்டியால்) இது
உபலக்ஷணமென்கிறகருத்தாலே ஸமுதாயமென்கிற ஸூக்ஷ்மம்.
கிளரொளிமாயனை யென்கிறதற்குத் தாதுயவருளிச்செய்கிறார்
(தன்னுடையவித்யாதியால்) ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

கேடில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (நித்யஸித்தவென்று) விழு
என்கிறதையுரைக்கிறார் (கல்யாணவென்று) நலனிடையூர்திபண்
ணிஎன்கிறதற்குத் தாதுயவருளிச்செய்கிறார் (நல்லவித்யாதியால்)

ம—தாள்பற்றி, யான், என்றும்- ஸர்வகாலத்திலும், கேடிலன்-
ஹாநியில்லாதவனானேன். * * * ம॥

கேடில் - நாஶரஹிதங்களான, விழு - ஶ்ராவ்யங்களான,
விழுப்பம்- ஶ்ராவ்யதை. புகழ் - குணங்களையுடையவனான, கேச
வனை - க்லேஶநாஶனை, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன, பாட
ல்- காதைகளுடைய, ஓராயிரத்துள் - அதிதீயஸஹஸ்ரத்தி
லே, இவையுமோர்பத்தும், பயிற்ற- அப்யஸிப்பிக்க, அப்யஸிக்க

மூ—வல்லார்கட்கவ்* வுலகுநகரமுநன் குடன்காணநலனிடையூர்
திபண்ணி* வீடும்பெறுத்தித் தன்மூவுலகுக்குந் தருமொரு
நாயகமே* ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—அவர்களை மிதஸ்ஸுகஸுக ஸாம்ஸாரிகஸுகவைராக்கியவர்களுக்குத்தன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷஸுகத்தையுந்தந்தருளுமென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஸம்பத்துக்கள் - ஐஶ்வர்யாதிகள், வீடும்பெறுத்தியென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அவர்களையித்யாதியால்) தன்மூவுலகுக்கும் ஐஶ்வர்யாதியையுரைக்கிறார் (தன்னுடைய இத்யாதியால்) தந்தருளுமென்றது நித்யஸாக்ஷாத்கார விஷயமாக்குமென்றபடி. யதா-ஸம்ஶ்லேஷத்தையென்றது ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம் பரஸாம்யத்தையென்றபடி. ||௧௦||

ப—வென்னவுமாம். வல்லார்கட்கு, அவன் - அந்தஃபுருஷன், நாடு - நாட்டாரும், விஶேஷஜ்ஞரல்லாதாருமென்றபடி. நகரமும் - நாகரிகரும், விஶேஷஜ்ஞருமென்றபடி. நன்குடன் - நன்மையோடே, பஹுமாநத்தோடேயென்றபடி. காண - காணும்படி, நலனிடை - ஸாஹத்திலே, ஸாஹமாவது - ஸமஸ்தஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள். ஊர்தி பண்ணி - நடக்கையைப்பண்ணிவைத்து, வீடும்பெறுத்தி - மோக்ஷத்தையும் ப்ராபிக்கப்பண்ணி, தன்மூவுலகுக்கும் - தன்னுடைய மூன்றுலோகங்களுக்கும், போக்யாதிபோகா:, திவ்யசேதநாசேதநங்களுக்குமென்றபடி. ஒருநாயகம் - ஏகாதிபத்யத்தை, உபயவிபூதிநாதஸ்வாமித்வத்தையுமென்றபடி. தரும். ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

க்ஷீரோத்ஸிக்தபத்மநாபவிபவ ஸமஸ்தவஸ்து ஸ்வாமித்வம்
காரணத்வம் ஸர்வஶேஷிதநம் । ஸவ்யஸ்ஸ்ருஷ்ட்யாதி
ஸங்கல்பஸ்வதநம் ஸர்வஸ்வஸ்ய த்யாக்ய நிர்வேதந
ஸாக்ஷிகம்॥ * * * * ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநமேகயிஸ்ரீமதே
ராமாநுஜஸ்வாமிதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(சன்மம்பலபலசெய்து.)

ஸ்வாராதோ ஸ்வாநாமாவா த்ரிஜநவிபவாத் த்ராணநாம்நா
க்ருபாக்யா ஸேஜத்ருவ்யாபாரயோகாத் ஸ்வபதஸ்வபதநாத்
ஸேவ்யாஸ்வாதுப்ரவிசேஷாத் । ஸூக்ஷ்மபக்ஷவிநஸ்வாக

(ஸ்வாராதோ ஸ்வாநாமாவாக) சன்மம்பலபலசெய்துவெளிப்பட்டு - ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தம் அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணி ஸுலபஸ்வபாவத்தை யுடையனாகையாலும், (வசிஜநவிபவாக) குறைவிற்றடங்கடற்கோளரவேறி - கறைபணிமூக்குடைப்புள்ளைக்கடாவி - மிகவும்மிடுக்கையுடைய திருவனந்தாழ்வானை திருப்படுக்கையாகவும் விரோதிநிரஸநசீலனான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவும் உடையவனாகையாலும் (த்ராணநாம்நா க்ருபாக்யாக) மட்டவிழ்தண்ணந்துழாய் முடியானை - ஸௌலப்யஸூசியாய் ஸுகந்தமான திருத்துழாய்மாலையாலே ஸுவ்யக்தனாகையாலும், (ஸேஜத்ருவ்யாபாரயோகாக) வாணனைக்காத்துமீட்சி - பாணாஸுரரக்ஷணார்த்தமாக லேனையோடே வந்தெதிர்த்த ருத்ரஸம்ஹாரம் பண்ணின ருத்ரனும் அவன்மகனான ஷண்முகனும் கழியும்படிக்கு வாரிஜநாயோடும்படி பெரியதிருவடியைநடத்த வல்லனாகையாலும், (ஸ்வபதஸ்வபதநாக) ஒருநாள்ஒருபோழ்திலிசாரதி - ஒருநாளில் ஒருமுஹூர்த்தத்தில் ஒருவருக்குமின்றியே எல்லாலோகங்களும் கழியும்படியாக தன்னைநாதனாகவும் தாஸனாகவும்படைக்கப் புகழையுடைய அர்ஜுநனும் வைதிகனுமுடனேயேறத்தேரைநடப்பித்து ஸர்வஜ்ஞனாக ஸ்வதேஜோரூபமான திருநாட்டிலேபுக்கு வைதிகபுத்ரர்களை அவ்விடம்போடப்பருவத்தோடே கொண்டுவந்துகொடுத்த ஸர்வஸ்வதாநஸாமர்த்த்யத்தை யுடையனாகையாலும், (ஸேவ்யாஸ்வாதுப்ரவிசேஷாக) நன்றேப்வங்கியலசிற் புகவுய்க்குமம்மான் தன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞஸ்வபாவத்தை லோகத்திலே ப்ரவிஷ்டிக்கையாலும், (ஸூக்ஷ்மபக்ஷவிநஸ்வாக) மாயமயக்குகளா லின்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானை - ஸூக்ஷ்மமான ஜகத்வ்யாபாரத்

ஸாவிஜ்யபாரநாதஸ்ஸத்வ்ருத்திஸ் ஸௌசீல்யவ்யாப்தி
ஹேதுஸ்வாதந்த்ர்யஸம்வ்யஸனரஹிதாஸ் ॥ ௬அ ॥
ஸமாஸ்ரிதபக்ஷபாதீ தாரணீயைக ஜந்மஸ்ருதி
ஸாம்யாத்மாஸுவஸ்ய ஸெள்லப்யஸ்ய ஸர்வ்வஸ்ய
ஸிம்ஹாஸனமாஹாத்ம்யஸ்ய பக்ஷபாதவ்ருத்தி । ஸாத்
வர்த்திக்ஷேமவிஸ்ருதவாலாஸ்யாஜ்ஞாஸ்வஸ்ய
ஸஸ்வஸ்ஸதா ஸாத்ரு ஸர்வத்ர ஸம்ஸ்தாவஸ்த

உஜ்ஜ்வலமான திவ்யரூபத்தையுடையவனாகையாலும் (ஸாவிஜ்யபாரநா
தஸ்) அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குகளாகியும் நிற்குமாயன் - பெ
ரியபிராட்டியாரோட்டை சம்ச்லேஷத்தால் வந்த நிரதிசயாநந்தத்தை
யுடையவனாகையாலும், (ஸத்வ்ருத்தி:) என்றுமொருவர்க்கொண்
டு - பரமஸாம்யமான வ்ருத்தாந்தத்தையுடையவனாகையாலும், (ஸெள
சீல்யவ்யாப்திஹேதுஸ்) தானொன்றி நின்றும் ஆகி - ஸமஸ்த வஸ்துக்களி
லும் சூக்ஷ்மமாய் வ்யாப்தனாய் அவற்றுக்கெல்லாம் காரணமாய் ஸஹ
ஜமாகையாலே ஸர்வஸ்வாமித்வமும் ப்ரதிபந்தஜ்ஞனுமாயிருக்கையா
லு மெம்பெருமான் ஸகலாவஸ்தைகளையும் போக்குமவனென்று
"சன்மம்பலபல" வென்கிற தசகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்
தருளினாரென்கிறார். ॥ ௬௨ ॥

இப்படி த்ருதீயசதகத்தில் பத்து தசகங்களாலும் ப்ரதி
பாதிக்கப்பட்ட குணங்களை ஸங்க்ரஹித்து அநுபவிப்பிக்க
இருக்கிறார். நிரதிசய ஸௌந்தர்யத்தையுடைத்தாகையாலும்,
தன் திருமேனியில் நின்றும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகளைப் பண்ணுகையா
லும், தாம் நினைக்கப்பட்டு சேவித்துப் பிறகாலிலே நிற்குமவ
னாகையாலும், ஸர்வாந்தர்யாமியாகையாலும், ஆழிவாய்ப்பிடிசேற்ற
வல்ல திருமேனி காணவுடையவனாகையாலும், ஸர்வகார
ணம்பண்ணி எல்லார்க்கும் ஸாம்யனாகையாலும், தன்னுடைய
குணவிசேஷங்களிலே ஈடுபட்டவர்களை ஸர்வேச்வரனாகத்
தம்பண்ணுமவனாகையாலும், ஈச்வரப்ரதானனான ஸர்வலோகங்
களையும் ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், தானொருவனுமே ஸ்வத
ந்த்ரவிஷயனாகையாலும், ஸகலாவஸ்தைகளையும் நிவர்த்திப்பிக்கு
மவனாகையாலும், எம்பெருமான் நிக்ருஷ்டாவஸ்தைப்ரதிபந்தஜ்ஞ

தநோத்ப்ராஹ்நாயம் த்ருதீயே ॥ ॥௪௪॥

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:

அத்யாச்சர்யஸௌந்தர்யம் தநோவிஹிதஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸாமர்த்யவந்தம்

ஸ்வாராத்யஸ்வாகாரம் ப்ரமாணவ்யாபகம் சேதந

ஸௌந்தர்ய ஸாமர்த்ய ஸ்வாராத்யத்வ ஆவண்ய ப்ராப்யத்வ

ஹாண ப்ரதிவ்யாப்தி என்று த்ருதீயசதகத்தில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௪௪॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடேசார்யாய மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்தில் பத்தாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரவ்யாக்யா.

இச்லோகத்தில் உபாயோபேயோபயாவத ஸாதாரண நிர்வ்ருத்தி ஸாதகங்களாக மூன்றாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பத்து குணங்களையும் அடைவே ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்திகி) முதல்திருவாய்மொழியில் "கட்டுரைக்கில்தாமரை நின்கண்பாதம்கையொவ்வா, சுட்டுரைத்த நன்பொன்னுந்திருமேனியொளியொவ்வா" தென்று அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்துக்கு ஓருவமை சொல்லவொண்ணாமையைக்கொண்டு எம்பெருமான் அத்யாச்சர்ய ஸௌந்தர்யவானென்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்திருமேனியில் நின்றும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்கைப் பண்ணுமவனாகையாலே தநோவிஹிதஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸாமர்த்யவானென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் அவதாரத்தில் பிற்பட்டாரும் இழக்கவேண்டாதபடி ஆச்ரிதர் நினைத்தவகையெல்லாம் கிட்டி அநுபவிக்கலாம்படி அர்ச்சாவதாரமாய்த் திருமலையிலே நின்றருளுமவனாகையாலே ஸ்வாராத்யஸ்வாகாரனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸமஸ்தஸகலாதிகாரிரூபஸ்தவஸ்து

தநும் | ஸ்வப்ரஜ்ஞாவார்த்தா விஷயவதி தாஸ்யாஸக்த
நாம் ஸதாநுஷ்டாம் ஸ்வாத்மா க்ருபணஸுலபாம் ஸ்ம்ருதி
தீஷ | | ௬௧ |

விச்வவிஷயீகரணகையாலே ஸர்வேச்வரனென் றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்னுடைய மாணவேஷிதாதிகளை அநுஸந்திப்பாரை தன்னுடைய திருமேனி காந்தியால் பிச்சேற்றி பாடுவதாடுவதாக ஸக்ருத்மாக ஸர்வசேஷ்டிதங்களை யுடையராம்படி பண்ணுமவனென்றுகொண்டு ஜகந்மோஹநவித்ஸவானென்று அருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் "தமருமகந்ததெவ்வுருகவ மவ்வுருவந்தானே, தமருகந்ததெப் பெர்மற்றப்பேர், தமருகந்ததெவ்வண்ணஞ் சிந்தித்திமையாதிருப்பரே, லவ்வண்ணமாழியானும்" என்கிறபடியே எம்பெருமான் ஆச்ரிதர் ஏதேனுமொரு த்ரவ்யத்தைத்தனக்கு திருவுடம்பாகக்கோலினால் அதையே திருவுடம்பாகக்கொள்ளுகை முதலாக ஆச்ரிதரிட்டவழக்காம்படி ஸத்யஸங்கல்பனா யிருக்குமென்றுகொண்டு ஸர்வாவதாரவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்திருமேனிசோபைக்கு தோற்றடிமைசெய்யும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸர்வாதிகராகப் பண்ணுமவனாகையாலே அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய தாஸர்களைத்தக்கு ஸ்வாமிகளென்றுகொண்டு ததீயதாஸ்யரஸவிஜ்ஞனென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே ச்ரோத்ர முதலான ஸர்வேந்த்ரியங்களையு மாகர்ஷிக்குமவனென்றுகொண்டு நிக்ருஷ்டஸங்கமோசனென்றருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானொருவனுமே ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகைக்கு யோக்யனென்றும் அல்லாதார் அயோக்யர்களென்று மருளிச்செய்கையாலே ஸ்தோத்ரவிஜ்ஞஸவானென்று அருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்னையாச்ரயித்தார்க்கு ஸர்வாபாயங்களையும் போக்குமவனென்றுகொண்டு அபாயநவிஜ்ஞனென்றருளிச்செய்தார். இப்படி விருத்தஸைந்யமோக்ஷகங்களாலே ஸர்வாஸ்வஸாஹவிஜ்ஞனாக வெம்பெருமானை அநுஸந்தித்துத்

ஸ்ரீபங்க்தாவேதாநஷ்ரூஹம் தநயஸிதி ஶ்ரீஶௌரிகேஶஹ
ஶ்ராவாக்கிஷ்டெஷஶதாஸ்வயதி நிஜ நிஷ்டாபுஷ்டம் மநோமெ:।
உக்த்வா நீலோபஸீதெஜ்ஜஸ்ஸுமமத ஸமயாபாஸ்த்ராம ஜிநாப: ஸஹ
ஸ்வ ஸமெதாங்க்ருதுஷ்ப ஸந்திஷ்ட்டா பீத்ஸாவ: ॥௯॥

நிச்சயித்திரையாலே உபாயஸ்வரூபமே கூடங்களிரண்டும் ஸாதர்
ஸ்வரூபமாக ஸ்ரீஶ்வரத்ரிவிக்ரமன்பக்கலேயன்று ப்ரதிபா
தித்தருளியதாயிற்றென்கிறார். ॥௮॥

இஶ்லோகத்தில், கீழ்பத்துகளோடே மேல்பத்துக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃதி) "பலேஷ்வபேஷ" இத்யாதிப்படியே ஸகலஶாஸ்த்ரப்ரதிபாத்யமானமான ஸ்ரீபதே: ஸ்வரூபஸ்வைஶிஷ்ட்யவ்யவஸாய ஹேதுவென்கிற ஸகலத்தை ஸம்பூமானஇத்திருவாய்மொழியா லுபபாதிப்பதாகக்கோலி அதில்முதற்பத்தில் அவனுடைய உபாயபாவப்ரயோஜகமான வைலக்ஷண்யத்தையும், இரண்டாம்பத்தில் உபேயபாவப்ரயோஜகமான ஸௌஹார்த்தத்தையும், மூன்றாம்பத்தில் இவ்வுபாயபாவோபேயபாவங்களிரண்டும் ஸ்வப்ரதிஷ்டோபாயத்துக்கே யுள்ளதென்றுகொண்டு அவனுடைய ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தையும் உபபாதித்தருளி, மேல்இரண்டாம்பத்திற்சொன்ன ஸௌஹார்த்தம் ஸாக்ஷாத்ஸ்யமானதுகொண்டு ஸமஸ்தபாவஸ்வமான நிரதிசய ஸௌஹார்த்தத்தை உதத்தேசித்ய விப்ரகர்ம ஸ்வீகரித்தருளுகிறாரென்கிறார். *

முதற்பத்திற்சொன்ன உபாயத்வத்தை ஸ்வீகரியாமே இரண்டாம்பத்திற்சொன்ன ஸமஸத்தை ஸ்வீகரிக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில்; ப்ரயோஜகப்ரதிபாத்யோபாயபாவாபேக்ஷயா இரண்டாம்பத்து ஸந்நிஹிதமாய் ப்ரத்யக்ஷாஹ்யஸமக்ஷமே ஸாக்ஷாத்கமாகையால் முந்துஸமஸத்தை ஸ்வீகரித்து ஐந்தாம்பத்துமுதலாக மேல் உபாயத்வத்தை ஸ்வீகரித்தருளுகையாலே விரோதமொன்றுமில்லையென்று திருவுள்ளம். ॥௯॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:.
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.
ஆழ்வாரெம்பெருமானார்தேசிகன்திருவடிகளேசரணம்.

௯-ம்-பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்ப்ரணதார்த்திஹரவரதபரப்ரஹ்மணே நம:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்து.

முதல்திருவாய்மொழி.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(ஒருநாயகம்) இப்படி எம்பெருமானுடைய நிரதிஶயபோக்யமான ஸ்வரூபரூபகுணவிபவைஶ்வர்யாதிகளை

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநநிலயாய ஸ்ரீமதே
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஶாந்திம் ஸம்பத்யதி ஶாஸ்த்ரார்த்திம் யாந்தீம் தேஷ்வைஶ்வர்யேது
ஶ்ராவிவிநிஷ்ணாதி கிம்வ்ருத்ஸத்வேதாத் த்வாத்ஸம்பதிர்மே
ஷ்வஸந்தாஹவேயஸ்ரீ ஈநாயயதிராஜஹாரத்தமஸ்த்ர

இ— சொன்னவிரோதத்தில் வைராக்யம்பண்ணி அவர்களுடைய ஸுஹ்ருத்ஸம்ஸர்க்கத்தைக்கண்டு உபதேஶாநுவ்ருத்தராய் நான் இவர்களைப்போலாகாதொழியப் பெற்றேனென்று ஸ்வலாபத்தைப்பேசிக்கொண்டு த்ருப்தராய் நின்றவிவர் பின்னையும் இத்திருவாய்மொழியில் வைராக்யம்பண்ணுகை ஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதர்ஶியால்) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுக்தரீத்யா என்றபடி. அப்படி த்ருப்தராயிருந்தாரேயாகிலும் ஜன்மம்பலபலவில் ஸம்ஸாரிஜநிசவீக்யாளது ஹிதஶிக்ஷகராயிருப்பார் பலரோடேசொல்லியும் கேட்டும் ஸம்வதிக்க ஸம்பேக்ஷயுண்டாக்குகையாலே தத்வமாக வீடுமின்முற்றத்திற்போலே வைராக்யம்பண்ணுகை ஸங்கதமென்றுகருத்து. வைராக்யமாவது ஸர்வஹேதுமான நியதநவாஸஸ்த்யம். ஆகிஞ்சந்யம் ஸர்வபூர்வம் ஹேயவிஷயத்யாகம் ஜ்ஞாநம்ஸ்வரூபம் ஸுத்ருத்திக ஜ்ஞாநவரம், விஶ்வஹேதுஜ்ஞாநராத்ருபரமாகவுமாம். அப்போது ஆகிஞ்சந்யம் ஸர்வதர்மங்களெல்லாத்துக்கும் ஸம்ப்ராஹகம். உக்தி ஸம்ஸ்ருத்யென்கிறதற்கு என்கிறரென்கிறதோடே ஸங்கம். இப்படி

ஆ—ஸநாதனவித்து ஸ்ரீகராய் அந்தஸ்ரீகியாலே பிறரை உஜ்ஜீவிப்ப
ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைவிட்டு ஸ்ரீயப்பதியாய் நிரவதிகஸௌ
ஹ்ருதயனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய திருவடிமலர்களையே

இ—பரோபதேசத்திலே இவருக்கு ராகம்பிறந்தாலும் அவர்
களுடைய ஸ்ருஷ்டிக்ரமஸஹஸ்ரத்தைக் கண்டிருக்கச்செய்தே உப
தேசிக்கக்கூடுமோ? எம்பெருமானை அநுபவியுங்கோளென்று வீடு
மின்முற்றத்திலும் சொன்னால்விரோதத்திலும் சொல்லியிருக்கை
யாலே இத்திருவாய்மொழி பௌநருக்த்யமாகாதோவென்ன அ
ருளிச்செய்கிறார் (வைராக்யாதியால்) வீடுமுன்முற்றத்தில்
பக்தியோகத்தைப்பண்ணுங்கோளென்றார். சொன்னால்விரோதத்தி
லே கவிகளாயிருப்பார் எம்பெருமானைக் கவிபாடுங்கோளென்றார்
இத்திருவாய்மொழியில் அவனையே ப்ராப்யமாகப் பற்றுங்கோ
ளென்கிறாராகையாலே பௌநருக்த்யமில்லையென்றும் இவர்கள்
ஸம்ஸாரிகளாகைக்கடி ஐஶ்வர்யாதி ப்ரயோஜநாந்த
ரங்களில் ஆஸக்தியென்றுபார்த்து தந்நிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஐஶ்வ
ர்யாதிகளுடைய ஸ்வாபாவிகதோஷங்களை விஸ்தாரமாக
காட்டிக்கொண்டு ப்ராப்யத்தை உபதேசிக்கவும் கூடுமென்று
மிவ்வாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யம். எம்பெருமான் நிரதிசயபோக்ய
னாகையாலே ஐஶ்வர்யாதிகள் ஸாதிசயங்களென்று ஸித்
தம். விட்டு என்கிறதற்கு பற்றுங்கோளென்கிறதோடே அந்வயம்.
அனைவதரவணை எம்பெருமானுடைய ப்ராப்யத்வப்ரகா
ஶகமாத்ரம், இத்திருவாய்மொழி ஐஶ்வர்யாபேக்ஷாயுக்தங்களு
டைய ஸ்வரூபாதிதோஷதோஷாவந ஹேயத்வ ஸஹவஸ்ரா
வ்யஸ்வீகாரபரம். ஆதலால் அத்தைக்கொண்டு பௌந
ருக்தியில்லையென்றுகருத்து. இத்தால் எம்பெருமானுடைய ப்ரா
ப்யஸ்வீகாரமொன்றே பர்யாப்தமான ஐஶ்வர்யாதி நிவ
ர்த்தகம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசி
தம். இப்பதிகத்தின் முதலிலே இப்படி உபக்ரமிக்கையாலே இப்பத்
துமுழுவதும் ப்ராப்யஸ்வீகாரபரமென்று ஸூசிதம்.
இத்தால் ப்ரயசநீதீய ஸாதகங்களாலே யதாக்ரமம் ப்ரதிவாதி
களான உபாயப்ராப்யங்களிரண்டுக்கும் உபாயமாக

மூ—ஒருநாயகமாயோடவுலகுடனாண்டவர்* கருநாய்கவர்ந்த

ஆ—வாசிஷ்ட்ராவ்யமாக விண்டெனச்சென்று பற்றுங்கோளென்கிறார். ஸர்வஸாதநாவதிஸகலமநுஜராய் ஸம்ருத்தியான ஜசிதியெல்லாத்தாக்குமதிசீயாயிவைகளாய்க்கொண்டு ராஜ்யம்

இ—விருஷயாமத்தை மூன்றாம்பத்தாலே முற்படப்பேசி சதுர்த்தம் நாலாம்பத்தாலே அதீயஸகதப்ரதிவாதிகமான ப்ராப்யத்தை ஸ்வீகரிக்கிறரென்று இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும் ஸங்ரஹிமெச. ஆறாம் ப்ரயஜஸதக ப்ரதிவாதிகமான உபாயதத்தை ஸ்வீகரிப்பாரே அதீயஸதக ப்ரதிவாதிகமான ப்ராப்யத்தை ஸ்வீகரிக்காக ஜவஸா சமன்றேவென்னில் ப்ரயஜஸதக ப்ரதிவாதிதோபாயஸாபேக்ஷயா அதீயஸதக ப்ரதிவத ப்ராப்யஸ்யமான ஸதிவதிசேஷ வாஞ்சாதி சயாலே அந்த ப்ராப்யத்தை இங்கே ஸ்வீகரிக்கை ஸங்கதம். இவ்வர்த்தத்தை "ஸ்ரீமத்கோஹநக ஜுஹா ஸதநாவிசிஷ்ட: ஸம்ஸத்ஸஸ்மாராம்ஷ் ப்ஷர்த்தாஸ்வஸ்த்வ நிஷ்ர்யபோக: | ஜநாநீ பாஜ்ஷகேத ஜஷயாந்தரேஸிவ: ஸ ஜநகதேவ்ய ஸ்வபக்ஷ் தடிதேஷாவிசோவ:" என்றுஆசார்யர் அருளிச்செய்தார். * * * *

* முதற்பாட்டு *

உலகுடனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசப்தாதியால்) ஓடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேச்சாதியாய்) யதா உலகுடனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம். ஒருநாயகமாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிதீபேசாதியால்) ஆண்டவர் என்

ஸ— உலகுடன் - லோகத்தோடே கூட, லோகம ஸ்வஸ்யாக வென்றபடி லோகஃ-ஜநஃ. யதா-உலகு-ஸம்ருத்தியை, உடன்-கூட, ஸம்பந்தங்களில்தான்று மொழியாதேயென்றபடி. ஓட - செடுக, ஸவஷ்டேஸவ்யாஹமாகவென்றபடி. யதா விபகாரமென்றபடி. ஒருநாயகமாய் - ஏகாயிபத்யமாக, நிஸ்ஸபத்நமாகவென்றபடி. ஆண்டவர் - ப்ரஸாஸநம்பண்ணினவர்கள், இம்மையிலே - இந்தசரீரத்திலேதானே, கருநாய் - கறுத்தநாய்களாலே, கவர்ந்த - கவ்வு

ரு—காலர்சிதகியபானையர்* பெருநாடுகாணவிம் மையிலே பிச்சைதாங்கொள்வர்*

ஆ—பண்ணினவர்களே உத்தரக்ஷணம் ஸ்வஹஸ்தஸ்வஸ்வராஜ்யராய் அகிஞ்சனராய் க்ஷுபார்த்தராய் ஸர்வஜநங்களுங்காண

இ—கிறதையுரைக்கிறார் (ராஜ்யமித்யாதியால்) இம்மையிலென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்தரக்ஷணமென்று) த்விதீய பாதத்தில அர்த்தஸித்திக்கிற அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஹஸ்தேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அகிஞ்சனராயென்று) பிச்சைதாங்கொள்வரென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (க்ஷுபார்த்தராயென்று) பெறுநாடுகாண வென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பிச்சைகொள்வரென்று சொல்லாதே பிச்சைதாங்கொள்வரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிக்ஷேத்யாதியால்) தங்களுடைய பாத்ரஹஸ்த்யாதிகளெல்லாம் நஷ்டராய்ப்போகையாலே தாங்களே பிக்ஷார்த்தம்திரிவர் என்கிறாரென்றுகருத்து. [illegible]பூர்வாதிகளைவிட்டெம்பெருமானைப்பற்றுங்கோளென்றுசொல்ல[illegible]டியிருக்க சிலர் ராஜ்யஹ்ருஷ்டராய்

ரு—ப்பட்ட, காலர்-கால்களையுடையவராய்க்கொண்டு, திவாவிலே பிக்ஷைக்குப்புறப்பட லஜ்ஜித்து ராத்ரிகளிலே பிக்ஷார்த்தம் ஸஞ்சரிப்பார்களாகையாலே தமஸ்ஸில் காட்டில் மேடும் தெரியாதபடி கறுத்திருந்த நாய்கள் வீயிபிலே கிடந்தால் அத்தை அறியாதே அவற்றின் மேலே கால்பட்டவாறே அவைகாலைக்கவ்வுமென்றுகருத்து. சிதகிய - ஸ்யிருமான, பானையர் - பாண்டத்தையுடையவராய்க்கொண்டு, அந்நதத்ருஹூணம் தங்களுக்குக்கிடையாமையாலே ஹ்ராஹ்ஸ ஸம்வஸித்ரதமாய்க்கிடந்த ஓட்டைப்பானையை பிக்ஷார்த்த மெடுத்துக்கொள்வரென்று கருத்து. பெருநாடு - விசாலமான தேசம், தேசஸ்தஜநங்களெல்லாமென்றபடி. காண - காணும்படியாக, ராத்ரியிலே நாய்களால் கடியுண்டவாறே லஜ்ஜையைவிட்டு திவாவிலே எல்லாருங்காணவே பிக்ஷக்குப்புறப்படுவாரென்றுகருத்து. பிச்சை - பிக்ஷையை, தாங்கொள்வர்-தாங்களே ஸம்பாதிப்பார்கள், பாத்ரஹஸ்த்யாதிகள்

மூ— திருநாரணன்தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்ம்மினோ* ||௧||
உய்ம்மின்திறைகொணர்ந்தென்றுலகாண்டவரிம்மையே*
தமதின்சுவைமடவாரைப்

ஆ— ஞூஹாஸாயிகளாய் ஹிக்ஷுகளாய்த் திரிவர். இப்படி ஐஸ்வர்யமஸ்திரமாதலால் அத்தைவிட்டு ஸ்ரீபதியாயிருந்த நாராயணன்திருவடிகளை ஆச்ரயமாகப்பற்றி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார்.
(உய்ம்மின்) இப்படி ஐஸ்வர்யதாரித்ர்யாய்ப் பேமத்தனை

இ— பிக்ஷாயிகளாய் திரிவரென்று சொல்லுகை நிரர்த்தகமன்றோவென்ன? இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) திருநாரணன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீபதீத்யாதியால்) சிந்தித்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆச்ரயமித்யாதியால்) ||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

ஐஸ்வர்யமஸ்திரமென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகையாலே இப்பாட்டு வ்யர்த்தமாகிறதன்றோவென்ன? கீழ்ப்பாட்டு ஐஸ்வர்யஸ்வரூபஸ்திரகாலாவலோதனம், இப்பாட்டு ததோதாயிகதோஷமான துஷ்டவைஸ்வர்யமென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ்வர்யத்வாஹீநத்வேதித்யாதியால்) (ஸ்வாஹீநஸத்வத்தாலே) தம்மின்சுவையென்றது வ்யாவ்ருத்யசம். (ஐஸ்வத்ருஸ— நஷ்டராய்ப்போகையுமென்று கருத்து. திருநாரணன்தாள் — ஸ்ரீமானான நாராயணனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை, காலம்பெற — ஸீக்ரமாக, சிந்தித்து — ஆச்ரயமாக அநுஸந்தித்து. உய்ம்மினோ — உஜ்ஜீவியுங்கோள். * * * * ||௧||

திறை — த்ரவ்யத்தை, கொணர்ந்து — கொண்டுவந்து, உய்ம்மினென்று — ஜீவியுங்கோளென்றுசொல்லி, உங்களுடையஸர்வஸ்வத்தையும் கொண்டுவந்து, எனக்குத்தந்து ஜீவியுங்கோள்; அந்யதா உங்களுக்குஜீவநமில்லையாதென்று ப்ரதிபக்ஷிகளைக்குறித்துச்சொல்லியென்றபடி. உலகாண்டவர் — இவ்வாக்கிரமத்தாலே ஸத்ரவ்யங்களைவசீகரித்து லோகங்களையாண்டராஜாக்கள், இம்மையே — இந்தசரீரத்திலேதானே, தம்மின் — தங்களுக்கினியரான, மஹாஸ்ருஷ்டமென்றபடி. சுவைமடவாரை — ஸௌரஸ்யத்தையுடையவரான

மூ—பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு* வெம்மின்னொளிவெயிற்கானகம்
போய்க்குமைதின்பர்கள்* செம்மின்சுடர் முடித்திருமாலை
விரைந்தடிசேர்மினோ* ॥௩॥

ஆ—அன்றியே ஸ்வஸ்வாம்யஸம்பந்த ஸஹஜ ஸ்நேஹாதிகளாய் அவ்வவ தேஹஸம்பந்தமாய் வருவாராய் தத்ராவி வஞ்சகஸ்தநாகி வஞ்சகமாவர். ஆனபின்பு கிரீடகோடாதி திவ்யாபரண ஸம்பத்திகளுள் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் திருவடிகளை என்னுடன் ஆச்ரயியுங்கோளென்கிறார். ॥௩॥

(அநுவே) இப்படி வெளஸம்பத்மங்களிராமன்றியே வெளஸம்ப

இ—ஸம்பந்தத்தாலே) படையாளையென்றது வ்யாவ்யானம். இது வாத்ஸல்ய ஸந்தோஷணமென்றுகருத்தாலே ஸூசிஸம். (ஸ்வஸம்ப ஸம்பந்தத்தாலே) பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு என்றது ஸங்க்ரஹீகம். த்வீபவாஸத்தில் ஸூதிக்கமான ஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவதேஹதாதியால்) கானகப்போய் என்கிறதையுரைக்கிறார் (வஞ்சகஸ்தாதியால்) குமைதின்பர்கள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ராவி ஸ்தாதியால்) ஆனபின்பென்றது வெளஸம்பந்தம் ஊர்வெறுக்கமானபின்பென்றபடி. செம்மின்முடியென்றது உபலக்ஷணமென்கிறார் (கிரீட ஸ்தாதியால்) விரைந்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடனென்று) ஆச்ரயியுங்கோளென்றது ஸ்வாபமாக ஸமாச்ரயியுங்கோளென்றபடி. ॥௩॥

மூன்றாம்பாட்டு.

வஞ்சகரூபத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (வெளஸம்பதோஷா

ஸ—ஷீகலை, சுவை - ரஸம், ஷீஜியென்றபடி. பிறர்கொள்ள-ஸத்ருக்கள் வசீகரிக்கும்படி, தாம்விட்டு - ஸ்வப்ராணரக்ஷணமும் தாங்களைவிட்டுக்கொடுத்து, வெம் - க்ரூரமான, மின்னொளி - சபிதாவுனாஜ்வல்யமான, வெயில் - ஆதவத்தை யுடைத்தான, கானகம் - காநநத்திலே, போய், குமை - வேதனையை, தின்பர்கள் - அநுபவிப்பார்கள். ஸத்ருக்களாலே வேதனையை அநுபவிப்பாரென்றபடி. செம்மின்முடி - ஸ்வர்ணமயமான கிரீடமான, மின் - ஸம்பாரண, திருமாலை - ஸ்ரீயப்பதியை, விரைந்து - த்வரித்து, அடி - பாதங்களை, சேர்மினோ - ஆச்ரயியுங்கோள். ॥௩॥

மூ — அடிசேர் முடியினராகியரசர்கடாம்தொழ* யிடிசேர்முரசங்
கண்முற்றத்தியம்பவிருந்தவர்* பொடிசேர்துகளாய்ப்போவர்
களாதலினொக்கெனக்* கடிசேர்துழாய்முடிக்கண்ணன்கழல்
கணினைமினோ* ॥ ௬ ॥

ஆ — ஸம்ராஜாக்களானவர்கள் தாங்களும் அத்ருஶ்யராவர். ஆதலால் மீண்டென நிரதிஶயஸௌந்த்ர்யஸஹிதனுப் ஸ்ரீ உலூகலனு யிருந்த எம்பெருமானை நினையுங்கோளென்கிறார். ॥ ௬ ॥

இ — க்கனென்று) பொடிசேர்துகளாய்ப் போவர்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்ருஶ்யதாமித்யாதியால்) நொக்கெனவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சீக்கிரமென்று) கடிசேர்துழாய் முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஶீலேத்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

ப — அடிசேர் - வாஹனங்களை யாஶ்ரயியாநின்ற, முடியினராகி - கிரீடத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ஸிம்ஹாஸநாரூடராஜவாஹநாரூட கிரீடராய்க்கொண்டென்றபடி - அரசர்கள் - ஸாமந்தராஜாக்கள், தாம்தொழ - தாங்களை ஆஶ்ரயிக்க, - அவர்கள் - தாங்கள் தொழுதுபோவரத்தனை போக்கி ஸிம்ஹாஸநஸ்தனானவன்தன்னை ஸௌஹ்ருத்யபாவத்தாலே இவர்தொழுகிறதைக்கண்ணாலும் பாரானென்று கருத்து. இடிசேர் - ஸத்ருஶநிர்க்கோஷங்களான, முரசங்கள் - உபரஜங்கள், மத்தளங்களென்றபடி. முற்றத்து - அங்கணத்திலே, ஸமாங்கணத்திலென்றபடி. இயம்ப - த்வனிக்க, இயம்புகை - த்வனிக்கை. இருந்தவர் - ஸிம்ஹாஸநங்களிலேயிருந்த ராஜாக்கள், பொடிசேர் - பஸ்மத்தோடே சேர்ந்த, பொடி - பஸ்மம், துகளாய் - பஸ்மமாய், மற்றொரு பஸ்மத்தோடே சேர்ந்தல்லது தனித்துக்காணப்படாதபடி ஸத்ருஶஸூக்ஷ்மமான பஸ்மமாயென்றபடி. போவர்கள்; ஆதலால் - ஆகையால், நொக்கென - ஶீக்ரமாக, இதுக்கு நினைமினோவென்கிறதோடே அந்வயம். கடிசேர் - பரிமளம் சேராநின்ற, துழாய்முடிக்கண்ணன் - துழாயை முடியிலேயுடையவனான கண்ணனுடைய, கழல்கள் - திருவடிகளை, நினைமினோ - ப்ராப்யமாக உபாஸியுங்கோள். * * ॥ ௬ ॥

மூ—நினைப்பான்புகிற்கடலெக்கலினுண்மணலிற்பல*ரெனைத்தோ
ருகங்களுமிவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர்*மனைப்பான்மருங்கறமாய்
தலல்லான்மற்றுங்கண்டிலம்* பனைத்தாண்மதகளிறட்டவன்

ஆ—(நினைப்பான்) வைவஸ்வதமநுப்ரப்ருதிகளானவர்களெல்லாரும் ஸாமாந்யமாக நசித்துப்போவதத்தனையல்லது மற்றும் ஸ்திரராயிருப்பாரொருவரையும் காண்கிலோம். ஆகலால் ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனாயிருந்தவன் திருவடிகளைப் பணியுங்கோளென்கிறார். * * * ||௪||

நாலாம்பாட்டு.

இ—இவ்வுலகாண்டு கழிந்தவரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வைவஸ்வதேத்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்தை ஸாதிக்கிறார் (எல்லாருமென்று) மனைப்பால்மருங்கற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமாந்யமாகவென்று) மாய்தலல்லரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நசித்தித்யாதியால்) மற்றுக்கண்டில மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னஸ்திரத்வத்தையே வ்யதிரேகமுகேந த்ருடீகரிக்கிறாரென்று ஸூசிதம். பனைத்தாள் மதகளிறட்டவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) ||௪||

ப—நினைப்பான்புகில் - நினைக்க விசேஷயுடையவனாய்ப்புக்கால்; அதீதராஜாக்களை வீக்ஷிக்கப்புக்காலென்றபடி. எனைத்தோருகங்களும் - அநேகயுகங்களெல்லாத்திலும், இவ்வுலகாண்டு - இந்தலோகத்தையாண்டு, கழிந்தவர் - அதீதரானவர்கள், கடல் - ஸமுத்ரத்தில், எக்கலில் - தரங்கவேகவசோதநத்தில், நுண் - ஸூக்ஷ்மங்களான, மணலில் - ஸிகதைகளிற்காட்டில், பலர் - பஹுக்கள், கிளை, மனைப்பால் - தங்களுடைய க்ருஹப்ரதேசம், பால் - ப்ரதேசம், மருங்கு - பார்ச்வம், பரிஸரப்ரதேசமு மென்றபடி. அற - நிச்சேஷமாம்படி, மாய்தலல்லால் - நசிக்கையல்லது, மற்று - அந்யத்தை, ஸ்திரத்வத்தையென்றபடி. கண்டிலம் - கண்டோமில்லை, பனைத்தாள் - தாலவ்ருக்ஷஸத்ருசபாதமான், மதகளிறு - மதகஜத்தை, குவலயாபீடத்தையென்றபடி, அட்டவன் - ஸம்ஹரித்தவனுடைய, அடுதல் - ஸம்ஹரித்தல்; பாதம்

மூ—பாதம்பணிமினோ* ॥௪॥

பணிமின்திருவருளென்னுமஞ்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி* பணி
மென்குழலாரின்பக்கலவியமுதுண்டார்* துணிமுன்புநாலப்
பல்லேழையர்தாமிழிப்பச்செல்வர்* மணிமின்னுமேனிநம்

ஆ—(பணிமின்) இந்த்ரஜ்ஞாநவத்போலே ஸ்வர்க்காதிவிஷயாநுப
மும் க்ஷணத்வஸாபேக்ஷாதி தோஷதூஷிதமாதலால் அவற்
றைவிட்டுநிரதிசயபோக்யஜ்ஞாநரூபனாகி ஸௌந்தர்யாதிகுணநிதியாய்.

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ—வாக்யத்வயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவர்
ஜ்ஞாத்ரூபியால்) மணிமின்னுமேனி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதாத்ரூபியால்) நம்மாயவனென்கிறதற்

ப—வாக்யத்தை, பணிமினோ — ஸேவியுங்கோள். ॥௪॥

அம் - ஸுந்தரமான, சீத - சீதளமான, பைம் - விசாலமான - பூம்பள்ளி - புஷ்பசயநத்திலே, பள்ளி- சயநம், இதுக்கு அமுதுண்டாரென்கிறதோடே அந்வயம். திருவருள் - ஸ்ரீமத்க்ருபையை, நான் கைங்கர்யவ்ருத்தி பண்ணுகைக்கீடாக விஷயமான திருவுள்ளத்தில் ஸங்கல்பத்தையென்றபடி. பணிமின் - அருளிச்செய்யவேணும், என்னும் - இப்படிசொல்லுமவரான ஸம்ச்லேஷ ஸமயத்திலே ப்ரீதாதிசயத்தாலே இப்படிவிநயோக்திசொல்லுமவரானென்றபடி. அணி - அலங்காரயுக்தரான, மென்குழலார் - கோமளகேசைகளான-ஸ்த்ரீகளுடைய, இன்பக்கலவி - மநோஹரமான ஸம்ச்லேஷமாகிற, அமுது - அம்ருதத்தை, உண்டார்- புஜித்தவர்கள். துணிமுன்புநால — துணியானதுமுன்புறத்திலே தொங்க. நாலுதல் - தொங்குதல், வைஷம்யதசையராய் துணிச்சீரையானது பின்புறத்துக்கெட்டாமையாலே - முன்புறத்திலே தொங்கவென்றபடி. பல் - பஹுக்களான, ஏழையர்தாம்— உபமைகள்தாங்களே, ஸம்பந்திகளவர்கள் திறத்தில்உபேக்ஷைகளாயிருந்த ஸ்த்ரீகளேயென்றபடி. இழிப்ப - உபேக்ஷிக்க, அநாதரி க்கைகளாய்க்கொண்டு தங்களையநாதரிக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. செல்வர் - ஸ்வாபாவத்தாலே பின்னையுமங்கே போவர்கள். மணிமின்னுமேனி-இந்த்ரநீலமணிபோலே மின்னுகிற - திருமேனி

௬ — ம.யவன்பேர்சொல்லிவாழ்மினோ* ॥௫॥

வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்ததுமாமழைமொக்கலின்மாய்ந்துமாய்ந்*
தாழ்ந்தாரென்றல்லாலன்றுமுதலின்றறுதியாய்*வாழ்ந்தார்கள்

ஆ — ஆஸ்ரிதவத்ஸலனுமிருந்தவன் திருநாமங்களைச்சொல்லி வாழுங்கோளென்கிறார். ॥௫॥

(வாழ்ந்தார்கள்) ஐஸ்வர்யத்தைப்பெற்று வாழ்ந்தாரொருவருமில்லையோவென்னில்? வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்ததும் வர்ஷஜலபுத்புதம்போலே க்ஷணகாலம்வாழ்ந்து நசித்துப்போனவத்தனை. பண்டுவாழ்ந்தவர்கள் தாங்கள் வாழ்ப்புக்க வன்று

இ—குத் காவ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதைதந்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

நினைப்பான்புகிலென்கிறபாட்டிற்சொன்ன அஸ்திரத்வத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாக்யார்த்தியன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஐஸ்வர்யத்தையிதந்யாதியால்) ஐஸ்வர்யம்பெற்றமஸ்ரீத்தலே உயர்ந்தஐஸ்வர்யம் விலக்ஷணமாகாதேதாங்களும் நசித்துப்போகாதே வாழ்ந்தாரொருவருமில்லையோவென்றபடி. இந்த ஸம்சேக்குத்தரம் சொல்லுகிறதாகையாலே வாக்யார்த்தியில்லையென்று கருத்து. மொக்கலிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (வர்ஷபுத்புதம்போலேயென்று) மொக்கலிலென்கிற வனுஜீவிஹக்கு உவமானமெகெயென்று கருத்து. சூத்திலே யிப்படியுண்டு. மாய்ந்துமாய்ந்து ஆழ்ந்தாரென்றல்லால் என்கிறதை

ப—னியையுடையவனை,நம்மாயவன்.நம்முடைய-சுஸ்வரூபனை நானுடைய, பேர்சொல்லி - திருநாமங்களைச்சொல்லி - வாழ்மினோ அநங்கியுங்கோள். * * * ॥௫॥

வாழ்ந்தார்கள் - ஐஸ்வர்யமநுபவித்தவர்கள், வாழ்ந்தது அநுபவித்தது, அவர்களந்த ஐஸ்வர்யவமநுபவித்ததெல்லாமென்றபடி. மாமழைமொக்கலில் - உயர்ந்தவர்ஷத்தில் புத்புதம்போலே, மொக்கல் - புத்புதம். மாய்ந்துமாய்ந்து - நசித்துநசித்து, ஆழ்ந்தார் - ஜீவித்தநாள்பண்ணின பாவங்களாலே அதோகதியையடைந்தார், என்றல்லால் - என்னுமதொழிய, அன்றுமுதல்- வாழத்துடங்கினவன்றுமுதல்,இன்றறுதியாய்-

௬—வாழ்ந்தேகிற்பரென்பதில்லைநிற்குறி* வாழ்ந்தார்கடற்
பள்ளியண்ணலடியவராமினோ* ॥௬॥
ஆமின்சுவையவையாறோடடிசிலுண்டார்ந்தபின்* ஆமென்

ஆ—முதலின்றதியாகவாழ்ந்தேகிற்கக்கண்டிலோம். ஆனபின்பு நித்யவிஸமான வைஷ்ணவத்தை வேண்டியிருக்கில் ஸ்ரீக்ஷீராணவஸ்தமாகவந்து திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற பரமபுருஷன் திருவடிகளிலே படிமைசெய்கையாகிற நித்யவிஸதிமைவைஷ்ணவத்தைப்பற்றுங்கோளென்கிறார். ॥௬॥

(ஆமின்சுவை) ஸுஜவாதாதிவிஷயாஸங்களும் மத்யமக்ஷீரம், கவிக்ஷாஸமும், ஆதலால் கூழாப்புடியாதியஞ்சோதி குணங்களைச் சேமின்னென்கிறார். ॥௭॥

இ—ஸம்பந்த்யம்கிறார (ஸத்துவதாரபால்) நிற்குறியென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (நிலேகதாரியால்) அடியவராமினோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்கைஉதாரியால்) * * * * ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

வாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஜவா நேத்ராதிக்ஷாத்ரமென்னுமளவாலே) ॥௭॥

௬— வாழ்நைபர்யமாக, வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்தேகிற்ப ரென்பதில்லை - ஸம்பவித்தவர்கள் ஸம்பவித்துக்கொண்டேயிருப்ப ரென்கிறதில்லை, நிற்குறில் - ஸ்திரமாயிருக்கவபேக்ஷிக்கில், ஆழ்ந்து - கம்பீரமாய், ஆர் - விசாலமான, கடற்பள்ளி - ஸமுத்ரத்தைஸயநமாகவுடையவரான, அண்ணல் - ஸ்வாமிக்கு, அடியவர்-தாஸர்களாக, ஆமினோ - ஆகுங்கோள். ॥௬॥

ஆம் - ஆனவையான, நல்லவையானவென்றபடி. இன் - மதுரங்களான, நல்லமதுரங்களானவென்று பதார்த்தம். அவை - த்ரவ்யங்களான, அறுசுவையோடு - ஷட்ரஸங்களோடே, அடிசில் - விஶேஷணமானபோஜநத்தை, உண்டு - புஜித்து, ஆர்ந்தபின் - த்ருப்தமானபின், ஆருகை - த்ருப்தமாகை. இதுக்குஇரக் கவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். து-வபிரஸாதமான, ஸஷ்ஸாத்யமான

மூ—மொழிமடவாரிரக்கப்பின்னுந்துற்றுவார* ரீமினெமக்கொ
ருதுற்றென்றிட்டறுவராதலிற்* சேரமின்றுழாய்முடியாதியஞ்
சோதிகுணங்களே ॥௯॥
குணங்கொணிறைபுகழ்மன்னர்கொடைக் கடன்பூண்டிருந்*

ஆ—(குணங்கொள்) ...

✳ எட்டாம்பாட்டு: ✳

இ—கொடைக்கடன்பூண்டிருந்து என்கிறதை ஸம்ஹ ஷிக்கிறார் ... குணங்கள் நிறைபுகழ் என்கிறவிடங்களிற்சொன்ன ... உலகுட்

ப—வென்றபடி. மென் -... மொழி - உக்திகளையுடையவர்களான, மடவார் - ஸ்த்ரீகள், இரக்க - யாசிக்க, எனக்கராகவின்னு மொருதிரளை ... வேணுமென்று ஸ்த்ரீகள்யாசித்தவாறேயென்றபடி. பின்னுந்துற்றுவார் - அந்த ... மானஉக்தியைமறுக்கமாட்டாமையாலே பின்னையும் ... பட்டு ... க்கு மவர்கள் ஆற்றுகை - தணியத்தணியத்தின்னுகை. துற்றுவார் என்கிறதற்கு இட்டுவர் என்கிறதோடே ஸ்வரூபம். எமக்கு - நமக்கு, ஒருதுற்று - ஒருகவளத்தை, ஈதியென்று - நீங்கள் ஈயவேணுமென்று - நீங்கள் எனக்குக்கொடுக்கவேணுமென்று அந்தஸ்த்ரீகளை யாசித்தென்றபடி. ஈகை - கொடுக்கை, இட்டுவர் - கிட்டாமையாலே, வாசல்தோறும் தட்டித்திரிவர். ஆதலில - ஆகையால், துழாய்முடி - தாவலி மைகிரீடத்திலே யுடையவனான, ஆதி - ஜகத்காரணபூதனான, அஞ்சோதி - அழகிய ஜ்யோதிஸ்ஸினுடைய, ஸ்வரூபஜ்யோதிஸ்ஸை யுடைய ... னுடையவென்றபடி. குணங்களே - ... ணங்களை, சேரமின் - சேருங்கோள், சேர்த்து ... யுங்கோளென்றபடி, சேர்த்தல் - சேர்த்தல். * * ॥ள॥

குணங்கொள் - ... ணங்கொண்டிருக்கும், ... களானவென்றபடி. - நிறைபுகழ - ... களான, புகழ - கீர்த்தி. மன்னர் - ராஜாக்கள், கொடை - கொடையிலே, ... திலேயென்றபடி. கொடை - ... ம். கடன் - ஸ்வத்தை, பூண்டிருந்து - பூட்டிக்கொண்டிருந்து, அதாவது ... களுக்குக் ... ணப்பட்டார் ... போலே தங்களுடையபதங்களைக்கொடுக்கையே ஸ்வபாவமாயி

௬ — இணங்கியுலகுடனாக்கிலுமாங்கவனையில்லார்* மணங்கொண் டபோகத்துமன்னியுமீள்வர்கண்மீள்வில்லை* பணங்கொளரவ

ஆ—ராஜ்யாநுபவத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிலும் எம்பெருமானை ஆச்ரயியாதொழியில் இந்த ராஜ்யம் ஸித்தியாது; அவனை ஆச்ரயித்துப்பெற்றாலும் (சில)விரக்தரும் அநுபவித்து நிவ்ருத்தராவர்; ஆதலால் தன் திருவடிகளை ப்ராபித்தாரை ஒருநாளும் கைவிடாத வெம்பெருமான் திருவடிகளையேப்ராப்யமாகப் பற்றுங்கோள்;

இ—ஆக்கிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யத்யாகியால்) அவனையில்லார் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) அந்தராஜ்யம் ஸித்தியாதென்றது ஸ்வாராஜ்யத்யோஜித்தபடி. இப்படி ஸ்வாராஜ்யம் ஸித்தியாத போது அவனையில்லார் போகத்துமன்னியும் மீள்வரென்றவாறே அவனை ஆச்ரயித்தார்க்கு வ்யவஹாரமில்லையென்று ஸித்திக்கையால் "ஸர்வ்வவ்யவஸாயாணா:" என்று ஸமஸ்தாபூர்வணம் வைஷய்யாக்கும் வ்யவஸம்சொல்லுகிற வசநத்தோடு விரோதிக்கும் என்றுகருத்து. போகத்துமன்னியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனை ஆச்ரயித்தித்யாதியால்) மீள்வர்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலகாலமித்யாதியால்) மீள்வில்லையென்கிறதற்கு ஹேதுவாகவருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதியால்) திருநாமம்படிமினோ என்கி

ஸ— றதென்றபடி. இணங்கி - ஸஙலாகவும் சம்பந்தமுடையராய், உலகு - லோகத்தை, ஜநத்தையென்றபடி. உடனாக்கிலும் - ஸஹாய மாக்கினாலும், தங்களுடைய ஞாநாதிகுணங்களால் தங்களைவிட்டு ப்பிரியமாட்டாதபடி பண்ணிக்கொண்டாலுமென்றபடி. ஆங்கு - அந்நிலே, அந்தராஜ்யாநுபவதசையிலென்றபடி. அவனையில்லார் - எம்பெருமானை உபாயமாகப்பற்றாதார், ராஜ்யத்தையடையமாட் டாரென்றபடியுமாம். மணங்கொண்ட - கல்யாணயுக்தமான. மணம் - கல்யாணம். போகத்து - போகத்திலே, மன்னியும் - ப்ரஸக்தராகிலும், மன்னுகை - ப்ரஸக்தராகை. மீள்வர்கள் - நிவ்ருத்தராவர் நிவ்ருத்தஸ்வபாவரென்றபடி. பணங்கொள - ஃபணாமாலியான, அரவு - ஸர்ப்பத்தை அணையான் - ஸயநமாக

ஸூ—ணையான் திருநாமம்படியினே ||அ||

படிமன்னுபல்கலன்பற்றோடறுத்தைம்புலன்வென்று* செடி

ஆ—அவன் தன் திருவடிகளை ஆச்ரயித்தாரைக் கைவிடானோ வென்னில்; திருவநந்தாழ்வானைக் கைவிடிலன்றோ திருவடிகளை ஆச்ரயித்தாரைக் கைவிடுவதென்கிறார். ||அ||

(படிமன்னு) இப்படி ஸௌலப்யமான ஸௌலப்யம் ஸ்வரூபமாய் ஐச்வர்யமாயிருந்ததாகில் ஸமாச்ரயணத்தை ஆராத்யமாகப்பற்றினாலோவென்னில்; ஸமாச்ரயணஸௌலப்யம் ஸம்பாலே ஸௌலப்யவிஷய ஸம்பந்தித்ராண ப்ரவர்த்தகமாக

இ—றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளையே ஆராத்ய மித்யாதியால்) அரவணையானென்று ஶேஷஶாயித்வம் சொன்ன தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) ||அ||

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ஸௌலப்யமாத்ரமாக ஸ்துதிக்கவிபாடுவாரைக்குறித்து இத்திருவாய்மொழி உபதேசமாகையாலே இதிலே ஸௌலப்யஸ்துதிக்கு ஐச்வர்யாதிதோஷம் சொல்லுகை உசிதமத்தனையொழிய ஸமாச்ரிதர்களுக்கு ஐச்வர்யாதிகளைச்சொல்லுகை ஸங்கதமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸமாச்ரிதரென்கிற ரூபவும் ஸ்வரூபாநுரூபமாகவாம். இந்நாமங்கள் ஸாதாரணமாகையால் இதுக்கு உத்தரம் சொல்லுகை ஸங்கதமென்றுகருத்து. படிமன்னுபல்கலன் பற்

ஸூ—உடையவனுடைய, திருநாமம் - திருநாமத்திலே, படிமன் - ஆச்ரிதராகுங்கோள். மீள்வில்லை - புநராவ்ருத்தியில்லை, ஐசிரமான ஸம்ஸாரம் ஸிதிக்குமென்றபடி. * ||அ||

படி - ஸம்ருத்தியெப, த்ருடமென்றுங்களை பென்றபடி. படியென்று ஸம்ருத்திக்குப்பெயர். மன்னு - ஸ்திரங்களான, ஸம்ஸாரம் ஸாதகங்களானவென்றபடி. பல்கலன் - பஹுவிதாபரணங்களையும், பற்றோடு - ஸம்பந்தத்தோடே, பற்று - ஸம்பந்தம். ஸாதநாராதிகளோடேயென்றபடி. அறுத்து - ஸமாச்ரயணம் தவஸாத பண்ணுகைக்காக த்யஜித்து என்றபடி. ஐம்புலன் - பஞ்சேந்த்ரிய

மூ—மன்னுகாயஞ்செற்றார்களுமாங்கவனையில்லார்* குடிமன்
னுமின்சுவர்க்கமெய்தியுமீள்வர்கண்மீள்வில்லை* கொடியன்

ஆ—இந்த்ரியங்களை ஜயித்து ஸம்ஸாரிவிஷயவிமுகராயி ஶரீரத்தை ஶோஷிப்பித்தவர்களுக்கும் எம்பெருமானை ஆஶ்ரயியாதொழியில் அந்தஸ்வர்கைஶ்வர்யம் ஸித்தியாது, ஆஶ்ரயணத்தாலே ஸித்தித்தாலும் அஸ்திரம், ஆதலால் இப்படி அஸ்வஸ்திரஸு ஸாமாந்யேவகா: நஶ்வரஹேதவாத்யேகதேஶஷு துஷ்க்ரமான இந்த ஐஶ்வர்யத்தை விட்டு

இ—வென்றிறுத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்கைஶ்வர்யஹேதுபூதமாக ஆகியால்) ஐம்புலன்களென்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்த்ரியங்களை ஜயித்தென்று) செடிமன்றுகாயஞ்செத்தார்களுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரவிமுக்த்யாதியால்) அவனையில்லாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானை யித்யாதியால்) அந்த ஐஶ்வர்யம்ஸித்தியாதென்றது கீழ்ப்பாட்டில்போலே அர்த்தாஸித்தயோஜித்தபடி. எய்தியுமீள்வர்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயணேத்யாதியால்) அஸ்திரத்வமநுஷ்டிதாமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இந்த ஐஶ்வர்யத்தையென்றது ஸ்வர்க்கைஶ்வர்யத்தையென்றபடி. மீள்வில்லையென்கிறதற்கு கொடிமன்னுபுள்ளுடை யென்கிறதோடே ஸமுதாயார்த்தத்தால் ஸித்தத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—ங்களை, வென்று - ஜயித்து, செடிமன்னு - ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் ஸ்திதமாம்படியான, ஸம்ஸாரவாஸநையாலே தூறுமண்டினதானவென்றபடி. காயம் - தேஹத்தை, செற்றார்களும் - உபவாஸாதிகஷ்டங்களாலே ஶோஷிப்பித்தவர்களும், ஆங்கு - அந்தஸ்வர்க்கவிஷயத்திலே. அவனையில்லார் - எம்பெருமானை உபாயமாகப்பற்றாதார், ஸ்வர்க்கத்தையடையமாட்டாரென்றபிப்ராயம். குடிமன்னும் - குடிகள் ஸ்திரமாயிருக்கும்படியான, குடிகள் - வஸிக்கிறஜநங்கள். மன்னுகை - ஸ்திரமாயிருக்கை. பூமியைப்போலன்றியே சிரகாலம்வஸிக்கலாம்படியான வென்றபடி. இன் - போக்யமான, சுவர்க்கம் - ஸ்வர்க்கத்தை, எய்தியும் - அடைந்தாலும்,

மூ:— னுபுள்ளுடையண்ணல்கழல்கள்குறுகுமினோ ॥௯॥
குறுகமிகவுணர்வத்தொடுநோக்கியெல்லாம்விட்ட* விறுக

ஆ— பெரியதிருவடியைக்கைவிடிலும் ஸ்வாச்ரிதரையாருநாளும் ஒருதசையிலும்கைவிடாத வெம்பெருமான் திருவடிகளையே பரமப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்கிறார். ॥௯॥

(குறுக) ஸங்க்ஷேபாதிசேஷாஸம்ஸ்லேஷமான கைவல்யத்தை ப்ராப்யமாகப்பற்றினாலோவென்னில்; ப்ராக்ருதவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டனானவனுக்கும் எம்பெருமானை ஆச்ரயித்தாலல்லது ஆத்மாவலோகந விரோதிகழியும்

இ— (பெரியவித்யாதியால்) அண்ணலித்யாதியையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ॥௯॥

பத்தாம்பாட்டு.

வைஸத்யத்திற்கு ஸங்க்ஷேபம்சொல்லவந்த ப்ரகரணத்திலே கைவல்யத்தை நிஷேதிக்கை ஸம்ப்ரதமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (ஸங்க்ஷேபேத்யாதியால்) ஸங்க்ஷேபாதிசேஷாஸம்ஸ்லேஷமென்றது 'உக்திஃகைவல்யநிவர்த்தநம்' என்றுபக்ரமாயமாய்ப் பிரதிக்கையாலே கைவல்யமும் உக்தியாகையாலிதற்கு ஸங்க்ஷேபம்ஸித்தமென்று ஸங்காஸிநாயத்தாலே சொன்னபடி. எல்லாம்விட்ட என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) ஞர்

ப— மீள்வர்கள் - ஸ்வஷ்டம். கொடிமன்னு - த்வஜத்திலே ப்ரதிஷ்டிதனான, கொடி - த்வஜம். புள்ளுடை - கருடவாஹநனுடையவனான, அண்ணல் ஸ்வாமியுடைய, கழல்கள் - ஸ்ரீபாதங்களை, குறுகுமினோ - கிட்டுங்கோள், ஆச்ரயியுங்கோளென்றபடி. மீள்வில்லை - புநராவ்ருத்தியில்லை. ஸ்திரமான உத்தமமோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்றபடி. ॥௯॥

உணர்வத்தொடு - ஜ்ஞாநத்தோடே, ஜ்ஞாநைகநிரூபணீயனான ஆத்மாவோடேயென்றபடி. குறுக - ஸமீபமாம்படி, பாஹ்யவிஷயங்களில் தூரப்போயிருந்த மநஸ்ஸானது அவைத்தைவிட்டு ஆத்மாவின்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படியென்கை. மிக - ஸுஷ்டு; நோக்கி - அவலோகித்து, எல்லாம்விட்ட - ஆத்மவ்யதிரிக்தப்ரயோஜநங்களெல்லாவற்றையும் விட்டவனான, விரக்தனானவென்றபடி. இது ஞானிக்கு விசேஷணம். இதுகள் த

மூ—விறப்பென்னுஞானிக்குமப்பயனில்லையேல்* சிறுகநினைவ
தோர்பாசமுண்டாம்பின்னும்வீடில்லை* மறுகலிலீசனைப்பற்

ஆ—போகாது. ஸமலக்ஷஸம்ப்ரயணத்தாலே ஸூக்ஷ்மவம்ஸாகரம்
பிறப்பது. பிறந்தாலு மதீதஜந்மயிலேஸம்ஸாரம் ஸம்யாகம்

இ—னிக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேந்த்ராதியால்) அப்பயனில்லை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) சிறுகநினைவதோர் பாசமுண்டாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷுத்ரத்யாதியால்) ஜ்ஞாநயோகமே கைவல்யத்துக்கு ஸாதகமாயிருக்க எம்பெருமானை ஸ்மரிக்கவேணுமோ வென்ன? "ஜ்ஞாநீ்யாணி த்ருஷாயீநிஹாஷ்ணிஷ்ட ஸஸம்ஜநஃ । தாநிஸவர்ணி ஸம்யம்யோக்த ஆஸீதமத்பரஃ" என்று ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸமவலாப்ரயண த்தை ஸாதநமாக விதிக்கிறவசநத்தை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸமவதித்யாதியால்) பிறப்பது ஸஞாப்ரயணத்தாலே என்றபடியம். பின்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்தாலுமென்று) மறுகலில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (கலிதேந்த்ராதியால்) ஈசனைப்பற்றி என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸமவதித்யாதியால்) விடாவிடில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ—ஸம்கோவத்தைவஸிஷ்டிணாம்ஹோநாஸ்வமன்றிக்கே ஸூக்ஷ்மாதிரோவஸமான கநாஹவத்தையென்றபடி. இறப்பென்னும்-மோக்ஷமென்றிருக்குமவனை, இறப்பு - மோக்ஷம், ஞானிக்கும் - ஜ்ஞாநயோகநிஷனுக்கும், அப்பயனில்லையேல் - அந்த ஸமவதா வாஸநமில்லையாகில், உபாஸநந்தான் ஸாவமாயிருக்கையாலே பயனென்கிறது. சிறுக - ஸூக்ஷ்மமாக, நினைவது - நினைப்பிக்குமதான, ஸூக்ஷ்மவிஷயத்தில் ஸூக்ஷ்மஸாரணாதிமொழிய விஶதாநு ஸவம் வாமொட்டாததானவென்றபடி. ஓர்பாசம் - ஸத்தீயமான விஷயஸம்மமானது, உண்டாம - விட்டுப்போகாதென்றபடி. பின்னும் - ஸூக்ஷ்மவம்ஸாகரம்பிறந்தாலும், மறுகலில் - மறுகிறஸம்யத்திலே, ப்ராணவியோகஸமயத்திலே யென்றபடி. ஈசனைப்பற்றி-ஸர்வேஶ்வரனை ஈவலம்பித்து, ஸ்மரித்து என்றபடி. ஸர்வேஶ்வரவச

மூ— திவிடாவிடில்வீடஃதே* ॥ ௰ ॥
அஃதேயுய்யப்புகுமாறென்று கண்ணன்கழல்கண்மேற்*

ஆ— பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்தைப் போக்காதொழியில்பின்னை ஸ்வரூபாநுரூபவிஷயாநுபவமோக்ஷம் ஸித்தியாது. ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷமாகிறதும் அந்த ஸம்ச்லேஷமே. இப்படி கைங்கர்யோபாயதயா ஸம்ச்லேஷப்ரார்த்தனம் பண்ணவேண்டுகையாலும் ஸம்ச்லேஷந்தானே பரம மோக்ஷமாகையாலும் அந்த ஸம்ச்லேஷாபேக்ஷயா க்ஷுத்ரமான கைவல்யத்தை விட்டு ஸம்ச்லேஷத்தையே பரமப்ராப்யமாகப் பற்றுங்கோளென்கிறார். * * * * ॥ ௰ ॥

இ— (ப்ராதிகூல்யத்தை ப்ரத்யாதியால்) ப்ராதிகூல்யத்தையென்றது ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தையென்றபடி. இவ்விடத்தில் நஞ்சீயர் "ஜ்ஞாநைககாரனை ஸர்வேச்வரனை ஸந்தாமயித்து அவனோடு ஸஜாதீயமென்று ஆத்மாவை அனுஸந்திக்கையாகிற இந்த ப்ரதிபத்தியில்லையாகில்" என்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்வர். வீடில்லையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆத்மாபஹாரத்தியால்) வீடஃதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வோத்க்ருஷ்டியால்) இத்தால் ஆத்மாநுபவத்தில் கைவல்யம் ஸாதனமென்கிறதென்றதாய்த்து. ஆதலாலிதற்கு ஸம்பந்தமில்லையென்று கருத்து. பாட்டுக்கு பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ப்ரத்யாதியால்) * * * * * ॥ ௰ ॥

ய— ஜ்ஞாநாநந்தாகாரனுக்கு ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்தென்கை. விடாவிடில் - தேஹத்தைவிடாதபோது, இப்படி ப்ரதிபத்திபண்ணாதே தேஹத்தைவிட்டாலென்றபடி. வீடில்லை - ஆத்மாநுபவம் ஸித்தியாது, கி— அஃதே - அதுவே, அந்த ஸம்ச்லேஷமே யென்றபடி. வீடு - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷம், கைவல்யம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷமன்றென்றபடி. * * * * ॥ ௰ ॥

அஃதே - அதுவே, எம்பெருமானைப்பாடுகையே யென்றபடி. உய்யப்புகுமாறு - உஜ்ஜீவிக்கலாம்படியான உபாயம், ஆறு - உபாயம், என்று - இப்படி அத்யவஸித்து, கண்ணன்கழல்கள்மேல் - க்ருஷ்ணசரண விஷயமாக, இதற்கு செய்யென்கிறதோடே. ஸமயம்

மூ— கொய்பூம்பொழிற்குருகூர்ச் சடகோபன் குற்றேவல்கள்*
செய்கோலத்தாயிரஞ் சீர்த்தொடைப்பாடலிவைபத்தும்* அஸ
ங்காமற்கற்பவராழ்துயர்போயுய்யப்பாலரே ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(அஸங்கே) ஆழ்வார் ஸர்வஜீவநாயகனாக வெம்பெருமானைப்பாடின இத்திருவாய்மொழியைத் தப்பாமற் கற்பார் நிரஸ்தஸமஸ்த துக்கராய்க்கொண்டு ஸமங்களவிக்ரஹைகையோஜ்ஞாவஸ்த்தைப் பெறுவரென்கிறார். * * * * ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— அஸங்கேயப்புருமாறென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வக்ஞாதியால்) ஸர்வஜீவநம் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன். கண்ணன்கழல்கள் மேல்குற்றேவல்கள் செய்யென்கிற தவஸம்ரக்ஷிக்கிறார் (எம்பெருமானைச்சூத்ரியால்) அஸங்காமலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தப்பாமலென்று) ஆழ்துயர்போய் என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரஸ்தசூத்ரியால்) உய்யப்பாலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமவசித்ராதியால்) ॥௧௧॥

மூ—கொய் - கொய்யப்படுகிற, கொய்து பறிக்கப்படுகிறவென்றபடி. பூம் - புஷ்பங்களையுடைத்தான, பொழில்குருகூர் - உத்யானத்தையுடைய திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாராலே, குற்றேவல்கள்செய் - கைங்கர்யவிஷயமாகச்செய்யப்பட்ட, கோலத்தாயிரம் - அலங்காரரூபமாய் ஸுந்தரமான ஸஹஸ்ரமான. சீர்த்தொடை - கல்யாணகுணஸந்தர்ப்பமான, சீர் - கல்யாணகுணம், தொடை - ஸந்தர்ப்பம். குணவ்யாப்திகமானவென்றபடி. பாடல் - பாட்டுக்களிலே, இவைபத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டையும், அஸங்காமல் - தப்பாமல், கற்பவர் - அப்யஸிப்பவர், ஆழ்துயர்போய் - அகாத துக்கம் போய், ஆழ் - அகாதம்; துயர் துக்கம். உய்யப்பாலர் - உஜ்ஜீவநஸ்வபாவராவர். ஆவதி சேஷம். உஜ்ஜீவிதாவரென்றபடி. பால் - ஸ்வபாவம், பாலுடையவர் - பாலர். * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநவைபவச்ரீமதே
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

தாத்பர்யரத்நாவளி. (ஒருநாயகம்.)

ஸ்ரீநாராயணஸ்ஸ்வர்ணார்ஹகோடீரவீரத்ருமாங்கஶேக
ரஶ்ஶி த்விபேந்த்ராதிஹந்தா ஸ்நிக்தநீலதநுஸ்ஸ
ஸ்வாம்போராஶிதல்ப: விஶ்வாத்யஞ்ஜ்யோதிருதீர்ணஸ
ணிஶயநோ வேதாத்மக்ககேதுர் நியந்தாஶேஷ
ஶேஷீ ஸ்ப்ருஹ்யாஸ்திகஸ்தம்பஸ்வாமீஶ்வரஸ்வரூபவீஶ ॥

(ஸ்ரீநாராயண:) திருநாரணன்றாள் - பெரியபிராட்டியோடு பிரிவில்லாதவனுமாய், (ஸ்வர்ணார்ஹகோடீர:) செம்பின் முடித்திருமாலை - ஸ்வர்ணத்திற்குத் தகுதியான திருவபிஷேகத்தையுடையவனுமாய், (வீரத்ருமாங்கஶேகர:) கடிசேர் துழாய் முடிக்கண்ணன் - ஸர்வாதிகத்வஸூசகமான திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதமான திருமுடியையுடையனுமாய், (த்விபேந்த்ராதிஹந்தா) பனைத்தாள்மதகளிறட்டவன் - மதத்தாலே யொருவராலுமண்டப்போகாத குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தவனுமாய், (ஸ்நிக்தநீலதநு:) மணிமின்னுமேனி நம்மாயவன் - மணியைப்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமாய் ஆஶ்ரயங்களுக்காவாஸமான திருமேனியையுடையவனுமாய், (ஸ்வாம்போராஶிதல்ப:) ஆழ்ந்தார் கடற்பள்ளியண்ணல் - ப்ரளயகாலத்திலே ஏகார்ணவத்தை திருப்படுக்கையாய் உடையவனுமாய், (விஶ்வாத்யஞ்ஜ்யோதி:) ஆதியஞ்சோதிகுணங்கள் - ஸர்வகாரணமாய் நிரவதிக தேஜோரூபனுமாய். (உதீர்ணபணிஶயந:) பணங்கொளரவணையான் - தன்னுடைய திருமேனிஸ்பர்ஶத்தாலே விகஸிதங்களான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுமவனுமாய், (வேதாத்மக்ககேது:) கொடிமன்னுபுள்ளுடையண்ணல் - வேதாத்மாவான விஹகேஶ்வரனை த்வஜமாக உடையவனுமாய், (நியந்தாஶேஷஶேஷீ) மறுகலிலீசனை - ஹேயப்ரத்யநீகனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானொருவனுமே நித்யநிரவத்ய நிரவதிகைஶ்வர்யத்தை யுடையவன். ஆஸ்திகரெல்லாரும் ஸர்வாதீஶ்வரரென்று "ஒருநாயகம்" என்கிற தசகத்தில் ஆழ்வார் உபபாதித்தருளினாரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

நாலாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

உ-ம்-திருவாய்மொழி.

ஆ—(பாலனாய்) இப்படி ஸர்வேச்வரனான வெம்பெரு
மானோடேகலந்து பரிமாறவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுப்பெறு
தவிரஹவ்யஸநத்தாலே தாமலற்றுகிறபடியை ஸங்க்ஷேபேண

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸம்ஸாரிகளாகையாலே ஸுதேஹாதிகைவல்யங்களைவி
ட்டு ஸர்வேச்வரனான வெம்பெருமானையே ப்ராப்ய
மாகப்பற்றுங்கோளென்று தாம் உபதேசித்தபடி அவர்களிசை
ந்தார்களாகில் கீழேதாம் ஸுபேக்ஷித்தபடியே அவர்களோடேகூடி
சொல்லியுங்கேட்டும் எம்பெருமானை ஸநுபவித்தல்; இவர்கள்
இசையவில்லையாகில் இன்னுஞ்சில ஸம்பந்தங்களை உபதேசித்தல்
செய்ய ப்ராப்தமாயிருக்க அதைத்தைவிட்டு இத்திருவாய்மொ
ழியிலே ஒருபெண்பிள்ளை யலற்றுகின்றுமென்று பாடுகை யஸம்
ப்ரதமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிச்ராஷியால்)
இப்படியென்றது கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுக்தரீத்யாவென்றபடி.
கீழே வைராக்யபூர்வகமாக பரோபதேசம்பண்ணினவநந்தரம்
ஸஹஜ ஸர்வேச்வரத்வம் சொல்லிற்றிறே. ஸர்வேச்வர
ஸ்வாமியென்றது ஸாமர்த்யவிசேஷணம். எம்பெருமானை
ஸர்வேச்வரனென்று கீழ்ப்பண்ணின உபதேசம் ஸாக்ஷா
த்க்ருஷிதரான வெகநர்பக்கல் நிரபேக்ஷமாய்ப்போயித்தனைபோ
தநுஸந்தித்த ஸர்வேச்வரத்வத்தாலே தமக்கே ஸம்ச்லேஷத்
திலே ஆசைபிறந்து அந்தஸம்ச்லேஷம் கிடையாமையாலே ஜ்ஞா
ஸாநுஸந்தம் கலங்கி முடியானேயில்பிறந்தவிடாய் ரஸாஜ்ஞரங்
களாலே ஸஹித்தகமானது தலையெடுத்து அதுக்குமேலே தேச
காலங்களாலே விப்ரக்ருஷ்டங்களான அவன்ப்ரகாரங்களை யெல்
லாம் காணவேணுமென்னும் ஸங்கல்பம் மிக்கு நினைத்தபடிகி
டையாமையாலே ஸவ்யக்ரசித்தராய் தம்முடைய தசையை
க்கண்டு ஸம்யாக்கள் சோகிக்கிறபடியை எம்பெருமானையாசை
ப்பட்டுப்பெறாதே நோவுபடுகிறாளொருபிராட்டியுடைய திருத்
தாயார்பேச்சாலே அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்றபடி.

மூ—பாலனாயேழுலகுண்டுபரிவின்றி* யாலிலையன்னவசஞ்செய்
யுமண்ணலார்* தாளிணைமேலணிதண்ணந்துழாயென்றே*

ஆ—த்தாலே பேசுகிறார். எம்பெருமானொருபிள்ளையாய் பிள்ளைத்தனத்தாலே முன்பு காணப்படுகிறவிந்தவேழுலகங்களையுமுண்டு அத்தாலோரநிஷ்டமுமின்றியே யாலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளின போது அவன்திருவடிகளிலே அணிந்த திருத்துழாயை யிக்காலத்திலே பெறவேணுமென்றாசைப்படாநின்றாள். இப்படி ஸர்வசக்தியான வெம்பெருமான்தன்னாலும் ஸமாதிக்க வொண்ணாத

இ—இத்திருவாய்மொழி ஸாவ்யாக்யஸ்லீதாரணவமான இப்பத்திலே ஸங்ரஹமாய்படி யெங்ஙனேயென்னில்; ஸாவ்யாக்யவைலக்ஷண்ய ஸஹஜ பஹுமானாஹ்யாக்யானம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸித்வாத்யமாகையாலே இத்திருவாய்மொழி இப்பத்திலே ஸங்ரஹமென்றபிப்ராயம். * * *

முதற்பாட்டு.

பாலனாய் என்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) பிள்ளையாய் - பாலனாய், ஏழுலகுண்டு என்கிறவிடத்தில் உண்டு ஸம்ஹாரமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளைத்தனத்தாலேயித்யாதியால்) பிள்ளைத்தனத்தாலே யென்றது அந்த பாலஸ்வபாவத்தாலே யென்றபடி. பிள்ளைத்தனத்தாலே யுண்டென்றபடி. லோகத்திலே பாலர்தங்கள்முன்னேகண்ட வஸ்துவையெல்லாம் உண்டுவைப்பரிறே. பரிவின்றி என்கிறதையுரைக்கிறார் (அத்தாலித்யாதியால்)

ஸூ— வல்வினையேன் - ப்ரபலபாபங்களையுடையவளானவென்னுடைய, மடவல்லி - ஸௌகுமார்யயுக்தை பற்றினதைவிடமாட்டாதபடி த்ருடாத்யவஸாயையாய் ஒரு கொடிபோலே யிருக்கிறபெண்ணென்றபடி. இதுக்கு மாலுமென்கிறகோடே அந்வயம, பாலனாய் - பாலனாய், ஏழுலகுண்டு - ஸம்ஹரித்து. பரிவின்றி - நோவின்றிக்கே. பரிவு - து:க்கம், இங்கே நோயைச்சொல்லுகிறது. ஆலிலை - வடபத்ரத்திலே, அன்னவசஞ்செய்யும் - சயனத்தை ஸமாதிக்குகையை பண்ணுகிறவனை, அதாவது நித்ரை பண்ணுகிறவனையென்றபடி. அண்ணலார் - ஸ்வாமியுடைய, தாளிணைமேல் - பாதயுகத்தின் மேலே, அணி - அணியப்பட்ட; அலங்காரமாக ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட

மூ—மாலுமால்வல்வினையேன்மடவல்லியே* ॥௧॥

வல்லிசேர் நுண்ணிடையாய்ச்சியர்தம்மொடுங்* கொல்லைமை

ஆ—வென்றை இவளாஞ்சப்படுகிறதென்னுடைய பாபமிறே யென்றிவளுடைய திருத்தாயாரலற்றுகிறாள். ॥௬॥

(வல்லிசேர்) தன்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணாவிஷ்காரத்தாலே திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளை வாயடித்து தன்திருவடிகளிலே வந்துவிழும்படி வசீகரித்து அவர்களோடே திருக்குரவை கோர்த்தருளின

இ—ஸம்ஶ்லேஷத்தையும் ஜாரத்திலேயபிநித்தாலும் ஸ்தனாதி களின்றியேயென்றபடி. மாலும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (இக்காலத்திலேயித்யாதியால்) வல்வினையேன் என்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ॥௧॥

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

கொல்லைமைசெய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (தன்னுடையவித்யாதி வசீகரித்தென்னுமளவாலே) (திரு வாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளென்று) ஆய்ச்சியர்ஸர்வரும் வ்யா

ஸ—வென்றபடி. தண்ணந்துழாயென்றே ஸ்ரீதசரதாதி வீவேணுமென்றே வ்யாஹரணத்தால் அந்த ஸம்பந்தமுடை ய திருத்துழாயொழிய இப்போதுள்ளதிருத்துழாயைநினைப்பதும் செய்கிறாளில்லையென்றுதோற்றுகிறது. மாலும்-மோஹிக்கும். அது இப்போது ஸம்ஶ்லேஷமென்றறியமாட்டாதே பாவப்படுமென்கை. ஆல். பாதவசேஷணம். * * ॥௬॥

சூழ் - வ்யாப்தங்களான, வினையாட்டியேன் - கர்மங்களையு டையவளானவென்னுடைய, வினை - கர்மம், வினையுடையவள், வினையாட்டி, இஸ்ஸ்வபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போ துவினையாட்டியேன் என்றாளிவள். பாவை - பெண்பிள்ளையா னவள், வல்லிசேர் - லதாஸத்ருசங்களான, நுண்ணிடை - ஸூக்ஷ்மமத்யங்களான, நுண் - ஸூக்ஷ்மம், ஆய்ச்சியர் தம்மொ டும் - கோபிகளோடே, தம்மென்று ஸாவதாரணமாம் கொல்லைமை - மர்யாதையழிந்த க்ருத்யங்களை, பரிசித க்ருத்

மூ—செய்துகுரவைபிணைந்தவர்* நல்லடிமேலணிநாறுதுழா
யென்றே*சொல்லுமாற்சூழ்வினையாட்டியேன்பாவையே*௨॥
பாஷியல்வேதநன்மாலைபலகொண்டு* தேவர்கண்மாமுனிவ
ரிறைஞ்சநின்ற*

ஆ—வண்டுவரைப்பெருமானுடைய அவ்வழகியதிருவடிகளிலே
யணிந்தநாறுதுழாயையாசைப்படுகிறாளென்கிறாள் ॥௨॥

(பாஷியல்) ஸாங்கவேதவிஸ்தரமாய் அர்த்தமநோஹரமாய் அஸம்
க்யமாயிருந்த வேதங்களாகிற மாலைகளைக்கொண்டு ப்ரஹ்
மாதிதேவர்களும் ஸநகாதிமுனிகளும் இறைஞ்சும்படி
தன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டு பாற்கடற்சேர்ந்த பரமனுடைய

இ—வ்யாகம், ஸௌலப்யம். ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

பாஷியல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸாங்கவிஸ்தராதியால்) நன்
மையத்தையுரைக்கிறார் (அர்த்தமநோஹரமாயென்று) பலஎன்கிறதை
யுரைக்கிறார் (அஸம்க்யமிஸ்தராதியால்) வேதமாலையென்றதைவிரித்
துரைக்கிறார் (வேதவிஸ்தராதியால்) இறைஞ்சநின்ற என்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இறைஞ்சும்படி யிஸ்தராதியால்)

ஶ—ங்களையென்றபடி. செய்து, குரவை - ராஸக்ரீடையை, பிணை
ந்தவர் - ரசித்தவருடைய, நல்லடிமேல் - ஸ்ரீரம்யமான பாதத்தின்
மேலே, அணி - அலங்கரித்த, நாறுதுழாயென்றே - பரிமளிக்கிற
துளஸியென்றே, சொல்லும் - சொல்லாநிற்கிறாள். ॥௨॥

கோள்வினையாட்டியேன் - பலிஷ்டமான கர்மத்தை யுடைய
வளான வென்னுடைய, கோள் - பலம். கோள்வினையென்று — ப்ரபல
பாபமென்றபடி, பாவை - மாலை, மோஹரூபயான
பெண்பிள்ளையென்றபடி. இதுக்குகூடுமென்கிறதோடே அந்வயம்.
பாஷியல் பாஷாவேலையிற்றப்பட்ட, அங்கோபாங்காதிஸஹிதங்களா
லேசொல்லப்பட்டவென்றபடி. பா - ஸஹிதம். இயல் - சொல்வு,
நன் - ஸ்ரீரம்யங்களான, பல - பஹுக்களான. வேதமாலைகொண்டு-
வேதங்களாகிற மாலைகளைக்கொண்டு, தேவர்கண்மாமுனிவர்-
தேவர்களும் மஹர்ஷிகளும், இறைஞ்சநின்ற- ஆஶ்ரயிக்கும்படிநின்

மூ:—சேவடிமேலணிசெம்பொற்றுழாயென்றே* கூவுமாற்கோள்
வினையாட்டியேன்கோதையே* ௧௩
கோதிலவண்புகழ்கொண்டுசமயிகள்*

ஆ—அழகியதிருவடிகளிலேயணிந்தசெம்பொற்றுழாயென்றிவள் கூப்பிடாநிற்குமென்கிறாள். ௧௩

(கோதில) ஒரொருகுணவிசேஷத்தை அநுபவித்தால் அந்தகுணமல்லது மற்றொன்றறியேன் என்று அந்த குணங்களுக்குத்தோற்றடிமையாயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலே ஐகா ராநுஸந்திதகுணங்களிற்காட்டில் ஸாநுஸந்திதகுணத்திற்கு

இ—சேவடியென்கிறதையுரைக்கிறார் (அழகியவித்யாதியால்) ௧௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

புகழ்கொண்டுசமயிகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரொருவித்யாதியால்) சமயிகளென்கிறவிடத்திலே த்வத்குணங்களிலே ஐகாந்த்யமான ஸ்வபக்ஷத்வம் விவக்ஷிதமென்று புகழ்கொண்டுசமயிகளென்கிற ஸஹவ்யாஹாரத்தாலே தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் - நித்ய ஸூரிகள், முமுக்ஷுகளெல்லாருமாகவுமாம். வைஷ்ணவர்களாலே பிற்றப்படுகிறவென்றநயம். பேதங்களென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஐகரோத்யாதியால்) சொல்லியென்கிறவிடத்தில் அஹிவேஷ்

ப—றவனுடைய, சேவடிமேல் - சிவந்த திருவடிகள்மேலே, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, செம்பொன் - செம்பொன்போலே ஸ்லாகனீயமான, துழாயென்றே - துளஸியென்றே, பொன்துழாயென்கிற விடத்தில் னகாரஸ்த்தகாரமேவமேறேஷாதேசம், கூவும் - ஆக்ர ந்தநம்பண்ணுநிற்கும். * * * ௧௩

ஊழ்வினையேன் - அநாதிகர்மமுடையவளானவென்னுடைய, ஊழ் - அநாதி. தடம் - விஸ்த்ருதமான, ஸாம்ஸாரமானவென்றபடி. தோளி - ஸாஜத்தையுடையவள். இதுக்குஜடுமென்கிறதோடே அந்வயம். கோதில - தோஷரஹிதங்களான, வண்புகழ்கொண்டுசமயிகள் - கல்யாணகுணங்களைக்கொண்டு ஸமயிகளானவர்களாலே ஸ்ரீஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகுணங்களை அவலம்பித்துதனித்த ஸ்வேதவிசேஷிகளானவர்களாலேயென்றபடி. இதுக்குபிதற்றுமென்

ரூ—பேதங்கள்சொல்லிப்பிதற்றும்பிரான்பரன்* பாதங்கண்மே
லணிபைம்பொற்றுழாயென்றே* யோதுமாலூழ்வினையேன்ற
டந்தோளியே* ॥௫॥
தோளிசேர்பின்னைபொருட்டெருதேழ்தழீஇக்* கோளியார்

ஆ—ஸௌலக்ஷண்யத்தை விஸ்தாரமாய்க்கொண்டுவாராவும் சொ
ல்லிப்பிதற்றப்படுகிற எம்பெருமானுடைய பாதங்கள் மேல
ணிபைம்பொற்றுழாயிலுள்ள ஆசையாலே வத்துழாயென்றே யி
வள்பலகாலும்லற்றுமென்கிறாள். ॥௫॥

(தோளிசேர்) தன்திருத்தோளினழகாலே வண்டுவரைப்பெ
ருமாளிலும் அதிகதேஜோயாய் மற்றுமுள்ள தன்னுடைய திவ்யாவ
யவஸௌந்தர்யத்தினால் அவனோடு ஸத்ருசையாயிருந்தநப்பின்னை

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்தரித்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

தோளிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்தி
ருத்தோளித்யாதியால்) சேர்என்று க்ருஷ்ணனோடே ஸர்வாகார
ஸாத்ருஶ்யம் சொல்லச்செய்தே தோளிஎன்று தோளழகைத்தனி
த்துச்சொல்லுகையாலே இவ்வாகாரத்தாலே அவனைக்காட்டில்
அதிகதரமும் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. சேர் என்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பின்னைபொரு
ட்டுஎன்கிறதை விவரிக்கிறார் (நப்பின்னையித்யாதியால்) திருமணம்

ரு—கிறதோடேசுரபம், பேதங்கள்-ஸங்கங்களை, ஸ்வர்ணதாரவை
லக்ஷண்ய ஸாதனாஹர்வ்ருத்தாணத்துக்குள்ளவைஷம்யங்களையென்ற
படி. சொல்லி, பிதற்றும் பிதற்றப்படும்வனை, பிரான் - உபகார
கனை, பரன் - ஸர்வாதிகனுடைய, பாதங்கள்மேல் - திருவடிகள்மே
லே, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்டதான, பைம் - பசுத்ததான, திரு
மேனியோட்டை ஸம்ஸர்க்கத்தாலேநிறம்பெற்றதானவென்றபடி. பொ
ற்றுழாயென்றே - பொன்போலேஸ்ப்ருஹணீயமானதுழாயென்றே,
ஓதும் - அப்யஸம்பண்ணுகின்றாள், நிரந்தரமாகச்சொல்லாநின்றா
ளென்றபடி. * * * * ॥௫॥

என்தன் - என்னுடைய, தன்என்று - ஸ்வாபதேசஸம்பந்த
ஸோமம், மாதர் - ஸௌந்தர்யமானபெண்பிள்ளை, தோளி - க்கித்

மூ— கோவலனார்குடக்கூத்தனார்* தாளிணைமேலணிதண்ணந் துழாயென்றே* நாளுநாளுநைகின்றதாலென்றன்மாதரே ॥௩॥ மாதர்மாமண்மடந்தைபொருட்டேனமாய்* ஆதியங்காலத்

ஆ— ப்பிராட்டியை திருமணம் புணருகைக்காகவெருத்தேழ்தழுவிக்கொண்டு ஸ்ரீநந்தகோப நந்தநஸுலபாகமாக குடக்கூத்தாடின வண்டுவரைப்பெருமானுடைய தாளிணைமேலணி தண்ணந் துழாயென்றேநாளுநாள்நைகின்றதாலென்றன்மாதரென்கிறாள். ॥௩॥

(மாதர்) நிரதிசயபவ்யரூபையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்காகப் போய்கின்றவனுடைய

இ— புணருகை - விவாஹப்பண்ணுகை. நீளாதேவி - நப்பின்னை. ஸுலபமாக குஷ்ணனுக்கு தேஹமாயிருந்தவெண்கை க்காக தழுவிக்கொண்டென்றது. ஸௌஷ்டியம். ॥௩॥

✳ ஆறம்பாட்டு. ✳

மாதர்மாவென்கிறதற்கு சாதுர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யாதிகளால்) மாதரென்றது ஸௌந்தர்யமாம். ஸௌந்தர்யமான மாஸ்வமும் ஸௌலப்யமென்று சருத்து. மண்மடந்தை பொருட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீபூமிதேவியால்) ஆதியங்காலத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (போயி

ஸ— ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌரப்யங்களானத. சேர்-ஸத்ருசையான, கூஷ்ணனுக்கு.ஸத்ருசையானவென்றபடி. பின்னைபொருட்டு-நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, ஏழுருது.ஸப்தவ்ருஷபங்களை, தழீஇக்கோளியார்-தழுவிக்கொள்ளும்ஸ்வபாவரான, தழுவக்கிற ஸ்வபாவரான வென்றபடி. தேராளியென்று - தேரையாளும்ஸ்வபாவனை சொல்லுமாப்போலே தழீஇக்கோளியென்று- தழுவிக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனைச்சொல்லும். கோளியாரென்று பஹுஜாதார்த்த வசநம். குடக்கூத்தனார்-கும்பநர்த்தகரான, கோவலனார் - க்ருஷ்ணனுடைய, தாளிணை மேலணி தண்ணந்துழாயென்றே ஸதாநாளுநாள் - தினந்தினம் நைகின்றது - க்ஷீணித்துப்போகின்றாள். * ॥௩॥

மாதர் - ஸௌந்தர்யையான, மா - மஹதியான, ஸௌலப்யத்தை யான வென்றபடி. மண்மடந்தைபொருட்டு- ஸ்ரீபூமிக்காக, மடந்தை - ஸ்த்ரீ, மண்மடந்தை - பூமி. ஏனமாய் - வராஹமாய், ஆதி

மூ— தகவிடங்கண்டவர்* பாதங்கண மேலணிபைம்பொற்றுழா
யென்றே* யோதுமாலெய்தினளென்றன் மடந்தையே* ॥௬॥
மடந்தையைவண்கமலத்திருமாதினைத்* தடங்கொடார்மார்

ஆ— ஸ்ரீகாலத்திலே ஸகலலோகங்களையும் திவ்யஸாமாஜ்யத்தை தன்னுடைய திவ்யஸங்கல்பத்தாலே ஸர்வஸ்வாமித்வத்தில் ஸஹாயமான ஸம்பந்தத்தை இடங்கொடுத்தருளினவன் பாதங்கள் மேலணி பைம்பொற்றுழாயென்றே யோதுமாலெய்தினளென்றன் மடந்தையென்கிறாள். ॥௬॥

(மடந்தையை) ஸ்வரூபரூபகுணங்களையுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளையுடைய பெரியபிராட்டியை ஸர்வவிதமாய் ஸகலவிதமான ஸம்பந்தத்தையுடைய ஸர்வவிதமான

இ— த்வாதியால்) போவென்றது-போனவென்றபடி. ஏனமாயென்கிற தையுரைக்கிறார் (வராஹத்வாதியால்) ஸர்வரூபங்களாதிகள திவ்யதங்கள். கீண்டவனென்கிறவிடத்தில் ஸர்வாவஸரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்வாதியால்) அகலிடமெ ன்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷத்தையென்று) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

திருமாதினையென்கிறவிடத்திலஸ்வஸ்வாவஸ்தையத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்த்வாதியால்) மடந்தையையென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதியால்) திரு மாதினை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (பெரியவித்வாதியால்) தடங் கொளென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வவிதமாயென்று) தார்மார் பினிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வவிதத்வாதியால்) மலர்க்கு

ரூ— வராஹகல்பாதியான, அம்-அழகான, ஸதாவைதாரயோக்ய யாவஸ்யமானவென்றபடி. காலத்து - காலத்திலே, அகலிடம்-வி ஸாலபூமியை, இடம்- ஸ்தலி, கீண்டவர் - உத்தரித்தவருடைய, பாதங்கள் மேலணிபைம்பொற்றுழாயென்றே - ஸதா, ஓது மால் - ஓதும்படியான மோஹத்தை, துழாயென்றே ஸதாசொல் லும்படியான - மோஹத்தை, மால் - மோஹம், எந்தன் மடந்தை- என்னுடைய பாலகியானவள், எய்தினள் - அடைந்தாள். ॥௬॥

வாணுதலீர் - உஜ்ஜ்வலமான நெற்றிகளான ஸ்த்ரீகாள்? பால்யவஸ்

மூ—பினில்வைத்தவர்தாளின்மேல்* வடங்கொள்பூந்தண்ணந்துழாய்மலர்க்கேயிவள்* மடங்குமால்வாணுதலீரென்மடக்கொம்பே* ॥எ॥

ஆ— திருமார்பில்வைத்தவர் தாளின்மேல் வடங்கொள் பூந்தண்ணந்துழாய்மலரை யாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே முடிந்தாளென்றலற்றுகிறாள். ॥எ॥

(கொம்பு) அவையெல்லாமாசைப்படலாம்

இ—மடங்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவையித்யாதியால்) ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

நானிதற்கென்செய்கேனென்று கீழ்ப்பாட்டுகளிலே சொல்லாதே இப்பாட்டிலே சொன்னதற்கு ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (அவையித்யாதியால்) அவையெல்லாம்- கீழ்ச்சொன்ன [illegible] களுடைய துழாயெல்லாமென்றபடி. ஆசைப்படலாமென்கிறதற்கு ஆசைப்படுவாருளரோ வென்கிறதோடே ஸ்வரூபம். க்ருஷ்ணனைப்போலே ஜநக்கெல்லாம் பொதுவன்றிக்கே வக்ஷஸ்தலத்திருமகன் [illegible] னன்றோ வென்றுகருத்து.

பத— ஜநவலப்யாயநம், வாள்-உஜ்ஜ்வல, நுதல்-லலாடம்; வாள்நுதல் என்கிறவிடத்தில் ஏகாரஸ்வரூபதகாரோ தயோணைகாரவகாரஸ்ய; என்மடக்கொம்பு - ஜீவியாய் ஸிவ்யாய் கொம்புபோலே க்ருஸாங்கியான, இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், இதுக்கு மடங்குமென்கிறதோடே ஸ்வரூபம். மடந்தையை- யௌவநியான, வண்கமலம் - ஸௌரபநவகத்திலே, திருமாதினை - ஸ்ரீயாகிறபெண்பிள்ளையை, தடங்கொள்-விஸ்தாரயுக்தமான தடம் - விஸ்தாரம்; தார்மார்பினில் - ஸஜ்ஜித்தோலஹஸ்தஸ், ஸ்ரீமாஸ்பதியான வக்ஷஸ்ஸிலே, வைத்தவர்தாளின்மேல் - வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவருடைய திருவடிகளின்மேலேயிருக்கிற. இது துழாப்மலர்க்கு விசேஷணம். வடங்கொள் - வடங்கொண்டிருக்கிற [illegible] வமானவென்றபடி. வடம் - ஸரம். பூம் - ரம்யமான, தண்ணந்துழாய்.தண்ணந்துழாயினுடைய. மலர்க்கே - வாஷத்துக்காகவே, மடங்கும் - சுருண்டுவிழாநிற்கும். * * ॥எ॥

மூ-கொம்புபோற்சீதைபொருட்டிலங்கைநகரம்பெரியுய்த்தவர்
தாளிணைமேலணி* வம்பவிழ்தண்ணந்துழாய்மலர்க்கேயிவ*
ணம்புமானிதற்கென்செய்கேன்நங்கைமீர்* ॥அ॥
நங்கைமீர்நீருமோர்பெண்பெற்றுநல்கினீர்* எங்ஙனேசொ

ஆ—திவ்யாத்மகுணங்களாலும் திவ்யமங்களவிக்ரஹங்களாலும் பரஸ்பரஸத்ருஶ திவ்யதம்பதியாய் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸத்ருஶியான பெரிய பிராட்டியினுமுத்க்ருஷ்டையாயிருந்த ஸ்ரீஜநகவம்ஶவர்த்தி திருமகளுக்காக இலங்கைநகரம்பெரியுய்த்த தயரதற்கு மகன்றிருவடிகளில் திருத்துழாயை யாசைப்படுவாருளரோ? இவள்திருத்துழாயை யாசைப்படாநின்றாள் நானிதற்கென்செய்கேன் நங்கைமீரென்று கூப்பிடுகிறாள். * * அ:

இ—கொம்புபோலென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்மீஸாம்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யாத்மேத்யாதியால்) குணங்களாலுத்க்ருஷ்டையென்றஹ்யம். பெரியபிராட்டியாரே ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளாகையால் ததபேக்ஷயா இவளுக்குத்கர்ஷமென்னக்கூடாதாகிலும் பரத்வத்திற்காட்டிலும் அவதாரத்திலே ஸௌஶீல்யகாருண்யாதிகள் ப்ரகடங்களாகையாலுத்க்ருஷ்டையென்னலாம். சீதைபொருட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீஜநகேத்யாதியால்) நம்புமென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆசைப்படாநின்றாளென்று) ॥அ॥

ப—கொம்புபோல் - லக்ஷ்மீஸத்ருஶையான, சீதைபொருட்டு - ஸீதைக்காக, இலங்கைநகர் - லங்காநகரியிலே, அம்பெரி - ஶராக்நியை, உய்த்தவர் - ப்ரவேஶிப்பித்தவருடைய, உய்த்தல் - ப்ரவேஶிப்பித்தல், தாளிணைமேலணி, ஸ்பஷ்டம், வம்பு - அபிநவமான, வம்புஶப்தமபிநவவாசி, அவிழ - விகஸியாநின்ற, தண்ணந்துழாய் மலர்க்கே - ஸ்பஷ்டம், இவள், நம்பும் - த்ருடமாக ஆசைப்படாநின்றாள், நங்கைமீர் - பூர்ணைகளான ஸ்த்ரீகாளென்று ஸம்போதநம், நங்கை - பூர்ணை, நான் இதற்கு - இவளுடைய ஆசைக்கு, என்செய்கேன் - என்னதைச்செய்யக்கடவேன். ॥அ॥

நங்கைமீர் - வாரீர்பூர்ணைகளானஸ்த்ரீகாள், நீருமோர் பெண்பெற்று - நீங்களுமோரொருபெண்களைப்பெற்று, நல்கினீர் - வளர்த்தீர்களே, நல்குதை - வளர்க்கை, யான்பெற்றவேழையை -

மூ—ல்லுகேன்யான்பெற்றவேழையைச்* சங்கென்னுஞ்சக்கர மென்னுந்துழாயென்னு* மிங்ஙனேசொல்லுமிராப்பகலென் செய்கேன்* ॥௯॥

ஆ—(நங்கைமீர்) நங்கைமீர் உங்களுடைய பெண்பிள்ளைகளுமெம்பெருமானை யாசைப்பட்டுப்பெருமையாலேக்ஷத்ருஷ்ணவுமெனுங்களானவர்கள்இப்பாடுபட்டாருமுளரோ?இவள்பட்டதென்தானென்னென்னில்; எம்பெருமான் திருவாழியும்திருச்சங்குமேந்தி யிருந்தருளுமிவ்வழக்கைக் காணவேணுமென்றும், ஸௌந்தர்யாதிஸௌஹார்த்யஸம்வேத்ய திவ்யாவதாரவிஶிஷ்டனும் திவ்யக்ரீடாவிஶிஷ்டனும் ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனுமிருந்தவனுடைய திருவடிகளில் திருத்துழாயை தத்ஸமயத்திலே பெறவேணுமென்றும் சொல்லப்புக்கு முடியச்சொல்லமாட்டாதேசங்கென்னும், சக்கரமென்னும், துழாயென்னும்,இங்ஙனே யிராப்பகல்கூப்பிடாநிற்கும், என்செய்கேனென்கிறாள். ॥௯॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— வர்ணாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதி உளரோ என்னுமளவாலே) உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்)॥௯॥

ப— நான்பெற்றவஏழையை,எங்ஙனேசொல்லுகேன்-எப்படிசொல்லக்கடவேன் இவளுடையசீதிகள்வா வாஙமனஸாகோசரங்களென்றபடி.ஸமஸ்தகல்யாணங்கள்நிலமாறலும்ஹர்ஷணாவிஷ்டருடையபேச்சுநிலமல்லவிறே. "ஸதாஹரிகுணாவிஷ்டாஸ்துவ்ய:" என்றுபார்க்குமதொழிய சொல்லிமுடியாதிறே. ஆனாலும்நானறிந்த மாத்ரம்சொல்லுகிறேன், சங்கென்னும் – ஶங்கமென்றுசொல்லாநிற்கும். மேற்சொல்லமாட்டாதே விஶ்ரமிக்குமென்றபடி. ஸ்ம்ஷிப்தி ஶ்ரமித்தவாறே, சக்கரமென்னும் - சக்ரமென்றுசொல்லாநிற்கும். மீளவும் விஶ்ரமித்து, துழாயென்னும்- தாஜவியென்றுசொல்லாநிற்கும்.இராப்பகல் - நக்தந்திவம், இங்ஙனேசொல்லும் - இப்படியே சொல்லாநிற்கும், என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன். * ॥௯॥

மூ— என்செய்கேனென்னுடைப்பேதையென்கோமள* மென் சொல்லுமென்வசமுமல்லணங்கைமீர்* மின்செய்பூண்மார்பி னன்கண்ணன்கழற்றுழாய்*பொன்செய்பூண்மென்

ஆ— (என்செய்கேன்) விமலகாஹிலெதயாய் விரஹவ்யஸநா வஹிஷ்வாயிருந்த வென்னுடைய பெண்பிள்ளை யென்சொல் லும்மென்வசமுமல்லள், நங்கைமீர், ஜிரகிஸாளஜ்ஞ உளக்கஹா ராதிதிவ்யாஹஷணஹாஷித வக்ஷஸ்ஸ்லுைபிருந்த வண்டுவரை ப்பெருமாள் திருவடிகளில் திருத்துழாய், கஹஸம்ஸேஷாஸம்ம் ஜமஹமான ஹஷணங்களாலே சமாக்ரு தமான தன்னுடைய மென்முலைக்கென்று மெலியாநிற்கும் என்செய்கேனென் றலற்று கிறாள். * * * * ௰

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— பேதையென்கிறதையுரைக்கிறார் (விமலகெதாதியால்)கோ மளமென்கிறதற்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரஹெஹதாதி யால்) மின்செய்யென்கிறதற்குத் தாதயர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீ ரகிஸயெதாதியால்) பூண்மார்பினன் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (உளக்கெதாதியால்) கண்ணனிதாதியையுரைக்கிறார் (வண்டுவ ரையிதாதியால்) பொன்செய்பூணென்கிறதற்குத் தாதபர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (கஹஸம்ஸேஷாஸம்நிதாதியால்) தன்னுடைய

ப— நங்கைமீர் - வாரீர் - வருஷேணகாள்? என்னுடைப்பே தை - ஜீயவாலெயான, பேதை - வாலெ, நான்சொன்ன ஹிதம் கேழ்க்கதெரியாதவளானவென்றபடி. என்கோமளம - ஜீ யவாகாரெ, சொல்லக்கேட்டிலளென்றுவிடவொண்ணாதபடி வ்யஸநவஸஹமல்லாத வளகாரயத்தை யுடையவளென்றபடி. என்சொல்லுமல்லள் - நான்சொன்னவார்த்தை கேட்குமவளுமல் லள்; என்வசமுமல்லள்-நான் ஹிதம் சொல்லும்படி என்னயீலெ ந யுமல்லள்; மின்செய் - மின்னுகையைச்செய்யாநின்ற, உஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. பூண் - ஆஹரணத்தையுடைத்தான, மார்பினன் — வ க்ஷஸ்ஸையுடையவனான, கண்ணன் — க்ருஷ்ணனுடைய, கழற்றுழாய் ஸ்ரீவாதத்தில் சாதவிபானது, பொன்செய் — பொன்னாலெசெ ய்யப்பட்ட, பூண்-ஆஹரணத்தையுடைத்தான; மெல்- ஸுகுமாரமான

மூ—முலைக்கென்றுமெலியுமே* ॥௰॥

மெலியுநோய்தீர்க்குநங்கண்ணன்கழல்கண்மேல்* மலிபுகழ்
வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* லொலிபுகழாயிரத்திப்

ஆ—(மெலியும்) இப்படி தன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்க ஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே க்ருதஜ்ஞனைவஸஜ்ஞன் வென்னுடைய வ்யஸனமெல்லாம் போம்படி என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளின வண்டுவரைப்பெருமாள் திருவடிகளிலே தத்விஷயைகாந்திக ஜ்ஞான யஶஸ்ஸையுடையவனான வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லொலி புகழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லவர், அயர்வறுமமரர்களுடைய திவ்ய

இ—வித்யாதி - ஸ்வஷ்டம், ॥௰॥

✻ நிகமனம். ✻

மெலியுநோய்தீர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளியென்னுமளவாலே) திருவடிகளிலேயென்கிறதற்கு சொல்லென்கிறதோடே ஸங்கம். மலிபுகழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்விஷயைகாந்த்யாதியால்) வானவர்க்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) நற்கோன்வயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ப—விரஹஸஹமல்லாததானவென்றபடி. முலைக்கென்று - ஸ்தனத்துக்காகவேணுமென்று; மெலியும் - க்ருஶையாகாநின்றாள், க்ருஷ்ணாஶ்லேஷமானது - ஸ்வகீயஸ்தனங்களுக்கலங்காரமாகவேணுமென்றாசைப்பட்டுக்கிடையாமையாலே க்ருஶையாகாநின்றாளென்றபடி. என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன். ॥௯॥

மெலியுநோய் - க்ருஶமாம்படியானவ்யாதியை, ஶரீரம் க்ருஶமாம்படி பண்ணும்விரஹவ்யாதியையென்றபடி. தீர்க்கும் - நிவர்த்திப்பிக்குமவனை, நங்கண்ணன்கழல்கள்மேல் - நம்முடைய க்ருஷ்ணன் சரணவிஷயமாக, மலிபுகழ் - ஸம்ருத்தகீர்த்தியுடையவரான, வண்குருகூர்ச்சடகோபன் - விலக்ஷணகாரணநிர்வாஹகஸங் கொவராலே - சொல் - சொல்லப்பட்ட, ஒலிபுகழ் - ஶ்லாகிக்கப்பட்ட குணங்களையுடைத்தான, ஒலிக்கை - ஶ்லாகிக்கை, கொண்டாடப்பட்ட குணங்களையுடைத்தானவென்றபடி. ஆயிரத்துள்

ஸூ-பத்தும்வல்லார்* மலிபுகழ்வானவர்க்காவர் நற்கோவையே*॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—வரிஷத்துக்கொரு ஸந்திஷணமாவரென்கிறார். ௧௧॥

திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ப்கிறார்(ஒரு ஸந்திஷணமென்று) ப்ரியசரோய்க்கொண்ட கிஸய காரராவரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஸ—ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும்வல்லார்- ஸ்பஷ்டம். மலிபுகழ்- ஸர்வ ஜ்ஞஸம்ருத்தகீர்த்தியுடையவரான, வானவர்க்கு-நித்யஸூரிகளுக்கு, நற்கோவையாவர் - நல்லசேர்த்தியாவர்- ப்ரியராய்க்கொண்டாடப்படுவாராவரென்றபடி. கோவை - சேர்த்தி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யராஷ்டநவேலயே ஶ்ரீமதே ஶடஜிதே

ராமாநுஜஸஹாஶேஷிகாய நம:.

ஶ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:.

(பாலனைப்.)

ஸௌஹார்த்தஸாம்யஸந்த்ராராமாராமதயாஶோ
ஷ்ணாத்ராஹிரவ்யாஸ ஸத்ஸங்காஸ்வாஷ்டஸம்ஹாந்த
ஹிதந்தாஸ்வாகாரோபாயஸம்வதஸ்த்ரு । வக்த்ராயீஸஸ்ய
யோஹாஸ்டஸ்வஸ்யநாத்யஸங்கீர்ணீயாவதாரேந ஸம்
வஜ்ஞாநேகஹோஹ்யஜ்ஞிரவிஸஜ்ஜிதம் க்ருஷ்ணத்ருஷ்டிம்
ஸமாஸி: ॥ ॥௩௩॥

(ஸௌஹார்த்தாத்) ஸௌஹாஸ்யஸந்த்ரா, ராமாராமதயா, ஶௌ ஷ்ணாஸ்; க்ஷிராஹிரவ்யாஸ, ஸம்ஸங்காஸ, ஸ்வாஷ்டஸம்ஹாஸ, ஸம்வதம், வக்த்ராயீஸஸ்யயோஹாஸ, ஹிதந்தாஸ்வாகாரோபாயா, வஸ்டஸ்வஸ்யநாத்யஸங்கீர்ணீயாவதாரேந ஸம்வஜ்ஞாநேகஹோஹ்யம், (ஆலியெயி த்ருஷ்டி-தண்ணந்துழாய்) (ஆய்ச்சியர் த்ருஷ்டி-நாறுதுழாய்) (தேவர்களி த்ருஷ்டி - செம்பொற்றுழாய்) (பானி த்ருஷ்டி - பைம்பொற்றுழாய்) எருதேழதழீஇஉ த்ருஷ்டி - தண்ணந்துழாய்) ஏனமாயி த்ருஷ்டி - பைம்பொற்றுழாய்)(திருமாலினையி த்ருஷ்டி- வடங்கொள்பூந்தண்ணந்துழாய்)(இலங்கைநகரி த்ருஷ்டி- வம்பவிழ்தண்ணந்துழாய்)

௧௧—தா—(சங்கென்னும்சக்கரமென்னும்துழாயென்னும்)(கண்ணன்கழல்துழாய்)குளிர்த்தியாலும்,பரிமளஸௌரப்யத்தாலும், காந்தியினாலுண்டான ஸ்ப்ருஹணீயதையாலும், அடர்த்தியாலும், அழகாலும், தொடர்ச்சியாலும், பக்ஷங்களுடைய சேர்த்தியாலும், திருவாழிதிருச்சங்குகளுடைய ஸம்பந்தத்தாலும்.மிகவும் ஸ்லாக்யங்களான திருத்துழாய்மாலைகளாலேயும் வடிவையுடையனாய ஸர்வேஸ்வரன் திவ்யாத்ம ஸ்வரூபவிக்ரஹ ஸ்வரூபகுண விபூதிகளாலே அனுபவிக்கப்படுமவனான ஸர்வேஸ்வரன் கண்டவிடங்களாலேயும் அனுபவிக்கிறனவெம்பெருமானை "பாலனாயேழுலகு" என்கிறதசகத்திலே ப்ரீதியுடனாஹ்லாதவிஸிஷ்டனாக ஆழ்வாரநுபவித்தருளினாரென்கிறார். ||௬௬||

ஸ்ரீமதே ஸடகோபாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்தில்இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

௩-ம்-திருவாய்மொழி.

ஆ—(கோவைவாயாள்) இப்படி பக்தரான தம்முடைய பக்தாதிகளெல்லாம்போம்படி தம்மோடே கலந்தருளின வெம்பெரு

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸௌலப்யவிஸேஷங்களான பவனப்ரகாரங்களையெல்லாமநுபவிக்கவேணுமென் றலற்றினவழவார் மெலியுமோபோவென்கிறபாட்டில்படியே யொருஸம்ஸ்லேஷவிஸேஷம் பெற்றரேயாகிலும் தமக்கு ஸாக்ஷாத்பிரஸித்தமான ஸௌலப்யவிஸேஷ ததுபாராநுபவம் கிடைக்கையரிதாகையாலே இன்னுமதவனாகவேண்டியிருக்க வித்திருவாய்மொழியிலே தம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களை பவனுக்கு ஸ்வத்தநாகி ஸமர்ப்பிஹாரங்களுமென்றிப்படி ஸமஸ்டரைப்போலே பேசுகை க்ஷமமன்றோவென்ன பவ தவிப்பிக்கிறார்(இப்படியி க்ருதியால்)இப்படியென்றது ஸௌலப்யவிஸேஷ ததுபாராநுபவாபிநிவேஸராயென்றபடி. ஸவஸாதமெல்லாம்போம்படிகலந்தருளினவென்றதுக்கு

இவ் வ்யாக்யாதாக்கள் திருவாய்மொழிக்குச் சொன்ன
நிர்வாஹாநுகுணமாக மூன்றத்தொரு தாத்பர்யங்கண்டுகொள்
வது. அந்த நிர்வாஹங்களைவையென்னில், அம்புலிபம்மானை
ப்பிடித்துத்தரவேணுமென்றழுத ப்ரஜைக்குத் தேங்காயைக்
கொடுத்தழுகைமாற்றுவாரைப்போலே வேறொரு ஜ்ஞாநவிஷய
த்தைப்பண்ணி யநுஸந்திப்பித்தானென் றெம்பாரருளிச்செய்
வாராம். லோகத்திலேயொருவனை யொருவனொன்றபேக்ஷித்தா
லவனுமது செய்கிறேனென்று தலைக்குலுக்கினா லபேக்ஷித்தவன்
ஸ்வாபீஷ்டம் ஸித்திக்குமென்றும் ஸந்துஷ்டனாப்போலேஎம்பெரு
மானும்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்கிறோமென்றங்கீகரிக்க வாழ்
வாரும் கீழ்விழவைமறந்து ஸந்துஷ்டரானாரென்று திருமலைநம்பி
யருளிச்செய்வாராம். இப்பக்ஷத்தில் தம்மோடு கலந்தருளினவெ
ன்றது-தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷாபிமுக்யனை யென்றபடி. அதாவது:-
உம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்கிறோமென் றங்கீகாரயோக்யனை
யென்கை. ஸ்ரீர் காமஸூத்ரத்திலுள்ளதைப்பு மிப்போதே பெறவே
ணுமென்று விடாய்த்த இவருடைய வ்யவஸாயமெல்லாம் போம்படி
யவையெல்லாத்தையும் காலசக்ரத்தானைகையாலே வசீகரிக்கா
ரத்திற்போலே யநுஸந்திப்பித்தானென்றருளிச்செய்வாராம். இங்
கு காமத்தைச்சொன்னது ஜ்ஞாநத்துக்குபலக்ஷணம். இப்ப
க்ஷத்திலே தம்மோடு கலந்தருளினவென்றது- ஜ்ஞாநகாமவிஷய
ஷ்டதத்த்வஸ்வரூபாவிஷ்டனைக்கொண்டு தமக்கநுஸந்தேயமாக்கி
னானென்றபடி. இங்கு ப்ரணயித்வமாவது- ஆழ்வாரோடே கலந்த
ருளின இவருடைய வாத்ஸல்யாதீயங்களையே ஸுக்ஷூந்நாதிகளாக வ
ஹிராபேக்ஷைக்கிடான ஸௌஹார்த்தவிஶேஷம். ஸ்ரீர் நிர்வாஹமான
போது இந்தப்ரணயித்வமாவது ஆழ்வாரபேக்ஷித்தபடியே கா
மவிஷயங்களான ராஜக்ருஷ்ணாதிவ்ருத்தாந்தங்களை இவர்க்க
நுஸந்தேயமாக்கி இவருடைய வாத்ஸல்யங்களையே
தனக்கு தத்த்வதாரமாவஸ்தாவித ஸுக்ஷூந்நாஶ்யோபசாரங்களாக
வஹித்ராபேக்ஷைக்கிடான ஸௌஹார்த்தவிஶேஷம். இத்தையே த்ரய்யந்த
ஸாக்ஷமென்றும் ஸந்த்ராந்த்ரஸக்தமென்று மாவாயர்ருளிச்
செய்தார். * * * * * *

மூ—கோவைவாயாள் பொருட்டேற்றினெருத்தமிறுத்தாய்
மதிளிலங்கைக்*கோவைவீயச்சிலைகுனித்தாய் குலநல்யானை
மருப்பொசித்தாய்*

ஆ—மானுடைய ஸௌந்தர்யமஹாநாமைவஜநிதவீர்யாலேயந்த
ஸௌந்தர்யத்தைப்பேசுகிறார். கதிவ்ருஷப ஸம்ஹாராஸங்க
ஸமாஷ்ருஜநமவியபசாஸ்த்ர ஸ்ரவணமபுநீய ஸமாஸ
த்யாஸ்ரீதவிரோதி நிரஸநஜநிகமான வுன்னுடைய ஸௌசீல்ய

✳ முதற்பாட்டு. ✳

இ— ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதி
ஸௌந்தர்யாதிநிரஸநமென்னுமளவாலே) அதில் கோவைவாயாள்
பொருட்டென்கையாலே ஏற்றினெருத்தமென்றது-ஸம்ஶ்லேஷ
வ்ருஷபஸம்ஹாரமென்றென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வ்ரு
ஷபஸம்ஹாரஸங்கமென்று) மதிளிலங்கைக்கோவையென்று
ராவணனை ஸம்ஶ்லேஷயாலே நிரஸித்ததற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸமாஷ்ருதாதியால்) (ஸம்ஶ்லேஷபாவியமாஷ
த்தாலே) குலநல்யானையென்றது வ்யாக்யாநம். இது உபலக்ஷ
ணமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷாதி) த்ருதீ
யபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜநிகமநவிஷாதி)

ப—கோவைவாயாள்பொருட்டு - பிம்பாதரையான நீளைக்
காக, கோவை - பிம்பமும். வாய்ஸ்வம் லக்ஷணயா அதரவ
ரம். வாயுடையவள்-வாயாள். ஏற்றின்-ஏறுகளுடைய, ஏறு-வ்ருஷ
பம்- எருத்தம் - கழுத்தை, எருத்தமென்று கழுத்துக்குப்பேர்,
இறுத்தாய் - முறித்தவனே? மதிளிலங்கை- ப்ராகாரஸஹிதையான
லங்கைக்கு, கோவை - ஸ்வாமியானராவணனை, கோவென்றது ஸ்வா
மிவாசகம். கோவையென்றது ஸ்வயம்ராமைஶ்ருதிதீயா. வீய -
நசிக்கும்படி, சிலை-பநாமெவ, குனித்தாய்- வளைக்கினவனே?
குலநல்யானை - ஸஜாதீயமாய் லக்ஷணங்களாலேநல்லதான,
கஜத்தினுடைய, குவலயாபீடத்தினுடையவென்றபடி. மருப்பு-
தந்தத்தை, ஒசித்தாய் - அநாயாஸேந முறித்தவனே, ஒசித்தல்-

மூ—பூவைவீயாநீர்தூவிப்போதால்வணங்கேனேலுநின்* பூவை
வீயாமேனிக்குப்பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே* ॥௧॥

ஆ—ப்ரதாநஸமாஶ்ரயணோபகரணங்களை தத்தத்காலங்களிலேயுன் திறத்தில் நான்செய்யாதிருக்கச்செய்தேயும், என்னுடைய ஹ்ருதயமானது ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நிரதிஶயபோக்யமாய் வர்ணஸௌகுமார்யமான வுன்னுடைய திருவுடம்புக்கு ஸத்ருஶமாய் ஸம்ஶ்லேஷப்ரதாநமான திவ்யாங்கராகமாவதே இதென்ன ஆஶ்சர்யமென்கிறார். ॥௧॥

இ—(இருக்கச்செய்தேயுமென்னுமளவாலே) அதில், (ப்ரதிபாதிதஸமாஶ்ரயணத்தாலே) பூவைவீயாநீரென்றது வ்யாக்யாதம். (தத்தத்காலஸம்பந்தத்தாலே) போதாலென்றது வ்யாக்யாதம். ஹ்ருதயமானது என்கிறதற்கு திவ்யாங்கராகமாவதே யென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். நாலாம்பாதத்தில் பூவைவீயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயித்யாதியால்) நின்மேனிக்கென்றதையுரைக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) பூசுமென்கிறவதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஶமித்யாதியால்) சாந்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதென்னவித்யாதியால்) ॥௧॥

ப—முறித்தல். போதால் - காலங்களிலே, அந்தந்தயாகோசிதகாலங்களிலேயென்றபடி. பூவைவீயா - வர்ணத்தைவிடாததான, வீகை-நஶிக்கை. இங்கேவிடாமையைச்சொல்லுகிறது. வர்ணஸஹிதமானவென்றபடி. நீர்- ஜலத்தை, தூவி-ப்ரக்ஷேபத்தாலே யதாஶாஸ்த்ரமாக ஸமர்ப்பித்து, யதாஶாஸ்த்ரம் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்தென்றபடி. வணங்கேனேலும்-வணங்கினேனில்லையாகிலும், தத்தத்காலங்களிலே யுன்னை ஸேவித்திலேனாகிலுமென்றபடி. என்னெஞ்சமே - என்னுடையஹ்ருதயந்தானே - பூவைவீயா - பூவைவீயாகாநிற்கிற, ஸதவர்ணமாகாநிற்கிறவென்றபடி- பூவை ஸதவி, வீ- வர்ணம். ஸதவர்ணஸத்ருஶமாகாநிற்கிறவென்கை. நின்மேனிக்கு - உன்னுடையதிருவுடம்புக்கு, பூசுஞ்சாந்து- பூசத்தக்கவங்கராகம், என்பக்கல்ப்ரணயத்தாலே என்னெஞ்சத்தையே யுனக்கங்கராகமாக்கிக்கொண்டாயென்றபடி. ॥௧॥

மூ—பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே புனையுங்கண்ணியெனதுடைய* வாசகஞ்செய்மாலையே வான்பட்டாடையுமஃதே* தேசமான

ஆ—(பூசுஞ்சாந்து) நிகிலஜகந்நிர்மாணாவமத ஸர்வேஶ்வரஸ்வாமியாய், ஸமஸ்தகாரணனைக்கொண்டு ஸ்ரீ வைகுண்டநிலயனாயிருந்த எம்பெருமானுக்கு ஸவிஷயமாக ஐக்யகமான ஸ்துதிகீர்த்தனாஞ்ஜலி ப்ரஸாதத்தைக் கைங்கர்யத்தையே

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ—ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த ஈசனென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) ஏகமூர்த்திக்கென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸமேதேகேத்யாதியால்) ஸமேதகாரணனும் ஸம்ஸாரத்துக்கு ப்ரஸித்தமாகையாலிங்கே வைகுண்டநிலயனும் ஸாதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) என்னெஞ்சம், எனதுடையவாசகம், என்கைகூப்பு, என்கிறவிடங்களில் ஷஷ்டீஸமாஸத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸவிஷயமித்யாதியால்) என்னெஞ்சமென்றது கீழ்ப் பாட்டிலுக்தமாகையாலே இங்கு லக்ஷணயா மநோவ்யாபாரவ்யாபார மென்றுகாட்டுகிறார் (ஸ்துதிஶப்தத்தாலே) வாசகஞ்செய்மாலையே யென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (கீர்த்தனஶப்தத்தாலே) கைகூப்புச்செய்கையென்கிறதை யுரைக்கிறார்(அஞ்ஜலிஶப்தத்தாலே)இது உபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்(ப்ரஸாதேத்யாதியால்)

ப—ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த - லோகங்களை நிரஸனம்பண்ணி ஸ்ருஷ்டித்தவனான, ஈசன் - ஸகலஸம்ஸாரனான, நியந்தாவானவென்றபடி. எந்தை- ஸ்வாமியான, ஏகமூர்த்திக்கு- ஸமேதகாரணமெயான ஐஶ்வர்யத்தையுடையவனுக்கு, என்னெஞ்சமே - என்னுடைய ஸ்துதியே, நெஞ்சமென்றது இங்கே லக்ஷணயா ஸ்துதிவாசம். பூசும்சாந்து- ஸ்வஷ்டம். எனதுடைய, என்னுடைய, வாசகஞ்செய்- வாசகங்களாலே செய்யப்பட்ட, ஶப்தங்களாலே ரசிக்கப்பட்டவென்றபடி. மாலையே- கீர்த்தனரூபமான ப்ரபந்தமே, புனையுங்கண்ணி - சாத்தத்தக்க திருமாலை, அஃதே- அதுவே, அந்தவாசகஞ்செய்மாலையேயென்றபடி. வான் - ஸூக்ஷ்மமான, வான்ஶப்த

மூ—வணிகலனுமென்கைகூப்புச்செய்கையே*யீசன் ஞாலமுண்டுமிழ்ந்தவெந்தையேகமூர்த்திக்கே* ।௨॥
ஏகமூர்த்திமிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி* யாகி

ஆ—திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தர்ய நிரதிஶய தீப்தியும் திவ்யபூஷணாதி ஸர்வாபரணங்களுமாய்த்தன, ஒருவனுடைய வ்யாமோஹமிருக்கும்படியேயென்கிறார். ।௨॥
(ஏகமூர்த்தி) ஸங்கல்பாதி தத்த்வ விஶிஷ்டனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய்க்கொண்டு வ்யூஹ ஸம்ஸ்தான விபவ ஸம

இ—பூசுஞ்சாந்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யகந்தாதியால்) புனையுங்கண்ணியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திவ்யமால்யவென்று) வான்பட்டாடை யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்பாரவென்று) தேசமானவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரதிஶயதேஜஸ்ஸியால்) அணிகலனுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திவ்யபூஷணவென்று) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருவனுடைய வித்யாதியால்) ।௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

ஏகமூர்த்தியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸங்கல்பாதி தத்த்வாதியால்) இங்கே ஸ்திதாகாரமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டநிலயத்வாதியால்) இருமூர்த்தியென்கிறதி னர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (வ்யூஹ ஸம்ஸ்தானங்களாலே) மூன்றுமூர்த்தியென்கிறதி னர்த்த

ஶ—மதிஸ்தாவ்யத்தைச்சொல்லும் பட்டாடையும்-பட்டுத்திருப்பரியட்டமும், ஆடை-வஸ்த்ரம், என்கைகூப்புச்செய்கையே-என்னுடைய அஞ்ஜலிபந்தநமே, தேசமான-தேஜிஷ்டமான, அணிகலனும்-அணியப்பட்ட-பூஷணங்களும், அணிகை-ஸம்ஸ்காரமாகச்சாத்துகை, கலன்-பூஷணம், அவனையிவையெல்லாத்தையுந் தனக்கிப்படி பண்ணிக்கொண்டானென்றபடி. ॥௨॥

ஏகமூர்த்தி - ஸமஷ்டிகாரணமான வாஸுதேவத்தையுடையவனைதான் இருமூர்த்தி-வ்யூஹ ஸம்ஹாரவ்யஶரீரவிஶிஷ்டனையும், மூன்றுமூர்த்தி- த்ரிவியா ஸம்ஸாரஶரீரகனையும், பலமூர்த்தி-ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்நாநிருத்த விஶிஷ்டனையும், ஆகி-

மூ—லையைந்துபூதமாயிரண்டுசுடராயருவாகி* நாகமேறிநடுக்கட
லுட்டுயின்றநாராயணனேயுன்* னாகமுற்றும்

ஆ—காரணஸூக்ஷ்மத்ரவ்யங்களான ஸமஷ்டிஸ்தூலப்ரக்ருதியாதி
ப்ராணிகளுக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞ சேதநஜாதங்களுக்கும்
ஸ்ரஷ்டாவாய், அவற்றினுடைய ஸ்திதிக்காக ரக்ஷணாதிகளை
பண்ணினவனாய், ஸ்ரஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகத்
திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளி நாகபர்யங்கஶாயியாயி
ருந்த நாராயணனே யுன்திருமேனிக்கொப்பில்லாமை ஸமஸ்த

இ—த்தைக்காட்டுகிறார் (ஸ்ருஷ்டேத்யாதியால்) பலமூர்த்தியென்கிற
தின் அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (காரணஸூக்ஷ்மேத்யாதியால்) ஐந்துபூ
தமாய் என்கிறதின் அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (ஸமஷ்டேத்யா
தியால்) இரண்டுசுடராயென்கிறதின் அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார்
(ஸம்ஹ்ருத்யாதியால்) அருவாகி என்கிறதின் அர்த்தத்தைக்காட்டுகி
றார் (க்ஷேத்ரஜ்ஞேத்யாதியால்) ஆகிநாய் என்கிறவைகளுக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரஷ்டாவாயென்று) சேதநனுக்கு
ஸ்ரஷ்டாவாகையாவது க்ஷேத்ரஜ்ஞ விகாராஸ்ரயஸ்வபாவாநுக்
ணைக். இம்மூர்த்தியித்யாதிகளில் மூர்த்திஶப்தத்தாலும் ஐந்துபூ
தமாயித்யாதி ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும் ஸ்ருஷ்டமென்ன ஜகத்க்ஷ
யாதிகளும் விஶேஷமென்றுகாட்டுகிறார் (அவற்றினுடைய்வித்யாதி
யால்) ரக்ஷணாதிகளும் ஸ்ருஷ்டியென்னுமிடம் ஸர்வஸ்வரூப
விஶேஷமென்றுகருத்து. நடுக்கடலுட்டுயின்ற வென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமானவித்யாதியால்) உன்னாக
முற்றுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (உன்திருமேனிக்கித்யாதியால்)

ப—ஜநித்து, ஐந்துபூதமாய் - ஸமஷ்டிதத்வங்களையும் ஜநித்து,
இரண்டுசுடராய்- ஸம்ஹ்ருதவஸ்துக்களையும்ஜநித்து, அருவாகி -
ஜீவஶரீரகனுமாய், நாகமேறி - நாகபர்யங்கத்தை, நடுக்கடலுள் -
ஸமுத்ரமத்யத்திலே, துயின்ற-ஶயிதனான, துயிலுகை-ஶயநிக்கை,
கடலுள்துயின்ற என்கிறவிடத்திலே ளகாரலோபம் தகாரலோபமும்
ஸம்யோகஸாமர்த்யம். நாராயணனே -ஸம்போதநம், உன்னாகமு
ற்றும்-உன்திருமேனியினுடைய க்ருத்ஸ்நத்தையும், உன்திருமேனிக்
கு வேண்டிய ஸுகுமார ஸௌந்தர்யாதி களெல்லாத்தத்தையுமென்றபடி.

மூ—மகத்தடக்கியாவியல்லல் மாய்த்ததே* ॥௩॥

மாய்த்தலெண்ணிவாய்முலைதந்தமாயப்பேயுயிர்* மாய்த்த
ஆயமாயனேவாமனனேமாதவா* பூத்தண்மாலைகொண்டுன்னை

ஆ—மொழுங்களும் நானுன்றிறத்திற்பணணும் ஸூக்திகளேயாக
க்கொண்டிருக்கிற வுன்னுடைய ஔதார்யத்தை யநுஸந்தித்து
என்னுடைய க்லேசமுந்தீர்ந்தேனென்கிறார். ॥௩॥

(மாய்த்தல்) ஸ்ரீ கவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனும், ஸ்ரீ
கவஸீவஹிதவ்ருஷனும், ஸ்ரீயஃபதியாயிருந்த வுன்னை ப்ராப்தகாம

இ- அகத்தடக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானு
ன்றிறத்திலித்யாதியால்) ஆவியல்லன்மாய்த்ததே யென்கிறதையு
ரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥௩॥

நாலாம்பாட்டு.

மாய்த்தலித்யாதி மயனேயித்யஸ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ கவிரோதீத்யாதியால்) வாமநனேயென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ தவஸீவஹிதேத்யாதியால்)
போதாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ராப்தேத்யாதியால்)

ப—ஆகம் - தேஹம். அகத்து - உள்ளே, என்னுள்ளேயென்றபடி
அகம் - உள். அடக்கி - என்னுள்ளேயிருப்பனவாகவநுஸந்தித்
துஎன்றபடி. உனக்கு - ஸூக்திகளென்னுடைய நீ ஸூக்
திகளேயாயிருக்கிறபடியையநுஸந்தித்துஎன்கை: ஆவி - ஜ்ஞாத்ரு
வானது, அல்லல் - துக்கத்தை, மாய்த்தது - போக்கிற்று, நி
ர்துஃக்கமாயிற்றென்றபடி. * * * ௪॥

மாய்த்தலெண்ணி - ஸம்ஹாரத்தைக்கோலி, இன்னுருடைய
வென்று சொல்லாமையாலே ஸகலத்தினுடையவும் ஸம்ஹாரத்
தைக்கிடரவள் கோலிவந்ததென்கிறார். ஸ்ரீயை நலிந்தால்
ஸர்வந்தன்னடையே நலிக்குமிறே. ராக்ஷஸன் பெருமானைநலிய
வருகிறானென்றுசொல்லுமர்த்தைத 'ஸுஹ்ருதஹந்தாஹம்ஸம்ஶய:'
என்றாரிறே மஹாராஜர். வாய் - திருப்பவளத்திலே, முலைதந்த - ஸ்த
நத்தைக்கொடுத்தவளான், மாயப்பேய் - மாயாவினியானவடிவை
யுடைய, உயிர் - ப்ராணனை, மாய்த்த, நலிப்பித்தவனை, ஆய-
கோபாலனை, மாயனே - ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதனே, வாமனனேமாதவா,

ரு— ப்போதால்வணங்கேனேலும்* நின்* பூத்தண்மாலைநெடுமுடி-
க்குப் புனைபுங்கண்ணியெனதுயிரே* ||ரு||
கண்ணியெனதுயிர்காதல்கனகச்சோதிமுடிமுதலா*

ஆ—ங்களிலே பூத்தண்மாலைகொண்டு வணங்காதிருக்கச்செய்தே-
யும், உன்னுடைய பூத்தண்மாலை நெடுமுடிக்கென்னுடைய வாக்கு
புனைபுங்கண்ணியாயிற்றென்கிறார்.

(கண்ணி) ஆகிஞ்சந்யத்தை அநந்யகதித்வத்தையுடையனான திருவா...
யுடையனை கண்ணனுக்கு தன்திருவடிகளிலும் திருமார்பிலு...

இ—வ்விதமாக ப்ரபத்தியாதி ஸ்வாபாவ ஜந்யமான ஸம்பந்த-
விலேயென்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||ரு||

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

காலசக்கரத்தானுக்குள்ளிறதற்குக் காணஸ்யமருளிச்செய்கி-
றார் (ஆகிஞ்சந்யமேனதபால்) புனைபுங்கண்ணியெனதுயிரென்-
றது கீழ்ப்பாட்டிலுஞ் சொல்லியிருக்கையாலும் வாநாக்த்யா-
காமைக்காக இங்கே தாத்வீகாவமென்கிறார் (தன்திருவடி

ஸ— போதால்- வாக்குதாஸநந்த்யான ஜ்ஞானவிட ஜீவாட ஸர
தாயாஸஸ்பங்களிலே, பூத்தண்மாலைகொண்டு - தண்பூமாலையெ-
ன்றுமாறியமைப்பது. ஸ்ரீ தலவாஷிஶேஷமையைக் கொண்டென்-
றபடி. உன்னைவணங்கேனேலும் - ஸேவிக்கப்பெற்றேனில்லையாகிலும்,
எனதுயிரே - ஜீபாதவே, ஜஸ்வாஸமேயென்றபடி. நின் -
உன்னுடைய, பூத்தண்மாலை - தண்பூமாலையென்றுமாறியமைப்பது
ஸ்ரீ தலவாஷிஶேஷமாயிருப்பானென்றபடி. நெடுமுடிக்கு - ஜீவ-
மான திவ்யகிரீடத்துக்கு. புனைபுங்கண்ணி - சாத்தத்தக்க வாஷ்-
டாஶம், புனைதல்-சூட்டுதல். இங்கேசாத்துகையைச்சொல்லுகிறது,
கண்ணி - டாமம். * * * * ||சு||

கண்ணன் - க்ருஷ்ணனை, எம்பிரான் - உபகாரகனான
எம்மான் - ஸ்வாமியான காலசக்கரத்தானுக்கு - ஸுதர்ஶன
ஞுக்கு காஸ்ஸ்ரயமான ஹஸ்தத்தையுடையவனுக்கு, காவேரீ
த்ரா, எனதுயிர் - ஜீபஸ்வாஸிப்பானது, புனைபுங்கண்ணி - சா-
த்தத் தகுதியான தாலவீடாமம். காதல் - என்னுடைய ஸௌஹ-
மானது - கனகச்சோதி-கனகஸமமாய் தேஜிஷ்டமான முடிமுதலா

மூ— வெண்ணில்பல்கலன்களுமேலுமாடையுமஃதே* நண்ணி
மூவுலகுநவிற்றுங்கீர்த்தியுமஃதே* கண்ணனெம்பிரானெம்
மான்காலசக்கரத்தானுக்கே* ॥௫॥
காலசக்கரத்தொடுவெண்சங்கங்கையேந்தினாய்* ஞாலமுற்று

ஆ— திருத்தோளிலும் சாத்தியருளக்கடவ திருத்துழாயென்
னுடைய வார்த்தை; கௌஸ்துபகாநாவித திவ்யபூஷணங்களும்
ஸௌகுமார்யதிவ்யபீதாம்பரமும்ஸர்வலோகங்களுஞ்சொல்லியேத்
தும்தன்னுடையகீர்த்தியுமுற்றுமெல்லாமென்காதலையென்கிறார். ॥
(காலசக்கரத்தொடு) ஸர்வஜ்ஞனுப் ஸர்வசக்தியாயிருந்தவுன்

இ— களிலுமித்யாதியால்) எண்ணில்பல்கலன்களு மென்கிறதையு
ரைக்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) மேலுமாடையுமென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஸௌரிதேத்யாதியால்) மூவுலகு நவிற்றுங்கீர்த்தி
யுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ॥௫॥

✷ ஆறும்புராட்டு. ✷

இப்போதெம்பெருமான் தாமபேக்ஷித்தபடி தம்மோடே
கலந்திருக்கச்செய்தேயலமிட்டு நானழைத்தாலொன்றும் வாரா
யாகிலுமென்றிப்படி விரஹமபோயிற்போலே பேசுவானேனெ
ன்ன இந்த ஸம்ஶ்லேஷகாரணாநுஸந்தானமாகப் பாட்டுக்குத் தா
த்பர்யம் சொல்லக்கோலி வடிவோரயத்துக்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால்) உத்தராயத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுழித்யாதியால்)
இந்தப்பொருளிலெக்கநுஸந்தானமாகஸம்வாதம்.

காலசக்கரத்தொடு - ப்ரத்யக்களுக்கு ம்ருத்யுஸத்ருஶமான
சக்ரத்தோடே, வெண்சங்கம் - ஶுக்லவர்ணமான ஶங்கத்தை, கையேந்
தினாய் - ஹஸ்தங்களிலேயரித்தவனே, ஞாலமுற்றும் - லோகங்

ஶ— கிரீடம்முதலான, எண்ணில்-ஸங்க்யாரஹிதங்களான, பல்-
ஸ்வரூபாநுரூபத்தாலே பஹூக்களான, கலன்களும்-ஆபரணங்
களும், அஃதே-அந்தஸ்நேஹமே, ஏலும்-ஒத்திராநின்ற, ஆபரண
வழாகாநின்ற என்றபடி, ஆடையும் - திருப்பரியட்டமும், மூவுல
கும் - த்ரிலோகவாஸிகளும், நண்ணி - கிட்டி, நவிற்றும் -சொல்லு
ம்படியான, நவிலுகை - சொல்லுகை, ஸ்துதிக்கும்படியானஎன்ற
படி, கீர்த்தியும் - கீர்த்தியும், அஃதே - அந்தஸ்நேஹமே. ॥௫॥

மூ—முண்டுமிழ்ந்தநாராயணனேயென்றென்* றோலமிட்டுநானழைத்தாலொன்றும்வாராயாகிலும்* கோலமாமென்சென்னிக்குன்கமலமன்னகுரைகழலே* ॥௬॥

ஆ—னாலும் விஶ்லேஷிக்கவொண்ணாத தொருபடி என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினாயென்கிறார். ஸ்ரீமதே நிரவத்ய ஸ்வபாவமான ஸம்பந்தஜ்ஞாநாதிவ்யாப்தயோகவேதனாய்க் காருண்ய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாயிருந்த நீ இப்படி என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷியாதொழிந்தாலு முன்னுடைய ஸம்பந்தமே எனக்கு ஸர்வஸம்ருத்தமாம்படி என்னைப்பண்ணியருளினாயென்னவுமாம். * * ॥௬॥

இ—களெல்லாவற்றையும், உண்டுமிழ்ந்த - ஸம்ஹரித்து ஸ்ருஷ்டித்தவனை, நாராயணனே, என்றென்று - இப்படி சொல்லிச்சொல்லி, ஓலமிட்டு - கூப்பிட்டு, ஓலமிடுகை - கூப்பிடுகை, நானழைத்தால் - நானாஹ்வானம்பண்ணினால், ஒன்றும்வாராயாகிலும் - ஸம்ஶ்லேஷித்தும் வாராதிருக்க நினைப்பாயாகிலும், நானிப்படியழைத்தாலும் வாராதிருக்கும்படி இப்போது விஶ்லேஷிக்க நினைப்பாயாகிலும் என்றபடி. கமலமன்ன - பத்மஸத்ருஶமான, அன்னவென்று ஸாத்ருஶ்யம். உன் - உன்னுடைய, குரைகழல் - ஶிஞ்ஜிதயுக்தங்களான திருவடிகள், குரை - த்வநி, என்சென்னிக்கு - என்னுடைய ஶிரஸ்ஸுக்கு, சென்னி - ஶிரஸ்ஸு, கோலமாம் - அலங்காரமாம், நீ விஶ்லேஷிக்கநினைத்தாலும் உன்திருவடிகள் என்ஶிரஸ்ஸைவிட்டுப் போகாதென்றபடி. ஸர்வஶக்தியான உன்னாலும்விஶ்லேஷிக்கப்போகாதே என்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்தாயென்கை.

இந்தயோஜநையில் ஒன்றும்வாராயென்னுமிடம் க்லிஷ்டமாகையால் யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் அதில் ப்ரதமவாக்யத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீமதேத்யாதியால்) நாராயணஶப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யேத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது கீழ்ச்சொன்ன பாட்டுகளிலும் உக்தரீத்யாயென்றபடி. சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்)

மூ—குரைகழல்கணீட்டிமண்கொண்டகோலவாமனா குரைகழல்

ஆ—(குரைகழல்) ஆஸ்ரிதஜநவசீகரணாஸமர்மாக ஶப்தீ
க்கின்றனாய், அதிக்ருதாநதிவ்ருத்திவிஷயகனாய், ஹேதுகஸமயிஷ்ருனை

இ— நானவேக்ஷித்தபடியெல்லா மிப்போது நீ யென்னோடு
ஸம்ஶ்லேஷித்திராநின்றாயே, இப்படி நீயென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷியா
தொழிந்தாலுமெனக்கு வேறொன்றிலும் ராகமின்றிக்கே உன்
பக்கலிலேயே ஸௌஹார்த்தநாஸக்தியாம்படி என்னையுன்பக்கல் நி
ரதிஶயஸ்நேஹயுக்தனாக்கினை யென்கிறாரென்றபடி. இத்திருவாய்
மொழியிலே யவனுடையஸ்நேஹாதிஶயத்தைச்சொல்லாநிற்க நடுவே
தம்முடைய ஸ்நேஹாதிஶயத்தைச் சொல்லுவானேனென்னில்;
என்னுடைய ஶத்ருஜீவநங்கள் உனக்கு ஸுஹ்ருத்துநாதி ஸௌஹார்த்த
ளாளுப்போலே உன்னுடைய ஶத்ருஜீவநங்களே எனக்கு ஸம
ஸௌஹார்த்தங்களுமாய்த்தென்றிப்படி அந்யோந்யஸௌஹ்ருத்யமுண்டா
ம்படி யுன்னுடைய ஸ்நேஹாதிஶயமென்னை நிரதிஶயஸ்நேஹயுக்த
க்கித்தென்கைக்காகச்சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ॥ ௬ ॥

✻ ஏழாம்பாட்டு ✻

ஆஶ்ரயவாக்யத்தில் அர்த்தாநுஸந்திக்கிற அர்த்தத்தையருளிச்
செய்கிறார் (ஸ்நேஹிதத்வாதிபால்) ஆஶ்ரயவாக்யத்துக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார (அதிக்ருதோதசத்வாதியால்) த்விதீயவாக்யத்

இந்தயோஜநைக்குஸ்வாரஸ்யம்.

மூ—நானழைத்தாலி த்ரஸம்வாதிவர்க்க. ஒன்றும்வாராயாகிலும்
பராஷத்தும் வாராதிருப்பயாகிலும். இப்போதுஸம்ஶ்லேஷித்திரு
க்கிறநீமுன்புபோலே ஸம்ஶ்லேஷியாதேநின்றுநான்கூப்பிட்டழைக்
கச்செய்தேயும் வாராதிருப்பாயாகிலுமென்றபடி. சமலமன்னஉன்கு
ரைகழல், என்சென்னிக்கு - என்னுடையஶிரஸ்ஸுக்கு, சென்னி-
ஶிரஸ்ஸு, கோலமாம் - அலங்காரமாம், அதுவேயெனக்கு நிரதி
ஶயஸௌஹார்த்தமென்று நானுஸந்தநுஷிநப்பேனென்றபடி. ॥ ௭ ॥

குரைகழல்கள்-விஜயத்வநிதநவடிகளை, குரை விஸ்தாரம்,
நீட்டி - அதிதிவிஷயமாக ஸ்வலாபமாக ஆஸ்ரயிப்பித்து,
மண்கொண்ட - மஹாபலிபக்கல்நின்றும் பூமியைக்ரஹித்தவ
னுன், கோலவாமனா - ஸுந்தரனான வாமநனே, கைகூப்புவார்கள்

மூ—கைகூப்புவார்கள்கூடநின்றமாயனே* விரைகள்பூவுநீருங்
கொண்டேத்தமாட்டேனேலுமுன்* னுரைகொள்சோதித்
திருவுருவமென்னதாவிமேலதே* ॥ எ ॥

ஆ—வுன் திருவடிகளிலே ஸக்தி ஸ்ரீ ஸத்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸம்பந்த வாத்ஸல்யாதிகளைக்கொண்டு நான் சிலஸ்துதிகளைப்பண்ணினு லவையுனக்கு ஸஹ்யமாகையிருக்கையன்றிக்கே, நான்ஸ்துதி பண்ணுதிருக்கச்செய்தேயும் வாக்நவஸாவதியிஷ்டி தேஜோமயதிவ்ய விக்ரஹனை வுனக்கு என்னுடைய ஸத்வஸம்பந்தமே யாதாரமும் ஸஹ்யமுமாயிற்றென்கிறார். ॥ எ ॥

இ—துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகேத்ரேக்ஷத்ராதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்தி ஸ்ரீ ஸத்வாதி இருக்கச்செய்தேயுமென்னுமளவாலே) உரைகொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்நவஸாத்யாதி யால்) சோதித்திருவுருவமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தேஜோமயேத்யாதியால்) என்னதாவிமேலதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) ॥ எ ॥

பா—ஸம்ஜவிபண்ணுகிறஜநங்கள் குவிகழல்கூடநின்ற ஸந்நிதாந ஸந்நியோகமான வுன் திருவடிகளை யடையும்படி நின்றவனே, மாயனே - ஆஸ்சர்யபூதனே, ஸம்ஜவிதாதாஸ்யத்தைய வலக்ஷ்யபூதனென்றபடி. விரைகொள் - பரிமளயுக்தமான, விரை - பரிமளம், பூவும்-புஷ்பத்தையும், நீருங்கொண்டு - தீர்த்தத்தை யுங்கொண்டு ஏத்தமாட்டேனேலும் - ஸ்தோத்திக்கமாட்டேனேயாகிலும், ஸமர்ப்பிக்கைக்குறுப்பாக வுனக்கென்பக்கலிலே ஆஸ்ரயமுண்டாம்படி ஸ்தோத்திக்கமாட்டேனல்லேனாகிலுமென்றபடி. உரைகோள் - வாக்கைக்கொண்டதான, உரைரூபம் - வாக்விஷயம், கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, வாக்குக்கு - வஸீகரமல்லாததான வென்றபடி. சோதி - தேஜிஷ்டமான, உன்திருவுருவம் - உன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹம், என்னதாவிமேலது - எனதாத்மாவின்மேலே யிராநின்றது, ஸஸ்வரூபமாயிராநின்றதென்றபடி. ஸஸ்வதைத்தேயே யுன்வடிவுக்கு யாதாராதிகளாகநின் ஆஸ்ரிதபண்ணுகிறபெண்மை.　　*　　*　　*　　*　எ

மூ—என்னதாவிமேலையாயேர்கொளேழுலகமுந் * துன்னிமுற்றுமாகிநின்றசோதிஞானமூர்த்தியா * யுன்னதென்னதாவியு

ஆ—(என்னதாவி) நிபந்தநயாஸ்வஸம்ஶ்லேஷேகாதஸ்வவிஷயனுப், ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வகார்த்தனையிருந்துவைத்து உபேக்ஷயாஸ்கனுயிருந்தவனே என்னுடைய ஆத்மா நீயிட்டவழக்காயுன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபமும் நானிட்டவழக்காம்படியாக என்னுடனே கலந்தருளினுயென்று தம்மோடே கலந்தருளினபடியைப்பேசி அநுபவித்தார்.

எட்டாம்பாட்டு.

இ—ஏர்கொளேழுலகமும் துன்னிமுற்றுமாகிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிபந்தநயைதந்த்ராதியால்) என்னதாவிமேலையா யென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாவேஶதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாவேஶதந்த்ராதியால்) என்னதாவி மேலையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபேக்ஷேதந்த்ராதியால்) உன்னதென்னதாவியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதந்த்ராதியால்) என்னதுன்னதாவியு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதந்த்ராதியால்) தாத்பர்ய

ப—ஏர்கொள்- ஸௌந்தர்யயுக்தங்களான, ஏர்- ஸௌந்தர்யம். தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தபின்புஎம்பெருமானுடைய விஶ்வமூர்த்தியும் ஸௌந்தர்யயுக்தமாய்த்தென்கிறார். ஸ்ரீதத்வஷ்டினுனவர் ஶ்ரீரமும் உஜ்ஜ்வலமாமிறே, ஏழுலகமும் - ஸப்தலோகங்களையும் துன்னி - துத்து, பூரித்து, வ்யாப்தமாகவ்யாபித்து என்றபடி, முற்றுமாகிநின்ற - க்ருத்ஸ்நஸ்வரூபகாரணமாய்நின்ற, சோதிஞானமூர்த்தியாய் - ஸர்வப்ரகாஶஜ்ஞாநஸ்வரூபனுப், ஸர்வஶ்ரவஸ்வஷ்ட ஸ்வபத்தே: என்கிறவிடத்தில் ஸ்வரூபம்போலே இங்குமூர்த்திஶப்தம்ஸ்வரூபவாசம். விக்ரஹவாசமாகவுமாம். ஞானத்தை மூர்த்தியாகவுடையவன் - ஞானமூர்த்தியான், அவனுக்கு ஸம்போதி ஞானமூர்த்தியாயென்று, என்னதாவிமேலையாய் - என்னுடைய ஆத்மாவின்மேலேயிருக்கிறவனே, இதுவும்ஸம்போதி. ஶேஷஸ்வரூபவாய்நனேஎன்றபடி, உபேக்ஷயாஸ்கனுனவனேயென்கை, என்னதாவியும் - ஶேஷாத்மாவும், ஶேஷஸ்வரூபமுமென்றபடி. உன்னது- ஶேஷபம், ஸ்வாதீயமாய்த்தென்றபடி, உன்னதாவியும் - ஶேஷிய

மூ— மென்னதன்னதாவியு* மின்னவண்ணமேநின்றாயென்
றுரைக்கவல்லேனே* ||அ||

உரைக்கவல்லேனல்லேனுன்னுலப்பில் கீர்த்திவெள்ளத்தின்*

ஆ—ன்றும் போராமையாலே பின்னையும் இன்னபடி என்னோடே கலந்தருளினாயென்றென்றும் சொல்லகிலமல்லவென்கிறார். ||அ||

(உரைக்க) நானுரைக்கவல்லேனல்லேன், வல்லவம்ஶத்தைச்சொன்னேனோவென்னில்; என்னோடேநீ கலந்தகலவியாகிற உன்னுடைய நிரவதிககீர்த்திவெள்ளத்தின் கரையினருகே தான்செல்லமுடியுமோ! இப்படி ஸமாப்தியான கீர்த்தியைச்சொல்லுவா

இ—வாக்யத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதி)

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

உன்னுலப்பில் கீர்த்திவெள்ளத்தின்கரைக்கணென்று செல்வனென்றது உரைக்கவல்லேனல்லேனென்கிறதைக்கொண்டு ஸாமர்த்யாகாதோவென்ன வ்யக்தீகரிக்கிறார் (வல்லவம்ஶத்தையித்யாதியால்) வசநமும்சொல்ல ஶக்தனல்லேனென்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே ஸாமர்த்யமில்லையென்றதாயிற்று; உன்னுலப்பில் கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) கரைக்கணென்று செல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கரையினித்யாதியால்) இப்படி என்னால் ஏத்தஶக்யமன்றென்றுசொல்லி யானுமேத்தினேனென்று

ஸ—தாவும் - ஸ்வஸ்வரூபமுமென்றபடி. என்னது - மதீயம், மதீயமாய்த்தென்றபடி. இன்னவண்ணமேநின்றாயென்று - இன்னப்ரகாரமாகவென்னோடேகலந்துநின்றாயென்று, உரைக்க-சொல்லுகைக்கு, வல்லேனே-வல்லேனோ, ய-ஆ. அல்லேனென்று வ்யங்க்யம். உரைக்கவல்லேன் - சொல்லமாட்டேனென்றபடி, என்னாற்சொல்லஶக்யமன்றென்கை. * ||அ||

உரைக்க- உன்னுடையகீர்த்தியைச்சொல்லுகைக்கு, வல்லேனல்லேன்- ஶக்தனல்லேன், உலப்பில்- அவதிரஹிதமான, உலப்பு-அவதி, உன்கீர்த்தி வெள்ளத்தின் - உன்னுடைய கீர்த்திப்ரவாஹத்தினுடைய, கரைக்கண்- கரையிலே, கண்ணென்று ஸப்தமீ ஸப்தம்யர்த்தம், நான், என்று செல்வன் - என்றைக்குச்செல்லக்கடவேன் =

மூ— கரைக்கணென்றுசெல்வனுன்காதன்மையலேறினேன்* பு
ரைப்பிலாதபரம்பரனேபொய்யிலாதபரஞ்சுடரே* யிரைத்து
நல்லமேன்மக்களேத்தயானுமேத்தினேன்* ॥௯॥

அ— னேனென்னில்;உன்னையுள்ளபடியேயெனக்குக்காட்டித்தந்து
பின்னை யநந்யப்ரயோஜநனுக்கொண்டுஎன்னோடு கலந்தகல
வியையே நிரவதிகதேஜஸாக வுடையவனே இந்தகலவியைவாஞ்
ஹிப்பார்களான அயர்வறுமமரர்கள்ஸமிநிவேசத்தாலே எங்ஙனே
பித்தேறியுன்னையேத்தினார்கள். அப்படியே நானுமென்னுடைய

இ— மேலோடே ;சொல்லுகை விரோதமன்றோவென்ன ஸமா
தானிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதராவியால்) புரைப்பிலாதபரம்பரனே
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுள்ளபடி
யிதராவியால்) பொய்யிலாதபரஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநனிதராவியால்) நல்லமே
ன்மக்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஞ்சேத்யா
தியால்)இரைத்துஏத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸமிநிவேசேத்யாதியால்) காதல்மையலேறினே னென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்)

ஸ— ஒருநாளுங்கிட்டக்கூடாதென்றபடி. செல்வனென்கிறனகாரத்
துக்கு ஸமயிலேயெனவம், ஆனால்சொல்லுவானேனென்றில்?
காதல் - ப்ரேமத்தாலே, மையல் - வ்யாமோஹம், ஏறினேன்-
ஏறினவனானேன், ஸம்வ்ருத்தனானேனென்றபடி, புரைப்பிலாத-
ஹேயமில்லாதவனை, புரைப்பு - தோஷம். என்பக்கல் தோஷம்பண்
ணுதவனானவென்றபடி. தன்னையுள்ளபடியெனக்குக்காட்டித்தந்த
வனானஎன்கை, பரம்பரனே, ஸர்வேஶ்வரனே, பொய்யிலாத-
என்னோடுஸம்ஶ்லேஷத்தில்பொய்பில்லாதவனை. தனக்கென்பக்கல்
ஸ்நேஹம் ஶேஷமாயிருக்க எனக்காக ஸம்ஶ்லேஷிக்கை யன்றி
க்கே ஸ்வப்ரயோஜநமாகவென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தவனை என்ற
படி, பரஞ்சுடரே - பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே, நல்லமேன் மக்கள் - ஸதி
ஶ்ரேஷ்டரானவானோர்கள், வாஞ்சாதிஶயரானநித்யஸூரிக
ளென்றபடி. இரைத்து - கோஷித்துக்கொண்டு, ஏத்த - ஸ்துதித்
தவாறே; யானுமேத்தினேன் - நானுஞ்ஸ்துதித்தேன், ॥௯॥

மூ—யானுமேத்தியேழுலகுமுற்றுமேத்திப்பின்னையுந்*தானுமே
த்திலுந்தன்னையேத்தவேத்தவெங்கெய்துந்*தேனும் பாலும்

ஆ—ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணுகைக்கு ஈடாக ஸ்தோத்ரம் பண்ணவேண்டுமென்கிறார்
(யானுமேத்தி) ஏத்தவல்லீரோ யேத்தினீரானுலோவென்னில்?
நானும் ஸர்வலோகவர்த்திகளான ஸர்வாத்மாக்களும் ஸர்வேஶ்வரனும் ஸர்வஜ்ஞாதிகுணவிஶிஷ்டனான வெம்பெருமான் றானுங்
கூடநின்று ஸர்வகாலமுமேத்தினுல்த்தானவனுடைய நிரவதிக
மானகீர்த்திஸமுத்ரத்தினருகே செல்லமுடியுமோ? இப்படி எம்
பெருமான்றன்னாலுங்கூட ஏத்தமுடியாத அவனுடைய கீர்த்தியை

இ—ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

ஏத்தக்கூடாதென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க அத்
தையேயிப்பாட்டிலும் சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன
பரிஹரிப்பிக்கிறார் (ஏத்தவல்லாரிஆதியால்) இந்த ஸம்ஶேகக்
காகச்சொல்லுகையால் புநருக்தியில்லையென்றுகருத்து. ஏழு
லகுமுற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ
லோகேத்யாதியால்) தானுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (ஸ்வாஹாஸ்யாதியால்) ஏத்தவேத்தவெங்கெய்து மெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாலமுமித்யா
தியால்) இப்படியொருவராலு மேத்தக்கூடாதென்றவர் யானு
மெட்பிரானை யேத்தினேனென்று உத்தரார்த்தத்திலே சொல்லு
கை விரோதமன்றோவென்ன பரிஹரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யா
தியால்) தேனுமித்யாதி ஏத்தினேனித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்ய

ப—தன்னை - ஸர்வஜ்ஞனான தன்னை, யானுமேத்தி - மயர்வற
மதிநலமருளப்பெற்றநானும் ஸ்தோத்ரித்து, ஏழுலகும்முற்றும்- ப்ர
ஜாபதி ருத்ராதி ஸமஸ்தலோகவர்த்திகளான ஸர்வாத்மாக்களும்,
ஏத்தி-ஸ்தோத்ரித்து,பின்னையும்-இதின்மேலேயும், தானுமேத்திலும்-
ஸர்வஜ்ஞனான தானும்ஸ்தோத்ரித்தாலும், ஏத்த-ஏத்த-ஸ்தோத்ரிக்க
ஸ்தோத்ரிக்க, எங்கு - எந்தகுணவிஷயத்தில், எய்தும் - முடியப்
போம், ஒருகுணவிஷயத்திலும் முடியப்போகாதென்றபடி. ஒரு
குணமும் ஸ்தோத்ரித்துமுடியாதென்கை. தேனும் பாலும்-ஸ்பஷ்டம்,

மூ— கன்னலுமமுதுமாகித்தித்திப்ப* யானுமெம்பிரானையே
யேத்தினென்யானுய்வானே* ॥௰॥
உய்வுபாயமற்றின்மைதேறிக்கண்ணனொண் கழல்கண்மேற்*
செய்யதாமரைப்பழனத் தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன்*
பொய்யில்பாடலாயிரத்துள்ளிவையும் பத்தும்வல்லார்கள்*

ஆ— நீரேத்துவானேனென்னில், இனிதாயிருந்தவாறே யேத்தினேன். இனிதாயிருந்தால் முடியாததொன்றுதொடங்குவாருளரோ வென்னில்; நானேத்தியல்லது தரிக்கமாட்டாமையாலேயேத்தினேனென்கிறார். ॥௰॥

(உய்வுபாயம்) பொய்யில்பாடலென்றது- இப்படியெம்பெருமான்

இ— மருளிச்செய்கிறார் (இனிதாயி த்யாதியால்) இனிதாயிருந்தவாறே ஏத்தினேனென்றவர் யானுய்வானேத்தினேனென்று தாம் ஸ்தோத்ரித்ததற்கு ஹேதுவாஞ்சொல்லுகை யநபேக்ஷிதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இனிதென்றுவி த்யாதியால்) யானுய்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானேத்தியல்லதி த்யாதியால்) ॥௰॥

ப— கன்னலுமமுதுமாகி - போக்யமும்தாரகமுமாய், தித்திப்ப- தித்தித்தவாறே, உபாஸநாதிவஸ்வாஹ்யமாயிருந்தவாறேயென்றபடி. யானும் - பக்தனல்லாதநானும், எம்பிரானையேயேத்தினேன் - ஸ்பஷ்டம், யானுய்வானேத்தினேன் - நானுஜ்ஜீவிக்க ஐச்வர்யமுடையவனைப் ஸ்தோத்ரித்தேன், ஸ்தோத்ரியாதபோது தரிக்கமாட்டாமையாலேநான் தரிக்கைக்காக ஸ்தோத்ரித்தேனென்றபடி. ॥௰॥

உய்வுபாயம் - தரிக்கைக்குஉபாயம், உய்கை- உஜ்ஜீவிக்கை, தரிக்கையென்றபடி. மற்று - ஸ்தோத்ரிக்கையைத்தவிரவேறு, இன்மை - இல்லாமையை, தேறி- தெளிந்து, கண்ணன்கழல்கள்மேல் - க்ருஷ்ணனுடையதிருவடிகள் விஷயமான, இதுபத்துக்கு விசேஷணம், செய்யதாமரைப்பழன - சாரணசாரஸவ்யாப்த கேதாரஶாலியான, பழனம்- கேதாரம், தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன் - தென்னாட்டில்திருநகரியையுடையரான ஶடகோபருடைய, பொய்யில் - அந்ருதரஹிதமான, பாடலாயிரத்துள் - காதாஸஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தும்வல்லார்கள் - ஸ்பஷ்டம், வையம்

மூ—வையமன்னிவீற்றிருந்துவின்னுமாள்வர்மண்ணூடே* ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— நிரவதிகமான ஐஶ்வர்யத்தோடேகூடவென்றும் கலந்துபரிமாறினபடிமாற்றமித்தனையும் மெய்யென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— ✳ நிகமனம். ✳

ஶ— ஸம்ருத்தியிலே, மன்னி- ஸ்திரராய்வீற்றிருந்து உத்க்ருஷ்டராயிருந்து, வைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடேகூட நெடுங்காலம் பூமியிலேயிருந்து என்றபடி. மண்ணூடே - ஸம்ருத்தியோடே. ஸ்ரீமாவிஷ்ணுபதியோடேகூடவென்றபடி. விண்ணும் - நித்யவிபூதியையும், ஆள்வர்- அநுபவிப்பர், ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திஶ்சேஷ:. * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யராஶயே ஸ்ரீஶைலேஶாய
ராமாநுஜபதாம்போஜஸமாஶ்ரயநஶாலிநே.

ஸ்ரீ:

ஶ்ருதிவேதாந்தநிஷ்டாதுர்யதாவ்யாக்யா:

(கோவைவாயாள்.)

விஶிகாம்யாநவேஷாஸ்ருஷ்டலக்ஷ்யாக்ருதிஸஹஸ்ரபோ
ஜஸ்வாதூஶ்ஶாஸ்த்ர: ப்ராணபாவீத்யவிஷ்ணுபிரா
ஸமித்யேவக்ரந்தா । ஶ்ருஷ்டாதகாதவீந்தந
ஹந்தாஸஷ்டயஸ்துவிததி ஜந்மாந்தரோ
ஹாஸ்யஸத்யபூதிஶ்ஶ்ரீஸ்தஹாவோயந்த ॥ ॥௧௭॥

(விஶிகாம்யாநவேஷ:) பின்பூவைவீயாமேனிக்குப்பூ கஞ்சாற்றிதன்னெஞ்சமே - ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய உத்தமவஸ்த்ரம் ஸௌந்தர்யமாக வுடையனுமாய், (ஸௌந்தர்யவநக்ருஷ்டபோஜ ஶ்ருஷ்டாதகாரா:) புனையுங்கண்ணியிதுவாஜி - ஸ்ருஷ்டவந ங்களை திருமாலை திருப்பரிவட்டங்களாகவும், ஸமஜியைய ஆப ரணமாகவு முடையனுமாய், (ப்ராணபாவீ) உன்னைமுற்றும கத்தடக்கி யாவியல்லல்மாய்த்ததே - ப்ராணனை ஸ்வாதீநமாக வுடையனுமாய், (ஸ்வீத்யபிரோஷஸ்த்யவஸ்த்ரதஸ) பூக் கண்ணாகியை முடிக்குப்புனையுங்கண்ணியெனதுயிரே - ஸ்தாவை

௩ — தா — ஸௌரபோஷணமான திருமாலையாகவுடையனு
மாய், வெதமெநனன்கையாலெ வேதாவிஶேஷண ஸம்பந்தமான
வெதந்ருத்தினுடைய ஸௌலப்யாதிவிஶேஷயான ஸௌந்தர்யத்தை,
காதல்கனகச்சோதி முடிமுதலாஎன்று ஸந்தாரமாமெயில் சொ
ல்லுகிற கிரீடம்முதலான ஆபரணங்களாக வுடையவனென்று
சொல்லிற்றுமென்று ஸூசிதமாகிறது. (ஸ்ரீஷட்ரஸஸ்தாநவீ
ம:) கோலமாமென்சென்னிக்குன் கமலமன்னகுரைகழலே - ஸ்ரீ
ரஸ்ஸே திருவடிகளுக்கு வீமோக வுடையனுமாய், (ஸஸ்தந
ஸ்தநகாந்தாதாரஸம்ஹேவிதயா) உரைகொள்சோதித்திருவுரு
மென்னதாவிமேலதே - ஆத்மாவைத்தன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹத்
துக்கு ஸ்மூஹமாகவுடையனுமாய், (ஸநேத்ராநேத்ரத்வயோமாஸ
ஹ்ரஸ்வ:) உன்னதென்னதாவிபு மென்னதுன்னதாவியும், புரைப்பி
லாத, உத்யாஹ, யானுமேத்திஉத்யாஹ, ஆஸ்ரிதருடைய ஆத்மீ
யங்களும் தன்னுடைய ஆத்மீயங்களும் ஸநேத்ரந்மிட்டவழக்
காம்படி கிற்குமவனாய், இப்படியிருக்கச்செய்தேயும் தன்னுடைய
ஸர்வேஶ்வரத்தில் யுரையிலவாதபடி நிரவயிக தேஜோரூப
தனுமாய், ஸர்வஸர்வேஶ்வரராலும் தன்னாலும் யதாவத
வொதத்ருஶ்யனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமான் ஆஸ்ரிதரும்தா
னும்பிரியாதே ஸநேத்ராநேத்ர ஸாம்யஸ்தனுயிருக்குமென்று "கோ
வைவாயாள்" என்கிறஶ்லோகத்திலே ஆழ்வாராலே நிஷ்கர்ஷிக்க
ப்பட்டதென்கிறார். ॥௩௭॥

ஸ்ரீஶடகோபாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(மண்ணையிருந்து) இப்படி ஸ்ரீயஃபதியான எம்பெருமானை விஶ்லேஷித்தாளொருபிராட்டி யந்த விஶ்லேஷவ்யஸநத்தாலே பிச்சேறிச்சொல்லுகிற பாசுரங்களை யவளுடைய திருத்தாயார் சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தைக்கண்டு ஆற்றமாட்டாதேபண்டு எம்பெருமானிந்தஶோகத்தையளந்த நளினபோதவன் திருவடிகளோடே ஸம்பந்தித்ததிம்மண்ணென்றுபார்த்திந்த மண்ணைக்கொண்டாஶ்வஸித்து அந்தவ்ருத்தியாலே

❧ நாலாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ—இப்படி ஸம்ஶ்லேஷஸம்ஶ்லேஷஹர்ஷத்தாலே ஹ்ருஷ்டராயிருந்த ஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹவ்யஸநத்தைப்பேசுகை ஸங்கதமன்றோவென்ன வக்தவ்யமிக்கிறார்(இப்படியிதாஜியால்) கீழத்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸ்ரீயஃபதித்வமாநாஸ்வஜநிதமான நிரவதிகப்ரீதியானது இவருடைய ஸ்வாபாவமழியுமென்னும்படி உன்மத்தமாய் அடங்காமையாலே இந்தப்ரீதிஸாத்மிக்கைக்காக இவருடைய ப்ரக்ருதியறிந்துள்ள எம்பெருமானிவரை விஶ்லேஷித்துநிற்க இப்படிஸ்ரீயபதியான இவனைக்காணாமையாலே பிச்சேறின தம்முடையவ்யஸநங்களைக்கண்டு தம்முடையபந்துக்கள் ஶோகிக்கிறபடியை ஸ்த்ரீவசநத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. சொல்லியலற்றுகிறாளென்றது தன்பெண்ணுடைய வ்யஸநங்களை ஸஹிக்கவந்த பந்துக்களைக்குறித்துச் சொல்லியலற்றுகிறாளென்றபடி. * *

* முதற்பாட்டு. *

மண்ணையிருந்துதுழாவி என்கிறவிடத்திலே இருந்து என்கிறவசத்தாலே உத்ஸவம் இருப்புகொள்ளாதபடியான வ்யஸநாதிக்யந்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையிதாஜியால்) ஆற்றமாட்டாதேயென்றது பொறுக்கமாட்டாதேயென்றபடி. இருந்துஎன்றிப்போ திருப்புகொண்டதாகச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டிதாஜியால்)

மூ—மண்ணையிருந்து துழாவி வாமனன் மண்ணிதுவென்னும்* விண்ணைத்தொழுதவன்மேவு வைகுந்தமென்றுகைகாட்டும்* கண்ணையுண்ணீர்மல்கநின்று கடல்வண்ணனென்னுமன்னே யென்* பெண்ணைப்பெருமையல்செய்தார்க்கென்செய்கேன் பெய்வளையீரே* ||௧||

ஆ—அடியேன்வாமனன் மண்ணிதுவென்றும் ஆகாசத்தை ஸாத்ருஶ்யத்தாலே திருநாடாசக்கருதித்தொழுது அடியேன் அவன்மேவு வைகுந்தமென்று கைகாட்டும். அவனைக்காணுதொழிந்தவாறேகண்ணையுள்நீர் மல்கநின்றுகடல்வண்ணுவென்றழைக்கும். இப்படி எம்பெண்ணைப் பெருமையல்செய்தார்க் கென்செய்கேன்

வ—பெய்வளையீர் - பெய்யப்பட்ட வளையையுடையீர்காள்? பெய்கை - ஸ்தாபிக்கை, இங்கே ஸுப்ரதிஷ்டமாக இடுகையைச்சொல்லுகிறது, ஸுப்ரதிஷ்டமாக இடப்பட்ட வலயங்களையுடைய ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. இருந்து - நின்றவிடத்திலே நில்லாதே ஶ்ரமப்பட்டவிவள் வடுவம் ஸ்ரீவாமநவாரண ஸ்வாபதேஶ்யான விருத்தஸம்ருத்தியெய க்கண்டாஶ்வஸித்துஒரிடத்திலேயிருந்து, மண்ணை - ஸம்ருத்தியை, துழாவி - தத்பரஸ்பர்ஶியாலே கையாலே பரிமாஜநம்பண்ணி, இதுவாமநன்மண்ணென்னும் - இதுவாமநனுடைய ஸம்ருத்தியென்று சொல்லாநிற்கிறாள் “தேவதேவ ஸுதஸ்தாக ஶ்ருத்ரௌ நாமநஃ । யோத்ராஸ்த்ரதவேஸ்வாமநவேஸ்ரவஸ்ஜ்ஜெ” என்று ஸிஷாஶ்ரமத்தை விஶ்வாமித்ரன் விரும்பினாப்போலே யிவளிந்த் ஸம்ருத்தியல்லாவற்றையும் தீபமென்று விரும்புகிறாளென்று கருத்து. விண்ணை - ஆகாஶத்தை, தொழுது - அஞ்ஜலிபண்ணி, அவன்மேவுவைகுந்தமென்று - அவன்நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவை குண்டமென்று,கைகாட்டும்-வாயாலேசொல்ல க்ஷமையல்லாமையாலே ஹஸ்தசேஷ்டையாலே காட்டாநிற்கும், உள்நீர் - நயநாந்தர்கத பாஷ்பமானது, கண்ணை மல்கநின்று - நயநங்களைவிஞ்சி ப்ரவஹிக்கும்படி நின்று, கடல்வண்ணனென்னும் - ஸமுத்ரவர்ணனென்று சொல்லாநின்றாள், அன்னே என்று விஷாதத்யோதகமவ்யயம், என்பெண்ணை பெருமையல் - செய்தாருக்கு - என்னுடையபெண்பிள்ளையை அதிஶயிதமானபிச்சேறப்பண்ணினவர்க்கு,

ஶ்ரீ-பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பிப்பிரான்கிடக்குங்கடலென்னுஞ்*
செய்யதோர்ஞாயிற்றைக்காட்டிச்சிரீதரன்மூர்த்தி யீதென்னு*

ஆ—பெய்வளையீரே என்றலற்றுகிருள்.   ॥க॥

(பெய்வளை) இக்கடலை அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிற திருப்பாற் கடலாகக்கருதி தன்னுடைய பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பி பிரான் கிடக்கும் கடலென்னும். எம்பெருமானும் பிராட்டியும் சூழ்ந்திருமவனுடைய ஸ்ரீயையும்போல விருக்கையாலே அந்தவாழிசூழனைக்காட்டி. சிரீதரன்மூர்த்தி யீதென்னும். தன்கைக்கவனை

இ—அடியேன்வாமனன், அடியேனவன்மேவு என்கிறவிடங்களிலே அடியேனென்றது- தத்தஸம்ஸ்வஸ்திகீயாலே தாஸ்யாஸம்ஸயா நம்பண்ணினபடி. யதா- அடியேனுடைய வாமநன் அடியேனு டைய அவனென்றநயமாகவுமாம், ஶேஷம்ஸுஷ்டம்.   ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

க்ஷீராணவமிவளுக்கு ஸந்நிஹிதமல்லாமையாலே இவள் பிரான்கிடக்குங் கடலென்னக்கூடுமோவென்ன? விதுக்கஸிவ்ருதமான ஹேதுவருளிச்செய்கிருர் (இக்கடலைபிசூழ்ஷியால்) கண்ணன்மூர்த்தி பிரான்மூர்த்தி என்றுப்போலே சொல்லாதே சிரீ தரன்மூர்த்தியீதென்று சொன்னதற்கஸிவ்ருதமான நிவம்ய நத்தைக்காட்டுகிருர் (எம்பெருமானுமிசூழ்ஷியால்) ஈகநந்ரா

ஶ—என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன்.   ॥க॥

பெய்வளை-ஸுபிவிஷமாக இடப்பட்டவளைகளையுடைத்தான, கடல்வண்ணனென்ற நாஸாயிக்கையாலே-வதிரித்தவலயங்களை யுடைத்தான என்றபடி. விரஹவ்யஸநத்தாலே ஶைதிலயங்களான கைகள் கடல்வண்ணனென்றவாறே வதிரிதவலயங்களாய்த்தன வென்று கருத்து. கைகளை, கூப்பி-அஞ்ஜலிபண்ணி, பிரான்கிடக்கும் கடலென்னும் - ஶரணாயிநாம்தேவாநா ஶ்வகாரகனுகைக் காக அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற கடலென்றுசொல்லாநிற்கிருள், தன்காதுகேழ்க்க வொஷிக்கிற ஸந்த்ருத்தை ஐதிஶேஷ:. இ ப்படி ராத்ரியெல்லாம் போய் ஸூர்யனுதித்தவாறே, செய்யது-கரணகாமியான, ஓர்- அத்வீதீயனான, ஞாயிற்றை - சூழ்ந்தனை, ஞாயிறு - சூழ்ந்தன், காட்டி, சிரீதரன் மூர்த்தியீதென்னும் - ஶ்ரீய்

மூ—லங்யுங்கண்ணீர்மல்க நின்றுநாரணனெனுமன்னேயென் *
றெய்வவுருவிற்சிறுமான்செய்கின்றதொன்றறியேனே * ॥உ॥

ஆ—ட்டாதொழிந்தவாறேனையும், அந்தவ்யஸநத்தைஸஹிக்கமா ட்டாமையாலே கண்ணீர்மல்கநின்று நாரணனென்னும். ஸுஷு பத்திமிவென்கயான் இவள்செய்கிற செயலொன்றும் தெரிகிறதி ல்லையென்கிறாள். ॥உ॥

இ—ஹிஜடாவஸீதாஹாஸ்ஸௌஷாயயா”உத்யாதிகளிற்கேகஹி தார்த்தங்கள். தெய்வவுருவிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (ஸுஷுப்தியாதிகளால்) இவ்விரண்டுபாட்டுகளின் வ்யா க்யாநத்தாலுமாக கதியவஸ்தைக்களையும் ததத்வஸ்தைக்களையு ங்கண்டு பரிபவராகிறாரென்று உபரிதமாகையா லித்திருவாய் மொழிக்கு ஜ்ஞாநவஸ்திததாத்ர்யமென்கிற ஸாமாந்யலக்ஷண ப்ரதிவாத்யமென்று ஸமிதியாயிற்று. ஸ்விரஹிணாம்ஹேதா நாம ஜ்ஞாநாஸ்ஸஹிதா: ஸ்வம்பந்தயிந: தாத்ர்யாஷ்வக்ஷா நம்பா: யஸ்ஸ: தயாகத:, தஸ்யாவ:- ஜ்ஞாநவஸ்திததாத்ர்யம். ॥உ॥

ப—ரனுடையமூர்த்தியிதுவென்றுசொல்லாநிற்கிறாள். ஈது-இது, ஆகிருதியும் தக்ஷிணையையும் லக்ஷ்மீநாராயணர்களாக ஹ்ருதி த்து ஸ்ரீபரனுடைய மூர்த்தியிதுவென்று சொல்லாநிற்கிறாளென் றபடி. கையும் - இப்படிபெரியபிராட்டியார் ஸந்நிஹிதையாயிருக்க நானவளைப் பெறுதொழிவதேதென்று பரிபவமாகாநின்றாள். கண்ணீர் - நயநஜலங்கள், மல்கநின்று - ப்ரவஹிக்கும்படி அ மைதியாய்நின்று, நாரணனென்னும் - நாராயணனென்றுசொ ல்லாநிற்கிறாள், ஸம்போதநாதிகளை ஸாபிக்கிறாளென்றுகருத் து. அன்னே - அம்மே? ஸம்போஜநத்தைக்குறித்து - ஸம்போத நம், என் - என்னுடையவளான, தெய்வவுருவில் - தைவரூ பத்தையுடையவளான, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸமஸ்தநாம ஸ்வைகபாரகமான தேஹத்தைபுடையவளானவென்றபடி. சிறு மான் - பால்யஹரிணியானது, தக்ஷநேமெலியானவிவளென்றபடி. செய்கின்றது - செய்கின்ற வ்யாபாரத்தை, ஒன்றறியேன் - ஒன் றும் நானறிகிறிலேன், இது விஷாதோக்தி. * ॥உ॥

மூ— அறியுஞ்செந்தீயைத்தழுவியச்சுதனென்னும் மெய்வேவா*
ளெறியுந்தண்காற்றைத்தழுவி யென்னுடைக்கோவிந்தனென்

ஆ—(அறியும்) எல்லாராலும் ஜ்ஞாநஸாபேக்ஷமாக அறியப்படுகிற செந்தீயை யதினுடைய ஔஜ்ஜ்வல்யத்தாலே எம்பெருமானுக்கு ஸத்ருசமென்று ஸம்ஶ்லேஷித்து அந்த ஸம்ஶ்லேஷஜநிதஹர்ஷத்தாலே அச்சுதனென்னும். (மெய்வேவாள்) அதினுடைய ஸௌஶீத்ய ஸ்பர்ஶத்தாலே ப்ராப்தஸந்தாபையாயிருக்கும். சுசிஸ்ரீ தலைமாய்க்கொண்டு வருகிறதென்றாலே பசுமேய்க்கப்பெற்று வருகிற வண்டுவரைப்பெருமானென்று நிரூபித்து அக்காற்றைத்தழுவி,

* மூன்றாம்பாட்டு. *

இ— மெய்வேவாளென்று ஸ்வாபதேஶத்தை ஸூசிப்பித்து அது க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினுடைய வித்யாஷயால்) ஸம்ஶ்லேஷமென்று விஷமகாலத்தைச்சொன்னபடி. ஸ்ரீஜநகாதிகளிற்காட்டிலும் ஸதிஶயிதஸௌந்தர்யமான விஷயத்துக்கு நெருப்பு சுடவாய்க்கினில்லாமையாலே- மெய்வேவாளென்கிறதுக்கு வஹ்நிஸம்பர்க்கவ்யூஹமாயிருக்கையாயிருக்கிறதென்று வி வக்ஷிதமென்றென்னும் அச்சுதனுக்கநந்தித் தழுவினளாகையாலே ப்ராப்திவிரஹதாபையானவளென்கை உசிதமென்றும் ஸ்வாபதேஶ யம். கேசவன் காருந்தனென்றாப்போலே சொல்லாதே கோவிந் தனென்றுசொன்னதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கவி

ஶ— அறியும் - அறியப்படாநிற்கிற, ஜ்ஞாநஸாபேக்ஷமாக ஸா மெக்ஷ்யோமானவென்றபடி. செந்தீயை - ஔஜ்ஜ்வல்யவ ணைச் ஞனதீயை, தழுவி - ஸத்ருசமென்று மநஸ்ஸிலே நினைத்து க்கருதி ஆஶ்லேஷித்து, அச்சுதனென்னும்-அச்யுதனென்று சொ ல்லும், நான் ஸத்ருஶ ஸம்ஶ்லேஷபாகாதபடி ரக்ஷிக்கவந்தானென்று சொல்லாநிற்குமென்றபடி. மெய்வேவாள் - ஶரீரம் சகிக்கப் படாதவளாகாநின்றாள், மெய்-ஶரீரம், கூவனைத்தழுவினமென் றிருக்கையாலே ப்ரத்யக்ஷதவிரஹஸந்தாபையாகநின்றாளென்றபடி. எறியும் - வீசாநிற்கிற, எறிகை - வீசுகை, தண்காற்றை - ஶீத ஸமீரணத்தை, தழுவி - ஆலிங்கநம் பண்ணிக்கொண்டு, என்னு டைக்கோவிந்தனென்னும் - என்னுடைய கோவிந்தனென்றுசொ

மூ—னும்*வெறிகொள்துழாய்மலர்நாறும்வினையுடையாட்டியே
ன்பெற்ற* செறிவளைமுன்கைச்சிறுமான்செய்கின்றதென்க
ண்ணுக்கொன்றே* ॥ ௩ ॥
ஒன்றியதிங்களைக்காட்டி யொளிமணிவண்ணனேயென்னு*

ஆ—அடியேன் இவளென்னுடைய கோவிந்தனென்னும். வெறி
கொள்துழாய்மலர்நாறும் இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்து படுகை
க்கஹேதுவன்றியே யிருக்கச்செய்தே, இவளென்னுடைய பாப
த்தாலேபிச்சேறிச்செய்கிறசெயல்களிவ்வளவோவென்கிறாள். ॥ ௩ ॥

இ—த்ருதீயால்)பசுமேய்க்கப்பெற்றுளென்றது பசுமேய்க்கையாகிற
ஸாம்ராஜ்யத்தை யடைந்தென்றபடி. வினையுடையாட்டியே
னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெம்பெ
ருமானையிழந்த்ருதீயால்) ॥ ௩ ॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

ஒன்றிய வென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—ல்லாநிற்கிறாள்,ஸர்வேச்வரன் தீர்க்கமே ஸர்வேச்வரன்,பசுமேய்த்தகண்ணன
என்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக வநத்திலநின்றும் வராநிற்கிற
க்ருஷ்ணனென்று சொல்லாநிறகிறாளென்றபடி. வெறிகொள் - பரி
மளமயமான, துழாய்மலர்நாறும் - தாஸீவாஸம்மணவா
நிற்கிறாள். ஆதலாலிவளவனோடேகூடினவளாக வேணுமென்று
கருத்து. வினையுடையாட்டியேன்பெற்ற - ஸுக்ருதங்களையுடையவ
ளானநான் ப்ரஸவித்த, இதுசிறுமானுக்கு விசேஷணம், செறி -
நிபிடங்களான, வளை - வலயங்களை யுடையதுகளான, முன்கை -
ப்ரகோஷ்டங்களையுடையவளான,முன்புஒருக்காலும்விரஹவ்யஸந
மறியாதவளாகையாலே பரிணதவலயப்ரகோஷ்டையாயிரு
ந்தவளானளென்றபடி. சிறுமான் - பாலஹரிணீ, தத்ஸத்ருசியா
னஇவளென்றபடி. செய்கின்றது - செய்கிறவ்யாபாரம், என்கண்
ணுக்கு - என்னுடைய கண்ணுகளுக்கு, ஒன்றே - நன்றோ? அ
நேகங்களென்றபடி. * * ॥ ௩ ॥

ஒன்றிய - எல்லாகலைகளாலுமொன்றின, பரிபூர்ணனான
வென்றபடி. திங்களை - சந்த்ரனை, காட்டி அந்திகயிருந்தாருக்கும்
காட்டி, ஒளிமணிவண்ணனேயென்னும் - ப்ரகாசமான நீலமணியைக்காணி

மூ—நின்றகுன்றத்தினைநோக்கிநெடுமாலேவாவென்றுகூவும்* நன்றுபெய்யுமழைகாணிநாரணன்வந்தானென்றாலு* மென்றின

ஆ—(ஒன்றிய) உச்ச்ரிதஶைலஶ்ருங்கமான வர்ணாஶ்ரமத்தைக்காட்டி இவளுளிமணிவண்ணனையென்னும். நின்றகுன்றத்தினை நோக்கி இந்த லோகத்தையளந்தருளுகைக்காக மண்ணும்விண்ணும் நிறையமலர்ந்த வெம்பெருமானென்று நிஶ்சயித்து நெடுமாலேவாவென்று கூப்பிட்டழைக்கும். இலங்கொலி நீர்பெரும்பௌவம் மண்டியுண்ட பெருவயிற்றகருமுகிலேக்காணில், நாராயணன்வந்தானென்று மயிலகணிற்றுமாம்போலே யாடும்.

இ—(உச்ச்ரிதஶைலஶ்ருங்கமானவென்று)ஒன்றியவென்கிறதையுரைக்கிறார் (வர்ணாஶ்ரமத்தாலே) உந்நதமானகுன்றத்தைத்தன்னோடு ஸாயுஜ்யவிஶேஷணாக வெம்பெருமானாக ஹித்க்கைக்கு ஸாத்ருஶ்யமுண்டோ?வென்னவருளிச்செய்கிறார்- (இந்தலோகத்தையித்யாதியால்) த்ரிவிக்ரமனாக ஹரித்தானென்றபடி. நன்றுபெய்யுமழை யென்கிறதற்கு திருநெடுந்தாண்டகத்தில் பாசுரத்தாலே காட்டியருளிச்செய்கிறார் (இலங்கொலிநீரித்யாதியால்) இதுக்கர்த்தம், இலங்கு - ஶோபநமான, ஒலிநீர் - கோஷிக்கிறஜலங்களையுடைத்தான, பெரும்பௌவம் - மஹாஸமுத்ரத்தை, மண்டியுண்ட - ஸம்ப்ரமமாய் பானம்பண்ணின, பெருவயிற்ற - மஹாஜடராஶயான, கருமுகில் - நீலமேகத்தை,

ப—வர்ணாஶ்ரமனவனையென்றுசொல்லாநிற்கும், நின்றகுன்றத்தினை- தன்முன்பேநின்ற பர்வதத்தை, நோக்கி - பார்த்து, நெடுமாலே- விஶ்வரூபியான ஸர்வேஶ்வரா? மால் - பெருமை, த்ரிவிக்ரமனே என்றபடி. யதா - நெடுமாலே - தீர்க்கமான தேஹத்தை யுடையவனேயென்றபடி. வாவென்றுகூவும் - வாவென்றழையாநிற்கும், நன்றுபெய்யும் - நன்றாகவர்ஷிக்கத்தக்கதான மழை - மேகத்தை, மழையென்று மேகத்துக்குப்பெயர், காணில் - கண்டவாறே, நாரணன்வந்தானென்று, ஆலும் - மயூரம்போலே ஆடாநிற்கும், ஆலுகை - ஆடுகை, என்னுடைக்கோமளத்தை - என்னுடைய ஸௌகுமார்யமுடையை, என்று என்றைக்கு, இன் - இப்படி, மையல்கள

மூ— மையல்கள்செய்தானென்னுடைக்கோமளத்தையே* ।௪॥
கோமளவான்கன்றைப்புல்கிக் கோவிந்தன்மேய்த்தனவென்
னும்* போமிளநாகத்தின்பின்போயவன்கிடக்கையீதென்னும்*

ஆ— என்றிப்படி பிச்சேறப்பண்ணினானென்னுடையகோமளத்தை
யென்கிறாள். * * * * ।௪॥

(கோமள) கோமளவான் கன்றுகளைப்புல்கி யிவைகோவிந்
தன் மேய்த்தனவென்னும். போமிளநாகத்தின் பின்போய், அ
த்தைப்புல்கி யிவ்விளமையும் ஸௌகுமார்யமும் பெருமானோடே
கலந்த திருவனந்தாழ்வானுக்கல்லது கூடாது, ஆகையாலவன் கிட
க்கையீதென்னும். அதுவினைபாட்டிபெண்பெற்ற கோமளவல்லியை

இ— என்று-என்றது என்றைக்கென்றபடி இவளென்வசமாகாதொ
ழிந்ததென்றைக்கு, இவளை யவனிப்படி பிச்சேற்றினதென்றைக்கெ
ன்றபடி. இத்தனைக்கு காலமுண்டோவென்கை. ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஸூர்யோதயத்துக்குத காவபூர்வமருளிச்செய்கிறார் (கோமள
விக்ருதியால்) ஸூர்யமாய்த்திரிகிற பாம்பைத்திருவனந்தாழ்
வானாக விவள்சொல்லுகைக்கு நிபந்தனமுண்டோ? வென்ன விங்க
ஹிவேஷ காரணமருளிச்செய்கிறார் (அத்தைவிக்ருதியால்) புல்கினா
லல்லது ஸௌகுமார்யமறியக்கூடாமையாலேபுல்கையுமிங்கே ஸஹிவே
தமென்றுகருத்து. ஆமளவொன்று மென்கிறதைப்புரைக்கிறார்-

ரு— செய்தான்-பிச்சேறப்பண்ணினான், இவளவனையறியத்தொடங்
கின திப்போதாயிருக்கவித்தனைக்குக்காலமுண்டோவென்கை.௪॥

கோமள - மாணிக்கம்போலே சுகிவிஶேஷணங்களான, கோ
மளமென்றுமாணிக்கத்துக்கு மிளமைக்கும்பேர். வான் - ஶ்ரே
ஷ்டத்துக்களான, ஸர்வோத்க்ருஷ்டங்களானவென்றபடி. கன்றை-
வத்ஸங்களை, புல்கி - ஆஶ்லேஷித்து, புல்குதல் - ஆஶ்லேஷித்தல்,
கோவிந்தன் மேய்த்தனவென்னும்- கோவிந்தனாலே மேய்க்கப்பட்
டவையென்று சொல்லாநிற்கும், போம்-போகாநின்ற, யௌவனபா
வனுபியாநிற்கிறவென்றபடி. இளநாகத்தின் - பால்யநாகத்தினு
டைய, பின்போய் - பின்தொடர்ந்துபோய், இளநாகமாயினது,
அவன்கிடக்கையென்னும் - அவனுடையபடுக்கையென்னாநிற்கும்,

மூ— ம·மளவொன்று மறியே னருவினையாட்டியேன் பெற்ற*
கோமளவல்லியை மாயோன்மால்செய்து செய்கின்றகூத்தே* ॥
கூத்தர்குடமெடுத்தாடிற் கோவிந்தனாமெனாவோடும்* வாய்த்த

ஆ— மாயோன்மால்செய்து செய்கின்றகூத்து, என்னைப்பிள்ளையுமொ ன்றறிகிலேனென்கிறாள். ॥௫॥

(கூத்தர்) கூத்தர்குடமெடுத்தாடில் கோவிந்தனல்லன்காணென்றாலும், ஆங்காணெனாவோடும், அன்றியே யொழிந்தவாறே

இ— (என்னைப்பிள்ளையுமித்யாதியால்) ॥௫॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

கோவிந்தனாமெனாவோடு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோவிந்தனல்லன்காணித்யாதியால்) அந்த குடக்கூத்தாடுகிறவன் கோவிந்தனல்லன்காணென்று நாங்கள் சொன்னாலுமென்றபடி. ஆங்காணெனாவென்றது- ஆங்காணென்னாநின்று கொண்டென்றபடி. மையார்க்குமென்கிறதை யிங்கு மநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்) வாய்த்தவிளக்கம்.

வ— கிடக்கை- படுக்கை, அரு - அருமையான, அநுபவித்துமுடிக்கப்போகாதவையானவென்றபடி. வினையாட்டியேன் - கர்மங்களையுடையவளான நான், பெற்ற- ப்ரஸவித்த, கோமளவல்லியை- ஸௌ மெதையை, ஸத்ருஶ்ரூஷாஸஹமானவையானவிவளையென்றபடி. மாயோன் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனானவன், மால்செய்து - பிச்சேற்றி, செய்கின்ற- பண்ணுகிற, கூத்து- ஆட்டங்கள், ஆமளவு - ஆகிற ப்ரகாரங்களை, வ்யவஸிக்கப்புகிறபடிகளையென்றபடி. ஒன்றுமறியேன் - ஒன்றும்நானறியேன், எதாய் முடிகிறதோ?வென்றபடி. இவள் பாம்பின்வாயிலேயகப்பட்டு- முடியுமாகில்? அவனுமவள் விஶ்லேஷத்திலுங்கூடமுடியுமிறே! என்றுகருத்து * * ॥௫॥

கூத்தர் - இடைக்கூத்தாடுகிறவர்கள், குடம் - வடங்களை, எடுத்து - உயரவெறிந்து, ஆடில் - நர்த்தநம்பண்ணினவாறே, இடைக்கூத்தாவது - இடையர்செருக்குப்போக்குவிட்டாடுவதொரு கூத்தாயிற்று. கோவிந்தன் - கோஸம்ருத்தியையுடைய க்ருஷ்ணன், ஆமெனா- ஆமென்று, இவன் க்ருஷ்ணனே ஆதில்ஸம்ஶயமில்லையென்று, ஓடும்- அவனைக்காணவோடாநிற்கும், மையார்க்கும் -

மூ — குழலோசைகேட்கின்மாயவனென்றுமையார்க்கு* மாய்ச்சியர்வெண்ணெய்கள்காணி லவனுண்டவெண்ணெயீதென்னும்* பேய்ச்சிமுலைசுவைத்தார்க்கென்பெண்கொடியேறிய

ஆ — அழகிய குழலோசைகேட்கி லிவளைப்பெறவொண்ணாதென்று கேளாததொருபடி காத்துச்செல்லாநிற்கச்செய்தே, எங்கேனுமோரிடத்திலே பின்னையும் ஸ்பஷ்டமானவாறே அடியேன்மாயவனென்றேனும், அவனன்றியேயொழிந்தவாறே ஸோஷிக்கும், பின்னையுமாய்ச்சியர் வெண்ணெய்கள் காணி லவனுண்டவெண்ணெயீதென்னும், மாய்த்தலெண்ணி வாய்முலைதந்த பேய்ச்சியை

இ — வென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி ஸ்பஷ்டமானவாறே என்னுமளவாலே) (இவளைப்பெறவித்யாதி) அழகிய குழலோசைகளை யிவள் கேட்டுவிட்டாளாகி லிவளங்கே போய்விடுவாளாகையாலே நமக்கிவளைக் கிடையாதே போய்விடுமென்று பார்த்துக்குழலோசைக ளிவள்காதில் படாதபடிநாங்கள் காத்துக்கொண்டு திரியச்செய்தேயுமென்றபடி. ஓடுமென்கிற பதத்தை யிங்கே யத்யாஹரித்ததமயிக்கிறார் (அடியேனித்யாதியால்) மையார்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனன்றியேயித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மாய்த்தலெண்ணியித்யாதியால்) மாய்த்தல் -

ப — க்ருஷ்ணன்றிக்கேயொழிந்தவாறே ஸோஷிக்கும், மையார்க்கை - ஸோஷிக்கை,வாய்த்த - ஸம்ருத்தமாக ஸ்பஷ்டமான, வாய்க்கை - ஸித்திக்கை, குழலோசை - வேணுநாதத்தை, கேழ்க்கில் - கேட்டவாறே, மாயவனென்று - கோபிகளுடைய ஹ்ருதயஸந்தோஷம் மாறும்படி விநயோக்திகளை வேணுவிலே வாசிப்பிக்கு மாஸ்சர்யசேஷ்டிதனென்று, ஓடுமித்யத்யாஹாரம்; மையார்க்கும் - வ்யாஸம், ஆய்ச்சியர் - கோபிகளுடைய, வெண்ணெய்கள் காணில் - வெண்ணெயைக்கண்டால், ஈது - இது, அவனுண்டவெண்ணெயென்னும் - அவன்ஸ்வீகரிக்கிறவெண்ணெயோடு ஸஜாதீயமென்று சொல்லாநிற்கும், பேய்ச்சிமுலை - பூதனையினுடைய ஸ்தநத்தை, சுவைத்தார்க்கு, ஆஸ்வாதநம்பண்ணினவர்க்கு, என்பெண்கொடி - ஸ்ரீமதிபோல்ஸௌகுமார்யமுடையாளன் வென்னுடைய பெண், ஏறிய

மூ—பித்தே* ॥ சு ॥

ஏறியபித்தினோடெல்லாவுலகு கண்ணன்படைப்பென்னு*
நீறுசெவ்வேயிடக்காணில்நெடுமாலடியாரென்றோடு* நாறு

ஆ—மாய்த்தவிச்செயல்கிடீரிவளையிப்பாடுபடுத்துகிறதென்கிறாள். ॥

(ஏறிய) எத்தனையேனும் பித்தேறினாலும் "எல்லாவுலகுங்கண்ணன்படைப்பென்னு" மிதொன்றுமேதப்பாமல் சொல்லும். ஸர்வஸ்வமேதேனுமாகிலும் ஊர்த்வபுண்ட்ரமாக இடக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும். ததீயவஸ்த்வத்யவஸாய ஸம்ஸ்காரத்தாலே ததீயமல்லாதவற்றையும் ததீயமாகக்கருதி பிதற்றுகிற இவள் அவனுக்கஸாதாரண

இ—நமிப்பித்தல், எண்ணி-ஸங்கல்பம்பண்ணி, க்ருஷ்ணனை நமிப்பிக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பம்பண்ணியென்றபடி. வாய்முலைதந்த—வாயிலேமுலையைத்தந்தவளான, பேய்ச்சி - பூதனையை, மாய்த்த-நமிப்பித்த, இச்செயல் - இந்தசேஷ்டிதம். ॥ சு ॥

ஏழாம்பாட்டு.

ஏறியபித்தினோடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனுமித்யாதியால்) நீறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வமித்யாதியால்) செவ்வேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஊர்த்வபுண்ட்ரமாகவென்று) ததீயமல்லாதவற்றை ததீயமாகச்சொல்லுகிறாளென்கிற ப்ரகரணத்திலே தது

ப—பித்து-உந்மத்தமாகவடைந்தபிச்சுகள், இவையெல்லாம்க்ருஷ்ணனுக்காகவந்தஉந்மாதப்ரகாரங்களென்று வ்யாக்யானம். ॥ சு ॥

ஏறியபித்தினோடு-உந்மத்தமான உந்மாதத்தோடே, ப்ரவ்ருத்தமானஉந்மாதம் இருக்கச்செய்தேயும்என்றபடி. எல்லாவுலகு-ஸகலலோகங்களும், கண்ணன்படைப்பென்னும் - க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்ருஷ்டியென்றுசொல்லாநிற்கும். நீறு - பஸ்மத்தை, ஸர்வஸ்வத்தையாகிலும்என்றபடி. செவ்வே - ஸரளமாக, ஊர்த்வமாகவென்றபடி. இடக்காணில்-லலாடத்திலேயணிக்கக்கண்டாளாகில், ஆரேனும்சிலரையிவிசேஷம், நெடுமால் - ஸ்ரீமந்பக்கல் தீவ்யவ்யாமோஹத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, அடியாரென்று - தாஸரென்று, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. ஓடும் - அவர்களிருந்த இடத்திலே ஓடாநிற்கும். நாறுதுழாய்மலர்காணில்- ஸ்வாபரி

௲. - துழாய்மலர்காணி ஞாணன்கண்ணியீதென்னுங்* தேறியுந்
தேறு துமாயோன்றிறத்தினளேயித்திருவே* ॥எ॥

திருவுடைமன்னரைக் காணிற்றிருமாலைக் கண்டேனேயெ

ஆ—ஸாமான்யரான ராஜாக்களைக்கண்டால்ஸர்வேச்வரனைக் கண்டேனென்னும், அழகிய நீலவர்ணமான திருத்துழாயைக்கண்டால்ஏன்படும் படிசொல்லியென்னினி, தேறியுந்தேறு துமாயோன் திறமல்லத நியாளித்திருவென்கிறாள். ॥எ॥

(திருவுடை) ஸ்ரீமான்களான ராஜாக்களைக்காணில், ஸாவம விசேஷியான ஸ்ரீமத்பாவனது ஸ்ரியஃபதியான ஸர்வேச்வர னுக்கல்லதுகூடாது, ஆதலாலிவன் ஸ்ரியஃபதியேயென்று நிரூ யித்து திருமாலைக்கண்டேனேயென்னும். அழகிய நீலநிறங்கள்,

இ—ஸாமாந்யரான ஸாலவமான ஷட்விதமான காதலியைநாறுதுழாயி த்யாதியாலே சொல்லுகைக்குஸம்பந்தமுண்டோவென்ன அதுக்குத்தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதீயவஸ்தாதி என்படும் என்னும வனாலே) * * * * ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ஸகலஷத்ரியரானராஜாக்களை ஸ்ரியஃபதியான ஸர்வேச்வர னாகச்சொல்லுகைக்கு நிபந்தநமேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸாவமவிசேஷியானவித்யாதியால்) உருவுடையென்கிறதை யுரை க்கிறார் (அழகியவென்று) வண்ணங்களென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நீலநிறங்களித்யாதியால்) குவளைகள் - காயாம்பூக்கள், காயா

ம—யான காதலியினுடைய வாஷத்தைக்கண்டால்,ஈது, நார ணன்கண்ணியென்றும்- இது நாராயணனுடைய மாலையென்று சொல்லாநின்றாள், இத்திரு-இந்த ஸ்ரீயானவள், ஸ்ரீவிஷ்ணோஃஸ்ரீஃ என்னுமாப்போலே அவனுக்கு ஸம்பந்தமாயிருக்கிற இப்பிராட்டி யென்றபடி. தேறியும்-தெளிந்தபோதும், தேறுதும்- கலங்கினபோ தும் - மாயோன்திறத்தினளே - ஆச்சர்யபூதனான அவன்வி ஷயத்திலேயே பிரமாகின்றாள், ததேகநிஷ்டையாயிராநின்றா ளென்றபடி. * * * ॥எ॥

திருவுடை - ஸ்ரீமான்களான, மன்னரை - ராஜாக்களை, கா ணில், திருமாலைக்கண்டேனேயென்னும் - திருவிலிடத்திலேவ்யா மோஹத்தையுடையவனை ஸர்வேச்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்தேனே

மூ—ன்று* முருவுடைவண்ணங்கள்காணிலுலகளந்தானென்று
துள்ளும்* கருவுடைத்தேவில்களெல்லாங்கடல்வண்ணன்
கோயிலேயென்னும்* வெருவிலும்வீழ்விலுமோவாள்கண்

ஆ—குவளைகள், காயாமலர்கள், கடல், என்றும் இவைகளைக்காணிலுலகளந்தானென்று துள்ளும். கருவுடைத்தேவில்களெல்லாம் கடல்வண்ணன்கோயிலேயென்னும். அங்கேபோய்புக்கு அவனன்றியே ஒழிந்தவாறே ஏங்கிவிழும், பின்னையும் தவிராதே கண்ணன்கழல்கள் விரும்புமென்கிறாள். ॥அ॥

இ—மலர்கள் - ஸகலவிஷயங்கள், வெருவிலும்வீழ்விலுமென்கிற விடத்தில் ஹேதுகார்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்கேபோயித்யாதியால்) வெருவிலும்வீழ்விலுமோவாளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையும்தவிராதேயென்று) ॥அ॥

ஸ—யென்று சொல்லாநிற்கும். உருவுடை - ரூபவான்களான, ஸாரூப்யங்களானவென்றபடி. வண்ணங்கள் - வர்ணவிசிஷ்டபதார்த்தங்களை, அக்காரணவிசிஷ்ட நீலவர்ணவிசிஷ்டபதார்த்தங்களையென்றபடி. நீலமேகவர்ணமுடையாரிகளையென்கை. காணில், உலகளந்தானென்று துள்ளும் - த்ரிவிக்ரமனென்று ஸம்ஹ்ருஷ்டையாநிற்கும், நெஞ்சும் ஸௌலப்யஸௌசீல்யவிஷயமுமாகிற இவ்வளவு ஸாத்ருச்யத்தைக்கொண்டு தேவாதிகளை-ஸர்வவிஷயஸேஷமாக எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளைவைத்த த்ரிவிக்ரமனாக ஸம்ஹ்ருஷ்டைக்கிறாளென்றபடி. கருவுடை - கர்ப்பத்தையுடைத்தான, கரு - கர்ப்பம். உள்ளே ஏதேனுமொரு வஸ்துவிசேஷத்தையுடைத்தானவென்றபடி. தேவில்களெல்லாம் - தேவாலயங்களெல்லாவற்றையும், தேவு- தேவதை, இல் - க்ருஹம். கடல்வண்ணன்கோயிலேயென்னும் - கடலுக்கு ஸாத்ருச்யம்போலே ச்யாமளமான வர்ணத்தையுடையவனான க்ருஷ்ணனுடையகோயிலேயென்றுநிற்கும். வெருவிலும் - அஞ்சுகிறபோதும், வெருவுகை - அஞ்சுகை, அந்த தேவாலயங்களிலே புகுந்துபார்த்து அந்த வஸ்துவிசேஷங்கள் க்ருஷ்ணனன்றிக்கே ஒழியக்கண்டுதானேங்குகிறபோதும் என்றபடி. வீழ்விலும் - அத்தால்சோகித்து விழுகிறபோதும், ஓவாள் - ஓயாள், க்ருஷ்ணவிஷயநாபி நிவேசியாள், என்றபடி. கண்ணன்கழல்கள் - க்ருஷ்ணனுடைய அங்

மூ—ணன்கழல்கள்விரும்புமே* ॥௮॥

விரும்பிப்பகவரைக்காணில்வியலிடமுண்டானே யென்னுங்*
கரும்பெருமேகங்கள்காணிற் கண்ணனென்றேறப்பறக்கும்*

ஆ—(விரும்பி) ப்ரீதியுக்தமநஸ்கராய் ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டராய் ஸகலஸ
ம்ஸாரிகவிஷயங்களில் நிரபேக்ஷராயிருப்பாரைக் காணில்
ஸர்வவிஷயநிரபேக்ஷ்யம் எம்பெருமானுக்கல்லது கூடாதாக
லால் வியலிடமுண்டானேயென்று ஸாதரமாகச்சொல்லும், கரு
ம்பெருமேகங்கள் காணில் அடியேன்கண்ணனென்று தன்னு
டைய ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபமே சிறகாகக்கொண்டேறப்பறக்கும். தனக்
கெட்டாதொழிந்தவாறே தளரும். பின்னையும் ஶ்ரேயஸ்ஸம்பந்நராய்
ஸத்வஸ்தமான பக்தரைக்காணில் அடியேன் பிராணனென்று

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

இ— பகவரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரீ
தியுக்தராதியால்) ஸர்வஸ்வரூபமான பகவச்ச்ஶப்தம் ஸ்ருதி
ஸூத்திலே ஸந்ந்யாஸிஷு ப்ரயோகப்ரஸித்தமாகையால் யோகத்தாலே
ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டத்வத்தையும் ரூடியாலே ஸம்ஸாரிக விஷ
யவிரக்தத்வத்தையும் சொல்லுமென்று கருத்து. விரும்பியென்கிற
தையுரைக்கிறார் (ஸாதரமாகவென்று) பறக்குமென்பது பறப்
பாரைப்போலே ஸம்ப்ரமிக்குமென்றபடி. இங்கே ஸ்வரூபமாகு
ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தனக்கெட்டாதித்யாதியால்)
பெரும்புல என்கிறவிடத்தில் பெரும்ஶப்தத்தையுரைக்கிறார்
(ஸத்வஸ்தமானவென்று) ॥௯॥

ப—ணங்களை, விரும்பும் - ஆதரியாநிற்கிறாள். * * ௮॥

பகவரை - ஜ்ஞாநவான்களை, ஸந்ந்யாஸிகளையென்றபடி, கா
ணில் - கண்டால், விரும்பி - ஆதரித்து, வியல் - விஸ்தீர்ண
மான. வியல்ஶப்தம் விஸ்தீர்ணவாசி, இடம்-ப்ருதிவி, இடமென்று
ப்ருதிவிக்குப்பேர். உண்டானேயென்னும் - ஜடரத்திலே வ
யிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், கரும்
பெரு - கறுத்துப்பெரிதுகளான, மேகங்கள் - மேகங்களை, காணில்,
கண்ணனென்று - ஏறப்பறக்கும் - ஊர்த்த்வமாக ப்பறவாநிற்கும்,
பறக்குமாப்போலே ஸம்ப்ரமியாநிற்குமென்றபடி. பெரும்- ஸத்வ

மூ— பெரும்புலவானிரைகாணிற்பிரானுளனென்றுபின்செல்லு*
மரும்பெறற்பெண்ணினைமாயோனலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே
அயர்க்குஞ்சுற்றும்பற்றிநோக்கி யகலவேநீளைக்குக்கொ

ஆ— அவற்றின்பின்னே செல்லும். இப்படி என்னுடைய அரும் பெறற்பெண்ணினை மாயோன்றன்னையலற்றி யயர்க்கும்படி பண்ணுகின்றானென்கிறாள். ॥௬॥

(அயர்க்கும்) வ்யஸநாதிஶயத்தாலே யறிவழிந்துகிடக்கும், பின்னையும் நெடும்போதுகூட ஸ்வாபேக்ஷையாய்த் தன்னருகே வந்தானாகக்கருதிச் சுற்றும்பற்றிநோக்கி அருகுகாணாதொழிந்தவாறே யகலவே நீளைக்குக்கொள்ளும். உத்தரத்திலும காணா

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

இ— அயர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ய ஸநாதிஶயால்) வயர்க்குமென்கிறதையுரைக்கிறார்

ப— மான, புல - உஸ்த்ரீயமான, புலஸ்த்வம் உஸ்த்ரீயவாதி, ஆனிரை - பஶுவர்க்கம், காணில், பிரான் - இவைவயிறுநிறையும்படி மேய்த்து ரக்ஷிக்கும் உபகாரகனான க்ருஷ்ணன், உளனென்று - இந்தபஶுக்களுக்குள்ளே இருக்கிறானென்று, பின்செல்லும் - அவற்றின்பின்னேயே போகாநிற்கும், அரும்பெறல் - அருமையான பெறவையுடையவளான, பெறல் - ஜநநம், உபாஸகஸ்ஸாக்களைப் பண்ணியென்னாலே ஜநிதையானவென்றபடி. பெண்ணினை - பெண்ணை, பெண்ஸ்த்வத்தின்மேலே ஸ்வாமியாயின ஸ்த்ரீயம், மாயோன் - "ஶூரவஶ்ஶிம்கஸிஷ்யம்" என்றமாவிமார்படியே பெற்றவர்களைக் கைவிடப்பண்ணவல்ல ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன், அலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே - ஸ்வரவித்து மோஹிக்கும்படி பண்ணுகின்றானே, அயர்ப்பிக்கை - மோஹிப்பிக்கை. * * ॥௬॥

அயர்க்கும் - ஸ்தவஸ்தாவராயிகளையும் தத்தாவ்யங்களையும் காணவொண்ணாதபடி மோஹியாநிற்கும், சுற்றுப்பற்றிநோக்கி - மோஹந்தெளிந்தவாறே வளையவும் - குறித்துப்பார்த்து. இவ்வவஸ்தையிலவன்வாராதொழியானென்று சுற்றும்பார்க்கிறாளென்று கருத்து. அகலவே - விஸ்தாரமாக, வசகாரம் வாக்யவைபரீத்யார்த்தம், உத்தரவாக்யஸாபிதம் என்றபடி. நீளைக்கு - நீண்டபார்

மூ—ள்ளும்* வியர்க்குமழைக்கண்டுளும்பவெவ்வுயிர்க்கொள்ளு
மெய்சோரும்* பெயர்த்தும்கண்ணாவென்றுபேசும்பெரு
மானேவாவென்றுகூவு* மயற்பெருங்காதலென்பேதைக்
கென்செய்கேன்வல்வினையேனே* ॥ய॥

ஆ—தொழிந்தவாறேநீராயுருகும். மழைக்கண் துளும்பவெவ்வுயிர்க்கொள்ளும். மெய்சோரும். பின்னையுங்கண்ணாவென்று பேசும். பெருமானே வாராயென்று கூப்பிட்டழைக்கும். இப்படிகாதன் மையலேறின வென்பெண்பேதைக் கென்செய்கேன் பாவியென்ற

இ—(நீராயுருகுமென்று) பெயர்த்துமென்கிறதையுரைக்கிறார் (பின்னையுமென்று) * * * * ॥ய॥

ஸ—வையை,தீவஹ்ஸாஷமாய்ப்பார்க்குகையையென்றபடி. கொள்ளும்-ஸ்வீகரிக்கும்,வளையவும்பார்த்து அவனையருகேகாணுதொழிந்தவாறே உத்தரத்திலே வருகிறுனுக நினைந்து நெடும்போது உத்தரப்பாராநிற்குமென்றபடி. நீளுக்கென்கிறவிடத்தில் ளகாரரசுவமெ நகாரோத்யோணஹ்காரஉசாரமெளசு. வியர்க்கும் - உத்தரமுங்காணுதொழிந்தவாறே ஆக்ஷிபாலேவேர்க்கும், ஸ்விந்நையாகாநிற்குமென்றபடி.மழைக்கண்-மழைபோலேபெருகிற கண்ணீரானது, கண்ணென்று உக்ஷணயா கண்ணீரைக்காட்டுகிறது. துளும்ப - துளிக்க, விந்துவிந்துவாய் விழாநிற்கவென்றபடி. வெவ்வு-உஷ்ணமான, உயிர் - உச்ச்வாஸத்தை, கொள்ளும் - ஸ்வீகரிக்கும், உஷ்ணமாகமூச்சுவிடாநிற்க்குமென்றபடி. மெய்சோரும் - ஶரீரமெ ரிக்கமாட்டாதவளாகாநிற்கும், மெய் - ஶரீரம், சோருகை - ஸவஸனமாகை. பெயர்த்தும் - பின்னையும். கண்ணாவென்றுபேசும்-பெண்களுக்கு ஸஹஜஸ்ரகாரஸாஹஜ்ஞா க்ருஷ்ணாவென்று சொல்லாநிற்கும், பெருமானேவாவென்றுகூவும் - இந்த ஸௌஹார்த்தவாஹ்ருகஷத்தாலே அவன்வந்து நிற்கிறதாகத்தோன்றுகையாலே நாயனேவாராயென்றழையாநிற்கும், வல்வினையேன் - ஶ்ரேஷ்டவைபத்தையுடையவளானநான், மயல் - மோஹத்தைப் பண்ணக்கடவதான, பெரும் - பெரியதான, காதல் - ப்ரேமத்தையுடையவளான, என்பேதைக்கு - என்னுடையபாலிகைக்கு, என்செய்கேன் - என்னத்தைசெய்யக்கடவேன், மோஹியாதபடிபண்

மூ—வல்வினைதீர்க்குங் கண்ணனை வண்குருகூர்ச்சடகோபன்*
சொல்வினையாற்சொன்னபாட லாயிரத்துள்ளிவைபத்து*
நல்வினையென்று கற்பார்க ணலனுடைவைகுந்தநண்ணித்*
தொல்வினைதீர

ஆ—லற்றுகிறுள். ||௰||

(வல்வினைதீர்க்கும்) ஸ்ரீகஜேந்த்ர ஸர்வேஶ்வரோபேக்ஷ ஸஹாயனாய ஆஶ்ரிதஸுலபனாயிருந்த வெம்பெருமானைச் சொல்வினையாற்சொன்ன பாடலாயிரத்துள்ளிவைபத்தும் அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு கற்பார்கள் நலனுடைவைகுந்தநண்ணி

நிகமனம்.

இ—வல்வினைதீர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ராதியால்) கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸுலபனென்று) நல்வினையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநராய்க் கொண்டென்று) ||௧௧||

ம—ணவோ? அவனைவரப்பண்ணவோ? நானிவைகளை ஸஹிக்கவோ?என்றபடி. * * * ||௰||

வண் - ஔதார்யரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார், வல் - அதிப்ரபலங்களான, வினை - கர்மங்களை. தீர்க்கும் - நிவர்த்திப்பிக்குமவனான, கண்ணனை, க்ருஷ்ணனை, சொல்வினையால் - சொல்லிலைக்கும்ஸ்வபாவமான கர்மத்தாலே, சொல்லியல்லது தரிக்கவொட்டாத ஸக்திவேகத்தாலே யென்றபடி. வினை - கர்மம், இங்கே ஶாப்தகர்மரூபமான ஸக்தியைச்சொல்லுகிறது. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, பாடலாயிரத்துள் - ஸாஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், நல்வினையென்று - நல்லவ்ருத்தியென்று, ஸாத்விகாநுஷ்டானவ்ருத்தியென்று, அநந்யப்ரயோஜநராயென்று வ்யவஸாயம், கற்பார்கள் - அப்யஸிக்குமவர்கள், நலனுடை - ஸ்வாநுபவாநந்தத்தை யுடைத்தான, நலன் - ஆநந்தம், வைகுந்தம் - வைகுண்டத்தை, நண்ணி - கிட்டி, அடைந்தென்றபடி. தொல்வினை - அநாதிபாபங்கள், தீர - நிவ்ருத்தி

மூ—வெல்லாருந்தொழுதெழவீற்றிருப்பாரே ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—எல்லாருந்தொழுதெழ வீற்றிருப்பாரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ப—களான்வாறே, எல்லாரும் - நித்யஸூரிகளெல்லாரும், தொழுது - ப்ரவணராய் ஆச்ரயித்து, எழ - அந்த ஸந்தோஷத்தாலே எழும்படி, வீற்று - வீறுபெற்று, சேஷத்வகாஷ்டையைப்பெற்றென்றபடி. வீறு - உத்கர்ஷம், இருப்பாரே - புநராவ்ருத்தியன்றிக்கே வஸிப்பார்கள்; ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யஸம்பூர்ணாய ஸ்ரீமதே வேதாந்த ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மண்ணையிருந்து.)

ஸம்ருத்த்யா ஸௌக்யஸாராத் ஸௌக்யாத் ஜ்வலநஸஸிருசோர்வே
ஸம்பத்ஸ்தோத்ரஸ்தத்வஸம்பத் ந்ருத்யத்ஸ்வேஷு ஜோ
காதிஷ்வபி ப்ருதிவீக்ஷிப்தாதீயஸ்தாவேஸ: । ஸௌ
ஹார்த்தவிஷயவைசித்ர்யமவிமர்ஸம் ஸம்வேஸா
தேவோ விப்ரோஷ ஸ்வ்யேஸ்ஸ்தோ ஸ்வஸ்த்யஸ்ஸக்த
யயகீயா ஸேஷ்க்ருத்ய வீக்ஷ்யா விஸ்தரநா: ॥சஅ॥

(ஸம்ருத்த்யா:) மண்ணையிருந்தித்யாதி- ப்ருதிவியாலும் ஆகாசத்தாலும், (ஸாராத்யா:) பிரான்கிடக்குமித்யாதி - ஸமுத்ரத்தாலும் ஸூர்யனாலும், (ஜ்வலநஸஸிருசோ:) அறியும்செந்தீயைத் தழுவி ஐ த்யாதி - ஒன்றியதிங்களையித்யாதி - சிவந்தசூர்யனாலும், குளிர்ந்தகாற்றாலும், சந்த்ரனாலும், ஸம்பத்தாலும், ஸங்கீதத்தாலும், (ஸ்தோத்ரஸ்தத்வஸம்பத:) கோமளவான்கன்றையித்யாதி - ஸங்கீதங்களான ஸ்தோத்ரங்களாலும், ஸம்பத்தாலும், (ந்ருத்யத்ஸ்வேஷு) கூத்தர் குடமெடுத்தாடிலித்யாதி - குடக்கூத்தாடுகிற கோபாலர்களாலும்; குழலோசையாலும், இடைச்சிகள்கையில் நவநீதத்தாலும், (லோகாதிஷு:) எல்லாவுலகுங்கண்ணன்படைப்பென்னுமித்யாதி- லோகங்களாலும்,

ஆ— தா-ஸாம்ய-வார்த்யாராலும், தாத்விக-ரத்தாலும், (வ்யதிவீக்ஷிதீ:) திருவுடைமன்னரைக்காணில் இத்யாதி- ஸ்ரீமான்களான ராஜாக்களாலும், வர்திமைகளெழுதியிருக்கிற வித்ருத்தாலும், தேவதேச்சை யுளேயுடைத்தாயிருக்கிற ஆலயங்களாலும், (ஆத்யோபாதேவ:) விநம்பிப்பக்வரைக்காணில் இத்யாதி — விஷய விரக்தராய் ஜ்ஞானாதிகரான ஸாதுக்களாலும், நீலமேவங்க ளாலும், ஹோமஸாதனங்களாலும், (ஸமதேஹ்யஸ்வபதேமே ரவிசஹணமேணா:) பெயர்த்தும் கண்ணாவென்றுபேச்மி த்யாதி - ஸ்வாதிஷ்வ ஸம்ஸ்ஸமஸ்ம்ஸ் வாஸ்த்வ காரணாத்யாதிகளா லும், இப்படி ஸ்வகீயங்களாயும் ஸ்வஸம்பந்திகளாயுமிருக்கிற வ ஸ்துக்களாலே வண்டுவரைப்பெருமாள் விபூஷிதஸமயத்திலே, ஆஸ்ரிதரை உஜ்ஜீவிப்பியாநிற்பரென்று "மண்ணையிருந்துதுழாவி" என்கிற ஸ்லோகத்திலே மாறனருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ஸ்ரீ அ

ஸ்ரீமதே ஸடகோபாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாம்பத்தில் நாலாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந் திருவாய்மொழி.

ஆ—(வீற்றிருந்து) ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் ஸகலஹேயப்ரத்யநீக ப்ரியாஸக்தாஸீநனாய் ஸேஷஸேஷாஸனவேநதேயஸேவ்யன் ஆத்ய

ஐந்தாந் திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வ்யஸநப்பட்டவிவரித்திருவாய்மொழியிலே இனி யென்ன குறையெழுமையுமென்றும், அரியதுண்டோ வெனக்கே ன்றும், என்னகுறை நமக்கென்றும், இப்படி ஹ்ருஷ்டராய்ப்பேசு கை ஸம்பந்தமன்றோ? எம்பெருமானைக்கவிபாடப்பெற்று நான் க்ருதார்த்தனானேனென்று சன்மப்பலபலவிலே சொன்ன ஸம்ப த்தையே சொல்லுகையாலே இத்திருவாய்மொழி வாநரஸங்க்ய மாகாதோ?வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதி யால்) இவருக்குக்கோவைவாயாளிலே பிறந்தநிரவயிகஸ்ரீகியர் ஸ்து ஸாத்விக்கைக்காச்விவரை விபூஷித்துநின்ற ஸவெப்ஸ்

ஆ—ஸம்ஶ்லிஷ்ட ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருந்த வெம்பெருமானை அவனுடைய நிரவதிககாருண்யத்தாலே கண்களாலேகண்டு கைகளாரத்தொழுது வாயாலே திருவாய்மொழிபாடப்பெற்ற வெனக்கினியென்ன குறையுண்டென்கிறார். ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே திருவனந்தாழ்வான்மேலேதன்னுடைய ஸர்வலோகாதிராஜ்யமெல்லாம்

இ—னிவருக்கந்தஸ்ஸுக்யெல்லாம்ஜீர்ணமாய்ப்போயினும்தன்னை ஸர்வஜ்ஞமாக ஸூசிக்கைக்கஸர்வாம்படி இவர் மண்ணையிருந்து துழாவியிலே விடாய்த்தவாறே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே தான் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு ஸர்வஜ்ஞராய்ப்பேசுகிறாரென்று கருத்து. சன்மம்பலபலவைப்போலன்றிக்கே இத்திருவாய்மொழியானது ஸ்ரீவைகுண்டநாயன் விஷயமாகையாலு மவனைக்கண்ணாலே காண்கையாலும் எம்பெருமானைக் கவிபாடுகையாலே க்ருதார்த்தனானே னென்றங்கு சொன்ன விவ்வளவன்றிக்கே ஸமஸ்தகார்யங்களெல்லாத்தாலு மவனை யநுபவித்து க்ருதார்த்தனானேனென்றிங்கு சொல்லுகிறதாகையாலும் புநருக்தி யில்லையென்றதாயிற்று. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு க்ருதக்ருத்யதாவாதகங்கள மென்கிற ஸம்பந்நம் ஸூசிதமாக்கு மென்றதாய்த்து. பரமபதநாதன் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வகாரணகர் "ஸர்வபலப்ரதர் ஸம்பத்வாதி ஸ்வசத்யாதிரஸ்வ ஸ்வாபாவிகோத்ர" என்று ஸ்ரீஸாரஷ்யத்திலே அருளிச்செய்தபடியே ஸர்வஜ்ஞனான பரமபுருஷனுமுட்பட ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்கண்டால் ஆழ்வார் ஸ்ரீவைகுண்டநாயனைக் காணக்குறையில்லையிறே; அவனுடைய காருண்யத்தாலே கண்டென்று வாமோனும் கண்ணாலேகண்டேனென்றேபொருள். ஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொன்னதாகவுமாம். *

* முதற்பாட்டு.

வீற்றிருந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டே த்ருதீயால்) இன்னஸ்தானத்திலே என்றுவிசேஷியாதே வீற்றிருந்தென்று ஸாமாந்யமாகச்சொன்னாலும் பரமபுருஷனுக்கு அஸாதாரணமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருப்பே தோற்றுமென்று கருத்து. ஏழுலகுந்தனிக்கோல் செல்லவென்கிறதற்குத்

மூ— வீற்றிருந்தேழுலகுந்தனிக்கோல்செல்லவீவில்சீர்* ஆற்றல்
மிக்காளுமம்மானைவெம்மாபிளந்தான்றன்னைப்* போற்றியே

ஆ— தோன்றும்படி யிருந்தருளி ஸ்வஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேஶ
ஸத்தாலே நியாமகத்வ ஸௌஶீல்யாதிகனாய், நிரவதிகாதிஶய
ஸௌந்தர்ய கல்யாண குணவிஶிஷ்டனாய், இப்படி விபூதிகுண
னாயிருக்கச்செய்தே ஸமாஶ்ரிதஸுலபனாய், ஸ்ரீகேஶிஹந்தா

இ— ஸாம்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்ப ஸ்யாதியால்) வீவில்சீ
ரென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிரதிஶய ஸ்வாதியால்) ஆற்றல்
மிக்காளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி
விபூதிகுணஸ்யாதியால்) வெம்மாபிளந்தான்றன்னை யென்
கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யத்தை ஸூசிக்கிற ஸ்வபாவத்தை அருளிச்செய்
கிறார் (ஸ்ரீகேஶிஹந்தா ஸ்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்ய

பத— வீற்று - வீறுதோன்றி, ஸர்வேஶ்வர ஸர்வநியந்த்ருத்வா
திகளாலே உத்கர்ஷம்தோற்றும்படியாய்க்கொண்டென்றபடி. வீறு-
வ்யாவ்ருத்தி, இங்கே உத்கர்ஷாவஹ வ்யாவ்ருத்திவிவக்ஷிதை. இருந்
து - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே இருந்து, எழு
லகும் - த்ரிகுணாத்மகமான ஸப்தலோகங்களும் ஸுஜ்ஞானவ்யவஹார
விஷய வேதநங்களும் பஞ்சஸூக்த நித்யாவிபூதிவிஷய வேதநரு
மாகிற ஸப்தவிய லோகங்களிலும், லோக்யந்தேலோகா: என்று
வ்யுத்பத்தியான லோகஶப்தத்துக்கு வாச்யமாய்க்கொண்டிங்கே
உலகு ஶப்தம் ப்ரமாணவிஶேஷவாசகமாம், ஆக உபய விபூதி
யிலுமென்றதாயிற்று. தனிக்கோல்செலல - அத்விதீயமான செ
ங்கோல் நடக்கும்படி. செங்கோலாவது- ஆஜ்ஞாசக்ரம். வீவில்-
நாஶரஹிதங்களான, அப்ரதிஹதங்களான என்றபடி. வீவு -
நாஶம், சீர் - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களை யுடையவனான, ஆற்றல்
மிக்கு - க்ஷமையதிகமாய், ஆளும் - லோகங்களையாளும் ஸ்வாமி
யான, ஸர்வ ரக்ஷணம்பண்ணுகைக்காகவே ஸர்வத்ர வர்த்திக்கிறவனாய் "லோகாநாம் வஶவர்த்தினம்" என்கிறபடியே விதேயராயிருக்கக்கொ
ண்டு லோகங்களை ஆளும் ஸ்வாமியான என்றபடி. ஆற்றல் - க்ஷ
மையும் ஸாமர்த்யமும். அம்மானை - ஸ்வாமியான, வெம்மா - உக்ர
மான அஶ்வத்தை, வெம் - உக்ரம். மா - அஶ்வம், கேஶியையென்றபடி.

மூ— ன்றேகைகளாரத்தொழுதுசொன்மாலைக*ளேற்றநோற்றே
ற்கினியென்னகுறையெழுமையுமே* ॥௧॥

மையகண்ணாண்மலர்மேலுறைவாளுறைமார்பினன்* செய்ய

ஆ— ஶ்ரீமானான ஸ்வாமி ஸ்ரீதேவிநாச்சியாருடனே, ஸ்ரீ கவிராயர்
ஸ்வாமிகைஸ்ஸ்ரயமுடையருந்தவெம்பெருமானைத்திருப்பல்லாண்டு
பாடிக்கொண்டு என்கைகளினுடைய விடாயெல்லாம் தீரும்
படிதொழுது திருவாய்மொழிபாடுகைக்கு ஸாஹஸம்பண்ணினேன்,
எனக்கினியொருநாளு மொருகுறையில்லையென்கிறார். ॥௧॥

இ—மருளிச்செய்கிறார்(ஸ்ரீ கவிராயர் ஸ்ரீஸூக்தியால்) போற்றியெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பல்லாண்டிஸூக்தி
யால்) சொல்மாலைகளேத்த நோற்றேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழிஸூக்தியால்) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ சொல்லுகிறவர்களுக்கு ஆகாரமும் வ்யாகரணமு

மூ—பிளந்தான்தன்னை-"நிவாதவியாஸந்நம:" என்னும்படி பி
ளந்தவனை க்ருஷ்ணனை, போற்றியென்றே-போற்றிபோற்றியென்றிப்
படியேசொல்லி, போற்றியென்றுஆசீர்வதத்திலே மங்களாசாஸந
மும். கைகளாரத்தொழுது - ஸ்பஷ்டம். சொல்மாலைகள் - ஸூக்தி
களாகிறமாலைகளை, சொன்மாலையென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய
மகாரமென்ற னகாராதேஶ:. ஏத்த- அவன் ஸ்ரீவஸ்லே ஏற்று
கைக்கு "தாஸஸ்ய ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸ்ய க்ருஹாதி," என்கிறப
டியே அவன் ஸ்ரீவத்ஸமுஹிக்கும்படி ஸமர்ப்பிக்கைக்கென்றபடி.
நோற்றேற்கு-ஸாஹஸம்பண்ணினவெனக்கு, நோற்கை - ஸாக்ஷாத்ம்
பண்ணுகை. இனி-உத்தரம், எழுமையும்- ஸப்தஜந்மங்களிலும்,
உத்தரகாலமெல்லாமென்றபடி. என்னகுறை - ஒருகுறையுமில்லை
என்றபடி. * * * ॥௨॥

மையகண்ணாள் - கவியிலக்ஷணையான, மை - கறுப்பு, மை
யையுடையது மையது, மையகண்ணாளென்று ஸம்போதனம்,
மலர்மேல் - பத்மத்தின் மேலே, உறைவாள் - வஸிக்கிறவள்,
பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரென்றபடி, உறை-வஸிக்கிற,
மார்பினன் - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனை, செய்ய-ஶ்ரீமணங்களான,

மூ — கோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான்றன்னை*
மொய்யசொல்லாலிசைமாலைகளேத்தி யுள்ளப்பெற்றேன்*
வெய்யநோய்கண்முழுதும் வியன்ஞாலத்துவீயவே* ॥ உ ॥

ஆ — (மையகண்ணாள்) இப்படி ஸம்ஶ்லேஷகாயிராஜ்யத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு ஶ்லேஷஸ்வபாவங்களிலே விஶ்லேஷம் வாராவதொழியாயிருந்த பெரியபிராட்டியாரோடே கூட வாஸஞ்செய், தக்ஷஸம்ஶ்லேஷஜநித நிரதிஶயஸௌந்தர்யாலே செய்யகோலத்தடங்கண்ணனாய், தந்தேவதைப் விஷயமாந ப்ரஸாதாஸம்பூர்ண திவ்யவாஹித வசிவரகனாயிருந்த வெம்பெருமானை, என்னுடைய வெய்யநோய்கள் முழுதுமிந்த வந்தக்ருத்யிலே யிருக்கச்செய்தே வீயும்படி, அழகிய சொல்லாலே

இ — விதத்தாலே வேதாந்தநமஸ்காரமிதிஶ்ரியாஸஹாவநேவாமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியிதிஹாஸியால்) அதில் மையகண்ணாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶேஷதாஹியால்) விண்ணோர் பெருமானென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸந்தேஹதாஹியால்) மொய்யஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவென்று) ॥ உ ॥

ஈ — கோல - ரஜதங்களான, தடம் - விஶாலங்களான. கண்ணன் - நயநங்களை யுடையவனுன, கண்ணை யுடையவன் கண்ணன், விண்ணோர்பெருமான்றன்னை - நித்யஸூரிநாயனை, இதுக்கேத்தி என்கிறதோடே ஸம்பந்தம், வெய்ய - க்ரூரங்களான, நோய்கள் முழுதும் - க்லேஶங்களெல்லாம், என்னுடைய ஜந்மவிஶேஷாதிகளெல்லா மென்றபடி. வியன் - விஸ்மயநீயமான, ஸம்வேஶ்வரன் தான் வந்தவதரித்தாலும் “ராஜ்யாத்புரோஸ்மா வநேவாஸ ஶீதாகஷ்ட ஸஹோதாஹிஜ:” என்கிறபடியே அவனையுங்கூட க்லேஶப்படுத்தும்படி, விஸ்மயநீயமான வென்றபடி. ஞாலத்து - ஸம்ஸாரியிலே வீய - நஶிக்கும்படி, இப்படிப்பட்ட ஸம்ஸாரியிலேயிருக்கச்செய்தேதானே க்லேஶங்களெல்லாம் நஶிக்கும்படி யென்கை, மொய்ய - நிபிடங்களான, ஸாம்ஶிஷ்டஸந்நிவேஶங்களான வென்றபடி. சொல்லால் - ஸூக்திகளாலே, இசை மாலைகள் - ஸ்ரமெங்கள் போலே ஸுதியோக்யங்களான ஸாநங்களைக்கொண்டு, இசை - மாநம், ஏத்தி -

மூ—வீவிலின்பமிகவெல்லைநிகழ்ந்தநம்மச்சுதன்* வீவில்சீரன்
ஆ—யிசைமாலைகளேத்தியுள்ளப்பெற்றேனென்கிறார். ।உ॥

(வீவிலின்பம்) ஸ்ரீபதித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய ஸௌந்
தர்ய்யாதிஸமஸ்தகல்யாணகுணவிசிஷ்டனாய், ஸர்வேச்வரனாய் மஹா
மஹிஷி மஹிஷ அநந்தாத்யபரிமித நித்யஸூரிஸேவ்ய
ரநவரத ஸம்ஸேவ்யமானனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய், லக்ஷ்
மீபூநீளா நாயகனுமாயிருந்த தன்னைத்தானநுபவித்ததினாலே த
னக்குவந்த நிரவதிகாநந்தமும் தன்னைத்திருவாய்மொழிபாடுகையா

* மூன்றாம்பாட்டு *

இ— அச்சுதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ
பதித்வத்தாலே) வீவில்சீரனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யாதிகுணங்களாலே) மலர்க்க
ண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்ய
த்தாலே) இது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஸ்ரீஸர்வம்,
விண்ணோர்பெருமான்றன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனென்கையால்) ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் நிரவதி
காநந்தமென்னுமளவாலே) வீவிலின்பமிகவென்று ஆநந்
தாதிக்யத்தைச்சொல்லுகிறதானாலும் ஸாகாரணவிசேஷத்தாலே
ஸ்ரீவைகுண்டநாயனான தன்னைத்தானநுபவிக்கையாலே தன
க்குவந்த ஆநந்தமிங்கே விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. இசைமாலை
களேத்தியேவ என்கிறதினர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (தன்னைப்
பாடியால்) மேவிவீவிலின்பவெல்லை நிகழ்ந்தனனென்று தா
ரூபவாக்யத்துக்கநுபமாக்கி வீவிலின்பமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஸ—ந்தோஷித்து,உள்ளப்பெற்றேன்-த்யானிக்கப்பெற்றேன்.க்ருதா
ர்த்தனானேனென்றபடி. உள்ளுகை - த்யானிக்கை. ।உ॥

வீவில் - நாசரஹிதமான, இன்பம் - ஆநந்தத்தையுடைய,
மிகஎல்லை-மிக்கவெல்லையிலே, அதிசயித ஸீமையிலேயென்றபடி.
நிகழ்ந்த - வர்த்தியாநின்றவனான, ஆநந்தவல்லியில் சொன்னபடியே
ஸர்வாதிசயிதாநந்தவானானவனென்றபடி. நம்மச்சுதன் - ஸ்வ
கீயனுமாச்ரிதவத்ஸலனான, வீவில்சீரன்- நாசரஹிதகல்யாணகு

சூ—மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்றன்னை* வீவில்கால மிசைமாலைகளேத்திமேவப்பெற்றேன்* வீவிலின்பமிகவெல்லை நிகழ்ந்தனன்மேவியே* ॥௪॥

மேவிநின்றுதொழுவார் வினைபோகமேவும்பிரான்* தூவியம்

ஆ— லெனக்குவந்த ஆநந்தமுமானால், இதிலேஸஹஸ்ராம்ஶத்துக்குப்போருமோவதென்கிறார். ॥௪॥

(மேவிநின்று) கீழ்ச்சொன்னவிண்ணோராகிறார்பெரியதிருவடி-

இ—மருளிச்செய்கிறார்(எனக்குவந்தவித்ருஷியால்)தனக்குவந்த நிரவதிகாநந்தமு மெனக்குவந்த வாநந்தமுமானாலென்றது தன்னுடைய ஆநந்தத்தையு மென்னுடைய ஆநந்தத்தையும் நிரூபித்தாலென்றபடி. மிகவெல்லைநிகழ்ந்தன னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலேஸஹஸ்ரத்ருஷியால்) வ்ருத்திஶயத்தாலே அதிவாதம்பண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. ॥௪॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

அதிவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்-

ப—ஸாரஸ்யமான, மலர்க்கண்ணன்-பத்மநேத்ரனை, விண்ணோர் பெருமான்றன்னை - நித்யஸூரிநாயகனை; வீவில்காலம்- முடிவில்லாத காலமெல்லாம், இசைமாலைகள்- மாலைபோலேயிருக்கிற கானங்களாலே, ஏத்தி - ஸ்துதித்து, மேவப்பெற்றேன், கிட்டப்பெற்றேன், மேவி - இப்படிகிட்டி, வீவிலின்பம் - நாஶரஹிதமான ஆநந்தத்தினுடைய, மிகவெல்லை - அதிஶயிதமான ஸீமையிலே, நிகழ்ந்தனன் - வர்த்தியாநின்றேன், நிகழ்கை-வர்த்திக்கை, ஸர்வாநந்தாதிஶயிதமான ஆநந்தஸீமையிலே வர்த்தியாநின்றேனென்றபடி. * * * ॥௪॥

தூவியம்புள்ளுடையான் - தூவி - பக்ஷம், அம் - ஸுந்தரம், தூவியம்புள்ளென்றது - ஶ்யேநோவிஸஜாஸ:, பக்ஷயுக்தஸுந்தரபக்ஷியையுடையவனை, ஸ்ருதிகாந்தவ்யக்தீபூதிஸஹ வஹநஶயநாஸந பக்ஷராஜியாய் ஸுந்தரமான தார்க்ஷ்யனை வாஹநமாகவுடையவனை யென்றபடி. அடலாழி - பராக்ரமஶாலிசக்ரனை, அடல் - பராக்ரமம், அம்மான்றன்னை - ஸ்வாமியானவனை, மேவிநின்று - ஸம்ஶ்லேஷித்துநின்று, அநந்ய

மூ—புள்ளுடையா னடலாழியம்மான்றன்னை* நாவியலாலிசை மாலைகளேத் திநண்ணப்பெற்றேன்* ஆவியென்னாவியை யானறியேன்செய்தவாற்றையே* ||௪||

ஆ— திருவாழி, திருச்சங்கு, திருவனந்தாழ்வான், ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான்முதலான திவ்யஸூரிகள். அந்தத்திவ்யஸூரிகளாலே பரிசர்யமாண சரணாரவிந்தயுகளனாய் ஸகலமனுஜநயநவிஷயதாங்கதனான ஸர்வஸுலபனாய், ஸகலஸம்ஶ்லேஷஸஹனாயிருந்த வெம்பெருமானைத் திருவாய்மொழிபாடிக்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றேன், க்ருதஜ்ஞக்ருதக்ருத்யனானென்னை யிப்படி விஷயீகரித்தருளுவதே? ஒருவனுடைய ஸௌஶீல்யத்தையிருக்கும்படியே? யிதுவென்கிறார். ||௪||

இ—(சொன்னவித்யாதியால்) அம்புள் ஆழி யென்றது உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே திருச்சங்கித்யாத்யுக்தி: அம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தத்திவ்யேத்யாதியால்) ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) சரமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதஜ்ஞேத்யாதியால்) ||௪||

ப—ஸஹபோஜநராய்க்கலந்து என்றபடி. தொழுவார் - ஸேவிக்கிற ஜநங்களுடைய, வினைபோக - கர்மங்கள் நசிக்கும்படி. மேவும் - ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனை, பிரான் - உபகாரகனை, நாவியலால் - ஜிஹ்வாவ்யாபாரத்தாலே, நா - நாக்கு, இயல் - வ்யாபாரம், யத்நவிஶேஷப்ரயாஸமன்றிக்கே ஜிஹ்வாவ்யாபாரமாத்ரத்தாலே என்றபடி. இசைமாலைகள் - ராகம்போலே ஹ்ருத்யங்களான கானங்களாலே, இது ஸ்வத்ருதீயாகம்வசம், ஏத்தி - ஸ்துதித்து, நண்ணப்பெற்றேன் - கிட்டப்பெற்றேன், ஸமாஶ்லேஷிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. ஆவி - ஸர்வாந்தராத்மாவான பரமபுருஷன், என்னாவியை - ஜீவாத்மாவை, ஜீவஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. செய்தவாற்றை - செய்த ப்ரகாரத்தை, ஆறு - ப்ரகாரம், தன்னை ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி யென்னைப்பண்ணின ப்ரகாரத்தை யென்றபடி. யானறியேன் - ஸர்வம்வியமென்று நான் உரிசெதி

மூ—ஆற்றநல்லவகைகாட்டுமம்மானையமரர்த* மேற்றையெல்லா
ப்பொருளும்விரித்தானை யெம்மான்றன்னை* மாற்றமாலைபுனை
ந்தேத்திநாளுமகிழ்வெய்தினேன்* காற்றின்முன்னங்கடுகி

ஆ—(ஆற்றநல்ல) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், ஸர்வேஶ்வர
னாய், ஸஜாதீயவ்யாஜத்தாலே ஸகலபதார்த்தங்களுக்
கும் ஸகலவேதார்த்த ப்ரகாசகனுமிருந்த தன்னை யெனக்கு
ஸாதிக்கஸாதிக்கக் காட்டித்தந்தருளினான். நானுமவனைக்கண்டு
காற்றின்முன்னங்கடுகி வினைநோய்கள்கரியும்படி திருவாய்மொ

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ—அமரர்தமேற்றை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) எல்லாப்பொருளும் விரித்தானை
யென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வேஶ்வரேத்யாதியால்) எல்லாப்பொருளும் விரித்தானையென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஜாதீயேத்யாதியால்)
ஆற்றவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாதிக்க ஸாதிக்கவென்று)
நல்லவகைகாட்டுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(காட்டித்தந்தருளினனென்று) மாற்றம்மாலைபுனைந்தேத்தி யென்
கிறதையுரைக்கிறார் (திருவாய்மொழிபாடியென்று) ॥ ௫ ॥

ப—த்தறியமாட்டேனென்றபடி. ॥ ௪ ॥

அமரர்தம் - அமரர்க்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. தம்
மென்றது ஸாந்நித்யம், ஏற்றை - ஶேஷியானவனை, ஏறு - ஶேஷி, ஸ்
வாமியான வென்றபடி. எல்லாப்பொருளும் - ஸகலார்த்தங்களை
யும், விரித்தானை - ஸ்ரீகீதையாலே விஶதீகரித்துபதேசித்தவனை;
எம்மான்தன்னை, அம்மாவத்தாலேயெனக்குபகாரகனை, ஆற்ற-
பொறுக்க; ஆறுகை - பொறுக்கை, ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிவிதானமும்
ஸாதிக்க ஸாதிக்கவென்றபடி. நல்லவகை - பூர்வங்களான
காரணங்களை கல்யாணகுணாதிகளையென்றபடி. காட்டுமம்மானை -
எனக்குகாட்டாநிற்கிற ஸ்வாமியை, இதுக்கேத்தியென்கிறதோடே
சேயும், வினை - பாபங்களும்; நோய்கள் - வ்யாதிகளும், ராகத்வேஷா
திகளென்றபடி. காற்றின்முன்னம் - ஸீவஹாதியானகாற்றிற்காட்டி
லும் முற்பட; கடுகி - ஓடிப்போய்; கரிய - உருக்களாம்படி, மாற்

மூ — வினைநோய்கள்கரியவே* ௫॥

கரியமேனிமிசைவெளியநீறுசிறிதேயிடும்* பெரியகோலத்
தடங்கண்ணன்விண்ணோர்பெருமான்றன்னை* யுரியசொல்
லாலிசைமாலைகளேத்தியுள்ளப்பெற்றேற்* கரியதுண்டோ

ஆ—ழிபாடி நாளும்மகிழ்வெய்தினேனென்கிறார். ॥௬॥

(கரியமேனி) நீலமேகசியாமளமான திருமேனியின் மேலே அழகுக்கு மேலே வெண்மையான நீற்றைச் சிறிது இடும் ... பெரியகோலமாயிருப்பதொரு தாமரைத்தடாகம்போலே யிருந்த திருக்கண்களையுடையனாய், அவ்வழகாலே விண்ணோர்பெருமானாயிருந்த வெம்பெருமானை, அவனுக்குச் சதுசமான சொற்களாலே இசைமாலை

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ— கரியமேனி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலமேகம்போல்) வெளியநீறுசிறிதேயிடு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யாபரணமென்போல்) தடமென்கிறதையுரைக்கிறார் (தடாகஸமானத்தாலே) உரியவென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவனுக்குச்சதுசமானவென்று) ॥௬॥

ப— மாலை - ஸமூஹங்களை, மாற்றும் - ஸமூஹம், புனைந்து - ரசித்து. ஏத்தி - ஸ்தோத்திரித்து, நாளும் - ஸர்வகாலமும், மகிழ்வு - ஆநந்தத்தை, எய்தினேன் - அடைந்தேன். * ॥௫॥

கரிய - நீலமான, மேனிமிசை - திருமேனியின்மேலே, ஸாத்விகமான திருமேனியினுடைய வழகுக்குமேலேயென்றபடி. வெளியநீறு - ஸ்வச்சமான வஸ்த்ரத்தை, சுபச்சந்தனத்தையென்றபடி. சிறிதேயிடும் - திருமேனிக்கு ஸாபேக்ஷமாம்படி ஸமமாகச்சாற்றிக்கொண்டிருக்குமவனை, பெரிய விஸாலமான, கோல - ரமணீயமான, தடங்கண்ணன் - தடாக ஸத்ருசமயிரவிந்தனை, தடம் - தடாகம், விண்ணோர்பெருமான்றன்னை - நித்யஸூரிநாயகனை, இதுக்கு ஏற்றி என்கிறதோடே அந்வயம். உரிய - உசிதங்களான, அவனுக்குசிதங்களானவென்றபடி. உரியது - உசிதம், உரியச்சொல்லாலென்று ... சொல்லால்-ஸூக்திகளால், இசைமாலைகள் - மாலைகள் ... ளான மாதங்களாலே, ஏற்றி-ஸ்தோத்திரித்து, உள்ளப்பெற்றேற்கு

மூ—வெனக்கின்றுதொட்டுமினியென்றுமே* ॥ கூ ॥
என்றுமொன்றாகியொத்தாருமிக்கார்களுந்தன்றனக்* கின்றி
நின்றானையெல்லாவுலகுமுடையான்றன்னைக்* குன்றமொ

உரை—களைத்தியுள்ளப்பெற்ற வெனக்கின்றுதொட்டு மினியென்று மரியதுண்டோ? வென்கிறார். ॥ கூ ॥

(என்றுமொன்றாகி) ஸர்வகாலமும் ஏகப்ரகாரமாக நிர ஸாமாப்யதிகளும் ஸர்வேச்வரனும் ப்ரகாரணிக ளுமிருந்த வெம்பெருமானைத் திருவாய்மொழிபாடுகைக்கு அவ னுடைய நிர்ப்பாத்ருத்வயாகிற ஔதார்யத்தை யுடை.

✻ ஏழாம்பாட்டு. ✻

இ—குன்றமொன்றால் மழைகாத்தபிரானை யென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்களையென்று) விதியெய் தினமென்றது எற்றினோ ந்தோற்றென்று முதற்பாட்டில் சொன்னத் தைக்கொண்டு வ்யாஜமன்றோ வென்ன அங்கு ஸஹகாரி யைத்தான ஸாக்ஷாத்கத்தைச்சொன்னார். இங்கே நிர்ஹேதுக தான ஸௌலப்யத்தையைச்சொல்லுகிறாரென்று நினைத்தரு ளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவிக்ரஹியால்) ॥ எ ॥

பத— ஈநாஸ்விக்கப்பெற்றவனுன, எனக்கு, உள்ளுகை - ஓந ஸாநாஸ்விக்கை, இன்றுதொட்டும் - இன்றுதொடங்கி, இனியெ ன்றும் - இதுக்கு மேற்காலமெல்லாம், அரியதுண்டோ - அஸா த்யமுண்டோ - ஓூவுலபமுண்டோ வென்றபடி. ॥ கூ ॥

என்றும் - ஸர்வகாலமும், ஒன்றாகி - ஏகப்ரகாரமாய், தன்றனக்கு - தானுனதனக்கு, ஸாஸாமாஸாநகாரவிசிஷ்டனான தனக்கென்றபடி. அதாவது—நிரதிசயவைஶ்வர்யவிசிஷ்டனான தனக்கென்கை. ஒத்தாரும்—ஸமரும், மிக்கார்களும்-அதிகர்களும், இன்றிநின்றானை - இல்லாமல்நின்றவனுன, லோகத்திலே உத்க்ருஷ்டரான ராஜாதிகளுக்கு காலதேசஉ.ந ஸமாதிகருண்டாகிறாப் போலன்றிக்கே ஸர்வகாலமும் ஏகப்ரகாரமாக ஸமாதிகரஹிதனுனவென்று பாவம். எல்லாவுலகுமுடையான்றன்னை - ஸமஸ்தலோகங்களையுமுடையவனுன,குன்றமொன்றால் - ஒருகோவ

மூ—ன்றுன்மழைகாத்தபிரானைச்சொன்மாலைக*ணன்றுசூட்டும்
விதியெய்தினமென்னகுறைநமக்கே* ॥௭॥
நமக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனை ஞாலத்தார்*
தமக்கும்வானத்தவர்க்கும்

ஆ—யோமா, ஹேம், இனிநமக்கென்னகுறையுண்டென்கிறார். ॥௭॥
(நமக்கும்) இன்றுதன்திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தநமக்கும் பெரியபிராட்டியாருமானல் பெரியபிராட்டியார்பக்கலிற் காட்டிலும் நம்பக்கல் வ்யாமோஹனாய் அநாஶ்ரிதரான தேவர்களுக்கும் உதா

* எட்டாம்பாட்டு. *

இ— ஆஶ்ரயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றுதன்திருவடியிலாஶ்ரித வ்யாமோஹனென்னுமளவாலே) நமக்குமென்று முற்பட நிர்தேஶிக்கையாலே பூவின்மிசைநங்கையிற் காட்டில் நம்பக்கலவனுக்காதராதிஶயம் த்யோதிதமாகிறதென்று கருத்து. "ஸ்வயிகிஞ்சித்ஸமேவஞ்ச கிங்காரணமேவஸ்தயாளு" ஐதிஹ்யாதிகளிங்கே அநுஸந்தேயங்கள். த்விதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாஶ்ரிதேதத்யாதிபால்)பெருமானென்றது.

மூ— ததாலே, ஶௌர்யவீர்த்தாலேஎன்றபடி. மழைகாத்தபிரானை- அதிவ்ருஷ்டியை நிவாரணம்பண்ணின உபகாரகனை, சொல்மாலைகள் - ஸூக்திகளாகிற மாலைகளை, நன்றுசூட்டும் - நன்றாய்ச்சூட்டப்பண்ணும்படியான, ஸிரஸாவஹிக்குமாபோலே அங்கீகரிக்கப்பண்ணும்படியான என்றபடி. விதி - பாக்யத்தை, ஸர்வஶக்யமெய்யாகிற பாக்யத்தையென்றபடி. எய்தினம் - அடைந்தோம், நமக்கென்னகுறை - ஸ்பஷ்டம். ॥௭॥

நமக்கும் - இன்றாஶ்ரயித்தநமக்கும், பூவின்மிசை - பத்மத்தின்மேலேயிருக்கிற, பத்மவாஸினியானவென்றபடி. நங்கைக்கும் - பூர்த்தியைக்கும், ஆத்மகுணங்களாலும் ரூபகுணங்களாலும் பூர்த்தியான பிராட்டிக்குமென்றபடி. இன்பனை - போக்யமாகத்தன்னைக்கொடுத்தவனை, ஞாலத்தார்தமக்கும் - ஞாலத்திலேயிருக்குமவர்களுக்கும், ஞாலம் - பூமி, உதாஸீநர்க்குமென்றபடி. வானத்தவர்க்கும் - வானத்திலேயிருக்குமவர்களுக்கும் - வானம் - ஸ்வர்க்கலோகம், தேவர்களுக்கு மென்றபடி.

மூ— பெருமானைத்தண்டாமரை* சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச்
சொன்மாலைகள்சொல்லுமா* றமைக்கவல்லேற்கினியாவர்
நிகரகல்வானத்தே* ||அ||

ஆ— ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமொருவாசியன்றியே ப்ரத்யக்ஷ அரியனாய் விஜாதீயராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளோடே ஸஜாதீயனாயிருந்த வெம்பெருமான் என்னை "ஒன்றுசொல்லிக்காண்" என்று அருளி

இ— பெரியவனென்றதாய் ஸௌலப்யத்தைக் காட்டுகிறதென்றுகருத்து. ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்குமொருவாசியின்றிக்கே ஸ்வாமியென்கிறதிப்பாதமென்று உபோத்காதமாயி காரத்திலே ஸௌலப்யமெடுத்தருளினது ப்ரயோஜநாந்தரமாகையாலே விரோதமில்லை. தண்டாமரை சுமக்கும்பாத வென்றது ஸௌந்தர்யம் திருவடிகளுக்குத் தோற்றுச்சுமக்கிறாப்போலேயிருக்கிறதென்று உத்ப்ரேக்ஷாமாத்ரமென்று நினைத்திதாக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷஜாதீ இத்யாதியால்) சொன்மாலைகள் சொல்லுமாறமைக்க வல்லேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையொன்றுசொல்லி இத்யாதியால்)

இ— பெருமானை - பெரியவனை, ஸ்வாமியானவென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்குமொக்க நிரூபாதிகஸ்வாமியானவென்னுமாம், தண்டாமரை - ஸீதஸௌரப்யத்தாலே, ஸௌந்தர்யத்தாலே என்றபடி, சுமக்கும்பாத - வஹிக்கப்படாநின்கிற ஸ்ரீபாதத்தையுடையவரான, ப்ரஹ்மாதிகளுக்குத்தோற்று தாமரை ஸ்ரீபாதத்தை சுமக்கிறாப்போலே யிருக்கிறதென்றிங்கே உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறது. பெருமானை - ஸர்வேஸ்வரனை, உக்திவைசித்ர்யம். சொல்லுமாறு - சொல்லும்படி, நமக்கொருகவிசொல்லுமென்றெம்பெருமான் சொன்னால் அவனுக்குக்கப்பாகச்சொல்லலாம்படி என்கை. சொல்மாலைகள் - மாலைகள்போலேயிருக்கிற ஸூக்திகளை, அமைக்கவல்லேற்கு, ஸங்க்ரஹமாகச்செய்ய வல்லவெனக்கு, இனி - இதஃபரம், அகல்வானத்தே - விஸ்தீர்ணமான பரமபதத்திலே, யாவர்நிகர் - எவர் ஸத்ருசர், ஒருவருமில்லையென்றபடி. ||அ||

மூ— வானத்தும்வானத்துள்ளும் பருமண்ணுள்ளுமண்ணின்
கீழ்த் தானத்துமெண்டிசையுந் தவிராது நின்றான்றன்னைக்*

ஆ—ச்செய்தருளிறுஞ்சொல்லலாப்படி சொன்மாலைகளமைக்கவல் லேற்கினி திருநாட்டிலேதானிகருண்டோவென்கிறார். ॥அ॥

(வானத்தும்) ஸ்வர்க்காத்யுபரிதந லோகங்களுக்கும் பூம்யந்தரீக்ஷ லோகங்களுக்கும் ஸப்தபாதாளாதி ஸ்தானங்களுக்கு ஆக்ஞாஸ்தானனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் ஆஸ்ரித

இ—அகல்வானத்தேனென்கிறதையுரைக்கிறார்(திருநாட்டிலேயென்று) தெளிவிசும்பாகையாலே திருநாடுதானே சொல்லுவிக்குமாதலால் இருள்தருமாஞாலமாகையாலே விரோதியான லீலாவிபூதியிலே யிருந்தே கவிசொல்லவெனக்கு திருநாட்டிலுள்ளாரும் ஸத்ருசரன்றென்கிறாரென்றுகருத்து. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு *

வானத்துமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வர்க்காதிஷுத்தாலே) உம்பருமென்கிறதையுரைக்கிறார் (உபரிதநேத்யாதியால்) மண்ணுள்ளுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூம்யந்த்யாதியால்) எண்டிசையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸப்தபாதாளேத்யாதியால்) தவிராதுநின்றான்றன்னையெ ன்கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆக்ஞாஸ்தானனென்று) கூனற்சங்கத்தடக்கை யவனையென்றது உபாயாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம்

ப— வானத்தும் - ஸ்வர்க்கத்திலும், வானத்துள் - ஆகாசவர்த்தி யான, உம்பரும் - உபரிதநலோகங்களிலும், ஸ்வர்க்காதிரிக்த மான ஆகாசத்திலே வர்த்தியாநின்ற லோகங்களிலுமென்றபடி. மண்ணுள்ளும் - ப்ருத்வியிலும், மண்ணின்கீழ்த்தானத்தும் - ப்ருத்விக்குக்கீழான ஸ்தானங்களிலும், பாதாளாதிகளிலுமென்ற படி. எண்டிசையும் - எட்டுதிக்குகளிலும், லக்ஷணயாஸர்வ ஸ்தானங்களிலுமென்றபடி. தேவாதிதேஹத்தாலும் ப்ராஹ்மணாதி தேஹத்தாலுமாக ஸர்வவ்யாபியாயுள்ளான ஸ்தானங்களிலுமென்கை. இதுஉரையில்சொன்ன நிவாஸம். தவிராது - இவையொன்றை யும்விடாதே நின்றான்றன்னை - நின்றவனை, வ்யாபித்திருந்தவனை யென்றபடி. கூனற்சங்க - ‘‘ப்ராஜஜ்ஞஸ்ய பூர்ணசங்கராவலீ’’மென்றிவைய

மூ— கூனற்சங்கத்தடக்கையவனைக்குடமாடியை* வானக்
கோனைக்கவிசொல்லவல்லேற்கினிமாறுண்டே* ।௰।
உண்டுமுமிழ்ந்துங்கடந்துமிடந்துங்கிடந்துநின்றும்*

ஆ—வரித்ராணார்த்தமாக ஸந்தோஷ்யாதி ராஜேவெனாவதீர்ணனாய் ஸகிஸநெரஹார திவ்யசேஷ்டிதனாய் ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனாயிருந்த வெம்பெருமானைக்கவிசொல்லவல்லவென்னோடொக்குமோ? ஸர்வேச்வரனான வெம்பெருமான்றானென்கிறார். ।।௰।।

இ—க்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (ஸம்வேதாசியால்) குடமாடியையென்கிறவிடத்தில் சூயிர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார் (ச்ருதிசேதாசியால்) குடமாடியையென்றது திவ்யசேஷ்டிதங்களுக்கெல்லாமுபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸகிஸநெரஹாரசேதாசியால்) வானக்கோனையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டசேதாசியால்) இனிமாறுண்டேயென்றதுயாவர்கிகரென்று கீழ்ச்சொன்னத்தைக்கொண்டு வாநராசியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுசேதாசியால்) ।।௰।।

ஸ— பெருமாளைப்போலே ஸமஸ்தநாஸவத்தால் வந்தஸஷித்தாலே ஸ்வஹஸ்தமான ஸம்வத்தையுடைத்தான, தடக்கையவனை - பெரியதிருக்கையையுடையவனை, தடம் - விஶாலம், குடமாடியை - குடக்கூத்தாடினவனை, வானக்கோனை - வானத்துக்குக்கோனானவனை, கோன் - ஸ்வாமீ, ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனையென்றபடி. கவிசொல்லவல்லேற்கு - கவிபேதகளாலே ஸ்தோத்ரவனையனக்கு, இனிமாறுண்டே - எதிருண்டோ? ஸத்ருஸருண்டோவென்றபடி. இன்னொருக்குள் என்று விசேஷியாமையாலே ஸர்வேச்வரனும் ஸத்ருஸனன்றென்றபடி. ।।௰।।

உண்டும் ப்ரளயத்திலேதிருவயிற்றிலேவைத்து நோக்கியும், உலகத்தையிதிசேஷ:. உமிழ்ந்தும் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்பூரணம்பண்ணியும், கடந்தும் - த்ரிவிக்ரமனாய் க்ரமணம்பண்ணியும், இடந்தும் - வராஹனாய்பரிஸரித்தும், கிடந்தும் - "வாஹஸம் ஸமுத்ரமஹோஹாஸமுத்ராயவயாயாஸிவஸத்ரநி: । ஸஜாஸம்ப்ராப்தவ: க்ருஷ்ணாப்ரதிஸ்ப்ருசஹோஷியே:" என்கிறபடியே கடற்கரையில் கண்வளர்ந்தருளியும், நின்றும் - "ஸெவஷ்டஸ்வகீஷ்ஜூஞஸ்வஸ்-

மூ— கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்து மணங்கூடியும்*
கண்டவாற்றாற்றனதேயுலகெனநின்றான்றன்னை*

ஆ—(உண்டும்) நிலஜமணிப்ரணொதிரணக்ரு தமணாஸாண ஶயநஸ்தாநாஸந ஸம்ஶ்லேஷாதி ஸ்வகீயதிவ்யசேஷ்டிதங்களாலும் ஸ்வாஸாதாரண திவ்யஸௌந்தர்யத்தாலும் ஸ்வகீயதிவ்யைஶ்வர்யத்தாலும் தனதேயுலகென நின்றான்றன்னை திருவாய்மொழி

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ—கிடந்தும் என்கிறதின் அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (ஶ்ரவணஶப்தத்தாலே) த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தைச் சொன்னபடி. இடந்து மென்கிறதின் அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (உத்தாரணஶப்தத்தாலே) கிடந்தும் நின்றும் என்கிறதுகளின் அர்த்தங்களைக்காட்டுகிறார் (ஶயநஸ்தாநஶப்தங்களாலே) இங்கு ஸ்தாநமானது நின்றதிருக் கோலம். மணங்கூடியு மென்கிறதி னர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (ஸம்ஶ்லேஷஶப்தத்தாலே) இது உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே க்ரீடாஶப்தம். கண்டவாற்றால் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வகீயே த்யாதியால்) கொண்டகோலத்தொடு என்றது ஜகதாகாரம் மென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸாதாரணேத்யாதியால்)

ப—யநாராஜித” மென்கிறபடியே நின்றும், கொண்ட - ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட, கோலத்தொடு - ஸௌந்தர்யத்தோடே, யஜ - மாநவயாநந்தரம் மீண்டெழுந்தருளி திருவபிஷேகம் கண்டருளி க்ஷத்ரியஜாதியாகக்கொண்ட கோலத்தோடே என்றுமாம், வீற்றிருந்தும் - “வநவஜாவேஜஹாவாஹாரஹாந்ருஹிராவ வ: । ஸர்வஸாவஸ்வர்காயர்ணி வளரஜாநவதவஸ்யஹி” என்கிறபடியே திருவயோத்யையில் ஸிம்ஹாஸநத்திலே யெழுந்தருளி யிருந்தும், மணம் - ஸம்ஶ்லேஷத்தை, கூடியும் - அடைந்தும், வராஹனும் ஶ்ரீயஃபதிஸ்ரீநிதியான ஸ்ரீப்பிராட்டியோடே ஸம்ஶ்லேஷித்துமென்றபடி. கண்டவாற்றால் - காணப்பட்ட இந்த ப்ரகாரங்களாலே, ஆறு - ப்ரகாரம், உலகு தனதே என நின்றான் தன்னை - லோகந்தனக்கே ஶேஷமென்றறியலாம்படி யிருக்கிற வனைக்குறித்து, லோகந்தனக்கே ஶேஷமென்னுமிடம் ஶாஸ்த்ரங்கொண்டறியவேண்டாதே கண்டர்ஶநமான ப்ரகாரங்களாலே

மூ—வண்டமிழ் நூற்க நோற்றேனடியார்க்கின்பமாரியே* ॥௰॥
மாரிமாறாத தண்ணம்மலை வேங்கடத்தண்ணலை* வாரிமாறாத

ஆ—பாடுகைக்கொரு ஸாதநாநுஷ்டானத்தை பண்ணினேன். ஸமஸ்த ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸ விஸஜாதீயமாக ப்ரகாசகமாய் ஸகலஜநமாய் ஸகலப்ராணியவதாரமாய் ஸகலஜநவஸ்யமாயிருந்த இத்திருவாய்மொழியை எம்பெருமானுக்கு நல்லராயிருப்பார்கேட்டால் என்படுவரோ? என்கிறார். ॥௰॥

இ—வண்டமிழ் நூற்க என்கிறதையுரைக்கிறார் (திருவாய்மொழியால்) நோற்றேன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருஸாதநவிசேஷியால்). வண்டமிழ என்கிறவிடத்தில் வண்மையைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தாதிகாரமாயிருந்ததென்னுமளவாலே) அடியார்க்கின்பமாரியே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்கிஷ்டாஷியால்) நான் அவனைப்பாடப்பெற்ற பாக்யமன்றிக்கே ஸாமஸ்தரையும் அநுபவிப்பிக்கப்பெற்றேனென்கிறாரென்றுகருத்து. ॥௰॥

ஸ—கொண்டறியலாம்படி யிருக்கிறவனைக்குறித்து என்றபடி. ஒருவன் ஒரு க்ஷேத்ரத்தை திருத்துவது எருவிடுவது க்ருஷிபண்ணுவது ஆகாநின்றால் இது அவனதேயென்றறியலாமிறே! வண் - விலக்ஷணமான, ஸமஸ்தஸாத்விக ராஜஸதாமஸாதி ஸகலாதிகாரியோக்யஸாதாரணமாயான என்றபடி. தமிழ் - த்ராவிட ப்ரபந்தத்தை, நூற்க - நிர்மிக்கைக்கு, நோற்றேன் - நோன்பைப்பண்ணினேன், ஒருஸாதநம் பண்ணினேனென்றபடி. அடியார்க்கு - ஸாதுக்களுக்கு, இன்பமாரி - ஆனந்தவெள்ளம், ஆனந்தவர்ஷியான மேகமென்றபடி. இன்பம் - ஆனந்தம், மாரி - மேகம், இப்ப்ரபந்தமென்று விசேஷம், நானநுபவித்தவளவன்றியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கும் நிரதிசயாநந்தாவஹனானேனென்றபடி. ॥௰॥
மாரி - வர்ஷிக்கை, மாறாத - ஓயாத, ஸதாவர்ஷிப்பாக்குமானவென்றபடி. தண் - சீதளமான, அம் - ஸுந்தரமான, மலைவேங்கடத்து - வேங்கடமலையிலேயென்று மாறியநுயிப்பது, ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே வஸியாநிற்கிறவென்றபடி. அண்ணலை - ஸ்வாமியை குறித்துச்சொல்லென்கிறபோடேகணயம். வாரிமாறாத - ஸ்வாரஸ

மூ—பைம்பொழில்சூழ்குருகூர்நகர்க்* காரிமாறன்சடகோபன்
சொல்லாயிரத்திப்பத்தால்* வேரிமாறாத

ஆ—(மாரிமாறாத) ஸம்ஸாரதாவாக்நி ஸந்தப்தஜநாஶ்வாஸகாரகமான தண்திருமலையை தனக்கு திவ்யாவாஸமாக உடையனான திருவேங்கடமுடையானுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணப்ரகாஶகமான இத்திருவாய்மொழியை வல்லாருடைய ஸகலது:க்கங்களையும் ஸமஸ்தாஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதி கல்யாண

✳ நிகமனம். ✳

இ—தண் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரோத்ராதியால்) (திருவேங்கடமுடையானுடையவித்யாதி) நமக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்கு இன்பனையென்று பிராட்டியைக்காட்டிலும் ஸம்ஸாரிகளை ரக்ஷிக்குமென்று சொல்லுகையாலே இத்திருவாய்மொழி ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்திற்கெல்லைநிலமான திருவேங்கடமுடையானைச் சொல்லிற்றுமென்று கருத்து. இது ஶ்ரீவைகுண்டநாதன் விஷயமாயிருந்தாலும் வாத்ஸல்யாம்ஶத்திலே திருவேங்கடமுடையானைச் சொல்லிற்றென்னக்குறையில்லை. வாத்ஸல்யாதி என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே ஆஶ்ரயணீயத்வாதிகளும் விவக்ஷிதம். இத்திருவாய்மொழி பிராட்டிவிஷயமன்றிக்கே யிருக்க பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமென்கை கூடுமோ? என்ன இங்கு அபிமதமான ஸேநாதாத்பர்யங்காட்டுகிறார் (ஸமஸ்தித்யாதியால்); இவள் ஸமஸ்தவாத்ஸல்யாதிகுணஹேதுவென்னக் ஹேதுமெயாகையாலே அந்த வாத்ஸல்யாதிகுணப்ரகாஶகமான இத்திருவாய்மொழியைக்கற்றாரை தனக்கே ஸாரமாக்கிக்கொண்டு இவர்களுடைய ஸமஸ்தநாஶவிரோதிஸகலது:க்கங்களையும்தீர்க்குமென்றபடி.

ரூ—நீலாவகண்டாம்" என்கிறபடியே ஜலம் மாறிப்போகாததான, பைம் - பசுத்திருக்கிற, ஸ்யாமளமான என்றபடி. பொழில் - உத்யாநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, குருகூர்நகர் - காரகாநகரியிலே, காரிமாறன் - காரியுடைய குமாரராய்மாறனென்று திருநாமமுடையவரான, சடகோபன்சொல் - ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தால் - இத்தஶகத்தாலே யென்றபடி. வேரிமாறாத - பரிமளம் மாறிப்போகாத, நித்ய

மூ—பூமேலிருப்பாள்வினைதீர்க்குமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸர்வமனைக மஹாமஹிமையான பெரியபிராட்டியார் போக்குமென்கிறார். * * * ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ—வஸிக்கமான என்றபடி. பூமேல-பத்மத்தின் மேலே, இருப்பாள் - வஸிக்கிறவள், உக்தவாஸியான பிராட்டியானவளென்றபடி. வினைதீர்க்கும் - ஸமஸ்தாநாமவிரோதி ஸகலதுஃகங்களையும் போக்குவளென்றபடி. இன்னார்க்கென்று விசேஷியாமையாலே ஸர்வர்க்குமென்று ஸூசிதம். * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமாயீ ஸ்ரீஶைலேஶ
ராமாநுஜஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வீற்றிருந்து.)

ஶ்ரீஶாநத்வப்ரயுக்தஸ்ஸரஸிஜநிலயாபூஷணஸ் ஸாந்த்ர
ஹர்ஷாத் ஸந்தாபஸ்ஸம்ஶமிதை தக்ஷவிதஸ்வயாஶ்ரவ
தாநவஹ்நிர்வீணை । கவர்த்ராமவைஶோமஹ ஸ்வயி
ஸ்வஹிதே தோஷகேஸரவர்த்தநேர்க்ருஷ்ணஸ்
த்ராதிஹாஜாம்ஸம்பிவாராவக்ஷநிர்கதாந்தர்ந்தாந்த்ர:. ॥

(ஶ்ரீஶாநத்வாயஶ) அம்மானெம்மான்தான்தன்னை ஆஶ்ரிதாயத்தமாக க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தருளி விரோதிகளை நிரஸிக்குமவனாய், (ஸரஸிஜநிலயாபூஷணம்) மையகண்ணாளிதழ்ஜி - பெரியபிராட்டியாருக்கு பூஷணனுமாய், (ஸாந்த்ர ஹர்ஷாத்) வீவிலின்பமிகவெல்லைநிகழ்ந்த நம்மச்சுதன் - நிரவதிகாநந்தத்தை யுடையவனுமாய், (ஸந்தாபஸம்ஶமீ) மேவிநின்று தொழுவார் வினைபோகமேவும்பிரான் - ஸக்தருடையவாவங்களைப் போக்குமவனாய், (தக்ஷவிதஸ்வபாஶ்ரவதாநவஹ்நிர்வீணை) ஆற்றநல்ல வகைகாட்டும அம்மானை - அவர்களை ஸம்யமறிந்து ஸாதிக்க ஸாதிக்க அநுஸவிப்பிக்குமவனாய், (கவர்த்ர

கீ — தா—ராமௌவஸௌமௌ)கரியமேனிமிசைவெளியநீறுசிறிதே யிடும் கறுத்ததிருமேனியிலேசுவேதத்தைச்சாற்றியருளிஅத் தால்மிகவும் ஸௌஹார்த்தனுமாய், (ஸர்வபிரஜாஹிதே) ஒத்தாரு மிக்கார்களும் தன்தனக்கின்றிநின்றனை - நிஸ்ஸமாப்யதிகனுமாய் (தோஷகே) நமக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனே - இன்று ப்ரயித்தபேரையும் நித்யஸ்ரீமத்யான பெரியபிராட்டியாரோ டொக்க நினைத்தாநந்திப்பிக்குமவனைப், (ஸர்வலோகஸ்ய) வா னத்தும் வானத்துளும்பருமிதராதி - ஸமஸ்தலோகஸ்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்துநிற்குமவனைப், இங்குசொன்ன வ்யாபா ரம் மேலில்பாட்டில் "உண்டுமிழ்ந்துங்கடந்துமிடந்து" மென்று சொல்லுகிற நிரூபணாதிரண க்ருதமாநாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். ஸாக்ஷாத்கருணை வண்டுவ ரைப்பெருமாளிடத்திலே ஸ்துதிவ்யாபாராதிகளைப் பண்ணுமவர் களை ஸாத்விகர்கள் தத்வதர்சிகளெல்லாரும் ஸாத்விகரென் று "வீற்றிருந்து" என்கிற உபாக்கித்திலே ஆழ்வார் வெளியிட்ட ருளினாரென்கிறார். ॥சசு॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

நாலாம்பத்தில்ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(தீர்ப்பாரையாமினி) ஸம்ஶ்லேஷித்துப்பிரிந்த வெம்பெருமானை விஶ்லேஷித்து - அத்யந்தவிஹ்வலையாய் - மோஹதஶாபன்னையாயிருந்த பிராட்டியுடைய திருத்தாயாரு முறவுமுறையாரும் இவளுடைய அவஸாதத்தைக்கண்டு "இவளுக்கிந்த அவஸாதம் எத்தாலேவந்த" தென்றும் "இதுக்குப்ரதீகாரமென்" னென்றும் ஒருகட்டுவிச்சியைக்கேட்க, அவளும் "க்ஷுத்ரதேவதாக்ருதம்" என்றும் "இதற்குப்ரதீகாரம் தத்ப்ரீணநம்" என்றும்சொல்ல-அவர்களுமதுகேட்டு இவள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே ஏதேனுமொருதேவதையை ஆஶ்ரயித்தாகிலும் இவளைப்பெறில் அதுவே

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி எம்பெருமானை அநுபவியாநின்ற இவர் இத்திருவாய்மொழியிலே இப்பிராட்டியினுடையநோயைத்தீர்ப்பாரை எங்கே? தேடக்கடவோமென்றும் இது க்ஷுத்ரதேவதாமன்றென்றும் ஒருகட்டுவிச்சிவார்த்தையைக்கேட்டு க்ஷுத்ரதேவதைகளையும் நீசஸாதநங்களையுங்கொண்டு வ்யாபரிக்கவேண்டாவென்றும் நீங்கள் அணங்காடுகை யுக்தமன்றென்றும் எம்பெருமானுடைய திருநாமத்தைச்சொல்லவே இவளுடைய வ்யஸநந் தீருமென்றும் மற்றுமிப்படிகளிலே சிலவற்றைப்பேசுகை அவஶ்யமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷ வ்ருத்த்யாதியால்) ஸம்ஶ்லேஷித்துப்பிரிந்தவென்றது கீழ்ச்சொன்னபடியே ஸகலகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனை யிருந்துவைத்து "எம்மாபிளந்தான்தன்னை" என்கிறபடியே க்ருஷ்ணனை ஸாக்ஷாத்கரித்திருந்தவென்றபடி. கீழ் அவனை அநுபவித்த ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே இப்போதே அவனோடே ஸம்யோகாநுபவாதிரேகமான பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யாசைப்பட்டுப் பெறாமையாலே அத்யந்தவிஹ்வலராய் வ்யாமோஹித்துக்கிடக்க இவருடைய அந்தரங்கிகளிவரையிழக்கிறோமென்னும் பயத்தாலேகலங்கி இவருடைய நோயென்னதென்றும் இதற்குப்ரதீகாரமென்னதென்றுமறியாதே ஶோகிக்க அவ்வளவிலே தேவதாஜ்ஞாநமுடையார் சிலர்வந்து இது க்ஷுத்ரதேவதாக்ருதமென்றும் இதுக்குப்ரதீகாரம்

மூ— தீர்ப்பாரையாமினியெங்ஙனநாடுதுமன்னைமீர்* ஓரார்ப்பா
லிவ்வொண்ணுதலுற்றநன்னோயிது தேறினோம்*

ஆ— யெங்களுக்குத்ருஷ்டஸாதநம்" என்றுபார்த்து அந்தக்ஷுத்ரதேவ தாபூஜநத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய்ச்செல்லாநிற்க; இப்பிராட்டியினுடைய திருத்தோழியானவள் "நீங்கள்கருதுகிறவையிடல்ல? வ்யாதி ஹாரமுமல்ல? நோயும் நீங்கள் கருதுகிறதல்ல? இன்னதுநோய் இன்னதுவ்யாதிஹாரம்?" என்றுசொல்லி அவர்களை நிவர்த்திப்பிக்கிறாளென்கிறது. "இவளுக்கிந்தநோய் எங்ஙனேவந்த" தென்று நிரூபித்து அந்த நிரூபணத்தாலே இவளுற்ற நன்னோயை

இ— தசவீணநமென்றுஞ்சொல்ல இவர்களும் "ஸகலாநாமிஷ்ட வாஞ்சஸ்ருஷ்டிர்ஸாத்யாதிவத்" என்கிற கணக்கிலே வழியல்லாவழியாலேயாகிலும் இவரைப்பெறுகையேநமக்கு ஸ்வார்த்தஸாதநமென்றுபார்த்து அந்த க்ஷுத்ரதேவதாபூஜநவ்யாபாரங்களிலே ப்ரவர்த்திக்க அவ்வளவிலே ஆழ்வாருடைய ப்ரக்ருதியையறிந்த ஸ்ரீபராங்குசநாயகிமுதலானார் அத்தைவிலக்கி ஸர்வேஸ்வரஸம்பந்தவாஸஸ்பர்சாதிகளாலே இது வ்யாதிஹரணீயமென்று ப்ரதிபாதிக்கிறபடியை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரணயிவிஷயமென்கிற ஸர்வேஸ்வரனைப் ப்ராப்யமென்று ஸங்கதம். இப்படி வேறேசிலர் நிரூபித்து வ்யாஹரிக்கவேண்டும்படி தமக்குப்பிறந்த மோஹதசையை அந்யாபதேசத்தாலே எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்று திருவுள்ளம்.

✳ முதற்பாட்டு. ✳

ஓர்ப்பால்என்கிறவிடத்தில் ஸ்வார்த்தமாகவிவக்ஷிக்கிற ஸ்வார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்கிந்தநோயிவ்யாதியால்)தான்முன்பே

ஸ— அன்னைமீர் - பாந்துஜநங்கள், இவ்வொண்ணுதல் - இந்த ஸௌந்தர்யமுடையானவள், ஒண் ஸௌந்தர்யம்,நுதல்- லலாடம், உற்ற - ப்ராப்தமாகஅடைந்த, உறுகை - ப்ராப்தமாகஸம்பவிக்கை. இதுநன்னோய் - இந்த நல்லநோயை, இந்த ஸ்லாக்யமான ரோகத்தையென்றபடி. இது ஸர்வேஸ்வரஸம்பந்தமென்று தோன்றுகையாலே நன்னோய்என்று தோழிதன்கருத்தாலேசொல்லுகிறாள். ஓர்ப்பால்-

மூ போர்ப்பாகுதான்செய்தன்றைவரைவெல்வித்தமாயப்போர்த்*
தேர்ப்பாகனார்க்கிவள்சிந்தைதுழாய்த்திசைக்கின்றதே* ||க||

ஆ — யறிந்தோம். இதெத்தாலே வந்ததென்னில் துர்யோதநாதிகள் நடுங்கும்படி ஸேனையை அணிவகுத்து அன்றைவரைவெல்வித்தமாயப்போர் த்தேர்ப்பாகனையாசைப்பட்டுப்பெருமையாலேவந்தது. இந்நோய்தீர்ப்பாரை நாமெங்ஙனேதேடுவோம் என்னே

இ — யறிந்ததாகச்சொல்லில் தோழியான நீ யிவளை க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்க விடலாமோவென்று தன்மேலே பழிசொல்லுவார்களென்று பார்த்து, தான்இப்போது நிரூபித்து சில ஔஷதத்தாலே அறிந்ததாகச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ஓர்ப்பால் என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரூபணத்தாலேயென்று) போர்ப்பாகுதான்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துர்யோதநாத்யாதியால்) அணிவகுத்துயென்றது வ்யூஹித்து என்றபடி. இவள்சிந்தை துழாய்த்திசைக்கின்றதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதியால்) நோய்தீர்ப்பாராக சிலர்வந்துநிற்கச்செய்தே தீர்ப்பாரை எங்கேதேடுவோமீ?

ப — விசாரணத்தாலே; ஓர்ப்பு - விசாரணம், தேறினோம் - தெளிந்தோம், தெளிந்தாயாகில்சொல்லாயென்னச்சொல்லுகிறாள். அன்று - துர்யோதநாதிகள்உடன்தான அந்தகாலத்திலே, போர்ப்பாகு - யுத்தத்துக்குவேண்டின நிர்வாஹங்களை, போர் - யுத்தம், பாகு - நிர்வாஹகர் செய்யும்க்ருத்யம். தான்செய்து - ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்லவீற்றிருந்த தானேசெய்து, ஐவரை - பஞ்சபாண்டவர்களை, வெல்வித்த - ஜயிப்பித்தவனை, மாயப்போர் - ஆஶ்சர்யமான யுத்தத்திலே' தேர்ப்பாகனார்க்கு - ஸாரதிக்கு, ஸஜ்ஜநஸாரதியான க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவென்றபடி. இவள் சிந்தை - இவளுடைய சித்தமானது, சிந்தை - சித்தம், துழாய் - துழாவி, வ்யாமோஹித்து என்றபடி. திசைக்கின்றது - மோஹியாநின்றது, இனி - இப்படி நிஶ்சிதமானபின்பு, யாம் - நாம், தீர்ப்பாரை - இந்தநோய் பரிஹரிப்பாரை, எங்ஙனம் நாடுதும் - எங்கேதேடக்கடவோம், க்ஷுத்ரதைவபரானஇவர்கள் தீர்க்கக்கடவரல்லரென்றுகருத்து. * * ||க||

மூ— திசைக்கின்றதேயிவணோயிதுமிக்கபெருந்தெய்வ* மிசை
ப்பின்றிநீரணங்காடுமிளந்தெய்வமன்றிது* திசைப்பின்றியே

அ— மீரென்றுகொண்டு. அவர்கள் வரிஹாரமாகச்செய்கிறசெய ||க||
ல்களை இவளுடையதோழி நிவர்த்திப்பிக்கிறாள்.

(திசைக்கின்றதே) நீங்களிவளுடையநோயினையொன்று மறி
கிலீர், இந்நோய் மிக்க பெருந்தெய்வத்தாலே வந்தது, விஸத்ரு
ஶமாக நீங்கள் நின்றணங்காடுகிற க்ஷுத்ரதெய்வக்ருதமல்ல.
இதுக்கு வரிஹாரமென்னெனில்? சொல்லுவார்சொல்விற்றை

இ— மென்கிறஇவளுக்குஇதுவரிஹாரமன்றென்று நிவர்த்திப்பிக்
கையிலேதாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (என்றுகொண்டிருத்தியால்)

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

திசைக்கின்றதேயிவள்நோய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமே
ருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) இதுமிக்க பெருந்தெய்வ
மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்நோயித்யாதியால்)
'.க்ஷுத்ரதேவதா,, மென்னுமாப்போலே ,ஹேதுஹேதுமத்பா
வேஸ்வாரஸ்யமென்றுகருத்து. இசைப்பின்றியே யென்கி
றதையுரைக்கிறார் (விஸத்ருஶமாகவென்று) திசைப்பின்றியேஎன்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுவாரித்யாதியால்)

ப— இவள் நோய் - இவளுடைய வ்யாதியை, திசைக்கின்றதே-
அறியமாட்டுகிறதில்லையே' திசைக்கை - ஸந்தேஹிக்கை, அறியமாட்டா
மையென்றபடி. தேவரீர்களிதிஶேஷ:, தாய்மார்களாகையாலே
வஹுமாநோக்தியாகசொன்னபடி. இவள்நோய் என்கிறவிடத்தில்
ளகாராகஷ்வரேகாரேஉஹயோணகார வஸகாஷேஶ:. இது-
இந்தநோயானது, மிக்கபெருந்தெய்வம் - ஸர்வாதிகயாய் சுவ
ரிஹிஸ்ரீஹரத்ரூமான தெய்வத்தாலே வந்தது, இசைப்பின்றி -
சேர்த்தியின்றிக்கே, இசைப்பு - சேர்த்தி, இவளுக்கும் இவள்
நோய்க்கும் உங்கள் ஸாத்யத்திற்கும் ஸம்பந்தமாகாதே
யென்றபடி. நீரணங்காடும் - நீர்அணங்காடுகிற, இளந்தெய்வமன்
றிது - க்ஷுத்ரதெய்வமன்றிது, நீங்கள்எந்த தெய்வத்திற்காக
அணங்காடுகிறீகோள், அந்ததெய்வத்தால் வந்ததன்றிந்தநோய்என்
றபடி. அணங்கு.தெய்வாவேஶக்ருதநர்த்தநம், திசைப்பின்றியே -

மூ—சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க நீர்* ரிசைக்கிற்றிராகினன்
றேயில்பெறு மிதுகாண்மினே* ॥௨॥
இதுகாண்மினன்னைமீரிக் கட்டுவிச்சிசொற் கொண்டு நீர்*
ரெதுவானுஞ்செய்தங்கோர்கள்ளுமிறைச்சியுந் தூவேன்மின்*

ஆ—க்கேட்டுத்திகையாதே சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க நீரி
சைக்கிற்றிராகில் நன்றே யிவளைப்பெறலாம, இப்போதே யிப்
பொருளை ப்ரத்யக்ஷிக்கலாம் என்கிறாள். * ॥௨॥
(இதுகாண்மின்)இக்கட்டுவிச்சி சொற்கொண்டு நீரெதுவானு
மொன்றைச்செய்து, அங்கோர் கள்ளுமிறைச்சியுந் தூவேன்மின்.

இ—இல்பெறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செகிறார் (இவளை
ப்பெறலாமென்று) இதுகாண்மி னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (இப்போதேயிப்ரத்யக்ஷியால்). ॥௨॥

ஸ— ஹ்ருதிக்கையின்றிக்கே, இதுக்ஷுத்ரதைவக்ருதமென்று
சொல்லுவார்வார்த்தையைகேட்டு ஹ்ரியாதேயென்றபடி. சங்குசக்கர
மென்று - ஸம்வாஹங்களென்று, இவள்கேழ்க்க - ஜோஷித்து
க்கிடக்கிறஇவள்காதிலே கேட்கும்படி, நீர் - நீங்கள், இசைக்கி
ற்றிராகில் - சொல்லவல்லிகோளாகில், நன்றே - நன்றாகவே, இல்
பெறும் - இருப்புப்பெறும், இவ்விடத்திலே ஸௌக்யத்தோடேயிரு
க்கையைப்பெறுமென்றபடி. இவளிதிஶேஷ:. இல் க்ருஹமாயிங்
கேயிருப்பைக்காட்டுகிறது. இசை - மானத்தோடே சொல்லுகை, இற்
கை - ஸஜ்ஞாக, இதுகாண்மின் - இத்தைப்ரத்யக்ஷமாகக்கா
ணுங்கோள், இதிலேஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ॥௨॥
அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? இக்கட்டுவிச்சிசொல், இந்தநிஹீ
நையான கட்டுவிச்சியினுடைய வார்த்தையை, கொண்டு - ஸம்
பீக்ஷித்து, கட்டுவிச்சி - ஶாகுநிகஸ்த்ரீ, நீர் - வைகர்த்ரபவிக்
ராயிருக்கக்கடவநீங்கள்,எதுவானும்செய்து-க்ஷுத்ரதைவதாநு
வதநாநுரூபமான ஏதேனுமொரு ஸாஹஸத்தைச்செய்து; அ
ங்கு - அந்தஸ்தலத்திலே, அந்தவைஷ்ணவக்ருஹத்திலே என்றபடி.
இங்கென்னவேண்டியிருக்க அங்கென்றது தான் கண்ணாலே பார்
க்கமாட்டாமையாலே உத்ஸவத்தைத்திரியவைத்துக்கொண்டு சொ
ன்னபடி. ஓர்கள்ளும் - ஸ்த்ரீஜையமான உத்ரத்தையும்,இறைச்சியும்

மூ— மதுவார்துழாய் முடிமாயப் பிரான்கழல் வாழ்த்தினு*
லதுவேயிவளுற்றநோய்க்குமருமருந்தாகுமே* ॥௩॥
மருந்தாகுமென் றங்கோர் மாயவலவைசொற்கொண்டு நீர்*

ஆ—மற்றுச்செய்வதெதென்னில்? மதுவாரதுழாய்முடி மாயப்பி
ரான்கழல் வாழ்த்துங்கோள். வாழ்த்தினாலதுவேஇவளுற்றநோய்க்கு
அருமருந்துமாம், ரக்ஷகமுமதுவே, இது நிஶ்சிதமென்கிறாள். ॥௩॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

இ—நோய்க்குமென்கிறவிடத்தில் உகாரஸ்வாரஸ்யமென்
றோ?வென்ன இத்தை அருமருந்தென்கிறவுக்தத்தோடே ஸங்கதித்துத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நோய்க்கிதாழியால்) இது ஸாதக
ஸாத்யமாய்க்கொண்டு ரக்ஷகஸாத்யவாஸ்யார்த்தமென்ற ஸாதக
மாகையால் ஸாதக மென்றதாயிற்று. இது காண்மினென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுநிஶ்சிதமென்று) ॥௩॥

ப—ஸம்ஸத்தையும், இறைச்சி- ஸம்ஸம், தூவேல்மின்- இறைக்கா
தேகொள்ளுங்கோள், ஸம்ஸம்ஸங்களை இறைத்து வெண்ஷவஸ்
ஸத்தை உபேக்ஷியாதேகொள்ளுங்கோளென்றபடி. மதுவார் - ஸ
ரஸ்யமுடையான, துழாய்முடி - தாஸவியை கிரீடத்திலே யுடை
யவனை, மாயப்பிரான் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை உபகாரகனுடை
ய, கழல்- திருவடிகளை, வாழ்த்தினால் - ஸம்ஸஸாஸநம்பண்ணி
னால், அதுவே - அந்தஸம்ஸஸாஸநமே, இவளுற்றநோய்க்கு -
இவளடைந்த வ்யாதிக்கு, நோய்க்குமென்கிறவிடத்திலே உகாரா
ர்த்தத்தை அருமருந்தென்கிறதோடே ஸங்கதிப்பது. அருமருந்து
மாகும்- அரு - அருமையான, ஸ்வோத்கர்ஷமானவென்றபடி. ஸா
வ்யமானவென்கை. மருந்துமாகும் - ஔஷதமுமாம், உகாரா
ஸநமக்கு ரக்ஷகமுமாமென்றபடி. இதுகாண்மின்?- இதைபாருங்
கோள், இதில்ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ॥௩॥

நீர் - நீங்கள், அங்கோர் - அங்கேயொருத்தியான, இது ஸ
ந்தேஹரோகி, இன்னதேஶத்தாளின்னாளென்று சொல்லவொண்
ணுதவளான என்றபடி. மாய- வஞ்சிகையான, அலவ-ஜல்பாகெ
யான, கட்டுவிச்சியினுடைய, அலவை-ஜல்பாகெ,சொல்கொண்டு -
வார்த்தையை ஸ்வீகரித்து,மருந்தாகுமென்று-இவள்சொன்னத

மூ—கருஞ்சோறும்மற்றைச்செஞ்சோறுங்களனிழைத்தென்பய*
னொருங்காகவேயுலகேழும்விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட* பெருந்
தேவன்பேர்சொல்லகிற்கிலிவளைப்பெறுதிரே* ॥௬॥
இவளைப்பெறும்பரி சிவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ* குவளைத்

ஆ—(மருந்தாகும்) மருந்தாகுமென்று வஞ்சிகைபரய் தோ
ன்றிற்றுசொல்லக்கடவளா யிருப்பாளொரு கட்டுவிச்சிசொற்கொ
ண்டு நீர்கருஞ்சோறும் மற்றைச்செஞ்சோறும் களனிழைத்தெ
ன்ன ப்ரயோஜநமுண்டு, ஒருங்காகவே புலகேழும் விழுங்கியு
மிழ்ந்திட்ட பெருந்தேவனுடைய திருநாமத்தைச்சொல்வில் இ
வளைப்பெறலாமென்கிறாள். * * ௬॥

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

இ—மருந்தாகுமென்கிறதற்குக் கருஞ்சோறு மிதர்யாதியோடே
கூடியம். மாயமலிவைத்தையுரைக்கிறார் (வஞ்சிகையென்று) அவளை
யென்கிறதையுரைக்கிறார் (தோற்றிற்றுச்சொல்ல விதர்யாதியால்)
யாதாயாதும்நிராகரியாதே சொல்லுமவளான என்றபடி. ॥௬॥

ப—ஔஷதமாமென்றுஜ,ித்து, கரும்சோறும்- நீலவர்ணமே
ற்றின சாதத்தையும், மற்றை - தத்ருதிரிகமான,செஞ்சோறும்-
ரக்தவர்ணமேற்றின சாதத்தையும், களன் - களத்திலே, க்ஷுத்ர
தேவங்கள் ஸந்நிதிபண்ணுகிற ஸ்தலங்களிலே என்றபடி. இழை
த்து - க்ஷுத்ரதேவங்களுக்கு ப்ரீணநமாம்படி அவைத்துக்கு
ச்சொல்லுகிற நியமங்களோடேஇட்டு, இழைக்கை - ஸந்நிதியிலே
யிடுகை. என்பயன்?- என்னப்ரயோஜநம், ஒருங்காகவே - ஒரு
க்காலே, உலகேழும் - ஸப்தலோகத்தையும், விழுங்கி - ப்ரள
யகாலத்திலே நிகரணம்பண்ணி, உமிழ்ந்திட்ட - ஸ்ருஷ்டிகாலத்
திலே உத்கிரணம்பண்ணினவனுன, பெருந்தேவன் – ஸர்வாதிக
தேவனுடைய, பேர்சொல்ல - திருநாமத்தைச்சொல்லுகைக்கு, கி
ற்கில் - வல்லீகோளாகில், கிற்கை- சக்தியுகை,இவளைப்பெறுதிரே
இவளையிழவாதே அடைவுதிகோள். * ॥௬॥

இவ்வணங்காடுதல் - இந்த அணங்காடுகை, அணங்கு –
தேவாவேசாத்ருகந்தநம், இவளைப்பெறும்- பரி சன்று.-
இவளைப்பெறும் ப்ரகாரமன்று, பரிசு - ப்ரகாரம், இவளைப்பெ

மூ—தடங்கண்ணுங்கோவைச்செவ்வாயும்பயந்தனள்* கவளக்க
டாக்களிறட்டபிரான்றிருநாமத்தாற்*றவளப்பொடிக்கொண்டு

ஆ—(இவளை) க்ஷேத்ரஜ்ஞதாவிஷ்டராய்நின்று நீங்களாடுகிறவி
திவளைப்பெறுகைக்கு உபாயமன்று, இவளோ? குவளைத்தடங்க
ண்ணும் கோவைச்செவ்வாயும் பயந்தனள், ஆனபின்பு ஈண்டென
க்கவளக்கடாக்களிறட்டபிரான் திருநாமத்தைச்சொல்லி பரிசுத்த
மான பொடியைக்கொண்டு நீங்களிடுங்கோள்? இடவே இவள்

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ—இவ்வணங்காடுதலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (க்ஷேத்ரஜ்ஞா
ஸியால்) பரிசன்றென்றதை யுரைக்கிறார் (உபாயமன்றென்று)
தவளரூபத்தையுரைக்கிறார் (பரிசுத்தவென்று) ॥௫॥

பூ—றுகைக்கு உபாயமன்றென்றபடி. அந்தோ-ஐயோ, குவளைத்
தடங்கண்ணும்- நீலோத்பலவிசாலலோசனங்களும், குவளை - நீ
லோத்பலம், தடம் - விசாலம், கோவைச்செவ்வாயும் - பிம்பபலஸா
ரூப்யமான அதரமும், பயந்தனள் - பசந்தனள், பயப்பு - ஸ்ரீ
வைவர்ண்யமென்றபடி. நேத்ரமும் அதரமும் ஸ்வாபாவிகவர்ண
ங்களைவிட்டு வைவர்ண்யத்தையடையும்படி. மிகவும் வாடினா
ளென்றபடி. கவளக்கடா - கபளங்களாலே உஜ்ஜ்ரும்பிதமான,
கடாவென்று மதஜலம், மதகரங்களான கபளங்களைப்புஜித்து
உன்மத்தமாய் மதஜலம்பெருகாநின்றவென்றபடி. களிறு - கஜத்தை,
குவலயாபீடத்தை என்றபடி. அட்ட - ஸம்ஹரித்தவனான, பி
ரான் - உபகாரகனுடைய, "ஸர்வேஷாம் க்ருஷ்ணஸ்யதேவ"மெ
ன்னும்படி ஐயாமொரெயில்பெண்பிள்ளைகளுக்கு ஜீவம்கொடுத்த
க்ருஷ்ணனுடையவென்றபடி. திருநாமத்தால் - திருநாமத்தைச்சொல்
லியென்றபடி, இதுக்கிட்டிடுமினென்கிறதோடே அந்வயம். தவளப்
பொடி - பரிசுத்தமான பாம்ஸுவை, ஸாமஜதவாதரேணுவை
யென்றபடி. தவளம் - வெளுப்பும், இங்கே பரிசுத்தியைச்சொ
ல்லுகிறது. கொண்டு - க்ருஹித்து, நீர் - வழியல்லாவழியாலேயா
கிலும் பரிஹரிக்கத்தேடுகிற நீங்கள், இட்டிடுமின் - இவள்மே
லேயிடுங்கோள். போடுங்கோளென்றபடி. இடுகை - போடுகை.
இட்டிடுமினென்கிறவிடத்திரண்டாமிடு ரூபம் உண்டிடு மின்

மூ—சீரிட்டிடுமின்றணியுமே* ॥ரு॥

தணியும்பொழுதில்லைநீரணங்காடுதிரன்னைமீர்* பிணியு
மொழிகின்றதில்லை பெருகுமிதுவல்லான்* மணியினணிநிற
மாயன்றமரடிநீறுகொண்*

ஆ—நோய்த்தணியுமென்கிறாள். ॥ரு॥

(தணியும்) தவளப்பொடியாகிறதென்னவென்கிறது. நீரணங்காடுகிறவித்தால் ஒருக்ஷணமாத்ரம் இவளுக்கு ஸ்வஸ்தமும் பிறக்கிறதில்லை. அதுவேயோ? பிணியுமொழிகிறதில்லை பெருகிற வித்தனையல்லது, ஆனபின்பு மணியினணிநிறமாயன் தமரடிநீறுகொண்டணிய முயலுமித்தனையல்லது. மற்றிவளுக்கொரு வரிஹார

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ—கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன ஸாமாநாதிகரண்யத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியன்றோ? என்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (தவளப்பொடியித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டுக்கு திருநாமத்தைச்சொல்லுகையிலேயும் இப்பாட்டிற்கு ஸாமாநாதிகரண்யத்தைச் சொல்லுகையிலேயும் தாத்பர்யமாகையாலே புநருக்தியில்லையென்றதாயிற்று. நீரணங்காடுதிரென்றது ஜைகவஹிர்பாடமென்று காட்டுகிறார் (நீரித்யாதியால்) தணியும்பொழுதில்லை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரமித்யாதியால்) ॥கூ॥

ப—வைத்திடுமினென்கிறவிடங்களிற்போலே ஸ்வாஸ்த்யம், தணியும் - ஸாந்தமாம், இவளுக்கு விஞ்சிவருகிற வைவர்ண்யம் ஸாந்தமாமென்றபடி. * * * * ரு॥

அன்னைமீர்? - தாய்மார்காள், நீரணங்காடுதிர் - நீங்கள் அணங்காடாநின்றீர்கோள், தணியும்பொழுதில்லை - ஸாந்தியுண்டாகிற காலமில்லை. ஒருக்ஷணமாத்ரமும் ஊர்வஸாந்திரூபமான ஸ்வாஸ்த்யமுண்டாகிறதில்லை யென்றபடி. பிணியும் - வ்யாதியும், பெருகுமிதுவல்லால் - வர்த்தியாநிற்குமத்தனையொழிய, ஒழிகின்றதில்லை - உபரதமாகிறதில்லை, மணியில் - நீலரத்நத்தைக்காட்டிலும், அணி - ஸ்ப்ருஹணீயமான. நிற - வர்ணத்தையுடையவனான, மாயன் - ஆஸ்சர்யபூதனுடைய. தமர் - பாகவதருடைய. அடிநீறுகொண்டு -

மூ— டணிய முயலின் மற்றில்லை கண்டீரிவ்வணங்குக்கே * ॥௬॥
அணங்குக்கருமருந்தென்றங்கோராடுங்கள்ளும்பராய்ச் * சுண
ங்கையெறிந்து நுந்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர் * உணங்கல்

ஆ— முயிலில்லையென்கிறாள். ॥௬॥

(அணங்குக்கு) இவள் தளராகிற்க, இவளுக்கருமருந்தென்றங் கோராடுங்கள்ளும்பராய்ச் சில ஸாஹஸங்களைப்பண்ணிலுமுங் களுக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. ஆனபின்பு இவளுடைய நோ

* ஏழாம்பாட்டு. *

இ— ஸ்ரீதீயத்ருதீயபாதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலஸாஹஸங்களையித்யாதிபால்) ॥௭॥

ஶ— வாக்யயோஜனையைக்கொண்டு, நீர். நீங்கள், அணிய - இவளை ஸமா ஶ்வஸிக்க, முயலில் - முயலுகையில்லாமல், உத்யோகிக்கையைத்தவிர என்றபடி. முயல் - உத்யோகம், இல் - இல்லாமை, இவ்வணங்குக்கு - இந்தத்தெய்வப்பெண்ணுக்கு, ஸ்ராக்ஷத்வஸஹாவையான இவளுக்கென்றபடி. அணங்கென்று தெய்வப்பெண்ணுக்குப்பெயர். மற்றில்லைகண்டீர் - வேறே பரிஹாரமில்லைகிடீர். அணிய உத்யோகித்தால் வேறே பரிஹாரமில்லையென்றும் சொல்லுவார். அணிய உத்யோகிக்கையே பரிஹாரமென்றபடி. ॥௬॥

அணங்குக்கு - தெய்வப்பெண்ணுக்கு, ஸ்ராக்ஷத்வஸஹாவையான இவளுக்கென்றபடி. அருமருந்தென்று - அருமையான மருந்தென்று, உத்க்ருஷ்டமான ஔஷதமென்று ப்ரமித்தென்றபடி. அங்கு - அந்த க்ஷுத்ரதேவதாவிஷயத்தில், ஓராடும் - ஒருசாகத்தையும் கள்ளும் - மத்யத்தையும், பராய் - பராவி, ப்ரார்த்தித்தென்றபடி. சாகமும் மத்யமும் நிவேதநம்பண்ணுகிறோமென்று ப்ரார்த்தித்தென்கை. சுணங்கையெறிந்து - க்ஷுத்ரதெய்வாவேசத்தாலே ஶரீரம் ரோமாஞ்சமிட்டு, சுணங்கை - ரோமாஞ்சம், யதா - சுணங்கையெறிந்து - சுணங்கையிட்டு, சுணங்கையாவது - கையைத்தட்டியாடுவதொருகூத்து, எறிகை - இடுகை, சுணங்கைக்கூத்தாடியென்றபடி. நுந்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர் - உங்களுடைய தோள்கள் கம்பிக்க ஆடாநிற்கிற தாய்மார்காள்? உணங்கல் - உணங்குகிற த்ரவ்யம், ஆதபத்திலே ஶோஷிப்பிக்கப்படுகிற ஸ்ரீஹ்யாதித்ரவ்ய

மூ— கெடக்கழுதையுதடாட்டங்கண்டென்பயன்* வணங்
கீர்கண்மாயப்பிரான்றமர்வேதம்வல்லாரையே* ॥எ॥
வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டுவிண்ணோர்பெருமான்றிருப்*

ஆ—மெல்லாந்திரும்படி வேதவித்தமரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை
ச்சென்றாச்ரயியுங்கோளென்கிறாள். ॥எ॥

(வேதம்) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யாச்ரயித்தல் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க
ளைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு எம்பெருமானை யாச்ரயித்

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இ— வேதம்வல்லாரைவணங்கீர்களென்றுகீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி
இப்பாட்டிலேயவர்களை புருஷகாரமாகக்கொண்டுவிண்ணோர்
பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்தென்கையாலே விசேஷித்த
மென்றுகாட்டுகிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையாச்ரயித்தலென்று) வேத
ம்வல்லார்களைக்கொண்டென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் புருஷகாரமாகக் கொண்டென்று)
ஏதம்பரைந்தென்கிறதைத் யுரைக்கிறார் (சாஸ்த்ரங்களைச்சொல்லி
யென்று) அல்லல்செய்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (கஷ்டங்களைச்
செய்தென்று) கீழ்மையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சாலத்தண்ணி

ய—மென்றபடி. கெட - நசித்துப்போகாநிற்க, கழுதையுதடா
ட்டம் - கர்த்தபத்தினுடைய ஸ்வாபாவிகவ்யாபாரத்தை,
கண்டு - பார்த்து, என்பயன்? என்னப்ரயோஜநம்? ஜீவநஸா
தநமானவீஹ்யாதிகள்சேதப்படும்படி கழுதையைத்தின்றவிட்டு
அதினுடைய உதடாட்டத்தைக்கண்டு விஸ்மயிக்கிறத்தாலென்ன
ப்ரயோஜநமென்றபடி. இவள்நோவுபடாநிற்க நீங்கள் சுணங்
கைக்கூத்தாடுகிறதாலென்ன ப்ரயோஜநமென்று தாத்பர்யம்.
இது ஸத்ருசாந்யாயமென்றபடி. வேதம்வல்லாரை - வேதவித்
துக்களான, மாயப்பிரான்றமர் - ஆச்சர்யபூதனுபகாரகனா
ன க்ருஷ்ணனுடைய தாஸஜநங்களை, க்ருஷ்ணதாஸ்யரஸிகரை யெ
ன்றபடி. வணங்கீர்கள் - ஸேவியுங்கோள். ॥எ॥

வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு - வேததாத்பர்யவித்துக்க
ளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை புருஷகாரமாக வலம்பித்து,
விண்ணோர்பெருமான் - நித்யஸூரிநாயகனுடைய, திருப்

மூ— பாதம்பணிந்திவளோயிது தீர்த்துக்கொள்ளாதுபோ* யே
தம்பறைந்தல்லல்செய்துகள்ளூடுகலாய்த்தூய் * சீதமுழவி
ட்டுநீரணங்காடுதல்சீழ்மையே* ।அ॥
சீழ்மையினாலங்கோர்சீழ்மகனிட்டமுழவின்சீழ்*

ஆ— தல்செய்திவள்நோயிது தீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய்துர்வாக்ய
ங்களைச்சொல்லி க்ரூரக்ருத்யங்களைச்செய்துகள்ளூடுகலாய்த்தூய் சீத
முழவிட்டு நீரணங்காடுமிது சாலத்தண்ணியதென்கிறாள். ॥அ॥
(சீழ்மையினால்) சீழ்மையினாலங்கோர் சீழ்மகனிட்ட முழவி
ன்சீழ் நாழ்மைபலசொல்லி நீரணங்காடுமிந்த வ்யஸநஹேதுவாத்தி
இ—தென்று) சாலத்தண்ணிதுஎன்றது-மிகவும்நிக்ருஷ்டமென்றபடி.

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பொய்கார்ண்கிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (இந்தவ்யஸநத்தாதியால் இத்தாலே ஸம்ருதிதயா யாத்

ப— பாதம்- ஸ்ரீபாதங்களை, பணிந்து-ப்ரணமித்து. இவள்-இவளு
டைய, இதுநோய் - இந்தவ்யாதியை, லோகவிலக்ஷணமான வ்யா
தியையென்றபடி. தீர்த்துக்கொள்ளாது - பரிஹரித்துக்கொள்ளா
தே, போய் - க்ஷுத்ரதேவவிஷயத்தில் போயென்றபடி. க்ஷுத்
ரதேவத்தை யாஶ்ரயித்தென்கை. ஏதம் - அவத்யத்தை, ஸாத்வி
கஹாநிகரமான க்ஷுத்ரதேவவிஷயஸேவைகளை யென்றபடி.
பறைந்து - சொல்லி, பறைதல் - சொல்லுதல், அல்லல் - ஆகாத
வையை, க்ஷுத்ரதேவப்ரணாமாதிகளை யென்றபடி. செய்து
ஊடு - நடுவே, ப்ரணாமாதிப்ராயத்திலே யென்றபடி. கள்ளு-
மத்யத்தை, கலாய் - கலந்து, மாம்ஸாதிகளோடே கலந்தென்றபடி
தூய் - தூவி, சீதமுழவு - தேவதாஸ்வரூபத்தை, முழவு - வா
த்யகோஷம், இட்டு - பண்ணியென்றபடி. நீரணங்காடுதல் - நீங்
கள் தேவாவிஷ்டநர்த்தநம்பண்ணுகை, சீழ்மை - நிக்ருஷ்டம்,
உங்களுக்கவத்யமென்றபடி. ॥அ॥
சீழ்மையினால் - நிக்ருஷ்டத்தாலே, ரஜஸ்தமோகுணத்தா
லேவந்த உங்களுடைய விவேகஹாநியாலேயென்றபடி. இதுக்கு
நீரணங்காடும்பொய்என்கிறோடவயம். அங்கு - அந்த க்ஷுத்ர
தேவஸந்நிதியிலே, ஓர்சீழ்மகனிட்ட - ஒருநீசன்ப்ரவர்த்திப்பித்த

மூ—நாழ்மைபலசொல்லிநீரணங்காடும்பொய்காண்கிலேன்*ஏ
ழ்மைப்பிறப்புக்குஞ்சேமமிந்நோய்க்குமீதேமருந்* தூழ்மை
யிற்கண்ணபிரான்கழல்வாழ்த்துமினுன்னித்தே* ॥௰॥

ஆ—ளாலொருப்ரயோஜநமும் காண்கிறிலேன். இனிமெய்யாகப் பார்க்கில் எற்றைக்கு மிவளுக்குக்ஷேமம், இந்நோய்க்கு மிதுவேமருந்து. இத்தைநீங்கள் நிர்ப்பந்தித்துச்செய்யுங்கோள், அதெதெ ன்னில்; கண்ணபிரான்கழல்வாழ்த்துமினென்கிறாள். ॥௰॥

இ—ராயத்திலஸிஷ்டமான வஸ்த்தையருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) ஏழ்மைப்பிறப்புக்குஞ்சேம மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எற்றைக்குமித்யாதியால்) தாஜீயவாஊத்துக்கு உன்னித்தென்றும், வாழ்த்துமினென்றும், இவ்விரண்டர்த்திலும் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக வித்த்தவாக்யத்தாலே விவரிக்கிறார் (இத்தைநீங்களித்யாதியால்) அதிலுன்னித்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிர்ப்பந்தித்தென்று) ॥௰॥

பத்தாம்பாட்டு.

மற்றொருதெய்வம் நினையாளென்றிவ்வளவே உசிதமாயிருக்க உன்னித்து தொழாளென்றித்தனை சொல்லுவானேனென்ன?

ப—தீழ்மக்கள்-நீவனன தேவாஷ்யன், முழவின்கீழ்- வாத்யகோஷத்தின் கீழே, நாழ்மை - க்ஷுத்ரதெய்வங்களுக்கில்லாத உத்கர்ஷங்களை, நாழ்மையென்று தூராவிதமான உத்கர்ஷத்துக்குப்பேர். பல - பஹுவிதமாக, சொல்லி, நீரணங்காடும்பொய் - நீரணங்காடுகையாகிற வ்யாபாரத்தை, காண்கிலேன் - பார்க்கமாட்டேன், ஏழ்மை - ஏழுப்ரகாரங்களான, மை - ப்ரகாரம். பிறப்புக்கும் - 'ஸப்தஸப்தஸப்த" என்று ஏழேழுவகையாய்வரக்கடவ ஸகல ஜந்துக்களுக்குமென்றபடி. ஸர்வகாலத்துக்குமென்கை, சேமம் - க்ஷேமமாம், இந்நோய்க்கும் - இந்தவ்யாதிக்கும், ஈதே - இதுவே, ஔஷதமானதுமே, மருந்து - நிவர்த்தகம், உன்னித்து - நிர்ப்பந்தித்து, ஊழ்மையில் - முறைமையிலே, நிர்வாஹிகஸாதிசயமான ஔசித்யத்தைத்தப்பாமலென்றபடி. கண்ணபிரான்கழல் - க்ருஷ்ணனென்னுமுபகாரகனானவனுடைய திருவடிகளை, வாழ்த்துமின் - மங்களாஸாஸநம்பண்ணுங்கோள்.

மூ—உன்னித்துமற்றொருதெய்வந்தொழாளவனையல்லால்* நும்
மிச்சைசொல்லிநுந்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர்* மன்னப்

ஆ—(உன்னித்து) இவளுக்கவனையல்லது மற்றொருதெய்வத்தைத் தொழுகை யஸம்பாவிதமானாப்போலே மற்றொருதெய்வத்தை ஸ்வப்நத்திலுங்கூட நினைக்கை யஸம்பாவிதம். இப்படி தைவாந்தரஸம்பந்தமின்றியேயிருந்த இவளுடையநோய் தீருகைக்கு வேதபாஹ்யமான க்ஷுத்ரதெய்வத்தை வ்யதிரிக்தமாய் விரோதியுமாயிருந்த வேதபஹிர்பூதமார்க்கத்தாலே தொழுது ஈஶ்வப்

இ—உன்னித்துத்தொழாளென்கிற விசிஷ்டநிஷேதத்துக்கு உன்னித்துஎன்கிற விசேஷணாம்ஶநிஷேதத்திலே தாத்பர்யமாய் தொழாளென்கிறவம்ஶம் த்ருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இவளுக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தாலே ஸூசிதமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதியால்) தான்சொல்லுகிற தெய்வத்துக்கு மறைவாணனையென்று வேதவேத்யத்வம் சொல்லுகையாலே இவர்கள்பற்றின க்ஷுத்ரதெய்வத்துக்கு வேதபாஹ்யத்வம் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வேதபாஹ்யமானவென்று) நும்மிச்சைசொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யதிரிக்தமித்யாதியால்) நுந்தோள்குலைக்கப்படுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதபஹிர்பூதேத்யாதியால்) மன்னப்படு மறைவாணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— அன்னைமீர் - மாத்ருஜநங்காள்? அவனையல்லால் - அந்தக்ருஷ்ணனையொழிய, மற்றொருதெய்வம் - வேறேயொருதெய்வத்தை, உன்னித்துத்தொழாள் - நினைத்து ப்ரணாமம் பண்ணாள், இவள்நிஶேஷம் நினைப்பதுஞ்செய்யாள், ப்ரணாமமும்பண்ணாள், ப்ரணாமமும் பண்ணாதாப்போலே நினைப்பதுஞ்செய்யாளென்று தாத்பர்யம். நும்மிச்சைசொல்லி - உங்களுக்கிஷ்டமானவைத்தைச்சொல்லி - வேதவிஹிதமன்றிக்கே பாஷண்டிஜுஷ்டாசாரங்களான க்ஷுத்ரதைவஸ்தவவாக்யங்களைச்சொல்லியென்றபடி. நுந்தோள்குலைக்க - உங்கள்தோள்கள்குலுக்க, படுமன்னைமீர் - ஆயாஸப்படுகிற மாத்ருஜநங்காள்? மன்னப்படும் - ஸம்ப்ருவலிக்கப்படாநிற்கிற,

௫—படுமறைவாணனை வண்டுவராவதி* மன்னனையேத்துமி
னேத்தலுந்தொழுதாடுமே* ||௰||
தொழுதாடித்தூமணிவண்ணனுக்காட்செய்து நோய்தீர்ந்த*

ஆ— படாதே,ஸாங்கஸகலவேதவேத்யனாய் ஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதி
நவதிக கல்யாணகுணமஹோததியாயிருந்த வண்டுவராவதிமன்
னனையேத்துங்கோள். ஏத்தவே உஜ்ஜீவிக்குமென்கிறுள். ||௰||

(தொழுதாடி) 'வண்டுவராவதமன்னன்" என்கிறவிந்த ஸர்வ
ஸஞ்ஜீவனமான திருநாமத்தைக்கேட்டுஜ்ஜீவித்து நோய்தீர்ந்து
தொழுதாடிப்பாடித் தூமணிவண்ணனுக்காட்செய்த வழுவாத

இ—(ஸாங்கேத்யாதியால்) மன்னுகை-ஸ்தாவிக்கையாய்ஸர்வஜ்ஞ
மாகையால் ஸர்வஜ்ஞவித்யாவுமானஸாங்கஸகலமிங்கே ஸ்தாவிதமெ
ன்றுகருத்து, வண்டுவராவதியென்று ஸ்தலத்தைச்சொல்லு
கிறவிடத்திலே யதாகலிசிக்கிற ஸ்வபாவத்தையருளிச்செய்கிறுர்
(ஶ்ரிதேத்யாதியால்) தொழுதாடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
ருளிச்செய்கிறுர் (உஜ்ஜீவிக்குமென்று) ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

ஶ்ரியஃபதித்தி ஸஹகலிசிக்கிற ஸ்வபாவத்தையருளிச்
செய்கிறுர் (வண்டுவராவதியித்யாதியால்) இப்போதாழ்வார் ஶேஷ
பூதராவதாகையாலே நோய்தீர்ந்தாலல்லது தொழுதாடிப்பா
டியாட்செய்யக்கூடாமையால் ஆட்செய்து நோய்தீர்ந்தவென்கிற
விடத்தில் ஶப்தங்களை மாறியடியநயிக்கிறுர் (நோய்தீர்ந்து

ஶ— ஸம்பந்தம் பண்ணப்படாநிற்கிறதென்றபடி. மன்னுகை—ஸ்த்ர
விக்கை. மறைவாணனை- வேதப்ரதானனை, வேதங்களுக்கு ப்ர
யாநப்ரதிபாத்யனையென்றபடி. மறை-வேதம். வாணன்-ப்ரதா
நன், வண்-விலக்ஷணையான, துராவதி - த்வாரவதிக்கு, மன்னனை-
ராஜாவை, க்ருஷ்ணனையென்றபடி. ஏத்துமின் - ஸ்தோத்ரியுங்கோள்,
ஏத்தலும் - ஸ்தோத்ரித்தவாரே, தொழுது - ப்ரணாமம்பண்ணி,
ஆடும்-ஸஞ்சரிக்கும், நீங்களவனேஸ்தோத்ரித்தவாறே ப்ரஸந்னதே
யாய்த் தானுந்தொழுது ஸஞ்சாரக்ஷமையுமாமென்றபடி. ||௰||

ஆட்செய்து நோய்தீர்ந்தவென்கிறவிடத்தில் ஶப்தங்களை
மாறியநயிப்பது-நோய்தீர்ந்து ஆட்செய்தவென்றுஶேஷமாநிற்று,

மூ—வழுவாதசொல்புகழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்*வழு
வாதவாயிரத்துள்ளிவைபத்துமெவறிகளுந்* தொழுதாடிப்

ஆ— தொல்புகழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்வழுவாதவாயிர
த்துள் மஷுவ தாஞஹஜ ந நிவ்ருத்திவாமான விவைபத்தும்

இ— தொழுதாடிப்பாடியி த்ாஷியால்) வெறிகளுமென்கிறதற்குத்
தா த்வய—ம்பருளிச்செய்கிறுர் (ஷெவதாஞரெஉத்ாஷியால்) ॥கக॥

ப—நோய்தீர்ந்து - வண்டுவராவதி மன்னனென்கிற திருநாமஶ்ர
வணத்தாலே வ்யஸநந்தீர்ந்து, தொழுது - எம்பெருமானை ஶ்ர
ணாமம்பண்ணி, ஆடி - அத்தால்வந்தஸ்ரீதியாலே ஸஸம்ஹ்ரமநிரு
த்தம்பண்ணி, தூமணிவண்ணனுக்கு - நிரமணிவர்ணனான க்ரு
ஷ்ணனுக்கு, ஆட்செய்த - ஶரீரகைங்கர்யம் பண்ணினவரான, வ
ழுவாத- நழுவாத, ஷெவதாஞரஸம்ஸரைவஷ்யாதிரஹித
மானமென்றபடி. தொல் - ஸாஸ்வதமான, புகழ் - ஊஹவஷெக
ஸெஷுவஷ்ரியையுடையவரான, வண்குருகூர்ச்சடகோபன்
சொல் - விலக்ஷணகாராகாயீஶஶஉெகாவஸக்தியான' வழு
வாத - ஊஹவஸ்ஸரவஹூணாதிகளிலொன்றும் நழுவாதபடியா
ன, ஸ்ரவஹூணாதி க்ருஸ்ஶஷ்ரதிவாதகமானவென்றபடி-
ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்த்திலே, வெறிகளிவைபத்தும் என்றந்வயம்.
வெறிகள்- வெறிகளான, வெறியை ஶ்ரதிவாதிக்கிறவையானவென்
றபடி. வெறிவிலக்கை ஶ்ரதிவாதிக்கிறவையானவென்கை. வெறி
விலக்காவது - விரஹஜ்வரத்தாலே நோய்படுகிறவளுக்காக தாய்
மார் க்ஷுத்ரஷெவதத்தை ஷெவரோஸாதிகளைக்கொண்டு வஜிக்க
ப்புக தோழியானவள் இதொரு விஷயத்தில் ஊவஷயமடியா
கவந்தநோய் மற்றென்றால் வந்ததன்றென்று அவர்கள்செய்கிறவித்
தைவிலக்குகை. இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், தொ
ழுது - இவ்வஷய-ாநஸம்யாநஜநஸ்ரீதியாலே ஶ்ரணாமம்ப
ண்ணி, ஆடி - ந்ருத்தம்பண்ணி, பாடவல்லார் - ஶ்ரஷவாரஶ்யத்
தாலே காநம்பண்ண ஸமர்த்தரானவர்கள், துக்கசீலமிலர்கள்-
துஃஹஸ்வஹாவமில்லாதவர்கள், ஊஹவதிஶெஷதுஃவமும் த்தனி
ஊராஹ்ராஞ்ர ஷெவதாஞாநவ்ருத்திதுஃவமு முண்டாம்ஷ

ஆ—பாடவல்லார்துக்கசிலமிலர்களே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தொழுதாடிப்பாடவல்லார் துக்கசிலமிலர்களென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஶ—ஸாவமில்லாதவராவரென்றபடி. * * ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய நிஷ்டாநமோலயிஸ்ரீஶைலேஶாய

ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(தீர்ப்பாரையாமினி.)

உத்தாஸாரத்யயோகாத் ப்ரஹரணநவநாத் ஸ்ரீதுலஸ்யாஶ்ரயத்வாத்
ஸ்தோத்ராத்ப்ராப்தேர்வாக்பதீயா
ஸ்ராவஜநஸஜநத்வாத்பலிஷ்டநமோஜாலி: । தத்ர
ஸ்வாம்ஸி நாத்ராகதி தாஸஜநத்ராணபுண்டரீகாக்ஷ
ஸத்ரா தேவம் ப்ராதிவ்யைகவர்ணயிஷ்டாஸிஷ ஜம்
கேஶவாஸுஸ்ஸிஷ: ॥ ॥உ௦॥

(உத்தாஸாரத்யயோகாத்) மாயப்போர்த்தேர்ப்பாகனார்க்கி வள்சிந்தைதுழாய் - ஸாரத்யத்திலே பாண்டவர்களுக்குத்தான் ஸ்ரீதிவபுஸுக்ஷமாகப்பண்ணின ஸாரத்யவ்யாபாரத்தாலும் (ப்ரஹரணநவநாத்) சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க நீரிசைக்கிற்றிராகில் - தன்னுடைய திவ்யாயுதங்களான திருவாழிதிருச்சங்குகளுடைய ஸ்தோத்ரத்தாலும், (ஸ்ரீதுலஸ்யாஶ்ரயத்வாத்) மதுவார்துழாய்முடி மாயப்பிரான் கழல்வாழ்த்தினால் - போக்யமான திருத்துழாய்மாலையினாலே அலங்க்ருதமான திருவபிஷேகத்தையுடையனான ஸர்வேஶ்வரன் தன்திருவடிகளுடைய ஸ்தோத்ரத்தாலும், இவ்விடத்தில் ஸ்துதிஶப்தம் மேலிற்பாட்டில் "பெருந்தேவன்பேர்சொல்லகிற்கில்" என்றுசொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தனத்துக்கு முபலக்ஷண மென்றுகருத்து. ஸ்துதியாலும் திருநாமஸங்கீர்த்தனங்களாலுமென்றபடி. (ப்ராப்தேஶ்ச) தவளப்பொடிகொண்டு நீரிட்டிடுமின்

ஸ்ரீ— கா— தணியுமே - பாதரேணுவாலும், (ஸ்வஜநஹஜநகதாபஹா ஸ்வபதரேணவ:) இவ்விடத்தில் "மாயன்றமரடிநீறுகொண்டணியமுயலில்" என்று ஸ்வஜநபாதரேணுவைச்சொல்லுகையாலே தஜ்ஜநமும் விவக்ஷிதமென்று காட்யம். வணங்கீர்கள்மாயப்பிரான்றமர்வேதம்வல்லாரையே - தன்னடியார்களுடைய ஸ்ரீபாதரேணுவாலும், அவர்கள்திருவடிகளில் வணக்கத்தினாலும், (தந்நதிஸ்வபாவஹி நாதா) இது இரண்டுபாட்டினர்த்தத்துக்கு ஸங்க்ரஹம். வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான்றிருப்பாதம்பணிந்து - ஊழ்மையில்கண்ணபிரான் கழல்வாழ்த்துமினுன்னித்தே - அவர்கள் புருஷகாரமாகத் தன்னுடைய திருவடிகளைத்தொழுகையினாலும், (தச்சரணஜநதாம வந்தநாவஸ்தா) உன்னித்து மற்றொருதெய்வந்தொழாளி த்ராதி - தைவதாந்தர தத்பரமவந்தனமாகத் தன்னையேத்துகையாலும், ஸம்ஸாரவிஷயங்களிலே வண்டுவராபதிமன்னனன்றனே நிரஞ்ஜநமெனெக்ஷாளைக்கொண்டு ஸ்வவிஷயத்தில் ப்ரணயிகளானவர்களுக்கு விரஹஸஹத்திலுண்டான சோகாதிவ்யாதிகளையெல்லாம் நிவர்த்திப்பிக்குமென்று "தீர்ப்பாரையாமினி" என்கிறதசகத்திலே லக்ஷ்மீஸ்வர, விமுக்தஞானவாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்கிறார். ॥௪௦॥

ஸ்ரீசடகோபமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்தில்ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (சீலமில்லா) ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷஜநித நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே ஶோகவிவஶரான ஆழ்வார் ஸர்வதேஶஸ்தரான ததீயதிவ்யநாமங்களினுடைய ஶ்ரவணத்தாலே உஜ்ஜீவிதராய் ஆர்த்த விஶ்லேஷவ்யஸநஸஹராய் "காணவாரீர்?" என்கிறார்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ—நோய்தீர்ந்ததாகக் கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே கூப்பிடுவானேனென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) நோய்தீர்ந்தென்று கீழ்ச்சொன்னது ததீயதிவ்யநாமஶ்ரவணக்ருதஶோக நிவ்ருத்திமாத்ரமாய் விஶ்லேஷவ்யஸநமின்னம் தீர்ந்ததில்லாமையாலே கூப்பிடுகிறாரென்றபடி. தொழுதாடித்தூமணிவண்ணனுக் காட்செய்தென்றதுவும் ஸம்ஶ்லேஷாநுபவத்தைச் சொன்னபடியன்று. ஶோகமெய்யிலே பாடக்கூடாமையாலே ஶோகந்தெளிந்தவநந்தரமிந்த ஶோகாவஸ்தையை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கைக்காக தீர்ப்பாரையாமினியென்கிற திருவாய்மொழி பாடுகையாகிற வாசிககைங்கர்யம் பண்ணினபடியைச் சொன்னபடியென்றுகருத்து. (திவ்யநாமேத்யாதி) ஶோகவிவஶராயிருந்தாலும் "வைஷ்ணவபீஜம் ஸுக்ருதஸஞ்சிதம்" என்கிறபடியே வீஜமானது தனக்கு வினாஶமின்றியேயிருக்க வஷ்டஸஹிதராத்தாலே ஶோகநவிஶாநஸாமிபாமாப்போலே இவரும் ஸ்வஸ்வீவத்தில் ஸம்பவத்வஸம்ஹாராத்மே ஶிஶிரோபசாரமாக ஶோகந்தெளியும் ஸ்வபாவராகையாலே இப்படி ஶோகந்தெளிந்தவநந்தரமிவருக்கு திவ்யநாமஶ்ரவணம் கூடுமென்றுதிருவுள்ளம். ஆனால் ஶ்ரவணத்தாலே உஜ்ஜீவிதரென்கிற வாக்யத்துக்குக் கருத்தேதென்னில்? கிஞ்சித்ஸ்வபாவத்தாலே ஶ்ரவணம்வந்து ஶ்ரவணத்தாலே நன்றாக ப்ரபோதரானாரென்று கருத்து. * * * * *

✳முதற்பாட்டு✳

ஞாலமுண்டா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ—சீலமில்லாச்சிறியனேலுஞ்செய்வினையோபெரிதால்* ஞால
முண்டாய்ஞானமூர்த்திநாராயணாவென்றென்று* காலந்தோ
றும்யானிருந்துகைதலைபூசலிட்டால்* கோலமேனிகாணவா
ராய்கூவியுங்கொள்ளாயே* ॥க॥

ஆ—பெருமானைக்கூப்பிட்டழைக்கிறார். ஆர்த்தருடைய ஆர்த்தியை
ப்போக்காதாயல்லை, ஆர்த்தியை அறியாதாயல்லை, ஆர்த்தியைப்
போக்கமாட்டாதாயல்லை, என்றென்று காலந்தோறும் நானிருந்

இ—(ஆர்த்தருடையவித்யாதியால்) ஞானமூர்த்தியென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தியை யறியாதாயல்லையென்று)
அறியாதாயல்லையென்றது- நீ அறியாதவனன்றென்றபடி. நாராய
ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தியைப்
போக்கவித்யாதியால்) இம்முதற்பாட்டிலே இப்படிசொன்னதா
லித்திருவாய்மொழிக்கு விஶிஷ்டகுணகமென்கிற ஸர்வஜ்ஞத்வம்
ஸர்வஶக்தித்வமென்று ஸூசிதம், கைதலையென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைத்தொழுதென்று) பூசலிட்டா

ப—ஞாலமுண்டாய் - ப்ரளயகாலத்திலே ஜகத்தை வயிற்றி
லேவைத்து ரக்ஷித்தவனே, ஞானமூர்த்தி - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனே,
ஜ்ஞாநத்தை ஸ்வரூபமாகவும் ரூபமாகவுமுடையவனேயென்ற
படி. நித்யஸர்வஜ்ஞனே என்கை. நாராயணா - ஸர்வஶக்த்யாதிகு
ணவிஶிஷ்டனே, என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி. காலந்
தோறும் - ஸர்வதா, யான் - உன்னைக்காண ஆசாபந்தமுடைய
னான், இருந்து - அந்த ஆசாபந்தத்தாலே ஜீவித்திருந்து,
கைதலை - கைகள் தலையிலேயாக, கைகளைத் தலையிலேவைத்துக்
கொண்டென்றபடி. தொழுதென்கை. பூசலிட்டால் - ஆர்த்தஸ்வநி
யாகக்கூப்பிட்டால், பூசல் - ஆர்த்தஸ்வநி, கோலமேனி - தர்ஶநீய
மான உன்னுடைய திருமேனியை, காண - நான்காணும்படி. வா
ராய்- வருகிறாயில்லை, கூவியுங்கொள்ளாய் - என்னையழைத்துக்
கொள்வதும்செய்கிறாயில்லை. ஆதலாலென்னொரு வடிவிங்கே
அத்யாஹாரம். சிலமில்லா - ஸச்சரிதமில்லாதவனான, சிறியனே
லும் - அத்யல்பஜ்ஞாநஶக்திகனாயிருந்தேனேயாகிலும், செய்வினை -
என்னால் செய்யப்பட்ட துஷ்கர்மம், பெரிது - அத்யந்தப்ரபலங்

மூ—கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளங் கோதிலதந் திடுமென்*

ஆ—துன்னைத் தொழுதிரந்தால் கோலயேனிகாணவருகிறிலே, உன்பாடேயென்னைக் கூவியுங்கொள்ளுகிறிலே, இப்படி உன்க்ருபைக்குவிஷயமல்லாதபடி யென்னையகற்றினவிந்த ஸம்ஸாரவத்துக்கெல்லாம் கீடாதிகளிலுமதிக்ஷுத்ரனான நானாச்ரயமானபடி யெங்ஙனேயோ? வென்கிறார். ௧௦

(கொள்ளமாளா) உதாரவிஷயமென்றாஹ்வாநிவர்த்தகமாக் ஸகலமுதார மெவக்ருஷ்ணாவஹமான ஸ்வரூபாநுஸந்தாநஜநிதநிரவதிகாநந்தஸம்பவத்தையெனக்குத்தந்தருளினவென்னுடைய

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இரந்தாலென்று) கூவியுங்கொள்ளாயே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பாடேயித்யாதியால்) உன்பாடேயென்றது உன்ஸமீபத்திலே என்றபடி. ஆச்ரயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அதில் அதிக்ஷுத்ரனானத்தாலே சிறியனென்றது வ்யாக்யாதம். ௧௧

* இரண்டாம்பாட்டு. *

கோதிலவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யேத்யாதியால்) கொள்ளமாளாவென்கிறவிடத்திலே அர்த்தாக்ஷிபிக்கிற அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸகலமித்யாதியால்) கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்)வையங்கொண்டவாமனாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ம—ஆலென்றது ஹிம்ஸார்த்தம், அத்யந்தவ்யஸனத்தாயிருந்ததிறே யென்றபடி. ப்ராணாமாதல் ப்ராப்யமாதலேதேனு மொருகார்யஞ் செய்கைக்குமுபயுக்தங்களாகாதபடி எனக்கு ஜ்ஞாநசக்திகளுண்டுகளாயிருக்கையாலே ஸ்வரூபிதமெம்மூ இல்லாதவனாயிருக்கிறநானிப்படி அத்யுஜ்ஞாநசக்திகளுயிருக்கச்செய்தேயும் உபாஸ்தங்களை யாரு வித்தனையாயிர மெப்படி செய்தேனோ! வென்று பரார்த்தம். ஓவென்றது விஷாதாதிசயத்யோதகம். * ௧௨

கோதில - விஷயாந்தரஸ்பர்சமடியாகிறகோதில்லாத, கொள்ளமாளா - அநுபவிக்கவநுபவிக்க அபியில்லாததான, இன்பவெள்ளம் - ஆநந்தப்ரவாஹத்தை, தந்திடும் - கொடுக்குமவனாய்,

மூ—வள்ளலேயோவையங்கொண்டவாமனுவோவென்றென்று*
நள்ளிராவுநன்பகலுநானிருந்தோலமிட்டால்* கள்ளமாயா
வுன்னையென்கண்காணவந்தியாயே* ॥உ॥

ஆ— வாமனனே? உன்னுடையதாத்ருத்வலக்ஷணஸ்வாபத்தை ஸ்வயாகமித்துக்கொண்டு ஸ்ரீதருடைய ஸர்வஸ்வ த்தைச் செய்தருளாநிற்கு மாஸ்ரீதவத்ஸலனேயோ? வென்றென்று ஸ்ஸ்வஸம்ஸ்லேஷத்தாலே போக்கக்கடவ அழகியகாலமெல்லாம் நானிருந்தோலமிட்டால் என்கண்கட்குன்னைக் காட்டாதொழிகி றவனே?ஈண்டெனவந்தென் கண்கட்குன்னைக் காட்டித்தந்தருளா? ॥உ॥
யென்கிறார் * * *

இ— மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய தாத்ருத்வத்வாதிஸத்வ னேயென்றமளவாலே) தாத்ருத்வலக்ஷணஸ்வாபத்தை ஸ்வ யாகமித்துக்கொண்டுமென்றது தான் யாவகத்வத்தை வஹித்துக் கொண்டாகிலுமென்றபடி. நள்ளிராவுநன்பகலு மென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ஸ்வஸம்ஸ்லேஷத்தாலேஇத்யாதி யால்) கள்ளமாயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (என்கண்கட்கித்யாதியால்) உன்னையித்யாதிக்குத் தாத்ப ர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டெனவித்யாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

த்வீதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— என்வள்ளலே - என்னுடைய ஸம்ஹாராமனே?ஓ வென்று - விஷயவைராக்யம், வையங்கொண்டவாமனு - ஸப்ரிதிவ்யைமஹா பலிபக்கல்நின்றும் பரிக்ரஹித்த வாமனனே, ஓ! - விஷாதே, என்றென்று - இப்படி சொல்லிச்சொல்லி, நள்ளிராவும் - ஸய்யா ராத்திரியும், நன்பகலும் - ஸ்ஸ்வஸம்ஸ்லேஷாஹம்மாம்படி நல்ல தானபகலிலும், நானிருந்து - நான்ஜீவித்திருந்து, ஓலமிட்டால் - கூப்பிட்டால், கள்ள - கண்ணுக்குத்தெரியாதவனுண, மாயா - கண்ணுக்குத்தெரியாதே ஸநவஸ்லேயிருக்கிற ஆஸ்சர்யஹேதனே? யென்றபடி. வந்து - ஸீக்ரமாகவந்து, உன்னை - நிரதிசயஸௌ ந்தர்யனானவுன்னை, என்கண்காண - என்னுடைய கண்கள்காணும் படி, ஈயாயே - தந்தருளவேணும், ஈகை - கொடுக்கை. ॥உ॥

மூ—கவலாததீவினைகளெத்தனைசெய்தனன்கொல்* தாவிவையங்கொண்டவெந்தாய்தாமோதராவென்றென்று* கூவிக்கூவி நெஞ்சுருகி கண்பனிசோராநின்றால்* பாவிநீயென்றொன்று சொல்லாய் பாவியேன்காணவந்தே* ||௫||

அ—(கவல·த) ஜநாஷ்ட்ராஹ்ராணுமவணா படுத்துகிறவையான பாவங்களைப்பண்ணி யாஸ்ரிதவிரோதிநிரஸனம்பண்ணுமவனே? யென்றென்றுகூவிக்கூவி நெஞ்சுருகி கண்பனிசோராநின்றால், உன்னைக்காண்கைக்கு ஸாஹ்யம்பண்ணிற்றிலேனாகில்; நான் நிராஸனாயிருக்கும்படியாக வென்கண்ணெதிரேவந்து நீயென்னைக்காண்கைக்கு ஸாஹ்யம்பண்ணிற்றில்லைகாணென்று சொல்லாய்? பிரானே

இ—(ஜநாஷ்ட்ரீகத்ராதியால்) பாவியேனென்றுதம்மை பாவபூர்ணராகச்சொல்லுகிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார்(உன்னைவிரோதியால்) தாரீபவாஜக்ஞலஹிமை அபராதமருளிச்செய்கிறார் (நான்நிராஸனாயிருக்கும்படியாகவென்று) இதுக்குச்சொல்லாயென்கிறதோடே அந்வயம். காணவந்தென்கிறதையுரைக்கிறார்(என்கண்ணெதிரேவந்தென்று) பாவிநீயென்கிறதற்குத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னைவிரோதியால்) இப்படி ஸம்ச்லேஷத்திலே

ஶ— தாவி - திருவடிகளாலே அளந்து. வையங்கொண்ட - லோகத்தை ஸ்வீகரித்தவனான, எந்தாய் - என்னுடைய ஸ்வாமியான, தாமோதரா - தாமோதரனே. உரலோடேகட்டலாம்படி பரதந்த்ரனானவனேயென்றபடி. என்றென்று - இப்படி சொல்லிச்சொல்லி, கூவிக்கூவி நெஞ்சுருகி - ஸஹ்ருதயம். கண்பனி - நேத்ரஜலங்கள், சோர - சொரியும்படி, நின்றால், அழுதுகொண்டே நின்றால், பாவியேன்காணவந்து - பாபிஷ்டனான நான்காணும்படி வந்து, நீபாவியென்று - நீபாபிஷ்டன்காணென்று, ஒன்று சொல்லாய் - ஒருவார்த்தைசொல்லவேணும், "நீபாபிஷ்டனென்றாகிலுமொருவார்த்தை சொல்லவேணும்" என்னச்செய்தேயும் அவனொன்றுஞ்சொல்லக் காணாமையாலே சொல்லுகிறார் மேல், கவலாத - நாசாவஹமான, கவ - நாசம், தீவினைகள் - க்ரூரபாபங்களை, எத்தனை செய்தனன்கொல்? - எத்தனை ஆயிரம் செய்தேனோ. ||௫||

மூ—காணவந்தென் கண்முகப்பே தாமரைக்கண்பிறழ* வாணி
செம்பொன்மேனியெந்தாய் நின்றருளாயென்றென்று* நா
ணமில்லாச்சிறுதகையேனிங்கலற்றுவதென்* பேணிவா

ஆ—னென்றுசொல்லிப்பின்னையு மெம்பெருமானென்றுஞ்சொல்
லாமையாலே யிப்படியெம்பெருமானென்னை உபேக்ஷிக்கைக்கு
ஓரொன்றே காரணங்களெல்லாம் ஸஹித்தாலும் மாளாதவாவ
ங்களைத்தனையாயிரஞ் செய்தேனோவென்கிறார். ௩

(காணவந்து) ஸம்ஸாரிகளுங்கூட வாசைப்பட்டுக் காண
மாட்டாதிருக்கிற பிநிடையப்பனை ஆணிசெம்பொன்மேனியெந்
தாய் காணவந்தென் கண்முகப்பே தாமரைக்கண்திகழ நின்றருளா
யென்றென்று அகிஞ்சனனான நானிங்கேகிடந்தலற்றுகிறதென்?

இ—னென ராஸ்ரயமீக்ஷிக்கிறவிவர்தீவினைகளைத்தனைசெய்தனன்
கொலென்று பேறாகிப்பானேனென்ன ஒருவார்த்தையுஞ்சொல்
லாமையாலே பேறாகிக்கிறாரென்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்)
பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி
த்யாதியால்) உபேக்ஷிக்கையென்கிறதற்கு செய்தேனோவென்கிற
தோடே அந்வயம். அவிலாதவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஓரொ
ன்றேயித்யாதியால்) ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

பேணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசை
ப்பட்டென்று) அப்பனையென்கிறதற்கு அலற்றுகிறதென்னென்
கிறதோடே அந்வயம். பிறழவென்கிறதையுரைக்கிறார் (திகழவெ
ன்று) சிறுதகையேனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அகிஞ்சனனு
னவென்று) நாணமில்லாச்சிறுதகையேனென் றேகவாக்யமாயிரு

ம— வானோர் - ஸம்ஸாரிசேஷர்கள், பேணி - ஆசைப்பட்டு, ஆசை
ப்பட்டென்றபடி. காணமாட்டா - காண்கைக்கு ஸமர்த்தராகாத
படி. பிநிடை - ஜாஹ்நவீத்தையுடையனை, பிநி - ஜாஹ்நவீம்,
அப்பனை - ஸ்வாமியை. இதுக்கலற்றுவதென்னென்கிறதோடே அந்
வயம், ஆணிசெம்பொன்மேனி - ஸ்ரேஷ்டமாய் சிவந்திருந்துள்ள
ஸ்வர்ணம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமேனியையுடையவனை,
ஆணி - ஸ்ரேஷ்டம், எந்தாய் - ஸ்வாமீ, காணவந்து - ஆகர்ஷக

ஏ — ழோர்காணமாட்டாப் பீடுடையப்பனையே* ।௪

அப்பனையடலாழியானை யாழ்கடலைக்கடைந்த* துப்பனை

ஆ — என்ன நிர்லஜ்ஜனோ? வென்கிறார். ।௪।

(அப்பனே) இப்படி ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட உத்பாதகனாயி ருக்கச்செய்தே, உன்னையே அப்பனே, ஸ்ரீகவிநாயிநாவல நவஸுகல்ப்யனான திருவாழியையுடையவனே, ஸ்ரீசக்ஷீமிகதிய

இ — ந்தாலுமிதற்கு ஸந்நிதாநத்திலே காக்ஷிபக்ஷபாதமாகைக்காக ஹிதவாக்யத்தாலே புரைக்கிறார் (என்ன நிர்லஜ்ஜனோ வென்று) ।௪।

※ ஐந்தாம்பாட்டு. ※

அலற்றி ப்ரயோஜநமில்லையென்றவர் பின்னையுமலற்றுகை ஸ்வபாவமன்றோ? வென்ன ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக்கூட உபாஸ்யனைக்காணவாசைப்படுகிற தம்முடைய வாஸஸ்தத்தை நிஷ்க்கையிலே சாக்ஷ்யமென்று காட்டுகைக்காக கீழ்ப்பாட்டிலர்த்தத்தையநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அடலாழியானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசக்ரேத்யாதியால்) ஆழ்கடலைக்கடைந்த துப்பனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீகௌஸ்துபேத்யாதியால்) நோக்குவனென்கி

ப — ரமமே தொடங்கிநான் காணும்படி வந்து, என் கண் முகப்பே - என்னுடைய கண்முன்னே. தாமரைக்கண் - ஸ்வாபாவிகளான உன்னுடைய ஸௌந்தர்யங்கள், பிறழ - விளங்கும்படி, பிறழுதல் - விளங்குதல் - நின்றருளாய் - நின்றருளவேணும், என்றென்று - இப்படிச்சொல்லிச்சொல்லி, நாணமில்லா - நிர்லஜ்ஜனான தவனான, சிறுதகையேன்நான் - க்ஷுத்ரஸ்வபாவனான நான், தகை - ஸ்வபாவம். இங்கு - ஸம்ஸாரவிபூதியான விந்தக்ஷேத்ரத்திலே, அலற்றுவதென்? - அலற்றுகிறதெதுக்காக, இதுக்கு ப்ரயோஜநமில்லையென்றபடி. * * * * ।।௪।।

அப்பனை - ஸ்வாமியை, அடலாழியானை - ஸாத்ரவஸம்ஹாரியான சக்ரமுடையவனை, அடல் - ஸத்ருஸம்ஹாரகவ்யாதிஷ்டத்தோஸ:, ஆழ்கடலை - க்ஷீரஸமுத்ரத்தை, கடைந்த - ஸ்ரீஹஸ்தமாக மதநம்பண்ணினவனான, துப்பனை - ஸமர்த்தனை, உன்தோள்கள்

மூ — புன்னீர்கள் நான்றுங்கண்டிடக்கூடுங்கொலென்*றெப்பொ
ழுதுங்கண்ணீர்கொண்டாவிதுவர்ந்துதுவர்ந்* திப்பொழு
தேவந்திடாயென்றேழையேனோக்குவனே* ॥ ரு ॥
நோக்கிநோக்கியுன்னைக்காண்பான் யானெனதாவியுள்ளே*
நாக்குநீள்வன்ஞானமில்லை நாடோறுமென்னுடைய*

ஆ — தம்பரமேனே, உன்தாள்கள் நான்றும்கண்டிடக்கூடுங்கொ
லென்றெப்பொழுதுங்கண்ணீர்கொண்டு ஆவிதுவர்ந்து துவர்ந்து,
இப்பொழுதே வந்திடாயென்று விரும்பித்துன்வரவு பார்த்திருப்பன்
என்னவுபவனேனென்கிறார். ॥ ரு ॥

(நோக்கி) என்னுடைய வாக்கையுள்ளுமாவியுள்ளு மல்லபுற
த்திலுள்ளும் நீக்கமின்றி எங்கும்வியாபித்தனாய் நின்றுவைத்து

இ — றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்வரவிதாழியால்)
ஏழையேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவு
பவனேனென்று) ॥ ரு ॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

நின்னைபறிந்தநின்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப — நான்றும்- உன்னுடைய ஸ்ரீபாதங்கள் நாலுநாளையும், "ஸ்ரீ தக்ஷ
[illegible]"
என்கிறபடியே சுக்ருதரூப நம்பண்ணின வழகியதோள்களை யென்ற
படி. கண்டிட - காணவென்றபடி. இடவென்று ஸாமான்யநான்ரு
பொருள். கூடுங்கொலென்று - கூடுமோவென்று, எப்பொழுதும்-
ஸர்வகாலத்திலும், கண்ணீர்கொண்டு- நேத்ரஜலங்களை வஹி
த்து, பாஷ்பாகுலனென்றபடி. ஆவி - ப்ராணனானது, துவர்ந்
துதுவர்ந்து - சோஷித்துசோஷித்து, இதற்குப்பாராநிற்பனெ
ன்கிறதோடே அந்வயம். இப்பொழுதே - இந்தக்ஷணத்திலேயே, வந்
திடாயென்று - வரவேணுமென்றபேக்ஷித்து, ஏழையேன் - வல
னானநான், நோக்குவன் - பாராநிற்பன், வாருகிறாயோவென்று
பாராநிற்பனென்றபடி. * * * ரு

நாடோறும்-நாள்தோறும், ஸர்வதாஎன்றபடி. என்னுடைய
வாக்கையுள்ளும்- என்னுடையசரீரத்திலும், ஆக்கை- சரீரம்
ஆவியுள்ளும் - என்னுடைய வாத்மஸ்வரூபத்திலும், அல்ல.

மூ— வாக்கையுள்ளுமாவியுள்ளுமல்லபுறத்தினுள்ளு* நீக்கமி
ன்றியெங்குநின்றாய் நின்னையறிந்தறிந்தே* ॥ ௬ ॥

ஆ—உன்னையெனக்குக் காட்டாதொழிகிறது உன்னைக்காட்ட
நினையாமையென்றுமிடமறிந்துவைத்து பின்னையும் நோக்கிநோக்கி
யுன்னைக்காண்பான் நானென்னுள்ளேயாசைப்படாநிற்பன் என்ன
ஸஜ்ஜனோவென்கிறார். ॥ ௬ ॥

(அறிந்தறிந்து) ஜந்ந்ஜராமரணாதிஸம்ஸாரிகளுடைவம் ஈஹி
க்கவிக்கிறதென்றும் ஸபத்தாலே கூப்பிடுகிறீரோ? ஏன்தானிப்படி
யாதர்ராய்க்கிடந்து நீர் கூப்பிடுகிறதென்னில்; ஜ்ஞாநஸக்தி

இ—(உன்னையெனக்கு த்ருஷ்டி யறிந்துவைத்துமென்னுமளவாலே)
நாக்குநீள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசை
ப்படாநிற்பனென்று) ஞானமில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (என்னஸஜ்ஜனோவென்று) ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இப்படியாதர்ராய்க் கூப்பிடாநிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே ஸ்வ
ஸாஹங்களைப்பேசுகை யஸம்மதமன்றோ? வென்ன ஸ்வதரிப்பிக்கி
றார்(ஜந்த்ருஷ்டியால்)நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயைநாறுந்துழாயின்
கண்ணியம்மானென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஜ்ஞாநே
த்ருஷ்டிவரிவர்ணனைவென்னுமளவாலே) ஜ்ஞாநத்தைச்சொ
ன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஸகத்ருஷ்டிஹணம்

ஸ-வனதத்ர்க்ரிக்ஷமான,புறத்தினுள்ளும்-பஹிர்ருதங்களிலும்,
என்னுடைய இந்த்ரியங்களிலுமென்றபடி, நீக்கமின்றி - நிவ்ருத்தியி
ல்லாமல், ஒன்றும்விடாதேஎன்றபடி. எங்கும் - ஸவர்வத்திலும்,
நின்றாய் - ஈஹராத்தயா நின்றவனே, நின்னையறிந்தறிந்து - உன்
றூபத்தை என்கண்ணுக்குக்காட்ட நினையாதவுன்னைநன்றாகவ
றிந்துவைத்து,நோக்கிநோக்கி-நீவருகிறதிக்கைப்பார்த்துப்பார்த்து,
உன்னை- திவ்யரூபஸாலியானவுன்னை. காண்பான்-காணவிச்சை
யுடையவனாக, யான் - நான், எனதாவியுள்ளே - என்னுடையமன
துக்குள்ளே - ஆவிஸ்பவமிங்கே உநவோக்காட்டுகிறது. நாக்
குநீள்வன்-சத்ருஷமாசைப்படாநின்றேன், ஞானமில்லை - எனக்கு
விவேகமில்லையென்றபடி. * * * ॥ ௬ ॥

மூ—அறிந்தறிந்துதேறித்தேறியானெனதாவியுள்ளே* நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயைநின்மலமாகவைத்துப்* பிறந்துஞ்செத்துநின்றிடறும்பேதைமைதீர்ந்தொழிந்தே* னறுந்துழாயின்கண்ணியம்மாநானுனைக்கண்டுகொண்டே* ॥எ॥

ஆ—ஐச்வர்யாதிகுணங்களாலும்ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யஸௌசீல்யாதி கல்யாணகுணங்களாலும் ஸர்வேச்வரனானவுன் திறத்திலுள்ள விசதவிசததர விசததம ப்ரத்யக்ஷதாபந்ந நிரதிசய ஸுகரூபஜ்ஞாநத்தாலே என்னுடைய ஆந்த ஸாம்ஸாரி

இ—(ஸௌந்தர்யாதியாலே) நறுந்துழாயின்கண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யோக்தமாயிற்று (ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே) நிறைந்தவென்றதுவ்யாக்யாதம். கண்டுகொண்டு அறிந்தறிந்துதேறித்தேறி யெனதாவியுள்ளே நின்மலமாகவைத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விசதத்வாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்ர்

ப — நறுந்துழாயின்கண்ணி - ஸர்வசேஷிக்கிற துளஸியினுடைய ஸௌரப்யத்தையுடையவனே, நறுமென்று - ஸர்வசேஷியாயிருக்குமது, அம்மா - ஸ்வாமிந், நான் - உன்ஸௌஹார்த்தையையறிந்தநான், உன்னை - நிரதிசயஸௌஹார்த்தவானுன்னை, கண்டுகொண்டு - அறிந்துகொண்டு, அறிந்தறிந்து - விசதமாக அநுஸந்தித்து, தேறித்தேறி - தத்தோவிசததரமாக அநுஸந்தித்து, யான் - இப்படியத்யந்தவிசதமாக ஸ்வஜ்ஞானனான நான், நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயை - பூர்ணஜ்ஞாநஸ்வரூபனானவுன்னை, மூர்த்தியுடையவன் மூர்த்தியான் - இஸ்ஸ்வபம் எதிரே இருக்குமவனைச்சொல்லும்போது மூர்த்தியாயென்று ஸம்போதமாயிருக்கும், அதில் மூர்த்தியாயையென்று த்விதீயாந்தம், எனதாவியுள்ளே - மதீயமனஸ்ஸுக்குள்ளே, நின்மலமாகவைத்து - நிர்மலமாகவைத்து, விசதமாக அநுஸந்தித்தென்றபடி. இதுக்குப்பேதமைதீர்ந்தொழிந்தேனென்கிறதோடே அந்வயம். பிறந்துஞ்செத்தும் - ஜநித்தும் மரித்தும், நின்றிடறும்பேதைமை - இதுவேயாத்ரையாய் நின்றிடறுகையாகிற அஜ்ஞாநமும், இடறுகை - க்லேசப்படுகை. தீர்ந்தொழிந்தேன் - நிவ்ருத்தமாய்விட்டேன், ஜநநமரணாதிகளான அஜ்ஞாநகார்யங்களெல்லாமொழிந்து

மூ— கண்டுகொண்டென்கைகளார நின்றிருப்பாதங்கண்மே*
லெண்டிசையுமுள்ளபூக்கொண்டேத்தியுகந்துகந்து* தொண்
டரோங்கள்பாடியாடச் சூழ்கடன்ஞாலத்துள்ளே* வண்டு
ழாயின்கண்ணிவேந்தே வந்திடகில்லாயே* ॥அ॥

ஆ— துக்கமெல்லாம் நிரஸ்தமாயிற்றிறே. அதுக்கன்று நானிப்
போதுபடுகிறதென்கிறார். ॥எ॥

(கண்டுகொண்டு) உம்முடைய ஸாம்ஸாரிகதுக்கமெல்லாம் போயிற்றாகில் மற்றெதுக்காகக் கூப்பிடுகிறதென்னில்; உன்னையென்கண்களாலே கண்டுகொண்டு என்கைகளார நின்திருப்பாதங்கண்மேலெண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டேத்தி யுகந்துகந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே கூடநின்று பாடியாடவேணுமெ

இ— ழியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கன்றுநானித்யாழியால்) ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

தொண்டரோங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களித்யாழியால்) இன்னதாகிறோமென்றது —

ஸ— நிவ்ருத்தங்களாய்த்தனவென்றபடி.* * ॥எ॥

வண்டுழாயின்கண்ணி - விலக்ஷண திவ்யதுளஸியினுடைய ஊர்த்தைதையுடையவனான வேந்தே - நாயகனே, வேந்தன் — நாயகன்; கண்டுகொண்டு - உன்னைக்கண்ணாலேகண்டுகொண்டு, என்கைகளார - என்னுடையகைகள் த்ருப்தங்களாம்படி, நின்திருப்பாதங்கண்மேல் - ஸர்வ. எண்டிசையுமுள்ளபூ - எட்டு திக்குகளிலும் விக்ஷத்ரங்களான புஷ்பங்களை, கொண்டு - ஸம்பாதித்து, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரவாக்யமாக ஸ்துதித்து என்றபடி. உகந்துகந்து - அத்தாலே ப்ரீதப்ரீதஹ்ருஷ்டராய். தொண்டரோங்கள் - தாஸபூர்வகர்களான நாங்கள், தொண்டர் - தாஸர். இஸ்வபத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டரோங்களென்று ப்ரயோகமாயிருக்கும். பாடியாட - ப்ரீதிவசீகாஸமாக ஹாநம்பண்ணி நர்த்திக்கும்படி, கடல்சூழ் என்றும்மாறி யனுயிப்பது. கடல்சூழ் - ஸமுத்ரபரிவ்ருதமான, ஞாலத்துள்ளே - பூமியிலே, வந்திட - வந்துவிடுகைக்கு, கில்லாயே - முகதனாகிறியில்லையே. ஸமுகனா

மூ—இடகிலேனொன்றட்டகில்லே னைம்புலன்வெல்லகில்லேன்* கடவனாகிக்காலந்தோறும் பூப்பறித்தேத்தகில்லேன்* மட

ஆ—ன்ரூசைப்பட்டீரே கூப்பிடுகிறது, வண்டுழாயின் கண்ணிவேந் தேநானிப்படிப்படாநிற்கச்செய்தேவந்தருளுகிறிலை யென்றெம்பெருமானை யின்னாதாகிறார். ॥அ॥

(இடகிலேன்) எம்பெருமானைக்காணகைக் ஸ்வாயத்தஸாதநங்களான கர்மயோகஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களொன்று

இ—உபாஸிக்கிறோமென்றபடி. பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க. ஆசைப்பட்டீரே கூப்பிடுகிறதென்றும் வாக்யஶேஷம்பண்ணித்து- கண்களாலேகண்டுபாடியாடவேணுமென்கையிலும்எம்பெருமானையுபாஸிக்கையிலும் தாத்பர்யங்களைவ்யக்தங்களாக்குகைக்காக.॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸங்க்ஷேபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதி யிருக்கச்செய்தேயென்னுமளவாலே) காண்கைக்கென்றது-ஸாக்ஷாத்காரமாக அநுபவிக்கைக்கென்றபடி.

ஸ—வுனக்குமென்பேர்சொன்னவாறே ஶக்திபோய்விட்டதோவென்றுகருத்து. * * * * ॥அ॥

ஒன்றுஎன்கிறஶப்தம காகாக்ஷிந்யாயேந ஸர்வவாக்யாந்வயம். ஒன்று - ஒருபிடியன்னத்தை, இடகிலேன் - இடமாட்டுகிறேனில்லை, க்ஷாயிதர்க்கிதிஶேஷ:, ஒன்று- ஒருமிடறுதண்ணீரை, அட்ட- வார்க்கைக்கு- அடுகை- வார்க்கை. கில்லேன்- ஶக்தனாகிறேனில்லை, த்ருஷிதர்க்கிதிஶேஷ:, இத்தால் ஞாநாதிரூபமான கர்மயோகத்திலே நான் அதிகாரியனல்லேனென்றதாயிற்று. ஐம்புலன்-பஞ்சேந்த்ரியங்களை, வெல்ல-ஜயிக்க, வெல்லுகை - ஜயிக்கை, கிலேலன். ஶக்தனல்லேன், ஜ்ஞாநயோகஶக்தனலேலனென்றபடி. கடவனாகி. நியதனாய்க்கொண்டு, ஸ்வஶேஷஸ்தனுக்கொண்டு, ஸாத்த்விகயாஜகனென்றபடி. பூப்பறித்து - புஷ்பங்களைஸம்பாதித்து, காலந்தோறும்- ஆராதநாநுரூபகாலங்கள்தோறும், ஏத்த - ஆராதித்து ஸ்தோத்ரிக்க, கில்லேன் - ஶக்தனல்லேன், "ஜநநாஹவ" த்ருஷ்டமான பக்தியோகத்திலே ஶக்தனல்லேனென்றபடி. மட-ஸ்வாமின்,

மூ— வன்னெஞ்சங்காதல்கூர வல்வினையேனயர்ப்பாய்த் தடவு
கின்றேனெங்குக்காண்பன் சக்கரத்தண்ணலையே ॥௯॥

ஆ—மெனக்கின்றியே யிருக்கச்செய்தே ஸமஸ்தஸ்தானங்களிலே விபுஸ்வபாவமாய், விழுந்தவெம்பெருமான்றன்னுடைய மெடுக்க வொண்ணாத வன்மையை யுடைத்தாயிருந்த வென்னெஞ்சங்கா தல்கூர அதினாலே அறிவழிந்து தடவாநின்றேன், எங்ஙனே காணும்படியென்கிறார். ௯

இ— இங்கு கர்மயோகஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களாகிற உபாயத்ரயமும், பக்தியோகத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயத்வமும் விவக்ஷிதம். கீதாபாஷ்யாதிஷு ததாநிரூபிதம். அதில் கர்மயோக ஸம்பந்தத்தாலே இடகிலேனென்றது ஸ்வஸ்ய கர்மயோகராஹித்யமென்று ஸூசிதம். ஜ்ஞாநயோகஸம்பந்தத்தாலே ஐம்புலன் வெல்லகில்லேனென்றது ஜ்ஞாநயோகராஹித்யமென்று ஸூசிதம். பக்த்யுக்தியாலே த்விதீயவாக்யம் பக்தியோகராஹித்யமென்று ஸூசிதம். கர்மஸம்பந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்த க்ருதியால்) ஜ்ஞாநஸம்பந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விழுந்தாவி க்ருதியால்) அயர்ப்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினாலே இத்யாதியால்) * * * * ॥௯॥

ஈ—ஸமஸ்தவிஷயத்திலே ப்ரத்யக்ஷமானவென்றபடி. வன்-த்ருடமான, ஸமஸ்தவிஷயத்தில் நின்றும் மீட்கப்போகாததானவென்றபடி. நெஞ்சம் - என்னுடைய மநஸ்ஸானது, காதல்கூர - ப்ரேமம் விஞ்சிவர, என்னுடைய மநஸ்ஸானது ப்ரேமாதிசயமாகையாலென்று பாவம், அயர்ப்பாய் - மோஹம் ஜநித்து, அயர்ப்பு, மோஹம், ஆகை, ஜநிக்கை, ஜாதமோஹனாயென்றபடி. வல்வினையேன்- ப்ராசீநமாக அநுபவிக்கவொட்டாத ப்ரதிபந்தத்தை யுடையவனான நான், சக்கரத்தண்ணலை - சக்ரபாணியான ஸ்வாமியை, சக்கரத்தையுடையவன் சக்கரத்தன், அண்ணல் - ஸ்வாமி, சக்கரத்தண்ணலென்று ஸமாஸம், தடவுகின்றேன் - தேடாநின்றேன், எங்குக்காண்பன்- எங்கே காணப்போகிறேன், காணமாட்டேனென்றபடி. * * * * ॥௯॥

மூ— சக்கரத்தண்ணலேயென்று தாழ்ந்துகண்ணீர் ததும்பப்*
பக்கநோக்கிநின்றலர்ந்தேன்பாவியேன் காண்கின்றிலேன்*
மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளக்கினையென்* றக்கஞானக்
கண்களாலேகண்டுதழுவுவனே* ॥ய॥

ஆ—(சக்கரத்தண்ணல்) சக்கரத்தண்ணலேயென்றுதாழ்ந்து கண்ணீர்ததும்பப் பக்கம்நோக்கிநின்று சாலத்தளர்ந்தேன், பாவியேன்காணப்பெறுகிறிலேன், ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸகலவேதவேத்யனாயிருந்த வெம்பெருமானை எனக்குத்தக்க சில ஞானக்கணகளாலே கண்டுதழுவுவன், நானெங்ஙனேயபிக்கும்படியென்கிறார் ॥ய॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— ஞானமூர்த்தியாயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) வேதவிளக்கினையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேதப்ரதிபாத்யனாய்) சிலஞானங்களாலே என்றது – ஜ்ஞானஜ்ஞானங்களாலே யென்றபடி. பாட்டுக்கு ஸாரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயபிக்கும்படியென்று) கண்ணாலே காணப்பெறாவிட்டால் மறந்து பிழைக்கவொட்டாதபடி ஜ்ஞானஜ்ஞானத்துக்கு ப்ரகாசிக்கையாலேநான்யபிக்கும்படி எங்ஙனேயென்றுபாட்டுக்குத் தாத்பர்யம்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ய॥

ஸ— சக்கரத்தண்ணலே யென்று - கையுந்திருவாழியுமான வழகைக்காட்டி யடிமைகொண்ட ஸ்வாமியேயென்றுசொல்லி, தாழ்ந்து - சோகத்தாலே தறைப்பட்டு, கண்ணீர்ததும்ப - நேத்ரஜலங்கள் வர்த்திக்க, ததும்புகை - வர்த்திக்கை, பக்கநோக்கி நின்று - பார்ஸ்வதேசங்களைப் பார்த்துநின்று, அலர்ந்தேன் - க்லேசித்தேன், பாவியேன் - பாபிஷ்டனானநான், காண்கின்றிலேன் - கண்ணாலேகாணுகிறேனில்லை, மிக்கஞான மூர்த்தியாய - நிரதிசயஜ்ஞானஸ்வரூபனான, வேதவிளக்கினை - வேதமாகிற தீபத்தையுடையவனை, வேதப்ரகாச்யனானவனையென்றபடி. வேதைகஸமதிகம்யனை என்கை. என்றக்க - எனக்குத்தக்கவையான, ஞானக்கண்களாலே - ஜ்ஞானஜ்ஞானங்களாகிறசக்ஷுஸ்ஸுகளாலே, கண்டுதழுவுவன் - ப்ரத்யக்ஷமாக ஸாக்ஷாத்கரிப்பனென்றபடி. ✳ ॥ய॥

மூ—தழுவிநின்றகாதறன்னாற்றாமரைக்கண்ணன்றன்னைக்*குழுவுமாடத்தென்குருகூர்மாறன்சடகோபன்சொல்* வழுவிலாதவொண்டமிழ்களாயிரத்துளிப்பத்துங்*, தழுவப்பாடியாடவல்லார்வைகுந்தமேறுவரே*‖கக‖ ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.‖

ஆ—(தழுவிநின்ற) முடிவேனென்றாலும் முடியவொட்டாதிருந்தகாதலாலே சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை இப்ஸாவயாக்ஞராகப்பாடியாடவல்லார் வைகுந்தமேறுவரென்கிறார். ‖கக‖

✳ நிகமனம். ✳

இ— தழுவிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முடிவேனென்றாலுமித்யாதிபால்) ஊர்வம்பொறுக்கமாட்டாதே குளத்திலேவிழப்புகுவாரை பந்துக்கள் விழவொட்டாதே தழுவிக்கொண்டு நிற்குமாப்போலே காதலானது தம்மைத்தழுவிக்கொண்டு நிற்கிறதென்கிறாரென்றுகருத்து. இன்னம்காணலாமோவென்கிறவாசையானது ஜீவிதத்தை நிறுத்துகிறதென்கிறாரென்றபடி. தழுவவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ஸாவயாக்ஞராகவென்று) ‖கக‖

அரு— தாமரைக்கண்ணன்தன்னை - வலக்ஷணனை, இதுக்கு சொன்னவென்கிறதோடேஅந்வயம், தழுவிநின்ற - நான்முடிவேனென்றாலும் முடியப்போகாதபடி யென்னைத்தழுவிக்கொண்டிராநின்ற, காதல்தன்னால் - ப்ரேமத்தாலே, குழுவுமாட - நிவிடங்களான ஹர்ம்யங்களையுடைத்தான, குழுவு, நிவிடம், மாடம், ஹர்ம்யம், தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர் - திருநகரியில், மாறன்சடகோபன்சொல் - மாறனென்கிறகுடிப்பேருடையவரானசடகோபன்சொன்ன, வழுவிலாத - நழுவுதலில்லாத. ஸமஸ்தஸாரவஸ்த்வாதி க்ருஷ்ணவ்ருத்திவாசகமானவென்றபடி. ஒண் - விலக்ஷணமான, தமிழ்களாயிரத்துள் - த்ரமிடஸாஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இப்பத்துப்பாட்டுகளையும், தழுவ - ஸாஶ்லேஷமாக, ஸாவயவத்தியோடே ஸந்தானது ஸாஶ்லிஷ்டமாகவென்றபடி. ஸந்ஸ்ஸில் ஸாவயாக்ஞமாக வென்கை, பாடி - கானம்பண்ணி, ஆடவல்லார் - ப்ரேமபாரவஶ்யத்தாலே நர்த்தனம்பண்ண ஶக்தரானவர்கள், வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, ஏறுவர் - ஏறுவர்கள். * * ‖கக‖

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(சீலமில்லா.)

ஸ்வகுக்ஷ்யாத்தவிஶ்வம் நிரவதிகஸுகாநந்ததம் க்ராந்த
லோகம் தூரம் ஸர்வதைவதாநாம் விதரணநாயிம்
ஸர்வஸ்மிந்நந்தரஸ்தம் । வ்யாப்தஜ்ஞாநைகமூர்த்
திம் ப்ருதுதுலஸீதாமலிங்கம் சக்ரநாதம் ஶ்ருதீநாம்
விஶ்ராந்திஸ்தாநமீஶம் விஶதமவகாஹமாந: வ்யாஹார
விஶேஷாஸ்வாஸி: ॥ ॥௪௧॥

(ஸ்வகுக்ஷ்யாத்தவிஶ்வம்) ஞாலமுண்டாய் ஞானமூர்த்தி - ப்ரளயாபத்திலே யெல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளியத்தாலே நிரதிஶயஸௌஜந்யமுடையனாய், (நிரவதிகஸுகாநந்ததம்) கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளமித்யாதி - நிரவதிகமான ஸுகாநந்தத்தைக் கொடுக்குமவனாய், (க்ராந்தலோகம்) தாளிணையாற்கொண்டவெந்தாய் - ஸகலலோகங்களையும் திருவடிகளாலே யளந்தவனுமாய், (தூரம் ஸர்வதைவதாநாம்) பேணுவாரோர் காணமாட்டாப்பீடுடை - ப்ரஹ்மாதிகளாலும் வருந்திக்காணப்படாதவனாய், (விதரணநாயி) அப்பனேயடலாழியானே - எல்லார்க்கும் - நிருபாதிகபந்துவுமாய், (ஸர்வஸ்மிந்நந்தரஸ்தம்) ஆக்கையுள்ளுமாவியுள்ளுமித்யாதி - ஶரீரம்முதலான ஸர்வத்திலுமுள்ளேநிற்குமவனாய், (வ்யாப்தஜ்ஞாநைகமூர்த்திம்) நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயை - வ்யாப்தஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய், (ப்ருதுதுலஸீதாமலிங்கம்) வண்டுழாயின் கண்ணிவேந்தே - ஶ்லாகநீயதுலஸீதாமஶோபிதனுமாய், (சக்ரநாதம்) சக்கரத்தண்ணலேயே - திருக்கையிலே திருவாழியையுடையவனுமாய், (ஶ்ருதீநாம்விஶ்ராந்திஸ்தாநம்) வேதவிளக்கினை - ஸர்வவேதவேத்யனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானைக் கண்டநுபவிக்கப்பெறாமையாலே ஆழ்வார் சீலமில்லாச்சிறியனிலே கலங்கினராய்க்கொண்டு தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ஸர்வேஶ்வரனை விஶதமாக ப்ரகாஶிக்கிற ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களை யுடையனாக வருளிச்செய்தாரென்கிறார். * * * ॥௪௧॥

து:ஶீலோ(அ)ஸம்வதக்ஷா: நிரவதிதுரிதோ
வீதலஜ்ஜோ விமோஹ: ப்ரேக்ஷாஹீநோ(அ)நத்ருஶஜ்ஞ:
ஸகலவிஷயபரஶ்ரீஸஹாயாந: கஜ்ஞாநாதிஶாலி
நோ நிர்வ்யபிஷ்டோ ஜ்ஞாநத்ருஷ்டிம் விந்தந்
ப்ராவ்யாத்வைப்யம் ஶ்ரேஷ்டா நதிஶோணாரவிந்தா
த்ருக்ஷாம்ஶவர்கே ॥ ௬௨ ॥

இதஶகத்திலே ஆழ்வார்வெசப்பட்டபடியையின்ன படியென்றொருஶ்லோகத்தாலேகாட்டியருளுகிறார்.

(து:ஶீல:) சிலமில்லாச்சிறியன் - நல்லசீலமில்லாதவனென்றும், (அஸம்வதக்ஷா:) என்கண்காணவந்து - அதுக்குமேலேகாண்கைக்கு யோக்யமல்லாத அஸம்வதக்ஷாவையுடையனென்றும், (நிரவதிதுரித:) ஈவிலாத தீவினைகளெத்தனை செய்தனன்கொல்? - அதுக்குமேலே அநதிகாலமயங்களான அநேகபாபங்களையுடையனென்றும், (வீதலஜ்ஜ:) நாணமில்லாச் சிறுதகையேன் - இப்படியிருக்கிறஸ்வஸ்வரூபத்தை நினைக்கமாட்டாத லஜ்ஜாஶூந்யனென்றும், (விமோஹ:) ஏழையேனேனுக்குவனே - அம்மாத்திரமன்றிக்கே ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங் காணவொண்ணாதவெம்பெருமான் வடிவழகைக்காணவேணுமென்று வ்யாமோஹத்தையுடையனென்றும், (ப்ரேக்ஷாஹீந:) நாக்குநீள்வன் ஞானமில்லை - எங்கும் ஸந்நிஹிதனான வெம்பெருமான் முகங்காட்டாதொழிகிறது 'நினையாமை" என்றறியிராதே, திரியவும் காணவாசைப்படுகைக்கறிவுகேட்டையுடையனென்றும் (கஸ்யஸம்ஹாஸ்யத ஸவியவயப) அறிந்தறிந்தித்யாதி - ஸர்வஸமனுபவகமித்த ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணவுமன்று என்றும், (ஸ்ரீமத்பதயுக யாந:) கண்டுகொண்டென் கைகளாரவித்யாதி - இஸம்ஸாரத்திலேதானே யெம்பெருமானைக் கண்டெல்லாவடிமையும் செய்யவேணுமென்றும், (கஜ்ஞாநாதிஶாலிந:) இடகிலேனொன்றட்டகிலேனித்யாதி - அதுக்கிடான கஜ்ஞாநஶக்திகளில்லையென்றும், (நிர்வ்யபிஷ்டாஜ்ஞாநத்ருஷ்டிம் விந்தந்) என்தக்கஞானக்கண்களாலேகண்டு - மறந்துபிழைக்கவு மொண்ணாதபடி ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநமாகிற சக்ஷுஸ் எனக்கெங்கேயுண்டாயிற்று என்றுமிப்படி 'சீலமில்லாச்சிறியனிலே" ஆழ்வார், ஸ்வதோஷங்களை

ஆ—தா— வ்யாமோஹம்பண்ணிக்கொண்டு எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாணகுணங்களிலே பராங்முகராய் தத்ஸம்பந்த ஸாபேக்ஷருமாகுமென்கிறார். * * ॥௪௨॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்தில்ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஏழாம்) இப்படி எம்பெருமானைவிச்லேஷித்து க்ருசரும் வசஞ்ராய்க்கிடந்து, தாங்கூப்பிடாநிற்கச்செய்தேயு மவனெழுந்தருளாமையாலே தம்மையுபேக்ஷித்தானாக நிரூபித்து, இனியவனுபேக்ஷிதமான வாத்மாத்மீயங்களாலொருப்ரயோஜநமில்லை, இவை முடிந்துபோகவமையும், என்றுகொண்டு ஸந்த்ராஸத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். நிரவதிகஸௌசீல்யாச்ரிதவிரோதி

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி எம்பெருமானைக்காணவேணுமென்றலற்றின வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே ஸௌந்தர்யகாந்தி லாவண்யாதிகளானும், ஸம்பதைச்வர்யாதிகளாலு மெனக்கபேக்ஷயில்லையென்று ஒருபிராட்டி சொல்லுகிறதாகப்பேசுகை ஸம்கதமன்றோ? ஸர்வஜ்ஞனுபேக்ஷிதங்களான தம்முடைய வாத்மாத்மீயங்களால் தமக்கபேக்ஷயில்லையென்னுமிடத்தை ஸந்த்ராஸத்தாலேபேசுகிறாரென்னில், வீற்றிருந்தேழுலகில் ஸூக்தியிவர்க்கு ஸாத்மிக்கைக்காகவும், மேலநந்யத்ருஷ்ணை பிறக்கைக்காகவுமாக விப்படி ஸந்தவசநியாலே எம்பெருமானிவரை விச்லேஷித்திருக்கிறானத்தனையொழிய விவரையுபேக்ஷிக்க வில்லையேயென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) நிரூபித்தென்றது - ஸ்வோக்தி வநிரூபத்தைச்சொன்னபடி. * * * *

✳முதற்பாட்டு✳

வாக்த்வயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதி எம்பெருமானென்னுமளவாலே) அதில் ஸௌசீல்ய

மூ— ஏறாளுமிறையோனுந்திசைமுகனுந் திருமகளுங்* கூறாளுந் தனியுடம்பன் குலங்குலமாயசுரர்களை* நீறாகும்படியாக நிருமித்துப்படைதொட்ட* மாறாளன்கவராத மணிமாமை

ஆ— நிரவத்ய ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகல்யாணகுணசேஷியாயிருந்த வெம்பெருமான்விரும்பாத வென்னுடைய மணிமாமையால்

இ— ஸூத்தாலே தனியுடம்பனிருக்கைத்துக்குக் காதாசித்கத்வஞ்சொல்லிற்றாயிற்று: "ஸ்ரீதவிரோதிநிரவத்யஸ்வாதந்த்ர்ய" என்கிறவித்தாலே, குலமித்ராதி மாறாளனிருக்கைத்துக்குக் காதாசித்கமாயிற்று. இதரதேவதைகளுக்கும்முதக்ருத்த்யத்தாலே ஸூசிதம்: நிரவத்யத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யங்களிரண்டிலு மங்யிக்கிறது, கல்யாணகுணத்திலே சுருயிக்கவுமாய். கவராதவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (விரும்பாதவென்று) ஆதரியாதவென்றபடி. குறைவிலமென்கிறதற்குத்

ரூ— ஏறு - வ்ருஷபத்தை, ஆளும் - வாஹநமாக ஆளாநிற்கும்: இறையோனும் - ஸம்ஹாரனும், ருத்ரனுமென்றபடி: திசைமுகனும்; சிஸாவஸம்வ்ருத்தவனும், "சதுர்முகஸ்" என்றதிறே? திருமகளும் - ஸ்ரீதேவியும், கூறாளும் - கூறாக விபஜித்துக்கொண்டாளாநிற்கிற, ருத்ரன்தக்ஷிணபார்ஸ்வத்தையும், சதுர்முகன் நாபியையும், பிராட்டியானவள் வக்ஷஸ்ஸையும், வாஸஸ்தாநமாகக் கொண்டாளுகிறவென்றபடி. தனியுடம்பன் - அத்விதீயவிக்ரஹத்தையுடையவனை, இதுக்கு மாறாளனென்கிறதோடே ஸம்பம். அசுரர்களை - அஸுரர்களை, குலங்குலமா - கூட்டங்கூட்டமாக, நீறாகும்படியாக - பஸ்மமாம்படியாக, நிருமித்து - நிர்மிவித்து, ஸங்கல்பித்தென்றபடி. படை - ஆயுதத்தை, தொட்ட - ஸ்பர்ஸித்தவனை, மாறாளன் - ப்ரதிபக்ஷத்தையுடையவன், மாறு - ப்ரதிபக்ஷம்; ஆளனென்றுக்கு ஸ்வீயப்ரத்யயம். அருளாளன் மணவாளனென்று ப்ரயோகமுண்டிறே! - "த்விஷந்தம் நலோகஸ்த்யம் த்விஷதே நவமோஜயேக் । வாஸுவேதத்விஷோராஜந் ஸர்வப்ராணா க்ஷிவாஸுவா:" என்கிறபடியே ஸ்ரீதவிரோதியையே தனக்கு விரோதியாக நினைத்திருக்குமவனென்றபடி. கவராத - ஆதரியாத; மணி - ஸ்லாக்யமான, மாமை - நிறத்தால், ஸௌந்தர்யத்தாலென்றபடி;

மூ—குறைவிலமே* ||௧||

மணிமாமைகுறைவில்லா மலர்மாதருறைமார்ப* னணிமான
த்தடவரைத்தோளடலாழி த்தடக்கையன்* பணிமானம்

ஆ—எனக்கோரபேக்ஷையுமில்லை. இதுமுடிந்துபோகவமை
யுமென்கிறாள். ||௧||

(மணிமாமை) நிரதிசயஸௌந்தர்யநிதியான திருத்தோ
ள்களையுடையனாய், ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதலாஞ்சிதனாயிருந்த
வெம்பெருமான், பெரியபிராட்டியாரோடு கலந்தருளுமாப்போ
லே, என்னோடுபண்டுகலந்தருளினான். அப்படியெனக்குஸாத்மஹ

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கோரித்யாதியால்) ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அணிமானவென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிஶயஸௌந்தர்ய
நிதியானவென்று) ஆழியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகா
ட்டுகிறார் (ஶங்கசக்ராதியால்) ப்ரயோஜநம் த்ருஷ்டாந்தம்
மென்றுகாட்டுகிறார் (பெரியபிராட்டியால்) த்ருதீயபாதத்துக்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) மணி

ஶ—மாமையென்று-ஶ்யாமத்வகம், குறைவிலம்- குறை
யையுடையோமல்லோம், ஸௌந்தர்யவ்யதிரேகமானகுறையையுடை
யோமல்லோமென்றபடி. அதாவது - ஸௌந்தர்யமிருந்து அத்தாலே
நமக்கு வருவதொரு ப்ரயோஜநமுண்டாய் அது போனதினாலே
யொருகுறை கிடைப்பதில்லையென்றபடி. * ||௧||

அணிமான - ஸௌந்தர்யாதிகமான, அணி - ஸௌந்தர்யம், மா
னமென்று - பெரியது, நிரவதிகஸௌந்தர்யயுக்தமானவென்றதா
யிற்று. தடவரை - விசாலமிகிரிதுல்யங்களான, வரை - கிரி,
தோள் - புஜங்களை யுடையவனான, அடலாழித்தடக்கையன் -வ
ராகக்ரோதியானசக்ரத்தை விசாலமானகையிலேயுடையனான,
அதுக்கு மணிமாயனென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மணிமாமைகுறைவி
ல்லா - ஶ்யாமமான காந்திக்கு ஒருகாலத்திலும் குறையில்லாதவ
ளான, மலர்மாதர் - பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாராலே,
மாதர்- உத்க்ருஷ்டஸ்த்ரீ, உறைமார்பன்-வஸிக்கப்படுகிற வக்ஷஸ்ஸையுடை
யவனான, பணி - கைங்கர்யத்திலே, மானம்- அளவு, ஸம்ப்ரு

மூ— பிழையாமேயடியேனைப்பணிகொண்ட* மணிமாயன்கவ
ராதமடநெஞ்சாற்குறைவிலமே* ॥௨॥
மடநெஞ்சாற்குறைவில்லா மகளாய்செய்தொருபேய்ச்சி*

ஆ—யிருந்தவன் கவராத மடநெஞ்சாற்குறைவிலமென்கிறாள். ॥௨॥

(மடநெஞ்சால்) நாமவைலக்ஷண்யமாயிபாய், தத்வஸ்வரூப
[illegible]த்தாலே வளர்ந்த திருத்தோள்களையுடையனாய்,
[illegible]ஷ்டனாய், திருத்தாயாரான யஶோதைப்பிராட்டி
நெஞ்சும்வடிவும்போலே தன்னுடைய நெஞ்சையும் வடிவையு
மநோஹரமாகப் பண்ணிக்கொண்டுவந்த பேய்ச்சி

இ—மாயனென்றுகாதிபிலேகேணிஷ்டானஞ்சொன்னதுக்குஸஜா
தீயத்திலும் தாத்பர்யமுண்டென்கிறார் (அபபடியித்யாதியால்) ॥

✱ மூன்றாம்பாட்டு. ✱

‘‘நாமவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞானமிதாஶயா[illegible]’’
என்கிறதுக்ஷேத்ரத்தைநினைத்து படாகத்தணைக் கிடந்தவென்கிறதை
முற்படவநுபிக்கிறார் (நாமேத்யாதியால்) தடவரைத்தோளென்று
கீழ்ச்சொன்ன விலக்ஷணத்தையே பெருவரைத்தோளென்
றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வாஸநாக்கியன்றோ?வென்ன விதுக்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வஸ்வரூபேத்யாதியால்)
தாய்செய்தென்று சொல்லலாயிருக்க அப்படிசொல்லாதே மட
நெஞ்சாற்குறைவில்லாமகளென்று தாயாரைவிஶேஷிக்கையாலே
தாயாருடைய நெஞ்சுவடிவுகளிரண்டையு மநோஹரித்துக்கொ
ண்டுவந்தாளென்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (திருத்
தாயாரித்யாதியால்) மநோஹரமாகவென்றது - மநோஹரமே

மமென்றபடி.பிழையாமே-தப்பாமல்·அடியேனை-ஶேஷபூதனானவென்னை,பணிகொண்ட-அடிமைகொண்டவனான,மணிமாயன்
[illegible] நீலம்போலே நீலவர்ணனான க்ருஷ்ணன், மாயமென்று நீலவர்ணத்
துக்குப்பேர். கவராத - ஆசைப்படாத, மடநெஞ்சால் - ஸௌம்யமான
மனஸால், குறைவிலம் - வாஸநாவசம். * * ॥௨॥

படநாகத்து-ஹணாமயியான நாமத்தினுடைய,[illegible]
[illegible] விகவிசதைணனான ஶேஷனு
டையவென்றபடி. அணை - ஶயநத்திலே, திவ்யமாம்ஸத்திலே,

மூ—விடநஞ்சமுலைசுவைத்தமிகுஞானச்சிறுகுழவி* படநாகத்
தணைக்கிடந்தபருவரைத்தோட்பரம்புருடன்* நெடுமாயன்
சுவராதநிறைவினாற்குறைவிலமே* ॥௩॥

ஆ—முடியும்படி நஞ்சமுலைசுவைத்தமிகுஞானச்சிறுகுழவியாயிரு
ந்தநெடுமாயன்கவராதநிறைவினாற் குறைவிலமென்கிறாள். ॥௩॥

இ—ன்று தோற்றும்படியாகவென்றபடி. விடவென்கிறதையுரைக்கி
றார் (முடியும்படியென்று) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

மடப்பின்னையென்று மடமைத்தாலே சூகுமாரனங்களையும்

பூ— நாகத்தணையென்கிற வ்யதிகரணமிஷே—ஸம; “ராஹோஶ்
ர:” என்னுமாப்போலேஔவவாரிகம். ஶேஷனாகிறஸயநத்திலே
யென்றபடி. கிடந்த - ஶயிதனான, பருவரைத்தோள்- ப்ருஹச்சிரி
ஸத்ருஶபுஜனான, வரை-கிரி. பரம்புருடன் - பரமபுருஷ
னான, இதுக்குநெடுமாயனென்கிறதோடே அந்வயம். மட-ஸௌம்யமான,
முலையுண்கிறபிள்ளைபக்ஷியிலே அநுவணமானவென்றபடி. நெஞ்சால்-
மநஸ்ஸால், குறைவில்லா- குறைவில்லாதவளான, ஸம்பாஸக்திகெட்டு
யானவென்றபடி. மகள்தாய்செய்து-தாய்மகளென்று மாறியநயிப்
பது. மகள்-ஶ்ரீமதீஷ்டு, தாயானவஸ்திஷ்டையாகச்செய்து என்
றபடி. தன்னையிதிஶேஷ:. தான்பேயாயிருக்கச்செய்தேயஶோதை
ப்பிராட்டிக்கு ஸத்ருஶமான மாத்ருத்வத்தையெடுத்துக்கொ
ண்டு - வந்தவளானவென்றபடி. ஒரு - அத்விதீயத்திலேத்தீயையா
ன, பேய்ச்சி - பூதநையானவள், வீட - நஶிக்கும்படி, விடு
தல் - நஶித்தல். நஞ்சமுலை - அவளுடைய விஷயுக்தஸ்தநத்
தை - நஞ்சு - விஷம், நஞ்சையுடையது - நஞ்சது, நஞ்சமுலையெ
ன்று ஸமாஸவஶம். சுவைத்து - ஆஸ்வாதநம் பண்ணினவனான, மி
குஞான - அதிஶயிதஜ்ஞானனான, இதுதாய்முலையன்று. பேய்
முலை, யென்று ஸவிஶேஷஜ்ஞனானவென்றபடி. சிறுகுழவி-அத்ய
ந்தஶிஶுவான, குழவி - ஶிஶு, நெடுமாயன் - நிரவதிகாஶ்
சர்யசேஷ்டிதனான க்ருஷ்ணன், கவராத - ஆதரியாத, நிறைவினால் -ஸ்ரீ
க்ருஷ்ணவிஷயமாகிறபாலே, நிறைவு - பூர்த்தி, இங்கு ஸ்ரீக்ரு
ஷ்ணவிஷயபூர்த்திவிவக்ஷிதை. குறைவிலம் - பூர்ணர். ௩

௫-நிறைவினாற்குறைவில்லாநெடும்பணைத்தோள்மடப்பின்னை*
பொறையினான்முலையணைவான் பொருவிடையேழடர்த்து

ஆ—(நிறைவினால்) ஸத்குணங்களாலும் ரூபகுணங்களாலும் பரிபூர்ணையாய் போகஸம்போக்யையாயிருந்த நப்பின்னைப்பிராட்டியோடே ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக அந்த போகசா

இ-பணைத்தோளென்று ரூபகுணங்களையுமுபலக்ஷிக்கையாலே நிறைவினாற்குறைவில்லாவென்றது ஸத்குணபரிபூர்த்தியையென்கிறார் (ஸத்குணத்தாலும் ஆக்ருதியால்) நப்பின்னையோடு ஸம்ச்லேஷார்த்தியான க்ருஷ்ணனுக்குக் கறையினார் த்ருஷ்டியாலே போகஸாமக்ரியாகிய தைவபூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலே நப்பின்னைக்கு அத்யந்தபோகஸம்போக்யத்வம், இங்கே விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (போகஸம்போக்யையாயிருந்த என்று) முலையணைவானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகவென்று) இதுக்கு ஹர்ஷிதனாய் ஸாமர்த்யத்தையுடையனாய், நிரஸித்து என்கிற மூன்றிடத்திலும் அந்வயம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தபோகவிரோதியால்) அடர்த்துகந்த கறையினார்துவரென்கிற ஸமுதாயத்தைப்பார்த்தால், த்விதீயத்ருதீயவாக்யங்களுக்கு யதாக்ரமமாய் வ்யாக்யானஞ் சொல்லவேண்டியிருக்க த்விதீயவாக்யத்துக்குமுன்னே த்ருதீயவாக்யத்துக்கு தாத்பர்யஞ்சொல்லுவா

ப — நிறைவினால்குறைவில்லா - ஜ்ஞாநபூர்த்தியால் குறைவில்லாதவளான, நெடும் பணைத்தோள் - தீர்க்கங்களுமாய் போலேயுருண்டு திரண்ட புஜங்களையுடையவளான, பணை- மூங்கில், மடப்பின்னை- ஸ்த்ரீஸ்வபாவமான நீர்மையுடைய, முலை - ஸ்தநங்களை, அணைவான் - ஸம்ச்லேஷிக்க விருப்பத்தையுடையனாய்க்கொண்டு, இதுக்கு அடர்த்தென்கிறதோடே அந்வயம். பொரு - யுத்தோந்முகமான, விடையேழ் - வ்ருஷபஸப்தகத்தை, விடை- வ்ருஷபம், பொறையினால் - காயக்லேசத்தாலே, ஸாமர்த்யத்தாலேயென்றபடி. பொறையென்று க்ஷமையும் காடின்யமும். அடர்த்து - நிரஸித்து, உகந்த - இனிநீளையையடைந்தோமென்று ஹ்ருஷ்டனான; இதுக்குநெடுமாயனென்கிறதோடே அந்வயம்.

மூ—கந்த* கறையினர்துவருடுக்கைக்கடையாவின்கழிகோர்க் கைச்* சறையினர்

ஆ—ஔசித்யமான வேஷத்தாலே ஸம்ருத்தனாய், தத்ஸம்ஶ்லேஷாவாயமான வ்யஷஸஹஸ்தகநிரஸநத்துக்கநுகுண ஸாமர்த்யத்தையுடையனாய் அவற்றைநிரஸித்து வருகிறானவன்

இ—னேனென்னில்? "ஶ்ரீக்ஷி தஸ்ய கஸ்ய கஸ்யஹனம்வராஜிநயரம்ஸா விஷ்கரம்பஸ்ய மஹாணிஹவஸ்ய ஶ்ரீஸ்வாஹஜாஸ்யஹம்"என்கிறபடியே ஸ்வாரஸ்யாஸமான ஜநககுலத்திற்பிறந்த பிராட்டிக்குப் பெருமாளுடைய ஶ்ரீக்ஷத்வேஷ ஶஹிராஜிதமானாப்போலே கோபகுலத்திற்பிறந்த நப்பின்னைக்கு அவனுடைய கோபவேஷஶஹிராஜிதமாய்த்தென்றிப்படியிதற்கு ஸம்ஹிதகஸம்வ்யஜிப்பிக்கைக்காக த்ருதீயபாதத்துக்கு முற்பட காதயஞ்சொல்லுகிறார் (மூலையணைவான்பொருவிடையேழடர்த்தென்கையாலே) ஸவ்ஷஹநிரஸநத்திற்கு தத்ஸம்ஶ்லேஷாவாயகம் வ்யஜிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ஶ்லேஷதாழியால்) பொறையினவென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாதனதாழியால்) விடையேழடர்த்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவற்றையிதாழியால்) ॥ச॥

வ—கறையினர் - காட்டிலேபழம்பறித்திட்டகறைகளாலே வர்ணமான கறையூஷத்தின்மேலே ஸாஜைஸ்ஷ்த்யம்.துவர்-கஷாயவர்ணமான, சிவந்தசாயமேற்றினவென்றபடி. உடுக்கை - அரையில் உடுக்கப்படுகிறதோலையுடையவனை. உடுக்கைஎன்றது - அரையிலே - யுடுக்குமதுக்குப்பேர். இடையர் காட்டுக்குபோம்போது, துவர்ச்சாயமேற்றின தோலையிறே!யுடுப்பது. கடையாவின்கழிகோற்கை, தோஹாஸநாயமான கடையாவையும் கழிகோலையும் கையிலேயுடையவனை, கடையாவென்று - தோஹஸநாயமான வெணவாத்ரம், கழிகோல் - ஊஷவஸக்க ஊங்கியடித்துக்கறக்கைக்கு வீசும்கோல், சறையினர் - அரையிலே கட்டின மணியுடையவனைகூஷன், பஶுகேட்டுப்பசுக்கள் வருகைக்கு இடையர் தங்களரையிலே கட்டுமணிக்குச் சறையென்றுபேர். சறையுடையவர் சறையினர், வஜ்ராயா:ஸஹவநம்

மூ — கவராததளிர்நிறத்தாற்குறைவிலமே* ‖ச‖
தளிர்நிறத்தாற்குறை வில்லாத் தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற*

ஆ — கவராததளிர்நிறத்தால்குறைவிலமென்கிறாள். ‖ச‖
(தளிர்நிறத்தால்) ஸ்வரூபஸௌந்தர்யத்தையுடையாய், ஸு
ஹாஸினியாயிருந்த பிராட்டி அசோகவநிகையிலே யெழுந்த
ருளியிருந்தமை திருவடி விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டருளி, அப்
போதே ஸம்ச்லேஷவிரோதியான ராவணனை ஸபுத்ரபாந்தவம்

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ — தளிர்நிறத்தாற்குறைவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபேத்யாதியால்) கிளிமொழியாளென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஹேத்யாதியால்) தனிச்
சிறையில் விளப்புற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(அசோகேத்யாதியால்) கிளர்பொத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸம்ச்லேஷேத்யாதியால்) நகர்பொம் ஸுஜநுகூ
ணயாவந்த்ராதிவரமென்கிறார் (ஸபுத்ரேத்யாதியால்) அர
க்கன்நகரென்று நகரம் பொதல் வ்யாஜமாய்த்தோற்றினாலும்
அரக்கனுக்கே ப்ராதான்யமென்று கருத்தாலே ஸபுத்ர
பாந்தவம் நகரமாகவென்றித்தை விசேஷணமாக

ப — கவராத - ஸ்பர்சியாத, தளிர்நிறத்தால் - ஸௌகுமார்யமான
காந்தியால், தளிர் - பல்லவம், குறைவிலம் - பூர்த்தியுடைய, முதற்பாட்
டிலே ஸௌந்தர்யத்தைச்சொல்லிற்று. இங்கு ஸௌகுமார்யத்தைச்சொல்
லுகிறதாகையாலே புநருக்தியில்லை. * * ‖ச‖
தளிர்நிறத்தால்குறைவில்லா - ஸௌகுமார்யமான ஸமுதாய
சோபையாலே பூர்ணையான, தனிச்சிறையில்விளப்புற்ற -
தனியானசிறையிலேசொல்லப்பட்டவளான, விளம்புகை - சொல்லு
கை, ஏகாகியாய் ராக்ஷஸீஸந்நிதிரூபமாகிற சிறையிலே பிரா
ட்டி நின்றாளென்று, பெருமாள்திருமுன்பேசிறுத்திருவடியாலே விண்
ணப்பஞ்செய்யப்பட்டவளானவென்றபடி. கிளிமொழியாள்காரண
மா - கீரவாணீநிமித்தமாக, மொழி - உக்தி, மொழியுடையவள் மொ
ழியாள், "ஸ்மிதபூர்வாபிபாஷிணீ" யென்னும்படியான - பிராட்டி
நிமித்தமாக வென்றபடி. இதுக்கெரித்தவென்கிறதோடே ஸம்பந்

அ — கிளிமொழியாள்காரணமாக்கிளரரக்கனகரெரித்த*களிமலர்

ஆ — பவநம்ரமாக்ஸாதீயாலேக்ஷமாக்கி, பிராட்டியோடேகூட வெழுந்தருளியிருந்து ராஜ்யத்தைரக்ஷித்து பின்னை திருமஞ்சனமாடியருளி நிரதிசய ஸௌந்தர்யவிசிஷ்டனாய் ஸர்வாங்கஸுந்தரனாய்

இ — நிக்ஷேபித்தது. எரித்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமரத்யாதியால்) இதில் ஹேதுமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியோடேயித்யாதியால்) ஸம்ரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பு வைத்தாகையாலே கடன்ஞாலத்தளிமிக்கானென்கிறதை களிமலரித்யாதிக்குமுன்னே ஸம்பித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ராஜ்யத்தையித்யாதியால்) இங்கு ராஜ்யத்தைரக்ஷிக்கையாவது யாவச்சந்த்ரதிவாகரௌ யாவத்தீவ்யஸம்யுதா। தாவத்தேஹ ஸ்வர்க்கஸ்த்ரீஸ்வஸ்திரம் ஸ்வஸ்தி ஸர்வஜநோஜ்ஜ்வல ப்ரஜாபாலநஞ்ச யஸ: । தஸ்மிந் ஸ்திதௌ ராஜ்ஞி" என்கிறபடியே ராஜ்யாபிஷேகத்தை யங்கீகரிக்கை. அதற்குப்பின்பிறே பெருமாள் திருமஞ்சனமாடிற்று. 'விஸ்ராயிதஜடஸ்ஸ்நாதஸ் சித்ராமால்யாநுலேபநः" என்கிற ஶ்லோகாநுஸந்தாநத்தாலே களிமலர்த்துழாயலங்கலென்கிறவிடத்திலே ஸ்நாதத்வமும் விவக்ஷிதமென்று காட்டுகிறார் (திருமஞ்சனமித்யாதியால்) களிமலரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயெத்யாதியால்) ஸர்வேஶ்வரன் ராஜ்யாரோஹணம் பண்ணினவாறே தந்நாமாங்கமாக தாஜஸ்ரீத்ய ப்ராக்ருத வஸ்துக்களும், ப்ராக்ருதரூபங்களாய் வந்தவதரிக்கிறன: ஆகையாலே ராஜ்யத்தையே திருத்துழாயாக

ப — கிளா - உஸ்ஸனை, யதிவாராவண ஸ்ஸ்ய"மென்னச்செய்தேயும் நமோயங்கயணுந"வென்றுகொண்டு பெருமாளுக்கு ஸ்த்ராலாஹ்ஷ்ட விரோதியானவென்றபடி. அரக்கன் - ராக்ஷஸனுடைய, ராவணனுடையவென்றபடி. நகர் - நகரத்தை. எரித்த - தஹித்தவனை, கடன்ஞாலத்து - ஸமுத்ரவரிவ்ருதமான ஹூமியிலே, அளிமிககான் - உபகாரம் மிகுந்தவனை; அளி - உபகாரம், ஸத்யோபகாரகனை வென்றபடி. மீண்டெழுந்தருளி ராஜ்யாபிஷேகமங்கீகரிக்கையாகிற உபகாரத்தை ச்செய்தளினவனை யென்னக், களிமலர் - ஹர்ஷத்தையுடைத்தாய் விகஸிதமான; களி -

மூ—த்துழாயலங்கற்கமழ்முடியன்கடல்ஞால* த்தளிமிக்கான்
கவராதவறிவினாற்குறைவிலமே* ।ரு।
அறிவினாற்குறைவில்லாவகல்ஞாலத்தவரறிய* நெறியெல்
லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி* குறிய

ஆ— களுய், திவ்யஸம்ஸ்லேஷண ஸம்ஸ்லிஷ்டனுயிருந்தவன் கவராத
வறிவினாற்குறைவிலமென்கிருள். ।ரு।

(அறிவினால்) ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநலேசமுங்கூடவில்லாத ஸம்ஸாரி
க்களெல்லாருமறியும்படி ஸ்வப்ராப்த்யுபாயங்க ளெல்லாவற்றை
யும் தத்ததிகாராநுகுணமாக வெடுத்துரைத்த நிறைஞான

இ—வருளிச்செய்கிறரென்கிறகநத்தாலேஸௌலப்யம்.முடிலௌம்
ஸர்வஸம்ஸ்லேஷணாலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறர் (திவ்யத்ருஷ்டி)।

✳ ஆரும்பாட்டு. ✳

அறிவினாற்குறைவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறர் (ஸ்வவிஷயேத்யாதியால்) இங்குஸௌலப்யம்ஸம்பந்தம்.
நெறிஸௌலப்யத்தை யுரைக்கிறர் (ஸ்வப்ராப்த்யுபாயங்களொன்று)
ஒன்றாலே மோக்ஷஸித்திக்கலாயிருக்க எல்லாமெடுத்துரைப்பா
னேனென்ன? விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (தத்ததிகா

ப—ஸௌரபத்தளிமலர்த்துழாயென்றுபராகவாத்தியல்லத்தாஸ: துழா
யலங்கல் - தாஸவிலோமையபாலே, அலங்கல் - மாலை. கமழ்-
ஸௌரபம், முடியன் - கிரீடத்தையுடையவனுன வஸுதேவர்
த்திருமகன், கவராத - க்ஷயியாத, அறிவினால் - ஸ்வஜ்ஞாந
த்தாலே, குறைவிலம் - வ்ருத்திலம். * *।ரு।

அறிவினால்-ஸ்வஜ்ஞாநத்தாலே, குறைவில்லா- குறைப்பட்டி
ராதவனுன்,விஷயஸ்வரூபத்தாலே தத்ஜ்ஞாநத்திலலேசமு
யுங்கூடவில்லாதே ஸம்ஸாரிஜந்துலாலான வென்றபடி. அகல்
ஞாலத்தவர்- விஸ்தீர்ணமான ஸ்ருஷ்டியிலுள்ளார், ஸம்ஸாரிஜநங்க
ளுமென்றபடி. அறிய - அறியும்படி. நெறியெல்லாம் - கர்மயோ
காத்யுபாயங்களெல்லாவற்றையும், நெறி-மார்க்கம், உபாயமெ
ன்றபடி. எடுத்துரைத்த - காருண்யத்தாலே தானே ஆதரித்
த்து விஸ்தரித்துச்சொன்னவனுன, நிறைஞானத்து - ஸர்வஜ்ஞ
ஜ்ஞானனுன, ஒருமூர்த்தி - அத்வீதீயனுன,குறிய-வாமநனுன,மா

மூ— மாணுருவாகிக்கொடுங்கோளானிலங்கொண்ட* கிறியம்
மான்கவராதகிளரொளியாற்குறைவிலமே* ॥ரு॥

ஆ—த்தொருமூர்த்தியாய். இப்படியுபாயாநுஷ்டாநத்தாலேவ
ரும்விளம்பம்பொறுக்கமாட்டாமே ப்ரதிகூலாநுகூலவிபா
கமன்றியே ஸர்வர்க்கும் "காண்மின்களுலகீர்" என்று
தன்னைக்காட்டிக்கொடுத்தருளினவன் கவராத கிளரொளியால் கு
றைவிலமென்கிறாள். ॥ரு॥

(கிளர்) ஹிரண்யவிஷயநிரவதிகரோஷத்தாலே கத்ருஜ

இ—ஷியால்) பலகால்ச்சொன்ன வாமநாவதாரத்தைச்சொல்லுகிற
த்ருதீயவாக்யம்நிரர்த்தகமன்றோவென்ன? இதுக்குத்தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (இப்படியுபாயத்ருஷ்டியால்) பொறுக்கமாட்டா
மேயென்றது - பொறுக்கமாட்டாமையாலென்றபடி. இச்சேதந
னுபாயத்தை நிறைவேற்றித் தன்னைவந்துசேருமளவான விளம்
பத்தைத்தான் பொறுக்கமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்குக்
காட்டிக்கொடுத்தருளினனென்கிறதோடே ஸங்கம். உபாயமன்
றிக்கே ஸ்வப்ராப்தியைக்கொடுத்தால் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கம் வரு
கையாலும் உபாயமநுஷ்டிப்பித்து ஸ்வப்ராப்தியைக்கொடுக்கும
ளவும் விளம்பம் பொறுக்கமாட்டாமையாலு மிவர்கள்பக்கலு
ள்ள வேதேனுமொரு ஸாக்ருதத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு தான
வதரித்துத் தன்னைக்காட்டியருளினானென்றுகருத்து. ॥ரு॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

கிளர்ப்பத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிர

ம—ருவாகி- ப்ரணவகாரனாய், கொடுங்கோளால்-க்ரூரமா
ன நிக்ரஹத்தாலே, கொடுமை - க்ரௌர்யம். கோள் - நிக்ர
ஹம். சிற்றடியைக்காட்டி யாசித்துப்பேரடியாலே யளந்துகொ
ண்டு இப்படி க்ரூரமாக வஞ்சித்த நிக்ரஹத்தாலே யென்ற
படி. நிலங்கொண்ட- ஜகாவலிபக்கல்நின்றும் பூமியை யபஹ
ரித்தவனை, கிறியம்மான்-உபாயஜ்ஞனை ஸ்வாமி. கிறி- உபாயம்.
மாகவாதி-லவதூரகம். கவராத- க்ஷயியாத, கிளரொளியால்-
ப்ரவ்ருத்தலாவண்யத்தாலே, குறைவிலம் - வைகல்யவகு. ॥ரு॥

மூ—கிளரொளியாற்குறைவில்லா அரியுருவாய்க்கிளர்ந்தெழுந்து*
கிளரொளிய இரணியனது அகன்மார்பங்கிழித்துகந்த* வளரொளி

ஆ—உந்நதமாய், அக்ஷோப்யமாய், ப்ரதிபக்ஷநிரஸநக்ஷம தேஜஸ்ஸ்வரூபமாயிருந்த தேஜஸ்ஸையுடையதொரு அரியுருவாய்க் கிளர்ந்தெழுந்து, ஆஸ்ரிதவிரோதியான ஹிரண்யனைத் தன்திருவுகிராலே பிளந்தருளி ப்ரஹ்ருஷ்டனாய், நிஹதஹிரண்யனாகையாலே ப்ரஸாந்தாஸேஷரோஷனாய், அதிலே ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக நிரவதிகதேஜோவிஸிஷ்டனாய்

இ—(ண்ய த்ருஷ்டியால்) ஒளியாற்குறைவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாமவஷ்டி த்ருஷ்டியால்) கிளரொளியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதத்ருஷ்டியால்) கிழித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவித்ருஷ்டியால்) உகந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்ருஷ்டனித்ருஷ்டிப்ரஸாந்தரோஷனாயித்ருஷ்டம்) ந்ருஸிம்ஹன் ப்ரஸன்னனாயிருக்க மணிநீலவளரொளியானென்பானேனென்ன? இது ப்ரஸாந்தரோஷஸ்வகார்யமான ஸ்ரீநரஸிம்ஹதேஜஸ்ஸ்வரூபமென்று காட்டுகைக்காக உகந்தவென்கிறதோடே இதனையன்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலேயித்ருஷ்டியால்) இங்கு விசேஷணங்களையும் ஸாபேக்ஷங்களாகச்சொல்லவேண்டியிருக்க கனலாழியென்பானேனென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—கிளர் - உந்நதமான, ஒளியாற்குறைவில்லா - தேஜஸ்ஸினாலே குறையில்லாததான, நிரவதிகதேஜஸ்ஸம்பந்நமென்றபடி. அரியுருவாய் - ஸிம்ஹரூபத்தையுடையவனாய், அரி-ஸிம்ஹம். ந்ருஸிம்ஹரூபனாயென்றபடி. கிளர்ந்து - உத்தீர்ணனாய், ஆவிர்ப்பூதனாயென்றபடி. எழுந்து - ஸம்ஹாராநுஜ்ரும்பித்து, இதுக்கு கிழித்தென்கிறதோடே அந்வயம். கிளரொளிய - உத்தீர்ணதேஜஸ்ஸனான, இரணியனது - ஹிரண்யாஸுரனுடையதான, அகன்மார்பம் விஸாலமான வக்ஷஸ்ஸை, கிழித்து - நகத்தாலேபிளந்து, உகந்த - ஆஸ்ரிதவிரோதிநாஸத்தாலே ஹ்ருஷ்டனான, மணிநீல - ப்ரரோஷம் ஸாந்தமாகையாலே நீலமணிபோலே ஸ்நிக்தமான, வளர் - வர்த்தமானமான; ஒளியான் - காந்தியுடையவனான, இதுக்குவலம்புரிய

மூ— ளியகனலாழிவலம்புரியன்மணிநீல* வளரொளியான்கவ
ராதவரிவளையாற்குறைவிலமே* ‖அ‖
வரிவளையாற் குறைவில்லாப் பெருமுழக்காலடங்காரை*

ஆ— திருவுகிர்களாலே முந்துறவே ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸையும் விதாரி
தமாகையாலே தத்வமான ஸௌந்தர்யம் நிவ்ருத்தமாதலா
லதிஶயஸம்ருத்தமான ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களாலே
துடைப்பிருந்தவன் கவராதவரிவளையாற்குறைவிலமென்கிருள். ‖அ‖
(வரிவளையால்) ப்ரதிகூலர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே
த்ராஸம் புகும்படியாக கம்பீரநாதமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை

இ— (திருவுகிர்களாலே'பி த்யாதியால்) ‖அ‖

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அடங்காரை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர்
(ப்ரதிகூலரென்த்யாதியால்) எரியழலம்புகவென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (த்ராஸேத்யாதியால்) குறைவில்லாப்பெ
ருமுழக்காலென்கிறதை யுரைக்கிறூர் (கம்பீரேத்யாதியால்)

பூ—வென்கிறதோடேயந்வயம், வளரொளிய - வர்த்தமானதேஜஸ்ஸங்
களான, கனல் - அக்நிஸத்ருஶங்களான, கனல் - அக்நி, ஹிரண்யன்
விதாரிதனைப்போகையாலே ஸௌந்தர்யம் நிவ்ருத்தமாகை
யாலே ஸம்ருத்தங்களான வென்றபடி. ஆழிவலம்புரியன் -
ஸுதர்ஶனபாஞ்சஜந்யங்களையுடையவன், ஆழி - ஸுதர்ஶனம்.
வலம்புரி - ஶங்கம், கவராத - க்ரஹியாத, வரிவளையால் - ரேகா
லங்க்ருதவலயங்களாலே, வரி - ரேகை. குறைவிலம்வ ஸ்ரு
ஷ்டவர். * * * * ‖அ‖

அடங்காரை - அடங்காதவர்களை, உத்தரான ப்ரதிகூல
ர்களை யென்றபடி. எரி - ஜ்வலியாநின்ற, அழலம் - அக்நியான
து, வ்யாப்தியான தென்றபடி. அழலம் - அக்நி. புக - ப்ரவேஶிக்
கும்படி, இதுக்கு ஊதென்கிறதோடேயந்வயம். குறைவில்லா - ந்யூ
நதையில்லாத, ஸர்வஸௌக்ஷ்ம்யத்ருஷ்டமானவென்றபடி.
பெருமுழக்கால் - கம்பீரகோஷத்தையுடைத்தான, இதுவஞ்சஜந்ய
மானவரிவளையால் ஸ்வபத்துக்குவிஶேஷணமாகையாலேவஞ்சஜ
ந்யமாயிருக்கிறது. வரிவளையால் - ரேகாலங்க்ருதமான ஶங்கத்தாலே,

மூ—பெரியமூலப்புகலூதியிருநிலமுன்றுயர்தவிர்த்த* தெரிவரிய
சிவன்பிரமனமரர்கோன்பணிந்தேத்தும்* விரிபுகழான்கவ
ராதமேகலையாற்குறைவிலமே* ॥அ॥
மேகலையாற்குறைவில்லாமெலிவுற்றவகலல்குற்* போகமகட்

ஆ—மடுத்தூதி, யிருநிலமுன்றுயர்தவிர்த்து ப்ரஹ்மஸநாதிகள
ல்தேவதேவைஸ்ஸம்ஸ்துத்யராந விஜயஸ்ரீசுணுப்பிக்கொண்டு நின்றவ
ன்கவராத மேகலையாற்குறைவிலமென்கிறாள். ॥அ॥
(மேகலையால்) ஸ்வாஸ்ரிதவஸ்லீஹரிசஹஜகுணவானனுடைய

இ—வரிவளையாலூதி யென்றநுபித்துத்சாஸ்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸ்ரீதர்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

போகமகள்புகழ்தந்தையென்கிறவிடத்திலே உஷாநிரூபஸ்ரூ
தாகம்யநிக்கையாலிவ்விடம் ஸ்ரீதவஸ்லீஹிதநிவர்த்தனத்துக்
கெல்லாமுபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (ஸ்வாஸ்ரிதசர்யாதியால்)

ஸா—வளை - ஸம்வம், ஊதி - த்யாநம்பண்ணி, இருநிலம் - மஹாப்ரு
த்வியினுடைய, இருஸ்ஹம் விஸ்தாரவாவி. முன்துயர் - முன்பு
ண்டான உத்ஸவத்தை, ஸஸ்மாஸ்ராதிஸாரஜநிதஸ்ஸ்ஸத்தையென்றப
டி. தவிர்த்த - போக்கினவனை, தெரிவு - அறிகைக்கு, அரிய-
ஸுஸக்யமான, ஜீவரென்று நிரூயிக்கவஸக்யாம்படி, ஸர்வஸாக்ஷ
ஸம்ஸாரஸஹாரனவென்றபடி. சிவன்பிரமன் - ஸிவனும் ப்ரஹ்மாவும்
அமரர்கோன் - தேவர்களுக்கு ஸ்வாமியான தேவேந்த்ரனும், கோன் -
ஸ்வாமீ, பணிந்தேத்தும் - ப்ரணாமம் பண்ணி ஸ்தோத்ரிக்கிற, விரிபுக
ழான் - விஸ்தீர்ணகீர்த்தியையுடையவனை கூஷன், விரிவு - வி
ஸ்தாரம், கவராத - கூடியாத, மேகலையால் - காஞ்சீகுணத்தால்,
குறைவிலம் - வருத்தவகு. * * * ॥அ॥
மேகலையாற்குறைவில்லா - மேகலையாலேவருத்தமெனையான,
காஞ்சீகுணத்தாலே யதிஸயிதவைளதெயெய்யான வென்றபடி.
மெலிவு - ஸ்லீவஸ்வாவஸ்யமானஸ்ரூதாவத்தை, உற்ற - அடைந்
தவளான, அகலல்குல் - விஸாலநிதம்பமெயான, அகல் - விஸாலம்,
அல்குல் - நிதம்பம். போகமகள் - சந்த்ரவஹாஸாஸிமகெயான

மூ—புகழ்தந்தைவிறல்வாணன்புயந்துணித்து* நாகமிசைத்து
யில்வான்போலுலகெல்லாநன்கொடுங்க* யோகணைவான்
கவராதவுடம்பினாற்குறைவிலமே* ॥௯॥

ஆ— தோள்களைத்துணித்துப் பின்னை நிஷ்பயனாய், ஸகலலோகங்களுந்தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினுள்ளேசெல்லும்படி செலுத்திக் கொண்டு நாகபர்யங்கத்திலே ஸாத்த்விகஸமாதியாலே யோகநித்ரைபண்ணுகிறவிவன்கவராதவுடம்பினாற்குறைவிலமென்கிறாள்॥

இ—புயமென்கிறதையுரைக்கிறார் (தோள்களையென்று) துயில்வான் போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஷ்பயனா யென்று) 'ஶேஷஸ்ரீரங்கபர்யங்கே ஸ்ரீகேஶவராஜ்ஞிதே நிஷ்க்ரியே ஸாதே" என்றும "ஶரணாகதரக்ஷணபரமநஃ" என்றும ஸர்வஜ்ஞருடைய ஸர்வத்ரஸக்திகஸம்ஹாரே ஸங்கல்ப ஶேஷத்தை ஸயமாக வுவவரிபாகிற்பர்களிறே. நன்கொடுங்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யா ஷியால்) ஸாஹஸஸ்ஸாவாஷியான நன்குஸ்ருஷ்டயிங்கே ஸங்கல்பரூ வஸாஹவிஶேஷவரமென்றுகருத்து. நாகமிசையோகணைவா னென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமைகத்ராஷியால்)॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

வ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார்

ஸ— பெண்பிள்ளையினுடைய, புகழ்தந்தை- கீர்த்திமானான, விறல்- வீரனான, வாணன்-பாணாஸுரனுடைய, புயம்-பாஹுக்க ளை. துணித்து - சேதித்து, - துயில்வான்போல் - நித்ராணன் போல், துயிலுகை-நித்ரை பண்ணுகை, நிஷ்பயனாயென்றபடி. நித்ரைபண்ணுவான் பயமில்லாதவனிறே. ஸாஹஸஸாத்யமன்றே யென்கை. உலகெல்லாம் - ஸகலலோகங்களும், நன்கு - நன்மை யிலே, தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலேஎன்றபடி. ஒடுங்க-லயீநமாக, ஸங்கல்பாயீநமாகப்பண்ணிக்கொண்டென்றபடி, நாகமிசை-நாகோ பரி, ஶேஷன்மேலேயென்றபடி. யோகு - யோகத்தை, ஸாத்த்விகஸமாதியோகநித்ரையை, அணைவான் - ஆஶ்ரயிக்கும வன், பண்ணுமவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. அணைகை - ஆஶ்ரயிக் கை. கவராத - க்ஷரியாத, உடம்பினால் விக்ரஹவிஷ்டம். ॥௯॥

மூ—உடம்பினாற்குறைவில்லாவுயிர்பிரிந்தமலைத்துண்டங்*கிடந்
தனபோற்றுணிபலவா வசுரர்குழாந்துணித்துகந்த* தடம்
புனல்சடைமுடியன்றனியொருகூறமர்ந்துறையு* முடம்

ஆ—(உடம்பினால்) ஸாதுஸம்ரக்ஷணஸகலீக்ருதகாலநேமிப்ரமுகஸு
ராரிகணனாய், ஆஸ்ரிதஸமாந உத்கர்ஷநிகர்ஷம்பாரா
தே எல்லாரோடும் ஒக்கஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்த
வெம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்யஸௌஸீல்யாதி குணங்களாலும்,
அதிதைவாதிமாநுஷமானதிவ்யசேஷ்டிதங்களாலுமென்றேட

இ—(ஸாதுஸம்ரக்ஷணேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத்தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸமாநவித்யாதியால்) முதற்பாட்டி
ற்சொன்ன அர்த்தத்தைச்சொல்லுகையா லிப்பாசுரம் புந
ருக்தியன்றோவென்ன விதுகீழ்க்கெல்லா முபஸம்ஹாரமாய்க்
கீழ்ப்பாட்டினர்த்தங்களையெல்லா முபஸம்ஹரிக்கிறதென்று நினைத்
தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) ஸௌந்தர்யமிரண்டாம்

ப— உடம்பினாற்குறைவில்லா - ஸரீரபௌஷ்கல்யநிரத
ராகையாலே மஹாகாயரான, அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, கு
ழாம் - ஸமூஹத்தை, இதற்குத்துணித்தென்கிறதோடே அந்வயம்,
உயிர்பிரிந்த - ப்ராணவியுக்தங்களான, மலைத்துண்டம் - கிரி
ஸகலங்கள், கிடந்தனபோல் - ஸப்ராணங்களாய் ஸஞ்சரிக்கும்
பர்வதங்கள் ஸிம்ஹவ்யாக்ரஸங்குலங்களாய்க்கொண்டு நிஷ்ப்ராணங்
களாய்க்கிடந்தாப்போலே யென்றபடி. பலதுணியாகவென்றது
மாறியந்வயிப்பது. பலதுணியாக - பஹுஸகலமாக, துணி - ஸ
கலம், துணித்து - கண்டித்து, உகந்த - ஆஸ்ரிதவிரோதிநாஸத்
தாலே ஹர்ஷஸாலியான, இது ஸர்வேஸ்வரனுக்கு விஸேஷ
ணம். தடம் - விஸ்தாரமான, புனல் - ஜலத்தையுடைத்தான, ஸம
லங்க்ருதமான வென்றபடி. சடை - ஜடையை, முடியன் -
ஸிரஸ்ஸிலேயுடையவனான ருத்ரன், தனி - வேறாக, தனக்கே
அஸாதாரணமாக ஸ்வீகரித்துக்கொண்டென்றபடி. ஒருகூறு -
ஏகபார்ஸ்வத்திலே, தக்ஷிணபார்ஸ்வத்திலேயென்றபடி. அமர்ந்து -
ப்ரதிஷ்டிதனாய், உறையும் - வஸிக்கிற, ருத்ரனாலே வஸிக்கப்படு
கிறவென்றபடி. உடம்புடையான் - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடை

மூ—புடையான்கவராதவுயிரினாற்குறைவிலமே* ॥௰॥

உயிரினாற்குற்றமில்லா வுலகேழ்தன்னுள்ளொடுக்கித்* தயிர்
வெண்ணெயுண்டானைத் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்*

அ — தான்கலந்தகலவியானது மவஸ்யமாகாதவென்னுடைய ஸாத்ரவுமவேண்டா, இதுமுடிந்துபோகவமையுமென்கிறார். ॥௰॥

(உயிரினால்) தேவாதிஸ்தாவராந்த ஸகலஸம்ஹாரஜாதவஸ்துக்களை ஸம்ஹாரகாலத்தில் ஸகலலோகங்களை யிருந்துவைத்து ரக்ஷிப்பதற்கு திவ்யஸங்கல்பத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீஸ்வாமிவென வெ

இ—பாட்டிலும்,ஸௌஸீல்யம் முதற்பாட்டிலும், திவ்யவசனங்கள் ஸுகநிர்வாஹ வாணாக்ஷர நிரஸநாதிகளைச்சொல்லு கிறபாட்டுக்களிலும் சொல்லிற்றிறே. என்னோடேதான் கலந்தகல வியானுமென்றது - பணிமானம்பிழையாமே யடியேனைப்பணிகொ ண்டவென்றத்தைச்சொன்னபடி. கவராதவென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவஸ்யமாகாதவென்று) ஸௌஹ ர்தாதிகளைக்காட்டி ஸர்வேஸ்வரனாலே வஸீகாரமான தனக் காக்கிக்கொள்ளப்படாதவென்றபடி. குறைவிலமென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேண்டாவித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவ தாத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ரக்ஷித்யாதியால்) செயிரிலென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ப—யவனான ஸர்வேஸ்வரன், கவராத - ஆதரியாத, உயிரினால் - ஆத்மஸ்வரூபத்தாலே, குறைவிலம் - அபேக்ஷையுடையோம ல்லோம்,அதுநமக்குவேண்டாவென்றபடி. ॥௰॥

உயிரினாற்குறைவில்லா - ஆத்மாக்களாலே ஸம்ஹாரங்களா ன, உலகேழ் - லோகஸமூகத்தை, தன்னுள் - ஸங்கல்பத்தி லே, ஒடுக்கி - சயிநமாக்கி, ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸம் ரக்ஷகனென்றபடி. தயிர்வெண்ணெயுண்டானை - கோகுலத்தி லே தயிநவநீதங்களைத்திருடியுண்டானை - உத்ருஷ்டிஷேஷம். தடங்குருகூர் - விஸாலமான திருநகரியிலே, சடகோபன்

மூ--செயிரில்சொல்லிசைமாலையாயிரத்துளிப்பத்தால்* வயிரஞ்
சேர்பிறப்பறுத்து வைகுந்தநண்ணுவரே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ம்பெருமானைச்சொன்ன நிரவத்யமான்இத்திருவாய்மொழிவல்லார் நிரஸ்தஸமஸ்தது:கராய் வைகுந்தம் நண்ணுவரென்கிறார் ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— (நிரவத்யமானவென்று) ॥கக॥

ப— ஆழ்வாருடைய,செயிரில்சொல்- அவத்யரஹிதஸூக்தியான, செயிர் - அவத்யம், இப்பத்துக்குவிசேஷணம். இசைமாலையாயிரத்துள் - மாலாரூபமான ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தால்- இத்திருவாய்மொழியாலே, இதுக்கு நண்ணுவரென்கிறதோடே அந்வயம். வயிரம்சேர் - வயிரம்பற்றின, அநாதிஸம்வ்ருத்தயாத்ருடமானவென்றபடி, பிறப்பு - ஸம்ஸாரத்தை, அறுத்து - சேதித்து, வைகுந்தம் - வைகுண்டத்தை, நண்ணுவர் - அடைவார்கள், ஏதததயேதாக்களென்றுசேஷ:. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதிஶ்ரீவேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(ஏறாளுமிறையோனும்.)

ஸௌந்தர்யலாவண்யே ஹ்ருதிவசநிகரே வர்ணஸ்தாயாஞ் காந்தௌ ஸந்நிஜ்ஞாநே ஸ்வகர்மவைபவ நயோர் வக்ஷஸ்ஸ்வஸ்வரூபே | ஸ்வாமித்வேப்யாத்ம ஸம்பத்ஸ்வப்ரியதம நிகமோத்தீர்ணமத்யர்த்தமாநா வைராக்யம் ஸந்நிதத்தே ஸ்வப்ரியதம ஸம்பந்தாஸ்ரிதாநாம் || ௪௨ ||

(ஸௌந்தர்யலாவண்யே) மாறாளன்கவராத மணிமாமைகுறைவிலமே - ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களிலும், (ஹ்ருதிவசநிகரே) மணிமாயன்கவராத மடநெஞ்சாற்குறைவிலமே - மனஸ்ஸு முதலான காரணங்களிலும், (வர்ணஸ்தாயாஞ்) நெடுமாயன் கவராத நிறையினாற்குறைவிலமே - அடக்கத்திலும், (காந்தௌ) சுறையினார்கவராத தளிர்நிறத்தாற்குறைவிலமே - தேஹகாந்தியி லும், (ஸந்நிஜ்ஞாநே) துளிமிக்கான் கவராத வறிவினாற்குறைவில மே - நல்லஜ்ஞானத்திலும், (ஸ்வகர்மஸு) கிறியம்மான்கவராத கி ளரொளியாற்குறைவிலமே - ஸமீசீநமான தேஹத்திலும், (வை யநநயோ:) வளரொளியான்கவராத வரிவளையாற்குறைவில மே - விரிபுகழான்கவராத மேகலையாற்குறைவிலமே - வளைகளி லும், மேகலையிலும் (வக்ஷஸ்ஸ்வ) யோகணைவான்கவராத வுடம் பினாற்குறைவிலமே - சரீரத்திலும், (ஸ்வஸ்வரூபே) உடம் புடையான்கவராத வுயிரினாற்குறைவிலமே - ஆத்மஸ்வரூபத்தி லும், இவைகளிலே ஸ்வப்ரியதமர்களுக்குங்கூடத் தன்றிருமேனி யிலிடங்கொடுத்த ஸர்வவானான வெம்பெருமானுக்கபேக்ஷை யுண்டாயவன் விரும்பாதொழிந்தவையும் "நதேஹம் நப்ராணா" இதி ந்யாய ஸஹஸ்ரங்களாலே வர்ஜ்யமென்று "ஏறா ளுமிறையோனிலே" ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். || ௪௨ ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்தில்எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

௯-ம் திருவாய்மொழி.

ஆ—(நண்ணாதார்) இப்படி ஸர்வேஶ்வர ஸம்ஶ்லேஷஜநிதஹர்ஷ ஸாந்த்ரியாலே க்ஷுத்ரஜநராயிருக்கச்செய்தே அதின்மேலே ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைக ஸ்வபாவராமிசராய் வேதநாவேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துக்களின் ஸம்ஶ்லேஷத்தைக்குஜ்ஞாராமிசராய் ஸம்ஸாரிகள் ப்ராக்ருத விஷயஸாஸாங்கைக ஸ்வபாவராயிருந்தவெல்லவர்களோடுள்ள ஸஹவாஸ

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி தம்மையுபேக்ஷிக்கானாக வெம்பெருமானை நினைத்திருக்கிறவாழ்வார், என்னை யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்று இத்திருவாய்மொழியிலே யவனை யபேக்ஷிக்கக்கூடுமோ? இதுதான் ஈயஞ்சீஸ கூடினாலும் தம்முடைய ஆர்த்திசனிருக்க நாட்டாருடைய வ்யஸநங்களைச் சொல்லியலற்றிக்கொண்டுபேக்ஷிக்கை யுபஸம்ஹாரமன்றோ? வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) (அதின்மேலேயித்யாதி) இந்த ஸம்விஶ்லேஷ வஸ்ஸ்யயிலே தமக்குத்துணையாவாருளரோ வென்றிருந்த நாட்டாரைப்பார்த்தவிடத்தி லிவர்களெல்லாரும் ப்ராக்ருத விஷயஸாஸாங்கைக ஸ்வபாவராயிருக்கையாலே தமக்குத்துணைகிடையாதவளவன்றிக்கே இது விபரீதஸஹவாஸமுமாய்வந்து விழுகையாலே யிவர்களுடைய வ்யஸநங்களைச்சொல்லியலற்றி யித்ஸஹவாஸத்தைத் தவிர்க்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கை ஸங்கதமென்றருளிச்செய்து. "ஸாஹஸாதவஜ்ஞாநஞ்ஜாநாத வ்யஸநிபி: । நஹ்யத்தவிஜ்ஞாலிதேவராந ஸஹவாஸஸ்ஸுகாவஹ:" என்கிறதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸாந்த்ரியாலேயென்று) தமக்கிப்படி போகமிட்டித்தபின்பு உபேக்ஷியாமலென்று நினைத்து இவரவனை யபேக்ஷிக்கக்கூடுமென்றருத்து. இவ்வர்த்தமித் திருவாய்மொழியின் மூன்றாம்பாட்டிலே காணலாம். ஆனாலும் கைக்கேயராயபிரானவிவர் கைகேசரைப்போலே பணிகண்டாய்சாமாறேயென்று ப்ராணாந்தத்தைபபேக்ஷிப்பானேனென்னு

மூ—நண்ணாதார்முறுவலிப்ப நல்லுற்றார்கரைந்தேங்க*

அ— மாகிற ஸம்ஸாரத்திலே உஜ்ஜீவநானவாழ்வார்; இந்த வைஷ்ணவ ஸம்ஸாரஸத்தைக் காட்டிலும் முடிகையேநன்று, ஆன பின்படியேயென்னை முடித்தருளவேணுமென்றெம்பெருமானை யபேக்ஷிக்கிறார். ஸம்ஸாரிகள் ஸ்வநாதிவிஷய ஸ்ப்ருஹையாலே தவஸாரணாத்ருஷ்டிங்களைப்பண்ண ஸாத்விகஸுகருகக்கவும், ஸத்ஸங்கமின்றதாகவும், பிறர்களுடைய துக்கங்களையே விளைத்த த்ருஷ்டமாய், எம்பெருமான் திறத்துப்படக்கடவதன்றியேயிருந்த

இ—வருளிச்செய்கிறார் (இந்தவைஷ்ணவத்வாதியால்) திருவடிகளிலேயென்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்று முற்படவபேக்ஷித்து அதுகூடாதாகில் என்னைமுடித்தருளவேணுமென்று ஜானாந்த்ரத்தையபேக்ஷிக்கிறாரென்றுகருத்து. இக்கருத்தை யிம்முதற்பாட்டின்வ்யாக்யானத்திலே யிவர்தாமேவெளியிடுகிறாரிறே? *

* முதற்பாட்டு *

ஸம்ஸாரத்திலே யாயிர்க்கமானவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஹேத்வாதியால்) நண்ணாதார் முறுவலிப்பவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்விகர் ஸ்ரீகாத்வாதியால்) உகக்கும்படியாகவுமென்றபடி. நல்லுற்றார் கரைந்தேங்கவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்விகர் ஸ்ரீதாதியால்) ஸ்ரீரூபமாயிருக்கும்படியாகவுமென்றபடி. துயர்விளைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கிதாதி கடவதன்றியேயிருந்தவித்ததேதக) இவையென்னவுலகியற்கை யென்கிறதையுரைக்கிறார்-

ஸ— நண்ணாதார் - சேராதவர்கள், நண்ணுகை சேருகை, கிட்டுகையென்றபடி. முறுவலிப்ப - ஹாஸம்பண்ண, முறுவல் ஹாஸம் முறுவலிக்கை - ஹாஸம்பண்ணுகை. வலிப்ப ராயிகளுக்கு ஸந்தோஷமாகன்று ஸம்ஸாரத்தாலே ஹாஸம்பண்ணும்படி யாகவுமென்றபடி. நல் - நல்லதான, ஸம்பந்திகளானவென்றபடி. உற்றார் - பாந்தவர்கள், கரைந்து - சிதிலராய், ஏங்க - ஸாமாஸ்ரிதர்க்குத்து க்லேசம் வருதலென்று க்லேசத்தாலேயத்ருஷ்டமவர ஊராம்படியாகவுமென்றபடி. இதுக்கு துயர்விளைக்குமென்கிறதே. ட சாமட்டு.

௩— எண்ணாராத்துயர்விளைக்கு மிவையென்னவுலகியற்கை *
கண்ணாளா கடல்கடைந்தாய் உனகழற்கே வரும்பரிசு *

ஆ— இந்த லோகம் ஸஹியாதபடியென்? இந்த லோகத்தோ டெனக்கிருப்பரிது; ஆனபின்பு, ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷைக ஸுகதுக்கனுமாய், ஸம்ஸ்ருதிகாரண விச்சேதனனு மாய், ஆஸ்ரிதஸுலபனான வுன்னுடைய திருக்கண்களாலேயென் னைக்குளிரப்பார்த்தருளி, இவர்கள்நடுவினின்று முன்திருவடிக

(இந்த லோகஸ்வபாவத்யாலே) இதுக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (இந்த லோகத்தோடே த்யாகியால்) கண்ணாளா வென்கிறவிடத்தில் ஆஸ்ரிதஸுலபமும் உத்தேசமாய் "ஸௌலப்யம்" என்கிறபடியே யிங்கு ஸௌலப்யமாகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித த்யாகியால்) கண்ணாளனென்றும் பெருமானைக் கண்களாலே பரிவித்து ஸம்வாயநம்பண் ணினதுக்கு ஸாதனமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலேயி த்யாகியால்) உனகழற்கே வரும்பரிசு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (இவர்களி த்யாகியால்) திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணு

வ— எண் - ஸம்ப்ரேக்ஷையிலே, ஆரா - அமராத, அடங்காதவென்ற படி. ஸம்ப்ரேக்ஷமானவென்னாக. துயர்-து:கங்களை, ப்ரஸக்தி முயநாதிஸாதனங்கள்களையென்றபடி. விளைக்கும் - பிற க்கும்டாக்காதிருக்கிறவையான, இவையுலகியற்கை - இந்த லோக வ்யாபாரங்கள், இயற்கை வ்யாபாரம். என்ன? - என்னவாயிருக்கி றன, அதிஸயங்களாயிருக்கிறன வென்றபடி. கண்ணாளா? - கண் ணுடையவனே, அருளாளன் மணவாளனிதிகளிற்போலே இங்கு ஆஸ்ரிதவும் உத்தேஸ்யமாய் வாஸிகளித்யாதிகளிற் போ லே ஸௌலப்யம். காரணாபாத்ஸ்ய ஸ்வ ஸ்வாதிஸம்வா ஸௌஸந்நிகளான கண்களையுடையவனேயெ ன்றபடி, கடல்கடைந்தாய் - தேவர்களுக்காக ஸமுத்ரத்தை மதநம்பண்ணினவனே, ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷைகஸுக னேயென்றப டி. உனகழற்கே - சரணங்களிலே, "நின்கழற்கே யடிமைக்கு மன்னி" என்கிறவிடத்திற்போலே உனகழற்கேயென்கிறது ஸம் பந்தம். வரும்பரிசு - வரும்ப்ரகாரத்தை, பரிசு - ப்ரகாரம்,

ரூ—தண்ணுவாதடியேனைப்பணிகண்டாய்சாமாறே* ॥க॥

ஜூ—ளிலே யென்னைவாங்கியருளுதல், அன்றியே யிண்டெனவெ ன்னைமுடித்தருளுதல் செய்யவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறார். ॥க॥

(சாமாறும்) உன்னைக்காணப்பெறுகிறிலோமென்றலற்றுதே,

இ—பென்றிவ்வளவே சொல்லவமையாதோ? மரணத்தையுங்கூட வபேக்ஷிக்கவேணுமோவென்ன? அது வக்ஷாஸாரமாகச்சொல் லுகிறுரென்கிறுர் (அன்றியேயித்யாதியால்) என்னை யுன்திருவடி களிலே சேர்க்கத்திருவுள்ளமில்லையாகில் எனக்கிந்த விபரீத ஸம்ஸாரம் கழிக்கைக்காக விஶ்லேஷஸம்ஶ்லேஷத்ரமாகிலும் செய்யவேணுமென்கிறுரென்றபடி. தண்ணுவாதென்கிறதை யுரை க்கிறுர் (கண்டெனவென்று) ஶீக்ரமாகவென்றபடி. அடியேனை யித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (என்னையித்யாதியால்)க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

ஸ்வபவோக்தி ஸஹிததாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (உன் னையித்யாதியால்) சாமாறுங்கெடுமாறுமென்கிறதை யுரைக்கிறுர்

ஸ—நான்வந்துசேரும்ப்ரகாரத்தையாதலென்றபடி. இதுக்குஶரீ க்கும்ப்ரகாரத்தையாதலென்று மேல்சொல்லப்புகுகிறவாக்யத்தோ டேயந்வயம். பாட்டிலே விகல்பநிர்த்தேசமில்லையாகிலும் சாமா றென்கிறவிதம்வ்யர்த்தமாகாமைக்காக இங்கே இப்படிவிகல்பத்திலே தாத்பர்யம்சொல்லுகை யுசிதம். இப்படிகொள்ளாதபோதுஉன் திருவடிகளிலே யென்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்று சொல்லவே மரணமுமர்த்தஸித்தமாயிருக்க, சாமாறென்கிறதைத்தனித்துச்சொ ல்லுகிறவிதம் நிரர்த்தகமாயிறே. தணவாது - விளம்பியா மல், சாமாறு - நான்மரிக்கும் ப்ரகாரத்தையாதல், ஆறு-ப்ரகா ரம் - அடியேனைப்பணிகண்டாய் - அடியேனைக்குறித்தருளிச்செ ய்யவேணும்கிடாய்? பணிக்கை - சொல்லுகை, அடியேன் திறத்திலே ஸங்கல்பிக்கவேணுமென்றபடி. கண்டாயென்றது காயம்ஸ்யாதஸ்ம கதம்ஸ்யாதிதி நாமஸம் மானவநாந்யயாகி. என்னை யுன்தி ருவடிகளிலே சேர்த்தருளுதல், அதுக்குத்திருவுள்ளமில்லையாகில் இந்தஸம்ஸாரிகளோடுஸஹவாஸந்தீரும்படி ஶரீரவிஶ்லேஷ த்தையாதல்செய்தருளவேணுமென்று பாவம். ॥உ॥

மூ—சாமாறுங்கெடுமாறுந்தமருற்றார்தலைத்தலைப்பெய்* தேமா
றிக்கிடந்தலற்றுமிவையென்னவுலகியற்கை* யாமாறொன்ற
றியேனானரவணையாயம்மானே*

ஆ—ஜந்மஜராமரணவிநாசங்கள் காரணமாகத்தமருற்றார்தலைத் தலைப்பெய்தேங்கிக்கிடந்தலற்றுமிவை யென்னவுலகியற்கை;நானு மிங்கே லௌகிகரைப்போலேயாகில்செய்வதென்? ஸ்ரீகௌஸ்துப ஸேஷைகஸேஷனே? பிரானே? "நம்மடியானிவன்" என்றடியேனை

இ—(ஜந்மேத்யாதியால்) ஆமாறொன்றறியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதியால்) அரவணையா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமேத்யாதியால்)

ச—சாமாறும் - மரிக்கும் ப்ரகாரமும், சிலகாலம்ஜீவிக்கவேணு மென்றிருக்கவேணுமென்றிருக்க நேஸ்யாகிறப்ரகாரமு மென்ற படி. கெடுமாறும்- ஐஸ்வர்யாதிகள்கெட்டுப்போகிற ப்ரகாரமும், இதுக்கு உலகியற்கையென்கிறதோடே அந்வயம். தமர்- பந்துக்களும், ஜ்ஞாதிகளுமென்றபடி. உற்றார் - ஸம்பந்திகளும், தலைத்தலைப்பெ ய்து-ஜந்மமரணாதிஜந்யஸோகங்களாலேஒருவர்க்கொருவர்மே லே விழுந்து.தலைத்தலைப்பெய்கை- வந்துகிட்டுகை, இங்குமேலே விழுகையைச்சொல்லுகிறது. ஏமாறி-ஸோஹித்து, கிடந்து- தரை யிலேவிழுந்துகிடந்து, அலற்றும்-ப்ரலாபிக்கையுமாகிற, இவையு லகியற்கை - இந்த லௌகிகவ்யாபாரங்கள், இயற்கை - வ்யாபாரம். சாமாறுங்கெடுமாறுங்கிடந்தலற்றுகையுமாகிறவிந்த லௌகிகவ்யாபா ரங்களென்று அத்யாஹாரம்,என்ன?- என்னவாயிருக்கிறன, ஸாஸாத ஹோபாஸங்களா யிருக்கிறன வென்றபடி. நான்ஆமாறு- நானுஜ்ஜீவிக்கிற ப்ரகாரம்,ஒன்றறியேன் -ஒன்றுமறிகிறேனில்லை; நானுமிவர்களைப்போலே நஸ்வரனாய்விடுவேனோ?அங்ஙனாகாதே தப்பிஇருப்பேனோ வென்றொன்று மறிகிலே னென்றபடி. அரவ ணையாய் - நாகஸயந? அரவு - நாகம், அணை - ஸயநம், அணை யுடையவன்-அணையான், இத்ருஸம் ஸம்போதியாலே அரவணை யாயென்றிருக்கும். அம்மானே - ஸ்வாமிந், அடியேனை - தாஸனான் என்னை, குறிக்கொண்டு - அங்கீகரித்து, ரக்ஷியனென்று விஞ்ஞா

மூ— கூமாறே விரைகண்டா யடியேனைக் குறிக்கொண்டே* ।௨।
கொண்டாட்டுங் குலம்புனைவுந் தமருற்றார் விழுநிதியும்* வண்
டார்பூங்குழலாளும் மனையொழிய வுயிர்மாய்தற்* கண்டாற்றேன்

ஆ— புனிற்றுவுள்ளத் திலே கொண்டெண்டென வென்னை திருவடி
களிலே வாங்கியருளவேணுமென்கிறார் ॥௨॥

(கொண்டாட்டு) உரணை ரேபெயினும் 'ஸம்ஸாரவநாஸிஜந
ஜ்ஞாதிஸம்பந்தகளத்ரவநாதிகளை யிழந்தோம்" என்று

இ— அடியேனைக்குறிக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (நம்மடியானிதர்ஹியால) கூமாறேவிரைகண்டாயென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (ரணடெனவிதர்ஹியால)॥௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு ✳

வ்யாக்யாநத்திற்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (உரணை
த்ரர்ஹி இருக்கிறவெனனுமளவாலே) கண்டாற்றேனுலகியற்கை

ஸ—ஷிஷ தாஹிரமித்தென்றபடி கூமாறே- அழைத்துக்கொள்ளும்
ப்ரகாரம், விரை - நீவிரையவேணும், நீத்வரிக்கவேணுமென்ற
படி. விரைகை - த்வரிக்கை, கண்டாயென்றவ்யயம் காய்க்ஷாவ
ஸ்யகத்வத்யோதகம். பஅா-கண்டாயென்றது- பாராயென்ற
படி. "வனஹிவஸ்ஸஸீலாணி" எனனுமாப்போலேபாராயென்று
ஷயநீபமாமபடி தம ஷேஹத்தைககாட்டுகிறார். ॥௨॥

கொணடாட்டும - கொணடாட்டமும, எலலாராலும பண
ணபபடுகிற ஸ்லாகைமுமென்றபடி. குலமபுனைவும - குலத்தைத்
தொடுத்துக்கொள்ளுகையும, புனைவு - தொடுக்கை, ஸ்ரோத்ரி
கமான வாஹிஜாத்யமுமென்றபடி. தமர - ஸ்வகீயரும, ஜ்ஞாதிகளு
மென்றபடி உற்றார் - ஸம்பந்திகளும, ஸம்பந்திகளுமென்றபடி.
ரிது ஸ்ராவ்யமான, விஸ்ரம்பஸ்ய ஸ்ராவ்யவாதி. நிதியும் - நிதியும்,
வண்டார - ப்ராமரவ்யாப்தமான, பூங்குழலாளும- வாஸிதஸ்ராவி
... டையானவளும, மனை- க்ருஹமும, ஒழிய-ஒழிந்திருக்க,
... தன்னைவிட்டுக் குறியழியாமலிருக்கச்செய்தே
யென்றபடி. உயிர்மாயதல்- ப்ராணங்கள நசிக்கையாகிற, உலகி
யற்கை- லௌகயாசாரத்தை; கண்டாற்றேன் - பொறுக்கமாட்டேன்;

மூ— னுலகிறைக் கடல்வண்ணாவடியேனைப்* பண்டேபோற்
கருதாதுன்னடிக்கேகூவிப்பணிகொள்ளே* ||௬||
கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்தபெருஞ்செல்வ நெருப்பாகக்*

ஆ— விஷ்ணுராயுன்பிரிந்துபட்டதேயிருக்கிற விரஹசோகத்தாருடைய ப்ரக்ருதியைக்கண்டு நான்படுகிறவ்யஸநம் உன்னைப்பிரிந்து நான் பண்டுபட்ட வ்யஸநம்போலன்று; அதிதுஸ்ஸஹமாகிடாய்! ஸர்வேச்வர ஸர்வாத்மாவானவனே இந்த வ்யஸநத்தினின்று மீண்டென்னை யுன்திருவடிகளிலே கூவிப்பணிகொண்டருளவேணும் மென்கிறார். * * * * ||௬||

(கொள்ளென்று) உன்னையாசைப்படாதே அதிக்ஷுத்ரமாய

இ— யென்கிறதினர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (இந்தசோகத்ரயியால்) பண்டேபோற்கருதாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்த த்ரயியால) கடல்வண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வாதியால) ||௬||

ப— டேன், கடல்வண்ணா- ஸமுத்ரவர்ணனே, வண்ணம்- ஆகாரம், ஸர்வேச்வர ஸர்வாத்மனே என்றபடி. பண்டேபோல்- முன்புபோலே, கருதாது- எண்ணாதே, இந்தவ்யஸநத்தை முன்புன்னைப்பிரிந்து நான்பட்ட வ்யஸநம்போலே ஸஹ்யமாக நினைத்திராதேயென்றபடி. அடியேனை, உன்னடிக்கே - சரணங்களிலே, அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே உன்னடிக்கேயென்றுஸப்தமீ கூவி - ஸம்போதிபாலேயழைத்து, பணி - கைங்கர்யத்தை, கொள்ளு - கொண்டருளவேணும், சோற்றையிட்டென்னைப் பணிகொள்ளென்னுமாப்போலே கூவிப்பணிகொள்ளென்கிறார். அவனுடைய ஸம்போதியைக்கேட்கையிறே இவருக்குயாகம். "க்ஷராஸம்போதியாவாவா" இத்யாதிகளிலே அநுஸந்தேயங்கள். ||௬||

கொள்ளென்று - என்னைக்கொள்ளென்னைக்கொள்ளென்று, அஹமஹமிகயாவென்றபடி. கிளர்ந்தெழுந்த- கிளம்பிவர்த்ததான, அபிவ்ருத்தமானவென்றபடி. பெருஞ்செல்வம் - மஹாஸம்பத்தானது, நெருப்பாக - நெருப்பாகச்செய்தேயும், தன்னுடைய வி நாசத்தாலும் இருந்தநாள் ஸந்த்ராஸிப்பிக்கையுண்டாக்குமத்

மூ— கொளளென்றுதமமூடுமிவையென்னவுலகியற்கை* வளள
லேமணிவண்ணாவுனகழற்கேவரும்பரிசு* வளளல்செய்தடி
யேனையுனதருளாலவாஙகாயே* ||௪||

ஆ— நச்வரமாயிருந்தவைச்வர்யத்தை ஸ்வாஜ்ஞையாலேயா சைப்படுகிற விஷயங்களோடேகூடின ஸம்ஸாரத்தைத் தவிர்த்து பரமோதாரனே! பரமகாருண்யத்தாலே ஆச்ரித ஸம்ரக்ஷணை உன்னுடைய பரமௌதார்யத்தாலும் பரமகா ருண்யத்தாலு மடியேனை யுனகழற்கே வரும்பரிசு வாங்கியருள

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— ஸம்ஸாரநிவர்த்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் னையிச்சாரித்தவிர்த்தென்னுமளவாலே) அதில கிளர்ந்தெழுந்தவெ ன்றது - ஐச்வர்யம்போகாய் ஸ்வஸ்வரூபமென்றுகருத் தாலே யருளிச்செய்கிறார் (அதிஸ்வரூபமாயென்று) நெருப் பாகவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்த்ய த்ராஷ்டியால) தமமூடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (லேஷ்த்ராஷ்டியால) வளளலேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (பர மௌதார்யால) மணிவண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பரமகாருண்யத்தாலே ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணனென் று) வளளல்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமௌதார்யத்தாலுமென்று) ||௪||

ப— யாதும் ஸ்திரமாய்க் கொண்டு ஷ்ரேயமாக நிற்கிறதைச் செ ய்தேயுமென்றபடி. கொளளென்று - பின்னையுமிந்த ஐச்வர்யத்தையே ஸ்வீகரியென்று, தமம - தீஸ்ஸானது, அஜ்ஞானகாரணமான தென்றபடி. மூடும - ஆவரிக்கிற, இவையுலகியற்கை - இந்த லௌகிகங்கள், என்ன? - என்னவாயிருக்கிறன, ஜநாஸ்ஸங் கினென்றபடி தமமென்கிற விடத்தில ஸம்ஸாரத்தை ஸம்ஸாரமோ க்ஷம், வளளலே - உதாரனே, மணிவண்ணா - நீலஸ்வரூபனே, வண் ணம - ஸ்வபாவம், நீலம்போலே முநநாளிலே முடிந்தாளலாமபடி ஸம்ரக்ஷணையென்றபடி. வளளல்செய்து - ஔதார்யத்தைபண்ணி, உனதருளால - த்வதீயக்ருபையாலே, உனகழற்கே - த்வச்சரணங் களிலே, வரும்பரிசு - நான்வருமபடி, அடியேனை - அநந்யார்ஹ

மூ—வாங்குநீர்மலருலகினிற்பனவுந்திரிவனவு* மாங்குயிர்களாய்ப்
பிறப்பிறப்புப்பிணிமூப்பால்தகர்ப்புண்ணு* மீங்கிதன்மேல்வெந்
நரகமிவையென்னவுலகியற்கை* வாங்கெனைநீ மணிவண்ணா

ஆ—வேணுமென்கிறார். ॥௪॥

(வாங்கும்) ஸம்ஸ்லேஷதோஷத்தின்றியே ஜந்மஜராமரணாதி வ்யாத்யாதிதோஷங்களான விபத்துக்கள் வகிக்கிற லோகத்தினின்று மடியேனைப் புறக்கப்பண்ணாதே ரக்ஷித்தென்னை

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ—ஸாதுர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்தில் வர்த்திக்கிறவென்னுமளவாலே) தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த லோகத்தினின்றும் நிவ்ருத்தியால்) ॥௫॥

ஸ—ஸேஷஹத்தனானவென்னை, வாங்கு—இந்த லோகத்தினின்று மெடுத்தருளவேணுமென்றபடி * ॥௪॥

வாங்குநீர் - வாங்கும் ஸ்வபாவமான நீரிலே, ஸமுத்ரத்தை யெல்லாம் தன்பக்கலிலே யாகர்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமான ஜலத்திலேயென்றபடி. இத்தால் லோகத்துக்கு நித்யஸம்ஸாரித்வமாயிற்று. மலர் - விகஸிதமான, பரிணதமானவென்றபடி. உத்பந்நமானவென்கை. உலகில் - இந்த லோகத்தில், நிற்பனவுந்திரிவனவும் - ஸ்தாவரங்களும் ஜங்கமங்களுமான, உயிர்கள் - ஆத்மாக்கள், ஈங்கு - இவ்விடத்திலே. பிறப்பிறப்புப்பிணிமூப்பால் - ஜந்மமரணவ்யாதிஜராதிகளாலே. தகர்ப்பு - பீடையை, உண்ணும் - அநுபவியாநிற்பவர்கள், இறப்பு - மரணம், பிணி - வ்யாதி, மூப்பு - ஜரை, தகர்ப்பு - பீடை இதன்மேல் - இந்த து:க்கத்துக்குமேல், வெந்நரகம் - க்ரூரமான நரகம், வருமித்தோஷம் - இவைபுலகியற்கையென்னா? - இந்த லோகயாத்ரை கொண்டவாறாயிருக்கிறன, மணிவண்ணா - ஸ்ரீதாகத்து முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனானவனே, அடியேனை, மறுக்கேல் - மறுப்பியாதே கொள். த்விதீயவாக்யார்த்திலர்த்த ஸ்வபாவத்தையிங்கே காணப்படுவது. ஆங்கு - அந்தலோகத்திலே, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயென்றபடி நீ - ஸ்ரீதத்வஸர்வஜ்ஞனான நீ, என்னை - என்னை, இந்த ஸம்ஸாரிகளுடைய து:க்கத்தை

மூ—வடியேனைமறுக்கேலே* ௫॥

மறுக்கிவலவலைப்படுத்திக்குமைத்திட்டுக்கொன்றுணப* ரற
ப்பொருளையறிந்தோராரிவையென்னவுலகியற்கை*

ஆ—வாங்கியருளவேணுமெனகிறார். ॥௫।

(மறுக்கி) என்னுடைய க்ஷேமகோஷ்டாஷ்க்ஷத்தையொ ன்றும்பாராதே உன்னுடைய நிர்வகளை ப்ராவிஷ்ரூத தாலே என்னை தவ ஊரவ்வைகுண்டயாக்கியருளிறாய், இனியென்னாமுதே? நிஷ்ஃணராய் வராஹிம்வைகுவ்ருஷ்டி

* ஆறும்பாட்டு *

இ— வினையேனைபென்றதமமை வினையையிட்டு நிரதிவித்தது க்குத் தாதுபமருளிசசெயகிறார் (என்னுடையவித்யாஷ்யால) வெறித்துளவமுடியானே எனகிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய கிறார் (உன்னுடையவித்யாஷ்யால) உனக்கடிமையறக்கொண்டா யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னையித்யாஷ்யால) ப்ரயசவாசத் துக்குத் தாதுபமருளிசசெயகிறார் (நிஷ்ணரித்யாஷ்யால)

ய—நக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாத வென்னையென்றபடி, வாங்கு - வாங்கியருளவேணும், என்னை ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே கொண்டு போகவேணுமென்றபடி. * * ॥௫॥

மறுக்கி- கலக்கிஷயமோஹதகங்களான வார்த்தைகளைச்சொல் லி மனஸைகலக்கி யென்றபடி. வல - ஊஷ்மமான, வலை - வாகு மெரியிலே, படுத்தி - அகப்படுத்தி, ஸாயூஜநாமிக்ஷேஷ:. அ நத வயநிவ்ருத்திக்குத்தன்னையே தஞ்சமாகபறுமபடி தனவசமாக் கிக்கொண்டென்றபடி. குமைத்திட்டு - தங்களபஷங்களைத்தாங்க ளே கொடுத்துவிடும்படி வாயிதத்தென்றபடி. கொன்று - ஸம்ஹரி த்து, இவர்கள் ஜீவித்திருந்தார்களாகில என்றேனுமொருநான் ஸ் திகமிப்பரென்றுபாரதது அவர்களை மரிப்பித்தென்றபடி. உண பர் - உகாரவிஷணம பண்ணுகிறபவர்கள், இந்த மௌக்கிகரி திஷேஷ:, அறப்பொருளை - யசஷாயமைத்தை, அறம் - ய சம, பொருள - யாயாத்ம்யம், "கருஷ்ணயசமஸநாதநம்" மெ ன்கிறபடியே ஸநாதநயசமான வுன்னுடைய யாயாத்ம்யத் தைதயென்றபடி. அறிந்து- ஸாஸ்த்ரங்களாலேதெளிந்து;ஒரா -

மூ—வெறித்துளவ முடியானே வினையேனையுனக்கடிமை* யறக் கொண்டாயினியென்னாரமுதே கூயருளாயே* ||கூ||

ஆயேயிவ்வுலகத்து நிற்பனவுந் திரிவனவு* நீயேமற்றொரு

அ—ஸ்வயஸ்வார்த்த ஸ்வதந்த்ரஸர்வஸாக்ஷிகராயிருந்தவிவர்கள நடுவில் நின்று மீண்டேனென்னை வாங்கியருளவேணுமென்கிறார் ||கூ||

(ஆயே) ஸ்வார்த்தகாரணையாலே ஸர்வசேஷியாகவுமா யிருக்கச்செய்தே, ஸர்வசேஷிகாலஸ ஜ்ஞாநஸாக்ஷிகமாய்,

இ— அறப்பொருளையறிந்தோராரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வார்த்தாதிபால) கூயருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள நடுவிலேநின்றுமித்யாதிபால) ||கூ||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இவ்வுலகத்து நிற்பனவுந் திரிவனவு நீயேயென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வார்த்தமித்யாதிபால) நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப்பிணியே யென்றிவையொழிய மற்றொருபொருளுமின்றி நீநின்றவமயாலென்றநுபவித்து மற்றொருபொருளுமின்றியேயென்கிற விவக்ஷாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசேஷிகாலஸஜ்ஞாநேநத்யாதிபால) நோயேமூப்பித்யா

ஸ—இதுவேநமக்கு உஜ்ஜீவநமென்று நிர்வஹியார், இவை உலகியற்கை-இந்த லோகயாத்ரைகள், என்ன?- என்னவாயிருக்கிறன, அதிசயங்களென்றபடி. வெறித்துளவ - பரிமளம் மிக்க திருத்துழாயாலே வியாப்தமான, வெறி - பரிமளம் முடியானே - கிரீடத்தையுடையவனே, என்னாரமுதே - நிரதிசயபோக்யமே, வினையேனை - பாபிஷ்டனானவென்னை, அற- அறும்படி, ஸ்வதந்த்ரமும் மும்படியென்கை. உனக்கடிமை - சேஷத்வத்தை, கொண்டாய் - ஸ்வீகரித்தாய், இனி - இப்படி ஸம்ஸாரத்திலசாத்மிதனான பிறந்த பின்பு, கூயருளாய - என்னை அழைத்துக்கொள்ளவேணும். ||கூ||

இவ்வுலகத்து - இந்த லோகத்தில், நிற்பனவும்- ஸ்தாவரங்களும், திரிவனவும் - ஜங்கமங்களும், இப்படி யிவைகளிலுமுள்ள பதார்த்தங்கள், நீயே ஆயே- நீதானேயாயிருக்கச்செய்தேயே, இவையெல்லாம் ஸ்வசேஷத்வ ஸ்வரூபங்களாயிருக்கச்செய்தேயே,

மூ — பொருளுமின்றி நீநின்றமையால்* நோயே மூப்பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிவையொழியக்* கூயேகொள்ளடியேனைக்கொடுவுலகங்காட்டேலே* ||எ||

ஆ — ஸமஸ்த ஶ்லேஷகஸர்வகாரணமாயும் ஜந்மஜராவ்யாதி மரணாதிஸர்வமுமாயிருந்த இந்தபொல்லாதலோகத்தையெனக்கு காணமாட்டுகிறிலேன், இங்குநின்றுமீண்டடியேனைவாங்கியருளவேணுமென்கிறார். ||எ||

(காட்டி) உன்னுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸெளசகுவகாரணஹேதுகமாய் ஸ்வயமிஷ்டவஸ்துமாதி வஸ்துஹேதுவாய

இ — இதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மஜ்யாதியால்) ரோகாதிஸர்வோபலக்ஷணம். கொடுவுலகம் காட்டேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொல்லாதவித்யாதியால்) கூயேகொள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்குநின்றுமித்யாதியால்) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

காட்டிநீகரந்துமிழுமென்றதால் ஸங்கோசத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) நிலவித்யாதி அமைந்தவித்ஞத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வயமிஷ்டவித்யாதியால்) வாழுமவைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ராக்ஷேபித்யாதியால்) இமையோர்வாழ்தனிமுட்டைக்கோட்டை

ஈ—யென்று பதவிதாயம். நோய்-வ்யாதியும், மூப்பு-ஜரையும், பிறப்பு-ஜந்மமும், மூப்பு-பிறப்பு-என்கிறவிடத்தில் லகாரலோபம் தாமேலபகாரம் ஸ்வஸ்தமாய் மூப்பிறப்பென்று வாசமாயிருக்கிறது. இறப்பு - மரணமும் பிணியே - வ்யாதியுமே, என்றிவையொழிய- என்கிறவிந்த ஸர்வங்களையொழிய, மற்றொருபொருளுமின்றி- வேறேயோர்வஸ்துமுமின்றிக்கே, ஸர்வஷேஷபூதாந ஸமஸ்தஶேஷிக ஸர்வாதிகளொன்றுமின்றிக்கேயென்றபடி. நின்றமையால-நின்றபடியாலே, கொடு-வொரமான, உலகம்-லோகத்தை, நீ காட்டேல்- நீ என்கண்ணுக்குக்காட்டாதொழியவேணும், அடியேனை - தாஸபூதனானவென்னை, கூயேகொள்- கூவியேகொள்ளவேணும், ஸஹஸ்யமாக அழைத்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி. ||எ||

௫—காட்டினீ கரந்துமிழும் நிலநீர்தீ விசும்புகா* லீட்டினீ வைத்தமை
த்த இமையோர்வாழ் தனிமுட்டைக்* கோட்டையினைக்க
ழித்தென்னையுன் கொழுஞ்சோதி யுயரத்துக*

ஆ—ஸ்ருஷ்ட்யவிஷயைகஹேயமபலத்வாதிக்ஷேத்ரஜ்ஞஸமஷ்டி
ரூபமாயிருந்த அண்டத்தைக் கழித்து நிரவதிகதேஜோமய
மாய் ஸகலகல்யாணாத்மகமாய் ஸ்ருஷ்டதேவாஸ்தாநமான

இ—பின்னையெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்
ட்யாதியால) இத்தால கீழ்ப்பாட்டுகளாலும் ஸௌலப்யகுணங்
களை உபதேசங்களென்று சொல்லி இப்பாட்டிலே ஸ்வாமித்வ
குணங்களும் தமக்கு உபதேசங்களென்கிறாரென்று ஸூசிதம்.
கொழுஞ்சோதி யுயரத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரவதிகே
த்யாதியால) உயரத்தென்கிறவிடத்தில் ஸப்தார்த்தத்தை யரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வோத்யாதியால) ஸகலகல்யாணகுணாஸ்பத
மாயென்றபடி. உயரத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ருஷ்
டேத்யாதியால) கூட்டரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

௫— காட்டி - அவ்வவ்ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே ப்ரகாசிப்பித்து,
ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. கரந்து - ப்ரளயகாலத்திலே மறைத்து, க
ரக்கை - மறைக்கை, உபஸம்ஹரித்தென்றபடி. உமிழும் - அ
நந்தரஸ்ருஷ்டிகாலமும் வந்தவாறே நீ ஸ்ருஷ்டிக்குமதான, இப்படியுனக்
கு அநந்யஸ்ருஷ்ட்யாதிவிஷயமான வென்றபடி. நில
நீர்தீவிசும்புகால - ப்ருதிவ்யப்தேஜ ஆகாசவாயுக்களை, ஈட்டி - தி
ரட்டி, பஞ்சீகரணஸம்ஸ்ருஷ்டமாக்கி என்றபடி. வைத்து - அ
ண்டஸம்ஸ்தாபனங்களாக இவைத்தை ஸ்தாபித்து, நீ அமைத்
த - இவைத்தையே கொண்டு நீ ஸ்ருஷ்டித்ததான, இமையோர்வாழ்-
அநிமிஷர்க்கு வாழ்கிற ஸ்தலமான தனி - ஏகைகலக்ஷணமான,
லோகத்தில் கோட்டைகளுக்குப்போலே இதுக்கொரு வாசலில்லா
மையாலே அதிஸங்கடமானவென்றபடி. முட்டைக்கோட்டையினை
அண்டமாகிறகோட்டையை, கோட்டைஸ்வபாவத்தினமேலே ஸா
வரணமான ப்ராக்ருதம் கழித்து - அதிக்ரமிப்பித்து, உன் - அஸாதாரண
மான, கொழுஞ்சோதி - கொழுத்தஜ்யோதிஸ்ஸான, அதிசயிததே
ஜோரூபமானவென்றபடி. உயரத்து - ஊர்த்வப்ரதேசத்திலே

மூ—கூட்டரிய திருவடிக்கள் எஞ்ஞான்றுகூட்டுதியே* ॥அ॥
கூட்டுதி நின் குரைகழல்கள் இமையோரும் தொழாவகை செய்*
தாட்டுதி நீ அரவணையாய் அடியேனும் அது அறிவன்*

ஆ—ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே கொண்டுபோய ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமியான
உன் திருவடிகளிலே என்னை என்று கூட்டுவதென்கிறார். ॥அ॥
(கூட்டுதி) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கூட துர்லபமாயிருந்துவை
த்து எத்தனையேனும் தண்ணியரே யாகிலுமாஸ்ரிதரை யுன் திருவடி
களோடே கூட்டுதி யென்றுமிட மடியேனுங்கூட வறியும்படி

இ—செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேத்யாதியால) ॥அ॥

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு ✻

இமையோரும் தொழாவகை செய்தாட்டுதி யென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால) கூட்டுதி நின்
குரைகழல்களென்கிறவாக்ய மிமையோரு மித்யாதிவாக்யத்துக்கு
ஹேதுவாகக் கொண்டிருக்கையாலே இமையோருக்கு ப்ரஸக்தியாக
விவாக்யத்திலே ஸத்ருசனிக்ருஷ்டர் விவக்ஷிதரென்று நினைத்த
ருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனுமித்யாதியால) இவ்வர்த்தத்தை
தாம் சொன்னபோதே தாமறிந்தது ஸித்தமாயிருக்க வடியேனு
மதுவறிவனென்று சொல்லவேணுமோவென்ன? இதுக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுங்கூடவித்யாதியால) கூட்

ப—ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே என்றபடி. அதுக்கு எஞ்ஞான்றுகூ
ட்டுதி யென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். கூட்டரிய — ஸ்வதந்த்ரத்தாலே
கூட ஸுலபமான, துர்லபமானவென்றபடி. திருவடிகள் - திரு
வடிகளிலே, என்னை, எஞ்ஞான்று - எந்தகாலத்திலே, கூட்டுதி - கூ
ட்டப்புகுகிறாய், 'ஸந்நிவேசத் துர்லபம்' என்றுப
போலேயொரு ஸமயி அறிந்தாலும் பரிகிருக்கஸ்தமென்று
கருத்து. * * * * ॥அ॥

அரவணையாய - நாமஸம்யம்? இமையோரும - ஸமித்திஷ்டரும்,
விலக்ஷணரான ப்ரஹ்மாதிகளுமென்றபடி. தொழாவகைசெய்து,
உன்னைக்கண்டு சேவியாதபடிபண்ணி, ஆட்டுதி - அலைப்புதி;
அலைப்பண்ணுவாயென்றபடி. ஸ்வதந்த்ரத்தாலே காணநினைத்தாலு
ம் என்று கருத்து. நின் - உன்னுடைய; குரைகழல்கள் : சேர்ந்தஸீ

மூ— வேட்கையெல்லாம் விடுத்தென்னை யுன் திருவடியே சுமந்து உழலக் *கூட்டரிய திருவடிக்கட் கூட்டினை நான் கண்டேனே* ‖

ஆ—லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாயிருக்கும் அத்தை நீயென்பக்கலிலே செய்தருளக் கண்டேன். எங்ஙனேயென்னில்? ப்ராக்ருதவிஷயங்களிலே ஸாமான்ய ஜனங்களுக்கு ஸஹஜஸித்தமான வைராக்யமெல்லாம் போம்படி ப்ராக்ருதவிஷய வைராக்யமுண்டாக வென்னையுன் திருவடியே சுமந்துழலக் கூட்டரிய திருவடிகளோடே கூட்டினையென்கிறார். ‖ கூ ‖

இ—டுதிகின்குறைகழலென்று நிக்ருஷ்டருக்கெல்லாம் ஸாமான்யமாகச் சொன்னதுக்கு விசேஷணஸம்பந்தமாயிருக்கிறது உத்தராயத்தமெனனுமிடம் வ்யக்தமாகைக்காக நான் கண்டேனேயென்கிறதற்கு உத்தராயத்தங்களெல்லாத்திலும் முற்படத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதியால்) உத்தராயத்தில் ஸித்தாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதவிஷயஸாமான்யேத்யாதியால்) போம்படியென்றது - ஸ்வரூபாநுரூபம் நடக்கிறதுவென்னுமிலே தோற்றும்படியாக வென்றபடி. இதற்குக் கூட்டினையென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். வேட்கையெல்லாம் விடுத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதவிஷயவைராக்யேத்யாதியால்) ப்ராக்ருதவிஷயத்தைச்சொன்னது கேவலத்துக்கு முமுக்ஷுணம் திருவடிகளோடே கூட்டினையென்றது—

ப—பர்யைவேஷத்தான திருவடிகளை, குறையென்று ஸேவிக்கும் ஜ்ஞானயுக்தியும், கூட்டுதி - ஸந்தேஹவிப்ரதிபத்தியாய. எத்தனை நிக்ருஷ்டராலுமாம் ஸ்ரீகரானுரையென்றுகருத்து- அடியேனும் - நானுங் கூட, அது அறிவன் - அந்தவஸ்த்தையறிவன், வேட்கையெல்லாம் - ப்ராக்ருதவிஷயாபிநிவேசத்தையெல்லாத்தையும், வேட்கை - அபிநிவேசம். விடுத்து - விடுவித்து, உன் திருவடியே - உன்னுடைய திருவடிகளையே, சுமந்து - சிரஸாவஹித்து, உழல - திரியும்படியாக, கூட்டரிய - கூடுகைக்கரியதுகளான, துர்லபங்களானவென்றபடி திருவடிக்கள் - திருவடிகளிலே, என்னைக்கூட்டினை - என்னைக்கூட்டினாய், திருவடிகளை யென்னை யநுபவிப்பித்தாயென்றபடி. நான் கண்டேனே - இது ப்ரத்யக்ஷமென்றேனென்றப

ஆ—(கண்டுகேட்டு) விஷயாஸங்களிலும் வைஷ்ணவ்யாநுஸந்தாநம்

இ—இப்போதென்கைக்குக்காட்டிநுயென்றபடியன்று; மற்றெதனனில ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தைக ஸௌஸ்ஸலாவனாதகிஞயென்றபடி இப்படி யென்பகதவிலேகாணகையாலே கஸ்ஸஜித்யக்ஷடீதையும் ஸ்வநுஸந்தானமாக்கும் ஸ்வரூபனெனனுமிடம் ஸாவவி ஷமென்று பாட்டுக்குத தாத்பர்யமாசொலலிறறுயிறறு. நீ ஸஸவ வியநுகையாலே ஸாக்ஷித்விஷயஸௌமாய ஸநுஸேப்படுகிற விநத ஊளிக்கரையுமென்னைபபோலே ஸ்வரூபஸ்ஸௌசாஸ்வராக்கவேணுமெனகையிலே பாட்டுக்கு ஸாரதாத்பர்யமெனனுகருத்து. இததால கீழ ஊளிக்குடைய ஸநுஸேங்களை எமபெருமானுக்கு விணணப்பஞ்செய்து தம்முடைய காரூண்ய்த்தாலே இபபாட்டிலே யவாகளுக்காக வெம்பெருமானை ஸாக யிக்கிறுரெனறு ஸமங்கிஸதிவிதை. யதா - ஸஙவத்ஸர ஷத்தாலும் ஊளிக்கஜநஸஸவாஸத்தாலும் வநத விவருடைய நூபவங்கனெல்லாம் போம்படி வாரநுக்கத்தில தன்னிருபபை ஸாகாஸிப்பித்தருள வேத்தனையேனுந தணணியரேயாகிலு மா ஸ்ரீகரை யுன்திருவடிகளோடே கூட்டும்ஸ்வபாவனை நீ யுனதிரு வடிகளை எனககு ஸாகாஸிபபிக்கக்கணடேனெனறு தூஷ்யாகி றுரென்று பாட்டுக்குத தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம். இபப க்ஷத்தில திருவடிகளோடே கூட்டிநுயென்றது — திருவடிகளை யநுஸவிப்பாயென்றபடி. இப்போதெனக்குனனைக் காட்டிநு யென்கை. இப்படியிங்கே யோஜநாபப ஊஹிக்கமென்னுமிடம மேல்திருவாய்மொழியி னவதாரிகையிலே வக்ஷ்யமஞ்சொலலு கையாலே யறியலாய்த்து. ॥ க ॥

✻ பத்தாமபாட்டு. ✻

கீழபபாட்டிற்சொன்ன வைராக்யஸமஷாணவங்களையே சொல்லுகிறதாகையாலே இபபாட்டு ஸாரநாக்கியன்றோ? வென்னவ கரிப்பிக்கிறா (விஷயேத்யாதியால) கீழசொன்ன வைராக்யத்துக்கு ஹேதுசொல்லுகிறதாகையாலே இபபாட்டுஸா நாக்கியனறென்று ஸமதிக்கயிறறு. எனக்கு வைராக்யம் ஸ்வஸம்ஸ்கைவ்யங்களுடைய தோஷங்களைக்கண்டு ஸா

௬—கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவி*கண்டவின்
பந்தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்ப* மொண்டொடியா

ஆ—ரஸத்திலும் ஸௌராஜ்யம் பிறந்தத்தாலேயென்னிலாநிக்ரு

இ—த்தன்று, உன்னுடைய ஐச்வர்யத்தைக்கண்டு வந்ததென்று ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இப்படி ஸ்ரீ மேராக்யமாதிருகளை ஸம்ச்ரயபாட்டிலே உன்னுடைய வழிகைக்கண்டு உதாரவிஷயமேவராஜ்யம் பிறந்தன்னையே வாராக்ஷாஸமாகப் பற்றினேனென்று ஸமர்ப்பிக்கையாலே "ஸுஹ்ருத்ஸம்ஸு" வென்கிற ஸஹஸ்ரநாம த்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கிவாக்யமென்று. ஸம்ஸ்வீகரிப்பது ஸ்வாஹ்ருத்ஸம்ஸுவமாவது? - ஆஸ்ரிதரக்ஷணஸம்ஸ்வமாயிருக்கை, ஒண்டொடியாளிருமகளெனகிறவிடத்தி லக்ஷ்மியுத்தாஸம்மருளிச்செய்கிறார் (நிச்ருதிசேஷ்டாசேஷத்வாத்யால) திருமகளைச்சொன்னது மற்று வராஹரம்.

ஒண்டொடியாளெனகிறவிடத்தில ஒளஜ்வல்யத்தைத் திருமகளுக்கு விசேஷணமாக்கி யதுக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (நிச்ருதிசேஷ்யால) யதா - ஸ்ரீஸௌபாக்யமான திருஸௌந்த

௱—டியாதல்ஸம்ச்லேஷாக்கியாதல்,   *   *   ௯

கண்டு - ரூபத்தைஸாக்ஷாத்கரித்து, கேட்டு - சப்தத்தைஸாக்ஷாத்கரித்து, உற்று - ஸ்பர்சித்து, உறுகை - ஸ்பர்சிக்கை. ஸ்பர்சத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தென்றபடி மோந்து - கந்தத்தைஸாக்ஷாத்கரித்து. உண்டு - ரஸத்தைஸாக்ஷாத்கரித்து, உழலும் - ப்ரகாசிப்பதாகிறகிற, இந்த்ரியங்களானவைதங்கள் த்ருஷ்ணையாலேயிவையும் விஷயங்களைத்தேடி யலையாநிற்கிறவையானவென்றபடி ஐங்கருவி- பஞ்சேந்த்ரியங்களால், கண்ட - இந்த்ரியங்கள் கண்டநுபவிக்கப்பட்ட, இன்பம் - ஸுகத்தையும், வைஷயிகஸுகத்தையுமென்றபடி. தெரிவு - அறிகைக்கு, இந்த்ரியங்களாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவிக்கைக்கு கென்றபடி. அரிய- அசக்யமான, அளவில்லா - அபரிமிதமான, வைஷயிகஸுகாதிகாரமானவென்றபடி சிற்றின்பம் - சிறிய ஸுகத்தையும், ஸம்ஸாரநுபவஸுகவைலக்ஷண்யமான ஆத்மாநுபவத்தையுமென்றபடி. இதுகொழுந்தே னென்கிற

மூ—திருமகளும்நீயுமேநிலாநிற்பக்*

ஆ—நிர்தோஷ நிரவதிககல்யாணகுணைகதாநராய் தமெவொவிதராயிருந்த லக்ஷ்ம்யாதிதிவ்யமஹிஷீஜநங்களும் ஸஹாவஸ்தி

இ— முன்னே மஹிஷிகளுக்கும் பரிஜநங்களுக்குமுடைலக்ஷணமென்று காட்டுகிறார் (லக்ஷ்ம்யாதிதிவ்யமஹிஷீத்யாதியால்) திவ்யமஹிஷீஜநங்களு மெம்பெருமானுங்கூட ஸம்ஶ்லேஷமாக விருந்த விருப்புபோலே ஸமஸ்தஷ்டஸ பாரதந்த்ர்யாதிகளாலே தம்மோடொத்தார் சிலருடைய நித்யநிர்தோஷத்வத்தைக் காணுகையும் தோஷாஸ்பதங்களான ஸம்ஸாரிசேதநங்களில் வைராக்யத்துக்கு மிகவுமுத்தம்ஸகமாகையாலே மஹிஷீபரிஜநங்களுடைய நித்யநிர்தோஷத்வமும் இவ்விடத்திலே ஸூசிதமாகை யாக்ஷிதமென்றுகருத்து. எம்பெருமானுக்கு திவ்யமஹிஷிகளும் பரிஜநங்களும் ப்ரதானவிஷயராயிருக்கையாலே

வாரணம்.

துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். அதவா திருமகளென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்மீஸஹாயவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம். உடனமர்காதன்மகளிர் "திருமகள் மண்மகள் ஆய்மடமகள், ஆயவருமமரர்களதிபதி" இத்யாதிகளிற்படியே பரமபதத்திலே ஸமஸ்ததிவ்யமஹிஷிகளும் நித்யஸூரிகளு முளராயிருக்கத் திருமகளும்நீயுமேயென்று அவதாரணம்பண்ணக்கூடுமோ? வென்னவிவ்வவதாரணம் 'ஸாநுஜாக்ரஸஹஸ்ரஜித்: । ஸீதா லக்ஷ்மீர்வைதேஹ்ய' என்கிற கணக்கிலே திவ்யதம்பதிகளுக்கு ஸ்ரீவைகுண்டசேஷிகளை நித்யஸூரிப்ரகாரிகளாக ப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்து அமைத்ததாலே தயோ: ப்ரகாரபூத தேவீபரிஜநஸமூஹத்தை யிங்கு ஸங்க்ஷேபிக்கிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்ம்யாதிதிவ்யமஹிஷீத்யாதியால்) இங்குஸ்வாநுபவாநுகூல்யத்திலே நீயுமேயென்றவதாரணம் ப்ரயோஜிதத்து—

பத—தோட்டேகுபம ஒண—ஒளியதான, ஸ்வர்ஜூமானவென்றபடி. தொடியாள—ஸுந்தரவலயங்களையுடையவளான, தொடி—முன்கைச்சரி ஒணதொடியென்கிறவிடத்தில் ஊகத்வஸ்ய ப்ரகாரஸ்யூட ஸ்வாரஸ்யம்: திருமகளும் - ஸ்ரீதேவியும்.நீயுமேநிலாநிற்ப - பிரந

ஆ— ஸ்வநிரபேக்ஷஸ்வாதந்த்ர்யஸாம்ஸாரிக ஸ்வாபாவிகஸ்வாமித்வமெல்லாம்
க்ஷேமரான சேஷசேஷாசநாத்யஸம்பந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
களும் நீயுமேயாயிருந்த விருந்த ஸ்நேஹமான விருப்பைக்கண்

. . . .

இ— இவர்களை ஸ்வரூபவிஶிஷ்டக்கூட்டமையால் திருமகளும் நீயுமென்
கிறவ்யாக்யானம் ஸம்ஸாரிகள் ஸ்வரூபவிஶேஷமாகையாலே
திருமகளைச்சொன்னது மற்றுமுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க
ளுக்கு முபலக்ஷணமாகக் குறையில்லையென்று கருத்து. இவ்
வ்யாக்யானம், ஶாஸ்த்ரஸங்கதிகளுடைய ப்ரயாஸப்ரயோக்யத்
தை விவக்ஷிக்கிறதாக ஸாஸ்யர் பலவிடங்களிலு மருளிச்செய்
தது நஞ்சீயர்முதலானோர் வெளியிட்ட யோஜநாஸாரமாகையாலே
விரோதமில்லை. * * * * *

ஸாரோத்தாரம்.

பாட்டில் வ்யாக்யானத்தை யெடுத்தபடியன்று, ஸ்ரீவைஷ்ணவ
ஸங்கதியை ஸூசிப்பிக்கிறது இவ்வ்யாக்யானமென்றிதுக்கு
வ்யாக்யானமண்ணியாயிருக்கப் பின்னையுமதை யெடுக்கவே
ண்டாவிறே, ஆகையா லிவ்வ்யாக்யானம் வ்யாக்யாதாஸ்வரூப ப்ர
யோஜித்தது. அதெதுக்காகவென்னில்? பாட்டிலே ஸம்ஸாரிஸ்வ
ஸம்பந்த ஸமஸ்தமென்று காட்டுகைக்காக ஐக்யஸ்ரீவைஷ்ண
நங்களுக்கு ஸ்வாபாவிக ஸம்ஸாரஸம்ஸாரான நித்யஸூ
ரிகளும் நீயுமாய் ஸம்ஸாரிகளகலசாதே யிருந்த விருந்த ஸ்நே
ஹமான விருப்பைக்கண்டு என்றதயிறு. யதா - பாட்டில்வ
யாக்யானத்தையே யெடுத்ததாய் ஸம்ஸாரிஸ்வரூபமாகிறதென்
னதாகவுமாம் இப்படி பாட்டில்வ்யாக்யானபக்ஷம் ஸம்ஸாரிஸ்வ
ரூபமாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸங்கதிஸ்வாரஸ்யமன்றி
க்கேயொழிந்தபோது வ்யாக்யானத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும்
பாட்டிலே திருமகளைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று கருத்தா
லேயாகக்கடவது, இந்த யோஜனையில் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நர் ஸ்வா
யாந்யம்விவக்ஷிதம் முன்புற்ற யோஜனையில் ஐக்யஸ்ரீவைஷ்ண
வர்களுமென்று ஐக்யத்தை உதாஹரித்தகளோடே சேரவெடுத்
தது ஸதிஸாரஸார்வபௌம் ததாஸ்வாமிஶங்காத்ய
ஸூத்ராலே. * * * *

மூ — கண்டசதிரகண்டொழிந்தேனடைந்தேனுன்றிருவடியே * ॥

திருவடியைநாரணனைக்கேசவனை

ஆ — உந்த ஸௌலப்யமௌக்ஷ்யசீலையொழித்துக் தேஹகேஹாம ஸுதராஜ்யவஜநமஹாவஸ்ஜநிதஸர்வமெல்லாம் போம்படியுன் திருவடிகளையடைந்தேனென்கிறார். ॥௰॥

(திருவடியை) எம்பெருமானைக்கண்ட ஸ்ரீக்ருதிஸாயத்தாலே

இ — நிலாதிற்பக்கண்டசதிரகண்டொழிந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவிக்ருதியால) கண்டுகேட்டித்ருஷ்டி கண்டவின்பமித்ருஷ்டத்தை ஸம்ருஷிக்கிறார் (ஸௌலப்யஸௌஷ்த்தாலே) தெரிவரியவளவில்லாச் சிற்றின்பமென்கிறதை ஸம்ருஷிக்கிறார் (மௌக்ஷ்யஸௌஷ்த்தாலே) அடைந்தேனுன்திருவடியேயென்கிறவிடத்திலஸ்ருஷ்டகாமமாரா (ஸ்வேக்ஷகேஹாமத்ருஷ்டியால) ஸ்வேக்ஷகேஹாமென்றது ஸௌலப்யகேஹாமென்றபடி. ॥

* நிகமனம் *

திருவடியித்ருஷ்டியாலே, ஸ்நேகநாதமெய்யங்களைச்சொல்லுகை ஸாநாக்ஷியன்றோவென்ன? ஒன்று நாதமெய்யமாய மற்றவை விசேஷணங்களாய் ஸாத்யங்களென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்ருஷ்டியால) சேரந்தொனறுநின்னைகிறு

ஸ — டியும நீயுமேநிறகிறபடி, ஸம்ஸாரிகளொருவருமகலசாதே நீங்களிருவருமே நிறகும்படியென்கை. பதா - பிராட்டியும்நீயும ஸேவாஸம்ஹலிஷ நித்யஸூரி விசிஷ்டஸ்ரீகாரிகேஸநவ்யராராய்வகிக்குமபடி யெனனவுமாம. நிலாவுகை — வர்த்திக்கை, கண்டசதிர - நீபாரத்துவைத்த ஸாதாயத்தை, உன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலேநீங்களசேஷிகளாயும்இவாகள சேஷபூதராயுமிருக்கிறவிருப்பாகிற ஸாதாயத்தையென்றபடி. கண்டு - ஸ்வஸ்வரூபத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து, ஒழிந்தேன் — பரித்யஜித்தேன், உன்திருவடியேயடைந்தேன - உன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகபபறறினேன. * * ॥௰॥

திருவடியை - ஸ்ரீரானுஸாரியான, அடியென்று ஸாரிவாசகம. நாரணனை - வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதிகுணபூர்ணனை, கேசவனை - ப்ரசஸ்தவிரோயியான கேசியைநிரஸித்தவனை;

மூ—பாஞ்சுடரைத்* திருவடிசேர்வது கருதிச்செழுங்குருகூர்ச்
சடகோபன்*திருவடிமேலுரைத்ததமிழாயிரத்துளிப்பத்தும்*
திருவடியேயடைவிக்கும் திருவடிசேர்ந்தொன்றுமினே* ௧௧॥
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—பவனையேத்தின வித்திருவாய்மொழி வல்லாரையித்திருவாய்மொழிதானே எம்பெருமான் திருவடிகளை யடைவிக்கும். திருவடிகளிலே நித்யரைப்போலே போய்ச்சேருங்கோளென்கிறார். ௧௧॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யரெவேத்யாதியால) ॥

௩—பாஞ்சுடரை - அதனாலே உஜ்ஜ்வலனான க்ருஷ்ணனுடைய, ஷஷ்ட்யர்த்தே த்விதீயா. திருவடி - சரணங்களை, சேர்வது - அடைகையை; தச்சரணப்ராப்தியையென்றபடி. கருதி - உத்தேசித்து, செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன் - ஶ்லாக்யமான திருநகரியிலாழ்வார், திருவடிமேலுரைத்த - ஸ்ரீசரணவிஷயமாக வருளிச்செய்த, இது உபலக்ஷணம். தத்ஸம்பந்திவிஷயமாக வருளிச்செய்ததென்றபடி. தமிழாயிரத்துள் - த்ராவிடஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டும், திருவடியேயடைவிக்கும் - ஸ்ரீசரணங்களையே ப்ராபிக்கும், இத்திருவாய்மொழிவல்லாரை என்கி ஶேஷ: - திருவடிசேர்ந்து - ஸ்ரீவைகுண்டநாயனதிருவடிகளைக்கிட்டி, ஒன்றுமினே - ஸங்கஸம்யுங்கோள், திருவடிகளிலே நித்யரைப்போலே ஸாயுஜ்யராயிருக்கப் பாருங்கோளென்றபடி. திருவடிகளிலே யுங்களுக்கவிநாஶம் ஸித்திக்கும்படி இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ௧௧॥

ஜ்ஞானவைராக்யானுஷ்டானஶேவதிஶ்ரீஉவஷாஞ
ராமாநுஜதாஸதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நண்ணாதார்முறுவலிப்ப.)

காருண்யாத் துக்தஸிந்தௌ தல்பபணிஶயித: ஸஜலஜலதநாம்ப
வர்ண: வ்யக்தலாவண்யதேஹ: ராஜிரத்நச்சவி:
வேஷ்டிதாதீவஹ்ருத்ய: ஸ்தாவரஜங்கமாநாம் ஸார்வ்ய
ஸ்ப்ருஹயிதவ்யபதோ ரக்ஷாதந்த்ர: ஸ்வாந்யபோ
ஜோவரோயீஸ்வஜநஜவிரஹாஸஹிஷ்ணுர்தயாலு: ॥

(காருண்யாத் துக்தஸிந்தௌ) கண்ணார்கடல்கடைந்தாய் - தே வதைகளுக்கபேக்ஷிதமாக கருணையாலே கடலைக்கடை ந்தவனாய், (தல்பபணிஶயித:) அரவணையாயம்மானே - லோக ரக்ஷணார்த்தமாக திருப்பாற்கடலிலே திருவனந்தாழ்வான்மே லே கண்வளர்ந்தருளுமவனாய், (ஸஜலஜலதவர்ண:) கடல் வண்ணாவடியேனை - கடல்போலே ஸ்ரமஹரமான திருநிறத்தை யுடையனுமாய், (வ்யக்தலாவண்யதேஹ) வளரொளிமணிவண் ணா - தன்திருமேனியை யாஸ்ரிதருக்கநுபவிக்க வழங்கியதி லேப்ரகாஶமான லாவண்யத்தையுடையவனுமாய், (ராஜிரத்ந ச்சவி:) மணிவண்ணாவடியேனை :- மணிபோலே ஸ்பர்ஹணீய மான காந்தியையுடையனுமாய், (வேஷ்டிதாதீவஹ்ருத்ய:) வெறித்துளவமுடியானேயித்யாதி - பரிமளிதமான திருத்துழா யைதிருமுடியிலேயுடையவனாய் அதாலேமிகவும் ஹ்ருத்யனா னுமாய், (ஸ்தாவரஜங்கமாநாம் ஸார்வ்ய:) ஆயேஇவ்வுலகத்து நிற்ப னவுந்திரிவனவும் - ஸ்தாவரஜங்கமாநாம் ஸார்வ்யனுமாய், (ஸ்ப்ருஹயிதவ்ய:) கூட்டரியதிருவடிக்கள், ஸ்வயத்நத்தாலே பெற வேணும் என்றிருப்பார்க்கு துஷ்ப்ராபங்களான திருவடிகளையு டையனுமாய், (ரக்ஷாதந்த்ர:) கூட்டுதிநின் குரைகழ ல்களிமையோருந் தொழாவகைசெய்தாட்டுதி - தானநினைத்தபே ரைத்திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகைக்கும், தானுபே க்ஷித்தாரை யகலவிடுகைக்கும் ஶக்தனுமாய், (ஸ்வாந்யபோ ஜோவரோயீ) கண்டுகேட்டித்யாதி - ஆஸ்ரிதாகுத்தானும் பிராட் டியுமாயெழுந்தருளியிருக்கும் நிலையைகாட்டி ஸ்வஸம்ஶ்லேஷ ஸுகாநுபவத்தைகூழ்க்குமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமா

கதனானுடையவத்திலே உகக்கமண்ணுடையவர்களுக்கு மிக வும் மொழுகுகிறனென்று "நண்ணுதார் முறுவலிப்ப" என்கிற ச்லோகத்திலே யாழ்வார் நசு விலக்ஷணனான்ற நளிர்செய்கிறார். ரீ

தாபேஷு ஸம்பந்தி தாபேஷு ஸவிஷய ராகேஷு
தாவக்ஷோத்ர யுக்ஷேமே தாமத்ர அஜ்ஞாதிவ்ருத்தே
அதிதாவியாதே ஸம்ஸாராதிரோயாக ஹிநாவேஸ்தக்ஷா
ஷ ஹவைவலாவைவர்தமஹதலு அதி
ஸோவ்ய விஷ்ணு ஷ்டோம் நமஸ்கார நிஜவத நயநே
நாயத்வஸ்வநாயோ॥ ॥ருரு॥

இச்லோகத்திலே யாழ்வார் மோக்ஷவ்யாபாரத்தை
பஞ்சமயித்தபடியைஞாநிரூபகத்தாலே
காட்டியருளுகிறார்

(தாபேஷு) எண்ணுராததுயர்விளைக்கும் - என்ணிமுடி யாத தாபங்களாலும், (ஸம்பந்தி தாபேஷு) தமருற்றார் தலை த்தலைப்பெய்தேமாறிசகிடந்தலறும் - ஸம்பந்திகளுடைய தாபங்களாலும், (ஸவிஷய ராகேஷு) கொண்டாட்டுமித்யாதி - தம்முடையவும் தம் விஷயங்களுடையவும் விநாசங்களாலும், (தாவக்ஷோத்ர யுக்ஷேமே) கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்தவி த்யாதி - தாபகரமான மொழுவஸ்துக்களினி லாபங்களாலும், (தாமத்ர) இதன்மேல்வெண்ணரகம் - நரகாதிக்லேசத்தாலும், (அஜ்ஞாதிவ்ருத்தே) மறுக்கிவல்வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக்கொ ன்றுண்பா - ஸோதரபாநாமம்மாக பர்மை ஷமவிச் சைமுதலான வாஜ்ஞாதிவம்பந்தாலும், (அதிதாவியாதே) நோயேமுபபித்யாதி - ரோஷதேகரவனுன வாதாவை ஜந்து ஜராஜரணாதிகளாலே தளருகையாலும், (ஸம்ஸாராதிரோயாக) இமையோர்வாழ் தனிமுட்டைக்கோட்டையித்யாதி - ஸம்ஸ மாகிற காராகிருஹநிரோயத்தாலும், (ஹிநாவேஸ்தக்ஷா ஷ) இமையோருந்தொழாவகைசெய்து - வணக்கமில்லாமையா லும், (ஹவைவலாவைவர்தமஹதலு) கண்டுகேட்டித்யாதி - சப்தாதியான வைஷயிகலாவண்யந்தாலு மக்ஷோவாபாயி ருக்கிறமொக்ஷத்தை யாழ்வார் காணமாட்டாதே இந்த ஸம்ஸாரிக்கி

நடுவிநின்று மீண்டேனென்னை யுன்றிருவடிகளிலே சேர்த்துக் கொள்ளவேணுமென்ன றெம்பெருமானை ஸ்ராயித்தருளினாரெ ன்கிறார் * * * * ॥௫௫॥

ஸாந்த்ராம்ஸ்ரியாஸ்ரக்ஷ்மா ஸ்வபத நிரதஸ்வீயநாத்வஷ்வணா
ஸஹாயா ஸ்த்ரோஷோத்தராஷாஸ்வா ஸுஸஹிஷ்வஸுலஷ்யா
நீபக்வயொரக்ஷ ஸ்ஸுஷ்ட்ஸி தாத்வஸ்ஸ்வாப்ரியகரண
ஶௌசவோண்ஸ்யூஷ்டளவட்டக்வா ஸ்ஹ்ராவக்ஷாஷிஹி
ஸம்ஸமுத்ரஸுஷமுஷேவேஷ்ஜஷாஷாவேஷ நாஜம் ॥௫௬॥

இக்ஷூஸ்லோகத்தில ஆயெ யிவ்வுலகத்தி தாஷிபாண மேல
நாலுமாவெகளுக்க ஸ்ராஸ மருளிச்செய்யக
கடவாராய் தக்ஷூஸ்மாகவிக்ஷூப்ரகாஸத்தை
பயினையுமொரு ஸ்லோகத்தாலே
ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

(ஸாந்த்ராம்ஸ்ரியாஸ்ரக்ஷ்மாக) கணுஞளாகடல்கடைநதாய்- ஸஶாத்ருஷ்யநஸஶபத்திலே ஸாஸ்ரிதரானஷேவர்களுடைய ஸமீஹிதநிவாஹகளுகையாலும், (ஸ்வபத நிரதஸ்வீயநாத்வஷ்வணாஹி) ஸஹாயம். (ப்ரியகாணசௌசவ:) ஆயெபிவ்வுலகத்து - தாய்போலே எல்லொர்க்கும ப்ரியங்களான வ்யாபாரங்களைபபண்ணுகையாலும், (ஸ்ஸுஷ்டளவட்டக்வாக) ரடிநீவைத்தமைதத விமையோர்வாழ்த மிறுடை - ஸ்ரஹாஷிஸுஹாமஸவயஞ்ஸ்ஸவஷியிலேஸஸஸஜ்ஞு கையாலும், (ஸஹ்ராவக்வாஷிஹி:) ஸுஷிஸஸ்வத்தாலே ஸ்ரீஸக்க ளுஞ்சொல்லப்படுகிறது திருவடிகட்கடிமை நானகண்டேனொ-ஹணிடொடியாள திருமகளுமபூமேலாதிறப - ஸுஹ்ரராலே ஸஹ்ராவனுகையாலும, பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவிலலாதவனுகையாலும், எம்பெருமான் தன்னை யடைநதபோகளுக்குத்தானே நிரதிஸய ஸாஷ்ஷாஸ்ரவனுயிருக்குமென்று நிக்ஷஷித்தருளினாரென்கிறார். ॥௫௬॥

ஸ்ரீஶடகோபாய ஸஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

நாலாம்பத்திலஒனபதாநதிருவாய்மொழிமுறறிறறு.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஒன்றுந்தேவும்) ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்ஸாரவாஸத்திற்காட்டில முடிக்கைநன்றென்று என்னுடைய ஶரீரமுடித்தருளவேணும் என்றுஎம்பெருமானை அபேக்ஷிக்கச்செய்தேயும் அவன் செய்தருளாமையாலே இனி இவர்களோடுள்ள ஸஹவாஸம் ஸஹநீயம் ஆனபின்பு இவர்களை வைஷ்ணவர்களாக்கிக்கொண்டாகிலும் இவர்களோடே கூட வர்த்திப்போம் என்றுபார்த்து எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ ஸௌலப்யாதிகளை உபபாதித்து அவனை

பத்தாந்திருவாய்மொழி

இ— ஸர்வேஶ்வரஜ்ஞர்களோடே ஸஹவாஸமும் கூட தமக்கு அஸஹ்யமென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே சொன்னவர் இத்திருவாய்மொழியிலே அவர்களுக்கே ஐஶ்வர்யாதிஸத்ருமான ஸமஸ்த ராஜ்யத்தை உபதேசிக்கை ஸ்வரூபமென்றெண்ணி ஸ்வதர்பிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதிகளால்) திருக்குருகூரதனுள் நின்ற விக்ரஹாதிகளை நினைந்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யாதிகளை யென்று) ஸுஶீலம் ஸர்வரக்ஷகத்வம் இந்த ஸர்வேஶ்வரத்வ ஸ்தாபனப்ராப்யத்துக்குப்பாகைபாலே இத்திருவாய்மொழி ப்ராப்யஸ்வீகாரணமான இப்பத்திலே ஸங்கதமென்று கருத்து. உயர்வறவென்கிற முதல் திருவாய்மொழியிலே பரத்வம் சொன்னது ஸாத்ய ஹேதுவாகையாலும் இத்திருவாய்மொழி பரோபதேஶ ரூபமாகையாலும் ஹேதுஹேதுமதோர் கார்யகாரணஸம்பந்தமிதிங்கே வ்யக்தமாகையாலும் உயர்வறவுயரிலே பரத்வத்தில பரத்வம்சொன்னதாகையாலும் திண்ணன்வீடிலே ஈஶ்வரத்வம்சொன்னதாகையாலும் இத்திருவாய்மொழியிலே ஸர்வாதிகாரம் பரத்வம்சொன்னதாகையாலும் பரத்வாதிக்யமென்று திருவுள்ளம். கூடுதிரென்றிறபாட்டிலே எம்பெருமானைக்கண்டு ஸந்தோஷரான பக்ஷத்திலே "ஸர்வாஸக்தர்க்கு த்வேஷ துஷ்யோர்மோஹாநோ தேவோ நவிவேதாத்மா நாமாத்ரம் தஸ்ய த்ரஹூதோ ஹுதம்" என்கிறணக்கிலே இவருக்கு ஸர்வேஶ்வரஸம்ஸாரோபதேஶ

ஆ—யாருமியுமகோள் என்று அவர்களுக்கு அருளிச்செய்கிறார். எம்பெருமானைக் கண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்த வக்ஷஸ்தலத்திலே அந்த ஸம்ஶ்லேஷஜனித ஸ்ரீ க்ருதிஸம்பத்தாலும் எம்பெருமானை யிழந்து கிடக்கிற ஆர்த்தர்களுக்குத்தான், [illegible] யாலும் எம்பெருமானை ஸ்ரீ யியுமகோளென்று அவர்களுக்கு யிசத்தருளிச்செய்கிறார் என்றுவது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible]

இ— மாயமேதோற்றுத்தாள் சேர்மினே அப்போதவர்களுக்குப் [illegible] [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையி [illegible] யால)

✻ முதற்பாட்டு ✻

இப்பு [illegible] [illegible] ” [illegible] ஆதிகளான [illegible] வர்க்கங்களோடு [illegible] [illegible] மாயிருக்கையாலே அந்தவர்க்கங்களெல்லாம் [illegible] [illegible] களென்று நினைத்து அந்தவர்க்கங்களையெல்லாம் எடுத்தருளுகிறார் ([illegible] [illegible]) இவ்வர்க்கங்களில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], அன்றுநான்முகனி [illegible] பான த்விதீயவர்க்கத்திற்கு “[illegible]” [illegible] களானவர்க்கங்கள் [illegible] ஸஜாதீயங்களாயிருக்க ‘[illegible]’ [illegible] களையெடுத்தது [illegible] வர்க்கங்களும் இங்கே [illegible] களென்று காட்டுகைக்காக ([illegible] [illegible]) என்கிறவிடத்தில [illegible] “[illegible] [illegible]” என்கிற

ஆ— [illegible] ... நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம தத்வம் நாராயணः பரः । நாராயணபரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயணः பரः । யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத் ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேऽபி வா । அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணः ஸ்திதः ... [illegible]

இ— [illegible] ... நாராயண ... [illegible] ... (தைத்திரீய) ... [illegible] ... என்கிறதற்கு ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆ— ஸ-ஷ்தந்தஸவிஷ்யகி, ஸு ஷ்ட்ராமவார் மொகாந்தாமவாரசாதா
ந்தவ்யா சம், சுமமாநிவ காமிராமெஷா யஶ்ரூவமெஷாமியமிதி,
ராகூமவாசாஞ்ரிதாமெஷா ராமிஷ்ராவ்யூஹாணசாஞ்ரிதகீ। வ்யூஹா
சாசாஞ்ரிமெதாராஜ ஞாஷமகுணிஷ்டவாஞ்ரிதக்॥ சாஞ்ரயோபாநக
ஶ்ரிதா ஸமெஷ்வாசாஞ்ரயோபாஷ்யூஹம। யஷ்ஷ் ஷ்ட்ராஸஷ்ஸஷ்தா
நாம சஷ்ணெஷாஷ்வாமஷவாக்। கஷ்யஶ்ரமுமிதாமெமோவா
யஸ்யஸஷ்ஷிஷாஜமக, யோஸளஸாக்ஷாத்திஶ்ரூஸ்திஷ்: யதுமெ
ஷாஷ்டேகிஷிதாக்। தமாசஶாணம்விஷ்ணும் ஸமஷ்மெஸமதா
திஷளகஸா; வ்யூஹணாஷமவாராஸ்யஷ்டீ மொராகஶ்ரூஸ்யஜ
மெவெஷ்ணஜாக்। கவிஜ்ஞாதாஸசெஷ்ஷஷம நிசஹஸமிஷித்ஜ।
வ்யூஹணாவாஷசக்ஷவா வ்யஜாஷ்யஜஉகிஷ்யமெஹா। தத்ர
ஜ்ஞாநமவ்யூவ்யஸ த்ரிவியம்ஸ-ஷ்தமாவநா॥ விஷ்ணு॥ ஸஷ்ஷஜ்ஞ
ஸம்நஸமெஹ்ஷம் ஜ்ஞாநார்யஶிஸ்நாதநக்। மெஷாநாஞ்ஞவாரக்
வஷ்ஜ்யக்ஸஷ்ஷாகும்ஸவிஷ்யஸி, நாராயணாத்மெராமெஷமெவா
நஷஷ்மெதாநஸவிஷ்யகி। ஸதஷ்ஷஸ்யமெஷாநாம வராரா
ணாநாஞ்ஞஸசத்॥ ஸமெஷ்மெஷவஸவிதமொர வ்யூஹாஷ்யஶ்ராம்ய
தயமாக்। விம்ஷ்ணாஸகாஶாஷ்தஞா உதீயம்மெவெதிகீஶ்ரூதிக்,
ஶ்ரூம்ஷ்யாநாராயணொமெஷக் கஸாகவ்ஹாதமெதாஸக், தஸ
விமெஷ்ணாவ்யூஸாமெஷ சபர்சகதிஷ்ணவாமஹதம், (ஸ-ஷ்திக்) வார
சாத்ராயிவக்ஷண்ய உகிமெகவிஷ்வம்விஷ்டுக், கவமிரஷமிசிமா
நதிகிமெகவிஷ்தாசஷ்டவம்॥ ஸமெதஷாமவாரமெசாமெஷக் வாரக்
மொராயவாவாரக்ஸதமெஷ சசாவக்ஷவாரமகளதஷஹஸம்ஹிமெச

இ— "நாஷம்கணிஷ்வாஞ்ரித" உத்யஸ்யஉவவாஷநம் (சாஞ்ர
யஉத்யாதி) தஸமெஷசஷாஞ்ரிதாக் சதக்சுஶ்ஷசாஞ்ரயொஷவிதா
ஞாஷஷ்தீத்யஷஷ்க். (வாரசாமெத்யாதி) வாணயஶிவக், வாரசா
மெதகிமெகவிக, ஸவம்விஷாமித்யயக். வாண்யமெகநஶிவஶமெ
வாமெஷ்யாராஷ்த்ரக் - வாரசாமெதமெத்யவவ்யகாமிரணமெகவிக,ஸவம்
விஷாமிதிவாக்யயஷக் - கவமிர மாமஶாநம - ஷமிம், உகி
விஷாமித்யயக். மாமஶாநம - ஷமிம், நியதாரம்விஷ்ணும்,
உதிவிஷக் - வாரசாதயாவிஷாமித்யஷக் வாரசக் வமிரா
மெஷக் கஉத்யயக். ஸஸாஷத்ருஷ்டமெஷவர்ஷித உத்ருஷ்டி

[illegible]

[illegible]

மூ— ஒன்றுந்தேவுமுலகு முயிரு மற்றும்யாதுமில்லா* அன்று
நான்முகன்றன் னோடுதேவருலகோ டுயிர்படைத் தான்*
குன்றம்போல் மணிமாடநீடு திருக் குருகூரதனு* ணின்ற

ஆ—ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாவஸ்தாவ்யக்தி | ஸகலப்ரஸாதவஸாநா தா ரஜஸா
வஸரவ்யக்தி:" இத்யாதி ஸகலஸ்ருஷ்டிஸிஹாஸ ஸம்ஹாரணேச
ப்ரஸித்தங்களான ஸகலசேதநிஷ்டாசாங்க ஜாதங்களாலே அ
தாத்பர்யவஸாநதிவ்ஷ்யம்ஸ்யாதி ஸகலஸம்ஹிதஜாத ஸ்ரீவைஷ்
ணவம்ஸம்வ்யாப்யாப்யம் நிர்வாணத்வாண ஸம்ஸாரணாதி ஸ்ரீ
யதயா வ்யாப்தாவ்யாதி ஸர்வகாதஸேஷிதயா ஸர்வஜநக
பாலதயா ஸாம்ஹஸகலஸேஷஸேஷ்யயா வ்யாப்தாவ்யாதிஸ
ஸர்வேஷ ஸர்வஷிக்ஷைக்ஷ்யதயா ஸர்வசேஷஜநஸோபாஸ்யயா
ஸர்வநியந்த்ருதயா ஸர்வவ்யாபிதயாச ப்ரதிபாத்யோநஜய்,

இ—பாட்டில உபோத்காதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸதாசாரவைபவாதி ப்ரதிபாதநனென்றுமளவாலே)
அதில (நிர்வாணத்வம்) ஸ்ரீயபதித்வாப்யாயநம். (ஸம்
ஹாரஸ்யம் ப்ரயோஜநாமாயஸம்ஹாரக்ரமம்) ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹா
ரகர்த்ருத்வஞ்சொன்னது ரக்ஷகத்வஸேஷித்வாதிகளுக்கும் உப
லக்ஷணமென்று கருத்தாலே த்ராணசேஷித்வாதிஸ்ரீஸ்தம், திருக்
குருகூரதனுள்நின்ற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறா

ப—தேவும் - தேவஜாதியும், ஸர்வதேவர்களுமென்றபடி. உல
கும் - லோகங்களும், உயிரும் - ப்ராணிகளும், மற்றும்யாதும் -
இன்னுமுண்டான ஸர்வவஸ்துக்களும், ஒன்றுமில்லா - உக்தங்
களான இவையொன்றுமில்லாத, அன்று - அந்த ஸம்ஹ்ருதவ்யவ
ஸ்திதப்ரளயகாலத்திலே, நான்முகன்தன்னோடு - சதுர்முக
னோடேகூட, தேவர் - தேவதைகளையும், உலகோடு - லோக
ங்களோடு, உயிர் - ப்ராணிகளையும், படைத்தான் - ஸ்ருஷ்டித்த
வனை, இது ஆதிபிரானுக்கு விசேஷணம். குன்றம்போல் -
கிரிகளைப்போலே, மணிமாடநீடு - ரத்நமயமான மாடங்களுயர்
ந்திருக்கிற, மாடம் - ப்ராஸாதம், திருக்குருகூரதனுள் - ஸ்ரீகுரு
காநகரியிலே, நின்ற - ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனை,

மூ—வாதிப்பிரானிற்க மற்றைத்தெய்வநாடுதிரே* ॥௧॥
நாடிநீர்வணங்குந்தெய்வமு மும்மையு முன்படைத்தான்*

அ—ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருந்த நாராயணனையொழிய வேறொரு தெய்வத்தை ஸமாச்ரயணீயமாகத் தேடுகிறீர்களோ? மற்றுமொரு தெய்வமுண்டோ? வென்றுகொண்டு தேவதாந்தர ப்ரவணரானவர்களைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார். * * ॥௧॥

(நாடிநீர்) ஆகலாலிப்படி நீங்களாச்ரயிக்கிற தெய்வங்களுக்கும் உங்களுக்கும் காரணபூதனாய், ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் கோவேதிதாஸ்யாரணாது, ஐச்வர்யாதி

இ—(ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருந்தவென்று) காரியவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனையித்யாதியால்) தெய்வமுண்டோவென்றது - ஸ்வதந்த்ரமான தெய்வமுண்டோ? என்றபடி॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

கீழ்ப்பாட்டில் ஸமஸ்தவாக்யத்தை உபதேசித்து அநந்தரம் ஸமாச்ரயணத்தை உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (ஆகலாலென்று) ஆதலாலென்றது - வேறொரு ஸ்வதந்த்ரதெய்வமில்லாமையாலென்றபடி. இதற்குத்திருநகரியை ஆச்ரயியுங்கோளென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இப்படியென்றது கீழ்ப்பாட்டில் உக்தரீத்யா என்றபடி. இதற்கு காரணபூதனை என்கிறதோடே ஸம்பந்தம் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸர்வகாரணத்வஞ்சொல்லுகையாலே இவர்களைக் குறித்து அவன்காரணமாயிருக்கையுஞ்சொல்லிற்றாமிறே. ஸ்வரூபவாக்யத்தை யுரைக்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) வீடிலசீர் என்கிறவிடத்தில ஸம்பந்தங்களான குணங்களையெடுத்தருளுகிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வேத்யாதியால்) வீடில

ப—ஆதிப்பிரான் - காரணபூதனை உபகாரகனை, நிற்க - ஸந்நிஹிதனாயிருக்க, மற்று - தத்வ்யதிரிக்தமான, தெய்வம் - எந்தத்தெய்வங்களை, நாடுதிர்? - தேடாநிற்கிறீர்கள். ॥௧॥

பலவுலகீர் - பாஹ்யஹேதுத்தாலே பலவகைப்பட்ட ஜனங்களே! நீர்நாடிவணங்கும் - நீங்கள் தேடித்தேடி ஆச்ரயிக்கிற; தெய்வமும் - தெய்வத்தையும், உம்மையும் - உங்களையும், முன் - ஸ்ருஷ்டிக்கு முதலிலே, படைத்தான் - ஸ்ருஷ்டித்தவனை, வீடில - விச்சேத

மூ—வீடில்சீர்புகழாதிப்பிரானவன்மேவியுறைகோயில்* மாட-
மாளிகைசூழ்ந்தழகாயதிருக்குருகூரதனைப்* பாடியாடிப்
பரவிச்சென்மின்கள் பல்லுலகீர்பரந்தே* ॥௨॥
பரந்ததெய்வமும்பல்லுலகும்படைத்தன்றுடனேவிழுங்கி *

ஆ—வக்ஷ்யதெ, யஸ்மாத்ர நிஜஸ்யெ; உதாரேணவாயவாயுக்ஷி
கொடியகம்வித்யாஹ்வெனரை:" இத்யாதி ஸ்யாஷ்டாந ஸார
ஸாரதி ஸாராணவாக்ய ஸ்ரீவாக்யோநா நயகாதிஸயாஸம்
வெய்யகல்யாணகுணகணனான ஸர்வேஸ்வரனெழுந்தருளியிரு
க்கு திருநகரியை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார். ॥௨॥

இ— சீர் என்கிறதையுணர்க்கிறார (ஈநவயிசெக்த்யாதியால) ॥௨॥

ஈ—ஸத்தங்களான, நித்யங்களான வென்றபடி. சீர்புகழ்- கல்யா
ணகுணங்களையும் ஸங்கீர்த்தியையும் உடையவனான, சீர் -
கல்யாணகுணம், புகழ் - கீர்த்தி அவன- ஸ்ரீவிஷ்ணு, ஆதிப்பி
ரான் - ஸ்ருஷ்டிஹேதுவகாரகன், மேவி - ஆசரித்து,உறைகோயில-
வஸிக்கிறதிவ்யஸ்தானமான, தலைபடுக்கையும் வொழுங்கருடைய உண
டாயிருக்க ஸ்ரீவைஜயினுடைய தொட்டிற்காற கடையிலே கிடக்
கும் தாயைப்போலே ரக்ஷகாவெக்ஷரான ஸம்ஸாரிகளுக்குறை
விடமாகையாலே வரவேறத்திறகாட்டில அவன் ஆசரித்து வ
ஸிக்கிற திவ்யதேஸமான என்றபடி. மாடமாளிகை சூழ்ந்து - மா
டங்களாலும மாளிகைகளாலும சூழப்பட்டு, மாடம் - ஸௌதம்,
மாளிகை - ஹர்ம்யம, அழகாய - ஸௌந்தர்யமான, திருக்குருகூ
ரதனை - ஸ்ரீகாரிகாநகரியை, பாடி - ஸ்ரீத்யுக்தத்தாலே கா
நம்பண்ணி, ஆடி - நர்த்தநம்பண்ணி, பரவி - வைஷ்ணவமாக
ஸ்துதித்து, பரந்துசென்மின்கள - வ்யாபித்துச்சேருங்கோள உங
ளுப்பாலே திருநகரியெங்கும ஸஞ்சரியுங்கோளென்றபடி. ॥௨॥

பல்லுலகீர்- ஐக்கியவஸ்தத்தாலே நாநாவிதமானவர்க
காள்? பரந்த - விஸ்தீர்ணமான, ஜந்மபக்த்யாதிவிராஸிமயிகார
ணமென்றபடி. தெய்வமும் - தேவஜாதியையும, ஸமஸ்ததேவர்களை
யுமென்றபடி பல்லுலகும - பலவிபலோகங்களையும், படைத்து-
ஸ்ருஷ்டித்து, அன்று - அந்த காலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலே
யென்றபடி. உடனேவிழுங்கி - யுகபத்தெவநிகரணம்பண்ணி

ஆ—(பாக்த) "ந்ருஸிம்ஹ ராகவ ஸேநாதிபதே விஸாலம் ப்ரதி
விசிதே । ஸாவலயாம் தஸ்ய வ்ருக்ஷஸ்ய ஏஷ்வர்யாம் நவாயிவா
வய–ம்கெப்ரதிவீபாவு திவ்யாஸ்த்ரஸம்ஸ்ப்ருதே । உபவிஷ்டம்
ராஜராஜ பந்தேண–ந்தாஸஹ்யஸாநம் । ஸாமுத்ரவிஸாலா
க்ஷம் பாவுபலஸ்யாதிஹார க । டவுகிஷு தாப்யோகெ த்ருஷ்டம்
ஸுராஸுர ஜம்ஹரா । சதுபஸ்ய ரஹஸ்ய–ம் தஸ்யகக்ஷாராஷ்ட்ர
நம் । ஐஸ்வர்ய க்ஷாஸிரஸ்ராக்ஷாஸ கிம்ஸவாநயி ஈஷ்தி । வீ
க்ஷா ஜதஹிதம் விஸ்வ தேக்ஷாவ்யக்தா ரஹவி, ஸ்ரேணஸ்ச ஹார
ஸுமெ ஜநஸுபூராம் ஸகல । ஸ்ரீமபாயம் ஸமயாந கம்பஸ்ய
ரணம் ஹரிம்" "உக்ஷவிஷ்ணுலி–வக்த்ரம்" 'தீர்ணிவிக்ஷவிகந்
தெ, க்ஷாமாயணீ தீர்ம் ஷநம் தமாதிவம் ஷ்ராஸ்தம் கப–ம் ஸ்ருஷ்
ஷ்ணதி விஷ்ணு" "ஸ கலியாஜ சவிஸ்ணு ஷ்வஷஹஸ்திம் த்ருண
ணஞ்சதம் । நிமஜ்ஜதி தவஸாகரம் மெயமதி சதிமம் । ஸ்ரீ
ஸம்ஹரதி சம்ஹிதம் மெஸ்த சதீக்ஷா ஹு ஷ்டிணம் । விஷ்ணுஷந்தீ
காரம் ஷாஷி த்ர்யஸ்தெ தஜஸம் । வீநவ்யக்தாய தவஸம்பம் த்ருஷ்
ஷ–தமதாஜிரம் । வீதாஞ்சகப்ரஷம் வ்யுஷமக்ஷஸஷ்ட
ஜீ–தம் । ரந்த ஷாவுாயவிபாஷம் ஸாரஹஜிதாஸ: ।

✳ மூன்றுபாட்டு ✳

இ—உடனேயிழுங்கி கரந்து எனகிறவிடத்தில ஸவிசேஷத்தக்களான ஸ்வரூபங்களைக்காட்டுகிறார் (ந்ருஸிம்ஹாபதிக்ஷ்யாதியால) ஒன்றுந்தேவுமெனகிறவிடத்தில ஸாக்ஷாத்வைபம் சொல்லுகிறதையால் இங்கே ஷேஷாதிஸ்வரூபம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. "ந்ருஸிம்ஹ" மித்யாதிகளாலேயிரஸ்வரூபாதி ஷாக்ஷ–ம் வெயபஸஙநகள கட்கஷநாகிறவிடத்தில ஸவிசேஷமான ஸ்வரூணங்களைக்காட்டுகிறார் (ஐக்ஷம்வைஷ்ணவிதாதியால) ஷாஸ்வ தெ க: - ஷெம்ஷஸ்யஸ்ய, இடந்துஎன்கிறவிடத்தில ஸவிசேஷத்மான ஸ்வரூபத்தைக்காட்டுகிறார் (ஸகலயாஜநதித்யாதியால) "நிமஜ்ஜதி தவஸாகரம்" மென்றிருக்க 'விஷ்ணுஷந்தீகாரம் ஷாஷி த்ர்யஸ்தெ தஜஸம்'என்றது-நீமவண–ம்கெவபிஹாஸுரகவராம், வ்யுஷமக்ஷணம்- பஷ–ஸ்வரூபம், "வேதயஜ்ஞ ஷயாந்தவ"மென்றதிறே. வாக்யஸிஷஎன்றது - நிஸ்ஸரணாதிகளுக்கு விஸேஷணம்,

மூ—கரந்துமிழ்ந்துகடந்திடந்ததுகண்டுந்தெளியகில்லீர்*சிரங்
களாலமரவணங்குந்திருக்குருகூரதனுட்* பரன்றிறமன்றிப
லவுலகீர்தெய்வமற்றில்லைபேசுமினே* ॥௩॥

ஆ—வ்யாகியா:ஸாரணாமத்ராய ஸ்ரீவிவேஸாநாமமாவத
ஸஜெஸஹ்ஸ்ராமாரவாதகு சலுமகம்! ஸ்ருஷ்டைராதஹிதாமத்ராய
ஃஃஷ்ரமே,ணஜஹாரம்' ஐத்யாதிவாக்யவிஷயவேஷ்ஸாக்ய
ஸாஷுவக்கிவிஜமணிஸாமணாதிமணக,ஜமணாஸாணாதிநாரா
யணதிவ்யவேஷிதககைகணடு இவனேஸவேஸ்ராவென்னறறிய
மாட்டுகிறிலீர? அவனலலது மறறொருதெய்வமில்லை, உண்டாகில
அத்தை ஒருவர்ரணத்தாலே ஸாயிபுஙகோளளென்கிறார. ॥௩॥

இ— பாட்டில வாஷ்ய்வத்தைபுரைக்கிறார (நிலிமே த்யா
தியால) பேசுமினேளன்கிறதறுத் தாத்பய்மருளிசசெய்கிறார
(உணடாகிலி த்யாதியால) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

கீழிரணடுபாட்டிகளிலே ஸாஜாந்யஸாஷ்தநாலும் ஒன்றுந்
தேவுமென்கிற பாட்டில விஶேஷஸாஷ்தநாலும ஸஹஸ்ரநாம
ஸமவஸகாரத்வ தஸஸ்ரகாரஸாதிகளைச சொலலுகையாலே
ஸீமராகயம் ஸிஷமாயிருக்க இப்பாட்டிலும அவாகளுக்கு ஸீமரா
ராகயஞ்சொலலுகை ஸநவேக்ஷிதமன்றோ? வென்ன ஸவதாரிப

மூ—கரந்து- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே வயக்காக்ஷியிலே நிறைத்துவை
த்து, கரக்கை - மறைக்கை - உமிழ்ந்து - உதிரணம்பணணி, ஸ்ரு
ஷ்டித்தென்றபடி. கடந்து- த்ரிவிக்ரமாய் ஸ்ரமணம்பணணி, இடந்
தது-வராஹமாஷ்வனுடைய ஸாஷிகை உஸரித்தபடியை, கணடும்-
ஸாஸங்களாலே விஸதமாக அறிந்திருக்க சசெயதேயும, தெளி
யகிலலீர - நாராயணனே ஸவேஸ்வரனென்றறியமாட்டுகிறீரில
லை, அமரா - ப்ரஹமாதிதேவாகள, சிரஙகளால - ஸிரஸ்ஸுகளால
வணஙகும - வேவிககுமபடியான, திருககுருகூரதனுள - ஸ்ரீகூ
ராகாமமாயிருககிற, பரன்திறமன்றி - பரனுககு ஸ்ரகார
மாயலலது, திறம - ஸ்ரகாரம மறறு - வேறாயிருககிற, ஸவதந்த்ர
மாயிருக்கிறவென்றபடி. தெயவமிலலை - தெய்வம். பேசுமினே - பே
சுங்கோள, உணடாகில வந்துசொலலுஙகோளென்றபடி. ॥௩॥

மூ—பேசநின்றசிவனுக்கும்பிரமன்றனக்கும்பிறர்க்கும்* நாயகன அவனேகபாலநன்மோக்கத்துக்கண்டுகொண்மின்* தேச

ஆ—(பேசநின்ற) ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய ஸர்வேச்வரத்வம் ப்ரமாணஸித்தமோ வென்னில்? அந்தப்ரமாணம் "தத்ர நாராயணஃ ஸ்ரீமாந் மயா பிக்ஷாம் ப்ரயாசித: । ததோ விஷ்ணு ப்ரஸாதேந ஸுஷிரம் பூரிதம் ஸுவர்ணவிதாரிதம் । ஸ தீவ்ர பதீயாரா தஸ்ய ஸ்ரதஸ்ய நிஸ்ஸ்ருதா । ப்ரஸம்வ்ருணம் கபாலஞ்ச ஜோதபூத்ஸ் ஸஹஸ்ரதா । தீவ்யம்ஷஷ்டி ஸஹஸ்ராணி ஸாயராஸ்த்ர ப்ரவாஹிதா।

இ—பிக்கிறார்(ப்ரஹ்மாதிகளால்) கீழ்ப்பாட்டுகள் ஸமஸ்தாராத்ய ரென்பதாதவாரங்களென்றும் இப்பாட்டு ஸர்வஸ்மாத்பர நிரூபணபரமென்றும் ஸங்க்ரஹிதமாயிற்று. இதுக்கு ப்ரமாணங்களாவன, ப்ரஹ்மா ஸர்வேச்வர: ஜகத்ஸ்ரஷ்டா, யதேவம் ததேவம் யதாகாசமாதி: - ருத்ர: ஸர்வேச்வர:, ஜகத்ஸம் ஹாரகர்த்தா, யதேவம் ததேவம் யதாஸமுத்ராதி:, என்கிற ப்ரயோகங்கள். யதா - க்ஷித்யாதிகம் ஸகர்த்ருகம் கார்யத்வாத், கடவத், என்று ஸாதநேநதுணுஜமானத்தை ஸாயித்துருத்தியில "யாதாயயாவர்த்தகேஸ்வயம்"இத்யாதிவிசேஷணங்களாலே இவனீச்வரன் ப்ரஹ்மாவென்றுதல்; ஸம்ஹாரன் ஸம்ஹாரன் என்கிற விசேஷணத்தையாலே ருத்ரன் என்றுதலக்ஷிக்கை. கபாலநன் மோக்கத்துக்கண்டுகொண்மின் னென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அந்தப்ரமாணமித்யாதி வாயிதமென்னுமளவாலே)

ப—பேசநின்ற - சொல்லும்படி நின்ற, ஸர்வஜ்ஞரான நீங்கள் ஸர்வேச்வரனென்று சொல்லும்படி நின்றவர்களானவென்றபடி. சிவனுக்கும் பிரமன் தனக்கும் - ருத்ரனுக்கும் ப்ரஹ்மாவுக்கும், பிறர்க்கும் - மற்றுமுள்ள தேவதைகளுக்கும்; நாயகன் - நாயகன், அவனே - உபநிஷத்ப்ரஸித்தனான நாராயணனே, கபாலநன்மோக்கத்து - கபாலத்தினுடைய நல்ல மோக்ஷத்திலே, "கபாலம் தத்வஸ யா । ஸாம்ப்ரதம் ஸஹஸ்ரயாயாத" மென்று நன்றாக கபாலமோக்ஷத்தைச்சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலேயென்றபடி. கண்டு கொண்மின் - பார்த்துக்கொள்ளுங்கோள். தேச - தேஜிஷ்டமானு

மூ—மாமதிளசூழந்தழகாயதிருகருருகூரதனுள்* ஈசன்பாலோ
ரவம்பறைதலென்னாவதிலிங்கியர்க்கே* ||௫||

ஆ— [illegible] ||௫||

இ— [illegible] “[illegible]” [illegible] கருதது. [illegible] சொன்ன து [illegible] உபலக்ஷணமெ ன்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] — சரகட்டை, பேசநினறனென்கிறதற்குத தாதபர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களாலித்யாதியால்) ||௫||

ப—மாமதிள- [illegible]லே, சூழ்ந்து- வளிவ்ருதமாய், அழகாய - [illegible]மான, திருக்குருகூரதனுள - ஸ்ரீ[illegible] வாஸியிலிருக்கிற, ஈசனபால-[illegible]ன விஷயத்திலே, பால என்று [illegible] ஓர-[illegible]லலாத, அவம்- [illegible]தை, [illegible]தை யென்றபடி. பறைதல - சொல் லுகை, இலிங்கியர்க்கு - [illegible], [illegible] - [illegible], [illegible]கென்றபடி. என்னாவது?என்ன [illegible]யையுடையதாக்ககடவது, [illegible] மென்றபடி ||

மூ-இலிங்கத்திட்டபுராணத்திருஞ்சமணருஞ்சாக்கியரு*மலிந்து
வாதுசெய்வீர்களுமற்றுநந்தெய்வமுமாகின்றான்* மலிந்து
செந்நெற்கவரிவீசுந் திருக்குருகூரதனுட்*பொலிந்துநின்ற

ஆ—(இலிங்கத்திட்ட) ஶைவபுராணநிஷ்டரான நீங்களும்
மற்றும் ஸாக்யௌலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணக கபில பதஞ்ஜ
லிமதாநுஸாரிகளானவர்களும், மற்றுமுங்களுடைய தேவங்

※ஐந்தாம்பாட்டு.※

இ—சமணருஞ் சாக்கியரும் மலிந்துவாதுசெய்வீர்களு மென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்யௌலூக்யாதியால) ஸா
க்ய-பௌத்த:, உலூக்ய:- கணாத:, க்ஷபணக-ஜைந:, கபில
ஜாதம் ஸாங்க்யமாயிதமானவும் ஶைவபுராணாதிஶாஸ்த்ரங்க
ளாலேதானே ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்குப்ரஸங்கம் ஸாதிக்கிறோமென்பாரை
நிரஸிக்கிறாரென்று ஸம்பந்தஸங்கதிமத,பொலிந்துநின்
றபிரான் நந்தெய்வமுமாகின்றானென்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்

ப—செந்நெல் - சிவந்தநெல்லானது, மலிந்து - ஸம்ருத்தமாய்
கவரிவீசும் - சாமரம்வீசாநிற்கிற, ஸமாகவிக்ரஹங்களான செ
ந்நெற்கள் ஸஸ்யாகாவிதஸம்ருத்தகளாயசைகிறபோது சாம
ரம் வீசுகிறபோலிருக்கிறதென்றுகருத்து. திருக்குருகூரதனுள்
ளுத்தங்களான செந்நெல்களுக்கு எம்பெருமானுக்கு சா
மரம் வீசுகிறதென்னும்படி வைஷ்ணவஶ்ரீயையுடைத்தானதிரு
நகரியிலே, பொலிந்து நின்ற - ப்ரகாஶித்துநின்ற, பி
ரான் - உபகாரகன், இதுக தூஆகின்றானென்கிறதோடேஸம்பந்தம்.
இலிங்கத்து - லிங்கவிஷயத்திலே, இட்ட - இடப்பட்ட, ஸங்கல்பி
க்கப்பட்ட, லிங்கஸம்பந்தமாஹாத்ம்யபரமாக ரசிக்கப்பட்ட வென்ற
படி. புராணத்தீரும - புராணத்தை ப்ரமாணமாகவுடையரா
ன நீங்களும், சமணரும் - ஜைநர்களும், சாக்கியரும் - ஸாக்ய
ரும், பௌத்தர்களுமென்றபடி. மலிந்து - ஸம்ருத்திகளாலே
உத்கதராய், மற்றும் வாதுசெய்வீர்களும் - வாதம்பண்ணுகிற மற்
றுமுள்ள நீங்களும் வைநாயிகாதிகளைச்சொன்னபடி. நும்தெய்
வமும் - உங்களுடைய தெய்வங்களும், ஆகின்றான்கண்டீர் - இவ்
வுபித்தினுக்கு ஸ்வதந்த்ரமாய நின்றானகிடீரென்றபடி.

மூ—பிரான்கண்டீரொன்றும்பொய்யில்லைபோற்றுமினே ||௫||
போற்றிமற்றோர்தெய்வம்பேணப்புறத்திட்டுமமையினனே*
தேற்றிவைத்ததெல்லீரும் வீடுபெற்றாலுலகில்லையென்றே*

ஆ—களுமெல்லாம் நாராயணாத்மகம். இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாண மென்னென்னில்? "ஸர்வே ப்ரவிஷ்டா ஸர்வஜ்ஞா ஜநாநாம்ஸர்வாத்மா, ஸஹஸ்ரஸீர்ஷம் ஸர்வம்நாராயணாத்மகம், ஸர்வதாத்ம ரூபெ யெவா நித்யர்ஷிஸம்ஜ்ஞிதா:" இத்யாதிவாக்யங்கள், ஆதலா லவனை யாஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார். ||௫||

(போற்றி) இப்படி நாராயணனே ஸர்வநியந்தாவாகில், தன்னையே யாஸ்ரயிக்கும்படி எங்களைப்பண்ணாதே வேறொருதெய்வங்களை யாஸ்ரயிக்கும்படி பண்ணுவானேனென்னில்? பேணப்புறத்

இ—துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாராயணாத்மகமென்று) ஒன்றும்பொய்யில்லையென்றது லோகாதேர்ப்ரமாணப்ரஸித்தவாரமென்று காட்டுகிறார் (இவ்வர்த்தத்திலித்யாதியால) போற்றுமினேயெனகிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) * * * * ||௫||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வத்ராவ்யயோக்ய யோக்யதையொன்றுக்குச் சொல்லாதவிப்பாட்டு இத்திருவாய்மொழியிலே ஸங்கதமோவென்னவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால) உலகில்லையென்றேயெனகிறதறகுத்

ஸ—ஒன்றும்பொய்யில்லை - இவ்வர்த்தமெல்லாம் ப்ரமாணஸித்தமென்றபடி. போற்றுமின - அவனை ஸ்துதியுங்கோள், போற்றுகை-ஸ்துதிக்கை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்றபடி * ||௫||

மற்றோர்தெய்வம் - வேறேயொருதெய்வத்தை, போற்றிப பேண - ஸ்துதித்தாஸ்ரயிக்கும்படி; புறத்திட்டு - எம்பெருமானுக்குப புறம்பிலேவைத்து, ஸர்வஸ்வாராக்கியென்றபடி. உம்மை - ஸம்ஸாரிகளானவுங்களை, இன்னே - இப்படியே, தேற்றிவைத்தது - விஸ்வஸிப்பித்துவைத்தது, எல்லீரும் - ஸம்ஸாரிகளான நீங்களெல்லாரும், வீடுபெற்றால - மோக்ஷத்தையடைந்தால உலகில்லையென்று - லோகயாத்ரையில்லாதேபோமென்று, "லோகஸ்ய த்ராணமாபத்யதே" மென்கிற ஸத்ரத்தையேபோமென்று

மூ—சேற்றிற்செந்நெற்கமலமோங்கு திருக்குருகூரதனுள்* ஆற்ற
வல்லவன்மாயங்கண்டுரைத்திருந்தோடுமினே*   ॥௯॥

ஆ—திட்டமை யின்னே தேற்றிவைத்ததெல்லீரும் வீடுபெறுதல்
ஸகலஸங்கல்பாக்ஷைகளை, தத்ஸங்கல்பாநுகுணமாக ஓங்க
ளை யநுஷ்டிக்கக்கடவதான விதிகளையும் பற்றி யழியுமென
று இந்தவெங்கட்பாக்ஷலஸ்த்யமாக ஸகலஸங்க்காரிகளான
வுங்களை யந்த ஸகலஸங்கல்பாநுகுணமாக விப்படி தெலதாங்கத்
தை யாஸ்ரயித்து ஸம்ஸரிக்கும்படி ஸர்வஸக்தனான பரமபுரு
ஷனதானே பண்ணியருளினான் ஆகலா லிதனையறிந்தறிந்து
ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திஹேதுவான பரமபுருஷ ஸங்கல்ப
த்தமாக வவனை யீண்டே நசென்றாஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார் ॥

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸத்தேத்யாதியால) ஸ
த்யமாக வென்கிறதற்கு பண்ணியருளினானென்கிறதோடே
ஸம்பம் ஆற்றவல்லவன மாயங்கண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஸக்தக்காரிகளித்யாதி பண்ணியருளி
னெனனுமளவாலே) அதில ஸம்ஸரிக்கும்படியெனனுமளவாலே
போற்றியித்யாதி தேற்றிவைத்த தித்யாதிற்கு ஸத்யமும்
ஷஸித்தமாயிற்று ஸர்வஸக்திஸ்வபத்தாலே ஆற்றவல்லவனென
றது வ்யாவ்ருத்தம அறிந்தோடுமினேயெனகிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸம்ஸாரேத்யாதியால)   ॥௯॥

ஸ—நின்றதென்றபடி. ஸவயாரணம்விவக்ஷத்தில ஸம்ஸயமில்லை
யென்கைக்காக அது - உங்களை யிப்படிபண்ணினது, இதுக்கு
மாயமெனகிறதோடே ஸம்பம் சேற்றில - சேற்றுநிலத்தில, செ
ந்நெல - சிவந்தநெலலுகளும், கமலம - தாமரைகளும் ஓங்
கு - வளருமபடியான, திருக்குருகூரதனுள - ஸ்ரீகாராகாவா
ரியிலிருக்கிற ஆற்றவல்லவன மாயங்கண்டீர - மிகவும் ஸக்தரா
னவனுடைய வாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்கிடீர, ஆற்றவென்றது - மிகவு
மென்றபடி வல்லவன - ஸக்தரான அறிந்து - இப்படியுங்களை ய
வனெ ஸம்ஸரிப்பிக்கிறானென்னு மிடத்தைதெளிந்து. அறிந்து-
ஜ்ஞாநபாக்தராய, ஆவதிருக்கு ஜ்ஞாநபாக்தரா யென்றபடி.
ஓடுமின. ஓடுங்கோள, ஸீக்ரமாகஸம்ஸாரத்தைக்கடக்கவிருங்கோ;

மூ—ஒடியோடிப்பலபிறப்பும்பிறந்து மற்றோர்தெய்வம்*பாடியா
டிப்பணிந்துபல்படிகால்வழியேறிக்கண்டீர்* கூடிவானவரே
த்தநின்றதிருக்குருகூரதனுள்*

ஆ—(ஒடியோடி) தேவதாந்தரத்தை யாச்ரயித்தால மோக்ஷாதி
ப்ரயோஜநங்கள ஸித்தியாதோ வென்னில்? இவ்வளவும வரவிவ
வநாதிகாலமெல்லாம் தேவதாந்தரத்தை யாச்ரயித்தென்ன

* ஏழாம்பாட்டு *

இ—பஹுஜநங்களை யெடுத்து தேவதாந்தரங்களை யாச்ரயி
யுங்கோளென்கிற இவ்வநுவாதம் வ்ருத்தமன்றோவென்ன அ
பிப்ரயிக்கிறார் (தேவதாந்தரத்தைப்ப்ரஸ்தாவித்ததால்) இந்தச்சங்கை
யை வ்யாவர்த்திக்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே ஸப்ரயோஜ
நமென்றதாயிற்று. ஓடியோடிப்பலபிறப்பும் பிறந்தென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவுமித்யாதியால) மற்
றோர்தெய்வமித்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (தேவதேத்யாதியால்)
கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யா
தியால) வாக்யார்த்தத்துக்கு ஸித்தாந்தமருளிச்செய்கிறார்

இ—வென்றபடி. ஸம்ஸாரார்த்தஜ்ஞாநமூலம் ஸ்வேச்சமாக ப்ரவ்ருத்தி
யைப்பண்ணுங்கோளென்று வாக்யதாத்பர்யம். ॥௯॥

ஓடியோடி - "ப்ராமதாம் காமகாரேஷு" என்கிறபடி
யே நின்றவிடத்திலே நில்லாமேயோடித்திரிந்து, பலபிறப்பும் - ப
ஹுவிதயோநிகளிலுட, பிறந்து - ஜநித்து, மற்று - ஸமஸ்த்ருஷ்டி
ஸித்தமான, ஓர் - வஸ்து பொருமலல்லாத, தெய்வம் - க்ஷுத்ரதே
வதையை, பாடி - வாக்காலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, ஆடி - ந்ருத்தம்பண்
ணி, பணிந்து - ப்ரணாமம்பண்ணி, பல்படிகால் - பஹுப்ரகா
ரமாக, வழி - தத்தேவதாராதநவிஷயசாஸ்த்ரங்களை, ஏறி - உ
த்தரோத்தரமாச்ரயித்து, கண்டீர் - தத்பலத்தைக் கண்டிகோள்,
ஸாரமாயிருப்பதொரு பலமின்றிக்கே யொழிந்ததை நீங்களே
கண்டிகோளென்றபடி. அதுவாலதுவுள்ள விடுங்கோளென்றுகருத்து.
வானவர் - உங்களுக்கு தேவதைகளான ப்ரஹ்மாதிகள், கூடி - ஸங்கீ
ர்த்தியாகக்கொண்டு, ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, திருக்குருகூரதனுள்
நின்ற - திருநகரியிலே நின்றவனை, உங்களுடைய தெய்வங்களு

மூ—ளாடுபுட்கொடியார் மூர்த்திக் கடிமைப்புகுவதுவே* ||௭||
புக்கடிமையினால் தன்னைக் கண்ட மார்க்கண்டேயனவனை*

ஆ—ஸ்ரீயஃபதி ஜந்மம் பெற்றீர்? ஆனபின் பரதேவதா ஜ்ஞாநத்தாலேவிட்டு பெரியார் நின்ற பிரான் திருவடிகளையாஸ்ரயியுமென்கிறார் ||௭||
(புக்கடிமையினால்) ருத்ரனையாஸ்ரயித்தன்றோ? மார்க்கண்டேயன் ஸ்வாபீஷ்டம் பெற்றதென்னில்? அவனும் ஸ்வாபீஷ்டம் பெற்றது, நாராயணனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே,

இ— (ஆனபின்பித்யாதியால்) காரியகாரணத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (போலிந்தின்ற இத்யாதியால) ||௭||

* எட்டாயிரப்படி *

ஸ்வாஸ்ரிதரக்ஷணைகதீக்ஷிதராலே ருத்ரனுக்குக்கூட ரக்ஷகனாயிருக்கக் கிழச்சொல்லப்பட்ட நாராயணனுக்கு மார்க்கண்டேயரக்ஷணை மோக்ஷஸாமாநாக்ஷசொல்லப்படுகிற திருநகவத்ரந்தச்சொல்லுகையிங்கே யவஸரமதெனன்றோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனையித்யாதியால்) ருத்ராதிகள் மோக்ஷங்கொடுக்கமாட்டாராகிலும் ஸ்ரீயோஜநாதநோக்கொடுக்கக்கண்டோமேயென்ன? அதுவும் நாராயணனாலேயென்கிறதாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. உய்யக்கொண்ட தென்கிற ஸங்கதியைக் காட்டுகிறார் (ஸ்வாபீஷ்டம்பெற்றதென்று) (நாராயணனுடைய இத்யாதி)

ஈ—செய்கிறதைக்கண்டாகிலும் நீங்களுமவனை யாஸ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. ஆடுபுட்கொடி—ஸஞ்சரணஸீலமான வைநதேயத்வஜத்தையுடையனென. புள-பக்ஷி, இங்கே வைநதேயனைச்சொல்லுகிறது. கொடி-த்வஜம், ஆதி-ஜகத்காரணபூதனான, மூர்த்திக்கு-ஸ்வாமிக்கு, அடிமைபுகுவது-தாஸ்யத்தைப்பரிக்ரஹிப்பது, தாஸ்யத்தைப்பரிக்ரஹியுங்கோளென்றபடி. புகுவதென்றது-ஸாவேவியிவிதி ப்ரயோகஸாநீயம். * ||௭||
அடிமையினால் - ஸேஷவ்ருத்தியாலே, புக்கு - உட்புகுந்து ஸஞ்சாரஹ்ருதயென்றபடி தன்னைக்கண்ட - ஸ்வரூபத்தையுடைய தன்னை ஸாக்ஷாத்கரித்தவனான, மார்க்கண்டேயன்- மார்க்கண்டேயனென்று பெயருடையவனை, அவனை- ப்ராணஸ்பர்ஸிஷ்டனானவனை,

மூ— நக்கபிரானுமன்றுய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே*
கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித்திருக்குருகூரதனுள்* மிக்க
வாதிப்பிரானிற்கமற்றைத்தெய்வம்விளம்புதிரே* ॥அ॥

ஆ— இவ்விடத்தில் ருத்ரன வ்யாவ்ருத்திகாரரோ த்ருமே. ஆதலா லிப்படி. ஸர்வேஶ்வரனை நாராயணனையொழிய மற்றொன்ன தெய்வத்தைக் கொண்டாடுகிறீரென்கிறார். ॥அ॥

(விளம்புதல்) க்ஷுத்ரதெய்வங்களைவிட்டு

இ— ஸமஸ்த தேவதைக் காரணத்வேந விஹிதஸ்தாந । ஸஷ்டா தாவிதாதேவ யாஷாகளநவிதாஷை: ஶ்யாநாஶிவேஷ்டாஷவி தாஸஸ்வம்ருத்வாரவ்ருஷ: ஸ்வஸ்வதேவதாநாஜாராஜேத்ரா ஶ்ஶா ப்ராஜ்ஞஸம்ஶ்ருதித: । ஸஷ்டாநாஶிவேஷ்டாஷவிதா ஸஷ்வஸ்வவார வ்ருஷ: ॥ இத்யாதிவ்ருத்தாணங்களிலே சுஷிவ்ருத்தங்கள். ஆனால் ருத்ரன ரக்ஷ்யபனாரக்ஷிதாரென்கிற வ்யவஸ்தையங்களே யென்னை? இங்கஷிவ்ருத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்விடத்தி லிதர்த்ரியால) விளம்புதிரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (கொண்டாடுகிறீரென்று) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு ✳

பாட்டிலஷிவ்ருத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷுத்ரத்ராதியா ல்) விளம்புமாறு சமயமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— நக்கபிரான - ருத்ரனை உபகாரகன, திகம்பரரூப ஸஹோஷிகுவஸ்காரகனை ருத்ரனென்றபடி. அன்று - அந்த தூஷ்ஷிமேயிலே, உய்யக்கொண்டதும - உஜ்ஜீவிப்பித்தும, ஸுக்ருத்ரஶயத்தைபபோக்கி ரக்ஷித்ததுவுமென்றபடி நாராயணனருளே - நாராயணனுடையக்ருபையாலே, கொக்கலர - வக்ஷஸ்ரேநவலை வாஷ்வைஶாகிகளான, அலர - வாஷ்ப, தடம - விஸ்தாரங் களின, தாழைவேலி - கேதகீவ்ருக்ஷங்களை வேலியாகவுடைத்தான, திருக்குருகூரதனுள - திருநகரியிலிருக்கிற, மிக்க - ஸர்வாதிகனை, ஆதிப்பிரானிற்க - காரணபூதனை உபகாரகனை நிறகச்செய்தே, மற்று- க்ஷுத்ரஸிக்ஷுமான, எதெய்வம - எந்த தெய்வத்தை, விளம்புதிர - சொல்லுகிறீர்கோள, விளம்புகை - சொல்லுகை - கொண்டாடுகிறீர்கோளென்றபடி. ॥அ॥

மூ— விளம்புமாறுசமயமுமவையாகியுமற்றுந்தன்பால்* அளந்து
காண்டற்கரியனாகியவாதிப்பிரானமரும்* வளங்கொண்டண்ப
ணைசூழ்ந்தழகாயதிருக்குருகூரதனை* உளங்கொண்ஞானத்
துவைம்மினும்மையுய்யக்கொண்டுபோகுறிலே* ||௬||

ஆ— வேதபாஹ்ய குத்ருஷ்டி ஸமஸ்த ஸமயஸ்த்த அபரிச்சேத்ய
ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளையுடைய ஸர்வேச்வர
னெழுந்தருளியிருக்கிற திருநகரியை ஆச்ரயியுங்கோளுஜ்ஜீவிக்
கவேண்டியிருந்திகோளாகிலென்கிறார். * ||௬||

இ— (வேதபாஹ்யேத்யாதியால்) அளந்துகாண்டற்கரியனாகிய
வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபேத்யாதியால்) உளங்கொண்ஞானத்து வைம்மினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயியுங்கோளென்று) உய்யக்கொண்டுபோகுறிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (உஜ்ஜீவிக்கவித்யாதியால்) ||௬||

ப— விளம்பும் - சொல்லப்படாநிற்கிற, சப்தைகஸாரமாயிருக்கிறவென்றபடி. ஆறுசமயமும் - சார்வாக பௌத்த ஜைந காணாதாக்ஷபாத பாசுபதாத்ய வேதபாஹ்ய ஸமயங்களாலும், மற்றும் அவையாகியும் - மற்றுமுள்ள தாத்ருசஸமயங்களாலும், மாயாவாத நிரீச்வர மீமாம்ஸகாதி குத்ருஷ்டி மதங்களாலுமென்றபடி. தன்பால் - தன்விஷயத்திலே, அளந்துகாண்டற்கு - பரிச்சேதித்துக்காண்கைக்கு, அரியனாகிய - அசக்யனான, ஆதிப்பிரானமரும் - காரணபூதனான உபகாரகன் பொருந்திவர்த்திக்கும் தேசமான, இது குருகூருக்கு விசேஷணம். வளங்கொள் - ஸம்ருத்திகளான, தண் - சீதளங்களான, பணை - கழனிகளாலே, பணையென்றுகழனிக்குப்பேர். சூழ்ந்து - பரிவ்ருதமாய், அழகாய - சௌந்தர்யமான, திருக்குருகூரதனை - ஸ்ரீ[illegible]ரியை, இதுக்கு வைம்மினென்கிறதோடே அந்வயம். உம்மை - உங்களை, உய்யக்கொண்டுபோக - உஜ்ஜீவிப்பித்துக்கொண்டுநடக்க, உறில் - அபேக்ஷிக்கில், உறுகை - அபேக்ஷிக்கை. உளங்கொள் - உள்ளத்தாலேகொள்ளப்பட்ட, மாநஸமானவென்றபடி. ஞானத்து - ஜ்ஞானத்திலே, வைம்மின் - வையுங்கள், திருநகரியை மநஸா த்யாநிக்க வமையுமுஜ்ஜீவிக்கைக்கென்றுகருத்து. * ||௬||

மூ— உருவதாவதெத்தேவுமெவ்வுலகங்களுமற்றுந்தன்பால்*
மருவின்மூர்த்தியோடொத்தித்தனையு நின்றவண்ணநிற்கவே*
செறுவிற்செந்நெற்கரும்பொடோங்கு திருக்குருகூரதனுள்*
குறியமாணுருவாகியநீள்குடக்கூத்தனுக்காட்செய்வதே*॥௰॥

ஆ—(உருவதாவது) ஸர்வஸ்யாரணவிக்ரஹம்போலே விதேயமான ஸர்வஜகத்தையுமுடையனாய ஸ்வஜஸ்ஸ்வஸ்வபாவனைக்கொண்டு செறுவிற செந்நெற்கரும்பொடோங்கு திருக்குருகூரதனுள நின்றருளின குறிய மாணுருவாகிய நீள்குடக்கூத்தனுக்காட்செய்வதேயுருவதாவதென்கிறார். * * ॥௰॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ— ஏதத்தேவுமித்யாதி மூர்த்தியோடித்யந்தத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்யாரணேத்யாதியால) இத்தனையுநின்றவண்ணநிற்கவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஜஸ்ஸேத்யாதியால) ॥௰॥

ப— எத்தேவும் - ஸர்வதேவதைகளும், எவ்வுலகங்களும் - ஸர்வலோகங்களும், மற்றும் - மற்றுமுள்ள - ஸர்வவஸ்துக்களும், தன்பால - தன்னிடத்திலே, தன்ஸங்கல்பத்திலே யென்றபடி, மருவில - நிரவத்யமான, மூர்த்தியோடு ஒத்து - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடு ஸத்ருசமாய், தத்விதேயமா யென்றபடி இத்தனையும் - இவ்வஸ்துக்களெல்லாம், நின்றவண்ணம்நிற்கவே, இருந்தபடியே இருக்கும்படியாக, தனக்கிவை விதேயமான நிலைகுலையாமலே என்றபடி, ஸ்வஜஸ்ஸ்வஸ்வபாவனாய்க்கொண்டென்கை. செறுவில - நன்றாக விளையத்தக்கநிலங்களிலே, செறு - விளைநிலம், செந்நெல - சிவந்த நெல்லுகள், கரும்பொடு - இக்ஷுக்களோடே, ஓங்கு - வளரும்படியான, திருக்குருகூரதனுள - திருநகரியிலிருக்கிற, குறியமாணுருவாகிய - வாமந ப்ரஹ்மசாரிரூபனான, நீள்குடக்கூத்தனுக்கு - தீர்க்கமான குடக்கூத்தை யுடையவனுக்கு, குடக்கூத்து தீர்க்கமாகையாவது அது த்ருஷ்டாக்கு ஹ்ருத்யமானவளவன்றிக்கே மேல - ஸர்வகாலத்திலும் கேழ்க்கும்வர்களுக்கெல்லாம் ஹ்ருத்யமாயிருக்கை, ஆட்செய்வதே - கைங்கர்யம்பண்ணுகையே, உருவது - உத்க்ருஷ்டமானது, ஆவது -

மூ — ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச் சேர்ந்தவன் வண்குருகூர் நகரான்*
நாட்கமழ்மகிழ்மாலை மார்பினன் மாறன் சடகோபன்*

ஆ — (ஆட்செய்து) ஸமஸ்த கைங்கர்யங்களையுஞ் செய்து ஸ்ரீ ஸுதர்சனோபகாரகராய் ஸர்வேஶ்வரனோடே ஸர்வாத்மனா நிரதிஶய ஸம்பந்தமுடையவராய் ஸகல ஜகத்துக்கும் உபகாரகரான ஆழ்வார்

✳ நிகமனம் ✳

இ — விரக்தரான ஆழ்வார் நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினனென்று தமக்கு போக்யதாபாதகமான பரிகரத்தைச் சொல்லுகிறது என்னென்னில்; கைங்கர்யம் ஸாக்ஷாத் ஸ்வஶேஷத்வ நிஷ்டமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகையாலே தாழ்வுமின்றிக்கே ஆட்செய்தென்று சொல்லப்பட்ட கைங்கர்யத்தை ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடத்துகிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) ஆழிப்பிரானைச் சேர்ந்தவனென்றது ஸமஸ்த ஸம்ஶ்லேஷமாய் ஸர்வேஶ்வரனோடே ஸர்வாத்மனா ஸம்பந்தமுடையவரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனோடித்யாதியால்) இங்கு ஸர்வஶப்தம் ஸம்பந்தவிஶேஷணமாய்; ஸர்வாத்மநா ஸர்வேஶ்வரனோடு நிரதிஶய ஸம்பந்தமும். ஸர்வாத்மநா ஸர்வேஶ்வரனோடு நிரதிஶய ஸம்பந்தமும். ஸர்வேஶ்வரனோடு ஸர்வாத்மநா ஸம்பந்தமுடையவரான ஆழ்வார் ஸகல ஜகத்துக்கும் உபகாரகரென்கிறார் நாட்கமழ்மகிழ்மாலை மார்பினனென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) போக்யம் - போக்யம், வேட்கையா

ம — ஸாதனமானது, கைங்கர்யம் பண்ணுகையே உசிதமும் ஸாதனமுமென்றபடி. * * * ॥ம॥

ஆட்செய்து - ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸகல கைங்கர்யத்தைப்பண்ணி, ஆழிப்பிரானைச்சேர்ந்தவன் - உபகாரகனை உபகாரகனைக் கிட்டினவரான. இங்குக்கிட்டுகை ஸம்ஶ்லேஷமாகை; அவனைப்போலே ஜகதுபகாரகராகையென்றபடி. நாட்கமழ் - அஹ்நவயவமான, நாளென்று நித்யநவமாகவும், கமழென்று பரிமளமுடைய மகிழ்மாலைமார்பினன் - வகுளமாலையை வக்ஷஸ்ஸிலே யுடையவரான, வண்குருகூர்நகரான் - விலக்ஷணமான ஸ்ரீநகரீ நிர்வாஹகரான; மாறன்சடகோபன் - மாறனென்கிற குடிப்பே

மூ- வேட்கையாற்சொன்னபாடலாயிரத்துளிப்பத்தும்வல்லார்*
மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர்மற்றது கையதுவே* ॥ ௧௧ ॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — ஸர்வேச்வரவிஷய நிரதிசயஸக்தியாலே சொன்ன ஆயிரத்துளிப்பத்தும் வல்லார்கள் வல்லராமதுவே ஸர்வைச்வர்யம், மற்று திருநாடுவேணுமிருக்கில் அதுவும் அவர்களுடையதென்கிறார்.
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ — லென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால) மற்றதென்று வைகுந்தமாநகரை ஸௌகாரமாகச்சொல்லுகையாலே இத்திருவாய்மொழியறிகையே முக்திஸமமென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (இதுவித்யாதியால) ॥ ௧௧ ॥

ப — ருடையவரான ஆழ்வார், வேட்கையால்சொன்ன - ஸர்வேச்வரவிஷயநிர்வேசத்தாலே அருளிச்செய்ததான, வேட்கை - ஆஸக்திவிசேஷம், பாடலாயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரகீதியிலே, இப்பத்தும் வல்லார் - இப்பத்துப்பாட்டுகளையும் அப்யஸித்தவர்களுக்கு, மற்றது - ஸர்வேச்வர்யஸர்வஸ்வத்திற்காட்டிலும் வேறுபட்டதான, மீட்சியின்றி - புநராவ்ருத்திரஹிதமான, வைகுந்தமாநகர் - வைகுண்டமஹாநகரமானது, கையதுவே - கரஸ்தமானதே, மற்றதென்கிற விசேஷணத்தாலே ஸர்வைச்வர்யம் ஸ்வயம்ஸமமென்றுதோற்றுகிறது. * ॥ ௧௧ ॥
ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநசேவதிஸ்ரீசடாரயே
ராமாநுஜகுலஸ்ரீமதே நம:.

ஸ்ரீ:.
த்ருதீயோபநிஷத்ஸந்தாநபாஷ்யே.
(ஒன்றுந்தேவும்.)
ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா ஸர்வஸ்வாமீ ஸ்ருஷ்ட
ஸ்ருஜ்யநாநாம் ரக்ஷாக்ஷமத்வாத் ஸாஸ்த்ரவிஹிதாநாம்
ஸமஸ்தாஸ்த்ரவாதாம் ப்ரபந்நாநாம்
விதாநேதேஸ்யேதயஜ்வா ந்ருக்ஷ்மேயாவ
நாகே ஸ்வயம்ஸிஜ்ஞாநஸமஸ்தப்ரோக்தம் ॥
(ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா) ஒன்றுந்தேவுமித்யாதி - ஸமஸ்த

ஸ்ருஷ்டியத்திலும் தானொருவனுமே யிருக்கையாலும், (ஸகலஸா ரமணஸ்ரஷ்ட்ருத்வாத்) நாடீர்வணங்குந்தெய்வமும் முழுமையும் ம்படைத்தான் - ஸ்ரஷ்டாக்களான தேவதைகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தவ னாகையாலும், (ஜநாநாம் ரக்ஷாத்ராவகத்வாத்) பரந்ததெய்வ மித்யாதி - ஸ்ருஷ்டியாய்த்துவந்தவாறே எல்லாரையுந்திருவயிற்றி லேவைத்துரக்ஷித்து பின்பு வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து வனவஷ் டியான வ்யாபாரங்களைப்பண்ணுகையாலும், (ஸர்வவிவரணாத்) பேசநின்றசிவனுக்கும் பிரமன்றனக்கும் பிறர்க்கும்நாயகன் அவனே - உபாஸ்யதேவஸம்ஹாரண ஸ்வாமித்வாதிகளைப்ப ண்ணி ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை யரிக்கையாலும் (ஸர்வதேவாதிஸா வாத்) மற்றுந்தெய்வமுமாகிநின்றான் - ஸர்வதேவதைகளுக்கும் அந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலும், (தத்ஸ்வரூபாநுப்ரவேச விதாநாத்) எவ்வுருவினும் நின்று பெறும் ஒன்றுமில்லையென்று - ஸாஷ் பாதிகே குலையாத்துபடி ஸர்வாந்தர்ஸ்வமாக ஸமர்த்தநம் பண்ணுகையாலும், (தேவதாஸ்தமபஜாத்) ஆடுமுடகொடியா னிமூதத்திக்கு - விரோதிநிரஸநசீலனான வகஷீஸ்வரனை த்வஜ மாகவுடையனாகையாலும், (ரக்ஷகதேவதாதே:) ஆதிஸ்வைத் தாலே ஸ்வரீடிஸ்வரூபவிஷதிக்கிஸங்களை ஸம்ஹ்ருதிகங்களை புக்கடிமையினாலிஷ்டாதி - அனந்துகண்டறகரியனாகிய நீளருட க்கூடத்துக்கு - ராஜேந்த்யாஸ்ரயித்த ஸங்கர்ஷணனை ராஜ்யந் தனைக்கீழேகாட்டிக்கொடுக்க அவனை ரக்ஷிக்கையாலும், ஸவ ரீஷிணறையாலும், ஸவக்ஸித்த நளி ஸ்ருஷ்டிவிஷதிகங்களை பண்ணுகையாலும் ஸுப்ரக்ஷணஸமாக ஸ்ரீகாராகா வாரியிலே எழுந்தருளியிருக்கிறபொலிந்துநின்றபிரானே ஸர்வ தேவதா ஸார்வபௌமனென்று ஒன்றுந்தேவுமென்கிற உபக்கத் திலே ஆழ்வார் உபபாதித்தருளினாரென்கிறார் ||௫௭||

ஸ்ருஷ்டித்வஸ்யஸ்த்ரோஷ்டிஸஹஜபேஷாஸவநி
ஹ்ருதநாதஸஸ்ஸம் கோராவாதிவதாஸ்யம்ஸுஜந
க்ருதக்ருதாயீக்ருதிம்பஹஸிமபோ: | ஸம்பாக்ஷம்
ஸஹாணபேவஜநவரிஷ்யதா வெக்ஷாதிஷ்டா
ஸ்வரூபம் ச்ரேஷ்டம்திருஷ்டிஷேஹாஹ்ருதீத்யதாயா
ஷ்வதேவதாஸார்வபௌம: || ||௫௮||

அவ — தா — இப்படி சதுர்த்த ஶதகத்தில பத்து தஶகங்களாலும் உதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

நித்யமான ஐஶ்வர்யத்தையுடையனுமாய், ஸஹஜங்களாய் ஸ்வாபாவிகங்களான ஸௌஹார்த்தாதிகளை யுடையனுமாய், ஆஶ்ரிதரை விட்டுப்பிரியாதே ஸந்நிஹிதனுமாய், விரஹ ஸமயத்திலே க்லேஶாவஹங்களான ஸ்வகீய ஸௌந்தர்யாதிகளை யுடையனுமாய், ஆஶ்ரிதரை க்ருதார்த்தராக்கவல்லனுமாய், தன்னிடத்தில் ஸ்நேஹத்தை யுடைத்தான போகஶக்தியையுடையனுமாய், ஸர்வ நமஸ்கார விஶிஷ்டனுமாய், ஆஶ்ரிதராலே வஶீகரிக்கப்பட்ட ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யுடையனுமாய், இஷ்டமான ஸாம்யாபத்தியை யுடையனுமாய், ஸர்வதேவதா ஸார்வபௌமனான எம்பெருமானை ஸர்வஜ்ஞ ஸௌஹார்த்தாதிகளையும் அதிஶயித்த ஸௌஹார்த்தத்தை யுடையனாக சதுர்த்த ஶதகத்திலே ஆழ்வார் அநுபவித்தருளினாரென்கிறார். ॥ ௫௮ ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடேசார்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர தேசிகாய நம:

த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரம்.

ஸ்ருஷ்டேர்ஹேதும் ஸஹஜவிபவ ஸௌஹார்த்தம் நிர-
விஶ்லேஷம் க்லேஶாவஹ ஸகல ஸௌந்தர்யம் நிஜஜனம்।
க்ருதார்த்தீகாரதக்ஷம் ப்ரணயிஷு ஸுலபம் ஸர்வஸாம்ய
ப்ரஸ்வே ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸர்வதைவதேஷு ஸர்வ
ஸ்ருஷ்டம் ॥ ௫ ॥

வ்யா - இஶ்லோகத்தால, உபக்ஷேப ஸங்க்ரஹணமான நாலாம பத்தில பத்து திருவாய்மொழிகளாலும் உதிதங்களான பத்து குணங்களையும் அடைவே ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டேர்ஹேதும்) முதல திருவாய்மொழியில, ஐஶ்வர்யாதி புருஷார்த்தங்களை ஸ்ருஷ்டியும், ஆனபின்பு பரமபுருஷார்த்தனான எம்பெருமானே ஆஶ்ரயிக்கப்பார்ந்தகோள் என்றிங்ஙனே உபதேஶிக்கையாலே ஸ்ருஷ்டேர்ஹேதும் என்று அருளிச்செய்தார். இரண்டாந் திருவாய்மொழியில, நிரதிஶய ஸௌந்தர்யமாய நிரதிஶய ஸௌரப்யமாய நிரதிஶய ஔஜ்வல்யமாய் நித்ய ஸித்தமான திருத்துழாய் திருவாழி திருச்சங்கு முதலிய திவ்யாயு

ஷணவாளுடையாரே ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஸாஹ்யமென்று அருளிச்
செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் ஆஶ்ரித
ரோடு ஒருநீராகக்கலந்தருளி அவர்களுடைய ஸஜாதீயங்களையே
தனக்கு ஸ்வரூபாதிகளாக ஸ்வீகரிக்கைக்கீடான ஸௌஶீல்யவி
ஶேஷத்தையுடையவனென்றுகொண்டு தாத்ருஶப்ரணயிகளாதி
குணத்தை அருளிச்செய்கையாலே ஸுஶீலனென்று அருளிச்
செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமானுடைய வி
ஶ்லேஷதஶையில் தீவ்ரதுக்கங்களும் தத்ஸம்ஶ்லேஷஸுகங்களும்
ஆஶ்ரிதரை ஸ்பர்ஶியாக்குமென்றுகொண்டு க்லேஶாஸஹிஷ்ணு
த்வென்று அருளிச்செய்தார். விஶ்லேஷஸமயாஶ்ரித க்லேஶா
ஸஹிஷ்ணு: ஸம்பவிப்பர் தாத்ருஶ ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ராப்யமென்றி
பஹ்வர்த்தம். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் ஆஶ்ரி
தர்க்கு தன்னைக்காட்டிக்கொடுத்துத் தன்னுடைய ஸாத்ம்ய போ
ஜநாதிகளில் அவர்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்குமவனென்று
கொண்டு ஸ்வஜநக்ருதாபராதக்ஷமீயென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்
திருவாய்மொழியில், "வாராயினமுலையாளிவள் வானோர்தலைமகனாம்
சீராயின தெய்வநன்னோய் இது" "சினமொழிநோயோகழிபெருந்
தெய்வம்" இத்யாதிகளிற்படியே தன்னுடைய விஶ்லேஷத்தில்
ப்ரணயிகளுக்குண்டான மோஹாதிவ்யாதிகளையெல்லாம் எம்பெ
ருமான்தானே நிதாநஜ்ஞனெப்பொழுதுங்கொண்டு தெய்வத்தண்ண
ந்துழாய்த்தாராயினும்" இத்யாதிகளிற்சொன்ன விஷயங்களா
லே நிவர்த்திப்பானொருவன் என்றுகொண்டு ஹந்தவைத்ய
னென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான்
ப்ரணயாவஸ்தாதிவைலக்ஷண்யவானென்றருளிச்செய்தார்,
எட்டாந்திருவாய்மொழியில், "நமக்கென்றுங்காரணமே" "நம்மை
ஜீவிக்கநாதன்" "நமக்கு அரண்ணோன்" இத்யாதிகளிற்படியே
ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸர்வாபேக்ஷிதார்த்தங்களால் ஒரு ப்ர
யோஜநமில்லையென்றுகொண்டு ஸர்வஸம்வேத்யனென
றருளிச்செய்தார் ஸ்வாஶ்ரிதக்ஷேமார்த்த ஸ்வஸ்வரூபத உ
பேக்ஷ்யமேவ்ய ஸ்வஹ்ருதீர்த்தம். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில்
எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்க்கு நிரதிஶயபாதிஶயானந்தவ
ஜ்ஞப்ரியனென்றுகொண்டு ஸாக்ஷாத்பரப்ரஹ்மவென்றருளிச்

செய்தார் பத்தாந்திருவாய்மொழியில் ஸர்வாத்ம ஸஹோதராயிகாதி களாலே எம்பெருமான் ஸர்வஸ்ரேஷ்ட தாஸாரஸ்யத்தைச் சொன்னதாய் அ ருளிச்செய்தார் உக்தம். ஸர்வாத்ம ஸம்பந்த ஸௌலப்ய ஸாரஸ்ய கந்த்வாத். இப்படி ஸ்ரீஶௌர்யாதிகளாலே ஸர்வஸ்ரேஷ்ட த்வத்தையும் எம்பெருமானை ஸர்வேஶ்வரத்வத்தாலே காட்டுகையாலே ஆழ்வார் எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யஸாம்யமான நிரதி ஶயஸௌலப்யத்தை ஸ்வீகரித்தருளினாரய்த்தென்கிறார் ।௰।

உபாயத்வம் ஸ்வஸ்யாப்யுபேயத்வம் ஸ்வமேதம் நிதிமோர்த
ந்யாபாயஸ்த்ரைஶபக்ஷம் ஸம்ப்ருக்தம் பவேத் நிஸ்
ஸஹாயஸ்ஸந்நிர்யதிந்த்ர ஸத்ஸகலைஸ்ஸ்மரித்
ஸர்வஸ்ஸ ப்ரதிதாப்ராபநம் ॥ ।௧௧॥

இஶ்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே மேல்பத்துக்களுக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (உபாயத்வம்) இப்படி இரண்டாம் பத்தில் ஸ்வதிவ்யாதிகமான உபாயத்வம் ஸர்வஸாத்யமானதுகொ ண்டு நாலாம்பத்தால் அதை ஸ்வீகரித்தருளி மேல் ஐந்தாம்பத் து முதல் ஆறுபத்துக்களாலே முற்பத்தில் உபாயாதிகமான ஸௌலப்யாதிஸ்வாபாவத்தை ஸ்வீகரித்தருளுகிறார் அதில் முந்தற ஆறாம்பத்தில் ப்ராப்யஸ்வதாத்தத்வத்தை அருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு ஏழாந்திருவாய்மொழியான நோற்றநோ ன்பிலே ஸ்வயோஜநாதர ஸௌசீல்யஸமேதமாக வானமா மலைத் திருவடிகளில் ஸாங்கமான ஶரணாகதியைச்செய்தருளுகிறா ரென்கிறார். நிரவதிகாயாதிஸஹித தர்ஶகாயாக்ஷயாயா லக்ஷணீஸ வேதஸ்ஸ உக்தம், ஸகலஜகத்ஸாக்ஷீ ப்ரயஸணீபஸா யத்பாயாஸ்ய ஜகத்காரண த்ரிதிஹாஸஃ 'அநந்யகவௌலாஸீநஸ்வேச்சேஜஸபாரம் மேஶ:" என்றருளிச்செய்தாரிறே ।௧௧॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமத்ஶ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:
ஆழ்வாரெம்பெருமானார்தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

நாலாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து

முதல் திருவாய்மொழி.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(கையார்சக்கரம்) இப்படி யெம்பெருமானை யாஶ்ரயியுங்கோள்

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாந பஶ்சிமஸ்ரீஶைலேஶாந
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

உபஜீவ்யோபஜீவ்யத்வாநாவிஷ்க்ருத்ய யஸ்ய பாடயாமி
ஸஹிதத்வஸதாந்விதம் । தத்ராபி ஸர்வத்ர
ஸந்ஸந ஸ்ரீரங்கநாயகராஜகவ்யாவிஷ்க்ருதம் ॥ *

ஐந்தாம்பத்து.

இ— தீர்ப்பாரையாமினியில் அநந்வ்ருத்தமான ஸம்ஸாரஸா கரத்திலே தமக்குத் துணையாவாருளரோவென்று பராமர்சித்துத் தவிடத்திலுந்த நாட்டாரெல்லாரும் ஸம்ஸாரஜ்ஞாநஶூந்யராய் ஸுகோதர்ஹராய் க்லேசப்படுகிறபடிகளைக் கண்டு அத்தாலே க்ருதஜ்ஞராய் நண்ணாதாமுளவியப்பவிலே வ்யஸநப்படும் தமக்கிவர்களோடு ஸஹவாஸம் அஸஹ்யமானபின்பு இவர்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக்கியாகிலு மவர்களோடே ஸஹவஸிப்போமென்று பார்த்தத்துக்கமாக ஒன்றுந்தேவி லெம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யத்தை யவர்களுக்குபதேசித்த வாழ்வாரிவ்வுபதேசத்தாலே யிவர்கள் திருந்தினார்களாகில் விஸ்வாஸமெழக்கிவர்களைத் துணையாக்கிக்கொண்டிவர்களோடே ஸஹவ ஊண ஸஹவாஸாதிகளைப்பண்ணி விஶ்ரமிப்புதல் இவர்கள் திருந்தவில்லையாகில் இன்னம் சிலவர்த்தங்களை யிவர்களுக்குபதேசிப்புதல் செய்யவேணுமாயிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே ஸ்வார்த்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஸம்தோஷிக்கை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன? ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றதுக்

ஆ— ளென்று ஸாரைக்குறித்தருளிச்செய்தருளித் தனபக்க லுள்ள ப்ராதிகூல்யங்களொன்றும் பாராதே நிர்ஹேதுகமாக வெம்பெருமான் ஸ்வஸ்வரூபஸ்வஜ்ஞாநத்தையும் ஸௌசீல்ய

இ—ஒன்றுந்தேவி லுக்தீஸ்ரீஸூக்தா என்றபடி. இதுக்கருளிச்செய்த ருளினவென்கிறதோடந்வயம். இப்படி ஸாப்ருதிவாதநாஸ மாம்படி தமக்கெம்பெருமான ஸ்விஷயஜ்ஞாநாதிகளைப்பிறப்பித்த வுபகாரங்களை யிப்போது தாம்பண்ணின விபவரோபதேஶ ப்ரஸங்கத்தாலே ஸூசித்தவைகளைச்சொல்லி யநுஸந்திக்கையிங் கே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இப்படி விரஹாநுவ்ருத்தியன்றிக் கே ஒன்றுந்தேவுக்குமுன யெம்பெருமானைக்கண்டு ஸந்தோஷி த்து அந்த ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே ஸாரைநோக்கி யொன் றுந்தேவிலெம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபத்தை யுபதேஶி த்தாரென்னுமபேக்ஷத்தி விந்த ஸாபேக்ஷோபகாரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டநுஸந்திக்க ப்ராப்தமாயிருக்கத்தாம ஸம்ஸா ரியாய்ப்போந்ததெஶையிலே தமக்கு ஜ்ஞாநாதிகளையுண்டாக்கின வந்த ப்ரயோஜநவகாரங்களையுங்கூட விங்கே சொல்லுகையுங்கூ டவ ஸங்கதமன்றோவென்ன? அதுதாம ஸாரக்குபதேஶிக்கவல் லராம்படி தம்மைக்கடாக்ஷித்தவந்த ப்ரயோஜநாகாரங்களையெல் லாமிப்போது தாமபண்ணின விபவரோபதேஶப்ரஸங்கத்தா லே ஸூசித்தவற்றையுங்கூடச்சொல்லி யநுஸந்திக்கை ஸங்கத மென்று ஸரிஹாரஞ்சொல்லிற்றாகிறது அருளிச்செய்தருளியெ ன்கிறதற்கு அருளிச்செய்கிறாரென்கிறதோடேயந்வயம். இப்பத்து க்குபக்ரமோன் இத்திருவாய்மொழியிலே யிப்படி ரக்ஷகத்வப்ர காரவிஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறாரென்கையாலே யிப்பத்துமு ழுவதும் ப்ரயஸ்தோத்ஸாஹாத்ருஷ்வ ஸாமாய்க்கொண்டு ஸாரத்வ ஷ்வீகாரணவாமென்று ஸூசிதமாயிற்று. இதுக்கு ப்ரயஸாவ து - ஹமவநுஸந்தாநம்ஸ்வாஸம் தமேதாக்களாவன, தஸ்யஸ்வ ரூபஜ்ஞாநசக்ஸௌசீல்ய ப்ராப்யஜ்ஞாநாதிகள். இத்தால் ஷிதீயஸாதசப்ரதிபாதிதமான ப்ராப்யத்வத்தை பாஹிஷ்ம க்ருமேண நாலாமபத்தாலே மூறபடஷ்வீகரித்து ப்ரயோஜக ப்ரதிபாதிதமான உபாயத்வத்தை ஐந்தாம்பத்துமுதலாக ஆறு

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூ — கையார்சக்கரத்தென் கருமாணிக்கமே யென்றென்று* பொய்யே கைமை சொல்லிப் புறமே புறமேயாடி*

ஆ — ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஜ்ஞாநத்தையும் தமக்குக் கொடுத்தருளித்தம்மை ஸாம்ஸாரிக ஸகல தோஷக்ஷோர்ஹ்யாக்கித் தம்பக்கல் நிர்ஹேதுக கருணையைக் கொண்டு தம்மோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியை ஸ்ரீ க்ருதஜ்ஞதையாலே யருளிச்செய்கிறார். ஸம்ஸாரபந்தம் ஸாம்ஸாரிகனாய் ப்ராக்ருத விஷய ப்ரவணனாயிருந்தவைகளை ஸவிஸேஷத்திலாத்யாநை கூரலானைப்போலே கையார் சக்கரத்தென் கருமாணிக்கமே யென்றென்று நான் சொல்ல வென்னுடைய வித்த ஸந்தோஷமான ப்ரீதிக்ருத்தத்தை யொன்றும்

இ — பதத்துக்களாலும் ஸ்வீகரிக்க உபக்ரமிக்கிறானென்று கீழ்பத்தோடே மேல்பத்துகளுக்கு ஸங்கதியும் ஸூக்ஷ்மி தெதயாய்த்து; இவ்வர்த்தத்தை "உபாயஸம்பத்தக ப்ரயோஜநத்தக ஸாரஸ்வத மோக்ஷநிர்வாயஸ்ஸக்ஸ்ருப்ஷ்யமாம் வனுபூதமே:" என்று வியாக்யானருளிச்செய்தார். * * * *

⁂ முதற்பாட்டு ⁂

பொய்யேயென்கிறவநத்தாலே ஸூக்ஷ்மி தமர்மவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரதெந் த்ருஷ்டியால்) புறமேபுறமேயாடி யெனகிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதெ த்ருஷ்டியால்) ப்ரயோஜநந்தி லஸீல ப்ராப்ய பதத்தை மருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஸேஷ த்ருஷ்டியால) மெய்யேபெற்றொழிந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வித்த்ருஷ்டிகல்

ப — புறமேபுறமேயாடி - பாஹ்யவிஷயங்களிலே ஸஞ்சரித்து, ஸத்ருஷம் விஷயப்ரவணனாயிருந்து வைத்தென்றபடி. கையார்சக்கரத்து - திருக்கையிலே வர்ணமான வக்ரத்தையுடையவனே, திருக்கைக்கு ஸாரூப்யமான திருவாழியையுடையவனென்னென்றபடி. என்கருமாணிக்கமே - ஸ்நிக்த நீலரத்நமே; என்றென்று - என்றிப்படிபலகாலும், பொய்யேகைமை - ஸத்ருஷம் பொய்களே, பொய்யென்றும் கைமையென்றும் பர்யாயமாகையாலிது நிரர்த்தியாய ஸத்ருஷம் பொய்களென்றதாகிறது. சொல்லி - ப்ராக்ருத

மூ— மெய்யே பெற்றொழிந்தேன் விதி வாய்க்கின்று காப்பாரார்*
ஐயோ கண்ணபிரானை யறையோ இனிப் போனாலே* ॥க॥

ஆ— பாராதே யென்னை மெய்யாக ஸ்வீகரித்த ஸௌஹார்த்தத்துடனே கலந்தருளினான். எம்பெருமானுடைய நிரவதிக காருண்யவாத்ஸல்யம் கரையுடைந்து பெருகப்புக்கால் எம்பெருமான் தன்னாலும் தடுக்க முடியாததாகாதோ? அவன் ஸர்வசக்தியல்லனோ? அவனால் முடியாததுண்டோ? வென்னில்; வல்லனாகில் போவதிறே

இ— கலந்தருளினானித்யாதி) விதிவாய்க்கின்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால) காப்பாரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான் தன்னாலுமித்யாதியால) இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு உபக்ரமஸங்க்ரஹணம் ஸங்க்ஷேபமென்று ஸூசிதமாயிற்று. எம்பெருமானாலும் தடுக்கப்போகாதென்னுமிடத்தைக் காப்பாராரென்று சொல்லியிருக்க ஐயோ கண்ணபிரானித்யாதியாலேயர்த்தை விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டுவானேனென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (அவன் ஸர்வசக்தித்யாதியால) தாத்பர்யவர்ணனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வல்லனாகிலித்யாதியால) போவதிறேயென்றது - நடப்பதன்றோவென்றபடி. காமமடக்க

ப— விஷயங்களை ஸத்யம் வியங்களாயெம்பெருமான்றிறத்தில பொய்யேகைம்மை சொல்லியிருக்க வென்கருமாணிக்கமேயென்றவனை வியமாகச் சொல்லுகிற விவக்ஷையைப் பொய்யென்னலாமோ! மெய்யே - ஸத்யத்தையே, ஸத்யமாகவெம்பெருமானெனக்கு வியனாயிருக்கையையென்றபடி. பெற்றொழிந்தேன் - அடைந்துவிட்டேன், விதி - விதியானது, ஸர்வசக்தியாகிற ஸௌஹார்த்தமானதென்றபடி. வாய்க்கின்று - மேல்கொண்டிடத்தில், காப்பாரார்? நிவாரணம் பண்ணுவாரார், காக்கை - நிவாரணம்பண்ணுகை. ஸர்வேச்வரன் ஸர்வசக்தனாகையாலே நிவாரணம்பண்ணமாட்டானோவென்னில் சொல்லுகிறார், ஐயோவென்று. இது ஸர்வசக்தி தனாலேயாகில் அதுசெய்து பார்க்கலாகாதோவென்றபடி. கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனுபகாரகனானவன், இனி - க்ருபைவெளிவந்தபின்பு, போனாலே - என்னைவிட்டுப்போனாகில், அறையோ - அதுகூ

மூ—போனாய்மாமருதினடுவேயென்பொல்லாமணியே* தேனே
யின்னமுதேயென்றென்றே சிலகூற்றுச்சொல்லத்* தானே
லெம்பெருமானவனென்னாகியொழிந்தான்* ||க||

ஆ—என்கிறார்.

(போனாய) தன்படித்திலே வ்யாமோஹயுக்தனாயிருந்துவை
த்து திருக்கமலவிரத்திலுண்டாம் சொல்லும்பாசுரங்களை நான்சொ
ல்ல ஸர்வேச்வரன் தானத்ருஷ்டிவிஷயமானன வென்னுள்
ளே ஸவிகாரமாகவந்து புகுந்தருளினனென்கிறார். ||உ||

இ—ஸாமென்றுவைபவ்வவிகாரம். ||க||

* த்ராவிடபாஷ்யம் *

சிலகூற்றென்கிற விதத்திலே ஸ்ருதிசமான ஸ்தோத்ரத்தைய
ருளிச்செய்கிறார் (தனதிறத்திலிருந்தியால்) த்வாரஸ்தத்திற்கு
த்தாத்வமருளிச்செய்கிறார் (திரஸ்காரிச்யத்தியால்) என்னா
கியொழிந்தானென்கிறதற்குத் தாத்வமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ரு
ஞத்தியால்) அதில ஸவிகாரமாக வென்கிறதிக்காலே
தாத்பர்யாதஸ்த்ரம ஸங்க்ரஹீதம். * * ||உ||

ஸ— ணேனென்றபடி. கண்ணபிரான அறையோவென்றும
வேசக்தி தோற்றாமுனனே ஜயித்தார் வொஷிகும்பமும்,
இங்கு அறையோவறையோவென்று சிராகஷ்யிலைசெ.
எம்பெருமானுடைய க்ருவெபைய அணைடகொண்ட வனுடைய
வார்த்தைத்தையறைகூவுகிறார். * * ||க||

மாமருதினடுவே - உஹாஜன்ய நவ்யக்ஷங்களினுடைய மத்யத்
திலே, போனாய - போனவனே, என்பொல்லாமணியே - உடீயமா
ன துளையாதமணியே, பொல்லல - துளைத்தல், அநாவலக்ஷமா
யிருந்தமணிபோலே உபஜீவனவனென்றபடி. தேனே- மயா
வசஹோஹ்யமான ஸ்வாதுத்தையுடையவனே' இன்னமுதே-
ஸ்வாத்வான அம்ருதமே, ரஸாநேகருவ்யோபஜீவகனனவனே
யென்றபடி. என்றென்றே -இப்படிப்பலகாலம், சிலகூற்று - கஷ்டி
வயந்ப்யநகளை, ஸ்ஹூரூபொக்திகளையென்றபடி சொல்ல நான்சொ
ன்னவாறே, எம்பெருமானவன- ஸர்வேச்வரனானவன், தானேல்-
தானுனால, என்னாகியொழிந்தான-நானாகிவிட்டான, என்னுள்ளே

மூ—வானேமாநிலமே மற்றுமுற்றுமென்னுள்ளனவே* ||உ||
உள்ளனமற்றுளவாப்புறமேசிலமாயஞ்சொல்லி* வள்ளல்மணி
வண்ணனேயென்றென்றேயுன்னையுமவஞ்சிக்கும்* கள்ளமனர

ஆ—(உள்ளன) ஸஹகாரணம் ப்ராக்ருதவிஷய ப்ரவணமாயிருக்
கச்செய்தே ஸர்வஜ்ஞனை நீயுங்கூட மெய்யென்றிருக்கும்படி
வள்ளல்மணிவண்ணனே யென்றென்று புறமேசில மாயஞ்சொ
ல்லி வஞ்சிக்க நானிப்போது உன்னுடைய ப்ரஸாதத்தாலே யநந்த

✳ மூன்றும்பாட்டு ✳

இ— உள்ளனமற்றுளவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ஸஹகாரணமித்யாதியால) உன்னையுமென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால) கண்டுகொண்
டுய்ந்தொழிந்தேனென்கிறவிடத்தில் லக்ஷிதமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்
கிறார (உன்னுடையவித்யாதியால) உய்ந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்

ஶ— ஸர்வஸ்வதன்னெல்லாமபடி யென்றேதேகலந்துவிட்டா
னென்றபடி. நான்செய்ததுக்கைதவம அவனாலே வாராசா க்ஷேமே
செய்துவிட்டானென்று வாக்யார்த்தம். "ஸவிஹாமேநக்ஷ
ஹாக" என்கிற ஸூக்தியைக் ஸாக்ஷாத்காரத்தைத்தந்து விட்டா
னென்றபடி. வானே - ஆகாசமும், மாநிலமே - பூஹாஹவதியும்,
மற்றும் - ஸுந்தரமும் முற்றும - க்ருஸ்னமும், நித்யவிஹூதி
யு மென்றபடி. என்னுள்ளனவே - இஹலோகவே "த்தவு
ஸர்வஹேமஸர்வம் ஹயிஸயம் ஸநாதநே | ஸர்வமதாதநஜஸ்வ
ஸ்ஹாஹஹவஷ்விதம் உத்யாதிவத || உ ||
உள்ள ன - உள்ளிலே யிருக்குமவை, மற்றுளவாய் - ஸுத்ரி
ரிக்தங்களான ப்ராக்ருதவிஷயங்களாயிருக்க, உள்ளான ப்ராக்ருத
விஷய ப்ரவணமா யிருக்கச்செய்தே யென்றபடி. புறமே - வெளி
யிலே, கண்டதாவி யென்றபடி. இதுக்குச்சொல்லியென்கிறதோ
டே ஸம்பந்தம். வள்ளல் - ஔதாரனே, மணிவண்ணனே - நீனி
வர்ணனே, என்றென்றே சிலமாயஞ்சொல்லி - விஜக்ஷணவிரு
த்தயானகனே யென்றிப்படி பலகாலுஞ்சில ஸாஹஸோக்திகளைச
சொல்லி, உன்னையும் - ஸர்வஜ்ஞனை யுன்னையும், வஞ்சிக்கும் -
வஞ்சிப்பாநின்ற, கள்ளமனம் - க்ருத்ரிம ஸ்வாவமான உள்ளான்தை,

மூ— தவிர்ந்தே யுன்னைக்கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேன்*
வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாயினியுன்னைவிட்டென்கொள்வனே?
என்கொள்வனுன்னைவிட்டென்னும்வாசகங்கள்சொல்லியும்*

ஆ— கள்ளந்தவிர்ந்து ஸம்ருத்திநிரவதிகஸக்தியுக்தனாயுன்னைக்கண்டுகொண்டொழிந்தேன், வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாயினிநானுத்தமமாகவுன்னையல்லதுமற்றொருப்ராப்யம்வேண்டேனென்கிறார். ||௪||

(என்கொள்வன்) ஸ்வஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலே ஸ்யமிதஸ்வஸூக்ஷ்மராஜஸவக்காரணங்கையாலே அவைதன்னைநிவ்ருத்தி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வசிஷ்டஸ்வதந்த்ர்யாதியால) ||௫||

* நாலாம்பாட்டு *

வ்யதிரேகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயுமென்று) இதற்கு க்ஷேத்ரஜ்ஞகிறிலேன் எனகிறதோடே சங்கம். த்விதீயத்ருதீயவாக்யங்களாலே ஸங்க்ஷிப்தமாய ஸம்வக்ஷிதமுமான வைதக்த்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபவைசித்ர்யாதியால) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைதன்னையித்யாதியால) த்ருதீயவாக்ய.

ப— தவிர்ந்தே - நிவ்ருத்தமாயே, உய்ந்து - உஜ்ஜீவித்து, நிரவதிகஸக்தியுக்தனென்றபடி, உன்னைக்கண்டுகொண்டொழிந்தேன் - உன்னைக்கண்டுகொண்டுவிட்டேன், வெள்ளத்தணை - க்ஷீரார்ணவஸயநத்திலே வெள்ளம் - ஸமுத்ரம், அணை - ஸயநம், கிடந்தாய் - ஸயிதனே, உன்னைவிட்டு, என்கொள்வனே - எதை ப்ராப்யமாகப்பற்றுவேன். உன்னைவிட்டொன்றுமெனக்கு ப்ராப்தியில்லையென்றபடி. * * * * ||௫||

வன்கள்வனேன் - ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞனான, அநாதியான ஸ்வதந்த்ரவ்யாபாரத்தால ஸர்வாபஹாரிணா நானென்றபடி. வாக்யஸம்ஶ்லேஷம் வஹியாத ஸ்வபாவத்தாலே தம்மை ஹ்ருஷ்ட்கிறபடி. உன்னைவிட்டு - நிரதிசயபோக்யனான உன்னைவிட்டு, என்கொள்வனென்னும் வாசகங்கள் சொல்லியும் - எந்த ப்ரயோஜநத்தை ஸ்வீகரிப்பதெனகிறபாசுரங்களைச் சொல்லியும், ஸ்வதேகவ்ருத்தவைலக்ஷண்யமுண்டாயிருந்துமென்றபடி. இதற்கு நீக்கிலேன

மூ—வன்கள்வனேன் மனத்தை வலித்துக் கண்ணநீர் கரந்து* நின்
கண் நெருங்க வைத்து என தாவியை நீக்ககில்லேன்* என்கண்
மலினம் அறுத்து என்னைக் கூவியருளாய் கண்ணனே* ||௪||
கண்ணபிரானை விண்ணோர் கருமாணிக்கத்தை அமுதை* நண்

அ—ஸம்ஶ்லேஷ ஸுகவணையாக்கிலை நக்நான் க்ஷேத்ரஜ்ஞ கிறிமேயன, ஆனபி
ன்பு நீயும் உன்னுடைய நிரவதிகக்ருபையாலே என்னையிப்போது
ஸம்ஸாரவிஷயவிஶ்வாஸ காரணமுப ஸம்ஶ்லேஷயாரகமுப
ஸம்ஶ்லேஷாவஸ்தையாம்படி பண்ணியருளாய் நீ இந்த
ஐச்வர்யக்கதையுமபோக்கி யுன திருவடிகளிலே யென்னை
வாங்கியருளாயென்கிறார். ||௪||
(கண்ணபிரானை) ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனைப் அபூர்வனுமா

இ—தனக்கு காப்புமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷ ப்ராப்யால) இத
ற்குவர ஸ்தாபமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பென்று) கார்ய
மாகத்துக்கு காப்பமருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஐச்வர்யத்
தைப்ரீத்யால) கண்டுகொண்டுய்ந்தேன் என்ற ஸாபி
த்தவாறே வாஸ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே ஸம்பேக்ஷபிறந்து இப்படி
ஆர்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிக்ருத்யமஞ்ச. ||௪||

ப—என்கிறதோடே ஸம்பந்தம் மனத்தை வலித்து ஸ்தூலமானவஸ்
தாந்தரத்திலே நீராயுருகுகிற மனஸ்ஸை வலிக்கப்பண்ணி காயக்
லேசமாக்கி என்றபடி. கண்ணநீர் - ஆநந்தஜமானது, கரந்து - ஒளி
த்து, கரக்கை-ஒளிக்கை. நிக்ருஷ்டமாய் என்றபடி. ஆநந்தஜத்தை
நிவர்த்திப்பித்தென்று தாத்பர்யம். நின்கண் - ஸ்விஷயே
கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்தே ஷஷ்டீ. நெருங்க - காடமாக,
வைத்து - மனஸ்ஸை ஸ்தாபித்து, என தாவியை - ஆத்மாவை, நீக்
ககில்லேன் - ஸம்ஸாரத்திலின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கமாட்டுகிறேனி
ல்லை, கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே, என்கண் - என்னிடத்தில், மலினம் -
ஹீநத்தை, ஐச்வர்யத்தை, அறுத்து - சேதித்து, என்னைக்
கூவியருளாய் - என்னை அழைத்துக்கொண்டருளவேணும். ||௪||
விண்ணோர் கருமாணிக்கத்தை - ஸ்ரீவைகுண்டவாஸிகளு
க்கு நீலரத்தம்போலே போக்யனானவனை, கண்ணபிரானை - க்ருஷ்ணனாய் அ
வதரித்து உபகரித்தவனை, அமுதை - ஸர்வாத்மபோக்ய

மூ — நண்ணியுநண்ணகில்லேனடுவேயோருடம்பிலிட்டுத்* திண்ணம்
அழுந்தக்கட்டிப் பலசெய்வினைவன்கயிற்றால்* புண்ணைமறைய
வரிந்தென்னைப் போரவைத்தாய்புறமே* ||ரு||

ஆ — கதிபதியாயிருந்துவைத்து ஸம்ஸாரமடிவந்து ஸாக்ஷேவஹ்ருதயேஸ்வசக்ஷுஷா உன்னைக்கண்டுவைத்தும் உன் திருவடிகளை ஆராதிக்கப்பெறுகிறிலேன், என்தானென்னிலே? நடுவேயோருடம்பிலிட்டுப் பலசெய்வினைவன்கயிற்றால் திண்ணம் அழுந்தக்கட்டிப் புண்ணைமறையவரிந்து என்னைப்போரவைத்தாய் புறமே அதினாலேயென்கிறார். ||ரு||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ — விண்ணோர் கருமாணிக்கத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேஶ்வர்யத்தாலே) அமுதையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஸ்ரநாமம்படியென்று) கண்ணபிரானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யாதியாலே) நண்ணியுநண்ணகில்லேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்டுவைத்துமித்யாதியாலே) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னமலினமாவது இன்னதென்று விவரிக்கிறாரிப்பாட்டிலேயென்று கருத்தாலே ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (என்தானென்னிலேயென்று) ||ரு||

ப — ஸர்வேஶ்வரனான உன்னை, நண்ணியும் - கிட்டியிருக்கச்செய்தேயும், நண்ணகில்லேன் - கிட்டமாட்டுகிறேனல்லேன், பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் பெறுகிறேனில்லையென்றபடி. நடுவேயோருடம்பிலிட்டு - [illegible] நத்தோடொரு ஶரீரத்திலேவைத்து, ஔபாதிகமான தேஹத்திலே ப்ரவேசிப்பித்தென்றபடி. பல - பஹுக்களான, செய்வினை - உபார்ஜிதகர்மங்களாகிற, வன்கயிற்றால் - த்ருடபாசங்களாலே, திண்ணம் - த்ருடமாக, அழுந்த - தேஹாத்மாக்களை விவேகிக்கப்போகாதபடி, கட்டி, புண்ணை - வ்ரணத்தை, தேஹாரம்பகமான மாம்ஸாஸ்த்ய ஶோணிதாதிகளையென்றபடி. மறைய - கண்ணுக்குத்தெரியாதபடி, வரிந்து - த்வக்த்தாலே சூழ்த்து, என்னை - அஜ்ஞனானவென்னை, புறமே - பஹிர்தேசத்திலே, உன்னைக்காணவொட்டாத ஸம்ஸாரத்திலேயென்றபடி. போரவைத்தாய் -

மூ—புறமறக்கட்டிக்கொண்டிருவல்வினையார்குமைக்கும்* முறை
முறையாக்கைபுகலொழியக்கண்டுகொண்டொழிந்தேன்* நிற
முடைநாற்றடந்தோள்செய்யவாய்செய்யதாமரைக்க* ணற
முயலாழியங்கைக்கருமேனியம்மான்றன்னையே* ॥ ௬ ॥

ஆ—(புறமற) தம்முடைய இந்த தேஹஸம்பந்தம் வ்ருத்திவிஷயகம போய்த்ததென்று தோற்றும்படி தமக்கெம்பெருமான்தன்னை யுள்ள படியேகாட்டியருள அப்படியேகண்டு ஹ்ருஷ்டராய் அந்தஹ்ருஷ்டி

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ—இப்படி ஶோகித்தவிவர் இப்பாட்டிலே தேஹஸம்பந்த ஸம்பந்தமேபோய் அவனைக்கண்டொழிந்தேனென்று ஹ்ருஷ்டராகக்கூடுமோ? என்ன வலதரிப்பிக்கிறா (தம்முடையவிக்ருதி யால்) தேஹஸம்பந்தவ்ருத்திவிஷயகமென்றது தேஹஸம்பந்தமா கிற வ்ருத்திவிஷயகமென்றபடி. இவர்க்கும் க்ருஷ்ணமும் சவதாபி கெ. இதிலே (தேஹஸம்பந்தவ்ருத்திவிஷயகம போய்த்ததென் கிறவித்தாலே) பூர்வார்த்தத்தினர்த்தமும் (தன்னையுள்ளபடி யென்கிறவித்தாலே; உத்தரார்த்தத்தினர்த்தமும்ஸங்க்ருஹீதம். ॥ ௬ ॥

ஶ—மிகவும் வைததுவிட்டாய். ॥ ரு ॥

புறமற - வஹிர்நிர்கமனஸம்ஶமில்லாதபடி, பிணைத்தபி ணையவிலே வாஸம்தெரியாதபடியென்கை. ஶாஶ்வதியாவசு. கட்டி க்கொண்டு - பரிவேஷ்டித்துக்கொண்டு, இருவல்வினையால - புண்ய பாபரூபவலியகர்மங்களாலே, குமைக்கும் - பீடிக்கத்தக்க வையான’ இதுதேஹங்களுக்கு விஶேஷணம் முறைமுறை - க்ர மக்ரமமாய் வருகிற, ஆக்கை - தேஹங்களிலே, புகல - ப்ரவே ஶிக்கை, ஒழிய - இல்லாமல, இதற்கு கண்டுகொண்டொழிந்தே ன் என்கிறதோடே அந்வயம். நிறமுடை - காந்தியுக்தங்களான, நா ல் - சதுஸ்ஸங்க்யங்களான, தடந்தோள் - விஶாலபுஜங்களை யுடையவனை, செய்யவாய- ஆரக்தாதரனை, செய்யதாமரைக் கண் - ஸ்ப்ஷ்டம். அறம. யத்திலேயென்றபடி. அறம் - தர்மம், முயல - ஸஹிதவெஶியாநிற்கிற, ஆழி - சக்ரத்தை, அங்கை - அழகியகையிலேயுடையவனை, கருமேனியமமானதன்னை- நீலவி க்ரஹனை. ஸர்வேஶ்வரனை, தன்னையென்று ஸ்வாஸாதாரணரூபத்தோடும்,

மூ— அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார் * எம்மாபா
வியர்க்கும்விதிவாய்க்கின்றுவாய்க்குங்கண்டீர் * கைம்மாதுன்
பொழித்தாயென்றுகைதலைபூசலிட்டே * மெய்ம்மாலாயொ

ஆ— ஸம்பந்தாலேதாம்கண்டபடியைப் பேசுகிறார். ௭

(அம்மான) ஸர்வேச்வரத்தாலும் ஸ்ருஷ்டிஸ்ரீநனும், கைம்மாதுன்பொழித்தாயென்று பொய்யே தொழுதலறுகையாகிற வ்யாஜமாத்ரத்தை ஸ்வீகரித்தவனுமாயிருந்த் வென்னெ ஸர்வேச்வரனாவி நிரவதிகஸௌஹார்த்தயுக்தனுமாயிருந்த தான தன்னுடைய நிரவதிககாருண்யத்தாலே ஸ்விஷயநிரதிசயாக்ருதி ஸக்திபாக்களுக்கு

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— யானாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேத் ராழியால) மெய்ம்மாலாயொழிந்தேனென்று மேலேமெய்யான்மைசொல்லுகையாலே முன்பு பொய்யேசெய்ததமை ஸாத்தீகமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார (பொய்யேயென்று) கைதலைபூசலிட்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொழுதிக்ராழியால) எவ்விடத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனாவீக்ராழியால) த்தீயவாக்யத்தில ஐதிஹ்யத்தை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய விக்ராழியால) மெய்ம்மாலாயொழிந்தேனென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்விஷயேக்ராழியால) என்மேலானேயென்

பா— கண்டுகொண்டொழிந்தேன - கண்டுகொண்டுவிட்டேன், ௯௦

ஆழிப்பிரான் - ஸக்ரபாணுபுவனாக்ஞன; அம்மான் - ஸர்வஸ்வாமியான, அவன் - அந்த ஸர்வச்ரேஷ்டனை; எவ்விடத்தான - எங்கேயிருக்கிறவன; எப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்யத்தையுடையவனென்றபடி. யானார் - க்ஷுத்ரனான நானெவ்வளவாயிருப்பானொருவன, "க்வாஹம் ஸதாவிநயசக்ஷுஷ்ஷேஷ்ஷேத் நஃ" இதிவத். எம்மா - ஸத்தியினுடைய, ஸ்ரீமஜ்ஜநாழ்வானுடையவென்றபடி. கைம்மா - ஸத்தி துன்பு - துக்கத்தை, ஒழித்தாயென்று - நிவர்த்திப்பித்தவனேயென்று, கைதலை - கையானது தலைமேலேயாக, ஸிரஸ்யஞ்ஜலிம்க்ருத்வா என்றபடி. பூசலிட்டே - கூப்பிட்டே, பூசல் - கூப்பிடுகை, க்ருத்ரிமமானகூப்பாடு ஸாத்தாலே

மூ— ஶ்ரீகந்தேனெம்பிரானுமெனமேலானே* ।எ॥

மேலாத்தேவர்களுநிலத்தேவருமேவித்தொழு* மாலார்வந்

தினநாளடியேன்மனத்தேமன்னினார்* சேலேய்கண்ணியரும்

ஆ—த்தானும் நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய்க்கொண்டு என்

னுள்ளேவந்துபுகுந்தருளினனென்கிறார் ।எ॥

(மேலாத்தேவர்களும்) நித்யஸூரிகளாலும், க

ர்மஸம்ஶ்லேஷதஶையிலேயும் அத்யந்தாஶ்லிஷ்டராயிருந்துவை

த்து ஸாம்ஸாரிகரான ஸர்வேஶ்வரனாலும் ம

ஹிதனான பெம்பெருமான இன்னாளடியேன்மனத்தேமன

ன்னினன், இனி ஸர்வகாலமுமெனக்கு சேலேய்கண்ணியரும்பெரு

இ—கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானுமித்யாதியால) ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

நிலத்தேவருமென்று ஸாமவதார்களைச்சொன்னத்து

க்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மஸம்ஶ்லேஷியித்யாதியால்)

ஶ—யென்றபடி மெய்ம்மாலாயொழிந்தேன்- வாஸ்தவிகஸ்நேஹ

முள்ளவனாயொழிந்தேன், மால - ஸ்நேஹ எம்பிரானும - இப்படியு

பகாரகனுமானவனும், என்மேலானே-என்பக்கலிலே பக்ஷபாத

னுமானவனென்றான ஆகையால், எம்மாபாவியர்க்கும் - எப்படிப்பட்ட

மஹாபாபிகளுக்கும், விதி - விதிபானது, ஸாமர்த்யமேயாகி

றமாதிரமானதென்றபடி, வாய்க்கின்று - ஸித்திக்கும்போது, வாய்

க்கும் கண்டீர் - ஸித்தேவிடுமென்கிறார். ।எ॥

மேலாத்தேவர்களும் - ஸர்வேஶ்வரஸ்ஸம்ஶ்லேஷ ஸூரி

களாலும், நிலத்தேவரும் - ஸூரியிலத்ஸர்வர்களாலும், ஸாமவஸஜ்ஞாந

ஸஹோதிகளாலே உஜ்ஜ்வலரான ஸாமவர்களுமென்றபடி,

மேவித்தொழும் - ஆஶ்ரித்து ஸேவிக்கப்படுமவரான, மாலார் -

ஸர்வாதிகரானவர், மாலென்று பெரியவனுக்குப்போ மாலாரெ

ன்று பூஜார்த்த பஹுவசநம், வந்து - பரமபோக்யஸ்வரூபத்தை

க்ஷணமறந்து தான் நானிருந்தவிடத்திலேவந்து, இந்நாள் - இப்

போது அடியேன்மனத்தே - தாஸனானவென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே,

மன்னினார் - ப்ரதிஷ்டிதரானார், இனி - ஐதம்பர்யம், சேலேய்

கண்ணியரும் - நேத்ரஸௌந்தர்யம்பெற்றவர்களான ஸ்த்ரீகளும், சேல-ஸ்த்ரீயும

ஔ — பெருஞ்செல்வ நன்மக்களு* மேலாத்தாய் தந்தையுமவரே
இனியாவாரே* ॥அ॥
ஆவாரார் துணையென்றலைநீர்க்கடலுள் அழுந்தும்* நாவாய்போல்
பிறவிக்கடலுள்நின்று நான் துளங்க* தேவா ரோலந்தொடு

ஆ— ஞ்செல்வமுமநன்மக்களும் மேலாத்தாய்தந்தையும் மற்று
மெல்லாமாவானவனென்கிறார் ॥அ॥

(ஆவாரார) ஆவாரார் துணையென்றலை நீர்க்கடலுளழுந்து
ம்நாவாய்போல பிறவிக்கடலுள்ளே ஸக்ஷபநீயனுமபடி நின்று
நான்நடுங்க, எம்பெருமான் தன்னுடைய திருவயிக்காரணை த
தாலே ஆவாவென்று நளிச்செய்து தன்னுடைய ஸவஸேஷியாங்க
ஸாதாவஸ்யமான திருவயிக்ஷாக்கொண்டு திருவாழி
வ

இ— யாதொருநான்றுமெலவருமுநக்ஷகம் இன்னதென
று பாட்டிவிருக்கிறபடியே வ்யாவ்யாக்கதிலும் வாமோகை
புவிசம் * * * ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

அடியேனென்றிட்டனகிறவிடத்தில் வகாராஷ்த்ரலேவஷு

ல— ஏயதை-வஷ்ஷமாதை.பெருஞ்செல்வமும்-ஓஷாலைவத்தும்
நன்மக்களும் - ஸஃவை த்ராகளும்,மேலாத்தாயந்தையும் - ஸ்ரீய
ஷிதவாக்ஷநங்களாலே மேலபட்ட, ஊதாவிதாக்களும்,
அவரே - அவர்தாமே, அவா - இந்த ஸம்யோஜநங்களாலே
பிறகும் ஸ்ரீகியெல்லாம் தம்முடைய நாஷத்தாலே பிறக
குமபடி கிறக்ஷேனறபடி. * * ॥அ॥
துணை ஆவாராரென்று - ரக்ஷகராவாராரென்று சொல்லி, து
ணை - ஸஹாயம், இங்கே துணையென்றது - ரக்ஷகரைசசொல்லு
கிறது, அலை நீர் - உஜ்ஜலமான, கடலுள் - ஸமுத்ரத்துக்குள்
ளே, அழுந்தும் - முழுகிப்போகாநிற்கிற, நாவாய்போல - ஓடமா
னதுபோல, சத்ருஜநங்களபோலேனறபடி, ஸம்ஸாரஸாம
ஸ்ரீவிஷ்ணா, நாவாய் ஓடம், பிறவிக்கடலுள் - ஸவாணத
துக்குள்ளே, நின்று - அகப்பட்டுநின்று, நான் - கரையேறிக்கொ
ளளமாட்டாதநான், துளங்க - நடுங்காநிற்க, துளங்குகை, நடுங்
குகை, தேவா - அழகாலே வகுணமேனா, தேவு, அழகு, அ

மூ—நந்திருச்சக்கரமுஞ் சங்கினொடும்* ஆவாவென்றருள் செய்து அடியேனொடுமானானை* ॥௯॥

ஆனானுடையானென்றஃதே கொண்டுகந்து வந்து* தானே இன்னருள்செய்து என்னை முற்றவுந் தானானான்* மீனாய் ஆமையு

ஆ—திருச்சங்கு அடக்கமாகவுள்ள திவ்யாயுதங்களோடுங்கூட வந்து அவர்களோடு கலந்தருளுமாப்போலே அடியேனோடுங் கலந்தருளினானென்கிறார் ॥௯॥

(ஆனானுடையானென்று) தானென்னோடே பண்ணின ஸம்ச்லேஷத்தை ஈச்வரத்வித்தனையுமே கொண்டுகந்துவந்து தானேயின்னருள்செய்து இதுக்கு முன்பெல்லாமுண்டான ஸம்ச்லேஷியாதார்க்கொண்டனை வேறுபடக்காணவொண்ணாதபடி ஸம்ச்லேஷித்து இதுக்கு முன்பு தான்பண்ண

இ—விதமான ஸம்ச்லேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடு இத்யாதியால) * * * ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு *

ஸம்ச்லேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானென்னோடு இத்யாதியால) (தானே இன்னருள்செய்தென்று) ஸ்வீகரணம்பண்ணி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு முன்பெல்லாம் இத்யாதியால) என்னை முற்றவுந்தானானானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு முன்பு தானி

பு— ஸம்ச்லேஷம், ஸ்வயோஜமானவென்றபடி. கோலத்தொடும்—ஸௌந்தர்யத்தோடும், திருச்சக்கரமுஞ் சங்கினொடும்—ஸ்ரீவத்ஸ ஸர்வாயுதங்களோடுங்கூட, ஆவாவென்று—ஹாஹாவென்று, அருள்செய்து—என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி, அடியேனொடுமானான்—ஸஜ்ஜனனென்னோடுங்கலந்தான், ஸர்வாயுதாதிகளோடே கலந்தாப்போலே அடியேனொடுகலந்தானென்றபடி. * ॥௯॥

மீனாய்—மத்ஸ்யரூபியாயும், ஆமையுமாய்—கூர்மரூபியுமாய், நரசிங்கமுமாய்—நரஸிம்ஹரூபியுமாய், குறளாய்—வாமநனாய், குறள்—வாமநன், கானா—காநநவ்ருத்தியான, வநவிஹாரியானவென்றபடி. கான்—காநநம், ஆருகை—வர்த்திக்கை, இங்கே ஸ்ரீவராஹக்கையைச் சொல்லுகிறது ஏனமுமாய்—வராஹமுமாய்

மூ—மாய்ந்தொழிகமுமாய கருமாளாயக* காலநேமியமுமாயக்கறகி
யாமின்ன கார்வண்ணனே* ।ம।

கார்வண்ணனைக் கண்ணபிரானை கமலத்தடக்கண்ணனைத் தன்னை*

அ—ணிய நுனினவஸவத்திவ்யாவதாரங்களைப் பெறாதும் ஸாஹ்ஸமாக் கொட்டிய நுளினன், ஆகலாலிதற்கு முன்பு தானபண்ணிய நுளின விருத்திருவவதாரங்களெல்லா மென்பக்கலுள்ள சுவிநிமைலஸ்தத்தாலே வேறுமெனக்க சப பண்ணவெண்ணினதற்கும் முடிவுண்டோ வென்கிறார். ।ம।

(கார்வண்ணன்) நீல ஜீவதிஹனுப், உ ஸ்ரீகஷ்ட ஜொ

இ—த்ரிதியால)உத்தராயத்தில்ஸவதாரங்களைச்சொல்லுகையா லே முற்றவுமென்றது ஸவதாரங்கள் ஸர்வமென்று கருத்து. இதுக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆகலாவி த்ரிதியால) இன்னமக ஷியாமெனகிறதற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (வேறுமெனக்க, கவித்ருதியால) ।ம।

✳ நிகமனம் ✳

கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

பா— ஏனம - வராஹம்; இனம்-ஐதரேயமும்,கறகியாமகார்வண்ணன - காக்கியாககடவனை ஜீவகணன், இதுசருதாறுணென்கிறதோடே சுகடம ஆளுடையான - ஆளுடையவனை, என்னைஆளாக - கிங்கரனாகவுடையவனை, ஆளன் - என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்தானென்றபடி. என்றஃதேகொண்டு - இப்படிநான க்ருதஜ்ஞனாய் ஸம்ஸயித்தவித்தையே வ்யாஜமாககொண்டு, உகந்துவந்து- வீசஞயவந்து, தானே-ஸ்வயமேவ, நான சந்நிதியா திருக்கச்செய்தேனென்றபடி. இன்னருளசெய்து - ஸௌஹ்ருதமே யான க்ருபையைப்பண்ணி, இன - ஸௌஹ்ருதம், எனனோடேமிக வும் ஸம்ச்லேஷித்தெனறபடி. என்னை புஜிப்பித்துத்தான் ஸவதார வதாரவிசிஷ்டனுமானனை, அந்த ஸவதாரங்களையெல்லாம எனக்கு ஸௌஹ்ருதமாககாட்டினனென்றபடி. * * ।ம।

கார்வண்ணனை - நீல ஜீவவர்ணனை, கமலத்தடங்கண்ணனை - கமலவிசாலலோசநனை, தடம, விசாலம், கண்ணபிரான்தன்னை - க்ருஷ்ணபுஉபகாரகனானவனை, தன்னையென்று - ஸா

மூ— ஏரவள வெணகழனிக குருகூரசசடகோபன சொனன* சீர
வணணவொணடமிழகளிவையாயிரத்துளிபபதது* மாரவ
ண்ணத்தாலுரைபபாரடிககீழபபுகுவார பொலிநதே* ||கக||

ஆழவார திருவடிகளேசரணம.

ஆ— பரிக்ஷணரூப, ஸ்ரீ தஸாஹஜனனவெம்பெருமானைச்சொ
ன்னவித்திருவாய்மொழியை ஆர்வணணத்தாலுரைபபார ஸம்ஸ்லே
ஷைகரஸிகராய்க்கொண்டு அவன திருவடிகளினகீழே புக
ப்பெறுவரெனகிறார ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம.

இ— (ஸ்ரீ தஸாஹஜனனவென்று பொலிநதெனகிறதறகுத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார (ஸம்ஸ்லிஷ்டப்ரியால) ||கக||

ரூ— ஜைத்ரயாத்ரையாமப, ஏரவள - ஏருகளுடைய ஸம்ருத்திகளை
யுடைய, ஏரென்று க்ருஷியிலே நியுக்தங்களானவெருதுகள வளம் -
ஸம்ருத்தி, ஒணகழனி - விலக்ஷணக்ஷேத்ரங்களையுடைத்தான, ஒண -
விலக்ஷணம் குருகூரசசடகோபன்சொனன - திருநகரியிலிருக்கிற
சடகோபனருளிச்செயத, சீர்வணண - ஸ்வபாவமான ப்ரகாரத்தையு
டைத்தான, சீர் - ஸ்வபாவம், வணணம் - ப்ரகாரம், ஒண - ஒளியதான,
தமிழகளிவையாயிரத்துள - த்ராவிடபதங்களான இந்த ஸஹஸ்ர
காதைகளிலே - இப்பத்தும் இலக்ஷணத்தையும். ஆரவணணத்தால -
வாநம் பணணுகிற ப்ரகாரத்தாலே, அருகை - வாநமபணணு
கை, வணணம - ப்ரகாரம, வாநம பணணும்பேரிலே ஸக்தி
தியாக்ஷமாயென்றபடி உரைபபார - சொலலுமவாகள. பொலிந
து - வர்த்தித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீஸம்ருத்தராயக்கொணடு என்றபடி.
பொலிகை - வர்த்திக்கை ஸம்ருத்தஸம்ருத்தராயென்றபடி. அடிககீழ -
ஸம்ஸ்லேஷபரிசித்தத்திலே, புகுவார - ப்ரவேசிப்பாரகள ||கக||

ஜநநிவ்ருத்தி பாஷ்யநவ ஸ்ரீமதுபதேஸ
ராஜ ராஜஸஹாஸீகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ திவ்யவாதநிஷ்டாதப்ரபந்தாவலி:.

(ஸைமாசகரம.)

ஸக்ருதாயுக்தாக்ஷராக ஸர்ஜந வாசயாஷரகஷணா

ரக்ஷார்த்தாவாஸ ஸவ்யாஸாத் ஸ்வாத்மதாநாத் ஸஜ்ஜநவஶதயா
ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ராவநாத் । நாநாவ்யாக்ஷேபமாத்ரே
விவஶிதயா வ்யாஜமாத்ராபிலாஷாத் த்ராணாத் க்ருபார்த்ரம்
வ்யக்தீசக்ரே க்ருபாவத்தாரிஸூநு: க்ருதார்த்த: ॥

(வக்ஷோபாயஸ்வீகாராத்) கையார்சக்கரத்து - திருக்கைக்கு ஆபரணமாகைக்குப் போருபடியான ஸந்நிவேசத்தையுடையனான திருவாழியை யுடைமையாலும, (ஸ்வஜநவஶதயா) அவனென்று கொழிந்தான - ஆஸ்ரிதரிட்ட வழக்காய்நிற்கையாலும் (ரக்ஷணார்த்தாவாஸாத்) வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாய் - அவர்களுடைய ரக்ஷணத்திலே யுத்யுக்தனாய்க்கொண்டு திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகையாலும, (ஸவ்யாஸாத்) கூவியருளாய்கண்ணனே - அதுபோலன்றிப்படி யவதரித்துநின்று ரக்ஷிக்கையாலும, (ஸ்வாத்மதாநாத்) கண்ணபிரானை விண்ணோர் கருமாணிக்கத்தை யமுதை - ஸூரிகளுக்கு ஸ்வாத்மாவை யநுபாவ்யமாகக் கொடுக்கையாலும், (ஸஜ்ஜநவஶதயா) கருமேனியம்மான்றன்னையே - நிர்ஹேதுகமாத்துணைகையாலும, (ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ராவநாத்) கைமமா துன்பொழித்தாய - ஜந்த்வாதிகளாலே குறைந்திருக்கின்ற ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தருளுகையாலும, (நாநாவ்யாக்ஷேபமாத்) சேலேய்கண்ணியரும்பெருஞ்செல்வமும் - 'க்ஷேவஜாதா வதிதாக்ஷேத' என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதருக்கு நானாவிதங்களான வஸ்துக்களும் நிரவதிகபான ஸம்பத்தும் மோக்ஷாதிகரான வஸ்துக்களுடைய நிரவதிகபுருஷார்த்தங்களுமாகையாலும, (விவஶிதயா) ஆவாரார்துணையென்று துளங்கு - நீரிலே தோணிப்போலே வந்து தஞ்சமாகையாலும, (வ்யாஜமாத்ராபிலாஷாத்) ஆறெனக்குடையானித்தாழி - ரக்ஷிக்கைக்கு ஏதேனுமொரு வ்யாஜமாத்ரத்தை யபேக்ஷிக்குமவனாகையாலும எம்பெருமானை க்ருபாபரவசனாக 'கையார்சக்கரம்' என்கிற தசகத்திலே யவனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாகையாலே க்ருதார்த்தரான காரிஸூநு நிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ॥ ருக ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்தில் முதல்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

௨ - ம் திருவாய்மொழி.

மூ—பொலிகபொலிகபொலிக போயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம்* நலியு
நரகமுநைந்தநமனுக்கிங்கியாதொன்றுமில்லை* கலியுங்கெடும்

ஆ—(பொலிக) ஒன்றுந்தேவில் தம்முடைய உபதேசத்தால் வைஷ்ணவீக்ருதரான ஜநங்களைக்கண்டு நிரதிசயஹர்ஷயுக்தராய அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே அவர்களை திருப்பல்லாண்டுபாடுகிறார். ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸம்ஸாரதுக்கமும்போய் தத்ஸம்பந்தியான நரகங்களும் தத்ஸம்பந்தநாசத்தாலே நசித்தவைகளாய், தத்ஸமாநாதிகரணனான யமனும் ப்ரவ்ருத்திஹீனனாய், இனிமேலும் ஸம்ஸாராதி ப்ரவர்த்தகமான ஸ்வ வைஷ்ணவஜநங்களுக்கு ஒருவர்காதபடியாகவும் எம்பெருமானுடை

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—இந்தலோகத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஜநங்களில்லையென்று நண்ணாதாருமுறுவலிப்பிலே அலற்றின ஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ருத்தியை வர்ணிக்கக்கூடுமோ? என்ன ஸங்கதிபண்ணுகிறார் (ஒன்றுந்தேவிலித்யாதியால) *

முற்பாட்டு.

போயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரதுக்கேத்யாதியால) நலியும்நரகமுநைந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்பந்தீத்யாதியால) நமனுக்கிங்கியாதொன்றுமில்லை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸமாநாதிகரணேத்யாதியால) கலியுங்கெடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிமேலுமித்யாதியால) கடல்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ப—வல் - ப்ரபலமான, உயிர்ச்சாபம் - ஆத்மாக்களுடைய பாபமானது, போயிற்று - நசித்தது, சாபம்போலே ஸம்ஸாரநாசகமாகையாலே பாபத்தைச் சாபமென்கிறது. நலியும் - பீடிக்கக்கடவதான, நரகமும், நைந்த - ஶிதிலமாயபோயிற்று. நமனுக்கு, இங்கு - இந்த லோகத்தில், யாதொன்றுமில்லை - ஒரு க்ருத்யமுமில்லை, கலியும்கெடும் - உத்தரகாலீநமும் தது

மூ — கண்டுகொண்மின் கடல்வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல்*
மலியப்புகுந்திசைபாடியாடியுழிதரக்கண்டோம்* ௧॥

ஆ — யசஸ்விதமான ஸ்ரீயப்பதியாகிய ஸர்வேச்வரனுடைய
பாகவதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்த ஜகத்தெல்லாம் நிறையும்
படி வந்துபுகுந்து எம்பெருமானுடைய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்ய
விஷயங்களைப்பாடி ஆடி ஸஞ்சரிக்கக்காணப் பெற்றோம்
இந்தஸம்ருத்தி நித்யஸித்தமாகவேணுமென்கிறார். ௧॥

இ — ஸ்ரீ (ஸாம்ஸிதைத்ரிக்தயாதிபால) பூதங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யத்தாலே) பூதங்களென்றது. ஸ்ரீ
ஸத்தாயாம்" என்கிற ஸ்ருதியாலேயே பிறந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவத்துக்கு
உபலக்ஷணமாகையால இதுக்கு இப்படி அர்த்தமாகக்கூடுமென்று
கருத்து. உழிதரக்கண்டோம் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸஞ்சரிக்க
பெற்றோமென்று) இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸகலவி
ஷயஸங்கமென்கிற ஸம்ச்லேஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்
று. பொலிகபொலிகபொலிக என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (இந்தஸம்ருத்தியி நித்யமாக) ௨॥

ஸா — நாம்போம், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாவார்
என்றபடி கண்டுகொண்மின் - இவ்வர்த்தம் நான்சொல்லவேண்டா.
நீங்களே ப்ரத்யக்ஷித்துக்கொள்ளுங்கோளென்றபடி கடல்வண்
ணன் - ஸமுத்ரஸத்ருசனுடைய, வண்ணம் - ஸ்வபாவம் ஸாம்யமு
டைய ப்ரதிபாவனுடையனென்றபடி பூதங்கள் - ஸ்ரீதங்க
ள், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸத்தாயாம் ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தாலே ஸத்தாகரான ஸ்ரீவை
ஷ்ணவர்களென்றபடி. மண்மேல - ப்ருத்வியின்மேல், மேலென்று ஸப்த
மி ஸம்பந்தம், மலியப்புகுந்து - ஸம்ருத்தமாகவந்து ப்ரவேசித்
து, இசை - ஸங்கீர்த்தனங்களை, இசை - ராகமெய, பாடி -
ராகம்பண்ணி, ஆடி - ஹர்ஷத்தாலே நர்த்தித்து, உழிதரக்கண்
டோம் - ஸஞ்சரிக்கக்கண்டோம், உழிதருகை - ஸஞ்சரிக்கை. பொ
லிக - வளர்ந்திடுக ஆசீர்வாதம், ஸத்யமாகவே
ணுமென்றபடி. த்ரிருக்தியானது "ஸாந்தி: ஸாந்தி: ஸாந்தி:" என்கி
றாப்போலே யாவதாத்மபாவியென்கை. ௩॥

மூ— கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம்* தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும்* வண்டார்தண்ணந்துழாயான்மாதவன்பூதங்கள மண்மேல்* பண்டான்பாடிநின்றாடிப்பரந்துதிரிகின்றனவே*॥ திரியுங்கலியுகநீங்கித்தேவர்களுந்தாமும்புகுந்து* பெரிய

ஆ— (கண்டோம்) கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம், கண்ணுக்கினியன கண்டோம் தொண்டீரெல்லீரும் வாரீர் தொழுது தொழுதுநின்றார்த்தும். அதென்னெனில்? வண்டார்தண்ணந்துழாயான் மாதவன் பூதங்கள் மண்மேல் பண்டான்பாடிநின்றாடிப்பரந்துதிரிகின்றனவென்கிறார். * * ।உ॥

இ— * இரண்டாம்பாட்டு *

ப— வண்டார் - ப்ரமரபரிபூர்ணமான, தண்ணந்துழாயான் - ஸ்ரீதுளஸீதாமாலங்க்ருதனான, மாதவன்பூதங்கள் - ஸ்ரியபதியினுடைய பூதங்கள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. மண்மேல் - பூமியிலே, தான் - ஸ்வயமேவ, அந்யப்ரேரிதரன்றிக்கேயென்றபடி. பண் - ராகங்களை, பண்தான் என்கிறவிடத்தில ஐகாராபாவஸ்ஸ, தகாரவ்யத்யயஸ் சாந்தஸ:. நின்றுபாடி - ஸ்திரமாகப்பாடி, ஆடி - ஸந்தோஷாதிசயத்தாலே நர்த்தித்து, பரந்து - எங்கும்வ்யாபித்து, திரிகின்றனவே - வ்யாபரிக்கின்றன. கண்ணுக்கினியன கண்டோம் - சக்ஷுர்லோகங்களுக்கு ஹ்ருத்யங்களைக்கண்டோம். இனியன - ஹ்ருத்யங்கள். கொடுவுலகங்கண்டு முன்பட்டநோவெல்லாந்தீரக்கண்ணுக்கினியன ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டோமென்றபடி வ்ருத்திஸம்பாதநம் வநராக்ஷி: நிரஸமாகக்காணப்பெற்றோமென்றதாகவுமாம். தொண்டர் - ஸமஸ்தவிஷயத்தில ஸக்தராயிருந்துள்ளவர்களே, எல்லீரும்வாரீர் - நீங்கள்எல்லாரும்வாருங்கோள், நின்று - ஸ்திரமாக, தொழுதுதொழுது - ஸேவித்துஸேவித்து, ஆர்த்தும் - ஆரவாரிப்போம், ஹர்ஷகோலாஹலம் பண்ணுவோமென்றபடி. * * * ॥உ॥

திரியுங்கலியுகம் - திரியும்படியான கலியுகம், யுகங்களெல்லாம்விபர்யஸ்தங்களாம்படியானகலியுகமென்றபடி. நீங்கி - நிவ்ருத்தமாய், பெரிய - ஸவம்ஸமான; கலியுகாதிவ்யாபாரவஸித

மூ— கிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம்பெருக* கரியமுகில்வண்ணனெம்மான் கடல்வண்ணன் பூதங்கள்மண்மேல்* இரியப்புகுந்திசைபாடியெங்குமிடங்கொண்டனவே* ||௩||

ஆ— (திரியும்) வைஷ்ணவஜ்விஷயப்ரேமத்தாலான ஸ்ரீயாமயீநகி லவக்காருபம் ஸ்வாமித்வத்தாலுமிதமாயகொண்டு கேவலக்ருதயமேமேபாயசெல்லும்படியாகவும், அயர்வறுமமரர்களும் புகுந்து பேரின்பவெள்ளம் பெருகும்படியாகவும், கரியமுகில்வண்ணனெம்மான கடல்வண்ணன பூதங்கள மண்மேலிரியப்புகுந்திசைபாடி யெங்குமிடங்கொண்டன, இவர்களைத்தொழுதுதொழுது நின்றார்த்தும், தொண்டீரெல்லீரும் வாரீரென்கிறார் ||

❋ அனறுபாடு ❋

இ— திரியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவத்ருஷ்டிபால) பெரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவக்காலமுமதி த்ருஷ்டிபால) வேஷ்ணவசேஷ்யசுவாவாஸத்தாலான த்யாமவ்யயாநாஷிதக்ருதயமாமேயுமென்றபடி. ||

ஈ— மானமென்றபடி கிதயுகம்பற்றி-க்ருதயுகமவந்து ப்ரவேசித்து, தேவர்களும் - நித்யஸூரிகளும், தாமும்புகுந்து - ஸ்வயமேவ வந்து ப்ரவேசித்து, பேரின்பவெள்ளம்-ஆனந்தப்ரவாஹமானது. இன்பம் - ஆநந்தம், பெருக வர்த்திக்கும்படியாக, இதற்கு இடங்கொண்டனவென்கிறதோடே அந்வயம் கரியமுகில்வண்ணன - நீலமேகவர்ணன், எம்மான் - ஸ்வஸ்வாமியான, கடல்வண்ணன் - ஸமுத்ரவர்ணனுடைய, ஸாஸ்யவர்ணமுடைய ஸ்வாமியானவனுடையவென்றபடி பூதங்கள் - ஸத்தங்கள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. மண்மேல் - ப்ருதிவியிலே, மேலென்று ஸப்தமியர்த்தம் இரிய - கோலாஹலம் பிறக்கும்படி, இரிகை - கோலாஹலம்பிறக்கை புகுந்து - ப்ரவேசித்து, இசைபாடி - ஸாமகானம்பண்ணியென்றபடி இசைபாடியென்று "ஓதநிவுகமைவுக்" என்னுமாப்போலேயுள்ளவர்களும் எங்கும்-ஸர்வத்ர, இடங்கொண்டன - தங்களுக்கு வாஸஸ்தானம் பற்றிக்கொண்டார்கள், தொழுதுதொழுது நின்றார்த்தும் தொண்டீரெல்லீரும் வாரீரென்றநுஷங்கித்தபம். * * * ௩௧௧

௪. இடங்கொள் சமயத்தை யெல்லா மெடுத்துக் களைவன போலே*
தடங்கடற் பள்ளிப் பெருமான் றன்னுடைய பூதங்களேயாய்க்*
கிடந்து மிருந்து மெழுந்துங் கீதம் பலபல பாடி* நடந்தும்

ஆ—(இடங்கொள்) ஸகல ஜகத்தையு மாக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கிற வேதபாஹ்ய ஸமயங்களையெல்லா மெடுத்துக் களைவன போலே ஜகத்தெல்லாம் தடங்கடற்பள்ளிப் பெருமான் றன்னுடைய பூதங்களேயாய், ஸர்வேச்வராவேஷ நிரதிசயக்கஜ்ஞான ஸம்ஸாரத்வாநந்தத்தாலே ஸ்தோத்ரபரராய்க் கிடந்து மிருந்து மெழுந்துங் கீதம் பலபலபாடி நடந்தும் பறந்துங் குனித்து மிகவும் உத்ஸாஹமான வேஷ்டிதங்களைப் பண்ணுகின்றார். இவர்களைத் தொழுதுதொழுது நின்றார்த்துந் தொண்டரலிருமலாரிசேனகிறார். ॥௪॥

❋ நாலாம்பாட்டு ❋

இ— இடங்கொள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேதரத்ருஷ்டியால) அவைக்கு வேஷத்தை யப்ராஸிக்கிறார் (ஜகத்தெல்லாமென்று) உத்தராயத்திலவிவக்ஷா மருளிச்செய்கிறார் (வாவேச த்ருஷ்டியால) நாடகஞ்செய்கின்றனவே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இங்ஙனேயி த்ருஷ்டியால) ௪॥

ப— இடங்கொள் - ஸர்வலோகத்தையு மாக்ரமித்துக்கொண்டிருக்கிற, சமயத்தையெல்லாம் - வேதபாஹ்யஸமயங்களையெல்லாம், எடுத்து - உத்பாடநம்பண்ணி, களைவன போலே - களைந்துபொகடுவாரைப்போலே. நிரஸித்து விடுவாரைப்போலேயென்றபடி. இதுக்கு நாடகஞ்செய்கின்றனவென்கிறதோடே அந்வயம். தடங்கடற்பள்ளி - விஸ்தீர்ணமான ஸமுத்ரத்தை ஶயநமாகவுடையவனான, பள்ளி - ஶயநம், பெருமான் றன்னுடை - ஸ்வாமியினுடைய, தன்னென்று - ஸ்வாமித்வாநுஸந்தாநம்- பூதங்களே - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. ஆய - எங்குமதானங்களேயாய், கிடந்துமிருந்து மெழுந்தும் - [illegible] பகவத்வைலக்ஷண்யத்தாலே ஶயநித்தும் ஆஸிக்கைபண்ணியும் நின்றும், பலபல கீதம்பாடி நடந்தும் - பஹுபஹுக்களான காநங்களைப்பாடிக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தும், பறந்தும் - தரையில் கால்தட்டாதபடி மேலேகிளம்பியும், குனித்தும் - ந்ருத்யம்பண்ணியும், நாடகம் -

மூ — பறந்தாய தருளித் தாடசருசெய்கின்றனவே*　　௪௩

செய்கின்றதென் கண்ணாறுக்கொன்றேயாகின்ற திவவுலகத்து
வைகுந்தன் பூதங்களேயாய் மாயத்தினாலெங்குமன்னி* ஐய
மொன்றில்லையரக்கராசுரா பிறந்திருளிரேல்* உய்யுமவகை

ஆ — (செய்கின்றது) என்கண்ணுக்கொன்றே செய்ந்ருப்போ லேயிரா
கின்றது என்னென்னில்? இந்த லோகத்திலெங்கும் மாஶ்யர்மாம்
படி வைகுந்தன் பூதங்களேயாயனைத்துமாக ஒன்றுகையாலே
ஸ்ரீவைஷ்ணவரான ஹ்ருதருக்குப்புமவகைபின்றிப் சுத்திஷ்ய

✳ ஏகாமபாட்டு ✳

இ — மாயத்தினாலெனறது - ஆயோஜ்ந கர்தீமையென்று கரு
த்தாலே பிறுக்குத காதபர்யருளிச்செய்கிறா (ஆஸ்ரயர்மாம்ப
டியென்று) அரக்கராசுரரானகிறதற்குக காதபர்யருளிச்செய்கி
றா (ஸ்ரீவைஷ்ணவரானவென்று) தொனையர்னகிறதற்குத கா
தபர்யமருளிச்செய்கிறா (ஈசத்திஷ்யத்ராதியால) ஸம்ஸ்காரவ

ஸ — நாட்டுத்தை வஸ்ஸோதிக்ளானை ஆஸ்ரீரம்வஷ்டீகங்களையென
றபடி. செய்கின்றன - செய்யாநிற்கிறாகள், இப்பாட்டிறரும
ஸ்ரீஸூரோடே ஸம்பம.　　*　　*　　*　　௪

செய்கின்றது - இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளசெய்கிற வ்யாபார
மானது, என்கண்ணுக்குஒனறே-ஒக்கின்றது-ஒன்றுக்குஸத்-ஸமா
காநின்றது - என்கண்ணுக்ருஸ்ரூஸ்டாமானகாயர்யபோலேஅ
காஸிபாநினறதெனறபடி ஒன்றுபோலேயென்றுசொன்னதேன
னில்? இவவுலகத்து - ஸ்ரீவைஷ்ணவவ்யாபாரமாயிருக்கிற விநதலோகத்
திலே, மாயத்தினால - ஆஸ்ரயர்ஸக்திகளாலே, அயோஜ்யநகாதீ
யை, ஸம்ஸ்காரணாதீநத்ருஸ்ரமஸக்திகளுடையாநகாகமென்
றபடி. வைகுந்தன்பூதங்களேயாய் - லோகங்களுடைய ஸத்த
ஙகளேயாய, ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளே ஸ்வரூபரானபடி. எஙகு
மன்னி - ஸர்வஸ்ரேஷ்டத்திலும் ஸ்திதராய, இதுக்குகொ
ன்று என்கிறதோடே ஸம்பம அரக்கராசுரா - ராக்ஷஸராயும ஸஸு
ரராயும, ராஜஸராயும தாமஸராயுமென்றபடி. ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளா
லெனகை, பிறந்திருளிரேல - பிறந்தவாகளுண்டாயிருக்கிறீரோ
ளாகில, உய்யுமவகையில்லை - உங்களுக்குஜீவிக்கும் ப்ரகாரமி

மூ— யில்லைதொண்டரூழ்பெயர்த்திடுங்கொன்றே* ||ரு||
கொன்றுயிருண்ணும்விசாதிபகைபசிதீயனவெல்லாம்* நின்
றிவ்வுலகிற்கடிவான்நேமிப்பிரான்றமர்போந்தார்*

ஆ— ப்ரபன்னரான நீங்களெல்லாரு முபஸம்ஹர்த்தராய் ஸ்ருஷ்டிபெருமாபரமேலே யிருந்தது, இது நிஸ்ஸம்சயமென்கிறார் ||ரு||

(கொன்று) ஸர்வாத்மாக்களுடைய ஸர்வாபாயபரிஹார ஸமர்த்தமாக ஸம்ஹ்ருதாஸம்ரக்ஷி திவ்யாயுதங்களையுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ

இ— தத்விஷயபக்தரானவென்றபடி கொன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபஸம்ஹர்த்தராயென்று) ஊழ்பெயர்த்திடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்யாதிபால) ||ரு||

✳ ஆறம்பாடு. ✳

கொன்றிட்யாதி கடிவானிற்றுத்துகத்தத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹர்த்ராதியால) பரிஹாராஸக்தியாக வென்கிறதற்கு போந்தென்கிறதோடே அந்வயம் நேமிப்பிரான்றமர்போந்தாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்ர

ஸ— லை, தொண்டர் - பக்தர்கள், தொண்டர் - பக்தர், தொண்டரென்று ஸம்போதநத்திலே ப்ரதமை கொன்று - உங்களை நிரஸித்து, ஊழ் - பாபத்தை, பெயர்த்திடும் - வெகுத்துவிடுவார்கள், கலியை க்ருதயுகமாக்குவரென்றபடி. ஐயமொன்றில்லை - இதில் ஸம்சயமொன்றுமில்லை, ஐயம் - ஸம்சயம். ||ரு||

நேமிப்பிரான்றமர்போந்தார் - சக்ரபாணியான ஸர்வேச்வரனுடைய தமராய்ப்போந்தவர்கள், அவருக்கு தாஸராயிருக்கையே யாத்ரையாயிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. இதுக்கு பரந்தாரென்கிற தோடே அந்வயம். கொன்று - ஸரீரத்தை நஸிப்பித்து, உயிர் - ப்ராணனை, உண்ணும் - ப்ரஸிபாதிக்கிற, விசாதி - வ்யாதியையும், பகை - ஸாத்ருவத்தையும், தோஷாதிகளான ஆயிகளையுமென்றபடி. பசி - க்ஷுத்தையும், தீயனவெல்லாம் - ஸகலதோஷாதிகளான க்ருத்ரஸ்வபாவங்களையெல்லாத்தையும், தீயன - க்ரூரங்கள். இவ்வுலகில்நின்று - தாங்களிருந்த லோகத்திலே ப்ரதிஷ்டி

மூ—நன்றிசைபாடியுந்துள்ளியாடியுஞாலம்பரந்தார் * சென்று
தொழுதுய்ம்மின்தொண்டீர் - சிந்தையைச்செந்நிறுத்தியே ।௬॥
நிறுத்தி நும்முள்ளத்துக்கொள்ளுந் தெய்வங்களுமமையுய்

அ—ஜநங்களிந்த லோகத்திலே போந்து நன்றிசைபாடியும் துள்ளியாடியும் ஞாலம்பரந்தார்; நீங்களுமிந்த தேவதைகளை விட்டு அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண் டெம்பெருமானை யாச்ரயித்து ஜீவியுங்கோளென்கிறார். ।௬॥

(நிறுத்தி) மற்றுநாங்களாச்ரயிக்கிற ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவ

இ—தையால) சிந்தையைச்செந்நிறுத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தத்தேவதைகளையித்யாதியால) சென்றுதொழுதுய்ம்மி னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால) ।௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்ஸம்ருத்தியை யனுபவிக்கிறவிடத்திலே தேவதாந்தரஸம்பந்தம் ஸாத்விகரை யஸம்மதமன்றோவென்ன வதனைப் பரிகரிக்கிறார் (மற்றுநாங்களித்யாதியால) நிறுத்திநும்முள்ளத்துக்

ஙு—ராயிருந்து, கடிவான - நிரஸிக்கைக்கிஷ்டையுடையவர்களாய், கடிகை - நிரஸிக்கை கடிவானென்று ஸாதநாந்தரத்துக்கும் ராக்ஷ வமாயிருக்கும், நன்றிசை - நல்லதான கானங்களை, பாடியும், துள்ளியாடியும் - ஸந்தோஷத்தாலே கிளம்பி நர்த்தநம்பண்ணியும், ஞாலம் பரந்தார் - ஸர்வதிக்குகளிலும் வ்யாபித்தார்கள், தொண்டீர் - [illegible]ர்காள், ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலும் தேவதாந்தரங்களிலும் ஸக்தரான ஜநங்காளென்றபடி. சிந்தையை - உங்களுடைய சித்தத்தை, செந்நிறுத்தி - செவ்வையாக நிறுத்தி, தேவதாந்தர ப்ரயோஜநாந்தரங்களினின்றும் நிவ்ருத்தமாக்கி யென்றபடி. சென்று - அவர்களோடேகூடப்போய், தொழுது - எம்பெருமானை ஸேவித்து, உய்ம்மின் - உஜ்ஜீவியுங்கோள். * * * ॥௬॥

நும்முள்ளத்து - உங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே, உள்ளம்-ஹ்ருதயம், நிறுத்திக்கொள்ளும் - உங்களாலே நிறுத்திக்கொள்ளப்படுகிற, ரக்ஷகத்வேந ப்ரதிபத்திக்கப்படுகிற வென்றபடி. தெய்வங்கள் - தேவதைகள், உம்மை - உங்களை, உய்யக்கொள் - ரக்ஷிக்கிறது, மறு

மூ—பக்கொண்* மற்றுத்தெய்வங்களோடே கண்டீர் மார்க்கண்டேய
னுமகரியே* கற்றமனமொன்றும் வேண்டா கண்ணனல
லாலிறையவரில்லை* இருப்பதெல்லா

ஆ—தைக்கொளுங்களுக்கு ரக்ஷகராகமாட்டாரோவென்னில்? உங்க
ளாலே ஸமாச்ரிதரான தேவதைகள உங்களையெம்பெருமான்
ரக்ஷிக்குமிடத்தில வ்யாபாரமாத்ரத்தனே, இப்பொருளில
மார்க்கண்டேயனும ஸாக்ஷி, ஆகையால நாராயணனே ஸர்வே
ச்வரன, இதிலொன்றும ஸம்சயிக்கவேண்டா, ஆதலாலவனையா
ச்ரயியுங்கோள், சதுர்முகருத்ராதிதேவதைகளையும் க்ஷுத்ரதபாஸா
லங்கள் வர்கிவார்ஷியா நின்றனீரேயென்னில்? அப்படியன்று

இ—கொள்ளுநமதெய்வங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார(உங்களாலேயித்யாதியால) உம்மையுய்யக்கொண்ட மற்றுத்தெய்வ
ங்களோடே கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார
(உங்களையித்யாதியால) கரியென்கிறதையுரைக்கிறார (ஸாக்ஷியெ
ன்று) கறுத்தமனமொன்றும வேண்டாவென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலொன்றுமித்யாதியால) எம்பெரு
மானை யாச்ரயியுங்கோளென்றிவ்வளவே சொல்லலாயிருக்க வ்
யாக்யானத்திலே ததீயதேவதாஸமீரகனை யாச்ரயியுங்
கோளென்று இப்படி சொல்லுவானேனென்னவவதாரிப்பிக்கிறார
(சதுர்முகருத்ராதீத்யாதியால) இஸ்ஸம்சிக்கு பரிஹாரமாக வ்யாக்யா
னீயவாக்யத்திலே பதிவ்ருதாதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (அப்ப
டியன்றித்யாதியால) "ஐஷ்வர்யம் தத்வை ஸர்வயாஜா தஞ்ஜாயதே

ஸ— தத்தம் ஸ்ருஷ்டேகண்டீர் - நிருபவுமவர்களோடே கூடியேகண்டீர்,
கண்டீரென்று இவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தமென்று ப்ரகடிப்பிக்கைக்கா
க, நீங்களவனை விட்டு மிவர்களை யாச்ரயிக்க இவர்கள திருமபவும
உங்களை யவனபக்கலிலே கொண்டுபோய்விட்டேகிடீர்கோள ரக்ஷி
ப்பதென்றபடி மார்க்கண்டேயனுமகரியே - இவ்வர்த்தம நான
சொன்னதேயோ, இதுக்கு மார்க்கண்டேயனும ஸாக்ஷியன்
றோ. கரி-ஸாக்ஷி கறுத்தமனமொன்றும வேண்டா — ஸம்சயஜ்ஞா
நமான உஸவிஷத்தும வேண்டா, இதில ஸம்சயிக்கவேண்டாவெ
ன்றபடி. கண்ணனலலாலிறையவரில்லை - ஸர்வ்வேச்வரன் இருப்பதெல்லாம

மூ:—மவாசூழாத்துயராயவாதமேயிறுமினே* ॥எ॥
இறைகருதிறைஞ்சுணணை வெவ்வுலகுக்கும் தன்மூர்த்தி*

ஆ—ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிறது, எங்ஙனேயென்னில்? சதுர்த்ரா ஸிஷ்வேஷ்டி தேவதாந்தரப்ரதிபா ஸஞ்சிதங்களும் வைதிகமா ர்க்கே ஸங்கர்ஷமன்றோ, ஆனபின்பு நித்யநைமித்திக காம்ய ஸங்கல்பங்களாலும் பரீக்ஷ்யாதி ஸர்வதேவதாந்தரப்ரதியான வைதிகமார்க்கபார்ஷியுகரே கொள்ளுகிறார் ॥எ॥
(இறுக்கும்) கேவலேச்வராதிகளையே லக்ஷணங்களாலே ஸமாராயித்து ஸாதிக்ஷித வாஸுதேவாதிஸமுகங்களை யவாகளை பககலிலே பெறுநன்றோ எல்லாருமே ஸாதிக்கிறதென்னில்? ஐச்வர்

இ—நம், சுஷ ஸர்வஸ்வயஜ்ஞாநாங், ஷவ்யகவ்யஷாமங்களைக்குத்த்ரு திகளிங்கே பரிவேத்தங்கள இறைபதெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யநைமித்திகேத்யாதியால) அவர் மூர்த்திபாயவாகத்துக்கு உத்யாதிநகுத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுர்த்ரா திஸர்வதேவதாந்தரப்ரதியான வித்யாதியால) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

தேவதாந்தரங்களைவிட்டு ஸங்கர்ஷகளாலும் மவரையே யாச்ரயியுங்கோளென்று சொல்லுகிறவிந்த ப்ரகரணத்திலே ஸர்வஸம்ஹாரான வித்யாதிகளையவனதானே யநதக்ஷயகளுக் காராய்ராக்கிறுனென்று சொல்லுகை பஹுமுசமன்றோவென் னவ கஷிபிக்கிறார் (கேவலேத்யாதியால) எவ்வுலகுக்குமென

ஶ— நித்யநைமித்திகாதிகளிலேயங்கள ஸமர்ப்பிக்கிற ஹவ்யகவ்யங்களெல்லாம், அவர்மூர்த்திபா யவாகமே - அவர்களை ஶரீர மாகவுடையவரானவர்க்கே மூர்த்தியாயுடையவர்-மூர்த்திபாயவர், ப்ரஜாபரமவஹ்னம் தத்தேவதாஶரீரகனாய நாராய ணனுக்கென்றபடி இறுமின - ஸமர்ப்பியுங்கோள். ॥எ॥

இறுக்கும் - இறுக்கத்தக்கவையான, ஸாயிகாநுஷ்டானமாக நாநாம்ஶங்களானவென்றபடி. இறை - தேயத்ரவ்யங்களை, ஹவிஸ்ஸுக்களை யென்றபடி. இறுத்து - தத்தேவதைகளுக்கு ஸமர்ப்பித்து, உண்ண - தத்ஸமுகங்களை போஜிக்கைக்காக, அத்தெய்வநாயகன்றானே - அந்தத்தேவநாயகன்தானே, தன்மூர்த்தி-

மூ—நிறுத்தினான் தெய்வங்களாகவத்தெய்வநாயகன்றானே* மறுத்திருமார்பனவன்றன் பூதங்கள்கீதங்கள்பாடி* வெறுப்பின்றி

ஆ— நிகளையெல்லாரும் ஸாயிகாராநாநாஸ்கருங்களாலே யாராயித்து ஸாதிஶயவிஷயங்களைப் பெறநாஸிக்கும்படி அந்த ஸர்வேச்வரனன் ஸர்வோபாஸ்யன்றானே ஸஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷஸ்தலாதிகளை ஸ்வகர்மானுகுணஸ்ராய ஸ்தாராய காமிஷித ஸ்வஸ்வரூபாநுஸாரம்படி பண்ணியருளினான், ஆதலாலவனே ஸர்வேச்வரன், இப்படி ஸர்வேச்வரனுடையனாய் ஸமஸ்தகல்யாணரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலே இந்தலோகம்

இ—என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருமென்று) இவ்வுலகுக்கெல்லாமிறைவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாயிகாரோ த்யாதியால) உணர்வெனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதிஶயவிஷயங்களையி த்யாதியால) அத்தெய்வநாயகன்றானே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அந்தஸர்வேச்வரனித்யாதியால) தன்றானே யென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸஸ்ரீவத்ஸ த்யாதியால) தெய்வங்களாக வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகர்ம த்யாதியால) நிறுத்தினானென்கிறதையுரைக்கிறார் (பண்ணியருளினானென்று) இதுக்கு ஸமீசீநமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலி த்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்த த்யாதியால) ஞாலத்துமிக்காரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகமித்யாதியால) ஸர்வேச்வரன்றானே உபாஸ்யாதிகளை தத்தத்கர்மாநுஸாராய்ராக்கினானாகில் நாங்களவர்களை விடக்கூடுமோ? ஆன

ஶ—தனனுடைய ஶக்திகளை, ஸஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நாதிகளை யென்றபடி. எவ்வுலகுக்கும் - ஸகலலோகங்களுக்கும். தெய்வங்களாக - ஆராத்யராக, நிறுத்தினான் - ஸ்தாபித்தான், மறுத்திருமார்பன் - மறுவை திருமார்பிலேயுடையவனான; அவன் தன்பூதங்கள் - அவனுடைய ஶக்திகள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. கீதங்களபாடி - ஸமஸ்தஷட்ப்ரீதங்களைப்பாடி, வெறுப்பின்றி - ஸாம்ஸாரிகஶோகவிஷாதமின்றிக்கே, இஸ்ஸம்ஸாரத்திலும் ஸமஸ்தநானாஸமஸ்தராலே ஹ்ருஷ்டராயென்றபடி. ஞாலத்து

மூ — ஞாலத்தும்மேலுமேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்* ॥அ॥
மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்களே வேதப்புனித இருக்கை* நாவிற்
கொண்டச்சுதன்றன்னை ஞானவிதிபிழையாமே* பூவிற்புகை

ஆ — ஞானம் மகிமை யாலும் மேன்மையுடைமைப்பெருமானை ஸ்ரீயப்பதி
யோஜநாய்க்கொண்டு பற்றி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார் ॥௮॥
(மேவித்தொழுது) ஸமவஸ்ரவதத்தை விஷயீ
கரித்வாக்ஷமாய பரிசீலனை ஸித்குக்களைச்சொல்லிக்
கொண்டு ஸக்ருத்ஸமாஸ்ரயம் பண்ணுவதே ஸேவ்யமென்கை

இ — பூர்வார்களை விட்டுச்சொல்லுவானேனென்னவிருக்குதாம
மேவியெனகிறபடிக்கத்திலே பரிவ்ருத்தமொன்று காட்டுகிறார் (அ
கிந்த்ரியால) ஸாத்ராதிகளாராயவாவது யோஜநாஜ
ரவாக்கத்தையென்றும் நாதத் தொழுதுய்மினென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்துயித்தி க்ரியால) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வேதாவைத்துக்கொத்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமவஸ
ஸாரவைக்ரியால) புனிதமென்கிறதையுரைக்கிறார் (பரி
ஸாஜமான வென்று) நாவிலகொண்டென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(சொல்லிக்கொண்டென்று) ஞானவிதிபிழையாமே யென்கிறதற்கு
த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்ருத்க்ரியால) த்ருதீயபாதத்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்ய க்ரியால) மே
விததொழுமடியாரு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ — ஸம்ருத்தியிலேமிக்கார் திரளாறாகள் நீர் நீங்கள் மேவித்தொழு
து - ஆஸ்ரயித்துவெல்லத்து, ஸந்த்யாவந்தன ஜபயக்கொண்டபெ
ருமானை யாஸ்ரயித்தென்றபடி உய்மினை - உஜ்ஜீவியுங்கோள். ॥அ॥
வேத - வேதங்களாயா, ஸமவஸரவஸ்ரோபாக்ரநக்ஷத்ரங்க
ளான வென்றபடி. புனித - பரிசுத்தங்களான, இருக்கை -
வாக்யவிஸித்தாதிக்ருதகளை, நாவிலகொண்டு - ஜிஹ்வையில
கொண்டு, உச்சரிக்குகொண்டென்றபடி ஞானவிதி - ஸக்ருத்
வஜ்ஞாத்தைவிதிக்கிற ஸாஸ்த்ரமர்யாதையையென்றபடி பிழை
யாமே - தப்பாமல், பூவில புகையும - வாஸநைகளையுடைத்தான
புகையும், இலலெனறு தீபமுமதுவும், வாஷ்யங்களோடே

தூ— பமும்விளக்குஞ்சாந்தமும் நீருமலர்ந்து* மேவித்தொழுமடி யாருமபகவருமமிக்கதுலகே* ||௯||

மிக்கவுலகுகடோறு மேவிக்கண்ணன் திருமூர்த்தி* நக்க பிரானோடயனுமிந்திரனு முதலாகத்* தொக்கவமரர்குழாங் களெங்கும்பரந்தனதொண்டீர்* ஒக்கத்தொழகிற்றிராகில்

ஆ—ஸம்ஸாரிகளான சேதனர் ஸர்வேச்வரனான எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்கிறவர்களைக் கண்டு அவர்கள் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கச்சொல்லுகிறார். அதிகாரிகளாக இருக்கும் ஜனங்களுக்கும் எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்து ஜீவிக்கலாமென்கிறார் ||௯||

(திகக) ஸர்வேச்வரன் ஸகலதேவதைகளையும் ஸங்க

இ—(ஸர்வேச்வரன் ஸர்வலோக) பகவருமெனகிறதற்குத்தான் பண்ணுஞ் செய்கிறார் (வாமன்வசன) மேவித்தொழுதடியாரென்கிறதற் குத் தான் பண்ணுஞ்செய்கிறார் (ஆபத்ஸகத்வம்) ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

தொக்கவமரர் குழாங்களென்கிறதைப்பற்றுகிறார் (ஸர்வேச

வ— தூபமுமென்றபடி, விளக்கும் - தீபமும், சாந்தமும் - சாந்துப்படியும், நீரும் - திருமஞ்சனமும், மலர்ந்து - சவிலவுமாய், இவையித்தனையும் ஸம்ருத்தமாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டென்ற படி, அசக்தனானவன் - சக்தனே, மேவித்தொழுமடியாரும் - ஸர்வேச்வரனைப் பற்றுகிற ஸம்ஸாரிகளும், பகவரும் - ஸம்ஸாரிகளும், ஜ்ஞானாதிகருமென்றபடி. ஸம்ஸாரகாலம் மெல்லிசுக்கிற்கு ஸமானமாக மிக்கதுலகு - லோகமானது இவர்களாலே வ்யாப்தமாயத்தென்றபடி நீங்கள், நீங்கள், மேவிநின்று தொழுது - குளித்து வெவ்வித்து, ஸர்வேச்வரனைப் பற்றியிருந்தென்றப டியுமயின - உஜ்ஜீவியுங்கோள். * * ||௯||

நக்கபிரானோடு - ஈச்வரனே ஸமாச்ரித உபகாரகரு சிவனோடேகூட, அயனும் - ப்ரஹ்மனும், இந்திரனும் முதலாக - இந்திரனும் முதலாக, தொக்க - ஸம்ஸ்ருஷ்டமாக, அமரர்குழாங் கள் - ஸ்வர்க்கவாஸிகள், ஸமஸ்த தேவதைகளும் கூடின(தேவதா ஸமூக)த்தால் ஸர்வேச்வரனை ஆராதிக்கிறதுவுமாகத் தம், கண்ணனை திருமூர்த்தி-

ரு—கலியுகமொன்றுமின்றியே* ||ம||

கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க் கருள்செய்யும்*

மலியுஞ்சுடரொளிமூர்த்தி மாயப்பிரான் கண்ணன்றன்னை*

அ—தேவதாந்தரங்களுமவதாரவைராக்ய ஷாட்குண்யபூர்ணத்தாலேயுண்டான போகாபிவ்ருத்தராவர்கள். ஆனபின்பு நீங்களும் அவர்களைப்போலே எம்பெருமானை ஆச்ரயிக்கவல்லீர்களாகில் வியாக்யகமொன்றுமில்லையென்கிறார். ||ம||

(கலியுகம்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தால் கலிபாஷத்தையே சத்தியமாக்கி யதார்த்தவாக்குப்பிரதத வெம்பெருமானைச

இ— (ஆழ்வார்) கண்ணன் தருமூர்த்திமேவியென்றருளிச்செய்த காத்ய-மருளிச்செய்கிறார் (உபேக்ஷ்யகா-ஷ்யால்) மிக்கவுலகுகள் தோறும் எங்கும் பரந்தனவென்றருளிச்செய்த காத்ய-மருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயிக்க-ஷ்யால்) ஓங்கு தமிழ் கூறியிருக்கின்றன என்றருளிச்செய்த காத்ய-மருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமி-ஷ்யால்) ||ம||

✻ நிகமனம் ✻

ஆழ்வார் தம்முடைய காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ கீதை-ஷ்யால்) உள்ளதனையுமாக அதுக்கிறதுக்கு காத்ய-

ரு— க்ருஷ்ணனுடைய தெய்வத்துக்கிடை, மேவி-ஆச்ரயித்து, ஆச்ரயித்தபடி, மிக்கவுலகுகள்தோறும்- வைகுண்ட ஸம்ஸாரங்களிலேயுமுள்ள தேவர்கள், எங்கும் - வடிவு, பரந்தன - வேறுபட்டதாலே விபூதிகளாகள், தொண்டர் - ஆர்ய ஜநங்களை உடையராகையாலே அவர்களோடே கூட வெம்பெருமானை ஆச்ரயிக்க, கிற்றிராகில - வல்லீர்களாகில், கிடை - ஸம்ஸாரம், கலியுகமொன்றுமில்லையே - கலிபாதிபாதைபோலொன்றுமில்லைபட போமென்றபடி * * * ||ம||

தன்னடியார்க்கு - ஸ்வாச்ரிதஜநங்களுக்கு, கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே - கலிபாதைபோலொன்றுமில்லதபடி, அருள்செய்யும் - க்ருபைபண்ணுமவனை, மலியுஞ்சுடர் - மேல்கொண்ட தேஜஸ்ஸையுடையவனுடைய, ஒளிமூர்த்தி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனை, மாயப்பிரான் - ஆச்சர்யவுபகாரகனை, கண்ணன்றன்னை - க்ருஷ்ணனையுள்ள புருஷோத்தமனை, கலிவயல் - கழனி

ஸூ—கலிவயல்தென்னன்குருகூர்க்காரிமாறன்சடகோபன்சொல் *
ஒலிபுகழாயிரத்திப்பத்துள்ளத்தைமாசறுக்குமே ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—சொன்னவித்திருவாய்மொழி வைஷ்ணவத்வவிரோதி ஸகல விரோதிகளையும்போக்குமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவத்வாதியால) ||கக||

ஈடு—ஜநாதிகோலாஹல ஸம்ருத்தமான கழனிகளையுடைத்தான, கலி என்று - ஆரவாரத்துக்குப்பேர், தென் - தக்ஷிணதேசமான, அம் - ஸுந்தரமான, குருகூர் - திருநகரியிலிருக்கிற, காரிமாறன் சடகோபன் - காரியுடைய குமாரராய், மாறனென்று கூடஸ்த நாமதேயரான சடகோபருடையதான, ஒலிபுகழ் - ஒலிக்கப்படுகிற புகழை யுடைத்தான, ஒலிக்கை - கோஷிக்கை, ப்ரஸித்தமானவென்றபடி. ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்து - இத்ருசமானது, உள்ளத்தை - மனஸ்ஸை, மாசறுக்கும் - மாசறும்படி பண்ணும், மாசு - தோஷம், ஸர்வதோஷ ரஹிதமாக்குமென்றபடி. * * * ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்ய ஸந்தாந தேஸாய ஸ்ரீமதே ஜிதாமித்ர
ராமாநுஜ ஸ்வாமி தேஸிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(பொலிகபொலிக)

ப்ராமோயிஷ்ணூந் ஸ்வகாந் ஸரஸ கலிகாலோத்கடாந் ஸ்ருஷ்டிபூர்வாந்
தாந் த்ராத்ருத்வே ஸ்வகார்யே வரதம் அபிவந்த்யாப்ய ஸுத்ரார்த
ஸம்பந்நாந் வைஷ்ணவாந் ஸ்வாந் ஸ்வயமுபஸ்ருஷ்டாந் ஸஹாந்
ஸத்கவீந்த்ரோ ஸ்ருஜத்ஸஹ பரிபத்த்யவைஷ்ணவாந் ஸ்ரீநிவாஸ
ஸேவ்யாநாஸௌ ஸமஜத்யுபவிதாந் ப்ராஹுஸத்பக்த
ஸங்கா:॥ ||௪௨||

(ப்ராமோயிஷ்ணூந் ஸ்வகாந்) கடல்வண்ணன்பூதங்கள் - கடல்போலே ஸ்ரமஹரமான திருமேனிகாண்கையிலும், (ஸரஸ கா-

ஸ்வீகாரங்களை) வண்டார்தண்ணந்துழாயான மாதவன்பூத ங்கள் - ஸர்வஸ்வாமியான திருத்துழாய்மாலை அலங்காரத்திலும், (ஊர்த்வமாலெ) கரியமுகில்வண்ணனெம்மான - ஸகலலோக கம்போலே எல்லாருக்கும் உபகரிக்கும் ஔதார்யத்திலும், (தேவ கணைச்வ) என்கிறதால் அநுசரும ஸம்ஜ்ஞிதமானசரீர வைலக்ஷண்யம் ஸம்க்ருஹிக்கப்படுகிறது. தடங்கடற்பள்ளிப்பெரு மான - வைகுந்தன்பூதங்களாய் - திருப்பாற்கடலிலே கண்வள ர்ந்தருளுகிறதிலும், திருநாட்டிலே ஸூரிகளோடே எழுந்தரு ளியிருக்கிற இருப்பிலும், (வக்த்ரஸ்மராண) நெம்பிரானுமு ரபோந்தார் - கையுந்திருவாழியுமான அழகிலும், (ஸம்ஸார) மறுத்துமவனோடேகண்டீர் - ஸம்ஸாரக்ஷதிலும், (தேவ காஸ்யாவதாரங்கள்) நிறத்தினுடையவர்களாக வந்தெய்வராய தனுடனே - ஸகலதேவதைகளையும் தத்ஸ்வரூபங்களிலே ஸ்தாபி க்கிறதிலும், ஆசிர்வாதத்தாலே ஸ்ரீய:பதிக்ஷேம்ஸம்ஹிதம் (ஸ்வா நாதவ்யாவதாரங்கள்) நாவிறங்கொண்டசசுதன்றனனே - ஆச்ரிதரை "நத்யஜேயம்" என்றொருக்காலும் கைவிடாததிலும், ஸகலநிய ந்த்ரு ஸர்வஜ்ஞத்வமாலெ) மேவிக்கண்ணனதிருமோத்தி - நக்க பிரானுடையனு மிந்திரனுமுதலாக - ஸர்வரையும் நியமிக்கிற திலும், எல்லாருடைய கண்களாலும் ஆராயிக்கப்படுகிறதிலும் ரடுபட்டிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலே காட்பெருமான லோகத் தில் உபஸர்க்கங்களையெல்லாம் போக்கியருகிறுமென்று 'பொ லிகபொலிக' என்கிற உபாகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தா ரென்கிறார். ||கூO||

ஸ்ரீசடகோபாய மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஐந்தாம்பத்திலிரண்டாந்திருவாய்மொழியுரைமுற்றிற்று.

௩ - ம் திருவாய்மொழி.

அ—(மாசறுசோதி) இப்படி ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாத்யநவதிகாதிஶய கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவாசைப்பட்டுப் பெறாதே விரஹத்தாலே க்லேசமுடையளாயிருந்தாளொரு பிராட்டி, தன்னுடைய வ்யஸநத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமையாலே மடலூர்ந்தாகிலும் அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்க

மூன்றாந் திருவாய்மொழி

இ—ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ; இவை கண்டோமாதின கீழ்த்திருவாய்மொழிக்கும் மடலூர உத்யோகிக்கையைச் சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழிக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டென்ன? அவதாரிகை சொல்லுகிறார் (இப்படியிருக்காதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்ப்பாட்டில் உக்தமாத்ரமென்றபடி. 'கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க்கருள் செய்யும்' என்று கீழ்ப்பாட்டிலே ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யம் சொல்லிற்றிறே. வாத்ஸல்யாதி என்கிறவிடத்தில் ஆதிஶப்தத்தாலே மணிவண்ணன் என்று சொல்லப்பட்ட ஸௌந்தர்யாதிகள் விவக்ஷிதங்கள். இப்படி எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யஸௌந்தர்யாதிகளை அநுபவித்தவாறே பழையபடியே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து அது கைவாராமையாலே க்லேசமுற்றாய், இந்த வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே நிஷேதகவசநாதிகளாலே அவனுக்குப் பழியை விளைத்தாகிலும் அவனை ஸ்வம்காட்டுவைத்துக்கொண்டு அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷிப்பேனென்றிப்படி ஒரு ஸாஹஸத்தை அத்யவஸித்தாள். தமக்கு அவ்வளவாகப் பிறந்த தசாவிசேஷத்தை மடலூர உத்யோகிக்கிற பிராட்டியினுடைய வாக்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறாரிவ்விடத்திலென்றபிப்ராயம். இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு வைராக்யஜநகமென்கிற ஸங்கதி ... மென்றதாயிற்று இவ்வர்த்தம் "ஊராவாகவவை" யென்கிறபாட்டிலே ஸ்பஷ்டம். ஸமிஶ்ரவிஷயத்தைப் பிரிந்தாற்றமாட்டாதார் மடலூரக்கடவரென்றொன்றுண்டு தமிழர்சொல்லுவது; அதாவது - லக்ஷணஸம்பந்நையாயிருப்பதொரு ராஜகுமாரனுக்கும் ஸ்த்ரீவைவர்த்யாதிஜநாதிகளையுடையவனாய்

ஆ—னுமென்று சேநாபதித்துமடலூருகையிலே வ்யவஸிதை
யாயிருந்தவிடத்தில இவளுடைய தோழியானவள நீ ஆசைப்படு

இ—யிருப்பாளொரு ராஜகந்யகைக்கு உமவாக ஷடாக்ஷராநத்தில் வ்யூ
ததிலே பாக்ஷ லிங்கங்களாலும் ஸம்பந்தத்தாலே அநேகாந்ய ஸநாதமா
கிரயம்பிறந்து மேல ஸாமிஷ்டிக்கிடையாமே அவ்வளவிலே
விஶேஷம்பிறந்து இந்லாம் விரஹகவ்யராயிருந்த மேனும
ஸம்ஶ்லேஷத்திற்கு யோக்யதையுண்டாயிருக்க, அந்தராஜகுமா
ரானுக்கு விரஹங்கடம் தலையெடுத்து கண்ட மோஹமாவகை
ளையெல்லம சுழிகளும் பதமேற்ற இந்த வ்யஸநத்தைப்பொ
றுக்கமாட்டாமையாலே இவளுக்கும் பயோதமுகசளவல்த வ்ய
வஸ்திதைகளைச்செய்தாகிலும அவளைப்பெறவேணுமென்று பார்த்து
அந்தராஜகந்யகையை ஒருபடத்திலே எழுதிவைத்து கண்வா
யகாதே அதைப்பார்த்துக்கொண்டு ஊறும்முறகக்புமமுனாநாழிக
ளும்இன்றிக்கே மயிரைவிரித்துக்கொண்டுதிரிகை இப்படிதிரிந்தால
இவனைக்கண்டிதைநக்கண்ட ஸ்த்ரீ டாழிகளிலவன ஆம்பெயாலே அவ
ளோடேகூட்டுதல் இல்லையாகில இதுபீவபஹந்தாவாக இரண்டுதலை
யிலுள்ள பெரியோர்களுமிசைக்கிட காதுகனிருவரும ஸ்வந்த்ரவ
ஹாயராயுக்கூடுதல, தோழிமாரகூட்டுதல,அந்த,ராஜகந்யகையும
இப்படி ஆற்றமாட்டாத தான்தானேவந்துகூடுதல, தனக்குப்பழிவ
ருகிறதென்கிற பயத்தாலே வந்துகூடுதல. இவையித்தனையும்இல
லையாகில முடிந்துபிழைத்தல செய்கையாயிருக்குமொரு ஸாஹ
ஸவ்ருத்திவிஶேஷமாயிருக்குமித்து. இந்த மடலூருகையை பா
ஸ்த்ரீஷண் செய்யுமதன்னைப்பொழிய எதத்தை புருஷர்களும் ஸ்த்ரீகள
செய்யலாகாதென்று தமிழர் மர்யாதை கட்டினார்களேயாகிலும
“பாநஸஞ்சாராவதாரே ஶப்தஸம ஸிம்ஹேகாநாகாயமமேஶருவதி। கா
லஜ்ஞவதீ தாம்ஸுத்ரேய ராஜபுத்ரமஹேகாஜநா:” எனகிற ந்யாயத்தா
லும ஸ்ரீகேஶவநாராயணால வரம்பிட முடியாதென்னுமிடம் மலா
கவிஷயமாகையாலும், ஸர்வஜ்ஞரான ஆழ்வார் வாக்யத்தோடு வி
ரோதித்தால தமிழர கட்டினகட்டடங்கு அப்ரமாணமாகையாலும இத
திருவாய்மொழியிலே பிராட்டி மடலூர உத்யோகித்ததாகப்பாடு
கை உபபந்நமென்று ஸ்ரீ நஞ்சீயர் செய்வர் என்பார்கள்.

மூ— மாசறுசோதியென்செய்யவாயமணிக்குன்றத்தை* யாசறு
சீலனையாதிமூர்த்தியைநாடியே* பாசறவெய்தியறிவிழந்தெ

ஆ— கைக்கொண்டவளநுபாவிக்கு ஞானங்களவனுக்குண்
டோ? உண்டானாலதனை அவனை உத்தேசித்திருக்கையாகாதோ? இவ்
வளவெல்லாம் உன்னைப்பழிச்சொல்லாதே? என்னில் நிரதிசயதே
ஜோஜ்யோதிஸ்ஸானநுபவ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய கல்யாணகுண
ஸம்ஹோரத்மியாயிருந்த ஸர்வேச்வரனை ஆசைப்பட்டுப்பெ
ற்றேன் அறிவிழந்தெத்தனை காலமுண்டு தோழீ? ஆனபின்பென்

புதிறபாட்டு.

இ— மாசறுசோதியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரவதிகதேஜோ
ரூபத்தாலே) நிரதிசயஸௌந்தர்யத்தை, என்செய்யவாயமணி
க்குன்றத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌ
ந்தர்யஸ்வரூபத்தாலே) ஆசறுசீலனையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸௌ
சீல்யஸ்வரூபத்தாலே) நாடியேபாசறவெய்தி என்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டென்று) அறிவிழந்தெனைநா
ளையம் என்கிறவிடத்திலே ஸாதாரணமருளிச்செய்கிறார் (ஆ
னபின்பென்று) ௧

ப— தோழி - வாராய ஸகியே? மாசறுசோதி - நிரவத்யதே
ஜோதிஸ்ஸ்வரூபனை மாசற்ற ரூபம். என்செய்யவாய - சிவந்தவாய
அழகையுடையவனை, மணிக்குன்றத்தை - நீலவர்ணத்தை. நீல
வர்ணமபோலேயனக்கு ஸௌலப்யனை யென்றபடி. ஆசறுசீலனை -
ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யத்தையுடையவனை, ஆசு - ஸௌக்ஷ்ம எனபே
ருகையன்றோ ஸம்ச்லேஷிக்கைபன்றிக்கேதனபேருகவெனறோ
டே ஸம்ச்லேஷிக்குமவனைகையாலே நிரபேக்ஷஸௌசீல்யனையெ
ன்றபடி. ஆதி - முந்தினவனை, அதாவது என்பக்கலிலே ஸ்வ
ஹேதுகத்தாலே தான்முற்படவந்து என்னோடே கலந்தவனை
யென்றபடி மூர்த்தியை - ஸ்வாமியை மூர்த்தியென்று ஸ்வாமிக்குப்பேர
நாடியே - தேடியே, ஸ்வயாரணத்தாலே நிரஹங்காரமோ்தோறுகிற
து, நிரஹங்காரமாகத்தேடியென்றபடி. பாசு - ஸ்வேக்கையை, அற -
மிகவும், எய்தி - அடைந்து, அறிவிழந்து - ஜ்ஞாதாஜ்ஞாதவிவே
கத்தையிழந்து, எனைநாளையம - எத்தனைகாலத்தை யுடையோமா

மூ — னை, நிஜாய*மெசறுமூராவாகவவைதோழியெனசெய்யுமோ?
என்செய்யுமூரவர்கவ்வைதோழீயினிநம்மை* என்செய
ய்தாமரைக்கண்ணனென்னைநிறைகொண்டான்* முன்

ஆ — கழிகாரு யாக்யாகத்தைச்செய்யுமதோ? என்னையேகைவி
லே தாந திருக்கிறவூர்வாகவவைதானிப்படியறிவழிந்திருக்கிறவெ
ன்னையெதைச்செய்வதுஎன்று தோழியைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள்
(என்செய்யும்) எம்பெருமான் தன்னுடைய ஸர்வஸ்வமா
ய, ஸர்வஸ்வேநாஹாரயம், ஸர்வாங்கஸௌந்தர்யமான அ
ழகிய திருக்கண்களைக்காட்டி யென்னைத்தோற்பித்துப்போனான

---

* இரண்டாம்பாட்டு *

இ — செய்யதாமரைக்கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞமித்ராசியால) "ஸர்வஸ்வந்த்ராக்ஷ
ஸர்வஸ்வேநாஹாரம்" என்கிறவாக்யம் இங்கேபஹிவ்ருதம்.
நிறைகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(தோற்பித்துப்போனானென்று) உத்தராயத்தில ஸஹிவ்ருதா

ஶ — மேனமக்கு வெட்கப்போயாத்தைகாரமாயத்தென்றபடி.
ஏசறும் - ஏசுகைவிலே ஆற்றவரான, ஏசுகை - ஸ்வாதமசொல்
லுகை, என்னையேசுகைவிலே துணிந்தவர்களான என்றபடி.
ஊரவர் - ஊரிலிருக்கிறவர்களுடைய, ஊகிகர்களுடையவென்றப
டி கவ்வை - ஸ்வாதமகாரமானது. என்செய்யும் -
என்னத்தைச்செய்யும், எனக்கும அறிவுண்டாயிருந்து ஸமவஸ்தி
ஷயமறிந்தாரும ஸ்வாதம சொல்லலன்றோ வ்யங்கமா
வது, எனக்குமறிவின்றிச்கேயிருக்க ஸ்வாதமசொல்லுவாரும
ஊகிகராயிருக்க இது வ்யங்கமாமோ? வ்ருத்ராசக்தீர்கா
மமென்றபடி * * ||க||

என்செய்யதாமரைக்கண்ணனென - ஸ்தீயாய ஸர்வாங்காஸா
வலிலொவநனவன், என்னைநிறைகொண்டான - என்னைவஸ்
தியை ஸ்வஹரித்தான், என்னைநிறைகொண்டானென்கிறவிட
த்திக்கும்ஜூர்த்திவஸாஹாவ்யாஜ்வைஷம்.என்னுடையவஸ்தியை
ஸ்வஹரித்தானென்றபடி நிறை-வஸ்தி,அதாவதுஸ்வகீயேவ்யோ
றுகிறதொருவருக்கும் தெரியாதபடியிருக்கை முன- முன்னேயுண்

மூ—செய்யமாமையிழந்து மேனிமெலிவெய்தி* யென்செய்யவா
யுங்கருங்கண்ணும்பயப்பூர்ந்தவே* ॥௨॥
ஊர்ந்தசகடமுதைத்தபாதத்தன்பேய்முலை* சார்ந்துசுவைத்த

ஆ—அவனை ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே தத்ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான ஔஜ்ஜ்வல்யமிழந்து மேனிமெலிவெய்தி தத்ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்திருக்கும் என்செய்யவாயும் கருங்கண்ணும்பயப்பூர்ந்த; இனி நம்மை யென்செய்யுமூரவர்கவ்வைதோழீ யென்கிறாள் ॥௧॥

(ஊர்ந்தசகடம்) ஆகிலும் மடலூருகை நமக்குப்போராது இ—ய—அருளிச்செய்கிறாள் (அவனையிழக்கையால) முன்செய்யமாமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறாள் (தத்ஸம்ஶ்லேஷ த்யாகியால) எத்தனைசொன்னாலும் பழி பரிஹரிக்கவேணுங்காணென்றுசொன்ன தோழியைப்பார்த்து அப்படியானாலும் பழி பரிஹரிக்குமெல்லை கடந்தது காணென்கிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதம். ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

ஊர்ந்தவித்யாதி சுவைத்தவித்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறாள்—

ஸமாயிருந்த, ஸம்ஶ்லேஷகாலத்திலே உண்டாயிருந்தவென்றபடி. செய்யமாமை- ஶ்லாக்யமான காந்தியை, இழந்து - போக்கி, மேனி - ஶரீரமானது, மெலிவு - காஶ்யத்தை, எய்தி - அடைந்து, என்செய்யவாயும - என்னுடைய [illegible]த்தையும், கருங்கண்ணும - நீலோத்பலத்தையும், பயப்பு - வைவர்ண்யமானது, ஊர்ந்த - வ்யாபித்தது, தோழீ - வாராய்ஸகியே? இனி - இத்தனையானபின்பு, ஊரவர்கவ்வை - ஊராருடைய [illegible]மானது, நம்மையென்செய்யும - நம்மையென்றது தன்னோடு ஸத்ருசையான ஸகியையுங்கூட்டிக்கொண்டு சொன்னபடி. ॥௨॥

ஊர்ந்தசகடம - அஸுராவேஶத்தாலே ஊர்ந்துவந்த ஶகடத்தை, உதைத்தபாதத்தன - ஸ்தந்யார்த்தியாய்க் கிளர்ந்தமுகிழ்போன்ற ஜத்தாலே யதுபுரிந்துவிழும்படி யுதைத்த திருவடியையுடையவனை, பேய்முலை - பூதனையின்ஸ்தனத்தை, சார்ந்து - யஶோதைப்பிராட்டி முலையிலே யணைந்தாப்போலே யணைந்து.

மூ — செவ்வாயன் என்னை நிறைகொண்டான்* போந்தும் பெயர்ந்து மவனோடன்றியோர் சொல்லிலேன்* தீர்ந்தவென் தோழீ யென்செய்யுமூரவர் கவ்வையே* ॥௫॥

ஆ — என்று தோழி சொல்ல, தன்னுடைய ஸர்வாவயவ லாவண்யாதி திவ்யசேஷ்டிதங்களாலும் அழகாலும் என்னை நிறைகொண்டான், ஆனபின்பு போந்தும் பெயர்ந்தும் அவனன்றியல்லது மற்றொன்றும் சொல்லுகிறேனோ, நானே தேறும் மார்க்கம் சொல்லுவதை செய்கையிலே எனக்கு முற்படவே துணிந்திருக்கக்கடவ நீ என்னை நிஷேதிக்கலாமோ? நீ நிஷேதிக்கிறது ஊரவர் நம்மைப் பழிசொல்லுவார் என்றிறே. அது க்ருஷ்ணஸௌபாஜிதையான நம்மைச் செய்வதென்கிறாள். ॥௫॥

இ — நிர்வசிக்கிறார் (தன்னுடைய நிஷ்க்ருதியாலே) செவ்வாயன் என்னை நிறைகொண்டான் என்கிற சாஸ்த்ரமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலும் என்னை) தீர்ந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாணித்தொழியாலே) என்செய்யுமென்கிறதற்கு விவக்ஷிதத்தை வ்யாக்யானிக்கிறார் (க்ருஷ்ணைகாந்த்யாலே) நாம் நம்வசமாயிருக்கின்றோமோ? வைவாதம் வரிவரிக்கலாவதென்றுகருத்து. ॥௫॥

ப — சிவந்த - ஸ்வஸ்வாதுதமமாயணிந்த, செவ்வாயன் - சிவந்த திருப்பவளத்தையுடையவன், என்னை நிறைகொண்டான் - என்னை ஸ்வஸ்வாதுப்பணணிறுன, என்னுடைய வடிவிக்ஷையை யவஸாதிக்கானென்றபடி. போந்தும் பெயர்ந்தும் - போயும்வந்தும், போருகை - விட்டுப்போகை, பெயருகை - திரும்பிவருகை, அவனைப்பிரிந்தாலும் பிரியாதிருந்தாலுமென்றபடி. அவனோடன்றி - அவனைக்கூடின வார்த்தையொழிய, தத்விஷயமான வார்த்தையொழியவென்றபடி ஓர்சொல்லிலேன் - வேறேயொரு வார்த்தையை யுடையவளல்லேன்; வேறேயொரு வார்த்தையைக்கேளேனென்றபடி. தீர்ந்த - நாணினைத்த காரியத்திலே எனக்கு முன்பே துணிந்திருக்குமவளான, என்தோழீ - ஸகலீயே? ஊரவர் - ஊரிலிருப்பாருடைய, கவ்வை - கவ்வாதுகொண்டமானது, என்செய்யும் - க்ருஷ்ணைகாந்திகராய் ஸ்வவசராறிக்கேயிருக்கிற நம்மையிக்கிலேஷம். ॥௫॥

மூ:— ஊரவாகவன் வயெருவிட்டனன் சொன்னீரபப டித* நீரெ
லவிநதி முளைத்தநெருஞ்சபபெருஞ்செயயுட்*

ஆ—(ஊரவாகவவை) இபபடி தன்னைப்பிரிந்த கஷ்டதிலும் மனு
ய யிருகக்செயதே தனனுடைய மொகததாலே தன்னையுணகரு
க்கர்ட்டித்தாராதே பிருகிறவனை யாசைபபடுகிறதுதானென்
எனறுதோழிசொலலு ஆகிவையகமுதலவலயுங்க ளுளவாயிரு
நககசசெயதே யவநறையே வயக்கமாகக்கொணடு தனறிருவ

✳ நாலாமபாட்டு ✳

இ— அவனுக்குப்பழியைவிளைககைககாக முடனூலவுதைாமிககி
றவிப்பிராட்டி யவன ஊணாலலலொன்றிபபாட்டிலே யவனுககு
மாணவகஙகளுஞ்சொலலுகை யவமதமணாேருடுவன்ன லவதரிப
பிககிறா (இபபடியிநதரியால) வாஞ்வலாயத்தீறுக்கு தாக
யமறுளிசசெயகிறா (ஆதவையகெழூஷியால) ககீயவா
ஊதுதுககுத் தாகபமநளிசசெயகிறா (தனதிருவடிகளிலேயி

மூ— ஊரவாகவவை - ஊரா பணணுகிற வவைாஷகாலஊஷு
மாகிற எரு, எருவை, இடடு - ஊரா ரவாஷம சொலலைசசொலல
கமுனிகது எருவிட்டபபோதிலே எனனுடைய ஆவிடுவமுதடக
கதுவேயஉஷமாயிறறெனறுகருதது அனனைசொலநீர- தாயாரு
டைய உகதிபாகிறநீரை, படுதத- பாபசசியெனறபடி,படுததுமை, வவ
லயிபபிகக. இஙகேபாயசசுககையைசசொலலுகிறது நீயவனைப
ககவிப்படி மேலவிழுகை யாகுமனறெனறு தாயார்சொலலுகிற
வாசெகளும தனககலிதிவமு வயகககளாயினவெனறு
கருததது எருவரவது - அடியிலேயொருகாலிட்டுவிடுமதிறே நீர
மாறாமல பாயசசவேணும, ஆதலாலொருகால பழிசொலலிப
போகிற ஊராவாரததைகளை எருவாகவும அதுககுளளேயிருநது
கொணடு எபபோதுமொகக ஊசசொலலுகிற தாயாரவாரத
தையை நீராகவுமநிரூபிதது ஙநெலவிநதி - நமாகிறநெ
லலுகளைவிதைதது, நம - வமம, வமமாவது கநதினுடைய
வரசூவவெளுயாகையாலே இதனைதவிரயாக நிரூபிததது,
முளைதத- கமகாமிகமான,நெருஞசபெருஞசெயயுள- எனனுடைய
நெருசமாகிற பெரியசெயயிலே, செயயெனறு சமனிககுமபெயா,

மூ— பேரமர்காதல்கடல்புரையவிளைவித்த*காரமர்மேனிநங்கண்
ணனைத்தோழீகடியனே* ||ச||

ஆ— டிகளிலே நிரவதிகமான ஸங்கத்தை எனக்குவிளைவித்த காரமர்மேனி நங்கண்ணனைத் தோழீ க்ரூரனென்று சொல்லுகிறாள் ||ச||

(கடியன்) நீசொன்னபடியே யவனும் க்ரூரன், நிர்க்ருணன்,

இ— த்யாதிய வ்யங்கயமென்னாகிறதென்று தோழியுருவிச் செய்கிறாள் (க்ரூரனென்று சொல்லுகிறதென்று) காணாமையே யென்று — ஆனாலென்பேயோவென்றபடி. தன்பக்கலிலே யெனக்குண்டான ப்ரேமத்தைக் கொடுத்தவனை க்ரூரனென்று சொல்லுமை யாண்டவன்றே என்றபடி. * * * * ||ச||

ஐந்தாம்பாட்டு

கடியனென்கிறதையுரைக்கிறாள் (நீயிக்ருதிபால) கொடிய

ப— பேர் - பெரியதான நிரவதிகமானவென்றபடி அமர - அமர்ந்த, நிரூடமானவென்றபடி காதல் - தன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தை, காதல் - அபிநிவேசம், கடல்புரைய - ஸமுத்ரஸத்ருசமாக, அதிவஸ்துமாகவென்றபடி விளைவித்த - விளையப்பண்ணினவனை, ஊராருசொல்லுகின்ற ஸம்வாதங்களுக்குத் தாமரா பூர்த்தியிலிருக்கிற தாமே தன்னபிநிவேசத்தாலுயர்க்கமாகையும் பலமானவபி நவாபிநிவேசமாய் பலித்ததையும் மவனக்ருதமேயாமிலை விளைவித்தானிறே யென்றுகருத்து கார் - வர்ஷாகாலமேகத்துக்கு, அமர - ஸத்ருசமான, மேனி - திருமேனியையுடையவனை, அடியிலே எருவிட்டு நீர்பாய்ச்சினவும் மேலவர்ஷிக்காதாகில் பயிர்த்தலைக்குளிராதிறே, இந்த அபிநிவேசத்தை வர்ஷாகாலமேகஸதர்சமான தன்வடிவாலே உண்டாக்கினானென்று கருத்து நங்கண்ணனை - நம்முடைய க்ருஷ்ணனை, க்ருஷ்ணனென்றால் பெண்களுக்கு ஸுலபனென்று ப்ரஸித்தனன்றோவென்று கருத்து. தோழீ - இது ஸாபிப்ராயஸம்போதனம் அவன்பக்கலிலே என்னைப் போருத்தவிட்ட நீயே மீட்கப்பார்த்தாலும் மீளாதபடியான ஸ்நேஹமுண்டாம்படி பண்ணினானே யென்று கருத்து கடியனே - க்ரூரனென்றபடி கடியன் - க்ரூரன். ||ச||

மூ—கடியன்கொடியனெடியமா லுலகங்கொண்ட* வடியனறிவ ருமேனிமாயத்தனாகிலும்* கொடியவென்னெஞ்சமவனென்றே கிடக்குமெல்லே*

ஆ—ஸ்வதந்த்ரன், வஞ்சகன், ஸர்வஶ்ரேஷ்டன், ஆச்ரிதவ்யாமோஹவிஶிஷ்டன், மற்றுமுள்ள ஸகலதோஷங்களையுடையவன், ஆகிலும்கொடியவென்னெஞ்சமவனென்றேகிடக்கும், என்னே ஒருகொடுமை

இ—னென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யத்வமென்று) நெடியமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரனென்று) உலகங்கொண்ட வடியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சகனென்று) அறிவருமேனிமாயத்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமஹத்வாதியால்) தோழியானவள் கடியனென்று தோஷஞ்சொன்னால் பின்னையுமநேக தோஷங்களைப் பிராட்டிதானே சொல்லுகிற விதத்தில் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால) எல்லேயென்கிறதற்கு அர்த்தம் (என்னேயென்று) ஆஶ்சர்யத்யோதகமான அவ்யயத்துக்கு அர்த்தம் (ஒருகொடுமையுடைய இத்யாதி) பொடியிலென்றது-

பத— கடியன் - தன்காரியத்திலே கருத்தனனாகையாலே ஸ்வதந்த்ரன், கொடியன் - க்ரூரன், திவ்யத்வமென்றபடி. நெடிய - ஸர்வாதிகனான, மால் - பெரியவன், ஸ்வதந்த்ரனென்றபடி. உலகங்கொண்ட - ஸகலலோகங்களையும் வஞ்சித்து அபஹரித்த, அடியன் - ஸ்ரீபாதத்தையுடையவன், வஞ்சகனென்றபடி. சிறடியைக்காட்டிப் பேரடியாலே யளந்துகொண்டானிறே அறிவு - அறிகைக்கு, அரு - அருமையான, மேனிமாயத்தன - விக்ரஹத்தையுடையவன், ஸர்வஜ்ஞனென்று விவேகிக்கவரிதாமபடி மழைக்காலே மயக்குமவனென்றபடி ஆகிலும் - இத்தனையுமாகிலும், கொடிய - க்ரூரமான. அவனைப்பகல் குறைஞ்சொலவிட்டுவரிதானவென்றபடி என்னெஞ்சம - என்னுடைய மனது, அவனென்றே கிடக்கும் - தத்பரமாயே யிருக்குமென்றபடி. எல்லே - என்னே. இதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. துடிகொள் - துடிசத்ருஶமான, இடை - மத்யத்தையுடையவளான,

மூ— அடி கொளிடைமடத்தோழியன்னையெனசெய்யுமே* ரு॥
அன்னையென்செய்யிலென் ஊரென்சொல்லிலென் தோழிமீர்*
என்னையினியுமக்காசையில்லை யகப்பட்டேன்* முன்னையமரர்
முதல்வன் வண்டுவராபதி* மன்னன் மணிவண்ணன் வாசு
தேவன் வலையுளே* ॥௬॥

ஆ— தைர்யஹாநிக்கு ஹேதுவென்று பிராட்டியருளிச்செய்ய
தோழியானவள் இப்படி ஸாஹஸிகையோ? அன்னைமார் போ
டியில செய்வதென்னென்ன? விரஹாக்நியாலே தக்தராயிருக்கிற
நம்மையெதைச்செய்வதென்கிறாள். ।ரு॥

(அன்னை) ஸ்வஹஸ்தவச நிரவத்யஸ்வஸாம்ஸாரிகஸ்வ
வராய ஸ்வாச்ரிதஜ்ஞாநரான ஸேஷஸேஷாஸந ஸேவநதயா

இ— கோபிகைக்கென்றபடி ।ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

முன்னையமரர்முதல்வ னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸ்வஹஸ்த த்வாரபால) வண்டுவராபதிமன்னனென்

ஸ— அடி- ஸகாவ்யாவ்ருத்திவிசேஷ:, தத்ஜ்ஞேயானவென்றபடி.
மட — ஸௌஹார்தையான, தோழி - ஸகியே, அன்னை - தா
யானவள், என்செய்யும் - நமக்கென்னபாயங்களைச்செய்யமாட்டுவ
ளென்றபடி ॥ரு॥

முன்னை - அநாதிகளான, அநாதிஸஜ்ஞானவென்றபடி.
அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, முதல்வன் - ப்ரதானனை, ஸ்வா
மியானவென்றபடி. வண் - ஔதார்யத்தையுடைய, துவராபதி - த்வா
ரவதிக்கு, த்வாரகாநகரிக்கென்றபடி. மன்னன் - ராஜாவான,
மணிவண்ணன் - நீலஸ்வபாவனை, மணிபோலேமுந்தானையிலே
முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனென்றபடி. வாசுதேவன் - வ
ஸுதேவநந்தனுடைய, வலையுளே - ரூபகுணாதி மாயை
களாகிற வலையிலே, ரூபகுணாதிகளைக் கண்டாகருத்தப்
பிப்போகவொண்ணாமையால் விசைத்ததவலையென்கிறது. ரூப
காதிஸம்யோகி:. அகப்பட்டேன், இனி - இப்படியகப்பட்டபின்
பு, அன்னை - மாதாவானவள், என்செய்யிலென் - என்னசெய்தா
லதானென்ன, அவள்செய்யும் ஸ்நேகத்தோடஸ்நேகத்தோடு வாசியி

ரூ—வலையுளகப்படுத்தென்னை நன்னெஞ்சங்கூவிக்கொண்டு* அலை
கடற்பள்ளியம்மானை யாழிப்பிரான்றனைக்* கலைகொளக

ஆ—ஹ்ருஸ்வஸ்வேத்யபோராஜ்ய ஸ்ரீகள, லேபநவாதவரீவர்கஜ
ராக்ஷஸமஹோரூபிந்தவைதத் ஸகிக்ஷாத்ருஶ ஜநாஷ்டி ஸஜாதீய
அபாவதீக்ஷைக்ய வந்துவிராவித்துருக்கிரிலே ஆஸ்ரிதவாத
ஸால்யமறுப்பக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீகலஸேகரர் திரு
மகளுடைய சௌந்தர்யமாகிற வலையுளேயகப்பட்டேன்,
இனியென்னை அன்னை யென்செய்யிலென்? ஊரென்சொல்லிலென்?
தோழியீர்? என்னையினியுமக்காசையில்லையென்கிறாள். ॥௬॥

(வலையுள்) இப்படி தன்னிலைமையை மெய்யாகச்சொன்னபின்பு
இனி யிவளையொருசெயலில்லையென்றுகொண்டு இவளுடைய

இ—கிறவிடத்திலே பரகாலநாயகியினுடைய வார்த்தையருளிச்செய்கி
றார் (ஸகிக்ஷாத்ர்யாதியால) மணிவண்ணனென்கிறதற்குக் கா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால) (தோழிமீரித்யா
தி) எப்படியானாலுமிவளை மீட்கவேணுமென்றெல்லாருமாய்க்கூ
டிவந்த தோழிமாரைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாளென்று ஸம்மதி
ஸூசிதே. * * * * ॥௬॥

❋ ஏழாம் பாட்டு ❋

அவனைப் பக்கலில் ஆஸக்தியைவிடச்சொல்லுகையாலே விர
க்தாவிருத்யையாயிருக்கிற தோழியைக்குறித்து நங்கண்களாற்க
ண்டு தலையில் வணங்கவுமாங்கொலோவென்று ஸஹ்ருதயரோடே
சொல்லுமாப்போலே சொல்லக்கூடுமோவென்னவுமங்கீகரிப்பிக்கிறா
(இப்படியித்யாதியால) அவளைக்குறித்தென்கிறதற்கு ஆங்கொலோ

௬—வலையென்றபடி. ஊர் - ஊரிலுள்ள ஜநங்கள், என்சொல்லிலென் -
என்னசொன்னாலுந்தானென்ன, அவர் சொல்லும் பழிச்சொல்லோடு கோஷ
த்தோடு வாசியில்லையென்றபடி. தோழிமீர் - வாரீர் ஸகிகாள்?
உமக்கு - உங்களுக்கு, என்னையாசையில்லை, என்னைக்குறித்தா
சையில்லை, இனி யுங்களுக்கென்னை மீட்க வாசைப்படவேண்டு
தில்லையென்றபடி. ॥௬॥

கலைகொள் - கலையைக்கொண்டிருக்கிற, கலை - வஸ்த்ரம், ரத்
நாதிபவஸநரூபியானதென்றபடி. அகல - விஸ்தாரமான, அல்குல் -

[illegible]

அ — [illegible]

[illegible]

இ — [illegible]

ம — [illegible]

மூ—மாலைக்கோலோதைப்பலார்முலைப்பே* ||எ||

பேய்முலையுண்டு சகடம்பாய்ந்து மருதிடை* போய் முதல்சா
ய்த்துப்புள்வாய்பிளந்து களிறட்ட* தூமுறுவல் தொண்டை

ஆ—வெண்சிறா ||எ|

(பேய்முலை) வசுதேவஸுதபக்ஷபாதராஜேந்த்ர காலேயபாவி
வஹ்ந்யக்ஷ்ணாஸ்ரீதவிரோதி நிரஸநத்தைகஸ்வபாவனை

எட்டாம்பாட்டு.

இ—வசுதேவாதிகள் க்ருஷ்ணவிரோதிகளாயிருக்க இவரிவர்களை ஆச்ரிதவிரோதிகளென்றது க்ருஷ்ணைகஜீவிதராகையாலே இவர்கள் ஜீவிதவிரோதிகளாகையாலே, இத்தால் வசுதேவாதிக்ருதாவதாரங்களின்னும் அவன்தப்பினது இவர்தமக்கு உஜ்ஜீவிதஹேதுவாகையால் இவ்வுபகாரத்துக்கு ஸர்வஸ்வத்தையுமவனுக்கு எழுதிக்கொடுக்கிறோமென்று வசிஷ்டமாயத்து நாண

ஸ—தலையில்வணங்கவுமாங்கொலோ - என்னுமிதைச்சொல்லுகிறது இந்த்ருலீலைகளைமுன்னேவந்துநின்ற உபகாரத்துக்கு நம்முடைய தலையாலே அவனைவணங்கவுங்கிடைக்குமோ. ||எ||

பேய்முலையுண்டு - பூதனையினுடைய ஸ்தநத்தைப்பானம்பண்ணி, பூதனையாலவந்த ஆபத்தைத்தப்பியென்றபடி. சகடம் - சகடாஸுரனை, பாய்ந்து - உதைத்தென்றபடி. மருது - யமளார்ஜுநவ்ருக்ஷங்களினுடைய, இடை - நடுவிலே, போய் - ஸவாராவிஷ்டமாய் க்ருஷ்ணனைநெருக்குகைக்காக சேர்ந்து வருமாயநின்ற யமளார்ஜுநத்தின்நடுவே அகப்படாதே தப்பிப்போனென்றபடி. முதல்சாய்த்து - தப்பிப்போனவளவன்றிக்கே அவைதன்னையும் வேரோடேவிழப்பண்ணி, புள் - பக்ஷியினுடைய, பகாஸுரனுடையவென்றபடி. வாய்பிளந்து - வாயைக்கிழித்து, களிறு - கஜத்தை, குவலயாபீடத்தையென்றபடி. அட்ட - ஸம்ஹரித்தவனை, தூமுறுவல் - சுசிஸ்மிதனை, தூ - சுத்தம், முறுவல் - ஸ்மிதம், இவ்விரோதிகள் தன்வாராக்ரமத்துக்குப் பற்றாமையாலே ஸ்மிதம்பண்ணினவனென்றபடி. தொண்டைவாய் - பிம்பவாயானை, அந்தஸ்மிதத்துக்கு வர்ஷதாரக்குச்சிவந்த அதரத்தையுடையவனென்றபடி. தொண்டை...

மூ — வாய்ப்பிரானைப் பெருநாள் கொலோ* யான் உறுகின்றது தோழி
அனையாய் நானே* ||அ||

நாணு நிறையுங் கவர்ந்தென்னை நன்னெஞ்சங் கூவிக் கொண்டு*

ஆ — ஸ்வாமி நின்னைச் சொல்லுகிற அன்னைமீர் அவனையாகாதே ப்ரணயித்வாஸாவஸ்வ (?) ஸ்வாமித்வமென்னைச் சொல்லுவது, என்று உஜ்ஜீவித்துத் தலைப்பெடுக்கமாட்டாதே யிருக்கு ம்படி எந்நாள் கொலோ யானுறுகின்றது தோழியென்கிறாள் ||அ||

இ — வேவென்கிறதற்குக் கருத்து அருளிச்செய்கிறார் (இவனையாகாதே தவி ஸ்ரீயால்) இவனையாகாதே வென்றது - இவனையே யென்றபடி (தலையெடுக்க உதாஹ்ருதி) அவனுக்கு ஸ்வாமித்வமிறே சொல்லு வார் வ்யுத்பத்திதாமங்களே நமக்கு ப்ரதிஸம்போஜநமென கிற்கின்றுக்கருத்து. |அ|

மூ — கோவைப்பழம், பிரானை - உபகாரகனை, 'யச்சவா ஜ்ஞாவரணாவாஸம் வஸுசேஷ்ஷீ தாபஸம் ஸோ: வியக்ஷ்யீ ஜவிக்கச்சேஷா | தேநாடிவீதவிதத்ப்யதேதாகி விஸு கவெற்றிஸ்ஹக்ஷீயீ வ்வைக்ஷாயாஷாஹ:' என்கிறபடியே தசைக ஜீவிதரான நம்முடைய ஜீவித்தத்துக்கு வந்த விஷயத்து க்களையெல்லாந் தப்பி வந்த உபகாரகனையென்றபடி. இதுக்கு யானுறுகின்றதென்கிறதோடே சம்பந்தம். தோழி - வாரயவாஸி யே? அனையாய் - அவனுக்கு ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லுகிற தாயமார் கள், நானே - உஜ்ஜீக்கும்படி, எந்நாள்கொலோ - எந்தக்காலமோ, யானுறுகின்றது - நாய்கிட்டுவது, உறுகை - கிட்டுகை ||அ||
என்னை - நாணுமிறைவும் நிரம்பிவ்க்கமுடையாளென்னை

னையென்றபடி. நாணும் - வாசல்விட்டுப் புறப்படக்கடவதல்லாத லஜ்ஜையையும், நிறையும் - வடிக்கலையையும், மாவீயத்தையுமே ன்றபடி அதாவது உபயவிலேயேடுகிறது தாயமருக்கும் சொ ல்லக்கடவதன்றிக்கே இருக்குமடக்கத்தையென்றபடி கவர்ந் து - கவஹரித்து, என்னை நாணும் நிறையும் கவர்ந்தென்கிற வி க்ஷேகவுமயோமம் உஜ்ஜீவஸாவ்யாதைவேஷம் நன்னெஞ்சம் நல்லநெஞ்சையும், ஸௌஹார்த்தமான நெஞ்சையுமென்றபடி. கூவிக்கொண்டு - அழைத்துக்கொண்டு, கவஹரித்துக்கொண்டே

மூ— சேனுபாவனைக்திருக்குந்தேவபிரானறனை* யானையெ
ன்றோழிபுலகுகோதுவர்தூறரியாள்* சோணைகளசெய்து

அ—(நாளும்) நாளும்திறைவுநகவாநது எனனைநானென்றுசம
கூவிகதொண்டு ஒருவருகநம செலலவொணணுத திநாட்டிலே
பொருநதுளிமிருக்கிறதேவபிரானறனை அபாவவுமாகளுநகூட
நசேர்ந்தேதருபடி தோழீ? அவா அவனை புலகுதோறவாதூறறி

* ஜனப்புநாயபட்டு *

இ— சேனுயமினகிறதாருக்ந தாதுயபருளிசசெய்கிறா (நூநு
வாசதுமிசுாகிபால) தேவபிரான்றன்னைபெணகிறவிடததில ஆவி
யெய்யகாபம்மநளிசசெபகிறா (அயாவுஅயிகுாகியால) தேரு
தநதாருபடியெயறது - தொயிபதநத (ருபடியென்கை அதாயது
நானிசொலலுகிற பழிகளிதநதனையும அவனுக்குணமென்று நி
கமுறுசிகூடிபபடிகயெனகை. இதுககு தூறறியெனகிறதோடே

௦௦— னறபடி சேனையனுமஉயனென்றம வுஉஉபமுமஉளுதவாழி.
சேனுயர் - கதுகெடுளுதமானவென்றபடி. நாம திருப்பாறக
டலிலேகிடகதில இவனதனை கூபொ்ாயாலே திலாசபமேலே
அடியிட்டு ஏசப்பயபட்டுமிய வநதுகின்றும நிடநதுயென்பார
ந்து எட்டாதநிலததிலே போயிருநதானெனறுாருகது வானதது-
வாரமெவுாகதததிலே, நிருகதும - இராநிறது, தேவபிரானறனை
னை - திகுவபிரிநாயகனை, தனனையெனறது - வௌசுவகுரு
வுயொமம இதுககு அவாதூறரியெனகிறதோடே கூட்டம் அவா-
உனனை, இவன மடலூாநீனைககில நினைககப்புகாதினறதோவெ
ன்று தோழிகினைநதிருநத அவனைகநிதநவியபிடுகிறள. என
தோழி - இந உக்கியலாமமாயமபோகதே இயலிதகனைபுக
செயது தலைகடடிபெறுவனெனெறு தோழிபுகநதுகிறக என
தோழியெனறு அவனை அழைநதுகொளளுகிறா உலகுதோறு-
லொகங்களதோறும, அலா - பழிகளை, தூறறி - தூறி, சுவ
வுாகியாபபடி எபதுநதெசலலியெனறபடி அமகோணைகள
செய்து - திருக்கைகளாலே மெல்லாம்செய்து, கோணை -
வக்ரமான, மனறுநசெயபபடா கூனுகளைப்பலமசெயது,
அதாவது நாளமடலூநதைபுமாய புறப்பட்டவாறே அவனையதது

மூ—குதிரியாய் மடலூர்துமே* ।௬।

யாமடலூர்ந்தும் எம்மாழியங்கைப்பிரானுடைத்* தூமடல்
தண்ணந்துழாய்மலர் கொண்டு சூடுவோம்* யாமடமின்றித்
தெருவுதோறயல் தையலார்* நா மடங்காப்பழி தூற்றி

ஆ— மற்றுமுஞ்செய்யலாம் மிறுக்குகளெல்லாஞ்செய்து குதிரியாய் மடலூர்துமென்கிறாள் ।௬।
(யாமடலூர்ந்தும்) யாமடமின்றித் தெருவுதோறயல் தையலார் நாவுங்கூட மடங்காதபழிகளைத் தூற்றி நாடுமிரைக்க, யாம் மடலூர்ந்தாகிலும் எம்மாழியங்கைப்பிரானுடைத் தூமடல் தண்ணந்துழாய்மலர்கொண்டு சூடுவோமென்கிறாள். ।ம।

இ— சுயம் தோழியென்றது - ஸம்போதனம் (குதிரிஉத்ருஷ்டி) தன்னெஞ்சிலே மடலூரவேணுமென்று துணிந்த துணிவை வ்யக்தமாகத் தோழிக்கு வாய்விடுகிறாளென்று ஸம்மதிக்கவேண்டுமே.॥௬॥

✳ பதத்யப்பாட்டு ✳ ।ம।

ப— சுந்தூக்கு முத்தாலும் பின்னையுமவனுக்குப் பழியாம்படி நான் சுந்தூக்கு மியாதே திரிந்தேனென்றபடி. குதிரியாய் - ஒருவர்க்கும் அடங்காதவளாய், குதிரி - நாணற்றபெண், மடலூர்தும் - மடலூரக்கடவேன். ।௬॥

யாமடம் - யாமேதேனுமொருமடப்பமும், ஸ்த்ரீத்வாநுரூபமான வேதேதுமொரு ஒடுக்கமுமென்றபடி. மடம் - லஜ்ஜையே, இங்கே லக்ஷணயா ஒடுக்கத்தைச் சொல்லுகிறது. இன்றி - இல்லாமலே, ஒடுக்கத்தையெல்லாம் விட்டென்றபடி. தெருவுதோறு - உலகுதோறென்று, கீழ்ச்சொன்னவளவன்றிக்கே, ஸம்ஜ்ஞைகளில் தனித்தனியே வீதிகள்தோறுமென்றபடி. இதுக்குப் பழிதூற்றியென்கிறதோடே அந்வயம். அயல் - அசலாரான, தையலார் - ஸ்த்ரீகளுடைய, நா - நாக்கானது, மடங்காப்பழி - மடங்காதபடியான பழிகளை, மடங்குகை - வளைகை, வ்யாவ்ருத்திக்கையென்றபடி. அசலாருடைய நாக்குங்கூட இப்பழிகளைச் சொல்லுகைக்கு வ்யாவ்ருத்திக்கமாட்டாதபடி சக்கரங்களான பழிகளையென்றபடி. தூற்றி - தூற்றி, ஸர்வத்ராபியாம்படி எங்கும்

மூ—நாடுமிரைக்கவே* ॥௰॥

இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரான்றன்னை* விரை
க்கொள்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* நிரைக்
கொளந்தாதியோராயிரத்துளிப்பத்தும்* உரைக்கவல்லார்க்கு

ஆ—(இரைக்கும்) ஒலிக்கிற கடல்போலேயிருந்த திருமே
னியையுடைய கண்ணபிரான்றன்னை விரைகொள்பொழில் குரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல் நிரைகொளந்தாதி யாயிரத்துளிப்பத்து
முரைக்கவல்லார்க்கு இத்திருவாய்மொழியைச்சொல்ல தாங்களி

✳ நிகமனம் ✳

இ—இரைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒத
மிகு—ஓலி) ஒதம் - ஜலம். ॥௧௧॥

பா—சொல்லியென்றபடி. நாடுமிரைக்க-லோகமெல்லாங்களும் அவ
னுடைய மௌபூர்த்தைக்கண்டு கூப்பிடும்படி, யாம்- நாம்,
மடலூரத்தகாத ஸ்நேகத்தைப்புடையவர்களானநாம், மடலூரந்தும்-
மடலூர்ந்தாகிலும், இதுக்கு மலர்கொண்டுசூடுவோமென்கிறதோ
டேகபம். எம் - ஸ்வாமியான, ஆழிப்பங்கைப்பிரானுடைய வ
க்ரவாஹுவாகரணை உபகாரகனுடைய, தூ - ஸௌமாள், ரூ
ணீயமானவென்றபடி மடல் - தளங்களையுடைத்தான, தண்ண
ந்துழாய்மலர் - சீதளவாஹத்தையுடைத்தை, கொண்டு -
அவனைபக்கலிலின்றுவாங்கி, சூடுவோம் - ஸிரஸாவஹிப்போம் ॥
இரைக்கும் - த்வனிதத்தாலே கோஷியாநிற்கிற,
கருங்கடல் - நீலவர்ணமான ஸமுத்ரத்தினுடைய, வண்ணன் -
வர்ணத்தைப்போலேதக்க வர்ணத்தைப்புடையவனை, கண்ணபி
ரான்றன்னை - க்ருஷ்ணாவதாரத்தை ஸௌலப்யங்காட்டி
டுத்த உபகாரகனை, விரைகொள - பரிமளமான, விரை-
பரிமளம், பொழில் - உத்யானங்களையுடைத்தான, குருகூர்ச்ச
டகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், நிரைகொள - வஸ்ரேணியான, நி
ரை - ஸ்ரேணி, ஸமாமாநா க்ரமஸ்ரேணியானவென்றபடி. அந்
தாதி - அந்தாதியான, ஓர் - ஒப்பில்லாததான, ஆயிர
த்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டுகளை
யும், உரைக்கவல்லார்க்கு - சொல்லவல்லார்க்கு, தம்மூரெல்லாம்-

மூ— வைகுந்தமாகுந்தம்மூரெல்லாம்* ॥கக௦॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆ— நந்தமொடுமே தயங்குகுதிருநாடென்றே ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்

ஸ— தாங்களிருந்தவூரேதேனுமோருகுறைசியாலுமவ்வூரெல் லாம், வைகுந்தமாகும் - ஸ்ரீவைகுண்டமாகும், ஸ்ரீவைகுண் டநாதவஸமாமென்றபடி. ॥௩க॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநாட்யாய ஸ்ரீமதே வேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேஸிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மாசறுசோதி)

ஜ்யோதீரூபாங்ககத்வாத் ஸரஸிஜநயநாத் ஸித்தவி
த்ருமாபகத்வாத் ஸ்வச்சஸ்யாமாங்ககத்வாச் ச்ரிதஸுலபதயோ
த்துங்கதாக்ஷிண்யயோகாத் । ரக்ஷாயாம்ஸாவதாநாத்
ஸாஹஸதந்தயா ஸௌவகாரோபதாத் ஸா
நாம்வௌசிதாத்ரூ ஜநயதிஹமவாநித்யவாதீஸ்ஸரஸி:

(ஜ்யோதீரூபாங்ககத்வாத்) மாசறுசோதி - நிர்மலஜ்யோ ஜோதிர்மயமான திருமேனியையுடைத்தாகையாலும், (ஸரஸி ஜநயநத்) என்செய்யதாமரைக்கண்ணன் - ஸரஸிஜஸத்ருசமான திருக்கண்மலரையுடையவனாகையாலும், (ஸித்தவித்ருமாபகத்வாத்) ஊர்ந்தசகடமித்ருதி - ஸகடாஸுராதி விரோதிநிரஸநமஹிமை யுடையனாகையாலும், (ஸ்வச்சஸ்யாமாங்ககத்வாத்) காரமாமேனி - நீலமேகநிபமான திருநிறத்தையுடையனாகையாலும், (ஸ்ரிதஸுல பதயா) என்னெஞ்சமவனென்றேகிடக்கும் - ஆஸ்ரிதர்திறத்திலே ஸுலபனாகையாலும், (உத்துங்கதாக்ஷிண்யயோகாத்) வண்டுவராவதிமன்னன் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்தருளி எல்லார்க்கும் ஸாம்யமுடையனாகையாலும், (ரக்ஷாயாம்ஸாவதாநாத்) அலைகடற்பள் ளியம்மானை - ஜகத்ரக்ஷணத்திலே யவதானத்தைக்கொண்டு திரு பபாற்கடலிலே கண்வளருகையாலும், (ஸாஹஸதந்தயா) தூமுமவறுரெண்டைவாயபிரானே-ஸாஹஸித்தத்தாலும் தொல்

ஆ—தா—டைபோன திருவயிரத்தாலும் ஸௌஹமான திருமேனியையுடையனாகையாலும், (ஸோவகார)தேவபிரான்றனை-உபகாரகனாகையாலும், (ஸூக்தக்ஞ)ஆழியங்கைப்பிரானுடை-திருவாழியாலே பஞ்சமான திருக்கையையுடையனாகையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீதாக்கு வழிபலாவழியாலேயாகிலும் தன்னைப்பெறவேணுமென்று மடலெடுத்தையுண்டாக்காநிற்கிறானென்று 'மாசறுசோதி' யென்கிறஸூக்தத்திலே மாறனருளிச்செய்தானென்கிறார். ௧௨௯

ஸ்ரீஜகதீமஜாஸஹாஸேஷிக்ய நமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஐந்தாம்பத்தில்மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஊரெல்லாந்துஞ்சி)இப்படி மடலூருகையிலே வ்யவஸித்திருந்தபிராட்டி மடலூருகைக்கு ஏகாந்தமான ராத்ரி ஸஹவாஸமேயாய்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— நிஷேத்யவ்யாவ்ருத்தநாதிகளாலே அவனுக்குப்பழியைவிளைத்தாகிலும் அவனை முகமாட்டிவைத்துக்கொண்டு அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்றிப்படி உத்ஸாஹித்தவிவாஅதுசெய்யாதே இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய வ்யாபாரங்களைப்பேசுகை ஸாமாந்யமன்றோவென்ன? தாம்ஸாஹித்தகாயத்திறகு க்ஷேபன்றியே ராத்ரிஜவஸரமாய் தம்முடைய அந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைப்ராப்தத்தில ஸாதகமாகிறபடிய ஸமய விரஹத்தாலே நோவுபடுகிற பிராட்டியினுடைய வாக்யவஸ்தத்தாலே பேசுகிறாராகையாலே ஸமமென்று நினைத்தவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிற்றாதியால) ராவஸம்பாயித்தவதாரிகை. தக்ஷோர பாட்டுக்குவ்யாக்யாநம் ராவஸம்பாய என்கிறது முதலான வாக்யாநத்தில கிருபையேயிடேறுமயம். *

முதற்பாட்டு

ஊரெல்லாந்துஞ்சியென்கிற பாட்டை அருளிச்செய்கிறார்

௬ — ஸர்வலோகநாதருக்கும் புல்லிக்கொள்ளாதனாய் ஸர்வலோகத்தே
றிப்பாரீரவாய்க் கொண்டதால்* பார்வலா முண்டதுமாம
பணியான்வாராறு*

ஆ — ஸர்வஜ்ஞனாகநமைவருவதுயாயஸர்வேச்வரமுகமுகமாக
ரவஷிவஜீவிதமாயபடி ஒருமிரவுவந்தெங்கும் முடிக்கிறதிலே.
இந்தப்ரேமயிலந்தவருகைகாரணிகளைப்பாமபணியானவரா

இ — (ஸர்வஜ்ஞானஇஷ்டப்ராப்யால்) கொண்டதாலென்கிறதுருத்தகாது
ஸ்மருளிச்செய்கிறார் (முடிக்கிறதிலேபென்று) பார்வலாமுண்டமெ
னகிறதுருத்தகாது ஸமருளிச்செய்கிறார் அதவரவிகருதியால)

ஸ — ஸர்வலாமதருந்தம் - பழிசொலலுவதேறுது ஸதிக்கும்சொலவு
வாரோதிவாசியுமஸர்வநாதர்பலவுரும நிதிதராப, இத்தால
இலநடனவாரதைக்கெ லலிய போது பொகவும பெறறிலென
றதாபகது. ஸர்வலாம உறாகிறுகில புறமப வொகத்திலே
போய இதுமையில துணையாவா நணடொ வெனறுபாரத்தாலோ
ன? சொலலுகிறள. உலகெலலாம நனைநதய - வொகமெல
லாம ஸாமஸாமயமாய, நள-எனறு நிலைபம. இதால ஒருய
ஸாவை காணமெட்டாணு - ஸங்கஷபணமும பெறறில
னெனறதாயது. ஸர்வலாமதேறு - ஜவ ஸக்வகளினுடைய
கொஸமிலலாமையாலே அலேஅடங்கி அதிடாகாது ஐவ
கிளலலாமதெரிந்து, தேறுமைக - தொரிவ இதால ஒருஸவைத
தைக்கெட்டு ஸங்கஷபணணமும பெறறிலெனறதாயது
து ஓா-வனகாரமமான, ஸஹஸ்ரசகு ஸஹஸ்ராம ராதி, ராதி,
சசஹஸ்ராம ஸஹஸ்ரமென்கிற ஒருபிதராதிகளபோலெனறிகே,
ஸஹஸ்ரபரஹ்மமான எனறபடி. தீர - சதகுண ஸ்வே
ஸறுகமான. இரவுய - ராதரியைய நிணடது - உதயாகயிலா
னெவொணறுதபடியாயததது. இநத ராதரியானது மேல ஸஹிஸ
லாதபடி கொஸராதரியைய நீணடதெனறபடி. ஆல - வே. ஊ,
பாரலாம - ஸமஸ்தலல நதபும, உணட - ஒருடையவதது
லே தனவயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்த காரணிகனை, நம - ஸவ
தீபனை, இனறு நமனனறது ஸமஸ்லேஷதமெயிலே தனக்கு அ
வனமஸ்யமாயிருநதபடியை பகனைததசசொணனபடி டாமடேயாம.

மூ — வாள்செலவேலவல்வினையேனாவிகாப்பாரினியே* ||௧||
ஆவிகாப்பாரினியாராழிகடல்மண்விண்மூடி* மாவிகாரமா
யோரவல்லிரவாய்நீண்டதால்*

ஆ — தோழிதான்வஞ்சனாலென்னைநீயாற்றுகிறபடியென்கிறாள். ||௪||
(ஆவிகாப்பார்) ஆழிகடல்மண்விண்மூடி மாவிகாரமாயோர

இ — ✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳ ||௨||

மூ — 'ஸஹஸய்நஞ்ஞனவன், வார்ரா-வருகிறானில்லை, ஆலெனறது
வாஸுதேவசுமாசைய்யாஹேஷ்டுத்துவெடுவவமாதலயாக்ருவாஸுமண
முதலாகக்கடவது. ஸம்ருதியைப்போலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷி
க்கவேண்டா; ஸஷினைப்போலே உடம்போடணைப்பவேண்டா; வ
ந்துமுகங்காட்டி ஒலமையுங்கேட்டிரனறுநந்து 'த்ருஷ்டவைவஹி ந
ஸோகவேஷ்டிஷ்யதிரரவய:'' எனறாகளிறே. எல்லேஎன்று
தோழிக்கு ஸம்பொதநம். மேலே அன்னையருந்தோழியருமென
று தோழிபுழுறங்கினள எனகிறாளையாகிலும் இப்போது தன்னு
டைய ஆவத்து நிவ்வயநமாகத் தோழிஉறக்கநதெளிநதிருக்க ஸம்
ஸாவனையுணடெனறுபார்த்து அவளை ஸம்பொதிக்கிறாள். இனி.
ரக்ஷகனுதவாதபினபு, வலவினையேன் - வலியதான பாபத்தை
யுடையவளானஎன்னுடைய, காரணிகனான அவனும்வந்து உத
வாதபடிபண்ணுகிற தைவாவதத்தையுடையவளான வென்னு
டைய வென்றபடி. ஆவி - ஆத்மாவை, காப்பார் ஆர - ரக்ஷிப்பாரார -
கர்த்ருவமென்னுயான நான்காகக்வோ? உறங்குகிற ஊராராகாக
வோ? இருள்விழுங்கின லோகம்காரகக்வோ என்றுகருத்து. ||௧||
ஆழிகடல - ஸமுத்ரத்தையும், மண - பூமியையும்,
விண் - ஆகாசத்தையும், மூடி - ஆவரித்து, மாவிகாரமாய - மஹா
விகாரமாய, ஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸிலே நில்லாதே ஸகலபதா
ர்த்தங்களையும் வ்யாபிக்கும்படி பெரியவிகாரத்தையுடைத்தாயென்
றபடி. ஓர்வல்லிரவாய - லோகவிலக்ஷணமாயஜாதியாய், வல-
ஆஸம ஆதித்யலயம்ந்த இடம் போக்கவொண்ணாத ராத்ரியா
யென்றபடி. உத்பத்தியாலே ராத்ரிகளும் ஸம
காலத்துக்கும் வேண்டியபடாமையாலே காலத்தையே
ராத்ரியென்கிறாள். நீண்டது உத்தராவதிகாணவொண்ணாதபடி

மூ— காவிசேர வண்ணனென்கண்ணனுமவாரானு* பாவியே
னெஞ்சமே நீயும்பாங்கல்லையே | ௨ ||
நீயும்பாங்கல்லை காணெஞ்சமே நீளிரவு*

ஆ— வலவிரவாயீண்டது, காவிசேர வண்ணனெனகண்ணனும் வருகிறிலன, பாவியேனநெஞ்சமே நீயுமெனக்குத்துணையன்றியே போனாய ஆவிகாப்பாரினியாரென்கிறள. | ௨ ||

(நீயும்) மடநெஞ்சமே? நீயுந்துணையன்றியே போனாய நீளிரவு

* மூன்றாம்பாட்டு *

இ— காயுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார

ப— யாயிறறு காவிசேர - கருங்குவளைபலவர்ணமான, காவி - கருங்குவளைபூ. சேருகை - ஸவர்ணமாகை வண்ணன - காந்தியையுடையவனான, என்கண்ணனும் - எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனும், வாரான - வருகிறானில்லை, ஆல - விஷாதே, கண்ணனுமெனகிறவிடத்தில ஸவ்யூ ஹத்துக்குக்கருதலெதனனில? இருபொதத நீரவண்ணனு கையாலே கறுப்புடுத்துவருவாரைப்போலே ஸவந்தரான காண வொண்ணாதபடி வரலாமே, எனக்கு ஸவ்லப்யத்தையாலே இவ்வாவ த்திலேவருகைக்தப்பானே, இப்படியிருக்கச்செய்தேயும் வருகிறு னில்லையென்றுகருத்து பாவியேனநெஞ்சமே - ஸவ்லபனும ஸுலப னும்படி பாவத்தையுடைய வென்னுடையநெஞ்சமே, நீயும்பாங் கல்லையே - அவனைப்போலே நீயுமெனக்கநுகூலமல்லாதொழி ந்தாய, பாங்கு - அநுகூல்யம். வாவேனுமென்றுவ்யூர்த்தத்தா லும்அவனவாராதாப்போலே மெய்யத்திலே நிறுத்தினாலும நீ கிறகிறாயில்லையெனறபடி எனனோடேயவைதமயத்தாலேஸவ்ஸ மானனும ஸுஸவ்லனான, எனனெஞ்சாகபோலே நீயும் இங்ஙனே யானாயென்றுகருத்து இனி - அவனுமுதவாதே நீயுமதுணையாகா தே ஒழிந்தபின்பு, ஆவி - ப்ராணனை, காப்பார் ஆர? ரக்ஷிப்பார் ஆ ர், ஒருவருமில்லையெனறபடி. * * | ௨ ||

நெஞ்சமே - என்னுடையநெஞ்சமே, நீயும - ஸஹகாரத் துக்கும ப்ரயாநகாரணமானநீயும, பாங்கல்லைகாண - பாங்கல லாதொழிந்தாயகிடாய, பாங்கு - அநுகூல்யம, இங்குத்துணை யைச்சொல்லுகிறது. நீளிரவும - பண்டேநீண்டதான ராத்ரியும,

மூ— ஓயும்பொழுதின்றியூழியாய்நீண்டதால்* காயுங்கடுஞ் சிலையென்காகுத்தன்வாரானால்* மாயும்வகையறியேன்வல் வினையேன்பெண்பிறந்தே* ॥௫॥

அ— ஓயும்பொழுதின்றியூழியாய்நீளாநின்றது, ஆத்மகுணோ ஜ்ஜ்வலமான ஸ்ரீசார்ங்கத்தை நிலையுடையவனான காகுத்தன் வருகிறிலன், வாராதொழிந்தால்தான் முடியலாமிறே, முடியவென்றால் முடியவொண்ணாதபடி பாரதந்த்ர்யத்தாலே ஸ்த்ரீயாய்ப்பிறந்தேனென்கிறாள். ॥௫॥

இ— (ஆத்மகுணோஜ்ஜ்வலத்வாதியால) மாயலாகாதோவென்னில் இவளைக் குறிக்கொண்டு நடசொல்லாரிறே. ஆனபின்பு மாயும்வகையறியேனென் னாநின்றாள் ஆத்மஸத்தைவைபவமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (வாராதொழிந்தாலித்யாதியால) தானிட்டபடியாக்ஷேபித்துச் செல்லுகிறதொன்றுகாயிறு பெண்பிறந்தேனென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீத்வேத்யாதியால) ॥௫॥

ப— ஓயும்பொழுதின்றி - ஓய்கிறகாலமில்லையாய் ஊழியாய் - கல்பமா ய், நீண்டது - வளர்ந்தது, ஆல - வேதனை, காயும் - ஆச்ரிதவி ரோதிகளை நிரஸிக்கும்ஸ்வபாவமான, கடும் - கடின ஸ்வரூபமான, சிலை - சார்ங்கத்தையுடையவனான, என்காகுத்தன் - என்னுடையகா குத்ஸ்தனும், தசரதக்குமகன்தன்னையன்றி மற்றிலேனென தஞ்சமா கவென்று நான் தஞ்சமாக்கினைத்திருக்கும் மவனுமென்றபடி. வா ரான் - வருகிறானில்லை, ஆல - வேதனைக்கு. ஆச்ரிதரக்ஷணத்து க்கு முடிசூடின க்ஷத்ரியகுலத்திலேபிறந்தவனும் ஸ்த்ரீயைப்பற்றியில் வா ராதொழிவதேயென்று காகுத்தனுமென்கிறவிடத்தில் வ்யங்க்யத் துக்குக்கருத்து. வல்வினையேன் - ஸ்த்ரீயாய்ப்பிறக்கும் படியான வலியபாபத்தையுடையவளான நான், பெண்பிறந்து - பெண்ணாகப்பிறந்து, பிறருக்காகவே ஜீவிக்கவேண்டும்படி ஸ்த்ரீ ஜந்மத்திலேபிறந்தவளான ஸ்த்ரீஜந்மத்திலேபிறந்தேனென்றபடி மா யும்வகையறியேன் - மரிக்கும்ப்ரகாரத்தையறியேன், மாயுதல் - மரிக்கை - பெண்பிறந்தார்க்கு நினைத்தபோது முடியப்போமோ வென்றுகருத்து. ॥௫॥

மூ— பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயர் காண்கிலேனென்று*
ஒண்சுடரோன் வாராதொளித்தான் இம்மண்ணளந்த*

ஆ—(பெண்பிறந்தார்) நான்படுகிறவிந்த க்லேசதுக்கத்தைச்சா
ணைகயில முடிகைகே நன்றென்றுபார்த்து ஆதித்யன்வாராதே

நாலாம்பாட்டு

இ— ஒளித்தானித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நா
னித்யாதியால்) ஸார்வஜ்ஞமாகையாலே முடியவும்பெறாதே
துர்ப்பலஹ்ருதயமாகையாலே வ்யஸநம் பொறுக்கவுமாட்டாதேயிரு
க்கிற வென்னுடைய துக்கத்தை ஸம்ஸாரஹ்ருதயனான ஆதித்ய
னுங்கண்டு ஸஹிக்கமாட்டானென்று வ்யாஜீபயிக்கைக்காக பாட்
டிலே நான்படுகிறதுக்கமென்று சொல்லாதே பெண்பிறந்தாரெ
ய்துமென்று ஸாமாந்யேந பெண்ஸ்வபாவம் வ்யாபகமாயிருக்கிறதென
ன்றுகருத்து (முடிகையித்யாதி) ஆதித்யனிவளுடைய துக்கத்தைக்கண்டு
பொறுக்கமாட்டானாகில் வாராதேதாழியுமத்தனைபோக்கி முடிய வ்யவஸ
ஸியுண்டோவென்னில்? "ஹீமேஷாமேகீவஸுயஃ" என்றிப்ரா
மெஞ்சயாலே திரிகிறநான் தன்னுடைய ஆஜ்ஞையைத்தப்பினால ராவ
ணன்வேணுமாகில் தலையறுத்துவைக்குமத்தனையன்றோ? இவள்படு
கிறபாடு என்கண்ணால காணப்போகாதென்று பார்த்து இனி நம
க்குமுடிகை ஸம்ஹாவிதமென்று நிஸ்சயித்தானென்று கருத்து.

பத— பெண்பிறந்தார் - பெண்ணாகப்பிறந்தவர்கள், ஸாராஸீரமா
கையாலே முடியவும்மாட்டாதே அதிஸௌகுமார்யமுடையவர்களாகையாலே
விரஹத்தைப்பொறுக்கவும் மாட்டாதேயிருக்கிறவர்களென்ற
படி. எய்தும் - அடைகிற, பெருந்துயர் - க்லேசதுக்கத்தை,
காண்கிலேனென்று - என்கண்ணாலே காணமாட்டேனென்று, ஒ
ண் - ஒளியதான, தானுடையவராலே நமக்சாஸ்ரயஸ்தானமா
னதென்றபடி. சுடரோன் - தேஜஸ்ஸையுடையவனான ஆதித்யன்,
வாராது - உதயகாலத்திலும் வாராதே, ஒளித்தான் - ஆஜ்ஞையை
த்தப்பினென்று ராவணஸ்தானந் தேடிவந்தாலும் காணவொண்
ணாதபடி யொளிந்துபோனான். இம்மண் - இந்த ப்ருதிவியை,
பஸ்யத்ராயஜநஸங்கீர்ணமான ப்ருதிவியையென்றபடி அளந்த -
த்ரிவிக்ரமரூபனாகவளர்ந்து பாதங்களாலே அளந்தவனான்

மூ— கண்பெரிய செவ்வாயெங்காரேறுவாரான்* என்பெரிய சிந்தைநோய் தீர்ப்பாரார் என்னையே* ॥௩॥

ஆ— தன்னைக்கொண்டு முடிந்தான். இந்த ஜன்மத்தில் தன்னுடைய காருண்ய ஸௌசீல்ய ஸௌந்தர்யாதி குணங்களாலே என்னைத் தோற்பித்தெனக்கு ஸர்வஸ்வமாயிருந்தவன் வருகிறிலன். வாராதொழிந்தாலளவிறந்த சிந்தைநோய் தீர்ப்பாரார் என்னையென்கிறாள் ॥

இ— தன்னைக்கொண்டென்றது - ஶ்ரீகாஸ்தானத்தாலே தனக்கு ரக்ஷிக்கவேண்டும் லோகங்களைக் கைவிட்டு தன் கார்யத்தைப் பார்த்துக்கொண்டென்றபடி. முடிந்தான் - உத்கண்டிதனானான்; ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யம் தேடிக்காணவொண்ணாதபடி பொளிந்தானென்றபடி. இம்மண்ணளந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்ய ஸௌசீல்யங்களாலே) கண்பெரிய வித்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்தாலே) எங்காரேறு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை ஜிதாதியால) ॥௪॥

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

நங்கண்ணனென்கிற விடத்தில ஸௌலப்யமாவிஷ்க்ருதமான்

வ— எல்லாத்தலைகளிலும் தன் திருவடிகளை வைத்தவனென்றபடி. பெரிய - கண்ணென்று மாறியியப்பது எல்லாரோடுங் கலந்த ஸௌசீல்யத்தாலே விகாஸமுடையவனென்றபடி. செவ்வாய் - அந்த ஸௌசீல்யத்தாலே ஸ்மிதம்பண்ணுகையாலே மிகவும் சிவந்த வாயைத்தையுடையவனை. - எம் - ஸ்வகீயனை, அவ்வழகாலே என்னை அடிமைகொண்டவனென்றபடி. கார் - நீலவர்ணனை, ஏறு - வ்ருஷபம்போலே செருக்குடையவன், வாரான் - வருகிறானில்லை, ஆல் - வெம்மை, என்னை - ஆர்த்தியானவென்னை, என்பெரிய - நினைவிலினை. என் - நினைவு, மஹாவ்யதிரேகமானவென்றபடி சிந்தைநோய் - ஜ்வரமாகிற வ்யாதியை. தீர்ப்பாரார் - தீர்க்கத்தக்கவராரார், என்னை நோயைத்தீர்ப்பாரென்று ஸிகந்தக ஶ்ரீயோஸம வாரணத்தை மருப்பையொசித்தானி த்ராதிலஹ ஶ்ரீ ஶ்ரீவராஹாவதாரத்தைதுமெ. ॥௫॥

மூ—ஆரென்னையாராயவாரன்னையருந்தோழியரும்* நீரென்னே
யென்னாதேநீளிரவுந்துஞ்சுவரால்* காரன்னமேனிநங்கண
ணனுமவாரானால்*

ஆ—(ஆரென்னை) அன்னையருந்தோழியரும் நீரென்னேயென்
னாதே நீளிரவுந்துஞ்சுவரால், ஆரென்னையாராய்வார், ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லே
ஷயிலுமென்கருத்தறிந்து துணையாயிருக்கக்கடவ காரன்னமேனிநங்கண்ண
னும் வருகிறிலன், வாராதொழிந்தா லிவ்வ்யஸநத்துக்காஶ்ரயமான்

இ—வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) ஸம்ஶ்லேஷ
விஶ்லேஷயிலுமென்றது - தோழிமார்முதலான பந்துக்களுதவாத
ஶ்லேஷயிலுமென்றபடி போகூடமுடியலாமே யென்றிவளைக்
குறித்துஸர்வர்க்களுங்கூட நினைக்கமாட்டாதிருக்கப் பேரென்னை
மாயாதெனகை ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷயமன்றோவென்ன? வரு
ளிச்செய்கிறார் (வாராதொழிந்தாலி ஸ்வாமியால) தானேயிப்படி யுக
வேக்ஷித்துச்சொல்லுகிறாளென்றதாயிற்று ஸ்வரூபமானவென்ற
து பேருக்குவிஶேஷணமன்று, என்னென்பதற்குவிஶேஷணம்.

ஶ— அன்னையரும் - ஆபத்திலுதவக்கடவ தாய்மார்களும், தோ
ழியரும் - என்னோடு ஸமாநஸுகது:க்கைகளான ஸகிகளும்;
நீரென்னேயென்னாதே - நீரென்னசெய்கிறீரென்று விசாரியாதே;
யஆா-நீர - நீர்மை, இவளுடைய ஸ்வபாவமென்றபடி.'என்னே - எ
ன்னே - என்னவாஶ்சர்யம், என்னாதே - என்றுசொல்லாதே, அவ
ன் தன்னைவிட்டுப்போய் வேறேசிலவற்றிலே போதுபோக்கச்செய்
தேயும், தானவனையொழியப்போதுபோக்கமாட்டாதிருக்கிறவிவ்
ளுடைய விலக்ஷணஸ்வபாவமென்ன ஆஶ்சர்யமென்றுசொல்லாதேயெ
ன்றபடி நீளிரவும் - நீண்டராத்ரியெல்லாம், துஞ்சுவர் - உறங்கு
கிறார்கள், ஆல் - வேதே, என்னை - இப்படி வ்யஸநப்படுகிற என்னை
யென்னை, ஆராய்வார்? - விசாரிப்பார், ஒருவருமில்லையெ
ன்றபடி, காரன்ன - காளமேகஸத்ருஶமான, கார் - காளமேகம்;
அன்ன - ஸத்ருஶம், மேனி- திருமேனியையுடையவனான, நம் நம்
முடையவனான, பெண்களுக்குக்கைபுகவிட்டுப்போந்தவனானென்றபடி
கண்ணனும் - க்ருஷ்ணனும், தோழிமுதலானோருதவாத விஶ்லேஷயிலு
முதவக்கடவ க்ருஷ்ணனானவனுமென்றபடி.வாரான் - வருகிறானில்லை;

மூ — பேரென்னைமாயாதால் வல்வினையேன்பின்னின்றே* ।௫।
பின்னின்றகாதல்நோய்நெஞ்சம்பெரிதடுமால்* முன்னின்றிரா

அ — வெனபோமுடியப்பெறலாமிறே, நான்முடிந்தபின்பு மென்னுடையபேரானது முடிகிறதில்லையென்கிறாள். ।௫।

(பின்னின்ற) முடிந்தபின்புஞ்செல்லுகிற விஶ்லேஷவ்யஸநமொன்றும் பொறுக்கலாயிருக்கிறதில்லை இந்தராத்ரியானையாமமா

இ — (பெரிதாழி)பெருக்கூட நலிக்கும்படி எனக்கு முடிவாகலாமிறேஎன்றபடி. நாலாம்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாளிராழியால) கத்யஜ்ஞாவஸாநமிறந்தவளவிலுமெனக்கு முடிவாரதேயொருத்தி இங்ஙனே வ்யஸநப்படுகிறாளென்கிற ப்ரஸித்தியொன்றுமே போகாதேயின்னு என்னுடைய ஸத்தாவஸ்தைக்கு ஸாதகமாகிறதென்றுகருத்து. ।௬।

* ஆறாம்பாட்டு *

பெரிதடுமெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றும்பொறுக்கலிராவிபால) கண்புதையவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ப — ஆல வாழிவ-லவஸ. பேர் - என்னுடைய ப்ரஸித்தியானது, வல்வினையேன் - நான்முடியச்செய்தேயுமென்னை முடிந்தேனாகப் பண்ணும்படியான பெரும்படைக்கும்படியான ஊவாவைத்தை பண்ணினவெனக்கு, பின்னின்று - பின்பிறந்து, நான்முடிந்தபின்பும ஸ்தாயியாய் நின்றென்றபடி என்னைமாயாது - மரித்தேனாக வொட்டுகிறதில்லை, மாய்கை - மரிக்கை, நான்முடிந்த வார்த்தையாகச்செய்தேயும் என்னுடைய ஸத்தைக்கு ஸாதகமாகிறதென்றபடி. அவனைப்போலே எனபேருமெனக்கு விபரீதாசரணம் பண்ணாநின்றது. அவன் வருகிறிலன் - இதுபோகிறதில்லை. ।௫।

பின்னின்ற - நான்முடிந்தபின்னும நிற்குமதான, விடாதே தொடருகிறவென்றபடி. காதல்நோய் - வ்யஸநமானது, காதல் வ்யஸநம் நெஞ்சம் - என்னெஞ்சை, பெரிது - பெரிதாக, மிகவும் என்றபடி. அடும் - ஹிம்ஸியாநின்றது, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை, ஆச்ரயாஸனைப்போலே தன்னிருப்பிடத்தையழியாநின்றதென்றபடி. இராவூழி - ராத்ரியான கல்பமானது, முன்னின்று - என்னுடைய

மூ—ஆழிக்கைப்பற்றப்பற்ற* மனமில்லாப்பசக்கரத்தெய்யப்பல னுமவாரா*வின்னின்றி

ஆ— [illegible] அவன வரிலுமவனை [illegible] கொண்டிக்கிலாக்கன்றது, இவ [illegible] பேர்ப்பட்டி. [illegible] ஆகமான [illegible] பேசுதிக்கொண்டவர்வரு கிறிலன். இந்த [illegible] பிரான [illegible] கொண்டி [illegible] ஆகிறார்கள்.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (அவனவரிலும் [illegible]) [illegible]

ம-முன்னே கினறு, கைப்பற்ற - கைப்பற்றுப் பைப்பற்றிப்படி, வைக [illegible] [illegible] - கூவித்து, உள [illegible] குறைபுபாகின்றது, கொளிகக [illegible] மறுத்து, இவ [illegible] பார்வையிறக் [illegible] றது. மன-வாயிபாக, [illegible] - தி [illegible] கிலாகின்று. சக [illegible] [illegible] கைபு [illegible] கிரக்ஷா [illegible] [illegible] ஸ்ரீமத நாயக:" எனகிறபடியே [illegible] ஸ்ரீதாசரு [illegible] [illegible] திருவாழி யை [illegible] திருக்குமவனென்றபடி. [illegible] [illegible] [illegible] ஐந்த [illegible] திருவாழி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இப்படியிருக்கிறவனும [illegible] [illegible] இவனிடத்தே [illegible] [illegible] இன்னின்றீனாவி- [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

மூ—ஸாதிகாப்பாராரிவ்விடத்தே | ௬ ||

காப்பாராரிவ்விடத்துக் கங்குலிருளூண்டுளியாய்ச்* சேட்
பாலதூழியாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்வாய்த்* தூப்பாலவெண்

ஆ—(காப்பாரார்) உபாயகார்யங்களேஷாம் ஒவ்வொன்றையாய முடி
வில்லாததொரு யாமமாய்க்கொண்டு செல்லாநின்ற ராத்ரியில்
தூப்பாலவெண் சங்குசக்கரத்தனே தோன்றுதொழிந்தால் காப்பா

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ—கங்கிருளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உ
பாயகாரஸௌக்ஷ்ம்யத்தாலே) நுண்டுளியாயென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(வைஷம்யத்ருஷ்டியாலே) சேட்பாலதுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (முடிவின்ருஷ்டியாலே) || எ ||

ஸ—நித்யஸம்ஸாரநாஸ்வத்துக்கு அப்பாமபடி நித்யமாயிருக்கும
தொழியவினிமுடியப்புகுகிறதோமென்று வெறுப்பாலேசொல்லுகி
றாள். இவ்வாவி - இந்தவாத்மாவை, காப்பாரார் - ஸம்ஷ்வத்தைப்போ
க்கி ரக்ஷிப்பாரார், யதா - இவ்வவஸ்தையிலும் முடியாதே என்னை
நோவுபடுத்துகிற விவஹ்யிராகிற ஸத்ருவை முடித்து ரக்ஷிப்பாரா
ரென்னுமர்த்தம் அவனவாராதபின்பிவனாத்மாவுக்குமுடிகையேயிறே
ஸ்வபமென்றுகருத்து. * * * || ௬ ||

கங்கிருளும் - எல்லையானவிருளும், இதுகருமேயில்லையென்
றும்படி அத்யுஷ்ணாதிக்யமான உபயகாரமுமென்றபடி. கங்கு - எல்
லை. நுண்டுளியாய - அதிஸூக்ஷ்மமான வைஷம்யவிருத்தைகளை யு
டையதாய், நுண் - அதிஸூக்ஷ்ம நுண்டுளியாய என்கிறவிடத்
தில ணகாரரகாரஸ்த்வகாரஸ்த்வ டகாரார்தேசம் - சேட்பாலது -
அதிதீர்க்கஸ்வபாவத்தைப்புடைத்தான, அதிதீர்க்கமானவென்றப
டி. சேண - தீர்க்கம், பால - ஸ்வபாவம் பாலையுடைத்தானதுபாலது,
சேண்பால என்கிறவிடத்தில பகாரரகாரஸ்த்வலகாரஸ்த்வ ணகாரஸ்த்வ ட
காராதேசம் ஊழியாயச்செல்கின்ற - கல்பமாய்ச்செல்லாநிற்கிற,
ஊழி - கல்பம் கங்குல்வாய - ராத்ரியிலே, கங்குல - ராத்ரி, வா
யென்றுஸப்தமீவிபக்த்யம தூப்பால - நிர்மலஸ்வபாவமான, தூ -
ஸாம்யம் வெண - ஸ்வச்சமான, உஜ்ஜ்வலிதமுமயாவச்சமுமினுமா
லைபாலேவாநாராயணியிலே இதுஸம்வத்துக்குவிசேஷணம். சங்

மூ—சங்குசக்கரத்தனென்றென்று* தீப்பாலவல்வினையேன்தெ
ய்வங்காளென்செய்கேனோ* ||௭||
தெய்வங்காளென்ன செய்கேனோரிரவேழூழியாய்* மெய்
வந்துநின்றெனதாவிமெலிவிக்கும்* கைவந்தசக்கரத்தென்

ஆ—ஆரிவ்விடத்து, தீப்பாலவல்வினையேன் தெய்வங்காள் என்
செய்கேனென்று தன்னுடைய திருவயிற்றுவலத்தாலே கூப்பிடு
கிறாள். * * * * ||௭||
(தெய்வங்காள்) ஓரிரவேழூழியாய் வந்தெனதாவியை மெலிவி
க்கும், கருதுமிடம் பொருதுகைவந்நின்ற சக்கரத்தென்கண்ணனும்

☀ எட்டாம்பாட்டு.☀

இ—கருதுமிடம்பொருதென்று - நினைத்தவிடத்திலே யானும்
பணியென்றபடி கையந்தலென்கிறதையுமாக்கிறார்

வ—சங்குசக்கரத்தன-ஸங்குசக்ரங்களையுடையவன், தோன்றான் தோ
ன்றுகிறானில்லை, இவ்விடத்து- இஸ்ஸமயத்திலே, காப்பார் ஆர்-ரக்ஷி
ப்பாரார், தீப்பால-க்ருஷ்ணஸ்வபமான, தீ-க்ரூர ஸக்த்ருப்ரமாணமெ
ன்றபடி வல்வினையேன்- ப்ரபலபாபத்தையுடையவளான நான்,
தெய்வங்காள், தேவதைகாள், என்செய்கேனோ-எதைச்செய்வேன்,
தோழிமாருங்கூட உறங்காநிற்கச்செய்தேயும் தேவதைகளுறங்கா
திருக்கையாலே யவர்களைக்காட்டிலும் இவர்களைக்கிட்டினவுறவாகநி
னைத்துச்சொல்லுகிறாள். தனதுபோலயநோவு ஊர்வேதத்தாலே
யவர்களுறங்காதேயிருக்கிறார்களாகக்கொண்டு அவர்களைத் தஞ்ச
மாகநினைத்துச்சொல்லுகிறாள் * * ||௭||
ஓரிரவு - ஒருராத்ரியானது, ஏழூழியாய் - ஏழுகல்பமாய், மெ
ய்வந்துநின்று - மெய்யாகவந்து முன்னேநின்று - ஸஹஸ்ரகல்ப
நாம ராத்ரியென்கிற காலத்தைபோலே வந்திருந்த ராத்ரி,
என்கிறதுபொய்யே - என்னைப்போலிக்கைக்காகவந்ததே மெய்யெ
ன்றுகருத்து. எனதாவி - என்னுடைய ப்ராணனை, மெலிவிக்கும் - க்ரு
ஶமாக்காநிற்கும், மெலிகை - க்ருஶமாகை, கைவந்த - ஸஜ்ஞயி
யமான, கைவருகை - நினைத்தபடி கார்யங்கொள்ளலாகை,
சக்கரத்து-சக்ரத்தையுடையவனான, என்கண்ணனும் என்னுடைய

மூ — கண்ணனும்வாரானால்* கைவந்ததண்டென்றல்வெஞ்சுடரி
ற்றானுமே* ‖அ‖
வெஞ்சுடரிற்றான்மாலைவீங்கிருளினுடனிப்பா*யஞ்சுடர்வெ
ய்போனனிநெடுந்தோதோன்றால்* செஞ்சுடர்த்தாமரைக்

ஆ — வருகிறிலன், ஷூத்தகாருத்தில்வீசி சுட்டமான தென்றல்
வெஞ்சுடரிற்றானும். தெய்வங்காள் என்செய்கேனென்கிறாள். ‖அ‖
(வெஞ்சுடரில்) வெஞ்சுடரில் தானடாநின்றது வீங்கிருளி

இ — (ஷஷ்டீ த்ருதீயால) ‖அ‖

* ஸ்வாபதேசம் *

வெஞ்சுடரித்யாதி வைராக்யசூக்தியென் திருவாய்
மொழியிலே கலக்குசொல்லுகையாலே ஜகத்ரக்ஷகத்வமே
ஸ்து ஸமஸ்தனித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரகடார்த்தமென்று
வக்ஷ்யதி ‖கூ‖

ஈ — கண்ணனும், வாரான் - வருகிறானில்லை, கைவந்த - ஷூத்
தகாருத்திலேவராநின்ற, கை - கைபாவம், தண் - சீதளமா
ன, தென்றல் - தேஹதாபசமனான, வெம் - உஷ்ணமான, சு
டரில் - சூர்யிற்காட்டிலும், தான் - ஸ்வயம், அடும் - சுடாநின்ற
து, அந்தோ - வருத்தமே, தெய்வங்காள் - தேவதைகாள் என
செய்கேன் - என்னசெய்வேன் ‖அ‖
தான் - கீழ்ச்சொன்னவாகிறபடியாது, வீங்கிருளின் - வீங்
கினஇருளோடுகூடத்தான், ஸ்வஸ்தி கவலைகாடேகூடினவென்றபடி.
தூய - ஸஷ்டிக்ஷமான, துளிப்பாய - ஷஷ்டிவிந்துக்களையுடைத்
தாய, வெம் - உஷ்ணமான, சுடரில் - சூர்யிற்காட்டில், அடும்-
உஷ்ணியாநின்றது. அஞ்சுடர் - அழகியஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனு
ன. இவ்வயகாரத்தைப்போக்கி நம்முடைய க்லேசஹாநியைப
பண்ணவல்ல அழகியஜ்யோதிஸ்ஸையுடைத்தானவென்றபடி வெய்
போன - உஷ்ணஹானவிஷ்ணுடைய, வெம்மை - ஔஷ்ண்யம், வெம்மை
யுடையவனையுடையோன, இரவிபம் யொயூாவூமாயகரெதாண்டு
ஸஞ்ஜீவிப்பிக்கச்சொல்லும் அணி - ஸர்வாபரணமான, நெடும் - உத்துங்
கமான தோள் - பாஹுமானது, தோன்றாது. காணவருகிறதில்லை,
செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் - சூர்யகாந்திதாமரைபோலுமழகிய கண்ணான,

மூ— சுடர்ச்செல்வனும்வாரானால்* நெஞ்சிடர் தீர்ப்பார் இனியார்
நின்றுருகுகின்றேனே* ।கூ॥
நின்றுருகுகின்றேனேபோல் நெடுவானம்* சென்றுருகி நுண்
டுளியாய்ச்செல்கின்றகங்குல்வாய்* அன்றொருகாலவையமள
ந்தபிரானவாரானென்*

ஆ— நுண்டுளியாய அஞ்சுடர் வெய்யோனணிநெடுந்தேர் தோன்
றுகிறதில்லை, செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் செல்வனும்வருகிறிலன்,
இனிநெஞ்சிடர்தீர்ப்பாரார்? முடியப்பெறாதே காலதத்வமெல்லாம்
நின்றுருகாநின்றேனென்கிறாள். ।கூ॥
(நின்று) நின்றுருகுகின்றேனேபோல் நெடுவானம்சென்றுரு
கி நுண்டுளியாய்ச்செல்கின்ற கங்குல்வாய் அன்றொருகாலவையம்

இ— *பத்தம்பாட்டு* ।ய॥

ஸ— சுடர் - காந்தி, செல்வனும் - ஸ்ரீமானும், சுடர்ச்செல்வனென்கி
றவிடத்திலே ஷஷ்டியிலே ஸமாஸம்; டகாரம் லோபமாகையாலே
சுடர்ச்செல்வனென்னுவாமே வாரான் - வருகிறானில்லை, இனி - இ
த்தசையிலுமவன் வாராதபின்பு, நெஞ்சிடர் - மநோது:கத்தை,
இடர் - து:கம், தீர்ப்பாரார்? - போக்குவாராரா - நின்று - முடி
யாதேகாலதத்வமெல்லாம் து:கிப்பாயநின்று உருகின்றேன். ।கூ॥
நின்று - ஒருச்காலமாகமே து:கமெல்லாம்வேகம்நெயாய்நி
ன்று, உருகின்றேனேபோல - உருகாநிற்கிற வென்னைப்போல,
நெடுவானம் - விஸ்தீர்ணமான ஆகாஸமானது, சென்று - வஸ்
துக்களெல்லாம்விட்டுப்போய, உருகி - த்ரவமாய, நுண்டுளியாய் -
நுண்ணியதுளியையுடையதாய், நுண் - ஸூக்ஷ்மம், நுண்துளி
யென்கிறவிடத்திலே ணகாரம் ஸவர்ணம் டகாரமாதேசம். வ
ஷாவிந்துக்களை ஆகாஸத்ரவபிந்துக்களாக வ்யவஹரிஸ்ய
த்தாலே ஹேதுத்வசொல்லுகிறாள். செல்கின்ற - நடவாநிற்கிற,
கங்குல்வாய் - ராத்ரியிலே, வாயென்றுவஸப்தம்ஸப்தமிவ்யயம். இது
க்கு சொல்லாதேனகிறசேஷ்டகசயம், அன்றொருகால - முன்னொருக்
காலத்திலே கவளிஸப்தவன்றொருக்கால, வையமளந்த - திருவடி
களாலே லோகத்தையளந்தவனை, வையம் - லோகம், பிரான் -
உபகாரகனை, வாரான் - வரப்பெறுகிறானில்லை, கூராலோசித

மூ—ஒன்றொருகாற்சொல்லாதுலகோவுய்யுமே* ॥௰॥
உறங்குவான்போல்யோகுசெய்தபெருமானைச்* சிறந்தபொ
ழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதி

ஆ—மாறனேர்நம்பிரான் வாரானென்றாகிலும், அவனதிறமாக ஒன்றொரு
கால்சொல்லாது உலகோவுய்யுமேயென்கிறாள். ॥௰॥

(உறங்குவான்) ஸர்வாத்மஸம்ரக்ஷணசிந்தாதிசயத்தாலே யோகநித்திரை
செய்யுமவனை நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்தருளின நிரதிசயமஹோபகாரத்தை

✳ நிகமனம் ✳

இ—யோகுஸஹித்தார்க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ
ஜ்ஞத்வாதியால்) உறங்குவான்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரக்ஷணத்வாதியால்) வரவுதாழ்ந்தவாறே அ
வன்ஸர்வாத்மஸம்ரக்ஷணம் நம்மை உபேக்ஷித்தானென்கிறா

ஸா— ஸர்வஸாதாரணமாக எல்லார்தலையிலும் தனதிருவடிகளை
வைத்த உபகாரகனல்லனோ, அவன் வாராதிருக்குமோவென்று
நீநினையாதேகிடாய்? அன்றைக்கொருக்கால யாத்ருச்சிகமாகச்செ
யதானத்தனைபோக்கி அது அவனுக்கு ஸ்வபாவமன்று, ஆதலால்
வன் வரப்புகுகிறதில்லையென்றபடி. என்று - என்றாகிலும், வருமெ
ன்றுசொல்லவேண்டா, வாரானென்றாகிலும் சொல்லவமையும்.
இன்னமவருமென்றும் நசைகொண்டு ஜீவிக்கவிருப்பார்களே வ
ருமென்றேசொல்லவேண்டுவதென்று கருத்து. ஒன்று - ஒருவார்
த்தையை, ஒருகால், ஒருக்கால் - இருக்கால் சொல்லவேண்டாமெ
ன்றபடி ஒருக்கால்சொன்னால பின்னை ஜீவிப்பார்க்களே இருக்
கால்சொல்லவேண்டுவதென்று கருத்து உலகு - லோகமானது,
ஒன்று-பேச்சை,சொல்லாது- சொல்லுகிறதில்லை, ஒன்றுவிஷயா
நுபேக்ஷாதிகம உறங்கும - நிபேக்ஷபண்ணுகிறது ॥௰॥

உறங்குவான்போல - நிபேக்ஷபண்ணுவான்போல - நிஸ்ஸங்க
மாகவென்றபடி. யோகு - ஸர்வரக்ஷணத்தை, செய்த - பண்ணு
கிற, பெருமானை - ஸ்வாமியை, உஜ்ஜீவிப்பித்த சிறந்தபொழில
ஸம்ருத்திமானவுத்யானத்தையுடைத்தான, குருகூர்சடகோபன் - திரு
நகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய,ஆழ்வாரருளிச்செய்ததா
னவென்றபடி நிறமிளர்ந்த ஸாதிமவிளங்கின, நிறம்-வர்ணம், அந்தாதி-

மூ—யாயிரததுளிபபததா* விறநதுபோயவைகுநதஞ்சேரா
வாரெங்ஙனேயோ* ||கக||

ஆழவாரதிருவடிகளேசரணம

ஆ— வெமபெருமானைச சொலவியலறறினவிததிருவாயமொழி
யிலசொனன ஆகி—யை அநுஸந்திததாரெங்ஙனேயரிக்கும்படி
யென்கிறார். ||கக||

திருககுருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம.

இ—ரென்றாகருதது. இபபததாலென்கிறதறகுசகா த்ய—மருளிச்செ
ய்கிறா(இத்திருவாயமொழியிலி க்ருதியால்) க—ஸ்யவாஷத்துககுத
க்ாத்ய—மருளிச்செயகிறா (எஙஙனே உசீரியால) ||கக||

ஶ— அஞ்ஞாதிர—ுவமான, ஆயிரததுஸஹஸ்ரத்திலே,இபபத்தா
ல்— இதுஶகததாலே,இதுஶகத்திலசொன்ன ஆக்ரு—ந்தியஅநுஸம
யாநததாலே என்றபடி இறநது-ஶரீரம்விட்டுபோய்-அவி—ராதி
மதியாலேபோய, வைகுநதம - வெவகுணடததை, சேராவாா — அ
டையாதவாகள், எங்ஙனேயோ - எபபடி அடையாதிருபபாாகள,
அவஶ்யமடைவாகளென்கை. இவவாகி—யைககேட்டவாகளுக்குஶ
ரீரமிலலாது, ஶரீரமவிட்டால அவர்களுககு வரவேஷவ்ரா
ஜியும தபபாதெனறுகருத்து. * * ||ககா||

ஜகா நமெவராமூ நாஷ நமஶஷயிஸ்ரீஉமெஜகாஜ
ராஜா நாஜஉஷர்ஷேஶிகாயநஉ:.

ஸ்ரீ:

ஆதிஷெவநிஷ்டாத்ய—ஸாவஷி:.

(ஸ்ரீசெலலாமதுசுசி)

ஆவஷ்யாஷகீத்ய—ா யஷாகாஜநநாஸிரவீரகவ
கீத்ய—ா ஜொகாநாலவிஷஉஷாஸ்ரீதஷாரிதஹூமெத
ரஜூாமெதயெஷஷிமெதஷூ! வக ரஷூஷகாதிதகவாத்தஉ
ஜநயநதா வஸவஷா வாஉநகவாக கஷீராஜூளமெஷ.
ஶாயீஜமஷவஅஉஹாதீகஷிமெதாzஞாயிமெதநா ||டுஉ||
(ஆவஷ்யாஷகீத்ய—ா) பாரெலலாமுணடநம்பாரைமு

பான் - ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாரையும் திருவயிற்றிலே வை
த்து ரக்ஷித்தருளின ப்ரபுவையாலும், (பத்மநாபோ ஜநார்த்தந:)
காவிசேர்வண்ணனென் கண்ணனும் - பத்மநாபத்வைகரூப வர்
த்துவசிக்கையாலும், (ஸர்வஸ்வாஸீக்ஷ்ய:) காயுங்கடுஞ்சிலையெ
ன்காகுத்தன் - ஸக்ஷ்மிக்குத் திருமகளுக்கப் பிறந்துபடைத்த ஸ்வா
மீரக்ஷிக்கையாலும், (லோகநாதஸ்வயம்பூ:) இமமன்னளந்த
கண்பெரியசெவ்வாய் - எல்லாலோகங்களையும் திருவடிகளாலே
யளந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீதரணீதமோஹதீத:) காரன்னமே
னிநங்கண்ணனும் - ஸ்ரீதிருவடையவ்யஸநங்களையெல்லாம் ஸஹி
க்கையாலும், (ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாஸஹஸ்ராக்ஷ:) எம்மாயவனும்வாரா
ளுல - ஸர்வாபத்ஸம்ருத்திகளாலும், (ஸர்வாத்மஸ்வாமிகஸ்வாமி)
தூயபாலவெண்சங்கு சக்கரத்தன் - திருவாழிதிருச
ங்குகளை திவ்யாயுதங்களுடையனாகையாலும், (ஸர்வநயநர்த்த
ஸம்வத:) செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கட்செல்வனும் - திருக்கண்மல
ரையுடைத்தாகையாகிற ஸம்பத்தினாலும். (ஸர்வஸ்வாமி) அன்
றெருகால வையமளந்தபிரான் - ஸ்ரீதாஸ்யமோகத் தானிரந்து
வருகையாலு மெம்பெருமான் திருப்பாற்கடலிலே திருவனந்தா
ழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்துகொண்டு ஜகத்ரக்ஷணத்திலே ஜாக
ரூகனாயிருக்கிறானாறு "ஊரெலா" மென்கிற உபக்ரமத்திலே
யாழ்வாரால உபபாதிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥௫௨॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(எங்ஙனேயோ) அநந்தரம் [illegible] மாணவ்ர ணைத்தந்தருங்கூட க்ஷேபேலாதபடி ராத்ரியிலே மதியெல்லாமுள்கலங்கிச் க்ருஷ்ணவிஶ்லேஷபாயவிட்டதவாறே ஐஶ்வர்யம் ஜ்ஞேயாய்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி

இ— இப்படி ஜ்ஞாநாநந்தமும் கலங்கி சத்ருஷேவணராயிருந்த ஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே "செங்கனிவாயொன்றினோடு செல்கின்றதென்னெஞ்சமே, நெஞ்சுசுடும் பூங்கவே" ஐத்யாதியாலே ஜ்ஞாநாநந்தமே நடக்கிறபிராட்டியினுடைய பேச்சைப்பேசுகை சம்பவிக்குமோ? முன்புசொன்ன ஜ்ஞாநசூர்மையான தீவ்ரதாந்தியாய் விட்டதவாறே உத்வேகத்தாலே ஜ்ஞாநாநந்தம் பெறுமென்னில்? அப்போது திருக்கண்ணாயிருக்கும் பிராட்டியுடைய ருசுவம்மானையாலே "கன்றிமேய்த்திருக்குமவனையும் நினைக்கிலளாக்கண்ணனீர்" ஐத்யாதியாலே ஜ்ஞாநத்தைப்பேசுகை விரோதமாகாதோ? ஜ்ஞாநாநந்தம் நடவாநின்றாலும் பொறுக்கமுடியாததிலொழியாமையாலே உத்வேகம் நடக்கிறதென்னில்? அப்போதைக்கு உத்வேகத்தாலே கலவாதபடி ஜ்ஞாநாநந்தமும் அழியவுவம்புமாதோ? என்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (அநந்தரம் இத்யாதியாலே) தம்முடைய வ்ருத்தியை பிராட்டி வார்த்தையைக்கொண்டு தாமே பேசுகிறாரென்று கருத்து (ராத்ரியிலே இத்யாதி) காலமும் ராத்ரியுமாய் அநேகவ்யஸநங்களெல்லாம் நிரந்தரமுமாய் தாமே காகிலாயிருக்கையாலே ஐஶ்வர்ய ஸ்வபாவம் கணநாதர்க்கும் உண்டான மாரனைத்துக்கும் கூட க்ஷேபமாய் சத்ருக்கேவணர், அந்த ராத்ரியும்போய் அநேகவ்யஸநங்களும் ஸந்நிஹிதராய் இவர் தம்முடைய உத்வேகமும் ஸர்வகாலமும் பண்ணவேண்டும்படி ஶௌர்யராய் க்ஷேத்ரத்தில் வாஸிகளும் ஸஞ்சரிக்கத்தொடங்கினவாறே சிறிது உத்வேகம் நீங்கி நம்பியுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யத்துக்கு க்ஷேத்ரமென்று கருத்து. இதனாலே "செங்கனிவாயொன்றினோடு" மித்யாதிகளால்

ஆ— பண்டுகண்டநுபவித்த நம்பியுடைய திருநகரியுடைய வழ
கையும், நம்பிதமமுடைய ஸௌந்தர்ய-ஸௌகும்ர்ய லாவண்யா-ர்
ஷை யளவநாதுக்ரயிகாகீ்ஸ்யாஸம்வெய கல்யாணகுண
களையும், விப்ரலம்பஜனிதமான அழகையும், ஸ்ம
ரித்து அந்த ஸ்மரணஜனிதமான வ்யஸநமும், ஸம்ஸ்லேஷ
ஸாமக்ரீபாவஜனிதமான வ்யஸநமும், விஸ்லேஷமாய், ஸம்ஸ்லே
ஷாபாவமாகவிருந்து நோவுபடுகிறபிராட்டி. பரதந்த்ரையான
வெம்பெருமான்பக்கல் நிஉனனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யம்தோற்றி
ருத்தல், அந்த விஸ்லேஷஜனிதமான வ்யஸநம் தோற்றிருந்த
ல, அவனெழுந்தருளியிருந்த திருக்குறுங்குடியிலேபோக உ
த்யோகித்தல், செய்யில் தன்னை உபேக்ஷித்து இவளிப்பாட்டாகி
ற்கச்செய்தே வாராதொழிவதே ஒருவனுடைய கொடுமை இருந்
தபடியென்னென்றுகொண்டு இந்த்ரியாகம அவன்பக்கல் நெ
ஞ்சு-க்ரோதாதிதோஷத்தை ஸம்கிக்கும், இதுவல்லதாம்குடிக்குப

இ— பேச்சைக்கொண்டு சமைந்ததாயிற்று (திருநகரியினுடையவிசா
ரி) ஸ்மரணத்துக்குக்கூட ககுந்தான்றிக்கேகிடக்க இவர்க்கு நம்பியு
டைய கல்யாணகுண விக்ரஹாதிகளையெல்லாம் ஸ்மரிக்க
ப்பெற்றவாறே ஒருவ்யக்திவிசேஷம்பிறக்கையால வாஹ்யஸம்
ஸ்லேஷாபாவத்தாலே அத்யவஸாயம் உண்டாயிற்றிலலையென்று
கருத்து. ஸம்ஸ்லேஷாபாவமெனகிறவிடத்தில ஸம்ஸ்லேஷமும்
வாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபாவம் ஸ்வக்ரியாதுவென்றது - ஊர்வதந்தா
னுமென்றபடி. இதனால் ‘நின்றிடுமதிசைக்கு” மித்யாதிகளைப்பேசு
கை விஷயமாகாதென்றதாயிற்று. பிராட்டியென்கிறதற்கு சொல
லுகிறனென்கிறதோடே ஸ்வயம் தனக்கு ஸமஸ்விஷயாஸங்கெஸ
விரோயிகளான அன்னைமார தோழி அன்னையெனசெய்யு”மித்யா
திகளாலே தூணீக்ஷித்திருந்த இப்பிராட்டியிப்போது ‘என்னை
நெஞ்சில் நோக்கிக்காணீரென்னை முனியாதே’ இத்யாதிகளாலேஅவ
ர்களைக்குறித்து ஸாநுநயமாக வார்த்தைசொல்லுவானேனெ
ன்னாவதிப்பிக்கிறார் (வரதத்யாதியால)இது அன்னைமாராவா
க்யம் (நெஞ்சு-நொந்தாதி) இப்படி அவன்பக்கல் க்ரோதம்
தோற்ற அன்னைமார்பேசுகையாலே இவளும் அவர்களைக்குறித்து

ஆ— பழியிலே ஆனபின்பு அவன்தானே ஸம்ஶ்லேஷிக்கக்கண்டிருக்குமத்தனை பலலது இப்படிப்படுகை யென்னவென்று தன்னைப்போஷிந்ததுகைக்கு முகங்காட்டாதேயிருந்த தன்னுடைய அன்னையாரைக்குறித்து நம்பியுடைய ஸௌசீல்யமும், ஸௌந்தர்யலாவண்யமும், ஸாநாதிகாரியாயிருக்கச்செய்தே ஸவர்ணவர்ணமாய் ஸுலபனாய் வந்திருந்த நீர்மையில் திவ்யாவயவங்களும் திவ்யாபரணங்களுமெல்லாம் என்னெஞ்சுளளும் புகுந்து நிறைந்திருக்கிற இருப்பும், அவைதனிலே பென்னெஞ்சு விழுந்து அவையல்லதறியாதேயிருக்கிற இருப்பும உங்களுக்கு தெரியாதையிறே நீங்கள் என்னைப்பொடிக்கிறதென்று

இ— ஸாநாதமாக வாய்மைகளைச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து முன்புபோலே கேவலதூதிவேமையாயிராதே நம்பியுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே வீதியுகல்கிடந்தவாறே தமமை ஸ்ஸாவிப்பதாக உபேக்ஷிதத ஸாமந்த்நுகளேயும பரிவரையும அன்னைமாரென்றநுவதேஶத்தாலே சொல்லுகிறாளென்று கருத்து.

யது:- இங்கு அன்னையெனகிறது உபாயஸ்வயம்வலாயதகை, அன்னைமீர்காள எனகிற வஹுவசநத்தாலே "ஶஜ்ஜ்வாகஷ்" என்கிறஶ்லோகத்திலசொன்ன ரக்ஷகாவஷ்டேஹத்தானுண்டான தேற்றத்தையும "கேஸவேநஶார்த்தராசவ" என்கிறபடியே ஸாகாயத்துக்குத்தன யத்நமற்றிருக்கையும 'ஶரீரஸ்வாதஸம்க்ஷாஜா' என்கிறபடியே ஜஙதூரவிதியும சந்தநிவந்த்தியும கஷயீகமென்றிருக்கையும விவக்ஷிதங்கள குறித்துளளதற்கு சொல்லுகிறாளென்கிறதோடே ஸுயம் நமபியுடையனென்கிறதற்கு நிரவயிகைத்யாதியோடே சியம (என்னெஞ்சுளளுமிகுந்தி)பண்டுகணணுக்கு விஷயமாயிருந்தவனேயனறு கணடவன்றுதடங்கி என்னெஞ்சுளளும புகுந்தனவென்றபடி இத்தால் வேஷ்களுக்கு ஸயவேஸ்துதிமோவாறுப மறக்கவும ஒணணுதபடிநிறகையாகிற ஸம்ஶேஷணம இதிருவாயமொழிக்கு ஸ்ருதிவாக்யமென்றதாயிற்று. இததையே "ஸ்ருதிவிஷயம்" என்றும "ஸ்ருதிஜாஷம்" என்றும ஜீயரருளிச்செய்தார்.

⁂ முதற்பாட்டு ⁂

மூ—எங்ஙனேயோ அன்னைமீர்காள் என்னை முனிவது நீர்* நங்கள் கோலத்திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான் கண்டபின்* சங்கினோடு நேமியோடும் தாமரைக்கண்களோடும்* செங்கனிவாயொன் றினோடுஞ் செல்கின்றதென்னெஞ்சமே* ॥௧॥

ஆ—சொல்லுகிறாள். என்னுடைய வ்யாமோஹமறிந்திருக்கிற தாய்மார்களே நீங்கள் என்னுடைய ஸ்வபாவத்தறிந்து யானைநம்பியுடைய அழகை இன்றாகாதே என்னைப் பொடிகிறபடியெங்ஙனே? நமக்காக நிரதிசய ஸௌலப்யத்தோடே திருக்குறுங்குடியிலே நின்றருளின நம்பியை நான் கண்டபின் சங்குசக்ரங்களோடும் தாமரைபோன்ற திருக்கண்மலர்களோடும் சிவந்த கனிபோலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தோடும் மிகவும் புணராநின்றது என்னுடைய நெஞ்சமென்கிறாள். ॥௧॥

இ— அன்னைமீர்காளென்கிறவிடத்தில ஸம்போதனமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய விக்ருதியால) எங்ஙனேயோ என்கிற இத்தாலே ஸம்பாவிதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஸ்வபாவத்தைக் க்ருஷ்ணல) இன்றாகாதே - உபாலம்பியாதே, முனிவதென்கிறதற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பொடிகிறபடியென்று) பொடிகை - ஸம்பண்ணுகை, நங்களென்கிறதற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நமக்காகவென்று) தாமரைபோன்ற - ஸத்ருசமான, புணராநின்றது -

ப—அன்னைமீர்காள் - தாய்மார்காள், நீர் - என் வ்யாமோஹத்தை யறிந்திருக்கிற நீங்கள், என்னை - நம்பியுடைய அழகிலே அகப்பட்டிருக்கிற என்னை, முனிவது - கோபிப்பது, முனிவு - கோபம், எங்ஙனேயோ - எப்படியோ, நங்கள் - நம்முடையவரான, நமக்காக ஸந்நிதிபண்ணினவரானவென்றபடி, கோல - அழகியதான, திருக்குறுங்குடி - திருக்குறுங்குடியிலிருக்கிற, நம்பியை - பூர்ணனை, ஸர்வகுணபூர்ணனை என்றபடி, நான் கண்டபின் - ஸேவித்தபின், என்னெஞ்சம் - என்னுடைய நெஞ்சானது, சங்கினோடும் - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடும், நேமியோடும் - சக்ரத்தோடும், தாமரைக்கண்களோடும் - ..., செங்கனிவாயொன்றினோடும் - ... ஸத்ருசமான அதரத்தோடும், செல்கின்றது -

மூ— என்னெஞ்சினால் நோக்கிக்காணீர் என்னைமுனியாதே*

ஆ—(என்னெஞ்சினால்) நம்பி திருவழுதி நாடுகளை அநுபவித்தீர்களோ? நாங்கள் பேசாதிருக்க நீ இங்ஙனே அடுக்குகிறதென்னென்றவர்களைப் பொடிய, என்னை நீங்கள் பொடியாதே உங்களுக்குக் காணவேணுமாகில் என்னைப்போலே ஸௌஹ்ருதயமான நெஞ்சையுடையீராய்க்கொண்டு அநுபவியுங்கோள்? தென்னுடைச்சோலைசூழ்ந்த திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்

இ—மாலைமாலையாகாநின்றது. ௧௩௦

இரண்டாம்பாட்டு

இப்பிராட்டி தன்னுடைய நெஞ்சிலே தான் அநுபவிக்கிற பின்னுநூலும் குண்டலமும் முதலானவற்றை என்னெஞ்சினாலே நீங்கள் காணுங்கோளென்று பிறரை நோக்கிச்சொல்லுகை அநுபவ வைலக்ஷண்யமன்றோவென்னா? இதுக்குக் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (நம்பி திருவழுதியித்யாதியால) என்னைமுனியாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால) பொடியாதேயென்றது - ஸ்லேஷநம்பணுதே யென்றபடி. வ்யவச்சேதத்தில அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால) என்னெஞ்சினாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேயித்யாதியால) நோக்கிக்காணீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (அநுபவியுங்கித்யாதியால) மன்னு

ஸ— லக்ஷ்மியநடவாநின்றது செங்கனிவாயொன்றினோடுமென்கையாலே நெஞ்சு ஸர்வாங்கங்களை அநுபவிக்கும் உபேயில இரண்டுமூன்றுகளைகூட அநுபவிக்கும்படி போலன்றிக்கே ஸர்வாங்கங்களையும் அநுபவிக்கும் உபேயில மனமொன்றையுங்காணகிறதில்லையென்றுதோன்றுகிறது * * ௧௩௧

என்னை முனியாதே. என்னைக் கோபியாதே, என்னெஞ்சினால் நோக்கி - என்னுடைய நெஞ்சாலே பார்த்து, என்னுடைய நெஞ்சை இரவலாகவாங்கிக்கொண்டு பார்த்து என்றபடி என்னெஞ்சுபோலே ஸௌஹ்ருதயமான நெஞ்சாலே பார்த்தென்று தாத்பர்யம். காணீர் - நம்பியுடைய அழகின வைலக்ஷண்யத்தை ஆரி

மூ— தென்னஞ்சோலைத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான் கண்ட
பின் * மின்னு நூலுங் குண்டலமும் மார்வில் திருமருவு * மன்னு
பூணு நான்கு தோளும் வந்தெங்கு நின்றிடுமே * ‖ உ ‖
நின்றிடுந் திசைக்கு நையுமென்றன்னையரு முனிதிர் * குன்ற

அ— மின்னுகின்ற உள்ள திருயஜ்ஞோபவீதமும் திருக்கர்ணபூஷணங்
களும் திருமார்வில் திருமருவும் திருவுடம்போடு பொருந்தின திரு
வாபரணங்களும் திருத்தோள்களும் அழகும் சுற்றும் வந்தென்னை
நெருக்காநின்றன வென்கிறாள். ‖ உ ‖

இ— பூணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவுடம்
போடு சேர்த்தியால) ‖ உ ‖

ப— பதங்கள், தென் - தக்ஷிணதேசீயங்களான, அம் - ஸுந்தரங்க
ளான, சோலை - உத்யானங்களையுடைத்தான, திருக்குறுங்குடி-
திருக்குறுங்குடியிலேயிருக்கிற, நம்பியை - பூர்ணரை; நான்
ஆபரணச்சோதியும் சோலைவாசியுமறிந்த நான், க
ண்டபின் - [illegible]த்தா
னபின்பு, பாட்டுதோறும் நான் என்கிறது [illegible], நூலும் - தி
லே, மின்னு - வடிவுக்கு ஸாம்யமாய் மின்னாநிற்கிற, நூலும் - தி
ருயஜ்ஞோபவீதமும், குண்டலமும் - திருக்கர்ணாபரணங்களும்,
மார்வில - வக்ஷஸ்ஸில, திருமருவும் - ஸ்ரீவத்ஸமும், மன்னு - ஸ்திர
ங்களான, திருமேனியோடு பொருந்தினவென்றபடி. பூணும் -
ஆபரணங்களும், பூண - ஆபரணம். நான்குதோளும் - நாலுபு
ஜங்களும், எங்கும்வந்து - நான்போன இடமெங்கும்வந்து, நின்
றிடும - நிலாநின்றன. * * ‖ உ ‖

அன்னையரும - தாய்மாரான நீங்களும், நம்பியுடைய ஸௌ
[illegible]ங்களிலே நான் கட்டுப்பட்ட படியை யறியும்படி [illegible]
[illegible]களான நீங்களுமென்றபடி. இதுக்கு முனிதிரென்கிறதோ
டே சங்கம. என்னுடைய ஸ்வபாவமறியாதாக்கிறே இப்படி முனி
யலாவதென்றுகருத்து. நின்றிடும - ஒருவ்யாபாரக்ஷமையின்றியே
ஸ்தப்தையாகாநின்றாள், திசைக்கும - சொல்லித்துச்செய்யாதபடி
[illegible]யாகாநின்றாள், நையும - சிதிலையாகாநின்றாள், என்று -
[illegible]யாநின்றீர், இப்படிசொல்லி, முனிதிர் - கோபியாநின்றீர்கள், குன்றமா-

மூ—மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்* வென்றி
வில்லுந்தண்டும்வாளுஞ்சக்கரமுஞ்சங்கமும்* நின்றுதோன்
றிக்கண்ணுணீங்கா நெஞ்சுள்ளுநீங்காவே* ॥ரு॥

ஸ்ரீ—(நின்றிடும்) நம்பியுடைய ஸௌலப்யாதிகளிலே யகப்பட்ட
மையறிந்த தாய்மாரானநீங்களும், ஸ்த்ரீத்யபாகாதினாருள, அ
றிவுகெடாநின்றாள, ஸிதிலையாகாநின்றாளென்று பொடியா
நின்றீர்கள்? குன்றம்போலே நெடுமாடங்களையுடைய திருக்
குறுங்குடிநம்பியை நானகண்டபின், வெற்றியைக்கொடுக்கும்
வில்லுமுதலான திவ்யாயுதங்களும்புள்ளுமொக்க நிரந்தர
மாகத்தோற்றாநின்றனவென்கிறாள். ॥ரு॥
(நீங்கிலலா)நம்பியைப்பிரிந்தால தரிக்கமாட்டாள், என்றறிந்த

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இ—அன்னையருமென்கிறவிடத்தி லவ்யாஜத்துக்குத் தாத்பர்
யம் நளிசசெய்கிறா (நம்பியுடையவித்யாதியால்) வென்றிவில்லு
மித்யாதியாலே திவ்யாயுதங்களைச்சொல்லுகையா லிங்கே ஸௌபர்
த்தைச்சொல்லுகை யுசிதமென்றுகநத்து ஸௌந்தர்யத்தை
யுரைக்கிறார் (ஸ்த்ரீக்யாதிபொடியாநின்றீகோளித்யதை) வெ
ற்றி - ஜயம, தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(புறம்புமித்யாதியால) ॥ரு॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

அன்னையருமென்கிறவிடத்தி லவ்யாஜத்துக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறா (நம்பியையித்யாதியால) நீங்கிலலாவென்

ப்ர—ஸ்ரீவத்ஸ்ஸம்ஹவநப்ராப்யான,குன்றம-ப்ரப்தம,மாடம்-
ப்ராஸாதம், திருக்குறுங்குடிநம்பியை- ஸ்வஷ்டம், நான - வீரவேஷங்
கண்டுக்கக்கும் ஸ்வபாவையானநான், கண்டபின் - ஸ்வஷ்டம், வென்றி-
ஜயப்ரதமான,வில்லும்- பநாஸும், தண்டும்-கதையும,வாளும்-
வழுமும்' சக்கரமும - வக்ரமும், சங்கமும - ப்ராஞ்சமும, கண்
ணுள - என்கண்ணுக்குளளே, நின்றுதோனறி - ஸ்திரமாக ப்ர
காசித்து, நீங்கா - போகிறனவிலலே, நெஞ்சுள்ளும் - உநஸிலே
யும், நீங்கா - போகிறனவிலலே, நெஞ்சையும்விட்டுப்போகிறனவில
லையென்றபடி. * * * * ॥ரு॥

மூ— நீங்கநில்லா கண்ணநீரகளென்றன்னையரு முனிதிர்* தேன
கொள்சோலைத் திருக்குறுங்குடி நம்பியைநான் கண்டபின *
பூந்தண்மாலைத் தண்டுழாயும்பொன்முடியும்வடிவும்* பாங்கு

ஆ— தாயமாரானநீஙகளும, கண்ணீர மாறுகிறதிலலையென்று
பொடியாநின்றீர்கள, தேனகளைசசொரியாநின்ற திருசசோலை
யையுடைய திருககுறுஙகுடிநமபியை நானகணடபின் உஜ்ஜ்வ
யமாயககுளிர்நதிருநத திருததோளமாலையும, நிரதிசயபோகய
யான திருவபிஷேகமும,திருவுடம்பும் திருவரைககுத்தகு
தியாயததோறறுகிறபட்டும, விடநாணும, கணடுவைத்த நானவிக்
கபபெறறத வாவததைபபணணினவெனனுடைய வாஸஸதததிலே

இ—கிறதைபுரைககிறா (மாறுகிறதிலலையென்று) நிவருத்தியாகிறதி
லலையென்றபடி பாஙகுதோன்றுமென்கிறதறகுத் தாதபர்யரு
ளிசசெயகிறா (திருவரைககிதயாதியால) பாவியேனெனகிறதற்
குத தாதபர்ய மருளிசசெயகிறா (கணடுவைத்திதயாதியால)
பெறறத வாவததைப பணணினவென்றது - பெறறபடியான
வாவததைபபணணின வெனறபடி பககததவேயெனகிறதறகுத்
தாதபர்யமருளிசசெயகிறா (வாஸஸத்திலேயிதயாதியால) ॥௪॥

ஶ—அன்னையரும - தாயமாரான நீஙகளும் நமபியைபபிரிநதால
பரிககமாட்டா ளென்றறியுமபடி சஙகாமமெமகளான நீஙகளு
மென்றபடி. எனனுடைய வாஸஸமறியாதாரைபபோலே நீஙகளு
மிபபடி முனியலாமோவென்று கருதது கண்ணீரகள - இவளுடை
ய கணணில நீரகளானவை, நீஙகநில்லா - போயககிறதிறனவிலலை,
பினனையும பினனையும் வரவாயாநிறகிறன வெனறபடி. என்று,
முனிதிர்- இபபடிசசொலலிககோபியா நின்றீர்கள, தேன்கொள-
தேனையுடைததான, சோலை - உதயானததை யுடைததான, திரு
ககுறுஙகுடி நமபியை - ஸ்வாமியை, நான் - நமபியுடைய வைலக்ஷண்யத்
தைக்கணடுககரும ஸவபாவையான நான்,கண்டபின்- ஸேவித்தபின், பூம-
உஜ்ஜ்வலமான, தண - சீதளமான, மாலை - தோளமாலை
யான, தண - குளிர்ந்தமான, சிரமமான வென்றபடி, துழாயும்-
துளசியும், பொனமுடியும் - அபிஷேககிரீடமும, வடிவும - திவய
மங்களமான திருமேனியும, பாங்குதோனறும - திருவரைககுட

ஊ— சோரானுமபட்டோநானும்பாவியேனபக்கத்தே | சுய
பக்கம்நோக்கிநின்றுதனைப்பெற்றனைபாக்குமுனிவர்* தக்க
கீர்த்தித்திருக்குருகூர்நம்பிபொன்னகண்டபின்* தொக்க

ஆ— நின்றெனனைநஷ்டமாக்கினானென்கிறர். | சுய

(பக்கம்நோக்கி) தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தைக் காட்டி, வாஸுபர அருகே வரக்கூடுமென்று உரவுஸாகமேயுள்ள ஶாஸ்த்ரத்தை பாரதத்திலை நின்றுரா பின்னை ரக்ஷகனை நிறகமாட்டாதே ஸம்ஸ்லேஷமாகாநின்றுபோனவுடனே பழுதுகிற தாபமான

✱இதர்க்கப்பாட்டு✱

இ— பக்கநோக்கநின்றுருமெனகிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (தனதுடையஸௌபரிசதீடாக) கையுமென்கிறதற்கு தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (சினையுநிகுத்தியாக) அன்னையருமென்கிறவிடத்தில் லஷ்யதாத்தக்கத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (என்னேரசுஜதியாக) நக்கீரசதியெனகிறதற்கு தாதுபர்

ஶ— பாஷாக்கதத்தோனாகி, ஸக்லாஹமான கடிசடிதக்க ஸந்தாவவுமாக விரஹத்தையென்றபடி பட்டிபட்டமபாமும் பட்டுமென்கிறவிடத்தில ஶங்காசயிமெல்லாவற்றும், நானும்-விடு நானும், அதாவது கல்யாணாசேஷபான ஶரீரவிஶேஷம் பவியேன பக்கத்தே - கண்டைவத்தலைக்கப்பெறுதபடி வாவத்தையபனானாரென்னுடைய வாஸுவைகளாகிறன பக்கம் - வாஸுவை, பக்கத்திலே பிறகதுமை - பக்கத்தவை, பக்கத்தவென்கிறவிடத்தில ஸமயிலிலே ஸகாரகுலா, பக்கத்திலே பிறகிறபோல சோனாகிறதெனறபடி. ||சுய||

பக்கம் - வாஸுவைத்தை, அவன வரவு ஸாவனை புண்டான வாஸுவைத்தைதயனறபடி சோரத்- பாதத்தைசொண்டு, நிறகும- நில்லாகின்றான, கையும - அவரகாரத்தவாறு ஸமயிலே யாக்கினரான, என்று - இப்படிசொல்லி, அன்னைய ரும - என்னுடைய பழகின தாயமாரான நீங்களும முனிவர- கோவியாநின்றோள தக்ககீர்த்தி- ஸம்ருத்தமான கீர்த்தியையுடைத்தான, திருக்குருகூர்நம்பியை, நான் - அவருடைய கீர்த்தியிலகப்பட்டநான, கண்டபின- ஸுகமம் தொக்க- வருதுந்

மூ— சோதித்தொண்டைவாயும் நீண்டபுருவங்களும்* தக்க தாமரைக்கண்களும் பாவியேனுயிரின்மேலனவே* ॥௫॥

ஆ— நீங்களும் பொடிபாகினறிகோள்' திருக்குறுங்குடிக்கு சீர்த்தகுதியாகப்போலே யொன்றுக்கொன்று தகுதியாய்த்திரண்ட சோதியையுடைத்தாய், தொண்டைபோலே சிவந்திருக்கிற வாயும், புருவத்துக்குத்தகுதியாய்த் தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களும், அவனழகைநினைத்தால நோவுபடுகைக்கீடான வாவத்தைப்பண்ணினவென்னை யுயிர்நிலையிலே நலியாநின்றனவென்கிறாள். ॥௫॥

(மேலும்வன்பழி) இப்போதன்றிக்கே மேலும் நங்குடிக்கு நிலைநிற்கும் பழியைவிளைக்குமிவளென்று தாயார் நம்பியைக்காணவிடவொட்டாதே நோக்காநின்றாள். சோலைகளாலேசூழப்பட்ட திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் கோலங்கொழுந்துவிட்ட

இ—மருளிச்செய்கிறார் (திருக்குறுங்குடிக்கித்யாதியால) தொக்க வென்கிறதையுரைக்கிறார் (திரண்டவென்று) உயிர்நிலையிலே - ஸூக்ஷ்மாவயவத்திலே, நலியாநின்றன - ஹிம்ஸியாநின்றன, ஶரீரத்திலே ஹிம்ஸிக்கிற வ்யாதிவிஷாயுதங்களைப் போலன்றிக்கே இவை ஸூக்ஷ்மாவயவத்திலே ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றபடி. ॥௫॥

✱ ஆறாம்பாட்டு. ✱

மேலும்வன்பழி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதியால) அன்னைகாணக்கொடாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாயாரித்யாதியால) ॥௬॥

பூ—ஸம்தமான, சோதி - தேஜஸ்ஸை, காந்தியையுடைத்தான, தொண்டைவாயும் - பிம்பாதரமும், தொண்டை - கோவை, நீண்டபுருவங்களும் - ஸ்ருஷ்டம், தக்க - அந்தபுருவங்களுக்கநுரூபங்களான, ஸுந்தரங்களானவென்றபடி. தாமரைக்கண்களும் - தாமரஸஸத்ருஶவிஶாலநயனங்களும், பாவியேன் - அவனழகை நினைத்தால நோவுபடும்படி வாவத்தைப்பண்ணினவென்னுடைய, ஆவியின்மேலன - ஆத்மாவின்மேலே யிராநின்றன, எனக்குமறக்கமுடியாதபடி ஸ்ம்ருதிகோசரங்களாய் நின்று பாதிக்கிறனவென்றபடி. ✱ ✱ ॥௬॥

மூ — மேலும்வன்பழி நங்குடிக்கிவளென்றன்னை காணக்கொடாள்*
சோலைசூழ்தண் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்*
கோலநீள்கொடி மூக்கும் தாமரைக்கண்ணும் கனிவாயும்* நீல
மேனியும் நான்குதோளும் என்னெஞ்சம் நிறைந்தனவே* ।ரு॥

ஆ — தொருகொடி போலேயிருக்கிற திருமூக்கும் முதலான திவ்ய அவயவங்களினுடைய அழகு என்னெஞ்சம் நிறையப் புகுந்து நிலையாநின்றனவென்கிறாள் ॥ரு॥

ஈ — நங்குடிக்கு - நம்முடைய கோத்ரத்துக்கு, அவன் தானுகந்து வருகிறதை ப்ரதீக்ஷித்துக்கொண்டு ஸ்வரூபம் மாறாது ஆட்கொண்டிருக்கும் ஸஹஜமான நம்முடைய கோத்ரத்துக்கென்றபடி. இவள் - வழியல்லா வழியாலே போயாகிலு மவனைக் காண ஆசைப்படுகிற இவள், மேலும் - வர்த்தமான காலத்திலுமன்றிக்கே உத்தர காலத்திலும், வன்பழி - த்ருடமான அபவாதம் ஒருவராலும் பரிஹரிக்கவொண்ணாதபடி த்ருடமான பழிதானொரு பெண்வடிவாயிருக்கிறதென்னும்படியானவளென்றபடி. என்று - இப்படி நினைத்து, அன்னை - மாதாவானவள், காணக்கொடாள் - நம்பியைக்காண அவகாசங்கொடுக்கிறாளில்லை, சோலைசூழ் - உத்யானாவ்ருதமான, தண் - சீதளமான, திருக்குறுங்குடி நம்பியை - ஸ்பஷ்டம், நான் - பழியெனக்குப் புறம்பாம்படி நம்பிபக்கலிலே ப்ராவண்யத்தையுடையவளான நான், கண்டபின் - ஸ்பஷ்டம், கோலநீள்கொடி - கோலத்தையுடைய நீண்ட கொடியான, கோலம் - ஸௌந்தர்யம், ஸௌந்தர்யங்கொண்டு பூத்துவிட்டு நீண்டதொரு கொடிபோலேயிருக்கிறதென்றபடி. மூக்கும் - திவ்யநாஸிகையும், தாமரைக்கண்ணும் - ஸௌந்தர்யத்தையுடைய பூவென்னலாம்படியாய அரவிந்த ஸத்ருசங்களான நேத்ரங்களும், கனிவாயும் - அதின் பழமென்னலாம்படியான திவ்யாதரமும், நீலமேனியும் - அதுக்குப் பர்யாப்தமான நிறத்தையுடைய திருமேனியும், நான்கு தோளும் - பசுமையாய்க் கிளைத்தாற்போலேயிருக்கிற நாலுதோள்களும், என்னெஞ்சம் - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, நிறைந்தன - விஷயாந்தரத்துக்கு இடமில்லாதபடி நெஞ்செல்லாமாக வ்யாபித்தனவென்றபடி. * * * ॥ரு॥

௬௨— நிறைந்தவன்பழிநங்குடிக்கிவளென்றன்னை காணக்கொடாள்*
சிறந்தகீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்*
நிறைந்தசோதிவெள்ளஞ்சூழ்ந்த நீண்டபொன்மேனியொடு*

அ— (நிறைந்த) ஒருவராலும் போக்கவொண்ணாத வன்பழியை நங்குடிக்கு இவள் தேடினளென்று அன்னை காணக்கொடாள். சிறந்த கீர்த்தித் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான் கண்டபின் நிறைந்த சோதி வெள்ளஞ்சூழ்ந்த ஸௌந்தர்யமிகுந்த விலக்ஷணமான திருமேனி

✻ வழாய்ப்பாட்டு ✻

இ— நிறைந்தவென்கிற பதத்தை காகுபடியருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலும் நிவர்த்திப்பியால்) நீண்ட வென்கிற பதத்தை காகுபடியருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமிகுந்தென்று) பொன்னென்கிற பதத்தை காகுபடியருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணமானவென்று) பொன்மேனியொடு நிறைந்து என்னுள்ளே நின்றொழிந்தான் நேமியங்கையுளதே என்று விசேஷித்துச் சொன்னதாகும் காகுபடியருளிச்செய்கிறார்

ஸ— நங்குடிக்கு - நம்முடைய குலத்துக்கு, வன்பழியை - அழிக்கவொண்ணாத வழியை ... தேவர் மற்றும் ஸஹஜமான நம்முடைய குலத்துக்கு என்றபடி. இவள் - தானாக கவர்கிற இவள், நிறைந்த - பரிபூர்ணமான, ஒருவராலும் பரிஹரிக்கப் போகாதபடியான என்றபடி வன் - உரமான, ஒரு காலத்திலும் போகாதபடியான, பழி - அபவாதத்தை நிறைவு கொண்டு இருக்கிறதென்றபடியானவள், என்று - இப்படி நினைத்து, அன்னை - தாயானவள், காணக்கொடாள் - நம்பியைக் காணக்கொடுக்கிறாளில்லை, சிறந்த கீர்த்தி - ஸர்வ லக்ஷ்மீஸம்பன்னனான, திருக்குறுங்குடி நம்பியை - ஸ்வாமியை, நான் அந்தக்ஷீரப்தியில் காக்கப்பட்ட நான், கண்டபின் - ஸேவித்து, நிறைந்த - பரிபூர்ணமான, சோதிவெள்ளம் - காந்திப்ரவாஹத்தாலே, சூழ்ந்த - வ்யாப்தமான, தேஜஸ்ஸின் ஸமூஹத்தால் ... உடையதாய் திவ்யஸௌந்தர்யமுடையதாயிருக்கிறது நீண்ட - உத்தமமான, ஸௌந்தர்யமயமான பொன்போல் பொன்மேனியொடும் - ஸர்வ ஸௌந்தர்யமான திருமேனியோடே, ஸர்வாவயவ ஸௌந்தர்யமான பொன்னிறமுடைய மனக்கவர்ந்த ஸர்வஸௌந்தர்யமுடையது

மூ—நிறைந்தெனதுள்ளே நின்றொழிந்தானை மைம்மலர்க்கண்ணாள்
கைப்புனை முகமும் கைத்தாய்   கையும் என்றன்னையர் முனிதி. *

ஆ—மழதாம, அல்லாத வழகிருக்கட்டில செய்யநிருவாழியுமான
வழகுமென்னெஞ்சிலே வேர்விழுந்தெனகிருள. ||எ||

(கையுள்) கைத்தொட்டபொருத ஸாக்ஷாத்காரமான உருவத்தை
விஷ்ணெண்பாய கையிலேவைக்கும, மிகவும்வஸ்யையபொமென்று

இ—(அல்லாதவிசித்ராஷியால) ||௭||

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

நன்முகமெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிரூர (கை
தொட்டவிசித்ராஷியால) கையுளவைக்குமெனகிறவிடத்தி லபிப்ராய
தாத்பர்யமருளிச்செயகிரூர (விஷ்ணெண்பாயென்று) கையுமென்கிற
தற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிரூர (மிகவும்விசித்ராஷியால) அன்னையரு

மா—வாம என்னுள்ளே - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, நிறைந்து-
உங்களுடைய ஸித்தவரம புகிருக்கைக்கு என்னெஞ்சிலேயிடமி
லலாதபடி யெங்கும் நிறைந்து, நின்று - இப்படியே ஸ்திரனாய்,
ஒழிந்தான - தனக்கினி மறுபடிச்சமில்லாதவனாய்விட்டான்,
அவனையென்னுள் நின்றும் புறப்படச்சொல்ல மாட்டுகோளோ
நானெனபழி பரிஹரிக்க. நேமி - ஸ்ரீஸுதர்சனமானது,
அங்கையுளதே - அழகான கையிலே யிராநின்றது, வடிவழகொ
லலாமொருதட்டும் கையுந்திருவாழியுமான வழகொரு தட்டுமா
யிருப்பது. அவன்கையில திருவாழியிடத்திலனுகில நான் பழி
பரிஹரித்து மீளேனோ, அவனகையில திருவாழியிருக்கவெ
னனுலே பழிக்கஞ்சிமீளப்போமோ.   *   *   * ||௮||

நன்முகம - நல்லதான ரூபத்தை, கைதொட்டபொருதபடி
ஸாக்ஷாத்காரமான ரூபத்தையென்றபடி. கையுள - தன
னுடைய கையிலே, வைக்கும - அத்யந்தஸ்யத்தாலே வையா
நிற்கிருள், இத்தனை ஸாஹஸத்தைபபண்ணுகிருள, கையும் -
தனகையுங்கூட்டபொருமையாலே ஸ்த்ரீயைபாகாநிற்கிருள, எ
னறு-இப்படிசொல்லி, அன்னையரும்- தாயாரானநீங்களும, நம்பியு
டைய ஸௌந்தர்யமறியாதாரைப்போலே யாகவேணுமோ அ
தறிந்தநீங்களுமென அகருத்து முனிதிர-கோபியாநின்றிகோள,

மூ— மைகொண்மாடத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்* செய்யதாமரைக்கண்ணுமல்குலுஞ் சிற்றிடையும் வடிவும்* மொய்கொணீள் குழற்றாழ்ந்த தோள்களும் பாவியேன் முன்னிற்குமே* ॥௮॥

அ— ஈடுரைபோலே தாய்மாரானநீங்களும் பொடியாநின்றீர்களோ? நம்பியுடைய திருமேனியில் நீலவர்ணமான தேஜஸ்ஸாலே மைகொள்மாடமான திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின், செய்யதாமரைக்கண்ணும் அகன்றநிதம்பமும் சிறுத்த இடையும் நிரவத்யமானவடிவும் அழகியகுழல்தாழ்ந்த தோள்களும் இவற்றையநுபவித்துப் பிரிகைக்கீடான பாபத்தைப் பண்ணின என்னுடையமுன்னேநின்று நலியாநின்றனவென்கிறாள்॥

இ— மென்கிறவிடத்தில் வ்யங்க்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈடுரைபோலேயித்யாதியால) மைகொளென்கிறவிடத்தில் ஸௌகாக்ஷ்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்பியுடையவித்யாதியால) முன்னிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னேநின்றித்யாதியால) ॥௮॥

ப— மைகொள் - மையைக்கொண்டிருக்கிற, நம்பியுடையதிருமேனியொளியாலே நீலவர்ணமானவென்றபடி. மாட - ஸௌதங்களையுடைத்தான, திருக்குறுங்குடிநம்பியை - ஸ்பஷ்டம், நானு - னையும் ப்ராப்தியானநான், கண்டபின் - ஸ்பஷ்டம், செய்யதாமரைக்கண்ணும் - ஆரக்ததாமரஸஸத்ருசவிசாலநயனங்களும், அல்குலும் - விசாலநிதம்பமும், அல்குல் - நிதம்பம், சிற்றிடையும் - தநூதரமான மத்யமும், வடிவும் - இவ்வவயவசோபைக்கு ஆச்ரயமான திருமேனியும், மொய்கொள் - மொய்ம்பைக்கொண்டிருக்கிற, நிபிடகேசபாசங்களானவென்றபடி. மொய் - நிபிடம். நீள் - அதிதீர்க்கங்களான, குழல் - குந்தளங்கள், தாழ்ந்த - அவலம்பிக்கிற, ப்ரலம்பிதாஜாநுகாவலீவாஸாரமானவென்றபடி. தோள்களும் - புஜபரிகங்களும், பாவியேன்முன் - அநுபவித்துப்பிரியும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின என்னுடைய முன்னே, நிற்குமே - நில்லாநிற்கிறது. ॥௮॥

மூ— முன்னின்றாயென்று தோழிமார்களு மன்னையர் முனிதிர்*
மன்னுமாடத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்*
சென்னிநீண்முடியாதியாய வுலப்பிலணிகலத்தன* கன்னல்

ஆ—(முன்னின்றாயென்று) ஒருவராலும் ககைவொண்ணாதபடி- வதிக்ரம ஸ்பர்ஸத்தையுடையவளான நீ கணக்காலே நிற்பதே என் று தோழிமாரும் தாய்மாரும் திரண்டுவந்து நலியாநின்றீர்கள், நி த்யமாய்ச் செல்லுகிற மாடங்களையுடைய திருக்குறுங்குடி நம்பி யைநான் கண்டபின் சென்னிநீண்முடியாதியாய முடிவில்லாததிவ்ய ஹஸ்திஷணாஸ்ருஷ்டங்களுடைய சோத்தியாலே வ்யாமோஹத்தையும்

* ஸ்வாபதேசம் *

இ—முன்னின்றாயென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒ ருவராலும் நிவாரிக்கவொண்ணாதபடியாலே) மன்னுவென்கிறதையுரைக்கிறார் (நித்ய மாயென்று) உலப்பிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (முடிவில்லாதவென் று) அணிகலத்தன் கன்னல்பால் என்கிற வாக்யஹ்ருதயத்தால் இலித்தவைஷ்டத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஹஸ்திஷணைத்வாலே)

மூ—முன்- எல்லாருடையவும் கண்முன்னே, நின்றாயென்று, ய உ-“யா நகஸ்யாவோதாநுஷக்தா ஹ்ருதிதொராகாமஸமேயோராவி” என் னும்படியிருக்கிற நீயென்கண்முன்னே வந்து நின்றாயென்று; தோழிமார்களுமன்னையரும்- ஸிபத்வீவர்க்கரோடு ஸ்வஜநவர்க் கரோடு வாசியற எல்லீருமகூட, முனிதிர் - கோபியாநின் றீர்கோள், மன்னுமாட - ஸ்திரங்களான மாடங்களையுடைத்தான, திருக்குறுங்குடிநம்பியை- ஸ்வாஷ்டம், நான் - நம்பியென்றால் இயேஜ குடிபோம்படியானவளான நான், கண்டபின - ஸ்வாஷ்டம், சென்னி- உத்தமாங்கத்திலே, சென்னி - ஸிரஸ்ஸு நீள - உத்துங்கமான, முடி- யாதியாய - கிரீடமுதலாய, முடி - கிரீடம், உலப்பில - கவ யிரவாதங்களான, கவஸ்வேத்யங்களானவெனறபடி உலப்பு - க்ஷயி, அணிகலத்தன் - ஆபரணங்களையுடையவன், அணிகலன்- ஆபரணம், அணிகலனையுடையவன் அணிகலத்தன், கன்னல்பா லமுதாகி - வ்யாமோஹராசிநிதக்ஷீரமாய, கக்ஷத்ருஷஹோம்ய ஜெயன்றபடி கன்னல்- இக்ஷுவிகாரம், இதகேவ்யாமோஹ ரையைச்சொல்லுகிறது. பால்மூதென்று நெய்யமுதாயிருக்கு

மூ—பாலைப்போல் சீரில் பழுத்தென் நெஞ்சங் கழியானே* கூ॥

கழியமிக்கதோர் காதலளிவளென்றன்னை காணக்கொடாள்*

வழியில்லித் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான் கண்டபின்*

அ—பாலுகளைப் போலே மிக ரஸமான ஸௌந்தர்யத்தை யுடையென் நெஞ்சு ... தந்தவன் முகத்தைவிட்டு வாராதபடி யொருக்ஷணமு மென் னுடனாகவிட்டுப் போகிறதில்லை என்கிறாள். கூ॥

(கழிய) லோகத்தில் தங்களுக்கு விச்லேஷமாத்ர பிரிந்தால் நாட் செல்லநாட் செல்ல ஸ்நேஹந்தோய்வு கட்டவராயிருக்க, இவளுக்கு விச்லேஷந்தோறும் பிச்சேறியது, அன்னை இவளை நம்பியை ப்ரத்யக்ஷிக்க வொட்டுகிறிலள், வழி - நிரவத்யமான கீர்த்தியையுடைய திருக்குறுங்குடி

இ—ஸம்ச்லேஷங்கள் - திவ்யாவயவங்கள், என்னெஞ்சங் கழியாமை கிறதற்குக் காரணமருளிச் செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலிருத்தியால)॥

✻ பததாமப்பாட்டு ✻

கழியமிக்கதோர் காதலளென்பதற்குக் காரணமருளிச் செய்கிறார் (லோகத்திலிருத்தியால) "ஸோகஸ்து கேவலநஷ்ட தாஸ்ய பாத்ய | ஸ்வாபஸ்ய தத்கோத்ர ஸநாஹிதஸ்ய" உதாஹரிக்கவென்றாகிறது. அன்னை காணக்கொடாளென்கிறதற்குக் காரணமருளிச் செய்கிறார் (தாயாரிருத்தியால) ப்ரத்யக்ஷிக்கவொண்ணாது - ஸாக்ஷிக்கவொன்றபடி. நெஞ்சையுங்கூட வரியக்கடவ கின்றதென்கிறதொன்றாகருத்து வழுவிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (வசிஷ்டர்யானவென்று) நிறையெனகிறதையுரைக்கிறார்

ப—என்னுடம்பேயைப் போலே உபசாரேணாக்தமான க்ஷீரதத்தைச் சொல்லுமிறந்து வந்து - என்னேகளிலே ஸம்ச்லேஷிக்கவும், என்னெஞ்சம் - என்னுடைய நெஞ்சு, கழியாமை - விட்டுப்போகிறிலள்.॥கூ॥

இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், கழிய - அவனைப்பிரிந்து நாள் போகநாள் போக, மிக்கது - அதிசயமான, ஓர் - விலக்ஷண மான, காதலள் - ப்ரேமத்தையுடையவள், என்று அன்னை - தாயானவள், காணக்கொடாள் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கவொட்டாள், நம்பியை ஸாக்ஷிக்கவுங்கூட வொட்டுகிறிலளென்றபடி வழுவில - குறைவில்லாத, வசை - குறை, கீர்த்தி - யசஸ்ஸையுடைத்தான, திருக்குறுங்குடி நம்பியை - ஸர்வேச்வரனை, நான் - ப்ரத்யக்ஷமாக ...

மூ— குழுமித்தேவர்குழாங்களெங்கும் பரவிக்கிட்டு வளைத்து அளவோ? பெருமைகொண்டு [illegible] குழுமியிருக்கிற பரிவதிலீ? ।௯।

ஆ— நமபியை நானார் [illegible], ஆயாவையிபயாக [illegible] வாசிக்கங்கள் திரளை [illegible], அழகு [illegible] பரஜவபக்தராய் [illegible] லக்ஷணமானவனுடைய திருமேனி என்னெஞ்சிலே [illegible] பொருவாக்கும் பெருமை [illegible]கின்றன. ।௯।

(அறிவரிய) [illegible] திருவாழியையுடைய பிருக்கிற தன்னுடைய திருவழியொருவாக்கு [illegible] உபகாரகன் அவனுடைய [illegible] [illegible] [illegible]

இ— (திரளையுடைய) [illegible] காரியமருளிச்செய்கிறார் (ஈகைவைதாக [illegible]) [illegible] [illegible] (அரு [illegible])। ௯।

✳ நமனம் ✳

ஆ ழிபங்கைப்பனைப்போன்றதுக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (கையுமிக்குழி) அறிவரியபிரானென்கிறதற்குத் காரியமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவாகுமிக்குழியால) மீயியுடையராகு அதனைமறைக்கவைக்க வியமாகிறபோலே தமக்கு [illegible]

மூ— நான், கண்டபின - [illegible], தேவர்குழாங்கள - [illegible] [illegible]வங்கள, குழுமி - [illegible] [illegible]களாய், [illegible] [illegible] விழிவாரைப்போலே [illegible]களாய் கொண்டபடி, [illegible] - [illegible] [illegible]படி, [illegible] - [illegible] அக்குளனே, எழுவது - உஜ்ஜ்வலமாகத்தோற்றுகிற, தேஜஸ்ஸினுடைய வேலை [illegible] வடிவிருப்பது, [illegible] - [illegible] வரமான, உருவு - [illegible]மானது, என்னெஞ்சுள - என்னுடைய நெஞ்சிலே, [illegible] - [illegible]கிறதும, ஆர்க்கும - [illegible]கதும, அறிவு - அறிவை, அரிது - [illegible], என்கவர் [illegible] [illegible]போலேயிருக்கிறது பிரகாசமானபடி [illegible]. ।௯।

மூ— அறிவரியபிரானை யாழியங்கையனையே யலற்றி* நறியநன்மலர்நாடி நன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* குறிக்கொளாயி

ஆ— ஸர்வாபாஶ்ரயனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய செவ்விப்பூவைக்

இ— ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தை ஸர்வேஶ்வரனை மறந்திருக்கிறவர்கள் கேட்க அரியாதபடியிருக்கையைத் தமக்குபகாரமாகக் கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. நறியநன்மலர் நாடியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (மிகவும் ...) பூவைக்கொண்டென்றது - வாஸனைதத்தைப் போலே ஆராய்ந்தென்றபடி. இதுக்கு அருளிச்செய்தவென்கிற தோடே ஸம்பந்தம். எம்பெருமானுக்குப் பாங்கான நல்லவாஸனைகளைத் தேடுமாப்போலே உகவாலே ஸல்பயார்த்தமாக திருவாய்மொழி அருளிச்செய்தவென்றபடி நன்குருகூரென்கிறவிடத்தில் ...

ஶப்— ஆழி - ஸுதர்ஶநத்தைக், அங்கையனை - அழகிய திருக்கையிலேயுடையவனை, அயன் - ப்ரஹ்மா, அறிவரிய - எல்லாக்கு மறிகைக்கு அஶக்யனான, பிரானையே, உபகாரகனையே, ஸ்வீயமான தன்னழகை உபகாரகத்துக்காட்டாதே யொளித்துவைத்த உபகாரகனையேயென்றபடி அலற்றி - ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்தாலே ... ஸங்கீர்த்தனம் பண்ணி, நறிய - பரிமளமான, நறி - பரிமளம், நறியைப்புடையது நறியது, நறியநன்மலரென்றது ஸம்ஹிதை, நன் - நல்லதான, ... மலர்நாடி - வாஸனைகளைத் தேடி, வாஸனைகளைத் தேடுமாப்போலே உகவாலே ஆராய்ந்தென்றபடி இதுக்குச்சொன்னவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம் இவ்வர்த்தம் ‘... ஶோகஸ்தாநம:’ என்கிறதுகளிலே ஸ்ரீவேதவ்யாஸ மாயப் பிறந்தாராய் ஆராய்ந்துசொன்னதென்று சொல்லக் கூடுமோவென்னில்? உத்தரோத்தரம் வாய்ப்புக்கிற பாட்டுகளாய் எம்பெருமானுக்கு உகப்பாயிருக்குமாப்போலே ஸாரஸ்யங்களாக வேணுமென்று வடிவடிவடிக்ஷணங்களிலே ... நடக்கிறவற்றைக்கொண்டு ஆராய்ந்துசொன்னதென்கிறார். நன் - ஸாரஸ்யமான, நம்பியுடைய திருவழகை எல்லாத்தையும் காணும்படியான ஸௌந்தர்யத்தையுடையவரான என்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸ்பஷ்டம், குறிக்கொள - ஸங்க்யைகளைக்கொண்டிருக்கிற,

மூ—ரத்துளிவைபத்தும் திருக்குறுங்குடியதன்மேல்* எறியக்கற்று வல்லார் வைட்டணவர் ஆழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே* ||கக||

ஆ—கொண்டு நம்பியுடைய திவ்யசௌந்தர்யத்தைக் கண்டு ஸ்வபாவத்தையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த ஸஹஸ்ர ஸங்க்யையான விஷயமான ஆயிரத் திருவாய்மொழியிலும் ஸௌந்தர்ய ப்ரதிபாதகமான ஆழ்வார் திருநாட்டிலும் மங்களாசாஸநம் பண்ணினது நம்பிக்கேயென்று அவ்வாழ்வார் இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்குமவர்கள் ஸம்ஸாரத்திலிருந்துவைத்தே ஸ்ரீவைஷ்ணவராகவென்கிறார். ||கக||

இ— குருகூர்ச்சடகோபன் அருளிச்செய்த (நம்பியுடையரீதிப்பால) குறிகொள்ளனைத் திருநாமத்தைச் சொல்லி (ஆஸ்ரித்தபால) ஆயிரத்தில் விஷயமானவை - ஸௌந்தர்யாதிகளில் விஷயமாக அருளிச்செய்த இவைபத்தும் வல்லோர் இவர்களுக்கு ஆழ்கடல் ஞாலத்துள்ளே ஸம்பத்தைப் பண்ணுமிடத்தில் விஷயமான ஸமூஹத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தரீதிப்பால) அறியவென்கிறதையுரைக்கிறார் (வக்தவ்யமாகவென்று) ஆழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே வைட்டணவரென்றபடி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்திலேதீதிப்பால) ||கக||

ப—குறி விஷ்ணுஸம்பந்தியான ப்ரதிஷ்டாபதமாயிருக்கும் ஸம்பந்த விஷயமாக அருளிச்செய்கிறாரென்றபடி, ஆயிரத்துள் - ஆயிரம் ஸங்க்யத்தில், திருக்குறுங்குடியதன்மேல் - திருக்குறுங்குடிவிஷயமான, இத்திருவாய்மொழி நம்பிவிஷயமாயிருக்க அவனிருந்தவூரில் ஸ்ரீஸூக்தியத்தாலே இத்திருவாய்மொழி திருக்குறுங்குடிவிஷயமென்கிறார் இவைபத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், அறியக்கற்று - நன்றாகத்தெரியும்படி அப்யஸித்து, வல்லார் - இவைதன்னுடைய அர்த்தங்களை அறிந்தவர், ஆழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே - கம்பீரமான ஸமுத்ரத்தையுடைய ஸம்ஸாரத்திலே, ஸமுத்ராவ்ருதமான ஸம்ஸாரத்திலேயென்றபடி ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்தேயென்று தாத்பர்யம் வைட்டணவர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ஸம்ஸாரத்திலே ஸூரிகளாயிருப்பரென்றபடி ||கக||

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(எங்ஙனேயோவன்னைமீர்.)

ஸர்வாங்கே ந்யக்ஷஸுப்ரூஸ்மிதாதிஷ்வபவித கர்பூராம
ஸ்ரக்தல்பே வ்யஞ்ஜதோஷ்ட்ரீ விம்போஷ்டநேத்ரயுக்ம
ஸாலாவண்யச் சந்த்ரக்ஷ பத்மநேத்ர ப்ரஜ்வலத்வக்ஷோ ।
நாபிபத்மே ப்ரதிஷ்டாபித ஸௌஷ்ணவக்ஷஸா
மேலுஸூக்ஷ்மபத்மாநந்யஸ்ஸ ஜந்மோ ஜாவ்ஸர்வாநாஜ்ஞாதம்
வ்யக்தவிஷயகதா ஸ்வேச்சயா ॥ ௪௫ ॥

(ஸர்வாங்கே ந்யக்ஷே) நறுங்கண்ணி நெய்தோலையாடிய விருத்தி - ஸ்ரீராம ஜந்மதானும் திருவடிகளும் திருக்கண்மலர்களும் திருப்பவளத்தானும், (ஸுப்ரூஸ்மிதாதிஷ்வபவித) பின்னுநரினுமிருத்தி - மின்னுகிற திருப்புருவமாய்த்தானும் திருக்குண்டலத்தானும் ஸ்ரீவத்ஸத்தானும் திருத்தோள்களானும். (கர்பூராம ஸ்ரக்தல்பே) வெண்ணிலவுமுடிக்கீழ் - விஜயமேற்றமான ஸாம ஹாரவிஸூவர்களானும், (தல்பஸ்ய) பூந்தண்மாலைத் தண்டுழாயுமிருத்தி - உஜ்ஜ்வலமான ஸிதமான திருத்துழாய் மாலையானும் செஞ்சுமான திருவபிஷேகத்தானும் திருமேனியானும் அதுக்குப்படாநாயிருக்கிற திருப்பீதாம்பரத்தானும் அதன்மேலேபொருந்தியிருக்கிற விடநாணும் (விம்போஷ்ட நேத்ரே) தொண்டைச்செவ்வாய்க்கீழ் - கொண்டைபோன்ற திருவயரத்தானும் நீண்டதிருப்புருவங்களானும் திருக்கண்மலர்களானும், (லாவண்யச் சந்த்ரே) கோலநீள்கொடிமுக்கீழ் - கோல நீள்கொடிமூக்கானும் திருக்கண்மலர்களானும் திருப்பவளத்தானும் திருத்தோள்களானும், (நாபிபத்மே ப்ரதிஷ்டாபித ஸௌஷ்ணவக்ஷஸா) நிறைந்தசோதியிருத்தி - நிரவதிகதேஜோமயமாய வ்யூஹணீயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தானும், (நேத்ரே ஜ்வால மேலு) செய்யதாமரையிருத்தி - சிவந்த தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலர்களானும் திருவடிகளானும் திருவுந்தியானும் திருத்தோள்களானும், (ஸ்வஸூக்ஷ்மபத்மாநந்யஸ்ஸ ஜந்மா) சென்னிநீள்முடியிருத்தி - திருவபிஷேகமுதலான வடிநக்ஷி ஆபரணங்களானும் (மேலுஸூக்ஷ்மபத்மாநந்யாஸ்) ந்யூநித்

ஆ—ஸா—ஜேதா த்ருதீய ... த்ருஷ்டாந்தி ... கள் ... ப்ராப்ய ... த்ருவித ... கள் ஸம்ஸ்லேஷ ... வி ச்லேஷ வஸ்தயத்தில் ... தாத்ரிகாத்ருதீய ... ஸியாத் நிற்கிறாளாய் ... ” வென்கிற ... ஆழ்வார் ... ॥ ௬௬

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(கடல்ஞாலம்) இப்படி எம்பெருமானைப் பிரிந்த வ்யஸநமே

ஆறாந்திருவாய்மொழி

இ— வாஹ்யஸம்ச்லேஷாபாவத்தாலே அநுகாரவஸ்தைய வர வொண்ணுதபடி ஸ்ரீ கோபீகள் ஸமாதாநகரித்தென்று மேழ்த் திருவாய்மொழியிலே சொல்லியிருக்க இத்திருவாய்மொழியி லே அநுகாரவஸ்தையிலே தாய்சொல்லுமேபச்சை அவஸ்தமன்றோவென? அவகாசிக்கிறா (இப்படி யித்யாதி யால்) ஆழ்வார் தம்முடைய தசையை அநுகாரதசைத்தாலே பேசுகிறாரென்றுக்கருத்து. இப்படியன்று — ஏழுத்திருவாய் மொழியிலு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் என்றபடி இதுக்குப்பிரிந்தன்கிறதோடே அந்வயம். வாஹ்யஸம்ச்லேஷமன்றிக்கே பிரிந்தவாறுபடி. ஏழுத் திருவாய்மொழியில வாஹ்யஸம்ச்லேஷாபாவநிவ்ருத்தமான ஜீவேடும நடக்கிறதாகச்சொல்லிற்றே (வ்யஸநமேலிக்கிஷ்ட ஷ்டி) ஸமாநலாகத்துக்கு ஸத்தைத்துக்கு ஸகலகேட் ... கேட்கிறத இவருக்கு தசராதோபவாதம்பிடைய திவ்யாவய வாதிஷ்வாண இழந்துபோறதாயாலே தாக்காளிகஸ்ரீ ஜநகமாயிருந்ததேயாகிலும் ஆத்மாநமவஸாதிக்கவாறே படி யபடியே வாஹ்யஸம்ச்லேஷாபாவவ்யஸநமே மிக்கதென்றுக்கருத் து. இத்தாலிவர்க்கு தாய்சொன்னசொல்லெத்தகூடுமென்றதாயிற்று: “ ஜ்ஞாதவ்ய ஜ்ஞானம் வ ஜ்ஞாயிஷ்ய ஜ்ஞான ...” என்று ...

அ:—பிக்கு அநந்யார்ஹநாகியபத்தாலே ஸ்வதயாரணக்ஷதையன்
றிக்கேயிருந்தபிராட்டி, ஸ்வதயாரணாயத்தமாக ஸ்ரீகோபிகளை
ப்போலே வண்டுவரைப்பெருமானுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும்
மற்றும் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களையும் அநுகரித்துப்பேசிப்
போகிறதிலே ஒருப்பட, இவளபடியைக்கண்ட திருத்தாயார்

இ—துக்களைச்சொல்லுமவார்த்தையை க்ருஷ்ணபக்கல ஸ்வாமினி
யான பிராட்டி 'கடல்ஞாலஞ்செய்தேனுமியானே' இத்யாதியா
லேசொல்லுகை அவஸ்தமனோவென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார்
(ஸ்வதயாரணாயத்தமாகவித்யாதி) நாயகனுடைய சேஷ்டிதங்க
ளாதிகளை நாயிகைதான் அநுகரிக்கும்போது நாயகனுடைய
ஸ்வாரணைர்த்ரம்போலன்றிக்கே தனக்கு அவனோடு அதிசயமா
யத்தோற்றுகையாலே ஸாமஸ்யம்ஸ்லேஷமநடக்கிறபோலே ஸ்வ
விசேஷமுண்டாகையால அநுகரணத்தாலே ஸ்வதயாரணம்
கூடுமென்றுகருத்து. இப்படிகண்டதுண்டோ? என்ன அவதரிப்
பிக்கிறார் (ஸ்ரீகோபிகளைப்போலேயென்று) 'க்ருஷ்ணோஹமேத
ஷலலிதம் வ்ரஜாம்யாலோக்யதாம்கதி: அந்யா ப்ரவீதி க்ருஷ்ணஸ்ய"
இத்யாதிகளாலே க்ருஷ்ணனை அநுகரித்தார்களிறே ஸ்ரீகோபி
கள்! நான் க்ருஷ்ணன் இதோ இங்ஙனே நடக்கப்புகாநின்றேன், க
ண்படைத்தாரெல்லாரும் கண்டுகொள்ளுங்கோள் என்றாளிறே
ஒருத்தி, ஒருத்தி காளியனாகக்கிடக்க ஒருத்தி க்ருஷ்ணனாய் ஏறி ஆடி
னாளிறே நான ஸ்த்ரீத்வமுள்ள காளியனாகாதோ? க்ரு
ஷ்ணனாகத்தன்னை அநுகரிக்கிற பெண்ணினுடைய பாதஸ்பர்
ஸம் பெற்றிலனென்று இருந்தவனை க்ருஷ்ணனானவளதாளும் காளி
யனென்றே நினைந்து நிஸ்ஸங்கமாகத்துகைத்தாளிறே! அநுகரண
ஸாவநாவ்ருக்ஷத்தாலே ஸம்பந்தமேயாயிருக்கையாலே. இத்
தாலித்திருவாய்மொழிக்கு அநுஸந்தானவிஷயமென்கிற ஸம்ப
ந்தம் வ்ருத்திவாக்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. வண்டுவரை
ப்பெருமானுடைய — அதிசய ஆரக்ஷாநாயகனுடைய, வண்டு -
வண்டுவரை — ஆர்மிக, ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளென்கிறவிடத்தில்
ஸ்ருஷ்டிஸ்வத்தாலே ஸ்திதாத்யவஸ்தம் விவக்ஷிதம் ஒருப்படவென்
றது - அவகாஹிக்கைப்பாரானவாறே என்றபடி. இவ்வளவு ஸம்பந்தம்.

ஆ— இவள்சொல்லுகிற பாசுரங்களை அநுபாஷிக்கிறாள், இவள்பக்கல் எம்பெருமான் ஆவேசித்தானாகில், இவனுடைய சக்தியோகமான வ்யாபாரங்கள் இன்னபடியென்று சங்கலிக்க முடிகிறதில்லை என்று இவள்வார்த்தைகளை நோக்கிச்சொல்லுகிறாள்.

இ— ஜ்ஞாநசக்த்யுபேதையாய ஸ்ரீகாவகிஷாளாயனை ப்போலே இவள் இருக்கிறபடியைச் சொன்னபடி. (இவள்சொல்லுகிறவிதம்) வேஷிகாலிகளெல்லாவற்றையும் சங்கலிக்க ஒருப்பட்டாளேயாகிலும் இந்த காலநடையாமைபாலே அவனுடைய காயிகவ்யாபாரங்களை சங்கலிக்கமாட்டாதே வாசிக வ்யாபாரமாத்ரத்தை சங்கலிக்கிறாளென்றுகருத்து. (ஆரூபமாயிருக்கை) இவள் வேதமந்த்ரஸ்வரூபையாயிருக்க இவள் வாக்குகள் ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபனுடைய வாக்குகளாயும் இவள் ஸ்வதந்திரகல்பையாயிருக்க இவை ஸர்வேஶ்வரனுடைய வாக்குகளாயும் இவள் கிஞ்சிஜ்ஞையாயிருக்க இவை ஸர்வஜ்ஞனுடையவாக்குகளாயும் இருக்கின்றனவென்றபடி. (இவள் பக்கலில்) இவள் ஜ்ஞாநசக்தியுமுடையளாயிருந்து "அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே" இத்யாதிவாக்ய ஸ்ருஷ்டி "வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:" என்று கீதாசார்யன் சொல்லுமாப்போலே சிலவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கின வாறேயித்தைக் கண்டிருந்தார்யார்களெங்கி பிராட்டி சங்கலித்து யசிக்கிறாளென்றறியமாட்டாதே இவள்பக்கல் எம்பெருமான் ஆவேசித்தானாகச் சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ஆவேசித்தானோ தானென்றது — ஆவேசித்தானாக்கேட்டவென்றபடி, வினவவந்தவர்களையென்றது - உன்பெண் என்னசெய்கிறாளென்று கேட்க வந்த பந்துஜநங்களையென்றபடி வினவுகை - ப்ரஶ்நம்பண்ணுகை, ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களிலே யஶமான ஸம்ஸாரவிரஹினுடைய வ்ருக்ஷத்தாலும் ஸ்ரீமோஹிகளைப்போலே ஆத்மஸ்வரூபமான ஸங்கல்பஸத்தாலும் ஆழ்வார் தான்செய்கிற வ்யாபாரங்களை தம்முடைய பந்துக்கள் வினவவந்தஜநங்களுக்கு சொல்லுகிறபடியை பிராட்டி திருத்தாயாருடைய வாக்யவஶத்தாலே பேசுகிறாள் ...

மூ— கடன்ஞாலஞ்செய்தேனும் யானேயென்னும் கடன்ஞாலமாவேனும் யானேயென்னும்* கடன்ஞாலங்கொண்டேனும் யானேயென்னும் கடன்ஞாலங்கீண்டேனும் யானேயென்னும்*

அ— கடலோடுகூடின ஜகத்தை ஸஹாய நிரபேக்ஷமாக ஸ்ருஷ்டித்தேனும் நானென்னும். இஜ்ஜகத்துக்கு ரக்ஷகம், ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதொரு வஸ்துவில்லை என்னும். இதனை மஹாபலி பக்கல் நான் அளந்துகொண்டேனென்னும். ப்ரளயார்ணவத்திலே அழுந்தின இதனை ஸஹாயநிரபேக்ஷமாக எடுத்தேனும் நானென்னும். ஸ்ருஷ்டிதான் ப்ரளயம்வாராநின்றதென்றறியா

இ— மானுக்குத் தம்முடைய இந்த வ்யஸநங்களை வெளியிடுகிறாளென்று கருத்து. * * * * *

முதற்பாட்டு

செய்தேனும் யானே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹாயேத்யாதியால்) கடல்ஞாலமாவேனும் யானே என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஜ்ஜகத்தித்யாதியால்) இவ்விடத்தில் யானே என்கிற அவதாரணத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேத்யாதியால்) உண்டேனும் யானே என்கிறவிடத்தில் அவ

ப— கடல்ஞாலம் - கடலோடேகூடின ஸ்ருஷ்டியை, ஸங்கல்பத்தைப் பொன்றபடி செய்தேனும் - ஸ்ருஷ்டித்தவனும், யானேஎன்னும் - நானே, பிறரொரு ஸஹாயமில்லையென்றுசொல்லாநின்றாள். கடல்ஞாலமாவேனும் - ஸமுத்ர ஸஹிதஜகத்தாகிறவனும், யானேஎன்னும் - நானேஎன்றுசொல்லும், "ததநுப்ரவிஶ்ய, ஸச்சத்யச்சாபவத்" என்கிறபடியே தச்சரீரகனாய்க்கொண்டு தத்தத்வஸ்துவாயிருப்பேனும் நானே, ஶரீரமாகாமல் ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதொரு வஸ்துவில்லையென்றுசொல்லாநின்றாள் என்றபடி. கடல்ஞாலம் - ஸமுத்ரஸஹிதக்ஷிதியை, கொண்டேனும் - மஹாபலி பக்கல் நீரேற்று வாங்கினவனும், யானேஎன்னும் - நானே என்றுசொல்லாநின்றாள். கடல்ஞாலம் - ஸ்வஷ்ம், கீண்டேனும், ப்ரளயார்ணவமக்நமாய், அண்டபித்தியிலே ஒட்டிக்கிடக்கச்செய்தே மஹாவராஹமாய்க் கீண்டெடுத்தவனும், யானேஎன்னும்.

ரூ—கடல்ஞாலமுண்டேனும்யானேயென்னும் கடல் ஞாலத்
தீசன்வந்தேறக்கொலோ * கடல் ஞாலத்தீர்க்கிவையென்சொ
ல்லுகேன் கடல் ஞாலத்தென் மகள் கற்கின்றவே * க

ஆ— திருக்க [illegible] அறிந்தவப்புறப்பிலைவைத்துவரல [illegible]
னென்னுடைய இவளப்பாகல கடல்ஞாலத்தீசனா வந்தாவேசித்தானோ
இந்த ஸந்நிதியிலே இருந்தவைத் [illegible] பெண்பிள்ளைக்

இ— யசோதைத்தாய்க்குச் சாக்ஷாத்ப்ரீதிசெய்கிறார் (ஸ்ரீஜானகீ
நாதீபால) கடல்ஞாலத்தீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸந்நிதியிலேயிதுபால) கற்கின்றவை
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்குமேலெழுதி
வபால) கடல்ஞாலத்தென் மகள் கற்கின்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— நானென்னுஞ்சொல்லின் [illegible] கடல்ஞாலம் உண்டு உண்டே—
னும் — ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவனும், யானே
என்னும் — நானென்று சொல்லாநின்றாள், கடல்ஞாலத்தீசன் —
ஸர்வஜகத்தையும் உடையவனான ஸர்வேச்வரன், ஞாலமுடையவன் —
ஞாலத்தன. ஸர்வ ஸம்ஹாரத்தில் சக்ராத்தானென்னுமாப்போ
லே ஞாலத்தீசனென்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கும் வந்தேறக்கொலோ —
வந்தேறினானோ — இவளுக்கு ஆவேசித்தானோ, அறியேனென்
றபடி. கடல்ஞாலத்தீர் — ஸர்வலோகத்திலுள்ளோர்களே, என் ம
கள் — என்னுடைய பெண்பிள்ளை, கற்கின்ற — கற்கின்ற, அ
ப்யஸித்துச்சொல்லாநின்றவென்றபடி இவை — இந்த வார்த்தைகளை,
இந்த வார்த்தைகளை கேட்கைக்கு கூட யோக்யதையுமில்லாத
படியான இந்த ஸந்நிதியிலே யிருந்து இவள் சொல்லுகிற
இந்த வாஸ்யம் வார்த்தைகளை என்றபடி இதுக்கெல்லாம் சொ
ல்லுகேனென்கிறதோடே அன்வயம் கடல்ஞாலத்தீர்க்கு — ஸர்வ
லோகஸந்நிதியிலே இருக்கிற உங்களுக்கு [illegible]
[illegible] ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே போல்
லே கடல் ஞாலத்தீசனென்று [illegible] ஸ்ரீவைகுண்டமாயி
ருக்கிற உங்களுக்கு, ஸம்ஸாரத்திலே புதியதுண்டறியாதே நி
த்யஸம்ஸாரியாயப்போருகிற உங்களுக்கென்றபடி. என் சொல்லு
கேன் — என்னவாகச்சொல்லுவேன் ஸம்ஸாரத்திலே [illegible]

ரூ — கற்றுக்கல்விக்கெல்லையில்லையெனனும் கற்றுக்கல்விய
வேனும்யானேயென்னும்* கற்றுக்கல்விசெயவேனும்யனே

ஆ — சொல்லுகிற இவைதனை யவக்கிரானவுங்களுக்குச்சொல்ல
உவாயமுணடோவெனகிறன * * கூ॥

(கற்றாகலவி) நான்கற்றவித்தைகளுக்கொருமுடிவில்லையெ
ன்றால், எல்லாருமவிரும்பிக்கற்கிற வித்தைகள நான் இடைவழக
கெனனும், அவற்றைப்பாடசகித்தேன் நானெனனும் அவைத
தினுடைய காத்யசிக்ஷயம எனறேலனாலும்,

இ — (வாக்கிகளிதாரியால) எனசொல்லுகெனனகிறதற்கு
காத்யசிமருளிசசெயகிறா (சொலலஉவாயமுணடோவெனறு)॥

* இணடாமபாடடு *

அருமையான்தத்துக்குக் காத்யசிமருளிசசெயகிறா (நான்
கற்றவிசாரியால) கற்றுகலவியவேனும யானெனகிற வாக்கி
யாயிருப்பத்திறகு காத்யசிமருளிசசெயகிறா (எலலாருமி
சாரிபால) இவ்வாசோபகிகரணமபவஞயக்கவிஷவி மெபடிமைக்
கிவாய நமெனறுசொநது. செயவேனும எனகிறதையுரைசகிறா
(உணடாககிலேனெனறு) தத்துவாரததிலே குவிதைளிதததென
றப்த திரப்பேனுமெனகிறதற்குக் காத்யசிமருளிசசெயகிறா
(அவைத்தினுடையவிசாரியால) கலவிசசாரமுமெனகிறதற்குத்

ரூ — அறியாத உங்களுக்கு இவைசொனனாலதானதெரியுமோ வெ
னறுகருத்து * * * ॥கூ॥

கற்றுகலவிக்கு - லௌகீகவிதிப்படிகலநான சுவாவித்த
வித்தைகளுக்கு, கல்வி - வித்தை எல்லை இல்லை யெனனும் -
அவதியுடையெனலலையெனறு சொல்ல, நின்றார கற்றுகலவியா
வேனும்-எலலாராலும கூவிதது அப்யஸிக்கப்படுகிற வகையா
வித்தைகளாயிருக்கிறவனும - தத்வசாஸ்திரமாகவாயிருக்கிறவ
னுமெனறபடி, யானெனனும - நானெனனும், எனறு சொ
லலாநின்றா கற்றங்கலவி - எலலாராலும அப்யஸிக்கப்படுகிற வி
த்தைகளை, செயவேனும் உணடாககுறவனும, இவற்றை உணடாக
குகையாவது வேதங்களைவ்யாஸஉபயக்கொணடு காயிப்பிக்கை
யும வ்யாகரணாதிகளைபபணணுகையும, யானெனனும - வித்யை,

௩— [illegible]
கறுத்தகலவி [illegible]
வந்தேறுகின்றாயோ [illegible]
[illegible]

௨— [illegible]
[illegible]
[illegible]

௨— [illegible] (விஷ [illegible])
கறுத்தகலவிநாதனை [illegible]
[illegible]
[illegible] (அறியலொத
வங்களுக்கென்று) [illegible]
[illegible] (அறியப்படாத [illegible]) இவை
யென்சொல்லுகேனென்கிறதுக்கு [illegible]
(ஈநாவலயிக்கறவிதாதியாக) ॥௨॥

௩— கறுத்தகலவி - எல்லாராலும் ஸஹிக்கப்படுகிற விம்ஷத்
களை, நீயபேறும் - நிர்வஹிக்கிறவனும். அவரவருக்கு காஷ்டத்
தை நிர்வஹிக்கிறவனுமென்றபடி பின்னையும் - ஶிஷ்டம் கற
குந கலவி - எல்லாராலும் ஸஹிக்கப்படுகிற விம்ஷத்துக்களுக்கு,
சாரமும் - வாரமும், ஷோஷமும், என்றபடி. பானையும் -
ஶேஷம். கறுத்தகலவிநாதன் - எல்லாராலும் ஸஹிக்கப்படுகிற
விம்ஷத்துக்களையுடையநாயன, விஷ்ணுர்பூதி வாக்கிருஷ்ண ஸ்வேஷ்டு
ஜென்றபடி வந்தேனுசுகோலோ - இவ்வாபசக்லவநது குரிகஷித
தானே. அறியேன், கறுத்தகலவி - ஐச்வர்ய ஸஹிக்கவேண்
டும் விம்ஷத்துக்களையுடைய வாராணமென்றபடி. இங்கிக்கொக்ஷீகா
களெல்லாம் ஐச்வரமறியவேண்டியபடி வாஞ்சையாவதே
யானவென்றபடி என்மகள் - என்னுடையபெண்ணானவள், கான்
கின்ற - கண்டுசொல்லுகிறதுகளான, இவை - இந்தவார்த்தைகளை
கறுத்தகலவயிக்கு - ஸஹ்யவிஷவேண்டும் விம்ஷத்துக்களையுடையவா
களுக்கு, இப்போதறியவேண்டுமபடி ஐச்வர்யவஸ்தங்களைல
ஜாலங்களோனமற்றியாதவசர்ஜ்களைப்படி. என்சொல்லுகேனோ-

௫— காணகின்ற நிலமெல்லாம் யானேயென்னும் காணகின்ற விசும்பெல்லாம் யானேயென்னும் * காண்கின்ற வெந்தீயெல்லாம் யானேயென்னும் காணகின்ற விக்காற்றெல்லாம் யானேயென்னும் * காண்கின்ற கடலெல்லாம் யானேயென்னும் காணகின்ற கடல்வண்ணனேறக்கொலோ * காண்கின்றவுலகத்தீர்க்கென்

ஆ— வற்றைச் சொல்ல விரகுண்டோவென்கிறாள். ।௨॥

(காண்கின்ற) ஸர்வேச்வரனான வஸ்துவின் ப்ரகாசம் வக்ரும் நாணிட்டவற்றினைக் கண்டு கடல்போலே பேசுவதும்

* மூன்றாம்பாட்டு *

௩— வாயுவாய்ப் பந்திரம் ஆதிபவாதசதி லயத்திறத்தும் காதுபமந்திரச் செய்பேர (ஸர்வேச்வரப்ரவாபால) ஸர்வேச்வரனானவென்கிற நிதானத்திலே காணகின்றவென்கிற ஸகலவஸ்துக்களும் வ்யாவ்ருத்தம் காணகின்றவெனக் காரிகை யென்கிறத்துக்

ஹ— என்னவாக்கச் சொல்லக்கடவேன், சொன்னவைதான் உயக்கருக்கத் தெரியுமோ * * * ।உ।

காண்கின்ற - காணப்படாநின்ற, காணப்படுகிற தத்துக்களை முடியாதவென்றபடி ஸர்வேச்வரனானவென்னை. நிலமெல்லாம் - ப்ருதிவியெல்லாம், யானேயென்னும் - நானேயென்று சொல்லாநின்றாள், க்ருத்ஸ்ந ப்ருதிவீசரீரகனும் நானேயென்று சொல்லாநின்றாளென்றபடி. காணகின்ற - ப்ரத்யக்ஷ விசும்பெல்லாம் - ஆகாசமெல்லாம், யானேயென்னும் - க்ருத்ஸ்நாகாசசரீரகன் நானே என்று சொல்லாநிற்குமென்றபடி காணகின்ற - ப்ரத்யக்ஷ, வெம் - உஷ்ணஸ்வரூபமான, தீயெல்லாம் - அக்நியெல்லாம், தேஜஸ்ஸெல்லாமென்றபடி. யானேஎன்னும் - ஸ்வஷ்டம், காணகின்ற - ப்ரத்யக்ஷ, இக்காற்றெல்லாம் - இந்த வாயுக்களெல்லாம், யானே என்னும் - ஸ்வஷ்டம், காணகின்ற - ப்ரத்யக்ஷ, கடலெல்லாம் - ஸமுத்ரங்களெல்லாம், ஜலங்களெல்லாமென்றபடி யானேயென்னும் - ஸ்வஷ்டம் காணகின்ற - காணப்படாநின்ற, கண்டு முடியாதவனென்றபடி, ஸர்வஜ்ஞதீப ப்ரகாசவெண்ணக் கடல்வண்ணன் - ஸமுத்ரவர்ணனானவன், ஏறக்கொலோ. இவளுக்குள் ஆவேசித்தானோ, காணகின்ற - நமக்குத்

மூ—சொல்லுகேன்காணகின்றவென்காரிகைசெய்கின்றவே ॥௩॥
செய்கின்றகிதியெல்லாமயானேயென்னும் செய்வாநின்றன
களுமயானேயென்னும்*　செய்துமுனிறந்ததுவும்யானே

ஆ—ஸர்வநியமான திருநிறத்தையுடையவன் வந்தேறினனோ? நமக்குத்தெரியாததிலத்திலே புக்காவேசித்து என்மகளபண்ணுகிற சேஷ்டிதங்கள நீஙகள காணகிறபடிக்குமேறபட வென்னாலே சொல்லவொவதில்லையென்கிறாள. ॥௩॥

(செய்கின்ற)வர்த்தமானக்கிரியைகளும மேல்வருவதானகிரியைகளும பண்டுசெய்தகிரியைகளும க்ரியாபலபோக்தருத்வமும்

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்குத்தெரியாதவித்யாதியால்) காணகின்றவுலகத்தீர்க்கிவை யெனசொல்லுகேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (நீஙகளித்யாதியால) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

செய்கின்றகிதியெல்லாமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வர்த்தமானேத்யாதியால) செய்வாநின்றனகளுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (மேலித்யாதியால) செய்துமுன்னிறந்ததுமென்கிறதை யுரைக்கிறார (பண்டித்யாதியால) செய்கைப்பயனுண்பேனுமென்கிறதைத்

ப— தெரியாத ஸாரவத்ஸ்வரங்களெல்லாம தானகாணுகிறகிற, என்காரிகை - என்னுடையபெண்ணானவள, காரிகை - பெண், செய்கின்ற - செய்யாநிறகிற, இவை - இந்தசேஷ்டிதங்களை, இதுக்கென் சொல்லுகேனென்கிறதோடே சுருடம காண்கின்ற. இவளசெய்கிற சேஷ்டிதங்களையெல்லாம கண்ணாலேகாணுகிற, உலகத்தீர்க்கு - உளளாரான உஙகளுக்கு என்சொல்லுகேன - எவைகளைச்சொல்லக்கடவேன, நீஙகளெல்லாததையும காணுகிறசசெயதே இனி நானசொல்லவேணடுவதுணடோவென்றபடி. * ॥௩॥

செய்கின்ற - செய்யப்படாநிறகிற, வர்த்தமானங்களானவை என்றபடி. கிதியெல்லாம - கிரியைகளெல்லாம, கிதி - கிரியை, யானேயென்னும - வர்த்தமானகிரியாகர்த்தா நானே யென்னுகினறாளென்றபடி. செய்வாநின்றனகளும - இனிமேலசெய்யப்புகுகிற கிரியைகளும, யானேயென்னும - பவிஷ்யத்கிரியா கர்த்தாவுக்காரகனும், நானேயென்று சொல்லாநின்றாளென்றபடி.

மூ— யென்னுஞ் செய்கைப்பயனுண்பேனும் யானேயென்னும்*
செய்வார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும் செய்யகமல
க்கண்ணனேறக்கொலோ* செய்யவுலகத்தீர்கட்கிவையென்

ஆ— க்ரியாபலங்களை யனுபவிப்பிப்பேனும் நா னென்னும். இவள் கண்ணினழகாலே மலர் வெளுத்தாப்போலேயி ராநின்றது சிவந்தகனி போலேயிருக்கிற வாயையுடையவளாயிரு க்கிற சிறுப்பெண்பிள்ளையிடையாட்டத்தி லாழ்ந்காணமாட்டாதே படிபாடான வுங்களுக்கென்னச்சொல்லுவேனென்கிறாள். ॥௪॥

இ— யுரைக்கிறார் (க்ரியாஹமித்யாதியால்) செய்வார்களைச்செய் வேனுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ரியாகர்த்ரித்யாதியால்) செய்ய கமலக்கண்ண னேறக்கொலோவென்று கண்ணழகாலே யவனோ டொப்பித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவள் கண்ணி ணீத்யாதியால்) இளமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (சிறுப்பெண்பிள்ளையென்று) திறத்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (இடையாட்டத்திலென்று) இவள்விஷயத்திலென்றபடி. செய்ய வுலகத்தீர்கட்கென்கிற விடத்தில் செய்யவென்கிற பதத்துக்குத்

ஸ— முன் - பூர்வம், செய்திறந்தவும் - பண்ணித் தலைக்கட்டினவையும், யானேயென்னும் - அதீதக்ரியாஸமூஹ ஸ்வரூபனும், யானேயென்று சொல்லாநின்றாளென்றபடி செ ய்கைப்பயன் - தத்தத்க்ரியாபலங்களை, செய்கை - க்ரியை, பய ன் - பலம், உண்பேனும் - புஜிக்கிறவனும், யானேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம், 'அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச, போக்தாரம்ய ஜ்ஞதபஸாம்' இத்யாத்யர்த்தங்களை யநுஸந்திக்கின்றாளென்றபடி. செய்வார்களை - க்ரியாகர்த்தாக்களை, செய்வேனும் - பண்ணுகி றவனும், தத்தத்க்ரியைகளிலே யவர்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறவனும் யானேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம், செய்யகமலக்கண்ணன் - அரவிந்தாக்ஷ ஸர்வேஶ்வரன், ஏறக்கொலோ - இவளைப்பற்றியாவேசித்தானோ. செய்யகனிவாய் - அத்யந்தம் ஶ்லாக்யமாயிருப்பதான, செ ய்ய - சிவந்த, கனி - பழம், வாய் - அதரம், விரஹமுள்ளபோ தையாலே அதரவிலக்ஷணமாக ப்ரஸக்தமாயிருக்க ஸந்தோ ஷத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷத்தையிற்றபோலே யிருக்கையாலே

மூ— சொல்லுகேன் செய்யகனிவாயிளமான் திறத்தே* ॥௪॥
திறம்பாமல் மண் காக்கின்றேன் யானேயென்னும் திறம்பாமல்

ஆ—(திறம்பாமல்) ஒருவராலும் தப்புச்செய்யவொண்ணாதபடி யித்தாவையெல்லாமொருத்தனாகவே காக்கின்றேன், வழுவாதபடி ரக்ஷணம் பண்ணினேன், தப்பாதபடி சோலி

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்களைவிசாரியால்) ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு

திறம்பாமலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமிசாரியால்) மண்காக்கின்றேனென்று ஸ்ருஷ்டியைச் சொன்னது லோகங்களுக்கெல்லாம் ரக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (இத்தாவையெல்லாமென்று) தாவு - ஸ்தானம், யானேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருத்தனாகவேயென்று) திறம்பாமலென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வழுவாதபடியென்று) மொமொவாதிகளை க்ஷேபடாதபடியென்கை மூன்றாம் திறம்பாமலென்கிறதையுரைக்கிறார் (தப்பாதபடியென்று) திறம்பாதபடியென்கிறதற்குத்

ஈ— செய்யகனிவாயென்கிறது. இளமான் - பால்யயுவதியினுடைய ... விஷயத்திலே, செய்ய - சிவந்த, ... மேலேகாண்கிறவையொழிய உள்ளேகாணமாட்டாதவர்களானவென்றபடி இவளினவஸ்தையையென்று நிரூபிக்கமாட்டாதவர்களானவென்கை உலகத்தீர்க்கு - ஸம்ஸாரிகளானவர்களுக்கு, இவை - இந்தஇவளுடைய சேஷ்டிதங்களை, என சொல்லுகேன் - எத்தைச்சொல்லக்கடவேன், சொன்னாலும் மநுஷ்யர்களுக்குத் தெரியாதென்று கருத்து. ॥௪॥

திறம்பாமல் - தப்பாமல், ஒருவருமாஜ்ஞையை அதிக்ரமிக்கவொண்ணாதபடியென்கை. மண் - ஸ்ருஷ்டியை, இரக்ஷணம், ஸம்ஹாரத்தையுமென்றபடி. யானே - ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷனாக நானே, காக்கின்றேனென்னும் - ரக்ஷிக்கிறேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள், திறம்பாமல் - தப்பாமல், ஒருத்தன்மேலேயாதல் ஒருத்திமேலேயாதல் ஒருத்தனிஷ்டஜனம் விழாதபடி

மூ— மலையெடுத்தேனேயென்னும்* திறம்பாமலசுரரைக்கொன்றேனேயென்னும்* திறங்காட்டியன்றவரைக்காத்தேனேயென்னும்* திறம்பாமற்கடல்கடைந்தேனேயென்னும்* திறம்பாதகடல்வண்ணனேறக்கொலோ* திறம்பாதவுலகத்தீர்க்

ஆ— பூபாரமுடித்தேன், ஒருவர்க்குமறியவொண்ணாதவென்படியை லோகத்திலே ப்ரகாசிப்பித்து பாண்டவாதிகளைவரையுங்காத்தேன், நினைத்தபடி தப்பாமற் கடலைக்கடைந்தேனேயென்னும், ஒருவர்க்குந்தன் ஸ்வபாவத்தைத்தப்பவொண்ணாதபடியான ஸர்வேஶ்வரனாவேசித்தானோ? லக்ஷ்மீஸமையானவென்மகள்

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமறியவித்ராஷியால) ஸ்ரீகீதோபதேசாதிகளாலே என்னுடைய ஸௌஹார்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பித்தேனென்றபடி. திறம்பாதகடல்வண்ணனென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கும் தன்ஸ்வபாவத்தையித்ராஷியால) திருமகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மீத்ராஷியால்) திறம்பாதுளப்தியென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வஷித்ராஷியால்) திறம்பாதவுலகத்தீர்க்கென்கிறது

ஶ— னகை. மலை - கோவர்த்தநத்தை, எடுத்தேனேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம், திறம்பாமல் - தப்பாமல், ஒருஸஹாயமும் தப்பிப்போகாதபடியென்கை. அசுரரை - ஹரிஷ்டநேமிகாத்யஸுரரை - கொன்றேனேயென்னும் - ஸம்ஹரித்தேனேயென்று சொல்லாநின்றாள். அன்று - அந்த பாரதயுத்தத்திலே, திறம் - ப்ரகாரங்களை, என்னுடைய ஸௌஹார்த்தங்களையென்றபடி. காட்டி - ஸ்ரீகீதோபதேசாதிகளாலே ப்ரகாசிப்பித்து, அவரை - பாண்டவர்களை காத்தேனேயென்னும் - ரக்ஷித்தேனேயென்று சொல்லாநின்றாள், திறம்பாமல் - தப்பாமல். ஸமுத்ரமதனமாகிற மத்தானது கீழேமுழுகிப்போகுதல், மேலேகிளம்பிப்போகுதல் செய்யாதபடியென்கை - கடல்கடைந்தேனேயென்னும் - க்ஷீரஸமுத்ரத்தை மதனம்பண்ணினேனென்று சொல்லாநின்றாள். திறம்பாத - தன்னுடையஸ்வபாவத்தை யொருவர்க்கும் தப்பவொண்ணாதபடியிருக்கிறவனான, கடல்வண்ணன் - ஸமுத்ரஸத்ருஶனானவன், ஸர்வலோகஸௌஹார்த்தனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. ஏறக்கொலோ -

மூ—கென்சொல்லுகேன் திறம்பாதென் திருமகளெய்தினவே* ॥
இனவேயமலையேந்தினேனயானேயென்னு மினவேறுகள
செற்றேனுமயானேயென்னும் *மினவான்கன்றுமேய்த்தேனும்

ஆ—ஸமஸ்த ஸ்தானங்களிலே தப்பாமேயகப்பட்டபடிகளைக்கேட்டல் லதுபோகோமென்று நிஷேதிக்கிறவுங்களுக்கென்னென்றுசொல்லுகேனென்கிறாள். ॥ ருள

(இனவேய்மலை) திரள்திரளான மூங்கிலையுடைத்தான கோவர்த்தநகிரியாரணமுதலான க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களெல்லாம் நானே

இ—றகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேட்டலதித்ருதீயால்) ॥

* ஆறம்பாட்டு *

இனவேயமலையித்ருதீ தலைவனுமயானேயென்னுமித்ருதீத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திறவீத்ருதீயால்) வேஷி

ம—இவள்பக்கலாவேசித்தாரே, என்திருமகள் - என்னுடைய ஸ்ரீலக்ஷ்மியொப்பான பெண்ணானவள், திறம்பாத - ஸமஸ்த ஸ்தானங்களிலே யொன்றும் தப்பாமல், எய்தின - அடைந்தவைகளை, ஸமஸ்த ஸ்தானங்களெல்லாத்தையுமநுஸந்தித்துப்பெறுபடிகளையென்கை. திறம்பாத் தப்பாதவர்களான, நீசொல்லக்கேட்டல்லது போகோமென்றிருக் கிறவர்களானவென்றபடி. உலகத்தீர்க்கு - ஸம்ஸாரிகளான வுங்களுக்கு. என்சொல்லுகேன் - எதைச்சொல்லக்கடவேன், ஸம்ஸாரிகளானவுங்களுக்கு அஸாக்ஷாத்கரிக்கவேண்டியான விவளுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளைச்சொன்னால் தெரியுமோவென்றபடி. * ॥ ருள

இனவேய - கூட்டமான மூங்கில்களையுடைத்தான, இனம் - கூட்டம். வேயென்று மூங்கிலுக்குப்பெயர். மலை - கோவர்த்தநத்தை, ஏந்தினேன் - தரித்தவன், யானே யென்னும் - நானேயென்றுசொல்லாநின்றாள். இனம கூட்டமான, ஒன்றிரண்டன்றியே கூட்டமாயிருந்த வென்றபடி. ஏறுகள் - வ்ருஷபங்களை, செற்றேனும் - ஸம்ஹரித்தவனும், யானே யென்னும் - ஸ்வயம். இன - ஸஜாதீயங்களான, 'ஸத்ருஸ்யமதங்கம்' மென்கிறபடியே ஒன்றோடொத்த வாக்ருத்தையுடையவையான வென்றபடி. வான் - உன்னத்துகளான, அதிவ்ருஷ்டங்களானவென்றபடி. கன்று - வத்ஸங்களை, மேய்த்தேனும் - ப்ருந்தாவனத்திலே மேய்த்தவனும் யானேயெ

மூ—யானேயென்னுமினவாநிரைகாத்தேனும்யானேயென்னு*
மினவாயர்தலைவனும்யானேயென்னு மினத்தேவர்தலைவன
வந்தேறக்கொலோ* இனவேற்கண்ணல்லீர்க்கிவையென்

ஆ—பண்ணுகின்றெனென்றுநின்றாள் இனத்தேவர் தனித்தனிய நுஸந்திக்கமுடியாமையாலே திரண்டிருக்கிற அபர்வருமமராக ளதிபதியானவனாவேசித்தானோ? வேல்போலேயிருக்கிற கண்ணை யுடையீராய ஸ்வஸ்திகராயிருக்கிற வுங்களுக்கு தான்படுகிறபா ட்டைப் பிறரைப்படுத்தவல்ல கண்ணழகையுடைய விவளுற்றவி வுற்றையென சொல்லுகேனென்கிறாள். ॥கூ॥

இ—ஈற்றடியை கண்ணென்றுமாறியநுவித்துரைக்கிறார் (வேல்போலேயித்யாதியால்) நல்லீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்திராயித்யாதியால்) உங்களுக்குளென்கிறதற்கு என்சொல்லு கேனென்கிறதோடன்வயம். இனவேற்கண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தான்படுகிறவித்யாதியால்) இவளுற்ற வென்கிறது - இவளடைந்தவென்றபடி. ॥கூ॥

ப—இனமும் - ஸ்பஷ்டம். இன கூட்டங்களான ஆநிரை - கோஸமூஹங்களை, அத்ருஷ்டம் கிராணம்மாக்களை யென்றபடி. காத்தேனும் - ரக்ஷித்தவனும், முன்பு ப்ரஹ்மாபஹ்ருதமானபின்பு ஸ்ருஷ்டிப்பாரைப்போலே வ்ரஜத்திலே கன்றுகளை மேய்த்துப்பின்பு பசுக்களை மேய்த்தவனுமென்றபடி. யானே என்னும் - ஸ்பஷ்டம். இன - ஸத்ருசரான, எனக்கு ஸவயஸரானவென்றபடி. ஆயர் - கோபகுமாரருக்கு, தலைவனும் - நாயகனாயிருப்பானும், யானேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம். இன - ஸமுதாயங்களை தாங்கள் தனித்தனியே அநுஸந்தித்தால் ஸீதியுள்ளடங்காமையாலே கூட்டமாயிருக்கிற, தேவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தலைவன் - நாயகனான ஸர்வேஶ்வரன், வந்தேறக்கொலோ - வந்தாவேசித்தானோ வேலின கண்ணியென்றுமாறி யநுபிப்பது வேல் - வேலென்கிற ஆயுதத்துக்கு, இன - ஒத்திருக்கிற, ஸத்ருசமாயிருக்கிறவென்ற படி. கண்ணி - கண்களை யுடையவளான, தன்னைப்பிரிந்த நாயக னுக்கு வேல்போலே பாதகமாகத்தக்க கண்களையுடையவளான வென்றபடி. என்மகள் - என்னுடைய பெண்ணானவள், உற்றன -

மூ—சொல்லுவேன்வினையேற்கணியென்மகளுற்றனவே* ॥௬॥

உற்றாரெனக்கிங்கில்லையாருமென்னும்* உற்றாரெனக்கிங் கெல்லாருமென்னும்* உற்றார்களைச்செய்வேனுமியானேயென்னும்

ஆ—(உற்றார்கள்) இஜ்ஜகத்திலென்படியையறிந்து எனக்கு பந்துக்களாயிருப்பாரொருவருமில்லை அவர்களபடியிருந்தமை யறிந்துவைத்தே எனக்குறவாக நினைத்திராதாரொருவருமில்லை.

* ஏழாம்பாட்டு *

இ— எனக்குற்றாரொருவருமில்லையென்றும் எல்லாருமெனக்குற்றாரென்றும் சொல்லுகை வ்யாவிருத்தமன்றோவென்ன? இ(ந்த) ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஜ்ஜகத்திலேயித்யாதியால) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களபடியித்யாதியால) எனக்குறவாகவென்னை நினைக்கப்படாதாரொருவருமில்லையென்றபடி அவர்களறியாவிட்டாலும் ஸர்வேச்வரன் நமக்கு பந்துக்களாயிருப்பாரெல்லாருமென்கிறதென்றால் ஞானாயிக்கு ஸித்தியில்லையென்று கருத்து. "ஸர்வஸ்ய [illegible] [illegible] । [illegible] । [illegible]

ப—அடைந்தவையான, இவை-இந்த ஸம்ச்லேஷங்களை, வேவினைகண்டேனென்கிற வ்யாபாரம்போலே வ்யஞ்ஜகமாகத்தக்கணங்களை யுடையவர்களான, நல்லீர்க்கு - நல்லவர்களான உங்களுக்கு இவளுடைய நன்மைகளை கேட்கைக்கு கவலீலைகளாயிருக்கிற உங்களுக்கென்றபடி. என்சொல்லுகேன் - வஷ்டம் ॥௬॥

இங்கு - இந்தஜகத்திலே, எனக்குற்றார்கள் - எனக்கு பந்துக்கள், ஸம்பந்திகளென்றபடி. யாருமில்லையெனும் - ஒருவருமில்லையென்று சொல்லாநின்றாள் இங்கு - இந்த ஜகத்திலே, எல்லாரும் - என்னையறியாத ஜனங்களும் எனக்குற்றார்களென்னும் - எனக்கு பந்துக்களென்று சொல்லாநின்றாள், எனக்கு பந்துக்களாக நான் நினைத்திருப்பேனென்கிறாளென்றபடி. உற்றார்களை - என்பந்துக்களை, என்னையாச்ரயித்தவர்களையென்றபடி. செய்வேனுமியானேயென்னும் - செய்கிறவனுமநானே

ரூ—ன்று உற்றார்களையழிப்பேனுமியானேயென்னும்* உற்றா
ர்களுக்குற்றேனுமியானேயென்னும் உற்றாரிலிமாயன்வந்தே

ஆ— சிலரென்னை யாஸ்ரயிக்கும்படி பண்ணுவேனான், ஆஸ்ரயிக்குமவர்களில் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு அவர்கள்வேண்டினவற்றைக்கொடுத்தகற்றுவேன்நான், அநந்யப்ரயோஜநரானவர்களுக்கெல்லாவிதமான சேஷவ்ருத்தியும்பண்ணுவேன்நானென்னும், எத்தனையேனும் மதியுடையார்க்கும் முட்டக்காணவொண்ணாத வஸ்த்வாஶ்சர்ய-

இ— கா-தஜதம்வேதஷ்டிரவப்ரரோணாஷ்டத்வ-ரநாஷிவஸிஸாதநாஸ ஸவிமவாசவொவியாகெ-ராஜவாவ । கவாகெ-ராஜவாவஸ்ருதீதாஷி ஷ-ஜஜவிஷிக: கொத்ரவாகஷிவ-யிஸ்யா ஸஜகவசவக்ஷவா தீவ ஜதிநூகஷமெஷ்ஹ்ருத்யஸ்யவஸம்” ஐதிஹ்யாதிகளையிங்கே யநுஸந்திப்பது. உற்றார்களைச்செய்வேனுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலரென்னையித்யாதியால்) உற்றார்களையழிப்பேனுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரயிக்குமவர்களிலித்யாதியால்) உற்றார்களெனக்கில்லையாருமென்று என்னைநினையாதாரையும் நானெனக்குசேஷிகளாக நினைத்திருப்பேனென்று கீழ்ச்சொல்லியிருக்க, உற்றார்களுக்குற்றேனும் யானேயென்கிறது பௌநருக்த்யமோவென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநரித்யாதியால்) என்னையறியாதாரை நான் சேஷிகளாக நினைத்திருக்குமத்தனை என்னையறிந்தவர்களுக்கு சேஷவ்ருத்தியும் செய்வேனென்கையால் பௌநருக்த்யமன்றென்று கருத்து. உற்றாரிலிமாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனுமித்யாதியால்)

ரூ— யென்றுசொல்லாநிற்கிறாள் என்றுவாக்யஶேஷம். யானேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம். உற்றார்களை - என்னையாஸ்ரயித்திருப்பார்களை அழிப்பேனும் - அவர்களுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரவிஷயமுண்டானால ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக் கொடுத்து தாஸ்யரஸராஹிதராய்ப்பண்ணுகிறவனும், யானேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம். உற்றார்களுக்கு - அநந்யப்ரயோஜநராயென்னை யாஸ்ரயித்தார்க்கு, உற்றேனும் - ஸர்வவிதசேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுகிறவனும், யானேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம். உற்றாரிலி - உற்றாரில்லாதவனான தன்னைக்கிட்டினாரில்லா

மூ—மாயன்வந்தேறக்கொலோ* உற்றார்கட்கென்சொல்லிச்சொல்லுகேன்யா
னுற்றென்னுடைப்பேதையுரைக்கின்றனவே* ॥௭॥
உரைக்கின்றமுக்கட்பிரானயானேயென்னு முரைக்கின்றதி

ஆ—ஸர்வேச்வரனாவனாவேசித்தானோ? ஈடுபட்டு ஸர்வஜ்ஞையா
யிருக்கிற என்மகள்சொல்லுகிறவற்றை உறவுமுறையாரான
வுங்களுக்கென்னபாசுரத்தாலே சொல்லுவேன்நானென்கிறாள் ॥௭॥
(உரைக்கின்ற) ஜகத்காரணராக சாஸ்த்ரங்களிற்சொல்லப்
படுகிற ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் நானிட்டவழக்கென்னுகின்றாள்

இ— உற்றென்னுடைப்பேதை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஈடுபட்டித்யாதியால்) உற்றார்களுக்கென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (உறவித்யாதியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

இரண்டரைபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜக
தித்யாதியால) உரைக்கின்றவென்கிற வசனாநந்தரத்துக்குத்

ஸ—தவனை, தன்னுடைய ஸ்வரூபகுணாதிகளில் ஸர்வஜ்ஞனும
றிவரிலாதவனை என்றபடி. மாயன் — ஆச்சர்யபூதனாவ
ன், வந்தேறக்கொலோ — வந்தாவேசித்தானோ? என்னுடைப்
பேதை- என்னுடையபாலையானவள், உற்று — நன்றாகவாவேசி
த்து, ஸமஸ்தவசனங்களை யுளறுகின்றாளென்றபடி. உரைக்கின்ற—
சொல்லுகிற வாக்யங்களை, யான — நான், உற்றார்கட்கு — பந்துக
க்களானவுங்களுக்கு, என்சொல்லி — என்ன பாசுரத்தைச்சொல்
லி, சொல்லுகேன் — சொல்லக்கடவேன், இவள்சொல்லுகிற வசனங்
களை யென்னுடையவாக்யங்களாலே யனுவாதிக்கமுடியாதென்
றுகருத்து. * * * ॥௭॥

உரைக்கின்ற — சாஸ்த்ரங்களிலே ஜகத்காரணனாகச்சொல்ல
ப்படுகிற, முக்கண் — த்ரிநேத்ரனான, பிரான் — ஸம்ஹாரகார்த்தாவ
னான ருத்ரன், யானேயென்னும் — ருத்ரசரீரகன் நா
னேயென்றுசொல்லாநின்றாள் என்றபடி. முக்கணபிரானென்கிற
விடத்தில ணகாரஸ்ய பகாரேபரே டகாரதேசம். உரைக்கி
ன்ற — ஜகத்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வேந வேதங்களிலே சொல்லப்படுகிற,
திசைமுகன் — திக்ஷு வ்யாப்தமுகனாவன், ப்ரஹ்மாவென்றபடி யானே

மூ— சைமுகன்யானேயென்னு* முரைக்கின்றவமரருமயானே யென்று முரைக்கின்றவமரர்கோன்யானேயென்னு* முரைக் கின்றமுனிவருமயானேயென்னு முரைக்கின்றமுகிலவண்

ஆ— காருணிகவும்ள்ளத்தையும் பேசினாலும் பேசிமுடிக்கவொண் ணாதவழகையுடையவனாவேசித்தானோ? அதிமோகமான பேச்சைப் பேசுவதுஞ்செய்து ஸௌந்தர்யமில்லையுமன்றிக்கேயிருக்கிற இவ் விலக்ஷணையான பெண்பிள்ளைக்குப்பிறந்த ஸம்ஸாரத்தை

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருணிகமித்யாதியால) முகி லவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழ கையுடையவனென்று) உரைக்கின்றவென் கோமளவென்கிறவி டத்தில உரைக்கின்றவென்கிறவதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அதிமோகமித்யாதியால) கோமளஸ்வத்துக்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) ஒண்மையத்தை யுரைக்கிறார் (விலக்ஷணையானவென்று) கொடிக்கென்கிறவிட த்தில ஷஷ்டியானது ஸம்பந்தமாத்ரமன்றிக்கே ஸம்பந்தியி னுடையதாய் இவள்பக்கலஸம்ஸாரத்தைச் சொல்லுகிறதென்கி றார் (பெண்பிள்ளைக்கித்யாதியால்) உரைக்கின்றவுலகத்திர்க்கென்

ஸ— யென்னும் - ஸர்வஜ்ஞனானநானேயென்று சொல்லுகிறாளெ ன்றபடி. உரைக்கின்ற- ஸ்ருஷ்ட்யக்ஷ நபுராணங்களிலே சொல் லுகிற அமரரும், தேவர்களும், இந்த்ராத்யாதி தேவதைகளு மென்றபடி. தத்தவசநாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட இந்த்ராதி தே வர்களுமென்னவுமாம். யானே யென்னும் - தத்தேவஸரீரக னும் நானேயென்று சொல்லாநின்றாளென்றபடி. உரைக்கின்ற- "இந் த்ரஸ்ய வஜ்ரஹஸ்த:" இத்யாதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படாநின்ற, அ மரர்கோன் - தேவேந்த்ரன், யானேயென்னும் ஸ்பஷ்டம். உரைக்கின் ற - "தேவர்ஷிகணாநாரத:" இத்யாதிகளாலே சொல்லப்படா நின்ற, முனிவரும - ரிஷிகளும, யானேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம். உரை க்கின்ற சொல்லைப்படாநிற்கிற' சொல்லிமுடியாதபடியிருக்கிறவ னென்றபடி. முகிலவண்ணன் - நீலமேகவர்ணன், ஏறக்கொ லோ - இவள்பக்கலாவேசித்தாரோ, உரைக்கின்ற - மோகாதி சயங்களான வார்த்தைகளைச்சொல்லாநிற்கிற, என் ? இதியையார்

மூ—ண்டீனறக்கொடேலா * வுரைக்கின்றவுலகத்திரக்கென்சொல

லுகே னுரைக்கின்றவென்கோமளவெரணகொடிக்கே* ॥அ॥

கொடியவினையாதுமிலனேயெனலுமகொடியவினையாவேனும்

ஆ—சொலலுசொலலு என்று திரஷ்காமாகச்சொலலுகிற ஸ

க்கரானவுங்களுக்கு எதென்றுசொலலுவென்றாளென்கிறுள் ॥அ॥

(கொடியவினை) கர்மங்களை நலியுமாபபோலே நலியக்கட

வதாய் கொடிதானகர்மங்கள ளொன்றுமிலலையென்றும்,

அவை நானிட்டவழக்கென்றும், ஸ்வாதீனர்க்குகொடிதான

இ—கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர (சொல்லுசொல்லித்யர்

த்தியால) * * * ॥அ॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு ✱

கொடிய என்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (கர்ம

ஸ்ருஷ்டியை இத்யாதியால்) கொடியவினையாவேனுமென்கிற வாக்ய

நாயிகாவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செயகிருர (அவை

யித்யாதியால) கொடியவினைசெயவேனுமயானேயெனகிறதற்

குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வாதீனர்க்கித்யாதியால)

ஒருபடியென்றது - அங்காவைஷம்யவ யஜாவஷ்யகமாயிருகக ....

.... ஆத்ம .... என்றபடி

ம—ண,கோமள-வாலமானரியாண;ஒண் - வாருமரியாண;

கொடிக்கு - ஒப்பிதகரு, வாலகரராட ஒப்பிதபோலேயிருககிற

விவளுக்கு வந்தவவஸாநங்களை யென்றபடி. உரைக்கின்ற -சொ

லலுசொலலென் றெனனைகுறித்துச்சொல்லாநிறகிற, உலகத்

தீர்க்கு - ஸங்கிகரான் வுங்களுக்குளனசொலலுகேன் - எனனா

சொலலக்கடவேன. * * ॥அ॥

கொடிய - க்ரூரங்களான, வினை - கர்மங்கள், யாதும் -

ஒன்றும், இலனேஎன்னும் - இல்லாதவன் நானென்றுசொலலா

நிறக்கும, "ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி" என் றவன்சொலலுகிறதை

ச்சொல்லுகிறுளென்றபடி. கொடியவினையாவேனும் - க்ரூரக

ர்மங்களாகிறவனும், தத்தத்கர்மகாரக த்ரவ்யகாரகளுகிறவ

னுமென்றபடி. யானேஎன்னும - ஸ்வஷ்டம், கொடியவினை - க்ரூர

வ்யாபாரங்களை, செய்வேனும் - பண்ணிவிக்கிறவனும். ஸ்வாதீனர்

மூ:— யானேயென்னும்* கொடியவினைசெய்வேனுமயானே
யென்னுங்கொடியவினைதீர்ப்பேனுமயானேயென்னும்* கொ
டியானிலங்கைசெற்றேனுமயானேயென்னும் கொடியபுள்
ளுடையவனேறக்கொலோ* கொடியவுலகத்தீர்க்கிவையென்

ஸ்ரீ:— பாபத்தைத்தீர்ப்பேனுநானென்றும், ஸநாதர்க்குக் கொடிதான வினையைத்தீர்ப்பேனும் நானெனனும், கொடியானிலங்கையை ஒருபடியழித்தேனென்னும், ஜகத்ரக்ஷகத்துக்குக் கொடியனான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையவன் வந்தேறினானோ? இப்படி படுகைக்கிடானபாபத்தைப்பண்ணினவென்னுடையமகளுடைய ஒருப்பாடுகளைச்சொல்லுசொல்லுவென் அம்மிகவு

இ:— கொடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்படுகைக்கித்யாதியால்) இந்தப்பெண்ணினுடையசோகங்களைக் காண்கையாகிற விபாடுபடுகைக்கென்றபடி. கோலங்களேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருப்பாடுகளையென்று) ஸங்கல்பங்களையென்றபடி. ஸமவாயங்களைச்சொல்லுகையொழிய வேறொன்றுமறியாதிருக்கிறபடிகளையென்றபடி கொடியவுலகத்தீர்க்கென்

ஸா—க்கிதிசேஷ:. யானேயென்னும்- ஸ்பஷ்டம். கொடியவினைதீர்ப்பேனுமயானேயென்னும்- ஸ்பஷ்டம், ஸநாதர்க்கென்றிசேஷ:, "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவன் சொல்லுகிறதைச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. கொடியான - க்ரூரனான ராவணனுடைய, இலங்கை- லங்கையை, செற்றேனும் - அழித்தவனும், யானேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம். கொடிய - சத்ருக்களுக்கு க்ரூரனான, புள்ளுடையவன்- வாஹநமுடையவன், ஏறக்கொலோ? இவளைப் கலாவேசித்தானோ, கொடி - லதைபோலஸௌகுமார்யமுடையாள், இது மகளுக்கு விசேஷணம் கொடியேன் - க்ரூரையான, க்ரௌர்யத்தையுடையவளான என்றபடி. இவளுடைய ஸ்வலக்ஷணங்களைப் பார்க்கப்பண்ணின க்ரூரபாபங்களையுடையளானவள் என்றபடி என்- என்னுடைய, மகள்- பெண்ணுடைய, கோலங்களிவை- ஒருப்பாடுகளானவிவைகளை, கோலம்- ஒருப்பாடு, அதாவது- ஸங்கல்பம், இந்த ஸங்கல்பங்களை என்றபடி. வேறொன்றையுமறியாதே ஸர்வேச்வரன் செய்கிறவற்றையெல்லாம் தான்செய்து

மூ—சொல்லுந்தனைகொடிபெண்கொடியெனமகளைக்கொலங்கொள்॥
கோலங்கொள்சுவர்க்கமும்யானேயென்னும் கோலமில்நரகமும்யானேயென்னும்* கோலந்திகழ்மோக்ஷமும்யானே

ஆ—மயிலிறகுக்குச்சின்னனாகச் சொல்லுமவளென்கிறாள்.॥
(கோலங்கொள்) கப்பற்ற ஸர்வஸ்வமான ஸ்வர்க்கமும் ஸர்வமும்யின்றிக்கே ஊர்த்வமாயின நரகமும் கவர்திரு ஸர்வஸ்வமான மோக்ஷமும் கஜ்ரா நாமமாக ஷேவாஷி

இ—கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுஞ்சொல்லி த்யாதியால்) ।௬।

✳ பததாம்பாட்டு ✳

கோலங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கப்பற்றவித்யாதியால்) கப்பற்றவென்றது - ஊர்த்வாவஸம்ஸ்ரு மானவென்றபடி. கோலமிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமயத்த்யாதியால்) கோலந்திகழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கவர்ஷிந்த்யாதியால்) கோலங்கொளுயிர்களுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கஜ்ரா

மூ—தாக்ஷசொல்லுகிற விருத்யாபாரங்களைனை. கொடிய - சரிதெக்காரன, இவள் ஸ்வாதம நமக்கறிய ஸம்ஸ்ருதமென்று மிடமறியாமே இக்கைச்சொல்லுஞ்சொல்லென்று வாயிக்கிறவாகளான என்றபடி. உலகத்தார்க்கு - லௌகிகரான உமக்களுக்கு, என் சொல்லுகேன் - என்னவாசகஞ்சொல்லக்கடவேன், ॥௬॥

கோலங்கொள - கோலத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கோலம் - ஸௌந்தர்யம்ஸௌந்தர்யஸாமியான வென்றபடி. ஸர்வஸ்வமானவென்கை சுவர்க்கமும் - ஸ்வர்க்கமும், யானேயென்னும் - ஸ்வர்க்க வ்யவஸ்தாபகனும் நானென்கிறாள் ஸ்வர்க்கமும் ஐஸ்வர்ய தயா ஸேவ்யமாயிருக்கிற த்ருஷ்டாவிர்த்யாதிக மென்கிறாளென்றபடி. கோலமில - ஸௌந்தர்யமில்லாத, ஊர்த்வமான வென்றபடி, நரகமும்யானேயென்னும் - நரகவ்யவஸ்தாபகனும் நானே யென்கிறாள், ஊர்த்வமும் ஐஸ்வர்யதயா ஐஸ்வர்யமாயிருக்கிறதென்கிறாளென்றபடி கோலந்திகழ - ஸௌந்தர்யம் விளங்குகிற ப்ரகாசமானவென்றபடி மோக்ஷமும் - மோக்ஷமும்,

மூ — யென்னுங்கோலங்கொளுயிர்களும்யானேயெனனுங* கோலங்கொள்தனிமுதல்யானேயெனனுங் கோலங்கொள்முகில்வண்ணனேறக்கொலோ* கோலங்கொளுலகத்திர்க்கென்

ஆ — ஶரீரவத்தெலஶம்பண்ணக்கடவ ஆத்மாக்களும்விசித்ரகார்யஜநநஶக்தியோடேகூடியான ப்ரக்ருதியும் நானிட்டவழக்கென்று சொல்லாநின்றாள், ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களுமுடைய விலக்ஷணமின்றி உஜ்ஜ்வலமான மேகம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தை

இ — நாராயணத்வாதியால) கோலங்கொள தனிமுதலென்கிறத ற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விசித்ராத்யாதியால) யானேயென்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்குத தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நானிட்டவழக்கித்யாதியால) கோலங்கொள்முகில்வண்ணனென்கிறவிடத்திலே கோலங்கொளென்கிறதை ஸமஸ்த விஶேஷணமாக்கி யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறா (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால) இதுமுகிலுக்கு விஶேஷணமாகவுமாமென்று நினைத்திதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணத்யாதியால)

ம — யானேயென்னும் - ஜகத்வ்யாபாரங்களை ஸர்வஶரீரகனாநானேயென் றாள், ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாராதிகளையுடைய ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமென்கி றாளென்றபடி. கோலங்கொள-கோலங்களைக்கொள்ளக்கடவர்களா ன, இங்கு கோலம் - வேஷம், ஸமஸ்தஸ்ருஷ்டிசக்ரநாராயணைமாக தேவமநுஷ்யாதி வேஷங்களைக் கொள்ளக்கடவார்களான வென்றபடி. உயிர்களும்- ஆத்மாக்களும், யானேயெனனும். ஸ்ருஷ்டம். கோலங்கொள - விசித்ரவேஷங்களைக் கொள்ளக்கடவதான, ஸத்வஸங்கரதந்த்ரமிஶ்ர ஷட்காஷ்டாதிவேஷங்களை யுடையக்கடவதான வென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, அவிஶக்தநா மரூபமானவென்றபடி. முதல் - காரணம், மூலப்ரக்ருதியெ ன்றபடி. யானேஎன்னும் - ஸ்ருஷ்டம். கோலங்கொள - ஐஶ்வர்ய ஸௌலப்யமினனுமநீலவண்ணமுமாகிற கோலங்களையுடைத்தா ன, முகில் - மேகத்தினுடைய, வண்ணன - வர்ணம்போலேயி ருக்கிற வர்ணமுடையவன், ஏறக்கொலோ - இவளபக்கலாவேஶி த்தானோ? என - என்னுமுடையவளாயள, போலந்திகழ - அழகு விளங்குகிற, ஸ்ரீஸாந்நித்யான வென்றபடி. கோதைக்குந்தலுக்கு

மூ—சொல்லுகேன் கேள் கோலந் திகழ் கோதையென் கூந்தலுக்கே * ॥
கூந்தல் மலர் மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்குங் குலவாயர் கொ
ழுந்துக்கும்

ஆ—யுடையவன் வந்தேறினுமோ? அழகிய மாலையையும் மயிர் முடியையுமுடைய என் மகளுக்குப்பிறந்த அவஸ்தைகளைக் கேட்கையிலே ஒருப்பட்டு நின்றுள்ள உலகத்தீர்காள்! சொல்லுவேனா
கிறேன். * * * ॥௰॥

(கூந்தல்) கூந்தல் மலர் மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும் குலவாயர்கொழுந்துக்கும் கேள்வன் தன்னை ஸௌந்தர்யத்தாலே

இ— கோலந்திகழ் கோதை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அழகிய விசேஷியால) கூந்தலென்கிறதையுரைக்கிறார் (மயிர்முடியை யுமித்ருநியால) ॥௰॥

* நிகமனம் *

வாய்ந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்செய்கிறார் (சந்த

ப— மாலையையும் மயிர்முடியையுமுடையவளான பெண்ணுக்கு, கோதை- மாலை, கூந்தல்- மயிர்முடி, கூந்தலுக்கென்கிற விடத்தில் ஷஷ்ட்யர்த்தத்திலே சதுர்த்தியாய் ஸம்பந்தமான அவஸ்தைகளைச்சொல்லுகிறது இந்த பெண்ணுக்குப்பிறந்த அவஸ்தைகளை யென்றபடி. இதுக்கு என்சொல்லுகேனென்றதோடே அந்வயம். கோலந்திகழ் - வனக்காந்தியைத் தொனிருக்கிற இவள் - வ்ருத்தாந்தங்களை கேட்கைக்கு வகார்மேதகளாயிருக்கிற வென்றபடி. கோலம் ஒருப்பாடு, அதாவது வனக்காரகம். உலகத்தீர்க்கு - ஸாகிகராணவர்களுக்கு, என் சொல்லுகேன் - என்னத்தைச்சொல்லக்கடவேன் * * ॥௰॥

கூந்தல் - "வார்கொண்ட பூங்குழலாள்" என்கிறபடியே ஸுகந்தமுடையவளுக்குக்கூட வசீகரத்தையுண்டாக்கத்தக்க மயிர்முடியையுடையவளான, மலர்மங்கைக்கும்- தாமரைப்பூவிலே பிறந்தவளாய் நித்யஸந்நிஹிதையான ஸ்ரீக்கும், மங்கை - யுவதி. மண்மடந்தைக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும், மடந்தை- பெண், குலவாயர் - ஸகலைச்வர்ய ஸம்பத்தரான கோபாலர்க்கு, கொழுந்துக்கும் - ப்ரதானபூதையான நீளாபிராட்டிக்கும்,

(ஙூ)— கேழ்வன்றன்னை* வாய்ந்தவழுதிவளநாடன் மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்செய்* ஆய்ந்ததமிழ்மாலையாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார் உலகில்* ஏந்துபெருஞ்செல்வ

ஆ— கிட்டினமன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன வாசாகைங்கர்யரூபமாய் ஆராய்ந்துசொன்ன ஆயிரத்தில்பத்தும் வல்லவர்கள் லோகத்திலெல்லாரும் கொண்டாடும்படியான பெருஞ்செல்வத்தையுடையராய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரியமானவ்ருத்திபண்ணப்பெ

இ— கா(ரோத்ருத்தியால்) ஏய்ந்தவென்கிறதற்குத்த காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருமித்ருத்தியால்) பூசிக்கநோற்றார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரியமானவித்ருத்தியால்)॥

ஙூ— கேழ்வன்றனை - ஒப்புமில்லாதவனை, - உத்கர்ஷமெல்லாவற்றுக்குமுண்டென்கிறதோடே ஸ்வயம் - வாய்ந்த - கிட்டினவராய், ஸ்நேஹத்தாலே ஸ்வயமே ப்ராப்யனைக்கிட்டினவரானவென்றபடி. வாய்க்கை - கிட்டுகை வழுதிவளநாடன— திருவழுதியென்று திருநாமமாய் ஸம்ருத்தமான திருநாட்டையுடையவரான, வளம் - ஸம்பத்து, நாடுடையவனாடன் மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன் - ஸாக்ஷாத்விரமான திருநகரியிலே ஸம்ஸ்காரவரானவர், குற்றேவல் - ஸகலவிதகைங்கர்யங்களையென்றபடி. செய்து, ஆய்ந்த - ஆராய்ந்து சொன்ன, தமிழ்மாலை - த்ரவிடரூபப்ரபந்தங்களுடைய, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையுமோர் - இவையுமொருபத்தோவென்றபடி, விலக்ஷணமானவென்றபடி பத்தும் - இத்தசகத்தையும், இசையோடும்வல்லார் - ஸங்கீதத்தோடே அறிந்தவர்கள், உலகில் - உலகத்தில், ஏய்ந்த - எல்லாராலும் ஸ்லாகிக்கும்படியான, ஸர்வஜ்ஞமானவென்றபடி பெருஞ்செல்வத்தராய் - பெரிய ஸம்பத்தையுடையவர்களாய், திருமாலடியாரை - ஸ்ரியஃபதிக்கு அத்யந்தஸேஷபூதரான பாகவதர்களை பூசிக்க - ஸம்போஷிப்பிக்க, நோற்றார்கள் - பாக்யபண்ணினவர்களாவர், ஜ்ஞானவைராக்யஸம்பத்துக்களையுடையவராயிருக்கிறவர்கள் இத்திருவாய்மொழியினுடைய அப்யாஸாதிகளாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸம்ஜீவிப்பிக்கப்பெறுவாரென்றபடி ஸம்ஜீவிப்பிக்கப்பெறுவரென்றபடி. யத்வா - வைராக்ய ஸம்பத்தையுடையவராய்க்கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஆராதிக்க

மூ— தத்தராய்த்திருமாலடியார்களைப்பூசிக்கநோற்றார்களே ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— அவரென்கிறீர். ॥ கஅ ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸா— பபெறுவரென்றபடி * * ॥ கக ॥

ஆத்ரேயஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டாநஸம்பந்நாய ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கடலஞாலம்.)

ஸ்ருஷ்ட்யாத்யைர்ஜந்மத்ருஷ்ட்யா ஸகலவித்யாவதத்த்வ
க்ஷேத்ரஸ்ருஷ்ட்யா தயாப்திக்ஷேத்ரக்ருத்யாசரணவாத
யாஸம்ஹாரவாக்யைஸ்து । ஸௌலப்யௌசித்யதார
ணாத்யை: ஸ்வஜநஸுகதயா பஹூராசௌர்யஹாவாத்
ஊர்த்வஜ்ஞாநாதிபூர்வைஸ்து ஸ்வஹாராநிராகரம்
ப்ரஸிதோயஸ்யநாஸ ॥ ருச ॥

(ஸ்ருஷ்ட்யாத்யைர்ஜந்மத்ருஷ்ட்யா:), கடல்ஞாலமித்யாதி - ஸ்ருஷ்டி
யினுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிபஞ்சகங்களாலும், (ஸகலவித்யாவ
தத்த்வக்ஷேத்ர) கற்குங்கல்வியித்யாதி - ஸகலவித்யாதத்த்வக்ஷேத்ரஸ்ருஷ்
த்வாதிகளாலும், (ஸ்ருஷ்டாதயாப்திக்ஷேத்ர) காண்கின்றநிலமித்யாதி -
வ்யாப்த்யாதி ஸ்ருஷ்டவணுகாதயாப்திக்ஷேத்தாலும் (க்ருத்யாசர
ணவாதயா) செய்கின்றகித்யாதி - ஸ்ருஷ்டஸவிஷ்யக்ஷேத்ர
நக்ர்யா வ்யவஸ்தாக்ஷேத்ராயித்ருத்வாதிகளாலும், (ஸம்ஹார
வாக்யைஸ்து) திறம்பாமலித்யாதி - ஸம்ஹிஹாரநிராகரணாதி
களாலும், (ஸௌலப்யௌசித்யதாரணாத்யை:) இனவேய்மலையே
ந்தினேனித்யாதி - ஸௌலப்யௌசித்யதாரணவ்யக்ஷஸஹணஸநாதி
களாலும், (ஸ்வஜநஸுகதயா) உற்றார்களைக்கித்யாதி - ஆச்ரித
ஜநஸுகதாதிகளாலும், (பஹூராசௌர்யஹாவாத்) உரைக்
கின்றவித்யாதி - பஹூராசௌர்ய நிவர்த்தகங்களாதிகளாலும்,
(ஊர்த்வஜ்ஞாநாதிபூர்வைஸ்து) கொடியவினையித்யாதி - ஊர்த்வஜ்

ரு — கா — நிவாரணாதிகளாலும், ஆதிஸஹத்தாலேமேவிறபாட்டில் 'கோலங்கொள்" உத்ராதியாலே சொல்லப்படுகிற ஸௌஸௌ ஸமையுமஃகா ஸம்புஷிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலே எம்பெருமான் ஸ்ரீமானிதாகளாநுகளித்தநுஸலித்த கூத்தாலே "கடல்ஞாலம்" என்கிற ஶஶகத்திலே ஆழ்வாராலே அநாஸை ஸ்ரீயாலே அநுஸவிக்கப்பட்டானென்கிறா. ||ருச||

ஸ்ரீமதே ரஹிமோராம் ஜிமாநுஷைஸரீகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்திலஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

❧❧❧ ✳ ❧❧❧

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (நோற்றநோன்பு) இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸாஸிவ்ரீதிவீஷ்ஷ ஸவெஸ்ஷயெநாதிகளா அநுஸகளித்ததிலும் ஒரு ஸூலாலைஉஸோகாரா ஆழ்வார் தன்னைவிஶேஷித்து நானிப்பாடுபடடி நிறகசிசப்பித

❧❧❧ ஏழாந்திருவாயமொழி ❧❧❧

இ — செயபநனிவாயிளமானென்று சொலலும்படி ஸமஷநுகாரத்தாலே ஸம்ஶேஷஷிஸெயிலபோலே ஆழ்வாருக்கு ஸலவிஶேஷம்நடககிறதாக ஒழக்திருவாய்மொழியிலே சொலவியிருக்க- இத்திருவாய்மொழியில் தமியேனுக்கருளாய்? யென்றும், எங்கெய்தககூவுவனோ?என்றும், அடியேன்தொழவநதருளே? என்றும், அடியேனை அகறறேலே?யென்றும், இததனை கூபபிடுவானேன்னை ஸகளிபபிக்கிறா (இபபடிஉத்ராதியால்) ஓர் ஸூலைமென்றது - ஒருவஸ்தியைபென்றபடி. அதாவது:— மேலஸலாஸவராதி வஸியாணஸவதைதையென்றபடி. அநுகாரத்தாலே தகரயஸோகாத்திலே ஸஶமுண்டானும் ஸாயிபாஸமஸமயி யாமைபாலே ஸலாஸம் ஸயிகமா யிபபடிகூபபிடுகை ஸங்கமென்றதாயிற்று ஆனாலும் மாசறுசோதிதுடங்கி நாலுதிருவாய்மொழிபளவும நாயிகாஸாவமெந அநுஸூநமாய்நடகக அதிலே ஸஸாகிஸய்முள்ளதாயிருக்க அந்தாதிலைப்வித்தமுடைய

மூ— நோற்றநோன்பிலேனுண்ணறிவிலேனாகிலுமினியுன்னைவிட்
டொன்று* மாற்றகிற்கின்றிலேனரவினணையம்மானே*

ஆ— என்னை எம்பெருமானுபேக்ஷித்திருக்கிறது ஸ்வஸ்வ
ரூபஸித்திக்குபாயமான கர்மயோகஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்க
ளில்லாமையாலேயென்றுபார்த்து, எனக்கிவையொன்றுமில
லையேயாகிலும் நிரவதிகஸௌஹார்த்தயுக்தனானவுன்னைவிட்டு

இ— பாசுரமாகப்பேசுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (தன்
னைவிஶ்லேஷித்திருக்கவ்யால) என்றுபாசுரத்துக்கு அவதாரிகை
மேல் முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம். கர்மயோகஜ்ஞாநயோகங்க
ளாலே நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலே னென்கிறதின
அர்த்தமும் ஸூசிதம். இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸாரண்ய
மென்கிற ஸங்க்ரஹணம் அவதாரிகையிலே ஸூசிதம். *

முதற்பாட்டு

ஆகிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என
க்கித்யாதியால) உபாயங்களொன்றுமில்லையாகில் தம்மை அங்கீ
கரிக்கச்சொல்லுகிற தெத்தாலேயென்ன? உன்னைவிட்டொன்று
மாற்றகிற்கின்றிலேன் இத்யாதிவாக்யங்களிலே அபிப்ரேதங்க
ளான ஹேதுக்களைக்காட்டுகிறார் (நிரவதிகேத்யாதிவாக்யங்க
ளாலே) ஆகிலுமொன்றுமாற்றகிற்கின்றிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப— நோற்ற - அநுஷ்டிக்கப்பட்ட, அநுஷ்டிதமாம்படி நன்றாக
அநுஷ்டிக்கப்பட்ட என்றபடி. நோன்பு - வ்ரதங்களை, யஜ்ஞங்களை
என்றபடி. இலேன், கர்மயோகமெனக்கு உண்டாயிருக்கிறேனல்
லேனென்றபடி. நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, அறிவு - ஜ்ஞாநம், இலேன் -
ஜ்ஞாநயோகமும் எனக்குண்டாயிருக்கிறதில்லை யென்றபடி.
இங்கே பக்தியோகமில்லை யென்னுமிடம் கைமுத்யந்யாயஸித்தம்
ஆகிலும் - எனக்கிவை ஒன்றுமில்லாவிட்டாலும், இனி - உன்னு
டையகுணங்களை அறிந்தபின்பு, உன்னைவிட்டு - நிரதிசயபோ
க்யனான உன்னைவிட்டு, ஒன்றும் - க்ஷணத்தையும், ஆற்ற - ஸஹிக்க,
கிற்கின்றிலேன் - மாட்டுகிறேனில்லை, அரவினணை - ஸர்ப்பத்தினு
டைய ஶயநத்திலே, அரவு - ஸர்ப்பம், அணை - ஶயநம். ஶேஷஶ
யநத்திலே இருக்கிறவென்றபடி. அம்மானே - ஸர்வஸ்வாமியானவனே,

மூ—சேற்றுத்தாமரைசெந்நெலூடுமலர்சிரீவரமங்கலநகர்* வீற்
றிருந்தவெந்தாயுனக்குமிகையல்லேனங்கே* ||க||

அ—ஒருபடியாலும் நான்யாசிக்கப்பட்டாமையாலும் உன்னடியே
னைவிஷயீகரிக்கைக்காகச் சிரீவரமங்கலநகரிலேவந்து புகுந்தருளு
கையாலும் உனக்கடிமையான இவ்வாத்மாவை போகட்டில இப்படி
உன்னதாகையாலும் அடியேனைப் பொகட்டருளவொண்ணாது,
ஆகையால அடியேனை விஷயீகரித்தருளவேணுமென்கிறார், ||க||
(அகற்றமேனல்லேன்) உன் திருவடிமலர்களைப் பெற்றே

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலும் இத்யாதியால) சிரீவரமங்
கலநகர் வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(உன்னடியேனை இத்யாதியால) எந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கடிமையான இத்யாதியால) உனக்குமிகை
யல்லேனங்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியே
னைப்போகட்டருள இத்யாதியால) ||க||

இரண்டாம்பாட்டு.

அகற்றமேனல்லேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (உன் திருவடிகளை இத்யாதியால) இகற்றமேனல்லேனென்கிற

ப—இதுவெந்தாயென்கிறதற்கு விசேஷணம் சேற்று - சேற்றுநி
லங்களிலே, ஜலஸம்ருத்தமான சேற்றுநிலங்களிலேயென்றபடி. தாம
ரை - தாமரைப்புஷ்பங்களானவை, செந்நெலூடு - நீவாரங்க
ளுடையநடுவே, செந்நெல - நீவாரம், சிவந்தநெல்லு, கவுமாரம்.
ஊடு - மத்யம், மலர - விகஸியாநிற்கிற, சிரீவரமங்கலநகர் - சிரீவர
மங்கலமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தான திவ்யதேசத்திலே, வீற
்றிருந்த - வீறுதோன்றும்படி யெழுந்தருளியிருந்த, வீறு - உத்க
ர்ஷம் ஸௌலப்ய ஸ்வாமித்வம் தோற்றும்படி எழுந்தருளியிருந்த,
எந்தாய - ஹே ஸ்வாமிந்! இது ஸாமாந்யவிசேஷ்யம், உனஸ்வத்த[illegible]
ன என்னுடைய ஸ்வாமி உனக்கு ஸ்வாமியாகையாலே என்னைவிட்
டொன்றுகொன்று கழிந்தாயம் அங்கே - ரக்ஷணார்த்தமாக
வந்திருந்த இடத்தில், உனக்கு மிகையல்லேன் - உனக்கு வஹி
ஷ்க்ருதனல்லேன், உன்னுடையரக்ஷ்யங்களிலே அந்தர்ப்பூத
னென்றபடி, என்னை அங்கீகரித்தருளவேணுமென்கை, ||க||

மூ — அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேனுன்னைக்காணுமவா
வில்வீழ்ந்துநான் * எங்குற்றேனுமல்லேனிலங்கைசெற்றவம்
மானே *

ஆ — அல்லேன், பெறுகைக்கீடான உபாயமுடையேனல்லேன், உ
ன்னைக்காணுமவாவில் வீழ்ந்துநானினிமேலாருபாயமநுஷ்டிக்க

இ — தற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெறுகைக்கிருஷியால்)
இவ்வாக்யத்துக்குப்படி ஈஸ்வரமோமேவென்னில்; ஆழ்வார்தந்
லோகத்திலிருக்கச்செய்தே இங்குற்றேனல்லேனென்கை யதா
ர்த்தத்தில் வ்யாக்யாநாமைநா விவாக்யத்துக்குப்படி
தாத்பர்யங்கொள்ளுமோ ஊகிக்கின்றபடி எங்குற்றேனு
மல்லேனென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிமேலி
ருஷியால) இலங்கைசெற்ற வம்மானேயென்கிறதுக்குத் தாத்பர்ய

ஶ — அங்குற்றேனல்லேன் - அங்கேயிருக்கிறவனுமல்லேன்,
ஜ்ஞாநத்துக்கிறேனில்லை யென்றபடி நிஷ்டை, உபாயமுப ஜ்ஞாநவா
யனுமிருக்கின்றேனல்லேனென்றபடி அங்கேயிருக்கிறவனை - அங்குற்
றேன, இங்கேயிருக்கிறவனிங்குற்றேன், தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளு
மபோது - அங்குற்றேனென்று ரூபமாயிருக்கும்.
இங்குற்றேனல்லேன் - இங்கேயிருக்கிறவனுமல்லேன், அதாவது
உபாயாநுஷ்டிக்கின்றேனுமல்லேனென்றபடி. உபாயாநுஷ்டாந
வேண்டியிருக்க அநுஷ்டியாதேயிருக்குமவன இங்கிருந்தாரோடு
கூடவொழிகிற ஸவஸ்வாமியாகிற அவர், உன்னை - நிரதிசய
போக்யனானுன்னை, காணுமவாவில - காணவேணுமென்கிற ஸஹி
நிலேஶத்தில், அவாவென்றதிதிலேபு, வீழ்ந்து - ஈடுபட்டு, நான்
க்ருதக்ருத்யனான, எங்குற்றேனுமல்லேன - எங்கேயிருக்கிற
வனுமல்லேன், உபாயாநுஷ்டிக்கக்கடவேனுமல்லேனென்றபடி. உபா
யாநுஷ்டாநக்ஷமனாயிருந்தாலுமெனக்கொருவிடத்திலேயிருந்
தாரோடேகூடினவனுமல்லேன், உன்னைக்காணவேணுமென்கிற ஸஹிநி
லேஶத்தாலே க்ருதார்த்தரூப உபாயாநுஷ்டாநக்ஷமனல்லா
மையாலே க்ருதாவஸ்தனுமானேனென்றபடி. இலங்கை -
ராவணனையசெற்ற - செறுத்தவனென, பிராட்டிக்குவிஶ்லேஷ
துக்கிலேயாக்கச்சுவே பரிபாலிக்கின்றவனானவனென்றபடி அம்மானே -

மூ— திங்களசேர் மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கல நகருறை*
சங்குசக்கரத்தாய்தமியேனுக்கருளாயே* ‖௨‖
கருளப்புட்கொடிசக்கரப்படை வானநாட வெங்கார்முகில
வண்ணா* பொருளலாதவென்னைப்பொருளாக்கி

ஆ— க்ஷேத்ரமல்லன, ஆகிலும் ஸௌலப்யம் கொண்டு பிராட்டியுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை அனுபோகிக்கும்போலே அடியேனுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தையும் நீயே நிர்ஹேதுகமாகப்போக்கி தமியேனுக்கு அருளாயென்கிறார். ‖௨‖

(கருளப்புள்) இப்படி நிர்ஹேதுகமான உபகாரமுடைய ஸௌலப்யத்தை

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்ய ஜ்ஞாபகத்தால) நிர்ஹேதுகமாகவென்றது - ஸாத்யோபாயாதி ஸாதநங்களன்றியே யென்றபடி. இத்தனையும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஆகிஞ்சந்யத்துக்கு ஏது ருக்கிறதேயென்ன? அத்தையுமநீயே போக்கியருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிக்கிறது. ‖௨‖

* மூன்றும்பாட்டு *

அரியேனுக்குமானைக்கை ஸர்வஜ்ஞ ஆகிஞ்சந்யம் ஏன்னென்ன? அத காட்டுகிறார் (இப்படி ஜ்ஞாபகத்தால) கருளப

ப— வாஜியான, இதுசக்கரத்தாயென்கிறதுக்கு விசேஷணம் திங்களசேர - ஸம்பந்தவந்துசேராநிற்கிற, திங்கள் - சந்த்ரன் மணிமாடம் - ரத்நமயமான மாளிகைகள், நீடு - உயர்ந்திருக்கிற, சிரீவரமங்கலநகர - ஸ்ரீவரமங்கலமாகிற நகரத்திலே, உறை - வஸிக்கிறவனான, சங்குசக்கரத்தாய் - ஸம்பந்தமுடையவனே, தமியேனுக்கு - ஸஹாயமற்றவெனக்கு, தமியேன் - ஏகாகி, அருளாயே - க்ருபைபண்ணவேணும். * * * * ‖௨‖

கருள - கருடனாகிற, புள் - பக்ஷியை, கொடி - த்வஜமாக வுடையவனே, சக்கரப்படை - சக்ராயுதனே, படை - ஆயுதம், வானநாட - வானத்தை நாடாகவுடையவனே, பரமபதநிலயனே யென்றபடி எம் - அஸ்மதீயனே, கார்முகில்வண்ணா - காளமேகவர்ணனே, திவ்யமங்களவிக்ரஹனே யென்றபடி பொருளல்லாத ஒருவஸ்துவல்லாத, அவிஷயஜ்ஞாநஸம்பந்தனைத்தயாலே ஸத்பவனென்றபடி. என்னைப்பொருளாக்கி- என்னையொரு

மூ— யடிமைகொண்டாய்* தெருள்கொள் நான்மறைவல்லவர்
பலர்வாழ்சிரீவரமங்கலநகர்க்கு* அருள்செய்தங்கிருந்தாய் அறியே
னொருகைம்மாறே* ॥௯॥

ஆ— தனைசெய்பதால் வஸ்ய ஜநமென்னானிலிலவுபிஜநா
வரணமோம மேஷஸ்வேஷாஸந ஷாவஷர்ஜா. நாநாவிதா
நகவுபிஜநவுபியாபிகா வபிவபிதவரணயாஷ்ம்வதுப் வா
நாராயணா திவ்யஸக்தி ஸம்வக்ஷ ஷா விரா ஷாத்யஸம்வ்ய
திவ்யாயாயோவெ சருப நிக்ருநிரவக்ருதிரகிஸய கஜூாண
வாஜிவெ்யாஜிதயனுயிருந்த ஸ்ரீ க்லிஷ்டஜூாநாவுகத்யா
சவஸஹத்தனை வெனனை க்லிஷ்டஜூாநவுத்யாகவுதவார்
க்வெஸஙகமெய்க ரக்ஷிபுயர் பிருகருபடி பணணிப ர்ணிறநெ
ன்புகக லென்னவுர்யொஜநமகொளளுதைசதாகா ஒரு வுரடே

இ— புடகொடிபெனறு கருடனைசசொன்னது வபிஜநதகளுக்
கெலலா முடவுகணமென்று காட்டுகிறார் (வுவுபிவரணே
த்யாதிபால) சககரபபடையன்றது ஜவுவுககணமென்றுகாட்
டுகிறார் (வாநாராயணெவ த்யாதிபால) வானநாடவெுககிறதற
குத் தாதுபண்மருளிசசெயகிறார் (நிக்ருநிரவத்ய த்யாதிடாக)
வித்தியவாதநதுகருத தாதுபண்மருளிசசெயகிறார் (க்லிஷ்டவெ
த்யாதிபால) அறிவெபெருநகமாறென்கிறதுக்குத் தாதுபண்ம
ருளிசசெயகிறார் (எனனவுர்யொஜநத்யாதிபால) என்பார் நல

௯— வஸவாகக, க்லிஷ்டஜூாநவுஹதாதவ வுவெயதாகரு
சகிஎன்றபடி அடிமைகொண்டாய - ஊஸருக்கொணட வுனை
கூஷாவஸ்யரவிகளுககினவுனை என்றபடி. தெருளகொள - ஜூா
நததைககொணடிருககிற, தெருள - ஜூாநம, ஜூாநாயிகாரனெ
ன்றபடி கொளநான்மறை எனகிறவிடத்தில ளகாரம தவிர ந
காரம ணகாரமெஷம் நான்மறை- நாலுவேதஙகளை, வலலவர-
நிவ்லஹிககவலலவரான, பலர - வஹுஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள, வாழ-
வாவியாநிறகிற, சிரீவரமஙலநகாககு - ஸ்ரீவரமஙலமாகிற நகர
ததுககு, அருளசெயது - க்ருபைபணணி, அங்கு - அநத
ஊரிலே. இருநதாய - எழுநதருளியிருககிறவனே. ஒருகைமாறு-
இபபடி நீ எனக்குச்செய்த உபகாரஙகளுககு ஒரு ப்ரத்யுபகார

ரூ—மாறுசேர்படைநூற்றுவர்மங்கவோரைவர்க்காய் அன்றுமாய
ப்போர்பண்ணி* நீறுசெய்தஎந்தாய்நிலங்கீண்டவம்மானே*

ஆ—வெகுகேவலம்செய்தருளினாயிலையிறே, உன்னுடைய நிர
திசயஸ்நேஹ காருண்யாதிகளாலே செய்தருளினாய்த்தனை
யிறே; இன்னுங்குறையும்படி பெய்தருளாய்? என்கிறார். ||ரு||

வண்ணு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய
நிருபாதிக ஸ்நேஹாதிகளாலே)

நாலாம்பாட்டு

இ— வாத்ஸல்யாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி
ஸௌலப்யாதி ஸ்வாதிகளாலே) என்கைப்பதக்கூவு வென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடைய வித்யாதிகளாலே)

ஈ—தனைத,அறியேன - நானகணடேனிலலை,இதெல்லாமொரு ப்ர
யோஜனத்துக்காக செய்தாயல்லையிறே என்றபடி அப்படியே
குறையும் ப்ரயோஜன நிரபேக்ஷமாக செய்தருளவேணுமெ
ன்கருத்து. * * * * ||ரு||

மாறு - ப்ரதிபக்ஷதகாரக, மாறு - ப்ரதிபக்ஷம, பா
ண்டவர்களுக்கு ஶத்ருக்களாகவென்றபடி. சேர் - சேர்ந்தவரான,
கூடினவையானவென்றபடி. படை - சேனைகளையுடையவர்களா
ன, நூற்றுவர் - ஶதஸங்க்யாகரான துர்யோதனாதிகள், மங்க-
நஶிக்கும்படி, இதுக்குபோர்பண்ணி யென்கிறதோடன்வயம். ஓர்-
அஸஹாயரான, ப்ரபல ஸஹாய ரஹிதரானவென்றபடி. ஐவர்
க்காய - பஞ்சஸங்க்யாகரான பாண்டவர்க்காய, பாண்டவர்களு
க்கு ஶேஷபூதனாயென்றபடி. அன்று - அந்தயுத்தகாலத்
திலே, மாய - ஆபாஸமான, அதாவது - பகலையிரவாக்கியும்
ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்தும், ஶத்ருக்களை ஸாஹ
ஸிக உபாயங்களாலே கொன்றும், பண்ணப்பட்டதானவென்
றபடி. போர்பண்ணி - யுத்தஞ்செய்து, போர் - யுத்தம்,
நீறு - ஸூக்ஷ்மமாக, செய்த - பண்ணினவனே, ஶத்ருக்களைப்
பொடியாக்கினவனே யென்றபடி. எந்தாய் - ஸ்வாமியானவனே,
உபகாரகனானவனேயென்றபடி. நிலம் - பூமியை, கீண்ட - ப்ரளயார்ணவத்திலே
அண்டபித்தியிலிருந்து இடந்தவனே, அம்மானே - ஸர்வஸ்வாமியானவனே

மூ—தேறுஞானத்தர்வேதவேள்வியறாச்சிரீவரமங்கலநகர்க்கேறி
வீற்றிருந்தாயுன்னையெங்கெய்தக்கூவுவனே* ||௬||
எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக்கு எவ்வதெவ்வத்துளாயு மாய

ஆ—(மாறுசோபல—) இப்படி ஸஹ்யோஜநிரபேக்ஷயான் அன்றோ? ஸ்ரீ தேவப்ராதக்ஷணம்பண்ணியருளிற்று அன்பின்புஅடியே

இ—கீழ்த்தப்பக்கல்செய்தருளினதைப்போலே வாத்ஸல்யபக்கல் செய்தருளினதையும் ஸஹ்யோஜநிரபேக்ஷமாகச்செய்தருளுகிற தற்குகாரணமாகக்கொண்டு தமக்கும்படிசெய்யவேணுமென்று

ஈ— இதுவீற்றிருந்தாயென்கிறதற்கு விசேஷணம் தேறு - தெளிந்ததான, ஸம்சயவிபர்யயரஹிதமான் என்றபடி. ஞானத்தர் - ஜ்ஞானத்தை யுடையவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, வேதவேள்வி - வைதிகவாக்யங்களான ஸஹஸ்ராயநங்கள், வேள்வி - ஸத்ராயணம் அறா - விச்சேதியாத, ஸதா நடக்கிறதான என்றபடி சிரீவரமங்கலநகர் - ஸ்ரீவர மங்களமாகிற நகரத்திலே, ஏறி - அவர்களோடொக்கக்கூடியே திரு வீற்று - வீறுபெற்று, வீறு, உத்கர்ஷம். இவர்கள்நடுவே யிருக்கப்பெற்றோமென்று பெரும்பேறுபெற்று க்ருதார்த்தனாயென் றபடி. இருந்தாய - எழுந்தருளியிருந்தவனே, உன்னை - நிரதிசய மஹாத்ம்யனானவுன்னை, எய்த - அடையும்படி, எங்கே கூவுவன் - எங்கே கூப்பிடப்புகுகிறேன், கூவுதலொழிய மற்றொன்றும் - நான் செய்ய சக்தனல்லேன், இக்கூவுதலாலே உன்னையடையக்கூடு மோ? வென்றபடி. ||௬||

எவ்வ - எவ்வகைப்பட்ட, ஸமஸ்தங்களான என்றபடி. தெவ்வத்து ளாயுமாய்நின்று - ஶத்ருஸஜாதீயத்துக்குள்ளே புகுந்தவனுமாய்நின்று, தெவ்வரென்று ஶத்ருக்கள், தெவ்வமென்று ஶத்ருஸஜாதீயம், தெவ்வத்துக்குள்ளே புகுந்த - தெவ்வத்துள னு, இஸ்ஸமஷ்டியைச்சொல்லும்போது தெவ்வத்துளாயென்று ஶப்தமாயிருக்கும் எவ்வதெவ்வத்துளாயுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தாலே அநுகூலஸஜாதீயங்களிலும் புகுந் தமைதோன்றுகிறது. நாநாவிதங்களாய் அநுகூலங்களான ஸஜாதீயங்களிலும் ப்ராதுர்பாவைலக்ஷண்யத்தை...

மூ— நின்ற* கைதவங்கள்செய்யுங்கருமேனியம்மானே* செய்த வேள்வியர்வையத்தேவரறாச்சிரீவரமங்கலநகர்* கைதொழ விருந்தாய துநானுங்கண்டேனே ।௫॥

ஆ— னுடைய ஸ்வேக்ஷிதத்தைபும்படியே செய்தருளாயென்கிறார்.

(எய்த) ஆர்த்தக்ஷணாக்கனே! அவர்கள்நடுவே புகுந்து வைத்தே உன்னைக்காட்டிக்கொடாதொழிவது, உன்னையாசைப்பட்டார்க்கு மரியதோ? ஆனபின்பு பேனுடைய ஸ்வேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளாய, உம்முடைய ஸ்வேக்ஷிதம் பெறுகைக்கு உடலான உபாயத்தை நீ செய்யலாகாதோவென்றில்; உன் திருவடிகளைக் கிட்டுகைக்கிடாயிருப்பதோருபாய மென்னால் செய்யமுடியாது, இனித்தான் செய்யவேண்டியதொன்றுண்டோ?

இ— ஸ்வேக்ஷிக்கிறாரென்றுவஸம்ஹிதவாக்யமிதே. ।௬॥

ஐந்தாம்பாட்டு

எவ்வதெய்வத்துளவி த்யாதி செயயுமிதுகத்துக்குச் சாமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தக்ஷணாகித்யாதியால்) அரியைபோ - அரிமையானவனே? இங்கு வாத்ஸல்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால) எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக்கென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவர்த்தத்தையே பின்னையும் சொல்லுவானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால) எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (உன் திருவடிகளையித்யாதியால) வரிவதணைபாஷை லவம் பெறவேணுமென்று ஆர்த்தராயக்கூப்பிடுகிறவிவர அது நானுங்கண்டேனேயென்று சிரீவரமங்கலநகரிலிருப்பதைக்கண்டதே வ்யாஷாஸக்தராகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? அதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (இனித்தானித்யாதியால) இவ்வவதாரிகையில ஸ்வேக்ஷாமித்யாதியாலே

மூ— நின்ற என்றபடி. கைதவங்கள - க்ருத்ரிமங்களை, வைக்கதாவிட்டு வாத்ஸல்யங்களை அவர்கள் பற்றும்படியான கள்ள ஸ்வேக்ஷாமரயிருப்பாரெல்லாருக்கும் கண்ணிலேகண்டதுவி கைலாம்படி சிரீவரமங்கலநகரிலே புகுந்திருந்தாயிறேயென்ன அது நானுங்கண்டேன், எனக்கு தையடாதென்கிறார். ।௫॥

ஆ — ஏதேசுஸிமாமராயிருப்பாரெல்லாரும் கண்ணாலே கண்ட நாஸிகைகளாம்படி சிரீவரமங்கலநகரிலே புகுந்திருந்தோமிறே யென்ன? அதுநானுகந்தேன், எனக்குத்தமையாதென்கிறார். ௫

இ — க்ருதீயபாதார்த்தம் ஒப்பிக்கமாயிறது அதுநானுகந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தமையாதென்று) அதுநானுகந்தேனென்கிறதற்கு இப்படி தாத்பர்யமாகையாலே ஸாபேக்ஷத்வம் பெற்றதாகச் சொன்னதல்லாமையாலே கீழ்ச்சொன்ன விரோதமில்லையென்று தாத்பர்யம். ௫

ஸ — யாதிக்கநகளென்றபடி செய்யும் - பண்ணுமவனே, ஸத்ருக்களுக்கென்றோ? நீ உன்னைத் தெளியகாணவொட்டாதபடி மறைப்பதென்று கருத்து கருமேனி - நீலவிக்ரஹனே, அம்மானே - ஸ்வாமி, எனக்கு - ஸேஷகத்வமான ஸ்வரூபத்தை யுடையவெனக்கு, எய்த - என்னையடையும்படி, கூவுதல - கூப்பிடுகை, ஆவதே - ஆமோ, கூப்பிடுகையொழிய வேறொரு உபாயமென்னாலநுஷ்டிக்கமுடியாது இந்தக்கூப்பீடாலுன்னை யடையப்போமோவென்று கருத்து செய்தவேள்வியர் - செய்யப்பட்ட வேள்வியையுடையவரான, வேள்வி - ஸமாராதநம் "விஷ்ணோ: க்ருஷ்ணம் ஸர்வாஸுதாபேக்ஷம் ராஜஸூயமஜ்ஞாஸிஷ்டாஸ:" என்கிறபடியே க்ருதக்ருத்யரானவென்றபடி வையத்தேவர் - ஸம்ஸாரிவைத்யம் - ஸம்ஸ்ருதி, ஸம்ஸ்ருதியிலேயிருந்தே நித்யஸூரிஸத்ருசராயிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி அறா - விருப்பியாத, ஸர்வதா ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வஸிக்கும் தேசமான என்றபடி சிரீவரமங்கலநகர் - ஸ்ரீவரமங்கல நகரமானது, கைதொழ - ஸேவிக்கும்படி, அந்த நகரமெல்லாம் கைகூப்பிப்படணும்படியென்கை, இருந்தாய் - அங்கேவந்து நின்றிருந்தாய், அது - அந்தப்படியை, நானும் கண்டேன் - எனக்கது போராது நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸர்வவித கைங்கர்யம் நான் செய்யவேணுமென்று தாத்பர்யம் * ௬

மூ— ஏனமாய்நிலங்கீண்டவென்னப்பனேகண்ணா வென்றும் என்னையாளுடை* வானநாயகனேமணிமாணிக்கச்சுடரே*

ஆ —(ஏனமாய்நிலங்கீண்ட) மற்றுமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்னில்? அடியேன் தொழவந்தருளவேணும். இது நிர்ஹே-

* ஆறாம்பாட்டு. *

இ—ஸர்வவிதகைங்கர்யமும் நான்பெறவேணுமென்று கீழ்ப்பாட்டுக்குக் கருத்தாயிருக்க இப்பாட்டிலும் அடியேன்தொழவந்தருளேயென்று ப்ரார்த்திப்பானென்னென்னை? என்னவருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே யவிவக்ஷிதமாயிருந்த ஸர்வத்தை வெளியிடுகைக்காக விப்பாட்டென்றதாயிற்று. அடியேன் தொழவந்தருளேயென்றது பாட்டுக்குப்ரதானம், மற்றது தத்ஸாபேக்ஷமென்று காட்டுகைக்காக அத்தை முன்னேயெடுத்தருளுகிறார் (அடியேனித்யாதியால்) நிலங்கீண்டவம்மானேயென்று கீழ்நாலாம்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலு மவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதுநிர்ஹேதுகமாகவித்யாதியால) ஸப்ரயோஜந

ஸ— ஏனமாய் - வராஹரூபமாய், ஏனம் வராஹம். நிலம் - ப்ருதிவியை, கீண்ட - ப்ரளயார்ணவத்தில் அண்டபித்தியினின்றும் கீண்டெடுத்தவனான, என்னப்பனே - உபகாரகனான, ஸர்வஸ்ய ப்ரயோஜநாகைபாலே ப்ருதிவியையெடுத்து தமக்குபகாரனாக நினைக்கிறார். கண்ணா - க்ருஷ்ணனான, ப்ருதிவியையெடுக்கைக்கு வராஹரூபம்போலே யென்னையெடுக்கைக்காக க்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனானவென்றபடி. என்றும் - ஸர்வகாலமும் என்னையாளுடை - என்னையாளுகையுடையவனான, வானநாயகனே - பரமபதநாயகனானவனே, வானம்- பரமபதம். தான் பரமபதத்திலேயிருக்கச்செய்தேயும் என்னையே தனக்கு ஶேஷமாக ஸஹிர்த்திருக்கிறவனென்றுகருத்து. மணி - ஶ்ரேஷ்டமான, மேலமாணிக்க ஸ்வபிந்நதையாலே இங்கு மணிஶப்தம் ஶ்ரேஷ்டவாசம. மாணிக்கச்சுடரே - மாணிக்கத்தினுடைய காந்திபோலே தக்ககாந்தியையுடையவனான, சுடர் - காந்தி. தேன - தேன்களையுடைத்தான, தூமபொழில் - ஶுத்தவநங்களையுடையதான, தேன்களையுடைத்-

மூ— தேனமாம்பொழிற்றண் சிரீவரமங்கலத்தவர் கைதொழ
உறை*வானமாமலையே யடியேன் றொழவந்தருளே* ‖௬‖

ஆ— த்யாஜ்யமாகச் செய்யக்கடவதோ வென்னில்? நிஷேத்யமாக வன்றோ? ஸ்வாதந்த்ர்யமான ஐஸ்வர்யத்தை விடுத்தருளிற்றும்-இதுக்கு முன்பு அடியேனிறந்தில செய்தருளினசெயலும், இன்னும் குறையுமப்படியே யெனக்குச் செய்தருளாயென்கிறார் ‖௬‖

(வந்தருளி) வானவர் கொழுந்தாய் வைத்துவந்தருளியென்னை ஞ்சேடறக்கொண்டருளினவனே உலகுக்கோர் முந்தைத்தாய்தந்தையே ஸப்தலோகத்தையு முன்திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தருளின

இ— நிரபேக்ஷமாகச் செய்ததுக்கு உதாஹரணமாகச் சொன்னார் கீழ். இங்கே நிஷேத்யமாகச் செய்ததுக்கும் அதையே உதாஹரணமாகச் சொல்லுகிறதாயிற்று. ஏனமாய் நிலங்கீண்ட வென்னப்பனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஷேத்யமாகவன்றோ விவக்ஷிதம்) கண்ணாவிஷ்டாமாமலையே விஷ்ணுத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு முன்பு விவக்ஷிதம்) அவனிருந்ததெல்லாம் தமக்காகவென்றே நினைத்திருக்கிறாரென்றுகருத்து. ஏனமாய் விவக்ஷிதம் வந்தருளியிருந்ததுக்கு பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னுமருறையுமிவிவக்ஷிதம்)‖

மூ— தத்து தேனத்துத்தேனமாம்பொழிலென்றது ஸுகந்தவஹமான தண்-ஸ்ரீதளமான, ஸ்ரீமையமானவென்றபடி - சிரீவரமங்கலத்தவர் - ஸ்ரீவரமங்கலத்திலேயிருக்கிறவர்கள், கைதொழ - கையாலேதொழும்படி, ஸேஷவ்ருத்தி பண்ணும்படியென்கை. உறை - வஸிக்கிற, வானமாமலையே - வானமாமலையே - பரமவ்யோமத்திலே ஸர்வஸ்வமாய் ஸம்பவம், வானம்-வ்யோமம் நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியான அவ விஸேஷ்யமான மலைபோலே ஸுந்தரமான வடிவையுடையவனே யென்றபடி, யஅ-வானமாமலைபேயென்றது குலாசலத்தைக்கிட்டும் படி உன்னதமான கிரிபோலேயிருக்கிறவனே என்றபடி. அடியேன் தொழ - தாஸனான் ஸேவிக்கும்படி, ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பண்ணும்படியென்கை. வந்தருள - நீவரவேணும், உன்னுடைய நடையழகைக் கண்டு நானுகந்து பணிசெய்யும்படி நடந்துவந்தருளவேணுமென்கை * * ‖௬‖

மூ—வந்தருளி யென்னெஞ்சிடங்கொண்டவானவர்கள் கொழுந்தே*
யுலகுக்கோர்* முந்தைத்தாய்தந்தையே முழுவேழுலகுமுண்
டாய்* செந்தொழிலவர்வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கைநகர்*

ஆ— லஹ்ருதயாகஸ்ரேணிகளோ? வேங்கடக்கொடுக்கும் திராவி
டணீய ஜ்ஞாநியரான ஜநங்களாலே ஸந்தாநவாசிவீசி
தாணபாவனைப்பக்கொண்டு சிரீவரமங்கலநகரிலே யெழுந்தரு
ளியிருந்த ஸர்வேஶ்வர கல்யாணகுணங்களை யுடையவனே?

✻ வ்யாக்யானம் ✻

இ—த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் நவிச்செய்கிறார் (வேகா
கரோஸ்த்யாதிபால்) அந்தமில்புகழாயெனச்சிறந்தை யுரைக்கிறார்
(ஸர்வேஶ்வரெய த்யாதிபால) வந்தருளியென்று ஸாயுஜ்யத்த
செய்தேயும் வாத்தாணமையாலே தம்மையுவெகுத்தாநுக

ப—வந்தருளி - உஜ்ஜ்வலனை நீயிருந்த விடத்திலே நானவரு
கை உசிதமாயிருக்க நீவனை நானிருந்தவிடத்திலே நீயேவந்த
ருளி, என்னெஞ்சு - உனபககலபெ பெக்ஷ்யின்றிக்கே விஷயவ்யா
வணமாயிருந்த வென்னுடைய ஹ்ருதயத்தை, இடம் - தனக்கு வாஸ
ஸ்தாநமாக, கொண்ட - கொண்டவனை, 'ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி'
என்கிறபடியே தானுபவந்துவேண்டி இடங்கொண்டவனை யெ
ன்றபடி. வானவர்கொழுந்தே - நித்யஸூரிகளுக்குத் தலையானவ
னென்றபடி. கொழுந்து - லதையினுடைய ஶிரோபாகம்,
நித்யஸூரிகளுக்கு ஶேஷியானவென்றபடி. உலகுக்கு - லோக
ங்களுக்கு, ஓர் - விலக்ஷணமான, முந்தை - அநாதிகளான தாய்
தந்தையே - மாதாவும் பிதாவுமான, முழு - க்ருத்ஸ்நங்களான ஏ
ழுலகும - ஏழுலோகங்களையும், உண்ட - ப்ரளயத்திலே வயிற்றி
லே வைத்து ரக்ஷித்தவனை, எந்தாய - ஸ்வாமியான, இந்தப்புகழா
யென்கிறதற்கு விஶேஷணம். செந்தொழிலவர - செவ்வையான
தொழிலையுடையவரானவர்களுடைய, தொழில - வ்யாபாரம் "ஶ்ரு
திஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்னுமிதந்த ஸத்த்வயோஜநமான வெகா
யத்தையுடையவாகளென்றபடி வேதவேள்வி- வேதவ்யா
த்வாரங்களான யாகாதிகள், வேள்வி-யஜ்ஞம். அறா-வி ஹ்ரு
ப்பாத, ஸவ்தா நடக்கிறவென்றபடி. சிரீவரமங்கலநகர - ஶ்ரீவர

மூ— ஈசுதியிலே புகழாய் அடியேனைப் பற்றுகிறதிலே ||எ||
அகற்றி வைத்தமாயவல்லைம்புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன்

ஆ— அடியேனைப் பற்றுகிறாயில்லை கிறாய். * * ||எ||
(அகற்ற) உம்மைப் பற்றுகிறேனோவென்னாகக் ககஷா ஸஹிதரா
யிருப்பர் வசிஷ்டாதிகளுடைய ஸர்வேச்வர விஷயங்களைக் கேட்டே

இ— நினைத்து அடியேனைப் பற்றுமில்லையென்று பெருக்கின்றானென்று
ஸமதிலவழியிலே. ||எ||

* எட்டாம்பாட்டு *

என்னைப்பற்றாதேயென்று ஸ்வாமிகளுத்தவிலே நிப்பாட்டிலே
அகற்றியென்னையுமீ பருக்கேற்றிலே விழப்பண்ணுவாயென்று ஆ
ழ்வார் அதைச் சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகை பலமேதுமன்று
என்ன வைகளிப்பிக்கிறார் (உம்மைப் பிற்றாழ்பால்) அகற்றினே
மோவென்றது - விசேஷிப்பித்தேனோமோவென்றபடி ஆகற்ற நீ
வைத்தவென்கிறதற்கு தாத்பர்யஞ்செய்கிறார் கைங்கர்ய
வர்த்தாழ்பால்) வல்லை ஐம்புலன்கள் த்ராக்ஷ விழச்சிகண்டாயிக்கு
ஜகத்துக்குக் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வர த்ராக்ஷிபால்)

மூ— ஸம்ஸாரத்திலே, ஆர்த்திலே- கஷ்டமில்லாத, ஸகலவ்யாத்திகரா
னானவென்றபடி. புகழாய - ஸகல குணங்களையுடையவனானவனே, புக
ழையுடையவன் புகழான் இரண்டு ம ஸம்பாவிதம் புகழாயென்றி
ருக்கும். ஸ்ரீவராஹமஹாரத்திலே ஸகல வ்யாத்தகசுராணகுணங
களை யுடையவனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி அடியேனை - தாஸ
னானவென்னை, அகற்றேல் - விசேஷிப்பியாதே. அகலுகை
விசேஷிக்கை * * * ||எ||

பகர்க்கதிர் - விளங்குகிற கிரணங்களையுடையவையான,
பகர் - உஜ்வல, கதிர் - கிரணம், மணிமாட - ரத்நமயமங்களான, நீடு -
உன்னதங்களாயிருக்கிற, சிரீவரமங்கைவாணனே - ஸ்ரீவரமங்கை
யென்கிற நகரத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே, வாணன் - நிர்வா
ஹகன் என்றும் - ஸர்வேச்வரம், புறத்து - வெளிகைக்கு,
இடுகைக்கு என்றபடி, அரிய - ஸுக்ஷ்ம, ஸர்வேச்வரகதி
சேஷ: எந்தாய் - ஸ்வாமி, புளியின் - விக்ஷியினுடைய வக்ஷ
ஸ்தலத்தையுடையயென்றபடி வாய - வாயை, பிளந்தானே - விதாரண

மூ— னகற்றியென்னை புநீயருஞ்சேற்றில் வீழ்த்திகண்டாய்*
பகர்க்கதிர்மணிமாட நீடு சிரீவரமங்கைவாணனேயென்றும்*
புகற்கரியவெந்தாய்புள்ளின்வாய்பிளந்தானே* ||அ||
புள்ளின்வாய்ப்பிளந்தாய் மருதிடைபோயினாய் எருதேழடர்த்த

ஆ— யென்னைவிட்டுவைத்தபோதே யகற்றினாயல்லையோ? இப்படி நீ யரியையாவது ஸ்ரீகஜேந்த்ரன்றோ? ஈடீச்ரனாகக்கு அரியையோ? வென்கிறார். ||அ||

(புள்ளினவாய்ப்பிளந்தாய்) உன்னுடைய ஈதிச்செர ஸாமர்த்யத்து

இ— காரீயவாஹனத்துக்குத் சாத்ய்மருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்ராதிபால) அரிப்பாவதன்றது - நீ ஸஹஸ்ரு பிருப்பது, ஊக்ஷ்ரவத்ருபிருப்பதுஎன்றபடி ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு ✳

புள்ளின்வாயி த்ராதிகளளமாய வனித்ருஜத்துக்குத் காத்ய்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவி த்ராதிபால) கருமாணிக்கச்சுடர்

மூ— பண்ணினவனே, ஸம்போதி. அகற்ற- விஶ்லேஷிப்பிக்க, ஐவர் - ராயிகளை புன்பக்கல கிட்டாதபடி பண்ணுகைக்காகவென்றபடி. நீவைத்த - ஸர்வஶக்தியான நீ புண்டாக்கிவைத்தவையான, மாய - ஆஸ்சர்யங்களான, ஜ்ஞாநவாநகளை புமவிஷயஸ்வணராக்கவற்றவென்றபடி வல - ஊர்ஜிதங்களான, ஐம்புலன்களாமவை - வஶ்யங்களானவைகளை, நன்கு - நன்றாக, இவைபோயிருக்கிற ஸ்காரங்களொன்றும் தப்பாதேயென்றபடி. அறிந்தனன் - அறிந்தேன், ஈவராயிகளை யகற்றுகைக்காக விக்ஞயங்களை வைத்தோமாகிலுமகெனனெனியோ? என்னையும் - ஈந்த்ருமதிகனனென்னையும், அகற்றி - உன்பக்கலினின்றும் விஶ்லேஷிப்பித்து, அருஞ்சேற்றில - அருமையுடைய சேற்றிலே, வைத்தகால வாங்கவொண்ணாதபடியான ஸம்ஸாரபங்கத்திலென்றபடி, ஶப்தாதிவிஷயங்களிலேயென்றபடி. நீ - ஸதந்த்ரனான நீ, வீழ்த்திகண்டாய - விழப்பண்ணுவாயிடாய, கண்டாயென்றது இவ்வர்த்தத்தில ஸந்தேஹமுண்டோ வென்றபடி. இல்லையாகில இந்தவிஷயவிஷயங்களைநமேவ என்னை வைப்பாயோவென்று கருத்து * * * ||அ||

மருது - வ்ருக்ஷங்கள், ஏழ் ஏழுகளையும், அடர்த்த - ஸம்ஹ

மூ—என*கள்ளமாயவனே கருமாணிக்கச்சுடரே*தெளியார்
திருநான்மறைகள்வல்லார் மலிதண்சிரீவரமங்கை*யுள்ளிருந்த

ஆ—வேஷ்டிதங்களாலும் ஆச்சர்யஸௌந்தர்யத்தாலு மென்னைத்
தோற்பித்து உன்கண்டிமையாக்கி யருளினவனே? ஸாமஸ்த்யவேதவி
த்துக்களாய் ஸ்வாநுஷ்டானபரராய் வைதிகோபாயபராயிருந்த
வைதிகஜனங்களாலே ஸம்ருத்தமான சிரீவரமங்கை யுள்ளிருந்தவெந்
தாய்? அருளாய் உய்யுமாறெனக்கென்கிறார். ॥௬॥

இ—என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்சர்யசேஷ்டி
தையால) இவையாகுங்களெல்லாம் மோஹநாபஹங்களென்றகருத்து.
என்கள்ளமாயவனேயென்று திருமேனியோடு ஸம்பந்தஞ்சொன்னது
க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைமிருதயாதியால) தெள்
ளியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஜ்ஞானே
தயாதியால) அருளாயிருதயாதி அருளுசேறறிலவீடுததிகண்டாய்
எனறருசின உமக்குநானென்ன செய்யவேணுமென்ன ஸத்தி
ஹிதனுப் ஸாத்யானநீ உய்யுமாறருளாயென்கிறாரென்று ஸம்ம
தியஹிதேதேகே. ॥௬॥

ப—பித்தவனுன, என் உஜ்ஜியனுன, ஜீவ்ராதியானவென்றபடி. இத
திவ்யசேஷ்டிதங்களாலேஎன்னை அடிமைகொண்டவனேயென்கை.
கள்ள - ஒருவர்க்குந்தெரியவொண்ணாத ஸ்வபாவத்தையுடையவனு
ன, மாயனே - ஆச்சர்யபூதனே, கருமாணிக்கச்சுடரே - நீல
மாணிக்யஜ்யோதிஸ்ஸத்ருசஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனே, தெள்ளியா
ர - தெளிந்தவர்களான, ஸ்வஜ்ஞானாவிருக்கே உபாயமென்
கிற அத்யவஸாயத்தை யுடையவரானவென்றபடி திருநான்மறை
கள - ஸ்ரீவேதங்களை, ஸாங்கஸ்வரோபநிஷத்வேதாந்த
தத்வார்த்தாயநாதி ப்ரதிபாத்யமாகிற ஸ்ரீயையுடைத்தான
நாலுவேதங்களையுமென்றபடி. வல்லார - அறிந்தவர்கள், வேதங்
களுடைய பரமதாத்பர்யங்களை அறிந்தவர்களென்றபடி. மலி—
மலிந்திருக்கிற, ஸம்ருத்தராய்வஸிக்கிறவென்றபடி. தண் - குளிர்ந்த
ஸீதளமான, ஸாம்ஸாரிகதாபஹராகமானவென்றபடி. சிரீ
வரமங்கையுள - ஸ்வஷ்டம், இருந்த - என்னையநுஸந்திப்பதைக்காக
எழுந்தருளியிருந்தவனுன, எந்தாய் - உபகாரகனே, ஸம்பந்தி.

மூ—வெந்தாயருளாயுய்யுமாறெனக்கே* ‖௯‖

ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாயுனக்கோர்
கைம்மாறுநானொன்றிலேனெனதாவியுமுனதே* சேறு
கொள்கரும்பும் பெருஞ்செந்நெலுமலிதண் சிரீவரமங்கை*

ஆ—(ஆறெனக்கு) ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் உன்திருவடிகளேயென்றிருக்கிற இவ்வத்யவஸாயத்தை யெனக்கு ஸஹஜமாம்படி தந்தருளினாய் இதுவேயமையாதோ? இம்மஹோபகாரத்துக்குநானொரு கைம்மாறுசெய்யப்பெறுகிறிலேன். இவ்வாத்மாவைக் கைம்மாறாகத்தந்தாலாகாதோவென்னில்? எனதாவியுமு

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ—ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யத்வேபி) ஆறு சரணென்கிற விரண்டு ஶப்தங்களும் உபாயவாசகங்களாகையாலே ஸாந்நராக்ஷிப்தாகாரமையாக ஸம்ருத்தமான சரணஶப்தம் ப்ராப்யவாசியென்று கருத்து.

ஶ— உய்யுமாறு - உஜ்ஜீவிக்கும்படி, எனக்கருளாய் - க்ருபை பண்ணவேணும் ‖௯‖

சேறுகொள் - சேறுகளைக்கொள்ளாநிற்கிற, சேற்று நிலங்களிலே இடங்கொள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. கரும்பு - இக்ஷுக்களும், பெருஞ்செந்நெலும் - பெருகவளருகிற. நீவாரங்களும், செந்நெல் - நீவாரம் சிவந்த நெல்லாகவுமாம் மலி - - மலிந்திருக்கிற, ஸம்ருத்தமாயிருக்கிறவென்றபடி தண் - ஶீதளமான, ப்ரஶஸ்தமானவென்றபடி. சிரீவரமங்கை - ஶ்ரீவரமங்கை ஸப்தமீ. ஶ்ரீவரமங்கையிலே யிருக்கிறவனென்றபடி, இதுதெய்வநாயகனுக்கு விசேஷணம் நாறு - ஸௌரபயான, பூம் - ஸுந்தரயான, தண் - ஶீதளமான, துழாய் - துளஸியை யுடைத்தான, முடி - கிரீடத்தை யுடையவனான' தெய்வநாயகனே - தேவநாயகனே, நித்யஸூரி நிர்வாஹகனே என்றபடி. ஸம்போதி, எனக்கு - அநந்யகதிகனான எனக்கு' நின்பாதமே - உன்னுடைய திருவடிகளையே, ஆறு - உபாயமாக, ஆறு - வழி' இங்கே உபாயத்தைச்சொல்லுகிறது சரணாக - சரணமாகவும்' ப்ராப்யமாகவுமென்றபடி. சரண ஶப்தமிங்கே லக்ஷணயா ப்ராப்யமாகவுமென்

மு—நாறுபூந்தண்டுழாய முடியாய்தெய்வநாயகனே* ॥௰॥

தெய்வநாயகனாரணன திரிவிக்கிரமனடியிணைமிசைக*

ஆ—ஏதத் ஸர்வஸ்வோபகாரத்தாலும்புரியு ... உனக்கென்றுசெய்பலாவதொன றுண்டோ? வென்கிறார். ॥௰॥

(தெயவநாயகன்) த்ரிவிக்ரமாவதார ஸௌசீல்யத்தையுடையனாயிருந்த நாராயணனுடைய திருவடிகளிலே

இ—உத்தாரயத்துக்கத்கதப்ரபந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வோத்ருஷ்டி பால) இப்படி நான் கூப்பிடச்செய்தேயும் அவன் தம்முடைய கவிகளைக்கேட்கைக்கு அருளிச்செய்யாதிருந்தவாறே ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் அவன் திருவடிகளேயெனகிற அத்யவஸாயத்தைத்தந்த உபகாரத்தை அநுஸந்தித்து ஸந்துஷ்டராகிறரென்றுஸங்கதி. ॥௰॥

✳ ஸங்கமனம் ✳

திரிவிக்கிரமன் தெய்வநாயகன் நாரணனென்றநுபிதத்துக் கா த்யமருளிச்செயகிறார் (த்ரிவிக்ரமேண த்ருஷ்டிபால) ॥கக॥

ப—றபடி சர்வ ஸ்வைமிக்கேக்ஷணயா ப்ராப்யமும் தந்தொழிந்தாய் - கொடுத்துவிட்டாய், உன் திருவடிகளே உபாயமும் ப்ராப்யமுமென்றுநான் அத்யவஸிக்கும்படி பண்ணினையென்றபடி. உனக்கு—இப்படி உபகாரகனான உனக்கு, ஓர்- ஸாக்ஷாடான, இரண்டு மூன்று வேண்டா, ஒன்றுமமையுமென்றுகருத்து. கைமாறு - ப்ரத்யுபகாரம், நான்-அக்ருதஜ்ஞனான நான், ஒன்றிலேன - ஒன்றுடையேனல்லேன், சமுமுடையேனல்லேனென்றபடி. ஸத்ருஶமாகவொரு ப்ரத்யுபகார மில்லாவிட்டாலும் ஸத்ருஶமாயிருப்பதொன்றாகிலும செயயப்பெறுகிறிலேனென்றபடி. உம்முடைய ஆத்மாவைத்தந்தாலோ வென்னில்? எனதாவியும் - ஆத்மாவும் உனதே - ஸ்வீயமே, அநாதியாக உன்னதாகையாலிதுவும ப்ரத்யுபகாரமாக மாட்டாதென்று கருத்து. * * * ॥௰॥

திருவிக்கிரமன - த்ரிவிக்ரமனே ஸர்வஸ்வத்தைப்பிறர்கொண்டுபோகாதபடிமீட்டுக்கொள்ளுமவனனென்றபடி. தெய்வநாயகன் - தேவநாயகனான, த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தாலே ஸம்ஹாரிஷ்டிக்களதேவநாயகனென்னவ்யாக்யனை என்றபடி. நாரணனை - நார

மூ— கொய்கொள்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்*
செய்தவாயிரத்துளிவைதண் சிரீவரமங்கைமேயபத்துடன்*
வைகல்பாடவல்லார்வானோர்க்காராவமுதே* ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— கொய்கொள் பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்செய்த ஆயிரத்துளிவை தண்சிரீவரமங்கை மேயபத்துடன் வைகல்பாடவல்லார் வானோர்க்கு காலக்ஷேபமெல்லாம் ஸேவித்தாலு மாராதபோக்யரென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ரா—யணனுடைய அடியிணைமிசை - பாதாரவிந்தத்தின்மேலே, பாதாரவிந்தவிஷயமாக வென்றபடி. இதுக்கு செய்த என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். கொய்கொள் - கொய்கையைக்கொள்ளும்படியான, கொய்கை, பறிக்கை, எல்லாருக்கும் பறிக்கலாம்படி வ்ருக்ஷங்களாய், ஸுலபங்களானவென்றபடி. பூம் - புஷ்பங்களையுடையவையான பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, குருகூர்ச் சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார், செய்த - பண்ணினதான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரகீதியிலே, இதுக்கு இவைபத்துமென்பதிலே ஸம்பந்தம். தண் - சீதளமான, ஸம்ஸார தாபஹரமான வென்றபடி. சிரீவரமங்கை - ஸ்ரீவரமங்கல நகரத்தை, மேய - மேவினவையான, மேவுகை - ஆச்ரயிக்கை, ஸ்ரீவரமங்கலத்தை ஸ்துதித்தவையான வென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும். உடன் - அர்த்தத்தோடேகூடவென்றபடி. வைகல் - ஸர்வதா, இதுக்கு காலநியமம் வேண்டாவென்றபடி. பாடவல்லார் - பாடஸமர்த்தரானவர்கள், வானோர்க்கு - நித்யஸூரிகளுக்கு, ஆரா - ஆராததான, எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதபடியான என்றபடி. அமுதே - அம்ருதம்போலே போக்யரென்றபடி * * ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணாய ஸ்ரீமதே வேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீதிவ்யஸிஷ்டாஷ்டப்ரபந்தஸஹிதை:

(நோற்றநோன்பு.)

ஸர்வத்ரயீஸேவ்யபத்மாஸ்ரிதாஸம்ஸ்ரணாச்சஸ்தானகலை

ஸ்ரீயாப்தக்தாஸ்ரயபத்நீஸேஷாஸ்ரிதபதாஸ்ரயத்

வாத்ஸல்யக்ருதாக்ருதிஜ்ஞ: । ஸம்ஸ்லேஷாசாதகாதி

சாஜ்யபக்ஷாபாயஷேத்தரக்ஷாஸ்வாத்ம்ய ஸ்ரீஸாஸநாவஹா

ஷாவிஷ்டவ்யஸனஜநஜநயிதா ப்ரதாயகவாவனேஸம் ॥

(ஸவத்ரயீஸேவ்யபத்மாஸ்) அரவிந்தப்பாவையோடே - திருவ
னந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (சரீரஸம்ப
ந்தாத்) உறைசதுர்ச்சக்ரப - திருவாழித்திருச்சக்கரத்தை யேந்தி
க்கையாலும், (ஸாதாரணவைலக்ஷண்யாத்) அருளிச்செய்துவந்திருந்
தாய் - திருவடிகளாரணந்து புடைநடக்கையாலும், (ஸத்ய
ஸங்கல்பாத்) இவ்வாசகமாய்மாப்பேய்ப்பன்றி - ஸத்துக்க
ளான ஸாம்ஸாரிகத்த ஸஹாயம்பண்ணாமல் ஸாரதியாய்
த்தைப்பண்ணுகையாலும், (ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷதயா) எவ்வ
தெய்வத்துள்ளுமாயின்று நைந்தவனாய்ச்செய்யும் - ஸகலதேவதா
மயியாயிருக்கையாலும், (ஸர்வாத்ம ஸ்வாக்ருதிஜ்ஞ:) ஏனமாய
நிலங்கீண்ட - ஸாமான்யதேவதைகளோடு ஸாம்யத்தைய உண்டி
த்தாஷ்டாதயங்களாலும், (ஸம்ஸ்லேஷாஸாதகஸாதகாஸ்) உலகுக்
கோர் முந்தைத்தாய்தந்தையே - ஜாதகாவிதாகங்களைப்போலே
எல்லாருக்கும் விபவித்தங்களைப்பண்ணுகையாலும், (உசாஜ
யிஷாஸாயஷேத்தாஷே:) என்னப்புகுந்தாய்வந்தாய் - ஸ்வாஸ்ரீ
தசாஜகந்தாலே ஷாஷ்டிவஸனமகையாலும், ஸ்ரீவைகுந்த
லே ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷதஸ்வாத்ம்யேஷாவக ரகஷாநகள ஸம்ஹ ஷி
கச்சப்படுகிறது புள்ளின்வாய்கீண்டாய் - ஆஷ்ரயங்காரித்தருளி
வைகாவரதிரவலாக்ருதஸ்ரயஸ்வேஷித ஸங்கோட பண்ணுகையா
லும், ஆறெனக்கின்றி - ஆர்த்தவைகாரமின்கேனபடி ஆஸ்ரித
ரக்ஷகனிருகையாலும், வானமாமலையையுடைய பிரானை ஸம்ஸார
ணாஸ்ரயணமாக "நோற்றநோன்பு" என்கிறதஸகத்திலே ஆழ்
வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ ௫௭ ॥

ஐந்தாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❀❀❀ ✳ ❀❀❀

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஆராவமுதே) இப்படி ஸ்ரீவரமங்கலநகரிலே ஸந்நிஹிதநா
ராயணராய ஸர்வஜ்ஞரான ஆழ்வார்தமக்கு த்வயாநுஸந்தா
னமும் எம்பெருமான் திருவடிகளே என்றுள்ள திவ்ய
ஜ்ஞானத்தைப்பெற்ற இந்த ஆநந்தத்தை அநுபவித்து அதனாலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— உனக்கோர்கைம்மாறு நானொன்றிலேனென்று ஸ்வ ஸ்வா
காரமொன்றும் இல்லாதபடியிருக்கிற உபகாரத்தைச்
செய்தாயென்று ஸர்வஜ்ஞரான ஆழ்வார் திருவாய்மொழியிலே
ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடுகை யஸாமர்த்யமன்றோ வென்ன? ஸமர்ப்பி
க்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸ்வாமி ஸ்வாமிக்களிரண்டும்
அவன் திருவடிகளென்கிற அத்யவஸாயத்தைத் தமக்குத்தந்தரு
ளின உபகாரஸ்ம்ருதத்தைக்கொண்டு கிஞ்சிஜ்ஞரா
ரேயாகிலும் ஸர்வஜ்ஞத்வியக்கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென்று
பிறந்த உபகாரஸ்ம்ருதிக்கு கட்டளைமையாலே இங்ஙனார்த்தராய்
க்கூப்பிடுகை ஸாமர்த்யமன்றாயிற்று. மாசறுசோதி தொடங்கி
விரஹார்த்தரான ஆழ்வார் நோற்றநோன்பிலே ஆர்த்தரா
ய்க்கூப்பிடச்செய்தேயும் தாமபேக்ஷித்தபடி ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு
வன்வாராதொழிந்தவாறே ஊர்வம்கரைபுரண்டு உபேக்ஷிக்க
ராமபடியான ஸ்வபாவத்தையுடையராயிருக்க, இவர்போகுதி
த்துநின்று திருக்குடந்தையிலேபோயலற்றும்படி யெங்ஙனே?
யென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (தமக்குஸ்வாமியித்யாதி) அந்த
ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷத்துக்கு உபாயபூர்வமாய அத்தாலே
யலித்துநின்றுரென்றுகருத்து. திருக்குடந்தையிலே போய்புக்கு
என்றது - ஸ்வர்க்கிணம் தேவதேவமேபாரகியென்றபடி.
பொலிந்துநின்றபிரானகோயில் திருப்புளியாழ்வார் கீழே ஸர்வ
வ்யாப்திவிஶிஷ்டவ்யாபாரராய ஸந்நிதிமேகநாத நாதவ
ராய்க்கொண்டு பாவநோத்கர்ஷ ஸிம்ஹஸநேயாயெழுந்தருளி
யிருந்தாரதனையொழிய மற்றையாழ்வார்களைப்போலே இவர்
திவ்யதேஶங்களிலே ஸஞ்சரித்தாரென்று ப்ரஸித்தியில்லையிறே!

மூ— ஆராவமுதே

அ— விஷ்ணுபோதராய் திருக்குடந்தையிலே போய்புக்கு அங்கே எம்பெருமானை ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறாமையாலே கிடந்தலறுகிறார்.

இ— ஸாவதாரிகை கழிந்தால் ஆழ்வார் திருக்குடந்தையிலே போய்புக்கதாகவில்லை இந்த விருப்பத்தின் போய்புகலென்கிறது. இன்னம் தாம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது வைஶிஷ்ட்யமான வானமாமலையைக் குறித்துச் சொல்லிற்றுக் திருக்குடந்தையிலே போவானென்றானிறே. தாம் திருக்கடப்படச் செய்தேயும் வானமாமலை ஒன்றுமே பேசாதிருக்கின்றவர்களிலே ஆராவமுதாழ்வார் திருக்குடந்தையிலே ஸகலஸமாஶ்ரயணீயராய் தாம் கண்டுளார்ந்தருளும் வழுக்கை இவர் திருவுள்ளத்திலே ஸாக்ஷாத்கரிக்குமாம்படி காட்டியருளக் கண்டு இவ்வாவதத்திலே தோற்றினவர் நம்முடைய ஆசார்யமேல்லாம் தகைக்கடிக் கொண்டு வருவாராய்த்து திருக்குடந்தையிலே போயினரென்கிறது. எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறாமையாலே பெறாது. எம்பெருமான திருக்கண்களாலே தம்மை குளிரப் பார்த்தருளுதல், திருப்பவளத்தைத் திறந்து தம்முடைய க்ஷேத்ர ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தல், ஸர்வேஶ்வரன் அணைத்துக் கதமுவிழுப்போலே தம்மை மடியைத்து தழுவியருளுதல் செய்யக்காணாமையாலே பெற்றுபடி. ஸம்ஸார வ்யாவ்ருத்ததாலே அவன் ஸ்வரக்ஷணாதிகளை செய்யாதிருந்தார் விவர்கிடந்தலறுகைக்கு? மேலனில ஸாயவாக்ஜ ஸந்நிதியப்ப வேண்டுமென்றுடையது கிடெ செல்ல அவன் காயக்லேஶஸம்பந்தத்தாலே சம்பீகரியாதே உபேக்ஷித்தால் அந்த வ்யாஜ யவனுடைய காயக்லேஶமனாரவத்தை அறியாமையாலே கதறுமாப்போலே தம்முடைய ஸர்வேக்ஷிதம்பெறாமையாலே கலங்கி ஸந்தாப காரணத்தையும் மறந்து உபேக்ஷிதராய் கிடந்தலறுகிறாரென்றாகிறது. ௲

மூ— எம்மானே - எனக்கு நிரதிஶயபோக்யபூதனானவனே? ஸம்போதி. ஆரா - ஆராத்தானான, காலத்ரயத்திலும் அநுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதபடியான என்கை. அமுதே - ஸகல ஜீவனத்திற்கு ஹேதுவே என்றபடி. இதுவும் ஸம்போதி.

மூ— அடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே* நீராயலைந்து
கரையவுருக்குகின்ற நெடுமாலே*

ஆ— உன்னைப் பிறரோடு ஒக்க நினைத்திருக்கையே எல்லாருமொக்க ஸம்-
காலமும் ஸங்கல்பித்து நாளும் பராங்முகராயிருப்பர்? உன்னுடைய திருவ
டிகளைப் பற்றி கல்யாணகுணங்களாலே அடியேனுடைய ஸ
ர்வஸ்தமான தேஹத்தையுங்கூட உன்பக்கலுள்ள ப்ரீதியாலே

* முதற்பாட்டு *

இ— இன்று ஆராவமுதென்று விசேஷிப்பதே ஆராவமுதே
என்று பொதுவிலே சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கி
றார் (உன்னை + நீசஸ்பால) அடியேனுடைய சரீரத்தையும் விகாரத்திலே
ஸவிசேஷமான ப்ரேமத்தைக் காட்டுகிறார் (உன்னுடைய திருவடி

ஈ— அடியேன் - உனக்கு ஞானவானுடைய,
மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்று ஸ்வஸ்வரூபம் தெளிந்து
அத்தாலே அடியேனென்றிறே தன்னிருப்பது. 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ
மே மதம்' என்கிறபடியே ஆராவமுதே என்று ஸம்போதித்த திருவ
டிகளோடு நாக்நினான் அடியேனென்கிறார். உடலம் - தேஹ
மானது, ஜ்ஞானானந்தங்களைப்போலே நிரூபகத்தைக்கு போ
ருந்த நானிருக்குமத்திக்க ஸ்வேதமான தேஹமுங்கூட
என்றபடி. நின்பால் - உன் விஷயத்திலே, பாலென்று ஸப்தமி வ்யத்
யயம். அன்பாயே - ப்ரேமத்தையாய், அன்பு - ப்ரேமம்.
ப்ரேமத்துக்கு ஆச்ரயமாகையன்றிக்கே ப்ரேமந்தானே ஒரு வடிவு
கொண்டாப்போலேயாயென்றபடி. நீராய - த்ரவமாய், உடம்பு
ப்ரேமமயமாயிருக்கை த்ரவ்யஸம்ஸ்தானமாயிருக்கையன்றி
க்கே த்ரவமாயென்றபடி. அலைந்து - நின்றவிடத்திலே நில்லாதே
கலங்கப்பட்டென்றபடி. த்ரவமானாலும் தடாகஜலம்போலே
நிச்சலமாயிருக்கையன்றிக்கே நிலையில்லாதே அலைகின்றதென்கை.
கரைய - நீராய்த்த வஸ்து தேஹமுமொன்றாம்படி கரைந்து
விரவமாம்படியென்கை. உருக்குகின்ற - உன்னுடைய குண
ப்ரகாசனத்தைக் காட்டி என்னுடைய தேஹத்தையுங்கூட
விகாரப்படுத்துகிற. நெடு - நெடியவனே, உத்தமசராணத்தி
லென்றபடி, எனக்குத் தாஸ்யமுடைய வியாமோஹத்தையுடையவனே, - மஹோதாரனே,

மூ— சீரார் செந்நெல் கவரி வீசும் செழுநீர் திருக்குடந்தை*
ஏரார் கோலந் திகழக் கிடந்தாய் கண்டேன் எம்மானே* ||க||

ஆ— ஸ்வாமித்வத்தாலே நீராயுருகும்படி பண்ணிவைத்து எனக்கு அரியையாயிருக்கிறவனே? - சீரார் செந்நெற்கவரிவீசுஞ் செழுநீர் திருக்குடந்தையை ஏரார் கோலந்திகழக்கிடந்தாய் கண்டேன்

இ— (கெ ஸ்வாமியால) நெடுமாலென்கிற ப்ரஸ்தாவமே நளிச் செய்கிறார் (எனக்கரியை உத்ஸாஹியால) குடந்தைப்பதிக்கிறவிவர்

ஶ— சீர் - ஸம்பத்து, ஆர் - பூர்ணையான, யத்வா - சீரென்று அழகாய், அழகாலே பூர்ணைகளான என்னவுமாம். செந்நெல - சிவந்த நெல்லுகளானவை, நெல்லுக்கதிர்களானவை யென்றபடி. கவரிவீசும - சாமரம்வீசுகிற, கவரி - சாமரம், ஸர்வாதிகனான் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸாம்ராஜ்யவ்யஞ்ஜகங்கள் ஆராவமுதாழ்வாரானவளர்ந்தருளுகிற அழகைக்கண்டு சாமரம்வீசுகிறாப் போலே அசையாநிற்கிற என்றபடி. இத்தால் திருக்குடந்தைக்கு விஶேஷணம் செழு - ஸம்ருத்தங்களான, நீர் - ஜலங்களையுடைத்தான, திருக்குடந்தை - திருக்குடந்தையிலே, ஏர் - அழகாலே, ஏரென்று-அழகு, ஆர் - பூர்ணையான, கோலம் - அலங்காரம், ஆபரணாதிகளானவை யென்றபடி திகழ - விளங்கும்படி நிரூபமான, ஐஶ்வர்யத்திலே கடகாதிகளான பணிகளைப்போலே ஸாமப்ரிபெறும்படி யென்கை. ஆபரணாதிகளைத் தத்த்வதிக்கும்படியான ஶோபாதிஶயத்தில் காட்டில் நிரூபமாகக்கண்வளர்ந்தருளுகிறபோது லாவண்யாதிஶயமான திருமேனியாலே ஆபரணத்துக்கு ஸாமக்ர்யமிருக்கிறதென்றுகருத்து. "ஸோயமாயி தஃஸ்ரீராமஸஸ்ஸ்வ:" என்கிறபடியே இவனுடைய ஶயநத்தின் வைலக்ஷண்யத்தைப்பிடிக்கவேண்டியிருக்கிறதென்கை கிடந்தாய - கண்வளர்ந்தருளினாய், கண்டேன் - கண்ணாலேகாணப்பெற்றேன்' கண்ணாலேகண்டவர் ஆஶ்ரயத்தையே மறப்பிவன்னை நீயுன் திருக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்தருளுதல், என்செய்தாயென்று ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தருளுதல் உன் திருக்கைகளாலே என்னை அணைத்தருளுதல் செய்யப்பெறுகிறேனில்லேனென்றுகருத்து. கண்டேன் - காணுதிருக்கிறேன்

ரூ-எம்மானேயென்வெள்ளைமூர்த்தியென்னையாளவானே*யெம்

ஆ— என்னையுன்திருக்கண்களாலே பார்த்த நூருதல ஒருவார்த்தை யநுவிசெய்ந நூருதல காண்கிறிலெனெனகிறூர. ௧

(எம்மானே) எம்பிரானே? சுவெஷடிதோஷஸ்வருபத்ரிகக்ஷமூர வெண்கக்கா நிவ்யூரவுவனே? அந்த திவ்யூரவுமதவளந்றூ

இ— ஸஷ்டிபேம்பியிலே சொல்லுமாபபோலே கணடேனெனறு சொலலக்கூடுமோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர (என்னையுனதிருக்கண்களாலேஉதாரிபால) ௨

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

என்வெள்ளைமூர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர (சுவெஷதாரிபால) எம்மானே என்னையாளவானே என்கிற இரண்டுபதங்களுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர

ஶா—எம்மானே-கண்டானுமிவவஷ்டமமதெனறறியாதிருக்கப பெற்றேனுலெ நானறியிரேனே! * ௩

என் - தீபனுன, ஜீவனென்றபடி. வெள்ளைமூர்த்தி - ஶுஸவிக ஷடனே, சுவெஷதோஷநிவர்த்தகவிவ்விக்ஷூ முடையவனே?யென்றபடி. ஸம்பெ்ஜி எம்மானே - உனனுடைய வெளந்ய்யாதிகளாலே யெனனை வஸீகரித்தடிமைகொணடவனேஎன்றபடி. என்னையாளவானே- என்னைஆளாகிறகிறவனே, உத்தேசமாக உன்னுடைய ஶணங்களைக்காட்டி அந்த ஶண க்ருதஷாஸ்யூரவத்தை வஸிப்பித்தெனனை நித்யமாக அடிமைகொள்ளாகிறகிறவனேயென்றபடி. ஸம்பெஜி. வேண்டிமாற்றால-உஷிக்கும் வுகாரத்தாலே; வேணடுகை-இச்சிக்கை. ஆறு- வுகாரம், உன்னுடைய உஷாவிசேஷங்களாலே, சுஜீவுன்றிக்கே கெஸுமோஸ்ரீதமயங்களான உவெஷகளாலேயென்றும் தாத்பர்யம். இதுக்கு ஆவாயென்கிறதோடேசுமபம். எமஎவவகைபபட்ட, நாநவியங்களானவெனறபடி. மா-ஜேஹதத்துக்களான, வெளந்ய்யாதி விரகிஷயிதங்களானவென்றபடி உருவம-ரூபவங்கள,ஆவாய்-ருகிறவனே, எனககாகவு மாஶ்ரிதசகாகவும் தெவநாஷ்ருததுவ கூடிஜாதி நாநாவியாதிவஸ்தூர திவ்யவிக்ஷ ஸஶ்ரவிபாயவதரிக்கிறவனே யெனறபடி எனக்கும ஆஶ்ரிதர்க்கும் முன்பு கீயித்த வா உபகாரஙகளைச் செய்நாயாகைகட்டிலே இன்னமேன் காரிய

ரூ— [illegible] செம்மா
கமல [illegible]*

ஆ— [illegible]

இ—(அந்த [illegible]) [illegible]
[illegible] (ஸ்ரீ [illegible]) [illegible]
[illegible] இத
[illegible]
[illegible] எழிலே
யென்கிற [illegible] (திவ்ய [illegible]) செம்மாகமலம்

ரு— [illegible] எழில - உ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்ன [illegible]
[illegible], ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]
[illegible], இதுக்கு
[illegible] செழு - செழுத்தவையான,
[illegible] மலரும் - [illegible]
[illegible]

ரு — பட்டமாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே யென்னான்செய்கேனோ உ ||

ஆ — திருக்குடந்தையிலே தாமரைகளெல்லாமலராநிற்கச்செய்தே உன்னுடைய திருக்கண்களாகிற தாமரைகள் அலர்கின்றனவில்லை. நானென்செய்கேனென்கிறார். || உ ||

(என்னான்செய்கேன்) என்றொருசெயலில்லை, நீயல்லதுகதியில்லை என்னுடைய நெஞ்சத்தாலே புணர்த்தவடி

இ — மலரும் அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே என்கிற வசனவிவரணார்த்தத்துக்கு காத்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்குடந்தையிலிருக்கிறாப்போல) || உ ||

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

என்னான்செய்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றொருவிதக்ரியைபோல) யாரேகளைகணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீபலவத்தி க்ரியையால) என்னையென்செய்கின்றாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய

ஸ — சாதகனுக்காக கோலங்கொண்டபடியிறே! இங்கே கண்வளர்ந்தருளுவதென்றுசொல்லுகிறது. அம்மாமலர் - அந்தலோகதான சுவேஷசனாய், அந்தப்பெரிய சொந்தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிறவென்றபடி. யதா, அம - அழகான, மா - பெரியதான, மலர - வசுமபோலேயிருக்கிற, கண - நயநங்கள், வளர்கின்றானே - நித்திரையாயிருக்கிறவனே? வைபவ இருக்குவளர்கின்றதென்றது விவக்ஷைமயானதிரசவாமம, ஸஹஜ விஷயத்திலே ந்யானநயனநித்ரையைக் கண்வளர்ந்தருளுகிறதாக உவமாபிராக்ஷியாலே சொல்லக்கடவதிறே! திருக்குடந்தையிலே தாமரைப்பூவெல்லாம்மலராநிற்க அவைத்தோடு ஸஜாதீயங்களான உன்னுடைய கண்களாகிற இரண்டுப்பூவும் மலரக்காணாதிலே யென்னகருத்து. நான் - உன்னுடைய கடாக்ஷமொழிப்பதுக்கு ஆட்பட்டானான, என்செய்கேன - என்னசெய்யக்கடவேன்; திருக்குடந்தையிலே தாமரைகள் அலர்ந்ததால் ஐயாவார்நம்பண்ணாக்கடவ வண்டுகளெல்லாம ஐயாவார்நம்பண்ணிசகளியாநிற்க இத்தாமரைகளலர்ந்ததால் ஐயாவார்நம் பண்ணக்கடவ வண்டுகளே படடினிகிடந்துபோமித்தனைபோ. ✳ || உ ||

௬- எனறுனடுசய்யாயரேகனகளைனடயனசெயசாறு*

புனனுல்லலாலபாவராறு

௭— பலாகளைப பெறதகடவனுகயேவயபாததநதுதபது, உனறு

டைய கருமேவயாலே புனதி நவடிக்கப்படுமாகப்பாழிய வே

யேருவாயதால பெறறுமயெனடா,

௮— விக்ரூஷிபால விசயவடிசதுகநக காநுபதயபுனி

சுசெகிறா (உனறுடையகருமேவயா லெஉக்ருஷிபால)

௯— கன - தெழிலாலே, ஆா - கூாதுயான, கனனான்று தொ

ழில, அசாவது வேஸர, விசிறுபமலெநதரே யுடைததான,

வென்றபடி பசுா, சன - ஊாஷாககர லே, ஆா - வருணடயான

கன் ஊாஷடிம, கதிடை மாமா மனாபட- பதா- வுாகா

ததாலே, ராம - வரிஷசமான. துடகம - தீநதகுடகநைப

பே, கிடநதாய - தனவசெநநு அநபநனை வாவோசி தான -

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மூ—மொன்றுங்குறைவேண்டேன் * கண்ணா [illegible] குட்டத்தை
கிடந்தாயடியேனு

ஆ—ஆனபின்பு இனி யிவ்வாத்மா [illegible] உன்திருவடி
களைப்பிரியாதே [illegible] வேணுமென்கிறார். ௯ ॥

இ—ஒன்றுங்குறைவேண்டேனென்று வாக்யமாத்ரமாயிருந்ததேயா
கிலும் [illegible] ரக்ஷகத்வ [illegible]
ஸ்வமாகையாலே இவ்வறுநிஷ்டையைக் கொண்டாயையாலே
ஸமஸ்த [illegible] முகையாதொதராலே வந்தாய் வேண்டா
வென்னைக்கயிலே இந்தச்சுதந்த்ரமாகை [illegible]
இவனவாலே [illegible] என்னையென்றும்?
தாயிரண்டுபாட்டுக்களாலே [illegible] குளிரக்க
[illegible] செய்யலை ஒருவர் [illegible] செய்யவையாலே [illegible]
பெறுவாரும் இலசெய்யவேணுமென்று நினைத்திருந்தாருக்கொ
ண்டு என்மேலே சுமந்திருக்கிறாயோ? பிறர்மேலே சுமந்திரு
க்கிறாயோ? வென்று விசாரித்தபாட்டாலே புத்தருசொலு
கிறுரென்றுவும் [illegible] காகப்
மருளிச்செய்கிறார் (ஆ-ர்-பி-[illegible]) ௯ ॥

மா—சுகினுமாக [illegible]
ந்மாகையாலே [illegible] உபாயாந்தரத்திலே [illegible]
யைத் தரவேண்டாவென்று [illegible]. ஒன்றும் குறை-
ஒருகுறையையும், குறையென்று குறைகிற [illegible]
லுகிறது எனக்கு [illegible] குறைநீக்கி [illegible]
[illegible] மென்றபடி. வேண்டேன் - அபேக்ஷியேன்
உன்னுடைய [illegible] உன்னாலே வருகிறதா
லே [illegible] வருகிறதென்று [illegible]
அபேக்ஷியேனென்றபடி. உபாயாந்தரத்தாலே [illegible]
அபேக்ஷியாமைக்கு உன்னுடைய [illegible]
[illegible] ஒன்றும்
குறைவேண்டேனென்ற பொருளிலே சொல்லுகிறது அடியேன்-
[illegible] அந்த - [illegible]
[illegible] அந்த [illegible]

௫— வாளா* சென்று நாள் நாளுன தாள்பிடித்தே
செலக்காணே* ॥ ௫ ॥

செலக்காணகிற்பார் காணுமளவுஞ் செல்லுங்கீர்த்தியாய்* புல

ஆ—(செலக்காணகிற்பார்) சுருதிஸ்மிருதி வாக்யங்களைக் கொண்டு
வைராக்யமுடையார் வலைப்பட்டுக் கூசிப் பூண்முகாலே

நாலாயப்பாட்டு

இ— உலகாலனே பித்ருக்களுக்கு சாஸ்த்ர ப்ரமாணிச்செய்கிற
(சுருதிமுதற்புராணம்)எல்லாவற்றுக்கும் உடைய பொருளாகத்தையே
கிறந்தருகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரைவுக்குறிப்பை)

ஸ— சொல்லுகிறதுவாறனை வாழ்க்கிருநாள் வரவேண்டியோவிட்டிருக்
கிரகாலத்திலே யென்றபடி வாழ்நாளை யெண்கிறவிடத்திலே புகா
ராத்திரங்களாலே கைகாளவாகக் கொண்டேனே சென்று - செல்லுகிற
நாள், கூத்தாடுங்காலத்திலே நடக்கிறதிப்படியேயென்றபடி ஏற
நாள் - எத்தனையிடக்களுடைய, ஆநாள் - அத்தனையெங்களுக்கு,
உனதாள் - உன்னுடைய திருவடிகளை, பிடித்தே செல - பிடித்து
கொண்டே செல்லும்படி நிரந்தரமாக அநுஸந்தித்துக்கொண்டே
நடக்கும்படி யென்கை. காணே - காணவேணும், கடாக்ஷித்தரு
ளவேணுமென்றபடி ॥ ௬ ॥

செல - செல்லும்படி, பேசப்பேசப்போம்படி, உத்தரோத்த
ரமாகவுண்டான வுத்க்ருஷ்டங்களாலும் நம்முடைய வா
ழ்களவுமால்கதும்படியென்கை கவனை - கான வைத்தும், அரி
கைகளுக்கும்படி கிற்பார் - பரிகொண்டவர்கள், வலக்ஞரான
வைராக்யர்களும் ஆசார்யர்களும் மேலேகொண்டுக்க நிதர்சனங்
களுமென்றபடி காணுமளவும் - அறிகின்றவளவுமன்றிப் புக
ழால் அவர்களாவுக்கப்பாலே, செல்லும் - போகாநின்றதான அவா
களைவெல்லாமியை விடவாகப்பார்க்கும்படியாகக் கைவளவும் காரா
மையாயிருக்கின்றவென்றபடி கீர்த்தியாய - கீர்த்தியையுடையவனே?
கீர்த்தியுடையவர் கீர்த்தியான், எம்பெருமானிலே கீர்த்தியாயவனா
ராயுமாயிருக்கும் உலகாலனே - சுருதியினைத்தவனே உலக
சுருதி ஞானவிசேஷங்களுக்கு வழியினைத்தவனே யென்றபடி

மூ—பயிலாதே யெல்லாவுலகுமுடைய வொருமூர்த்தி* நலந்தா ன்மிக்கார் குடந்தைக்கிடந்தாயுன்னைக்காண்பான்* அலப்பா

ஆ—தோற்பித்தத்தமைபாக்கிக்கொள்ளவல்ல திருவுடைமையுடை யவனே? நலத்தான்மிக்கார் குடந்தைக்கிடந்தாய உன்னைக்காண்பான

இ—நலத்தாலிஷ்ரீ ஆஸ்ரிதாக்காகத்திருக்குடந்தையிலேவந்தி ருந்தருளிருக்கிறனெவைக்ஷித்தபடி ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே நோவுபடுகிறேனென்கிறாரென்று ஸங்க்ஷேபித்தத

ப— எல்லாவுலகும் - ஸகலலோகங்களையும், உடைய - தனக்கு சேஷமாகவுடைத்தான, ஒரு - ஸகலலோகவிலக்ஷணமான, மூர்த்தி - திவ்யமங்களவிக்ரஹமுடையவனே, ஸகலஜகத்துக்களிலே ஸகலஜனங்களும் தனக்கு சேஷமாக்கிக்கொள்ளும் படி [illegible] வடிவையுடையவனே யென்றபடி. ஸம்வாதி, நலத்தால் - நலமென்று, [illegible] யென்றபடி மிக்கார் - அதிகரானவர்களுடைய, "[illegible]" "[illegible]" இத்யாதிகளிற்படியே [illegible] யுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவனென்றபடி. குடந்தை - திருக்குடந்தையிலே, ஸாத்விகர் நலமென்றும் பக்ஷபாதமேலே திருக்குடந்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையதாய் அதனால் இங்கே வாழ்கிற ஸாத்விகர்களுக்காக நின்றிருக்கிற ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறார் கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே? பிராட்டிக்குப் பிறந்தகமான க்ஷீராப்தியிலே போலே ஸ்ரீஜனங்களுடைய ஸம்ஸாரமென்கிற ஸாகரத்திலே [illegible] [illegible] யென்றபடி ஸம்வாதி உன்னை - [illegible] ஸௌசீல்யமுடையவனை, காண்பான் - காணவேணுமென்ற ஆசையுடையவனாய், [illegible] [illegible] யென்றபடி நான் - [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] அலப்பாய் - [illegible], ஆகாசத்தை நோக்கி - "[illegible]" யென்கிற [illegible]

மூ—யாகாசத்தைநோக்கி யழுவன்றொழுவனே ।௪।

அழுவன்றொழுவனாடிக்காண்பன்பாடியலற்றுவன் * தழு

வல்வினையாற் பக்கநோக்கி

ஆ—னலபாத்துஸ்ரீமஹாராஜருக்குவந்ததோ றறியாளிறு

பபோலே வந்ததோ? என்றுகொண்டு ஆகாசத்தைநோக்கி

யழுவன்றொழுவனென்கிறார். ।௪।

(அழுவன்) அழுதுகாண்பன் தொழுதுகாண்பன் ஆடிக்காண்

பன் பாடிக்காண்பன் அலற்றிக்காண்பன் பின்னையுமீவர்க்காணேன்.

இ—ஆகாசத்தைநோக்கியென்கிறவிடத்தி லக்ஷ்மீவெருகாஷமரு

ளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹிஜாசெஷ்ட்ரீயார) ।௪।

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

காண்பனகாணேனென்று ஒருநிவசுரசொன்னது கதசக

ஙகளுக்குத தாதயசுரசொன்னபடி அல்லது ஆடிக்காண்பனெ

ன்கிறவிடத்தில காணபனெனகிறவசுத்தை ஒருசெதுகூமயித்தப

டியன்று. அழுவனதொழுவ ணிகராஷிவசுஙகள ஒவெஷஙகள

லாமைமயாளபபடி யாஙபியாதிறே ஒருயமவாசுததில ஹவிகா

ஷமருளிச்செய்கிறார (பின்னையுமிசராஷியார) உனனைககாண

ஶ—ஆகாசதைதபபாாதது, அழுவன - பாலரைபபோலேஅழாநி

னறேன, தொழுவன் - தொழாநினறேன. ।௪।

அழுவன் - பாலரைபபோலே யழுதுபார்பபன், தொழுவ

ன் - வெசுஜ்ஞாநிகளைபபோலே தொழுதுபார்பபன், ஆடிககாண

பன் - வாஸ்ஆாகிஶயத்தாலே எனசெய்தால கிடைககுமென்ற

றியாதே கூத்தாடிப்பாாபபன, பாடி - வெருசுததாலே கஷ்டாண

குணஙகளைபபாடி, அலறறுவன - ஆத்தியாலே ஒருஙவித்துப்

பாரபபன், தழு - தழுவிககொண்டிருககிற, எனனைவிடாதிருக்

கிறவெனறபடி. வல - ஹூயஙகளான, உனனைலொழிய நிவசுடி

பிககபபோகாததானவெனறபடி வினையால - கூசுததாலே, கூக

ஷமெஷவிரோயியான வென்னுடைய பாவத்தாலேயென்ற

படி. இதுககு நாளிககவிழுகதிருபப னெனகிறதோடே சுஙயப-

பக்கம - பாஸ்ம பாஸ்ஷ்ஜநஙகளையென்றபடி. நோக்கி - இவர்

களுடைய பகல குணஹாநிசெ,லைபபுருகிறாரெனறு பாஸ்வ

மூ—நாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன்* செழுங்கோணப்பழனக்குடந்தை
கிடந்தாய்செந்தாமரைக்கண்ணா* தொழுவனேனையுனதா
ளிணைச்சேருமவகையேசூழ்கண்டாயே* ||௫||

அ— காணுதெழுந்தவாறே இத் தோஷத்தாலபகுதியிலே ஹாஸமாநியைச் சொல்லாநிற்கிறீரென்று லஜ்ஜித்துத்தலையெடுக்கமாட்டாதே என்னுடையவாஞ்சைமேனநிருப்பன். செழுங்கோணப்பழனக்குடந்தைக்கிடந்தாய்? செந்தாமரைக்கண்ணா? உன் திருவடிகளைச்சேரவேண்டாவிருப்பாய்த்தருள்? என்கிறார். ||௫||

இ—வேணுமென்னுமவாவுடைத்தாலேக்ரூவண்வ்ருத்திகளபவும்பண்ணியுமநான்காணப்பெறுகிறிலேன். ஆதலால் நானுன் திருவடிகளைப்பெறும்வழி நீயேபார்த்தருளவேணுமென்கிறேரென்று ஸம்ஹிலஷேதிக்க. அதீயவாஞ்சுத்தருத்த அநுகம்பமருளிச்செய்கிறார் (காணுதொழிந்தவாறேயிந்த்ரியால) ௫||

ஸ— ஐந்துகளைப்பார்த்தென்றபடி நாணி - லஜ்ஜித்து, கவிழ்ந்திருப்பன - தலையெடுக்கமாட்டாதிருப்பன், செழு - செழுந்திருக்கிற, கோண - ஒளியதான, ஊர்க்கீபமானவென்றபடி, பழன - கழனிகளையுடைத்தான, குடந்தை - திருக்குடந்தையிலே, கிடந்தாய - கணவளர்ந்தருளுகிறவனே? ஸம்போஷி செந்தாமரைக்கண்ணா ஸம்போ உன்னுடையவழகியதிருக்கண்களாலே யென்னைப்பார்த்தருளவேணுமென்றுகருத்து. தொழுவனேனை - க்ரூவணனுனவென்னை, தொழுவன - க்ரூவணன - இஞ்ஙுபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொழுவனேனென்று பாடமாயிருக்கும், இதுக்குச்சூழ்கண்டாயென்கிறதோடே அந்வயம் உனதாள - உன்னுடையதிருவடிகளை, சேருமவகை - அடையும்படி, சூழ்கண்டாய - நீயுபாயம்பார்க்கவேணுமென்றபடி, சூழ்ச்சி உபாயபண்ணுகை, என்னுடைய வ்ருத்திகளால விஷிக்கக்கடவேனல்ல, நீயேஸம்ஹஷிக்கவேணுமென்றபடி. சேருமவகையென்கிறவிடத்தில ஸகலமுமீயேசெய்யவேணுமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக கண்டாயேனாலும் கைங்கர்யம் ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமென்றிருக்கை. ஆழ்வாருடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே தொழுவனேனையென்று அதிலேபாவித்தாலும்ஸ்வரூபவுபாயமெல்லாம் நீயேபண்ணவேணுமென்று வாக்யமாம்.

மூ— சூழ்கண்டாயென்றொல்லைவினையையறுத்துன்னடிசேரு*
ஊழ்கண்டிருந்தே தூராக்குழிதூர்த்தெனைநாளகன்றிரு
ப்பன்* வாழ்தொல்புகழார் குடந்தைக்கிடந்தாய்வானோர்கோ

அ— (சூழ்கண்டாய்) என்னுடைய அவ்யக்தத்தைப்போக்கி
யுன் திருவடிகளைச் சேரவொட்டாநின்றபாயத்தைச் செய்தருளவேணும்
செய்தருளுமிடத்தில் நீசெய்தருளுகிற வுபாயத்தை யறிந்து
அதிலகப்படாதே தப்பினும் நானறியாததொருபடி செய்தருள
வேணுமென்று ஸங்கல்பித்தபடியே செய்தருளக்காணாமையாலே

✳ அரும்பதம் ✳

இ— என்தொல்லைவினையறுத்து சூழ்கண்டாயென்றந்வயித்துத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வித்யாதியால) சூழ்கண்டா
யென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னதை யிங்குச்சொன்னதுக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செய்தருளுமிந்த்ரியால) இதுவே
இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று காணாமையாலேயென்கிறதற்கு
ஸ— 'உபாயோபேயத்வம் ...' என்கிறவிடத்திலே 'ஊட'
என்று ஸித்தியையாயிருந்தாலும் என்னிடத்திலே ஊழைப்பண்ண
வேணுமென்று வாக்யார்த்தமாகிறபடியாலே. * ௫

வாழ - வாழ்கையாலே, ஊட்த்ருதீயாகாரகம். வாழ்கை
யாலேயுண்டானவென்றபடி, வாழ்கை - ஸர்வஜ்ஞத்வகைங்கர்ய
ங்களாலே வாழ்விக்கைதொல - ஸ்வாபாவிகமான, புகழார் - கீர்த்
தியையுடையவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய புகழுகிறதி புக
ழையுடையவர்கள் புகழார் குடந்தை - திருக்குடந்தையிலே, கிட
ந்தாய - கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே? ஸம்போதி வானோர் - நித்ய
ஸூரிகளுக்கு, கோமானே - நிர்வாஹகனே, ஸம்போதி யாழி
ன - விஷயிலுடைய, இசையே - மாதுர்யமே ஸம்போதி. யாழின்
ணை சேட்கைக்கு நிரதிசயபோக்யனென்றபடி. அமுதே
சுத்தமே, "குருகூர்நம்பியென்னக்கலந்தசுழற்றுறும்" மே
னனுமாப்போலே சொல்லுகைக்கு போக்யனானவனேயென்றபடி
செவிக்கு மாத்ரமன்றிக்கே நாக்குக்கும் போக்யனானவனேயென்
கை அறிவின - ஜ்ஞானத்திநுடைய, அறிவு-ஜ்ஞானம் பயனே - ஃபல
மே ஸம்போதி. ஜ்ஞாநகார்யபோக்யனானவனேயென்றபடி, அரிய

ரூ — யாமேஸ்யாபுழினிசைசேயமுதேயறிவினையனேயறியேறே ||

ஆ — ஸ்ரீமத்வாதஸ லக்ஷணீ ஸம்ஸ்க்ருத (ஸ்வாமி தாத்பர்ய) விஷயமாய் ஸத்யமாயிருந்த வுன திருவடிகளோடுளன ஸம்பந்தமாகிற ஐச்வர்யத்தை யறிந்துவைத்தே ஊஷரமான விஷயங்களாலே இந்த ஆத்மாவுக்கு விஷயங்களையே பூஜித்து இனையமெத்தனைகால மூன்திருவடிகளை யகற்றிருக்கக்கடவேனென்கிறார். ||ரு||

இ — ஐச்வர்யத்தில் கிஞ்சிதும் தொய்யோடேயருமைகுடைந்தைத்தகிடந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதேதத்யாதிவாக்யால) தானீயவாத்ஸத்துக்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ஸ்வதத்யாதியால) உன்னடிசேருமுழகண்டிருந்தே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால) தூராகருழிதூரத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊஷரமேதத்யாதியால) வசிரயிதம்பந்யமல்லாதது ஊஷரம. எனைநாளகன்றிருப்பனென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னையத்யாதியால) ||ரு||

ரு — றே-வஸிஷ்டவாமேஸ்வரோ அரி- ஷபி,வஸிஷ்டமென்றபடி ஏழு- வாமனம் ஐஸ்வ ஐக்கியிருக்கிறவனேயென்றபடி என - என னுடைய, தெவலை - ஈஸ்வரியான, வினை - கர்மங்களை அறுத்து- மெழித்து, சூழகண்டாய - நீபுவாயபண்ணவேணுங்கிடாய். நீ னுன்திருவடிகளை யடையும்படி நீயேவஸ்கரிக்கவேணுமெனகை. உனனடி — உன்னுடைய திருவடிகளை, சேருமுழ - சேருகைபாகி றவுபாயம், ஊழ் ஸவ்ஸாதம. சேருகையெப்வாத்மாவுக்கு ஸ்வாதமா யிருக்கிறபடி யையெனகை. கண்டிருந்தே - அறிந்திருக்கச்செய் தேயே, தூரா - ஒன்றுமதூரகபோகாதவையான, "நஜாது காம காமாநாம உபபோகேந ஸாம்யதி" எனகிறபடியே விஷயா நுபவங்களாலே யொருக்காலும் த்ருப்தமாகாதவையான வென் றபடி. குழி குழிகளை ஐசஸ்வரியங்களை யென்றபடி. தூர்த்து - விஷயங்களாலே வசிரித்துக்கொண்டு ஐச்வர்யங்களாலே வேறய விஷயங்களை யநுபவித்துக்கொண்டு என்றபடி. எனைநாள - எத் தனைநாள, அகன்று விச்லேஷித்து, இருப்பன - இருக்கக்கடவேன

மூ — அரியேறே யென்னம் பொற்சுடரே செங்கட் கருமுகிலே * எ
ரியே பவளக்குன்றே நாற்றோளெந்தாய் உனதருளே * பிரியாவ
டிமையென்னைக் கொண்டாய் குடந்தைத் திருமாலே *

ஆ — (அரியேறே) உன்னுடைய க்ருபையாலே யென்னையுங்
கூட வென்னை யாத்மஸஹிதனாக்கி யடிமை பண்ணியருளி

※ வ்யாக்யானம் ※

இ — உனதருளே [illegible] உன்னுடைய க்ருபையாலே [illegible] (உன்னையுமென்று) பிரியாவடிமையென்னைக் கொண்டாயென்கிறார் [illegible]

ஈ — அரியேறே — [illegible] கருமுகிலே — [illegible] எரியே — [illegible] பவளக்குன்றே — [illegible] நாற்றோள் — [illegible] எந்தாய் — [illegible] உனதருளே — க்ருபையாலே, என்னை — [illegible] பிரியாவடிமை — பிரியாதபடியான [illegible] கொண்டாய் — [illegible] குடந்தைத் திருமாலே — திருக்குடந்தையிலே [illegible] கண்டபடியானபடி [illegible]

மூ—தரியேனினியுன் சரணந்தந்தென் சன்மங்களையாயே. ௭॥
களைவாய் துன்பங்களையா தொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்.

ஆ—ஐய, இனியுன் திருவடிகளைப் பிரிந்து ஒரு க்ஷணமும் தரிக்கமாட்டேன், ஆனபின்பு முந்துறவுன் திருவடிகளைத் தந்து பின்னை என்னுடைய சம்ஸாரத்தைப் போக்கியருளவேணுமென்கிறார். ௭॥

(களைவாய் துன்பம்) களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் திருவுள்ளமானபடி செய்தருளாய் எனக்குப் புகலுமறவேறு நம [illegible]

இ—பேறென்கிறது தாதுடைமை பரிசுசெடகிறார் இனி பீஷ்யாதி யால) இத்தாலே எனைநாள் ஆனாலும் இருப்பன் என்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னவர் க்ஷணமேயாகிலும் பின்பொரு க்ஷணமும் தரிக்கமாட்டேனாகையாலே இப்போதே யுன் திருவடிகளைத் தந்தருளுகிறாரென்று வலக்ஷணம் விம்மிதம். ௭॥

✳ எட்டாம் பாட்டு ✳

களைகண் மற்றிலேன் என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு ஆதியால) இதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறவனே என்றபடி. இனி இப்படி நானாகிலும் ஏலிக்கணம் ஒன்பு தரியேன் உன்னைவிட்டு பிரிக்கமாட்டேன், உன் சரணந்தந்து முந்துறவுன்னுடைய திருவடிகளைத் தந்து, என் சன்மம் என்னுடைய ஜன்மத்தை ஸம்ஸாரத்தை என்றபடி. களைவாய் - நிவர்த்திப்பிக்க வேணும், பிராப்தனை முன்னம் நமக்குத் தந்து விசிஷ்டாமையாய் போலே முற்பட திருவடிகளைத் தந்து பின்பு ஜன்மத்தை யறுக்கவேணுமென்றபடி. ✳ ✳ ௮॥

துன்பம் - துக்கங்களை, உன்னைப் பிரிந்து வருத்தப்பெறுகையாலே பெருகுவந்த துக்கங்களை என்றபடி. களைவாய் - போக்கியருளவாய், களையாதொழிவாய் - போகாதே தானிருந்தருளுவாய் மற்று - வ்யதிரிக்தமான, களைகண் - இலேன் - உபாயமுடையேனல்லேன், களைகண் - உபாயம். வேறொரு உபாயமில்லாமையாலே என்னை ரக்ஷிக்கை உன்காரியமாகையாலே ரக்ஷணார்க்ஷணங்களில் ஸாஹாயமாகிலும் முன்னே என்கொண்டு நின்றுவல்லேன். வளைவாய் - வளைந்திருப்பதை யுடைத்தாய், வாய்க்கூர்மையுடைய பாஞ்சஜன்யம், சுதர்சனம் பாரை [illegible]

[illegible]

கு— ஆனைகாமின்னானசப்பிடித்தப் போதவிசைநீயே* ||அ||
இசைவித்தென்னையுன் தாளிணைக்கீழிருத்துமம்மானே*
||இசைவி

ஆ— (இசைவித்து) இவ்வாத்மா உனக்கே அடிமைபூண்டது என்னை ஸம்ஶ்ரயிப்பித்து என்னை ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்திலே ஸ்தாபித்தவனே? ஸம்ஶ

இ— சோலைசெய்சேய அருளை நாபசெயப்பகாளுமையாலே இப்படி ஸம்ஸாரவைமாதல்யத்திலே நின்றும் ஸம்ஶயநீக்கிறது||

✻ ஞானபதாமபாட்டு ✻

இசைவித்தென்னையென்கிறதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மா தத்தியால) உனக்காலே யென்னை தமதேறநித்தடிமையாக்கின்றேன நிதத்திருவாய்மொழியிலே பலவிடங்களிலே சொல்லுகையாலுமிங்கே இவ்வாத்மாவுனக்கே அடிமையென்னுமிடத்தை ஸம்ஶ்ரயிப்பித்தென்கையாலும் மிந்திருவாய்மொழிக்கு ஸாமாந்யாசாரஸ்ரவணமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் ஸ்ரீவாஜுபென்றதாயிறு உன் தாளிணைக்கீழிருத்துமென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்தை தத்தியால) ஆசைவிமொதிலவரனகிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செ

ப— யாதே, இவ்வாத்மாவைஸமாயப்போகிறதற்குஶுன்னோனை கைநோக்க - வண்ணமாக உன்தாள - உன்னுடைய திருவடிகளை பிடித்தப்போத - பிடித்துக்கொண்டுபோகும்படி, நீ இசை - நீயிசைபவேணும் நீ ஸ்வீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. ||அ||

என்னை. 'ஸ்ரீஶைவணாநுஸாரதே' என்றுகொண்டாத்ம ஸ்வாமியாய நாதிகாலம் விஷயப்ரவணனாய்க்கிடந்த வென்னை, இசைவித்து - இசைப்பண்ணி, நீ ஸம்ஶ்ரயிக்கைக்கானநிலே யென்றேப்படி பண்ணிவித்து, உன்தளிணைக்கீழ் - ஸ்வரூபாநுரூபகைங்கர்யத்திலே, இருத்தும் - இருத்துகிறவனே. ப்ரகிருதிசம்பந்தம்கிறவனை ஸ்வரூபாநுரூபமானதிலே திருவடிக்கீழைப்பண்டாக்கிறவனேயென்ன அம்மானே - ஸர்வேஶ்வரனே, ஸம்பந்தி ஆசைவில - ஆசைவிலவெ ஸீ. ஆசை - ஸ்வரூபம், 'ஸம்பந்தமஞ்சு' என்றப்போலே ஆ

மூ—அமரர்தலைவா தலைவா ஆதிப்பெருமூர்த்தி திசைவில*
வீசும் செழுமாமணிகள் சேரும் திருக்குடந்தை* அசைவில்
உலகம் பரவக்கிடந்தாய் காணவாராயே* ॥ கூ ॥

ஆ—ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்ற ஸ்வரூபத்தை யுடையவனாய் ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை உடையவனாயிருந்து ஸகல ஸ்வரூபஸம்ருத்தமான திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! காணவாராயென்கிறார். ॥ கூ ॥

இ—அமரர் (ஸ்வபாவத்தாலே) ஆதிப்பெருமூர்த்தியென்கிறது ... (ஸர்வேச்வரத்வத்தாலே) அசைவிலுலகம்பரவவென்கிறது ... (ஸௌலப்யத்தாலே) காணவந்து உபகரிக்கச்செய்யவேணும்.

ப—ஸம்ஸாரத்திலே ஒருகாலத்திலும் ஸம்பந்தமில்லாதவர்களானவென்னபடி. அமரர் - தேவர்களுக்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. தலைவா - ஸ்வாமியான ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கு தலைவர் - ஸ்வாமியானவனே, ஸர்வேச்வரனென்றபடி. ஆதி - ஜகத்காரணபூதனானவனே, பெருமூர்த்தி - ஸர்வவ்யாபியானவனே, திசை - திக்குகளிலே, வில - தேஜஸ்ஸை, வில்லென்று தேஜஸ்ஸுக்குப்பேர். வீசும் - வீசாநிற்கிற, பரப்பாநிற்கிறவென்றபடி. செழு - ரமணீயங்களான, மா - உயர்த்திகளான, ஸ்ரேஷ்டங்களானவென்றபடி. மணிகள் - ரத்னங்கள், நிலைவிளக்கான திருமணிகள் முதலான ரத்னங்களை நினைக்கிறது. சேரும் - வந்துசேருகிற, திருக்குடந்தை - திருக்குடந்தையிலே, இதுக்கு கிடந்தாயென்கிறதோடே அந்வயம். அசைவு - அலங்காமல், ஸம்ஸாரான ப்ரஸ்தாவமென்கிற ஸம்ஸ்லேஷமான உலகம் - லோகமானது, ஸகலஜந்துக்களுமென்றபடி. பரவ - ஸ்துதிக்கும்படி, பரவுகை - ஸ்துதிக்கை, ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறபடியென்கை, கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, காண - நான் கண்ணாலே காணும்படி, வாராய் - வந்தருளவேணும், கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகு கண்டநுபவித்தேனா, இனி நடையழகு காணு

மூ—வாராவருவாய்வருமென்மாயாமாயாமூர்த்தியாய்* ஆராவமு
தாய்அடியேனாவியகமேதித்திப்பாய்* தீராவினைகள்

ஆ—(வாராவருவாய்) கண்ணுக்குக்கும்படி வாராதே என்னை
நெஞ்சுக்குக்கோறும்படிவருமவனே? உன்னுடைய நிரவதிகஸௌ
ந்தர்யமான வடிவைக்காட்டி எனக்கு நிரதிசயபோக்யமா

இ— வடிவைத்தாமென்றுதன்னைக்காணவேணுமென்கிறானென்கிறான்
ரென்றுவஸ்மதீயவிஷயமிதே. ॥௯॥

* பதார்த்தபாடு *

வாராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்செய்கிறார் (கண
கண்டிக்ஷியால) அருவாய்வருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்
செய்கிறார் (என்னெஞ்சுக்கு ப்ரத்யக்ஷியால) என்மாயாமாயாமூர்த்
தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்செய்கிறார் (உன்னுடையவி
க்ரஹத்தியால) விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (எனக்குநிரதி
சயபோக்யத்தியால) உனக்காட்பட்டிருக்கிற திருக்குடந்தையிலே

மூ— ரானவாறும்படி நடந்துவந்தருளவேணும் ॥௯॥

வாரா - வாராதவனாய், கண்கொண்டு காணும்படிக்கண்டநா
விகலமபடி வடிவழகோடே நடந்து வாராதவனென்றபடி.
அருவாய்வரும - கண்ணுக்குவிஷயமாகாதவனாய், ஹ்ருதயத்திலே
தோன்றும்படி ப்ரகாசிக்கிறவனென்கை என்மாயா - என்
னுடைய அஸாதாரணனே, ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களை என
க்குக்காட்டினவனேயென்றபடி. ஸம்போதனம். மாயா - மாயாவிநான
தவிர்த்தவனென்றபடி மாய்கை - பக்திகை. மூர்த்தியாய - தி
வ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையனாய, ஆரா - ஆராததான, எத்தனை
காலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திபண்டாததானென்றபடி அமு
தாய - அம்ருதமாய், அம்ருதஸத்ருசனென்றபடி. அடியேன - உ
னக்கு அடிமையானவெனனுடைய, ஆவியகமே - ஆ
வியகமே, ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி ப்ரகாசியான ஆ
விர்பாவம் பக்தியோகத்தால் அகம் - உள்ளே தித்திப்பாய -
தித்திப்பவனே, ரஸிக்கிறவனேயென்றபடி. தீரா - தீ
ராததான, உன்னாலல்லது நிவர்த்திக்கமுடியாதவையென்றப
டி. வினைகள் - அநாதிகாலார்ஜிதபாபங்களான ப்ரபலகர்மங்களாய்

மூ—தீர்ந்தென்னை யாண்டாய் திருக்குடந்தை* யூராயுனக்காட்ப
  ட்டுமடியேனின்னமுழல்வேனோ* ।௰।
  உழலையென்பிற் பேய்ச்சி முலையூடவளையுயிருண்டான்* சழல

அ—[illegible] விரோதியைத் தீர்த்து [illegible] அடி
யேனை விஷயீகரித்தருளி [illegible]
க்கிருந்தருளினவனே? உனக்கு ஆட்பட்டு [illegible]
றேனோ [illegible] ।௰।

இ—[illegible] யையும் [illegible]
இன்னமேதனை திருவாசல் [illegible]
[illegible] ।௰।

✳ [illegible] ✳

[illegible] அருளிச்செய்கிறார்

மூ— கர்மபந்தங்கள் தீர்ந்துபோம்படி, என்னை ஆண்டாய - என்னை
ரக்ஷித்தவனே, என்னிடத்தில் உபாயத்தைப் பண்ணினவனே யென்ற
படி. திருக்குடந்தையூராய - திருக்குடந்தையை உனக்கு வாஸ
ஸ்தானமாகவுடையவனே, ஊருடையவன் ஊரான் ஸர்வேச்வர
னே ஊராயென்று ஸம்போதனமாயிருக்கும். உனக்கு - இப்படி ஸர்வ
ஸுலபனான ஸர்வேச்வரனான உனக்கு ஆட்பட்டும் - தாஸ்யத்தை
ப்பெற்றும், ஸம்ஸாரிகளை விஷயீகரிக்கைக்காக திருக்குடந்தை
யிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கிற உனக்கு தாஸனாயிருக்கப்பெ
ற்றுமென்றபடி. அடியேன் - [illegible] ஸம்ருத்தியான
நான், இன்னம் - இதுவரையும் உழல்வேனோ - க்லேசப்படக்க
டவேனோ, இன்னமேதனை திருப்பதிகளில் நடந்துதிரியக்கட
வேனென்று கருத்து. * * * ।௰।

உழலையென்பில் - உழலைத்தடிபோலேயிருக்கிற எலும்புகளையுடையவளான, [illegible]. பேய்ச்
சி - பூதனையினுடைய, [illegible]. முலையூடு - [illegible], அவளை - அந்தப் பூதனையை, உயிர் - ப்ராணனை, [illegible]

மூ—கழல்களவையேசரணாகக்கொண்டகுருகூர்ச்சடகோபன்* சொ
லின்மலியச்சொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்து* மழலைதீர்

ஆ—(உழலை) ஸ்ரீ தவிமாயி நிரவதிகஸ்நேஹமுடையருந் தெம்பெருமானுடைய திருவடிமலர்களையே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமாகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன் வண்டுவரைப்பெருமானுடைய திருக்குழலோசையிற்காட்டிலு மினியவாகச்சொன்ன ஆயிரத்துளிப்பத்தும் மழலைதீரவல்லார் மானேய்நோக்கியர்க்கு உரியதான ஸௌந்தர்யம்போலே எம்பெருமானுக்கு ஸௌ[illegible]

இ—(ஸ்ரீ வத்ஸாங்கிபால) சரணாகக்கொண்டவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யமித்யாதியால) சரணாகவென்று ப்ராபகத்தைச்சொன்னது ப்ராப்யத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று கருத்து. சொலின்மலியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுவரையித்யாதியால) காமர்மானேய்நோக்கியர்க்கே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மானேயித்யாதியால) யுவதிகளுக்குக் காமுகரானவரென்று யதோக்த காமத்வம் கொள்ளுகை தாராகுழி நாத்திதைநாளகண்டிருப்பனென்ற விவாஹத்தை ஸமமாகச்சொல்லுமபோது கேஸ்ரோடே விவாஹமாகையாலுவி சமனென்றுகருத்து ||கக||

ஸ—ஹஷித்தவனுடைய அவளையுயிரென்றுவிகூஉக்கக்கவம்ஹ்ருதயஸ்ய ஸாக்ஷ்யச் கழல்களவையே - அந்தக்கழல்களையே, ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணாகவென்று தமக்குஅவன்முன்பு ப்ரகாசிப்பித்ததவையான அந்த திருவடிகளையென்றபடி சரணாக - உபாயமாக, கொண்ட - ஸ்வீகரித்தவரான, அத்யவஸித்தவரானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன - ஸ்வாமி, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறதோடே அந்வயம், சொலின் வேணுநாதத்திற்காட்டில், மலிய - அதிகமாக க்ருஷ்ணனுடைய வேணுநாதத்திற்காட்டிலும் உபாயமாகவென்றபடி சொன்ன, அருளிச்செய்ததான இதுபத்துக்குவிசேஷணமாயிருக்கிறதீயமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டுகளையும், மழலைதீர - ஸௌஷ்டவமாயிருக்கும்படி, மழலை - ஸௌஷ்டவமில்லாமலென்றபடி, அதாவது ஸாவஸிஷ்டங்களோடேகூடவென்கை. வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள்,

மூ—வல்லாராகும்பரமானேய நோக்கியர்க்கே * ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆ—ஹ்ருதயவிஷயக்ரா ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ—மானேய நோக்கியர்க்கு - மானோடொத்த நோக்குகளையுடையவர்களுக்குமான - ஹரிணீ ஏடகை - ஸாத்ருச்யமான நோக்கு - த்ருஷ்டி, நோக்கையுடைய ஸ்த்ரீகள் நோக்கியர், ஹரிணாக்ஷிகளுக்குக் காமோ - காமுகா, காமுகராவரென்றபடி. இத்தால் ஸ்வகாமஸம்யோகி, ஹரிணாக்ஷிகளுக்குக் காமுகரோடொக்க காமப்பேரலே இத்திருவாய்மொழிவல்லார் எம்பெருமானுக்கு ஸ்நேஹராவரென்று தாத்பர்யம் * + ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீமதே ஸர்வவேதினே
ராமாநுஜஸ்வாமிவேஷதே ஸதமே நம:

ஸ்ரீ:

த்ராமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:

(ஆராவமுதே)

நிஸ்ஸீமத்ருப்திஜநகஸ்ஸஹஜஸ்ஸுஹ்ருத்ஸ்வாத்
ஸ்வாதுஸ்ஸ்வாநுபாவிதசக்த்யா ஸகிலநயநகாந்த
நாயகத்வாக்ஷயாரணா । ஸர்வேஷ்டஜந்மயிதோ
ஹார்தி காமகிதாஷ்யா ஸ்வாஜந்யாகார்ஷகோ வேஷ்டவே
வ்யாவ்ருதமஸ்யாநுஸ்ருதிப்ரஜகஷ்ட்வாவயா தேஜ
ஸ்ருஷ்டம் || ||ருக||

(நிஸ்ஸீமத்ருப்திஜநகத்வாத்) ஆராவமுதே - ஸர்வகாலமும் அநுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதபடியான போக்யதாதிசயத்தை யுடையனாகையாலும், (ஸஹஜஸுஹ்ருத்வாத்) எம்மையுருவும் வேண்டுமாறுவாய - ஸ்வாபாவிகஸுஹ்ருத்தாயிருக்கையாலும், (ஸகலஸ்வாதுதயா) உனக்கெல்லாம் யாவராலும் மேன்மை குறைவேண்டேன - ஸ்ரீமத் ஸர்வஸ்வாதுவையுடைத்தாயிருக்கையாலும், (ஸ்வாநுபாவிதசக்த்யா) செல்லக்காணுகிறபடி காணுமளவுஞ்செல்லுகின்றதியாய - ஒருவராலும் மெய்விக்கவொண்ணாத மாணவத்தாவுமுடைமையை யுடைத்

ரு — தா — தாலகயாலும், (ஜலேநதநந்) செந்தாமரைக்கண்ணு ஸர்வஸஜ்ஜஸ்வரூபஸ்கள்யாணநிநக்கலமமைர யுடைமையாலும், (நாயகஸ்வாஸ்வாராவஸ்) வானோர்கோமானே - அயர்வறுமமரர்களுக்கு சயிவசயனையாலும், (அவதிபிரஷ்ருதியோஷாஸ்) ஆரியரோயிக்ரதி - விஷ்ணுருஸையபரிபாலல யநஹிதைநீபலு நிரக்ஷாஸ்திக்கயா ஸ்வஜனிடமான திவ்விரு ஸாரதைபுடையனாய் பெரியநாடியபெரோ பிரியில்லாதிருக்கையாலும், (சதிசரஸ்சர்வாரவன) சலாவாய்த் துணபுராமளபாரோரிபூவாய களநையுறினை - சஉபநூரடாயசுவநதை யுடையநக்கயாலும், ஸ்ரீஸைத்தாலே இசைவிநதெனனையென்ற யொருபஹமாயிமிறச லுகிற வுநநவுபொஜநக்ஸ ஸஹ்ருஷ்தம். (ஸ்வாஞ்யவாஸ) நீராவினைகள் திரவலனிணையடாய் திருக்குடந்தையூராய் - வந்தமறவெல்லாரும் வந்துபுகுமபடி விரோயிகளை நிரஸித்துக்கொண்டு ஸ்ஸநீயமான திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், ஆராவமுதப்பெருமான ஸ்ரீஷ்கை ஸ்ஸாவத்திலே யதுஷ்டேநயக்ரர்கப பணருநிருபிரானு ஆராவமுதே என்கிற ஸந்தத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ||௧௧||

ஸ்ரீமத்கிமஹாஸ ஸஹாகேஷிகா பநம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

௧௦-ம் திருவாய்மொழி.

அ—(பாசுரப்படிக்கு) திருக்குடந்தையிலே புக்கவிடத்திலும் தம்முடைய அபேக்ஷிதம் கிடையாமையாலே திருவல்லவாழிலே சென்று தம்முடைய [illegible] புகுகிறபடியை [illegible] போகப்புக்கு வைகுண்டநாதனை [illegible]

[illegible]

இ—இப்படி ஆராவமுதாழ்வார் [illegible] படியாற [illegible] படிப்பெருமையாலே கிடந்ததிருவாய் [illegible] திருவாய்மொழியிலே ஒருபிராட்டியானவள் திருவல்லவாழிலே [illegible] குளிமிருக்கிற [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (திருக்குடந்தையிலே [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] திருவல்லவாழிலே [illegible] [illegible] [illegible] திருவல்லவாழிலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (வைகுண்டநாதனை [illegible]) [illegible] திருவல்லவாழ் [illegible] வைகுண்டநாதன் [illegible]

ஆ— ஸ்வாபதேசம்: ஆழ்வார் எம்பெருமானோடே விஶ்லேஷித்து ஒரு பிராட்டி தசையையுடையராய் தம்முடைய தசையை ஸஹ்ருதய ஸமக்ஷத்தாலே பேசுகிறார். எம்பெருமானோடு கலந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி இவ்வாற்றாமையாலே திருவல்லவாழ்க் கணித்தாக இருந்தவளில் திருச்சோலையும் அங்குற்றை வர்த்தமானத்தைக் கொண்டு புறப்படுகிறதென்றாலும் அங்குற்றைச் சோலைகளில் ஸ்வாபாவிகமான வண்டுகளுடைய இனிதான மிடற்றோசைகளும் வேதிகக்ரியாகோலாஹலங்களும் தூபதீபங்களும் மற்றுமுண்டான ஸம்ருத்திகளுமெல்லாம் உள்ளே புகப்பெறுதேயிருக்கிற தன்னை மிகவும் நலிய, அதனாலுண்டான திருவல்லவாழிலே புக்குப்புகாமற ஆசைப்பட்ட ஆசையைக் கண்டு, நீ இத்தனை நிறவிட்டல்லவென்று தோழிமார் நிவாரியாநிற்க தன்னுடைய நிலையை அவர்களுக்கு ஆவிஷ்கரித்து அவர்களை ஸமாதாயியாநின்றுகொண்டு திருவல்லவாழிலே புக்கு இனத்தபடி பரிமாறவல்லேனேயென

இ— யதுக்கஸ்நானோக்தமாக சேவைமேயிலுடைய தசையை அநுகரிக்கிறதொன்றாகக் கொள்ளது. ஆழ்வார்படி திருப்பதியிலேபோனதுண்டாகில் அன்றே முட்டப் போகமாட்டாதே ஸ்வஸம்ஶ்லேஷத்தாலே வந்தானில் திருப்புளியிலேயினும் திருவல்லவாழ்க்கென்று நாலடி நடந்தவாறே ப்ரஹஸ்தாக்கிரந்த ஸம்ஶ்லேஷித்தனென்கிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே ஆழ்வாருக்கிப்படியுமொரு ஸாவஸாவிஶேஷம் நடக்கிறதைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அணித்தாகவென்றது - ஸமீபஸ்தமாகவென்றபடி. விரஹாசக்தையான பிராட்டி திருவல்லவாழில் உத்யாநதேவாலயாதிகளை வணிக்கக்கூடுமோவென்னவேண்டிச்செய்கிறார் (அவ்வூரில் திருச்சோலையும் இத்யாதி) விரஹத்தாலே முன்பே தர்ஶியாநின்றதனை அவ்வூரிலுத்யாந தேவாலயாதிகளும் தர்ஶியாநிற்கச்செய்தே தன்னை நிவாரியாநின்ற ஸகிகளை நகுத்து தன்னுடைய ஸாவிஷ்கரிக்கைக்காக உத்யாநாதிகளைச் சொல்லுகிறாளாகையாலே விரோதமில்லையென்றதாயிற்று * * *

✳ முதற்பாட்டு ✳

மானேய நோக்குநல்லீர் வைகலும் வினையேன் மெலிசே

மூ—மானேய நோக்கு நல்லீர் வைகலும் வினையேன் மெலிய* வர்

ஆ— அவர்களைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள், அழகிய நோக்கையுடையீர், தன்னைப் பெறாதே நோவுப்படும்படி ஸ்வபாவத்தைப் பண்ணின நான் நாள்தோறும் வ்யஸநவஸரமெல்லாமாலே மிகவும் க்லேசமெழுபாக வானார் வண்கமுகும் மதுமல்லிகை கமழும் தேனார் சோலைகளாலே சூழப்பட்ட திருவல்லவாழிலே நிரந்தரவா

இ—யகிறார் (அழகியவித்யாதியால்) வினையேனென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (தன்னையிதாதியால) வைகலுமென்றதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நாள்தோறுமென்று) மெலியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (வ்யஸநேந த்யாதியால) ॥ ௩ ॥

ரஸ— மானேய்நோக்கு- மானோடொத்த நோக்கையுடையீர்களானை, ஹரிணநேத்ரைகளானவென்றபடி. மான் - ஹரிணம் ஏய்கை - ஸத்ருசமாகை, நோக்கு - த்ருஷ்டி, நல்லீர் - ஸௌஹார்த்திகளான ஸகிகாள், நன்மை- ஸௌஹார்தம், நன்மையுடையார் - நல்லார், நல்லீரென்று ஸம்போதநம் நான் திருவல்லவாழிலே போய்ப்புகும்படி உங்கள் கண்ணாலே குளிரநோக்கி ஆஸ்வாஸிக்கவேணு மென்றுகருத்து. யத்வா - விரஹத்தாலே நோவுபட்டு சோலையழகிலே யீடுபட்டுமநம்முடைய ஸகிகள் வசங்களாலே ஸ்வாமிநீயாயிருக்கிறவிவளுக்கு நம்முடைய நிமிஷயவஸநம் செவிப்படுமாகில் இவள் ஜோஹிக்குமென்று நிமிஷயகாயம்நிற்பதோன்றும்படி காதராக்ஷிகளாய்க் கொண்டிருக்கக் கண்கையாலே மானேய்நோக்கு நல்லீரென்கிறாள். வினையேன - எம்பெருமானோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப் பெறாதே நோவுப்படும்படி பாவங்களை யுடையவளான நான், வினையுடையவள் - வினையாள், தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையேனென்று ஸ்வமாயிருக்கும் வைகலும் - ஸர்வதா, மெலிய - நோவாதிசயத்தாலே க்ருசையாம்படி, மெலிகை- க்ருசமாகை, இதுக்கு மல்லிகைகமழுஞ்சோலைகள்சூழ என்றவிரண்டிடத்திலுமுண்டாய அவ்வூரில் போக்யவிஶேஷங்களுமெனக்கு விரஹதாபத்தை வர்த்திப்பிக்கிறன வென்றுகருத்து. வான - ஆகாசமெல்லாம், ஆர - வ்யாபிக்கப்பண்ணான, உந்நதங்களான, வ

மூ—வானார் வண்கமுகும் மதுமல்லிகை கமழும்* தேனார் சோலைகள் சூழ் திருவல்லவாழுறையும்* கோனாரை யடியேனடி கூடுவதென்று கொலோ* ||௧||

சு—ஸர்வேச்வரனான ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளிலே அடியேன் சேர்ப்பது என்றோ என்கிறார் ||௧||

(என்றுகொலோ) என்பதுக்கு ஸம்பந்தமறிந்திருக்கிற நீங்கள

✳ இரண்டாயிரப்படி ✳

இ—ஐயமையீர் நம்பிதென்செயநீரோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுகொலோ என்கையாலே) இத்தால

ஈடு—ஸம்ச்லேஷங்களானவென்றபடி வண்-உதாரஸ்வபாவம், அதாவது-தனக்கேற்கச்சேர்ந்த மல்லிகையுமே நாயகனுக்குத்தாங்களுடமைபக்கொடுக்கவல்லதாகிற ஔதார்யத்தையுடையவையான வென்றபடி, இத்தால நமக்குதவவல்லவனெம்பெருமான தன்னுடமையைத்தரவேணுமென்று நினைத்திருக்கிறது கமுகும்-க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களும், மதுமல்லிகை-ஸுபாஸிதமான மல்லிகைகளும், கமழுமென்கை சேர்ந்தப மே ஸுவாஸிதிகளான க்ரமுகங்களோடு கூடினபடி இதனால் நானெம்பெருமானுடைய ஸம்ச்லேஷத்தைப்பெற்றே வாழ்கிறேனென்னுமதைத் தேறுதலாகும்-வாஸி தமாகிறது, க்ரமுகங்களும் மல்லிகைகளும் வாஸனைவாஸனைகளாலே வாஸிதமாகிறதென்றபடி இது திருவல்லவாழுக்கும் விசேஷணம் தேன்-ஸுபாகங்களாலே, ஆர்-வண்டுகளான, சோலைகள்-உத்யானங்களாலே, சூழ்-வ்யாப்தமான, திருவல்லவாழ்-திருவல்லவாழென்கிறதிவ்யதேசத்திலே, உறையும்-வஸிக்கிறவனுடைய, கோனாரை-ஸ்வாமியை, கோன்-ஸ்வாமி, கோனாரென்று வஹுவசனம் ஸௌசீல்யாதிகுணங்களாலேயென்று யாதொருவனுடைய ஸௌசீல்யமான தேஸத்திலேவந்து மெய்யுண்ட திருவல்லவாழிலே பெரியவனாகவேண்டியானென்று நினைத்து அடியேன், அடியேன்-தாஸபூதனான நான், அடி-திருவடிகளிலே, கூடுவது-ஸம்ச்லேஷிப்பது, என்றுகொலோ-எந்நாளோ, இன்னமெத்தனை காலம் பார்த்திருக்கவேணுமென்று உசுகுத்தையாய்ச் சொல்லுகிறபடி. * * * ||௧||

மூ-என்றுகொலோ தோழிமீர்காள் எம்மைநீர் நலிந்தென் செய்தீரோ*
பொன்றிகழ்புன்னை மகிழ்புது மாதவி மீதணவி* தென்றன்ம
ணங்கமழுந் திருவல்லவாழ் நகருள்* நின்றபிரானடி நீறடியோங்

அ — என்னை ஸுஹ்ருத்துக்களாய்ப் பிரியத்தை நலிந்தென்ன வ்யாவ்ருத்தி பண்ணுகிறீர்கோள்? பொன்திகழ்புன்னை மகிழ்புதுமாதவி மேலே அணைந்து தென்றல் மணங்கமழும் திருவல்லவாழிலே நின்றருளின உபகாரக

இ — தன்னுடைய உத்ஸாஹத்தை விலக்கப் பார்க்கிற தோழிமாரை யநாதரித்து நான் திருவல்லவாழிலே போய் அவன் பாதரேணுவை

ப — தோழிமீர்காள் - ஸகிகாள், எம்மை - எம்பெருமானைப் பிரிந்திருக்கமாட்டாத வ்யாவ்ருத்தியான என்னை எம்மையென்று ஆத்மனி பஹுவசநம். நீர் - என்னுடைய வ்யாவ்ருத்தியை யறிந்திருக்கிற நீங்கள், நலிந்து - நிஷேதித்து திருவல்லவாழிலே போக விசையாதே நிஷேதித்து என்றபடி, என்செய்தீரோ என்னசெய்கிறீர்கள், எனக்கு ஸகிகளானவர்களுக்கு உசிதமன்றென்று கருத்து பொன் - ஸுவர்ணம்போலே, திகழ் - விளங்காநிற்கிற, பொன்திகழ்என்கிறவிடத்தில் னகாரத்துக்கு றகாரமும் தகாரத்துக்கு றகாரமும் ஆதேசம்; ஸ்வர்ணம்போலே ஔஜ்ஜ்வல்ய முடையனவென்றபடி. புன்னை - புந்நாகவ்ருக்ஷம், மகிழ் - வகுளவ்ருக்ஷம், புது - நூதநமான மாதவி - குருக்கத்தி வ்ருக்ஷம், மீது - மேலே, இந்த வ்ருக்ஷங்களுடைய மேலேயென்றபடி அணவி - அணைந்து, ஸம்ச்லேஷித்தென்றபடி. வ்ருக்ஷத்துக்கள் மேல் விழுந்தால் பூவிலேயுள்ள ஸத்கந்தமான தன் மேலே தாக்குமென்று தென்றலானது மேன்மேல் வீசுகிற தென்று கருத்து தென்றல் - தக்ஷிணமாருதமானது, மணம் - பரிமளத்தை, கமழும் - பரிமளிக்கிற, பரப்பாநிற்கிறதென்றபடி மணங்கமழுமென்றது - ஔதார்யத்தையனுமாயம்போலே, திருவல்லவாழ் நகருள் - திருவல்லவாழாகிற நகரத்திலே, திருவல்லவாழ்நகர் என்கிறவிடத்திலே ழகாரத்துக்கு நகாரமும் ணகாரமும் ஆதேசம்; நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிறவனான, பிரான் உபகாரகனுடைய, அடிநீறு - பாதரேணுவை, கொண்டு - ஸ்வீகரித்து, அடியோம - சேஷபூதைகளாக நாமெல்லாரும், அடியோமென்று பஹுவசநப்ரயோகஞ்சொன்னது தோழிமாரையுங்கூட்டிச்சேர

மூ— கொண்டிருந்தேன்* ॥௨॥

சூடுமலர்க்குழலீர் துயராட்டியேன் மெலிய* பாடுநல்வேத

ஆ: காரகனுடைய அவஸ்தையைச் சூடிச் சொன்னேனே யென்கிருள்.

(சூடுமலர) நாங்கள் நேர்படிவெவாமீதவும் நேரிபடும் என்றுதரிப்பு ஏமதோன்றுமெல்லாமதிகிருக்கிறவுங்கள ஸந்நியுடையனை கவியானினறு பணை உர்வெப்பதிகிறதாணயெலியும்படிபாடாகின்

இ—சூடுவதெனறு வெனகிருளனறு ஸம்பந்த ஸந்நிதியுமதெ.। ௨॥

* மூன்றுபபாட்டு *

சூடுமலர்க்குழலீரெனகிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நாங்களி த்யாதியால) ஒப்பித்திருக்கிறவென்றது — சஸ்காரித்துகொண்டிருக்கிறவென்றபடி. ஒப்பனை- ஸம்ஸ்காரம், துயராட்டியேன்மெலியவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (பண்டேயித்யாதியால) பாடுநல்வேதவொலியென்கிறதை யுரைக்கிருர (பாடாகின்றுளவித்யாதியால) பரவைத்திரைபோலவென்கிறதை யுரை

மூ— ளைபடி, சூடுவது— ஸ்ரீபாதஸங்கல்பமாயுமிருக்கால — எந்தநாளோ ஈனறுசிறுக்கிடைக்கப்புகுகிறதெனறு ஒனதாக்ஷத்தாலே சொல்லுகிருள * * * ॥௨॥

சூடி — சூடப்பட்ட, மலர் — புஷ்பங்களையுடைத்தான, குழலீர - குழலையுடையவர்களான ஸகிகளே, குழல — கூந்தலும், குழலையுடையார-குழலார் குழலீரென்று ஸம்போதநம். துயராட்டியேன — விரஹதுக்கிதயானநான, துயர - துக்கம், துயரையுடையவள- துயராட்டி, தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளுமபோது துயராட்டியேனென்று ஸ்வரூபமாயிருக்கும மெலிய— பின்னையும் க்ருசையாம்படி. மெலிகை - க்ருசமாகை, விரஹிணியான தனக்கு அவஸ்தையில ஸாத்மாமுறுவனததாலும் தாவமயிகமாய் ஷேஷமத்தேம க்ருசமாம்படி யாகிறதெனறு கருத்து பாடு - பாடப்படாநிறகிற யாமங்களிலே மாஹாபணனப்படாநிறகிற வென்றபடி, துக்கங்களாலேநான்மெலிகைக்காகவே ஸாஹணாகளையைக்கைப் பாடுகிருகளென்றிருக்கிருள. நலவேத — ஸ்வஹாநம் வசாதமைத்தேஹூவி” என்னும்படி நல்லதான ஸாத்வெதத்திலுடைய, பபடி நலவேதமன்றிகேகேழுநததாகிலநாளுறியிரேனே ஒலி —

ஊ—வொலிபரவைத்திரைபோன்முழங்க* மாடுயர்ந்தோமப்பு
கைகமழுந்தண்டிருவல்லவாழ்* நீடுறைகின்றபிரானகழல்
காணுங்கொனிச்சலுமே* (௬)

ஆ— ஒளிவையாத்மவஸ்து கடலின்திரைபோலே முழங்குகை ஸ்வ ஸ்தகளிலே பாஹ்யகளிலே புபரவையாகின ஆளம் ஸஹோத்ஸவம் நாளு வதுமசெய்ய அத்யைஸ்வர்யமான திருவல்லவாழிலே ஏத்த ஸ்ரீபெறும் பிரட்டார்ந்த மஹாவிகலாம்படி நித்யமாக வர்த்திக்கிற உபகாரகனுடைய திருவடிகளையென்று காண வல்லோமெனகிறாள். * * *

இ—கலிரு(கடலின் த்ரைபோல முழங்குகின்ற ஓமப்புகையெனகிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸுகளிக்ரியால) உபாஸகமென்றது - திருவல்லவாழில வர்வாகனிலேயென்றபடி. கமழுமெனகிறதைவிவரிக்கிறார் (நாறுவதுமசெய்யமென்று) தண் ணெனகிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்யைஸ்வர்யமான வென்று) நீடுறைகின்றவென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (மஹாவிகலாம்படி நித்யமாகவர்த்திக்கிறவாலே) கழல்காணுங்கொலோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுகாணவல்லோ மென்று) (௬)

ஸ—வெஷயகளாலைப்பரவைத்திரைபோல வேதாரத்ரவம் போலே, பரவை - ஸமுத்ரம், திரை - தரங்கம் முழங்க - கோஷமாகா நிற்க, இந்தத்தக்கமழுமெனகிறதோடேயம் வாஹயகளுடன் முழங்கப்படுகிறகிற என்றபடி இவையிரண்டுமென கருமிகளும் வாயுக்களாகிறதென்றுசநதது மாடு - திருவல்லவா ழின உபயக்ஷகளிலே, மாடு - உபாத்ஸம உயர்ந்து - ஊர்த்வ ஸ்திதமாய், ஓமப்புகை - யஜ்ஞஹோமஸம்பவங்களானவை, கமழும் - பர ஸ்பாிக்கிற, தண் - ஸ்ரீதளமான, அவ்வூரிலபுக்தத தாக்குத ஸா வகாமான மென்றபடி திருவல்லவாழ - திருவல்லவாழிலே, நீடு - தீர்க்கமாக, நித்யமாகவென்றபடி உறைகின்ற - வஸிக்கின்ற, பிரான - உபகாரகனுடைய, கழல் - திருவடிகளைப்போலேகீழ்மை ஸுவாஸியாதே நித்யமாகவர்த்திக்கிற உபகாரகனுடைய வென்ற படி. கழல - திருவடிகளை, நிச்சலும - நித்யமும, காணுங்கொலோ

மூ— நிச்சலுந்தோழிமீர்காள் எம்மைநீர் நலிந்தென்செய்தீரோ*
பச்சிலைநீள்கமுகும் பலவுந்தெங்கும் வாழைகளும்* மச்ச

ஆ—(நிச்சலும்; பச்சிலைநீள் கமுகும் பலவுந்தெங்கும் வாழைகளும் மச்சணிமாடங்களின்மேலே யணவாநின்ற ச்லாக்யமான திருவல்லவாழிலே நின்றருளின எம்பெருமான திருவனந்தாழ்வானைப்போலே யென்னை யங்கீகரித்துக்கொண்டவன் தோழி

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

இ— நச்சரவினணை யென்று திருவனந்தாழ்வானைச் சொன்னது ஷட்ஜ்ஞானக்ஷமென்று காட்டுகிறார் (திருவனந்தாழ்வானைப்போலே

ஸ— காணப்பெறுவோ, நித்யமாக வநுபவிக்கப் பெறுவோமோ வென்றபடி. * * * * ॥ ௬ ॥

பச்சிலை - பச்சையான விலைகளை யுடைத்தான ஸதாபிநவ த்ருமங்களான வென்றபடி, நீள - உந்நதங்களான, கமுகும் - க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களும், பலவும் - பலாமரங்களும், தெங்கும் - தென்னைமரங்களும், வாழைகளும் - கதலீவ்ருக்ஷங்களும், இதுக்கு மீதணவுமென்கிறதோடே அந்வயம். மச்சணி - மச்சுகளுடைய வரிசையையுடையவையான, மச்சு - மேல்தளம், அணி - வரிசை; உபர்யுபரிநிர்மிதஸௌதங்கள் ஸௌதஸமூஹங்களானவென்றபடி. மாடங்கள் - ஸௌதங்களுடைய, மீது - மேலே, அணவும் - அணையாநிற்கிற, உபர்யுபரி ஸம்ஸ்ரயங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. தண் - சீதளஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தாய ஸம்ருத்தமான, திருவல்லவாழ் - திருவல்லவாழிலே, நச்சரவின் - நஞ்சையுடைத்தான நாகத்தினுடைய; நச்சு - விஷம், அரவு - நாகம், நஞ்சையுடைத்தான அரவு - நச்சரவு. ஸ்ரீசேஷபர்யங்கத்திலே ஸம்ஹாத்ரத்திலே பெருமாளும் பிராட்டியும் கண்வளர்ந்தருளினபோது இளையபெருமாள் அநந்யபரராய் நின்று காத்துக்கொண்டிருந்தாப்போலே ஸத்ருக்கள் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷபரராயிருக்கிற திருவனந்தாழ்வானுடைய வென்றபடி. அணை - ஸயநத்தை யுடைய, திருவனந்தாழ்வானாகிற ஸயநத்தினுடைய வென்றபடி. மேல் - மேலேக்கண்வளர்ந்தருளுகிறவரானவென்றபடி. நம்பிரானது - ஸர்வேச்வரனுடையது, நல் - நல்ல, தான, ஸுந்த

மூ—ணிமாடங்கள் [illegible] திருவல்லவாழ் * நகருள் நின்ற

பெருமான் [illegible] நன்னலமே * ௩

நன்னலத் தோழிமீர்காள் [illegible] * ௯

ஆ—[illegible]

[illegible] * *௩॥

(நன்னலம்) [illegible]

இ—[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥௪॥

☀ [illegible] ☀

நன்னலத் தோழிமீர்காள் [illegible]

[illegible]

[illegible] * * ௪

நன்னலம் — [illegible]

[illegible]

௫— நலந்[illegible] திருவல்லவாழ்* [illegible] யென்ன

௬— [illegible] (நல்லவந்தணர்) [illegible] திருவல்லவாழி லே யிருந்தருளி [illegible]

௭— [illegible] (பிரகரண [illegible]) [illegible]

[illegible]

ஞூ—லங்கொள் சுடரையென்னுடைய கொலைக்கண்களைக் காண்பதுவே ||௫||

காண்பதெஞ்ஞான்று கொலோ வினையேன் கனிவாய் மடவீர் *
பாண்குரல் வண்டினொடு பசுந்தென்றலுமாகியெங்கும் * சே

ஆ— பண்ணின் வழலைக்குடையவனையென்னுடைய கண்கள் விடா
யதீரக்காணப்பெறுவதென்றோவென்கிறாள். ||௫||

(காண்பது) (வினையேன் கனிவாய் மடவீர்) இப்போதுண்டா
ன் நோவுபடாநிற்க, நீங்களும் நோவுதலதீனதுபண்டுபோலேயிருப்பதே
ஐயாவாநித்திமாங்கையாலே நலமிடமற்றுசையையுடையவண்டுக
ளோடுகூடவெங்குமிளக்கென்னறவுண்டாய், அத்தாலேயறவுயர்ந்த

இ— ஞ்யாலேநானிருந்தபடியிருக்கிறேனென்னுடையகண்கள் விடா
ய்தீரும்படி யவனைக்காணப்பெற்றேனென்கிறாளென்று ஸம்ப
த்யுமவுஷிகை. ௯

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

வினையேன் கனிவாய் மடவீரென்று ஸ்ரீதீகஷ்ணப்ப
ண்ணிபக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதிக்ராதி
யால) இருப்பதேயென்றது - இருக்கையுக்கோமோவென்றபடி. தா
ங்களுறவிருவிவர் மிகவும் சோகிக்குமோனதுயாதது தேர்
ந்தியாரெல்லாரும் மெய்த்தலைத யக்ஷம் விதது ஸஹிதஸ்வே
களாயிருக்கக்கண்டபடி சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. பாண்
குரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐயாவாசெ
த்ராதிபால) சேணவிணையனகிறதையுரைக்கிறார் (அறவுயாந்த

ஶ—ரியா நிறகிற, சுடரை - உஜ்ஜ்வலனை, தனனுடையகாம்ஷியாலேயெ
னனை யடிமையாக்கிக்கொண்டவனை யென்றபடி. கண்கள - என
னிலும் விடாயத்தவென்னுடையகண்களானவை, காண்பது, என்
றுகொல - என்றைக்கோ. * * * ||௫||

கனிவாய - பிம்போஷ்டிகளான, கனி - பிம்பம், இங்குபிம்
வைஷம்ய விவக்ஷிதம். வாய்-அதரம் மடவீர் - ஸ்நுஷாவைகள
ன் ஸவிகாள், மடவார் - ஸமெய்கள். ஸம்போதநத்திலே ம
டவீரென்று ரூபம் பாண்குரல - மாதுர்யமான குரலையு
டையவையான, பாண - காநம், ஐயாரஸா ஸாஜிகளான வெ
ன்றபடி. வண்டினொடு- ப்ரமரங்களோடேகூட, எங்கும் ஸஞ்சரித்து

ரு— என்கினையோ நான் குமரச்செழுங்கானற்றிருவல்லவாழ்* மா
னைக்குறட் சோதிப்பிரானமலர்த்தாமரைப்பாதங்களே* ||௬||

௬— பகலகளையுடைத்தாயச் சொண்டு வளராநின்றுள்ள வபூகிய சோ
லையையுடைய திருவல்லவாழிலே நின்றருளின ஸ்ரீவாமனனுடைய
பிரயமும் வைலக்ஷண்யமான திருவடிகளை நாள் காண்பதென்றோவெ
ன்கிறாள். * * * * ||௬||

இ— விச்சேஷியல்பணை - ஸௌவு, செழுங்கானலென்கிறதையு
ரைக்கிறார் (அழகியசோலையென்று) மலர்த்தாமரையென்கிறது
ருக்க காசூர்யமொளிசெய்கிறார் (மிகவுமிச்சேஷியால) நான்கா
ண்பதிச்சேஷியாலே உதேஹிக்கக ஒத்திலே தன்மையையுந்தா
னும் விடாய்த்தவன் வரவேஜைபட்டதுபடுகிறது, நான் விடாயத்தி
ரவதென்றோவென்றுதனது ஹ்ருத்ஸம்யத்தாலே சொல்லுமாபபோ
லே என்கணபட்டதுபடுகிறது, அவனதிருவடிகளைநான் காணப
தென்றோவென்கிறாளென்று ஸமதிவஸிஷ்டியே. ||௬||

✳ ஏழாமபாட்டு ✳

நானினிச்செய்யீக்கிறதேதாழிமாரை பாவைகலெீரென்று ஸு
ஸ வமாஸ ஸம்பேயிக்ககூடுமோவென்னை ஸுவகாசிப்பிக்கி

ஸ— பகலெதென்றலுமாகி, இளந்தென்றலுமாகி பசுதென்றல -இ
ளநதென்றல், சேண - உயரங்களான, சேண - உயரம வாஸஸ்
தங்களிலே உயரவ்ருக்ஷிகளான வென்றபடி. சினை - ஸாவெகக
ளையுடையவையான, சினை - ஸாவெ, ஒரு - கூக்ஷங்க
ளான, மர - வ்ருக்ஷங்களை யுடைத்தான' செழும் - அழகியதான,
செழுமென்று அழகியது கானல - ஸோத்யாநத்தை யுடை
த்தான, கானல ஸோத்யாநப திருவலலவாழ - மாணை - ஊ
ணவகுனை, ஸ்ரீஹயாவிரிவனை வென்றபடி குறள - வாமந
ரூபவனை, சோதி - ஸெளந்தர்யனை, பிரான் - உபகாரகனுடை
ய மலர்த்தாமரை பாதங்களை - விகஸிதஉத்வஸ்ருஸவாங்க
ளை' வினையேன - அவனைசகாணவொண்ணுதபடி பாவத்தையு
டையவளானநான். காணபது - ஸாக்ஷாத்கரிப்பது, என்னான்
றுகொலோ - என்றைக்காயிருக்கிறதோ. * * ||௬||

மூ— பாதங்கள்மேலணிபூந்தொழக்கூடுங்கொல்பாவைநல்லீர்* ஓதநெடுந்தடத்துளுயர்தாமரைசெங்கழுநீர்* மாதர்கள்வாண்முகமுங்கண்ணுமேந்துந்திருவல்லவாழ்* நாதனிஞால

ஆ—(பாதங்கள்) தன் ஸௌந்தர்யத்தை நிஷேதியாமையாலே தோழிமாரையுகந்து ஸம்போதிக்கிறாள், கடல்போலே பெருத்திருந்துள்ள பொய்கைகளிலே வளர்ந்த தாமரைப்பூவும் செங்கழுநீர்ப்பூவும் ஸ்த்ரீகளுடைய அழகிய முகங்களோடும் கண்களோடுமொக்கும்படியான திருவல்லவாழுக்கு நாயகனாய் ஜகத்தை

இ— (பா. தன் ஸௌந்தர்யத்தை இத்யாதியால) தோழிமார்களிவளுடைய நிஶ்சயத்தை நன்றாகக் கண்டவாறே இவளை நிஷேதிக்கமாட்டாதே ஸ்நிக்தைகளாயிருக்கவுந்திப்படி ஸம்போதிக்கிறாளென்று கருத்து. ஓதநெடுந்தடத்துளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கடல்போலே இத்யாதியால) உயர் தாமரையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வளர்ந்த இத்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளுடைய இத்யாதியால்) இஞ்ஞாலமுண்டவென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்தை இத்யாதியால)

ஸ— பாவை - ப்ரதிமைகள் போலேயிருக்கிற, சித்ரபத்ரிகைகள் போலே அதிஸுந்தரமான அவயவஸௌஷ்டவத்தை யுடையவர்களாய ஸ்நிக்தைகளாயிருக்கிறவர்களானவென்றபடி. நல்லீர் - நல்லவர்களே ஸௌஜந்யகுணஶாலிநிகளான ஸகிகளேயென்றபடி. ஸம்போதநம். ஓதநெடுந்தடத்துள - ஸமுத்ரம்போலே விஶாலங்களான தடாகங்களுக்குள்ளே, ஓதம் - ஸமுத்ரம், நெடியது - விஶாலம், தடம் - தடாகம், உயர் - உயர்ந்த, உந்நதமாக வளர்ந்தவையானவென்றபடி தாமரை - அரவிந்தபுஷ்பங்களும், செங்கழுநீர் - கல்ஹாரங்களும், இதுக்கு ஏந்துமென்கிறதோடே அந்வயம. மாதர்கள் - அவ்வூரில ஸ்த்ரீகளுடைய வாண்முகமும் - காந்திஶாலிகளான முகங்களையும், வாள - காந்தி. வாண்முகமென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸம், கண்ணும - கண்களையும், முகத்தழகையும் கண்ணழகையுமென்றபடி. ஏந்தும் - தரிக்கும்படியான, கண்களுக்கு உபமாநங்களாயிருக்கையாலே கண்ணழகை தரிக்குமென்னக்குறையில்லையிறே. திருவல்லவாழ்நாதன் - திருவல்லவாழுக்கு ஸ்வாமியானவன்,

மூ—மூண்டநம்பிரான்றன்னைநாடொறுமே*

நாடொறும்வீடின்றியேதொழக்கூடுங்கொனன்னுதலீர்*

ஆ—யெல்லாமவதாரத்திலதன்வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளி அவ்வளவுமன்றிக்கே ஆஸ்ரிதர்க்கு மிகவுமுபகாரகனானவனுடைய திருவடிகளிலே நித்யமாகப்பூவையணிந்து தொழவல்லேனோ?வெனகிறாள். ॥எ॥

(நாடொறும்)(நன்னுதலீர்) பூர்ணாவதாரமென்றபடி ஸௌந்தர்யவான்களாகவுங்களைக்காண்பித்தனரோ? எப்போதுமவகாஹ

இ— நம்பிரானென்கிறத்தற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அவ்வள வுமித்யாதியால்) பூவையணிந்தித்யாதி கண்ணனைக்கண்டநான்கவிப்பதெப்போதோ?வென்றுளகிழ, காயிகமெக்கைங்கர்யம் பண்ணுவதெப்போதே ?வென்றுளிப்பாட்டிறென்று ஸம்மதிஸாதிப்பது.॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

நன்னுதலீரென்று ஸ்த்ரீஸம்போதனம்பண்ணியதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூர்ணாவேத்யாதியால்) அதீயவாருத்துக்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (எப்போதுமித்யாதியால)

ப—இருஞாலம் இந்தஜகத்தை,உண்ட ப்ரளயத்திலேவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனான, நம்பிரான் தன்னை – ஸ்வஉபகாரகனை; இதுக்குத்தொழ என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். நாடொறும் – நாளதோறும், பாதங்கள் மேல – ஸ்ரீபாதங்களின் மேலே, பூம – புஷ்பங்களை, அணி– அணிந்து, ஸமர்ப்பித்தென்றபடி. அணிந்து என்கிறது அணியென்று த்ரிதீயமாயிருக்கிறது. தொழக்கூடுங்கொல? வெ விநக்கக்கூடுமோ. ॥எ॥

நன்னுதலீர - நல்லநுதலையுடையீரான ஸகிகாள், நுதல–லலாடம் தஸ்யாணகதேஸௌந்தர்யத்தாலே உபலக்ஷிதப்ரமபடியான லலாடத்தை யுடையீர்களென்றபடி நுதலையுடையார் நுதலார், ஸம்போதனமாயிருப்பாரைச்சொல்லும்போது நுதலீரென்று ஸம்போதனமாயிருக்குமெங்கும - ஸப்தஸ்வரூபத்திலும, இதுக்குச்செந்நெலுமாகியென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஆடுறு - ஆடுகையையுறும்படி, யான, ஆலையாடுகையையுடையத்தக்கதானவென்றபடி. ஸகிவரீக்ஷமானென்றதாயிற்று நீம - ஸகிலராதவான, கருப்பும - இக்ஷு

ஏழ— நாடொறுந்திங்கணம்புடலவனெ செங்கனுமாகியெங்கு* மாடுயர்ந்த
தடஞ்சேர்வயல்சூழ் தண் திருவல்லவாழ்* நீடுறைகின்றபிரா
னிலந்தாவியநீள்கழலே* ||அ||

ஆ-ஞாயநூகோபி நுகுகிறபூத்த பாபுகைகளோடுசேர்ந்தவயல்சூழ்ந்து
ஸ்ரீமானான திருவல்லவாழ்லே ஸ்ரீ௩ராமா ஶ்ரீமஞுய ௧௪ளியி
னிராஜாவாஸம்பண்ணுகிறவனுடைய ஞானமானமதிரூபிவ

இ—மாடுயர்ந்தடஞ்சேரென்கிறதுக்கு காஷ்ய-மருளிச்செய்கி
றார் (ஆருகோபி ஶ்லோகியால) பிரானென்கிறதுக் காஷ்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ௩ராமா மஹதோக்தியால) நீடுறைகின்றவென்கி
றதையுரைக்கிறார் (நிராஜாவாஸ ஶ்லோகியால்) நிலந்தாவியவென்கிற
தற்குக் காஷ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஞானமானமணு ஶ்லோகியால)

ஶ— கூகாக்களுமதிங்கணம்புடலவனகாலுக்கநம்பு,வினோவினோத
த்தான், வாசுகுமாயவினோதுகிடக்கிறவையானவெனறபடி செந
ெநலுமாகி - செந்நெல்லுகளுமாய், வாசுகுமாகையாலேகுந
குவனையானமெருபயிர்களுமாயெனறபடி இதுக்குத்தடஞ்சே
ரென்கிறதோடேஸம்பந்தம் மாடு - வரிவாத்தை, உயர் - கிட்டியி
ருக்கிற, உருகைகை - ஸம்பந்தகை திருவல்லவாழின வரிவாரத்தை
க்கிட்டியிருக்கிறவென்றபடி பூந்தடம் - வாஸதடாகங்களை, தா
மரையோடைகளையெனறபடி சேர - சேர்ந்திருக்கிற, வயல - கழ
னிகளாலே சூழ - வரிவாக்ஷமான தண - பரிசுத்தமான, ஸ்ரீமாத
தடாகங்கள சூழ்ந்த தடாகங்களைவயல்சூழ்ந்திருக்கையாலே கு
ளிர்ந்திருக்கிறமெனறபடி. திருவல்லவாழ - திருவல்லவாழ்லே,
நீடு - நீவாஸமாக, நிரந்தரமாகவெனறபடி உறைகின்ற - வஸியா
நிற்கிறவனுடைய, பிரான - ஸ்ரீ௩ராமா மஹதஞ்ஞனையுடைய, நிலந்தா
விய - அளந்தையளந்ததான, நீள - ஸ்ரீஸர்வத்துமிடத்திலே நீ
ளுமெவாந்தக்கதான, கழல - திருவடிகளை, இதுக்கு தொழக்கூடுங
கொலெனகிறதோடே ஸம்பந்தம், நாடொறும - நாடொறும், இந்த
நாலே உபஸ்தான-ஸேவைகளை வ்யவஸ்தபிக்கிறது அவை
வைகுந்தக்கொருக்காவிடு நாளதோறுமென்கிறவிடத்திலேகா
லாசுவையாம் தகாவுபடியாவஸைகாலேஷங், வீடு-விடுதலை, இன
றியே - இல்லாமல், ஸைஸம்பூருமவிமுக்தபோலபடியெனறபடி

௮— கழல்வளை பூரிப்ப யாம் கண்டு கைதொழக்கூடுங்கொலோ*
குழலென்ன யாழுமென்னக் குளிர்சோலையுள் தேனருந்தி* மழ

ஆ — ஸம்பந்நரெல்லாரையும் ஸ்வீகரிக்கக்கடவதாய் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் நடந்தவிடத்திலே செல்லுகிற திருவடிகளை வலயங்கள் ஒழுங்கிடைவிடாதே தொழக்கூடவற்றோவென்கிறாள். ॥அ॥

(கழல்வளை) குளிர்ந்த சோலைகளிலே புக்கு உபவாஸத்தைப் பண்ணி குழலோசையென்னவும் யாழோசையென்னவுமாம்படி உத்யமாய் சக்கணுக்கழகியவான வண்டுகள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்

இ — நீயென்கிறதற்குக் காக்ஷ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகாரி ஸூக்தியால்) இத்தாலிப்படி வலயஸௌஷ்டவமான திருவடிகளை நமக்கு நித்யமாகத் தொழக்கூடுமோ வென்கிறாளென்று ஸம்பத்தி ஸூசிதம். நாடோறும் வீடின்றியேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வலயங்கோழுமி ஸூக்தியால்) தொழக்கூடவற்றோவென்றது - தொழக்கூடமாட்டுமோ வென்றபடி. ॥அ॥

✷ ஒன்பதாம்பாட்டு ✷

தேனருந்தியென்கிறதையுரைக்கிறார் (உபவாஸி ஸூக்தியால்) மழலைவரிவண்டென்கிறதற்குக் காக்ஷ்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்யமதி ஸூக்தியால்) சுழலின்மலியென்கிறதற்குக் காக்ஷ்யமருளிச

ஈ — இத்தாலக்ஷ்மிவராஹத்தைத்யோதிப்பிக்கிறது. அது ஸாமயஸாத்ம்யவஸ்திதிமேநாமதேயமாய் ஸூமாஸூவமானவெஸ வைபவமேயிவள் ஸாத்திக்கிறது. இதுஒழிவில்காலமெல்லாமெச யயவேண்டுமிறே. தொழுங்கூடுங்கொல - ஸேவிக்க வழிக்குமோ. நமக்குமிதுகிடைக்குமோவென்று உத்தமெனயாலே சொல்லுகிறபடி. * * * * ॥அ॥

குளிர்சோலையுள் - குளிர்ந்த உத்யாநங்களுக்குள்ளே, தேன் - மதுவை, சோலையுள் தேனென்கிறவிடத்தில ஏகாராக்ஷரோ திகாரோ தயோர்ஷ்டோ ரேடகாரா ஸ்வராமஷ்டமஃ, அருந்தி - பூஜித்து, அருந்தல, பூஜித்தல், குழலென்ன - குழலென்னும்படியாக, யாழுமென்ன - வீணையென்னும்படியாகவும், யாழ - வீணை, வேணு நாதமும் வீணாநாதமும ஸம்ஜீவிதமாயிருக்கிறதென்னலாம்படி ஸ்ருதியோசமாயென்றபடி. இதுக்கிசைபாடுமென்கிறதோடே ஸங்

மூ—வரிவண்டுகளிசைபாடுந்திருவல்லவாழ்* சுழலினமலிசக்க
ரப்பெருமானதுதொல்லருளே * ॥ க ॥

ஆ— தாமேயிசைபாடாநின்றுள்ள திருவல்லவாழிலே த்க்ஷ்ய
நிரவதிகவையாலே மிகவும் சுழன்று வாராநின்றுள்ள திரு
வாழியை யரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஸர்வேச்வரனை நமமுடைய
கழலுகிறவளைகள் பூர்ணமாகக்கண்டு தொழலாம்படி யவன
ருள்கூடவற்றோ? வென்கிறாள். ॥ க ॥

இ— செய்கிறார் (த்ருஷ்டிக்கு ஸ்ஸாக்ஷியாக) அவனருள்கூடவித்தா
ழியாலே ஸகல புருஷார்த்தங்களும் அவனருளுடையில்லாதம்பா
து வழியாலையாலே நமக்கவனைக்கண்டு தொழும்படி அவனருள்
லேகிடைக்குமோவென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷேபம். ॥ க ॥

ஸ—பத மழுவ - உ—ஸங்களான, வரிவண்டுகள் - வரிகளையுடையவை
யானவண்டுகள், ஸாக்ஷாத் ஸ்வரஸ் வரி - ரேகை, ரே
வாவிசேஷங்களாலே உஜ்ஜ்வலங்களானவண்டுகளென்றபடி. இ
சைபாடும் - ஸாமங்களைப்பாடாநிற்கிற, இசை - ஸாமம் திருவல்ல
வாழ - திருவல்லவாழிலே, சுழலின் - சுழலாநின்ற, ஊர்த்தானே,
மலி - மலிந்திருக்கிற, திருச்சக்கரத்திலே யிருக்கச்செய்தேயும் த்ருஷ்டி
க்கு நிரவதிகமாயிருப்பாலே தானதானே சுழலாநிற்கிறவென்ற
படி சக்கரப்பெருமானது - ஆழ்வாருடைய ஸாத்யத்தையுடையதான,
சக்கரப்பெருமானென்று ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீஸுதர்ஸனர் தொல் - ஸ்வா
பாவிகமான, அருள் - க்ருபையானது, இத்துச்சக்கூடுங்கொலோ
வென்கிறதோடே சம்பந்தம். கழல்வளை - கழலாநிற்கிறவளைகள் விரஹ
ததாலே ஸ்ரீரக்ஷத்வஸ்மாகையாலே சுராமத்தினின்றும்
முஷிதமாகாநிற்கிற வளைகளென்றபடி. பூரிப்ப - பூரிக்கும்படி,
த்யத்தம ஸந்நிதியில் ஸதா ஸேவை
யென்னையான வெனனுடைய முன்கைகளாலே ஸ்யாமளைப
த்ய ஸங்கேளெல்லாம் நிவ்ருத்தங்களாம்படியென்கை யா
ம - ஸ்ரீ ராஜ்ஞீ த்ரானநாம், கண்டு - திருவல்லவாழிலே பெரு
மானைக்கண்ணாலேகண்டு, கைதொழ - நமமுடையகைகளாலே
தொழுகைக்கும்படி, கூடுங்கொலோ - வழிக்குமோ? * கூ॥

ரு-தொல்லருணல்வினையாற் சொல்லக்கூடுங்கொற்றோழிமீர்காள்*
தொல்லருண்மண்ணும்விண்ணுந்தொழநின்றதிருநகரம்* நல்
லருளாயிரவர்நலனேந்துந்திருவல்லவாழ்* நல்லருணம்பெரு

அ—(தொல்லருள்) தோழிமீர்காள்? தன்னுடைய கண்ணழிவ
ற்ற க்ருபையை ஸம்ஸாரமும் திருநாட்டுமொக்க அநுபவிக்க
லாம்படியான திருநகரியாய எம்பெருமானதனிறக்கடில் அ
நுபவாஸர்வாரான ஆயிரர் தன்னுடைய கல்யாணகுணத்
தைக்கொண்டாடும்படியான திருவல்லவாழிலே நின்றருளி நல

✻ பத்தாம்பாட்டு ✻

இ— ஸ்ரீயவாதத்துக்குக் காதம் நளிசசெய்கிறார் (தன்னு
டையவித்யாதியால்) கண்ணழிவு - தெய்வதம், கண்ணழிவற
ற - தெய்வதாவுகதியான, வாவியவனை ஈமானவுமறபடி. நல
ருளாயிரவரெனகிறதறகுக் காதமருளிசசெய்கிறார் (எம
பெருமானதன்னிலி ஸ்ரீயால) நலனேந்துமெனகிறதறகுக் கா
தமருளிசசெய்கிறார் (தன்னுடையசெல்வ ஸ்ரீயால)வ்யா

ஸ— தோழிமீர்காள் - வலேசாஸ் தொல - ப்ராசாவிக்யான, ப்ரா
சாவிகதயாவாவிவனைமானவெனறபடி, அருள - தன்னுடை
ய க்ருபையை, மண்ணும - ஸம்ஸாரம், திருஉலகுமுணய, ஸ்ரீ
வைகுண்டமெலைநகனறெனறபடி விண்ணும - பரமா
பதமும, வாஸ்தவ்யமமெனறபடி நித்யஸூரிகள் ஜாதகனெல
லாருமெனகை தொழ வெலிக்கும்படி,கொண்டாடும்படியெனகை.
நின்ற - அவன்வநதுநின்ற, திருநகரம-ஸ்ரீவைகுண்டமான,இது தி
ருவல்லவாழுக்கு விசேஷணம் நல்ல நள - நலலதான க்ருபை
யை யுடையவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்போலன்றிக்கே நிரு ஷம,
கலசாத க்ருபையுடையவர்களான வெனறபடி. ஆயிரயர்களா-
கல்யாணகுணங்கள், நலன - ஸ்வகல்யாண குண
ங்களை, ஏந்தும - உயர வைத்துக்கும்படியான கொண்டாடிக்கொ
ண்டிருக்கும ஸௌமியானவெனறபடி திருவல்லவாழ் ஒ ஈஸ்வ
ஷ்டிர, திருவல்லவாழிலி நுகிறவரான வெனறபடி நல்ல நள - நலலரு
ளையுடையவான, நலலருளாவுடையான ம. நமபெருமான் - நமக்கு
ஸ்வாமியான, நல்லருள் நமபெருமாளென்கிற வியத்திலே ஸாரமா

மூ—மூலம். நாராயணனுமங்களை* ௰௧

நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேல்* சேமங்கொள்

தென்குருகூர்ச் சடகோபன் தெரிந்துரைத்த*

ஆ—அருளுடையனாய்க் கொண்டு நமக்கு ஸ்வாமியான நாராயணனு

டைய திருநாமங்களை அவனுடைய வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு வாசகமாக

வீ த்விப்ரமிராபக கொண்டு சொல்லக்கடவது என்கிறார்.

(நாமங்கள்) நாமங்களாயிரத்தைப் புடையனாய் ஸர்வேச்வர

ஸர்வசக்தனானவன் திருவடிகளிலே தமக்கு க்ஷேம

இ—யசோதாஸ்துக்ரத் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய

ஸௌசீல்யாதி குணங்களாலே) சொல்லக்கடவித் க்யாதியாலே முன்பு

காயிக வாசிக மானஸங்களை யபேக்ஷித்த ரீதியாலே வாசிக

மானஸங்களை யபேக்ஷிக்கிறாரென்று ஸம்மதிக்கப்படுகிறது. ௴

* நிகமனம் *

எம்பெருமானென்கிறதற்கு காத்யமருளிச்செய்கிறார்

(ஸர்வேச்வரனைக் க்யாதியால) சேமங்கொளென்கிறதற்குக் கா

ஸ—திருநக்ஷத்ரங்களாவன காலக்ஷேபம். நாராயணன்நாமங்களே—

நாராயணனுடைய திருநாமங்களே, இதுக்கு சொல்லக்கூடும்

*கொல்லென்கிற ரீதாமே சுபம் தொல்லருள் - ஸௌசீல்ய ஸ்வ

ஸங்கல்பத்தாலே, நல்வினையால - நல்ல சுக்ருதத்தாலே, வினை - க

ர்மம், இங்கே கர்மஸம்ஸ்பந்த்தைச்சொல்லுகிறது. அவனைக்காண்

வீதியாலே என்றபடி. சொல - சொல்லுகைக்கு, கூடுங்கொல—

வழிக்குமோ, இதுகிடைக்குமோ? என்று உத்கண்டாதிசயத்தாலே

சொல்லுகிறார், * * * * ௰

ஆயிரநாமங்களுடைய - "ஸஹஸ்ர நாமஸஹஸ்ரவாந்", என்

கிறபடியே குணசேஷ்டிதாதி வாசகங்களான நாமஸஹஸ்ரத்தைத்

யுடையவனான, நம்பெருமான் - ஸர்வஸ்வாமியினுடைய, அடி மேல—

திருவடிகளிலே, மேலென்று ஸப்தமீவ்யூடம். சேமங்கொள—

க்ஷேமத்தைக் கொண்டவரான, அவன் திருவடிகளிலே தமக்கிஷ்ட

ப்ராப்தியை சுக்ருதவசித்தவரான வென்றபடி. தென்குருகூர- அழ

கிய திருநகரியிலே,தென - அழகியது,சடகோபன் - ஸர்வகோவரா

னவர்,தெரிந்து-ஸமஸ்தங்களைநன்றாகநிரூபித்து,உரைத்த -

மூ—நாமங்களாயிரத்துளிவைபத்துந்திருவல்லவாழ்* சேமங்
கொடென்னகர்மேற்செப்புவார்சிறந்தார்பிறந்தே* ௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பாட்டுக்கொண்டஆழ்வார்தாமருளிச்செய்தஆயிரந்திரு
நாமங்களைப்போலே ஞானவ்ருத்திகாரிகளுக்கு ஹிதவாஹகமா
ன வாயிரத்திலும் இத்திருவாய்மொழியைத் திருவல்லவாழாகிற
க்ஷேமமுடைத்தான தென்னகரிலே கூட்டிச்சொல்லவல்லவர் ஸம்
ஸாரத்திலேபிறந்துவைத்தே யெல்லாரிலுஞ்சிறந்தாரென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—த்வயமருளிச்செய்கிறார் (தமக்கித்ராஷ்டியால) நாமங்களாயிரத்
துளென்கிறதற்குத் த்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஆயிரந்திருநா
மங்களின் த்ராஷ்டியால) பிறந்தேயென்கிறதற்குத் த்வயமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்திலேஜ த்ராஷ்டியால) ॥௧௧॥

ப—அருளிச்செய்ததான, நாமங்கள் - திருநாமங்களைப்போல, ஸஹ
ஸ்ரங்களானவென்றபடி ஆயிரத்துள்- ஸாயிரஸங்க்யதனிலே,
இவைபத்தும்-இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும்; திருவல்லவாழ் - திருவ
ல்லவாழ்கிற, இது தென்னகருக்கு விசேஷணம். சேமங்கொள்-
க்ஷேமத்தையுடைத்தான, தென் - அழகியதான, நகர்மேல் - நகர
விஷயமாக, செப்புவார் - சொல்லவல்லார், பிறந்தே - ஸம்ஸார
த்திலே ஜநித்திருந்தே, சிறந்தார் - ஸர்வாதிகர், சிறப்பு - ஆதி
க்யம். * * * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய ராஜ்ஞாநுஷ்டாநஸேவதீஸ்ரீஶடஜிதே
ராமாநுஜஸஹாதேஶிகாயநம:.

ஶ்ரீவல்லபாயநம:.
(மானேய்நோக்கு)

ஸர்வஸ்வாஸ் ஸம்ஶ்ரித நாதோபகாரணவாஸ் ஸௌஶீல்ய
ஸம்ஶ்லேஷகஸ்வாஸ் ஸௌந்தர்யாதிமஹித கலிட்டம்
தயா தாரணாவஸர ஸர்வஸ்வாஸ் । திவ்யஸ்தானவாஸ
த்வாஞ்சஹரிஸாரணாவாப்தி நாராயணஸ்வாதிகத்வவாஸ்:
ஸ்ரீதராநாம ஸர்வதிவ்ய ஸ்வரூபைஸ்வர்ய:॥

(ஸர்வஸ்வாஸ்) திருவல்லவாழுறையுங்கோனுரை - எல்லார்க்கும் ஸர்வமாகையாலும், (ஸம்ஶ்ரிதநாதோபகாரணவாஸ்) திருவல்லவாழுகந்தருளின றப்பிரான் - திருவல்லவாழிலுறைகின்றபிரான் - ஆஶ்ரிதர்க்கு நெக்கியமாக உபகரிக்குவனுகையாலும், (ஸௌஶீல்யஸம்ஶ்லேஷகஸ்வாஸ்) நச்சர்வின்மேல்நம்பிரான் - தனக்கு சைத்யனை திருவனந்தாழ்வானை பிரிந்து நோவுபடாதபடி அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலும், (ஸௌந்தர்யாதிமஹிதம்) கன்னலங்கட்டி தன்னைகக்னியை யின்னமுதந்தன்னை - கன்னல்போலவும் கனிபோலவும் அம்ருதம்போலவும் நிரதிஶய போக்யதையை யுடைத்தாகையாலும், (கலிட்டம்தயா) மாண்குறள்கோலப்பிரான் - த்ரிவிக்ரமரான வாமநவேஷத்தை யுடையவனுகையாலும், (தாரணாவஸரஸர்வஸ்வாஸ்) இன்று வ்முண்டநம்பிரானானை - ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளுமவனுகையாலும், (திவ்யஸ்தானவாஸத்வாஸ்) ஆநிறுதீங்கரும்புமிதுவாழி - எங்கும் வ்யாப்தமாயிருக்கையாலே திவ்யமாயிருக்கிற திருவல்லவாழிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலும், (ஹரிஸாரணாவ்) சுழலவிலமலிசக்கரப்பெருமான் - விரோதிநிரஸநத்தாலே மிகவும் சுழலாநிற்கிற திருவாழியை திருக்கையிலே தரித்தருளுகையாலும், (நாராயணஸ்வாஸ்) நல்லருள்நம்பெருமானாராயணன் - ஸர்வாத்மபாவ ஸம்பந்தங்களை யுடையவனுகையாலும், திருவல்லவாழும் பெருமான் ஆஶ்ரிதர்களைஎல்லாம் தீரும்படி அணித்தாகவந்திராநிற்கிறாரென்று மானேய்நோக்குநல்லீரென்கிற ஈசகத்திலே மாறன் அருளிசெய்தருளினரென்கிறார். ॥க௫॥

இந்தரம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

அ. — (பிறந்தவாறும்) இப்படி ஸ்ரீவரமங்கலநகர் திருக்குடந்தை திருவல்லவாழ்களில் எம்பெருமானோடு யதாமநோரதம் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே கலங்கின ஆழ்வார் எம்பெருமான் ஸ்ரீமதுரையிலே வந்து வஸுதேவர் திருமகனாய்ப் பிறந்தருளினபடியையும் ஸம்ஶ்லிஷ்டஜனங்கள் விஷய காமங்களைக்கொண்டு வளர்

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ — திருவல்லவாழில் எம்பெருமானோடே கலந்து பரிமாறவேணுமென்றலற்றின ஆழ்வார் அதைவிட்ட திருவாய்மொழியில் க்ருஷ்ணாவதாராதி வ்ருத்தாந்தங்களைச் சொல்லி அலற்றுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன? ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்மூன்று திருவாய்மொழியிலும் உக்தரீத்யா என்றபடி. இங்கே ஸ்ரீவரமங்கலநகரையும் திருக்குடந்தையையும் எடுத்தது திருவல்லவாழிலெம்பெருமானும் ஸர்வாவதாரங்களும் என்கையால் இவருக்கு யதாமநோரதம் ஸம்ஶ்லேஷம் கொடாமைக்கு வானமாமலையோடும் ஆராவமுதாழ்வாரோடு மொத்தவரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, யதாமநோரதமென்றது - திருக்கண்களாலே குளிர கடாக்ஷிக்கவேணும், திருப்பவளத்தைத் திறந்து என்னுடைய ஆர்த்தி தீர ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்யவேணுமென்னையணைத்துத் தழுவியருளவேணுமென்றாப்போலே மநோரதித்தபடியேயென்றபடி. ஸாக்ஷாத்ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு உத்தரமென்சொல்லிற்றாய்த்தென்னில்; திருவல்லவாழிலே போக ஆசைப்பட்டுத் தமக்கு கால்நடை தாராமையாலே நடுவழியிலே விழுந்துகிடந்தலற்றின ஆழ்வார் வானமாமலையையும் ஆராவமுதாழ்வாரையும்போலே திருவல்லவாழிலெம்பெருமானும் ஸர்வாவதாரங்களிலும் கையாலே தாமங்குப்போனாலும் தம்முடைய அபேக்ஷிதம் ஸித்தியாதொழியும் ஸம்பாவிதமென்றுவிசாரித்து இப்படி ஸர்வாவதாரங்களிலே ஸமநோரதராய் இனி விஷயமுள்ள இடத்திலே சென்றாலல்லது தம்முடைய அபேக்ஷிதம் ஸித்தியாதென்றுபார்த்து இப்போது ஸந்நிஹிதமான விபவாவதாரமேதென்று நிரூபித்தவிடத்தில் ஸர்வேஶ்வரன் க்ருஷ்ணனாய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி திரு

ஆ— ந்தருளினபடியையும் க்ருஷ்ணஜந்மநாடகமாய்யாய் அதிமாநுஷாதிகளான திவ்யசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணின படியையும் மற்றும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்திலே வந்து அவதீர்ணனாய்ச்செய்தருளின திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் காணப்பெற்றிலேன், இனி அவைதன்னை அநுபவிக்கவேணுமென்று புகரு மிகவும் விஷண்ணனானேன், அந்த வ்யஸநத்தைப்போக்கி அநுபவிக்கவல்லேனாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்றும்

இ— வாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தருளாநின்றான் என்று கேட்டு யசோதையாம் நமக்குக் கலந்து பரிமாறலாமென்று அங்கே போகப்புக இப்போது புறப்பட்டுத் தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளினானென்று சொல்லக்கேட்டு விழுந்து கிடந்து, பாவியேன், க்ருஷ்ணஸந்நிதியிமான கருணாவதாரமும் வீரார்த்தியான அவதாரங்களும் போயலாவதே, என்று இப்படி அவதாரங்களையும் மற்றுமுள்ள சேஷ்டிதங்களையும் ஸ்மரித்து இவையொன்றையும் காணப் பெற்றிலேனென்று வெறுக்கிறார் ஐயாலே இத்திருவாய்மொழி இங்கே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. ஆனாலும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கமாக அவனை அநுபவிக்கப்பெற்றிலேனென்று நெஞ்சுருகி நிற்கிற இவர் "உன்னை என்னுள் நினைகிறப்பன்" என்கிறார்போலே நான் ஸ்ரீயியிருகாந்தேனென்று ஜ்ஞாநாநுபவம் பெறவேணுமென்று பாரிக்கை ஸங்கதமன்றேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இனியென்றது— காணப்பெறாதொழிந்த பின்பென்றபடி. ப்ரத்யக்ஷாநுபவம் பெறாவிட்டால் ஜ்ஞாநாநுபவத்தையாகிலும் நான் ஸ்ரீயிருகாந்தேனென்று பெறவேணுமென்று பாரிக்கை ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியுண்டென்கிற ஸம்பந்தமும் ஸித்தமென்றதாயிற்று (ஸ்ரீக்ருஷ்ணேத்யாதி) பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறுமென்கிறதுக்கு க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே ப்ராயேண நோக்காயிருந்ததேயாகிலும் இது ஸாமாந்யமாயிருக்கையாலே அவதாராந்தரங்களிலும் இதுக்கு நோக்குண்டென்கிறதுக்காக உதாஹ்ருதிகளை எடுத்தது. இவ்வபிப்ராயத்தாலே பிறேபிறந்தவாறுமென்கிறவிடத்தில் அஜாயமாநோ "பஹுதா விஜாயதே" என்று ப்ரஸ்தாவத்தில் ஶ்லோகத்தை எடுத்தது *

மூ— பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும் பெரியபாரதங்கைசெய்

ஆ—பெருமானை ஸரணமாகப்பற்றி முடிக்கிறார். ஸகலஜ்வஸ்வருணி ருந்துவைத்துத் தானுஞ்ஸம்ஸ்லேஷார்த்தமாக ஸஜாதீயத்தில் வ்யவஸ்தாநத்தோடேகூட வந்தவதரித்ததும் வஸ்துதநாதிவிருத்தி லக்ஷணங்களமாயும்படியாகவும் நவநீதசௌர்யாதி திவ்யசேஷ்டித ங்களாலே ஸந்தோஷிப்பிக்கிறபடியாகவும் வளர்ந்தபடியும் பாண்டவர்களுக்காக ஸவீர்மிஷ்டமான ஸாரதவேஷத்தை

✳ முதற்பாட்டு ✳

இ— பிறந்தவாறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜ்வஸ்வருணித்யாதியால்) வளர்ந்தவாறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஸ்துதெநத்யாதியால) பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும் என்கிற இரண்டுபதங்களுக்கும் இதத்தை தாத்பர்யமாகக்கொள்ளாதபோது இவை ஸவஜாதீஸாதாரணங்களான ஜந்மாதிகளைச்சொன்னதாய் முடிகையாலே "அஜாயமாந:" இத்யாதி ஸ்ருதிவிரோதங்களுமாய் இவைதத்தின் ஸ்மரணத்தாலே தமக்கு மெய்யிழும்வருகிறதென்று சொல்லவும் கூடாதொழி யுமென்றுகருத்து. ஐவர்க்கு என்கிறதைப்புரைக்கிறார் (பாண்டவர்களுக்காகவென்று) பெரியபாரதம்கைசெய்து என்கிறதையு ரைக்கிறார் (ஸவீர்மிஷ்டேத்யாதியால) அணிவகுத்துமென்றது-

ப—பிறந்தவாறும் - பிறந்தப்ரகாரமும், ஆறு - ப்ரகாரம், பிறந்த ஆறும் என்கிறவிடத்தில ஸந்தியைவகாராதேஶ:, வளர்ந்த வாறு மித்யாதிகளிலும் இப்படியேகண்டுகொள்வது. "தத்தஜாதம் ப்ராஜ்ஞைஸ்ஸமமஹரிஷ்யோ ஜந்ம ... ஷ்யம்" என்கிறபடியே ஸாமாந்யவிவக்ஷைத்தோடே பிறந்தப்ர காரமுமென்றபடி. இதுலோகத்திலபிறப்புபோலன்றிகே ஶுத்த ஸத்வமயமாயிருக்க, தோன்றினவாறுமென்னுதேபிறந்தவாறு மென்பானென்னென்னில் ? ஸம்ஸாரிகளபக்ஷமாவும் ஜந்மவா ஸம்பண்ணுவார்களாகில "தத்ராஹமஸ்மி..." என்கிறபடியே பன்னிரண்டுமாஸம் கர்ப்பவாஸம்பண்ணுகையாலும் ஸவஜா தீகளுக்குமுலைசுரக்கையாலும் முலைபுணணுவிடில அவன் தாயானநோவுபடுகையாலும் தன்னைக்கட்டவும் பிடிக்கவுமாம்படி

மூ—தைவாககுநீ* திறங்களகாட்டிவிட்டுச்செய்தபோனமாயங

ஆ— அணிவகுத்தும தூப்ாயமெடேனென்று பாயமெடுத்தும்பகலை யிரவாக்கியும ஜ்ஸ்ச்ருஷ்வாரகாஜ்ஞாதிகளைப்பண்ணியும் இப்படிசெய்த சீரமையறியாத ஷ்ஷேஷஸ்தத்திலிராதே யெழுந்தருளின சூஸபங்களும் விரஹவ்யஸநத்தாலே கலவஷயான என்னுடைய

இ—ஹாரவ்யவ்ஸ்ஷம உதவ்யஸ்ஷம என்றுபபோலே வ்யஸஷித்துமெனறபடி. திறங்கள்காட்டியிட்டு எனகிறதறகுத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (சூபாயமித்யாதியால) திறங்களஎன்கிறபைம வ்யாபாரமாய் சூஷிதாபகநல அவனிருக்கும வ்யாபாரங்களைச் சொலலுகிறதென்றுகருத்து. செய்துபோனமாயங்களும என்கிறதறகுத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (சீரமையித்யாதியால) எனதாவியையெனகிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செயகிறார (விரஹேத்யாதியால) திறகதனூடுபுககு எனகிறதறகுத்

ரா—எளியனுககிவைககையாலும பிறந்தவாறுமெனகிறார. தமமார்களுக்கு வாத்ஸல்யாதிசயததில குறைவறறிருககையாலே அவதாரத்தைப பிறப்பாகவேசொலலுகிறாரென்றுகருதது. பிறந்தவாறுமென்றதுவிஷயாதிசயததாலும் காணப்பெறுத சோககெமததாலுமவிஷரப்சொலலுகிறபடி எததிறமென்றங்கே ஆறுமாஸமும பிறநதவாறுமென்றுமஇஙகே ஆறுமாஸமும மோஹித்துக்கிடநதாரெனறும் வ்யஸிக்கிறே. வளர்ந்தவாறும — விசித்ரசேஷ்டிதஙகளோடேவளர்நத வ்யாபாரங்களும், ஐவர்க்கு - ஐநதுபேர்களுக்கு, வாணவாகளுககாகவென்றபடி. பெரிய - அபரிச்சேத்யமான, பாரதம - பாரததிலே, பாரதயுத்ததிலேஎனறபடி. கைசெய்து - ஸாரத்யாதிகளைப்பண்ணியென்றபடி திறஙகள - வ்யாபாரஙகளை. காட்டியிட்டு - ப்ரகாசிப்பித்து, தானுஷ்டவிஷயததிலிருககும வ்யாபாரங்களை ஸாரத்யாதிகளாலே ப்ரகாசிப்பித்ததென்றபடி. செய்து - இப்படி விசித்ரசேஷ்டிதஙகளை எல்லாம்செய்து, போனமாயஙகளும - உன்மாதஙகளுடையசீரமையை அறியமாட்டாத இநதவிஷ்லேஷத்திலேயிராதே "மதஸ்மரநநதோ ததோ" எனகிறபடியே அஷ்டமாஸாதிஹோமருடைய ஷேமமாகையாலே உத்தமமான தன்னுடைய

மூ — களு* நிறந்தனூடுபுக்கெனதாவியைநின்று நின்றுருக்கியுண்கின்றவிச்* சிறந்தவான்சுடரேயுன்னையென்றுகொல் சேர்வதுவே* ॥ க ॥

ஆ — ஆத்மாவை ஜீவத்திலேபுக்கு விடாதே நின்று ஸ்நேஹமாக்கி முடியாநின்றது, ஸ்வாபிவிரூபமான அழகையுடையவுன்னை கிட்டுவதென்றோ? வென்றெம்பெருமானைக் குறித்துக் கூப்பிடுகிறார். ॥ க ॥

(வந்தவை) விஸாஹ — ஸாசத்திலே பேறுகளிலேபாயந்த

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜீவத்திலேபுக்கென்று) உண்கின்றனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முடியாநின்றதென்று) வான்சுடரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபிவிரூபத்தாலே) ॥ க ॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

வந்தவைவார்த்தையுள் ஏறுபாயந்ததும்மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸாஹ த்ருஷ்டியால) மாயமாவினைவாய

ப — சோதியிலே எழுந்தருளின க்ருஷ்ணகளும், நிறந்தனை - ஜீவத்தினுடைய, நிறம் - ஜீவம் தன் என்று ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வரூபமம ஊடு - ஜீவத்திலே, புக்கு - ப்ரவேசித்து, ஜீவமான ஸ்வரூபப்ரதேசத்திலே ப்ரவேசித்தென்றபடி எனனுடைய ஸ்ம்ருதியிலே ஸம்ஸ்க்ருதனாய எனதை - நின்றுநின்று - எனனுடைய ஸ்ம்ருதியிலே ஸ்திரமாயநின்று, எனது - ஜீவமான, ஆவியை - ஆத்மாவை ஸ்வரூபத்தை என்றபடி. உருக்கி த்ரவத்ரவமாக்கி, உண்கின்ற - ருசியாநின்றன, இச்சிறந்தவான்சுடரே - இந்தச் சிறந்தவான்சுடரே, இந்த என்றது ஸன்னிஹிதவாசி, ஸன்னிஹிதமான சிறந்தவான்சுடரே என்றபடி. ஸாக்ஷாத்காரமாயிருக்கச்செய்தேயும் இவர்க்கிது ஸாக்ஷாத்காரமாய கண்ணுக்கு விஷயமானாப்போலே தோற்றுகையாலே இச்சிறந்தவான்சுடரே என்கிறார். சிறந்த - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, வான் - ஸ்வாபிவிரூபமான, வான ஸ்வரூபம விலக்ஷணவாசி, சுடரே - காந்தியை உடையவனே, உன்னை - இப்படி காந்திமானான உன்னை, சேர்வது - அடைவது, என்றுகொல் - என்றைக்கோ, இதுகிட்டுவதென்றோவென்று உக்கமெனைபாலேசொல்லுகிறபடி * * ॥ க ॥

மூ—வதுவைவார்த்தையுளேறுபாய்ந்தது மாயமாவிளைவாய்பிள
ந்தது* மதுவைவார்குழலார்குரவைபிணைந்தகுழகு* மது

ஆ— படியும் வஞ்சகமாய்வந்த விளைவாய்பிளந்தபடியும்ஸௌ
ஸாதியான குழலையுடையவர்களோடே திருக்குரவையிலே சஞ்சரித்த

இ—பிளந்ததுமெனகிறதைபுரைக்கிறார்(வஞ்சகமிதியாதியால்) மது
வைவார்குழலார் குரவைபிணைந்தகுழகுமெனகிறதை புரைக்
கிறார் (ஸௌஸாதியாதியால்) திருக்குரவை - ராஸக்ரீடையிலே,
இவவளவாலே வளர்ந்தவாறுமென்று கீழசொன்னதைவிவரிக்
கிற திபபாடென்று ஸம்ஹிதைஸதிவிடையாயிறறு. உன்செய்கை

ஶ—வதுவைவார்த்தையுள - விவாஹவார்த்தையிலே, வதுவை - வி
வாஹம், எருதுகள ஏழையும் நிரஸித்தார்க்கு இவளைக்கொடுக்க
க்கடவோமென்று விவாஹவார்த்தை பிறந்தவளவிலே என்றபடி,
ஏறு- வ்ருஷபங்களை, பாயந்ததும- மேலேவிழுந்துகொன்றதும்,
இவவாஸ்யங்களை காணப்பெறறிலேனென்று விஸ்மயமோக
ஹ்மாயசசொல்லுகிறபடி. மாய - வஞ்சகமான, இவன் கம்ஸனா
லேவிக்கசசெயதே மேலே அஸுரம்போலே காணபித்து கொல்லவந்
தான் எனறபடி. மாவிளை - அஸுரத்தை, மா - அஸுரம, மா என்கிற
தறசகுமேலே ஸாதிருச்யத்திலே இன ஸ்ரத்யமாய் மாவிளை என்றிருக்
கிறது. வாய - வாயை, பிளந்தும - விதாரணமபணணினதும், ஸ்ரீ
திருமான அஸ்வ வேஷத்தைககொண்டுவாயைத்திறந்துசெனறொரு
கம்ஸன்வந்து தோன்ற, சிறுபிளளைகள ஆரவகணடவிடத்தி
லேகைநீட்டும வாஸனையாலே கையை அதின்வாயிலேநீட்டி
ஸ்தாதிதாவ்யாஹாரளரு வேகஸாரக்ஷுஷவாஹா நா। நீ
வவாதஇயாஹதை தைவேஷ்யே தயயாரு ஜ" என்னும்படி
டிபணணின ஆஸ்சர்யமுமெனறபடி. மதுவை - தேனை, வார்-வா
ராநிறகிற. வார்ஷாஜங்கத்ச தங்களாகைடாலே உபாஸ்யஸ்திகளா
ன எனறபடி. குழலார - கூந்தலங்களை யுடையவர்களான மொ
விகைகளுடைய, குழல - கூந்தல். குழலையுடையார - குழ
லார் குரவை- ராஸத்ஸவத்திலே, பிணைந்தகுழகும்-அவையமான
ஸௌஹ்ருதமும, கோஷ்டியிலே ஸகிகோஷ்டிபோலே
பெணகளுடைய கோஷ்டியிலேதனனையும் அவர்களிலேஒருவனு

மூ-வித்துவத்துவென்னல்லாவனவல்லவென்னையுன்செய்கைநைவிக்கு*

ஆ—க்லப்பும் உன் செயலாகையாலே எல்லாவெழில்ஸங்களும உன் ஸௌந்தர்யஸம்பத்திலே நையும்படி க்ருதியான என்னை மிகவும்ஸி த்ருமாக்குகின்றன, ஹ்ருதயத்தில் அழுந்தின ஜன்மத்தையுண்டாக்கினாப்போலே என்னை யப்பித்துன்னை ஸாக்ஷாத்கரிக்கவல்லேனும்படி பண்ணவேணுமென்கிறார். ॥௨॥

இ—யென்கிறது ஹேத்வாபாஸமென்றுகாட்டுகிறார் (உன்செயலாகையாலேயென்று) அதுவித்துவத்து வென்னல்லாவனவல்ல என்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (எல்லாவெழில்ஸங்களுமென்று) என்னையென்றது ஸவஸ்தாஸம்பந்தமாகையாலே பாக்ஷிஷ்காரவிஶிஷ்டவஸ்யாகையாலே இங்கு விவக்ஷிதமான ஆகாரத்தைச் சொல்லுகிறார் (உன் ஸௌந்தர்யஸம்பத்திலேயித்யாதியால்) நைவிக்குமென்கிறதையுரைக்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால) முதுவையமுதல்வா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ருதயத்திலித்யாதியால) உன்னையென்று தலைப்பெய்வனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையப்பித்தித்யாதியால) ॥௨॥

ஸ—கிலேசப்புண்டுநின்றாரக்ஷணீயஸ்லையுமென்றபடி. உன்செய்கை- உன்னுடைய சரித்ரமானது எறுபாயந்தும மாவினைவாய் பிளந்ததும் குரவைபிணைந்தகுழகுமாகிற உன்னுடைய சரித்ரமானதென்றபடி. என்னை-உன்னுடைய ஸௌந்தர்யஸம்பத்திலே நைய்யும் ப்ரக்ருதியானவென்னை, நைவிக்கும்- ஸித்திலமாக்காநிற்கிறன அது- விப்ரக்ருஷ்டம், இது- ஸந்நிஹிதம், உது- மத்யஸ்தம், என்னவல்ல, என்றுசொல்லத்தக்கவையல்ல, உன்னுடைய சரித்ரமென்னவே விப்ரக்ருஷ்டஸந்நிஹிதமத்யவிஶேஷாதிகளின் எல்லாமென்னை ஸித்திலனாக்காநின்றது என்றபடி. இங்கு விப்ரக்ருஷ்டசரித்ரமானது ப்ரதிகூலநிரஸநம், ஸமவஸ்ப்ரதிகூலர் தமக்குச் சிராகத்ராஜ்யாகையாலே தத்தோஷமான நிரஸநத்தை விப்ரக்ருஷ்டசரித்ரமாகச்சொல்லுகிறார் ஸந்நிஹிதமாவது அநுகூலஸம்ஶ்லேஷம, மத்யஸ்தமாவது அநுகூலப்ரதிகூலஸாதாரணமத்யஜநரக்ஷணம். இப்பாட்டில ப்ரதமபாதத்திலே ப்ரதிகூலநிரஸநமும் த்விதீயபாதத்தில் அநுகூல

மூ—முது வையமுதல்வா வுன்னை யென்று தலைப்பெய்வனே* ॥ உ ॥

பெய்யும்பூங்குழற்பேய்முலையுண்ட பிள்ளைத்தேற்றமும்பேர்

ஆ—(பெய்யும்பூங்குழல்) பூப்பெய்தகுழலையுடைய வஞ்சகியுடைய முலையுண்ட பிள்ளைத்தனத்திலே யுண்டாயிருக்கிற ஸஞ்ஜ்ஞானமும்

* மூன்றும்பாட்டு *

இ— முலையுண்டவென்கிறதற்கு ஸஜ்ஞானமுமென்கிறதோடே சந்தயம். ஸ்தந்யபானம்பண்ணுகையாகிற ஸஜ்ஞானமுமென்றபடி. பிள்ளைத்தேற்றமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளைத்தனத்திலேயிதாதியால்) பிள்ளைத்தனம் - சைசவம், ஸஜ்ஞானமென்றது - இது கேவலம் ஸ்தந்யமல்ல வேறொருத்தியுடைய ஸ்தந்யமென்று ஸ்தந்யத்திலே ஸவிசேஷ ஜ்ஞாநமறி

ஸ—ஸம்ச்லேஷமும் முதுவையமுதல்வா என்று ஸம்போதித்துக்கொண்டுமசொல்லிறறிறே, முது முதியதான ப்ரளயகாலத்திலே அழிந்ததான என்றபடி வையம் - ஜகத்திற்கு, முதல்வா - காரணபூதனே, உன்னை - நிரதிசயபோக்யனான உன்னை, என்று - எந்தக்காலத்தில், தலைப்பெய்வன்- கிட்டக்கடவேன், ஸம்ச்லேஷிக்கக்கடவேன்என்றபடி * * உ

பெய்யும்-பெய்யப்பட்ட,வஷிக்கப்பட்ட—உபசாரமாகச்சூடப்பட்டவென்றபடி. பூம்-புஷ்பங்களையுடைத்தான, குழல-கேசங்களையுடைத்தான-ஸௌந்தர்யத்தை வரிழத்துக்கொண்டுவருகையாலே வைஷ்ணவங்களையானவென்றபடி.பேய்-பிசாசியுடைய, வஞ்சகியுடையவென்றபடி. முலைந்தை,உண்ட- ஸ்தந்யபானம்பண்ணின,பிள்ளைத்தேற்றமும்-பிள்ளையாயிருக்கச்செய்தேயுண்டான தெளிவும், பிள்ளை- சிசு பேய்முலையை ஸ்தந்யபானம்பண்ணுகையாகிற தெளிவுமென்றபடி அதாவது வஞ்சகியை யசோதை வடிவைக்கொண்டுவந்திருக்கச்செய்தே யிது கேவலஸ்தந்யமல்லவென்றொருத்தியுடைய ஸ்தந்யமென்று ஸவிசேஷமறிகையுமென்றபடி. பேர்ந்து - அதின்மேலே, அந்த விஷவஸ்துத்தின்மேலே யென்றபடி. இதுக்குச்செய்தவினைச்சேவகமுமென்கிறதோடே சம்பந்தம் செய்ய - சிவந்த திருவாய்ச்சித்தமொன்றல — ஒருவாக்யத்திலே,இதுக்குச்செய்தவென்கிற

௫ — நதோராசாடிறச* செய்யபாதமொன் றாற்செய்த நின்சிறுச் சேவகமு* நெய்யுண்வார்த்தையுளன்னைகோல்கொள்ளநீயுன் றாமரைக்கண்கணீர்மல்கப*

ஆ — ஜ்ஞாநமும் அதுக்குமேலே ஐஶ்வர்யத்தாலே வருகிற தொரு ஶகடத்தை சிவந்த திருவடியொன்றாலே யுதைத்த சிறுமையிலுண்டான வாண்பிள்ளைத்தனமும நெய்யைக்களவுகொண்டானென்னும வார்த்தாப்ரஸ்தாவத்திலே யஶோதையான தாயார் கையிலே யொருதுருட்டைக்கொள்ள ஸர்வஜ்ஞனான நீ யுன்க்குத்தகுதியாயத் தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கணகளச்ச

இ — கையென்றபடி. போநதெனகிறதை யுரைக்கிறார (அதுக்குமேலேயென்று) ஓசாடெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யத்ராதியால) சிறுச்சேவகமு மெனகிறதையுரைக்கிறார் (சிறுமையித்ராதியால) அன்னைகோல்கொள்ள வெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (யஶோதையானவித்ராதியால) அடிக்கப்புகுகிறவள யஶோதையானதாயாயிருக்க எடுத்ததொருதுரும பாயிருக்க "ஶீக்ஷாஸூத்ரதேவதே" என்னும்படி ஸர்வஶக்தியும ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிற நீ இதற்கௌணவஜ்ஞனுஞ்செய்தாயே? இதென்ன ஸௌஶீல்யந்தானென்று விஸ்மயப்பட்டுச்சொல்லுகிறானென்றுக ருத்து தாமரைக்கணகளென்றுசொல்லாயிருக்க உன்தாமரைக் கண்ணென்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குத்தகுதியாயென்று) அசசத்திலுலே - பயத்திலுலே,

ப — தோடங்பம்ஓா - விலக்ஷணமான ஐஶ்வர்யத்தாலேவரு துவருகிறதானதென்றபடி சாடு - ஶகடமானது, இற - நஶிக்கும் படியாக இறவு - நாஶம், செய்த - பண்ணுகையாகிற, நின்சிறு ச்சேவகமும் - உன்னுடையவாலவ்யாபாரமும, நெய்யுண்வார்த் தையுள - நெய்யைத்திருடியுண்டானென்கிற வார்த்தாப்ரஸ்தா வத்திலே, அன்னை - மாதாவானவள, கோல - கோலை, கொள்ள - க்ரஹிக்க, உனனைஹிம்ஸித்துக்கைக்காக வொருசிறுகோலை கையிலேயெடுத்தவாறேயென்றபடி. நீ - ஸர்வஜ்ஞனான நீ, இதுக்கு நிலையுமென்கிறதோடேஸம்பம. உன்தாமரைக்கண்கள் - உனக்கே - அஸாதாரணமாய் தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிறதிருக்

மூ— பொய்யவே நிலையும் வந்தென்னை யுருக்குங்களே * ॥௪॥

கள்ளவேடத்தைக் கொண்டுபோய்ப் புரம்புக்கவாறும் கலந்
தசுரரை* உள்ளம் பேதஞ்செய்திட்டுயிருண்டவுபாயங்களும்*

ஆ— தத்தஞ் லேலீமலகுடபடி அடிபடுகிறதென்று பேசணித்துநின்ற நிலையும் வந்தென்னை நீராக்காநின்றனவென்கிறார். ॥௪॥

(கள்ளவேடத்தை) கண்டாருடைய நெஞ்சை அபஹரிக்கும்படியான வழகிய வேஷத்தைக் கொண்டு த்ரிபுரத்திலே புக்கபடியும் அஸுரரோடே சேர்ந்து வெறிக்ஷயப்ப

இ— பொய்யவே நிலையுமென்கிறதற்கு கா்த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிபடுகிறத்யாதியால்) பேசணித்து நின்றது - ஸத்யமொடு ஙக்கியென்றபடி இப்பாட்டிம வளர்ந்தவாறுமென்று முன்சொன்னதை விவரிக்கிறதென்றுநத்து ॥௪॥

* நாலாம்பாட்டு *

கள்ளவேடத்தையென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்டாருடையவித்யாதியால்) பேதஞ்செய்திட்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வெறிகெடுத்யாதியால்) உயிருண்ட

மூ— கண்கள், நீர்மல்க - ஜல ப்ரவஹிக்க, பொய்யவே - ஸத்யமொடுக்கும்படியாகவே, நிலையும் - நின்றதுவும், வந்து - விரோதீகமாய்ப் போனவையெல்லாம்போதென்னெஞ்சிலே வந்து, என்னெஞ்சை - என்னுடைய நெஞ்சை, உருக்குங்கள் - உருக்காநிற்கிறதுகள். ॥௪॥

கள்ளவேடத்தை - எல்லாருடைய நெஞ்சையுமபஹரிக்கிற வேஷத்தை, விஸ்வஸநீயமாம்படி வித்தாரக்ஷுக்கமான வேஷத்தையென்றபடி. கொண்டு - பரிக்ரஹித்து, போய் - "அஹம் வாவாமெரயிஷ்யே;" என்றுசொண்டு கர்ஷத்துப்பட்டக்ஷேத்ர ஜனங்களை நோவுபடுகிறதென்று வயந்தோற்ற ஸ்வேச்சாவதாரமாக நடந்துபோய், புரம் - அஸுரர்களுடைய த்ரிபுரத்தை, புக்கவாறும் - ப்ரவேசித்தபடியும் - அசுரரை உள்ளங்கலந்து - அஸுரரை ஸம்ச்லேஷித்து, அந்தவசுரர்களோடே ஸஜாதீயராய் கலந்தென்றபடி, பேதஞ்செய்திட்டு - பேதத்தைப்பண்ணி, அவர்களுக்கு வெறிகெடும்போம்படி வேதமார்க்கத்தை யுண்டாக்கியென்றபடி. உயிருண்டவுபாயங்களும் - ப்ராணனையபஹரிக்க

ரு— வெள்ளநீர்ச்சடையானும் நின்னிடைவேறலாமைவிளங்கநின்றது* உள்ளமுள்குடைந்தென்னுயிரை யுருக்கியுண்ணுமே* ॥௪॥

உண்ணவானவர்கோனுக்காயரொருப்படுத்தவடிசிலுண்டதும்*

ஆ—போக்கியவர்களுக்கு ப்ராணஸாதநபண்ணின விரகுகளுடைய மேன்மையை பரிசித்த ருத்ரன ஸ்வயம்நனென்று ப்ரஸித்தமாம்படி நின்றதுவும் அந்தக்கரணத்தை யுள்ளேபுக்குக் குடைந்தென்னுடைய ஆத்மாவை நீராக்கிமுடியாநின்றனவென்கிறார் ॥௪॥

(உண்ண) உண்ணவானவர்கோனுக்காயரொருப்படுத்தவடிசில்

இ— வ்யாபாரங்களுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணேத்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேன்மையயித்யாதியால) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தக்கரணத்தையித்யாதியால) ॥௪॥

* பதவுரை. *

வண்ணமாலவரை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (நாமேத்யாதியால்)

ரு—ரித்த வ்யாபாரங்களும், வெள்ளநீர்ச்சடையானும் - ஸம்ருத்தமான ஜலத்தை ஜடையிலேயுடையவனும், கங்கையை ஜடையிலே யுடையவனான ருத்ரனுமென்றபடி. நின்னிடை - உன்னிடத்திலே, வேறலாமை - ப்ருதக்கிலலாமல, சரீரதயா, அப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணமாகவென்றபடி. விளங்க - ப்ரகாசிக்கும்படி. "விஷ்ணோர் ஸ்வாத்மவ்யஜமஹதேகதேஜஸ:" இத்யாதிப்ரமாணங்களிலே ப்ரஸித்தமாம்படியென்கை நின்றதும் - ஸம்ஸ்டம். உள்ளம் - என்னுடைய அந்தக்கரணத்தை, உள்ளேகுடைந்து, ஸாரணஸந்திகளதோறும் அவகாஹித்து - என்றபடி. என்னுயிரை - ஆத்மாவை, ஆத்மவஸ்துவைதையென்றபடி. உருக்கி - த்ரவமாக்கி, உண்ணும் - நசியாநின்றது. * * ॥௪॥

வானவர்கோனுக்கு - தேவேந்த்ரனுக்கு - வான - ஸ்வர்க்கம், ஸ்வர்க்கத்திலே யிருக்குமவர் - வானவர், கோன - ஸ்வாமி, ஸ்வாமியான இந்த்ரனுக்கென்றபடி. உண்ண - போஜிக்கைக்காக, ஆயர் - கோபாலர்கள், ஒருப்படுத்த - ஸங்கல்பித்த, ஸாத்யமாய குவித்தவென்றபடி. அடிசில - அன்னங்களை, உண்டதும் - நீயமுது செய்

மூ— வண்ணமால்வரையேயெடுத்து மழைகாத்து* மண்ணை முன் படைத்துண்டுமிழ்ந்து கடந்திடந்து மணந்த மாயங்கள்* சொ

ஆ— உண்டானதும், ஜம்பூத்வீபாதிகளுக்கு ஆச்ரயமாய் நாநாவர்ணமான பெரியமலையையெடுத்து மழைகாத்ததும், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணினதுவும், இப்படிச்செய்தருளின வ்யாபாரங்களை யநுஸந்திக்குந்தோறு மென்னுடைய ஸத்வம் நெருப்பிலேபுக்க மெழுகுபோலே ஒருக்காலே முடியாதே நின்றுருகாநின்றதென்கிறார். ॥௫॥

இ— இத்தாலத்திராநுஷங்களான வுனையுடைய சேஷ்டிதங்களை நினையுருக்காநின்றன வென்கிறதென்று ஸம்ஹிதவுக்திவிசேஷ. த்ருதீயபாதத்தை ஸம்ஸ்கரிக்கிறார் (ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதியால) என்னுந்தோறுமென்கிறதை யநுஸரிக்கிறார் (அநுஸந்திக்குந்தோறு மென்று) எரிவாயமெழுகொக்கும் நின்றேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெருப்பிலேயிட்ட தாதியால) மெழுகுபோலே யென்கிறதற்கு நின்றுருகாநின்றதென்கிறதோடே அந்வயம். ॥௫॥

வ்யா— ரக்ஷிபாய்க்கொண்டு அமுதுசெய்த வ்யாபாரமும், வண்ணமால வரை - வர்ணமயமான ஸௌவர்ணத்தை, ஸாக்ஷாத் ஸ்வவஸ்துவான ஸ்வ, மால - ஸௌஹ்ருத, வரை - பர்வதம், யாதாக்களாலே நாநாவர்ணமாய் பெரியதான கோவர்த்தநபர்வதத்தையென்றபடி. எடுத்து - ஸாக்ஷாத்பரமானதைக்கொண்டு ஏழுநாளொருபடியே தரித்து, மழை - வ்ருஷ்டியை, ஸாராய ஸஹமகாவிசேஷ த்ருவ்யாதி ஸகலஸம்ஹார வ்ருஷ்டியையென்றபடி. காத்ததும் - ஒருபசுவின்மேலேயாதல் ஒருகோபவன் மேலேயாதல் ஒரு பிந்துஜலமவிழாதபடி தடுத்த வ்யாபாரமும், மண்ணை - ஸ்ருஷ்டியை, முன் - பூர்வகாலத்தில, படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து உண்டு - ப்ரளயம் வந்தவாறே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - உத்ரமணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. கடந்து - க்ரமணம்பண்ணி, ஸௌஹ்ருவமிகொண்டுபோகாதே மீட்டுக்கொண்டென்றபடி. இடந்து - ச்வேதவராஹயதத்திலே ஸ்ரூஹ றியெடுத்து, மணந்தமாயங்கள் - ப்ரளயவாஸமேசாத்ரயையான ஸ்ரீபூமியோடே ஸம்ச்லேஷித்த வ்யாபாரங்களும், மண்ட - ஸம

ரூ—ண்ணுந்தோறுமென்னெஞ்செரிவாய்மெழுகொக்குநின்றே
நின்றவாறுமிருந்தவாறுங்கிடந்தவாறு நினைப்பரியன * வொ

அ—(நின்றவாறும்) ஸாக்ஷாத்காரங்களில் நின்றருளுகை

✳ ஆரம்பாடு ✳

இ— கிடந்தவாறும் சொல்லுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ரீயமாக) ஒன்றலாவுருவாயெனகிறதற்குக் கருத்து-

ஶ—ஸேஷம். எண்ணுந்தோறும்-அநுஸந்திக்கும் க்ஷணந்தோறும், என்னெஞ்சு-என்னுடைய ஹ்ருதயமானது, நின்று-ஒருச்சாலமுடியாதே மெள்ளமெள்ள நின்று, எரிவாயமெழுகு-அக்நிபிடத்திலே மெழுகுக்கு, வாயென்று ஸப்தமீவிபக்தி. ஒக்கும், ஸத்ருஶமாகாநிற்கும், உருகாநிற்கிறதென்றபடி. * ரு!

நின்றவாறும் - நின்றருளின ப்ரகாரத்தையும். "ஸ்வஷ்டே ஸத்ரு திஷ்டந்தம் ஶுபநாராயணீக்ஷம்", என்கிறபடியே வாஸுதேவாதிரூபங்களிலும் ஆய நின்றருளின ப்ரகாரத்தையுமென்றபடி. ஆறு - ப்ரகாரம். இருந்தவாறும் - "ஸோபவிஷ்டுவரவஷ்காரமைம விஷ்டஸைங்க்யுக" இத்யாதிகளிலபடியே இருந்தருளின ப்ரகாரத்தையும், கிடந்தவாறும் - கண்வளர்ந்தருளின ப்ரகாரத்தையும், "ஸமுத்ரஶாயீ க்ருஷ்ண: ஶேதே ஶேஷபர்யங்கே" என்கிறபடியே ஒருகடலொருகடலோடே ஸஜாதீயமாகக்கிடந்தாப்போலேகடற்கரையிலே கண்வளர்ந்தருளின ப்ரகாரத்தையுமென்றபடி. இதுகருநினைக்கின்றேனென்கிறதோடே கூடம். க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே பரம்பதநாதஸ்வரணமபண்ணின ப்ரகாரமும், ராவணவதத்துக்கு முன்னே ஸமுத்ரதீரத்திலே ஶரணாகதியைப்பற்றுக்கொண்டு யதாநாமாவஸ்தலத்திலேயிருந்தருளின ப்ரகாரமும், அப்போது ஒருதர்மஶயனத்திலே கண்வளர்ந்தருளின ப்ரகாரமும், நின்றவாறு மித்யாதிவசனங்களிலே விவக்ஷிதம் நின்றவாறு மிருந்தவாறுங் கிடந்தவாறுமென்றிழவார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் பாடாநிற்க இவையெல்லாம் தொட்டிலிலேயென்றருளிச்செய்தாரெம்பெருமானார் தொட்டிற்பழுவைப்பிடித்துக்கொண்டு நிற்குமபடியும் தரித்துநிற்கமாட்டாதே விழுந்திருக்குமபடியும் அதுதான

மூ—ன்றலாவுருவாயருவாயநின்மாயங்கள்* நின்றுநின்று நினைக்கி
ன்றேனுன்னையெங்ஙனம் நினைக்கிற்பன் பாவியேற்கு* ஒன்று

ஆறு—தொடக்கமாயுண்டான செஷ்டிதங்களையும், மற்றும் நினைக்கவரியவாய் அநேகப்ரகாரமாயெனக்குத் தோற்றுகிற உன்னுடைய ஆஶ்சர்யமான செஷ்டிதங்களையும், நினைக்கும்படி நின்று நின்றுராயாநின்றேன், உன்னை யெங்ஙனே நினைப்பன்? ப்ரளயத்தில் ஜகத்துக்குவந்த ஶாபத்தைநீக்கி யுஜ்ஜீவனை நீ உன்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (அநேகேத்யாதியால) அருவாயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) உலகமுண்டவொண்சுடரே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயத்திலித்யாதியால) பாவியேற்கென்கிறதற்கு ப்ரக்ருதாநுகுணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (உன்னு

ரு—பொறுக்கமாட்டாதேசாய்ந்துகிடக்கும்படியுமசொல்லுகிறது. நினைப்பு - நினைக்கைக்கு; அரியன - அஶக்யங்களான நினைப்பார்க்கு வைசித்ர்யப்ரகாரங்களாகையாலே நினைக்க அஶக்யங்களானவென்றபடி. ஒன்றலாவுருவாய் - ஒன்றல்லாத ரூபத்தையுடையனவாய், பஹுரூபங்களையுடையவாயென்றபடி, பஹுப்ரகாரங்களாயென்கை. அருவாய் - ஸூக்ஷ்மங்களான, எனக்கு விஷயமாகாதவையானவென்றபடி. நின்மாயங்கள் - உன்னுடைய ஆஶ்சர்யசெஷ்டிதங்களையும், நின்றவாறுமிருந்தவாறுங்கிடந்தவாறுகளையும் மற்றும் ஸவவியங்களான ஆஶ்சர்யசெஷ்டிதங்களையுமென்று வ்யாக்யம். நின்றுநின்று நினைக்கின்றேன் - மெல்லமெல்ல நினையாநிற்கிறேன், வைசித்ர்யத்தாலேயெனக்கு நினைக்கை யஶக்யமாயிருக்கையாலே மெல்லமெல்ல நினைக்கப்பாரா நின்றேனென்றபடி. உன்னை - நிரதிஶயபோக்யசெஷ்டிதனானவுன்னை, எங்ஙனம் நினைக்கிற்பன் - எங்ஙனே நினைக்கப்பாட்டுவேன்; உலகமுண்ட - ப்ரளயாபத்திலே லோகத்தைவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனான, ஒண்சுடரே - ஒளியதேஜஸ்ஸையுடையவனே, அந்தரக்ஷணஜந்யஹர்ஷத்தாலே உஜ்ஜ்வலனானவனேயென்றபடி. பாவியேற்கு - பாபத்தைப்பண்ணினவெனக்கு, ஒன்று நன்கு

மூ— நன்குரையாயுகெழுணடவொணசுடரே* ||௬||

ஆ— னுடையமஹாணவாஸம்ருத்திலே ஸிம்ஹஜாகைக்கிடான வாவத்தைப்பண்ணின வென்னுடைய ஸௌஹிஜ்யம்போய் நான் யாசிப்பதொருநலவிரகு சொல்லவேணுமென்கிறார். ||௬||

(ஒணசுடா) ஆஸ்ரிதாக்கு மெய்யனுபதநோறறியும் அநா ஸ்ரிதாகருப பொய்யனுபகைவாராதேயிருக்கிறபடியையும் ஹ்ரு தயத்திலே ஸந்நிஹிதனாயவைத்தே யென்கண்ணுக்குக்காணவொ ண்ணுதபடி மறைநதெனனை நலிகிறநலிவுகளையும ஆநொராயிக்

இ— டையவிக்ருஷியால) ஈவதாரம்'வஷிதஙகளைககணணுலேகா ணப்பெறுத ஆ"ஃவேத்தா,லேவணவம்ியவ்ரு உெஹதா"வா"க்ரு தங் களை வாவமென்று வெறுககிறு ரெனறுகருத்து ஒன்றுநனகு ரையாயெனகிறதறகுத் தாதயபமருளிசசெயகிறா (ஸௌஹி ஜ்யமபோயி க்ருஷியால) கீழ இரணடுமூன்றுபாட்டுகளாலே ஸௌஹிஜ்யத்தைசசொல்லி இநத ஸௌஹிஜ்யம்போயுனனை யநா ஸவிகருமபடி யுவாயஞ்செரலலவேணுமென்கிறு ரிபபாட்டிலெ ன்று ஸஙகதியுஞ்சொலலிறறாயிறறு. ||௬||

✻ ஏழாம்பாட்டு ✻

உண்மையோடின்மையாய ஒணசுடரோடிருளுமாய் நின்ற வாறுமென்றதுக்குத் தாதயபமருளிசசெயகிறா (ஆஸ்ரிதாகளி க்ருஷியால்) மெய்யனுயெனறது - உணமையோடென்கிறதறக ஸ்வபம். தோறறியென்றது - ஒண்சுடரோடென்கிறதறகுத் தா தயபம், பொய்யனுயென்பது - இன்மையாயெனகிறதறகஸ்வபம். கைவாராதேயெனபது இருளுமாயென்கிறதறகுத் தாதயபம். கைவாராதேயென்றது — ஸ்வயமாகாதேயென்றபடி. ஸ்வயகாஸி தனுயென்கை. வந்துஎன்கிறதறகுத தாதயபமருளிசசெய்கிறுர் (ஹ்ருதயத்திலேஉதஷியால) எனகணகொளாவகையென்கிறதற குத தாதயபமருளிசசெய்கிறுர் (என்கணணுக்கித்ருஷியால்) எ ணகொளசிநதையுள நைகினறேனெனகிறதறகுத் தாதயபமரு ளிசசெயகிறுர் (ஆநொராயிககிறவித்ருஷியால) எனசரியமாணிக்

மு— ஒருநனமையை, ஸியிஜனுகாதேநினறுநினைக்குமபடியொருந ஸ்வவுாயத்தையென்றபடி.உரையாய்-அருளிசசெய்யவேணுமசு||

மூ—ஒண்சுடரோடிருளுமாய நின்றவாறு முண்மையோடின்மை
யாய்வந்தென்* கண்கொளாவகைநீகரந்தென்னைச்செய்கின்ற
ன* வெண்கொள்சிந்தையுள்நைகின்றேனென கரியமாணிக்கமே

அ—கிற ஹ்ருதயத்திலே ஸ்ரீஜிக்குநின்றேன, உன்வடிவ
ழகையெனக்கு ஸ்பஷ்டமாகத்தந்தருளின நீ நான் ப்ரத்யக்ஷமாகக்காண
லாம்படி எனனுடைய கண்களுக்குன்னுடைய திருவுருவை

இ—கமேயெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார(உன்வடிவழ
கையித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (நான்ப்ரத்யக்ஷமாகவித்யாதிபால) நான் ஸ்ரீஜிக்காதே யுன்னை

ஸ—உண்மையோடு - ஸத்தையோடே, இன்மையாய் - அஸத்
னுமாய், இன்மை- இல்லாமை. ப்ரத்யக்ஷமான விஷயஸம்பந்தே
யத்தேவாரம். அஸாக்ஷாத்காரித்ததோடே ஸாக்ஷாத்காரி
யாகாதவனுமா யென்றபடி. அதாவது ஆஸ்ரிதர்க்கஸாக்ஷாத்காரி
யாய அநாஸ்ரிதர்க்கஸாக்ஷாத்காரியாகாதவனுயென்றபடி ஒண -ஒ
ளியதான, அத்யந்தவிஸ்பஷ்டமானவென்றபடி. சுடரோடு - ஜ்யோ
திஸ்ஸோடே, ப்ரகாசத்தோடேயென்றபடி இருளுமாய் - அப்
ரகாசமுமாய, அப்ரகாசமுமாயென்றபடி. ஆஸ்ரிதர்க்குத்தன்
ஸ்வரூபந்தெரியும்படியாய் அநாஸ்ரிதர்க்குத்தன் ஸ்வரூபந்தெரி
யவொண்ணுதவனுயென்றபடி. நின்றவாறும் - நின்றபடிகளையு
ம். இதுக்கு எணகொளென்கிறதோடே அந்வயம். வந்து - என்
னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவந்து, ஞானஸந்தாநரூபமான ஸ்மரண
முயென்றபடி என்கண் - எனனுடைய சக்ஷுஸ்ஸானது, கொ
ளாவகை - ப்ரஹியாதபடி, உன்னைக்காணமாட்டாதபடியாகவெ
ன்கை. கரந்து - ஒளிந்து, நீ - அதிமோஹனனநீ, என்னை - ஸ்
ம்ருதிமாத்ரஸமயத்திலே ஸ்ரீஜிக்கக்கடவவனனை, செய்கின்றன-
செயயாநிற்கிறதுகளையும, நீயெனபக்கலிலேசெயகிற விசித்ரசே
ஷ்டிதங்களையுமெனறபடி. எணகொள - எண்ணக்கொள்கிற, அ
நுஸந்திக்கவேணுமென்று ஹ்ருதயிக்கிறவென்றபடி. சிந்தை
யுள் - சித்தத்திலே, ஹ்ருதயஸாக்ஷாத்திலேயென்றபடி. நைகி
ன்றேன் - ஸ்ரீஜிக்கானினறேன. என்கரியமாணிக்கமே - என்
னுடைய நீலமாணிக்யமே! எனக்கு பரமபோக்யமாய

மூ— யென்கண்கட்குத்* திண்கொள்ளவொருநாளருளா
யுன்றிருவுருவே* ॥எ॥
திருவுருவுகிடந்தவாறுங் கொப்பூழ்ச்செந்தாமரைமேற்றிசை
முகன்* கருவுள்வீற்றிருந்து படைத்திட்டகருமங்களும*

ஆ— யொருநாளருளவேணும்? மென்கிறார். ॥எ॥
(திருவுருவு) அழகியவடிவோடே ஸங்கல்பத்திலே கண்
வளர்ந்தருளினபடியும், திருநாபீகமலத்திலே ப்ரஹ்மாவாகிற

இ— பந்நாஸம்பிக்கப்பண்ணவேணுமென்றார்கீழ், கண்ணாலேகாண
வேணுமென்கிறாரிப்பாட்டிலென்றுஸங்கதியுமிங்கே ஸூசிதை.॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

கருமங்களுமென்கிறதற்கு சேஷ்டிதங்களையென்கிறதோடே

ப— ஹொஹ்யமானவனேயென்றபடி திண்-த்ருடமாக, யொமசூக்ஷ்ம
க்ஷமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷமாகவென்றபடி. கொள்ள - ஹ்ரு
ஷிக்க, நன்றாகவநுபவிக்கும்படியென்கை. என்கண்கட்கு - விர
ஹாமயாஸப்பட்டுக்கிடக்கிற வென்னுடையகண்களுக்கு, உன்
திருவுருவு - உன்னுடைய ஸ்ரீமத்தான ரூபத்தை, ஒருநா
ள - ஒருநாளாகிலுமென்றபடி. காவாதவன் ஒருக்கால்நோக்கு
நேக்கவமையுமென்னுமாபோலே சொல்லுகிறார் அருளாய் -
ப்ரஸாதித்தருளவேணும். ॥எ॥

திருவுரு - ஸ்ரீமத்தான ரூபமானது, கிடந்தவாறும்-ஸ்ரு
ஷ்ட்யுந்முகமாயில ஸங்கல்பத்திலே கண்வளர்ந்தருளின ப்ரகார
மும், கொப்பூழ் - அந்தத்திவ்யரூபத்தினுடைய நாபியில, கொ
ப்பூழ் - நாபி, செந்தாமரைமேல - சிவந்ததாமரை பூவினமேலு
ண்டான என்றபடி. திசைமுகன - திக்சதுர்முகனாகிற ப்ரஹ்
மாவனுகிறவென்றபடி. கருவுள - கர்ப்பாந்தத்திலே, கரு - கர்ப்
பாந்தம 'ஸ்ருஷ்டிஷ்யத்கர்ஷிஷ்யாமி ஸுராஸுரஸ்' என்கிறபடி
யேப்ரஹ்மாவனுகிற ஸரீரத்துக்குளளேயென்றபடி வீற்றி
ருந்து - ஸ்வதந்த்ராய உத்கர்ஷத்தோடேயிருந்து, வீறு-
உத்கர்ஷம். வீறுஎன்றதுவீறுபெறுவென்றபடி. படைத்திட்ட-
ஸ்ருஷ்டித்த,படைப்பு-ஸ்ருஷ்டி.இட்டென்றது ஸாமர்த்யமெ
ன்கை. கருமங்களும்-கர்மங்களும், வ்யாபாரங்களுமாகிறவென்றபடி.

௰ - பொருவிலுன் றனிநாயகமவை கேட்குந்தோறுமென்னெஞ்சு
நின்றுநெக்கு *கருவிசோருங்கண்ணீ ரெனசெய்கேனடியேனே ॥

ஆ— உபிஷ்டாசுத்தினுள்ளே வீற்றிருந்து ஸ்ருஷ்டித்தத் தேவர்களும், ஒப்பினறிகளே விஜாதீயமான வுன்னுடைய மாண வெஷ்டிதங்களைக்கேட்குந்தோறு மென்னெஞ்சம நெகிழ்ந்துநீப்ப குயசெய்து கண்ணீ ரருவிபோலேசோராநின்றதென்கிறார். ॥ அ ॥

(அடியை) ஜோவையிபக்கலிலே மூன்றடியையிரந்தபடியும், அந்நிலையிலேயேயின்றே இரண்டடியாலே லோகத்தை யகப்படுத்திக்கொண்டு நீநிலத்தை முழுத்துகக்கொண்ட வே

இ— ஸ்வயம். ஆச்சர்யமாகிற மாண வெஷ்டிதங்களையென்றபடி பொருவிலுனதனிநாயகமவையென்கிறதற்குக் காதுபர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒப்பினறிகளேயிதயாதியால்) நெகிழ்கின்றதற்குக் காதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெகிழ்ந்து த்யாதியால்) ॥ அ ॥

* நாயநாயபாட்டு *

முடியமுழுத்துகக்கொண்ட முகங்களுமென்றியையிருந்துத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படித்தியித்யாதி) வேண்டறபாடு

ஶ— இதுக்கு தனிநாயகமவையென்கிறதோடே ஸ்வயம். பொருவில - பொருவில்லாதவைடான, பொரு - ஸத்ருஶம், ஸத்ருஶ ரஹிதங்களானவென்றபடி, உன - உன்னுடைய, தனி - லோகவிலக்ஷணங்களான, ஸத்ருஶரஹிதத்தை யுபபாதிக்கைக்காக லோகவிலக்ஷணத்வம் சொல்லுகிறது நாயகமவை - மாயக்கூத்து காரமங்களானவற்றை, ஸர்வேஶ்வரகூத்து காரமங்களான வெ ஷ்டிதங்களையென்றபடி. கேட்குந்தோறும - கேட்கிறபோதெல லாம, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய நெஞ்சானது, நின்று - ஸ்தாயி யாய, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, த்ரவீபூதமாயென்றபடி. ஸ்தாயி யாய நெகிழ்வாவதென்னில்? மலை நெகிழ்ந்தாற்போலே திருமபி வபுநீபூதமாகைக்கு விரகாலம் செல்லவேண்டுமபடியாஸ்ததாரு வீபூதமாகை. கண்ணீர - நேத்ரஜலமானது, அருவிசோரும - நி ஸர்மமபோலே ப்ரவஹியாநிற்கும், அருவி - நிர்ஜரம். சோருகை ஸவிராமமாக ப்ரவஹிக்கை அடியேன - தாஸனாய உனக்கு ஞனநான, எனசெய்கேன - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன ॥ அ ॥

மூ— அடியைமூன்றையிரந்தவா றும் மங்கேநினமூழுகடலும்மண்ணு
ம்விண்ணு* முடியவீரடியான்முடிதத்துக்கொண்டமுக்கியமு*
நொடியுமாறவை கேட்குந்தோறு மெனனெஞ்சநின்றனக்கே
கரைந்துருகு*

ஆ— ண்டறபாடும, அவறறைச்சொலலக்கேட்குந்தோறு மெனனு
டைய ... முன்னுடையவ்யாபாரத்திலே கரைந
துகும், உன்னை யநுபவியாததால ... ...

இ— மென்றது — வ்யாபாரமுமென்றபடி. வேண்டறபாடெனறு
வ்யாபாரத்துக்குப்பேர. நின்தனக்கேனகிறததுக்குத சாதய-
மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவ்யாபாரத்திலேயெனறு)

மூ— அடியைமூன்றை - மூன்றடியை, இரந்தவாறும - யாசித்த
வ்யாபாரமும, இரண்டடியையாசித்ததுக்கு வ்யாபாரமே ... ... சித்
தால ... ... சிறையிடவழியிலலை யென்றபாரதது அது
க்காகமூன்றடியை யாசித்தவ்யாபாரமுமென்றபடி. அங்கேநின்று-
அந்த ... பஞ்சவாடகத்திலேநின்று, இதுக்குமுடிததுக்கொண
டென்கிறதோடே ... ஆழுகடலும - ... ... மண
ணும் — ... ... விண்ணும - ...
... ஆகாரமும, ஈரடியால - இரணடடியாலே, முடி
ய - முடியும்படி, இரணடடியிலே அடங்கும்படியெனகை, முடி
த்துக்கொண்ட - தலைக்கட்டிக்கொண்ட, ...
நினைத்தகாரியத்தைததலைக்கட்டிக் கொணடவென்றபடி. முக்கிய
மும் - ... ... தலைக்கட்டிகொள்ளுகையாகிற வ்யாபாரமு
மாகிறவென்றபடி. அவை - அந்த வெஷ்டிதங்களை, நொடியுமாறு -
சொலலும வ்யாபாரங்களை, நொடிதல- சொலலுதல, ஆறு - வ்யாபா
ரம, ... சொலலும வ்யாபாரங்களை
யென்றபடி. கேழ்க்குந்தோறும - கேழ்க்கும்போதெலலாம், என்நெ
ஞ்சம - என்னுடைய ... - நின்தனக்கே - தனனொனறு
... ... உனக்கேனறபடி உனவிஷயத்திலேஎன
கை. மனக்கேவந்திடைவீடின்றிமன்னியெனகிறவிடத்தில மனக்கே
யென்கிறதைப்போலேநின்தனக்கேஎனகிறதுவும ... ... கரை
ந்து- ... ... உகும்-உருகும், பெருகிப்போகாநிறகிறது,

மூ—கொடியவல்வினையேனுன்னையென்றுகொல்கூடுவதே* ॥௯॥

கூடிநீரைக்கடைந்தவாறுமமுதந்தேவருண்ண   அசுரரை*

வீடும்வண்ணங்களேசெய்து

ஆ—பாபத்தைப்பண்ணின நான்உன்னை யென்று ப்ராப்த நா ஸிப்பதென்கிறார் ॥௯॥

(கூடிநீரை) ஸ்வாமிகளோடேகூடிநின்று கடலைக்கடைந்தருளினபடியும், அதினாலுண்டான அம்ருதத்தை தேவர்கள் புஜிக்க ஸ்வாமிகளைத்தை விடும்படியாக ஒருவடிவைக்கொண்டு போனவிலையும் முன்னேபுகசென்னுதானை புருகக்கிமுடிக்கிறான்;

இ—கொடியவல்வினையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைய நுபவிக்கத்தாவிக்ராதியால்) உன்னையென்றுகொல்கூடுவதேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையென்றிக்ராதியால) ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு *

அசுரரைவீடும்வண்ணங்களேசெய்துபோனவெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமிகளிக்ராதியால) ஒருவடிவை

ப—கொடிய - கடினமான, ப்ராயச்சித்தநிவர்த்யமானவென்றபடி. வல்பாபமான, அநுபவித்துக்கழிக்கவொண்ணாதவென்றபடி. வினையேன் - பாபத்தையுடையவனான நான், கூடுவதேயப்ராப்தமாகிற பாபத்தையுடையவனானேனென்றபடி. உன்னை - ஸௌ லப்யவிசிஷ்டங்களையுடையவனான உன்னை, கூடுவது - ப்ரத்யக்ஷமாகப்ராப்தமாகச் சித்துநின்று அநுபவிப்பதென்றபடி. என்றுகொல - என்றைக்கோ! விஷாதோக்தி   *   *   *   ॥௯॥

கூடி - ஸ்வாமிகளோடேகூடி, ஸஹாயமாக அம்ருதத்தை புஜிப்போமென்றுசொல்லி ஸ்வாமிகளோடே கலந்துநின்று என்றபடி. நீரை - க்ஷீரார்ணவத்தையென்றபடி கடைந்தவாறும - அநுபண்ணின ப்ரகாரமும், அமுதம் - அம்ருதத்தை, தேவருண்ண - தேவதைகளே புஜிக்கும்படி, அசுரரை - ஸ்வாமிகளை, வீடும்வண்ணங்களே செய்து - வீடும் ப்ரகாரங்களையேபண்ணி, வண்ணம - ப்ரகாரம. ஸ்வாமிகளை, ஸ்த்ரீவேஷத்தைக்கொண்டு மோஹிப்பித்து அம்ருதத்தை விடும்படியே,

மூ — போனவித்தக புகழ்ப்புகழ் கெனதாவியையுருக்கியுண்டிடுகின்ற நின்றன்னை நாடுமண்ணஞ்சொல்லாய் நச்சுநாகணையானே ॥

ஆ — திருவனந்தாழ்வானோடு நித்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணுமாப்போலே நானுன்னை வடிவழகை யநுபவித்து நின்று நாகவிக்கும் விரகு சொல்லவேணுமென்கிறார். ॥௰॥

இ — தகொண்டென்றது — "ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேத் மதுஸூதந:" என்கிறபடியே ஸ்வைகவேஷத்தைக்கொண்டென்றபடி. நச்சுநாகணையானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானிருக்கிறபடியாலே) நாடுமண்ணஞ்சொல்லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வடிவழகையநுபவித்து) ஸம்ச்லேஷத்தை யநுபவித்து மிகவும் ப்ரீதனாகாநின்றேன், அந்த ஸம்ச்லேஷம்போலே யுன்னை யநுபவிக்கும்படி என்னைப்பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியிவெச. ॥௰॥

ப — பண்ணிவித்தென்றபடி. போனவித்தகம். ஆந்த ஸகலர்களெல்லாம் தன்பின்னே தொடர்ந்துவரும்படியான ஸர்வவேஷத்தைக்கொண்டு நடந்துபோன விஜயஸீமவேஷமுடைய, வித்தகம் - விஜயநீடம், ஊடு - ஸத்தியிலே, என்னுடைய, ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப் போக்கியென்றபடி. புகழ் - ப்ரவேசித்து, ஸர்வாத்மாக்கு ஸாம விஷயீகரித்துகளாயக்கொண்டென்றபடி எனதாவியை - ஸ்வா த்மாவை, ஸ்வஸ்வரூபத்தையென்றபடி. உருக்கி - த்ரவத்ரவ்யமாக்கி, உண்டிடுகின்ற - ப்ராவியாகிறதென, நச்சுநாகு விஷப்ரதாமமாகிற, நச்சு - விஷம், நஞ்சையுடைத்தான நாகம் - நச்சுநாகம், ஆச்ரித விரோதிநாசகமான விஷயமான திருவனந்தாழ்வானாகிறவென்றபடி. அணையானே - சயநமுடையவனே? அணை - சயநம், அணையையுடையவன் அணையான், அணையானே யென்று ஸம்போதி, நின்றனை - விசித்ரவாஸியான வுன்னை, தன்னையென்று ஸர்வயோக்யமாம், நாடுமண்ணம் - தேடுமுபாகாரத்தை, திரளும் விம்சிக்கும் ப்ரகாரத்தையென்றபடி. நாடுகை - தேடுகை, சொல்லாய் - சொல்லவேணும், ப்ரீதனாகாநின்ற நாகவிக்கும்படி செய்தருளவேணுமென்றபடி ॥

ரூ - நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரணநமக்கென்றுநாடொறு*
மேகசிந்தையனாய்க்குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்* ஆகநூற்ற
வந்தாதியாயிரத்துள்

ஆ—(நாகணைமிசை) சரணம்புக்காரை யெம்பெருமானுமுபே
க்ஷிக்க நினைக்கிலும் உபேக்ஷிக்கவொட்டாதே விஷயீகரிக்கப்
பண்ணும் ஸ்வபாவனான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்
து ஆச்ரிதவிஷயத்தில் உபகாரகனாயிருந்துள்ள எம்பெருமானு
டைய திருவடிகளே நமக்குச்சரணமென்று நாடோறும் ஸித்தோபா
யமேயுடையரான ஆழ்வார் தாமுளராகைக்காக [illegible]

✳ நிகமனம் ✳

இ— நாகணைமிசைநம்பிரானென்கிற விசேஷணத்துக்கு ப்ர
யோஜநங்காட்டுகிறார் (சரணமித்யாதியால்) ஏகசிந்தையனாயெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸித்தோபாய
மேயித்யாதியால்) ஆகநூற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (தாமுளராகைக்காகவித்யாதியால்) தாமுளராகைக்காக-
தாமவிச்சின்னராகைக்காக, இப்படி ஸாயார்த்தமெனவரிகளும்
நடவாவிட்டால் ஆத்மதாரணமஸஹ்யமாராவரென்று கருத்து.

ஸ— நாகணை - நாகசயநத்தினுடைய, மிசை - மேலே, நாக
சயநத்தின்மேலே யிருக்கிறவென்றபடி. நம்பிரான் - ஸர்வோ
பகாரகனுடைய, சரணே - சரணங்களே, அவதாரணத்தாலே
உபாயநைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லுகிறது. நமக்கு - க்ருதஜ்ஞாகிஞ
ரானநமக்கு, சரணென்று - சரணமென்று, உபாயமென்றென்
றபடி. நாடொறும் - நாடோறும், ஸந்தியிலே ளகாரதகாரங்
களுக்கு டகாரஜகாராதேசமாயிற்று, ஸர்வதாவென்றபடி. ஏக
சிந்தையனாய் - ஏகசித்தத்தையேயுடையவராய், விஷயாந்த
ரங்களைவிட்டு இந்தவிஷயத்தையேயுடையவராயென்றபடி. இ
துக்கு நூற்றவென்கிறதோடே அந்வயம். மாறன் - மாறனென்கிற
குடிப்பேருடையவரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்பஷ்டம், ஆக -
ஆம்படி, ஆகை - ஸத்தாயிருக்கை, [illegible] தாமாத்
மதாரணம் பெறுகைக்காகவென்றபடி. நூற்ற - பண்ணின,
நூற்கை - பண்ணுகை, அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஆயிரத்துள-

மூ— ளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்* மாகவைகுந்தத்துமகிழ்வெய்துவர்வைகலுமே* (ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.) ॥கக॥

ஆ— ஸ்ரீகராய்கொண்டுசொன்னவாயிரத்திலும்இப்பத்தும்கற்றார் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோயெம்பெருமானைநித்யாநுபவம்பண்ணப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

இ—மகிழ்வெய்துவர் வைகலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ— மாயாவாதத்தில், ஓர் - அத்விதீயமான, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுக்களையும், இவையும் - மென்கிற சுவரூபத்தாலே இப்படியுமொரு பத்துண்டோ!வென்று விஸ்மரிக்கிறபடி. வல்லார் - அப்யசிக்குமவர்கள், மாக - ஆகாசமான, பா - ஆகாத்து, கம் - சுகம், வாக்வைவசமான்வென்றபடி. வைகுந்தத்து - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, வைகலும் - ஸர்வகாலத்திலும், மகிழ்வு - ஆநந்தத்தை, அநவதிகாநந்தத்தையென்றபடி எய்துவர் - அடைவர்கள். ॥கக॥

இதி ஸ்ரீரங்கநாயகமிராஜவரவிரசிதாயாம் ... ஸ்ரீவைஷ்ணவ ... வ்யாக்யாநே தசமம் திருமொழி ...

ஸ்ரீ ... ஸ்ரீ ... ஸ்ரீரங்க ... வ்யாக்யாநம் ஸமாப்தம் ॥

தத்ரிவோதுஷிதா ...
(பிறந்தவாறும்)

... ॥கூ௪॥

(...) பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும்

ஶ்ரீ — தா — ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனாய்வந்துபிறந்தொளி
ந்து வளர்ந்தருளின வ்யாபாரங்களாலும், (வ்ருஷ்டிமண்டலநாத) வ
துவை வார்த்தையுளேறுபாய்ந்தும் - வ்ருஷபங்களேழையும்
வ்ருத்தமற உழிக்கையாலும், (ஶகடநாஶநாதிசேஷ்டை:)
பெய்யும்பூங்குழலித்யாதி - வத்ஸநாந்நாம ஶகடாஸுரநி
ரஸந நவநீதசௌர்யாதிகளாலும், (சோரமார்த்தவேஷத்ர
சேஷ்டை:) கள்ளவேடத்தைக்கொண்டுபோயித்யாதி - அஸுர
ஜோஹநார்த்தமாக வேஷஞ்ச் ஸ்வீகரித்துப்பண்ணின க்ருத்ர
வ்யாபாரங்களாலும், (ஶிஶுபாலஜநஸீக்ருதை:) உண்ணவா
னவரித்யாதி - சைவஜ்ஞர்கள சைவஜநத்தைப் பரிஜிக்க
த்தானே அநந்தரூபஸ்ரஜ்ஜையை ஸ்வீகரிக்கையாலும், (ஸ்தாநபே
சேஷ:) நின்றவாறுமிருந்தவாறுமித்யாதி - திருமலையிலே நின்ற
படியும் பரமபதத்திலே யிருந்தபடியும் திருப்பாற்கடலிலே கி
டந்தபடியும், அபவா - "ஸர்வஸ்ய த்ருஷ்டம்" என்கிறபடியே
ஸ்வாமியாநகரம் நின்றபடியும் "உபஜோபஜோபஸீதம்" என்கிற
படியே பண்டீஸாதேவியிலே யிருந்தபடியும் "ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸ
ஶோஷயே:" என்கிறபடியே கடற்கரையிலே கிடந்தபடியும்,
அபவா - திருக்குரவையிலே ஸ்ரீகோபிமாரோடே நின்றபடியும்
அவர்களோடே இருந்தபடியும் அவர்களடியிலே சாய்ந்தபடியும்
ஸஙவர வ்யாபாரங்களாலும், (தேஜோரூபாவதாரஸ்வதாஸ)
ஒண்சுடரோடிருளுமாயித்யாதி - ஆஶ்ரிதாநுகூலபாவத்தாலும்
ஆஶ்ரிதர்க்குமெய்யனுய் அநாஶ்ரிதர்க்குப்பொய்யனுயிருக்கையா
லும், (ஜகதிஸ்யநாஸ,) திருவுருவுகிடந்தவாறும் - அழகியவடி
வோடே வடகாணவத்திலே ஶயிக்கையாலும், (விக்ஷண்ர
சேஷ்டிதைஸ்ச:) அடியைமூன்றை யிரந்தவாறுமித்யாதி - வா
மநரூபத்தைக்கொண்டு மஹாபலியினிடத்திலே மூன்றடி
யை யிரந்தபடியாலும், அதில்லையிலதானே த்ரிவிக்ரமனாய்
த்ரைலோக்யத்தையு மிரண்டடியாலே அளப்படுத்திக்கொண
ட ஸாமர்த்த்யத்தாலும், (ஸீயப்ரஹ்லாதமநாசேஷ்டை:) கூடிநீ
ரைக்கடைந்தவாறுமித்யாதி - தேவாஸுரர்களோடே கூடிநி
ன்று திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தபடியாலும், அங்குண்டானசத்ரு
க்ஷேத்தை தேவர்களுக்கிக்க ஸுரர்கள அவறன்றவிட்டு தன்வ

ரு — கா — வழுவாக்கண்டு பின்தொடருமபடிபோன விஜயத்
தாலும், எம்பெருமானுடைய ஹ்ருதயத்தை ப்ரசித்தமாக்கா
நிற்கிறனென்று 'பிறந்தவாறும்' என்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஆழ்வார்
அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௯௭॥

ஐச்வர்யகாருண்ய திவ்ய ஸூரிதஸாஜநம் தீவ்ரம்
ஸூபஸாநம் யோகாநாலக்ஷ்ய ஸாம்யஸ்ய அந்திவிஷயஸம்
வாஸநாமேவாது । தீநாநாம் உத்ஸவம் ஸங்கல்ப
க்ருதிஜ தேஷ்டா தாமரம் ஸாஞ்சுரிவ அத்ராணத ஸாக்ஷிஜம்
ஸ்ரீவைதீமஹோ ஸங்கேப்ரயமாநேகேமதம் ॥௯௮॥

இப்படி வகுப்பக்ஷத்திலே பத்துப்ரபந்தங்களாலும்
அருளிச்செய்தவைகளான அர்த்தங்களை
ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

நிரவதிககாருண்யத்தை உடையவனுமாய் ஸகலஜநங்க
ளாலே ஜகத்தில் வ்யாப்திகளையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டிக்குமவனுமாய்,
ஆச்ரிதர்க்கு ஸ்வச்சந்தத்தை யுண்டாக்குமவனுமாய், ஜகத்துக்கு
ஜநகனுமாய், விச்வரூபத்திலும் மறைத்தவனாய்
பக்திப்ராப்யனாய் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை விடாதவனாய் ஸ்ருதி
விஷயனுமாய், ஆச்ரிதர்க்குப் ப்ரகாசிக்குமவனாய் ஸம்வேத்யனா
லே ஸந்தோஷனுமாய், காருண்யஸாரஸ்யனுமாய், ஆச்ரித
ரக்ஷணமாக தாஸ்யத்தைப்பண்ணுமவனுமாய், ஸத்யவாதி
யனுமாய், ஸந்தோஷமான தந்த்ர ஸ்ருஷ்டிவிரோதி
ஸங்கல்பனுமான எம்பெருமானை லக்ஷ்யப்ரியவாசகனுக்கும
நுபாவநாயமாக வகுப்பக்ஷத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்
செய்தருளினாரென்று அருளிச்செய்தார் ॥௯௯॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவைகுண்டநாயகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸம்ப்ரதாயப்பெருமை திருவாய்மொழிப்பிறந்தவாறு.

※

ஶ்ரீ:

தயாநிக்நம் ஸ்வஸேவாவிஜயபரம் ஸ்வைஜநஸஞ்ஜநஸ்ய
ஸாக்ஷாத்ஸ்வஸ்ய த்ஜாதஸம்ஸாரவிஷயம் । ஶரண்யம்
தீநாநாம்ஸ்வாஸக்த்ய ஶக்தாஸ்யஸ்வவஶம்ஸ்வவஶ்யம்
தம்ஸ்வார்த்தம் ஸ்வாஸக்தத்ஸ்வமுநிஶ்ஶதே ॥௫௦॥

வ்யாக்யா

இஶ்லோகத்தில் உபாயஸ்வரூபீகரணாதயம் ஶ்ரேயஸ்ஸேது ஸாக்ஷாத்ஸ்வ ப்ராப்திஸாதகமான ஐந்தாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பத்துகுணங்களையும் அடைவே ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (தயாநிக்நத்வாதி) முதற்றிருவாய்மொழியில் ஸர்வஸ்வீகாரத்தாலும், தண்ணியனாயிருக்கிற எனக்கு தான் ஸர்வஶேஷியென்னுமிடத்தையும் தன் திருவடிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடத்தையும் என்னெஞ்சிலேபடுத்தி ஸம்ஸாரிகளையும் இவ்வர்த்தத்தில் திருத்தும்படி என்பக்கல்தான் வ்யாமோஹமுடைய என்னோடே கலந்தருளினான். இந்நன்மைக்கடியாக என்பக்கலொரு கைம்முதலில்லை, அவன்தானே என்பக்கலொரு ஸுக்ருதத்தையேற்படுத்தி அதனையே வ்யாஜமாகக்கொண்டு அங்கீகரித்து க்ருபைபண்ணினானென்றுகொண்டு தயாபாத்ரத்வத்தை அருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்யாதி கல்யாணகுணாநுபவைகபரரான ஶ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்தஜகத்தில்வந்து எம்பெருமானுடைய குணங்களைப்பாடி ஆடி ஸஞ்சரிக்கக்கண்டோமென்றுகொண்டு எம்பெருமான் தன்னடியாரைவிட்டு ஸகலபாபங்களையும் போக்காநிற்கிறானென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் படரா உக்தியாகிற பிராட்டியினுடைய வாக்யத்தாலே "மாயமாகாதலொடுமுறையவித்ததக்காரமாமேனிநங்கண்ணனை" என்று அவன் ஸௌந்தர்யாதிகளை ஜநகனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் பாரெல்லாமுண்டநம் பாம்பணையானென்று ஸ்வவ்யாபகஸ்வபாவாதி கல்யாணகுணமனனானுஸந்தானத்தைக்கொண்டு ஜகத்ரக்ஷகத்வத்தை அருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் நம்பியுடைய திரு

ஸ்பர்ஶங்களாலும் திவ்யாவயவ திவ்யாயுத திவ்யபூஷணங்க ளுமெல்லாம் என்னெஞ்சுள்ளேபுகுந்து நிறைந்திருக்கிறானெ ன்றுகொண்டு எம்பெருமான் ஸ்நேஹிகளுக்கு ஸ்வயமேவஸ்ம்ருதி கோசரனாய் மறக்கவும் ஒண்ணாதபடி நிற்பனென்றருளிச்செய் தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில தம்முடைய ஸ்வாபதேசார்த்த மாக எம்பெருமான தன்னுடைய ஐஶ்வர்யத்தைக்காட்டக்கண் டு ஸ்ரீமகாவிமாபோலே ஸர்வாத்மபாவமென்னாலே அநுபவித்துக் கொண்டு ஸர்வஜ்ஞநான ஸர்வஶக்தியென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந் திருவாய்மொழியில், தனக்கில் ஒருகைம்முதலில்லாமையறிவி த்து அகிஞ்சநகாமஸ்வரூபநிரூபகமாக எம்பெருமான் திரு வடிகளில ஸாம்ஸாரிகஸாக்ஷாத்கார ஸம்பந்தம் பண்ணினாலல்லது ஸம்ஸார தந்த்ரவாஹியான ஸர்வேஶ்வரன் கிஞ்சநனுக்கு மு கங்கொடானென்று ஸ்ரீநாராயணனென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந் திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் ஆராவமுதமாகையால் "ஸு மேணாஸ்த்ரவாமத:" என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்க்கு தாஸ் ஸ்யமே ஸாரஸ்தவம் உண்டாகுமென்றுகொண்டு எம்பெரு மான ஸாரஸம்தாஜீசாரித ஸநாதநனென றருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில. எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதஸமாஶ்ரய ணீயத்வாய திருவல்லவாழ் நகர்நின்று நின்றானென்றுகொ ண்டு ஸத்யஸங்கல்பிதஸுகசைதந்யனென்று ஆஸ்ரிதரக்ஷாதக்ஷ னென றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில, எம்பெருமான் ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களில் செய்தருளிய சேஷ்டிதாநா ந் திவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸ்மரிக்குந்தோறும் நெஞ்சநாஸ்விகருமபடி பண்ணியருளவேணுமென் றெம்பெருமானை கேட்கையாலே ஸர்வதுஸ்ஸஹவிரோதி நிவர்த்தகத்வ ஸர்வாஶ்ரிதஸம்ரக்ஷக னென்றருளிச்செய்தார். இப்படி ஆயாயிநங்களில் கல்யாணகுணவா னாகையாலே எம்பெருமான் ஸ்ரேயஸ்ஸைக் கொடுக்குமென்றருளிச செய்தருளினாரென்கிறார். ஸ்ரேயோமதநஸ்ஸம்பவம், த ஸ்ய தத்த்வஸ்ய ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஜ்ஞாநம் தஸ்மின் கைங்கர்யஸாம்ராஜ்ய ஸாம்ராஜ்யநிர்தாரணம். * * * ௫௰

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸமஹாதேசிகாய நம:.

ஐந்தாம்பத்து முற்றிற்று